

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2016

VII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 49. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti peněžního oběhu a devizového hospodářství a kterým se zrušuje zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 587/5/ - vrácený Senátem
2. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s prokazováním původu majetku /sněmovní tisk 504/6/ - vrácený Senátem
3. Návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony a další související zákony /sněmovní tisk 568/9/ - vrácený Senátem
4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 608/5/ - vrácený Senátem
5. Návrh zákona o biocidních přípravcích a účinných látkách a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 589/4/ - vrácený Senátem
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 724/ - druhé čtení
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 783/ - druhé čtení
8. Vládní návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 411/ - druhé čtení

9. Vládní návrh zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 412/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím právní úpravy rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 413/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 745/ - druhé čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spojení a státní podpoře stavebního spojení a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 782/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 812/ - druhé čtení
14. Vládní návrh zákona o sběru vybraných údajů pro účely monitorování a řízení veřejných financí /sněmovní tisk 746/ - druhé čtení
15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 839/ - druhé čtení
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 747/ - druhé čtení
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 683/ - druhé čtení
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech /sněmovní tisk 754/ - druhé čtení
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 785/ - druhé čtení

20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 753/ - druhé čtení
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony /sněmovní tisk 642/ - druhé čtení
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 597/ - druhé čtení
23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 723/ - druhé čtení
24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 706/ - druhé čtení
25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 379/ - druhé čtení
26. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 83/2013 Sb., o označování a sledovatelnosti výbušnin pro civilní použití /sněmovní tisk 653/ - druhé čtení
27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 588/ - druhé čtení
28. Vládní návrh zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 650/ - druhé čtení

29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů), ve znění zákona č. 77/2015 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 658/ - druhé čtení
30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 801/ - druhé čtení
31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 616/ - druhé čtení
32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 712/ - druhé čtení
33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 669/ - druhé čtení
34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 149/2003 Sb., o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin lesnický významných druhů a umělých kříženců, určeného k obnově lesa a k zalesňování, a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 732/ - druhé čtení
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 739/ - druhé čtení
36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 408/ - druhé čtení

37. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčka, Miloslavy Vostré, Karla Šidla, René Čípa a Václava Snopka na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákuza dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 226/ - druhé čtení
38. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - druhé čtení
39. Návrh poslanců Matěje Fichtnera, Jana Bartoška, Stanislava Humla, Jana Volného, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - druhé čtení
40. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Hany Aulické-Jírovcové, Markéty Wernerové, Kristýny Zelenkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 238/ - druhé čtení
41. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Heleny Válkové, Igora Nykla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 272/ - druhé čtení
42. Návrh poslanců Vladislava Vilímce, Jany Černochové, Radka Vondráčka, Jiřího Junka a Jany Hnykové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik, ve znění zákona č. 121/2012 Sb. /sněmovní tisk 403/ - druhé čtení
43. Návrh poslanců Jaroslava Zavadila, Romana Sklenáka, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 592/ - druhé čtení
44. Návrh poslanců Davida Kádnera, Martina Lanka, Marka Černocha, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andreho Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 598/ - druhé čtení

45. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jana Bartoška a Petra Kudely na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv) /sněmovní tisk 699/ - druhé čtení
46. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 221/ - druhé čtení
47. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona o regulaci prostituce a o změně některých zákonů (zákon o regulaci prostituce) /sněmovní tisk 115/ - druhé čtení
48. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 164/ - druhé čtení
49. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - druhé čtení
50. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 855/ - první čtení
51. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní /sněmovní tisk 873/ - první čtení
52. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 164/2013 Sb., o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 105/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti mezinárodní spolupráce při správě daní a zrušuje se zákon č. 330/2014 Sb., o výměně informací o finančních účtech se Spojenými státy americkými pro účely správy daní /sněmovní tisk 868/ - první čtení podle § 90 odst. 2
53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 869/ - první čtení
54. Vládní návrh zákona o evropských politických stranách a evropských politických nadacích a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 876/ - první čtení

55. Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a některé další zákony /sněmovní tisk 899/ - prvé čtení
56. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), a některé další zákony /sněmovní tisk 852/ - prvé čtení
57. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 851/ - prvé čtení
58. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 877/ - prvé čtení
59. Vládní návrh zákona o podmínkách využívání genetických zdrojů podle Nagojského protokolu /sněmovní tisk 847/ - prvé čtení
60. Vládní návrh zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek /sněmovní tisk 828/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 810/ - prvé čtení
62. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 811/ - prvé čtení
63. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 880/ - prvé čtení
64. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 874/ - prvé čtení

65. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 715/ - první čtení
66. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 821/ - první čtení
67. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 854/ - první čtení
68. Vládní návrh zákona, kterým se zrušuje zákon č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 836/ - první čtení podle § 90 odst. 2
69. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 91/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 201/2012 Sb. /sněmovní tisk 861/ - první čtení
70. Vládní návrh zákona o státním zastupitelství /sněmovní tisk 789/ - první čtení
71. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o státním zastupitelství /sněmovní tisk 790/ - první čtení
72. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 816/ - první čtení
73. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 862/ - první čtení
74. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony /sněmovní tisk 881/ - první čtení

75. Vládní návrh zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochraně památkového fondu) /sněmovní tisk 666/ - první čtení
76. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 506/ - první čtení
77. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se změnou Ústavy České republiky /sněmovní tisk 507/ - první čtení
78. Vládní návrh ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 559/ - první čtení
79. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 688/ - první čtení
80. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 886/ - první čtení podle § 90 odst. 2
81. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 681/ - první čtení
82. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Věry Kovářové, Miroslava Kalouska a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 166/ - první čtení
83. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Chvojky, Pavla Blažka a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 232/ - první čtení

84. Návrh poslanců Anny Putnové, Karla Schwarzenberga, Vlasty Bohdalové, Heleny Langšádlové, Františka Váchy, Augustina Karla Andrlého Sylora, Jany Fischerové, Bohuslava Svobody, Zbyňka Stanjury, Věry Kovářové, Jana Zahradníka, Markéty Wernerové a Jaroslava Lobkowicze na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů (zákon o pedagogických pracovnících), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 278/ - první čtení
85. Návrh poslanců Radky Maxové, Jana Hamáčka, Jany Pastuchové, Jaroslavy Jermanové, Jany Hnykové, Soni Markové, Jany Černochové, Františka Váchy, Margit Balaščíkové, Martiny Berdychové, Marka Černocho, Radima Holečka, Pavla Ploce, Jiřího Dolejša a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 320/ - první čtení
86. Návrh poslanců Františka Adámka, Petra Adama, Stanislava Berkovce, Pavla Blažka, Marka Černocho a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 323/ - první čtení
87. Návrh poslance Petra Gazdika a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 335/ - první čtení
88. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Marka Černocho, Augustina Karla Andrlého Sylora, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 357/ - první čtení
89. Návrh poslanců Jitky Chalánkové, Marka Bendy, Niny Novákové, Augustina Karla Andrlého Sylora, Víta Kaňkovského a Martina Komárka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, a některé další zákony /sněmovní tisk 371/ - první čtení

90. Návrh poslanců Antonína Sedláčka, Robina Böhmische, Romana Sklenářa, Bohuslava Chalupy, Dany Váhalové a dalších na vydání zákona o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojákům z povolání a zaměstnancům rezortu obrany a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 378/ - první čtení
91. Návrh poslanců Zuzky Bebarové Rujbrové, Stanislava Grospiče, Zdeňka Ondráčka, Jaroslava Borky a Soni Markové na vydání zákona o zajištění právní pomoci /sněmovní tisk 390/ - první čtení
92. Návrh poslanců Miroslava Opálky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony /sněmovní tisk 392/ - první čtení
93. Návrh poslanců Andreje Babiše, Martina Stropnického, Jana Volného a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 420/ - první čtení
94. Návrh poslanců Andreje Babiše, Martina Stropnického, Jana Volného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu a zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů /sněmovní tisk 421/ - první čtení
95. Návrh poslankyně Olgy Havlové na vydání zákona o státním zastupitelství /sněmovní tisk 432/ - první čtení
96. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Miroslava Kalouska, Niny Novákové, Františka Laudáta, Marka Ženíšky, Zdeňka Bezceného, Jiřího Skalického, Daniela Kortešho, Karla Schwarzenberga, Jiřího Koubka, Michala Kučery a Petra Gazdika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání a některé další zákony /sněmovní tisk 433/ - první čtení
97. Návrh poslanců Miroslava Kalouska a Františka Laudáta na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití /sněmovní tisk 478/ - první čtení

98. Návrh poslanců Marka Černocha, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Martina Lanka, Karla Fiedlera, Augustina Karla Andrlého Sylora, Jiřího Štětiny a Jaroslava Holíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 496/ - první čtení podle § 90 odst. 2
99. Návrh poslanců Petra Gazdika, Františka Váchy, Jana Farského, Věry Kovářové, Marka Ženíška, Leoše Hegera, Herberta Pavery, Jiřího Skalického, Niny Novákové, Roma Kostřici, Gabriely Peckové, Václava Horáčka, Anny Putnové, Markéty Adamové a Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 524/ - první čtení
100. Návrh poslanců Martina Lanka, Davida Kádnera, Miroslava Janulíka, Marka Černocha, Petra Adama, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Karla Fiedlera, Augustina Karla Andrlého Sylora, Jiřího Štětiny, Jaroslava Holíka, Stanislava Berkovce a Bohuslava Chalupy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 525/ - první čtení
101. Návrh poslanců Jany Hnykové, Marka Černocha, Miroslavy Strnadlové, Radky Maxové, Vítu Kaňkovského, Hany Aulické Jírovcové, Adolfa Beznosky, Karla Fiedlera, Zdeňka Soukupa, Marty Semelové a Aleny Nohavové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 533/ - první čtení
102. Návrh poslankyně Markéty Adamové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 535/ - první čtení
103. Návrh poslanců Bronislava Schwarze, Václava Horáčka, Štěpána Stupčuka, Zdeňka Ondráčka, Jana Chvojky, Stanislava Pflégera, Vlastimila Vozky, Marka Černocha, Lukáše Pletichy, Pavla Ploce, Stanislava Humla, Martina Komárka, Jany Pastuchové a Radima Holečka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 539/ - první čtení

104. Návrh poslanců Niny Novákové, Martina Plíška, Jitky Chalánkové, Jaroslava Lobkowicze, Markéty Adamové, Anny Putnové, Václava Horáčka, Zdeňka Bezceného, Gabriely Peckové, Karla Schwarzenberga, Herberta Pavery, Věry Kovářové, Heleny Langšádlové, Leoše Hegera, Jana Farského a Michala Kučery na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 541/ - první čtení
105. Návrh poslankyně Heleny Válkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 548/ - první čtení podle § 90 odst. 2
106. Návrh poslankyně Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 556/ - první čtení podle § 90 odst. 2
107. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Ivana Adamce, Adolfa Beznosky a dalších na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 557/ - první čtení
108. Návrh poslanců Martina Lanka, Davida Kádnera, Marka Černocha, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 593/ - první čtení
109. Návrh poslanců Jiřího Dolejše a Gabriely Hubáčkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 596/ - první čtení podle § 90 odst. 2
110. Návrh poslance Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 599/ - první čtení
111. Návrh poslanců Marka Černocha, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Olgy Havlové a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o vystoupení České republiky z Evropské unie a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 620/ - první čtení

112. Návrh poslanců Marka Černocho, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Olgy Havlové a dalších na vydání zákona o referendu k imigračním kvótám Evropské unie /sněmovní tisk 621/ - první čtení
113. Návrh poslanců Gabriely Hubáčkové, Marty Semelové, Ivo Pojezného, Vojtěcha Filipa, Karla Šidla, Miroslava Opálky a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona o úředním jazyce České republiky /sněmovní tisk 629/ - první čtení
114. Návrh poslanců Marka Černocho, Martina Lanka, Davida Kádnera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 630/ - první čtení
115. Návrh poslanců Daniela Kortehe, Martina Novotného, Lukáše Pletichy, Petra Adama, Václava Klučky, Miloslava Janulíka, Ivana Gabala a dalších na vydání zákona o ochraně práv osob při nakládání s genetickými vzorky a profily v souvislosti s prováděním forenzní analýzy DNA (zákon o DNA) /sněmovní tisk 635/ - první čtení
116. Návrh poslanců Soni Markové a Stanislava Mackovíka na vydání zákona o Horské službě České republiky /sněmovní tisk 636/ - první čtení
117. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové, Miroslavy Němcové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 360/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 649/ - první čtení podle § 90 odst. 2
118. Návrh poslanců Marka Černocho, Martina Lanka, Davida Kádnera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona o detenčních centrech pro nelegální migranty v cizích státech /sněmovní tisk 657/ - první čtení
119. Návrh poslanců Zuzky Bebarové Rujbrové, Soni Markové, Stanislava Mackovíka, Pavla Kováčíka a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 660/ - první čtení
120. Návrh poslanců Martina Lanka, Davida Kádnera, Marka Černocho, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona proti terorismu /sněmovní tisk 670/ - první čtení

121. Návrh poslanců Davida Kádnera, Marka Černocho, Martina Lanka, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 675/ - první čtení
122. Návrh poslance Marka Ženíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 676/ - první čtení
123. Návrh poslance Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 697/ - první čtení
124. Návrh poslankyň Marty Semelové, Aleny Nohavové a Hany Aulické Jirovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/2014 Sb., o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 700/ - první čtení
125. Návrh poslanců Vladimíra Konička, Miroslava Grebeníčka, Gabriely Hubáčkové a Marty Semelové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 701/ - první čtení
126. Návrh poslanců Jitky Chalánkové, Miroslava Kalouska, Roma Kostfíci, Václava Horáčka, Marka Ženíška, Niny Novákové, Františka Váchy, Heleny Langšádlové, Petra Gazdika, Markéty Adamové, Františka Laudáta, Anny Putnové, Věry Kovářové, Zdeňka Bezecného a Jiřího Koubka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 707/ - první čtení podle § 90 odst. 2
127. Návrh poslanců Martina Komárka, Vítězslava Jandáka, Pavly Golasowské, Niny Novákové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 708/ - první čtení podle § 90 odst. 2
128. Návrh poslanců Karla Fiedlera, Marka Černocho, Martina Lanka, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Davida Kádnera, Augustina Karla Andrleho Sylora a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 709/ - první čtení

129. Návrh poslanců Marka Černocho, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Davida Kádnera, Augustina Karla Andrleho Sylora a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 710/ - první čtení podle § 90 odst. 2
130. Návrh poslanců Olgy Havlové, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Jany Hnykové, Davida Kádnera, Augustina Karla Andrleho Sylora a Jiřího Štětiny na vydání zákona o zákazu halál porážek /sněmovní tisk 714/ - první čtení
131. Návrh poslanců Soni Markové, Miroslava Opálky, Stanislava Mackovíka a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 721/ - první čtení
132. Návrh poslankyně Markéty Adamové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 730/ - první čtení
133. Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grospiče, René Čípa a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 738/ - první čtení
134. Návrh poslanců Robina Böhnische, Jiřího Koubka, Jiřího Junka, Jiřího Dolejše, Martina Komárka, Romana Sklenáka, Miroslava Kalouska a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 742/ - první čtení
135. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka a Jaroslava Borky na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 749/ - první čtení
136. Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Miloslavy Vostré a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 770/ - první čtení
137. Návrh poslance Jaroslava Foldyny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 772/ - první čtení podle § 90 odst. 2

138. Návrh poslance Stanislava Berkovce na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 196/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 774/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
139. Návrh poslanců Marka Černocha a Olgy Havlové na vydání zákona proti inkluzi ve školství /sněmovní tisk 776/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
140. Návrh poslanců Marty Semelové, Hany Aulické Jírovcové, Aleny Nohavové, Soni Markové, Miroslava Opálky, Pavla Kováčíka, Zdeňka Ondráčka a Leo Luzara na vydání zákona o náhradním výživném a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o náhradním výživném) /sněmovní tisk 780/ - prvé čtení
141. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Miloslavy Vostré, Zuzky Bebarové Rujbrové, Jaroslava Borky, Zdeňka Ondráčka a dalších na vydání zákona o Pražském hradu /sněmovní tisk 781/ - prvé čtení
142. Návrh poslanců Martina Plíška, Pavla Blažka, Martina Lanka, Radka Vondráčka, Stanislava Grospiče a Pavly Golasowské na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 787/ - prvé čtení
143. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Martina Plíška, Marka Ženíška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 792/ - prvé čtení
144. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Ondřeje Benešíka, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 793/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
145. Návrh poslance Andreje Babiše na vydání zákona o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele a o změně dalších souvisejících zákonů /sněmovní tisk 799/ - prvé čtení
146. Návrh poslanců Věry Kovářové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 807/ - prvé čtení

147. Návrh poslanců Martina Lanka, Marka Černocho, Davida Kádnera, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Jiřího Štětiny, Augustina Karla Andrlého Sylora a Karla Fiedlera na vydání zákona o ochraně před ilegální migrací /sněmovní tisk 808/ - první čtení
148. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bronislava Schwarze, Marka Černocho, Vítězslava Jandáka, Petra Gazdika a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (o soudnictví ve věcech mládeže) ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 817/ - první čtení
149. Návrh poslanců Marty Semelové, Gabriely Hubáčkové a Miroslava Grebeníčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 818/ - první čtení podle § 90 odst. 2
150. Návrh poslanců Jiřího Zlatušky, Radka Vondráčka, Kristýny Zelenkové, Petra Adama, Pavla Čiháka a Vojtěcha Adama na vydání zákona o důstojné smrti /sněmovní tisk 820/ - první čtení
151. Návrh poslanců Markéty Adamové, Martina Plíška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 829/ - první čtení
152. Návrh poslanců Vladislava Vilímce, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Petra Bendla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 830/ - první čtení
153. Návrh poslanců Martina Lanka, Marka Černocho, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona o pobytu cizinců z nebezpečných zemí /sněmovní tisk 833/ - první čtení
154. Návrh poslanců Lukáše Pletichy, Petra Gazdika, Radka Vondráčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 837/ - první čtení podle § 90 odst. 2
155. Návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdika a Františka Laudáta na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 838/ - první čtení podle § 90 odst. 2

156. Návrh poslanců Věry Kovářové, Leoše Hegera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 848/ - první čtení
157. Návrh poslanců Martina Plíška, Jana Chvojky, Marka Bendy a Radka Vondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 853/ - první čtení
158. Návrh poslanců Věry Kovářové, Martina Plíška, Petra Gazdika a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 856/ - první čtení
159. Návrh poslanců Ladislava Velebného, Dany Váhalové, Zdeňka Syblíka, Pavla Kováčika a dalších na vydání zákona o podpoře zahrádkářské činnosti a o úpravě některých podmínek jejího provozování (zahrádkářský zákon) /sněmovní tisk 857/ - první čtení
160. Návrh poslanců Niny Novákové, Jiřího Miholy, Heleny Válkové, Bohuslava Svobody, Petra Kořenka, Marka Černocha, Daniela Hermana, Pavla Bělobrádka, Mariany Jurečky, Jana Bartoška, Marka Bendy, Ondřeje Benešika, Martiny Berdychové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 858/ - první čtení
161. Návrh poslanců Stanislava Humla, Jiřího Koskuby, Františka Adámka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 866/ - první čtení
162. Návrh poslanců Jaroslava Klašky a Mariany Jurečky na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 867/ - první čtení podle § 90 odst. 2
163. Návrh poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 859/ - první čtení
164. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 499/ - první čtení

165. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 694/ - první čtení
166. Senátní návrh zákona o zásadách jednání a styku Poslanecké sněmovny a Senátu mezi sebou a navenek (stykový zákon) /sněmovní tisk 736/ - první čtení
167. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 743/ - první čtení
168. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 744/ - první čtení
169. Senátní návrh zákona o veřejných kulturních institucích a o změně některých zákonů (zákon o veřejných kulturních institucích) /sněmovní tisk 797/ - první čtení
170. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 798/ - první čtení
171. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 878/ - první čtení
172. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 118/2010 Sb., o krajském referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 879/ - první čtení
173. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 601/ - první čtení
174. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 777/ - první čtení
175. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 791/ - první čtení

176. Návrh Zastupitelstva Jihočeského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) ve znění nálezu Ústavního soudu č. 177/2013 Sb. a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 842/ - první čtení
177. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 846/ - první čtení
178. Návrh Zastupitelstva Zlínského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 860/ - první čtení
179. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Tuniskou republikou, podepsaná v Praze 20. listopadu 2015 /sněmovní tisk 690/ - druhé čtení
180. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Albánskou republikou o sociálním zabezpečení, podepsaná v Praze 13. října 2015 /sněmovní tisk 691/ - druhé čtení
181. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 183 o ochraně mateřství, přijatá na 88. zasedání Mezinárodní konference práce v Ženevě dne 15. června 2000 /sněmovní tisk 737/ - druhé čtení
182. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby podepsaná ve Znojmě dne 21. ledna 2016 /sněmovní tisk 729/ - druhé čtení
183. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o posíleném partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Republikou Kazachstán na straně druhé /sněmovní tisk 722/ - druhé čtení
184. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Prozatímní dohoda o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a smluvní stranou střední Afrika na straně druhé /sněmovní tisk 656/ - druhé čtení

185. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Chilskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, která byla podepsána v Santiagu de Chile dne 2. prosince 2015 /sněmovní tisk 705/ - druhé čtení
186. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu přijatá v Ženevě dne 15. května 2015 /sněmovní tisk 698/ - druhé čtení
187. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh A a C Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech, přijaté v Ženevě dne 15. května 2015 /sněmovní tisk 711/ - druhé čtení
188. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Bahrajnského království o letecké dopravě /sněmovní tisk 728/ - druhé čtení
189. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na ratifikaci Protokolu o udržitelné dopravě k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat /sněmovní tisk 731/ - druhé čtení
190. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů, sjednaná v Bonnu dne 23. června 1979, a změny příloh I a II této Úmluvy, přijaté v Quitu dne 9. listopadu 2014 /sněmovní tisk 733/ - druhé čtení
191. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Protokolu o perzistentních organických polutantech, Protokolu o omezování acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu a Protokolu o těžkých kovech k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států /sněmovní tisk 734/ - druhé čtení
192. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do jednotného fondu pro řešení krizí, podepsaná v Bruselu dne 21. května 2014 /sněmovní tisk 324/ - druhé čtení

193. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 123/- druhé čtení
194. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 154 o podpoře kolektivního vyjednávání, přijatá na 67. zasedání Mezinárodní konference práce v roce 1981 /sněmovní tisk 804/- první čtení
195. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o přístupu Černé Hory k Severoatlantické smlouvě /sněmovní tisk 870/- první čtení
196. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o hospodářském partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a státy SADC EPA na straně druhé /sněmovní tisk 897/- první čtení
197. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Mezinárodní úmluva o ochraně všech osob před nuceným zmizením /sněmovní tisk 896/- první čtení
198. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Turkmenistánem o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, která byla podepsána v Ašchabádu dne 18. března 2016 /sněmovní tisk 805/- první čtení
199. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Belize o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Mexiku dne 12. února 2016 /sněmovní tisk 788/- první čtení
200. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o změně Dohody o zřízení a činnosti Mezinárodní banky hospodářské spolupráce ze dne 22. října 1963 (včetně změn provedených na základě Protokolu ze dne 18. prosince 1970, Protokolu ze dne 23. listopadu 1977 a Protokolu ze dne 18. prosince 1990) a Statutu Mezinárodní banky hospodářské spolupráce (včetně změn provedených na základě Protokolu ze dne 18. prosince 1970, Protokolu ze dne 23. listopadu 1977 a Protokolu ze dne 18. prosince 1990), podepsaný dne 25. listopadu 2014 ve Varšavě /sněmovní tisk 795/- první čtení

201. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu odvolání výhrady Československé socialistické republiky k článku 1 odst. 1 písm. b) Úmluvy Organizace spojených národů o smlouvách o mezinárodní koupi zboží a odvolání prohlášení Československé socialistické republiky k článku I Dodatkového protokolu k Úmluvě o promlčení při mezinárodní koupi zboží /sněmovní tisk 823/ - první čtení
202. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh 2 a 3 Dohody o ochraně africko-euroasijských stěhovavých vodních ptáků přijaté v La Rochelle dne 18. května 2012 a v Bonnu 14. listopadu 2015 /sněmovní tisk 875/ - první čtení
203. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Seychelské republiky o letecké dopravě /sněmovní tisk 882/ - první čtení
204. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 887/ - první čtení
205. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o opatřeních proti obchodování s lidmi (Varšava, 16. května 2005) /sněmovní tisk 894/ - první čtení
206. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o provedených změnách v Dohodě o zřízení Mezinárodní investiční banky a jejích Stanovách, sjednaný dne 8. května 2014 v Havaně a podepsaný Českou republikou dne 3. prosince 2015 v Hanoji /sněmovní tisk 895/ - první čtení
207. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 156/ - třetí čtení
208. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 752/ - třetí čtení
209. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 678/ - třetí čtení

210. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 78/2004 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 686/ - třetí čtení
211. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/ - třetí čtení
212. Návrh poslanců Soni Markové, Stanislava Grospiče, Stanislava Mackovíka, Miroslava Opálky a Josefa Šenfelda na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 393/ - třetí čtení
213. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
214. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání
215. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu
216. Návrh na zvýšení střednědobých výdajových rámců na léta 2017 a 2018 /sněmovní tisk 832/
217. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2014 /sněmovní tisk 542/
218. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2015 /sněmovní tisk 863/
219. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2014 /sněmovní tisk 577/
220. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015 /sněmovní tisk 769/
221. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2014 /sněmovní tisk 582/
222. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2015 /sněmovní tisk 767/
223. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2015 /sněmovní tisk 806/

224. Informace o působení nasaditelného spojovacího modulu v operaci NATO Joint Enterprise v Kosovské republice /sněmovní tisk 662/
225. 4. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2015 /sněmovní tisk 665/
226. Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2016 /sněmovní tisk 695/
227. Účast ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účast ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2016 /sněmovní tisk 703/
228. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2015 /sněmovní tisk 735/
229. Informace o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR za období červenec až prosinec 2015 /sněmovní tisk 748/
230. 1. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2016 /sněmovní tisk 802/
231. Informace o nasazení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2015 /sněmovní tisk 835/
232. Působení sil a prostředků resortu Ministerstva obrany k ochraně vzdušného prostoru Islandské republiky v rámci operace NATO v roce 2016 /sněmovní tisk 760/
233. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2015 /sněmovní tisk 762/
234. Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2015 /sněmovní tisk 765/
235. Výroční zpráva o činnosti veřejné ochránkyně práv za rok 2015 /sněmovní tisk 768/
236. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2015 /sněmovní tisk 771/

237. Zpráva o činnosti Kontrolní rady Technologické agentury České republiky pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky za rok 2015 /sněmovní tisk 773/
238. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2015 do 31. 12. 2015 /sněmovní tisk 794/
239. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2015 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 796/
240. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2015 /sněmovní tisk 800/
241. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2015 /sněmovní tisk 809/
242. Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2015 (ve srovnání s rokem 2014) /sněmovní tisk 831/
243. Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2015, Vyhodnocení Koncepce boje proti extremismu pro rok 2015 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2016 /sněmovní tisk 834/
244. Informace o podpořeném financování za rok 2015 /sněmovní tisk 844/
245. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2015 /sněmovní tisk 845/
246. Zpráva o finanční stabilitě 2015/2016 /sněmovní tisk 849/
247. Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2015 /sněmovní tisk 850/
248. Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2015 /sněmovní tisk 885/
249. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2017 a střednědobých výdajových rámců na léta 2018 a 2019 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech /sněmovní dokument 4792/

250. Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prošetření správnosti, hospodárnosti a zákonnosti postupů osob, které jsou odpovědné za projekt, stavbu a stavební dohled při projektování a výstavbě pražského tunelového komplexu Blanka, a osob odpovědných za ochranu zájmů investora při realizaci tunelového komplexu Blanka. /sněmovní dokument 2124/
251. Informace o systému kontrol ve veřejné správě a při čerpání veřejných finančních prostředků /sněmovní dokument 3633/
252. Zpráva o činnosti Stálé komise PS pro kontrolu použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, použití sledování osob a věcí a rušení provozu elektronických komunikací za rok 2015 /sněmovní dokument 4676/
253. Informace vlády o postupu ve věci nevýhodné privatizace OKD
254. Informace předsedy vlády k situaci v Evropské unii po referendu ve Velké Británii o vystoupení z Evropské unie
255. Informace ministra zdravotnictví o problematice nedostatku financí při léčbě roztroušené sklerózy
256. Informace ministra životního prostředí o nařízení vlády, kterým byly stanoveny dopravní stavby, které byly vyjmuty z povinnosti získat novou EIA
257. Informace předsedy vlády o skutečném postoji k migraci a k dohodě Evropské unie s Tureckem
258. Informace ministra dopravy o postupu a stavu přípravy staveb dopravní infrastruktury, které nezískaly výjimku v platnosti posouzení vlivu na životní prostředí (EIA)
259. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
260. Ústní interpelace

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2016
VII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 49. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 6. až 16. září 2016

Obsah:

6. září 2016

Schůzi zahájil předseda PSP Jan Hamáček.

Usnesení schváleno (č. 1305).

Řeč poslance Františka Laudáta	71
Řeč poslance Miroslava Kalouska	72
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	74

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	80
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	80

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Marka Černocho	81
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	82
Řeč poslance Miroslava Kalouska	83
Řeč poslance Jiřího Miholy	84
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	85
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	86
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	86
Řeč poslance Martina Lanka	86
Řeč poslankyně Olgy Havlové	87
Řeč poslance Romana Váni	88
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	88
Řeč poslance Tomia Okamury	88
Řeč poslance Radima Fialy	90
Řeč poslance Karla Šidla	91

Řeč poslance Františka Laudáta	92
--------------------------------------	----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Marty Semelové	94
Řeč poslance Stanislava Humla	95
Řeč poslance Josefa Novotného	95
Řeč poslance Romana Sklenáka	96
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	98
Řeč poslance Františka Laudáta	100
Řeč poslance Ladislava Velebného	101
Řeč poslance Františka Laudáta	102

Schválen pořad schůze.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	103
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	104
Řeč poslance Miroslava Kalouska	105

1. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti peněžního oběhu a devizového hospodářství a kterým se zrušuje zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 587/5/ - vrácený Senátem

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	106
Řeč poslance Adolfa Beznosky	106
Řeč senátora Františka Bradáče	107

Usnesení schváleno (č. 1306).

2. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s prokazováním původu majetku /sněmovní tisk 504/6 - vrácený Senátem

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	108
Řeč poslance Václava Votavy	108
Řeč senátora Jana Hajdy	109
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	109
Řeč poslance Martina Plíška	109

Usnesení schváleno (č. 1307).

3. Návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony a další související zákony /sněmovní tisk 568/9/ - vrácený Senátem

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	111
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	112
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	112
Řeč poslance Martina Plíška	113
Řeč poslance Jana Chvojky	114
Řeč poslance Radka Vondráčka	114
Řeč poslance Jeronýma Tejce	115
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	115

Další část schůze řídila místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	116
Řeč poslance Karla Fiedlera	118
Řeč poslance Radka Vondráčka	118
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	119
Řeč poslance Karla Fiedlera	120
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	120
Řeč poslance Marka Bendy	121
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	122
Řeč poslance Radka Vondráčka	123
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	124
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	125
Řeč poslance Radka Vondráčka	125
Řeč poslance Karla Fiedlera	126
Řeč poslance Marka Bendy	126
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	127
Řeč poslance Karla Fiedlera	127
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	128
Řeč poslance Jana Chvojky	128
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	129
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	130
Řeč poslance Františka Laudáta	131
Řeč poslance Daniela Kortehe	131
Řeč poslance Karla Fiedlera	131

Usnesení schváleno (č. 1308).

4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 608/5/ - vrácený Senátem

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	132
Řeč senátora Františka Bradáče	133

Usnesení schváleno (č. 1309).

5. Návrh zákona o biocidních přípravcích a účinných látkách a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 589/4/ - vrácený Senátem

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	134
Řeč senátorky Ivany Cabrnchové	135

Usnesení schváleno (č. 1310).

60. Vládní návrh zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek /sněmovní tisk 828/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	137
Řeč poslankyně Jany Černochové	138
Řeč poslance Jaroslava Krákory	138
Řeč poslance Jana Klána	138

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Leoše Hegera	143
Řeč poslance Marka Bendy	143
Řeč poslance Milana Brázdila	148
Řeč poslance Petra Bendla	148
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	151
Řeč poslance Jaroslava Krákory	151
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	152
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	152
Řeč poslance Jaroslava Krákory	154

Usnesení schváleno (č. 1311 - 1. část).

Řeč poslance Jana Klána	155
Řeč poslance Marka Bendy	155

Usnesení schváleno (č. 1311 - 2. část).

7. září 2016

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Františka Laudáta	157
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	157

207. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 156/ - třetí čtení

Řeč senátora Miloše Vystrčila	158
Řeč poslankyně Zuzany Kailové	159
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	160
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	161
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	162
Řeč poslankyně Markéty Adamové	162
Řeč poslankyně Jany Hnykové	164
Řeč poslance Miroslava Opálky	164
Řeč senátora Miloše Vystrčila	165
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	166
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	167
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	168

Usnesení schváleno (č. 1312).

Řeč senátora Miloše Vystrčila	171
-------------------------------------	-----

208. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 752/ - třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	172
Řeč poslance Karla Fiedlera	172

Usnesení schváleno (č. 1313).

209. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 678/ - třetí čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	175
Řeč poslance Jana Klána	177

Řeč poslance Jana Zahradníka	177
------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Václava Zemka	181
Řeč poslance Ivana Adamce	181
Řeč poslance Václava Horáčka	182
Řeč poslance Jiřího Junka	182
Řeč poslance Michala Kučery	183
Řeč poslance Petra Bendla	185
Řeč poslance Václava Zemka	186
Řeč poslance Michala Kučery	187
Řeč poslance Petra Bendla	188
Řeč poslance Václava Horáčka	188
Řeč poslankyně Jany Černochové	188
Řeč poslance Ivana Adamce	189
Řeč poslance Václava Zemka	189
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	190
Řeč poslance Václava Zemka	192
Řeč poslance Miroslava Kalouska	193
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	193
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	194
Řeč poslance Miroslava Opálky	194
Řeč poslance Petra Bendla	194
Řeč poslance Jana Zahradníka	195
Řeč poslance Václava Horáčka	195
Řeč poslance Jiřího Junka	196
Řeč poslance Michala Kučery	196
Řeč poslance Josefa Hájka	197
Řeč poslance Václava Zemka	198
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	198

Usnesení schváleno (č. 1314).

210. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 78/2004 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 686/ - třetí čtení

Řeč poslance Michala Kučery	201
Řeč poslankyně Olgy Havlové	202
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	203
Řeč poslance Michala Kučery	204

Usnesení schváleno (č. 1315).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

212. Návrh poslanců Soni Markové, Stanislava Grospiče, Stanislava Mackovíka, Miroslava Opálky a Josefa Šenfelda na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 393/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Soni Markové	206
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	207
Řeč poslance Ivana Pilného	208
Řeč poslance Pavla Plzáka	208
Řeč poslance Františka Laudáta	208
Řeč poslankyně Jany Hnykové	209
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	209
Řeč poslance Miloslava Janulíka	210
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	210
Řeč poslance Bohuslava Svobody	211
Řeč poslance Miroslava Opálky	211
Řeč poslance Ivana Pilného	212
Řeč poslance Leoše Hegera	213
Řeč poslance Josefa Hájka	213
Řeč poslance Miroslava Opálky	214
Řeč poslance Pavla Plzáka	214
Řeč poslance Karla Šidla	215
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	215
Řeč poslance Ladislava Okleštěka	216

Usnesení schváleno (č. 1316).

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 724/ - druhé čtení

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	217
Řeč poslance Romana Procházky	218

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová.

161. Návrh poslanců Stanislava Humla, Jiřího Koskuby, Františka Adámka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 866/ - první čtení

Řeč poslance Stanislava Humla	219
Řeč poslance Karla Raise	220
Řeč poslance Martina Sedláře	220
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	221
Řeč poslankyně Jany Černochové	222

Usnesení schváleno (č. 1317).

Řeč poslance Stanislava Humla	222
-------------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 724/ - druhé čtení

Řeč poslance Radka Vondráčka	223
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	223
Řeč poslance Romana Procházky	224
Řeč poslance Radka Vondráčka	224
Řeč poslance Antonína Sedi	224
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	225
Řeč poslance Petra Kořenka	225
Řeč poslankyně Jany Fischerové	225
Řeč poslance Václava Votavy	226

Usnesení schváleno (č. 1318).

7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 783/ - druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	227
Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové	228
Řeč poslance Vladislava Vilímce	229
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	231
Řeč poslance Vladislava Vilímce	231
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	231

8. Vládní návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 411/
- druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	232
Řeč poslance Václava Votavy	233
Řeč poslance Martina Plíška	234
Řeč poslankyně Soni Markové	235

Projednávání bodu bylo přerušeno.

9. Vládní návrh zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 412/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	235
Řeč poslance Václava Votavy	238
Řeč poslance Jiřího Koubka	238
Řeč poslance Martina Plíška	239
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	239

Projednávání bodu bylo přerušeno.

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím právní úpravy rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 413/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	239
Řeč poslance Václava Votavy	240
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	240

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Sloučená rozprava k bodům 8, 9, 10 /sněmovní tisky 411, 412, 413/

Řeč poslance Václava Votavy	241
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	242

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Václava Votavy	246
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	247
Řeč poslance Martina Plíška	248
Řeč poslance Václava Votavy	249
Řeč poslance Jiřího Dolejše	249
Řeč poslance Jana Volného	250

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	250
Řeč poslance Jaroslava Klášky	251
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	251
Řeč poslance Marka Černocho	252
Řeč poslance Vladislava Vilímce	252
Řeč poslance Jaroslava Klášky	253

Pokračování v projednávání bodu

8. Vládní návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 411/
- druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	254
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	254

Pokračování v projednávání bodu

9. Vládní návrh zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti /sněmovní
tisk 412/ - druhé čtení

Řeč poslance Václava Votavy	254
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	255
Řeč poslance Marka Černocho	255
Řeč poslance Vladislava Vilímce	255

Pokračování v projednávání bodu

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím
právní úpravy rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 413/ - druhé čtení

Řeč poslance Václava Votavy	256
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	256
Řeč poslance Vladislava Vilímce	256

43. Návrh poslanců Jaroslava Zavadila, Romana Sklenáka, Bohuslava Sobotky
a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb.,
o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích)
/sněmovní tisk 592/ - druhé čtení

Řeč poslance Jaroslava Zavadila	257
Řeč poslance Jaroslava Borky	258
Řeč poslance Michala Kučery	258

Řeč poslance Adolfa Beznosky	259
Řeč poslance Ivana Pilného	260
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	260
Řeč poslance Michala Kučery	261
Řeč poslance Ivana Pilného	261
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	262
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	262
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	262
Řeč poslance Simeona Karamazova	263
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	263
Řeč poslance Ivana Pilného	264
Řeč poslance Jaroslava Klačky	264
Řeč poslance Pavla Čiháka	264
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	265
 11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 745/ - druhé čtení	
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	265
Řeč poslance Adolfa Beznosky	266
 12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 782/ - druhé čtení	
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	268
Řeč poslance Romana Procházky	268
 13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 812/ - druhé čtení	
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	269
Řeč poslance Jana Volného	270
 14. Vládní návrh zákona o sběru vybraných údajů pro účely monitorování a řízení veřejných financí /sněmovní tisk 746/ - druhé čtení	
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	270
 Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	

Řeč poslance Romana Procházky	271
-------------------------------------	-----

16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 747/- druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	272
---	-----

Řeč poslance Františka Laudáta	273
--------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1319).

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 683/- druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	275
---	-----

Řeč poslance Martina Kolovratníka	276
---	-----

Usnesení schváleno (č. 1320).

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech /sněmovní tisk 754/- druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	277
---	-----

Řeč poslance Václava Zemka	278
----------------------------------	-----

19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 785/- druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	279
--	-----

Řeč poslance Jeronýma Tejce	279
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1321).

20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 753/ - druhé čtení
- Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána 280
Řeč poslankyně Heleny Válkové 280
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 597/ - druhé čtení
- Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové 282
Řeč poslance Jiřího Petru 283
Řeč poslance Ladislava Okleštěka 283
Řeč poslance Jiřího Petru 283
- Usnesení schváleno (č. 1322).
27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 588/ - druhé čtení
- Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána 284
Řeč poslankyně Marie Benešové 285
Řeč poslankyně Heleny Válkové 285
Řeč poslankyně Gabriely Peckové 286
Řeč poslankyně Marie Benešové 287
28. Vládní návrh zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 650/ - druhé čtení
- Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána 288
Řeč poslance Marka Bendy 288
Řeč poslankyně Radky Maxové 289
Řeč poslance Marka Bendy 289

29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů), ve znění zákona č. 77/2015 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 658/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	290
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	290
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	291
Řeč poslankyně Heleny Válkové	291
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	293

8. září 2016

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

259. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslankyně Markéty Adamové	295
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	298

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	301
---------------------------------------	-----

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslankyně Markéty Adamové	302
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	302
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	304
Řeč poslance Miroslava Kalouska	304
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdika	304
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	305
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	306
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	308
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	312
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	312
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	313

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	315
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	317
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	319
Řeč poslance Ivana Pilného	320

Řeč mistopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	321
Řeč poslance Romana Sklenáka	323
Řeč poslance Antonína Sedi	323
Řeč poslance Martina Kolovratníka	323
249. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2017 a střednědobých výdajových rámců na léta 2018 a 2019 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech /sněmovní dokument 4792/	
Řeč poslance Zdeňka Syblíka	325
Usnesení schváleno (č. 1323).	
216. Návrh na zvýšení střednědobých výdajových rámců na léta 2017 a 2018 /sněmovní tisk 832/	
Řeč mistopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	326
Řeč poslance Zdeňka Syblíka	327
Řeč poslance Miroslava Kalouska	328
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	329
Řeč poslance Ivana Gabala	330
Řeč mistopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	330
Usnesení schváleno (č. 1324).	
194. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 154 o podpoře kolektivního vyjednávání, přijatá na 67. zasedání Mezinárodní konference práce v roce 1981 /sněmovní tisk 804/ - první čtení	
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	331
Řeč poslankyně Jany Hnykové	332
Usnesení schváleno (č. 1325).	
198. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Turkmenistánem o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, která byla podepsána v Ašchabádu dne 18. března 2016 /sněmovní tisk 805/ - první čtení	
Řeč mistopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	333
Řeč poslance Roma Kostřici	334
Usnesení schváleno (č. 1326).	

199. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Belize o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Mexiku dne 12. února 2016 /sněmovní tisk 788/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 335
Řeč poslance Lea Luzara 336

200. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o změně Dohody o zřízení a činnosti Mezinárodní banky hospodářské spolupráce ze dne 22. října 1963 (včetně změn provedených na základě Protokolu ze dne 18. prosince 1970, Protokolu ze dne 23. listopadu 1977 a Protokolu ze dne 18. prosince 1990) a Statutu Mezinárodní banky hospodářské spolupráce (včetně změn provedených na základě Protokolu ze dne 18. prosince 1970, Protokolu ze dne 23. listopadu 1977 a Protokolu ze dne 18. prosince 1990), podepsaný dne 25. listopadu 2014 ve Varšavě /sněmovní tisk 795/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 337

Usnesení schváleno (č. 1327).

Řeč poslance Karla Raise 338

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Usnesení schváleno (č. 1328).

201. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu odvolání výhrady Československé socialistické republiky k článku 1 odst. 1 písm. b) Úmluvy Organizace spojených národů o smlouvách o mezinárodní koupi zboží a odvolání prohlášení Československé socialistické republiky k článku I Dodatkového protokolu k Úmluvě o promlčení při mezinárodní koupi zboží /sněmovní tisk 823/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky 339
Řeč poslance Lea Luzara 340

Usnesení schváleno (č. 1329).

202. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh 2 a 3 Dohody o ochraně africko-euroasijských stěhovavých vodních ptáků přijaté v La Rochelle dne 18. května 2012 a v Bonnu 14. listopadu 2015 /sněmovní tisk 875/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	340
Řeč poslance Václava Zemka	341

Usnesení schváleno (č. 1330).

203. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Seychelské republiky o letecké dopravě /sněmovní tisk 882/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	342
Řeč poslankyně Jany Fischerové	342

Usnesení schváleno (č. 1331).

206. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o provedených změnách v Dohodě o zřízení Mezinárodní investiční banky a jejích Stanovách, sjednaný dne 8. května 2014 v Havaně a podepsaný Českou republikou dne 3. prosince 2015 v Hanoji /sněmovní tisk 895/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	344
Řeč poslance Lea Luzara	344

Usnesení schváleno (č. 1332).

179. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Tuniskou republikou, podepsaná v Praze 20. listopadu 2015 /sněmovní tisk 690/ - druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	345
Řeč poslankyně Jany Fischerové	346

Usnesení schváleno (č. 1333).

180. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Albánskou republikou o sociálním zabezpečení, podepsaná v Praze 13. října 2015 /sněmovní tisk 691/ - druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	347
Řeč poslance Lea Luzara	347
Usnesení schváleno (č. 1334).	

181. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 183 o ochraně mateřství, přijatá na 88. zasedání Mezinárodní konference práce v Ženevě dne 15. června 2000 /sněmovní tisk 737/ - druhé čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	348
Řeč poslankyně Markěty Adamové	349
Řeč poslankyně Jany Fischerové	349

Usnesení schváleno (č. 1335).

182. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby podepsaná ve Znojmě dne 21. ledna 2016 /sněmovní tisk 729/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	350
Řeč poslance Pavla Holíka	351

Usnesení schváleno (č. 1336).

185. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Chilskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, která byla podepsána v Santiagu de Chile dne 2. prosince 2015 /sněmovní tisk 705/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	352
Řeč poslance Karla Raise	353
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	353
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	354
Řeč poslance Františka Laudáta	354
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	354
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	354

Usnesení schváleno (č. 1337).

186. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu přijatá v Ženevě dne 15. května 2015 /sněmovní tisk 698/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	355
Řeč poslance Pavla Holíka	356

Usnesení schváleno (č. 1338).

187. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh A a C Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech, přijaté v Ženevě dne 15. května 2015 /sněmovní tisk 711/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	357
Řeč poslance Pavla Holíka	357

Usnesení schváleno (č.1339).

188. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Bahrajnského království o letecké dopravě /sněmovní tisk 728/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	358
Řeč poslance Lea Luzara	358

Usnesení schváleno (č. 1340).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová.

260. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Jany Fischerové	359
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	360
Řeč poslance Jiřího Koubka	362
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	363
Řeč poslankyně Marty Semelové	365
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	366
Řeč poslankyně Marty Semelové	366
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdika	367
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	367

Řeč poslance Antonína Sedi	369
Řeč poslance Stanislava Grospiče	371
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	372
Řeč poslankyně Dany Váhalové	374
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	374
Řeč poslankyně Dany Váhalové	375
Řeč poslance Martina Novotného	375
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	376
Řeč poslance Ladislava Šincla	379
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	379
Řeč poslance Tomia Okamury	381
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	382
Řeč poslance Marka Černocho	384
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	385
Řeč poslankyně Marie Pěňčíkové	386
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	386
Řeč poslance Josefa Zahradníčka	388
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	388
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	389

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Jiřího Junka	390
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	390
Řeč poslankyně Marty Semelové	392
Řeč poslance Michala Kučery	393
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	393
Řeč poslance Petra Bendla	395
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	395
Řeč poslance Radima Holečka	397
Řeč poslance Víta Kaňkovského	397
Řeč poslance Antonína Sedi	398
Řeč poslankyně Markéty Adamové	399
Řeč poslance Josefa Nekla	400
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	400
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	401
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	402
Řeč poslance Miloslava Janulíka	402
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	403
Řeč poslance Jiřího Koubka	403
Řeč poslance Jiřího Valenty	404
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	405
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	407
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	408
Řeč poslance Petra Kudely	409
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	410

Řeč poslance Antonína Sedi	411
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	411
Řeč poslance Antonína Sedi	412
Řeč poslance Petra Bendla	413
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	413
Řeč poslance Petra Kudely	414
Řeč poslance Radima Holečka	414
Řeč poslance Michala Kučery	414
Řeč poslance Martina Novotného	415
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	415
Řeč poslance Petra Bendla	417
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	417

9. září 2016

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Lea Luzara	420
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	420

50. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 855/ - první čtení

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	421
Řeč poslance Václava Klučky	424
Řeč poslance Antonína Sedi	425
Řeč poslance Marka Bendy	426
Řeč poslance Antonína Sedi	428
Řeč poslance Ivana Gabala	429
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	430
Řeč poslance Martina Lanka	430
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	432

Usnesení schváleno (č. 1341).

61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 810/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	433
Řeč poslance Leoše Hegera	434
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	436

Usnesení schváleno (č. 1342).

62. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 811/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	437
Řeč poslance Leoše Hegera	437

Usnesení schváleno (č. 1343).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

63. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 880/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	441
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	442
Řeč poslance Leoše Hegera	444
Řeč poslance Davida Kasala	447
Řeč poslance Pavla Plzáka	447
Řeč poslance Davida Kasala	448
Řeč poslankyně Jany Hnykové	448
Řeč poslance Jiřího Koskuby	450
Řeč poslankyně Marty Semelové	454
Řeč poslance Jiřího Štětiny	454
Řeč poslance Jiřího Koskuby	455
Řeč poslankyně Marty Semelové	455
Řeč poslance Milana Brázdila	455
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	455
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	456
Řeč poslance Víta Kaňkovského	457
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	458
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	460
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	460
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	461

Usnesení schváleno (č. 1344).

Řeč poslance Petra Kořenka	461
----------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

64. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 874/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	462
Řeč poslance Pavla Antonína	464
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	464
Řeč poslance Pavla Antonína	465

Usnesení schváleno (č.1345).

65. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 715/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	466
Řeč poslance Jaroslava Krákory	467
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	468
Řeč poslance Leoše Hegera	469
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	471
Řeč poslance Pavla Plzáka	471
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	472

Usnesení schváleno (č.1346).

90. Návrh poslanců Antonína Sedi, Robina Böhnische, Romana Sklenáka, Bohuslava Chalupy, Dany Váhalové a dalších na vydání zákona o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojákům z povolání a zaměstnancům rezortu obrany a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 378/ - první čtení

Řeč poslance Antonína Sedi	473
Řeč poslance Martina Sedláře	474
Řeč poslance Josefa Hájka	475
Řeč poslankyně Miloslavy Rutové	475
Řeč poslance Igora Jakubčíka	475

Usnesení schváleno (č. 1347).

Řeč poslance Františka Laudáta	476
--------------------------------------	-----

30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 801/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	477
Řeč poslance Jeronýma Tejce	477
Řeč poslance Bronislava Schwarze	478

35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 739/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	479
Řeč poslance Robina Böhnische	480
Řeč poslance Josefa Šenfelda	480
Řeč poslance Petra Kudely	480
Řeč poslance Robina Böhnische	481

Usnesení schváleno (č. 1348).

38. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - druhé čtení

Řeč poslance Jiřího Miholy	482
----------------------------------	-----

13. září 2016

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Pavla Kováčka	484
Řeč poslance Martina Kolovratníka	484
Řeč poslance Martina Lanka	485
Řeč poslance Tomia Okamury	485
Řeč poslance Romana Sklenáka	487
Řeč poslance Antonína Sedi	487
Řeč poslance Josefa Novotného	487
Řeč poslance Antonína Sedi	488

23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 723/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	489
Řeč poslance Davida Kasala	490
Řeč poslance Leoše Hegera	491
Řeč poslance Davida Kasala	492
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	496
Řeč poslance Bohuslava Svobody	496
Řeč poslance Radima Holečka	497
Řeč poslance Jiřího Štětiny	497
Řeč poslance Pavla Plzáka	499
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	499
Řeč poslance Roma Kostřici	503
Řeč poslance Davida Kasala	503
Řeč poslance Bohuslava Svobody	504
Řeč poslance Roma Kostřici	504

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Ludvíka Hovorky	504
Řeč poslance Davida Kasala	505
Řeč poslankyně Soni Markové	505
Řeč poslance Leoše Hegera	506
Řeč poslankyně Soni Markové	507
Řeč poslance Marka Bendy	507
Řeč poslance Víta Kaňkovského	508
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	509
Řeč poslance Pavla Plzáka	510
Řeč poslance Milana Brázdila	510
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	511
Řeč poslance Davida Kasala	511
Řeč poslance Pavla Antonína	511
Řeč poslance Jiřího Štětiny	512
Řeč poslance Davida Kasala	512
Řeč poslance Milana Brázdila	512
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	513
Řeč poslance Marka Bendy	513
Řeč poslance Leoše Hegera	514
Řeč poslance Davida Kasala	514
Řeč poslance Milana Brázdila	514
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	514
Řeč poslance Bohuslava Svobody	514
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	515

Řeč poslance Marka Bendy	515
Řeč poslance Víta Kaňkovského	516
Řeč poslance Jiřího Štětiny	516
Řeč poslance Jiřího Miholy	516

24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 706/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	517
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	518
Řeč poslance Jana Zahradníka	518
Řeč poslance Jiřího Skalického	519
Řeč poslance Jana Zahradníka	520
Řeč poslance Bohuslava Svobody	522
Řeč poslance Marka Bendy	522
Řeč poslance Jiřího Štětiny	523
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	524
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	525
Řeč poslance Jiřího Skalického	526
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	526
Řeč poslance Jana Zahradníka	526
Řeč poslankyně Soni Markové	526

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová.

Řeč poslance Bohuslava Svobody	528
Řeč poslance Marka Bendy	528
Řeč poslance Jaroslava Krákory	528
Řeč poslance Marka Černocho	528
Řeč poslance Jiřího Štětiny	529
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	529

257. Informace předsedy vlády o skutečném postoji k migraci a k dohodě Evropské unie s Tureckem

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	529
Řeč poslance Marka Černocho	535
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	537
Řeč poslance Petra Fialy	539
Řeč poslance Pavla Kováčka	542
Řeč poslance Petra Fialy	543
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	544

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	548
------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Františka Laudáta	550
Řeč poslance Marka Černocho	552
Řeč poslance Petra Fialy	553
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	555
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	558
Řeč poslance Marka Černocho	559

14. září 2016

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	561
Řeč poslankyně Věry Kovářové	562
Řeč poslance Jana Farského	562

211. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/- třetí čtení

Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	564
Řeč poslance Miroslava Kalouska	566
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	566
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdika	570
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	571
Řeč poslance Matěje Fichtnera	571
Řeč poslance Ivana Pilného	572
Řeč poslance Stanislava Berkovce	573
Řeč poslance Lukáše Pletichy	573
Řeč poslance Vladislava Vilímce	575
Řeč poslance Bronislava Schwarze	575
Řeč poslance Jiřího Miholy	576
Řeč poslance Pavla Plzáka	577
Řeč poslance Miroslava Kalouska	577
Řeč poslance Pavla Blažka	578
Řeč poslance Radka Vondráčka	578
Řeč poslankyně Jany Černochové	581

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	581
Řeč poslankyně Jany Černochové	582

Řeč poslance Ivana Gabala	582
Řeč poslance Stanislava Grospiče	582
Řeč poslance Karla Fiedlera	583
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	584
Řeč poslance Vlastimila Vozky	584
Řeč poslance Martina Pliška	585
Řeč poslance Vlastimila Vozky	586
Řeč poslance Radka Vondráčka	587
Řeč poslance Jeronýma Tejce	587
Řeč poslance Radka Vondráčka	588
Řeč poslance Vlastimila Vozky	588
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	589
Řeč poslance Vlastimila Vozky	589
Řeč poslance Pavla Kováčka	597
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	597
Řeč poslance Pavla Kováčka	598
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	599
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	599

Usnesení schváleno (č. 1349).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

155. Návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdika a Františka Laudáta na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 838/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslankyně Věry Kovářové	601
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	601
Řeč poslance Ivana Adamce	602

Usnesení schváleno (č. 1350).

66. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 821/ - první čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	603
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	604
Řeč poslance Miroslava Opálky	605
Řeč poslance Miloslava Janulíka	605
Řeč poslance Václava Klučky	606
Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové	606
Řeč poslance Vladislava Vilímce	606

Řeč poslankyně Jany Hnykové	608
Řeč poslance Leoše Hegera	608

Usnesení schváleno (č. 1351).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová.

54. Vládní návrh zákona o evropských politických stranách a evropských politických nadacích a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 876/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	609
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	610
Řeč poslance Marka Bendy	610

Usnesení schváleno (č. 1352).

55. Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a některé další zákony /sněmovní tisk 899/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	612
Řeč poslance Jeronýma Tejce	612
Řeč poslance Radima Fialy	613
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	613
Řeč poslance Milana Šarapatky	614
Řeč poslance Josefa Novotného	614
Řeč poslance Karla Fiedlera	615
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	615
Řeč poslance Jaroslava Holíka	615
Řeč poslance Martina Lanka	615
Řeč poslankyně Jany Hnykové	616
Řeč poslankyně Jany Lorencové	616
Řeč poslance Jana Farského	616
Řeč poslance Karla Fiedlera	617
Řeč poslance Marka Černocho	617
Řeč poslance Jeronýma Tejce	617
Řeč poslance Miroslava Kalouska	619
Řeč poslankyně Jany Lorencové	619
Řeč poslance Martina Lanka	619
Řeč poslance Jeronýma Tejce	620
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	620
Řeč poslance Ivana Gabala	621
Řeč poslance Bronislava Schwarze	621
Řeč poslance Miroslava Kalouska	622

Řeč poslance Ondřeje Benešika	622
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	622
Řeč poslance Marka Bendy	623
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	624
Řeč poslankyně Jany Lorencové	624
Řeč poslance Ondřeje Benešika	624
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	625

Usnesení schváleno (č. 1353).

56. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), a některé další zákony /sněmovní tisk 852/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	626
Řeč poslankyně Věry Kovářové	627
Řeč poslance Jana Klána	628
Řeč poslance Ivana Pilného	629
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	630
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	630
Řeč poslance Karla Raise	631
Řeč poslankyně Věry Kovářové	631
Řeč poslance Jana Klána	632
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	632

Usnesení schváleno (č. 1354).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

57. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 851/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	633
Řeč poslance Jiřího Koubka	635
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	636
Řeč poslankyně Jany Fischerové	638
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	640
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	640
Řeč poslance Jiřího Koubka	641

Usnesení schváleno (č. 1355).

256. Informace ministra životního prostředí o nařízení vlády, kterým byly stanoveny dopravní stavby, které byly vyjmuty z povinnosti získat novou EIA

Řeč poslance Františka Laudáta 642

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 643

Projednávání bodu bylo přerušeno.

258. Informace ministra dopravy o postupu a stavu přípravy staveb dopravní infrastruktury, které neziskaly výjimku v platnosti posouzení vlivu na životní prostředí (EIA)

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 645

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 646

Řeč poslance Karla Šidla 650

Řeč poslance Františka Laudáta 653

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Ivana Pilného 656

Řeč poslankyně Marty Semelové 657

Řeč poslance Milana Urbana 658

Řeč poslance Martina Kolovratníka 658

Řeč poslance Michala Kučery 659

Řeč poslance Ivana Pilného 659

Řeč poslance Lea Luzara 660

Řeč poslance Petra Bendla 662

Řeč poslance Jana Zahradníka 664

Řeč poslance Michala Kučery 666

Řeč poslance Milana Urbana 668

Řeč poslance Michala Kučery 668

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 669

Řeč poslance Petra Bendla 669

Řeč poslance Ivana Pilného 670

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 670

Řeč poslance Františka Laudáta 671

Řeč poslance Karla Šidla 671

Řeč poslance Miroslava Kalouska 672

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 672

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 675

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka 676

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 679

Řeč poslance Michala Kučery 680

Řeč poslance Františka Laudáta	681
Řeč poslance Petra Bendla	682
Řeč poslance Ivana Pilného	682
Řeč poslance Karla Šidla	682
Řeč poslance Františka Laudáta	683
Řeč poslance Jana Birkeho	683
Řeč poslance Karla Šidla	683
Řeč poslance Františka Laudáta	684

Usnesení schváleno (č. 1356).

15. září 2016

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

259. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Pavla Kováčka	687
----------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Pavla Kováčka	688
----------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	689
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	690
Řeč poslance Marka Černocho	690
Řeč poslance Pavla Kováčka	690
Řeč poslance Miroslava Opálky	691
Řeč poslance Romana Sklenáka	692
Řeč poslance Pavla Kováčka	693
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	694
Řeč poslance Františka Laudáta	694
Řeč poslance Romana Sklenáka	694
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	695
Řeč poslance Františka Laudáta	695
Řeč poslance Pavla Kováčka	695
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	696

195. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o přístupu Černé Hory k Severoatlantické smlouvě /sněmovní tisk 870/ - první čtení

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	696
Řeč poslance Pavla Šrámka	698
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	699
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	699

Usnesení schváleno (č. 1357).

196. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o hospodářském partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a státy SADC EPA na straně druhé /sněmovní tisk 897/ - první čtení

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	700
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	701
Řeč poslance Karla Raise	701

Usnesení schváleno (č. 1358).

197. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Mezinárodní úmluva o ochraně všech osob před nuceným zmizením /sněmovní tisk 896/ - první čtení

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	702
Řeč poslance Matěje Fichtnera	702
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	703
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	703

Usnesení schváleno (č. 1359).

183. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o posíleném partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Republikou Kazachstán na straně druhé /sněmovní tisk 722/ - druhé čtení

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	704
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	704
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	704

Usnesení schváleno (č. 1360).

184. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Prozatímní dohoda o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a smluvní stranou střední Afrika na straně druhé /sněmovní tisk 656/ - druhé čtení

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	705
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	706
Řeč poslance Pavla Holíka	706
Řeč poslance Pavla Plzáka	707

Usnesení schváleno (č. 1361).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

204. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 887/ - prvé čtení

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	708
Řeč poslance Roma Kostřici	709
Řeč poslance Jiřího Holečka	709

Usnesení schváleno (č. 1362).

205. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o opatřeních proti obchodování s lidmi (Varšava, 16. května 2005) /sněmovní tisk 894/ - prvé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	710
Řeč poslankyně Jany Fischerové	711
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	711

Usnesení schváleno (č. 1363).

217. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2014 /sněmovní tisk 542/

Řeč poslance Vladimíra Koníčka	712
--------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1364).

219. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2014 /sněmovní tisk 577/
Řeč poslance Vladimíra Koníčka 713
Usnesení schváleno (č. 1365).
220. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015 /sněmovní tisk 769/
Řeč poslance Vladimíra Koníčka 714
Řeč poslance Marka Černocho 714
Řeč poslance Martina Kolovratníka 714
Řeč poslance Marka Černocho 715
Řeč poslance Martina Komárka 715
Řeč poslance Marka Černocho 715
Řeč poslance Vladimíra Koníčka 715
Usnesení schváleno (č. 1366).
221. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2014 /sněmovní tisk 582/
Řeč poslance Martina Kolovratníka 716
Usnesení schváleno (č. 1367).
222. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2015 /sněmovní tisk 767/
Řeč poslankyně Niny Novákové 718
Usnesení schváleno (č. 1368).
224. Informace o působení nasaditelného spojovacího modulu v operaci NATO Joint Enterprise v Kosovské republice /sněmovní tisk 662/
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického 719
Řeč poslance Alexandra Černého 719
Usnesení schváleno (č. 1369).

225. 4. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2015 /sněmovní tisk 665/

Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	720
Řeč poslance Karla Černého	721

Usnesení schváleno (č. 1370).

226. Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2016 /sněmovní tisk 695/

Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	722
Řeč poslance Josefa Hájka	722

Usnesení schváleno (č. 1371).

227. Účast ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účast ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2016 /sněmovní tisk 703/

Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	723
Řeč poslance Václava Klučky	724

Usnesení schváleno (č. 1372).

228. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2015 /sněmovní tisk 735/

Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	724
Řeč poslance Václava Klučky	725

Usnesení schváleno (č. 1373).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová.

260. Ústní interpelace

Řeč poslance Petra Bendla	726
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	726
Řeč poslance Petra Kořenka	728

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	729
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	730
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	731
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdika	732
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	733
Řeč poslance Karla Raise	734
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	735
Řeč poslance Jiřího Valenty	737
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	738
Řeč poslance Jiřího Valenty	738
Řeč poslankyně Jany Lorencové	739
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	739
Řeč poslance Simeona Karamazova	742
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	742
Řeč poslankyně Věry Kovářové	744
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	745
Řeč poslankyně Věry Kovářové	746
Řeč poslance Adama Rykaly	746
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	747
Řeč poslance Petra Fialy	748
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	749
Řeč poslance Petra Bendla	751
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	751
Řeč poslankyně Niny Novákové	752
Řeč poslankyně Věry Kovářové	752
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	753

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Ludvíka Hovorky	755
Řeč poslance Simeona Karamazova	756
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	757
Řeč poslance Karla Raise	757
Řeč poslankyně Zuzany Šánové	758
Řeč poslance Adama Rykaly	758
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	759
Řeč poslance Michala Kučery	760
Řeč poslance Jana Klána	761
Řeč poslance Radima Holečka	761
Řeč poslankyně Anny Putnové	762
Řeč poslance Františka Váchy	762
Řeč poslance Radima Holečka	763
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	763
Řeč poslance Radima Holečka	764
Řeč poslance Adama Rykaly	764
Řeč poslance Jana Klána	764

Řeč poslankyně Věry Kovářové	765
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	766
Řeč poslankyně Niny Novákové	766
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	767
Řeč poslance Petra Bendla	767
Řeč poslance Simeona Karamazova	768
Řeč poslankyně Niny Novákové	768
Řeč poslankyně Věry Kovářové	769
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	769

16. září 2016

Další část schůze řídila místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová.

Řeč poslankyně Věry Kovářové	772
Řeč poslance Jana Farského	772

261. Žádost Policie České republiky o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslankyně Aleny Nohavové

Řeč poslance Jana Chvojky	774
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	775
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	775
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	775

Usnesení schváleno (č. 1374).

26. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 83/2013 Sb., o označování a sledovatelnosti výbušnin pro civilní použití /sněmovní tisk 653/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	776
Řeč poslance Martina Novotného	777

69. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 91/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 201/2012 Sb. /sněmovní tisk 861/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	779
Řeč poslance Martina Kolovratníka	780
Řeč poslance Petra Kudely	781
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	781

Usnesení schváleno (č. 1375).

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 839/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	782
Řeč poslance Petra Kudely	783
Řeč poslance Miroslava Kalouska	784
Řeč poslance Pavla Šrámka	784
Řeč poslance Milana Šarapatky	788
Řeč poslance Petra Bendla	789
Řeč poslance Pavla Šrámka	791
Řeč poslance Pavla Kováčika	792
Řeč poslance Petra Bendla	792
Řeč poslance Petra Kudely	793
Řeč poslance Karla Fiedlera	793

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	794
Řeč poslance Pavla Šrámka	794
Řeč poslance Petra Kudely	795
Řeč poslance Miroslava Kalouska	795
Řeč poslance Pavla Šrámka	796
Řeč poslance Petra Bendla	796
Řeč poslance Petra Kudely	796

32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 712/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	797
Řeč poslance Pavla Kováčika	799
Řeč poslance Antonína Sedi	799
Řeč poslance Herberta Pavery	800
Řeč poslance Petra Bendla	801
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	802
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	802
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	802

Řeč poslance Marka Bendy	805
Řeč poslance Petra Bendla	805
Řeč poslance Jiřího Petřů	805
Řeč poslance Pavla Kováčka	806
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	807
Řeč poslance Herberta Pavery	807
Řeč poslance Pavla Kováčka	807
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	808
Řeč poslance Petra Bendla	809
Řeč poslance Karla Fiedlera	810
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	810
Řeč poslance Antonína Sedi	810
Řeč poslance Josefa Šenfelda	811
Řeč poslance Herberta Pavery	811
Řeč poslance Petra Kudely	811
Řeč poslance Petra Bendla	812
Řeč poslance Pavla Kováčka	812

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony /sněmovní tisk 642/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	812
Řeč poslance Jeronýma Tejce	813
Řeč poslance Josefa Uhlíka	814
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	815
Řeč poslankyně Niny Novákové	816

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Radky Maxové	818
Řeč poslance Karla Fiedlera	819
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	821
Řeč poslance Marka Bendy	822
Řeč poslance Jeronýma Tejce	824
Řeč poslankyně Jany Hnykové	825
Řeč poslankyně Heleny Válkové	826
Řeč poslankyně Marty Semelové	828
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	828
Řeč poslance Davida Kasala	829
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	829
Řeč poslance Jeronýma Tejce	830
Řeč poslance Miroslava Opálky	830
Řeč poslankyně Niny Novákové	830
Řeč poslankyně Radky Maxové	831
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	831

Řeč poslankyně Radky Maxové	831
Řeč poslance Pavla Blažka	831
Řeč poslance Karla Fiedlera	831
Řeč poslance Marka Bendy	831
Řeč poslankyně Heleny Válkové	832
Řeč poslance Jana Farského	833
Řeč poslance Jeronýma Tejce	833
Řeč poslance Marka Bendy	833

80. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 886/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	834
Řeč poslance Jeronýma Tejce	835
Řeč poslance Františka Laudáta	836
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	836
Řeč poslankyně Jany Hnykové	837
Řeč poslance Marka Bendy	837
Řeč poslance Martina Plíška	837
Řeč poslance Marka Černocha	838
Řeč poslance Jeronýma Tejce	838
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	839
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	839

Projednávání bodu bylo přerušeno.

213. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Martina Kolovratníka	841
Řeč poslance Miroslava Kalouska	842
Řeč poslankyně Kristýny Zelenkové	842
Řeč poslance Jana Volného	844
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	844
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	845
Řeč poslance Miroslava Kalouska	845
Řeč poslance Františka Laudáta	845
Řeč poslance Michala Kučery	846
Řeč poslance Martina Kolovratníka	847
Řeč poslance Jana Birkeho	848
Řeč poslance Miroslava Kalouska	848
Řeč poslance Jana Birkeho	849
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	849

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Romana Sklenáka 849

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
6. září 2016
Přítomno: 185 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 49. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 49. schůze dne 25. srpna 2016. Pozvánka vám byla rozeslána v pátek 26. srpna t. r.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili paní poslankyni Janu Černochovou a pana poslance Jiřího Petrů. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh. Pokud tomu tak není, budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s těmito dvěma ověřovateli. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 1. Přihlášeno je 154, pro 150, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 49. schůze Poslanecké sněmovny určili paní poslankyni Černochovou a pana poslance Jiřího Petrů.

Pan poslanec Tejc – karta 168.

Ještě než přečtu omluvy, tak o slovo požádal s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu TOP 09.

Kolegyně a kolegové, prosím o klid.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, jak je vám všeobecně známo, minulé úterý zemřela Věra Čáslavská. Doporučuji a chci vás poprosit, abychom tuto dámu, tuto královnu českého sportu, uctili minutou ticha. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím, abychom minutou ticha uctili památku paní Věry Čáslavské.

(Všichni přítomní povstávají, aby uctili památku Věry Čáslavské)

Děkuji. (Všichni usedají na svá místa.)

Nyní vás seznámím s omluvami. Omlouvají se následující poslankyně, poslanci a členové vlády:

Paní poslankyně Balaščíková do 17.30 – pracovní důvody, pan poslanec Farský – pracovní důvody, pan poslanec Kádner – pracovní důvody, pan poslanec Klačka do 15. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Luzar – 17.30 až 20, osobní důvody, paní poslankyně Němcová bez udání důvodu, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, pan poslanec Ploc bez udání důvodu, paní poslankyně Rutová – osobní důvody, pan

poslanec Schwarzenberg – pracovní důvody, pan poslanec Urban bez udání důvodu, pan poslanec Zemánek – osobní důvody, pan poslanec Zlatuška – zahraniční cesta, pan poslanec Ženíšek do 15.30 – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan předseda vlády – zahraniční cesta, pan ministr Jurečka – pracovní důvody, pan ministr Mládek – zahraniční cesta a paní ministryně Valachová – pracovní důvody. Tolik tedy omluvy.

Pan poslanec Černý hlasuje s kartou číslo 54.

A nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 49. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Nejprve bych vás informoval o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium.

Navrhujeme zařadit do programu 49. schůze návrhy zákonů vrácené Senátem, u nichž byla splněna zákonná lhůta. Jsou to tedy následující body: návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s prokazováním původu majetku – tisk 504/6, za druhé návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony a další související zákony – tisk 568/9, návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony – tisk 608/5, návrh zákona o biocidních přípravcích a účinných látkách a o změně některých souvisejících zákonů – tisk 589/4. To znamená, ty to čtyři body bychom pevně řadili jako bod 2 až bod 5 dnešního jednacího dne. Z toho by vyplývalo, pokud s tím bude souhlas, že pevně zařazený bod 57, tisk 828, by se stal bodem šestým. To je jeden návrh z grémia.

Druhý návrh z grémia: bod 214, sněmovní tisk 832, návrhu pořadu bychom zařadili pevně na čtvrtek 8. září jako druhý bod po písemných interpelacích, po harmonogramu projednávání státního rozpočtu.

To je z mé strany vše ve vztahu k pořadu schůze.

Paní poslankyně Kailová má kartu číslo 69.

Nyní tedy dám prostor všem těm, kteří se chtějí vyjádřit k pořadu schůze, respektive přednést nějaký návrh. Mám tady s přednostním právem pana předsedu Kalouska, s přednostním právem jsem registroval pana předsedu Černocho. Ještě předtím vlastně se hlásil s přednostním právem pan předseda Faltýnek. Potom pan předseda Černoch a ostatní přihlášky budou potom řádné. Takže tři přednostní práva.

Prosím, pana předsedu Kalouska, aby se ujal slova. Připraví se pan předseda Faltýnek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, dobrý den.

Dovolte, abych navrhl nový bod na pořad dnešní schůze, a to jako první bod dnešního jednání. Bod by se nazýval "Usnesení Poslanecké sněmovny k výrokům prvního místopředsedy vlády o koncentračním táboře v Letech". Dovolte stručné zdůvodnění.

Při své předvolební návštěvě Varnsdorfu po prohlídce sociálně vyloučených lokalit s převážně romským etnikem pan první místopředseda vlády na veřejnosti vyslovil výrok - (V sále je velmi rušno.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně a kolegové, prosím, abyste se utišili, usadili a poslouchali.

Poslanec Miroslav Kalousek: Na veřejnosti vyslovil výrok: "Byly doby, kdy všichni Romové pracovali. To, co píší v novinách ti blbečci, že tábor v Letech byl koncentrák, to je lež. Byl to pracovní tábor. Kdo nepracoval, šup a byl tam."

Po bouři nevole, která proběhla ve veřejných sdělovacích prostředcích, pan první místopředseda vlády vyslovil výmluvy. Některá média řekla, že se omluvil. My jsme omluvu neslyšeli, my jsme slyšeli výmluvy, že tento výrok byl brutálně vytržený z kontextu. Upřímně řečeno nikdo z nás si neumí představit kontext, v rámci kterého by tato věta byla přijatelná ať už v jakémkoliv kontextu, neboť to, co je na tom výroku nepřijatelné, pobuřující a urážející, není jenom bagatelizace historických faktů. Ta by se možná vytržením z kontextu nechala zdůvodnit. To, co je urážlivé, nepřijatelné a pobuřující, je onen obdivný a pochvalný tón k tehdejší praxi: Podívejte se, jak oni to tenkrát uměli. Heinrich Himmler to řídil jako firmu, nekecal, makal. Kdo nepracoval – šup a byl tam. Výrok, máme-li mluvit o kontextu, tak to spíše vypadalo v dané situaci jako návod k použití než cokoliv jiného. A tohoto výroku se dopustil první místopředseda vlády.

Já chápu, že každý můžeme mít jinou citlivost. Slyšel jsem pana ministra Ťoka a dalšího člena vlády v České televizi, jak řekl, že to je zcela nevinný výrok. My to pokládáme za výrok absolutně nebezpečný. Nebezpečný proto, že se jedná o historii, která se nesmí opakovat. O výrok, který popírá humanitní ideje základů republiky, která byla založena v roce 1918. O výrok, který je zcela nepřijatelný, pronese-li ho jakýkoliv veřejný činitel, navíc tak vysoký činitel jako první místopředseda vlády České republiky. Jsme přesvědčeni, že Česká republika si nezaslouží, aby ji reprezentoval člověk, který je ochoten pochvalně a obdivně hovořit o nelidských praktikách třetí říše. A v tomto smyslu se domníváme, že je povinností Poslanecké sněmovny zaujmout k tomuto výroku stanovisko a tento výrok odsoudit a říct, zda si Česká republika zaslouží, nebo nezaslouží, aby nositelé těchto výroků mohli reprezentovat Českou republiku. My se domníváme, že to je nezbytné. Kdo se domnívá, že ten výrok je přijatelný, akceptovatelný, že je možné ho přejít a že je příliš zbytečně pro Poslaneckou sněmovnu, aby se jím zabývala, ten náš návrh nepodpoří. My jsme přesto přesvědčeni, že slušný člověk by ten návrh podpořit měl. Protože slušný člověk se s takovýmto výrokem smířit nesmí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců TOP.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud budou pánové Faltýnek a Černoch souhlasit s tím, že dám přednost panu ministrovi Babišovi, tak mu umožním vystoupit s přednostním právem. Je tomu tak. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Dobrý den všem. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, ta aféra, pseudoaféra, která je teď živená, je jenom výsledkem tisíckrát opakované dezinformace. Já bych začal vyjádřením města Varnsdorf, které se vyjádřilo ke kampani za moje odstoupení. Já bych ho tady přečetl.

Rádi bychom se jako představitelé města Varnsdorf vyjádřili k umělé mediální bouři rozpoutané kolem jedné věty Andreje Babiše, kterou měl pronést ve Varnsdorfu. Pan Babiš nečinil žádné vystoupení pro novináře, pouze při vyhrocené debatě s občany citoval svého známého a trochu neobratně se vyjádřil o táboře v Letech jako o pracovním táboře. Komentáře některých novinářů, politiků vůbec nekorespondují se situací, při níž byla věta řečena. Je to zcela tendenční politická hra. Fotograf Ludvík Hradílek ze serveru Aktuálně, patřící panu Bakalovi, kvůli jehož popiskům pod fotografiemi se celá kauza rozjela, zde uvádí i jiné hlouposti, které poškozují zase město Varnsdorf. Například u fotky k otevírání hřiště je popisek "Dnes ukazují panu ministrovi, jak dovedou utrácet dotace". Město však výstavbu hřiště financovalo výhradně ze svých prostředků. Fotograf není schopen se ani řádně informovat, ani sestavit delší text, jak jsme zjistili. Zkratkovitými hloupými popisky se snažil ublížit. Záměrem bylo poškodit jak Andreje Babiše, tak město Varnsdorf.

A podobně to bylo s těmi popisky k mému výroku, protože šup sem, takový výraz já nepoužívám.

Vážíme si toho, že místopředseda vlády a ministr financí přijal naše pozvání a přes svou pracovní vytíženost věnoval 1. 9. 2016 plných sedm hodin svého času dosud opomíjenému a ignorovanému Varnsdorfu. To je ten šluknovský výběžek, kde tolik politiků za dvacet let chodí a stále něco slibují. Byla to pracovní návštěva, nikoliv volební kampaň. Pan Babiš se živě zajímal o negativa, která nás tíží, tak o pozitiva, kterými se město může pochlubit. Otevřel zde novou školu a hřiště – já nevím, proč vadí panu fotografovi, že děti dostaly úplně nové hřiště - a navštívil prosperující továrnu. Z té ho dělníci sami odkazovali, ať zajede se podívat, jak se pracuje-nepracuje v Kovářské ulici. Přibližně o hodinu později právě v této vyloučené lokalitě byl Andrej Babiš dle vlastních slov šokován.

Ano, já jsem poprvé v životě navštívil vyloučenou lokalitu a byl jsem šokován. Byl jsem šokován, v jakých podmínkách tu lidé žijí a kam vlastně dávky putují. Setkal jsem se s tím poprvé v životě. Byl jsem vevnitř, v bytech plných štěnic a zápachu, a potom jsem byl hlavně přivítán těmi lidmi, kteří bydlí kolem, kteří se bojí o život, kterým je ničen majetek, kterým byl znehodnocen majetek. A jenom jsem se zeptal, když jsem tam viděl sto dospělých v produktivním věku, proč ti lidé nejsou v práci. Jednoduchá otázka. A potom jsem zjistil, jak to funguje, ty byty. To jsou čtyři obrovské paneláky, patřily městu. Město je prodalo původním obyvatelům a ti původní obyvatelé je prodali dvěma fyzickým osobám. A ty dvě fyzické osoby tam nastěhovaly Romy. Proč? Protože je to výhodné. Protože náš stát vlastně dává takovýmto firmám, obchodníkům s chudobou, obrovské peníze.

Co tito dva pánové inkasují? Inkasují třemi způsoby. Ze státní sociální podpory příspěvek na bydlení. Tam se částky pohybují za garsoniéra osm až deset tisíc korun měsíčně a za byt 1 + 1 deset až dvanáct tisíc korun měsíčně. Potom mají fond hmotné

nouze, doplatek na bydlení a nezastropované vysoké zálohy na energii bez objektivního vyúčtování. Takže vlastně tady je velký problém, na který my dlouhodobě poukazujeme, a to je zneužívání dávek na sociální bydlení. A také samozřejmě někteří ti lidé žijí z dávek na svoje děti. Ti sousedé mně říkali, že někteří berou dávky 30 až 40 tisíc měsíčně. Samozřejmě otázka je, proč nejsou v práci. Takže to byl ten problém a to byl ten cíl, proč já jsem toto místo navštívil. A následně jsem navštívil i byt jedné paní, která nestihla bohužel prodat ten svůj byt a která tam žije ve velice špatných podmínkách. A tak se ptám, proč to nikdo neřeší. Starosta říká, je to ostuda. Tady je hlavní silnice z Německa. Proč to neřeší? Vždyť tam byli dva ministři naší vlády před časem a já nevím, jaké řešení toho. Proč to neřešíme.

Následně jsem debatoval se sousedy, když jsem to celé navštívil, a vyprávěl jsem jim, jak jsme byli s panem ministrem Brabcem na návštěvě u majitele jedné firmy, který nám vykládal o pracovním táboře v Letech. Protože není pravda to, co říká pan Kalousek. Ten tábor vznikl jako pracovní tábor. A já jsem jen říkal, že se to změnilo na koncentrační tábor až později, že to nevzniklo jako koncentrační tábor. Ta nebyly SS jednotky. Nevzniklo to jako tábor třetí říše. To není pravda. A já vám k tomu mohu tady přečíst velice stručnou historii toho tábora.

"Ještě za existence druhé pomnichovské republiky dne 2. března 1939, již podle vzoru nacistického Německa, vydala československá vláda nařízení číslo 72 o kárných pracovních táborech pro muže starší 18 let, kteří se vyhýbali práci a nemohli prokázat, že si řádným způsobem zajistili obživu. Nařízení o kárných pracovních táborech, v nichž byli mimo jiné koncentrováni taky Romové – vedle nich se do těchto pracovních táborů dostávali třeba tuláci, žebráci a další osoby práce se štítící, tedy v podstatě lidé z okraje společnosti – převzala protektorátní vláda svým pozměňovacím výnosem ze dne 28. 4. 1939.

Konkrétně tábor v Letech u Písku prošel několika vývojovými fázemi. Původně vznikl v létě 1940 jako pracovní tábor, a to rozhodnutím protektorátní vlády. Teprve až o několik dní později schválil výnos protektorátního ministra vnitra Josefa Ježka říšský protektor Konstantin von Neurath. Soustředění vězni, přitom ne všichni byli Romové, pracovali především na stavbách nebo na zemědělských usedlostech v okolí.

Přelomovým rokem se však stal rok 1942, kdy se tábor v Letech u Písku iniciativou nacistických úřadů protektorátu mění z pracovního tábora v podstatě v typ koncentračního tábora, a to ve smyslu tábora, kde jsou Romové násilně soustředěni a internováni na jedno místo z rasových, nikoliv pracovních a sociálních důvodů. V táboře v Letech se tak ocitly celé rodiny bez ohledu na jejich způsob života, dosažený stupeň vzdělání nebo míru integrace do společnosti.

Někdy se jako termín označující tábor v Letech u Písku používá označení sběrný nebo cikánský tábor. Stejně jako v případě Židů proběhlo také v případě romského obyvatelstva v českých zemích jeho soustředění do internačních táborů a zahájení ghettoidní izolace od majoritní společnosti.

Přestože se pro tábor v Letech používá i označení koncentrační tábor, je tábor v Letech u Písku z hlediska životních podmínek vězňů a způsobu zacházení s nimi nesrovnatelný s koncentračními tábory v nacistickém Německu nebo zřizovanými nacisty na území okupovaných zemí."

A to je o tom výroku, že jsem řekl, že to vzniklo, že to bylo jako pracovní tábor, ne jako koncentrační.

"Kapacita tábora byla sice zvětšena, takže tábor byl schopen pojmout až 600 vězňů, ale i tento počet byl brzy překročen, neboť v průběhu srpna 1942 bylo v táboře internováno přes 1 100 mužů, žen a dětí. Tábor nebyl vybaven potřebným hygienickým a dalším zařízením pro tak velký počet osob. Navíc byli v táboře až do srpna 1942 vězněni pouze muži. Od srpna 1942 zde ve zcela neuspokojujících podmínkách živořily i ženy a děti.

Po velkém náporu v srpnu 1942 přicházeli do tábora většinou již jednotlivci nebo jednotlivé rodiny. Počet vězňů tak nadále nestoupal, ale neuspokojivé podmínky v táboře zůstaly prakticky stejné. Dozorčí orgány tábora se rekrutovaly pouze z řad protektorátních četníků, nikoliv z řad příslušníků SS, takže to byl také výrazný rozdíl od jiných koncentračních táborů. I mnozí čeští dozorcí se však k vězňům chovali často velmi hrubě a nevybíravě a docházelo k fyzickým trestům, které byly na vězňích vykonávány. Zvláště brutálně proti vězňům postupoval dozorce Josef Janovský.

Katastrofální ubytovací, stravovací a hygienické podmínky vedly zčásti až chronické nemocnosti vězňů a jejich vysoké úmrtnosti. Vyvrcholením bylo na přelomu let 1942–43 propuknutí tyfové epidemie, na jejíž následky zahynulo největší množství vězňů.

V táboře v Letech u Písku zemřelo nejméně 326 osob, většinou z důvodu nemoci a špatných hygienických podmínek. Naprostou většinu obětí tvořily děti do 14 let. Internací v Letech prošlo celkem 1 300 osob. V Letech však na rozdíl od nacistických koncentračních táborů nedocházelo k žádným popravám vězňů. Lety a další tábory ovšem byly předstupněm k fyzické likvidaci veškeré romské populace na území Čech a Moravy, k níž došlo ve vyhlazovacím nacistickém táboře Auschwitz v Osvětimi.

Pro internaci Romů na Moravě sloužil tábor v Hodoníně u Kunštátu, který byl vybrán jako místo nucené koncentrace moravských Romů. Podobně jako v Letech byly na začátku srpna 1942 do tábora nahnány romské rodiny v počtu značně převyšujícím kapacitu tábora, která byla stanovena na 800 osob. Tábořem prošlo oficiálně 1 396 lidí. Ubytovací, stravovací i hygienické podmínky byly stejně katastrofální jako v Letech a táborový řád byl také totožný. Dozorčí personál byl rovněž tvořen protektorátními četníky.

V táboře Hodoníně u Kunštátu zemřelo opět na základě nevhodných hygienických podmínek, nedostatečné stravy a nemocí 207 mužů, žen a dětí. Ze 30 dětí narozených v táboře nepřežilo žádné. Podobně to bylo také v Letech u Písku.

Od roku 1943 začaly jezdit transporty Romů podle nařízení Heinricha Himmlera o deportacích romského obyvatelstva do nacistických koncentračních táborů. Nejprve se tyto tábory týkaly romského obyvatelstva, které nebylo soustředěno ve sběrných táborech v Letech u Písku a v Hodoníně u Kunštátu. Sestavování transportů nařizovala německá kriminální policie.

Samotné provedení transportů tak bylo svěřeno protektorátní kriminální policii a četnictvu. Druhá fáze transportu protektorátních Romů byla tvořena dvěma

hromadnými transporty z Letů u Písku a z Hodonínka u Kunštátu. Letský transport byl vypraven 7. května 1943, hodonínský 21. srpna 1943. Po vypravení těchto transportů zůstala v protektorátu na svobodě pouze skupina zhruba 200 Romů, propuštěných při sestavování transportů na základě povolení kriminální policie.

Jen mizivé procento Romů z protektorátu bylo deportace ušetřeno. Jednak to byli Romové, kteří včas uprchli do zahraničí nebo se v protektorátu úspěšně skrývali, jednak Romové, kterých se zastala jejich domovská obec, zaručila se za ně a z deportačních seznamů je vyreklamovala. Do budoucna se pak uvažovalo o nucené sterilizaci těchto osob.

V takzvaném cikánském táboře osvětimského koncentráku Romové rychle umírali vlivem nelidských životních podmínek, hladu a nemocí. Vybraní Romové byli podrobováni zřudným pokusům, které zde prováděl Josef Mengele, jenž si pro vědecké účely vybíral především těhotné ženy a dvojčata. Většina Romů z českých zemí v noci z 2. na 3. srpna 1944 společně zahynula v plynové komoře.

Většina Romů deportovaných do Osvětimi z protektorátu tak své nacistické věznění nepřežila. Do vlasti se vrátilo jen 583 Romů z celkového počtu 6 500 příslušníků romské populace z českých zemí. Skupina českých Romů, do níž řadíme i Romy žijící na Moravě, byla jako celek zlikvidována a právem je v této souvislosti možno hovořit o válečné genocidě tohoto etnika.

Společně s kolegy z historického ústavu Akademie věd České republiky, například s docentem Janem Němečkem, doporučuji také soustředit pozornost vedle mapování historie tábora v Letech a Hodoníně u Kunštátu, jež vznikla z iniciativy Národního pedagogického muzea Jana Amose Komenského v Praze expozici připomínající existenci tábora také na další místa spojená s terorem v době nacistické okupace na našem území.

Jako příklad je možné uvést koncentrační tábor Hradištko na Benešovsku. Tábor Hradištko fungoval také nejprve jako pracovní tábor, ale jeho charakter se změnil poté, co fungoval od roku 1943 jako pobočka koncentračního tábora Flossenbürg. Na místě exekuce vězňů z jara 1945 je sice památník s křížem, ale o existenci tohoto tábora se v široké veřejnosti ví jen málo. Proto by bylo dobré podpořit také větší znalosti veřejnosti o těchto lokalitách, které jsou často polozapomenuté."

Tolik analýza pana docenta magistra Jaroslava Šebka, doktora oddělení dějin 20. století historického ústavu Akademie věd České republiky, Prosecká 76, Praha 9.

Takže prosím vás, celá tato pseudokauza je o tom, že já jsem interpretoval slova člověka, který řekl, že Lety vznikly jako pracovní tábor. A pan fotograf si to přizpůsobil. Takže je to samozřejmě zase kampaň – a už nevím která kampaň, protože tak to vypadá, že předcházející kampaně nefungují. A podsouvat mi, že já neuznávám, nebo neakceptuju ty fašistické hrůzy, holocaust – tak já vám ještě přečtu stanovisko pana Pavla Chalupy, tvůrce projektu Vlak Lustig, který za vámi chodil, politici, a chtěl na to peníze, ale žádné jste neměli.

Takže já bych začal s tím, že jsem Arnošta Lustiga znal osobně, a můžu říct, že jsme byli přátelé, chodili jsme na večere, sponzoroval jsem mu knížku a můžu citovat lidi, kteří to dosvědčí. Já jsem jeho iniciativy podporoval, chodil jsem za ním a byl

jsem zděšen tím, co prožil v koncentračním táboře. Takže mně podsouvat holokaust je absurdní, sprosté a odmítám to.

Jsem fascinován kritikou politiků, kteří v minulosti slibovali tomuto projektu Vlak Arnošta Lustiga modré z nebe, a to veřejně, a nikdy své sliby nemysleli vážně, říká pan Chalupa. A na jejich naplnění čekám dodnes. A zřejmě se už nikdy nedočkám. Vlak Lustig již pět let seznamuje českou veřejnost s holokaustem, a to prostřednictvím divadelní adaptace novely Arnošta Lustiga Modlitba pro Kateřinu Horovitzovou. Já osobně za svoje peníze jsem sponzoroval tenhle projekt od roku 2012. A svůj slib jsem dodržel. A v létě 2014 jsem se osobně s celou rodinou v prostoru železniční stanice Praha–Bubny, odkud byly vypravovány transporty Židů do Terezína, zúčastnil toho představení. A seděl vedle mě pan ministr Herman a paní tehdá ministryně Válková. Určitě si na to vzpomenu.

Takže já zásadně odmítám tyhle sprosté lži a obviňování.

A pojďme se teď podívat na naše tradiční politiky, kteří řeší Lety. Majitele vepřína, prasečáku, znám 25 let. A on mi to vyprávěl. V neděli jsem mu volal, včera byl u mě, dneska ráno jsem byl u něj. A první, kdo tam přišel, byl pan ministr bez portfeje Mlynář. Psal se leden 1998. Takže 18,5 roku tady vykládáte o tom, jak vyřešíte ten památník Lety. Takže je to přibližně tak dlouho, jak jste vykupovali od Havránkové pozemek. To bylo 19 let. Ano. Byl jsem první ministr financí, který to navštívil, jak mi bylo řečeno dneska. Ale samozřejmě ta vyhlášení do tisku můžeme citovat. (Ukázal štos papírů.)

Duben 2007. Jihočeští Romové navrhuji úpravu okolo vepřína, která počítá s Muzeem historie Romů, vepřín by měl zůstat na místě. Tento návrh podporuje ministr financí Kalousek. Naopak výbor pro odškodnění romského holokaustu s tím nesouhlasí. Trváme na tom, že vepřín tam nesmí být. Je to politický záměr.

Červenec 1998. Vláda rozhodla o vybudování dalšího památníku. Vyhlásila ochranné pásmo, které má zabránit dalšímu rozšiřování vepřína, a zahájila jednání o jeho vykoupení. Červenec 1998. Náklady jsou odhadovány na 200 až 300 milionů.

Květen 2001. Na pátém pietním aktu upozorňují zástupci Romů na nečinnost vlády. Píše se rok 2001. Vepřín na místě stojí dál.

Květen 2004. Romové u památníku podepisují výzvu vládě, aby nechala vepřín odstranit. Za zbourání stavby se postavil i cikánský opat řádu sv. Ducha Patrik Kraus. Máme honosné úřady, sídlo Všeobecné zdravotní pojišťovny, moderní finanční úřady. A nejsou peníze na náš památník?

Červen 2005. Evropský parlament doporučil Česku vepřín v letech zbourat. Náklady na přemístění chovu jsou vyčísleny na půl miliardy. Vláda peníze nemá. Pokud by šlo o mě, tak než stavět památník, dal bych přednost tomu, aby ty peníze šly na vzdělání mladých Romů, řekl tehdejší premiér Jiří Paroubek.

Listopad 2005. Do státního rozpočtu na příští rok jsou zahrnuty desítky milionů korun, s nimiž vláda počítá na výkup vepřína. Záležitost se vyřeší do konce volebního období. Zjišťujeme také, jaký je finanční rozdíl mezi stavbou nového vepřína a přebudováním starého. To budeme mít hotové do 14 dnů, vypočítává zmocněnec pro lidská práva Svatopluk Karásek.

Leden 2006. Členové nacionalistické Národní strany přivezli do bývalého sběrného tábora balvan s nápisem Obětem. Romové to označili za zneuctění piety. Demonstrace stoupenců Národní strany končí šarvátkou mezi nimi a Romy dvěma výslechy a trestním oznámením.

Únor 2007. Ministryně bez portfeje Džamila Stehlíková chce peníze na odkoupení vepřina získat od Evropské unie. Areál se modernizuje. Trošku se stydím, kdybychom na tohle měli žádat peníze z Unie. Lety jsou naší ostudou, neboť tam nehlídali Němci, ale protektorátní četníci. Vlastní ostudu bychom si měli sami uklidit, miní ministr zahraničí Karel Schwarzenberg. Únor 2007.

Duben 2007. Jihočeští Romové navrhli úpravu okolí vepřina, která počítá s Muzeem historie Romů. Vepřín by měl zůstat na místě. Tento návrh podporuje ministr financí Kalousek. Naopak výbor pro odškodnění romského holokaustu s tím nesouhlasí. Trváme na tom, že vepřín tam nesmí být. Toto je politický záměr. Chťejí celou záležitost smést ze stolu, řekl předseda výboru Čeněk Růžička.

Květen 2007. Ministryně Stehlíková slibuje, že osud památníku vyřeší do konce volebního období. To už je druhé.

Leden 2008. Evropský parlament kritizuje Česko za situaci kolem vepřina. Europoslanci vyzývají Evropskou komisi a další úřady, aby udělaly vše pro jeho odstranění. Někteří čeští europoslanci se staví proti této rezoluci. Chce-li Evropská unie do této otázky spadající do svrchované pravomoci orgánů Česka zasahovat, měla by jedním dechem dát na stůl potřebné dvě miliardy korun, které jsou k likvidaci prasečáku a vybudování památníku potřeba, řekl poslanec za KDU-ČSL Jan Březina.

Únor 2008. Výbor pro odškodnění romského holokaustu chce nový památník v Letech vybudovat na vlastní náklady. Po letitých zkušenostech manipulace bez nás už nehodláme nikomu dovolit, aby do podoby budoucího památníku mluvil, řekl předseda výboru Čeněk Růžička.

Leden 2009. Vepřín stojí dál. Památník se nebuduje. Nový ministr pro lidská práva Michael Kocáb slibuje rychlé řešení.

17. 4. 2007 ministr financí Kalousek KDU-ČSL hovořil včera v Českých Budějovicích, na snímku, s náměstkem hejtmana Jihočeského kraje Vladimírem Pavelkou, KDU-ČSL, zejména o chystaných změnách v sociálních službách a způsobech financování další výstavby dálnice D3 u Tábora a při své pondělní návštěvě jižních Čech se dále sešel například se zástupci romských iniciativ, kteří mu představili projekt na řešení památníku v Letech u Písku. Tady máme i rozhovor s panem Kalouskem, jak to bude řešit. To bylo v roce 2007.

Takže můžeme o tom mluvit dlouho. Osmnáct a půl roku o tom mluvíte. Samozřejmě. Teď je příležitost.

Já bych chtěl jen znovu zopakovat, že já jsem ministr financí a mám na starosti peníze a mám problém, že tady dvě fyzické osoby si nakoupily byty v Kovářské ulici ve Varnsdorfu, že dostávají peníze přímo ze státu, že jsou zneužívány sociální dávky, že stát jim nic neudělal, a proto jsem byl ve Varnsdorfu. A vznikla z toho aféra, kterou samozřejmě je potřeba využít. Je před volbami. Bylo by samozřejmě zbytečné vyvracet... Ten fotograf lhal u hřiště a manipuloval s mými stanovisky. A hlavně jsem

interpretoval stanovisko majitele firmy, který má 82 let a který o tom mluvil. A nemluvil jsem o tom, že bych nějakým způsobem zpochybňoval holokaust. To je absurdní. Odmítám to.

Rozhodl jsem se, že se radši omluvím. A omluvil jsem se těm, kterých se to mohlo dotknout, protože když tisíckrát opakujete lež, tak asi tisíckrát můžete... A dneska už je to jasné, dneska už každý říká, jak jsem se vyjádřil. Jo. Takže byl jsem tam dneska ráno.

Naše vláda to chce řešit. Pan ministr Dienstbier to má v kompetenci od března tohoto roku. Včera na vládě to bylo odtajněno. Nevím vlastně, proč to bylo tajné. A já předpokládám, že pan ministr přijde s řešením a že téměř 19 let ten slib politiků, kteří slibují, že to vyřeší, že se naší vládě povede vyřešit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk většiny poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Hamáček. Prosím.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dámy a pánové, dobrý den. Já se musím přiznat, že jsem vystoupení pana ministra nepochopil. Když jsem četl ten jeho výrok, a on nepopřel, že ten výrok padl, tak jsem se zděsil, protože jsem si nedokázal představit, že člen vlády České republiky je schopen něco takového říct. A až budu svým dětem vysvětlovat, co to je popírání holokaustu, tak mám velmi dobrý příklad.

Já jsem čekal od toho dnešního jednání jednu věc: že pan ministr vystoupí a že se omluví. Protože každý z nás děláme chyby, každý z nás jsme ve svém životě udělali něco, na co nejsme hrdí. Každý jsme možná řekli něco, co nás potom mrzelo, ale ta slova se pak těžko dostávají zpátky do pusy. Ale vždycky je tady možnost předstoupit a říci: Promiňte, já jsem udělal chybu, já jsem to tak nemyslel, já se omlouvám. Prostě přiznat pochybení. A já jsem ve vystoupení pana ministra nic takového nezaznamenal. Slyšel jsem tady snahy ty věci omlouvat, snahy o nějaké historické expozé. Ale to přece není tím smyslem. Myslím si, že stačila půlminuta, stačilo říci: Promiňte, já jsem to tak nemyslel a omlouvám se. To tady nezaznělo. A asi to necháme na voličích, aby si udělali obrázek o tom, jak to je.

Já bych chtěl poprosit Poslaneckou sněmovnu, aby to asi tak nechala. Aby nechala voliče si udělat obrázek. A abychom nepokračovali v této snaze omlouvat něco, co je neomluvitelné, nebo snažit se přesvědčit k omluvě někoho, kdo k té omluvě není ochoten a kdo té omluvy není schopen. Děkuji. (Tleskají převážně poslanci ČSSD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní, jestli mám napsáno dobře pořadí, tak pan předseda Faltýnek s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Dobrý den, hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Jak jsem avizoval dnes na jednání grémia, mám návrhy na změnu programu. Konkrétně na pevné zařazení bodu.

Nicméně předtím ještě jeden návrh, který jsem neavizoval na jednání grémia. Ten je opačný. Na žádost pana ministra životního prostředí si dovoluji z pořadu této schůze vyřadit bod č. 206, navrhnout vyřazení bodu 206, je to návrh zákona o ochraně přírody a krajiny, konkrétně sněmovní tisk 501.

A potom bych chtěl poprosit, jak už jsem avizoval na jednání grémia, o pevně zařazení bodu číslo 77, je to návrh, trestní zákoník, sněmovní tisk 886, první čtení, a bod číslo 17, vládní návrh zákona, občanský zákoník, sněmovní tisk 642, druhé čtení, na úterý 13. 9. jako čtvrtý a pátý pevně zařazený bod. Předám písemně, pane místopředsedo. (Podává předsedajícímu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Černocho.

Poslanec Marek Černoch: Hezké odpoledne, dámy a pánové. Děkuji za slovo. Já jenom na začátku se rychle zmíním o jednom rozměru, který zde nepadl v rámci vystoupení pana ministra Babiše, a to je zneužívání sociálních dávek. Úsvit tady předložil několik návrhů zákona proti zneužívání sociálních dávek. Zákona o hmotné nouzi. A je pokrytecké dnes říkat, že s tím nikdo roky nic nedělal, protože i vaši poslanci, pane ministře, tyto naše návrhy zákona shodili ze stolu.

Chtěl jsem ale vystoupit s návrhem pořadu a rád bych navrhl jménem poslaneckého klubu Úsvit nový bod s názvem Schválení veřejné zakázky na výběr integrátora pro 6 000 imigrantů. Tento bod bych rád zařadil jako první dnes v pořadí.

Minulý týden schválila česká vláda velice významnou veřejnou zakázku s názvem Generální poskytovatel integračních služeb pro osoby s udělenou mezinárodní ochranou pro období let 2017 až 2019. Tato veřejná zakázka nás bude stát 520 mil. korun, které mají jít na integraci 6 000 imigrantů.

Dámy a pánové, pan premiér Sobotka, pan ministr Babiš a další ministři české vlády nám opakovaně tvrdili a stále tvrdí, že odmítají kvóty a naše země nebude přijímat žádné imigranty. Jak je tedy možné, že česká vláda v naprosté tichosti odsouhlasí veřejnou zakázku na přijímání 6 000 imigrantů? V celé Evropě sílí radikální islamismus a počet teroristických útoků každý dnem neustále narůstá. Dnes už se neptáme, co kdyby se nějaký útok stal, ale kdy se takový útok stane. Takový krok je tedy přímé ohrožení bezpečnosti občanů České republiky. Nedokážu si představit, jaká vláda na světě by takto nezodpovědně ohrozila vlastní občany. V situaci, kdy oficiální stanovisko české vlády zní, že vláda nedopustí přijímání imigrantů, je zadání veřejné zakázky na jejich budoucí integrování jasně neehospodárné plýtvání penězi našich občanů. Má se za ně realizovat něco, co podle slov vás, vládních představitelů, nikdy nenastane. Vyhazujete tedy peníze oknem. A pokud si myslíte, že si toto můžete dovolit, řekněte našim občanům, že máme peněz na všechno dost. Že budou stát nové školky a nemocnice.

Vládní krok jasně splňuje znaky trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku a náleží k němu příslušná trestní sazba. Máme tedy dvě možnosti: buď tato Sněmovna schválí nový bod, kde premiér Sobotka a ministr Babiš jasně a zřetelně vysvětlí, že v nepřijímání imigrantů a vypsání této zakázky nevidí žádný rozpor, anebo nám to nevysvětlí a my pak budeme nuceni podat na celou vládu trestní

oznámení za porušení povinnosti při správě cizího majetku. Nelze, aby vláda jen tak beztrestně vyhazovala peníze oknem za to, co tu podle ní vlastně nikdy být nemá. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Dále s přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne. Než navrhu nový bod, kvůli čemuž jsem se přihlásil, tak mi taky nedá, abych nereagoval na některá slova ministra financí a na to, jak se slova míjejí s činy.

Zneužívání sociálních dávek je letitý palčivý problém a díky vstřícnosti kromě jednoho všech členů Poslanecké sněmovny jsme schválili jeden z dílčích nástrojů, který by zejména mohl pomoci samosprávám. I v tom Varnsdorfu. A to znamená, můj pozměňovací návrh díky obrovské většině byl schválen, že doplatek na bydlení na ubytovnách se dá vyplácet pouze se souhlasem příslušné radnice, která ví moc dobře, zda je to opravdu zařízení, které poskytuje sociální služby, anebo je to jen ubytovna, kde se kšeftuje se sociálními dávkami.

Byl jsem velmi spokojený, ne že by to byl jediný nástroj, který by všechno vyřešil, nicméně praxe ministrů této vlády, když začali vykládat a ze závazného stanoviska obce je doporučující. Dokonce, pane ministře financí, vaše vláda sem znovu poslala novelu tohoto zákona, kde se pravomoc obcím odebrává. Takže nemůžete současně říkat, že obce nemají nástroje, a současně když jeden jediný nástroj jsme tady všichni schválili, s výjimkou jednoho hlasu, vaše vláda to odmítá aplikovat a dokonce to novelizuje! Tak si udělejte pořádek ve vládních stranách, ve vládních lavicích, a pak jsme schopni ty nástroje proti zneužívání sociálních dávek zavést a pomoci starostům a zejména těm, ke kterým sestěhovávají do nevyhovujících objektů sociálně nepřízpůsobivé občany. Takhle jednoduché to je. Ale vy jste skoro tři roky ve vládě a vždycky vystoupíte jako člen opozice a zkritizujete vlastně to, co dělá vaše vláda. Víím, že to je možná marketingově zajímavé, možná je to marketingově účinné, ale takhle vymlouvat se pořád nemůžete.

A teď bod, chceme navrhnout. My jsme tady v červnu projednávali novelu zákona, zjednodušeně, o EIA, kdy vláda hasila problém, který si sama způsobila. A návrh vlády byl, abychom to projednali ve zkráceném řízení podle § 90 odst. 2. (Hluk a smích v lavicích ČSSD.) A před samotným projednáním -

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím levou část sálu, aby se ztišila. Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Před samotným projednáním proběhlo o patro níž politické jednání, které svolal pan ministr životního prostředí, kdy nás požádal jako opozici, abychom to nevetovali, abychom umožnili přijetí toho zákona. Speciálně na tom fóru 20, 25 lidí jsem se ho ptal, zda garantuje, že deset dopravních staveb, které byly v důvodové zprávě k tomuto zákonu, skutečně bude nařízení vlády vyjmuty z povinnosti mít novou EIA. Pan ministr životního prostředí mi to před mnoha

svědky slíbil. Následně nejenom že jsme neuplatnili veto, ale mnozí z nás jsme pro ten zákon aktivně hlasovali.

Jaké bylo mé překvapení, když jsem zjistil, že v nařízení vlády, které schválila vláda i pana ministra financí Babiše, staveb není deset, ale devět. Speciálně jsem se na tom jednání ptal dopředu, jak to bude s prodlouženou Rudnou, což je jedna z klíčových staveb v Moravskoslezském kraji. Byl jsem ubezpečen, že v tom není žádný problém, že je to dojednáno v Bruselu, že i prodloužená Rudná může využít tento zrychlený a zvýhodněný režim. Realita je bohužel jiná. A já musím říct, že jsem se nechal napálit, nebo oklamat, a nechci používat silnější slovesa, i když bych mohl, protože evidentně ministr životního prostředí nedodržel slovo a slib, který dal opozičním poslancům před projednáváním zákona. My jsme své slovo splnili, veto jsme neuplatnili, zákon jsme podpořili, zákon byl schválen. A i díky tomuto nařízení to mohla česká vláda přijmout a vydat.

Já navrhuji zařazení nového bodu, který by se jmenoval Informace ministra životního prostředí o nařízení vlády, kterým byly stanoveny dopravní stavby, které byly vyjmuty z povinnosti získat novou EIA. Nechci v této chvíli navrhopvat přesný čas a přesné datum. Věřím, že mě podpoříte. Všichni poslanci z Moravskoslezského kraje by měli být pro bez ohledu na stranickou příslušnost, protože se zeptejte doma, jak velký problém to způsobuje. My, kteří známe situaci na stavbě, víme, že tímto to pravděpodobně zdržujeme o roky, realizaci této stavby, a pokud to bude zařazeno na program, tak určitě najdu s panem ministrem životního prostředí termín, kdy bude v Poslanecké sněmovně, aby debata měla smysl, aby se jí mohl účastnit, abychom se mohli ptát a případně jsme odpovědi dostali. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, jestli se mohu zeptat na přesný název bodu. Informace ministra životního prostředí o nařízení vlády, kterým byly stanoveny...

Poslanec Zbyněk Stanjura: ... dopravní stavby, které byly vyjmuty z povinnosti získat novou EIA.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan předseda Kalousek s přednostním právem.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, už nechci příliš zdržovat. Každý máme své svědomí a svůj úsudek, ale přece jenom dovolu te několik málo slov v reakci na vystoupení pana ministra Babiše a na vystoupení pana předsedy Poslanecké sněmovny.

K vystoupení pana ministra Babiše chci zdůraznit, že jsem nenavrhoval bod, který by měl řešit způsob pietní úpravy památníku v Letech. Na to mohou být různé názory. Ale těžko můžeme mít různý názor, domníval jsem se tedy, že nemůžeme mít různý názor na to, že se tam děly hrůzné zločiny. To jsem se domníval do okamžiku, než ministr financí pronesl větu, která tyto praktiky chválí, obdivuje a která vypadá jako návod k použití, neboť jinak tu větu slyšet nelze. A jestliže se vymlouvá, nikoliv

omlouvá, tím, že byla brutálně vytržena z kontextu, tak bych chtěl, aby každý z vás požádal pana ministra financí i pana ministra kultury, který pana ministra financí hájí, jestli by nám nemohli říct jakýkoliv kontext, v rámci kterého by ta věta byla přijatelná. Pokud nám zní nepřijatelně vytržená z kontextu, jak tvrdí pan ministr financí, tak nám laskavě sdělte ten kontext, v rámci kterého by tato věta byla přijatelná, nezněla by odporně, nezněla by antihumánně a nebyla by skandální. Já si takový kontext představit neumím, ale třeba nám ho oba dva pánové ministři sdělí.

A proto se domnívám, že právě proto je to tak nebezpečné – ne snad proto, že byla zkreslena fakta. Zkreslená fakta o Letech jsem slyšel mnohokrát. Ale nebezpečné je to v tom, že metoda byla výrokiem pana ministra financí chválena. No to byly časy. To se nekecalo, to se makalo. Jak někdo nechťel makat, tak jsme ho tam šoupli. Proč bychom to nemohli dělat zas? Tam je to strašlivé nebezpečí pro společnost, proti kterému když se neohradíme, tak to v tomto vzduchu zůstane.

Teď si dovolím přejít k panu předsedovi Hamáčkovi. On sice říká, že s tím nesouhlasí, že se od toho distancuje, ale že s tím odmítá jako předseda Sněmovny cokoliv dělat, že to nechá na voličích. Ale není naše povinnost k tomu zaujmout nějaké stanovisko? Není naše povinnost říct: ano, tato věta je pro nás přijatelná, a proto se tím nebudeme zabývat? Nebo je pro nás zcela nepřijatelná, a proto zásadně protestujeme a trváme na tom, na tom a na tom.

To, co jste řekl, pane předsedo, znělo na první pohled hezky, ale v zásadě to vypadalo, jako když říkáte: já se sice pokrytecky distancuji, ale jsem v zásadě rád, že on to řekl, protože to zaznělo a on dál bude naším prvním místopředsedou vlády. Jestliže po tom, co řekl, bude dál vaším prvním místopředsedou vlády, tak to byl vládní výrok, tak to byl výrok, za který se staví poslanci ČSSD a poslanci KDU-ČSL, alespoň všichni ti, kteří se tím odmítnou zabývat, až budeme hlasovat o zařazení bodu. Vy se všichni logicky postavíte za pana ministra Babiše. Já netvrdím, že to není legitimní postoj, ale pro mě je to postoj nepřijatelný, skandální a společensky nebezpečný. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud nejsou žádná další přednostní práva, je tomu tak, tak první pan předseda, potom pan vicepremiér.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi taky několik slov k této kauze.

Já jako učitel a historik samozřejmě nemohu souhlasit s inkriminovaným výrokiem. Mrzí mě, že zazněl, ať už byl vytržen, nebo nebyl vytržen z kontextu, to koneckonců nikoho tolik nemusí zajímat, a ještě více mě mrzí to, že věc, která si myslím, že se dá vyřešit jednoduše v několika větách a jasným chlapeckým postojem, tak se tady kolem ní budeme motat možná ne několik desítek minut, ale obávám se, že to může trvat ještě déle, a budeme to řešit různými body a usneseními.

Já si myslím, že skutečně člověk zejména ve vysoké funkci, než vyřkne nějaký výrok, za nějž je logicky zodpovědný, a to každý dospělý je za své výroky zodpovědný, by měl svá slova vážit. A když se utne, tak by měl s určitou pokorou toto utnutí přiznat. Jak už tady bylo řečeno, všichni jsme schopni se dopustit omylu

většího nebo menšího, ale problém je v omylu setrvat. S tím se souhlasit nedá. A přestože tady zaznělo expoé pana vicepremiéra opřené i o některé odborníky z oblasti historické vědy, tak bych, a teď v dobrém, aby to nevzal špatně, jako učitel jsem i citlivý na způsob výkladu – jsou totiž takové dva extrémní typy, buďto se tomu říká uspávač hadů, to víte potom, co je tady následkem, to nebyl ten případ, pan vicepremiér to velmi drmolil – a pochybuji, nemáme tady hodinu dějepisu, nechci mezi vás rozdávat anketní papíry, co si kdo pamatuje, ale obávám se, že málokdo máloco, jestli to bude někdo studovat ze stenozáznamu, to nevím, možná ano. Ale každopádně si myslím, že postoj, pokud ho pan vicepremiér změnil, a věřím, že po návštěvě tábora Lety ano, tak měl zaznít jasně v několika větech a chlapsky.

Já pevně věřím, že toho ještě pan vicepremiér bude schopen a že se obejdeme bez toho, abychom tady museli hlasovat pro nějaké speciální body, protože jinak se v tom budeme topit postupně podle toho, jaké výroky ještě budou následovat. A tímto si ho k jasné omluvě k tomuto výroku dovoluji vyzvat. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KDU-ČSL.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan vicepremiér Bělobrádek. Prosím.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedo, kolegyně a kolegové, situace, která se týká památníku v Letech, je řešena skutečně dlouho a pan ministr Herman v tom podniká již několik měsíců poměrně zásadní kroky. A myslím si, že je to skutečně věc, která je trochu mimo to, co bychom tady řešit měli. Já se domnívám, že ten výrok, a jsem o tom přesvědčen, byl velmi nevhodný, že je skandální a že je potřeba, aby pan vicepremiér popřel tento výrok v tom smyslu, že se od něj bude distancovat, protože pouze se omluvit těm, kterých se to dotklo, není dostatečné, a že – myslím – pokud vezme zpět tento výrok a ohradí se proti němu, tak že to je zcela zásadní stanovisko. Tuto věc projednávala i vláda, jeho stanovisko rozhodně není vládním stanoviskem.

Myslím si, že exkurz do historie byl velmi zajímavý, ale myslím si, že je dobré, že se pan vicepremiér dovzdělával, nicméně myslím, že většina z nás byla seznámena s těmi hrůzami, co se tam děly, a to, co je podstatné, že my kromě toho, co se týká památníku v Letech, je potřeba se systematicky také zabývat vyloučenými lokalitami a tím, o čem hovořil, ale to je podle mě jen odvádění pozornosti od toho zásadního.

Myslím si, že kdyby se pan vicepremiér omluvil a vzal zpět tento svůj výrok, že by to mělo velkou váhu. Pokud budeme ještě jednat ve zvláštním bodu, tak se s tím budeme ještě více mazat a bude to více zavánět. Já myslím, že ta ostuda už je dostatečná a na druhou stranu samozřejmě že voliči se pak rozhodnou. To, co je skutečně nebezpečné, abychom legítimizovali takovéto radikální extremistické názory, že kdo nepracuje, tak šup s ním někam, to myslím, že odmítnout musíme. Na druhou stranu nevidím žádnou přidanou hodnotu v tom, že o tom tady budeme jednat další hodiny, protože myslím, že ničeho dalšího nedosáhneme. A pokud chceme něčeho dosáhnout a má o tom být konkrétní výsledek, tak myslím, že by to mělo být tím, že se k tomu postaví pan vicepremiér čelem. Děkuji. (Ojedinělý potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak nyní s přednostním právem pan ministr financí. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. No, vidím, že tu dezinformaci nevyvrátím, znovu opakuju, že ten fotograf lhal, když řekl, že tam bylo hřiště z dotací. Nikdy jsem neřek', že kdo nepracuje, že ho dáme do tábora. Nikdy jsem neřek'- šup sem. Takže tu formulaci, kterou jste si osvojili a která je vytržena z kontextu, tak samozřejmě já se za ni omlouvám, i když nikdy takhle nebyla řečena. Tak já nevím, jestli to tak stačí, aby teda Sněmovna začala konečně pracovat. Takže se omlouvám za věc, kterou jsem nikdy takhle nevyřkl. A distancuju se od toho.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud nejsou žádná další přednostní práva, tak budeme postupovat podle řádných přihlášek. Pan poslanec Soukup a připraví se pan poslanec Lanka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, já si taky dovolím trošku malé odbočení k té pseudokauze našeho předsedy. Já se obrátím na pana – prostřednictvím pana Hamáčka bych chtěl oslovit pana předsedajícího k tomu jeho vystoupení. My jsme tady také byli svědky odpírání holokaustu a genocidy, když se jednalo o té rezoluci k Arménii. Ale nechme to.

Kolem návštěvy německé kancléřky Angely Merkelové naše nejvyšší politická reprezentace přímo hýřila ujišťováním, že postoj České republiky k migraci je neměnný. Slyšeli jsme několikrát premiéra Sobotku v médiích, že řekl, že nepřijmeme kvóty, nepřijmeme žádné přerozdělovací mechanismy a podobně. Uplynulo pár dnů a máme tady rozpor slov a činů. Už o tom mluvil pan Černoch, já se nebudu dále šířit. Jde tady jenom o to, že ten materiál ve skutečnosti, který projednala vláda, ve skutečnosti obsahuje vyhlášení výběrového řízení na generálního integrátora cizinců přidělených do České republiky. Je to zakázka za více než půl miliardy. Jakých cizinců? Aby nedošlo k omylu, že to budou Ukrajinci nebo lidé z příbuzných oblastí, řekl bych z oblastí nám kulturně blízkých, tak bylo přijato už prvních osm migrantů ze Sýrie a čekají se další. To je důvod, proč žádám o zařazení nového bodu do programu této schůze. Měl by mít název Informace premiéra o skutečném postoji k migraci a k dohodě Evropské unie s Tureckem. Už to tady jednou bylo na stole, ale myslím si, že neškodí to zopakovat. Navrhuji zařadit tento bod na úterý 13. září jako třetí bod jednání za bod č. 20, sněmovní tisk 706. Je to před tím bodem o zvýšení pravomocí ombudsmanky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Prosím pana poslance Lanka.

Poslanec Martin Lanka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych rád chtěl předřadit dva body a vezmu to s dovolením při jednom. Tím prvním je č. 97, sněmovní tisk 525, což je trestní zákoník, a druhým je pak bod č. 117, sněmovní tisk 670, což je návrh na vydání

zákona proti terorismu. Oba navrhuji zařadit jako první bod na středu, tedy zítřek odpoledne za další případně již zařazené body.

Ten první návrh zákona řeší jednu zásadní chybu trestního zákoníku. Ten totiž v aktuální verzi sice zakazuje službu v armádě cizích států, nicméně nepočítá s tím, že existuje i útvar, který není oficiálně uznán jako stát, ale přesto disponuje vojenskou silou a představuje zásadní bezpečnostní hrozbu. Mluvím samozřejmě konkrétně o tzv. Islámském státu. Na službu v jeho armádě se český trestní zákoník nevztahuje, jak vyplývá z našich analýz, a proto je třeba ho aktualizovat, což řeší právě náš návrh zákona.

Druhý návrh zákona je ve stručnosti soubor několika opatření, která jsou převzata z protiteroristického balíčku přijatého na Slovensku, dokonce v o něco mírnější verzi. Takže předem odmítám, že by to bylo v rozporu s unijní legislativou. Když to šlo na Slovensku, tak nevidím důvod, proč by to nešlo i u nás. Za všechna navrhovaná opatření vyzdvihuji jedno – trestnost jakékoli, byť i nepřímé, podpory terorismu. Dneska je trestnost takové činnosti přinejmenším sporná, a proto považuji za klíčové trestnost jakékoli podpory terorismu jasně kodifikovat.

Na důležitost obou návrhů poukazuje i zpráva Bezpečnostní informační služba za minulý rok. Ta jasně říká, že i v České republice existuje hrozba teroristického útoku islámských džihádistů. Ono je to vcelku logické. Jsme prostě součástí západního světa se vším, co s tím souvisí, tedy i s těmito negativy. V České republice pobývalo celkem sedm lidí, kteří se chtěli v Sýrii přidat k teroristům, a Bezpečnostní informační služba sledovala jak jedince projevující sympatie k Islámskému státu, tak i ty, kteří se s ním chtěli přímo propojit. Podle zprávy služby by návrat takových osob do Evropské unie představoval vážnou bezpečnostní hrozbu. Už delší dobu je známa informace, že do Islámského státu odcházejí tisíce Evropanů, aby za něj bojovali nebo aby pak na území Evropy šířili teror. A ono je bohužel jenom otázkou, jestli první Češi už k Islámskému státu přešli, nebo to brzy udělají, prostě je to jenom otázka času.

Chtěl bych proto znovu vyzvat vládu i vás, vážené kolegyně a vážení kolegové, nepodceňujeme riziko islámského terorismu. A prosím vás o podporu předřazení těchto návrhů zákonů. Děkuji vám za to.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Prosím paní poslankyni Olgu Havlovou a po ní vystoupí pan poslanec Roman Váňa.

Poslankyně Olga Havlová: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěla bych tímto navrhnout pevné zařazení bodu 125, novela zákona o podporovaných zdrojích energie, sněmovní tisk 709. Navrhuji ho zařadit jako první bod na středu 7. 9. odpoledne, anebo za pevně zařazené body.

Tato naše novela zákona o podporovaných zdrojích energie je už od ledna tohoto roku zaparkovaná ve Sněmovně. Návrh zavádí mechanismus definující limity maximálního množství energie, na které je výrobce oprávněn nárokovat podporu za obnovitelné zdroje. Díky tomu by se solárníkům nevyplatila ani koruna navíc, než je nezbytně nutné. Upozorňuji, že k přemrštěnému vyplácení dochází i přes urgency

Energetického regulačního úřadu. Celková hodnota, o které jsou solární baroni takzvaně překompenzováni, činí 162 miliard korun. Zákon garantuje návratnost investic do 15 let. V České republice je ale mnoho protekčních solárních baronů, kteří čerpají dotace mnohem vyšší a rejžují na svých elektrárnách. Na druhé straně jsou i solárníci, kteří ne vlastní vinou nemají garantovanou za 15 let návratnost investic.

Dámy a pánové, věřím, že v této Sněmovně je vás většina, která není spokojená se stávajícím stavem, a že najdete odvahu náš návrh podpořit. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Romana Váňu a připraví se pan poslanec Koniček.

Poslanec Roman Váňa: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, po dohodě s předkladatelem s ministrem vnitra, si dovolím navrhnout vyřazení bodu číslo 33, tj. druhé čtení vládního návrhu zákona o bezpečnostní činnosti a změně souvisejících zákonů, sněmovní tisk 495. Vyřadit tedy z pořadu této schůze Poslanecké sněmovny. Návrh projednával výbor pro bezpečnost a přerušil jeho projednávání s tím, že ve spolupráci s Ministerstvem vnitra bude připraven komplexní pozměňovací návrh k tomuto zákonu. Proto tedy navrhujeme, aby tento bod byl z této schůze vyřazen. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Konička a připraví se pan poslanec Okamura.

Poslanec Vladimír Koniček: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, my máme na pořadu zařazeny dva body, které jsou novelami zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, a to je bod 130, sněmovní tisk 738, a bod 173, sněmovní tisk 842.

Já bych vás chtěl požádat, zda bychom mohli hlasovat o zařazení na zítra jako první a druhý bod odpoledne - v případě, že už tam budou zařazeny, tak po již po pevně zařazených bodech. A pokud nebude tento návrh přijat, tak alternativně dnes po bodech vrácených Senátem. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Okamuru a připraví se pan poslanec Radim Fiala.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, už od loňského roku prosakují zprávy o českých občanech, kteří bojují v řadách Islámského státu. A byl by skutečně div, kdyby mezi tisícičkami Evropanů, kteří na straně džihádistů bojují a vraždí, nebyli také čeští muslimové. Myslím si dokonce, že vláda má i přesnější a konkrétnější informace, ale z politických důvodů je nezveřejňuje. Z praxe víme, že za drtivou většinou teroru v Evropě vždy byli džihádisté, kteří se vrátili z bojů na Blízkém východě nebo třeba v Afghánistánu.

Dámy a pánové, nejúčinnější prevencí proti teroru je zabránit teroristům, aby do České republiky vůbec mohli přijet. Civilizované státy proto dnes přijímají a navrhuji zákony, které zbavují islamisty občanství a umožňují jim zákaz pobytu ve své zemi. Je načase, abychom i my urychleně takové normy přijali a znemožnili džihádistům, aby teror z východu přinesli i k nám.

Žádám proto jménem našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie - SPD o zařazení mimořádného bodu na programu schůze Poslanecké sněmovny s názvem Změna Ústavy a souvisejících zákonů, které by umožnily zamezit návratu lidem bojujícím v řadách radikálů v zahraničí. V prvé řadě je nutná změna článku XII. Ústavy České republiky, který má dva naprosto rozporné body. Podle odst. 1 nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Ústava tu tedy dává možnost zákonodárcům stanovit pravidla pro pozbývání státního občanství. Ovšem druhý odstavec říká, že – cituji: "Nikdo nemůže být proti své vůli zbaven státního občanství." Tuto větu je třeba v souvislosti s terorismem, vlastizradou či spoluprací s nepřítelem vypustit. Je třeba úpravu trestního zákona, který by měl za vlastizradu, terorismus a spolupráci s nepřítelem stanovit trest zbavení českého občanství s doživotním zákazem vstupu na území České republiky. Pochopitelně vláda by měla na celoevropské úrovni vyjednat dohodu o zákazu vstupu na území Schengenu všem džihádistům. Pokud někdo namítne, že nám zbavení občanství zakazují mezinárodní úmluvy, tak to jednak není pravda a za druhé Ústavní soud v odůvodnění svého nálezu 13. září 1994, spisová značka ÚS 9/94, konstatoval, že – cituji: "Je výsostným právem státu určovat podmínky, za kterých se nabývá a pozbývá státní občanství."

Bude samozřejmě problém s umístěním vyhoštěných, ale to je problém celé Evropy. Jen v sousedním Německu jsou statisíce migrantů bez dokladů, které čeká vyhoštění. Vyhoštění vlastních občanů schválila např. i dolní komora francouzského parlamentu. Je to tedy bezesporu téma, které musí řešit naši zástupci jak v Evropské unii, tak v OSN. Na druhou stranu právo být u nás doma nesmí převážet nad právem ostatních občanů na bezpečný život. Je důležité legislativně ošetřit tyto záležitosti, dokud je čas, abychom byli připraveni. Nikoliv až když je pozdě, jak je bohužel typickým zvykem všech dosavadních vlád.

Dámy a pánové, než budete hlasovat o přijetí či nepřijetí tohoto bodu, vezměte na vědomí, že rozhodujete o tom, zda umožníte či neumožníte někdy v budoucnu vraždění nevinných lidí v České republice.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se obávám, že o tomto hlasovat nemůžeme, a to z jednoho prostého důvodu. My můžeme řadit nové body, můžeme řadit informace, můžeme řadit všechno možné. Ale pokud chcete měnit zákony, tak to má svůj zákonem daný postup. To znamená, pokud předložíte návrh změny Ústavy, tak ten návrh dostane číslo sněmovního tisku, stanovisko vlády a pak o něm můžeme jednat. Ale takto je to podle mě nehlasovatelné.

Poslanec Tomio Okamura: Tak pane předsedo, vy si tady zase se mnou hrajete. Já navrhuji, abychom zahájili diskusi na tento bod a abychom to zařadili a o tomto

bodů diskutovali, protože si myslím, že ta diskuse je aktuální. Já tady nepředkládám žádný zákon.

Předseda PSP Jan Hamáček: Takže ten bod bude znít – diskuse o změně Ústavy... To by asi hlasovatelné bylo, ale, dobrá -

Poslanec Tomio Okamura: Tak já to zopakuji, protože vy jste si tady se mnou pohráli, ale já jsem na vaše hrátky připraven, jak vidíte. (Smích v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já pouze dodržuji jednací řád, pane poslanče. Mně nic jiného nezbývá.

Poslanec Tomio Okamura: Tak mě tady zkoušíte z jednacího řádu. Tak já bych to tedy modifikoval. Myslel jsem, že je z mého výkladu jasné, že bych chtěl na toto téma diskutovat, řekl jsem to i v rámci svého výkladu. No, dobře. Takže diskusi nad změnou Ústavy a souvisejících zákonů, které by umožnily zamezit návratu lidem bojujícím v řadách radikálů v zahraničí. To je tedy název mého bodu. No, vy jste možná neposlouchal celý ten můj výklad, ono to z něj vyplývalo. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já jsem poslouchal velmi pečlivě, nicméně tak jak jste to předložil písemně, to nebylo v souladu s jednacím řádem. Ted' to je v pořádku.

Prosím pana poslance Fialu.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, rád bych na pořad schůze zařadil následující bod. Pane předsedo, poučen z předchozího vystoupení, bod se bude jmenovat Diskuse a projednání výroků Zaída Husajna, komisaře OSN, na adresu prezidenta republiky Miloše Zemana. Dovolte mi odůvodnit tento návrh.

Jak dnes informovala média – a asi víte, že to byla jedna z hlavních zpráv všech novinových serverů –, jordánský komisař OSN pro lidská práva Zaíd Husajn ostře zaútočil na řadu světových politiků včetně prezidenta Zemana v otázce tzv. hlásání nenávisti k islámu. Málokdy, vážené kolegyně a kolegové, máme příležitost být svědky tak neomaleného a drzého urážení suverenity naší republiky a jejího nejvyššího představitele, prezidenta, jako v případě výroků, které pronesl pan Zaíd Husajn.

My Češi známe přísloví o potrefené huse, která kejhá. Tato země, která omezuje svobodu politického projevu, ve které je zakázáno kritizovat státní úředníky a úřady, země, ve které odstoupení od islámu znamená zločin, má drzost, že nominuje svého představitele na místo světového komisaře pro lidská práva. Nemáme zájem o svět, který by byl řízen jako režim panující v zemích tohoto typu. Nemáme zájem, aby nejvyšší představitelé České republiky ze zahraničí učili, jakou politiku mají vést. Výroky pana Husajna potvrzují stupňující se tlak na prosazování islámu a stupňující se tlak proti jeho oprávněným kritikům.

Naše hnutí Svoboda a přímá demokracie je rozhodným odpůrcem islamizace a podporujeme přímo zvoleného prezidenta jako představitele suverénní České republiky. Žádám Sněmovnu o zařazení bodu, ve kterém projednáme tyto drzé výroky představitele OSN a případně vyzveme vládu k přijetí diplomatických kroků hájících suverenitu České republiky. Tímto krokem může být např. rázné vystoupení českého zástupce v OSN.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Prosím pana poslance Karla Šidla, po něm pan poslanec Laudát, potom ještě paní poslankyně Semelová a pan poslanec Huml. Takže ještě čtyři přihlášky.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně poslankyně, vážení kolegové poslanci, dovoluji mi požádat o zařazení nového bodu na jednání dnešní schůze. Navázal bych tímto bodem na zdůvodnění, které tady přednesl pan kolega Stanjura z ODS, a týká se předchozího jednání před schválením novely zákona, který posuzoval vlivy na životní prostředí, a jednalo se o urychlenou výstavbu dopravních staveb v České republice, jejímuž schválení podle devadesátky předcházelo jednání, na kterém byl zúčastněn nejen ministr životního prostředí, ale i ministr dopravy.

Nechci se zabývat tím, jestli deset staveb, které byly vyjmenovány, jsou dodržovány, či nejsou, ale my jsme na této schůzce avizovali, že nás velice zajímá jako poslance a bude zajímat i Poslaneckou sněmovnu, jak bude pokračováno u dalších staveb, které nemají přiznané posouzení vlivu na životní prostředí, a jakým způsobem bude u těchto staveb postupováno. Bohužel mohu říci, že do dnešního dne jsme přes všechna ubezpečení nedostali žádné informace. Od toho června letošního roku už uplynula určitá doba. Proto bych žádal, aby se tento bod jmenoval Informace ministra dopravy o postupu a stavu přípravy staveb dopravní infrastruktury, které nezískaly výjimku v platnosti posouzení vlivu na životní prostředí, zjednodušeně EIA.

V tomto tématu bych chtěl, aby bylo možno získat informace za prvé o tom, jak pokračuje příprava stavby, která byla vyjmuta z původního seznamu výjimek, a to se týká stavby 511, je to obchvat okolo Prahy, tzv. pokračování D0, mezi D1 a Běchovicemi.

V další části bych velice rád věděl, jak pokročila jednání mezi Evropskou komisí, Ministerstvem životního prostředí a Ministerstvem dopravy o postupu ohledně vyjednávání nových podmínek posuzování vlivu na životní prostředí.

A třetí část, to je ta nejzávažnější z mého hlediska, zda těch zbývajících 90 staveb dopravní infrastruktury je definitivně zastaveno, anebo získá nějakou formou potřebné posouzení vlivu na životní prostředí tak, aby mohla pokračovat příprava těchto staveb.

Proto vás ještě jednou žádám: Podpořte zařazení nového bodu, jak již jsem zmínil, Informace ministra dopravy o postupu a stavu přípravy staveb dopravní

infrastruktury, které nezískaly výjimku v platnosti posouzení vlivu na životní prostředí EIA. Požádal bych o zařazení na 13. září, to je úterý, jako první bod jednání. Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Laudátu, připraví se paní poslankyně Semelová.

Poslanec František Laudát: Dámy a pánové, dobré odpoledne. Děkuji za slovo, pane předsedo. Já bych chtěl navrhnout pevné zařazení bodů, a to bodu, který máte v programu jako 152, sněmovní tisk 837. Je to návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdika a můj na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích.

Je to tisk – a vzhledem k tomu, že cítím velikou šanci na to ho kladně projednat napříč politickým spektrem, jedná se o umístování sítí, případné umístování sítí pod silnice I. třídy. Tudíž bod 152 zařadit jako pevný bod, jako první po pevně zařazených bodech na středu příští týden odpoledne. Jedná se o první čtení, byť tam je návrh podle § 90 hlasování. To je můj první návrh.

Druhý návrh dávám, aby byl pevně zařazen bod číslo 140, návrh Miroslava Kalouska, Martina Plíška, Marka Ženíška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 112/2016 Sb., o elektronické evidenci tržeb, sněmovní tisk 792, protože se blíží uvedení v praxi EET, a to na příští týden na středu na 18. hodinu jako pevně zařazený bod.

Za další. Už tady vystupovali dva kolegové, to je třetí návrh, nicméně já bych se pokusil navrhnout integrovaný bod. Myslím, že napříč politickým spektrem cítíme, že resort dopravy se nachází v krizi, která nemá od roku 1990 obdoby, a proto navrhuji, aby byl nově zařazen na pořad Sněmovny a s konkrétním časem, a to druhý bod po pevně zařazených na příští týden ve středu, který by se jmenoval Informace premiéra vlády Bohuslava Sobotky o řešení krize v resortu dopravy, s tím, že to, co bych považoval za okruhy jednání do tohoto bodu, alternativně tedy úterý po pevně zařazených bodech odpoledne a středa druhý bod po pevně zařazených bodech, příští týden také, a sice ty okruhy by byly jednak velmi podivné -

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se velmi omlouvám, vy jste teď načel několik alternativ, ale já jsem si je nestihl zapsat, tak jestli můžete jenom, na kdy chcete ten bod zařadit.

Poslanec František Laudát: Takže první alternativa úterý příští týden a druhá alternativa středa příští týden odpoledne.

Předseda PSP Jan Hamáček: Úterý dopoledne? Pardon, začínáme odpoledne, jasně. Úterý 14.00.

Poslanec František Laudát: První okruh by se mohl týkat otázky pokračování výběru mytného. Druhá věc, co už tady zaznělo jak z úst Zbyňka Stanjury, tak Karla Šidla, to je otázka vlastně budoucnosti realizace dopravních staveb. To, že situace je velmi tristní, úplně bez nějaké budoucnosti nebo bezvýsledná, bylo ukázáno na hospodářském výboru minulý týden, kdy jsme se poprvé zeptali na to, jak si Ministerstvo dopravy představuje zrychlený postup veřejnoprávního projednání a vypracování nové EIA na stavbě 511 Pražského okruhu. A bylo to naplnění usnesení, které jste jako doprovodné přijali k EIA.

Za další. Nejenom že už byla z prioritních staveb vyražena prodloužená Rudná. Když jsem ministrovi říkal, že může narazit, když v zákoně a v tisku tvrdili, že se jedná o infrastrukturní stavby na transevropské síti, a upozorňoval jsem na to, že minimálně tato, ale možná i některé další na transevropské síti nejsou. Řekl, že to je v pořádku, že je to schváleno Bruselem.

Velmi velké pochybnosti mám o tom, zda nám vláda říká plnou pravdu, a zejména premiér Sobotka, zda tady předložil všechny důkazy o tom, jak je dohodnut s předsedou Evropské komise, zda platí všechno. Já jsem například nedávno u té stavby 511 narazil dokonce na informaci, se kterou se tady rozhodně vláda nechlubila, nebo premiér Sobotka, ve které se píše z Bruselu od šéfa DG, že vlastně sdílí téměř štěstí, když to budu parafrázovat, že ta 511 na Pražském okruhu byla vyražena. Skutečně, ta situace je natolik tristní, myslím si, že napříč politickým spektrem jsme shodni v tom, že všichni chtějí, aby se stavěly dálnice, aby se přestavovaly silnice I. třídy atd. atd.

Ta situace je ještě o to horší, že v hospodářském výboru, pokud detailně projednáváme jako garanční výbor některé zákony, tak narážíme na stále opakované problémy. Například do dneška nejsem schopen zjistit, máme i v programu zařazenu novelu zákona o civilním letectví, a skutečně nejenom já, ale i kolegové se dostali do zcela výjimečné situace, byť tomu věnujeme značné úsilí, nejsme schopni zjistit, který z resortů či jeho zástupci lžou, jestli Ministerstvo dopravy, nebo Ministerstvo obrany ve věci letišť, která dokonce mohou být údajně podle některých zcizena apod. A vlastně neumíme najít odpověď, je tam rozpor, byť ministři se domluvili, ale o patro níž už jsme z obou stran varování, schválíme to, či neschválíme, takže my nejsme schopni dohledat dopady. Taktéž se odehrává i to, že dokonce i poslanci vládní koalice, vlastní strany, hlasují proti rezortnímu ministrovi například ve věci STK u otevřeného zákona o pozemních komunikacích.

Prostě se domnívám, že takhle už do dál nejde. Proto moc naléhám, ať už se dohodneme potom na nějaké modifikaci, aby některý z návrhů, které tady vlastně už sem ze třetí strany předkládáme, prošel a ten bod jsme využili s tím, že prostě je pro mě nepřijatelné, aby dokonce zástupci hnutí ANO si mezi sebou navzájem předhazovali, kdo nese větší odpovědnost. Nebyla tam paní ministryně Šlechtová, tak to také schytala minulou středu, nebo ministr dopravy Ťok nebo ministr životního prostředí. Mám pocit, že to je jeden velký pouťový kabaret, ale bylo by to k smíchu, kdyby nešlo o tak vážné věci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Dobré odpoledne, paní poslankyně, páni poslanci. Budeme pokračovat v návrzích na změnu pořadu nebo upřesnění pořadu schůze, a to vystoupením paní kolegyně Marty Semelové, připraví se kolega Huml, poté pan kolega Josef Novotný. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Vážené dámy, vážení pánové, navrhuji předradit bod číslo 137, sněmovní tisk 780, jedná se o návrh zákona o náhradním výživném, a to na úterý 13. září jako první bod odpoledního jednání. Důvodem je potřeba řešit naléhavou situaci matek samoživitelek, případně otců samoživitelů, jejichž děti se z důvodu neplacení výživného ze strany druhého rodiče dostávají do chudoby.

Podle údajů ČSÚ za rok 2014 tvořily neúplné rodiny s dětmi téměř 11 % všech rodinných domácností a žije v nich přibližně 400 tis. dětí, což je zhruba 22 % všech závislých dětí. V koaliční smlouvě se strany současné vládní koalice před třemi lety zavázaly, že v aktuálním volebním období předloží zákon o zálohovaném, resp. náhradním výživném, ale dosud tak neučinily. Přitom neúplné rodiny patří k rizikovým skupinám nejvíce ohroženým chudobou a sociálním vyloučením. Na tuto skutečnost poukazuje mj. analýza ČSÚ vydaná v roce 2015, jež se zaměřuje na život, ekonomickou situaci a finanční zázemí samoživitelek. Podotýkám, že aktuálně ženy samoživitelky tvoří 81 % z celkového počtu samoživitelů. V ČR je, jak plyne ze zmíněné analýzy, ohrožena příjmovou chudobou či sociálním vyloučením přibližně jedna třetina těchto domácností. Podle zjištění ČSÚ nemůže například každá 14. rodina zajistit dětem týdenní prázdniny mimo domov nebo jim hradit pravidelné volnočasové aktivity. Téměř každá 17. domácnost pak nemůže svým dětem zabezpečit vhodné podmínky k učení, případně zaplatit školní akce, jako je plavecký, lyžařský kurz, pobyt na školách v přírodě, výlety apod. Roste také počet rodin, které nemohou zaplatit dětem ani školní obědy. A v souvislosti se zahájením školního roku -

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, paní kolegyně, přeruším a požádám Sněmovnu o klid. Věřím, že poslední tři přihlášení upřou pozornost na program, a tak prosím ještě vydržte s odůvodněním jednotlivých návrhů. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Marta Semelová: V souvislosti se zahájením školního roku se mnohé z těchto rodin významně zadlužily, jen aby jejich děti měly vše, co škola potřebuje. Stát by měl proto těmto rodinám věnovat výraznou pozornost, neboť každý měsíc prodlevy je pro samoživitele v jeho životní situaci nesmírnou zátěží.

Dalším důvodem, proč je nutné zavést do českého právního řádu institut náhradního výživného, je i všeobecně nízká úroveň vymahatelnosti práva v ČR. Neplacení výživného ze strany povinného rodiče je u nás podle policejních statistik za rok 2015 druhým nejčastějším trestným činem. Podle těchto údajů nerespektuje vyživovací povinnost zhruba 40 % rodičů, a jak už jsem zmínila, nejvíc na to doplácejí děti. Proto považujeme jako klub KSČM za nutné, aby byl urychleně

projednán a schválen návrh, který pomůže rodičům, jimž se nedaří vymoci soudem stanovené výživné.

Ještě jednou tedy navrhuji pevně zařadit bod číslo 137, sněmovní tisk 780 o náhradním výživném, na úterý 13. září jako první bod odpoledního jednání a vás, kolegyně a kolegové, žádám tak o podporu. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Martě Semelové. Slova se ujme pan kolega Huml se svým návrhem a připraví se pan poslanec Josef Novotný, zatím poslední přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý den. Já budu stručný, nebudu zdůvodňovat, protože to zdůvodníme až při prvním čtení. Já bych chtěl jenom předradit bod 158, což je tisk 866 o dani z příjmů, po shodě s předkladatelem a zpravodajem na zítřek, tj. středu, ve 14.30 jako pevně zařazený bod. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Na středu ve 14.30. Uvidíme, kolik jich tam bude zařazeno. Dobře, děkuji panu kolegu Humlovi.

Nyní pan poslanec Josef Novotný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Novotný: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji, abych požádal o pevně zařazení bodu, který je v programu pod číslem 170. Je to návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 601. Dovolte, abych požádal o zařazení na úterý 13. září po pevně zařazených bodech, případně pokud by toto neprošlo, tak na pátek 16. září, zase po pevně zařazených bodech.

Důvod je jednoduchý. Tato novela tzv. krajské dálniční známky leží zde ve Sněmovně po prvním čtení již zhruba rok a půl a pořád se setkávám s názory občanů v jednotlivých krajích, kdy tento návrh bude projednán. Jedná se o návrh, jak zjišťuji, kdy celá řada ministrů, poslanců apod. si pořád myslí, že to je návrh, který má sloužit občanům Karlovarského kraje pouze a jedině. To samozřejmě není pravda. Jedná se o návrh, který by řešil situaci například v rodině, která má dvě auta. Jedním autem jezdí do práce jeden z rodičů, dá si tam dálniční známku celoroční, celorepublikovou, a druhým autem jezdí druhý rodič do práce, ale objíždí už dálnici a jezdí po okreskách. Tady samozřejmě by si rád koupil známku za 300 korun a státní kasa samozřejmě by na tom neutrpěla. Bylo by to vlastně vyhovění občanům. Příkladů bych mohl uvést celou řadu. Samozřejmě že tento je jeden z mnoha. Například každý kraj má nějakého zahraničního souseda. My máme Němce, Liberecký kraj nebo Pardubický Poláky, Rakušany zase Jihočeský atd. Tito lidé jezdí do těchto krajů velmi často pouze za obědem, jedou si tam koupit benzin, na návštěvu apod. a jezdí po okreskách. Nekoupí si známku za 1 500 korun. Pokud by měli možnost si koupit celoroční známku za 300 korun, určitě by to udělali a zase státní kasa by na tom vydělala.

Dalším příkladem jsou samozřejmě důchodci. Spousta důchodců například jede z Chebu do Varů do nemocnice. Spousta lidí jede z Chebu na hokej do Varů. Zrovna tak spousta lidí jezdí z Pelhřimova do Jihlavy za hokejem apod. To znamená, je to nový druh dálniční známky a já bych byl rád, aby už to konečně někteří z vás zaregistrovali a pochopili a nefikaly se takové věty, jako že to je známka pouze pro občany Karlovarského kraje.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Josefu Novotnému. Ještě se hlásí předseda poslaneckého klubu ČSSD Roman Sklenák. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, v souladu s tím, co jsem avizoval dnes na jednání grémia Sněmovny, si dovoluji navrhnout jménem koaličních poslaneckých klubů, abychom dnes jednali a meritorně i procedurálně hlasovali o všech návrzích i po 19. hodině. Máme ambici alespoň ty pevně zařazené body projednat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, to bude procedurální návrh, který zařadím potom, až odhlasujeme jednotlivé body programu.

Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu k programu končím a budeme tedy hlasovat o jednotlivých návrzích. Prosím, kolegy a kolegyně, aby mě kontrolovali, protože když jsem přebíral řízení schůze, tak jsem neměl všechny dokumenty po ruce.

První, o čem bychom hlasovali, je návrh politického grémia, tzn. že bychom hlasovali o pevném zařazení bodů, zákonů, které nám vrátil Senát, tzn. tisk 504/6, prokazování původu majetku, volební zákony 568/9, zákon o drahách 608/5 a biocidní přípravky 589/4. K tomu, co bylo jako první bod tady, jako druhý až pátý bod. A potom k bodu 247 by přibyl na čtvrtek jako pevně zařazený bod číslo 2 po písemných interpelacích, tisk 832, bod 214, a to jsou výhledy ekonomie, makroekonomické výhledy. To je tedy návrh grémia.

Rozhodneme v hlasování číslo 2, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 2. Z přítomných 177 pro 161 poslanec.

Než budeme pokračovat jednotlivými návrhy, ještě přečtu omluvy, a to pana poslance Klašky od 15.15 do 16 hodin a pana poslance Kučery od 17 do 19 hodin.

Nyní se budeme zabývat jednotlivými návrhy, které byly předneseny v rozpravě.

Prvním návrhem je návrh pana poslance Kalouska, který navrhuje, abychom zařadili nový bod Usnesení Poslanecké sněmovny k výrokům prvního místopředsedy vlády o koncentračním táboře v Letech, a to na den 6. 9. jako první bod, tedy předřadit před všechny.

Rozhodneme v hlasování číslo 3, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 3. Z přítomných 175 pro 30, proti 47. Návrh nebyl přijat.

Třetí návrh, o kterém budeme hlasovat, je návrh pana poslance a předsedy klubu ANO Faltýnka, který navrhuje zařadit bod číslo 77, sněmovní tisk 886, první čtení, vládní návrh trestního zákoníku, novely, a bod číslo 17, vládní návrh občanského zákoníku, tisk 642, druhé čtení, na který jako čtvrtý a pátý pevně zařazený bod. To je jedno hlasování. A dále bod číslo 206, návrh zákona o ochraně přírody a krajiny, sněmovní tisk 501, aby byl vyřazen. Čili budeme hlasovat dvakrát, protože jsou to rozdílné návrhy.

Nejdříve tedy pevně zařazení tisků 886 a 642 na 13. 9. jako čtvrtý a pátý pevně zařazený bod.

Hlasování číslo 4 jsem zahájil a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 4. Z přítomných 177 pro 127, proti 14. Návrh byl přijat.

Nyní vyřazení bodu číslo 206, sněmovní tisk 501.

Rozhodneme v hlasování číslo 5, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro vyřazení návrhu zákona o ochraně přírody a krajiny. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 5. Z přítomných 177 pro 101, proti 35. Návrh byl přijat. Tento tisk projednávat nebudeme.

To byly návrhy pana kolegy Faltýnka.

Dalším návrhem je návrh pana poslance Černocho, a to zařazení nového bodu Otázka schválení veřejné zakázky na výběr integrovaného programu pro šest tisíc imigrantů, jestli to správně... (Poslanec Černoch přichází, aby mimo mikrofon upřesnil.) Integrátora. To znamená toho, kdo to bude operovat. Ano, pro migranty.

Rozhodneme v hlasování číslo 6, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 6. Z přítomných 177 pro 43, proti 50. Návrh tedy nebyl přijat a nebudeme se jím zabývat.

Dalším přihlášeným byl pan předseda Stanjura, který navrhuje, abychom zařadili bod, a to informaci ministra životního prostředí o nařízení vlády, které stanoví stavby, které si vyžadují novou EIA – nevyžadují novou EIA, tak, pardon, abych byl přesný. Odůvodnění jste slyšeli. Myslím, že můžeme hlasovat.

Budeme rozhodovat v hlasování číslo 7, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 7. Z přítomných 178 pro 92, proti 49. Návrh byl přijat.

Prosím tedy pana kolegu Stanjuru, aby dal potom příslušný materiál, abychom mohli přesně pojmenovat ten bod, až budeme novelizovat pozvánku.

Dalším přihlášeným byl pan poslanec Zdeněk Soukup, který požaduje zařazení nového bodu, a to informaci předsedy vlády o skutečném postoji k migraci a k dohodě s Tureckem, když to budu volně parafrázovat, to vystoupení a ten bod, který je tady. Vlastně je to k bodu migrace.

Rozhodneme v hlasování číslo 8, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 8. Z přítomných 177 pro 93, proti 25. Tento bod byl zařazen do pořadu schůze, budeme se jím tedy zabývat.

Dalším poslancem, který navrhoval změnu programu, je pan poslanec Martin Lank. Ten požaduje přeřazení bodu číslo 97, trestní zákoník, na středu 14.30. To je pevně zařazení bodu. A bodu číslo 117, zákon proti teroristům, ve středu po bodu 97. To znamená, tyto dva body zařadit za sebe. Myslím, že to je všechno od něho, abych to řekl přesně. Ano.

Pan předseda Stanjura ještě, abychom si vyjasnili...

Poslanec Zbyněk Stanjura: Přesně tak, pane místopředsedo. Já bych poprosil – vy jste říkal zákon proti teroristům. Já teď přesně nevím, který tisk máte nebo který bod.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Je to tisk 670 a byl by to bod 117, tisk 670, zařadit za bod 97, trestní zákoník. Já to tedy zopakuji přesně podle toho, jak to bylo napsáno. A je to tedy středa, proto jsem uváděl jako první bod 14.30, tzn. hned po polední přestávce bod 97 a jako druhý bod by byl bod 117. Ano?

Pan kolega Lank to upřesní. (Poslanec Lank: Zvlášť.) Zvlášť hlasovat. Dobře.

Budeme hlasovat nejdřív o pevném zařazení bodu číslo 97 trestní zákoník na středu 14.30.

Zahájil jsem hlasování číslo 9 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 9 z přítomných 177 pro 44, proti 69. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o pevném zařazení tisku 670 bod 117, a to také na středu po polední přestávce, v hlasování číslo 10, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 10 z přítomných 177 pro 10, proti 74. Návrh nebyl přijat.

Dalším přihlášeným byla paní poslankyně Olga Havlová a ta požadovala zařazení bodu číslo 125, podporované zdroje energie, na středu 17. 9. po pevně zařazených bodech. Zatím jsme tam žádný pevně nezařadili, čili na 14.30.

Budeme hlasovat v hlasování číslo 11, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro toto pevně zařazení. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 11 z přítomných 178 pro 53, proti 78. Návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhem pana poslance Romana Váni a ten navrhuje vyřadit bod číslo 33 sněmovní tisk 495 z programu této schůze.

Rozhodneme v hlasování číslo 12, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 12 z přítomných 179 pro 166, proti nikdo. Tento bod byl vyřazen z probíhající 49. schůze.

Nyní se budeme zabývat návrhem pana poslance Vladimíra Koníčka, a to abychom zařadili zítra 7. 9. jako první a druhý bod na 14.30, tedy po polední přestávce, body 130 a 173. Pokud by to neprošlo, tak dnes je zařadit po projednaných vrácených zákonech ze Senátu. Jde o body 130 a 173 na pevně zařazení na zítřek.

Zahájil jsem hlasování číslo 13. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 13 z přítomných 178 pro 35, proti 115. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o tom, zda bychom tyto body nemohli projednat dnes po senátních návrzích zákonů.

Zahájil jsem hlasování číslo 14 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 14 z přítomných 178 pro 33, proti 112. Ani tento návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o návrhu pana poslance Tomia Okamury, který má název Diskuse o změně Ústavy, která by umožnila zamezit návrhu lidí bojujících v řadách radikálů v zahraničí. Takto zní text podle písemného materiálu. Rozhodneme bez pevného zařazení do programu schůze.

Zahájil jsem hlasování číslo 15 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 15 z přítomných 179 pro 12, proti 107. Návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat dalším návrhem a to je návrh pana poslance Radima Fialy, zařazení nového bodu Diskuse k projednávání výroků komisaře OSN Zaída Husajna vůči prezidentu republiky, a to zatím bez pevného určení, ale zařazení do programu schůze.

Zahájil jsem hlasování číslo 16. Kdo je pro projednání tohoto bodu? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 16 z přítomných 180 pro 18, proti 100. Návrh nebyl přijat.

Takže se můžeme zabývat dalším návrhem a to je návrh pana poslance Karla Šidla, který požaduje zařazení nového bodu Informace ministra dopravy o postupu a stavu příprav staveb, na které je potřeba EIA.

To rozhodneme v hlasování číslo 17, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 17 přítomno 180, pro 92, proti 63. I tento návrh byl přijat a budeme se tím bodem zabývat.

Děkuji, s tím, že máme před sebou další hlasování, a to návrh pana poslance Františka Laudáta, který navrhuje Informaci premiéra Bohuslava Sobotky k řešení situace v rezortu dopravy, a to alternativně buď ve středu jako druhý bod po pevně zařazených bodech. Pardon, 13. 9., nebo 14. 9. Takto.

Já se omlouvám, protože u kolegy Šidla jsem ještě neřekl, že šlo o pevné zařazení na 13. 9. jako první bod. To jsem neřekl. Musíme to odhlasovat. Jestli souhlasíme s tím pevným zařazením bodu.

Zahájil jsem hlasování číslo 18 a ptám se, kdo je pro pevné zařazení bodu, který jsme právě přijali, to je návrh pana kolegy Šidla. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 18 z přítomných 180 pro 78, proti 69. Čili pevné zařazení neprošlo, ale budeme se muset řídit tím, že už jeden takový bod byl přijat, a asi budeme o nich hlasovat dohromady.

Nyní tedy na 14. hodinu v úterý 13. 9. informace premiéra Sobotky o řešení v rezortu dopravy, tak jak navrhuje kolega Laudát. To je první alternativa.

Zahájil jsem hlasování číslo 19 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 19 z přítomných 180 pro 83, proti 71. Návrh nebyl přijat.

Čili druhá alternativa, že bychom tuto informaci projednávali 14. 9. jako druhý bod po pevně zařazených bodech. Zahájil jsem hlasování číslo 20 a ptám se, kdo je pro projednat tuto informaci. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 20. Z přítomných 180, pro 82, proti 71. Ani tento návrh nebyl přijat.

Nyní máme před sebou návrh paní poslankyně... aha, pardon, tady mám ještě poznámku o pevném zařazení bodu číslo 140, EET, sněmovní tisk 792, na středu 14. 9. v 18. hodin, ano? Tak, to ještě kolega Laudát, tedy pevné zařazení bodu tisk 792, středa 14. 9. od 18. hodin.

Zahájil jsem hlasování číslo 21. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 21. Z přítomných 180, pro 75, proti 83. Návrh nebyl přijat.

Nyní se dostáváme k návrhu paní poslankyně Marty Semelové, a to zařazení bodu číslo 137... (O slovo se hlásí poslanec Laudát.) Pan kolega Laudát se hlásí. Omlouvám se, možná že jsem opomněl některý z jeho návrhů.

Poslanec František Laudát: Děkuji pane místopředsedo. Ještě jsem navrhoval třetí, a to je zařazení bodu 152, Kovářová a spol. Jsou to ty sítě pod silnicemi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, pozemní komunikace, sítě v obcích. Dobře. Budeme tedy hlasovat o bodu 152, pevné zařazení bodu na středu 14. 9. jako první bod a jde o zákon o pozemních komunikacích.

Zahájil jsem hlasování číslo 22. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 22. Z přítomných 181, pro 171, proti nikdo. Návrh byl přijat. Vidím, že obce mají u nás zelenou.

Budeme pokračovat, a to v tom, co jsem naznačil. Návrh paní poslankyně Marty Semelové na pevné zařazení bodu na úterý 13. 9. Je to bod číslo 137, tisk 780, náhradní výživné, jako první bod odpoledního jednání.

Zahájil jsem hlasování číslo 23. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 23. Z přítomných 181, pro 39, proti 117. Návrh nebyl přijat. A tento bude tedy v pořadí.

Nyní máme návrh pana poslance Humla, který navrhuje také na středu předřazení bodu číslo 158, daň z příjmu.

Rozhodneme hlasováním číslo 24, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 24. Z přítomných 181, pro 127, proti 33. Návrh byl přijat.

A nyní tady máme poslední návrh, který se týká pevného zařazení bodu číslo 170 v příštím týdnu, a to je návrh Karlovarského kraje o pozemních komunikacích. V úterý 13. 9. jako první bod po pevně zařazených bodech, nebo alternativně 16. 9.

Čili prvně hlasujeme 13. 9. jako první bod po pevně zařazených bodech.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 25. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 25. Z přítomných 181, pro 43, proti 87. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme tedy hlasovat o tom, jestli tento bod číslo 170, tisk 601, budeme projednávat 16. 9. v pátek po pevně zařazených bodech.

Rozhodneme hlasováním pořadové číslo 26, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 26. Z přítomných 181, pro 44, proti 71. Návrh nebyl přijat.

Zbývá nám tedy poslední, tentokrát procedurální návrh a ten se netýká zařazení bodu, ale lhůty k projednávání návrhů zákonů po 19. hodině, tak jak navrhl pan předseda klubu sociální demokracie Roman Sklenák - který požaduje odhlášení. Já vás tedy všechny odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím přihlaste se svými identifikačními kartami.

Rozhodneme v souladu s jednacím řádem, že bychom dnes projednávali zákony i po 19. hodině, tak jak je navrženo.

Rozhodneme hlasováním pořadové číslo 27, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 27. Z přítomných 174, pro 87... Návrh byl zatím zamítnut, ale vidím, že je žádost o kontrolu elektronického zápisu o výsledku hlasování. (Probíhá kontrola elektronického zápisu.)

Vyčkám kontroly elektronického zápisu o výsledku hlasování. (Velký hluk v sále.) Prosím o klid. Dám slovo panu poslanci Velebovi. Klid prosím.

Poslanec Ladislav Velebný: Pane místopředsedo. Děkuji za slovo. Pan Velebný je u mikrofonu. Děkuji. Takže dámy a pánové, omlouvám se, na sjetině mám křížek, hlasoval jsem pro. Takže se omlouvám a zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Podle zákona o jednacím řádu pan poslanec Velebný zpochybnil elektronický zápis o výsledku hlasování, když jeho vůle byla v elektronickém zápise jiná, než projevil při hlasování. Naplním tedy literu zákona o jednacím řádu a budeme hlasovat o tom, jestli souhlasíte, abychom opakovali toto hlasování, protože je zpochybněno.

Zahájil jsem hlasování číslo 28. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 28. Z přítomných 177, pro 158, proti 3. Návrh byl přijat.

Budeme tedy znovu hlasovat o návrhu pana poslance Romana Sklenáka, že bychom dnes projednávali zákony i po 19. hodině.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 29, z přítomných 177 pro 93, proti 74. Tentokrát návrh byl přijat.

Kontrolu elektronického zápisu nevyžaduje nikdo. Konstatuji tedy, že jsme schválili změny v pořadu schůze a naše jednání o zákonech bude trvat nejméně do 21 hodin. (Náhlý hluk v sále.)

A nyní tedy budeme hlasovat o návrhu pořadu schůze ve znění pozměňovacích návrhů. Před hlasováním ještě předseda klubu TOP 09 František Laudát s přednostním právem. Prosím sněmovnu o klid. Prosím, pane předsedo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, dámy a pánové, vzhledem k tomu, že většina z vás nepovažuje za důležité, abychom se zabývali skandálním postojem vicepremiéra vlády ve věci romského holokaustu, a za druhé, že nepovažujete za důležité, aby se tato Sněmovna zabývala skutečně velmi naléhavě katastrofální situací v rezortu dopravy, jestli vám nevadí, že meziroční propad stavebnictví v České republice je přes 16 %, jestli vám nevadí, že od února klesl počet zakázek, objem financí u inženýrských činností ve stavebnictví o 43 %, jestli vám nevadí, že se občané nedočkají klíčové části Pražského okruhu, jestli vám nevadí, že jste tahali za nos občany Moravskoslezského kraje s prodlouženou Rudnou, a další a další věci, tak jenom říkám, že jednak s tím neskončím. A jestli jste neschválili, aby všichni poslanci a poslankyně měli právo se k té situaci příští týden vyjádřit, tak bohužel dojde jenom pouze na přednostní práva. A to, co vám chci zásadně sdělit, že se dneska klub TOP 09 zdrží podpory programu, který si zřejmě koaliční strana prohlašuje.

Děkuji. (Potlesk některých poslanců klubu TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy budeme hlasovat o programu 49. schůze jako o celku. (Rozruch v sále.) Ještě pan předseda Kalousek? Ne. Můžeme tedy hlasovat o programu schůze.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 30, z přítomných 178 pro 95, proti 64. Návrh programu byl přijat.

Než začneme projednávat jednotlivé body, hlásí se nyní s přednostním právem předseda TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo. (Hluk v sále. Mnoho poslanců odchází ze sálu.)

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, promiňte, že budu chvilku zdržovat, ale poučen starým pravidlem, že stokrát lež se stane pravdou, pokud se někdo rychle neohradí, chtěl bych se teď před vámi přede všemi zastat předsedy naší komise, komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu odposlechů, Daniela Korteho. On nedisponuje přednostním právem, cítím tedy kolegiální povinnost učinit tak za něj.

Pan poslanec Korte byl v brzkých odpoledních hodinách hrubě osočen panem ministrem financí, prvním místopředsedou vlády, s tím, že lže a že pan místopředseda vlády jeho lež zásadně odmítá. Příběh spočívá v tom, že pan předseda Korte jako předseda komise pro kontrolu odposlechů konstatoval na tiskové konferenci holý fakt, že ministr financí při provádění odposlechů porušuje zákon. Odposlechy fyzických osob jsou velmi citlivá věc zasahující do osobní integrity každého občana, proto jsou podrobeny velmi důkladné kontrole, i kontrole parlamentní. Tu kontrolu parlamentní musí plnit Ministerstvo vnitra, Generální inspekce bezpečnostních sborů i ministr financí, neboť i Celní správa je za určitých okolností vybavena pravomocí odposlouchávat.

Celní zákon účinný od 1. 1. 2013 stanoví povinnost dvakrát ročně odevzdávat kontrolnímu orgánu, tedy tomu, kterému předsedá pan poslanec Korte, zprávu o odposleších, tak jako to stanoví ministrovi vnitra, Generální inspekci bezpečnostních sborů. Zatímco Generální inspekce bezpečnostních sborů tak činí, ministr vnitra tak činí v řádných termínech, ministr financí tak nečiní. Někteří z nás mají dokonce pádný důvod se domnívat, že tak nečiní zcela úmyslně.

Když pan poslanec Korte dnes řekl ten holý fakt, ke kterému je námi všemi zmocněn, protože on má provádět tu kontrolu, že ministr financí porušuje zákon, neboť k dnešnímu dni nedoobdržel žádnou zprávu za celé období pana ministra, ač zákon ukládá panu ministrovi tuto povinnost dvakrát ročně, pan ministr reagoval klasickým způsobem: "To je naprostá lež. Já to zásadně odmítám. To je další pseudoaféra, lež. Není to můj osobní problém. Je to problém Celní správy a Celní správa tak činí úplně stejně, jako to činila za pana ministra Kalouska."

Fakt je takový, že to není problém Celní správy. Zákon to ukládá ministru financí jako osobě, ne Celní správě jako instituci. Takže to je osobní problém pana ministra financí. Kdyby tak činilo Ministerstvo financí stejně jako za pana ministra Kalouska, rovněž by porušovalo zákon, protože hlášení za pana ministra Kalouska podle bývalého právního předpisu bylo do té míry liknavé, že se to panu ministru Kalouskovi nelíbilo a do návrhu celního zákona, který byl schválen v roce 2012 jako zákon 17/2012, uložil mnohem přísnější povinnost tehdy sám sobě, tedy ministru financí, podrobovat se parlamentní kontrole v otázce odposlechů. To znamená, i kdyby plnil svoji povinnost tak, jako ji kdysi plnil podle starých zákonů Kalousek, i tak by porušoval zákon. Problém je, že ji neplnil vůbec.

Kontrolní orgán vaší Poslanecké sněmovny za celou dobu mandátu ministra financí marně čeká na jednu jedinou kontrolní zprávu, kterou je povinen ministr financí předat této Poslanecké sněmovně dvakrát do roka. Je to frapantní porušení zákona. Je to ignorování zákona. Je to pohrdání zákonem korunované tím, že předseda kontrolní komise byl osočen a označen za lháře.

Rád bych sdělil Poslanecké sněmovně, že ministr financí nepravdivě a urážlivě osočil předsedu vaší komise za lháře, že ministr financí opakovaně porušuje zákon v otázce odposlechu fyzických osob. Pevně doufám, že pan ministr se pokusí svá slova doložit, nebo se panu poslanci Kortemu omluví a odstoupí z funkce, kterou není schopen dodržovat, aniž by při tom porušoval zákon. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi. Budeme pokračovat.

Přednostní právo ještě mimo body pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, rád bych reagoval, protože já jsem se vlastně dneska dozvěděl, že taková povinnost je. (Smích některých poslanců, ojedinělý potlesk.) Protože pravděpodobně pan Kalousek ty odposlechy vlastně studoval, možná i organizoval, takže se o ně zajímá, já se o ně nezajímám. Já vím, že Celní správa má kompetenci odposlouchávat. Ale nevěděl jsem, že to někomu hlásí, protože jsem se to za období mé funkce nedozvěděl. Tak jak chodil pan Kalousek za svým kámošem Knížkem na Finanční správu a organizoval i různé finanční kontroly, jak jsem nastoupil do funkce, tak pan Knížek mi donesl nějaký papír na ministryni Marksovou, což jsem samozřejmě odmítl, tak chodil stejně na FAÚ, kde tehda popravil, pamatujeme si na aféru ProMoPro, jak pan ministr zneužil svoji funkci na FAÚ. A vy, když jste přišli z FAÚ z kontrol, tak jsem řekl: Jo, kontrolujte si, co chcete. Dneska tam máte kontrolu, chodíte tam, nevím, co jste tam zjistili. Dokonce FAÚ se oddělí.

Tak dneska jsem se dozvěděl, že je povinnost hlásit odposlechy. Tak pan Kalousek to asi vždycky věděl, protože ty odposlechy asi potřeboval. Já jsem je nepotřeboval. Mám vyjádření náměstkyně Schillerové, že my tu povinnost plníme úplně stejným způsobem, jak byla plněna za pana Kalouska. Tak nevím, udělejte na to vyšetřovací komisi. Včera jsem byl na vyšetřovací komisi, pan Korte to vedl skvěle, otázky byly úžasné, zážitek na celý život. Tak klidně si udělejte komisi. Já mám vyjádření paní náměstkyně, Celní správa to plní a nemám k tomu co dodat, a proto říkám, že to není pravda, protože mě tak moji podřízení informovali. A o odposlechy jsem se nikdy nezajímal. Pravděpodobně pan Kalousek je vždycky potřeboval asi pro svou politickou činnost. Já je nepotřebuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády Andreji Babišovi. Ještě jednou přihláška pana předsedy Kalouska. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Nezlobte se, ale nelze nereagovat, protože to je vážná věc! Rád bych věřil – ne, že bych mu to věřil – ale i kdybych věřil panu ministru financí, že se nezajímá o odposlechy, tak se musí zajímat o zákony, které mu ukládá právní řád České republiky. Neboť už jako ministr vlády sliboval, že zákony včetně Ústavy bude respektovat. Ponechávám teď stranou, že to není zdaleka první zákon, který ignoruje.

Dnes na té tiskové konferenci, když osočil pana poslance Korteho ze lži, tak řekl, že to plní úplně stejně, jako se to plnilo za Kalouska. Zdůrazňuji, že pokud by se to plnilo stejně jako za Kalouska, tak je to porušování zákona, protože od 1. 1. 2013 platí mnohem přísnější zákon. Ale on to neplní vůbec! A ať nemluví o Celní správě! Zákon to ukládá ministru financí. Dokonce ten zákon ani neříká, že Ministerstvo financí. Zákon - § 65 - o Celní správě říká, že ministr financí je povinen! Ne Celní správa, ne náměstkyně Schillerová! A tohle je osobní selhání ministra financí! A já jsem navíc přesvědčen, neboť mám několik zdrojů z Celní správy, které mi to sdělily, že tuto zprávu skutečně Celní správa Ministerstvu financí předává, že pan ministr financí ji má k dispozici, ale odmítá ji Poslanecké sněmovně dát. A prostě předseda našeho kontrolního orgánu postrádá šest kontrolních zpráv Ministerstva financí o odposleších fyzických osob! A ministr, kterému prochází porušování zákona ve vlastní vládě, tak to potom je spíš otázka na premiéra, to prostě není vláda práva. Jestliže předseda vlády není schopen vynutit dodržování zákona od vlastních ministrů, tak nemůže mluvit o vládě práva. A to, co tady říkám, kdykoli pan poslanec Korte je schopen doložit. A já znovu čekám na omluvu, kdy pan ministr financí, první místopředseda vlády, naprosto nehorázným způsobem osočil našeho předsedu kontrolní komise ze lži. Kdyby ty zprávy měl, tak to pan poslanec Korte neříká. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl s přednostním právem pan poslanec Miroslav Kalousek. Pokud se nikdo nehlásí, tak se vrátíme do schváleného pořadu schůze. Nejdřív přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny: mezi 16. a 21. hodinou se omlouvá paní poslankyně Gabriela Hubáčková.

A nyní už můžeme začít. Dovolte mi ještě, protože máme zákony vrácené Senátem, abych vás požádal o rozhodnutí podle zákona o jednacím řádu, že bychom na žádost předsedy Senátu umožnili vystoupení senátorům Elišce Wagnerové, Ivaně Cabrnchové, Dagmar Terelmešové, senátorům Pavlu Šilarovi, Františku Bradáčovi, Janu Hajdovi, Miroslavu Nenutilovi, Radku Martínkovi a Petru Bratskému. Odhlásím vás, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

V hlasování pořadové číslo 31 bychom rozhodli o vystoupení navržených senátorů.

Zahájil jsem hlasování číslo 31 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 31, z přítomných 102 poslanců pro 98, proti nikdo. Máme schváleno.

Nyní se můžeme už opravdu zabývat návrhem vráceným Senátem. Jde o bod číslo

1.

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti peněžního oběhu a devizového hospodářství a kterým se zrušuje zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 587/5/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 587/6. Vítám nejdříve senátora Petra Šilara (ve skutečnosti Františka Bradáče), který je přítomen. Prosím, aby za navrhovatele zaujal místo u stolku zpravodajů - omlouvám se, ale aby se vyjádřil k usnesení Senátu k předloženým pozměňovacím návrhům místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. A potom bych požádal o připravenost kolegu Beznosku, který je zpravodajem Sněmovny k tomuto tisku.

Prosím, pane místopředsedo vlády, máte hned slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji, abych vám stručně připomenul návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti peněžního oběhu a devizového hospodářství a kterým se zrušuje zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů.

Návrh zákona je především technickou novelou zákona o oběhu bankovek a mincí. Konkrétně se například zjednodušuje postup při výměně nestandardně poškozených bankovek a mincí a také se snižují požadavky na tzv. vkladové bankomaty. Návrh dále ruší devizový zákon, neboť ten se stal v důsledku liberalizace devizového hospodářství pouhým torzem, které lze bez problému zrušit, a alespoň částečně tím přispět ke zpřehlednění našeho právního řádu. V souvislosti se zrušením devizového zákona dochází k novelizaci krizového zákona a trestního zákoníku.

Senát vrátil návrh zákona Poslanecké sněmovně ve znění dvou přijatých pozměňovacích návrhů. Pozměňovací návrhy jasněji vymezují vztah dvou ustanovení krizového zákona a upravují účinnost zákona. Již nyní mohu za navrhovatele vyjádřit souhlas s přijetím zákona ve znění schváleném Senátem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru financí za stanovisko a ptám se pana kolegy Beznosky, jestli se chce vyjádřit jako zpravodaj garančního výboru k pozměňovacím návrhům senátu. Ano, je tomu tak. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo, pane předsedající. Hezké odpoledne, dámy a pánové. Také bych podpořil senátní verzi tohoto zákona a její schválení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám rozpravu. Jako první vystoupí pan senátor Petr Šilar, pokud má zájem. (Senátor v lavici upozorňuje na záměnu jména.) Omlouvám se. Škoda, že vás, pane senátore, znám. Omlouvám se. Pan senátor František Bradáč, samozřejmě, který je tady přítomen a má slovo v rozpravě. Prosim, pane senátore.

Senátor František Bradáč: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v Senátu byl tento návrh projednán ve výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu, který přijal pozměňovací návrh a ten následně akceptovalo plénum Senátu. Takže návrh, který je vám předložen, opravuje některé nedostatky, které v návrhu, který k nám přišel, byly. Týká se to zejména odstranění duplicity, která se tam dostala nově vloženým § 13. A potom oprava účinnosti, která už při projednávání v Senátu byla špatně. Dovoluji si vás požádat o podporu senátní verze.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu senátorovi Františku Bradáčovi. Ještě jednou se mi omlouvám, ale já jsem ještě byl pln papírů, které jsme měli pro hlasování o programu schůze, takže jsem se držel předložených dokumentů a samozřejmě se ještě jednou omlouvám.

Hlásí se někdo další do rozpravy? Pokud tomu tak není, rozpravu končím.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu naší Poslanecké sněmovny, kdy k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti peněžního oběhu a devizového hospodářství a kterým se zrušuje zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 587/5, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 587/6."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 32 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 32 z přítomných 144 pro 132, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh zákona ve znění schváleném Senátem jsme přijali.

Děkuji panu senátorovi Františku Bradáčovi, děkuji panu ministru financí a místopředsedovi vlády. Končím bod č. 1.

Podle schváleného pořadu schůze podle návrhu, který byl přijat, budeme pokračovat bodem

2.

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s prokazováním původu majetku /sněmovní tisk 504/6 - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacím návrhem. Jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 504/7. Pana senátora Hajdu vítám mezi námi.

Žádám, aby se za navrhovatele, tedy za vládu, k usnesení Senátu a předloženému pozměňovacímu návrhu vyjádřil místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Pane vicepremiére, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, před vámi se znovu nachází návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s prokazováním původu majetku, který byl dne 26. srpna 2016 vrácen Senátem s pozměňovacím návrhem.

Nebudu vás zdržovat opakováním toho, jaké mechanismy zákon přináší. Pouze připomínám, že jde o realizaci jedné z vládních priorit, ke které se vláda zavázala ve svém programovém prohlášení, a zároveň jeden ze série nástrojů pro boj s daňovými úniky, které Ministerstvo financí připravilo.

Pozměňovací návrh přijatý Senátem snižuje limit pro vydání výzvy k prokázání příjmu ze 7 na 5 milionů. Jde o parametrickou změnu, jejíž posouzení je spíše otázkou politickou. Snižováním tohoto limitu dojde ke zvýšení případů, kdy bude moci být výzva vydána, nicméně Senátem navrženou výši považuji stále za dostatečně vysokou na to, aby tento nástroj určený pro odkrývání významných daňových úniků nebyl zbytečně používán na případy, kdy si Finanční správa vystačí se stávajícími nástroji. Proto jsem připraven stejně jako při projednávání návrhu zákona Senátem podpořit schválení návrhu zákona ve znění pozměňovacího návrhu uplatněného v Senátu.

Kolegům z ČSSD se chci dodatečně omluvit za nedorozumění v Senátu. Byl jsem špatně informován ze strany mých kolegů. Nepamatoval jsem si to. Bylo to naopak, měli jste pravdu, proto s tím nemám problém. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru financí za jeho přednes. Ptám se, jestli se chtějí k pozměňovacímu návrhu Senátu vyslovit postupně zpravodaj garančního výboru pan poslanec Václav Votava – ano. Připraví se pan kolega Stanislav Grospič za ústavněprávní výbor. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, nemohu zde hovořit samozřejmě za garanční výbor, protože garanční výbor už neprojednává zákony vrácené Senátem. Nicméně zde vyjadřuji své osobní stanovisko, které je v souladu se stanoviskem sociální demokracie, to znamená podpořit senátní návrh. Koneckonců hranice 5 milionů korun byla vždy sociální demokracií prosazována. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanislav Grospič se jako zpravodaj ústavněprávního výboru nechce vyjádřit. V tom případě otevíráím rozpravu. Jako první vystoupí pan senátor Jan Hajda, potom se připraví pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jan Hajda: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené a milé poslankyně, vážení poslanci, Senát Parlamentu České republiky projednal návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s prokazováním původu majetku na své 27. schůzi dne 24. srpna letošního roku a ve svém rozhodnutí přijal pozměňovací návrh. Pozměňovací návrh se týká změny v článku 1 § 38 odst. 1 písm. b): text "7 milionů korun" nahradit textem "5 milionů korun".

Změnit částku ze 7 milionů korun a nahradit ji částkou 5 milionů korun, neboť takto stanovený limit se zdá být příliš vysoký, podpořil na své schůzi Senátu také navrhovatel zákona ministr financí Andrej Babiš a rovněž já vás žádám o podporu a schválení senátního návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu senátorovi za jeho odůvodnění návrhu Senátu. Nyní pan poslanec Zdeněk Ondráček, připraví se pan kolega Plíšek. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, tady vidíte, že Senát má svůj význam, protože když jsem ten samý pozměňovací návrh předkládal zde v Poslanecké sněmovně, tak jste většinově koalici byli proti. Dneska jsem rád, že na základě pozměňovacího návrhu Senátu jste dospěli k jinému názoru, to znamená, že jste myšlenkově dospěli a podpoříte senátní verzi návrhu stejně jako já.

Trošku mě však mrzí, že Senát si nepřečetl také pozměňovací návrh, který jsem dával já, to znamená zvýšit sankce za to, že někdo okrádá stát a neplní si svoji daňovou povinnost. Pokud se tam podíváte, je tam dneska 50 a 80 % daňové povinnosti. Vezměte si jenom příklad, že dojde k situaci, kdy někdo nepřízná daně a řekněme bude částka 10 milionů korun, aby se nám to dobře počítalo. Těch 10 milionů korun, které prokáže daňová správa, a daňový subjekt bude spolupracovat a bude se jednat o fyzickou osobu, bude zdaněno – normální daň by byla 15 % – bude zdaněno poloviční sazbou, to znamená, z 10 milionů zaplatí 7,5 % – rychlým počtem 750 tisíc, zbývajících 9 mil. 250 tis. jste mu legálně vyprali. Takový zákon je impotentní, ale aspoň něco bude.

Děkuji. (Slabý potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zdeňku Ondráčkovi. Nyní pan poslanec Martin Plíšek v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, já se také za klub TOP 09 krátce vyjádřím k tomuto návrhu, který se snad

rok a půl projednává v Poslanecké sněmovně. Tady aspoň vidíme, jaká že to byla údajná priorita vládní koalice. V rámci koalice došlo k licitaci té částky, která se týká neevidovaného majetku, nebo rozdílu mezi příjmem a tímto majetkem. Hnutí ANO prosazovalo desetimilionovou hranici, sociální demokracie pětimilionovou a pak se to někde zastavilo na sednimilionové hranici.

My od počátku říkáme, že spekulanti, podvodníci dostali možnost se na tento zákon rok a půl připravit. Tento zákon nepovede k ničemu jinému než k udávání, bonzování a hlášení daňové správě o majetkových poměrech známých, sousedů a podobně. Je to norma zcela neúčinná, protože všichni spekulanti a podvodníci bohužel, a právní řád nebyl v tomto napraven, mohou jaksi umísťovat svoje majetky a finanční hodnoty do daňových rájů, offshore a podobně, skrývat je ve svém podnikání, a to tato norma vůbec neřeší a nenapravuje. Zasahuje pouze do lidské svobody v tom smyslu, že poctiví daňoví poplatníci budou muset na základě udávání a bonzování dokládat svoje legálně nabyté příjmy na základě tohoto udávání.

My jsme proto i tento zákon zařadili na seznam nesvobody a nepodpoříme ani senátní verzi, ani verzi schválenou v Poslanecké sněmovně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Plíškovi, to byl poslední přihlášený do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Pám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujících usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Já ještě zagonguji na požadavek z pléna, odhlásím vás, požádám vás o novou registraci, přihlaste se prosím svými identifikačními kartami.

Jakmile se ustálí počet přítomných, rozhodneme v hlasování číslo 33, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro usnesení, že vyslovujeme souhlas s návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s prokazování původu majetku podle sněmovního tisku 504, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 504/7.

Zahájil jsem hlasování číslo 33 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 33, z přítomných 143 poslanců pro 115, proti 27. Konstatuji, že návrh zákona ve znění schváleném Senátem jsme přijali a návrh zákona byl schválen.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu senátorovi a končím bod číslo 2.

Ještě než budeme pokračovat, došla předsedovi Poslanecké sněmovny omluva pana poslance Vlastimila Gabrhela od 17 do 18 hodin.

Dalším bodem našeho jednání je

3.

Návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony a další související zákony /sněmovní tisk 568/9/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 568/10. Ptám se, jestli je přítomna paní senátorka Eliška Wagnerová nebo pan senátor Radko Martínek. Pana ministra vnitra vidím, požádám ho, aby zaujal zatím místo u stolku zpravodajů. A pokud ne, tak to budu brát, že senátoři jsou omluveni.

Prosím tedy, aby za navrhovatele se k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil právě ministr vnitra Milan Chovanec. (Ministr vnitra přistupuje k řečníšti).

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já jsem, pane ministře, já se vám omlouvám, já jsem přehlédl s přednostním právem předsedu klubu ODS. (Ministr usedá zpět ke stolku zpravodajů).

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já mám procedurální návrh a hned zdůvodním proč. Pokud mám dobré informace, tak ten pozměňovací návrh, který schválila Poslanecká sněmovna, s kterým tak nesouhlasí Senát, původně připravovalo Ministerstvo vnitra, aby následně, kdy si ho prohlašovala vládní většina, Ministerstvo vnitra šlo do Senátu s tím, že je to legislativně špatně. A ona samotná problematika těch volebních nákladů, těch třetích registrovaných subjektů je poměrně složitá. Já bych byl docela rád, aby nám osvětlili senátoři svůj postup. Protože ono to vypadá jako úplná technikalie, já to jako technikalii nepovažuji a myslím si, že by bylo vhodné – podle mě ráno jsme se na grémiu dozvěděli, že senátoři počítají s tím, že dneska budeme projednávat všechny vrácené zákony. Tak pokud tady nejsou, tak já navrhuji přerušit projednávání tohoto bodu do přítomnosti zástupců Senátu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já tomu rozumím, pane předsedo, ale podle zákona o jednacím řádu samozřejmě dám hlasovat o vašem návrhu, ale podotýkám, že Poslanecká sněmovna vzhledem k ústavnímu systému může projednávat i bez přítomnosti senátorů návrh zákona vrácený Senátem. Jenom na to upozorňuji, je to moje povinnost jako řídícího.

Čili tady je návrh na přerušení projednávání zákona volebního a dalších zákonů souvisejících podle sněmovního tisku 568/9 a 10.

O přerušení tohoto projednávání rozhodneme v hlasování 34, které jsem zahájil a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti přerušení tohoto projednávání? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 34, z přítomných 149 pro 45, proti 62. Návrh nebyl přijat.

Takže nezbyvá nic jiného než pokračovat, a požádám tedy pana ministra vnitra Milana Chovance, aby se za navrhovatele, tedy za vládu České republiky, k usnesení

Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych stručně připomněl vládní návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony a další související zákony.

Cílem předkládaného návrhu zákona je zajistit vyšší míru transparentnosti financování volebních kampaní. Předložený návrh zákona je v souladu s programovým prohlášením vlády, v jehož rámci se vláda zavázala ke zpřísnění systému financování politických stran zavedením výdajového limitu pro volební kampaně.

S pozměňovacím návrhem Senátu, tak jak je předložen, souhlasím. Podotýkám, že vzhledem k tomu, že se jedná o volební zákon, je třeba, aby Poslanecká sněmovna i Senát přijaly předložený návrh ve shodném znění.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi, že i upozornil na článek 41 Ústavy České republiky, který se toho týká.

Nyní tedy požádám, jestli chcete s přednostním právem do rozpravy. Do rozpravy až, pane předsedo (Stanjuro). Tak nejdřív požádám za ústavněprávní výbor jako garanční výbor pana poslance Chvojku, jestli se chce vyjádřit jako zpravodaj k usnesení Senátu? Není tomu tak. A za kontrolní výbor pan kolega Koníček? Také nemá zájem.

V tom případě otevírám rozpravu a udělím slovo panu předsedovi klubu ODS Zbyňku Stanjurovi již v rozpravě. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl, aby nám někdo – buď pan ministr, nebo pan zpravodaj – vysvětlil odpovědi na moji otázku. Tady máme pana zpravodaje. Takže já si založím sdružení Podporuji poslance Chvojku, až bude volební kampaň. A zaplatím pět billboardů, na kterém bude napsané Nevolte Chvojku. To můžu, když se k tomu přihlásím. A bude mě to stát, dejme 5 x 10 tisíc, 50 tisíc. Chápu to dobře, že podle sněmovní verze by těchto 50 tisíc se připočetlo do volebních nákladů pana poslance Chvojky nebo jeho politické strany? Toto jste prohlašovali. To je dobrý návod, jak znemožnit konkurenční politické straně vůbec cokoliv udělat, protože budou mít plný limit.

Senát to sice opravil, ale na druhé straně vlastně nezastropoval výdaje nás, takže pan poslanec Chvojka má plno přátel po celé republice, kteří ho nechtějí volit, anebo chtějí, to už je jedno - omlouvám se, pane poslanče, to skutečně jenom jako příklad -, ale máme sice strop pro politickou stranu ve všech typech voleb, počínaje krajskými, senátními, sněmovními a prezidentskými, ale strop na toto, na tu volební reklamu, která se děje bez vědomí kandidujícího, což je taky zajímavý výraz, když to bude pozitivní, tak už vidím, jak je to bez vědomí toho kandidáta: "To jsem vůbec nevěděl,

těch tisíc billboardů mi koupili kamarádi." A tam ten limit není. Toto je senátní verze? A ptám se, co je lepší. Dobré není ani jedno.

A chtěl bych slyšet odpověď buď pana ministra, proto jsem chtěl, ať přijdou ti senátoři a nám vysvětlí, že je lepší nedat nikomu limit, který nám nakoupí deset tisíc billboardů, a do kampaně to nepůjde. Ale budeme se tvářit, že jsme zregulovali výdaje na kampaň, a máme na to úřad a ten nám bude počítat známky a plakáty. Ale někdo jiný, který bez mého vědomí mi udělá kampaň za sto milionů, se do toho limitu nepočítá. A s vážnou tváří tady tvrdíme, že tímto regulujeme výdaje? Možná to není dobře, ale takhle jsem pochopil rozdíl mezi senátní a sněmovní verzí.

Vím, že k tomu vystupoval pan poslanec Vondráček, který se za to velmi bral. Tak mi řekněte, co je dobře. Nebo možná jsou dobře oba dva ty příklady. Ale pak s vážnou tváří chcete tvrdit, že regulujeme výdaje na volební kampaň? No jenom někomu. A někomu vůbec. Já si umím představit, já nebudu nikoho jmenovat, protože on si pak hrozně stěžuje, že jsou všichni proti němu, tak ho nebudu jmenovat, kolik má spřátelených osob, firem, institucí, občanských sdružení, jejichž výdaje se do limitu podle senátní verze nebudou započítávat, anebo jejichž výdaje, když použijeme negativní kampaň, podle sněmovní verze se budou odpočítávat tomu, proti komu je ta negativní kampaň namířena. A úplně vážně tady říkáme: a v souladu s koaliční smlouvou a programovým prohlášením vlády jsme předložili návrh zákona, který reguluje výdaje na politickou kampaň. Ano, ale jenom někomu a někdy.

Poprosil bych, jestli byste ty dva případy buď potvrdili, nebo vyvrátili. Netvrdím, že mám pravdu. Proto jsem chtěl tady debatovat se senátory, jak to vlastně mysleli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní je přihlášen pan kolega Plíšek, ale vnímám to tak, že pan kolega Chvojka chce faktickou? Pan kolega Plíšek a potom řádně pan kolega Chvojka a pan kolega Vondráček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Měl jsem podobnou připomínku jako můj předřečník. Já jsem upozorňoval už při projednávání v Poslanecké sněmovně, že na jedné straně zavádíme volební limity na výdaje stran na volební kampaň a na druhé straně umožňujeme, že ten zákon je velmi děravý a dá se v celé řadě věcí obcházet. Na jednu takovou věc přišli senátoři. Mně to přišlo docela hodně absurdní, aby negativní kampaň konkurence na jinou politickou stranu byla připočítána té straně, o které je řeč nebo vůči které je ta negativní kampaň dělána. Mělo by to být přece směřováno k tomu zadavateli reklamy nebo té volební kampaně. A toto je jeden z příkladů. A je jasné, že takových děr v tomto zákoně je skutečně více.

Děsím se těch nejbližších voleb, na které se bude vztahovat tento volební zákon, a jsem velmi zvědavý, jak si nově vytvářený Úřad pro dohled nad hospodařením politických stran s tímto poradí. Úřad si nepochybně ani neporadí s tím, když soukromé firmy budou platit a hradit volební kampaň, když soukromé firmy budou platit reklamní spoty a politici v nich budou vystupovat, jak jsme viděli v reklamě na vodňanské kuře.

Takže takových to děravých míst tento zákon bohužel obsahuje velmi mnoho. Takže nechci, abychom tady říkali, že jsme udělali hodně pro nějakou transparentnost financování politických stran. A právě pro tu děravost a neaplikovatelnost v některých případech my nemůžeme podpořit ani tu verzi, kterou schválil Senát. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan kolega Chvojka a poté pan kolega Vondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Byl jsem vyzván panem předsedou Stanjurou. Já nebudu mluvit věcně, ale spíše procesně tak, jak se ten zákon projednával na půdě Sněmovny a ústavněprávního výboru. Projednával se dlouze. Je pravda, že se tam přijalo docela dost pozměňovacích návrhů, které se snažily ten původní vládní návrh ještě vylepšit. No a to ustanovení, které se týkalo kampaně placené třetími osobami, a proto se pan kolega Vondráček přihlásil, si pamatuju, že bylo navrženo právě kolegou Vondráčkem a že to byl původní návrh naší všemi milované Rekonstrukce státu. Já nevím teď, jestli jsem pro něj hlasoval, nebo nehlasoval, to je jedno.

Co se týče senátorů, neznám jejich motivaci, nechci za ně mluvit, nebyl jsem zpravodajem, který by tuto věc řešil v Senátu, takže by se k tomu měli vyjádřit oni. Já nechci mluvit za ně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Teď je faktická poznámka pana poslance Vondráčka, potom pana poslance Tejce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jsa vyvolán touto debatou - primárně ta inspirace je slovenská. Já vím, že samozřejmě iniciativa se zajímala o tuto otázku. Ano, přiznávám, byl to můj pozměňující návrh, nebyl součástí původního vládního návrhu, takže já bych k tomu měl hovořit, nikoliv pan ministr nebo pan kolega Chvojka.

Ale problém je asi na začátku vůbec nastavení té základní premisy. Není cílem se tady snažit regulovat a limitovat veškeré kampaně, protože těch třetích osob – já budu používat termín třetích osob... Já si myslím, že to není možné. Já jsem v diskusích i se slovenskými – s těmi, co už s tím měli nějakou zkušenost... Říkají – nelze to regulovat, nelze naprosto vymýtit tyto nešvary.

Otázka zní, kdybychom tuto úpravu neměli vůbec, mohly by to ty třetí osoby dělat? Zřejmě ano. A dokonce už i bez toho, že by byly aspoň registrovány. Takže není smyslem regulovat, ale je smyslem alespoň vytáhnout na světlo. Ať aspoň jdou s jménem na světlo a s částkou na světlo. A ta odpovědnost potom zbývá čistě politická, nikoliv už na straně toho úřadu.

A věta, že se ty věci dají snadno obcházet... Ty se prostě obcházet dají. Ne všechny myšlenky, třeba na limity výše darů apod., byly ze strany hnutí ANO. Obcházet se bude vždycky. Je akorát zapotřebí, aby se to aspoň v nějaké rozumné

míře dělo před zraky veřejnosti. Doufám, že jsme na tu právní úpravu pohlíželi, ne jestli přináší něco, ale v prvé řadě – poškozuje něco, ubližuje někomu, škodí? Troufám si říct, že v tomto smyslu ne. Neexistuje asi úplně dokonalá právní norma, ale myslím si, že tento pozměňující návrh splnil svůj účel, a to, co si kladl za cíl, tzn. ztransparentnit ty finanční toky i u těch osob, které se –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončila vám doba pro faktickou poznámku. Nyní faktická poznámka pana poslance Tejce, potom přednostní právo ministra vnitra a pana předsedy klubu ODS. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já myslím, že takto to dopadá vždy, když se podvolíme snaze vyhovět dobrým návrhům, které jsou podávány na poslední chvíli a nemají úplně přesně prověřeny všechny detaily. Nicméně na obhajobu toho návrhu bych řekl, že úplně nesouhlasím s tím, že lze vyložit návrh tak, že se ty limity, tak jak to zaznělo ze Senátu, takto sčítají. Nicméně asi se nestane nic, pokud ten návrh schválíme v senátní verzi, tzn. ve verzi, která je bez regulace třetích stran. Jediným řešením, o kterém jsem hovořil na výboru, je totiž řešení, které někteří označovali za protiústavní. A to je, že by po dobu volební kampaně, např. 60 nebo 90 dnů přede dnem voleb, nesměl nikdo jiný než registrované politické subjekty, které mají stanoveny limity, vést volební kampaň, která je samozřejmě definována. To je asi jediný účinný způsob. Nicméně byli jsme upozorněni na to, že by mohl být protiústavní, protože by narážel na právo vyjádřit svůj názor svobodně na téma voleb. To je bohužel problém, který tady je.

Já jsem přesvědčen, že zavedení limitu pro politické strany je krok správným směrem. Nicméně uznávám, že tak jak o tom hovořil pan předseda Stanjura, tady může být riziko obcházení ze strany těch, kteří nebudou registrováni a především by neměli žádný limit. Takže určitě to je věc k zamyšlení. Ale jak říkám, myslím si, že za této situace je méně rizikové schválit návrh v senátní verzi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jeronýmu Tejcovi i za dodržení času k faktické poznámce. A nyní s přednostním právem pan ministr vnitra Milan Chovanec, poté pan kolega Stanjura. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ale ještě než začnete mluvit, požádám kolegy, aby zaujali svá místa a rozpustili ty hloučky po sněmovně. Hlasujeme velmi závažnou právní normu, na kterou platí mimořádná pravidla z Ústavy, tak jak již pan ministr ve svém úvodním slově řekl, protože není možné přehlasovávat Senát. Je nutné, aby obě komory došly ke shodnému usnesení. A bylo by dobré, abychom to vnímali, protože to vážným způsobem upravuje politickou práci v České republice. Děkuji za klid.

Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Já abych tady vysvětlil ten rozdíl mezi verzí Poslanecké sněmovny a verzí Senátu České republiky. Z mého pohledu tam došlo k tomu, že Senát de facto umožnil, aby politická strana odmítla tu negativní kampaň, protože kampaň třetích osob do výše 1,8 mil. půjde započítat pouze se

souhlasem toho politického subjektu. Pokud by ta verze Poslanecké sněmovny, kterou nepřipravovalo v této podobě Ministerstvo vnitra, vznikla tady v rámci legislativního procesu návrhem jednoho z koaličních partnerů, který to s námi nekonzultoval, ale to je samozřejmě jeho svaté právo, tak by to samozřejmě bylo započítáno automaticky.

Z toho plyne, že pokud bych do toho, jak mi napověděl pan předseda Stanjura, prostřednictvím pana předsedajícího, kdybych do toho zahrnul např. svou nedávnou kampaň, tak už bych žádný limit neměl. T

akže teď je to o tom, že tato strana může tuto kampaň odmítnout a má právo říci: Toto se do toho limitu nezapočítává. Z našeho pohledu, z pohledu Ministerstva vnitra, ten senátní návrh je logičtější a odstranil určitá nebezpečí, která tam byla.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu předsedu klubu ODS Zbyňka Stanjuru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych zareagoval na slova pana poslance Vondráčka. On má takový nevinný obličej a vždycky říká, jak to všechno chce dělat dobře a jak to myslel dobře a že to vlastně je dobře. Ale v zásadě jste, pane poslanče prostřednictvím paní místopředsedkyně, řekl, že když si nějaký majitel dopravní firmy objedná negativní reklamu na koaličního politika, tak v tom vašem výborném a transparentním návrhu se to sociálním demokratům odpočítá z jejich výdajů a z jejich limitů na volební kampaň. Takový hezký, dobrý, transparentní návrh jste podal a prosadil v Poslanecké sněmovně. Neříkám, že to není transparentní, ale je to úplně na hlavu. To se na mě nezlobte. Připočítávat ve sněmovní verzi negativní kampaň třetí osoby do limitů toho, vůči kterému negativně mívá kampaň. A vy takhle vlastně říkáte: Ne nevadí, hlavně že o tom víme. Ale z toho limitu se to odpočítává. A to mi nepřipadá ani logické. To, že to víme, někteří se k tomu hlásí, to není ani tajné, že?, když to někdo vydá, podepíše se pod to, je to podle mě správně, neměla by být anonymní reklama.

Na druhé straně pan ministr říká, že ten limit pro třetí osobu, abych použil tu stejnou terminologii, je 1,8 milionu korun. Takže když jich najdete deset, tak už je to 18 milionů korun. Když jich najdete 50, a to není zas tak významné číslo, to je v každém kraji zhruba čtyři a v některých krajích méně než čtyři, tak jste na 90 milionech, které má samotná politická strana jako limit. A když jich najdete více než 50, třeba v každém kraji pět, to už máte 70 krát 1,8 milionu, tak třetí osoby mají vyšší limit než politická strana, která vede regulérní kampaň. A vy říkáte: Hlavně že se o tom ví. Ha. Já nevím, kolik občanů čte pod tím billboardem, kdo ho objednal. Fakt nevím. Dobře. I kdyby to tak bylo, tak aspoň nemluvte o tom, že regulujete výdaje na volby. Nic takového neděláte. Jenom říkáte: Chceme vědět, kdo to platí. My to mnozí tušíme, zejména u vašich kampaní. Fakt tušíme, stačí, když se podíváme do výroční zprávy, a kdo půjčuje peníze jednotlivým subjektům, které sedí v Poslanecké sněmovně, takže všichni víme, kdo to platí. To není žádná nová informace. Ale je to logické?

Rozuměl bych tomu, kdyby třetí osoby dohromady měly nějaký limit, např. 20 % nebo 25 %, toho, co má politická strana, aby to vždycky byla menšina, aby to nebyla

většina. Nebo bych rozuměl tomu, že má třetí osoba limit a současně limit nemá politická strana. Ale takhle jste to nastavili. Kdyby tam bylo 18 tisíc, tak v pořádku, kdyby to měly být malé dary. Proč ne, když se najde deset tisíc občanů, každý z nich dá 18 tisíc. Ale ne 1,8 milionu.

Takže tady já vidím to pokrytectví, tu rétoriku, jak něco regulujeme a snižujeme náklady na kampaň, ale reálně to tak být vůbec nemusí. Neříkám, že to tak bude, to až praxe ukáže.

My ten zákon nepodpoříme ani v jedné verzi právě díky těm otazníkům a nejasnostem ohledně třetích osob. A spojovat politický názor každého občana, který může svobodně vyjádřit, s tím, že současně mám právo objednat si např. televizní reklamu u těch 50 osob za 100 milionů, tak to nevím, jestli je ústavní právo, že musím mít právo objednat za 100 milionů kampaň. Takže my to vždycky přeháníme. Myslím, že je naprosto v pořádku, aby každý mohl vyjádřit v kampani a pověsil na svůj plot "já podporuji toho, já volím toho, nevolte toho". To je naprosto v pořádku. A když už jsme to chtěli nějakým způsobem umožnit, a já jsem pro, tak jsme z toho třeba mohli vyjmout televize, které samozřejmě mají zdaleka největší dosah. Nebo billboardy. Nevím, jestli je ústavní právo koupit si billboard. To není to, že mám ústavní právo říci svůj názor. To jsou přece dvě úplně jiné věci. Příště pak ad absurdum bychom mohli říct, že mám právo na bezplatný billboard, když mám menší příjem, abych měl stejně rovnou šanci vyjádřit svůj názor na poli jako ten můj bohatší soused. A to už bychom se dostali do nějakých absurdních rozměrů.

Takže zvažte sami, zda ten zákon přispívá. Já osobně jsem přízniv limitů na kampaně, ale netušil jsem, že nám tam proniknou třetí osoby, a když jsme je chtěli řešit, tak jsme mohli říct, že třetí osoby nemohou vést kampaň např. 60 dnů ve formě placené inzerce v televizi, v rádiu a billboardech. To si myslím, že by to v souladu s Ústavou mohlo být, případně by to posoudil Ústavní soud, zda to je ústavně konformní, nebo ne. To neznamená, jak jsem říkal, že mohu na všech sociálních sítích, všude, jak mohu, říkat svůj osobní politický názor, koho volit, koho ne, koho podporuji a koho doporučuji nevolit.

Omlouvám se – pan poslanec Chvojka, já jsem ho tak trochu vyvolal, ale jenom fakt trošku. Já jsem říkal: buď pan ministr, nebo pan zpravodaj. Je hezké, že jsem slyšel, jak se to projednávalo, já vím, jak to funguje. Já jsem se ptal, zda ty dva moje příklady odpovídají realitě ve sněmovní a v senátní verzi. Protože já jsem je dal trošku jako absurdní příklad. Na to jsem se odpovědi nedočkal a myslím si, že, bohužel, ano, pak je třeba vybírat. Možná, že o něco logičtější je senátní verze. Ale dávat třetím osobám do rukou moc, že ony budou určovat celkovou výši nákladů na kampaň a ony určí, a vy máte 90 milionů... No jděte se vycpat, s takovou částkou vás nikdo neuvidí.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Eviduji dvě faktické poznámky. Prvního prosím k mikrofonu pana poslance Fiedlera, po něm se připraví pan poslanec Vondráček a pak řádně přihlášený pan poslanec Benda. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, paní předsedající. Když jsme projednávali tento tisk tady ve Sněmovně, tak jestli si, kolegové, pamatujete, říkal jsem tady, že se pozastavuji nad tím, jak jednoduše, v klidu tento zákon prošel, jak se tady o tom moc nediskutovalo, podle mého názoru velmi podstatný zákon. A teď tady, to, co říkal kolega Stanjura, přesně vidíme ty důsledky, jak jsme to tady podcenili. To jsem jen chtěl zmínit to, že reaguji na to, co se odehrálo před chvilkou. Já jsem tam dával pozměňovací návrhy, neprošly, to není podstatné, rozhodli jste, jak jste rozhodli, nicméně ta jednoduchost, jak tento složitý zákon prošel Sněmovnou, mě překvapila.

Ale proč jsem se přihlásil k faktické poznámce. Mezitím jsem si načítal nějaké sněmovní tisky, tedy tento, díval jsem se do historie. Otázka na pana ministra. Nevím, pane ministře, jestli jsem dobře poslouchal nebo jestli jsem to dobře vnímal. Vy jste řekl, že ten daný politický subjekt se vyjádří k tomu, že akceptuje to, že to bude započítáno do toho jeho limitu. To se bude vyjadřovat k pozitivní reklamě, nebo k negativní reklamě? Kdo bude rozhodovat o tom, jestli to je pozitivní reklama, nebo jestli to není negativní reklama? Co když se třeba, nechci se nikoho dotknout, nebudu konkrétně jmenovat, nějaká politická strana, která je tady ve Sněmovně, domluví s někým, že mu objedná reklamní kampaň, on mu tu kampaň udělá a pak řekne: Já to nechci do limitu. No krásně si tím zvýší ten svůj limit a ten objem. Kdybyste na to mohl, pane ministře odpovědět.

Podle diskuse, která se tady nyní odehrává, mě to vede k tomu, že se asi přikloním k názoru pana kolegy Stanjury a asi nepodpořím ani jednu verzi, protože se nám tady opět podařilo vyrobit něco, co je takový nepodařený kočkopes.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Vondráčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Nejprve vaším prostřednictvím k panu Stanjurovi. My se v podstatě nehádáme. Tady jde akorát o to, že zřejmě to každý vidíme z jiného úhlu pohledu a o tom problému víme. Tenhle návrh byl přijat na půdě ústavněprávního výboru po řádné diskusi, po řádné diskusi tady, nebylo to ze dne na den. Případné limity typu, že bychom dali limity i těm třetím osobám, i takové věci zaznívaly, nicméně zase zřejmě narážíme na hranici ústavnosti, stejně jak říkal pan kolega Tejce, co se týče vůbec zákazu jakékoli reklamy.

O co nám jde? Konec anonymních kampaní, ať už pozitivních, negativních, nebo urážlivých. Vždycky tam bude rovnítko zadavatel volební kampaně, bude tam nějaký autor. A poskytovatel reklamních služeb to bude muset respektovat. Buď tam bude politická strana, nebo tam bude třetí osoba, o které se ví. Nikdo jiný to nesmí udělat pod pohrůzkou pokuty. O to šlo. O to šlo hlavně v tom návrhu.

Nemůžu říct, že jsem úplně srozměn s diskusí v Senátu, nicméně respektuji to, že to tam domýšleli až řekneme mírně ad absurdum a přijali toto upřesnění, a zachovává původní myšlenku věci. Takže s tím nemám problém. Opravdu nebylo cílem regulovat, ale pouze ukázat na světle a zamezit anonymním dalším volebním reklamám, volebním kampaním. A znova ta otázka: Kdybychom tam tuhle část vůbec

neměli, tak bychom se s tímhle nešvarem zřejmě díky těm limitům, co zavádíme, potýkali ve vyšší míře, než se možná budeme potýkat. To ukáže až čas.

Poslední věta. Zřizujeme nový úřad, který se bude touto tematikou zabývat. Zákon jasně hovoří o tom, že se kampaně budou posuzovat podle toho, zda se tak činí s vědomím, či bez vědomí toho konkrétního subjektu. Chápu, že to může vyvolávat někdy v praxi problém, ale musíme snad všichni předpokládat, že zafunguje nějaká kvalita toho úřadu a zdravý rozum.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Váš čas, pane poslanče. (Posl. Vondráček: Děkuji.) Děkuji.

Nyní prosím s přednostním právem pana ministra Dienstbiera. Prosím, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já bych se tady pokusil nějak stručně zrekapitulovat to, jak proběhlo jednání v Senátu, resp. ta argumentace, byť nejsem pověřen za Senát, abych tady vystupoval.

Návrh, který byl schválen v Senátu, vychází z jednoduché logiky. V zásadě ze závěru, že není možné zakázat třetím osobám vést kampaň a sdělovat svoje názory během kampaně, tak jak to tady zmiňoval Jeroným Tejc, protože samozřejmě nejdůslednějším a nejkontrolovatelnějším řešením by byl takový zákaz, nicméně v Senátu nebyl názor, že je možné zakazovat třetím osobám za jakýchkoliv okolností vést kampaň. To si myslím, že je v pořádku. Mohou tady být i subjekty, které nechťejí podporovat vyložene nějakou stranu nebo vést kampaň proti ní, ale chtějí se vyjádřit nebo okomentovat postoje stran k nějakému konkrétnímu problému, a zcela jim to zakazovat asi není úplně v pořádku. V takovém případě ovšem není přijatelné, aby se kampaň takových subjektů, které vedou kampaň pro nebo proti nějaké straně bez dohody s ní, započítávala do jejího limitu. To by samozřejmě bylo zcela nesmyslné, protože by šlo účelově zlikvidovat kampaň té které strany, protože cíleně by se jí mohl vlastně zrušit ten limit.

Limit pro jednotlivé subjekty, které se zaregistrují a zúčastní se kampaně, je stanoven. Je tady samozřejmě určité riziko, že subjektů může být velké množství, to znamená, že ta částka se načítá. Ale tady samozřejmě to není mezera právní úpravy v situaci, kdy se v Senátu většina rozhodla nevylučovat kampaň třetích osob. Já bych to přirovnal k právu hospodářské soutěže. To také nemá mezeru, není vadné, protože jsou tady kartely. Sankce může přijít v situaci, kdy se ten kartel prokáže. Když se kartel neprokáže, přestože je, tak sankce není. To není chyba zákona, to je v zásadě obecný právní režim. A stejně tak to bude fungovat v tomto případě. Pokud někdo povede bez dohody s politickou stranou kampaň, tak se to nezapočítává. Pokud se prokáže, že ve skutečnosti je tam dohoda s tou stranou a že to je obcházení zákona tímto způsobem, tak samozřejmě přijde sankce. Ale lépe to v právu nastavit nelze a důvody, proč to Senát takto schválil, si myslím, že jsou z tohoto zřejmé.

A možná poslední poznámka. Říkal jsem to myslím i v Senátu. Tato právní úprava není vyčerpávající úpravou financování volebních kampaní jednou provždy.

Všude na světě, kde přijali podobnou právní úpravu, se k tomu periodicky vrací, reagují na zkušenosti z praxe a tu úpravu doplňují, vylepšují. Také třeba proto, že se objevují nové způsoby vedení kampaně, nové způsoby financování a je na to potřeba reagovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Eviduji jednu faktickou poznámku pana poslance Fiedlera. Prosím ho tímto k mikrofonu, poté přednostní právo pan ministr Chovanec a poté řádná přihláška pana poslance Bendy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji. Pan senátor Dienstbier mi tady částečně odpověděl na dotaz, který jsem vznášel vůči předkladateli panu ministrovi, avšak nevyvrátil mé pochybnosti, protože pan senátor Dienstbier a pan ministr Dienstbier tady řekl, že pokud to bude volební kampaň nedomluvená, tak se tomu subjektu nezapočte, a pokud bude domluvená, ale nebude přiznaná, tak se to následně prokáže a bude sankcionován. A tady je ten háček! Kdy se mu to prokáže? Až bude po volbách? To je komické! Uvědomte si, kolegové, až budeme vzápětí hlasovat, že tady chceme uvést něco, zřídíme nový úřad, a já začínám mít velmi vážné obavy o funkčnosti toho, co chceme zavést. Vůbec nejsem proti tomu, abychom zpřísnilí pravidla volebních kampaní. Naopak, já to velmi podporuji, ale začínám být čím dál více na pochybách o tom, jestli to, o čem tady debatujeme, je opravdu tak detailně promyšleno, a naopak to ve mně vyvolává spíše další, nové a nové otázky. Jak dlouho to budeme posuzovat, jestli to bylo, nebo nebylo domluveno? Kdo to bude posuzovat? Jaké bude právo odvolání? Lhůta na odvolání? Je to velmi, velmi nejasné. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s přednostním právem pana ministra vnitra. Prosím, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já jsem se asi předtím špatně vyjádřil. Já to zkusím tedy ještě dokonkretizovat.

Úřad, který vzniká, samozřejmě ty věci, o kterých hovoříme, se budou domlouvat s ním dopředu. To znamená, ten, kdo chce podpořit politický subjekt, se musí nejprve zaregistrovat. Pokud ten politický subjekt nesouhlasí s kampaní, která bude vedena, smí tato třetí osoba utratit částku do maximální výše 1,8 mil. korun s tím, že se nezapočítává do limitu volební kampaně. To je z toho důvodu, o kterém hovořil pan kolega Dienstbier, že někdo může chtít vyjádřit názor k té politické straně možná i formou negativní kampaně nebo alespoň způsobem, se kterým ta politická strana nebo politický subjekt nebo kandidující subjekt prostě a jednoduše nesouhlasí. Pokud ta třetí osoba bude mít souhlas daného politického subjektu, tedy kandidujícího subjektu, může být kampaň samozřejmě větší než 1,8 mil., maximálně však do výše limitu daného pro jednotlivý typ voleb.

To znamená, to je mechanismus, který tady je, ovšem dopředu registrace, a pokud by třetí osoba dejme tomu i v rámci negativní kampaně bez souhlasu kandidujícího subjektu utratila částku vyšší než 1,8 mil. korun, dostane od nového úřadu poměrně výraznou pokutu. Pokuta je natolik citelná, aby si to ta třetí osoba rozmyslela. Pokud bychom přijali právní úpravu Poslanecké sněmovny, tak de facto bez souhlasu té politické strany by mohl kdokoliv udělat kampaň až do výše celkového limitu a v podstatě by znemožnil tomu politickému subjektu dělat vlastní kampaň, anebo by tam byl minimálně spor o to, která kampaň je která. Z tohoto důvodu mi přijde senátní návrh logičtější, proto ho Ministerstvo vnitra podporuje v té předloze, která je dnes k hlasování. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní již prosím k mikrofonu pana poslance Bendu s řádnou přihláškou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Moc se omlouvám, vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové. Já myslím, že je naprosto tragické, že tady není zástupce Senátu a že to fakt nemůžeme dodělat. Já nevím, kdo z vás ví, co v tom zákoně je v tuto chvíli za text. Já si tím sám nejsem jist. A moc by mě zajímalo, jestli to ve skutečnosti ví pan ministr, co regulujeme a co neregulujeme. Já se to celou dobu tady snažím dávat dohromady a mám pochybnost o tom, že výklad, který je zde vykládán, je vůbec smysluplný. Neprobudili se senátoři, nebo aspoň jsem neměl pocit, že se probudili senátoři. Probudilo se Ministerstvo vnitra, aspoň ze zpráv, které mám ze Senátu, které začalo říkat, že se musí regulovat nějak jinak.

Jenom zrekapituluji. Návrh pana poslance Vondráčka tady byl předložen 17. 3., 30. 3. byl schválen na ústavněprávním výboru. Druhá čtení probíhala 12. 4., 25. 5. a 1. 6. Dva měsíce čisté měli všichni na to, aby si to studovali. 15. 6. ústavněprávní výbor před třetím čtením, 29. 6. schváleno v této Sněmovně ve třetím čtení.

A teď přijde někdo během léta do Senátu a začne říkat, že to je všechno blbě a že registrované třetí osoby jsou totéž jako třetí osoby. A řekne se: ono by hrozilo to nebezpečí, že registrovaná třetí osoba se bude započítávat do limitu politické strany, a proto musíme z limitu politické strany vyjmout ty, se kterými nesouhlasí. Ale moc prosím, fakt by mě zajímalo, kdo ví, jaké je dneska znění paragrafu 16 písm. c) odstavce 3, do kterého ten Senát dává výjimku.

Pokud mám správně usnesení Poslanecké sněmovny, tak do částky podle odstavce 2 se započítávají částky, které kandidující politická strana, politické hnutí nebo koalice, jejich kandidát nebo nezávislý kandidát uhradili nebo mají uhradit včetně částek, které uhradily nebo se za ně zavázaly uhradit třetí osoby. Do tohoto textu se vkládá podle usnesení Senátu "s jejich vědomím". A máme pocit, že jsme něco zregulovali. A já se obávám, že jsme to jenom fatálně otevřeli. Protože tohle je účast třetích osob na regulérní volební kampani toho kandidujícího subjektu. A tady někdo může najednou přijít, jako se chudákovi nezvolenému prezidentovi náhle stalo, že po tom, co se stal ministrem financí, tak za něj byly uhrazeny volební dluhy – tady může někdo přijít a říct: "No já to za vás uhradím. Já se nezúčastňuji jako zvláštní

osoba volební kampaně, na mě se vůbec žádná registrace nevztahuje. Já za ně uhrazuji jejich dluhy." A když, a najednou nebude s jejich vědomím, on řekne "Já jsem byl v bezvědomí.", tak je možné ten dluh uhradit?

Bojím se, že ta senátní verze přináší mnohem větší komplikace a mnohem větší rizika, než která přinášela sněmovní, a že může vést naopak k tomu, že kromě té kampaně těch třetích osob, které všichni víme, že zregulujeme velmi složitě, tak ještě jsme úplně deregulovali kampaň politických stran.

Moc poprosím, abychom se teď rozmysleli, jestli nemá být text včetně usnesení Senátu promítnutého - protože víme, že se nemůžeme vrátit k usnesení Poslanecké sněmovny, jsme v nějaké pasti volebních zákonů – aby byl skutečně rozmnožen tak, jak dostáváme, nebo dán k dispozici tak, abychom věděli, o čem se bude hlasovat, aby tady byl někdo za ten Senát a byl schopen tu jejich verzi obhájit.

Já fakt tvrdím - a je to poskládané z tisků, které nám sem takhle přinesli, Senát k tomu nedal žádnou důvodovou zprávu, nedal ani svoje standardní takové to odůvodnění. A já se bojím, že schválíme-li senátní verzi, tak jdeme mnohem horší a mnohem nebezpečnější cestou. A to jsme se na registraci třetích subjektů mohli úplně vykašlat, když řekneme, že mně na moji kampaň, na moji kampaň když mi někdo přispěje a já řeknu "Bylo to bez mého vědomí.", tak že se to do mojí kampaně nezapočítává.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu předsedu klubu ODS Zbyňka Stanjuru a poté pana ministra Chovance. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nejprve chci říct, že nejsme pod žádným časovým tlakem. První volby, kterých se to má týkat, jsou sněmovní volby zhruba za třináct měsíců. Skutečně si myslím, že jsme chybovali, že jsme nepřerušili jednání, aby tady byli zástupci Senátu.

Když mluvil pan ministr Dienstbier o poučení z proběhlé kampaně a pak úpravě toho zákona, tak už jsme tady měli jednu kampaň, kde byly limity volebních výdajů. Mluvil o tom můj kolega Marek Benda. Je to normální, aby zůstaly nezaplacené faktury, a potom, když se kandidát stane ministrem financí, někdo za něj ty faktury uhradil, a my se tváříme, že všechno proběhlo transparentně a skvěle? A nemá náhodou Marek Benda pravdu, že tímhle tím jsme to otevřeli? Že já to objednáám, nezaplátím a pak řeknu "Já o tom nevím. A tady ten kolega těch 85 milionů za nás zaplatil, ale bez našeho vědomí."? To přece není normální.

Já fakt doporučuji jednání přerušit, ten tisk jakoby v platném znění toho návrhu po Senátu vytisknout, požádat senátory, aby to pořádně přišli zdůvodnit a vysvětlit. Pak se nic nestane, když to odložíme, protože se to netýká letošních voleb logicky, a nejbližší volby jsou zhruba za třináct měsíců, pokud ovšem někdo neplánuje předčasné volby. Ale to by muselo hlasovat 120 poslanců a poslankyň v této Poslanecké sněmovně a já si myslím, že ne. Fakt nejsme pod časovým tlakem a není žádný důvod.

A opravdu mi vadí – já vím, že tady nemusí být, a ani jsem nenamítal, že nemůžeme projednávat bez přítomnosti senátorů, ale zrovna v bodě, kde se obě komory musí shodnout, tady není ani noha ze Senátu. Já už si nevzpomínám, jak četl pan místopředseda Filip seznam těch senátorů – měl jsem pocit, že to je prezenční listina z jejich schůze, pokud ovšem bychom odhlasovali, že tady můžou dneska vystoupit. A ani noha. Tak já nevím. Senát asi dohodu se Sněmovnou nepotřebuje.

Pak mám ještě jiné řešení, možná ještě lepší. Pokud to nechcem přerušit, dejme si pauzu pět minut, zkusme se domluvit, zkusme to odmítnout, a jak říká klasik v jednom slavném českém filmu, pane ministře: znovu a lépe, pane správče. A můžeme se k tomu vrátit a všechna ta rizika zvážít.

Když nám vláda umí poslat zamítnuté zákony za tři dny zpátky, nebo za tři týdny, když je to o NKÚ, tak co by vláda neuměla poslat znova návrh zákona volebního třeba do tří měsíců? To by pořád v pohodě stačilo před tou příští volební kampaní. Anebo všechna ta rizika, o kterých mluvíme, někdo zná, namodeloval si je do návrhu zákona a už si připravuje kampaň s tím, že ví, jak on bude ten, který využije nová pravidla, a ti ostatní konkurenti se budou ještě divit, co všechno se dá při regulaci a maximálním limitu volebních výdajů zaplatit třetí registrovanou osobou nebo třetí osobou. Již to, že máme dvě kategorie a mluvíme jednou o té, jednou o té a na každou z nich se pohlíží podle toho zákona úplně jinak.

Takže procedurálně navrhuji, abychom přerušili projednávání toho bodu do příštího úterka, dostali jsme, pokud to Sněmovna schválí, abychom dostali návrh zákona včetně zapracovaných změn ze Senátu. Věřím, že senátoři ze Senátu přijdou, aby to vysvětlovali. To jako první krok. Pokud to neschválíte, tak všem doporučuji, abychom nepodpořili senátní verzi, a tím pádem měli novou možnost se nad tím zamyslet a ta rizika minimalizovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, já o vašem návrhu nechám hlasovat. Přivolám kolegy z předsálosti. Všechny vás odhlásím. Poprosím, abyste se všichni zaregistrovali svými kartami.

Nyní budeme hlasovat o procedurálním návrhu pana poslance Stanjury na přerušení tohoto bodu do příštího úterý, tj. 13. 9.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro. Zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 35, do kterého je přihlášeno 147 přítomných. Pro 61, proti 66. Návrh byl zamítnut.

Mám tady faktickou poznámku, musím jí dát přednost. Prosím pana poslance Vondráčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Chtěl bych pogratulovat kolegovi Stanjurovi ke kvalitní opoziční práci, kdy chce zbrzdit tady tento zákon. Nicméně ta problematika třetích osob je skutečně svým způsobem ne to hlavní. Nechci říct marginální, ale není to podstata toho návrhu. Ty volební zákony přinášejí mnohem důležitější věci. Jsou

spojeny se zákonem o sdružování v politických stranách, který už prošel oběma komorami a je, tuším, u podpisu pana prezidenta.

Ted' se ale chci ptát. Já jsem takový pomalejší, tak se na to radši zeptám. Takže bude nějaká prezidentská kampaň, kde už máme limit, je nepřekročitelný, takže ten kandidát nemůže nechat větší dluhy, než je ten limit, protože už se pohyboval jaksi v těch mantinelech, no a zůstanou nezaplacené.

A když někdo třetí přijde, tak je zaplatí, ale dodrží ten limit. Kdyby přišel někdo ted' po těch volbách a ex post by platil něco, s čím překročil ten limit, tak už není registrovaný. Opět se poruší zákon.

Takže já si myslím, že to ošetřeno je včetně všech otázek, které si kladl kolega Benda. Já si myslím, že na ně odpovědi máme, a až mě mrzí, že mě nenapadla taky ta argumentace s těmi kartely. Tam se bude prostě prokazovat, zda to bylo s nějakým vědomím, nebo bez. Zda to byla tajná nebo veřejná dohoda, nebyla. Ale opravdu smysl toho celého návrhu je jenom odstranit ty anonymní kampaně, ne regulovat. A to je asi ta základní bariéra, proč se nemůžeme nějak normálně domluvit, ale vzniká tady tahle diskuse. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Eviduji dvě faktické poznámky. Pane ministře, musíte počkat. Prosím místopředsedu Sněmovny Vojtěcha Filipa a po něm pana poslance Zdeňka Stanjuru. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedající, paní kolegyně, páni kolegové, já to vnímám jinak, než řekl kolega Vondráček. To není otázka opoziční práce. Prosím vás, to je zákon o politických stranách, o financování volební kampaně a v tomto ohledu tedy, promiňte mi, jestliže je někdo v opozici nebo v koalici, je úplně na stejné lodi. A my tady máme opravdu velmi vážný problém s tím, že se vystavujeme tomu, že třetí osoby registrované, neregistrované, ještě paní senátorka Wagnerová popsala v tom svém dokumentu, který poslala ze Senátu, ta změna, která v Senátu nastala, mění ta pravidla. Tak si tedy řekneme, jestli vůbec máme v úmyslu něco regulovat, dát tomu nová pravidla, nebo to celé zamlžit. To je samozřejmě zásadní věc. Už to, že zřizujeme úřad, že ten úřad zásadním způsobem prolamuje článek 5 Ústavy, svobodnou soutěž politických stran, je rizikem pro politický režim, protože, promiňte mi, 15 byrokratů, nebo kolik jich tam zřídíte, bude kontrolovat statisíce členů politických stran, protože těch je u nás registrovaných přes 150. A ted' neříkám, kolik má která politická strana politických stran (?). Ale v tomto ohledu my nadřazujeme byrokracii nad politické strany, nad jejich svobodnou soutěž a upravujeme prostředky, které odporují tomu, že ta soutěž má být svobodná, protože má tam registrované neregistrované třetí osoby. To bude tedy pěkný maglajs. To bude pěkný maglajs! A za to chcete nést odpovědnost! Promiňte mi, já ne!

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu s faktickou pana poslance Stanjuru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Panu poslanci Vondráčkovi vašim předsednictvím. Typická ukázka, co jste řekl, urážky. Já jsem proti anonymním kampaním. Říkal jsem to jasně. A nejde o to, že jsem v opozici. Vy jste mi ani jednou neodpověděl na to, jak je výborný váš návrh, tak jste se k němu přihlásil a dneska plédujete za senátní verzi. Tak aspoň přiznejte, že to, co jste prosadili, je blbě, když už nic. A nezkoumejte mé motivy, jestli to říkám, proč (protože?) jsem v opozici, nebo ne. A nehodnoťte to. Hodnoťte to, co jsem říkal a na co jsem se ptal, a ne mé motivy. To si opravdu vyprošuji. Já vám taky neříkám, že vašim motivem by mohlo být, zamlžit všechno.

V tomhle měl pan místopředseda Filip, já jsem s ním často nesouhlasil, měl pravdu. Jenom v tom uděláte binec a ještě si zatleskáte a budeme říkat, jak je to výborné. Vám nevadí, že někdo se nechá zvolit prezidentem a dluhy pak za něho někdo zaplatí? Hlavně, že se to ví! Ale neví se to v okamžiku té kampaně! Co to jsou citelné sankce pro tohle to... Za jeden mandát ve Sněmovně je jenom čistý příspěvek za volební období 3,6 milionu korun. Tak si představme, že díky překročení kampaně získá nějaká stran 10 mandátů navíc, 36 milionů čistých peněz ze státního rozpočtu všech daňových poplatníků. Jaká je sankce za to, že někdo překročil ten limit? Bude 36 milionů, resp. víc, aby se to nevyplatilo? Bude, nebo nebude? Nebude. Místo abyste věčně polemizovali nebo vyvraceli naše obavy, tak řeknete: blahopřejí vám k opoziční práci, vy ten zákon nechcete.

Já nechci špatný zákon. Já už jsem říkal v minulém volebním období, že jsem pro zavedení limitu, ale musí to mít hlavu a patu. Jsem proti anonymním kampaním, anonymním inzerátům, anonymním billboardům. Když má někdo právo a má právo se vyjádřit, tak podle mě má povinnost se podepsat. Takže v tom není vůbec spor. Tak nehleďte spor tam, kde není, a zkuste věčně argumentovat proti našim obavám a výhradám. (Upozornění na čas.) To je všechno.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní pan poslanec Vondráček s faktickou, připraví se pan poslanec Fiedler, také faktická poznámka. A poté pan poslanec Benda s faktickou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji, paní předsedající. Vaším prostřednictvím ke kolegovi. Tu jízlivost do toho komentáře jste tam přidal vy. Já jsem ji tam neřikal. Prostě jste využil těch nástrojů, co má opozice, abyste to celé otevřel, aby se to tady celé znovu řešilo, ačkoliv všichni víme, že jsme v té pasti toho volebního zákona. My už to tady změnit nemůžeme. Tolik k dovysvětlení. Rozhodně jsem vás nechtěl nějakým způsobem osobně napadat. Ta jízlivost tam z mé strany nebyla. Vždycky přece za toho prezidenta někdo platí tu kampaň. To snad nebylo nikdy, že by si to platil sám. Ale v okamžiku, kdy bude platit, tak bude mít ten limit a nemůže platit víc. Já vám v tomto argumentu prostě nerozumím. Jestliže překročí jeho náklady na kampaň, tak překročí limit, překročí zákon, bude sankcionován. A to už nejde zhojit tím, že se objeví potom někdo a zaplatí to za něj. To se stalo v minulosti. Ano, vím to, ale my to chceme spravit tím zákonem. Už se to nestane. (Poslanec Stanjura oponuje z místa.) Jak to, že se to nespraví? Já si myslím, že nemáte pravdu. Já jsem otevřený jakékoliv diskusi, pobavme se o tom dál, ale ten příklad, co jste dal, tak jsem na něho

teď odpověděl. Tak mi, prosím vás, neříkejte, že vám neodpovídám na vaše věcné připomínky. Já se s vámi rád budu jakkoliv kdykoliv o tom bavit.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Fiedlera. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Mě hlavně zaujala ta slova, která řekl kolega poslanec Vondráček. Jsme v pasti toho volebního zákona. Přemýšlím, co to znamená, že jsme v pasti toho volebního zákona. To je past, která na nás sklapne, že jsme vyrobili něco nedobrého - nebo jak to mám chápat, jsme v pasti volebního zákona? Já to začínám vnímat tak, že to opravdu není dobrá věc, to, co máme nyní rozhodnout.

A ještě prostřednictvím paní předsedající panu kolegovi Vondráčkovi. Mě se to také opravdu dotklo, tak jak kolegů z opozice, že to byla ukázka opoziční práce. To opravdu odmítám. Ale potom se musím z tohoto úhlu pohledu zamyslet nad tímto hlasováním. Velmi pragmatický návrh kolegy Stanjury - pojďme to přerušit, ne zamítnout. Říkali jsme, pojďme to přerušit, zamyslet se, ať se rozhodneme správně. Ale když jsem se podíval na tu tabuli, kdo jak hlasoval, tak pane kolego Vondráčku prostřednictvím paní předsedající, to byla koaliční práce. Výsledek toho hlasování, nezlobte se, to byla koaliční práce, to, co jste předvedli. Ne, my to protlačíme. Nám je jedno, jestli o tom budeme, nebo nebudeme diskutovat, jestli se správně rozhodneme. Prostě to byla ta koaliční práce. Omlouvám se, pane kolego.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Bendu, připraví se pan poslanec Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já se moc omlouvám, že se věnuji textu zákona. Možná v této debatě je to nepatřičné, protože něco regulujeme, ale já moc prosím, abychom se skutečně zabývali textem, textací zákona. To, co udělal Senát, možná v dobré víře - já si myslím, že ve zmatené dobré víře, protože podle mého názoru v původním výkladu se v žádném případě registrované třetí osoby, které vedou nějakou kampaň, nemohly počítat mezi ty osoby, které uhradily za kandidáta nebo za kandidující stranu její náklady. Ty je tam vložily samy, ty jsme nějakým způsobem regulovali. A teď tady říkáme, že jestliže Senát to znění, které říká Senát a kde fakt prosím, abychom četli 16 c) odst. 3 ve znění Senátu, do části podle odst. 2, to je limit, se započítávají části, které kandidáti uhradili nebo mají uhradit včetně částek, které s jejich vědomím uhradily, nebo se za ně zavázaly uhradit třetí osoby.

To znamená, když to bylo bez jejich vědomí, za ně, za ně jako objednavatele - já si objednáám kampaň za sto mega na sebe, ta není za žádnou třetí osobu, na mě - a někdo mi z ní polovinu uhradí. A náhle je kouzlem těchto slovíček, slovíček dodaných - to když já řeknu "nebylo to s mým vědomím", tak se nepočítají do toho limitu, pane kolego Vondráčku prostřednictvím paní předsedající. To je to, čeho

bojím. To je to, co říkám, že tam je nebezpečí, že říkám, že můžu za někoho v průběhu kampaně uhradit. A když se řekne, bylo to bez jeho vědomí (upozornění na čas), tak to náhle nepatří do limitu?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Stanjuru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já můžu volně pokračovat. Ano, je to tak, jak říkal pan poslanec Benda. Ale jak říká pan poslanec Vondráček, alespoň o tom víme. Ale to je dobře, že o tom víme. To jsme fakt ve shodě. To nechci ironizovat a fakt si myslím, že máme vědět, kdo platí kampaně. Ale pak ten limit nemá žádný smysl. Pak neplatí vaše premisa, kterou jste tady tak obhajoval, že – on to sice zaplatil, nic se neděje, nepřekročil. Ale po úpravě Senátu se to nepočítá do toho limitu. Tak proč máme pak limitovat ty politické strany?

A pak mám jeden konkrétní dotaz. Já jsem říkal, kolik dostane politická strana. Abych pořád nebyl ve Sněmovně, tak řeknu Senát, senátní volby – šest let, 6 x 900 = 5,4 milionu korun na státním příspěvku dostane během toho mandátu politická strana. Kolik je ta citelná pokuta? Může mi někdo z těch, kteří chtějí pro to hlasovat, říct, kolik je ta citelná pokuta, pokud ten mandát získal s překročením povolených limitů? Kolik je citelná pokuta, když ta politická strana za ten mandát dostane 5,4 milionu? Je vyšší než 5,4 milionu, nebo není?

Já to nevím, já vás nezkouším. Já se prostě ptám. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Fiedlera.

Poslanec Karel Fiedler: Když poslouchám kolegy, tak jsem rád, že se konečně k tomuto zákonu rozvířila na půdě Poslanecké sněmovny debata, kterou jsem postrádal u toho řádného projednávání v Poslanecké sněmovně.

A to, co tady říkal kolega Stanjura. Pořád se tady teď omlouvám, ale já se k tomu vrátím, na co nahrál kolega poslanec Vondráček. Není to právě ta koaliční taktika? Prostě to prohnat tou Sněmovnou dřív, než na ty díry přijdeme?

A ještě jedna věc, kterou jsem zapomněl v tom předchozím vystoupení. To, co tady říkal pan ministr Chovanec – a to není pane ministře vůbec žádná výtka, to je jenom konstatování. Začínáme tady v podstatě mluvit o tom, že bereme na vědomí, že budou existovat nějaké negativní volební kampaně. Mě to dost děsí, že se s tím začínáme smířovat, že o tom mluvíme jako o realitě, že tohle se bude započítávat. Prosím vás, kolegové, uvědomme si, kam se dostáváme. Že začínáme brát na vědomí, že negativní kampaň, špinivá kampaň, jaksi bude běžnou věcí.

To jen tak na okraj. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu s přednostním právem pana ministra Chovance, po něm pan ministr Babiš. Prosím máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci. Vaším prostřednictvím bych rád odpověděl panu Bendovi na to, kdo se probudil. My jsme celou dobu, i při projednávání v ústavněprávním výboru, měli negativní stanovisko k návrhu pana kolegy Vondráčka. To nebylo žádné probuzení. My jsme celou dobu říkali, co je s tímto návrhem spojeno za riziko.

Pozměňovací návrh, který dnes máte před sebou a který je z dílny Senátu Parlamentu České republiky, s námi byl konzultován. To znamená, mám od našich specialistů v této oblasti odkonzultováno, odsouhlaseno, že tato podoba, tak jak je tady, je bezvadná. Že s ní není problém.

K těm drakonickým pokutám, o kterých jsem tady hovořil. Pokud strana překročí mantinel, tedy překročí ten limit pro danou volební kampaň, z toho, o co překročí, platí 1,5násobek. To znamená, platí o 50 % více, než překročila. Pokud překročí o milion, pokuta je tedy 1,5 milionu korun. Mně to přijde jako poměrně významná sankce v neprospěch toho kandidujícího subjektu.

U těch kampaní to není – nevím, jestli to bude kampaň negativní, nebo kampaň pozitivní. Tady jde o to, jestli to bude kampaň, kterou ten kandidující subjekt chce. Někdo může některou kampaň považovat za negativní, někdo za neutrální, někdo za pozitivní. Tady jde o to, aby se ten subjekt, který chce vstoupit do politického klání, zaregistroval a měl souhlas daného politického subjektu s tím, jestli se to započte, nebo nezapočte do jejich limitu. Právě k tomu směřuje senátní pozměňovací návrh. Z mého pohledu ta norma, tak jak je teď v senátní podobě, je krokem správným směrem. Nelze vyloučit, že v průběhu času se bude měnit, jako každá norma, která prochází určitým vývojem.

K té otázce prezidentského kandidáta a zaplacení dluhů za kampaň. Myslím, že každý, kdo obdrží finanční prostředky, musí je přiznat jako dar, musí je zdanit, musí z nich zaplatit darovací daň. A je-li tam nějaká pochybnost o transparentnosti, nebo důvodech poskytnutí finančních prostředků, pak je přece reálná šance obrátit se na Policii České republiky, aby to vyšetřila. Je-li tam taková pochybnost.

Žijeme v právním státě. Toto jsou právní instrumenty, které máme, a já si myslím, že jsou dostatečné.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní s faktickou pan poslanec Chvojka, po něm s přednostním právem pan ministr Babiš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Jenom k tomu procesu ještě jednou. Chtěl bych reagovat vaším prostřednictvím na pana kolegu Fiedlera, protože mě trochu zlobí to, co říká. Samozřejmě jsou tady zákony, které se

projednávají delší dobu, a jsou tady zákony, které se projednávají kratší dobu. Musím říct, že jak ten zákon, který upravuje financování, tak ten zákon, který upravuje sdružování, ten větší zákon, oba ty zákony, respektive obě ty novely se projednávaly na poměry Poslanecké sněmovny docela dlouho. Tento volební zákon byl na půdě výboru asi třikrát nebo čtyřikrát. Musím říct, že se tam o tom debatovalo. I zástupci vaší, nebo už ne vaší strany, k němu měli různé připomínky a ty jsou občas správné. Takže to není o tom, že tady jde o nějaký návrh, který byl schválen, že se v lednu dal do Sněmovny a prohnal se výborem a opozice neměla právo k němu mluvit a v dubnu se schválil ve třetím čtení. Není to pravda.

To, jak říká pan ministr Chovanec, tak to je. Někdy se nepodaří vychytat všechny mouchy. Já samozřejmě nemůžu jako zpravodaj předpokládat, jaké problémy se můžou, ale také nemusí objevit. Můžou se objevit s tím Úřadem pro dohled nad hospodařením politických stran a hnutí. Ale to se uvidí v tom běhu. Ale principy toho zákona jsou nějakým způsobem pokrokem oproti tomu, co tady bylo těch předchozích 20, 25 let. Nebyly tady žádné limity, neřešily se tyhle věci. Takže to je velký krok dopředu.

Opakuji ještě jednou, a pan kolega Vondráček se za to na mě zlobit nebude, možná to bude memento do budoucna. Ten pozměňovací návrh vzešel z leckdy nenáviděné, někým milované Rekonstrukce státu. Já jsem pro něj nehlasoval. A opravdu je to memento do budoucna, že asi ne úplně všechno, co oni předkládají, může být správné. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s přednostním právem pana ministra financí Andreje Babiše. Prosím máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Dneska jsem byl obviněn, že porušuju zákon, že strany pana poslance Kalouska a pana Korteho, na což jsem na základě konzultací s Celní správou konstatoval, že oba lžou. A můžu to jenom potvrdit, že oba lžou. Protože podle zákona č. 17/2012 § 65 ministr financí posílá stále komisi pro kontrolu použití odposlechlů celní správě zprávu.

Za rok 2013 jsem ji podepsal 29. 10. 2014 pod č.j. V153/14/31 a za rok 2014 jsem ji podepsal 2. 10. 2015 pod č.j. V241/15/31. Tady je doručka do Poslanecké sněmovny. (Ukazuje.) Je to v režimu vyhrazené.

Takže ty zprávy jsou vevnitř, dodané (čte:) Generální ředitelství cel, odbor 31, Poslanecká sněmovna, Parlament České republiky, tajná spisovna. Stvrzenka o převzetí utajované písemnosti. Převzal PhDr. Jan Gabriel, tajemník Stálé komise pro kontrolu použití odposlechlů Celní správy. (Opětovně ukazuje papír.)

Takže tady je důkaz, že pan Korte dostal zprávu za 2013, za 2014 a že lže a že lže i pan Kalousek. Takže já ho vyzývám, aby se omluvil, protože na ty desítky lží, které tady odzněly, tak je samozřejmě problematické mít jasné důkazy. Ale stačí se podívat, kolik činí dotace na biopaliva na tento rok, ze státního rozpočtu za šest měsíců například 350 tisíc korun. Ten byznys skončil.

Takže znovu vyzývám pana poslance Kalouska, aby se omluvil, a pan Korte taky, protože oba lžou. Žádný zákon jsem neporušil a plním si povinnosti ministra financí podle zákona.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Eviduji tři faktické poznámky – pana poslance Stanjuru, pana poslance Laudátu a pana poslance Kortehe. Takže první prosím k mikrofonu pana poslance Stanjuru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já určitě znám jednací řád. Já vím, že ten, kdo je vybaven přednostním právem, nemusí mluvit k věci. A já jsem jeden z nich, tak to občas také využívám. Ale po poměrně vzrušené a řekl bych poměrně věcné debatě k volebním zákonům přijde pan ministr financí s tímto svým expoé. Já nevím, co s tím máme dělat, jak nám přispěl do rozpravy – ještě faktickou připomínkou. A tady došlo k porušení jednacího řádu. To je zákon, když se dneska chytáme za slovo, kdo porušil zákon. Protože má reagovat na to, co zaznělo v rozpravě k tomuto bodu od předchozích řečníků. V tomto bodě jsme o celnících opravdu, pane ministře, nemluvili. Naštěstí. Mně to vůbec nechybí, že jsme v tomto bodě nemluvili o celnících. Vy jste tu debatu úplně rozbil. Ale úplně. (Posměch z lavic ANO. Zvyšuje se hladina hluku.)

A teď nevím, jestli skutečně nepotřebujeme čas na poradu klubu, co budeme dělat s tím zákonem, protože jestliže tady budeme debatovat celníky a budou tady někteří poslanci běhat a říkat: vy lžete, ne, vy lžete... Kdyby to bylo aspoň k tomu zákonu, tak mi to vůbec nevádí. Ale je to úplně mimo mísu. Neříkám, že to ministr financí říct nemohl. Mohl. Ale k čemu nám to je? To jste si mohl udělat tiskovou konferenci, pane ministře. (Ministr Babiš reaguje z vládní lavice: Ještě udělám!) V pořádku. To vám nikdo nemůže bránit.

Ale nevím, jestli jste reagoval na tu docela vážnou debatu o tom, kdo může platit volební výdaje, kdo nemůže, komu se započítává, komu se odpočítává. Úplně jste to svým vystoupením rozbil. A až si zas budete stěžovat, že vám to nejde tak rychle, jak jste chtěli, tak si vzpomeňte na to, jak to dneska od 14. hodiny vypadá (upozornění na čas) a kdo tady mluví k věci a kdo ne.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Váš čas, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Uplynul. Děkuji za upozornění. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Prosím dalšího s faktickou a tím je pan poslanec Laudát. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já jsem víceméně chtěl říct totéž. Protože pan ministr neohlásil přednostní právo, začal mluvit úplně z cesty k něčemu jinému.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Omlouvám se, já jsem uvedla, že pan Babiš jde s přednostním právem. Říkala jsem to.

Poslanec František Laudát: Tak to se omlouvám. Nicméně skutečně, a není to poprvé, vzpomínám si, jak... A když někdo sleduje debatu, tak si musí nutně udělat názor, že už jsme všichni zralí na psychiatrii, protože já jsem něco před zahájením schůze, před schválením programu, někdy v červnu jsem ho kritizoval, načež on se probral v půl jedné a zcela rozbil debatu o spotřebitelských úvěrech. Teď udělal totéž, když potom přátelé na telefonu mu dodali podklady. A skutečně tohle věci neslouží, protože skutečně potom můžeme působit ve smyslu té arabské prűpovídky, jak jel Arab po Sahaře a potkal druhého Araba a ptal se ho: Prosím tě, kolik je hodin? Ten mu odpovídá: Pětatřicet ve stínu. A následující odpověď byla: Děkuji, nekouřím. A vy se v tomto stylu chováte. Prosím. Jako skutečně, když se na to někdo kouká, tak už se to nedá poslouchat. Tak aspoň počkejte, až se doprojedná ten bod, do toho udělejte ten svůj mezivstup s čímkoli. A pak aspoň to má nějakou logiku. Ale takhle rozbíjet debatu je velmi nešťastné.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kortehe s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji. Opravdu tady nechci mařit debatu o tak důležitém zákoně, takže nechci zde hovořit o tom, co se pokusil nastolit pan ministr. Pro pana ministra: Svolávám kontrolní orgán na čtvrtek 13 hodin. Žádám pana ministra, aby se dostavil s příslušnými doklady, že odevzdal zprávu za rok 2013, 2014, 2015 a první pololetí 2016. To je všechno. Tam bude mít dost prostoru to vysvětlit. Děkuji. (Ministr Babiš natahuje ruku s papírem: Tady máte tu doručenkou. Poslanec Korte už mimo mikrofon: Přineste to ve čtvrtek!)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s faktickou pana poslance Fiedlera.

Poslanec Karel Fiedler: Bude to k věci na vystoupení předřečníka, nikoli k bodu, který nám svítí na tabuli. Chtěl bych vyzvat pana – teď nevím, koho prvního, protože on vždycky bude jeden uražený, že jsem ho jmenoval prvního. Tak chtěl bych vyzvat pana Babiše a pana Kalouska, a řeknu to i obráceně, pana Kalouska a pana Babiše, aby už zanechali tady těch přestřelek tady ve Sněmovně. Myslím, že to obtěžuje už občany tohle poslouchat, obtěžuje to nás poslance ve Sněmovně. Vidím to tady dneska na sněmovně. Zažil jsem to minulý týden ve středu na rozpočtovém výboru. Prosím vás, už toho nechte. Vyříd'te si to ve volbách v rámci volebního klání, kdo vyhraje. A přestaňte už těmi vašimi invektivami a přestřelkami a minulý týden ve

středu na rozpočtáku nadávkami a dříve sprostými výpady už obtěžovat jak Poslaneckou sněmovnu, tak občany. Děkuji. (Krátký potlesk z levé i pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a táži se, jestli se někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, tudíž rozpravu končím. Dříve než přistoupíme k hlasování, svolám kolegy z předsádky a využiji té chvíle a načtu omluvu paní poslankyně Matušovské, která se omlouvá z dnešního jednání od 18 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů.

A nyní přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění některé volební zákony a další související zákony, podle sněmovního tisku 568/9, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 568/10."

Dříve než zahájím hlasování, všechny vás odhlásím a poprosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

V tuto chvíli zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování pořadové číslo 37, do kterého je přihlášeno 152 přítomných, pro 92, proti 36. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali, a končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k projednávání dalšího bodu a tím je

4.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 608/5/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 608/6. Vítám mezi námi pana senátora Františka Bradáče.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr dopravy Dan Ťok. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, předkládaný návrh zákona jistě není třeba na tomto místě blíže představovat, neboť Poslanecká sněmovna se tímto návrhem podrobně zabývala a byl představen v mnoha diskuzích. Senát projednal návrh zákona v srpnu, přičemž ho vrátil do Poslanecké sněmovny s několika pozměňovacími návrhy.

Pozměňovací návrhy Senátu jsou zčásti technické povahy, kdy se na několika místech návrhu odstraňují mezery nebo nepřesnosti. Přijetí těchto pozměňovacích návrhů Senátu podporuji. Zejména u vzdělávání drážního a infrastrukturního

personálu podle § 46s, který byl do návrhu vložen ve Sněmovně, je třeba pro jeho bezproblémovou aplikaci dořešit problematiku správního poplatku za akreditaci pro poskytování vzdělávání.

Další soubor pozměňovacích návrhů se týká oblasti zajištění nediskriminačního přístupu dopravce na vlečku. Zde Senát navrhuje doplnit do výčtu případů, kdy je provozovatel vlečky povinen dopravci zajistit nediskriminační přístup na vlečku, i ten případ, kdy dopravce musí použít vlečku, aby se dostal k zařízením, která nepatří vlastníkům nebo provozovateli vlečky. Tento návrh nijak významně nemění obsah vládního návrhu ani nejde proti principům v něm obsaženým, a proto i tento návrh podporuji. Týká se především situace na síti vleček OKD.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jak jsem již uvedl, pozměňovací návrhy Senátu nezasahují významným způsobem do obsahu vládního návrhu, odstraňují některé dílčí nedostatky vzniklé při projednávání návrhu a dále doplňují úpravu nediskriminačního přístupu na vlečky. Přijetí pozměňovacích návrhů Senátu za Ministerstvo dopravy podporuji. Dovolte mi vás tedy požádat o schválení vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon o dráhách, ve znění pozměňovacích návrhů přijatých Senátem.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a chci se zeptat, zda se k předloženým pozměňovacím návrhům Senátu chce vyjádřit zpravodaj garančního výboru pan poslanec Karel Šidlo? Není tomu tak. Tak v tuto chvíli otevírám rozpravu a v rozpravě jako první vystoupí senátor František Bradáč. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor František Bradáč: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážené poslankyně, vážení poslanci, návrh zákona projednal nejdříve výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu Senátu, který přijal pozměňovací návrhy, které následně v plném znění akceptovalo plénum Senátu. S těmi pozměňovacími návrhy už vás tady seznámil pan ministr, já je nebudu tedy znovu opakovat. Skutečně nezasahují nijak do smyslu zákona, pouze opravují některé chyby nebo nedostatky, které se tam objevily, zejména se to týká toho správního poplatku, který se vyžadoval, aby žadatel zaplatil, ale ten poplatek v podstatě neexistoval. Takže jsme ho tam museli doplnit.

Dovoluji si vás tedy požádat o podporu senátní verze tohoto návrhu zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a táži se, zda se někdo hlásí do rozpravy? Není tomu tak, tudíž rozpravu končím. Táži se, zda je zájem o závěrečná slova navrhovatele, zpravodaje? Také tomu tak není.

Přistoupíme tedy k hlasování, podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 266/94 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další souvisejí zákony, podle sněmovního tisku 608/5, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 608/6."

Dříve než zahájím hlasování, všechny vás odhlásím, prosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

V tuto chvíli zahajuji hlasování. Táží se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 38, přihlášeno 132 přítomných, pro 96, proti nikdo. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali, a končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

5.

Návrh zákona o biocidních přípravcích a účinných látkách a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 589/4/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 589/5. Vítám mezi námi paní senátorku Ivanu Cabrnovou.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně a páni poslanci, dovoluji mi, abych stručně uvedl nyní projednávaný návrh zákona o biocidních přípravcích a účinných látkách a o změně některých souvisejících zákonů.

V rámci projednávání návrhu zákona plénem Senátu Parlamentu České republiky dne 24. srpna 2016 byl schválen pozměňovací návrh obsahující dvě legislativně technické úpravy. Návrh zákona byl z těchto důvodů vrácen k opětovnému projednání Poslanecké sněmovně. Teď bych jen stručně připomněl obsah návrhu zákona.

Jeho hlavním cílem je provedení implementace nařízení Evropského parlamentu a Rady o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání, které upravuje značnou část povinností v oblasti dodávání biocidních přípravků na trh. V důsledku přijetí přímo použitelného unijního předpisu je nutné odstranit duplicitu a odchylky v českém právním řádu a založit pouze takovou právní úpravu, která umožní jeho bezproblémovou aplikaci a provázání s národní legislativou. Nařízení o biocidech kromě harmonizace přináší i nové instrumenty povolování přípravků a nad rámec původního konceptu vnitrostátního povolení, popřípadě vzájemného uznávání vnitrostátního povolení v jiném členském státě, nově zavádí jednotné povolení Unie,

jež umožní žadateli dodávat takto povolený přípravek do všech členských států Evropské unie.

Ministerstvo zdravotnictví podporuje návrh zákona ve znění schváleném plénem Senátu, neboť neprovedení těchto změn by mohlo mít negativní dopad na aplikaci zákona.

Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně a páni poslanci, nyní projednáváný návrh zákona považuji za důležitý z hlediska zajištění souladu našeho právního řádu s právem Evropské unie a z hlediska zajištění řádného fungování trhu s biocidy. Proto věřím, že tento vládní návrh ve znění schváleném Senátem podpoříte.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a chci se zeptat paní poslankyně Markové, která je zpravodajka garančního výboru, zda se chce vyjádřit. Nechce. Tudíž otevíráám rozpravu a v rozpravě jako první vystoupí senátorka Ivana Cabrnachová. Prosím, máte slovo.

Senátorka Ivana Cabrnachová: Hezké odpoledne, vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci. Já vám zde předložím pozměňovací návrh, kterým byl vlastně upraven zákon, který se týká biocidů.

Rozhodnutí Senátu Parlamentu České republiky, který svým usnesení z 27. schůze rozhodl vrátit senátní tisk číslo 311 zákon o biocidech Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky s pozměňovacími návrhy.

Za prvé: V § 11 odst. 1 písm. l) se slova "podle § 5 odst. 1 písm. l)" nahrazují slovy "podle § 5 odst. 1 písm. k)".

Odůvodnění tohoto návrhu: Z navrhovaného ustanovení schváleného Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR je patrné, že § 11 odst. 1 písm. l) definuje skutkovou podstatu správního deliktu, který spočívá ve skutečnosti, že příslušná osoba provede pokus nebo zkoušku v rozporu s rozhodnutím vydaným podle § 5 odst. 1 písm. l). Podle § 5 odst. 1 písm. l), na něž je odkazováno, se ale žádná rozhodnutí nevydávají. Toto ustanovení upravuje pouze poskytování informací o povinnostech upravujících dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání dle čl. 81 odst. 2 nařízení o biocidech. Vydávání rozhodnutí o povolení nebo zákazu provádění pokusů nebo zkoušek pro účely výzkumu nebo vývoje, které zahrnují nepovolený biocidní přípravek nebo neschválenou účinnou látku určenou výhradně pro použití v biocidním přípravku dle čl. 56 odst. 3 nařízení o biocidech, upravuje § 5 odst. 1 písm. k). Je tedy zjevné, že § 11 odst. 1 písm. l) odkazuje chybně. Navrhuji proto v § 11 odst. 1 písm. l) slova "podle § 5 odst. 1 písm. l)" nahradit slovy "podle § 5 odst. 1 písm. l)".

A druhý případ: V § 16 odst. 5 se za slova "rozhodnutí o žádosti" vloží slovo "doplátí".

Odůvodnění tohoto návrhu je takové: Z navrhovaného ustanovení schváleného Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR je zjevné -

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Paní senátorko, já se moc omlouvám, ale hladina hluku je vysoká. Já poprosím kolegy a kolegyně, aby se ztišili, abyste nemusela křičet do mikrofonu.

Senátorka Ivana Cabrnachová: Děkuji vám, paní místopředsedkyně.

Takže za druhé: V § 16 odst. 5 se za slova "rozhodnutí o žádosti" vloží slovo "doplatí".

A odůvodnění tohoto je takové: Z navrhovaného ustanovení schváleného Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR je zjevné, že v § 16 odst. 5, který zní "právnícká a podnikající fyzická osoba do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti rozdíl mezi zálohou na úhradu nákladů podle odst. 2 a skutečnou výší úhrady nákladů v případě, že skutečná výše úhrady nákladů převyšuje zálohu", je toto znění z hlediska jeho smyslnosti nedostatečné, a navrhuji tedy za slova "rozhodnutí o žádosti" vložit slovo "doplatí".

Děkuji za váš souhlas s tímto.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Táhne se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, tudíž rozpravu končím.

Nyní přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o biocidních přípravcích a účinných látkách a o změně některých souvisejících zákonů, podle sněmovního tisku 589/4, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 589/5."

V tuto chvíli zahajují hlasování a táhne se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 39, přihlášeno 144 přítomných, pro 135, proti nikdo. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali, a končím projednávání tohoto bodu.

Teď několik omluv. Z dnešního jednání se od 18 hodin z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Gabrhel. Pan poslanec Šarapatka z pracovních důvodů z dnešního jednání od 18 hodin do konce jednacího dne. Pan poslanec Vojtěch Adam se omlouvá z dnešního jednání do konce jednacího dne od 18 hodin ze zdravotních důvodů. Pan ministr Zorálek se omlouvá z dnešního dne od 19 hodin z pracovních důvodů. Paní poslankyně Maxová se omlouvá z dnešního jednání od 19 hodin do konce jednacího dne. A pan poslanec Komárek se omlouvá z dnešního jednání od 19 hodin z osobních důvodů. To byly omluvy.

A nyní přikročíme k projednávání bodu

60.

Vládní návrh zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek

/sněmovní tisk 828/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas už v prvním čtení. Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček. Prosím, ujměte se slova.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek.

Návrh zákona je reakcí na rozhodnutí koaliční rady ze dne 27. května 2016 znovu předložit návrh takzvaného protikuřáckého zákona, a to z důvodu zamítnutí původního vládního návrhu zákona, předloženého Poslanecké sněmovně jako sněmovní tisk č. 508, ve třetím čtení na schůzi konané dne 25. května 2016.

Vláda nový návrh zákona dne 30. května 2016 jednomyslně schválila. Aktuálně tak předkládaný návrh zákona vychází z textu sněmovního tisku č. 508 ve znění schválených pozměňovacích návrhů ve třetím čtení s výjimkou pozměňovacího návrhu poslance Marka Bendy, který zaváděl stavebně oddělené prostory vyhrazené ke kouření ve vnitřním prostoru provozoven stravovacích služeb, takzvané kuřárny. V návrhu zákona pak byly nad rámec zmíněného provedeny oproti původnímu vládnímu návrhu také drobné úpravy textu, tak aby byl věcně a logicky provázán.

Nyní bych shrnul nejzásadnější změny oproti původnímu vládnímu návrhu zákona, reflektující Poslaneckou sněmovnou podpořené pozměňovací návrhy.

Jde o výjimky z úplného zákazu kouření v provozovnách stravovacích služeb spočívající v povolení užívání vodních dýmek – pozměňovací návrh poslance Plíška, a používání elektronických cigaret – pozměňovací návrh poslance Bendy. Ve veřejnosti volně přístupných vnitřních prostorech, pasáže obchodních domů, úřadů atd., budou moci být i nadále zřizovány kuřárny, stavebně oddělené prostory vyhrazené ke kouření – pozměňovací návrh poslance Krákory. Zákaz kouření se nově rozšiřuje i na neкрыté zastávky veřejné dopravy – pozměňovací návrh ústavněprávního výboru Poslanecké sněmovny. Zákaz kouření bude rovněž platit i v ZOO s výjimkou vnějšího prostoru vyhrazeného ke kouření – pozměňovací návrh ústavněprávního výboru Poslanecké sněmovny v kombinaci s pozměňovacím návrhem poslance Krákory.

Na veřejnosti přístupných sportovních akcích bude možné prodávat alkoholické nápoje nejen obsahující nejvýše 4,3 % objemová alkoholu, ale nově i víno – pozměňovací návrh poslance Petrů. Rozšiřuje se okruh míst nebo akcí, na kterých bude možné příležitostně prodávat alkoholické nápoje, o ochutnávky vín, lihovin, ochutnávky částečně zrajených hroznových moštů, tradiční a jim podobné akce, farmářské či tradiční trhy – pozměňovací návrh poslance Petrů.

S ohledem na skutečnost, že návrh zákona zapracovává i předpis Evropské unie, a to směrnici o tabákových výrobcích, kde transpoziční lhůta uplynula již 20. května 2016, a zároveň vzhledem k tomu, že návrh vychází ze znění předchozího vládního návrhu, které bylo upraveno tak, aby bylo vyhověno naprosté většině pozměňovacích návrhů podpořených Poslaneckou sněmovnou v rámci jeho projednávání, dovoluji si jménem vlády požádat Poslaneckou sněmovnu, aby s návrhem zákona vyslovila souhlas již v prvním čtení.

Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jsem přesvědčen, že tato právní úprava přispěje ke zlepšení situace v oblasti ochrany před návykovými látkami a bude mít pozitivní dopad na zdraví obyvatelstva. Proto věřím, že návrh zákona podpoříte.

Děkuji za pozornost.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní s přednostním právem místopředsdkyně klubu ODS Jana Černochová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, paní místopředsdkyně. Hezké odpoledne, kolegyně a kolegové. Asi nikoho nepřekvapím, když zde vznesu veto dvou poslaneckých klubů, a to klubu ODS a TOP 09.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano. Nyní již prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jaroslav Krákora. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážená paní místopředsdkyně, vážené kolegyně, kolegové, budu dneska neobyčejně krátce mluvit, protože 25. května jsem tady mluvil 40 minut a myslím, že jsem všechno důležité o kouření, jak škodí zdraví, jaké jsou statistické údaje, řekl. Pozměňovací návrhy shrnul pan ministr Němeček, takže nebudu se opakovat, nebudu zdržovat.

Na závěr krátké zpravodajské zprávy chci říct, že kouření prokazatelně škodí zdraví a normální není kouřit, ale normální je nekouřit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a v tuto chvíli otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji dvě přihlášky. S první prosím k mikrofonu pana poslance Klána, připraví se pan poslanec Heger. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezký podvečer, vážená paní místopředsdkyně, vládo, dámy a pánové.

Opět zde máme médii nazývaný protikuřácký zákon, i když ten zákon je samozřejmě o ochraně veřejného zdraví. Musím říct, že tento návrh, který sem nyní doputoval po minulém ztroskotání, je už lépe propracován, kde jsou zapracovány i jednotlivé pozměňovací návrhy, které tady byly touto Poslaneckou sněmovnou přijaty. Nicméně já pro ten zákon stejně asi nebudu moci hlasovat, pokud neprojde nějaký pozměňovací návrh, který bude upravovat regulaci zákazu kouření v restauracích. Neumím si představit, že by jednak v našich podmínkách existovala úplná regulace zákazu kouření v restauracích, barech, hospodách, v těchto různých zařízeních.

Co mě k tomu vede? Jednak mě k tomu vedou zahraniční zkušenosti. Já jsem se byl přes letní měsíce, červenec a srpen, podívat na Slovensku, v Rakousku a v Německu, jakým způsobem to tam upravují oni. Mám to tady před sebou.

Samozřejmě hned dostanu tu první výtku určitě z Rakouska, protože Rakousko má od roku 1995 zákonnou úpravu, federální zákon č. 431, o výrobě, prodeji a reklamě tabákových produktů a ochraně nekuřáků, tzv. tabákový zákon, ve znění pozdějších změn. V něm se píše, že v barech a restauracích platí obecný zákaz kouření s následujícími výjimkami. Za prvé, v provozovnách větších než 50 m² mohou existovat oddělené a izolované kuřárny. Nesmějí ovšem zabírat více než 50 % plochy určené pro nekuřáky. Za druhé, v provozovnách představujících jednu místnost mezi 50 a 80 m² je možné povolit kouření, pokud majitel prokáže, že vytvoření oddělené a izolované kuřárny není z důvodu stavebních předpisů možné. Za třetí, provozovny menší než 50 m² se mohou rozhodnout, zda budou plně kuřácké, či nekuřácké.

Poté jsou tam další ustanovení, jako že těhotné ženy a osoby mladší 18 let nesmějí pracovat v prostorách, ve kterých mohou přijít do styku s tabákovým kouřem. Zaměstnanci mohou požadovat výplatu odstupného, pokud ukončí pracovní poměr z důvodu vystavení tabákovému kouři.

Vím, že tady někteří lékaři řeknou, že Rakousko bude mít od května 2018 úplný zákaz kouření. Ale dámy a pánové, trvalo to Rakousku více než 20 let, než došli k úplnému zákazu kouření. A já si neumím představit, že když my tady zavedeme naprostý zákaz kouření, že by se opravdu plošně dodržoval. Podle mého názoru se stejně nebude dodržovat a ten zákaz bude jenom formální. Protože mně to přijde jako plošné regulace z Evropské unie. Je to něco na podobném principu. Proto bych se nějakým způsobem přimlouval za rakouský model. Přece jenom máme s nimi historické konsekvence, i kulturní. Poté vám ukážu, že i na příkladu Slovenska, Polska, Německa máme spolu historické a kulturní vazby, takže by bylo asi podle mého názoru jednodušší zavést nějakou takovou regulaci. A poté udělat třeba nějaký průzkum, jakým způsobem to mělo dopady na provozovatele, majitele, ale i na samotné návštěvníky těchto různých zařízení.

A i když si Rakousko zavedlo od května 2018 úplný zákaz kouření, tak stejně bude existovat jedna výjimka, a to že hotely si budou moci zřídit 30 % kuřáckých pokojů, samozřejmě bez obsluhy, tak stejně tam bude existovat určitá výjimka.

Ale u nás od roku 2005 existuje určitá benevolence, kdy si majitelé mohou dělat v podstatě, co chtějí, a ani nemusejí mít úplně označeno před vstupem do zařízení,

o jaké zařízení se jedná. Zda je kouření povoleno, nebo kouření zakázáno, nebo že existuje stavebně oddělený prostor pro kuřáky a nekuřáky. Existuje benevolence. A já jsem jasně řekl už v médiích někdy v létě, že mně vadí, že jdeme od jednoho extrému k druhému extrému. To znamená, nyní máme naprostou benevolenci, a teď půjdeme ke druhému extrému, úplnému zákazu. Mně to přijde právě proto, že by se ten úplný zákaz, i když já s tím nemám osobně problém, protože jsem nekuřák a kouření samozřejmě škodí zdraví, tak si neumím představit, že by toto bylo dodržováno. Respektive kdo by to kontroloval?

A já tady uvedu pak ještě nějaký příklad. Například jedna vesnice, máte tam jednu hospodu, nebudu říkat jaké cenové kategorie, třeba páté, a ve vesnici je řekněme sto lidí, z toho 90 kuřáků. My budeme nařizovat majiteli nebo provozovateli, jaké má mít zařízení? Nevím, je to také možné. Nebráním se tomu, ale zkusme se i nad touto variantou zamyslet. Víím, že je to poměrně extrémní příklad, ale je i reálný. Poté, když zavedeme úplný zákaz, tak samozřejmě bude nějaká snaha to trošičku obejít. A z hospod se třeba stanou kluby. Můžu říct zkušenost ze své vlastní vesnice, kde se z hospody stal klub. Každý dostal čipovou kartu, dostal klubovou kartu a chodilo se do uzavřené společnosti, kde se stejně kouřilo jak na běžícím páse. A já jsem tam šel s vědomím stejně, že načichnu a stejně si tam budu kazit zdraví, že jdu za těmi přáteli, které chci vidět, a jsou to kuřáci. Takže podle mého názoru z hospod vzniknou kluby.

Ale pojďme se třeba podívat na Slovensko. Já jsem byl také na Slovensku v létě a tam existuje zákonná úprava, zákon č. 377/2004 Sb., o ochraně nekuřáků, ve znění pozdějších předpisů. Slovenská úprava rozlišuje režim pro restaurace, zařízení veřejného stravování a pro bary. Kouření v restauracích je možné v oddělených místnostech, které nesmějí zabírat více než 50 % plochy restaurace a musí být izolované od zbytku provozovny. V zařízeních, ve kterých není servírováno jídlo – bary - kouření zakázáno není. Mohou se ovšem rozhodnout, že budou nekuřáckým zařízením.

Můžu říct, že když jsem se tam ptal v jedné restauraci, jak to tady je se zákazem kouření, tak mi řekli, že zakázáno je tady kouřit do 21 hodin, poté se uzavře kuchyň, uzavře se ta část té restaurace a vznikne z toho bar a už se tam kouřit normálně může. Takže další varianta, jakým způsobem to upravují naši sousedé.

Přes léto jsem si ještě nechal vypracovat analýzu Parlamentního institutu, kdy jsem je požádal, aby mi vypracovali, jak to vypadá v Německu, Dánsku, Polsku, Švédsku a Švýcarsku. Abychom se podívali i samozřejmě směrem na západ, abych tady nebyl osočen, že jsme se zase obrátili někam na východ, protože tahle diskuse už se tady taky vedla, když se ten zákon tady poprvé projednával.

Když se podíváme na Dánsko, tak Dánsko opět rozlišuje restaurace – bary. Restaurace, zákaz kouření s výjimkou kuřáren nebo kuřáckých kabin. Kouření je zakázáno v provozovnách větších než 40 m². Kouření může být v těchto prostorách umožněno pouze v kuřárnách nebo kuřáckých kabinách. V kuřárnách nebo kuřáckých kabinách se nesmí servírovat jídlo. Provozovny do 40 m² mohou kouření povolit dle svého uvážení.

Pokud se podíváme na Německo, tak úprava je vydávána na úrovni spolkových zemí, které obvykle umožňují kouření v oddělených místnostech a vyjímají ze zákazu kouření malé provozovny. Absolutní zákaz kouření v barech a restauracích platí v Šrsku, Severním Porýní-Vestfálsku a Bavorsku.

Pokud se podíváme na Polsko, tak kouření je zakázáno s výjimkou kuřáren sloužících exkluzivně pro kouření. V zařízeních, která mají nejméně dvě místnosti, může být jedna z nich určena pro kuřáky, pokud je vybavena ventilací zajišťující, že tabákový kouř neproniká do ostatních místností. V těchto prostorách se může servírovat jídlo.

Pokud se podíváme na Švédsko, které je vyhlášeno svým sociálním modelem sociálního státu, tak kouření je zakázáno ve všech zařízeních, kde se podává jídlo nebo pití. Kouření je povoleno pouze ve venkovních prostorách nebo ve zvláštních místnostech, které jsou opatřeny ventilací a jsou určeny ke kouření. Do těchto prostor není možné vnášet jídlo a pití.

Pokud se podíváme na Švýcarsko, abychom měli i jiný model, tak je to zde upraveno na úrovni kantonů, některé kantony umožňují kouření v malých barech a místnostech, které neslouží pro servírování jídla a pití a které jsou opatřeny potřebnou ventilací.

Když se tady zákon projednával už před půl rokem, tak tady někdo argumentoval tím, že pro úplný zákaz kouření je v našich podmínkách 70 % obyvatel. Já jsem po tomto sociologickém výzkumu pátral. Já jsem ho nikde, dámy a pánové, nedohledal. Ona to totiž byla anketa jednoho serveru, iDNES.cz, a anketa není sociologický výzkum. Jediný sociologický výzkum, který byl uskutečněn, byl přesně před rokem a udělalo ho Centrum pro výzkum veřejného mínění. Já jsem si ho tady vytiskl a seznámím vás s tím. Samozřejmě se jedná o rok staré věci, které už nemusí být dneska tolik relevantní, ale určitě se to za rok nezměnilo tolik, jako by se to změnilo v průběhu pěti let. Výzkum byl ze září 2015. Realizovalo to Centrum pro výzkum veřejného mínění, Sociologický ústav, což si myslím, že je relevantní sociologická agentura, které můžeme věřit, a datu také můžeme věřit.

V září 2015 byly v rámci pravidelného šetření CVVM Naše společnost zkoumány názory občanů na zákaz kouření v restauračních zařízeních. Znění otázky: Jste pro, anebo proti zavedení úplného zákazu kouření v restauračních zařízeních? Varianty odpovědí: rozhodně pro, spíše pro, spíše proti, rozhodně proti. Téměř tři pětiny české veřejnosti před rokem, tedy 58 %, by souhlasily s tím, aby se kouření v restauracích zakázalo, přičemž více než třetina občanů starších patnácti let, 35 %, je rozhodně pro zavedení tohoto zákazu. Necelé dvě pětiny, 38 %, se naopak postavily proti takovému zákazu, přičemž necelá pětina, 18 %, je dokonce rozhodně proti schválení úplného zákazu kouření v restauracích. Tady vidíte na příkladu tohoto průzkumu, že je to stále padesát na padesát. Kdybyste otázku položili jinak, například zda jste pro to, aby v restauracích existovaly stavebně oddělené kuřárny, tak by vám také odpověděli úplně jinak a ten výzkum by byl opět jiný.

Samozřejmě nemám problém s úplným zákazem kouření, ale podle mého názoru je naše společnost stále ještě rozdělena. Proto se tady přikláním k částečné regulaci po vzoru Rakouska. Já do druhého čtení připravím asi čtyři pozměňovací návrhy, které

budou tyto modely reflektovat. Budou reflektovat jak rakouský model, tak slovenský model, tak i model třeba Německa, kde se říká, že například nekuřácká část musí být první u vstupu do zařízení společného stravování a pak musí být teprve stavebně oddělená místnost pro kuřáky, která musí být samozřejmě odvětrávána.

Když jsem se byl podívat po naší zemi, jak u nás v uvozovkách funguje protikuřácký zákon z roku 2005, kdy vlastně skončila časová regulace, kdy v době podávání obědů platil zákaz kouření, a když jsem některé restaurace projel, tak jsem zjistil, že mnoho provozovatelů nebo majitelů už si samo upravilo, zda chtějí mít kuřácké, nebo nekuřácké zařízení. Mají to u vstupu do zařízení a dokážou si to tím pádem určitým způsobem regulovat sami. Zaměřují se na klientelu, která jim vyhovuje. Samozřejmě u částí, které jsou pro kuřáky, jsem zjistil, a kolega Vondrášek mi dá za pravdu, když jsme se byli také podívat v jedné restauraci, tam ani nepoznáte, že sedíte v kuřácké části, protože je to dneska tak odvětráváno, že ani téměř nenačichnete. I klimatizace dneska doznala hodně velkých změn, než tomu bylo před deseti, patnácti lety.

Jasně tady říkám, že jsem pro regulaci, jsem pro to, aby se reguloval zákaz kouření, protože je to špatný zlovyk, ale pokud pan předkladatel jde touhou, že se snad sníží konzumace nebo nějakým způsobem kouření tabákových výrobků, tak to není pravda. A sociologická data ze západní Evropy to jasně říkají. Když tam všichni šli snahou o ochranu veřejného zdraví, že se sníží konzumace cigaret, tak se nakonec nestalo vůbec nic. Zůstalo to na stejné výši. Všichni kouřili doma nebo někde venku. Takže samozřejmě chápu úmysl Ministerstva zdravotnictví ochránit zdraví nekuřáků, ale musíme se také na to podívat z hlediska dalších dotčených aktérů, kteří mají co do činění se zákazem kouření v restauracích, a to jsou právě provozovatelé nebo majitelé.

Jelikož se tato problematika bude týkat právě hodně i malých zařízení, malých hospod, stálo by za zvážení, zda tento tisk nepřikázat také výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, kde jsme také tento problém řešili. Když si vzpomínám na to, že mi nebyli schopni zástupci předkladatele odpovědět na to, zda se zákon bude vztahovat na kluby, a řekli, že se na to vztahovat nebude, tak mně přijde, že tady zavádíme opravdu něco, plošnou regulaci zákazu kouření, co se stejně ve finále nebude dodržovat. A když už, tak by mě strašně zajímalo, kdo to bude na obcích kontrolovat. Bude tam jedna, dvě hospody. Kdo bude kontrolovat, zda si tam někdo zapálil?

Ještě jedna taková otázka na úplný závěr. Budu mít po zavírací době. Povolím si tam zapálit návštěvníkům, co tam budou, zamknu a budou si tam kouřit. Přijde kontrola. Stane se mi něco? Odpovězte si, dámy a pánové, sami.

To je ode mě vše a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkný podvečer. Já vám také děkuji, pane poslanče, a požádám dalšího přihlášeného do rozpravy a tím je pan poslanec Leoš Heger a připraví se pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, paní kolegyně, páni kolegové, dovoluji mi, abych se přihlásil ke stejné myšlence, kterou tady pronesl již pan zpravodaj, že o smyslu a důsledcích a důvodech tohoto zákona bylo v minulě rozpravě řečeno prakticky úplně všechno a je na čase se zákonem nějakým způsobem pohnout a co nejdříve hlasovat.

Já bych proto jenom s dovolením připomněl úplně obecné principy, na kterých je zákon postaven. Protože nepochybuji o tom, když vidím dva zapsané řečníky po mně, a jsem si téměř jist, že zde bude ještě mnoho slov na téma regulace obecně a znásilňování člověka a jeho práv. Já jsem si plně vědom, že žijeme v době, kdy regulací je opravdu příliš mnoho, a je potřeba říci, že musíme vybírat jenom ty nejdůležitější, protože lidská společnost se bez regulací bohužel neobejde, ale příliš mnoho škodí.

Pokud jde o zdravotnictví, které se tento zákon již několikrát pokusilo vyprodukovat, a tentokrát se snad blíží ke svému zdárnému konci, tak zdravotnictví má boj proti kouření jako první boj, který vyžaduje regulaci, a pokládá ho úplně za nejdůležitější. A když vidíte statistiky, které říkají, že lidé ve věku mezi 40 a 70 lety umírají o 15 až 20 let dříve, nežli umírají lidé zdravě žijící a nevystavující se riziku kouření, tak musíte uznat, že náš systém zdravotnictví, který je velmi závislý na penězích, strašně potřebuje další impulsy, nejenom peníze na zdravotní služby, ale také další impulsy v boji za zdravější život, které můžou zdravotnictví pomoci často daleko intenzivněji než jenom další a další zdokonalování služeb. Takže v téhle atmosféře se nelze divit, že zdravotnictví ten zákon prosazuje.

TOP 09 jako každá jiná politická strana na této půdě samozřejmě je rozštěpena. Budou lidé, kteří budou hlasovat proti tomu zákonu, ale je tam i řada lidí, kteří ten zákon podpoří. A já jsem tuhle řeč chtěl říct, protože jako zdravotník se cítím povinován všechny tyto důvody tady zmínit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní tedy se svou přihláškou pan poslanec Benda a připraví se pan poslanec Bendl. Máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážený pane zpravodaji, dámy a pánové, pan zpravodaj mě tady napomíná – krátce. Nejsem si jist, jestli jsem to schopen slíbit, ale na druhou stranu, rozhodně tady nechci dramaticky zdržovat. Není to v žádném směru mým zájmem. A víte dobře, že jsem byl vstřícnost sama celou dobu projednávání. Snažil jsem se ho velmi konstruktivně posouvat dozadu a nemůžu za to, že zhavarovalo hnutí ANO, které náhle vypovědělo koaliční smlouvu ministru Němečkovi a řeklo mu na poslední chvíli, že pro takový návrh zákona, který prošel touto Sněmovnou, ve své většině hlasovat nebude.

Trochu mě tam rozzlobily věty pana předsedy zdravotního výboru profesora Vyzuly, že z protikuřáckého zákona se stal kuřácký zákon. Tak to tvrdím, že není pravdivá věta, protože pak bychom museli tvrdit, že většina Evropy má prokuřácké zákony.

Kromě toho, co už tady citoval pan poslanec Klán, tak já jsem si nechal schválně udělat rešerši všech evropských zemí. Je pravda, že téměř všechny evropské země s výjimkou Německa, které to má na lokálních úrovních, regulují kouření v barech a restauracích. Na druhou stranu je pravda, že drtivá většina evropských zemí má nějaký typ liberace. Má většinou zákazy s možností právě kuřáren různého charakteru. Mohl bych to tady citovat, ale možná si to nechám až na jednání výboru, příp. na jednání ve druhém čtení. Ale je to od toho, že někde mají podle plochy do 50 metrů zcela na svobodném rozhodnutí, někde mají právě možnost oddělených kuřáren, někde s obsluhou, někde bez obsluhy, někde s limitací místa. Ale není pravda, že by většina Evropy měla úplné zákazy bez jakékoli výjimky.

Tady se snažíme být papežštější než papež. A já jsem na to opakovaně upozorňoval v předcházejících projednáváních tohoto návrhu zákona, že to pokládám za velkánskou chybu, která povede jenom k tomu, že budeme kuřáky vytlačovat na ulici. Nic jiného se přece v reálu nestane. Ti lidé nepřestanou kouřit. A místo toho, abychom jim vevnitř dali odvětranou místnostku, která půjde do komína a půjde nad střechy domů, tak je nutíme, aby vylezli na ulici. A už dnes třeba Praha 1, ale Jana Černochová by mohla určitě za Prahu 2 vyprávět také dlouhé příběhy, zoufale řeší, jak zregulovat večer lidí na ulicích nebo jakým způsobem se vypořádat s tím, že právě vycházejí z restaurací. Většinou si vylezou zapálit, přinesou si k tomu ještě nějaké to pivo nebo víno a výsledek je jenom takový, že to v těch malých uličkách hustě zabydlených českých měst smrdí a že je tam hluk.

Takže já velmi prosím tuto Sněmovnu, zejména těch 94 poslanců, kteří pro to minule hlasovali, kteří usoudili, že je rozumný nápad schválit kuřárny, aby se nenechali zmást hysterií, která propukla v části špiček vládní koalice těsně po tom, co ten návrh zákona neprošel, a abychom v souladu se zdravým rozumem přemýšleli, jestli nějaký typ liberace nemá být i do tohoto návrhu zákona vtělen. A je mi celkem jedno, jestli to bude 25 %, nebo 30 %, jestli to bude oddělená místnostka, úplně oddělená bez obsluhy. Snažil jsem se navrhnout co nejpřísnější model z evropských pohledů, bez obsluhy, s odděleným větráním. Nemyslím si, že to je nějaký model, který by dramaticky poškozoval kohokoli jiného. Jenom vede k tomu, že se případně chodí kouřit do odvětrané místnosti a nevychází se ven na ulici.

To je moje první poznámka k tzv. odděleným kuřárnám a k tomu, co myslím, že nás ještě očekává mezi prvním a druhým čtením.

Druhá poznámka – a to je dotaz na ministra zdravotnictví. Jednu věc jsem tedy fakt nepochopil. Vláda schválí návrh zákona přesně ve znění, které schválila předtím Poslanecká sněmovna, s výjimkou návrhu poslance Bendy. To ještě chápu, že je politické rozhodnutí špiček vládní koalice, všichni poslanci jsou si rovni, akorát Benda si je méně roven. Jsem na to celoživotně zvyklý a nijak mi to zásadním způsobem nevadí. Takže s tím se umím vypořádat. Proč ale vláda, resp. Ministerstvo zdravotnictví změnilo účinnost z 1. ledna 2017 na 31. prosince 2016, pokud to není nějaký bojkot, který udělali ministři za zády jeho úředníci, je fakt věc, která je pro mě absolutně nepochopitelná. Absolutně. Navíc se to nedá do toho 31. 12. 2016 stihnout. Já bych čekal, že se účinnost posune na v nejlepším případě 1. 7. 2017. Ale proč někdo posune o den účinnost, když zapomene na to, že tam pan ministr má opravdu ty své militanty, kteří možná chtěli zkazit ještě Silvestra? To je jediný

smysluplný a vysvětlitelný důvod, který v tom vidím, že ta skupina těch úplně militantních nekuřáků a abstinentů chtěla nám, kteří si jsme ochotni svých zlovyků, ať už kouření, nebo pití, občas užít, ještě znepríjemnit letošního Silvestra. Jiné vysvětlení pro toto posunutí účinnosti nemám. Myslím, že s účinností musíme každopádně hnout. Nejsou to úplně jednoduché úpravy, které se budou navrhovat, včetně značení, včetně celé řady dalších věcí. Myslím si, že tam minimálně nějaká legisvakance být musí. Nemůžeme se tvářit, že to schválíme v půlce prosince a od 1. ledna to bude platit.

To je poznámka k návrhu tak, jak byl předložen.

Nyní ještě upozorním na několik problémů, které si myslím, že zůstaly v návrhu zákona přes poměrně upřímnou snahu této Poslanecké sněmovny alespoň ty největší omyly a bláznivosti, které tam zavedli militanti Ministerstva spravedlnosti (?), jinak jim říkat nebudu, vyřešit. Myslím, že tato Sněmovna toho spoustou pohnula. A všimněte si, že odtě už budu mluvit téměř výlučně jenom o alkoholu. Kouření se mé poznámky netýká. Já jsem řekl, že si myslím, že by bylo správné mít kuřárny. Ale chci upozornit na chyby, které jsou v té alkoholové části a které tam stále ještě zůstávají a které povedou k tomu, že buď schválíme zákon, o kterém všichni budeme vědět od počátku, že nebude dodržován, což si myslím, že to je úplně to nejhorší, co můžeme v zemi dělat, a bohužel, upřímně řečeno, zrovna v regulaci kouření a alkoholu je to ten jeden z velkých problémů, který dneska existuje a který dneska připouští a říká do televize i drogový koordinátor, který říká: v každém supermarketu nakonec alkohol dětem prodají. A místo toho, abychom vynucovali plnění stávajících zákonů, tak se píšou stále tzv. dokonalejší a dokonalejší s pocitem, že když něco napíšeme do zákona, tak že se tím změní svět. Přesný opak je pravdou, svět se tomu většinou dokáže vysmát.

Takže zde bych chtěl upozornit, tak jak jsem říkal v minulých čteních, už se naštěstí podařilo lehce roztřhat ty nesmysly, komu všemu se nesmí nalít. Ale přesto tady v minulém projednávání měl velmi pozitivní návrh pan poslanec Hovorka, který říkal: Úplný zákaz nalévání u dospělých osob by se měl týkat těch osob, které jsou v takovém stavu, že ohrožují sebe, jiné nebo majetek. Bohužel, tehdy ten návrh byl nehlasovatelný, protože se rozcházel s návrhy pana zpravodaje a nedala se ta procedura dostatečně vyladit. Ale přesto si myslím, že v § 11 odst. 7 musíme ještě udělat změnu. Představa, že opravdu vážně vypouštíme z této Sněmovny "zakazuje se prodávat alkoholický nápoj osobě zjevně ovlivněné alkoholem nebo jinou návykovou látkou", to si myslím, že si fakt z národa děláme buď legraci, nebo říkáme, že ten zákon se nebude dodržovat. Komu v restauraci prodáváte alkoholický nápoj? Většinou osobám zjevně ovlivněným. Většina lidí tam chodí proto, aby se zjevně ovlivnila alkoholickým nápojem. Někdo tam chodí i z nějakých jiných důvodů, ale jsou lidé, kteří tam chodí, aby se tam napili. Je to společenská věc. Pokud bychom šli tou cestou, že by se zopakovalo znění § 18, tzn., že je ve stavu, kdy ohrožuje sebe nebo jiného nebo majetek nebo veřejný pořádek, pak si myslím, že je smysluplný a správný ten zákaz prodávat. Obecný zákaz prodávat, a ještě pod v podstatě drakonickými sankcemi.... fakt jsem zvědav, jak se bude naplňovat, kdo tam bude stát – městský policajt, státní policajt nebo já nevím, kdo bude stát v té hospodě a říkat: No, ten a ten už je zjevně ovlivněn po dvou pivech, ten a ten už je zjevně ovlivněn po

čtyřech pivech, tak pane hostinský, plat' pokuty. Myslím, že to je věc, ke které bychom se ještě měli vrátit a ještě ji opravit v duchu toho, co říkal v minulém projednávání pan poslanec Hovorka.

Druhá věc, která si myslím, že se tam dostala fakt jakoby mimořádně nešťastně a nedává vůbec žádný smysl, zase to vychází z pozměňovacích návrhů, které se tady zoufale snažily něco uhájit, ale nakonec to řešení je velmi nelogické. Jestliže řekneme, že na sportovních akcích se smí alkoholické nápoje do 4,3 stupně etanolu a víno, tak pojďme říct něco normálnějšího. Buď řekneme pivo a víno, ale když řekneme: desítka teda jo, ale dvanáctka už ne, ale zato víno jo... Protože si to tady někdo prolobboval. Myslím si, že ty zákony by měly mít fakt nějakou vnitřní logiku, můžeme říct do 12 stupňů, do 15 stupňů. Chápu, že se nechce tvrdý alkohol, ale když už se řeklo, že tam má být víno, tak mi připadá úplně nesmysl zakazovat dvanáctku.

To jsou jenom takové drobnosti, na které pak budu upozorňovat v rámci závěrečného projednávání a kde budu chtít změny, a pevně doufám, že i pan ministr i pan zpravodaj mě slyší a vidí, že nechci škodit, že fakt upozorňuji na věci, které se mi zdají nelogické.

Ještě si ale dovolím pár poznámek ke správním deliktům. Obecně ke správním deliktům, a zejména tedy k těm správním deliktům fyzických osob. Neměli jsme v minulosti v rámci projednávání a bojů, které kolem toho probíhaly, v reálu dostatek času se delikty zabývat. Obecně jsem nešťastný z toho, jak si jednotlivé resorty v naprostém resortismu píší stále přísnější a přísnější sankce za, upřímně řečeno, v podstatě naprosto banální správní delikty. Měli jsme tady spor kolem nového přestupkového zákona, kde jsem říkal, pokuty 50 tisíc, které najednou stoupají z 5 tisíc, pokuta 20 tisíc za urážku úředníka a další věci. To jsou věci, které bych nedělal. A tady mám dojem, že jsme se tedy taky dostali do úplně vyosené podoby. Když vezmu jenom správní delikty, resp. přestupky fyzických osob, pak se třeba ještě podívám na správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob - ale toto jsou správní delikty fyzických osob, nikoliv těch, kteří mají provozovnu, ať už sám na sebe, nebo jako vlastník. Ale to je ten, kdo v té provozovně v tu chvíli prodává, nebo nějaká další osoba. A podíváte se na § 35, kde fakt pokuty jsou do 300 tisíc, zvýšené pokuty za prodání mladistvému pod 15 let na dvojnásobek, ale i běžná pokuta za prodání mladistvému pod 18 cigarety nebo alkohol pro fyzickou osobu, nikoli pro podnik, který to tak dělá běžně, ale pro toho prodávče, který si neřekne o občanku, je 150 tisíc. Až 150 tisíc. To je pro většinu lidí v této zemi přece likvidační pokuta. Likvidační pokuta, kterou nemá nikdo šanci unést. Chápu, že se snažíme, aby ten zákon... (Řečníkovi byla přinesena voda). Chápu, že se snažíme, aby ten zákon mohl být vynucován, ale myslím si, že tady to přece jen trochu přeháníme.

Stejně tak písmeno k): prodá nebo podá alkoholický nápoj osobě, o níž lze důvodně předpokládat, že alkoholický nápoj vzápětí požije a následně bude vykonávat činnost, při níž by vzhledem k předchozímu požití alkoholického nápoje mohla ohrozit zdraví lidí nebo poškodit majetek. Pokuta 10 tisíc, dobré, ta není tak vysoká - ale až rok zákazu činnosti. Rok zákazu činnosti. Víte, co je rok zákazu činnosti pro fyzickou osobu? To není podnikající osoba. Když pinglovi řeknete: No tys nalil tady šoférovi, který si sedl, dáváme ti 8 tisíc flastr... ale rok zákazu činnosti, tak ho vyřazujete z normálního života.

Fakt si nejsem jistý, jestli je tohle dostatečně domyšlené. To samé se týká toho, na co už jsem upozorňoval: Prodává alkoholický nápoj osobě zjevně ovlivněné alkoholem nebo jinou návykovou látkou, dospělé osobě, která je jenom zjevně ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Já jsem tady upozorňoval v minulosti, upozorňuji znovu, že toto je strašně složité, u koho už se dá říct, že je zjevně ovlivněn, že dokážu rozeznat to kritérium, že už je nebezpečný sobě nebo někomu jinému, ale prostě spousta lidí pije proto, aby byla zjevně ovlivněna. Upřímně řečeno, nevím, kdo z tohoto ctěného sálu se občas nenapil pro to, aby byl zjevně ovlivněn, a nemá chuť, aby mu po druhé skleničce číšník řekl: No ne, fakt, sorry, já už ti nalejt nemůžu, protože mi hrozí rok zákaz činnosti.

Moc bych prosil, abychom tento návrh zákona ještě přikázali kromě zdravotnímu výboru i do ústavněprávního výboru. Teď se tam nebudu hádat o to kouření, nechám to až na Sněmovnu, ale abychom se zamysleli nad sankcemi, jestli ty sankce opravdu nejsou příliš drakonické a jestli nejsou jakoby příliš charakteru, že můžou být likvidační.

Pak mi tam přijde lehoulnice minimálně zábavné, jestliže za přestupek lze spolu s pokutou uložit zákaz činnosti do dvou let, zákaz činnosti fyzické osobě do dvou let, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písmeno o) nebo p). A teď když si přečteme písmena o) a p), tak písmeno o) říká: někdo, osoba se napije nebo užije jinou návykovou látku, ačkoliv ví, že bude vykonávat činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek. Máme to zcela běžně v automobilismu. Tam víme, že tohle nebezpečí existuje, tam je zvláštní úprava. Ale tady říkám jakékoliv osobě, která se sama napije, potenciálně by mohla vykonávat nějakou činnost, kde by mohla ohrozit zdraví nebo majetek, ale třeba taky jako vozit kolečko po stavbě nebo něco podobného, a připouštím, že pro tuto osobu dám zase dva roky zákazu činnosti. Já nevím, jestli je to rozmyšlené.

Fakt nevím, jestli je to rozmyšlené, nemluvě už o tom, že to písmeno p), které říká až dva roky zákazu činnosti pro osobu, která se odmítne podrobit orientačnímu vyšetření... Tak například to orientační vyšetření bude na to, jestli nejsem natolik podnapilý, abych musel zaplatit pokutu za jízdu tramvají. Tady se říká, když budu podnapilý natolik, že ohrožuji sebe nebo okolí nebo jiné, nesmím jet ani tramvají, ani vláčkem. Moc tomu nerozumím, ale na to může existovat orientační vyšetření. I to jsem stále ještě schopen pochopit. Ale když se mu odmítnu podrobit, tak nedostanu sankci nějaké pokuty za to, že jsem se... ale můžou mi na dva roky zakázat činnost. A to zřejmě tedy tu činnost, kterou já vykonávám. To není prodej. To je poslancování, advokátování, doktorování. Já nevím, co kdo z nás má za povolání. No to se mi zdá naprosto neadekvátní, aby bylo možné mi zakázat moji činnost za to, že jsem se odmítl podrobit dechovému vyšetření na přítomnost alkoholu nebo jiné návykové látky. To může být v některých speciálních případech, když jsem řidič. Chápu, za volantem nesmím sedět s alkoholem a návykovou látkou. Mám to ale zvlášť upravené v zákoně o podmínkách provozu na pozemních komunikacích, ale nemusím to mít upravené v tomto návrhu zákona a nemusím to mít upravené touto dikcí, která de facto připouští, že jakákoliv činnost mi může být zakázána. Takže tam bych poprosil, abychom se ještě v rámci projednávání na ty sankce podívali.

Ted' nechci rozebírat správní delikty právnických a podnikajících právnických osob, protože tam je toho taky hodně, protože pokuty jsou taky mimořádně vysoké. Ale můžeme se bavit o tom, že pokud opravdu dovážím nebo něco porušuji systematicky, ale speciálně u těch fyzických osob se mi zdá strašně neadekvátní jít s takhle vysokými pokutami. Ale samozřejmě každý řekne: je to od nuly až do 150 tisíc. Ale když mám pokutu 150 tisíc, tak se asi nebude vycházet z toho, že mi někdo bude dávat tisíc korun pokutu, to přece nedává smysl.

Takže tady si myslím, že bychom se ještě měli na pokuty podívat a pokusit se i tuto sankční část nějakým způsobem vyčistit.

Čili shrnu-li, navrhu znovu kuřárny. Bude na této Sněmovně, a budu ji přesvědčovat ve druhém čtení, aby udržela své konzistentní stanovisko a nenechala se ovlivnit. Prosím, abychom v té alkoholové části vyhnali ještě ty některé nelogičnosti, které už byly v minulosti naznačeny mezi tím druhým a třetím čtením, ale které se nepodařilo dotáhnout. A prosím, abychom se důkladně podívali na onu část sankční, abychom nepřehnali sankce a nelikvidovali tím zbytečně lidské životy za v podstatě – upřímně řečeno – poměrně banální přestupky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Eviduji jednu faktickou poznámku pana poslance Milana Brázdila. (Pokřikování ze sálu.) Já vás prosím, nepokřikujte po sobě.

Poslanec Milan Brázdil: Nebudu zdržovat.

Dámy a pánové, ty paradoxy jsou hrozné. Představte si, tady řekne předkladatel: Normální je nekouřit. Tak víte, co my uděláme? My ty, co kouří, vyženeme ven a vy tam prostě to sneste. Toto není zákon, který mi pomáhá. Jsem nekuřák, zarytý nekuřák. A když někdo řekne, že tady je normální nekouřit, tak musím zase říct, že v této republice je normální pít alkohol. O tom jako lékař letecké nebo záchranky nebo lékař, který chodí k lidem na záchytku, něco vím. To nevyřeší žádný problém.

Znovu tedy jenom dotaz. Je něco uděláno pro mne jako člověka, který je nekuřák, abych jím zůstal i na chodníku, tam ve veřejném prostoru? Řeší něco ten zákon i pro mne, prosím? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. A nyní řádně přihlášený pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Marek Benda toho řekl opravdu mnoho, mnoho toho, co jsem chtěl říct také, takže to opakovat nebudu. Ale začnu spíš odpovědi svému předřečníkovi. Ten zákon to tam řeší, že třeba kouřící osoba na zastávce od vás v protisměru jízdy může stát od pěti metrů dál a po směru jízdy třicet metrů dál. To tam je napsané, že takto na zastávce vás budou chránit. U nás v obci se tomu budou lidi smát, tak jak to tady naznačoval Marek Benda, protože řada těch věcí, tak jak jsou napsané, bude těžko kontrolovatelná, anebo je vlastně nikdo kontrolovat nebude. Zákon bude platit, ale bude téměř nevyhmahatelný.

Dilem se tady o tom zmínil i některý z předřečníků, když se ptal, kdo to vlastně bude kontrolovat. Ten zákon si s tím poradil právě tak, že říká, přenáší tu povinnost na toho, kdo to bude kontrolovat, je i ten číšník, který pod téměř likvidační životní sankcí bude povinen toho člověka vyprovodit. A v případě, že tak neudělá, tak asi bude povinen ho někde nahlásit, protože jinak se dopouští správního deliktu, tak jak je tam popsáno. Takže ten zákon vlastně nutí každého, kdo by se nedej bože dozvěděl, že někdo porušuje, například si dá panáka nebo dvanáctistupňové pivo na fotbalovém hřišti nebo objektu, který je součástí fotbalového hřiště, v době, kdy se nehraje, ale vzhledem k tomu, že to je sportoviště určené ke sportovní zábavě, tak je tam v zákoně popsán zákaz pití alkoholu. To znamená, že i v době, kdy se sportoviště nevyužívá a budou si tam chtít udělat třeba členové oddílu nějakou soukromou oslavu a podobně, tak ten zákon je vystavuje nebezpečí, že budou tvrdě sankcionováni za to, že v objektu sportoviště požili alkohol s více jak 4,3 % etanolu nebo si dali něco tvrdšího, než je víno.

Asi nikoho nepřekvapím, když řeknu, že spíš bych prosazoval formu, která se koneckonců prosazuje i sama v České republice, že přibývá restaurací, kde je zakázáno z titulu rozhodnutí majitele nebo vlastníka nebo provozovatele té restaurace, kde je zakázáno kouřit. Prokazatelně těch restaurací přibývá a ti restauratéři se věnují tomu, aby vytvořili dobré nebo čím dál tím lepší prostředí pro ty, kteří se přijdou najíst a obtěžuje je kouření. Ale vytvářejí také prostředí pro ty, kteří se svého zlovyku zbavit nechťejí, a tak se snaží v rámci svých technických možností tuhle věc vyřešit tím, že třeba vytvoří, vybudují stavebně oddělitelný prostor, kde ti kuřáci mohou být.

Proto bych apeloval na to, pokud už ten prostor někdo má, vytvořil ho a je to prostor bez obsluhy, to znamená, že ani nenutíme nikoho z personálu –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale požádám kolegyně a kolegy, kteří mají potřebu něco řešit, tak jděte do předsálí. Prosím, pokračujte.

Poslanec Petr Bendl: - aby do té zakoupené místnosti vcházel. Pak nevidím důvod, proč bychom něco takového nemohli v tom zákoně povolit, tak jako to má řada jiných evropských zemí zaneseno ve své legislativě. Pro mě princip, že si rozhodne vlastník sám, je nejlepší princip. Ale vidím, že většina Poslanecké sněmovny chce odmítnout tento princip, chce mluvit provozovatelům a vlastníkům restaurací do toho, jakým způsobem se budou žít a zdali přizpůsobí třeba i pro ty nekuřáky prostor, aby si mohli neobtěžujícím způsobem zajistit nějaký byznys pro fungování té restaurace. Já jako člověk, který je z malé vesnice, kde nám už po tom všem teď, na konci srpna, hospodský hospůdku zavřel, protože když viděl, co všechno se na něj valí a že tam chodí ti místňáci hlavně na pivo, na kafe a pokecat a dát si cigaretu, v okamžiku, kdy ví, že je vyžene ven, že to není jenom problém sídlišť, který tímto vneseme na stůl zcela určitě a přeneseme ten problém na starosty, protože budou muset řešit fakt, že zvlášť v období léta, ono se to krásně nese, když se tam ti lidé baví a obtěžuje to své okolí, ale to není jenom problém sídlišť, ale i problém malých vesnic, že zkrátka ti lidé se sejdou před hospodou a pak obtěžují tím,

že se třeba baví hlučně. Ono večer se ty hlasy nesou daleko více než přes den a je to potom vždycky problém.

Ten zákon, tak jak je předložen, už reaguje na řadu nesmyslných návrhů toho předešlého vládního návrhu zákona. Řada těch věcí už tam není, což je možné asi kvitovat v tom smyslu, že je dobře, že vláda vyslyšela argumenty poslanců, které poukazovaly na řadu nesmyslností, které v těch zákonech byly. To byly ty různé předzahrádky a podobně, že si nemohl dát člověk v přestávce v průběhu divadelního představení skleničku vína atd. Zůstává tam ten problém, který tady popsal Marek Benda, to je, že si mohu dát desítku, desetistupňové pivo a víno, ale už si nemohu dát dvanáctku. Možná by stálo za to, abychom hledali alespoň nějaký kompromis v tomto smyslu, že bychom to neomezovali desetistupňovým pivem a podobně. Stejně jako si myslím, že je něco jiného sportoviště, které v malé obci plní zároveň funkci jakéhosi kulturního střediska, kde se odehrává všechno možné, a velké fotbalové nebo hokejové arény v Praze a podobně. To jsou absolutně jiné rozměry. Na té vesnici hraje úplně jinou roli takovéto zařízení. Plní spíš tu kulturní nebo kulturně sportovní, neboť nejsou peníze na to, aby bylo na jiné investice do kulturáku a podobně, takže často je to takto, a v okamžiku, kdy tam máme natvrdo napsáno, že se nesmí pít alkohol na sportovišti, pak to pro řadu vesnic bude znamenat, že holt budou dál porušovat zákon, anebo zkrátka budou někde za plotem, nebo přejdou někam jinam. Když budou chtít dodržovat zákon, najednou se nebudou mít postupně kde sejít, protože budou součástí toho sportoviště.

Takovýchto věcí v tom návrhu zákon je, které si myslím, že je třeba odstranit. Stejně jako tady Marek Benda zmínil toho 31. 12., účinnost tohoto zákona. To znamená, hurá, už ani Silvestra si neužijete! To si myslím také, že je zbytečné. A chcete-li tam, ti z vás, kteří pro ten zákon budou hlasovat, tak bych spíš poprosil, abyste účinnost dali k 1. lednu 2017.

Jsem hluboce přesvědčený, že pro ten zákon jako celek hlasovat nebudu, ale určitě bych se, pokud tady bude vůle, na některých změnách, které by byly praktické, rád podílel, pokud k tomu bude vůle v Poslanecké sněmovně.

O sankcích tady Marek Benda mluvil. To je jedna A4, když si to vytisknete, sankcí, které budou muset všichni ti provozovatelé hlídat, a ponesou tvrdé odpovědnosti za to, když se cokoliv stane, na úrovni likvidace. Proto bych se přimlouval za to, aby zákon v těchto parametrech některé sankce zmírnil, neboť opravdu nepůjde kolikrát ani zjistit, jestli někdo zjevně, nebo kdo je vlastně zjevně pod vlivem alkoholu. Jestli už to je na sankci, anebo jestli mu může nalít ještě skleničku. I tohle by mohlo v praxi přinést problémy. Nakonec nikdo nebude respektovat, pak je to zbytečné, protože ten zákon sice bude napsán, ale v zásadě to každému bude jedno, protože v praxi všichni uvidí, že to kontrolovat nejde. Anebo najdeme formulaci, která je kontrolovatelná, jasná, průhledná, tak aby nedocházelo k mýlkám a nebyli vystavováni sankcím nevinní lidé a zaměstnanci jednotlivých restaurací.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče, a táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím. Jestli je tomu tak, v tom případě rozpravu končím. Přivolám kolegyně a kolegy z předsálí a táži se, zda pan navrhovatel nebo pan zpravodaj si chce vzít závěrečné slovo. Nejprve pan navrhovatel. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych chtěl napřed poděkovat za kultivovanou rozpravu k tomuto tématu. Myslím, že se asi shodneme a že je nám všem jasné, že se vzájemně úplně nepřesvědčíme, protože argumenty na téma ochrany nekuřáků, resp. svobody kuřáků a těch dalších věcí, které ten návrh řeší, jsme tady měli opakovaně a byly vznášeny z obou stran, a jak jsem to pozoroval, tak vzájemně nedošlo ke změně pozic, a myslím, že je to asi logické a normální.

Za druhé. To, co tady bylo vzneseno k tomu, že ne všechny věci, tak jak v tom návrhu jsou, jsou logické a provázané. Je tomu tak, protože jsme respektovali tvar, ve kterém ten návrh schválila Poslanecká sněmovna. Mám teď na mysli hranice u piva výčepního a pak u vína. Tak to prostě Sněmovna schválila a my jsme to respektovali a asi k tomu bude ještě debata ve výborech.

Dovolím si jedno konkrétní vysvětlení k dotazu, který tady padl, to je o posunutí účinnosti toho zákona na 31. 12. 2016 oproti 1. 1. 2017, tak bylo mi kolegy řečeno, že to není proto, že bychom chtěli pokazit někomu Silvestra, ale proto, že Sněmovna schválila novelu zákona o obecní policii v zákoně číslo 188/2016 Sb., která nabývá účinnosti právě k 1. 1. 2017, a ta reguluje i kontrolu provozoven včetně toho, zda tam nejsou osobám mladší 18 let podávány nebo prodávány alkoholické nápoje. Došlo by tak k legislativní kolizi a novela naše, tedy Ministerstva zdravotnictví by tuto přebila. Je třeba však preferovat tuto širší novelu zákona o obecní policii. To je důvod. Jenom na vysvětlenou.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan zpravodaj. Prosím, vaše závěrečné slovo.

Poslanec Jaroslav Krákora: Pane místopředsedo, moje závěrečné slovo bude také krátké. Já jsem chtěl navrhnout zkrácení lhůty mezi prvním a druhým čtením o 30 dní.

Jinak pro úplnost bych chtěl říci, že vystoupilo v dnešní rozpravě osm lidí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se pouze obávám, pane zpravodaji, že tento návrh musí zaznít v rozpravě. Nejsem si vědom, že tento návrh na zkrácení zazněl v rozpravě, abychom o něm mohli hlasovat. To znamená, že jediné řešení, které existuje, že některý z ministrů vystoupí a otevře rozpravu, aby tento návrh mohl zaznít.

Táži se, zda se někdo z ministrů ujme slova. (Hlásí se ministr Němeček.) Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, také bych se přimlouval za zkrácení této lhůty, a to z toho důvodu, jak jsem řekl už v úvodním slově, že jsme se věnovali materii tohoto zákona velmi podrobně a opakovaně a předchozím projednávání. Myslím si, že drtivá většina argumentů tady zazněla a že nic nebrání tomu, aby stačila ta zkrácená lhůta k tomu, abychom si řekli ještě něco, co tam třeba nezaznělo nebo by mělo znovu zaznít. Děkuji předem.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vzhledem k tomu, že vystoupil pan ministr, je rozprava otevřena. Eviduji dvě přihlášky s přednostním právem. Táži se pane předsedo, zda může vystoupit pan zpravodaj - nebo chcete vystoupit před ním? (Otázka na poslance Stanjuru: Chci vystoupit první.) Prosím, tak máte slovo. Hlásil jste se jako první.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nevím, proč si stěžují poslanci, kteří chtěli jednat po 19. hodině. Já jsem pro to nehlasoval. Tak jste si to odhlasovali, tak si nestěžujte.

Když už máme otevřenou rozpravu, pane ministře, tak dovolu, abych zareagoval na vaše závěrečné slovo. Já bych už jinak nevystupoval, ani s přednostním právem, i když bych mohl. Ale když je normální rozprava, tak ano,

Vždycky řeknete takový kus pravdy. Vy jste vysvětlil, proč ten zákon je nedokonalý, že jste respektovali rozhodnutí Poslanecké sněmovny. Ale ne úplně. Takže jste vy osobně převzal osobně plnou zodpovědnost za ty nedostatky. Kdybyste to přijal se všemi pozměňovacími návrhy, tak máte pravdu a mohl byste říct já nic, to vy. Vy jste o tom hlasovali, a jak jste si to odhlasovali, tak po tom naschválu svých koaličních partnerů jsme to předložili. Ale vy jste si politicky vybrali jen některé pozměňovací návrhy, nebo všechny, které prošly, a jeden, pro který hlasovalo, já teď nevím, skoro 90 poslanců, jste se politicky dohodli. Ne odborně ani věcně. Tak myslím, že korektní informací je, že ty nedostatky, ty ostatní, a ty nelogické věci, o kterých mluvil pan ministr, jste ochoten akceptovat. Předkládá to vláda, vy jste tady za vládu, tak se prosím nevymlouvejte na Poslaneckou sněmovnu.

Těch 30 dnů je prostě málo, protože předpokládám, že nezazní jeden pozměňovací návrh v rámci projednávání. Vy už chcete za 30 dnů mít druhé čtení. My za to nemůžeme, že jste ten zákon napoprvé nezvládli, a vy se teď tváříte a hasíte něco, ještě s takovým tím nadšením – my to teď projednáme, teď už to je fakt priorita. Ale ten zákon už mohl být schválen. A díky tomu, že jste se v koalici nedohodli, což respektuji, a pamatují si, jak je složité mnohdy pro koaliční poslance podporovat výsledek kompromis a cítit ty dohody.

Tak nevím. Já osobně, kolegyně a kolegové – teď to není pohled opozičního poslance, který ten zákon nepodporoval, a pan ministr věděl, že ho nebudeme podporovat – říkám: my jsme nepřekvapili při tom závěrečném hlasování.

Ale mně připadá nedůstojné Poslanecké sněmovny, že my nepřijmeme zákon, vláda nám v řádu jednotek dnů pošle s jedinou výjimkou to samé. Ještě má tu odvalu – a to fakt používám, protože je první den po prázdninách, tak volím mírný slovník –

má tu odvahu nám to navrhnout v devadesátce. A teď se všichni usmíváte, vy, kteří to podporujete. Říkáte: tak teď už se to povede.

Když jsem říkal u volebního zákona zase ten samý argument: jsme v pasti. Ale do té pasti jste nás vehnali vy. A teď už jsme nemohli nic jiného dělat, než že jsme v pasti. Museli jste to rychle odhlasovat. A tam nebyl čas na to, abychom si vyjasnili, debatovali a případně to udělali znovu. Takže jednou to jde a jednou to nejde.

A mně přišlo docela úsměvné, když jsem sledoval vyjádření čelných politických představitelů Poslanecké sněmovny před touto schůzí, že v období, kdy kolem nás jsou tak závažné problémy – brexit, budoucí vývoj Evropské unie, problematika smlouva s Tureckem, víza ano, či ne, nesmyslné návrhy jednotné azylové a migrační politiky, nápady, že budeme platit peníze, když nebudeme chtít přijímat emigranty, na což máme plné právo –, tak vy vyhlásíte, že prioritou této schůze, možná celé podzimní sezóny Parlamentu, je protikuřácký zákon. A zapomínáte říct, že jste to už jednou pokazili, že se vám to úplně nepovedlo. Nakonec ministr a sociální demokraté ustoupili. Jinak se to nedá interpretovat, protože vím, jak kdo hlasoval. Tak nevím. Vašich 30 členů, nebo kolik bylo pro pozměňovací návrh Marka Bendy, najednou prozřelo a teď už vědí, v souladu se svým svědomím a osobním rozhodnutím, že udělali chybu. Tak takovou trošku komedii tady s námi hrajete.

Pak nejste ani schopni v rozpravě načíst zkrácení. Jak říkal pan zpravodaj, promluvil osm lidí. Možná to pan zpravodaj nebo někdo mohl načíst. Tak tady hrajeme takové ty věci, že budeme znova otevírat rozpravu a budeme zase něco chytat na poslední chvilku.

Doporučuji to zkrácení lhůty neschvalovat. Dejte prostor pro poslance, aby mohli vypracovat a možná lépe zdůvodnit své pozměňující návrhy, aby vás přesvědčili, že ten původní návrh Marka Bendy byl smysluplný. Nikomu nevadil. Protože jestliže řeknete, že ten uzavřený prostor pro ty, kteří se tam chtějí uzavřít, je to jejich rozhodnutí – já bych tam určitě nevlezl. Ještě k tomu bez obsluhy. Tak všechny ty argumenty, které používáte, jsou najednou vyřešeny.

A najednou jenom proto, že vám kolegové z ANO řekli, že pro to hlasovat nebudou, nebo že se spletli, že vlastně nevěděli, pro co hlasují, a nebyli to žádní řadoví poslanci. Tady před sebou vidím prvního místopředsedu hnutí ANO, místopředsedu hnutí ANO. Ti to podpořili, aby pak prozřeli a ještě nám vykládali takový ten večerníček, a možná na ČT2 nebo na ČT Art už skončil.

Ale ten večerníček... Vzpomeňte si. Pan první místopředseda a předseda poslaneckého klubu byl přehlasován ve svém klubu. To bylo asi poprvé, a myslím, že naposled. To my známe všichni takové to, že se někdo nechá úmyslně přehlasovat, a pak říká – milí kolegové, sociální demokraté, nezlobte se, dělal jsem, co jsem mohl, ale ten klub jsem prostě v tomto okamžiku uřídit nemohl. Tam byla revolta. Já jsem to sice myslel dobře, ale nakonec to dopadlo jako vždycky.

Ale když to říká reprezentant tradiční politické strany jako pan předseda Faltýnek... Já vždycky zamačknu slzu v oku. Dneska jsem viděl tiskovou konferenci. On říká "ty tradiční politické strany nám křivdí"! a zapomíná, že 18 let byl členem té tradiční politické strany. Tak jeho bývalí kolegové - nebo dvacet –, nebuďte na pana předsedu Faltýnka tak škaredí. Nedělejte mu ty podrazy a ty naschvály. Protože on

přece jako dlouholetý člen tradiční politické strany to musí znát. Zejména uvnitř sociální demokracie. Tak mu to nedělejte. Buďte tak hodní. On pak chudák musí chodit na ten mikrofon, na nás všechny. A my pak jsem v jednom v jednom pytli s vámi, že jo? My jsme mu nic neudělali. My jsme s ním možná vládli v koalici v Prostějově, jestli se nepletu, a najednou jsme my taky ti zlí, kteří jemu a jeho stranickým kolegům... Pusťte si tu dnešní tiskovku. Tak uříkvanou jsem už dlouho neslyšel. Všichni nám škodí. No, ale pan ministr se směje, ale ustupuje. Výsledek je ten, že to na sociální demokracii zabírá a na nás ne.

Takže abych to zkrátil a vás nezdržoval. Abyste neřekli, že chci mluvit do 21., to tedy nechci. Nepodporujte zkrácení lhůty na 30 dnů, není to důstojné Poslanecké sněmovny. Nechte nám 60 dnů a pak si hlasujte, jak vám vaše svědomí dovolí a co vám vaše svědomí umožní.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ODS a od poslance Faltýnka.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan zpravodaj přihlášený do rozpravy. Prosím.

Poslanec Jaroslav Krákora: Dovoluji si navrhnout zkrácení lhůty mezi prvním a druhým čtením o 30 dnů, tedy na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Táží se, zda se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Nikoho dalšího nevidím. V tom případě končím obecnou rozpravu a ještě se táží, zda si chce pan navrhovatel a zpravodaj vzít závěrečné slovo. Není tomu tak.

Nyní přistoupíme k hlasování. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nevidím.

Eviduji žádost o odhlášení. Já vás tedy odhlásím a požádám vás o opětovné přihlášení vašimi kartami. Počet se stabilizoval.

Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro přikázání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 40. Přihlášeno je 136 poslankyň a poslanců, pro návrh 133, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Táží se, zda má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání. Pan poslanec Klán. Prosím.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Jak už jsem avizoval v rozpravě, navrhuji výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Má někdo další návrh? Pan poslanec Ben, Ben, Benda. (Se smíchem.) Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, nemůžete mi už přijít na jméno, ale to nevadí. Jsem klidný. (Také se smíchem.) Já jsem říkal také v rozpravě a opakuji, abychom přikázali ústavněprávnímu výboru zejména kvůli té sankční části, která si myslím, že by fakt zasloužila ještě přečíst pořádně, protože jsou tam některé věci, které jsou zcela drakonické.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táží se, zda někdo další má návrh. Nikoho dalšího nevidím. V tom případě budeme hlasovat o jednotlivých návrzích.

Zahajují hlasování a táží se, kdo je pro přikázání tohoto tisku výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 41, přihlášeno je 136 poslankyň a poslanců, pro návrh 44, proti 66. Tento návrh byl zamítnut.

Budeme hlasovat o druhém návrhu. Zahajují hlasování a táží se, kdo je pro, aby tento tisk byl přikázán ústavněprávnímu výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku.

Je to hlasování s pořadovým číslem 42, přihlášeno je 136 poslankyň a poslanců, pro návrh 36, proti 53. I tento návrh byl zamítnut.

Konstatuji, že jsme tento tisk nepřikázali žádnému z dalších výborů k projednání.

Jako poslední budeme hlasovat o zkrácení lhůty na projednání o 30 dnů.

Zahajují hlasování a táží se, kdo je pro zkrácení lhůty na projednání o 30 dnů, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 43, přihlášeno je 136 poslankyň a poslanců, pro návrh 97, proti 28. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas a lhůta na projednání byla zkrácena o 30 dnů. Končím projednávání tohoto bodu.

Ještě než přeruším jednání schůze do zítřejšího dne, přečtu omluvy. Dnes od 19 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Ondřej Benešík. Od 19.15 do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Ivan Gabal. Od 19 hodin do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Adam.

Vážené poslankyně a poslanci, děkuji vám a přerušuji jednání poslanecké schůze do zítřejšího dne 9 hodin.

(Jednání skončilo v 19.33 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

7. září 2016

Přítomno: 184 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují druhý jednací den 49. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Jan Hamáček z pracovních důvodů, od 14.30 do 17 Jan Bartošek z pracovních důvodů, Ondřej Benešík z důvodu zahraniční cesty, Jan Farský z důvodu zahraniční cesty, Ivan Gal do 15 hodin z pracovních důvodů, Ludvík Hovorka do 11.30 z pracovních důvodů, Jitka Chalánková z osobních důvodů, Igor Jakubčík z pracovních důvodů, David Kádner z pracovních důvodů, David Kasal do 12 hodin z osobních důvodů, Miroslava Němcová bez udání důvodu, Nina Nováková z pracovních důvodů, Igor Nykl ze zdravotních důvodů, Pavel Ploc bez udání důvodu, Karel Schwarzenberg z pracovních důvodů, Milan Urban bez udání důvodu, Jiří Zlatuška z důvodu zahraniční cesty.

Dále se dnes omlouvají tito členové vlády: Bohuslav Sobotka od 14 hodin do 17.30 z pracovních důvodů, Pavel Bělobrádek z pracovních důvodů, Milan Chovanec do 10.30 z pracovních důvodů, Marian Jurečka z pracovních důvodů, Jan Mládek z důvodu zahraniční cesty, Svatopluk Němeček z pracovních důvodů, Robert Pelikán z pracovních důvodů, Martin Stropnický od 10.30 z důvodu zahraniční cesty, Dan Ťok z pracovních důvodů, Kateřina Valachová z pracovních důvodů, Lubomír Zaorálek z odpoledního jednání z pracovních důvodů a dále na celý den se omlouvá z pracovních důvodů pan ministr Jiří Dienstbier.

Než zahájíme dnešní jednání, chtěl bych vám oznámit, že poslanec Stanislav Berkovec vzal zpět sněmovní tisk 774, první čtení. Je to návrh poslance Stanislava Berkovce na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 196/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Škrtněte si bod 138 schváleného pořadu 49. schůze Poslanecké sněmovny.

S náhradní kartou číslo 8 bude dnes hlasovat pan poslanec Vondráček.

Dnes bychom se měli věnovat bodům z bloku třetího čtení. Jedná se o body 207, 208, 209, 210 a 212. Jsou to sněmovní tisky 156, 752, 678, 686 a 393. Dále bychom případně pokračovali body z bloku druhého čtení. Jsou to zákony dle schváleného pořadu schůze.

Připomínám, že na 14.30 jsme pevně zařadili bod 161. Je to sněmovní tisk 866, první čtení – daň z příjmu.

K pořadu schůze eviduji zatím jednu přihlášku. Slovo má pan poslanec Laudát. Prosím. (V sále je rušno.)

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, chci vás poprosit, protože tady vzniklo trošičku včera možná nedorozumění. Nevím, jestli je to moje vina, nebo řídícího schůze. Kratší by bylo, pokud bychom neřešili -

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, kolegyně a kolegové, ale požádám vás o ztišení, protože já nerozumím, co pan poslanec říká. A týká se to pořadu schůze, abychom věděli, o čem budeme hlasovat nebo čeho se to týká. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Proto si vás dovoluji požádat, abychom hlasováním velmi rychle z časových důvodů vyřešili ten problém. Navrhoval jsem, abychom příští týden ve středu, ale jako první bod ráno – je to konsenzuální materiál – projednali, teď už v přečíslování – bod 155. Původně myslím, že to byla 152. Takže 155. A aby byl zařazen jako první bod ve středu 14. 9. od devíti hodin.

Týká se to umístování sítí pod silnice I. třídy. Jestli můžu poprosit, aby se znovu hlasovalo s tím, že to bude první bod příští středu ráno. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Váš návrh jsem zaregistroval. Pan poslanec Zavadil. Prosím.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Hezké dobré ráno, kolegyně a kolegové. Vážený pane místopředsedo, dovoluji mi, abych navrhl zařadit sněmovní tisk 592, což je zákon o obchodních korporacích, na odpolední jednání. Je to druhé čtení. Po bodě 10, což je vládní návrh tisk 413. Po tomto bodě bych chtěl pevně zařadit bod č. 592, resp. sněmovní tisk. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Sněmovní tisk 592. A číslo bodu, pane poslanče, prosím vás. Číslo bodu prosím.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Po desátém bodě odpoledne, což je...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Tomu rozumím, ale číslo bodu tohoto tisku, který chcete zařadit.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Já tady mám jenom sněmovní tisk a číslo bodu je myslím čtyřicítka. V původním programovém návrhu byl číslo 40. (Poslanec Sklenák napovídá bod 43.) 43, pardon.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda má ještě někdo návrh na změnu pořadu schůze. Nikoho nevidím. Eviduji dva návrhy. V tom případě přistoupíme k hlasování.

První je návrh pana poslance Laudáta, abychom bod číslo 155, je to první čtení, zákon o pozemních komunikacích, zařadili jako první bod na středu 14. 9. od devíti hodin.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 44. Přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro návrh 141, proti nikdo. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana poslance Zavadila a to je, aby na dnešek na odpolední jednání po již pevně zařazeném bodu číslo 10 byl zařazen bod číslo 43.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 45. Přihlášeno je 151 poslankyň a poslanců, pro návrh 120, proti 14. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Eviduji faktickou poznámku pana ministra Stropnického. Táži se, zda se hlásí. (Nehlásí se.) Dobře, děkuji. Můžeme v tom případě pokračovat.

Pan místopředseda Filip dnes bude hlasovat s náhradní kartou číslo 10 a paní poslankyně Kailová s náhradní kartou číslo 15.

Přistoupíme k projednávání jednotlivých bodů, tak jak jsme to schválili v pořadu schůze. Otevíráme první bod dnešního jednání a tím je

207.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 156/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele senátor Miloš Vystrčil, kterého zde vítám, a zpravodajka garančního výboru paní poslankyně Aulická Jírovcová. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 156/5, který byl doručen dne 25. dubna 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 156/6.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Ano, zájem o vystoupení je. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, ctěná Sněmovno, dámy a pánové, chci na úvod poděkovat za to, že se tady po dvou a půl letech od podání senátního návrhu dostáváme k jeho projednání ve třetím čtení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane senátore, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale žádám vás, kolegyně a kolegové, jestliže máte potřebu cokoli řešit, jděte do předsálí, ať je rozumět, co pan senátor říká. Žádám vás o klid. Prosím.

Senátor Miloš Vystrčil: Nechci dlouho zdržovat, ale přesto považuji za důležité některé aspekty toho návrhu zdůraznit nebo připomenout.

Senátní návrh vychází z filozofie, že pokud je někdo dlouhodobě nezaměstnaný a nemůže najít práci, tak by bylo dobré, aby si své příjmy mohl zvýšit tzv. veřejnou službou, s tím ale, že hlavním účelem tohoto opatření není - zdůrazňuji není -, aby veřejná služba nahradila zaměstnanecký poměr, ale hlavním cílem senátního návrhu je dosáhnout toho, aby lidé, kteří jsou dlouhodobě nezaměstnaní, neztratili pracovní návyky a do jisté míry tou veřejnou službou vraceli společnosti, která je dávkami v hmotné nouzi vlastně dneska zaopatřuje, to, co dostávají.

Říkám to tady proto, že se v průběhu jednání ve Sněmovně objevily pozměňovací návrhy, zejména mám na mysli pozměňovací návrh paní poslankyně Kailové, který tuto filozofii převrací a navyšuje bonifikaci, která by vznikla při výkonu veřejné služby na úroveň, kdy by výkon veřejné služby mohl nahradit zaměstnanecký poměr a ty dávky, které by potom osoba vykonávající veřejnou službu přijímala, by téměř odpovídaly nějakému základnímu příjmu při zaměstnaneckém poměru. To by nemělo být naším cílem, protože naším cílem by mělo být, aby lidé chodili do zaměstnání a pravidelně pracovali, a nikoli si vydělávali na živobytí např. tím, že pracují 20–30 hodin měsíčně a dostávají dávky díky tomu, že vykonávají veřejnou službu.

To jsem tady považoval za důležité připomenout. A velmi bych uvítal, kdyby nám Ministerstvo práce a sociálních věcí v rámci dnešní rozpravy nebo diskuse připomnělo také finanční rozdílnost náročnosti těchto dvou návrhů. Mám tím na mysli senátní návrh zákona, případně pozměňovací návrh paní kolegyně Kailové. Zatímco v případě senátního návrhu zákona by to navýšení nebo nároky na státní rozpočet byly v řádu desítek, možná i jednotek milionů korun, tak v případě toho, že přijmete pozměňovací návrh paní kolegyně Kailové, tak by to byly stovky milionů korun, a pokud by se dostavil efekt sněhové koule, tak by to mohlo být ještě horší.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Opakovaně vás žádám, kolegové, zvláště v levé části sálu, o ztišení. Míra hluku je tady opravdu veliká. Děkuji.

Otevírám tedy rozpravu, do které eviduji dvě přihlášky. První požádám paní poslankyni Kailovou, aby vystoupila do rozpravy, a připraví se paní poslankyně Pastuchová.

Poslankyně Zuzana Kailová: Dobrý den, vážené poslankyně, vážení poslanci. Ke svému pozměňovacímu návrhu bych zdůraznila tato důležitá fakta. Dnes máme asi 450 tisíc nezaměstnaných a asi 100 tisíc volných pracovních míst. Většina

uchazečů v evidenci úřadu práce jsou dlouhodobě nezaměstnaní a na otevřeném pracovním trhu neumístitelní. Proto je potřeba je aktivizovat. A protože je to většinově složitá skupina, je dobré ji pro práci motivovat. Čím více hodin při veřejné službě odpracují, tím jejich odměna bude vyšší.

Zároveň veřejnou službou nechceme obtěžovat lidi nad 55 let, kteří přišli o zaměstnání, ale přitom pracovali celý život. Pokud s těmito zásadními argumenty souhlasíte, prosím o podporu mého pozměňovacího návrhu. Děkuji. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Nyní vystoupí paní poslankyně Pastuchová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, po druhém čtení novely zákona o pomoci v hmotné nouzi jsem se setkala s několika dotazy, v čem je tato novela tak zásadní, i názory, že je buď příliš měkká, nebo zase příliš tvrdá. Pojďme si tedy ukázat na konkrétních příkladech, co by v praxi znamenala. Začneme tím, co máme nyní.

Jedna rodina, řekněme jim třeba Novákovi, je zcela odkázána na pomoc státu. Novákovi mají tři děti, nepracují, jsou však práce schopní a pobírají dávky v hmotné nouzi, dávky sociální podpory, což jim měsíčně vynese zhruba 21 500 Kč. V současné době nemusí pracovat, nemusí se účastnit veřejné služby, nemusí platit své pohledávky, neboť dávky, které pobírají od státu, nepodléhají případné exekuci. Nemusí platit zdravotní pojištění, to hradí stát, mají různé úlevy, např. platby v mateřských školách. Nemají žádné povinnosti a mohou svůj volný čas věnovat i nekalým činnostem, krádežím nebo častým oslavám v pozdních nočních hodinách, do ranních hodin. Nemusí každé ráno vstávat. Dávají svým dětem příklad, že normální je žít z dávek a ne pracovat.

Druhá rodina, řekněme jim třeba Dvořákovi, žije z výdělků obou dospělých rodičů, kteří mají dvě děti. V našem příkladu jsou oba rodiče vyučení a jejich hrubá mzda se pohybuje ve výši 15 a 12 tisíc Kč. Může však být i nižší. A jejich čistý příjem je 25 200 Kč. Tato rodina, resp. tyto dospělí, musí každý den pracovat, a s tím pak souvisí každý den to, že musí ráno vstát, a tudíž si musí dobře rozvrhnout svůj volný čas. Není zde prostor pro každodenní oslavy, nekalé činnosti atd. Musí hradit své pohledávky, neboť mzda podléhá případné exekuci. Rozhodně však jsou rodiče pro své děti dobrým vzorem, ukazují, že normální je pracovat a nést zodpovědnost za svůj život a život celé rodiny. Pro společnost jsou přínosem, neboť přispívají ze své mzdy do sociálního systému a státní rozpočet nezatěžují.

Rozdíl v příjmech obou rodin je zhruba čtyři tisíce. Při dalších výhodách rodiny žijící z dávek, jako může být dávka mimořádné okamžité pomoci např. na koupi domácích spotřebičů či úhrady jiných výdajů, jako jsou školní pomůcky, školní výlety apod., se tento rozdíl dále snižuje.

Jaký je tedy výsledek? Pro rodinu s nízkými příjmy ze zaměstnání je pak výhodnější zůstat doma a žít dlouhodobě ze sociálních dávek.

Návrh novely, o které tu dnes rozhodujeme, by tento stav upravil tím způsobem, že osoby v hmotné nouzi by příjem ve výši životního minima měly samozřejmě zajištěn po dobu půl roku. Nyní tomu je také tak. To je příklad rodiny číslo jedna. A poté by klesla částka živobytí na úroveň existenčního minima, a pokud by se příjemce dávky účastnil veřejné služby, mohl by svou dávku zvýšit i tak a nadále pobírat částku živobytí ve výši až životního minima. Nebo si v ideálním případě mohl samozřejmě najít zaměstnání a začít pracovat.

Novela tak chce motivovat příjemce dávek, aby nezůstával dlouhodobě závislý jen na podpoře státu, a naopak si hledal zaměstnání. Pokud by ho nesehnal za šest měsíců, snížila by se mu dávka, ledaže by projevila snahu zvýšit si příjem prací a to by mohla být veřejná služba. Pak by dávka mohla dosahovat až stejné výše.

Positiva veřejné služby jsou nezpochybnitelná a mnohokrát zde již prezentovaná – zachování pracovních návyků, zabránění sociálnímu vyloučení, pozitivní náhled většinové společnosti. Bohužel pozměňovací návrh paní kolegyně Kailové na značné navýšení odměn za účast na veřejné službě, ač to paní kolegyně jistě myslí dobře, však může způsobit, že lidé zcela závislí na sociálním systému budou dosahovat vyšších příjmů než ti, kteří každodenně pracují, chodí do řádného zaměstnání, snaží se a jsou za svůj život zcela zodpovědní. Jaké to bude mít důsledky? Jednoznačně dáme najevo, že je lépe zůstat závislý na pomoci státu a rozhodně se nesnažit osamostatnit, najít si práci. Stát se přece o mě postará. A to přece kvůli všem našim občanům, kteří pracují, nechceme dopustit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Než udělím další slovo, přečtu dvě omluvy. Dnes od 13 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Jiří Štětina a od 9 do 13 hodin z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Marta Semelová.

Nyní vystoupí s přednostním právem paní ministryně Marksová a po ní paní zpravodajka. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážené poslankyně a poslanci, vážený pane místopředsedo, já jsem jenom chtěla říci, že ten pozměňovací návrh paní poslankyně Kailové se právě domníváme, že mnohem více motivuje ty lidi, aby opravdu šli pracovat a aby ten rozdíl, to, co si mohou vydělat, bylo opravdu nějakým způsobem výrazné, významné. Já nesouhlasím s tím, co řekla paní poslankyně Pastuchová, že to způsobí, že ti lidé by pak vydělali víc než ti klasicky pracující v těch normálních nízkopříjmových profesích. My jsme to počítali pořád dokola a právě jsme nechtěli, aby k tomuto došlo, a pokud vím, tak právě ta možnost příjvůdku se v podstatě pohybuje někde od 500 do 1 000 korun, to nejsou žádné závratné sumy. Ale my chceme, aby opravdu ti, kteří se aktivizují – a dovedete si asi všichni představit, o jakém druhu lidí se bavíme, skutečně o dlouhodobě nezaměstnaných, tak chceme, aby opravdu byli motivováni nějakým slušným příjvůdkem. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní s přednostním právem paní poslankyně Aulická. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi před konečným hlasováním o novele zákona o hmotné nouzi, sněmovní tisk 156, ještě pár slov a poznámek. Prosím, berte to opravdu obecně, jsou to věci, které vycházejí z praxe.

Institut veřejné služby s cílem podpořit vlastní aktivitu osob v hmotné nouzi je nutné začít řešit. Jeho zařazení mezi možnosti zvýšit si příjem vlastním přičiněním je namístě. Z pohledu orgánů pomoci v hmotné nouzi bylo zrušení veřejné služby za bonifikaci na dávce chybné. Systém byl nastavený, v praxi dobře aplikovatelný a příjemci hmotné nouze žádaný. Bylo zajištěno i administrativní zpracování průkaznosti, snahy zvýšit si příjem vlastní prací pro účely dávek hmotné nouze. Úpravou veřejné služby v roce 2012 je tato služba vykonávána pouze dobrovolně, bez bonifikace. Není tedy funkční motivační složkou. Bez finančního hodnocení nikdo pracovat nechce. Tedy proč chodit do práce zadarmo, když ostatní nemusí?

Je nutné konstatovat, že osoby pobírající hmotnou nouzi, pokud plní zákonné podmínky, nejsou motivovány k hledání si zaměstnání, tedy zvýšení si příjmu také vlastní prací. Není tedy naplněn princip, že osoba, která pracuje, se má lépe než ta, která nepracuje, případně se práci vyhýbá. S ohledem na výši minimální mzdy, při nutných odpočtech nákladů spojených s docházením do zaměstnání – jízdné, stravné, případně ošatné – je pobírání dávek lukrativnější. Tato skutečnost je zřejmá v oblastech s vyšší nezaměstnaností. Setkáváme se s institucemi, kdy osoby dlouhodobě vedené jako uchazeči o zaměstnání odmítají nabízená zaměstnání, neboť si umí propočítat, jaké jsou náklady vzniklé navíc nástupem do zaměstnání oproti klidnému pobírání dávek. Je namístě vyslovit souhlas s konstatováním, že z pohledu pracujících společnosti je prohlubována závislost osob na dávkách pomoci v hmotné nouzi a jejich snaha nalézt si zaměstnání nebo obnovit své pracovní návyky, dovednosti a sociální vazby je nedostatečná, téměř žádná.

Bohužel i tato novela zákona o hmotné nouzi neřeší problematiku sociálních dávek jako celek, ale pouze jako dílčí část systému. Je zřejmé, že pokud se nepředloží komplexní návrh, který by řešil veškeré související oblasti, bude nastavený systém pro určitou skupinu občanů stále dobrým zdrojem příjmů bez jakéhokoli vlastního přičinění.

Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Pro pořádek uvádím, že paní poslankyně Semelová se omlouvá zítra, nikoli dnes.

Nyní tedy žádám paní poslankyni Adamovou, aby vystoupila v rozpravě.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, musím souhlasit s předkladatelem panem senátorem v tom, že tato novela, kterou předložil Senát - a já senátorům za to děkuji, protože si myslím, že veřejná služba je

opravdu důležitým institutem, který je potřeba řešit, a současný stav je nevyhovující –, nesmí být poslaneckými návrhy změněna v takový institut, který se stane prakticky ekvivalencí běžného zaměstnání. Myslím si, že v tomto návrhu paní poslankyně Kailové vedou k ne úplně kýženému stavu a že bychom opravdu dospěli k situaci, kdy vlastně dlouhodobě nezaměstnaní budou pouze motivováni k tomu být závislí na dávkách, na veřejné službě zůstanou dlouhodobě, a nikoliv na přechodnou dobu, jak je tento institut vnímán, tedy aby jim pomohl se od toho dna odrazit, pracovní návyky si uchovat, ale snažit se stále o stále zaměstnání, o běžný pracovní poměr, který by měl být tím, k čemu by měli všichni směřovat. Takže v tomto směru určitě nepodpoříme návrhy paní poslankyně Kailové.

Chtěla bych vás ale poprosit o podporu jiných pozměňovacích návrhů, které jsou vlastně v rámci hlasovací procedury zařazené jako čtvrtý bod a jsou to pozměňovací návrhy A8, A12 a A13, které jsem předložila na úplném počátku samotného projednávání tohoto tisku a které se týkají možná nenápadné změny a možná pro vás ne úplně jednoduše představitelné, co by měla do praxe přinést, ale týkají se dobrovolnické služby. Já tedy odůvodním, proč jsem toto tehdy předložila a proč jsem chtěla, aby dobrovolnická služba byla vyjmuta právě ze zákona o veřejné službě.

Jednou ze základních podmínek zákona o dobrovolnické službě je totiž rozhodnutí dobrovolníka vykonávat tuto službu bez nároku na odměnu. Je to zákon č. 198/2002 Sb. Zde se uvádí, že za dobrovolnickou službu se nepovažuje činnost týkající se uspokojování osobních zájmů. Jedinou motivací osob v hmotné nouzi k výkonu dobrovolnické služby je pak snaha o zvýšení příspěvku na živobytí, což přímo odporuje výše zmíněným ustanovením a ani nenaplňuje základní ideu dobrovolnictví. Vzhledem k tomu, že shodná legislativní úprava byla již platná do roku 2011, z praxe je ověřeno, že tito dobrovolníci se zapojili do výkonu dobrovolnické služby pouze z důvodu zvýšení si příjmu odměny za vykonanou práci, a tedy uspokojení osobního zájmu.

Další podstatnou podmínkou zákona o dobrovolnické službě je, že dobrovolník nemůže vykonávat takové činnosti, kterými by nahrazoval práci osoby v pracovněprávním vztahu nebo zajišťované osobami v rámci jejich podnikání. Za dobrovolnickou službu tedy rozhodně nelze považovat např. úklid, opravy a údržbu majetku v organizacích apod. Toto ustanovení má zamezit zneužívání dobrovolníků k aktivitám, které jsou běžně placenou prací. I tady shledávám tedy rozpor s reálným působením osob v hmotné nouzi v rámci dobrovolnických aktivit.

Abyste si to dovedli představit v praxi - osoby, které jsou dlouhodobě nezaměstnané, pokud se budou chtít stát dobrovolními pracovníky v nějakých organizacích, tak se může stát, že ta organizace si tím řeší vlastně nějaké činnosti... (Odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám. Kolegyně a kolegové – opět v levé části sálu. Požádám vás o ztišení.

Poslankyně Markéta Adamová: ... nějaké činnosti, na které by normálně měla zaměstnávat lidi a platit jim za to, ale ona si to tedy vyřeší tímto způsobem, že

"zaměstná" dobrovolníky. Ti dobrovolníci jsou pak hrazení vlastně z veřejné služby státem. Takže si myslím, že to popírá vůbec principy právě dobrovolnické služby, a ačkoli to může znít jako drobnost, tak tím vlastně můžeme - nebo dáváme najevo, co je pro nás dobrovolnictví.

Já jsem se v této oblasti dlouho pohybovala a mám k dobrovolníkům velký respekt, vážím si jejich práce. Tímto dáme najevo, že si opravdu té jejich práce vážíme, protože vnímáme, že ji dělají ve svém volném čase, nad rámec svých běžných aktivit, a nikoliv proto, aby byli vlastně z veřejné služby hrazení, aby si zvyšovali svůj příjem. Takže vás prosím o podporu těchto pozměňovacích návrhů. Doufám, že se konečná podoba toho zákona, jak jej tady dnes prohlašujeme, v praxi spíše osvědčí, než aby učinila problémy. Děkuji. (Potlesk z řad TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně.

Dnes se omlouvá do deseti hodin z pracovních důvodů pan poslanec Lank.

Nyní požádám s faktickou poznámkou paní poslankyni Hnykovou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Hnyková: Dobré dopoledne všem. Já bych si dovolila za náš poslanecký klub Úsvit – Národní koalice vyjádřit se k této novele zákona o pomoci v hmotné nouzi. Chtěla bych poděkovat senátorům za to, že tuto novelu předložili, a chci říci, že nepodpoříme pozměňující návrh paní kolegyně Kailové, protože si myslíme, že bez práce nejsou koláče a že by se lidi měli zapojit do pracovního procesu a že by Ministerstvo práce a sociálních věcí mělo vyvinout větší úsilí, aby tyto lidi začlenili. Čteme na billboardech, jak všude hledají pracovníky, a proč my tady máme takovou velkou skupinu nezaměstnaných?

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní řádně přihlášený do rozpravy pan poslanec Opálka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych se také svým slovem přičinil do diskuse o něčem, co tu nebylo řečeno.

Víte, tady se vytváří boj proti sociálním dávkám. Ale jak je možné, že je výhodnější sedět doma na sociálních dávkách než pracovat? To přece je něčí vina. To je vina tohoto systému, který takový systém zavedl. To není vina vysokých sociálních dávek, ale nízkých mezd. To, že nám roste průměrná mzda, ještě neznamená, že nám rostou dvě třetiny mezd, které jsou pod touto průměrnou částkou.

Pak bych chtěl říci, že skupinu nezaměstnaných musíme rozdělit nejméně do čtyř skupin.

Jedna, která není vůbec evidovaná a o které moc nevíme. Pak ta registrovaná na úřadech práce, zejména ti dlouhodobě – hledám vhodné slovo, ale prostě ti, kteří už

řadu let nepracují, jsou postižení určitou patologií. Já mám obavu, že tam nevytvoříme ani režim veřejné služby, ani veřejně prospěšných prací, neboť se na nich tento systém podepsal až do jejich smrti.

Druhá skupina, to jsou ti, kteří ztratí práci, zhroutí se psychicky a nejsou schopni se v systému najít. Ti potřebují především podporu státu, podporu i zákonů.

A třetí skupina, to bych řekl, že je ta největší, je ta, která pobírá sociální dávky, ale pracuje v šedé či černé ekonomice. A teď se ptám – pro koho je výhodnější tato levná pracovní síla, za kterou vlastně stát platí nějaké náklady i na sociální a zdravotní? Zřejmě pro ty podnikatele. Ti jsou přece největšími zneužívajícími těchto lidí a podpory státu nezaměstnaným. A jak vyřeší veřejná služba tady tento problém?

Veřejná služba už tady jednou byla. Ústavní soud ji zrušil, zrušil ji proto – já jsem na to upozorňoval v této Sněmovně i ve výboru, že otrocká práce, která není zaplacená, není možná. A proto si myslím, že je normální, aby při té veřejné službě člověk také dostával plat, a tak jak dostává plat, tak se mu snižovaly sociální dávky podle té tabulky, tak jak je nastavena. Jinak vytvoříme velkou skupinu lidí, která bude vytlačovat z trhu práce vlastně kmenové zaměstnance, protože bude daleko levnější pro toho zaměstnavatele, než ten kmenový zaměstnavatel (zaměstnanec), protože ten stát se bude snažit mu dorovnat řadu nákladů.

Takže chci říci, je to jeden z návrhů vedle veřejně prospěšných prací, ale v žádném případě – v žádném případě to neřeší problém. Já mám obavu, že to spíš problém zabetonuje.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, jestli je tomu tak, v tom případě rozpravu končím.

Táži se na závěrečná slova pana navrhovatele nebo zpravodajky. Pane navrhovateli, prosím, máte slovo.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, ctěná Sněmovno, já jenom velmi stručně komentář k těm proběhlým příspěvkům. Musím říci, že téměř ve všem souhlasím s paní kolegyní poslankyní Pastuchovou, která, řekl bych, ten problém nejpřesvědčivěji popsala, a velmi se přimlouvám za to, abyste schválili senátní návrh zákona, neboť skutečně cílem toho návrhu není dát do rovnosti nebo na rovinu zaměstnanecký poměr a veřejnou službu.

Již to tady zaznělo a já to ještě jednou zdůrazňuji. Pokud někdo bude vykonávat veřejnou službu, tak na dávky hmotné nouze, to znamená i na to povýšení, které mu vznikne, má zákonný nárok, a není tudíž povinen, na rozdíl od toho, když je v zaměstnaneckém poměru, splácet své různé závazky a dluhy, které osoba, která je například dlouhodobě nezaměstnaná, a někdy i svým přičiněním, může mít. Takže to je ta jedna poznámka, kterou jsem chtěl říci.

A potom je tady ještě jedna věc. Já jsem žádal Ministerstvo práce a sociálních věcí, aby alespoň odhadlo možné navýšení výdajů státního rozpočtu, pokud bychom

přijali pozměňovací návrh paní poslankyně Kailové. Toho odhadu jsme se tady nedočkali. Já jsem si teď jenom velmi rychle počítal, jak by to v případě návrhu paní poslankyně Kailové mohlo dopadnout. Zatímco v případě, když pracujete za minimální mzdu, tak vaše průměrná hodinová mzda je asi necelých 60 Kč na hodinu, pak v případě, že byste vykonávali veřejnou službu podle návrhu poslankyně Kailové, byste se v tom nejvyšším pásmu dostali na 65 Kč za hodinu. To znamená, je to věc, kdy najednou zvyšujeme dokonce tu veřejnou službu nad zaměstnanecký poměr, což nikomu neprospívá. Ani těm nezaměstnaným, ani společnosti.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní paní zpravodajka. Paní zpravodajka nechce mít závěrečné slovo. Dobře. Přistoupíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím paní zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování a poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělila stanovisko. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Já děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Proceduru hlasování najdete ve sněmovním tisku 156/6 a veškeré navržené pozměňující návrhy, které projednal garanční výbor na svém jednání, jsou pod sněmovním tiskem 156/5.

Pokud se týče usnesení garančního výboru, je to usnesení výboru pro sociální politiku ze 41. schůze 27. dubna 2016 k senátnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 156.

Výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR jako garanční výbor po projednání návrhu zákona po druhém čtení za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona podle sněmovního tisku 156/5 v následujícím pořadí.

Návrh na zamítnutí zákona nebyl podán.

Za prvé tedy budeme hlasovat návrhy legislativně technických úprav podle § 95 odst. 2 přednesené ve třetím čtení, budou-li předneseny. A protože žádné nebyly předneseny nebo nepadly, tzn. budeme hlasovat až o druhém hlasování a je to už o pozměňujícím návrhu C2 k nadpisu C2.1. Budou-li přijaty, jsou nehlasovatelné A1 a A2. Dále nebudou-li přijaty, bude se hlasovat o A1 a A2. Dále budeme hlasovat C1 s výjimkou C1.7 k § 61. Totožné jsou A16 a D1, které budou nehlasovatelnými, bude-li přijato, jsou nehlasovatelné A18, A12 a A13. A nebude-li přijato, budeme hlasovat o A8, A12, A13. Dále bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu A14. Dále pak A3 až A7, A9 až A11, A15, A18 až A20. A jsou tyto návrhy totožné s C2.2 až C2.9, C2.11, C2 k článku 2, C2 k článku 3, které budou nehlasovatelnými.

Dále bychom hlasovali o návrhu C2.10, dále A17, a bude-li přijat, jsou nehlasovatelné C1.7 k § 61 a D2. A nebude-li přijat, budeme hlasovat C1.7 k § 61, který je totožný s D2, který bude nehlasovatelný. Dále bychom hlasovali

o pozměňujícím návrhu B1a) plus B1b). Dále samostatně B2 a samostatně B3 a jako poslední bychom hlasovali o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a táži se, zda má někdo námitku nebo protinávrh proti přednesené proceduře. Nikoho nevidím.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh procedury, tak jak byl přednesen, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 46, přihlášeno je 164 poslankyň a poslanců, pro návrh 157, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem procedury byl vysloven souhlas a můžeme tedy začít hlasovat o jednotlivých návrzích. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Vzhledem k tomu, jak už jsem řekla, nebyly předneseny žádné legislativně technické úpravy, proto přejdeme rovnou k pozměňujícímu návrhu C2, k nadpisu C2.1, což je návrh paní poslankyně Kailové. Zde se mění pouze hlavička zákona. Nahrazují se čísla 2014 na 2016. Výbor doporučuje. (Stanovisko navrhovatele: Pozitivní.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 47, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro návrh 162, proti nikdo. S tímto návrhem byl vysloven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Protože bylo přijato, nebudeme hlasovat o A1, A2. Nyní budeme hlasovat o pozměňujícím návrhu C1 s výjimkou C1.7 k § 61, což je opět pozměňující návrh paní poslankyně Kailové a je to dobrovolnická veřejná služba plus rozsah hodin, vyjmenované podmínky u osob, na které by se ustanovení nevztahovalo. Zde výbor doporučuje. (Stanovisko navrhovatele: Negativní.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 48, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 82, proti 75. S tímto návrhem nebyl vysloven souhlas.

Ale počítám, že dojde ke kontrole hlasování, tak vás požádám o chvíli strpení. (Kratičká pauza.) Pan poslanec Koniček se hlásí o slovo, prosím.

Poslanec Vladimír Koniček: Vážený pane předsedající, po kontrole hlasovací sjetiny jsem zjistil, že na sjetině mám zdržel se a hlasoval jsem pro. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Eviduji žádost o vaše odhlášení, tedy prohlašuji toto hlasování za zmatečné a nejprve vás všechny odhlásím a požádám vás, abyste se opětovně přihlásili svými kartami.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro zpochybnění hlasování, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 50, přihlášeno je 165 poslankyň a poslanců, pro návrh 157, proti 2. Tato námitka byla přijata.

Já vás tedy požádám, paní zpravodajko, abyste zopakovala, o čem budeme hlasovat, a já následně zahájím hlasování. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod C1 s výjimkou C1.7 k § 61 paní poslankyně Kailové. A je to dobrovolnická veřejná služba, rozsah hodin, výjmenované podmínky u osob, na které by se ustanovení nevztahovalo. A zde výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 51, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro návrh 83, proti 79. Tento návrh byl zamítnut.

Každý má právo vznést námitku k proběhlému hlasování. To znamená, než budu pokračovat, zkontroluji, zda nebude tato námitka. V případě, že nebude, budeme pokračovat v hlasování. Vypadá to, že můžeme pokračovat v proceduře.

Nyní konstatuji, že tento návrh nebyl přijat, a budeme pokračovat v dalším bodu. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: A protože nebyly přijaty tyto pozměňující návrhy, budeme hlasovat o A8, A12, A13. Což je přijatý pozměňující návrh výboru z roku 2015 paní poslankyně Adamové. Výbor nedoporučuje. (Stanovisko navrhovatele: Neutrální)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 52, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro návrh 112, proti 37. S tímto návrhem byl vysloven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Další pozměňující návrh bude bod A14, který se týká § 33a odst. 5, kde se vkládají slova "těmto osobám". Výbor nedoporučuje. (Stanovisko navrhovatele: Neutrální.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 53. Přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro návrh 109, proti 42. S tímto návrhem byl vysloven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Další pozměňovací návrhy jsou A3 až A7, A9, A11, A15, A18 až A20. Jen upřesňuji, že jsou totožné s pozměňovacím návrhem paní Kailové pod C2 až C2.9, C2.11 a tak dále, jak máte vyjmenováno. Týká se to pracovních vztahů, které musí být alespoň 20 hodin za měsíc. Jsou tam odůvodněné náklady maximálně do 70 % normativních nákladů na bydlení. A dále posuzované osoby – § 16 odst. 1 a § 24 odst. 1 bod b) a d) a přechodná ustanovení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Stanovisko výboru? (Výbor doporučuje.) Pan navrhovatel? (Spíše pozitivní. Veselost v sále.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 54. Přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 164, proti nikdo. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Pouze pro pana navrhovatele: stanoviska máme kladná, neutrální a negativní.

Prosím, můžeme pokračovat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu C2.10, což se týká § 33 a výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan navrhovatel? (Pozitivní.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 55. Přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 166, proti nikdo. S tímto návrhem byl vysloven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Dále budeme hlasovat o bodu A17, což je pozměňovací návrh paní poslankyně Adamové. Je to přihlédnutí k dosaženému vzdělání – § 61 odst. 3 písm. c) a výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan navrhovatel? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 56. Přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 161, proti nikdo. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Protože byl vysloven souhlas s tímto pozměňovacím návrhem, nebudeme hlasovat o pozměňovacím návrhu C1.7 paní poslankyně Kailové a D2 pana poslance Soukupa, které byly totožné.

Dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu paní Pastuchové o B1.A a B1.B, což se týká zrušení § 30 – prokazování nákladů při hledání práce. Stanovisko výboru – bez stanoviska.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan navrhovatel? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 57. Přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 68, proti 64. Tento návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu také paní poslankyně Pastuchové pod B2. Jedná se o příspěvek až do tisíce korun na ochranné pomůcky pro obce.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Stanovisko výboru? (Doporučuje.) Pan navrhovatel? (Pozitivní.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 58. Přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců. Pro návrh 121, proti 14. S tímto návrhem byl vysloven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Další hlasování je opět pozměňovací návrh paní poslankyně Pastuchové pod B3 - jedná se o vyplacení části dávek ve stravenkách, je to v rozmezí 35 až 65 % -, který by říkal: trvale pobírající dávku u klientů, kteří jsou evidováni déle jak šest měsíců. To znamená, není tam možnost, ale prikazuje jim, že bude vyplácena tato částka ve stravenkách.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Stanovisko výboru? (Zde výbor nedoporučuje.) Pan navrhovatel? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 59. Přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců. Pro návrh 61, proti 36. Tento návrh byl zamítnut.

Pro pořádek se zeptám. Prošli jsme všemi pozměňovacími návrhy? Je tomu tak.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Ano, prošli jsme vše a teď nás čeká už jenom poslední hlasování o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Tedy o všech návrzích bylo hlasováno. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 156, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 60. (Potlesk z řad poslanců ANO.) Přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro návrh 89, proti 13. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas.

Já děkuji jak panu navrhovateli, tak paní zpravodajce. Ještě si bere slovo pan navrhovatel. Prosím.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, poslanci, vážená vládo, chci poděkovat za projednání zákona a těším se na další spolupráci.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu. (V sále je velký hluk a neklid!)

Přečtu omluvy, které jsem obdržel: od 9 do 10.30 ze zdravotních důvodů se omlouvá paní poslankyně Válková, dále od 10.30 do konce jednacího dne se omlouvá pan ministr Milan Chovanec a dále se omlouvá pan poslanec Zemánek z dnešního jednání od 14.30 do konce jednacího dne a dále se omlouvá ze dne 8. a 9. 9. z osobních důvodů.

Otevírám další bod dnešního jednání.

208.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 752/- třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a zpravodaj garančního výboru pan poslanec Karel Fiedler. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 752/3, který byl doručen dne 13. července 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 752/4.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Prosím, pane ministře. A vás, kolegyně a kolegové, opět žádám o ztišení, aby bylo rozumět, co pan ministr přednáší. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové. Dovolte mi, abych ve třetím čtení uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu a další související zákony.

V současné době přijetím tohoto návrhu zákona zajišťujeme transpozici čtvrté směrnice EU proti praní peněz. Lhůta pro její implementaci je stanovena až do června 2017, nicméně členské státy se pod vlivem aktuální hrozby terorismu dohodly ji implementovat do konce tohoto roku. To je i důvodem, proč chceme a potřebujeme urychlené schválení tohoto návrhu.

Zároveň se již podílíme na přípravách revize zmíněné směrnice, jejíž projednávání v orgánech Evropské unie vrcholí a která bude rovněž s ohledem na prioritu boje proti financování terorismu přijata pravděpodobně velmi brzy. Z tohoto důvodu nesouhlasíme s pozměňovacím návrhem pana poslance Klašky, aby evidence skutečných majitelů, právnických osob, kterou tento zákon zavádí, byla veřejně přístupná. (Hluk v sále.) Považujeme za rozumnější vyčkat na definitivní znění revidované směrnice. Její návrh jde také tímto směrem, ale je dosud v jednání a výsledek nelze nyní odhadnout. Pokud by však rejstřík skutečných vlastníků měl být veřejný, bylo by nutné tuto změnu promítnout do řady dalších souvisejících ustanovení. Přijetí pouze navrhované dílčí změny by způsobilo problémy při aplikaci zákona o veřejných rejstřících. Na druhou stranu i současný návrh umožňuje k informacím o skutečném majiteli přístup osoby, která prokáže oprávněný zájem, a máme ověřeno, že plně transponuje příslušná ustanovení dosavadní směrnice proti praní peněz.

Se všemi ostatními pozměňovacími návrhy souhlasíme a navrhujeme schválit návrh zákona s těmito změnami. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře. Otevíráм rozpravu a táží se, zda se do ní někdo hlásí. Nikoho nevidím, nikdo se do rozpravy nehlásí, v tom případě rozpravu... Prosím, pan zpravodaj. (V sále je silný hluk!)

Poslanec Karel Fiedler: Ještě v rozpravě se formálně přihlašuji k legislativně technické změně, tak aby o ní mohlo být hlasováno -

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Je to příspěvek do rozpravy, nebo chcete již přednášet proceduru hlasování?

Poslanec Karel Fiedler: Ne. Příspěvek do rozpravy. Formálně se přihlašuji k legislativně technické změně, o které budeme hlasovat jako první v pořadí. Tak aby o ní mohlo být hlasováno.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Já jsem nerozuměl na začátku vašeho projevu. Děkuji. Táží se, zda se někdo další hlásí do rozpravy. Nikoho

nevidím. V tom případě rozpravu končím. Táži se, zda si pan navrhovatel nebo zpravodaj chce vzít závěrečné slovo. Není tomu tak.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích a já prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Prosím.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Hlasovací procedura není složitá. Jak už jsem před chvílkou sdělil, nejdřív budeme hlasovat o legislativně technické úpravě, potom v jednom bloku budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích A, tzn. A1 až A14, dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu C, tj. pozměňovací návrh poslance Klašky. Potom budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích B1 až B3. Pokud nebude připomínka nebo výhrada, můžeme hlasovat jedním hlasováním. Pokud někdo má výhradu, budeme hlasovat po jednotlivých bodech. (Nikdo se nehlásí.) Takže budeme hlasovat v jednom bloku. Jen upozorňuji, že pokud bude schváleno C, je nehlasovatelné B3, což bych potom zohlednil při hlasovací proceduře. A nakonec budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: To znamená, váš návrh procedury v bodě 4 je, že budeme hlasovat o bodech B1 až B3 jedním hlasováním.

Poslanec Karel Fiedler: Ano, pokud nikdo nezpochybňuje tento návrh.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Táži se, zda má někdo připomínku k navržené proceduře nebo jiný návrh k navržené proceduře. Není tomu tak.

To znamená, že zahajují hlasování a táži se, kdo je pro tuto proceduru tak, jak ji pan zpravodaj přednesl, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 61, přihlášeno je 169 poslankyň a poslanců, pro návrh 144, proti 1. Konstatuji, že s návrhem procedury hlasování byl vysloven souhlas.

Prosím, pane zpravodaji, můžete přednášet jednotlivé body a říkat k nim stanoviska garančního výboru. Prosím.

Poslanec Karel Fiedler: Čili prvním bodem hlasování bude hlasování o legislativně technické úpravě. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan navrhovatel? (Souhlas.) Děkuji.

Já zahajují hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 62, přihlášeno je 171 poslankyň a poslanců, pro návrh 154, proti nikdo. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslanec Karel Fiedler: Dále budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích pod písmeny A, tzn. A1 až A14. To jsou pozměňovací návrhy, které prošly garančním výborem. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan navrhovatel? (Souhlas.)

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 63, přihlášeno je 171 poslankyň a poslanců, pro návrh 165, proti nikdo. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslanec Karel Fiedler: Dalším pozměňovacím návrhem, o kterém budeme hlasovat, je pozměňovací návrh C poslance Klačáky. Upozorňuji ještě jednou, že pokud bude schváleno C, je nehlasovatelné B3. K tomuto pozměňovacímu návrhu garanční výbor nepřijal žádné stanovisko.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan navrhovatel? (Nesouhlas.)

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 64, přihlášeno je 170 poslankyň a poslanců, pro návrh 69, proti 72. Tento návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslanec Karel Fiedler: Nyní podle schválené hlasovací procedury tedy budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích B poslance Fiedlera, B1 až B3 tak, jak bylo schváleno, jako jeden celek. Stanovisko garančního výboru je kladné, doporučující.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan navrhovatel? (Souhlas.)

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 65, přihlášeno je 171 poslankyň a poslanců, pro návrh 164, proti nikdo. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

A jestli jsem dobře odfiltroval průběh hlasování, tak jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích. Je tomu tak? (Zpravodaj souhlasí.) Děkuji. Tedy o všech návrzích bylo hlasováno a přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 752, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 66, přihlášeno je 171 poslankyň a poslanců, pro návrh 162, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji jak panu zpravodaji, tak panu navrhovateli a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

209.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 678/- třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele ministr životního prostředí Richard Brabec a zpravodaj garančního výboru pan poslanec Václav Zemek. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 678/4, který byl doručen dne 27. května 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 678/5.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Zájem je. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, velmi stručně zopakuji, co je hlavním cílem návrhu této novely zákona, a krátce se zmíním a určitě pak ještě zareaguji v diskusi po uzavření debaty kolem toho jednoho paragrafu, jedné té změny, která vyvolala asi nejvíce diskusí, debat a možná někdy i trochu demagogie.

Hlavním cílem návrhu je naplnit závazky České republiky v oblasti nízkoemisních zón, zajistit plnou transpozici předpisů Evropské unie a posílit ochranu ovzduší zavedením nových kontrolních pravomocí orgánů ochrany ovzduší. Upravuje tedy pravidla pro uznávání zahraničních emisních plaket, na základě doporučení Legislativní rady vlády mění formu pro zřizování nízkoemisních zón z obecně závazné vyhlášky na opatření obecné povahy, s platností od roku 2020 stanovuje na základě závazků plynoucích z evropské legislativy novou, nižší hodnotu imisního limitu pro částice PM_{2,5}, upravuje pravidla pro uvádění topidel na trh a další. Upravuje ale také pravidla pro provedení kontroly provozu spalovacích stacionárních zdrojů provozovaných domácností – a toto vyvolalo asi největší debatu a já předpokládám, že bude tato debata ještě dnes.

Chtěl bych říct po těch mnoha diskusích, které jsme vedli v rámci výborů i v rámci určitých mediálních přestřelek k této záležitosti, že to nově navrhované ustanovení není protiústavní, to potvrdili i oslovení ústavní právníci. Že zárukou ochrany práv provozovatele spalovacího zdroje je to, že při té případné kontrole jako - zdůrazňuji - posledním institutu v rámci tohoto zákona, protože předchází celá řada konkrétních ještě předopatření, např. upozornění toho porušovatele právních předpisů, že podmínkou vzniku je opakované důvodné podezření na porušování

povinností dle zákona, na to, že právo na provedení kontroly úřadu vzniká až po zaslání písemného upozornění na možné porušování zákonných povinností, a skutečnost, že během případné kontroly bude postupováno striktně podle zákona o státní kontrole a bude pořízen kontrolní protokol, ke kterému se provozovatel bude moci vyjádřit.

Chtěl bych tedy říct, že slušným lidem, pokud bude tento zákon schválen i s tímto paragrafem, nic nehrozí, protože jsem přesvědčen, že slušný člověk, který se nedopouští žádného porušení předpisů, nespaluje odpady a další věci, se nemusí bát prokázat a neměl by být problém prokázat a poskytnout jasné důkazy, že k něčemu takovému nedochází, a naopak tento nový paragraf chrání a měl by právě být tou prevencí proti chronickým čudilům, čmoudilům, proti kterým dneska není de facto žádná ochrana. My vycházíme vstříc požadavkům a prosbám a apelům desítek a možná stovek starostů, kteří se mnoho let obracejí na krajské úřady, na Ministerstvo životního prostředí a říkají: Pokud zákonodárce dal sankci, dal povinnost, dal zákaz spalovat odpady už dnes pod velmi významnou sankcí, měl také zajistit, aby tato povinnost byla vynutitelná, de facto vynutitelná. A ona dneska není. Myslím, že už jsme se o tom docela intenzivně, detailně bavili v rámci druhého čtení.

Můžu posloužit konkrétním příkladem z Ostravy, kde magistrát dostává přibližně tisíc podnětů od obyvatelů ročně, a podle informací, které mám, byl vyřízen kladně pouze jeden, a to proto, že ten porušovatel se asi nechtěně přiznal. V ostatních případech nebylo možno poskytnout žádné důkazy, které by mohly tohoto člověka usvědčit z toho, že zamořuje ovzduší, ač to tak bylo, látkami, které bohužel jsou velmi často rakovinotvorné. Myslím, že každý z nás má zkušenost, že jeden, dva, tři takovéto kouřící komíny v obci dokážou celkem spolehlivě zamořit ovzduší, a není proti tomu dnes obrany.

My jsme se velmi dlouho, mnoho měsíců, zaměřovali na to, aby návrh byl vyvážený, aby byl ústavně konformní, a ve chvíli, a určitě to tady zazní, kdy někteří kolegové řeknou "to je špatně", tak úplně stejně bych je požádal, aby řekli, co tedy by se mě mělo dělat. Protože jsme probírali všechna další možná technická opatření, včetně dronů a dalších moderních technologií, které jsou navrhovány, ale odborníci potvrdili, že není možné tyto technologie v současné době využít. Možné to bude za pět, za sedm let, třeba, a pak je samozřejmě možnost této novelizace. Ale otázka je, co do té doby budeme dělat a jestli do té doby budeme rezignovat jako stát na možnost postihu takovýchto lidí, kteří otravují životní prostředí a otravují ovzduší ostatním.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Otevírám rozpravu, do které evidují tři přihlášky. (Poslanec Klán vykřikuje z místa, že má přednostní právo vystoupit jako zpravodaj.) Jako zpravodaj dostanete slovo v případě závěrečných slov. (Námítky.) S přednostním právem, omlouvám se. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo, hezký den, vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové. Trochu jste mě zmátl, že nemám přednostní právo, ale mám přednostní právo. (Předsedající: Máte přednostní právo, ano, máte pravdu.)

Jsem zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, kde jsme tento zákon řešili, a já jsem se jaksi nedopídlil jedné odpovědi na tom výboru, když se to projednávalo. Položil jsem otázku například, když budu topit například nekvalitním uhlím, soused si bude na mě stěžovat, že zamořuji třeba danou obec nějakým kouřem, nějakým dýmem, kdo ponese odpovědnost za to, že já topím nekvalitním uhlím. Budu to já jakožto ten, co si ho koupil, nebo ten, kdo mi ho prodal? To je jedna věc. Víím, že třeba můžu dané uhlí reklamovat, tak mi to řekli alespoň zástupci Ministerstva životního prostředí, ale neumím si představit, když těch třeba třicet, čtyřicet metrů uhlí bude složeno ve sklepech a já ho budu reklamovat, kdo ho z toho sklepa vynosí. V tomto případě.

Je to jenom otázka, která mě prostě zaujala, protože já třeba jako laik nevím, kolik procent třeba síry obsahuje to nebo ono uhlí, já se v tom třeba nevyznám. Vííte, že když spalujete tuhá paliva, tak to dělá třeba hodně dýmu a na obci, když je třeba mlha a je smog, tak to padá k zemi. Bojím se tohoto příkladu, že to může být zneužíváno. Samozřejmě nemám problém s kontrolou kotlů, čím se topí, protože někdy se opravdu topí třeba PET lahvemi a dalšími opravdu hroznými věcmi. O to mi nejde, s tím já problém nemám, ale spíš mi jde o to, kdo ponese eventuelní odpovědnost za to, když já budu topit právě tím oním nekvalitním uhlím. Je to otázka jen do diskuse, a protože mi na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj nikdo ze zástupců Ministerstva životního prostředí na toto nedokázal odpovědět. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy řádně přihlášení do rozpravy. Jako první vystoupí pan poslanec Zahradník a připraví se pan poslanec Horáček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vystupuji k tomuto zákonu již poněkolikáté a chtěl bych také připomenout to, co pan ministr už vlastně učinil, že vypočítal, jakých bodů se ten zákon týká, mimo jiné také zřizování bezemisních zón ve městech z vyhlášky na opatření obecné povahy. I to je věc, která je diskutabilní. Opatření obecné povahy je nástroj, který vlastně byl již Nejvyšším soudem také zpochybněn, zdali je skutečně hodnověrným a kvalitním nástrojem pro zavádění takovýchto důležitých věcí.

Nechtěl bych k těmto věcem ale diskutovat, také jsem k těmto věcem žádné pozměňovací návrhy nepředložil. Ale chtěl bych se zaměřit na to, čím je vlastně tento zákon symbolizován. Na veřejnosti a v médiích se nemluví o ničem jiném, nežli že je to zákon umožňující zavést kontroly v domácnostech mimo normální režim, který zná trestní zákoník, který vyžaduje, aby mohl policista vniknout do domu, do bytu, musí mít soudní příkaz. Tedy je to další zákon, v jehož nitru se objevuje ustanovení porušující základní svobody občanů, v tomto případě domovní svobodu, právo na soukromí, právo na klid, soukromí ve své domácnosti. Námitky, které pan ministr uvedl a které možná někteří ústavní právníci respektovali, říkají, že stejná Listina

základních práv a svobod uvádí také právo na zdravé životní prostředí, právo na zdravý život. Ano, je tomu tak. A je to vždycky k posouzení, který z těch veřejných zájmů je pro nás důležitější, co jsme schopni obětovat pro jeho naplnění. Myslím si, že to právo na svobodu svého domova, na klid ve své domácnosti je právo prioritní, a to proto, že je možné tento neblahý jev registrovat a případně odstraňovat i jinak.

Samozřejmě vnímám otázku pana ministra – co dělat? se ptal. Já samozřejmě nejsem odborníkem na testování zplodin z komínů, ať už velkých podniků na Ostravsku, anebo malých komínů v domech lidí. Nejsem takovým odborníkem. Ale přesto mě fascinuje, že na začátku druhé dekády 21. století nejsme schopni vypracovat a mít v podstatě metodu, která by umožnila analyzovat ty zplodiny vycházející z kouře nějakým způsobem v čase a místě protokolovatelným, obhajitelným a také dávajícím pak titul k postihu toho člověka. Už poněkolkáté uvádím příklad z civilizace, která je schopna zjistit složení atmosféry na Venuši pomocí svých sond, které tam vysílá, a není hodnověrně schopna prokázat, že někdo pálí ve svém kotli odpadky a odpady. Takže toto dělat, tudy se ubírat. Nevím, jestli je otázka pěti let, sedmi let, jste říkal. To myslím, že bychom měli zvládnout daleko dříve.

Další otázkou je, jak vlastně budeme schopni reálně postihovat lidi, kteří spalují nekvalitní palivo a zamořují tak ovzduší. To jistě nejsou lidé, kteří by to dělali z nějakého svého potěšení s cílem škodit svým sousedům. Oni to z velké části dělají proto, že nemají peníze na to, aby si zakoupili kvalitní kotle za desítky, možná stovky tisíc korun spalující ušlechtilá paliva a tato paliva si pak zakoupit. Jsou to lidé, kteří prostě mají staré kotle, různé dakony a takové, které jsme tehdy před těmi třiceti lety velmi těžko sháněli, abychom si je mohli do svého domu dát. A pak si koupí uhlí, jak zmiňoval kolega Klán, které namnoze není kvalitní.

Jistě, pane ministře, byste mohl říci, že řešíte tuto situaci pomocí kotlíkových dotací. Tam jdou miliardy korun, ať už z evropských, nebo národních fondů. Ale možná ty kotlíkové dotace nejsou tím univerzálním nástrojem. Možná spíš jaksi řešíte potřebu uplatnit ty peníze z Evropy a nezaměřujete se úplně na ty nejpotřebnější kotle. Kotel v podstatě vymění každý, kdo si o to požádá a dokáže si koupit kotel, který je na seznamu dodavatelů. Ale ti, kteří by je měli měnit, na to stejně nedosáhnou, ti, kteří jsou těmi největšími ohrožovateli životního prostředí.

Co se stane, když do takového domu přijde kontrola? Zaplatí ti lidé tu padesátitisícovou pokutu, když zamknou dveře, zalijí kotel kýblem vody a budou tiše čekat, co se stane? Vlomí se jim ta kontrola? Použije nějaké beranidlo? Anebo odejde a pak jim pošle složenku na 50 tisíc té pokuty, kterou by měli zaplatit? Přibudou další neplátiči, další lidé na seznamech exekutorů, další zátěž takovýchto sociálně slabých lidí. Takže tahle ta cesta to podle mě není.

Možná se domníváte, že by to mohlo lidi odradit, že už jenom existence tohoto § 17 odst. 2, ta možnost kontrolu provést, ty lidi od toho odradí, že se leknou, že si řeknou: mohla by přijít kontrola, mohli by mě pokutovat, je to v zákoně, to já si na to radši dám pozor. Bohužel lidské myšlení není takto ukázněné. To nakonec vidíme bohužel i na každém kroku, možná více na každém kilometru jízdy po silnicích, když jezdíme, jak lidé ctí ty zákonné normy.

Už to nechci připomínat, ale i ten výchovný dopad tohoto zákona je problematický.

A souhrnně řečeno k tomuto, nemá cenu zaplevelovat naše zákonné prostředí dalším ustanovením, které patří do nějaké vyšší zákonné normy, třeba trestního zákoníku, zaplevelovat naše zákonné prostředí tímto paragrafem, který limituje svobodu jednotlivce. A toto děláte opakovaně. To není první případ. Vaše vláda se snaží omezovat lidskou svobodu opakovaným způsobem, počínaje různými kácecími vyhláškami, kontrola, zdali někdo nemá zbraně a přitom není zároveň také trochu duševně narušený, až po tuhleto kontrolu kotlů.

Ještě bych se chtěl k jednomu bodu z projevu pana ministra vyjádřit, k jedné větě, kterou pan ministr řekl, a to je věta, při které by nás všechny mělo vždycky trochu zamrazit, neboť historie dokládá, že bývala používána. Je to věta: Slušní lidé se přece nemusejí ničeho obávat. Slušným lidem nic nehrozí. Ten, kdo nebude pálit rakety, ten, kdo nebude pálit plasty, tomu přece nic nehrozí. Takto se zaštiťovali všichni v historii, ti, kteří vždycky něčím omezovali svobodu, něčím omezovali člověka.

Dámy a pánové, do dneška v debatách, které v této hektické době probíhají a kterých se mám tu čest zúčastňovat, slyším třeba to, že přece když komunisté uzavřeli hranice a na hranice rozmístili dráty nabitě elektřinou a pohraničníci stříleli na každého, kdo se pokusil tuto hranici od nás za svobodou na Západ přejít, tak že vlastně to ale bylo podle zákona. To přece slušní lidé, ti, kteří se nepokoušeli hranice překročit, těm se nemohlo nic stát, ti se nemuseli ničeho obávat. Do dneška, je to asi dva týdny, jsem slyšel takovýto argument v jedné debatě, které jsem se zúčastnil. Těm slušným lidem se přece nemohlo nic stát. A ti, kdo to překročili, kdo tam pak zahynuli kulkami pohraničníků, ti přece věděli, do čeho se pouštějí, ti věděli, že překračují zákon. Tady bychom měli být velmi opatrní a vždycky významně zbystřit, když slyšíme rčení slušní lidé se nemají čeho bát.

Já jsem předložil pozměňovací návrh, dámy a pánové, který navrhuje vypustit novelizační bod 21, tedy § 17 odst. 2, jestli se nemýlím, který právě umožňuje kontroly provádět. V textu toho paragrafu můžeme tušit určitou obavu autora, že takováto debata bude probíhat, že by mohli být lidé, kteří budou zpochybňovat hodnověrnost a potřebnost toho zákona, zrovna toho paragrafu zrovna v tomhle zákoně, který má daleko jiné paragrafy odborné, přímo číselně deklarující nějaké normy, které pak tady jistě podpoříme, a proto obsahuje různá taková slova, která to naznačují, taková příslovce jako opakovaně. Pokud opakovaně vznikne. Opětovně, nadále. Co to je opakovaně? Dvakrát? Třikrát? Co to je nadále? To je infinitum, anebo to je třeba pětkrát? Co to je opětovně? To je pak ještě zase jednou? Pokud někdo takto činí a porušuje tuto povinnost, je kontrolující tedy oprávněn vstoupit do jeho obydlí podle zákona o kontrole, čili on si může nějak vymoci ten vstup. To víme dobře.

Pak je tady zřejmě – myslím, že to bylo v důvodové zprávě – takové blokové schéma návrhu kontroly. To blokové schéma, to je takové to větvení se různých možností. Dochází k porušení zákona, které nelze prokázat. Dojde k písemnému upozornění. Dopis přijde, ti lidé si ho přečtou a polepší se, přestanou. Vycházíme z toho schématu ven, dál se nic neděje. Opětovně dochází k důvodnému porušení, je

tady jeden blok, který je jenom jednou asi, a pak tedy je provedena kontrola a je sepsán protokol. To dělá tedy obec s rozšířenou působností, její úředník s nějakým kontrolorem asi z České inspekce životního prostředí. A tady se větví diagram na dva směry. Jeden směr – prokáže se porušení zákona, jsou uloženy sankce a nápravná opatření – ukládá je obec s rozšířenou působností. Jistě si asi myslíte, že je vymůžete, jistě si myslíte, že budou účinné, že odvrátí další, aby takto činili. Dobře, to je na vás a na zvážení Sněmovny, zdali bude také o tom přesvědčena.

Pak je tady ale šipka doprava – neprokáže se porušení zákona. Oni se tam vlomí, vzniknou a pak zjistí, že... Co se stane? To tady nemáte, pane ministře, ošetřeno. To tady nemá pan ministr ošetřeno. Kdo se těm lidem omluví? To bude ten kontrolor? Řekne promiňte, že jsme vám vyrazili dveře, vy jste nevinní, na shledanou, buďte zdraví? Anebo to udělá starosta obce? Napíše dopis – my jsme k vám vnikli, mysleli jsme si, že pálíte odpady, dostali jsme nějaký dopis. Možná že se tak děje. Ono se tak nestalo, tak se na nás nezlobte. Anebo tam přímo pan ministr přijede a přiveze jim tam něco, aby se nezlobili. Řekne ne, já jsem to tenkrát do toho zákona dal. To tady nemáte. Vůbec. To tady není, co se bude dít, když se kontrola setká s neúspěchem. A i na to byste měli myslet, i to se může dít.

Opětovně to je důkaz toho, že v podstatě se žádnými kontrolami nepočítáte, že žádné dělat nebudete, že se k tomu nikdo nikdy neodhodlá. Jenom tím chcete strašit lidi a zaplevelovat systém našich zákonů takovýmto zbytečným paragrafem.

Proto prosím, dámy a pánové, milé kolegyně, kolegové, abyste podpořili můj pozměňovací návrh, který v tom přehledu je jako pozměňovací návrh B, který má návrh na vypuštění novelizačního bodu 21, přečíslování ostatních bodů.

A pak jsou tam takové změny, které jakoby mohou někoho zmást, ale je to proto, že v § 23 je právě zakotveno to sankcionování přestupců, případně těch, kteří nedovolí provést kontrolu, a je to tam v souvislosti i s dalšími možnými přestupky, já nevím, pohonem plavidla anebo nátěrem silničních vozidel. Takže tam se vypouští možnost nedovolení vstupu v případě spalování odpadu. Proto ten pozměňovací návrh obsahuje slova jako plavidlo nebo nátěr vozidel. Spíš jsou tam vypuštěna slova o možnosti provádět kontrolu v domácnosti.

Čili na závěr možná ještě jedna věc. Já bych se spíš přimlouval za to, a činím tak opakovaně i jako člen řídicího výboru operačního programu Životní prostředí a člen rady SFŽP, abychom skutečně trochu změnili systém dotací, abychom se zaměřili na ty nejhorší kotle, na ty, které nejvíce znečišťují naše životní prostředí, tam abychom ty peníze směřovali a možná i s trochou – a teď jako pravičák to ne úplně říkám s lehkostí, ale trochu těm lidem pomohli si ty nejhorší kotle, ty, které jsou nejstarší a nejvíce znečišťují prostředí, mohli vyměnit.

Končím svůj proslov s prosbou a výzvou kolegům a kolegyním, aby podpořili můj pozměňovací návrh a schválili vypuštění § 17 odst. c), který kontrolu v domácnostech v rozporu s právem na domovní svobodu zavádí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Zahradníkovi. Hezké dopoledne, paní a pánové, budeme pokračovat v rozpravě, a to nejdříve

faktickými poznámkami. Nejdříve pan kolega Zemek a připraví se pan kolega Adamec. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo, bude to stručné. Já jsem zaregistroval, že tady zaznělo v předchozím příspěvku něco ve smyslu, že se zavádějí nízkoemisní zóny. Chtěl bych jenom fakticky, že tato novela nízkoemisní zóny nezavádí, to už umožňuje stávající právní úprava. Předkládaná novela pouze umožňuje to, že držitelé nízkoemisních plaket na svých autech je můžou použít ze sousedních států u nás a naši držitelé naopak v sousedních státech. To znamená, nezavádějí se nízkoemisní zóny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Ivan Adamec k faktické poznámce také. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já také budu velmi stručný. Já bych tady nechtěl řešit tu komplikovanou vazbu případných prohlídek, čím se doma topí, ono je to docela složité téma. Ale na druhou stranu pan ministr tady ve své úvodní řeči řekl, že se ptal ústavních právníků a ti mu řekli, že to je v souladu s ústavním právem, jak aspoň já jsem to pochopil. Nicméně řeknu ze své praxe, já se také vždycky ptám právníků, jestli to, co děláme, je správné. Oni vždycky kývají, že ano, a pak přijde soud a ten řekne, že to je jinak. Takže bych prosil, aby se argumenty tohoto typu nepoužívaly, protože skutečně to může rozhodnout až soud. A možná v tomto případě by to bylo velmi dobré, kdyby se to dostalo k Ústavnímu soudu, ať konečně tady zmizí ty nekonečné debaty, protože jinak se jich nevyvarujeme při každém takovémto případu, kdy začneme omezovat na základě, řekl bych, ušlechtilých cílů domovní svobody.

Jinak ze své praxe starosty musím říct, že případy, kdy lidé topí tím, čím nemají, tak bylo to hodně, když byl sběr odpadu dělán nálepkovým systémem, kdy když samozřejmě PET lahve neměli kam dávat, tak je házeli do kotlů, a kdyby se za PET lásky dávaly peníze, kdyby se vykupovaly, možná by se situace výrazně zlepšila. Na druhou stranu musím říct, že případy, kdy takto se topí, byly skutečně u těch nejvíc sociálně slabých rodin, které bydlely v pronajatých domcích, kde by už nikdo nebydlel, nemají žádné příjmy, prostě živoří tam a tam jakákoliv pokuta, jakákoliv kontrola má stejný výsledek. Prostě pokud ti lidé chtějí přežít, tak se jinak chovat nebudou. To jenom na vysvětlení.

Ale prosil bych skutečně, nepoužívejme argumenty: ptal jsem se právníků, ti mi řekli, že to je v pořádku. Já si myslím, že se musíme v tom případě zeptat pak dotyčného soudu, aby nám řekl své stanovisko. (Předsedající: Čas.) A možná by to bylo úplně nejlepší. Děkuji. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní s řádnou přihláškou pan poslanec Václav Horáček v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji, pane předsedající. Dobré dopoledne, kolegyně, kolegové. Já bych chtěl upozornit na jiný aspekt tohoto zákona, a to je pach.

Ve druhém čtení jsem tady podrobně a za spoustu měst a obcí odůvodňoval, jak velice trpí pachem nejenom z vepřinů, z kravinů, z kafilérek. Bohužel doposud byla norma, která velice těžko vůbec určovala, jak se v tomto případě zachovat. Uváděl jsem to na městu Mimoní, kde skutečně všichni tři zúčastnění, to znamená podnikatel, úředník i starosta by rádi vyřešili tuto situaci. Bohužel, bohužel, norma jasně neurčuje, jaká je dimenze a hodnota pachu. Kde je to ještě správně, kde není. Uvedu příklad z Mimoně, kde podnikatel říká: já nic neporušuji. Úředník říká: já jsem všechno udělal pro to, a podnikatel to splnil, co má nařízeno. Obyvatelé města říkají: jen aby foukal severní vítr. Jak přijde východní, tak celé město s odpuštěním smrdí.

Proto jsem podal svůj pozměňující návrh pod č. 4396, který určuje normy, takzvanou evropskou pachovou jednotku, aby bylo naprosto jasné, kdy je to ještě přijatelné jak v obytné, tak v průmyslové zóně a kdy ne.

Musím říct, že návrh ministerstva částečně se snaží také normu zpřísnit. Nicméně se domnívám, že pokud tam nebudou jasná čísla, tak opět bude docházet k tomu, že úředník bude bezradný. Pan ministr tady říkal – a cítuji – že desítky a stovky starostů se obracejí, když už to čmoudí, aby to bylo vymahatelné. Proto se také obracím na to, když už to páchne, aby to bylo vymahatelné. A domnívám se, že jenom jasná norma určí, kdy to bude vymahatelné.

Vážené kolegyně, kolegové, chtěl bych vás požádat o podporu mého pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Horáčkovi za příspěvek. Nyní bude pokračovat v rozpravě pan poslanec Jiří Junek. Přípraví se pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Junek: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovolu, abych i já se vyjádřil k navrhované novele. Za klub KDU-ČSL mohu říci, že ani my nemůžeme podpořit tuto novelu, resp. problematické ustanovení § 17 odst. 2. To jsou kontroly kotlů.

Při svých vystoupeních v prvním a ve druhém čtení jsem svůj, nebo náš postoj dostatečně zargumentoval. Kdybych to měl stručně shrnout, tak my víme, že toto opatření zvýší každopádně byrokracii a administrativu. Bude znamenat zvýšení finančních nákladů pro obce a také bude znamenat to, že se toto opatření může zneužívat v sousedských sporech. Přičemž výsledek je, bych řekl, zcela nejistý. Už to tady zaznělo, například to, jak budete od lidí, kteří jsou sociálně slabí, vymáhat pokutu padesát tisíc korun, atd.

Co je však zcela jisté, tak je jisté to, že tímto opatřením porušujeme právo na domovní svobodu. V této souvislosti je půvabné to, jak se vlastně tento postup zdůvodňuje a argumentuje. Ono to zase tak půvabné není. Ono je to poměrně smutné. A dokonce v minulých diskusích od pana ministra zaznělo: vždyť už jsme

v některých případech domovní svobodu stejně porušili. Jestli se nepletu, bylo to v případě stanovení nebo porušování hladin hluku. Pak to bylo ještě při zákonu o zbraních. Jestli půjdeme touto cestou a budeme takto pokračovat a vždýcky budeme říkat "no ale stejně jsme to v některém zákoně porušili, stejně už domovní svoboda někde v nějakém opatření porušena byla", tak tímto tempem za chvíli domovní svoboda začne být totální fikcí, kde úplně základní právo je zbytečné. Za chvíli se můžeme nadít toho, že nám úředníci budou kontrolovat, já nevím, to, co jíme. Jestli jíme zdravě atd. Myslím si, že v tomto bodu je novela nešťastná a nemůžeme ji podpořit.

Stejně asi jako kolega Zahradník, i já bych chtěl zareagovat na jednu věc, kterou tady pan ministr řekl a která mě svým způsobem také nazdvihla, a to byla věta, že slušný člověk se nemá čeho bát. To víme, to se opakuje neustále. Slušný člověk se nemusí bát kamer a odposlechnů a nevím čeho všeho možného, jak to dopadá. Potom víme... Ale každopádně, pane ministře, jedna důležitá věc. I slušný člověk může mít za souseda prevíta, který se chce mstít a dokáže tuto věc zneužít.

Z tohoto důvodu jsem navrhl vypuštění ustanovení § 17 odst. 2. Je to uvedeno jako pozměňující návrh D1, D2. Poprosil bych o jeho podporu, resp. stejný pozměňovací návrh podal kolega Zahradník, který je veden pod čísly B1, B2, B3 a bude se o něm hlasovat dřív. Prosím o podporu těchto pozměňovacích návrhů. Ještě jednou opakuji pro vás pro všechny, pokud možno podpořte pozměňující návrhy B1, B2 a B3. Možná ještě pro ty, kteří jsou teď v bufetu, ve Státních aktech atd., znovu opakuji, podpořte pozměňující návrhy B1, B2, B3. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Junkovi. Pokračujeme v rozpravě vystoupením pana poslance Michala Kučery. Zatím poslední písemně přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, na začátek svého vystoupení bych chtěl krátce promluvit k svému předřečníku panu poslanci Junkovi prostřednictvím pana předsedajícího.

Vážený pane kolego, já bych vaše věty všechny podepsal, pokud byste nebyl členem vládní koalice, která tyto zákony prosadila.

Dovolte mi, dámy a pánové, abych vás stručně seznámil se stanoviskem klubu TOP 09 a Starostové, které bych chtěl tady rád tlumočit. Nejdříve bych se vyjádřil ke dvěma pozměňovacím návrhům, které v tomto zákonu považují za zásadní. Je to pozměňovací návrh, který sem přinesl pan poslanec Horáček a který jednoznačně nastavuje kritéria omezení a měření pachu.

Je to záležitost, se kterou se zejména komunální politici setkávají dnes a denně. Je to pach, který se šíří z kaflírek. Pach, který se šíří z některých zemědělských výrobníků. Ale je to pach, který se šíří z lakoven, z podobných provozů. Na toto konto je poměrně dost složitá debata a dost složité řízení, abychom vůbec dosáhli toho, aby onen pach neobtěžoval občany. Věřím, že většina z vás jsou i komunální politici a setkali se s tím problémem, a tímto pozměňovacím nástrojem dostanou možnost, jak

onen problém řešit ku prospěchu obcí, ku prospěchu občanů. Věřím také, že i přesto, že pan ministr Brabec pro mě naprosto nepochopitelně vydal k tomuto pozměňovacímu návrhu nesouhlasné stanovisko, takže i přesto ho podpoříte, tak aby byly jasné hodnoty, kdy už zápach je obtěžující. Aby byly jasné měřitelné a abychom na základě toho mohli na obcích jasně jednat. Toto je myslím velice důležité a věřím ve vaši podporu k pozměňovacímu návrhu pana poslance Horáčka.

Jak už zmínil kolega Horáček, je naprosto úsměvné, že argumentace, která zaznívá od pana ministra Brabce v oněch spalováních odpadků či odpadu v kotlích, tak se nepromítla podobná argumentace právě v pozměňovacím návrhu, který omezuje zápach. Protože argumentace mohla být naprosto stejná. Obce potřebují mít nástroj. Obce potřebují mít možnost rozhodnout. Obce potřebují jednat. To přináší pozměňovací návrh pana poslance Horáčka o zápachu, aniž by narušoval osobní svobodu. Aniž by někoho omezoval na jeho právech atd.

Druhý pozměňovací návrh, který klub TOP 09 a Starostové podpoří, je pozměňovací návrh pana poslance Zahradníka, který vyjímá z této původně transpoziční normy Evropské unie onen přídavek, který si tady přilepilo Ministerstvo životního prostředí. Prosím, vzpomeňme si na to, až budeme kolikrát říkat jsme bruselštější než Brusel, podobné fráze jako papežštější než papež apod. V tomto případě ke klasické euronormě opět přilípáme něco z naší vlastní tvořivosti. Opět zase omezujeme svobodu, zužujeme prostor. Ne tedy Brusel, ne tedy Evropská unie, ale český parlament, česká sněmovna. Na to prosím myslíme i do budoucna. Ten, kdo pro to bude hlasovat, opět bude, jak se říká, bruselštější než Brusel.

Klub TOP 09 a Starostové podpoří pozměňovací návrh pana poslance Zahradníka, který vyjímá ony kotle, kontrolu kotlů, z několika důvodů. My jsme jako klub TOP 09 a Starostové zařadili tento zákon ministra Brabce do seznamu nesvobody. Je to jeden z dalších krůčků, kdy postupně ubíráme svobodu a životní prostor našim občanům.

Samostatně by tento zákon možná zapadl. V minulých volebních obdobích by si ho možná nikdo nevšiml. Když ho dáme vedle sebe, vedle dalších omezení, vedle dalších zákazů, vedle dalších příkazů, vytváří ten hrůzný obraz, který přináší tato vláda a který přinášejí tito ministři v omezování osobní svobody, omezování životního prostoru.

Pan ministr Brabec se tady přiznal, že neví, jak má tento problém řešit. Obrací se na nás, abychom mu v tom pomohli. Je to důkaz toho, že pan ministr Brabec, a nebyl sám, přišel do své funkce nepřipraven a nepřináší sem žádné vize. Tak jako ministr Andrej Babiš tento týden objevil sociálně vyloučené lokality, tak ministr Brabec přichází s tím, že neví, jak má tento problém řešit jinak než zásadní restrikcí. Tedy tím nejjednodušším, co může zákonodárce přínést. Omezit, zakázat je to nejjednodušší. To se dá udělat jednou větou, jedním paragrafem a nemusí na to být člověk žádný odborník.

Samozřejmě ta řešení existují. Nebudu je tady všechna jmenovat, jsou to ale řešení samozřejmě dlouhodobá, řešení, která nepřinášejí okamžitý efekt, na který je zaměřen ministr Brabec, tzn. utratit a zakázat. Jsou to řešení, která vyžadují práci, vyžadují kompetentnost, vyžadují odbornost, a výsledek se dostaví bohužel pro tuto

vládu až za několik let, tzn. je pro tuto vládu toto řešení nepřijatelné. Aspoň z tohoto pohledu, z jakého jedná.

Řešení samozřejmě spočívá např. v podpoře celého systému vytápění, tzn. podporovat vytápění dřevem, sušárny, sklady, kotle na dřevo apod. Postupně měnit ten systém. Chci upozornit, že např. plynofikace Ústeckého kraje, která přinesla výrazné omezení právě zplodin a negativních jevů, v 90. letech stála řádově něco přes 6 mld. Kč. Naprosto vím, že dneska by to bylo samozřejmě více, ale ta částka byla naprosto směšná vůči tomu, co dnes ministerstva utrácí. A ten přínos byl velice, velice dobrý.

Na závěr chci říct, že my tento zákon nepodpoříme. Nepodpoříme ho v případě, že neprojdou ony dva pozměňovací návrhy, tzn. pozměňovací návrh kolegy Horáčka, jehož užitečnost jsem vysvětlil, a věřím, že všichni, minimálně ti, kteří jsou komunální politici, pochopili jeho přínosnost a jeho užitečnost, a samozřejmě nemůžeme nikdy podpořit omezení osobní svobody, tak jak nám je přináší ministr Brabec.

Toto je stanovisko klubu TOP 09 a Starostové. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michalu Kučerovi. Nyní další přihlášený do rozpravy je pan poslanec Petr Bendl. Pan zpravodaj se hlásí se závěrečným slovem, nebo do rozpravy? Ještě do rozpravy. Dobře. V tom případě kolega Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Pane ministře, dovolu mi pár slov k tomuto tématu, kde jsme vedli vášnivou debatu na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj právě k tomu bezprecedentnímu návrhu, bez soudního rozhodnutí vstoupit do obydlí. Pan ministr si dobře pamatuje situace, které jsme zažívali, ještě když byl v ODS a byl v kladenském zastupitelstvu, že problematika, řekněme, vyloučených lokalit, tzn. území se sociálně složitě přizpůsobivými občany, tam to bylo běžné, že se topilo vším možným.

V okamžiku, kdy tam došlo k jakémukoli přestupku a ti lidé byli, pokud se stalo, že byli identifikováni, přišli před přestupkovou komisi, dostali uloženou pokutu, přitom se zkonstatovalo, že se pohybují s příjmem na sociálním minimu, takže se jim řeklo ty, ty, ty, až vás příště chytíme, dostanete další pokutu, ale protože nebylo možné jim sebrat žádné finanční prostředky, tak oni vlastně s úsměvem odcházeli, myslíce si něco o fungování tohoto státu apod.

A když jsme se bavili o tomto problému na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, došli jsme k podobnému. Že dneska naprostá většina lidí, kteří jenom trochu mají nějaké finanční prostředky, hledá způsob, jak levněji topit, a zároveň tedy ekologičtěji.

Ale problém těchto sociálních skupin je, že tam finanční prostředky nejsou, ani ti lidé nebudou mít na to, aby si koupili nové kotle. Pro ně to není žádná priorita. Pro ně je prioritou úplně něco jiného. A v okamžiku, kdy takovouto osobu chytíte, dáte ji

pokutu, ona ji nezaplatí, protože je na sociálním minimu, tak to působí absolutně devastačně směrem k lidem, kteří dodržují pravidla hry a dodržují zákony v této zemi.

Proto já jsem přesvědčen o tom, že dopustit se toho bezprecedentního rozhodnutí a porušovat domovní svobodu za to, že stejně nepovedeme v převážné většině k cíli, je chybou. Že máme hledat jiná řešení, o kterých tady mluvil nejenom pan kolega Kučera, ale řada... Honza Zahradník a další, že zkrátka máme jít spíše tou jinou cestou, která je možná komplikovanější, ale nedopouštíme se toho precedentu, že budeme dovolovat úředníkům vstupovat bez soudního rozhodnutí do obydlí, a to ještě s nějakým pochybným podezřením, které se může ukázat, jako že to není pravda. Spíš si myslím, že to je návodné pro řešení mezisousedských vztahů, které ne všude jsou absolutně ideální.

Tolik aspoň za sebe. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan zpravodaj, ještě stále v rozpravě. Kolega Zemek, prosím.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Já bych v tuto chvíli nevystupoval jako zpravodaj, ale jako běžný řadový poslanec, neboť k této problematice mám taky co říct. Už jsem dneska nechtěl vystupovat, ale opět tady zazněly takové trochu ne úplně pravdivé argumenty. Celá debata se opět vztáhla na zachování svobody nebo nezachování domovní svobody. Já to musím odmítnout. Já znám trochu tu praxi, protože jsem působil před vstupem do Sněmovny na poli ochrany ovzduší, profesionální ochrany ovzduší.

Jak jsem měl možnost ten zákon nebo tu novelu prostudovat, tam nic nestojí o tom, že by přijelo nějaké komando a vykopávalo dveře a následně vnikalo do domácností. Postup se řídí samozřejmě dalšími normami, jako je např. zákon o přestupcích. V případě, že je podezření z páchání přestupku, opakovaného páchání přestupku, tak dotyčný bude nejprve písemně upozorněn, aby zjednal nápravu, čímž vyloučíme samozřejmě případné udání sousedů nebo msty. Samozřejmě lidé, kteří problémy činí s pálením odpadků, jsou známi v konkrétní obci.

A je paradoxní, že se tady ohání zástupce starostů. Ale právě starostové jsou první, kteří potom chodí na úřad a prosí, aby to ten úřad nějakým způsobem vyřešil. A ten úřad nemá možnost.

A tady bych zareagoval na jednoho z předřečníků, který říkal, že tam dojde k nějakému překotnému nárůstu administrativy a nákladů. Nedojde. I dnes úředník ten případ musí řešit, akorát s tím rozdílem, že ho nevyřeší, protože prostě nemá důkazní materiál. Chtěl bych zmínit to, že tam se nejedná o nějaké plošné kontroly, jak tady možná vzniká nějaký mylný dojem, ale o skutečně výjimečné případy, kdy už je to skutečně poslední záchranná brzda, kde nezbyvá nic jiného, a poslouží to pouze pro získání podkladových materiálů pro řízení o přestupku. Jak jsem řekl, nebude to probíhat tak, že tam přijde nějaké komando a bude vykopávat dveře. Pokud ten dotyčný, který vykoná ten přestupek, neumožní vstup, tak samozřejmě se tam nikdo nebude vlámat násilím, to je nesmysl a musím to odmítnout, nejedná se

o žádné narušování domovní svobody. Ale musíme si říct, jestli dál budeme tolerovat takovéto lidi.

Já bych tady chtěl vyvrátit mýtus o tom, že jsou to pouze sociálně slabší. Z praxe znám případy, že tímto způsobem např. někteří podnikatelé likvidovali odpady ze svého podnikání. Takže mýtus o tom, že jsou to pouze sociálně slabší osoby, je mylný. Takže ty lidi necháme, aby ty svoje přestupky konali dál, aby prostě zamořovali obec, aby tam obtěžovali okolí, ale budou mít stoprocentní domovní svobodu. Já to musím odmítnout. Já si myslím, že pokud někdo porušuje zákon, tak by měl být postižen, a ne že jsou tady zákony proto, aby se porušovaly.

Další věc, která tady zazněla, byla problematika pachů. Musím říci, že zákon to už řeší, nebo ta novela to bude řešit. Byl přijat na zasedání výboru pro životní prostředí pozměňovací návrh paní senátorky Seitlové, kde se zavádějí specifické emisní limity i pro pachové látky. Takže ten nástroj už tam je a trochu se to kříží právě s pozměňovacím návrhem pana kolegy Horáčka, ale ten nástroj skutečně už je tam obsažený. Takže problematika pachů je řešena, byť je to komplikovanější, než se zdá. Ono těch látek, které zapáchají, je poměrně velké množství, každému něco jinému voní nebo, jak se říká, smrdí. Někomu třeba vadí i produkty třeba z lihovaru, když se vypaluje lih, někomu to nevadí. Takže ono to není tak jednoduché, není to tak černobílé, jak to ze začátku vypadá. Ale opakuji, ten nástroj tam už je a je právě zahrnut v pozměňovacích návrzích, které byly přijaty výborem pro životní prostředí.

Tolik můj příspěvek, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zemkovi. Mám dvě faktické poznámky. Nejdřív pana poslance Michala Kučera a poté pan kolega Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Jenom krátce zareaguji na slova svého předřečníka pana poslance Zemka.

Pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, já s vámi v principu v mnohém souhlasím. Existují tady totiž dvě svobody, dvě práva – jedno právo je domovní svoboda, osobní svoboda a na druhé straně právo dýchat čistý vzduch. Já si myslím, že taky nechci, aby mi někdo znečišťoval ovzduší, aby mi někdo páčil odpad. Ale bohužel tohleto řešení je to nejhorší možné řešení, které ministr Brabec přináší. A když už chtěl něco podobného přinést, tak probíhá proč tam neexistuje možnost nebo povinnost soudního příkazu? Proč je to ponecháváno na nějaké úřednici, na nějakém rozhodnutí? Proč tam není soudní příkaz? Ve všech ostatních případech, kdy vstupujeme do domova, je soudní příkaz. Možná existují nějaké výjimky, možná existují nějaké výjimky při nějakých extremistických akcích, ale toto žádná extrémní akce není. Pokud říkáte, že ten proces bude zdoluhavý, jaký je problém si opatřit soudní příkaz? A tam to ministr Brabec prostě vynechává. On to ponechává na nějakém procesu rozhodování někoho, kdo rozhodne, že v tuhleto chvíli může vstoupit do onoho obydlí. A když ho tam nikdo nepustí, tak co se bude dít? Tak nakonec k tomu soudu půjdou stejně. Proč to není přímo v tomhle zákoně? No

protože to je jednoduché, protože to je rychlé, protože to je způsob, jakým pracuje tato vláda - pouze na efekt, na nic jiného.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michalu Kučerovi. Nyní pan poslanec... A tak se nám rozmnožily faktické poznámky. Pan kolega Bendl, kolega Horáček, Černochová, Adamec, Zemek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Mě také vyprovokoval pan kolega Böhnisch ke dvěma poznámkám. První, kde argumentoval tím, že přece také nějaký podnikatel pálí někde nějaké odpady. Tím asi chtěl říct, že co podnikatel, to lump, který pálí kdeco možného apod. Přitom sám dobře ví, že na podnikatele má tenhle stát tolik bičů, jak ho zničit, jak ho zlikvidovat, a tohle je další, který se jenom vymýšlí, a nadbytečný, zcela určitě. To za prvé.

A za druhé, to, na co jsem se tady snažil poukázat, je, že starostovi, jak jste říkal, se nepodaří ten problém vyřešit. Ten starosta dostane před přestupkovou komisí dotyčné osoby, které páchají takovýto přestupek, bude jim udělena pokuta, ale ony tu pokutu nezaplatí, protože budou na svém sociálním minimu, takže se smíchem a s úsměvem zase odejdou. A výsledek bude, že občané budou tomu starostovi říkat: vy jste s tím vůbec nic neudělal a přitom už na to máte zákon. A tady vláda bude říkat: no vždyť my jsme vám dali do rukou zákon, který to řeší. Ale fakticky to nevyřešíte. To není prostě cesta, jak to vyřešit, a to za tu cenu, že porušíme domovní svobodu. V tom je ten problém.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní je tam pan poslanec Václav Horáček. (Zpravodaj jde k mikrofonu.) Pane zpravodaji, já chápu, ale vy jste přihlášen k faktické poznámce a faktické poznámky - ještě jednou přečtu pořadí: pan poslanec Horáček, paní poslankyně Černochová, pan poslanec Adamec a pak jste vy. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji, pane předsedající. Mně nezbyvá než reagovat taky samozřejmě na pana zpravodaje. Já jsem uváděl v tom svém, když jsem tady mluvil, že vidím, že už se to zpřisňuje. Ale upřímně řečeno, zpřisnění paní senátorky, které jste si osvojili, nic neřeší. Tam není žádná hodnota. A pokud nejsou jasná kritéria, tak se samozřejmě toto zase bude obcházet a pro města, obce a pro obyvatele těchto měst a obcí to nepřinese nic dobrého.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Jana Černochová také k faktické poznámce. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Dobré dopoledne, dámy a pánové. K tomu vystoupení pana kolegy poslance Kučery bych chtěla jenom připomenout ne tak dávno minulost této Sněmovny, kdy jsme tady projednávali zákon o zbraních a tato vláda, stejně jako v předešlém případě, tedy v zákoně o zbraních, prolomila domovní svobodu. Bez souhlasu státního zástupce, bez

souhlasu soudce je možné, aby policista, který pojme důvodné podezření, že někdo má v úmyslu něco spáchat legálně drženou zbraní, má možnost vstoupit do obydlí. A není to tak dávno, je to myslím tři čtyři měsíce, bylo to před prázdninami, hodně jsme tady k tomu vystupovali. Takže prolamování domovní svobody je pro tuto vládu jakási hobby, jakýsi krok, který považuje za krok tím podle nich správným směrem.

Já samozřejmě toto také nesdílím, protože samozřejmě většina z vás ví, že působím i v komunální politice, a jako starostka si neumím představit, jak toto oprávnění bude vykonatelné v praxi. (Předsedající: Děkuji, nyní...)

Promiňte, ještě poslední poznámka. Stejně jak jsem říkala, že je protiústavní to prolomení domovní svobody bez souhlasu státního zástupce nebo soudce, tak se domnívám, že i v tomto případě je to porušení ústavních práv občanů České republiky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Ivan Adamec k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče. Poté pan kolega Zemek. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo. Možná úvodem – tady padlo slovo "poslanec Böhnisch". Když se koukám na pana poslance Zemka a pana poslance Böhnische, tak nevím, jak může dojít k záměně. Ten s tím dlouhým ohonem je tady panem zpravodaj. To jenom úvodem, omlouvám se.

Já bych řekl, že život vytváří určité paradoxy a někdy je to překvapivé. Padalo tady, že lidé si žádají o kotlíkové dotace, tzv. kotlíkové dotace, kdy chtějí samozřejmě zlepšit svůj vztah k topení, k životnímu prostředí dobrovolně. Ale taky dodávám – kdo si vždycky žádá a ptá se mě na to, říkám ano, je to dobrá věc, ale musíš si uvědomit, že ti jednou přijde jakýsi státní úředník to zkontrolovat přímo do obydlí a ty se dobrovolně zavazuješ, že ho tam pustiš, že to zkontroluje, protože jinak ti tu dotaci seberou a ještě budeš platit další náklady, které s tou dotací byly spojeny. No a na druhé straně říkáme, že prostě ti, co nemají zájem, nechtějí, tak oni nechtějí ani tu domovní prohlídku. Ale tady je ten problém právě v tom, že skutečně je tady otázka, zda tato cesta je ta správná. Já znovu říkám, že pokud někdo... A my to tady dneska evidentně nevyřešíme. Budeme o tom hlasovat, nevyřešíme to. Ale pokud je o tom někdo opravdu skálopevně přesvědčen, a já si myslím, že by to tak nemělo být, ta prohlídka bez příkazu soudu, tak pak jediná cesta prostě je obrátit se na toho, kdo to rozhodne, a to je v tomto státě Ústavní soud, a podřídit se jeho verdiktu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kolega Zemek má faktickou poznámku, tím bychom ji měli vyčerpat. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji. Nejprve bych zareagoval na pana kolegu Bendla. Týká se to toho, co tady zaznělo ohledně podnikatelů. Tak aby tady nedošlo k nějakému omylu. Já jsem řekl, že jsou známy z praxe některé případy. Tím bych chtěl říci, že 99,9 % ostatních podnikatelů je poctivých a všichni dodržují pravidla. Takže já bych to určitě negeneralizoval. To musím odmítnout.

Za druhé k otázce toho, jestli se jedná o prolomení domovní svobody, nebo nejedná. Můžeme tady o tom polemizovat, každý ať si udělá obrázek sám. V tom se asi neshodneme. Já se domnívám, že to prolomení domovní svobody není. Ta dotyčná úřední osoba tam přijde až po dvojím písemném ohlášení, dvojím písemném řešení. Nebude se tam vlamovat násilím. Pokud by se jednalo o to, že to muselo jít na soudní příkaz, tak v tom případě pak diskutujeme o tom, jestli budeme dávat soudní příkaz například při kontrolách plynoměrů apod. Já si myslím, že to je nereálné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nemám žádnou přihlášku do rozpravy a nikdo se z místa nehlásí. Rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Ano, pan ministr. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, debata mě ve většině případů nepřekvapila, protože už jsme ji vedli opakovaně, já ty argumenty znám. Některé z vás asi nepřesvědčím, přesto se o to znovu pokusím.

Já bych se opravdu už jenom ve zkratce vyjádřil k několika věcem. Začnu panem kolegou Klánem, vašim prostřednictvím, pane předsedající. Ta problematika je dneska tak, že kvalitu paliv řeší Česká obchodní inspekce. Dokonce na svých webových stránkách má přesný postup, jak by měl postupovat kupující v případě, že nakoupí nekvalitní palivo. A v tomto případě, pokud by došlo skutečně k té kontrole z důvodu, že ten člověk koupil ve veřejné distribuci nekvalitní palivo, tak by to určitě při té kontrole bylo zohledněno. Jednoznačně. To znamená, že pak by odpovědnost opravdu byla na tom dodávajícím, protože on prodal nekvalitní palivo. Každý kotel má nějaké jasné parametry, co se tam prostě má spalovat, a my jsme to i s Českou obchodní inspekci řešili. Oni řekli, že tímto způsobem by to bylo řešitelné. Jinými slovy, pokuta by v tu chvíli nepadla na toho člověka, protože on by prokázal nějakou konkrétní účtenkou, že nakoupil palivo, a potom by samozřejmě případně to asi příště od té firmy nevzal. Ale rozhodně v takovém případě, pokud by takový důkaz měl, tak by k té pokutě, nebo k té sankci dojít nemělo.

K panu kolegovi Zahradníkovi vašim prostřednictvím, pane předsedající. Pane kolego, ty kotlíkové dotace opravdu jsou zaměřené na ty nejhorší kotle. To jsou 1. a 2. emisní třídy. Problémem je spíš to, že ty kotlíkové dotace nepokryjí celkový počet starých kotlů, kterých je více než těch 100 tisíc, které budeme schopni pokrýt z kotlíkové dotace, a budeme určitě hledat další peníze.

Už tady pan kolega Zemek, a díky za to, i z té praktické praxe řekl několikrát, že ta varianta, kterou někteří z vás používáte, jako že se tam bude vlamovat nějaké komando s beranidly, je samozřejmě nesmyslná. Kontrola bude probíhat striktně podle zákona o kontrole, podle kontrolního řádu. A tam jsou přesně popsány postupy. Takže my se odvoláváme pouze na příslušnou legislativu, jak taková kontrola probíhá.

Opakovaně jste zmínil, to znamená určitě víc jak dvakrát – já teď skočím k panu kolegovi Kučerovi, vašim prostřednictvím. No, pan kolega Kučera teď přichází, jsem rád. On mě opět pobavil. Protože on říkal, že existuje spousta řešení, ale neřekl žádné.

Řekl akorát to, že by měla být plynofikace. Ta věc má jenom takový drobný háček, pane kolego, vašim prostřednictvím, pane předsedající, že ty plynové přípojky lidé opustili právě proto, že je drahý zemní plyn. A já nevím, jestli tedy TOP 09 bude navrhopvat, že by se s těm lidem mělo přispět na zemní plyn, aby ho využívali. Protože v České republice je 300 tisíc nevyužívaných plynových přípojek. Tenkrát to rozhodnutí bylo asi možné dobré, úplně stejně, jako když lidé byli motivováni pro to, aby tu topili elektrickým proudem, ale ta elektřina potom zdražila. Takže to už jsou tržní mechanismy.

Já si myslím, že systém právě kotlíkových dotací jasně ukazuje, že se snažíme pozitivně motivovat lidi tak, aby si s velkou dotací mohli ten nový moderní kotel pořídit. Ale těžko jim můžeme dotovat palivo. V tu chvíli, samozřejmě jestli mě napadáte, že nemám žádné řešení nebo že přicházím s tím nejhorším řešením, tak ta mnohaměsíční debata s řadou odborníků byla opravdu o tom, jestli i toto pro mě relativně krajní řešení je i v tom preventivním účinku jediné možné, jestli máme nějaké jiné technické možnosti. A bohužel ze všech těch debat, včetně zahraničních modelů – Polsko atd., i Německo –, se prostě ukázalo, že jiné důkazy, hodnověrné důkazy spalování odpadů zatím bohužel nejsou. A já nepopírám, že mohou být za několik let, a třeba to opravdu těm dronům nakonec za pár let budeme řešit. Ale teď to bohužel ještě nejde. Takže jenom bych čekal, když řeknete, že existuje celá řada koncepčních řešení, že je také vyjmenujete. Ale vy jste se jim takticky vyhnul, což mě vede k závěru, že to asi s těmi koncepčními řešeními nebude tak jednoduché.

Ke kolegovi Horáčkovi vašim prostřednictvím, pane předsedající. Děkuji, že on tam zmínil, že je tam – to je ten návrh A2 v rámci pozměňovacích návrhů, který zpřisňuje, zmocňuje vlastně tou příslušnou vyhláškou tak, aby problematika pachů byla řešitelná lépe. Problematika pachů je velmi obtížně řešitelná v celé Evropě právě proto, že pach je parametr, který se objektivně skutečně velmi špatně zajišťuje. My jsme si dělali i svodku zahraničních modelů a musím říct, že zkušenost v České republice mezi lety 2002 až 2006 jasně ukázala, že je to velmi komplikované, aby tam byly nějaké stanovené parametry. Protože ony naprosto neplnily svůj účel. Proto si myslíme, že to zmocnění by předešlým mělo být na krajských úřadech a na vyhlášce. Je to součást nějaké delší diskuse.

Návrh, který pan kolega Horáček předložil, je návrh velmi rozsáhlý. Musím říct, že tam chybí celá řada záležitostí, třeba jak bude identifikován ten odpovědný provozovatel, kdo bude hradit měření, zpracování rozptylové studie atd., atd. A hlavně chybí naprosto důsledné posouzení dopadů toho pozměňovacího návrhu. Takže tohle je určitě debata, která bude vedena dál. My jsme přesvědčeni, že pozměňovacím návrhem A2 dochází ke zpřisnění té vyhlášky a část těch problémů bude řešena.

A už se dostávám k závěru. Na pana kolegu Junka myslím reagoval už částečně pan kolega Zemek s tím, že opravdu byrokracií zvýšené náklady to nepřinese, protože ony už tam dneska jsou. Akorát to, že ve finále to šetření prostě jde do ztracena, protože se nedá nijakým způsobem uzavřít. A ta nedotknutelnost – ano, je to stálá otázka. Nejsme přesvědčeni, a nejenom my z Ministerstva životního prostředí, ale myslím, že je to věc, kterou jsme právě diskutovali s ústavními právníky, že ta nedotknutelnost obydlí není neomezená. Jde vždycky o to vyvážit ta ústavní práva.

A tak jak tady zaznělo, je tady ústavní právo na příznivé životní prostředí, které jako by nikdo nebral.

A jestli pan kolega Bendl říká "no, oni to jsou vlastně ti lidé, kteří nakonec to stejně neplatí", tak tedy úplně rezignujeme. Otázka potom je, co tedy budeme dělat. Když někdo, kdo je sociálně slabý, pojede rychle autem nebo bude mít nějakou totální trosku, jako to auto, tak řekneme – mávneme rukou a řekneme "no my na něm stejně ty peníze nevymůžeme, tak se k tomu nebudeme vyjadřovat"? Já si myslím, že přesně to je rezignace státu, kterou bych já podpořit nechtěl.

A jenom připomínám úplně na závěr, že i kolegové z opozice vlastně připravovali podobné řešení, resp. ministr Chalupa se snažil o podobné řešení, ministr Chalupa za ODS. Nakonec neprošlo, neprošlo ani mezíresortem, protože nebylo ústavně konformní, ale směřovalo právě k tomu, aby vyšlo vstříc starostům, protože i starostové za ODS a TOP 09 samozřejmě bombardovali své poslance, aby tuto věc řešili, a byla tam snaha o to ji řešit. Ona se tedy úplně nepovedla a troufám si říct, že jsme to zatím dotáhli do té pozice, která je vyvážená.

Chápu, že vyvolává nějaké debaty, ale jsem přesvědčen, že velká většina těch případů nakonec právě bude tímto preventivním charakterem vyřešena a že té vlastní kontroly, kdy dojde opravdu ke kontrole v domácnostech, jich bude minimum. A je to příspěvek ke zlepšení životního prostředí. A jsem skutečně přesvědčen, že pokud rezignujeme a řekneme, že je nám jedno, co naše děti budou dýchat – a že tam těch zplodin je, v těch zplodinách ze starých domovních kotlů při spalování odpadu – tak u toho já být nechci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi za jeho závěrečné slovo. Ptám se zpravodaje, jestli má zájem o závěrečné slovo. Má. Potom s přednostním právem Miroslav Kalousek a Zbyněk Stanjura. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji, pokusím se být stručný a shrnout, o co se zhruba jedná. Jedná se převážně o transpoziční novelu, kde je zhruba asi 70 drobných úprav a změn, které vyplynuly s postupem času i vzhledem k různým jiným zákonům. Jsou tam takové čtyři základní změny proti původnímu zákonu. Za prvé se jedná o zpřísnění limitů u prachových částic od roku 2020. Pak se jedná o harmonizaci problematiky nízkoemisních zón, resp. nízkoemisních plakét tak, aby byly kompatibilní s okolními státy. Za třetí se jedná o upřesnění při vyhlašování smogových situací, kdy dochází ke zpružnění celého systému. Asi nejvíce diskutovaná změna se týká právě možnosti kontrol lokálních topenišť v odůvodněných případech a výjimečných případech. O tom zhruba ta novela je.

Za sebe mohu říct, že tyto změny pokládám za prospěšné a kladné, a tudíž tuto novelu podporuji. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho závěrečnou zprávu. Tím skončila i tato etapa projednávání, ale mám tu teď s přednostním právem předsedu TOP 09 a potom předsedu klubu ODS. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, dovolu, protože už nejsme v rozpravě, abych jenom velmi stručně zareagoval na závěrečné slovo pana ministra, který vyjmenovával jeden argument jednoho poslance po druhém a vypořádával se s ním po svém. Včetně toho, že někteří z nich ho i pobavili.

Dovolte, pane ministře, abych vám řekl, že v zásadě i vy jste nás pobavil. Protože dřív než nastoupily nové pořádky, tak bývalo gentlemanským zvykem v této sněmovně, že pokud se ministr a předkladatel chtěl vypořádat s argumenty svých oponentů, dělal tak ještě během diskuse, aby jim dal možnost na jeho reakci dovysvětlit svůj argument nebo mu sdělit, proč se ten ministr mylí. To vy zásadně neděláte, myslím si, že programově, v podstatě celá vláda. Není to úplně fér, není to ani statečné a především to prozrazuje velkou odbornou nejistotu v argumentaci.

Takže protože poslanci za TOP 09, kteří zde vystupovali a které jste ve své závěrečné řeči jmenoval, vystoupit nemohou, tak dovolu, abych vám jejich jménem sdělil jejich názor, že vaše protiargumenty vůči jejich vystoupení byly nekvalifikované, nekompetentní, a doporučuji Poslanecké sněmovně, aby se vašimi argumenty neřídila. Děkuji. (Potlesk z lavic TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, chtěl bych vás vyzvat, abyste otevřel rozpravu a dal šanci těm, kteří používali v rozpravě odborné argumenty, aby mohli na vaše závěrečné slovo zareagovat. Myslím, že pan předseda Kalousek to řekl úplně přesně. Vy jste vlastně využil možnosti jednacího řádu, to plně respektuji. Ale nedal jste jim možnost. Včera, když jste zapomněli načíst zkrácení lhůty u jiného vládního návrhu zákona, tak jste rozpravu otevřeli. Nebyl jste to vy, ale byl to váš vládní kolega. Já bych vás chtěl k tomu vyzvat. Přece se nebojte těch argumentů. A opravdu je to nefér. Možná jste to neudělal úmyslně, jsem optimista, že jste si to neuvědomil. Tím, že jste si svoje vystoupení nechal až na závěrečné slovo, ne do rozpravy, tak ti, kteří nemají přednostní právo, v této chvíli vystoupit nemohou a přitom by vystoupit chtěli. A chtěli by ještě před závěrečným hlasováním přesvědčit poslankyně a poslance o správnosti svých pozměňujících návrhů, případně uvést a dovysvětlit své argumenty. Máte to samozřejmě v rukou vy. My ne. My na vás můžeme jenom apelovat. Ale myslím, že by to bylo v pořádku. Tomu zákonu se věnujeme poměrně dlouho. Myslím, že nějakých deset minut, že delší to určitě nebude, tomu ještě věnovat můžeme. Jedná se o závažný zásah do občanských svobod. Myslím, že před hlasováním by ti, kteří nemají stejný názor jako vy, mohli mít stejnou šanci. Protože vy jste reagoval na jejich vystoupení, nějak jste je oznámkoval, některé jste odmítl, vlastně všechny jste odmítl. Tak jim dejte prosím šanci. Já vás jen takhle vyzývám. Nic jiného udělat nemohu. Protože nepovažuji za důstojné, abych si od kolegů vzal papír a já to předčítal, když je to jejich práce, jejich příprava a jejich odborné argumenty.

Děkuji za vstřícnost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi. Ještě než budeme pokračovat, přečtu došlé omluvy. Paní poslankyně Berdychová se omlouvá 7. 9. od 12 hodin do konce jednání, další dny potom budou v dalších dnech načteny. Paní kolegyně Hnyková se omlouvá od 14.30 do 19 hodin dnešní den. A pan kolega Fiedler od 14.30 hodin do konce jednání dne z osobních důvodů.

Ptám se, jestli chce pan ministr reagovat na tu výzvu. Chce. Tím nám otevře znovu rozpravu. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Reaguji na korektní výzvu pana kolegy Stanjury, na rozdíl od podle mého názoru nepřilíš korektního sdělení pana kolegy Kalouska, ale to mě nepřekvapilo. Takže děkuji za to a samozřejmě se nebojím těch argumentů, rád na ně budu reagovat a i já to považuji za důležitou normu. Takže pokud samozřejmě chcete nějakým způsobem dál ještě na to reagovat, rád si to poslechnu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Tím byla znovu otevřena rozprava. Ale to už začínáme faktickými poznámkami v tomto pořadí: pan poslanec Opálka, Bendl, Zahradník, Horáček, Junek. Takže první je pan poslanec Miroslav Opálka s faktickou poznámkou po znovuotevřené rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Chtěl bych jenom upozornit pana ministra, když hovořil o problému, že zdražení plynu zkomplikovalo tuto čistou energii, aby byla více využívána, že problematika limitů těžby hnědého uhlí na Mostecku zkomplikuje situaci těm, kteří mají kotle na K2. Protože ta bude postupně docházet a budeme ji muset dovážet, pokud budeme chtít, aby majitelé těchto kotlů je dále provozovali. Takže to jenom na margo věci zdánlivě nesouvisící, že i tato reakce vlády, kdy se bavila o limitech těžby, bude mít vliv na to, čím a jak se bude ekologicky v naší republice topit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Petra Bendla. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo i za umožnění se ještě vyjádřit k tomu, co tady říkal pan ministr, neboť interpretoval má slova tak, že já jsem tady sdělil, že rezignujeme na jakékoliv řešení. Já jsem nic takového neřekl. Já jsem říkal: Pojďme hledat řešení, která tady padla. Například, abych byl konkrétní, hledání možné šance při vrácení PET lahve, že někdo získá nějaký finanční prostředek. Protože když se podíváte, jak je PET lahvevi zaneřáděno kdejaké území, pak by to možná pomohlo. Je to jedna z věcí, která možná bude komplikovaná, ale určitě by pomohla. My, co jezdíme každý rok čistit Berounku, o tom můžeme vyprávět a dokladovat to stohy různých PET lahví, které kopírují naše vodní toky. To za prvé.

Takže prosím, aby nebyla má slova interpretována tak, že jsem tady říkal: rezignujeme na jakékoliv řešení. To není pravda. Nic takového jsem tu neřekl.

A pak se omlouvám panu kolegovi Zemkovi, že jsem z něj udělal Böhnische, ale nebyl to úmysl. Oběma se omlouvám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji tedy panu poslanci Bendlovi. A nyní s faktickou poznámkou pan kolega Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, já se jenom krátce vyjádřím k tomu, co už jsem vlastně možná zmínil. Ale pan ministr ve svém závěrečném slově opakovaně naléhal, abychom sdělili, jakou tedy metodu chceme pro odhalování znečišťovatelů používat, jakou sofistikovanou vědeckotechnickou metodu.

Musím říci, že on je ten, který má k dispozici velkou ministerskou kapacitu. Nemyslím vědeckou, ale organizační, administrativní, lidí, kteří by měli znát, zda existují různá vědecká pracoviště na vysokých školách, univerzitách, výzkumných ústavech, která se tím možná už zabývají. Já mám informaci, že tomu tak je, že mají metody, kterými by takzvaně na dálku mohlo být detekováno a prokazatelně registrováno znečištění. Jenom zadat tento výzkumný úkol, případně realizovat jeho použití, pokud takový výzkum již byl dokončen. To je jediné, co k tomu chci říci.

A jinak znovu žádám o podporu pozměňovacího návrhu pod písmenem B. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Václav Horáček. Připraví se pan kolega Junek, také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Vážený pane ministře, jestli jste říkal, že vás pobavil Michal Kučera, tak vy jste zase pobavil mě, protože jste tady říkal, že můj materiál byl velmi obsáhlý a složitý. Já bych kolegům ukázal, že jsou to dva body velmi stručné. Jestli jste k tomu myslel důvodovou zprávu, pak to tedy chápu.

Když jste říkal, že některé věci nebyly dotažené, tak nevím, jestli jste materiál četl, nebo odůvodnění ze druhého čtení, protože jsem tady jasně říkal, že na tento pozměňovací návrh a zákon by měla být navazující vyhláška nebo metodický pokyn, který dále srozumitelně stanoví, jak budou orgány státní správy postupovat. Myslím si, že to bylo obsaženo i v tom, co měla paní senátorka. Další postup tam byl. Samozřejmě nebyly konkrétní, protože když člověk neví, co projde a neprojde, nemůže dávat další konkrétní návrhy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Horáčkovi. Nyní poslední faktická poznámka pana poslance Jiřího Junka, dále je přihlášen s řádnou

příhláškou pan kolega Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Junek: Děkuji. Byl jsem jmenován, takže budu reagovat.

Pan ministr sdělil, že jsem řekl, že opatření § 17 bude znamenat zvýšenou administrativu. On tvrdí, že to tak nebude. Tak si to jenom v rychlosti pojdme zopakovat. To znamená, že přijde na úřad udání, úředník se s tím musí vypořádat, pošle nějakou výzvu, dotyčný musí doložit, čím topí, a tak dále a tak dále. Úředník znovu odpověď přijme, musí ji vyhodnotit a znovu odepsat dotyčnému, jak vyhodnocení dopadlo. Přijde nové udání, opět se tím úředník zabývá, jde kontrola, nestačí jeden úředník, musí být úředníci dva, jdou k vám do bytu, předpokládám, že opět udělají nějaký zápis o tom, že kontrola proběhla, odeberou vzorek, ten vzorek se někam pošle, vzorek něco stojí, opět se musí vyhodnotit a tak dále.

Neříkejte mi, že není zvýšená byrokracie a administrativa. Koneckonců v důvodové zprávě bylo napsáno, že dopady do rozpočtů obcí budou, a budou zvýšené. Nebyla tam žádná částka. To tam nebyla, ale bylo tam uvedeno, že to znamená zvýšení finančních výdajů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Junkovi i za dodržení času k faktické poznámce. A nyní tedy s řádnou přihláškou ve zновуotevřené rozpravě pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Děkuji panu ministru Brabecovi za možnost ještě jednou vystoupit a reagovat na jeho slova. Vystoupím pouze krátce.

Já jsem tady už minule řekl, že pan ministr Brabec nepřichází s dlouhodobými řešeními, že nepřichází s koncepčními řešeními, že pracuje pouze na efekt, že hledá řešení krátkodobá, to znamená vyčerpat a zakázat. Že má stejný styl práce jako Andrej Babiš, který v tomto týdnu objevil vyloučené lokality. To máme kompetentní ministry, když to objeví v tento týden!

Chci reagovat věcně na dvě věci, které zde řekl, a celkem nepravdivě, v závěrečném slovu pan ministr Brabec. Za prvé řekl, že plynofikace je ta cesta. Já jsem plynofikaci jako takovou nikdy nezmiňoval, že je to řešení, které nám do budoucna přinese nějaké zásadní zlepšení ovzduší. Já jsem řekl, že je to příklad z minulého století, příklad z 90. let, kdy tehdy měli odvahu přijít s nějakým koncepčním řešením a v situaci, kdy vytopny byly všechny na hnědé uhlí, je tehdy plynofikovat. Takže je to spíše věc, která slouží k inspiraci.

Mě skutečně zaráží, že pan ministr Brabec s tím svým velkým odborným aparátem nepřijde na jiná řešení, než je něco zakázat, a vyzývá opoziční poslance, aby přišli se svými řešeními. Řešení jsem taky zmiňoval. Je to podpora jiného typu vytápění, než jsou fosilní paliva. Protože jistě všichni sami víte a ví to i pan ministr Brabec, v tom ho nepodezřívám, že by tuto věc nevěděl, že především záleží na palivu. Na druhém místě záleží na způsobu topení a až na třetím místě potom záleží

na samotném topidle. A podpora, pokud chce pan ministr Brabec nějakou nápovědu a pomoc ze strany opozičních politiků, protože sám je bezradný, tak je to podpora vytápění například dřevem, podpora sušáren, obecních sušáren, podpora obecních skladů. Pan ministr Brabec je expert na rozdávání peněz mezi lidmi, na čerpání dotací, tak nechť peníze přesměruje tímto směrem, aby se lidem vyplatilo topit kvalitním suchým dřevem, aby se jim vyplatilo chodit do obecních sušáren, aby se jim vyplatilo kupovat kotle na dřevo. Protože teprve změna systému je řešení, a ne postih těch, kteří nemají ani na to, aby si koupili pořádné palivo.

Možná už na toto téma nebudu dále mluvit, protože jsem cítil jenom potřebu se vyjádřit k tomu, že tady propagujeme některé metody, které nejsou úplně podle představ Ministerstva životního prostředí. Já bych chtěl skutečně vyzvat pana ministra Brabce, aby se zbývající rok do konce volebního období zaměřil na dlouhodobé koncepční plány, které nechá možná sobě do dalšího volebního období, možná svému nástupci, ale něco po sobě zanechává. V tuto chvíli po sobě zanechává jenom zákazy, příkazy a omezení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl pan poslanec Kučera, ale vyvolal další faktickou poznámku - kolegy Josefa Hájka, kterému dám slovo k faktické poznámce. Věřím, že to bude poslední přihláška do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, bohužel mě stínový ministr životního prostředí Kučera zvedl ze židle. Já jsem panu ministrovi říkal: za dobrý skutek budeš potrestán. Když reagoval na výzvu pana Stanjury, já jsem očekával věcnou odbornou diskusi, rozpravu. Samozřejmě pan Kučera se nezapřel. Chci říci toto: Pan čestný předseda TOP 09 má tisíce hektarů lesů, takže můžete začít. Může začít s tím, že bude své lesy dávat k dispozici občanům, může dávat občanům nebo malý hospůdkám, které díky EET v uvozovkách asi budou bojovat o přežití, dřevo, může je zásobovat dřevem, mohou topit ekologicky a určitě to potom přinese ten kýžený efekt, o kterém pan stínový ministr Kučera hovoří.

Každopádně já si myslím, že pan ministr a ministerstvo včetně Státního fondu životního prostředí dělá kus dobré práce. Protože nezaznělo tady to, že zásadní a nejlepší způsob, jak pomáhat životnímu prostředí, je netopit, tzn. zateplovat. Máme program Nová zelená úsporám, která skutečně dává možnosti zateplovat, a tím snižovat energetickou náročnost na vytápění.

Ještě navážu na pana Bendla, který hovořil – nedělejme zákony, protože stejně ti nepřizpůsobiví je obejdou. Mám takový návrh. Naši koaliční partneři prosazují sociální bydlení. Tak udělejme jim bydlení s ústředním topením, a tím pádem bude tento problém vyřešen. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Tím jsme vyčerpali znovuotevřenou rozpravu. A ptám se, jestli je zájem znovu o závěrečná slova. Už tomu tak není.

Takže můžeme pokračit. V tom případě přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Žádám zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil, sdělil stanovisko. O totéž budu žádat pana ministra. Pane zpravodaji, prosím, je to na vás.

Poslanec Václav Zemek: Takže já bych vás nejprve seznámil s usnesením výboru pro životní prostředí, na kterém byla přijata –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ale já vás přeruším. Prosím sněmovnu o klid! Už jsme ve fázi, kdy budeme rozhodovat o návrzích, o kterých tady bylo opravdu dlouze a velmi detailně diskutováno. A prosím tedy, abyste se soustředili a nechali zpravodaje, aby odvedl svou práci.

Ještě počkejte, pane zpravodaji... Já opravdu trvám na tom, aby se sněmovna uklidnila. Děkuji, pokračujte.

Poslanec Václav Zemek: Výbor pro životní prostředí na své schůzi doporučil Poslanecké sněmovně, aby hlasovala v následujícím pořadí. Za prvé o legislativně technických připomínkách, úpravách, ale ty tady nezazněly, takže tento bod můžeme vypustit.

Za druhé o návrzích A1 až A7 a A9, což byly návrhy, které prošly a dostaly kladné stanovisko na výboru pro životní prostředí. Dále pak je tam orientační hlasování o bodu A8, kde jsou dvě varianty. A po orientačním hlasování varianta, která získá více hlasů, se bude znovu hlasovat. Za páté návrh A10.

Pak následují pozměňovací návrhy, které podali jednotliví kolegové ve druhém čtení – návrh pana kolegy Zahradníka pod písmeny B1 až B3, dále pak návrh pana kolegy Horáčka C1 až C2 a za třetí pana kolegy Junka D1 až D2.

Já možná ještě ve stručnosti řeknu, o čem ty pozměňovací návrhy jsou, abychom věděli, o čem hlasujeme.

Ta série A, která prošla výborem, A1 až A7. A1 je upřesnění v poznámce pod čarou, A2 je ta zmiňovaná problematika pachových látek, kdy se zavádějí specifické pachové limity, emisní limity, na pachové látky. A3 je zmírnění požadavků při vypočítávání znečištění u záložních zdrojů. To jsou zdroje, které pracují pouze 300 hodin ročně, teď je to 500 hodin ročně. Dále tam jsou upřesnění ohledně smogových situací v bodu A4. Bod A5 upřesnění kompetencí u inspekce životního prostředí. A6 doplnění výčtu, kdo bude upozorňován během smogových situací – tam se doplňují některé další subjekty.

Pak se dostáváme k bodu A8, kde jsou dvě varianty, kde varianta A.II v podstatě zachovává stávající stav a A.II (?) upřesňuje u povinnosti přimíchávání biopaliv, jaké jsou parametry pro to, aby to mohlo být přimícháno, jaké typy. Byl to požadavek od Celní správy, kdy docházelo k určitým komplikacím, kdy některé typy byly např. uplatňovány několikanásobně opakovaně nebo byly uplatněny i v jiných státech

Evropské unie. Takže je to upřesnění. Ale opakuji, pokud tato varianta A8.I neprojde, tak je tady ještě varianta A8.II, která zachovává současný stav.

Pak tady máme bod A9, který zpřesňuje tabulky v příloze 10, kde se pouze upravují nadpisy. Je to v části I a v části II. Potom je tady bod A10, který upravuje účinnost.

Pak následují body od pana kolegy Zahradníka, které v podstatě vypouštějí již zmiňovanou možnost kontrol lokálních topenišť. To samé je v podstatě návrh pana kolegy Junka.

A pozměňovací návrhy pana kolegy Horáčka jsou pod písmenem C. Jak už tady bylo řečeno, postihují problematiku pachových látek, kterou ovšem už částečně řeší i ten bod A2, který prošel výborem pro životní prostředí.

Tolik tedy stručně k pozměňovacím návrhům. Nezazněl tady asi žádný alternativní návrh, takže...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já se zeptám, jestli má někdo připomínku k navržené proceduře hlasování. Není tomu tak.

Proceduru odhlasujeme, a to v hlasování číslo 67, které jsem zahájil, a ptám se, kdo souhlasí s návrhem procedury hlasování. Kdo je proti návrhu zpravodaje? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 67, z přítomných 178 pro 168, proti nikdo. Procedura byla schválena.

Můžeme tedy začít, pane zpravodaji, prvním hlasováním.

Poslanec Václav Zemek: Takže jako první hlasování budeme hlasovat o bodech A1 až A7 a současně o bodu A9. Stanovisko je kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Kladné.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 68 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 68, z přítomných 178 pro 164, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat, další návrh.

Poslanec Václav Zemek: Nyní bychom orientačně hlasovali o variantě A8.I. Stanovisko je kladné, možná o něco kladnější než ta druhá varianta II.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. (S úsměvem.) Míru kladnosti jistě každý sám individuálně posoudí v hlasování. Pan ministr? (Preferujeme variantu I.)

Otevřel jsem orientační hlasování o variantě číslo I. (Hlasování pořadové číslo 69.) Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Vzhledem k tomu, že je orientační hlasování, se neptám, kdo je proti. Děkuji vám.

Ze 178 pro 170.

Nyní tedy orientační hlasování o variantě číslo II v hlasování číslo 70, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro variantu číslo 2. Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 70 z přítomných 178 pro 1.

Budeme tedy hlasovat o variantě I v bodě A8, a to v hlasování číslo 71, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 71, z přítomných 178 pro 171, proti nikdo. Varianta A8.I byla přijata. Můžeme pokračovat, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Zemek: Nyní je to bod A10. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Kladné.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 72 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 72. Z přítomných 178 pro 171 poslanců, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Václav Zemek: Nyní to budou body B1 až B3. Stanovisko negativní. (Ministr: Negativní.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme v hlasování číslo 73, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro B1 až B3. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 73. Z přítomných 178 pro 56, proti 96. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Václav Zemek: Nyní budeme hlasovat o bodech C1 až C2. Stanovisko negativní. (Ministr: Negativní.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 74 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 74. Z přítomných 178 pro 45, proti 115. Návrh nebyl přijat. Můžeme tedy pokračovat.

Poslanec Václav Zemek: Pak je tam návrh D1 až D2, který je velice podobný návrhu B1 až B3. Stanovisko negativní. (Ministr: Negativní.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme v hlasování číslo 75, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 75. Z přítomných 178 pro 56, proti 100. Návrh také nebyl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy, pane zpravodaji?

Poslanec Václav Zemek: Ano, takže bychom měli hlasovat o návrhu jako o celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, v tom případě, když bylo o všech návrzích hlasováno, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 678, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 76 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 76. Z přítomných 178 pro 115, proti 48. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi životního prostředí, děkuji i panu zpravodaji a končím bod číslo 209.

Pokračovat budeme bodem

210.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 78/2004 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 686/- třetí čtení

Pan ministr Richard Brabec zůstal u stolku zpravodajů. Jsme ve třetím čtení. Požádám ještě pana poslance Michala Kučera, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, protože je zpravodajem garančního výboru pro životní prostředí. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 686/3, který byl doručen 3. června letošního roku. Usnesení garančního výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 686/4.

Táži se pana navrhovatele, tedy pana ministra životního prostředí, jestli chce před otevřením rozpravy hovořit. Není tomu tak, takže otevírám rozpravu, do které se s přednostním slovem hlásí pan zpravodaj. Požádám kolegy, aby ho tedy nezdržovali a uklidnili se po vášnivě rozpravě k předchozímu bodu. Jistě někteří ještě budou diskutovat o předchozím bodu, ale v předsáli prosím. Dalším přihlášeným je paní poslankyně Olga Havlová a já, jakmile se Sněmovna uklidní, dám panu zpravodaji slovo v rozpravě. Ale ještě chvíli počkám, protože je tady nadměrný hluk. Ještě chvíličku. Děkuji.

Pane zpravodaji, máte slovo v rozpravě.

Poslanec Michal Kučera: Také děkuji za slovo. Jen bych chtěl přecíst v rozpravě legislativně technickou úpravu jednoho pozměňovacího návrhu, a to pozměňovacího návrhu, který je uveden pod bodem A2. Jedná se o upřesnění pozměňovacího návrhu

uvedeného pod bodem A2, kdy slovo "nařízení" není uvedeno ve správném pádu. Správně má být uvedeno "nařízením", totožně jako v pozměňovacím návrhu A4. Tolik tedy legislativně technická úprava. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kučerovi jako zpravodaji za legislativně technickou, budeme se jí zabývat. Nyní paní poslankyně Olga Havlová v otevřené rozpravě. Také požádám kolegy a kolegyně o klid, aby mohla paní poslankyně v klidu přednést své připomínky. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěla bych vás ještě jednou seznámit s pozměňovacím návrhem, který za mě načetla Jana Hnyková. Tento návrh zakazuje geneticky modifikované organismy a genetické produkty v České republice. Výjimka z tohoto zákazu může být udělena pouze pro lékařské účely. Princip je takový, že pokud to někomu zachrání život, tak GMO povolit lze, ale ve všech ostatních případech mají být geneticky modifikované potraviny zakázány. Důvod je jednoduchý. Nové vědecké studie přesvědčivě dokazují, že GMO jsou nebezpečné a zdraví škodlivé.

Mám tu čtyři nové studie od špičkových renomovaných vědců ze špičkových institucí. Úplně v krátkosti vás s jednotlivými seznámím.

První studie. Škodlivost geneticky modifikovaných organismů potravin podrobně popisuje biolog Seralini, expert na geneticky modifikované organismy a profesor na univerzitě v Caen. Tento člověk dokonce čelil žalobám ze strany amerického GMO giganta Monsanto. Jeho studie spočívala v krmení živočichů různými dávkami GMO kukuřice. Pokud ho můžu citovat, tak výsledky byly více než znepokojivé.

Druhá studie. Australský vědec a odborník na výživu Ethan Huff velmi často publikoval v australském vědeckém časopise Natural News. Píše mimo jiné o geneticky modifikované pšenici, která obsahuje upravený protein a enzym, který může způsobit závažné problémy lidským játrům, a konzumace této pšenice vede k selhání jater a posléze ke smrti. Nedávná zpráva na toto téma také říká, že děti narozené rodičům, kteří konzumují geneticky upravenou verzi pšenice, by mohly zemřít před dosažením věku pěti let.

Třetí studii, která hovoří v neprospěch GMO, vypracoval francouzský doktor medicíny Joël Spiroux, spoluautor studie s doktorem Seralinem. Doktor Spiroux zjistil, že při testech na živočiších při požívání GMO kukuřice docházelo k výrazně většímu rakovinovému bujení než při konzumaci běžné. A to je více než alarmující.

A čtvrtá studie. V neposlední řadě uvádím studii profesora Samuela LeBlanca z nemocnice v Quebecu. Autor je gynekolog a zkoumal vliv GMO na lidský plod a embrya. Výzkum zjistil, že aplikované pesticidy na geneticky modifikované potraviny jsou prokazatelné v mateřském mléce a v těle ještě nenarozeného plodu. Jedná se o dva biotoxiny, které mohou být i pro plod smrtelné. A díky těmto výsledkům napsal doktor LeBlanc závěr, že je nutné provést další studie, protože výsledky byly velmi zářející a pro něj šokující.

Dámy a pánové, zákon vůbec nereflexuje to, že u GMO produktů byla prokázána jejich zdravotní škodlivost. Jedinou věcí, jakou můžeme jako odpovědní politici udělat, je geneticky modifikované potraviny v České republice zakázat.

Na závěr několik málo čísel, abych vás seznámila, že je zakázáno v Africe ve dvou státech toto pěstovat, v Asii čtyři státy, v Jižní Americe čtyři státy a v Evropě 28 států má toto zakázáno. My patříme mezi ty, kde se to povolilo. Je to Španělsko, Portugalsko, Česká republika a Rumunsko.

Vzhledem k tomu, že nové studie mají úplně nový pohled na geneticky modifikované organismy, podávám procedurální návrh, abyste se s nimi mohli seznámit a aby se vrátil tisk 686 tohoto zákona do druhého čtení. V případě, že to nepodpoříte, tak vás prosím, abyste podpořili pozměňovací návrh, který za mě načetla Jana Hnyková. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Olze Havlové, která předložila procedurální návrh, o kterém rozhodneme. Protože to byla poslední přihlášená do rozpravy... (Gestikulace vpravo.) Ano, vidím dále v rozpravě ještě pana poslance Ludvíka Hovorku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych požádat o podporu svého pozměňovacího návrhu pod písmenem C. Jenom krátké vysvětlení. Jedná se o prodloužení lhůty pro uchovávání evidence údajů v registru povolených GMO na 15 let a veřejné přístupnosti těchto údajů na 5 let. Jedná se čistě o technické opatření, které má umožnit to, aby v případě, že by došlo k nějakým sporům třeba mezi biopěstiteli a pěstiteli geneticky modifikovaných organismů, protože takové spory se velmi těžce prokazují, tak aby ty údaje byly archivovány po delší dobu. Je to v zájmu obou stran, to znamená jak pěstitelů GMO, tak zejména i pěstitelů biopotravin. Myslím si, že tento návrh není nijak zásadní, který by měl omezit to, co je předmětem návrhu zákona, ale že přispívá k lepší ochraně obou stran. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy přikročíme nejdříve k procedurálnímu návrhu vrácení do druhého čtení a potom bych dal závěrečná slova ministrovi a zpravodaji a potom bychom přikročili, pokud nebude vrácen do druhého čtení, k hlasování o pozměňovacích návrzích, tedy k proceduře.

Tak. Všechny vás odhlásím, protože se změnil počet přítomných v Poslanecké sněmovně. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme o procedurálním návrhu paní poslankyně Olgy Havlové, abychom tento tisk vrátili do druhého čtení. Ještě jsem byl upozorněn, abych silněji gongoval, abych přilákal více kolegů, které jsem požádal, aby diskuse k předchozímu bodu vedli v předsálí, což jsem opravdu učinil. Počkám teď chvíličku, až se kolegyně a kolegové vrátí.

Myslím, že počet přítomných je ustálen. Můžeme rozhodnout o procedurálním návrhu paní poslankyně Olgy Havlové.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 77, z přítomných 151 poslance pro 11, proti 119. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy pokračovat. Ptám se na závěrečná slova. Pan ministr nemá zájem. Pan zpravodaj nemá zájem. V tom případě přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Požádám zpravodaje, aby nás seznámil s procedurou hlasování a sdělil nám stanoviska k jednotlivým bodům. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych vás seznámil s procedurou hlasování. Nebyl podán žádný návrh na zamítnutí návrhu zákona. Budeme hlasovat následujícím způsobem, jak doporučuje výbor pro životní prostředí a poté tuto proceduru schválí Sněmovna. To znamená, výbor pro životní prostředí doporučuje za prvé hlasovat návrh legislativně technických úprav dle § 95 odst. 2 jednacího řádu přednesený ve třetím čtení, budou-li v rozpravě ve třetím čtení předneseny. Tam upozorňuji, že byl jeden přednesen. Dále budou hlasovány návrhy pod písmenem A. Za třetí návrhy pod písmenem B. Za čtvrté návrhy pod písmenem C1 a C2 jedním hlasováním. Za páté návrh pod písmenem D. Toto je návrh procedury hlasování z garančního výboru pro životní prostředí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Všichni rozuměli proceduře. Má někdo jiný návrh? Něco odděleně? U áčka nebo u céčka? Není tomu tak.

O navržené proceduře rozhodneme v hlasování číslo 78. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 78, z přítomných 159 pro 158. (Proti nikdo.) Procedura byla schválena.

Můžeme hlasovat. Prosím, pane zpravodaji, první návrh.

Poslanec Michal Kučera: Nejdříve budeme hlasovat legislativně technickou úpravu, kterou jsem přednesl v rozpravě a která se týká pozměňovacího návrhu pod bodem A2.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko?

Poslanec Michal Kučera: Stanovisko je... To je bez stanoviska. To je legislativně technická úprava.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To je legislativně technická. Ale je potřebná prostě.

Poslanec Michal Kučera: Tak tak. Pokud se ptáte na můj názor, tak já doporučuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Tak. Pan ministr? (Kladné stanovisko.)

Rozhodneme v hlasování číslo 79, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 79, z přítomných 161 poslance pro 160, proti nikdo. Legislativně technická úprava byla přijata.

Poslanec Michal Kučera: Dále budeme pokračovat návrhy pod písmenem A, které jsou pozměňovací návrhy obsaženými v usnesení garančního výboru pro životní prostředí z 32. schůze. Stanovisko garančního výboru je: doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Kladné stanovisko.)

Zahájil jsem hlasování číslo 80. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 80, z přítomných 161 poslance pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Michal Kučera: Dále budeme hlasovat návrhy pod písmenem B, což je pozměňovací návrh paní poslankyně Hnykové. Stanovisko garančního výboru pro životní prostředí je: nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Záporné stanovisko.)

Zahájil jsem hlasování číslo 81. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 81, z přítomných 161 poslance pro 42, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Michal Kučera: Dále budeme jedním hlasováním hlasovat pozměňovací návrhy pod písm. C1 a C2, což jsou pozměňovací návrhy pana poslance Ludvíka Hovorky. Stanovisko garančního výboru je: nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Záporné stanovisko.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 82. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 82 z přítomných 161 poslance pro 48, proti 100. Návrh nebyl přijat. Poslední návrh?

Poslanec Michal Kučera: Poslední návrh je návrh pod písmenem D, kterým se mění účinnost tohoto zákona, to znamená z 1. července 2016 na 1. ledna 2017. Stanovisko garančního výboru je: doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Kladné stanovisko.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 83. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 83 z přítomných 162 pro 157, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny návrhy k hlasování. Je to tak, pane zpravodaji? (Ano, je to tak.) A můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 78/2004 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 686, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 84, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 84 z přítomných 162 pro 123, proti 5. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 210. Předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré poledne, milé kolegyně, milí kolegové. Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

212.

Návrh poslanců Soni Markové, Stanislava Grospiče, Stanislava Mackovíka, Miroslava Opálky a Josefa Šenfelda na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 393/- třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala za navrhovatele paní poslankyně Soňa Marková a zpravodajka garančního výboru, jímž je výbor pro sociální politiku, paní poslankyně Pavlína Nytrová. Návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 393/3, který vám byl doručen dne 4. května 2016, a usnesení garančního výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 393/4.

Nyní se táži navrhovatelky, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Má. Prosím, paní navrhovatelko, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji vám, abych jenom velice krátce připomněla návrh zákona, který jsme jako poslanci a poslankyně za Komunistickou stranu Čech a Moravy předložili už v lednu v roce 2015, a je to návrh, který chce zrušit tzv. karenční dobu.

Připomínám, že tento návrh zákona šel cestou trošku trnitou, nicméně nakonec prošel projednáváním až do třetího čtení. Jenom upozorním na to, že zrušení karenční lhůty a karenční doby je ve prospěch všech zaměstnanců a zaměstnankyň v ČR.

Zaměstnanci a zaměstnankyně i odbory zcela jistě přivítají, pokud dáte podporu tomuto návrhu.

Všechny připomínky, které zazněly k návrhu zákona, byly napraveny komplexním pozměňovacím návrhem a já se domnívám, že není důvod, abychom nepomohli především středně- a nízkopříjmovým zaměstnancům a zaměstnankyním v ČR k tomu, aby měli důstojný život i v době, kdy jsou nemocní. Nenutíme nebo nebudeme je nutit, aby v době nemoci chodili do zaměstnání, aby roznášeli nemoci, aby si zhoršovali své zdraví a abychom to všechno potom následně platili z veřejného zdravotního pojištění.

Takže ještě jednou mi dovolu, abych vás poprosila o podporu tohoto návrhu zákona. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Otevírám rozpravu, do které se jako první s přednostním právem přihlásil pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, milé kolegyně, milí kolegové, jménem našeho klubu musím tento návrh zákona jednoznačně odmítnout. My jsme se neúspěšně pokusili zastavit legislativní proces již v prvním čtení, kdy nám chybělo pár hlasů k tomu, abychom tento návrh zákona zamítli již v prvním čtení.

Co nám vlastně tento návrh zákona říká? Zvyšujeme náklady práce pro všechny zaměstnavatele. Nic jiného to není. To opatření, které bylo před několika lety přijato, se ukázalo jako správné, jakoby zázrakem klesla nemocnost našich zaměstnanců, na základě toho opatření se průměrná nemocnost přiblížila k normálnímu evropskému průměru, není tak vysoká, jak bývala. Nic jiného to prostě není. V této chvíli se těší ČR ekonomickému růstu a rekordní zaměstnanosti. Nejenom rekordně nízké nezaměstnanosti, ale máme maximální počet pracovních míst, která jsou obsazena. A tímto opatřením, pokud by to Poslanecká sněmovna, Senát schválily a podepsal pan prezident, dojde ke zdražení pracovní síly a pravděpodobně ke snížení počtu pracovních příležitostí. To je podle mě jednoznačný a jasný argument pro to, abychom hlasovali proti přijetí tohoto návrhu zákona. Navíc, pokud dobře víte, minimálně některé vládní strany říkaly, že by k tomuto kroku přikročily po dohodě v tripartitě se zaměstnavateli. Stanovisko zaměstnavatelů všech profesních organizací, které sdružují jak podnikatele, tak zaměstnavatele, je jednoznačně odmítavé, jednoznačně proti. Já myslím, že bychom jim měli dát za pravdu a nekomplikovat dále podmínky těm, kteří pracovní místa vytvářejí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Nyní tu mám faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Ivan Pilný, po něm pan poslanec Pavel Plzák. Poté s přednostním právem pan předseda Laudát, nebudou-li další faktické poznámky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane premiére, vážení kolegové a kolegyně, omezení karenční doby je nějakou dobu v platnosti. Nevznikly epidemie, neklesl průměrný věk a zaměstnavatelé přistupovali dobrovolně k tomu, že poskytují tzv. sick leave. To, co se tady teď navrhuje udělat, je to - a já musím důrazně protestovat, že to je ve prospěch zaměstnanců, protože ve prospěch zaměstnanců je to, aby podniky fungovaly jako doted, aby sledovaly ekonomický růst, který tady je, protože stoupají mzdy, vytvářejí se nová pracovní místa a to je ve prospěch zaměstnanců. Nikoliv zvyšování nákladů práce, jak tady už bylo řečeno, nikoliv přepřehňování ordinací lékařů tím, že tam ne všichni, ale někteří budou chodit si pro ten papírek, aby si mohli doma vymalovat nebo posekat trávu, tak jako se to dělo v minulosti.

Ten zákon je výrazně v neprospěch české ekonomiky a já vás žádám, abyste v tomto okamžiku byli zodpovědní a zamítli ho, tak jak jsem navrhl už v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan poslanec Pavel Plzák s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já jsem mluvil z vlastní praxe, když probíhalo první nebo druhé čtení, o tom, jak to bylo všechno zneužíváno, jak krátkodobé doby byly zneužívány, jak se dalo účelově stonat. To, že se účelově dá stonat, vidíme teď, kdy 40 % horníků na dole Paskov je v pracovní neschopnosti. Prostě nikdo si nedovolil tomu člověku nedat pracovní neschopnost, pokud přišel a řekl, že ho bolí záda, a předvedl nějaký výstup. Že to účelově jde, je jasné. Že to bylo zneužíváno, je jasné a bude to zneužíváno dál. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové František Laudát. Prosím, pane předsedo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Asi nepřekvapím, když řeknu, že TOP 09 nesouhlasí s tímto zákonem, s touto novelou. A skutečně před zavedením karenční doby jsme měli rekordní nemocnost v Evropě. Najednou po zavedení začala rapidně klesat. Samozřejmě možná ti, kdo jste tady byli v minulém volebním období, si pamatujete na srdceryvná vystoupení dr. Ratha, jak v tomto případě, tak i zejména v případě zdravotnických poplatků. Jak se nešťastní chudí chodí všeset. Každý ví, že je to naprostý nesmysl, hloupost. A myslím si, že podobně u zdravotnických poplatků jste to zamítli. Bylo to zbytečné, bylo to hloupé. Samozřejmě dneska je to překrýváno, že ve státní kase, vzhledem k tomu, že nedochází ke stahování dluhu, tak je peněz dost. Příjmy státní kasy rostou.

Nicméně musí se pamatovat i na horší časy. Stále jak v odborné veřejnosti, tak mezi politiky se dohadujeme, jak je to s cenou práce v České republice. To, co říkal kolega Stanjura, platí, že tímto bychom zvýšili náklady na cenu práce, a tak aspoň

ponechme stávající stav. Domnívám se, že společensky existuje až na výjimky konsenzus, že toto je přijatelné řešení, a nechodíme další cestou k tomu, aby to bylo masově zneužíváno. Sice nepředpokládám, že už bychom se vraceli k tomu, že v České republice dramaticky rostla nemocnost na podzim, v pátek a v pondělí. Pak si Siemens nechal udělat nějaké analýzy, že v té době se sbírají brambory. To si myslím, že u nastupujících generací už asi nebude až tak akutní problém. Nicméně chytráků, kteří půjdou... Máme čím dál obtížnější zbavit se nemakačenků ve firmách. Firmy s tím mají veliký problém. Myslím si, že přidávat k tomu, aby tam byli a zneužívali institut nemocenské, je velmi špatně.

On se zneužívá i dneska. Už to tady zaznělo od mých předřečníků, že jakmile má buď tedy pracovní problém, anebo hrozí problémy firmy, tak se to i nadále masově zneužívá v takovýchto firmách, že odcházejí, najednou onemocní.

Takže také vyzývám k tomu, abychom vzali rozum do hrsti a zamítli tento předklad. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. S faktickou poznámkou paní poslankyně Hnyková. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, my jsme na našem podvýboru 7. června letošního roku probírali nejen posudky, ale měli jsme tam zástupce České správy sociálního zabezpečení. V diskusi jsme se dostali i ke karenční době, jak ovlivňuje karenční doba nemocnost.

Zástupci České správy nám ze statistik řekli, a dovolím si citovat z tohoto zápisu: Při zavedení tří neplacených dnů došlo ke strmému poklesu. V současné době se ovšem vše vrací k původním číslům. Průměrná doba trvání pracovní neschopnosti je kolem čtyřiceti dnů. Máme v našich řadách spoustu lékařů a já věřím, že se staví k nemocnosti objektivně a mohou posoudit, jaká závažná onemocnění lidé přecházejí, a pak už chodí k lékařům, když už nemoc velmi propukne. Myslím si, že v současné době za dnešního režimu nikdo nezneužívá. Nejsou ani plně čekárny. Myslím si, že tady můj předchozí kolega by se tam mohl jít podívat. A nikdo neseká louku, pokud je nemocný.

Myslím si, že se léčí. A není třeba na zaměstnance házet tolika negativa, jako teď tady zaznělo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Další řádně přihlášenou je paní poslankyně Gabriela Pecková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Vážený pane premiére, pane předsedající, dámy a pánové, dobré poledne. Ono už tady téměř všechno zaznělo. Připojila bych, že skutečně dvě třetiny malých a středních podniků odmítají tento návrh, protože by to pro ně bylo skutečně výrazné zatížení. Některé zdroje uvádějí, že v součtu by to bylo 3,3 miliardy ročně. Některé dokonce 5 miliard. Ony se velmi oprávněně obávají zneužívání institutu krátkodobé pracovní neschopnosti. Ale není to tak, že by stály

o to, aby se jim po firmách procházeli lidé, kteří by kolem sebe šířili nákazu. Ony jim ve velké míře podávají pomocnou ruku tím, že nabízejí jako benefit tzv. sick days. Někde to jsou tři dny za rok, někde je to dokonce pět dnů za rok. Výhodou využít tento benefit pro zaměstnance je i to, že se nijak nekrátí na penězích. Běží mu sto procent mzdy.

Z pozice lékaře, který tedy rozhodně nemůže říct, že by bylo menší nebezpečí zneužívání, že by v dnešní době se někteří nesnažili zneužívat, musím říct, že bohužel tomu tak není. A nás lékaře by tento návrh opět ve vyšší míře stavěl do nezáviděníhodné role prokázat neexistující onemocnění, abychom tak chránili pacienta a forenzně i sebe. Samozřejmě prokázat, zda tomu tak je, či není, je nejen zdoluhavé, ale také velmi nákladné pro zdravotní systém. A samozřejmě to kapacitně velmi zatěžuje odborná pracoviště.

Znovu opakuji, že klub TOP 09 nepodpoří tento návrh. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Peckové. S faktickou poznámkou pan poslanec Janulík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, mám jen takový doplněk. Za třicet let praxe, samozřejmě vždycky jsme zažívali, a každý z nás, kdo dlouho pracuje v praxi, tak přesně pozná, jestli pacient je opravdu nemocný, nebo si jde jenom pro neschopenku. To zneužívání je prostě obrovsky masivní. Je to v podstatě vytahování peněz z fondů nemocenského pojištění. Protože fond se jmenuje nemocenského pojištění. Pojišťujeme se na to, že budeme nemocní. To jsme už také zapoměli, jak to má fungovat. Ale teď je takový nový fenomén. Dříve to nebývalo. A je to čím dál častější, že pacient přijde, samozřejmě jak říkám, každý z nás už ve dveřích pozná, jestli je opravdu nemocný, anebo potřebuje neschopenku. Dříve se potřeboval ulít z práce. Dneska si vezme neschopenku pacient a za týden nebo za deset dnů přijde s tiskopisem z komerční pojišťovny, protože naši spoluobčané se pojišťují na pracovní neschopnost. Komerčně se pojišťují na pracovní neschopnost. A pak zjistíte, že jim kromě toho, že máme normální nemocenské pojištění, tak jsou ještě komerčně pojištěni na to, že jim pojišťovna třeba AXA nebo nějaká jiná vyplácí tři sta, pět set nebo sedm set korun. Nevím, jak to tam je za jeden den pracovní neschopnosti. Čili to je nový fenomén, který do toho vstupuje.

Uvádím ho proto, že dříve jsme se s ním nesetkávali. A začíná to být také docela velmi rozvinutá sofistikovaná záležitost, jak vytahovat peníze z nějaké systému. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Teď s přednostním právem pan místopředseda. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jenom krátce chci říct, že ne vše, co zavedla předchozí vláda, je hodno kritiky. Myslím si, že toto je bod, který je systémový, a měnit ho by byla škoda, protože stálo určité úsilí ho zavést. To znamená, myslím si, že tento návrh zákona je hoden zamítnutí a zachování stávajícího

stavu. To, co je potřeba říct je, že pro ty, kteří budou nemocní, tak v současné době vláda projednává možnost sick days, což je jistě kvalitní řešení dané situace.

Za nás říká, zamítnutí tohoto tisku budeme podporovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Bohuslav Svoboda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji, pane předsedající. Také mi to nedá, abych k tomu nepromluvil. My jsme historicky sick days zavedli hned po roce 1990 s vynikajícími výsledky. To fungovalo naprosto skvěle. Každý si velmi zvažoval, jestli si vezme, anebo nevezme, a skutečně, neměli jsme ty chrchlající sestry a lékaře v ordinacích. Změna zákona, tak jak je navrhována, je skutečně krok naprosto špatným směrem. Říkám to ze zkušeností, nechci říkat, kolika let praxe v lékařské ordinaci. Tlak na lékaře, aby dali neschopenku krátkou nebo delší, je obrovský. Tlačí ho ke zdi, protože když jsou ty potíže dostatečně dobře řečeny, tak musíte alespoň den nebo dva ty potíže vylučovat. A proto se to těm lidem vyplatí, protože vždycky nějaký den uhradí. Já si skutečně myslím, že tento zákon není možné podpořit, a říkám to jménem našeho klubu. Takovýto zákon nedostane naše hlasy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Posledním přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vnesl taky několik faktů do té debaty, která je velice obecná.

Jednak bych chtěl říci, že je to téma, které pro zaměstnavatele vytváří neobvyklou jednotu, jednotný šik. Protože návrat do původního stavu by znamenal ztrátu bezpracného tehdy získaného zisku. Uvádí se 5 mld., ale návrh, který máte předložen, podle výpočtu by měl činit 3,3 mld. A bojovat o 3,3 mld. přece stojí za to, když stačí ovlivnit jenom Poslaneckou sněmovnu.

Řečeno slovy klasika, podle ovoce poznáte je. Čekat tedy v tripartitě jednotu v této oblasti je, diplomaticky řečeno, velice naivní. V letech 2011 až 2013 platili zaměstnavatelé nemocenskou o týden déle. Bylo to asi pro 300 až 400 tisíc občanů. Ne tři dny, pět dnů, a nikdo se nezhroutil. Takže to není o tom, že by na to nebylo, ale proč to dávat, když nemusím.

V rámci Evropské unie je pravda, že většina zemí karenční lhůtu využívá. Ale my srovnáváme své ekonomické prostředí často se Spolkovou republikou Německo, a oni jsou výkonnější a je tam náročné ekonomické prostředí a karenční lhůta tam není a zaměstnavatel platí 12 měsíců, ne 14 dnů v celém roce 90 % náhradu, ne 60 % jako v České republice, a pokud je uzavřena kolektivní smlouva, tak i 100 %.

Nic jiného než ekonomické prostředí nemůže vyvíjet tlak i na zaměstnavatele, aby řešil tu situaci se zneužíváním. On v podstatě nemusí, když se ho to ekonomicky výrazně nedotkne, hledat cesty přes bonifikace a jiné, jak své zaměstnavatele (?)

stabilizovat a udržet. Myslím si, že nejenom že to prospěje těm, kteří přecházejí své nemoci, ale prospělo by to všem. Navíc dnes jsme postoupili v pracovních kolektivech taky trochu dál, kdy jeden hlídá druhého, protože pokud někdo chybí a nemusí, tak za něj dělají ti druzí.

No a teď mi dovoluňte přechíst z jedné analýzy, která hovoří o tom, jak narostla nemocnost v roce 2008 po zavedení karenční lhůty. V prvním pololetí roku 2008 při zavedení karenční doby se průměrné procento pracovní neschopnosti meziročně snížilo, a teď poslouchejte, o 0,78 procentního bodu. To je z 5,94 na 5,16. Ve druhém pololetí roku 2008 při zrušení karenční doby meziročně pokleslo jen o 0,10 procentního bodu, což je proti prvnímu pololetí roku 2008 o 0,68 procentního bodu méně. Tento údaj 0,68 procentního bodu průměrného procenta pracovní neschopnosti byl výchozím ukazatelem pro odhad ekonomických dopadů těch 3,3 mld., tak jak jsem citoval v předešlém.

Takže milí zlatí, abychom si rozuměli, ono je to všechno vždycky trošku složitější. A měli bychom se taky aspoň trošku chovat morálně. Víte, na jedné straně zde kryjeme sami sebe, když se omlouváme z nemoci, někteří dlouhodobých, a jde nám 100% plat, a na druhé straně tady křičíme, jak na ty chudé musí být přísnost. Toto není adekvátní.

Nechci zapírat, že řada lidí zneužívá tady toto. Ale copak zaměstnavatelé nezneužívají nedodržování zákoníku práce, zákona o zaměstnanosti k vyššímu výdělku? Nedávno mi přišla do poslanecké kanceláře jedna maminka z rodičovské dovolené a říká: Byla jsem tady u majitele pekárny. On by mě vzal, ale řekl: Nemocenská a doba na ošetřování dětí, s tím u mě nepočítejte.

Víte, to zneužívání má vždycky dvě strany. Je ho třeba eliminovat. Ale kolektivní vina, ta by neměla být předmětem zákona. Děkuji za pozornost. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluňte, abych zůstal u tradičního oslovení a neoslovoval vás jmény drahých kovů jako předřečník. Chtěl bych jenom konstatovat, že já nikoho nezaměstnávám, nenavštěvovali mě žádní lobbisté ze strany zaměstnavatelů. U mě funguje jenom zdravý rozum, a to, že ekonomika vytváří potom i podmínky pro zaměstnance. Bylo tady voláno po tom, aby se lékaři vyjádřili k tomu, jaký vliv na případné zvýšení nemocnosti a další následky to má. Vystoupili tady čtyři lékaři. Všichni čtyři lékaři jednoznačně prohlásili, že pro tento zákon hlasovat nebudou. To je pro mě další argument, proč tato záležitost prostě vůbec nedává smysl.

Znovu opakuji, že funguje-li ekonomika a fungují-li podniky, pak z toho prosperují zaměstnanci a jednoznačně se to na tom vývoji dneska podepisuje. Jestli máme chuť ho zvrátit, a zdá se, že našim některým kolegům opravdu to, že dneska dostávají lidé víc peněz za práci, že ekonomika vzrůstá, že jim to vadí, tak chápu, že potom pro tento zákon zvednou svůj hlas. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pak tu mám ještě dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Leoš Heger, po něm pan poslanec Josef Hájek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, vážená vládo, chtěl jsem panu kolegovi Opálkovi, s kterým dost často souhlasím, říct, že to, že pravice proti tomuto zákonu protestuje, není otázkou amorálnosti. Ono už to tady padlo. Medicína opravdu není 100% vědecký obor, má v sobě mnohé, co by se mohlo nazvat uměním, což souvisí se zkušeností poznat některé nemoci, které velmi stejně začínají, a některé z nich jsou naprosto banální, některé jsou vágní a některé jsou jasné. A poznat také to, jestli člověk simuluje, nebo nesimuluje.

Ale má to své hranice. A já vás ujišťuji, že kdyby medicína uměla úplně každého změřit, jestli opravdu je nemocen, anebo jenom podléhá nějakému pokušení s tou nemocí si zahrávat a využívat ji k tomu, aby nebyl příliš angažován v práci, tak kdyby toto bylo možné, tak z těch čtyř lékařů, kteří tu byli citováni, budou určitě nejméně tři včetně mě pro to, aby se karenční doba snížila.

Karenční doba je jeden z mála motivačních prostředků, které máme k dispozici, a žádný účinný tolik není. Přemýšlejte tedy spíše o tom, jestli nějaký ještě do této situace nevňst, než tu dobu naprosto rušit. Garantujeme vám, že o 20 % znovu vzroste pracovní neschopnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hegerovi. Další s faktickou poznámkou Josef Hájek, po něm pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, vždycky je myslím dobré, pokud může poslanec při schvalování zákonů využít své získané zkušenosti. A já jsem získal zkušenosti v hornictví z nemocenské velmi razantní, velmi významné. Já jsem zodpovídal za výrobu a před přijetím té karenční lhůty jsem se vždycky děsil letních měsíců, protože nemocenská byla 20 % a na těch pracovištích, kde se razily metry, bylo minimum pracovníků tři, normální bylo pět. Ti nosili ta stokilová železa. A když ti chlapi šli na lístek, hodili se marod, tak zůstávali ve trojici a my jsme je opotřebovávali. Samozřejmě nikdo ti ten plán nesníží, musel jsi ty tuny nakopat, metry vyrazit. Když bylo těch 20 %, tak první vstup, který snížil tu nemocenskou, bylo to, že začal nemocenskou platit stát a zaměstnavatelé. Tím nám klesla nemocenská asi o 5 %, protože chlapi přišli domů s výplatou, kde dostali 14 dní od zaměstnavatele, ale stát mu to dal za dva měsíce. Tak manželka řekla – tak kamaráde, příště marodit nejdeš, já nebudu čekat dva měsíce na výplatu, než mi dojde nemocenská od státu. Jak jsme dali první tři dny zdarma, tak nemocenská klesla na 5 % a všichni byli spokojeni. Zejména ti chlapi, kteří předtím pracovali ve trojce.

Druhá oblast, kterou jsme řešili, bylo dárcovství krve. Chlapi se vždycky v pátek rozhodli, že půjdou na krev, a ředitel potom řekl – kurňa šopa, buď se rozhodněte, že potíte krev pro šachtu, anebo pro stát. Já souhlasím s tím darujte krev, ale máte na to

úterý, středa, čtvrtek, takže se diplomaticky s odbory dohodlo, že ano, darujte krev, je to nutné, je to potřebné, ale úterý, středa, čtvrtek.

Takže já si myslím, že z mého pohledu, a říkal tady kolega, že nemocenská se zneužívala, dneska na tom Paskově já jim rozumím. (Předsedající: Čas!) Vnímám to. Ale prostě skutečně, omlouvám se, ale budu hlasovat pro zamítnutí tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poslední faktickou poznámku pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče. A pardon, ještě ne, ještě pan poslanec Plzák.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji. Já vím, že karty jsou rozdány, ale chtěl jsem reagovat na kolegu Hegera. Já jsem tu nemorálnost neviděl v tom, o čem on tu hovořil. Já jsem viděl tu nemorálnost v tom, jak hodnotíme svoji karenční lhůtu, jak hodnotíme karenční lhůtu vůči občanům České republiky.

Jinak těch 20 % nárůst, to je jako poplašná zpráva, to bych byl velmi opatrný. A když pan poslanec hovořil, jak je složité určit, jestli ten člověk je, či není nemocný, tak bych chtěl říci, že je i složité určit u člověka, který není odborně znalý, jestli tím, že nepůjde na nemocenskou, si neublíží tak, že třeba pro ten systém a pro stát bude daleko dražší, než kdyby šel. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S další faktickou poznámkou pan poslanec Pavel Plzák. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji. Já se všem omlouvám, vím, že jsme ve třetím čtení, a já jsem vždycky proti tomuhle hrozně brojil, ale tohle říct musím. Za prvé tady bylo řečeno, ať s tím něco dělá zaměstnavatel. Prosím vás, ten zaměstnavatel se vůbec nedoví, co tomu jeho zaměstnanci je, protože na té části neschopenky, která chodí, už dávno není diagnóza. A pokud zaměstnavatel žádá po lékaři sdělení, co vlastně tomu pacientovi je a jak dlouho asi bude nemocen, tak se to nesmí od nás dovědět. To je jedna věc, bod A.

Bod B, napadl mě druhý přírám. Bylo tady řečeno, že není morální, aby někdo ohrožoval své zdraví za mrzký peníz tím, že ho nedostane, a překonával se. Úplně druhý přírám je, že jsou zaměstnavatelé, kteří bonifikují zaměstnance, aby nebyli neschopní, a je to úplně stejná morální otázka – mám mu za mrzký peníz, abych něco dostal navíc, radši chodit také do práce nemocný? Je to tedy taky špatně?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Plzákoví. To byl poslední přihlášený do obecné rozpravy. Jestliže se již nikdo další nehlásí, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova paní navrhovatelky, případně paní zpravodajky. Není zájem.

Budeme tedy nejprve hlasovat o návrhu na zamítnutí tohoto návrhu. Já přivolám naše kolegy z předsálí a všechny vás odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí, tak jak byl přednesen.

Zahajuji hlasování o návrhu na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 85, přihlášeno je 158 poslanců, pro 81, proti 63. Návrh na zamítnutí byl přijat.

Je tady zájem o kontrolu hlasování. (Probíhá kontrola výsledků hlasování.) Tak zdá se, že... Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, stalo se mi to vlastně poprvé, jsem už tady přes deset let. Hlasoval jsem proti zamítnutí, a na sjetině mám pro. Zpochybňuji hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Budeme tedy hlasovat o námitce, kterou přednesl pan poslanec Šidlo.

Zahajuji hlasování o námitce, kterou přednesl pan poslanec Šidlo. Kdo je pro námitku, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 86, přihlášeno 161 poslankyň a poslanců, pro 152, proti 2. Návrh byl přijat.

Budeme tedy hlasovat znovu o návrhu na zamítnutí. Odhlašuji vás všechny, prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o návrhu na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Kdo je pro návrh na zamítnutí, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 87, přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 81, proti 72. Návrh byl přijat.

Tak a je tady nová námitka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já se opravdu omlouvám, stroj přestal fungovat, takže já nenastartoval. Omlouvám se. Děkuji mockrát.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se také omlouvám, ale vy musíte... Pane poslanče, neslyšel jsem o tom, že byste chtěl zpochybnit hlasování, přestože stroj přestal fungovat, tak to prosím sdělte Sněmovně.

Poslanec Vítězslav Jandák: Jak se takhle můžete ptát, pane předsedající? (S důrazem:) To je logické, že ho chci zpochybnit. Děkuji mockrát.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se strašně omlouvám, ale znovu vás musím hnát zpátky. (Nonverbální dohoda s některými poslanci za ČSSD – nepokračovat v této debatě.) Dobře, jestli Sněmovna nemá námitku, tak panu poslanci nefungovalo hlasovací zařízení a zpochybňuje hlasování pro nefunkčnost hlasovacího zařízení, což se dle jednacího řádu dá uznat.

Budeme hlasovat o námitce pana poslance Jandáka.

Zahajuji hlasování o této námitce. Kdo je pro přijetí námitky pana poslance Jandáka, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 88, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 131, proti 10. Návrh byl přijat.

Budeme tedy znovu hlasovat o návrhu na zamítnutí. Já vás znovu všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. (Hlasy: Zasunovat pomalu.) Zasunovat pomalu. Ano, podařilo se zasunout, výborně. (Poznámky a pobavení v sále.) Budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu zákona.

Pardon, jeden technický problém. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji, pane předsedající, já jsem zasunul pomalu, ale nesvítím. (Smích.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím techniky, aby se šli podívat na hlasovací zařízení pana poslance, protože zasunul a nesvítí mu to. (Smích. Zasahuje technická obsluha.) Ano, po pomoci krásné techničky už svítí. (Smích.) Prosím, má ještě někdo problém s hlasovacím zařízením? Není tomu tak.

Budeme tedy znovu hlasovat o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu zákona.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 89, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 83, proti 72. Návrh byl přijat. (Potlesk a hlasitě projevy spokojenosti poslanců hlasujících pro zamítnutí s výsledkem hlasování.)

Pakliže není žádná další námitka, tak konstatuji, že s návrhem zákona nebyl vysloven souhlas, a končím třetí čtení tohoto návrhu zákona.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

6.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 724/- druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr kultury Daniel Herman. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Omlouvám se, pane ministře, ale prosím všechny, kteří vedou hovory, aby opustili jednací sál a přenesli své hovory do kuloárů.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, nechci zde opakovat to, co již bylo k vládnímu návrhu řečeno v prvním čtení. Jako předkladatel této transpoziční novely ale považuji za nejvyšší potřebné upozornit na dvě velmi relevantní okolnosti.

K provedení příslušné evropské směrnice do našeho právního řádu byla stanovena transpoziční lhůta 10. dubna t. r. Návrh schválený vládou začátkem února by měl být proto přijat co nejdříve s ohledem na reálné možnosti, optimálně tak, aby nabyl účinnosti 1. ledna příštího roku. Jinak, jak už byla vláda formálně upozorněna Evropskou komisí, hrozí České republice podání žaloby k Soudnímu dvoru Evropské unie.

V této situaci nemohu nevnímat některé z pozměňujících návrhů, které doporučili k vyslovení souhlasu garanční výbor, jako jistou komplikaci. Konkrétně se jedná o zavedení další odměny za užití audiovizuálního díla, která by byla vybírána v rámci povinné kolektivní správy, a o aplikaci tzv. rozšířené kolektivní správy na paušalizované licencování veškerých autorských děl pro jakékoliv užití na internetu jakýmkoliv typem uživatelů.

Především, že oba dva návrhy postrádají analýzu jejich dopadů.

První z návrhů je obsažen ve vloženém novém bodu 16, kterým se doplňuje nový § 25b, a v souvisejícím doplnění dosavadního bodu 64 vložením nového písmene e) do § 97d odst. 1. Zavádí se tím nárok na jakousi další dodatečnou odměnu pro autory audiovizuálních děl a děl audiovizuálně užitých, kteří sice byli za poskytnutí licence již odměněni producentem tohoto díla, nejen filmu, ale např. i reklamního klipu, ale pouze jednorázově. Po uplynutí 10 let by navíc měli těmto autorům zaplatit prostřednictvím kolektivního správce za každé jednotlivé užití uživatelé těchto děl. Ti samozřejmě již zaplatili za poskytnutou licenci příslušnému producentovi, resp. distributorovi. Došlo by tak fakticky ke zdvojení zaplacení za totéž bez ohledu na to, jak vysoká byla původní jednorázová licenční odměna. To vše za situace, kdy občanský zákoník garantuje pro tyto případy, ovšem s patřičnými kritérii, právo na příměřenou dodatečnou odměnu, tzv. bestsellerovou doložku. Souběh těchto nároků návrh neřeší. I když i v jiných státech sílí tlaky na posílení vyjednávacích pozic autorů vůči producentům, ministerstvu nejsou známy žádné příklady takto

koncipované úpravy. V návrhu navíc chybí v tomto případě velmi důležité přechodné ustanovení.

Kromě uvedeného rozhodně nemohu akceptovat ani pozměňovací návrh k § 98f dosavadního bodu 64, který prakticky eliminuje novou komplexní úpravu tvorby sazebníků, na kterou je zvlášť v poslední době soustředěna pozornost.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, doufám, že se mi podařilo srozumitelně vysvětlit své obavy o výsledek projednávání tohoto vládního návrhu. Pevně věřím, že je vezmete v úvahu při svém rozhodování. V případě, že bude návrh zákona vrácen k projednání do výboru, věřím, že toto projednání proběhne ve lhůtě co nejkratší a že bude nalezeno kompromisní řešení. Navrhují proto v tomto případě zkrácení o 30 dnů.

Děkuji za vaši pozornost a pochopení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi. Nyní prosím zpravodaje výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako garančního výboru. Iniciativně tento návrh projednal i ústavněprávní výbor. Usnesení těchto výborů vám byla doručena jako sněmovní tisky 724/1 až /3.

Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pan poslanec Procházka a informoval nás o projednání ve výboru a odůvodnil případné pozměňovací návrhy. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu na své 28. schůzi dne 22. června 2016 přijal usnesení č. 177, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, autorský zákon, a to ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Toto usnesení máte v systému jako tisk 724/2. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To byl pan zpravodaj. A jestli budete souhlasit, projednávání tohoto bodu přeruším před obecnou rozpravou, protože za pět minut má zasedat organizační výbor a je pauza na oběd. Vrátime se k tomuto bodu odpoledne po pevně zařazeném bodu. (Nejsou námitky.) Upozorňuji kolegy členy organizačního výboru, za pět minut zasedá organizační výbor. Přerušuji jednání Sněmovny do 14.30 hodin. Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi.

(Jednání přerušeno ve 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je 14.30 a my budeme pokračovat v našem odpoledním jednání. Nyní mi dovoluňte načíst omluvy z dnešního jednání: od 14.30 do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Míhola, z odpoledního jednání do půl šesté se omlouvá paní

poslankyně Věra Kovářová z osobních důvodů, pan poslanec Rykala od 14.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů, pan poslanec Pavel Šrámek od 14.30 bez udání důvodu, pan poslanec Pleticha od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní přistoupíme k pevně zařazenému bodu a tím je

161.

**Návrh poslanců Stanislava Humla, Jiřího Koskuby, Františka Adámka
a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb.,
o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 866/ - první čtení**

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 866/1.

Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů pan poslanec Stanislav Huml. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý den, děkuji za slovo. Předkládám návrh zákona, který upravuje daň z příjmů. Řeknu trošku generál toho, jak se daň vůbec narodila.

V roce 2010 Nečasova vláda v rámci batůžku úspor, kdy jsme snižovali v této Sněmovně platy hasičům, policistům, vojákům, učitelům, všem o deset procent, tak ještě jedno z restriktivních opatření bylo patnáctiprocentní zdanění lidem, kteří už byli ze služeb odejiti, ať už byli hasiči, policisté, vojáci, nebo celníci. Těmto lidem byla ze zákona přiznána výsluha let, výsluha za odsloužená léta. A tato výsluha jim byla patnácti procenty srážkovou daní od listopadu 2010 zdaněna.

Vnímali to všichni velmi negativně zejména proto, že to bylo více než deset procent, které byly sníženy lidem, kteří sloužili aktuálně, tedy aktivně. To byla jedna věc. A druhá věc. Bylo to takové zpětné nedodržení slova od státu. Lidé odcházeli do civilu s nějakým příslibem a najednou ze dne na den dostávali o patnáct procent méně. Ještě k tomu – výsluhový příspěvek není sociální dávka, byť je tak do určité míry vnímán u většiny lidí. Ale díky tomu se také stává, že může být v plném rozsahu např. exekutorem celý sebrán, takže člověku nezůstane ani životní minimum. Několik lidí se dostávalo v průběhu let do docela dramatických situací.

Dnešní návrh, který předkládám, byl vypracován Ministerstvem vnitra na náš podnět. Podepsalo ho několik zákonodárců. Musím se přiznat k tomu, že jsem čekal, než ho podám, až nebudu ve střetu zájmů. Už nejsem. Jsem také bývalý policista, ale příspěvek se nebere od té doby, co máte nárok na starobní důchod. Takže už nejsem ve střetu zájmů a můžu tedy teď aktivně vystoupit, protože mi byl příspěvek pozastaven, a do poslední chvíle mi byl samozřejmě ale daněn.

Návrh, který máte na stole a máte ho odůvodněn, je velmi krátký. Je to návrat na stav do roku 2010. Nic víc, nic méně. To znamená, nedaní se. Je to výjimka ze zdanění, byť to není jako na Slovensku sociální dávka. Je to tak vnímáno. Výsluhové příspěvky jsou u ozbrojených složek v celé Evropě pobírány. Je to zcela standardní a

běžné. Dokonce bych řekl, že naši sousedé na Slovensku jsou dneska na tom tak, že oni to mají jako sociální dávku. Mají do smrti, na rozdíl od nás. My to máme jen do důchodového věku.

Připomněl bych i jeho jeden velmi důležitý prvek výsluhového příspěvku. On je silně protikorupční. Pokud kterýkoliv policista v aktivní službě udělá nějaký průšvih, spáchá trestný čin, tak o výsluhový příspěvek nenávratně přichází. Jinými slovy motivuje to lidi v akční službě, ve službě aktivní, aby se chovali slušně. Aby nepáchali trestné činy.

Tolik do úvodu. Chtěl bych vás poprosit, abychom pustili zákon do druhého čtení, a v úvodu bych chtěl poděkovat všem ministerstvům, která se k tomu vyjádřila pozitivně, včetně ministra financí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Karel Rais. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Budu ve shodě s předřečníkem, protože si myslím, že to podstatně řekl. Že jde o nápravu pohledu na výsluhový příspěvek, na odbytné a na příspěvek na bydlení vojáků z povolání a na výsluhový příspěvek příslušníků bezpečnostních sborů. Dříve, před rokem 2008, před krizí, to nebylo zdaněné. A v rámci balíčku to bylo zdaňováno patnácti procenty. Teď koalice má zájem, abychom se vrátili zpět, což v podstatě oba dva, tak jak celá vláda, tak to podporujeme. Viceméně bych apeloval také za názory pana předřečníka.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji jednoho přihlášeného a tím je pan poslanec Martin Sedlář. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Sedlář: Dobrý den, vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci. Dovolte mi stručné shrnutí připravené ve spolupráci s Ministerstvem obrany.

Předložený návrh novely zákona o daních z příjmů řeší pro vojáky z povolání i příslušníky bezpečnostních sborů zcela zásadní věc, o kterou se silně zasazovali několik let, a to znovu osvobodit od daně nejdůležitější sociální zabezpečení, které jim stát za službu pro vlast poskytuje, a to výsluhové náležitosti.

Výsluhové náležitosti jsou formou kompenzace sociálního charakteru pro bývalé příslušníky ozbrojených sil a bezpečnostních sborů za služby pro stát vykonávané ve ztížených podmínkách a s osobními omezeními danými charakterem vykonávané služby. U vojáků z povolání se jedná zejména o rizika a omezení související s psychickou a fyzickou náročností vojenské služby, s potenciálním ohrožením života v přípravě na bojovou činnost a vykonávání služby v různých místech podle potřeb armády bez ohledu na rodinný život a omezení některých hospodářských a politických práv.

Od roku 2011 si stát z některých výsluhových náležitostí přiznaných správním rozhodnutím následně bere, jak již bylo zmiňováno, zpět patnáctiprocentní daň. Tento postup silně negativně zasáhl nejenom bývalé vojáky, kteří dávky pobírají, u Ministerstva obrany je to pro vaši představu celkem zhruba 16 500 bývalých vojáků, ale současně demotivoval i všechny stávající vojáky z povolání, neboť logicky nahlízejí na věc tak, že stát jim snižuje úroveň zabezpečení, kterou jim garantoval při vstupu do služebního poměru. Tento negativní dopad zmiňují i zájemci o vstup do armády, neboť předmětné daňové opatření se netýká pouze výsluhových náležitostí, ale i služebního příspěvku na bydlení například, který pobírají téměř všichni vojáci z povolání. I toto předložený návrh napravuje.

Dámy a pánové, vojáci z povolání a příslušníci bezpečnostních sborů potřebují v současné době, kdy se nacházíme v úplně jiném bezpečnostním prostředí, než tomu bylo v roce 2011, jednoznačnou podporu a signál, že stát si jejich služby váží a podporuje jejich zabezpečení. Schválením tohoto návrhu jim všichni jasně sdělíme, že tomu tak skutečně je.

Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a do rozpravy se hlásí paní poslankyně Jírovcová Aulická. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Protože jednáme, myslím si, o velmi důležité novele, která může napravit spoustu chyb a můžeme říct i křivd, dovolím si navrhnout, aby se zkrátila doba projednávání této novely na 30 dní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, děkuji. Táží se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, tudíž obecnou rozpravu uzavírám. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak, tudíž přistoupíme k hlasování. Ale dříve než tak učiníme, všechny vás odhlásím a poprosím, abyste se znovu zaregistrovali svými kartami.

V tuto chvíli zahajují hlasování. Kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování s pořadovým číslem 90, přihlášeno 104 přítomných, pro 103. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Táží se, zda má někdo – pane zpravodaji, zkrácení lhůty se hlasuje úplně nakonec. Vím o tom, eviduji to. Táží se, zda se někdo hlásí s návrhem na přikázání dalšímu výboru. Paní poslankyně Černochová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Vzhledem k tomu, že ten návrh se týká příslušníků bezpečnostních a ozbrojených složek, tak si myslím, že bychom měli také určit výbor pro obranu a výbor pro bezpečnost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Výbor pro obranu? (Posl. Černochová ze sálu: A pro bezpečnost.) Má ještě někdo jiný návrh? Není tomu tak, tedy budeme o tomto návrhu hlasovat.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti? Tento návrh byl zamítnut.

V tuto chvíli bychom měli hlasovat o výboru pro bezpečnost.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování s pořadovým číslem 92, přihlášeno 117 přítomných, pro 22, proti 42, i tento návrh byl zamítnut.

A nyní se vypořádáme s návrhem na zkrácení lhůty na projednávání ve výborech na 30 dní.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování s pořadovým číslem 93, do kterého je přihlášeno 118 přítomných, pro 97, proti 9. Tento návrh byl přijat a já končím projednávání tohoto bodu.

Poslanec Stanislav Huml: Já jsem chtěl jménem vysloužilců poděkovat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Z dnešního odpoledního jednání od 14.00 do 19.00 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan premiér Bohuslav Sobotka.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

6.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 724/- druhé čtení**

U stolku zpravodajů již sedí za vládu pan ministr kultury a zpravodaj pan poslanec Roman Procházka. Tento bod byl přerušen po vystoupení zpravodaje výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu pana poslance Romana Procházky.

Nyní prosím zpravodaje ústavněprávního výboru Radka Vondráčka, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, paní předsedající. Už to tu dnes zaznělo, že náš výbor si tento tisk přisvojil iniciativně, to nebývá tak časté. Následně na našem jednání 23. června se ústavněprávní výbor usnesl na tomto usnesení:

Po odůvodnění náměstkyně ministra kultury paní JUDr. Petry Smolíkové, zpravodajské zprávě poslance Radka Vondráčka a po rozpravě ústavněprávní výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila, za druhé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu zákona změny a doplňky, tak jak jsou uvedeny v bodu II tohoto usnesení. Za třetí pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny, a za čtvrté zmocnil zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi ústavněprávního výboru.

Tot' vše.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. V tuto chvíli otevírám obecnou rozpravu, do které se s přednostním právem hlásí místopředseda sněmovny pan poslanec Petr Gazdík. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážená paní kolegyně, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, dostáváme se do druhého čtení zákona, který v posledních dnech vzbudil obrovskou kontroverzi zejména mezi obcemi, městy, drobnými živnostníky, vzbudil velkou kontroverzi také u audiovizuálních tvůrců, u producentů asociací, u majitelů kin a dalších profesních organizací, kteří s ním zásadním způsobem nesouhlasí.

V zákoně jde o poměrně velké peníze. A kolektivní správci, tak jak se v poslední době chovají, jak chtějí z roku na rok navyšovat platby OSA o 50 %, DILIA o takřka 30 %, to jsou čísla, která jsou naprosto neúměrná.

Velmi si vážím po projednání se všemi kluby i s panem ministrem, že je tady vůle k tomu, abychom zákon vrátili garančnímu výboru k novému projednání, kde by se zakomponovaly veškeré pozměňovací návrhy tak, aby tomu tak být nemohlo, aby zdražování kolektivních správců a neúměrná zátěž jak na podnikatele, zejména na ty drobné, tak na obce, mělo svoje hranice. Aby to byla maximálně např. výše inflace, trojnásobek výše inflace v posledních letech. Ale nechat volný průchod ve zdražování o desítky procent i do budoucnosti, si myslím, že je této Sněmovny nehodno a nedůstojno. Jsme zástupci občanů a máme bránit jejich práva.

Proto si dovoluji formálně navrhnout, abychom tento návrh zákona vrátili zpět k projednání výboru. Budu velmi rád, když se výbor sejde co nejdříve, tak aby ten zákon mohl platit od Nového roku, abychom skutečně to nemravné zdražování, které kolektivní správci předvádějí, zarazili.

Děkuji panu ministrovi, který si uvědomuje vážnost situace a který s tím souhlasí, tak jak řekl ve své úvodní řeči. Děkuji za pozornost.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a nyní s přednostním právem pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Jak víme, tak novela autorského zákona měla za cíl především implementovat evropskou směrnicí a implementační lhůta měla skončit k 10. dubnu 2016. Už jsme daleko za touto hranicí. Proto bych navrhoval, pokud projde návrh na vrácení do výboru, abychom zkrátili lhůtu na třicet dní. Je to dostatečná doba. Pokud mám správné informace, tak výbor se tímto bude zabývat 21. září, takže bychom to měli určitě stačit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, já tento váš návrh eviduji. A nyní již prosím k mikrofonu pana poslance Vondráčka, který je řádně přihlášen do obecné rozpravy.

Poslanec Radek Vondráček: Ještě jednou děkuji za slovo. Když jsem vyplňoval ten lísteček, abych se přihlásil do diskuse, tak situace byla poněkud jiná. Chtěl jsem využít obecné rozpravy k tomu, abych odůvodnil dva své pozměňovací návrhy, které se dotýkají stejné problematiky, a to je to vyjednávání s kolektivními správci a určení výše odměny, neboť v tuto chvíli, když jednání selže, tak určující je stanovisko kolektivního správce a on stanoví tu cenu. Je zde v tomto vyjednávání nerovnovážné postavení.

Snažil jsem se svým pozměňovacím návrhem navrhnout, aby zde existoval přezkum nezávislým soudem v tomto případě, aby byla stanovena nějaká poctivá cena. V tuto chvíli se diskuse rozšířila, objevily se iniciativy, aby byly stanoveny limity a jasné principy pro stanovení ceny. Diskuse probíhá, jsem vděčný za to, že bude mít šanci i na výboru, jestliže se na tom všichni shodneme, že se vrátíme k projednání, takže už vás nebudu teď zdržovat výkladem, a abych se vás snažil získat na svoji stranu pro svoje pozměňovací návrhy. Nechme diskusi do příslušného výboru, a tím pádem vlastně i pozbývá smyslu moje přihláška do podrobné rozpravy, protože předpokládám, že po obecné rozpravě budeme hlasovat v tom smyslu, že se návrh vrací do výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Sedu, připraví se paní poslankyně Kovářová.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, tak jak se rozvinula diskuse, tak i já jsem měl připraveno několik poznámek, ale dovoluji mi přesto pár jich tady říct, protože od samého počátku tvorby autorského zákona a tak dál – já už jsem tady taky nějaký ten pátek, a vždycky, když se otevírala novela autorského zákona, ať už ze strany Poslanecké sněmovny, nebo ze strany vlády, tak vždycky jsem měl výhradu k tomu, že vlastně ten sazebník odměn, který kolektivní správce uvádí, je asi jediný, který není daný zákonem, není pod státním dohledem, což si myslím, že je špatně. Možná že můžeme poděkovat Ose a Dilií, že udělala to, co udělala, že najednou chtěla skokově zdrazit a že se proti ní, proti nim ozvala taková nevole ať už ze strany obcí, tak ze strany provozovatelů apod.

Takže jsem taky rád a podpořím vrácení návrhu zákona garančnímu výboru, ale přesto bych apeloval na pana ministra, jestli by nešlo opravdu tu garanci státu, aby se to dalo prostě pod dohled státu, aby tady nebyla ta svévole, upravit. Myslím, že to by mělo být v pořádku, protože veškeré poplatky, které platí občané nebo firmy, instituce, jsou dané zákonem. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní s faktickou místopředseda Sněmovny Petr Gazdík. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já si dovoluji fakticky zareagovat na pana kolegu Sed'u. Jsem připraven předložit pozměňovací návrh, který si myslím, že je i věcně příslušejícím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Autorské právo obecně Úřad pro ochranu hospodářské soutěže již v některých oblastech řeší a měl by to být on, kdo bude rozhodovat o maximální výši navýšení, které mohou OSA a další svazy uplatnit. Takže k tomu dojde a určitě Úřad pro ochranu hospodářské soutěže je podle mě tím pravým. Neumím si představit, že by to řešily soudy. Jak by bylo technicky stanoveno, kdo ten podnět bude podávat, kdy? Myslím, že na to máme zřízený úřad, a pokud mu jedna malá kompetence přibude navíc, vůbec nic se nestane.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Další přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Kovářová, která je ale omluvena z odpoledního jednání, tudíž prosím k mikrofonu pana poslance Kořenka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, paní předsedající. Já jsem chtěl v tuto chvíli odůvodnit dva pozměňovací návrhy, které jsem vložil do systému, nicméně vzhledem k tomu, že tady padl návrh na vrácení k projednání garančnímu výboru, tak v podstatě asi to odůvodnění nemá tak úplně smysl, i když nevím, jak to dopadne. Tak pro jistotu se k těm pozměňovacím návrhům jenom přihlásím a pak bych teprve o tom informoval. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. S faktickou poznámkou paní poslankyně Fischerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, mám tedy na to necelé dvě minuty, takže budu taky stručná. Během léta jsem měla možnost o tomto autorském zákonu mluvit jednak s provozovateli hotelů, ale i různých veřejných produkcí, i zástupci obcí, měst. Detailně jsme některé věci probírali. To, co zde dnes bylo navrženo, že budeme vracet tento zákon ještě garančnímu výboru zpět, považuji za správné rozhodnutí, protože je opravdu víc věcí, které je tam potřeba zohlednit, hlavně ten skokový nárůst kolektivních správců. Přitom ale samozřejmě, řeknu i za Občanskou demokratickou stranu, nejsme proti autorským právům. Ochrana autorských práv je samozřejmě princip, který musí fungovat, ovšem zohlednit to tak, aby např. lidová tvořivost, tak jak i senátoři navrhli

zákon, který máme nyní u nás v prvním čtení, tak tam je to, že nebude ohlašovací povinnost nutná, když budou opravdu folklórní sdružení apod. Myslím, že to s tím také souvisí, že by se třeba i garančnímu výboru mohlo podařit to skloubit dohromady v této novele a vlastně v harmonizaci s evropským právem.

Já nebudu víc mluvit, spíš chci říci a vyjádřit svůj pohled na autorský zákon, že i my podpoříme vrácení zpět garančnímu výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji. Vidím přihlášku pana poslance Votavy, jen nevím, jestli s faktickou, nebo řádně. S faktickou, prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Kolegyně a kolegové, já se ani nedivím Svazu měst a obcí, že je proti, protože to navýšení 50 % za poplatky Ose – předpokládám, že se samozřejmě chytanou i ti další, kteří vybírají tyto autorské poplatky, a nic proti autorským poplatkům, ale zvyšování takto skokově, to je opravdu, chci říci nehorázné. A úplně za absurditu, za absurditu považuji to, aby se vybíralo i z mobilů. Myšleno tím, že každý nový mobil, který bude prodán, tak bude zatížen určitým poplatkem a ten poplatek půjde Ose. To je opravdu absurdita a to mi hlava nebere.

Takže my jsme jednoznačně – a teď mluvím za sociální demokracii – pro to, aby se to vrátilo zpět do výboru, aby se to znovu projednávalo, a je třeba opravdu tomu přistříhnout křídla, protože takovýto rozlet Osy nechápu a je naprosto neodůvodnitelný. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, tudíž obecnou rozpravu končím. Táži se, zda je zájem o závěrečná slova. Pan ministr nemá zájem, pan zpravodaj také ne.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu pana poslance Gazdíkova na vrácení návrhu zákona garančnímu výboru k novému projednání. Svolám kolegy z předsálí, všechny vás odhlásím a poprosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami znovu.

Nyní zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 94, přihláшено 115 přítomných, pro 112, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat a tento návrh zákona se vrací garančnímu výboru k novému projednání.

Teď jenom k procedurálnímu návrhu pana zpravodaje. Není nutné při vrácení znovu hlasovat o zkrácení lhůty, protože lhůta již proběhla. Takže já děkuji a končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k projednávání dalšího bodu. Tím je bod 7. Je to

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb.,
o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 783/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede paní ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová. Paní ministryně, prosím, ujměte se slova. (V sále je silný hluk.)

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, poslankyně a poslanci, tento návrh zákona byl podrobně zdůvodněn již v rámci prvního čtení. Já bych ráda tedy připomněla, že tato novela se dělala zejména v souvislosti -

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já poprosím sněmovnu o klid.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: - děkuji – s novelou poslední, kdy zde poslaneckým návrhem do zákona o hmotné nouzi byl dán paragraf, který se týká podmínky souhlasu obce v případě posuzování nároku na doplatek na bydlení u žadatele, který se zdržuje na té takzvané ubytovně. Tato úprava je fakticky účinná od května roku 2015 a v praxi vlastně začala působit velké aplikační problémy. Ale protože je zde zároveň požadavek, aby obce do toho rozhodování vstupovaly, tak jsme připravili novelu, která vlastně zohledňuje – která tam ponechává souhlas obce, byť jako doporučující, nicméně stanovuje kritéria pro posuzování, zda skutečně tedy někdo má, či nemá ten doplatek dostat. V rámci těch kritérií například stanovuje, že ten, kdo má mít nárok, je člověk, který je nějakým způsobem s tou obcí spjat. To znamená, že je odůvodněné, že tam má zůstat. Zároveň se zpřesňuje to, aby se skutečně zdůvodnilo, že je potřeba ho ubytovat v té nestandardní formě bydlení, jakou je tedy například ubytovna.

Zároveň se zde prohlubuje přesněji vzájemná spolupráce mezi Úřadem práce České republiky a obcí v přenesené působnosti, respektive těmi pověřenými obecními úřady, aby společně skutečně hodnotily žadatele o tuto dávku. Zároveň navrhuje, aby maximální výše uznatelných nákladů na ubytovnu pro dávku byla pouze 80 % takzvaných normativů určených na bydlení.

Jinak bych také ráda řekla, že samozřejmě se nebráním různým dílčím úpravám, ale že nepodporuji pozměňovací návrhy ani poslankyně Pastuchové, ani pana poslance Vilímce, které byly diskutovány a projednávány na výboru pro sociální politiku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji, paní ministryně. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančním. Usnesení a záznam výboru byly doručeny jako

sněmovní tisk 783/1 a 2. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru pro sociální politiku poslankyně Pavlína Nytrová, informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Děkuji za slovo. Dovolte, abych vás seznámila s usnesením ze 45. schůze výboru pro sociální politiku ze dne 1. září 2016 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů.

Po úvodním slově ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové a náměstka ministryně práce a sociálních věcí Jiřího Vaňáska, zpravodajské zprávě poslankyně Pavlíny Nytové a po rozpravě výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR nepřijal žádné usnesení. Při hlasování o doporučení, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, se schválenými pozměňovacími návrhy, se pro usnesení vyslovilo 7 poslanců, proti usnesení 5, 5 poslanců se zdrželo hlasování. Návrh usnesení nebyl přijat. Jiný návrh usnesení nebyl podán.

Výbor pro sociální politiku se zabýval dvěma pozměňovacími návrhy. Pozměňovacím návrhem poslankyně Pastuchové a poslance Vilímce. Účelem pozměňovacího návrhu poslankyně Pastuchové je formulování postupu, kdy při rozhodování Úřadu práce ČR o přiznání doplatku na bydlení do substandardních forem bydlení, zřetelohodné případy, může úřad práce osobu za případ hodný zvláštního zřetele uznat, když osoba bude aktivně hledat přiměřené bydlení - což je shodné se současným zněním zákona o pomoci v hmotné nouzi; požádá obec, ve které má trvalý pobyt nebo ve které se skutečně zdržuje, o pomoc při získání bytu - shodné se současným zněním zákona; obec pro (po?) posouzení nabídku bytu neučiní a vydá osobě doporučení dalšího postupu. Úřad práce ČR rozhoduje shodně s návrhem sněmovního tisku 783 s využitím informace vedle doporučení, o kterém jsem mluvila výše, pověřeného obecního úřadu nebo újezdního úřadu. Nadále platí, že v případě, že osobě byla ze strany obce učiněna nabídka bydlení a osoba ji neakceptuje, informuje o tom obec Úřad práce ČR, shodně se současným zněním zákona o pomoci v hmotné nouzi.

Předkladatelka vypouští povinnost Úřadu práce ČR, zpracovávat pro příjemce doplatku na bydlení motivační plán a dále vypouští úpravu, že pokud příjemce dávky neposkytne při vypracování plánu součinnost nebo se bez vážných důvodů chová způsobem, který s motivačním plánem není v souladu, není nadále uznán za zřetelohodný případ a ztrácí nárok na dávku.

K pozměňovacímu návrhu poslance Vilímce k novele zákona o pomoci v hmotné nouzi: Předkladatel vypouští povinnost Úřadu práce ČR zpracovávat s příjemcem doplatku na bydlení v substandardních formách bydlení motivační plán. Důvodem je podle předkladatele formálnost postupu. Dále vypouští úpravu v přechodných ustanoveních, že se snížení maximální započitatelné výše z 90 % na 80 % normativních nákladů na bydlení pro ubytovny provede až po 12 kalendářních měsících ode dne nabytí účinnosti novely zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji paní zpravodajce a otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji přihlášku pana poslance Vilímce. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímc: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, já jsem již v prvním čtení avizoval, že chceme ve výborech a během druhého čtení zodpovědně posoudit adekvátnost některých ustanovení této novely jak především z pohledu vůbec kompetencí obcí při schvalování doplatku na bydlení, při zajištění takzvané místní znalosti, ale i té započitatelné hranice odůvodněných nákladů na bydlení u těch ubytoven, u toho substandardního bydlení.

Paní ministryně zde mluvila o tom, že návrh, který předložila, jaksi jiným způsobem, než je stávající úprava, zapojuje obce do mechanismu schvalování doplatku na bydlení. I v debatě na výboru pro sociální politiku i tady paní ministryně tak učinila, překrývá pojmy obce obecní úřad, pověřený obecní úřad apod. Já myslím, že to je zcela zásadní. A když mluvíme o vstupu obcí do dejme tomu zjišťování tzv. místní znalosti, tak to nemůžeme redukovat na obecní úřady a ještě určitý typ pověřených obecních úřadů, tedy víceméně státní správu prováděnou na území více obcí tzv. sociálními pracovníky. To je třeba si uvědomit.

Díval jsem se, kolik je zhruba obcí. Aktuálně to sice vím téměř z paměti, ale je to 6 253 podle statistiky a pověřených obecních úřadů, tzn. toho typu, který je zakomponován do toho návrhu zákona, těch tzv. dvojkových obcí, je pouze 393. Pokud se tedy nastavují tímto vládním návrhem jakési kompetence na pověřené obecní úřady, tak to v zásadě znamená, že 5 850 obcí, tzn. obcí, které nemají pověřený obecní úřad ani v pověřené působnosti, ani v samostatné působnosti, nemá jakoukoli možnost ovlivňovat či regulovat poskytování doplatku na bydlení. Takový je prostě stav. Zvláště v případě ubytoven však vyplácení doplatku na bydlení může vést k nadměrné koncentraci určitých sociálních dopadů pro konkrétní obec, aniž by příslušná obec měla alespoň zprostředkovaně právní nástroj takovému nebezpečí předcházet. Podotýkám, že celá řada ubytoven je umístěna v obcích, které nemají ani pověřený obecní úřad, ani obecní úřad s rozšířenou působností. Je to právě umístěno v malých obcích.

Zástupci Ministerstva práce a sociálních věcí uváděli na sociálním výboru, ne tedy přímo paní ministryně, že původním záměrem Ministerstva práce a sociálních věcí bylo do posuzování místních podmínek zapojit také všechny obce, ale Legislativní rada vlády to odmítla s tím, že Ministerstvo práce a sociálních věcí si musí vybrat pouze jednu kategorii obcí. No, já tomu moc nevěřím, ale pokud je to pravda, tak to leccos svědčí o práci Legislativní rady vlády. Je evidentní, že obec i v samostatné působnosti musí dostat určitou možnost se vyjádřit k doplatku na bydlení, resp. k těm místním podmínkám především v případě toho substandardního bydlení. To nemůže s nějakou autoritou skutečně činit nikým nevolený úředník, pracující ještě na jiné obci. Pravomoc, kterou obce získaly při rozhodování o doplatku na bydlení na základě návrhu pana poslance Stanjury, je Ministerstvem vnitra považována za ne zcela v souladu s Ústavou. Nechci to rozebírat. Samozřejmě jedinou institucí, která to může konstatovat, není Ministerstvo vnitra, ale Ústavní soud.

Ministerstvo práce tedy navrhuje v této věci změnu. V takové legislativní ustrašenosti volí cestu, která opět mnohé obce staví víceméně do role statistů.

Již na výboru jsem podával pozměňovací návrh, ten tady rozebírala paní zpravodajka Nytrová, který se týkal jednak zrušení podmínek sepisování tzv. motivačních plánů. Tam ten návrh byl vlastně totožný s paní poslankyní Pastuchovou, pouze jinak formulovaný. A jednak stejně tak v situaci, kdy Ministerstvo práce a sociálních věcí se přiklonilo nakonec k velmi mírnému snížení hranice tzv. uznatelných nákladů těch ubytoven, tedy z 90 % na 80 %, považuji za nemyslitelné, aby legisvakanční lhůta tohoto opatření činila dvanáct měsíců. Nevidím pro to žádné zdůvodnění. Možná nějaké politické, ale to tady teď rozebírat nechci. Proto jsem tedy podal už na sociálním výboru návrh, aby ubytovny neměly tu výjimku, protože považuji za neopodstatněné, aby účinnost toho opatření, toho snížení z 90 na 80 %, nastala tak jako u jiných ustanovení zákona od šesti měsíců po účinnosti zákona. Považuji to za zjevně dostatečný čas na přizpůsobení, který by měl naopak motivovat žadatele vyhledat přiměřené bydlení.

Tyto mé návrhy na výboru pro sociální politiku byly schváleny, ale jak známo, výbor pak nepřijal žádné usnesení. Musím říci, že i po jednání sociálního výboru jsem celý problém s doplatkem na bydlení a zapojení obcí do toho procesu konzultoval se Svazem měst a obcí České republiky, protože pro mě je důležité, aby obec v samostatné působnosti se v nějaké formě mohla k doplatku na bydlení vyjádřit. Proto doplňuji v pozměňovacím návrhu, který pak načtu v podrobné rozpravě, možnost obcí se ústavně konformním způsobem podílet na předcházení sociálně nežádoucích jevů spojených s další koncentrací obyvatel, žadatelů o doplatek na bydlení v ubytovnách. Smyslem této novely by nemělo být, jak zaznělo i na sociálním výboru z úst Dana Jiráka, obchodování s chudobou, ale naopak nastavení určitých pravidel, jak takovým jevům předcházet.

Podstatou tedy toho mého návrhu je oprávnění obce – a tady podotýkám v samostatné působnosti, tzn. obce, nikoliv obecního úřadu – určit na svém území lokality, kde další koncentrace osob s doplatkem na bydlení může znamenat významné sociální dopady na území obce, a případně doporučit maximální počet osob, jimž by měl být v dané lokalitě poskytnut doplatek na bydlení. Je to jakýsi doplněk k zjišťování místní znalosti pověřenými obecními úřady, který dává obcím přiměřené pravomoci. Tento návrh víceméně není nastaven tak, že by se jednalo přímo o vetování poskytnutí doplatku na bydlení, jako je stávající úprava v té současné podobě, ale jedná se o významný nástroj, se kterým se musí úřady práce ve správním řízení vypořádat. Stejně tak navrhuji stanovit oprávnění obce požadovat od úřadu práce v rámci vzájemné součinnosti agregované údaje o počtu osob, jimž je v dané lokalitě poskytován doplatek na bydlení.

Jsou to dílčí návrhy, kterým se paní ministryně nebrání, jak uvedla, ale podotýkám, velice důležité návrhy, které podporuje i Svaz měst a obcí České republiky. Dokonce tyto návrhy padaly ve vnějším připomínkovém řízení ze strany Svazu měst a obcí České republiky a především umožňují obcím se do rozhodování o doplatku na bydlení v rámci samostatné působnosti zapojit.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, tudíž obecnou rozpravu končím. Táži se paní navrhovatelky, zda má zájem o závěrečné slovo. Je tomu tak. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji a budu velice stručná. Jenom jsem chtěla připomenout a zdůraznit, že nám bylo vlastně řečeno předsedou Legislativní rady vlády, že máme situaci s tím souhlasem obce řešit tak, že bychom ho ze zákona prostě a jednoduše zase vyškrtli. A já jsem s tím nesouhlasila. Já jsem říkala, že tam v nějaké podobě určitě musí zůstat. Takže to je moje odpověď na to, když má třeba pan poslanec Vilímec pocit, že Ministerstvo práce volilo příliš mírnou variantu. My jsme volili variantu, aby určitě obec do toho měla co říci, a zároveň jsme nebyli napadeni, že porušujeme ústavní pořádek. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji. A táži se paní zpravodajky, zda má zájem... Nemá zájem o závěrečné slovo. Tudíž v tuto chvíli otevírám podrobnou rozpravu, do které eviduji přihlášku pana poslance Vilímce. Prosím ho k mikrofonu, připraví se paní poslankyně Pastuchová.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, já se pouze přihlásím k pozměňovacímu návrhu, který je v systému označen pod sněmovním dokumentem 4834. Tento pozměňovací návrh skutečně zajišťuje to, aby obec, nikoliv obecní úřady a státní správa na pověřených obcích, mohla účinným způsobem zasáhnout do celého procesu schvalování doplatku na bydlení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu paní poslankyni Pastuchovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Chtěla bych se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem 4829, který řeší vlastně tu samou věc, jakou navrhuje pan poslanec Vilímec, s tím, že obce musí mít možnost situaci řešit na svém území aktivně. Další částí tohoto pozměňovacího návrhu je zrušení navrhovaného motivačního plánu, protože by to byl čtvrtý dokument. Myslím si, že namísto sepisování a vytváření dalšího mrtvého dokumentu je třeba věnovat pozornost živému klientovi.

Dále bych se přihlásila k pozměňovacím návrhům 4846 a 4854. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím, tudíž podrobnou rozpravu končím a končím i druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

8.

Vládní návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 411/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Pane místopředsedo, prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, ve druhém čtení se vracíme k projednávání vládního návrhu ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti. Jedná se o právní předpis zastřešující národní rozpočtový rámec a definující jeho hlavní principy a zásady. Úzce na něj navazují návrhy zákonů o pravidlech rozpočtové odpovědnosti a zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím právní úpravy rozpočtové odpovědnosti. Předkládaná právní norma vymezuje dlouhodobé směřování veřejných financí v České republice. Jejím hlavním cílem je zajistit jejich zdraví a udržitelnost, tedy poskytnout dostatečný prostor pro realizaci rozpočtové a fiskální politiky a zajistit respektování mezinárodních závazků, a to i v případě běžných výkyvů hospodářského cyklu. Ústavní zákon pomůže zlepšit celkové hospodaření České republiky, posílit transparentnost a efektivnost veřejných financí a ve výsledku též podpoří konkurenceschopnost české ekonomiky.

Zároveň si dovoluji upozornit, že příprava ústavního zákona sleduje některé požadavky v roce 2011 reformovaného Paktu o stabilitě a růstu. Návrh je také součástí transpozice směrnice Rady o požadavcích na rozpočtové rámce členských států do vnitrostátního právního řádu, která měla proběhnout již do konce roku 2013.

Státu a územním samosprávným celkům je návrhem uloženo dbát o zdravé a udržitelné veřejné finance jakožto nutnou podmínku pro podporu hospodářského a společenského rozvoje, který umožňuje dosažení vysoké zaměstnanosti a zajištění mezigenerační soudržnosti. Zdravé a udržitelné veřejné finance patří mezi hlavní zásady koordinace hospodářských politik členských států Evropské unie upravené Smlouvou o fungování Evropské unie, která je považuje za prostředek posilující podmínky pro stabilitu cen a silný udržitelný růst podpořený finanční stabilitou, což napomáhá k dosažení cílů v oblasti udržitelného růstu a zaměstnanosti. V Paktu o stabilitě a růstu navazujícím na smlouvu se pak všechny členské státy zavázaly dodržovat tzv. střednědobý rozpočtový cíl, jenž má umožnit rychlý pokrok směrem k udržitelnosti veřejných financí a vytvořit prostor pro rozhodování vlády při nakládání s rozpočtem, a to především pokud jde o potřeby veřejných investic.

Předkládaný návrh dále řeší rozpor mezi odpovědností vlády za dodržování mezinárodních závazků v oblasti fiskální disciplíny a nástroj, kterým k tomu disponuje. Vláda přímo kontroluje jen vybrané ústřední vládní instituce, nicméně fiskální a rozpočtová politika je realizována všemi úrovněmi vlády v nejširším slova smyslu. Ústavní zákon proto vychází ze shodného institucionálního pokrytí, jaké je používáno pro rozpočtový dohled v Evropské unii. Veřejné instituce návrh na ústavní úrovni zavazuje k tomu, aby při výkonu své činnosti dodržovaly pravidla

transparentnosti, účelnosti, hospodárnosti a efektivnosti nakládání s veřejnými financemi.

Těžiště navrhované úpravy spatřuji v zavedení nových číselných fiskálních pravidel, která jsou ve svém základu zakotvena již na úrovni ústavního zákona. Za základní fiskální pravidlo považuji pravidlo pro stanovení celkových výdajů sektoru veřejných institucí. Jeho smyslem je, aby veřejné finance ve střednědobém horizontu se nacházely v blízkosti střednědobého rozpočtového cíle. Od souladu s pravidlem stanovených celkových výdajů sektoru veřejných institucí bude odvozován výdajový rámec státních rozpočtů a rozpočtů státních fondů.

V navazující právní úpravě je dále navržen automatický nápravný mechanismus, který by měl veřejné finance ke střednědobému rozpočtovému cíli trvale vracet. Principiální pravidlo je konzistentní s požadavky Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii. Specifické pravidlo je navrhováno pro jednotlivé územní samosprávné celky, které v zájmu zdravých a udržitelných veřejných financí budou hospodařit tak, aby výše jejich individuálních celkových dluhů nepřekročila mez stanovenou zákonem o pravidlech rozpočtové odpovědnosti. Pro případ nedostatečné účinnosti uvedených pravidel promítajících se do nárůstu zadluženosti sektoru vložených financí je navrženo zavedení dluhové hranice 55 % HDP, při jejichž dosažení se v sektoru veřejných institucí uplatní opatření vedoucí k dlouhodobě udržitelnému stavu veřejných financí. Stejně jako u předcházejících číselných fiskálních pravidel je konkrétní podoba pravidla definována zejména návrhem zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti.

V neposlední řadě je ústavním zákonem navrženo zřídit Národní rozpočtovou radu, která bude působit jako nezávislý odborný orgán v oblasti fiskální a rozpočtové politiky. Jejím úkolem bude sledovat vývoj hospodaření sektoru veřejných financí a zejména pak dodržování ústavním zákonem zavedených pravidel, která bude také hodnotit. Předseda a další dva členové rady budou voleni Poslaneckou sněmovnou. Podrobnosti týkající se jejich fungování budou stanoveny zákonem o pravidlech rozpočtové odpovědnosti.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán ústavněprávnímu výboru, iniciativně tento tisk projednal výbor pro zdravotnictví. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 411/1 až 5.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Václav Votava, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, pan ministr tady hlavní principy těchto souvisejících zákonů, především tedy ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti, již řekl, takže o tom hovořit nebudu, omezím se pouze na usnesení rozpočtového výboru, se kterým bych vás

seznámil. Jinak předpokládám, že po otevření jednotlivých bodů, tří, které spolu souvisejí, bude otevřena sloučená rozprava.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Zatím nikdo nenačetl tento návrh.

Poslanec Václav Votava: Dobře, tak já to navrhuji, abychom potom sloučili rozpravu jak obecnou, tak podrobnou u bodů 8, 9 a 10.

Nyní bych vás seznámil tedy s usnesením rozpočtového výboru k vládnímu návrhu ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti. Je to usnesení z 29. schůze ze dne 14. října 2015.

Po úvodním slově náměstka ministra financí Gregora, zpravodajské zprávě Votavy a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti, sněmovní tisk 411 (předsedající žádá o klid), schválila bez připomínek, a zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR, což jsem také učinil.

Jinak se potom hlásím do obecné rozpravy. Sloučené, předpokládám, pokud bude.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano. O vašem návrhu nechám hlasovat po zprávách zpravodajů, když dovolíte, jestli s tím takto souhlasíte.

Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Martin Plíšek, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Vážená paní předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych vás informoval o usnesení z ústavněprávního výboru z 34. schůze ze dne 3. června 2015.

Po odůvodnění náměstka ministra financí a zpravodajské zprávě ústavněprávní výbor přerušuje projednávání tisku 411 a za druhé žádá předsedu Poslanecké sněmovny Jana Hamáčka o svolání schůze zástupců všech poslaneckých klubů k návrhu ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti za účelem nalezení dostatečné podpory pro přijetí tohoto návrhu ústavního zákona.

Já k tomu jenom dodávám, že podle mých informací ke svolání tohoto jednání zástupců všech poslaneckých klubů nedošlo. Proto avizuji, že se hlásím do rozpravy a dovolím si Poslanecké sněmovně navrhnout procedurálně další postup.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, děkuji. Nyní prosím zpravodajku výboru pro zdravotnictví paní poslankyni Soňu Markovou, aby nás informovala o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Paní poslankyni Markovou nevidím, tak bych poprosila někoho z výboru

pro zdravotnictví, zda by se ujal zpravodajské zprávy. (Nikdo se nehlásí. Po chvíli.) Už je zde. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, omlouvám se za zdržení. Zdravotní výbor tisky projednal, ale bez jakéhokoli usnesení. V podstatě se k němu nijak nevyjádřil, tak to řeknu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A v tuto chvíli bychom se měli hlasováním vypořádat s procedurálním návrhem pana poslance Votavy na sloučení obecné rozpravy – podrobnou nemůžeme sloučit, protože pozměňovací návrhy musejí být k jednotlivým zákonům zvlášť – sloučení obecné rozpravy k bodům 8, 9 a 10. Svolám kolegy z předsálí. A dříve, než zahájím hlasování, všechny vás odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

V tuto chvíli zahajují hlasování a táži se, kdo je pro, zvedněte ruku a zmáčkněte tlačítko. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 95, do kterého je přihlášeno 123 přítomných, pro 118, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat a obecná rozprava k bodům 8, 9 a 10 bude sloučena.

Přerušuji projednávání bodu číslo 8 a otevírám projednávání bodu číslo

9.

Vládní návrh zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 412/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Pane místopředsedo, prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuju za slovo. Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, ve druhém čtení projednáváme vládní návrh zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti. Jedná se o právní předpis, který navazuje na ústavní zákon o rozpočtové odpovědnosti a provádí jeho ustanovení. Ke konkrétnímu obsahu návrhu zákona si dovoluji uvést následující.

Návrh vymezuje sektor veřejných institucí, který je konzistentní s definicí využívanou v rámci rozpočtového dohledu Evropské unie. Zavádí dále obecnou úpravu požadující, aby každá veřejná instituce sestavovala návrh rozpočtu a střednědobého výhledu na nejméně dva další rozpočtové roky. Zároveň je uloženo návrhy schválené rozpočty a střednědobé výhledy a plnění rozpočtů zveřejňovat. Ministerstvo financí ukládá zveřejňovat informace požadované směnicí o požadavcích na rozpočtové rámce členských států.

Návrh zákona také obsahuje požadavky kladené na makroekonomické a fiskální prognózy ministerstva využívané pro účely rozpočtového plánování. K tomu účelu se

zřizuje nezávislý expertní panel nazvaný Výbor pro rozpočtové prognózy. Ministerstvo financí bude nově připravovat dokument Rozpočtová strategie sektoru veřejných institucí, který bude plnit funkci střednědobého rozpočtového rámce na období tří let, a jeho součástí bude také konvergenční program předkládaný Evropské komisi. Nově bude také definován postup stanovení výše výdajového rámce státního rozpočtu a státních fondů. Ministerstvo ji odvodí od celkové výše výdaje sektoru veřejných institucí, která se určí jako součet střednědobého rozpočtového cíle a prognózovaných celkových konsolidovaných příjmů sektoru veřejných institucí upravených o vlivy hospodářského cyklu a jednorázových operací na následující rok.

Celkové výdaje budou snižovány v návaznosti na vývoj takzvané nápravné složky zohledňující minulé nedodržení pravidla. Celkové výdaje bude na druhé straně možné navýšit o výdaje vzniklé na základě zhoršování bezpečnostní situace státu, úhrn výdajů spojený s odstraňováním následných živelních pohrom a plněním mezinárodních smluv a jiných mezinárodních závazků, pokud přesáhl 3 % HDP, a výdaje související s prognózovaným výrazným zhoršením hospodářského vývoje. Poslední uvedené navýšení však bude možné jen se stanoviskem Národní rozpočtové rady, která bude zapojena také v metodické rovině a bude ke stanovení výdajů vydávat stanovisko.

Pravidlo by mělo vést k výraznému omezení procyklického charakteru fiskální politiky a do značné míry také odpolitizování stabilizační funkce veřejných financí. Pravidlo je ve svých hlavních rysech konzistentní s požadavky Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii.

Ve vztahu k hospodaření územního samosprávného celku je zaváděno pravidlo, na jehož základě obec či kraj musí v případě, že jeho dluh ke konci roku překročí 60 % průměru jeho příjmů za poslední čtyři rozpočtové roky, snížit toto překročení o nejméně 5 % z rozdílu mezi výší jeho dluhu a jeho regulovanou úrovní. Pravidlo obsahuje nápravnou část aplikovanou v případě, kdy obec či kraj svůj dluh nesníží požadovaným způsobem. Půjde o vytváření peněžní rezervy na splátky v dluhové formě po zastavení převodu podílu na výnosu sdílených daní. Nápravná část bude zavedena s odloženou účinností.

Návrh zákona také obsahuje opatření pro případ, kdy se působení dříve zmíněných pravidel ukáže jako nedostatečné. Situace, kdy podíl dluhu v sektoru veřejných institucí na HDP dosáhne nejméně 55 %, budou uplatněna následující opatření. Vláda schválí a předloží Poslanecké sněmovně návrh a střednědobý výhled státního rozpočtu a rozpočtů státních fondů, které vedou k dlouhodobě udržitelnému stavu veřejných financí. To v zásadě znamená, že fiskální strategie vlády ve svém horizontu povede k dosažení střednědobého rozpočtového cíle. Vláda Poslanecké sněmovně předloží návrh vyrovnaných rozpočtů zdravotních pojišťoven. Návrh schodkového rozpočtu bude moci předložit jen v případě, že schodek bude možné uhradit nejvýše z jedné třetiny finančními zůstatky pojišťovny z minulých let nebo návratnou finanční výpomocí.

Územní samosprávný celek schválí svůj rozpočet na následující rok jako vyrovnaný nebo přebytkový. Schodkový rozpočet bude moci být schválen jen v případě, že je schodek možné uhradit finančními prostředky z minulých let nebo

návratnou finanční výpomocí. Dluhově bude možné financovat jen schodek vzniklý z důvodu předfinancování projektů spolufinancovaných z rozpočtů EU.

Dále ostatní veřejné instituce nebudou smět po období, v němž bude výše dluhů činit nejméně 55 % HDP, zřizovat nové závazky ze smluv, které vedou k navýšení dluhu sektoru veřejných institucí na dobu delší než jeden rok. Výjimka bude možná u závazků projektů spolufinancovaných z rozpočtů EU nebo závazků nezbytných plnění rozhodnutí soudu nebo orgánů státní moci.

Uvedená opatření se neuplatní po dobu 24 měsíců v případě významného zhoršení ekonomického vývoje, v případě významných výdajů státního rozpočtu spojených s odstraňováním následků živelních pohrom a výdajů vyplývajících z plnění mezinárodních závazků České republiky a v případě zhoršování bezpečnostní situace státu. Bude-li výše dluhů sektoru veřejných institucí činit více než 60 % HDP, vláda navrhne opatření vedoucí ke snížení této výše.

Návrh dále upravuje působnost Národní bezpečnostní rady zřízené ústavním zákonem o rozpočtové odpovědnosti. Rada bude hodnotit plnění číselných fiskálních pravidel, o čemž bude předkládat zprávu Poslanecké sněmovně. Dále bude zjišťovat výši dluhů sektoru veřejných institucí, sledovat vývoj hospodaření sektoru veřejných institucí a vydávat zprávu o dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí. Rada se také bude svým stanoviskem vyjadřovat k výpočtu nápravné složky u pravidla stanovení celkových výdajů.

Rada se bude skládat z předsedy a dvou dalších členů. Předseda bude navrhován vládou a další dva členové Senátem a Českou národní bankou. Volení pak budou všichni na období šesti let Poslaneckou sněmovnou.

Návrh také obsahuje výčet předpokladů pro výkon funkce člena rady a funkce a činnosti s jejím výkonem neslučitelné. K zajišťování úkolů spojených s odborným, organizačním, administrativním, personálním a technickým zabezpečováním činnosti rady se zřídí organizační složka státu nazvaná Úřad Národní rozpočtové rady. Řízení nezávislé fiskální instituce taky vytváří předpoklad pro plnění požadavků Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii a zejména pak práva EU týkající se členských zemí eurozóny.

Navrhovaná právní úprava je plně slučitelná se zásadami práva EU a přibližuje právní řád České republiky ustanovením zakládajících smluv a sekundárnímu právu EU.

Vedle snahy upevnit národní fiskální rámec sleduje návrh zákona některé požadavky Paktu o stabilitě a růstu reformovaného v roce 2011 a transponuje do vnitrostátního právního řádu směrnici Rady č. 2011/85/EU o požadavcích na rozpočtové rámce členských států, u nichž se členské státy zavázaly uvést v účinnost právní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s ní do 31. prosince 2013. Česká republika v dané souvislosti obdržela od Evropské komise v lednu loňského roku tzv. formální upozornění ohledně neúplné implementace uvedené směrnice. Návrh zákona není v rozporu s ustanovením Smlouvy o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a ústavněprávnímu výboru. Iniciativně tento tisk projednal výbor pro zdravotnictví. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 412/1 až 7. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Václav Votava, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Kolegyně, kolegové, seznámil bych vás s usnesením rozpočtového výboru z jeho 29. schůze ze dne 14. října 2015 k vládnímu návrhu zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti, sněmovní tisk 412.

Po úvodním slově náměstka ministra financí Gregora, zpravodajské zprávě Votavy a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti, sněmovní tisk 412, schválila bez připomínek. A za druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR, což jsem také učinil.

Já bych jenom, vážená paní místopředsedkyně, zareagoval na pana kolegu Plíška stran toho, že oni měli v usnesení výzvu, jestli jsem to dobře pochopil, k panu předsedovi Sněmovny, aby svolal sněmovní kluby, aby projednaly především ústavní zákon. Mohu říci, že takovéto jednání se uskutečnilo. A uskutečnilo se za účasti pana ministra Babiše 1 prosince. A toho jednání se zúčastnil pan ministr Babiš společně s pracovníky Ministerstva financí. Za sociální demokracii jsem se zúčastnil já, za TOP 09 pan poslanec Kalousek, za Úsvit pan poslanec Fiedler, za KDU-ČSL pan poslanec Uhlík a za ODS pan poslanec Stanjura. Z toho také vyplynul určitý zápis, ve kterém jsou zahrnuty podmínky, za kterých jednotlivé strany jsou ochotny ten ústavní zákon podpořit. A já se o tom krátce zmíním i ve svém vystoupení v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím, aby se postupně ujali slova zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Jiří Koubek, zpravodaj ústavněprávního výboru poslanec Martin Plíšek a zpravodajka výboru pro zdravotnictví poslankyně Soňa Marková, informovali nás o projednání návrhu ve výborech a případné pozměňovací návrhy odůvodnili. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, paní místopředsedkyně. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj se sněmovním tiskem 412 zabýval na dvou svých schůzích, a to na 25. schůzi dne 10. června 2015 a na 32. schůzi dne 12. listopadu 2015. Po krátké rozpravě v obou případech přerušil projednávání tohoto tisku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Poprosím pana poslance Plíška.

Poslanec Martin Plíšek: Ještě jednou pěkné odpoledne, děkuji za slovo. Ústavněprávní výbor na své 34. schůzi dne 3. června 2015 přijal usnesení, že po odůvodnění zástupce předkladatele a zpravodajské zprávě a v obecné rozpravě přerušuje projednávání tisku 412 právě s ohledem na usnesení, které žádá předsedu Poslanecké sněmovny o svolání setkání poslaneckých klubů k nalezení politické shody.

Takže já bych reagoval jenom na pana poslance Votavu, že si nejsem vědom, že by byla nalezena politická shoda, která směřuje ke schválení ústavního zákona, pokud došlo jenom k jednomu jednání. Takže avizuji, že jak už jsem zmínil, navrhu procedurální návrh potom v rozpravě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím paní poslankyni Markovou. (Není přítomna.) Mohu poprosit tedy někoho ze zdravotnického výboru? Poprosím pana poslance Vyzulu, aby nás seznámil s usnesením.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, paní předsedající. Já bych tedy přednesl usnesení ze 24. schůze ze dne 14. října 2015, kdy zdravotní výbor tento tisk 412 projednával. Přerušil jej v obecné rozpravě bez jakéhokoli závěru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A vzhledem k tomu, že jsme schválili sloučenou rozpravu, i v tomto okamžiku přerušuji projednávání bodu 9 a otevírám projednávání bodu

10.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím právní úpravy rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 413/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Pane místopředsedo, prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, ve druhém čtení pokračuje projednávání vládního návrhu zákona, který je doprovodným právním předpisem k návrhu zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti, v němž provádí ústavní zákon o rozpočtové odpovědnosti, která měla proběhnout již do konce roku 2013. Návrh taky reaguje na povinnost řádně transponovat do vnitrostátního právní řádu směrnici Rady o požadavcích na rozpočtové rámce členských států. Předkládaným návrhem zákona se mění 19 právních předpisů, a to zejména v souvislosti se

zavedením nových číselných fiskálních pravidel, uložení povinnosti veřejným institucím sestavovat návrh rozpočtu a střednědobý výhled rozpočtu a zveřejňovat je a zřízením Národní rozpočtové rady a zejména volbou jejího předsedy a členů.

Zároveň si dovoluji vyslovit souhlas s pozměňovacími návrhy, které byly schváleny při projednávání tohoto sněmovního tisku v rozpočtovém výboru. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Iniciativně tento tisk projednal výbor pro zdravotnictví. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 413/1 až 4. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Václav Votava, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru z 29. schůze ze dne 14. října 2015 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím právní úpravy rozpočtové odpovědnosti, sněmovní tisk 413.

Po úvodním slově náměstka ministra financí Gregora, zpravodajské zprávě poslance Votavy a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím právní úpravy rozpočtové odpovědnosti, sněmovní tisk 413, schválila ve znění pozměňovacích návrhů. Já si dovoluji tyto dva pozměňovací návrhy nečíst, jsou uvedeny v usnesení v písemném vyhotovení, samozřejmě. Pan ministr se o nich zmínil, jsou víceméně technického rázu. Za druhé, zmocnil zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky, což také samozřejmě učinil. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane zpravodaji, a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro zdravotnictví pan poslanec Vyzula. Prosím, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dovolte, abych vám přednesl usnesení výboru pro zdravotnictví z 24. schůze ze dne 14. října roku 2015.

Po úvodním slově ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka, dále ředitelky odboru financování kapitoly státního rozpočtu Ministerstva financí Ing. Marie Bílkové a zpravodajské zprávě poslankyně Soni Markové a po rozpravě výbor pro zdravotnictví přerušuje tento bod v obecné rozpravě bez jakéhokoli závěru.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji, a v tuto chvíli otevírám sloučenou obecnou rozpravu k bodům 8, 9 a 10.

Sloučená rozprava k bodům 8, 9, 10 /sněmovní tisky 411, 412, 413/

Registruji dvě přihlášky, pana poslance Votavy a pana poslance Plíška. Poprosím nejprve pana poslance Votavu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Já děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegové, kolegyně, velice krátce.

Nacházíme se ve druhém čtení ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti, tzv. finanční ústavy, i souvisejícího zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti a zákonech s tím souvisejících. Vracejí se na plénium po více než roce a půl.

Chci říci, že Česká republika je povinna implementovat směrnici Rady 211 85 – o tom tady hovořil i pan ministr Babiš –, a ta implementace měla být již do konce roku 2013, takže jsme v určitém zpoždění.

K přijetí ústavního zákona je třeba třípětinové většiny Poslanecké sněmovny. Vládní koalice tři pětiny nemá, chybí jí možná devět hlasů, možná osm hlasů, možná deset hlasů, s tím, jak se mění poměry a jak přecházejí někteří poslanci z jednoho klubu do druhého - v čemž se pomalu už sám neorientuji, kam kdo patří a jak budou hlasovat –, nicméně hlasy koalice chybí.

Já jsem tady zmínil, že proběhla schůzka zástupců jednotlivých klubů, a to už v prosinci loňského roku. Zmínil jsem i ve svém posledním vystoupení, kdo se té schůzky účastnil, a tam jednotliví zástupci jednotlivých klubů přednesli své požadavky, kdy podmiňují vlastně přijetí těchto požadavků to, aby přidali své hlasy k tomu ústavnímu zákonu.

Je třeba říci také, že Evropská unie nevyžaduje striktně, aby byl přijat ústavní zákon o rozpočtové odpovědnosti. Jsme povinni přijmout zákon o rozpočtové odpovědnosti, může to být tedy i běžný zákon. Nicméně samozřejmě ústavní zákon má svoji vážnost a nelze ho tak jednoduše měnit, rušit atd., budoucí politické reprezentace by neměly možnost tak snadno do toho zasahovat, kdežto normální zákon tuto možnost dává. Ale bohužel nedošlo zatím k dohodě. Mohu přivítat i návrh pana kolegy Plíška, aby se znovu začalo jednat. Samozřejmě my se tomu nebráníme, naopak, jak říkám, byli bychom rádi, kdyby došlo k přijetí toho ústavního zákona a bylo to tedy schváleno ústavní většinou.

Jenom bych se zmínil možná k těm požadavkům poslaneckých klubů jednotlivých parlamentních stran, možná že mě doplní nebo budou o tom hovořit sami, abych to třeba nezkresloval, ta vyjádření, jsou obsažena v zápisu z toho jednání. Například Občanská demokratická strana požadovala - řeknu to velice stručně –, aby to, co je uvedeno v pravidlech rozpočtové odpovědnosti, bylo také uvedeno v ústavním zákonu, což je ale legislativně problém. Proto jsme řekli na základě vyjádření našich legislativců, že to možné naprosto není, že bychom neměli ústavní zákon zaplevelovat, že by měl být obecný a to ostatní by mělo být tedy v pravidlech. Ale vidím, že pan kolega Stanjura kroutí hlavou, takže zřejmě si k tomu řekne své.

Co se týká TOP 09, tak TOP 09 měla zásadní požadavek přistoupení u smlouvy tzv. fiskálkompaktu k hlavě tři rozpočtového paktu - (hlas z pléna) a čtyři, ano, děkuji za připomenutí –, kde jsme, a teď mluvím za sociální demokracii, řekli ano, budeme povinni tak učinit, až budeme v eurozóně. Že nevidíme v současné době důvod, proč bychom k tomu přistupovat měli, nikdo nás k tomu nenutí. Až vstoupíme do eurozóny, bude naší povinností do toho vstoupit. I když jsme se přihlásili k fiskálkompaktu.

Zástupce Úsvitu vznesl požadavek v podstatě formou pozměňovacího návrhu – on je dán i do systému –, aby byla opatření související s návrhy státního rozpočtu a rozpočtů státních fondů a jejich výsledků doplněna o zákaz zvyšování daně z příjmů.

Zástupci Komunistické strany Čech a Moravy se toho jednání nezúčastnili, nevím, zdali byli pozváni, nebo nebyli pozváni, to nevím. Nicméně jejich názory samozřejmě znám a znám je i z projednávání v rozpočtovém výboru, kdy tedy – pokud to budu zkreslovat, zase mě doplňte – byli toho názoru, že ta úprava je příliš tvrdá pro celý veřejný sektor, a především chtěli vyjmout zdravotní pojišťovny ze sektoru veřejných institucí. To znamená, aby se ty požadavky netýkaly, co se týká dluhové brzdy, zdravotních pojišťoven.

Takže jenom velice stručně jsem shrnul ty podmínky jednotlivých parlamentních stran. Pokud tedy nedojde k tomu, aby prošel ústavní zákon o rozpočtové odpovědnosti, koalice má sílu, aby prohlašovala – věřím tomu, že má sílu, aby prohlašovala – ta pravidla, obecný zákon, takže by platil obecný zákon. Já jsem už společně s kolegy z KDU-ČSL a ANO připravil pozměňovací návrh, resp. pozměňovací návrhy, které jsou uvedeny v systému a které by na to reagovaly. To znamená, že by některé věci, které jsou v tom ústavním zákonu, přenesly do toho zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti. V podrobné rozpravě se potom k těmto pozměňovacím návrhům přihlásím.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji, pane poslanče, a prosím s přednostním právem pana předsedu klubu ODS Zbyňka Stanjuru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyňek Stanjura: Děkuji za slovo. Mé vystoupení bude poněkud delší. Chtěl bych představit a podrobně zdůvodnit pozici Občanské demokratické strany a nabídnout vládě kompromis, který by mohlo podpořit více než 120 poslanců naší Sněmovny.

Chci říct, že finanční ústava – pokud mohu používat tento podle mého názoru přesnější a ne úplně právně formální název – je naším dlouhodobým programovým cílem. V minulém volebním období jsme ve vládě prosadili a do Poslanecké sněmovny poslali návrh finanční ústavy, pak jsme vedli jednání s tehdejší opozicí, nedospěli jsme ke kompromisu, tudíž ten zákon po rozpuštění Sněmovny skončil.

V dnešní době můžeme debatovat a za to období posledních čtyř pěti let vznikly čtyři návrhy. První byl návrh naší vlády. K tomu se scházeli zástupci politických stran

na Ministerstvu financí, kde vyjasňovali své pozice. Potom v tomto volebním období vznikl návrh kolegů z TOP 09. To byl sněmovní tisk číslo 24, který Poslanecká sněmovna zamítla. Potom vznikl návrh Ministerstva financí, který poslal pan ministr financí v květnu 2014 do připomínkového řízení, a výsledkem byl návrh Sobotkovy vlády z února 2015 a to jsou tři sněmovní tisky, které dnes projednáváme.

Pokud se podíváme dovnitř všech čtyř návrhů, tak všechny čtyři pracují se třemi nástroji. První je vznik Národní rozpočtové rady, druhý je zavedení dluhové brzdy a třetí je, jak se vypořádat s hospodařením samosprávných celků. Já bych se postupně věnoval těmto třem oddílům nebo třem problematikám.

Národní rozpočtová rada. Já bych řekl, že tady je v zásadě nejjednodušší dohoda. Všechny čtyři návrhy se liší velmi mírně. Jejím úkolem má být sledování vývoje hospodaření v sektoru veřejných institucí, hodnocení pravidel rozpočtové odpovědnosti, zejména dodržování číselných fiskálních pravidel. Počet členů se u jednotlivých návrhů pohybuje od tří do pěti, volit je má Poslanecká sněmovna, počet zaměstnanců se odhaduje na 10 až 15, roční náklady do 50 mil. Kč. Hradit se mají z rozpočtu České národní banky. Když zhodnotíme ty čtyři návrhy, tak se liší velmi nepatrně a my jsme připraveni podpořit návrh, který předložila tato vláda. Rozdíly jsou skutečně velmi malé a nemá cenu vést vážnou debatu k finanční ústavě o tom, jestli členové budou tři, nebo pět a kdo je bude volit, kdo je bude navrhovat. Účel bude splněn. Rozpočtové náklady jsou skutečně v řádu desítek milionů korun ročně, což není žádná vysoká částka.

Druhá oblast, a tam jsou největší názorové rozdíly, je dluhová brzda. Pokud porovnáme čtyři návrhy, o kterých jsem mluvil, tak nejprve řeknu naši výchozí pozici.

ČR podle našeho názoru musí mít nižší poměr veřejného dluhu k HDP, než stanovují pravidla EU, protože jsme malá otevřená ekonomika a jako malá otevřená ekonomika jsme citlivější na vnější šoky, a vyšší zadlužení se tak citlivěji promítá do výnosů vládních dluhopisů a potažmo i do růstu ekonomiky. V původním vládním návrhu z minulého volebního období jsme vlastně zavedli pět pásem a jednotlivá opatření podle výše dluhu veřejných rozpočtů vůči HDP. První pásmo pod 40 % – tam se vlastně nedělalo nic. V druhém pásmu 40-45 % bylo omezování poskytování nových státních záruk s tím, že ve zdůvodnění při předložení rozpočtu vláda zdůvodní Sněmovně zvyšování zadlužování. Třetí pásmo bylo při zadlužení mezi 45 a 48 % HDP, kdy vláda měla rozhodnout o vázání min. 3 % výdajů schváleného státního rozpočtu. Pokud by se to opakovalo, vláda zmrazí výdaje státního rozpočtu, státních fondů i zdravotních pojišťoven apod. Pokud by byl veřejný dluh mezi 48 a 50 %, vláda by měla povinnost předložit návrh vyrovnaného či přebytkového státního rozpočtu, rozpočtů státních fondů a zdravotních pojišťoven. To samé by platilo pro rozpočty územně samosprávných celků. A pokud by to překročilo 50 %, tak by vláda musela požádat Poslaneckou sněmovnu o důvěru. V okamžiku, kdy koalice funguje, tak bezesporu je normální, že koalice si tu důvěru v Poslanecké sněmovně udrží.

Pokud to srovnám se sněmovním tiskem 24, který Poslanecká sněmovna již zamítla v tomto volebním období, tak byl v podstatě stejný, jenom ty hranice byly o 5 % posunuty směrem nahoru, což byl kompromis vůči kolegům z levice, kteří ta

původní čísla považovali za příliš nízká. Takže mechanismus zůstal stejný, jenom se o 5 % dluh zvedl, kdy se jednotlivé instrumenty dluhové brzdy nastartovaly.

Pak přišel návrh Ministerstva financí, který byl poslán do vnějšího připomínkového řízení, kde už byla jenom jedna hranice, nebylo to postupné a ta hranice byla stanovena na 55 % dluhu vůči HDP. Nástroje byly ale podobné. Byly koncentrovány do jednoho. Takže vláda by měla za povinnost předložit návrh vyrovnaného či přebytkového státního rozpočtu, stejně tak rozpočtů státních fondů, zdravotních pojišťoven. Územní samosprávný celek by musel schválit svůj rozpočet na příští rok jako vyrovnaný nebo přebytkový, veřejné instituce by nesměly přijímat nové dlouhodobé závazky a stát by poskytoval státní záruky pouze na základě zákona platného v den vyhlášení schodku 55 %. Nakonec z toho vznikl návrh, který prošel vládou, a to jsou sněmovní tisky 411 až 413, kde bylo sice zachováno 55 % – jedna hranice, ale místo jasné formulace vyrovnaný či přebytkový státní rozpočet byl použit oblíbený eurospeak, to znamená, vláda by měla povinnost předložit návrh rozpočtu, který vede k dlouhodobě udržitelnému stavu veřejných financí. Sami uznáte, že to je skutečně bruselština, že pod tím si může kdekdo představit lecco. A ostatní nástroje v zásadě jako vyrovnané rozpočty zdravotních pojišťoven zůstaly zachovány.

Ve všech variantách v zásadě byly zakotveny výjimky z tohoto přísného režimu, které de facto jsou stejné ve všech návrzích - v případech živelních katastrof, také rok po volbách, že přichází nová vláda a nemůže okamžitě reagovat a podobné věci.

Když porovnáte dluhovou brzdu a všechny čtyři návrhy, tak v zásadě jak původní návrh minulé vlády, návrh z dílny kolegů TOP 09, ale i návrh, který poslal pan ministr financí do připomínkového řízení, jsou v zásadě stejné. Jsou tam sice jinak postaveny jednotlivé hranice, nebo naopak už v tom posledním případě byla jenom jednoduší hranice, ale nástroje jsou přibližně stejné. Nejhorší vychází z našeho pohledu kompromis, který vznikl na vládě a který dneska projednáváme. A pokud použijí trochu ostřejší přirovnání, tak zůstal z finanční ústavy jenom nadpis, nic jiného. Je to pravděpodobně pod vlivem pana ministra Dienstbiera a jeho legislativců, kteří tvrdí, že nemůžeme mít parametry finanční ústavy v Ústavě. Podle mě ten názor je chybný. A když se podíváme do okolních zemí, tak bychom to klidně v Ústavě mít mohli, protože v okamžiku, kdy bychom schválili ty zákony, jak jsou předloženy, už to není finanční ústava, je to obyčejný zákon, jehož změnu přijímá prostá většina v Poslanecké sněmovně.

My jsme se jednání, které svolal pan ministr financí, účastnili. Přišli jsme s vlastním kompromisním návrhem, který vám teď představím. Mám s sebou čtyři, resp. šest pozměňovacích návrhů, které jsou ke všem třem tiskům, nicméně v zásadě se jedná pouze o dvě věci, jsou tam varianty.

Za prvé navrhujeme, a nechceme přesvědčovat vládní koalici, aby zaváděla zpátky těch pět pásem, respektujeme názor vládní koalice, že to pásmo má být jedno, nebo ta číslovka má být jedna. Variantně ovšem nabízíme, aby to nebylo 55 % zadlužení vůči HDP, ale pouze 50 %. "Pouze" je myslím nepatřičné, takže 50 % nebo 55 %. Současně navrhujeme, aby nástroje dluhové brzdy, které jsou dneska ve sněmovním tisku 412, to znamená v normálním zákoně, byly přeneseny do ústavního zákona, to znamená do sněmovního tisku 411. Pak samozřejmě navrhujeme posunout

účinnost vždycky o jeden rok, protože vzhledem k dlouhému projednávání tam lhůty, třeba 1. leden 2016, už uplynuly apod., to je spíš technická věc.

A pak navrhuje, aby opatření, která se týkají hospodaření samosprávných celků, neplatila od 1. ledna 2016, ale od 1. ledna 2020. Vysvětlím to poměrně jednoduše. Příští komunální volby budou právě v roce 2018 a já si myslím, že nové politické reprezentaci je třeba dát zhruba rok a čtvrt, aby se připravila na účinnost a na pravidla, která může obsahovat finanční ústava.

Teď představím naše pozměňovací návrhy. K sněmovnímu tisku 411, to je ústavní návrh zákona, jsem připravil jménem našeho klubu celkem čtyři pozměňovací návrhy. Od toho, který nám vyhovuje nejvíce, až po ten, který se nejvíce blíží návrhu vlády. A pracuji tam s dvěma parametry. První je změna z 55 % na 50 % HDP. To jsou první dva návrhy. Třetí a čtvrtý variantně zachovávají hodnotu dluhu veřejných rozpočtů vůči HDP ve výši 55 %.

A druhá změna – zase je tam variantně promítnutá, že místo té bruselské, gumové definice ve dvou variantách navrhuje, aby vláda měla povinnost předložit návrh vyrovnaného či přebytkového státního rozpočtu. Když to zjednoduším, první pozměňovací návrh říká: vyrovnaný nebo přebytkový rozpočet v okamžiku, kdy dosáhneme té hodnoty. Hodnota je 50. Druhý návrh říká: nechávat tu bruselskou formulaci a současně říká, hodnota je 50 %. Třetí variantní návrh říká: zachovejme vládou navrženou hodnotu 55 % a k tomu navrhuje vyrovnaný nebo přebytkový státní rozpočet. A čtvrtá varianta, to už opravdu je sama mez, kam my můžeme ustoupit. Je to v ústavním zákonu. Zachováváme hranici 55 % HDP, jak navrhuje vláda, a zachováme bruselskou gumovou definici, co má vláda v takovém okamžiku předložit.

Myslím si, že to je velký krok směrem k vládní koalici. A pokud zejména členové sociální demokracie myslí vážně svá slova o tom, jak i oni si přejí finanční ústavu, tak v jednom ze čtyř návrhů se můžeme potkat a můžeme najít dostatečnou většinu pro přijetí tohoto zákona.

Pokud v těchto čtyřech pozměňovacích návrzích přesouváme dluhovou brzdu z normálního zákona do ústavního, tak logicky u normálního zákona přichází můj pozměňovací návrh, který otázky dluhové brzdy z toho zákona vyjme. Nemůžeme je mít ústavním i v normálním zákonu.

A k tisku 413, tam je pouze pozměňovací návrh technického charakteru, který posouvá účinnost. Nic jiného není.

Až skončím své vystoupení, všechny svoje návrhy předám panu zpravodaji. Jsou uvedeny v systému. V podrobné rozpravě je načtu.

Abych to shrnul. Občanská demokratická strana považuje finanční ústavu za důležitou věc. To přijetí je pro nás tak důležité, že jsme připraveni k velkým ústupkům a kompromisům, protože i ta samotná hodnota i v těch podle nás horších parametrech je lepší než nemít žádnou finanční ústavu. Ale neděláme to pro to, že to po nás chce Brusel a EU. My jsme o tom přesvědčeni, že to je dobře, protože to je dobře pro Českou republiku. V době, kdy jsme s tím přišli poprvé, tak se nám mnozí z politických konkurentů a z politických soupeřů smáli. Následně, zejména

eurohujeři, když zjistili, že podobnou směrnicí přijala EU, tak najednou se k tomu hlásí. Ale hlásí se jenom slovně. Tady je konkrétní návrh, konkrétní krok směrem k vládnímu návrhu a věřím, že ho nezhodíte. Pokud nebudete ochotni přemístit dlouhou brzdu z normálního do ústavního zákona, tak to není žádná finanční ústava. Je to nějaký normální finanční zákon, který může kdykoliv změnit běžná většina. To znamená většina přítomných v okamžiku hlasování. A pokud takový návrh zákona nevrátí ani Senát nebo prezident, tak k tomu nepotřebujete ani 101 hlas v Poslanecké sněmovně. Pokud ovšem najdeme kompromis v jednom z těch čtyř. A ty varianty jsou pro nás logicky jedna, dvě, tři, čtyři. V tomto pořadí jsou pro nás nejvíce vyhovující, říkáme to otevřeně. Jsme připraveni zákony podpořit, i když projde pro nás ta nejméně výhodná varianta pozměňovacího návrhu, to znamená největší kompromis směrem k vládní koalici.

Pokud nepřijmete ani to, milí kolegové ze sociální demokracie, a mluvím k vám, tak jasně ukážete to, co já si myslím dlouho, že vy slovně chcete fiskálkompakt a chcete finanční ústavu, ale prakticky ji vlastně nechcete. Když jsme vyjednávali o prvním návrhu zákona ještě v dobách naší vlády, tak jsem použil takový bonmot na vyjednávání s tehdejším expertem sociální demokracie, dnes s ministrem průmyslu a obchodu, po těch debatách. Vy, sociální demokraté chcete fiskálkompakt, a nechcete ho plnit, ty parametry. My jako občanští demokraté chceme plnit parametry kvůli ČR, a nechceme fiskálkompakt. To jsou paradoxy české politiky. Tak to prostě je. A pokud využijete naší nabídky a podané ruky, tak mě přesvědčíte, že jsem se mýlil. Že jsem byl vůči vám příliš příkrý a že i členové sociální demokracie skutečně nějakou finanční ústavu chtějí přijmout.

Pokud ovšem setrváte na svém stávajícím názoru, že ústavní zákon o finanční ústavě je vlastně jenom nadpis, tak to se na nás nezlobte, takovou hru s vámi hrát nebudeme. Dávat nadpis do ústavy je... Možná se to líbí Jiřímu Dienstbierovi, ale nám se to skutečně nelíbí a v takovém případě naše hlasy získat nemůžete. A v takovém případě naše hlasy nezískáte.

Myslím, že jsem jasně dokumentoval, že to není pouhá kritika a že přinášíme kompromisy. A věřím, že si před třetím čtením, ať už bude kdykoliv v tomto volebním období, najdeme čas ke společnému jednání a že jeden z pozměňovacích návrhů v bodě 411 přijmeme. Pak logicky musíme přijmout i ty de facto technické úpravy ve sněmovních tiscích 412, 413.

Děkuji za pozornost a v podrobné rozpravě se k pozměňovacím návrhům samozřejmě přihlásím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi poslaneckého klubu ODS. Dalším řádně přihlášeným je pan ... Pardon, s přednostním právem pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dovolil bych si jenom trochu zareagovat na pana předřečníka, pana kolegu Stanjuru. Trošku mě překvapil s limitem 55 %, že teď to trochu zpochybňuje. Protože vím vyjádření, když jsme byli na schůzce, tak jejich vyjádření bylo, že samozřejmě by byli raději pro

přísnější, ambicióznější. Ale že toto není hlavní důvod, pro který by nemohli dodat hlasy pro ústavní zákon.

On tady hovořil o pojmu dlouhodobě udržitelný stav veřejných financí. To není nic imaginárního, co jsme si vymysleli. Dovolil bych si tady odcitovat: Pojem dlouhodobě udržitelný stav veřejných financí navazuje na terminologii používanou přímo v aplikovatelných právních předpisech EU. Vychází z článku 140 Smlouvy o fungování EU, kde jsou vymezena kritéria pro přijetí společné měny, přičemž dlouhodobě udržitelný stav veřejných financí je patrný ze stavu veřejných rozpočtů nevyskazujících nadměrný schodek ve smyslu článku 126 odst. 6 smlouvy. To je 3 %. To se týká deficitu rozpočtu. A 60 %, to se týká zadlužení, tedy nadměrné schodky veřejných financí.

Myslím, že je to naprosto jasný pojem. To není nějaký pojem, který visí ve vzduchu a nikdo by si podle něho neuměl nic představit. Ano, je to tak, jak jsem přečetl.

Znovu bych zopakoval, že sociální demokracie, a teď můžu hovořit i za celou koalici, má zájem, abychom přijali ústavní zákon. Ano, ten má svoji váhu. Nelze ho tak snadno měnit, to je pravda. Ale pokud se nám nepodaří hlasy sehnat - a já chci, abychom jednali. Myslím si, že je třeba jednat dále a dospět k nějaké buď dohodě, anebo potom k nedohodě. A pak samozřejmě budeme mít pouze pravidla, která se dají, ano, to je pravda, snadno potom nějakým způsobem měnit. Záleží, jaká reprezentace bude zrovna u vesla, když to takto řeknu.

Chci říci, že současná vládní koalice se chová rozpočtově odpovědně. Chci připomenout, že snižujeme deficit rozpočtu. Snižujeme zadlužení. A o tom hovoří jak poměry k hrubému domácímu produktu, tak i v absolutních číslech. Takže nás nikdo obviňovat nemůže, že nemáme snahu se chovat rozpočtově odpovědně. Chceme se chovat rozpočtově odpovědně. Chceme samozřejmě k tomu přijmout i příslušnou legislativu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jenom na upřesnění, pan zpravodaj mě špatně pochopil, tak jenom vysvětlím. Jsou to čtyři pozměňovací návrhy. Ve dvou pracujeme s výší zadlužení 50 %, ve dvou respektujeme 55. To jsou vlastně varianty. Proto platí to, co jsme říkali na té schůzce. My si myslíme, že 50 je lepší. Pokud by dohoda byla na 55, není to pro nás důvod pro ten zákon nehlasovat. Proto je to takhle variantně připraveno. A v každé té variantě 50 a 55 % je buď navržena ta úplně jasná formulace vyrovnaný nebo přebytkový rozpočet, a v druhé variantě ta bruselská, sami jste slyšeli, jak je jednoduchá a přehledná. Doufám, že byly slyšet v mém hlase i ty uvozovky před adjektivy jednoduchá a přehledná.

Nic z toho, co jsme na schůzce avizovali, jsme nezměnili. Už tam jsem říkal, že předložíme i ty dvě varianty, o kterých hovořím, k jednání, ale pokud by prošel například ten čtvrtý pozměňovací návrh, což je ten sněmovní tisk 4850, tak tam je

zachována jak bruselská definice, tak výše HDP. Jenom, a pro nás to není jenom, to je ta zásadní změna, není to v normálním zákonu, ale v ústavním zákonu.

To, že navrhne podle nás lepší parametry, to jsem na té schůzce avizoval, svůj slib jsme splnili. Ale pokud kterýkoli z těch čtyř pozměňovacích návrhů bude podpořen vládní koalicí, tak jsme připraveni a budeme hlasovat pro ústavní zákon jako celek. Pokud neprojde ani jeden, tzn. že dluhová brzda se vůbec nedostane do Ústavy, tak pro něj hlasovat prostě nemůžeme.

Tak jenom na vysvětlenou, asi jsem to neřekl úplně přesně. To, že navrhujeme zlepšení parametrů, je jedna věc, ale i u parametrů, které nastavuje vláda, pokud to dáme do ústavního zákona, tak ten návrh zákona jsme připraveni podpořit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Plíšek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych se také krátce vyjádřil v rámci sloučené rozpravy. Pan zpravodaj Votava tady připomněl, že uvedený návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti a navazující tisky jsou rok a půl zaparkované v Poslanecké sněmovně. Rok a půl. A během tohoto roku a půl proběhlo pouze jedno jednání se zástupci poslaneckých klubů zastoupených v Poslanecké sněmovně, byť vládní koalice ví, že k přijetí ústavního zákona potřebuje třípětinovou většinu poslanců. Zdaleka tedy nebylo vyčerpáno jednání poslaneckých klubů, a jak jsem se dozvěděl z médií, vládní koalice rezignovala na ústavní zákon, chce ho tzv. vykostit a přesunout ustanovení z ústavního zákona do prostého zákona a ten tady odhlasovat. Bylo by dobré, aby to tady bylo jasně řečeno, protože v tuto chvíli ústavní většina nějaké dohody k ústavnímu zákonu o pravidlech v rozpočtové odpovědnosti není a jsou tady již připraveny pozměňovací návrhy, které přesouvají část z ústavního zákona do prostého zákona. To znamená, že je tady nezájem jednat s opozicí a s opozičními poslaneckými kluby.

Samozřejmě se nevyslyšela ani výzva ústavněprávního výboru. Já proto podávám procedurální návrh, aby Poslanecká sněmovna za prvé přerušila projednávání tisku 411, ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti, a ve smyslu usnesení ústavněprávního výboru abychom současně pověřili předsedu Poslanecké sněmovny Jana Hamáčka, aby svolal setkání zástupců všech poslaneckých klubů k návrhu ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti. Dávám tento návrh jako procedurální návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane poslanče, pokusím se ho reprodukovat. Máme dvě podmínky. První je dokdy, tzn. do doby, než se sejdou zástupci poslaneckých klubů s předsedou Poslanecké sněmovny, bude přerušeno tohoto návrhu. Ano? Dobře. To je podmínka, o které se dá hlasovat. Přivolám naše kolegy z předsálí. Všechny vás odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o procedurálním návrhu pana poslance Plíška, který navrhuje přerušení tohoto bodu do doby, než předseda Poslanecké sněmovny svolá schůzku zástupců jednotlivých frakcí Poslanecké sněmovny, na které se dohodnou, jak dál s tímto zákonem.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 96, přihlášeno je 128 poslankyň a poslanců, pro 49, proti 60, návrh nebyl přijat.

Budeme tedy pokračovat. Nejprve s faktickou poznámkou pan zpravodaj, poté s faktickou poznámkou pan poslanec Dolejš a pan poslanec Volný. Prosím, pane zpravodaji, vaše dvě minuty.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Nevidím důvod, proč bychom přerušovali projednávání. Chci se důrazně ohradit proti tomu, a teď mluvím opravdu za sociální demokracii, nechám na kolezích z ANO a KDU-ČSL, aby se k tomu třeba také vyjádřili: My máme zájem, aby byl schválen ústavní zákon, nerezignovali jsme na nic, nerezignovali jsme na to, že to bude pouze v pravidlech rozpočtové odpovědnosti, ale realita je taková, že zatím k žádné shodě nedošlo. Není pravda, že se jednalo jenom na té společné schůzce, samozřejmě jsme si vyměňovali názory i mezi jednotlivými kluby na toto téma. Jednat chceme a nevidím důvod, proč bychom přerušovali legislativní proces projednávání. Proto jsme také hlasovali proti tomu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nyní faktické poznámky pana poslance Dolejše, pak pana poslance Volného. Pan ministr chce faktickou poznámku? Faktickou poznámku. Takže po panu poslanci Volném. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji. Chápu, že koalice chce mít toto za sebou, ale je otázka účel toho všeho. Problém dluhových brzd a finančních ústav se diskutuje, řekneme, 15 let. Za tu dobu doznal určitého vývoje a přinesl určité zkušenosti. A ty zkušenosti jsou rozporné a dávají tak trochu za pravdu těm, kteří upozorňují, že dluhová brzda nemusí vždycky být přesně tím, co pomůže. Protože to, co může pomoci kromě, řekneme, fiskální odpovědnosti, je také umět najít určitý optimální mix mezi strukturálními a proticyklickými opatřeními a také zbytečně nehodit vidle do důležitých segmentů veřejných financí, jako jsou územně správní celky nebo veřejné zdravotní pojištění.

Debaty opakovaně vznášíme a není na ně slyšet. Intenzivní debata ve volebním období po roce 2010 probíhala a narazila tvrdě nejenom na politické poměry, mocenské poměry, ale také na to, co se stalo s vládou Petra Nečase. A teď toto téma jako bychom oprášili, dalo se to do programového prohlášení a plní se to tak, aby se to splnilo. Aby ten pověstný vlk dostal svou porci a koza nám vesele běhala po světě dál. A to si myslím, že není účel.

Když se podíváme na evropský kompakt, je vymáhán, a jak. Jižní křídlo eurozóny se burcuje. Přinejmenším Portugalsko bojuje proti tomu, aby na ně byly uplatněny příslušné kroky. Itálie, tam to hrozí rovněž, a země, kde bezprostředně nehrozí uplatnění evropského kompaktu, tak si vymýšlí bezobsažný zákon, který pravděpodobně, jak to tak poslouchám, protože ten kompromis není kompromisem až tak příliš, skončí tím, že se schválí normální zákon (upozornění na čas) a ten normální zákon se bude přehlasovávat, kdy se to bude hodit. A jak znám poměry, tak možná někdy se to zkusí i podle devadesátky.

Takže tohle fakt trochu ztrácí smysl. Myslím si, že debata by měla být delší (další upozornění na čas) než jenom do třetího čtení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče, že jsem vás nemusel opět vypnout. Jste hodný.

Pan poslanec Volný s faktickou poznámkou.

Poslanec Jan Volný: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, kolegyně, dávám trošičku za pravdu panu kolegovi Dolejšovi, nicméně jsme poslední v Evropě, kdo tento zákon nemá, a je to pro nás velká ostuda. Jsem rád, že v této Sněmovně my jako koalice máme kromě naprosto destruktivní opozice, což je TOP 09, i konstruktivní opozici, což je ODS, kterou tímto chci pochválit. Protože ano, oni dali svoje návrhy a dali na stůl opět něco, o čem se dá jednat. A já osobně, a věřím tomu, že i ANO bude rádo o tomto jednat. Máme ještě dostatek času do třetího čtení případný kompromis na získání té sto dvacítky sehnat. A my budeme pro to. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan ministr s faktickou poznámkou. Prosím, pane ministře. Připraví se pan poslanec Klaška a pan předseda Stanjura. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Za mě samozřejmě asi je dobré, že Evropská komise nám říká, že máme být rozpočtově odpovědní. My jsme, někteří už od přírody. Takže já vás chci poprosit, abychom to fakt schválili. Je to ostuda, jsme poslední v Evropě, zhoršuje nám to image. Dneska máme zadlužení veřejných rozpočtů 35,5 %, stáhli jsme to o šest bodů od začátku. Takže 55, 50 – pro mě je to úplně jedno, jsme na 35,5 a určitě se to do konce našeho mandátu zásadně nezmění, spíš doufám, že to bude ještě lepší. Takže prosím vás, schvalme to, protože nám to zhoršuje rating, protože se říká, že to nemáme, jediní ten zákon nemáme. Takže by bylo fakt dobré, abychom to konečně schválili a rozdíl 55 – 35 je gigantický. No 50, ve finále si myslím, že jsme úplně někde jinde a patříme mezi nejméně zadlužené země Evropy a myslím si, že tu pozici ze sedmého místa si ještě vylepšíme, a určitě můj cíl je dostat se do první pětky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec Klaška s faktickou poznámkou, po něm pan předseda Stanjura. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Kláška: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, kolegyně a kolegové, k rozpočtové odpovědnosti velmi stručně jenom tolik, že ty varianty v průběhu tohoto volebního období byly asi tři nebo čtyři. My jsme byli připraveni jednat o různých variantách snad kromě jediné a to je to, co se blíží tzv. fiskálnímu útesu, protože to by nebylo k ničemu. To znamená, dlouho se nic neděje, potom přijde ta hranice a potom přijdou obrovské restriktce. To je známo z Ameriky. V USA to vždycky dopadne tak, že se fiskální útes posune a posune a posune. Takže my jsme připraveni jednat i o navržené verzi, tak jak je, a otázkou je, kam se dostaneme. Budeme připraveni to podpořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pan poslanec Volný se mýlí. My v tomto bodě nejsme konstruktivní opozice, ale pokud vláda předloží náš původní návrh, tak jenom proto, že sedíme v jiných lavicích, nebudeme říkat něco jiného. To na vysvětlení. Já jsem popisoval rozdíl mezi těmi variantami docela podrobně ve svém vystoupení.

Ale já bych chtěl říct, abychom hledali jiný motiv, proč zvedneme ruku pro, ne že to chce Brusel. Někteří z vás mají taková hesla na billboardech, že to budeme rozhodovat my a ne Brusel, a pak říká – a Brusel to chce a v Bruselu je ostuda a musíme to udělat, protože co budeme v tom Bruselu říkat. A my přece říkáme, že je to dobře pro Českou republiku a pro českou ekonomiku a je jedno, jestli to vedle mají lépe, nebo hůře schváleno. Je to dobré pro nás. Proto my to podporujeme dlouhodobě a proto říkám, že jenom proto, že sedíme v jiných lavicích, tak nezměníme názor a nebudeme proti. Pokud byste to dělali častěji, že byste buď narušili naše dobré zákony, nebo si osvojili naše programové návrhy, tak to budeme samozřejmě podporovat taky. Bohužel to tak není.

A bohužel, aby té chvály na vládní koalici nebylo tolik, protože oni se chválí sami, kdo jiný by to udělal za ně?, tak ano, jsou vysoké daňové příjmy. Ale jak s nimi nakládáte? Jak to používáte? Proč ten dluh nesnižujete razantně? Dneska se chválíte, kolik máte přebytek za devět měsíců, já bych počkal na ten dvanáctý měsíc, protože je to prostě objektivnější. Ale současně plánujete schodek 60 mld. na příští rok. To přece nejde dohromady, ty dvě věty. Tak proč neplánujete schodek na příští rok 20 mld.? A argument "však my naplánujeme vyšší a pak ten výsledek bude lepší" je možná politicky líbivý, ale postrádá ekonomickou logiku. A když se podíváte na to podrobně plnění rozpočtu, fakt si počkejme těch dvanáct měsíců a pak můžeme debatovat jak nad příjmy, tak nad výdaji. To pak má smysl, ne někde uprostřed finančního roku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Černoch, po něm řádně přihlášený pan poslanec Vilímec. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Marek Černochoch: Děkuji za slovo. Tady padla konstruktivní i destruktivní opozice. Považujeme se jako Úsvit také za konstruktivní opozici. Ten náš návrh, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě, je právě o tom, že v případě, že se stát z té krize dostane, kdy bude muset sahat k těm ne úplně standardním prostředkům, tak aby se to nedotýkalo obyčejných občanů, aby se nezvyšovaly daně. To je vše, bereme to jako konstruktivní návrh. A připojuji se k tomu, co řekl pan kolega Stanjura, že když se v Bruselu skočí z okna, tak my přece skákat nemusíme. Dělá se to proto, aby to bylo dobré pro Českou republiku, ne kvůli tomu, že jsme poslední zemí, která to nemá. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Po panu předsedovi nyní řádně přihlášený pan poslanec Vilímeček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladislav Vilímeček: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, už toho bylo hodně řečeno. Já se přiznám, že jsem byl docela překvapen v pondělí, když jsem mluvil s panem kolegou Votavou v Plzni, že vládní koalice v zásadě za každou cenu chce prohlasovat byť i běžný návrh o pravidlech rozpočtové odpovědnosti, pokud by neprošel ústavní návrh zákona. Ale jak je vidět, ani přerušení neprošlo, takže ta vůle a volání po tom, aby Sněmovna schválila zase jakousi klasickou legislativní levárnu, je poměrně vysoká.

Když jsem si přečetl včera to, co připravuje pan poslanec Votava, pan poslanec Klačka, pan poslanec Volný, tak jsem zapřemýšlel, nakolik je možné schvalovat, zvláště ve vztahu k územním samosprávným jednotkám, sankce a zadržování např. zákonem garantovaných příjmů rozpočtového určení daní bez toho, že by to bylo nějak ošetřeno ústavním zákonem. Já jsem přesvědčen, že to prostě není možné, že takový zásah by byl naprosto neústavní.

Takže pro případ – já tady nechci hovořit, jak je zadlužený stát, jak jsou zadlužené kraje, jak jsou zadlužené obce, všichni víme, že největším problémem jsou státní finance, nikoli finance územní – ale pro případ, že by ta vůle vládní koalice po schválení toho běžného zákona o rozpočtových pravidlech za každou cenu, bez toho, že by byl schválen ústavní zákon v podobě, tak jak jsme nabídli jako ta konstruktivní opozice, tak je myslím namístě, protože se pak dostáváme skutečně do problému nepřiměřeného zásahu, neústavního zásahu do práv samospráv obcí a krajů, tak je pak na místě skutečně v takovém případě dát návrh, pokud ten návrh bude předložen panem předsedou Votavou v podrobném znění, dát návrh, aby určitě pasáže z toho běžného návrhu zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti byly vyjmuty. Podotýkám, že v situaci, kdy by došlo k jakési shodě, kterou teď nechci předjímat, že bude možné schválit ústavní zákon o rozpočtové odpovědnosti, tak aby v tom ústavním zákoně byly jak povinnosti na straně státu, tak i povinnosti na straně obcí a krajů, tak jsem připraven ten návrh nebo ty návrhy, které pak načtu v podrobném čtení, vzít zpět. Ale pro případ, že se tak nestane – a vypadá to, že vládní koalice, pan ministr financí, pan předseda rozpočtového výboru je připraven protlačit běžný zákon o rozpočtových pravidlech, o pravidlech rozpočtové zodpovědnosti bez ústavního zákona. Pokud by skutečně toto nastalo, tak jako variantní návrh pak načtu

v podrobném čtení návrhy, které budou vyjímát pasáže, které jsou spojené s financováním územně samosprávných jednotek.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Votavovi. Ptám se, kdo další se hlásí do sloučené obecné rozpravy. Pan poslanec Klačka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Klačka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já jenom drobnou, malinkou poznámku k tomu, co říkal pan kolega Vilímc. A to je – územní rozpočty, nebo omezování územních rozpočtů. Já jsem se na to konto sešel, teď to není vůči panu kolegovi Vilímcovi prostřednictvím pana předsedajícího, ale spíše možná na zástupce těch měst a obcí, tedy Svazu měst a obcí. Já jsem se s jedním panem místopředsedou sešel a říkal jsem mu, že tomu úplně nerozumím, že vlastně územní rozpočty by chtěly po tom špatně hospodařícím státu, aby jim přidal, tím pádem ještě trochu zhorší už tak to špatné – v uvozovkách – hospodaření. A pak budou ty obce říkat "my hospodaříme dobře a my se toho nechceme zúčastnit". Já si myslím, že to je schizofrenní situace, že buď jedno, nebo druhé. Že nejde úplně oboje. Tak nějak jsme si to vyříkali a já doufám, že jsme se pochopili tehdy. Já si myslím stále, že buďto platí jedna varianta, anebo druhá varianta. Já jsem klidně pro druhou variantu, to znamená, ať se obce rozvíjejí, ať na to mají dostatek prostředků, ale pokud nám všem nebude úplně dobře, tak holt jeden za všechny, všichni za jednoho. Bez toho to asi nepůjde. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Klačkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do sloučené obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím sloučenou obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana zpravodaje, případně pana ministra. Není zájem, neviduji žádné návrhy na vrácení garančnímu výboru k projednání či zkrácení lhůty pro třetí čtení nebo to, aby se garanční výbor návrhem nezabýval.

Přistoupíme tedy k rozpravě podrobné, a to nejprve k bodu 8.

8.

Vládní návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 411/ - druhé čtení

Ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy k bodu 8. (Vyčkává.) Jsme u sněmovního tisku 411 – druhé čtení, osmý bod. Nehlásí se nikdo do podrobné rozpravy k bodu 8. Pokud není zájem o slovo v podrobné rozpravě, končím podrobnou rozpravu, ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Protože neviduji žádné návrhy, o kterých bychom mohli hlasovat, končím druhé čtení vládního návrhu zákona o rozpočtové odpovědnosti, sněmovní tisk 411.

Přikročíme k bodu 9. Otevírám podrobnou rozpravu k bodu 9. (Do sálu vchází poslanec Stanjura a ptá se na diskusi k bodu 8.) Ta už skončila, omlouvám se. (Domluva poslance Stanjury u stolku zpravodajů.) Pan ministr se hlásí o slovo. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Otevírám ještě debatu k 411.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, pan ministr otevřel rozpravu k bodu 8, podrobnou rozpravu k bodu 8, do které se hlásí pan předseda poslaneckého klubu ODS. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Já se v podrobné rozpravě formálně hlásím ke čtyřem pozměňujícím návrhům k tisku 411, jsou uvedeny v systému jako sněmovní dokumenty 4847, 4848, 4849, 4850, všechny jsem v jednom parě odevzdal i panu zpravodaji. Děkuji panu ministrovi, že mi to umožnil. Já jsem měl nějaké jednání v předsálí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ptám se ještě, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy k bodu 8. Jestliže není nikdo takový, končím podrobnou rozpravu k bodu 8. Ptám se na závěrečná slova. Pokud není zájem, tak končím druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Přikročíme k bodu

9.

Vládní návrh zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 412/ - druhé čtení

Zahajuji podrobnou rozpravu, do které se hlásí pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, dovoluji si přihlásit k sněmovnímu dokumentu č. 4742, což je pozměňovací návrh poslanců Votavy, Volného a Klačky k sněmovnímu tisku 412. Já jsem o tom hovořil už v předchozích vystoupeních. V podstatě ten nejdůležitější princip je, že se navrhuje do textu zákona vložit základní principy upravené v návrhu ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti pro případ jeho neschválení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dalším řádně přihlášeným do podrobné rozpravy je pan předseda Stanjura, prosím. Po něm pan předseda Černoch. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych se chtěl přihlásit k pozměňujícímu návrhu, který je veden v systému jako sněmovní dokument č. 4851. Reaguje vlastně na to, pokud část přeneseme do ústavního zákona, tady to vytahujeme, plus jsou tam technické úpravy, jako posunutí účinnosti a podobně. Odůvodnění obsahuje samotný dokument 4851.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dalším řádně přihlášeným s přednostním právem je pan předseda Černoch. Prosím, pane předsedo. Po něm pan poslanec Vilímec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji. Já bych se rád přihlásil za poslanecký klub Úsvit ke sněmovnímu dokumentu pod číslem 4837. Jen v rychlosti představení. Pozměňovací návrh má zakázat zvyšování daní z příjmů v případě aktivace rozpočtové ústavy. Vychází se primárně z toho, že ekonomika státu, která je natolik zadlužená, že je pro ni nutné spustit mechanismus fiskální brzdy, není v žádném případě schopna unést další zvyšování daní. Zvyšování sazby daní by sice v krátkodobém horizontu mohlo zvýšit výběr daní, ale z dlouhodobého hlediska povede jen ke snížení ekonomické aktivity, a tím i k poklesu daňového inkasa. Předkladatelé tím chtějí dosáhnout toho, že v případě aktivace fiskální ústavy vláda nesáhne k tomu nejjednoduššímu kroku, kterým je tupé zvyšování daní, ale že začne realizovat nápravné strukturální kroky, které povedou k dlouhodobě udržitelnému zdravému vývoji veřejných financí. Chci zároveň deklarovat, že tímto pozměňovacím návrhem není dotčena obecná kompetence vlády zvyšovat daně z příjmů a že omezení vyplývající z tohoto návrhu se vztahují pouze na kroky vlády vynucené fiskální brzdou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Vilímec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, jak jsem avizoval v obecném vystoupení, pro případ, že nebude učiněna dohoda a schválen ústavní zákon o rozpočtové zodpovědnosti, tak načtu dva pozměňovací návrhy k tomuto tisku 412. Nemám je v systému, poněvadž jsem nevěděl, jak bude probíhat rozprava.

Takže první pozměňovací návrh pod písmenem A zní: V návrhu zákona se paragrafy 16 a 17 ruší. Následující paragrafy se přeznačí.

Další pozměňovací návrh – B: Ve stávajícím § 34 Účinnost se stávající text ruší a nahrazuje tímto novým zněním: § 34 Účinnost. – Text je takovýto: – Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2017.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy k bodu 9. Jestliže nikdo takový není, končím

podrobnou rozpravu a ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Není zájem. Protože neeviduji žádné návrhy na vrácení či zkrácení lhůty pro třetí čtení, končím druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Zároveň otevírám podrobnou rozpravu k bodu 10.

10.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím právní úpravy rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 413/ - druhé čtení

Já tady otevírám podrobnou rozpravu. Ptám se, kdo se hlásí. Pan zpravodaj. Prosim, pane zpravodaji. Poté pan předseda Stanjura.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, jak jsem avizoval, podali jsme do systému pod sněmovním dokumentem číslo 4743 pozměňovací návrh, který je společným návrhem poslanců Votavy, Volného a Klačky k sněmovnímu tisku 413. V podstatě reaguje na legislativní úpravy, které byly v mezidobí přijaty. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dalším řádně přihlášeným je pan předseda Stanjura. Prosim, pan předsedo. Po něm pan poslanec Vilímeček.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já se chci přihlásit k jednoduchému pozměňovacímu návrhu, který je veden v systému jako sněmovní dokument 4852. Je úplně jednoduchý. V části dvacáté se číslovka 2016 nahrazuje slovem 2017 a slovo 2018 se nahrazuje slovem 2020. To první je posunutí účinnosti zákona na 1. leden 2017 a to druhé je to, o čem jsem mluvil ve svém vystoupení ve sloučené rozpravě, aby pravidla pro územně samostatné celky byla platná a účinná až od roku 2020, aby nová politická reprezentace po komunálních volbách v roce 2018 měla čas se na to připravit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Vladislav Vilímeček. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Vladislav Vilímeček: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, opět s odkazem na své vystoupení v obecné rozpravě si dovoluji načíst dva pozměňovací návrhy k tomuto tisku 413.

První pozměňovací návrh pod písmenem A. V návrhu zákona se zrušuje 1. celá část dvanáctá, změna zákona o rozpočtovém určení daní, včetně článku 12; 2. celá část třináctá, změna zákona o podpoře regionálního rozvoje, včetně článku 13; 3. celá část čtrnáctá, změna zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů včetně článku 14; 4. celá část patnáctá, změna zákona o přezkoumávání hospodaření

územních samosprávních celků a dobrovolných svazků obcí, včetně článku 15. Následující části a články se přeznačí. To je první z těch návrhů.

A druhý návrh se týká účinnosti, tzn. druhý návrh pod písmenem B. Ve stávající části dvacáté, účinnost, se ve stávajícím článku 21 stávající text ruší a nahrazuje tímto novým zněním: Část dvacátá, účinnost, článek 21: Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2017.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Jestliže nikoho nevidím, končím podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra příp. pana zpravodaje. Neeviduji žádné návrhy na vrácení či zkrácení lhůty. Končím druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministru i panu zpravodaji za všechny tři projednané body.

Dalším bodem našeho jednání je

43.

**Návrh poslanců Jaroslava Zavadila, Romana Sklenáka,
Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění
zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech
(zákon o obchodních korporacích)
/sněmovní tisk 592/ - druhé čtení**

Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Jaroslav Zavadil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji, pane místopředsedo. Dobrý den – odpoledne už vlastně, dámy a pánové. Já bych se pokusil jenom v krátkosti, protože už řada věcí byla řečena už v prvním čtení. Ale přece jen mi dovoluňte asi dvě glosy k tomuto návrhu.

Chtěl bych zdůraznit, že zastupování zaměstnanců v řídicích orgánech obchodních společností je významným evropským základním právem, které bylo a je zakotveno v Chartě základních sociálních práv zaměstnanců Evropské unie, která byla přijata tuším v roce 1989. Takže to je první poznámka, není to nic nenormálního.

A potom bych se chtěl jenom zmínit o té minulosti, kdy zákon číslo 90/2012 Sb., o obchodních společnostech, čili zase zákon o obchodních korporacích, který nabyl účinnosti společně s novým občanským zákoníkem od 1. ledna 2014, zrušil povinné zastupování zaměstnanců v dozorčích radách obchodních společností. A v důvodové zprávě – a to je dobře si přečíst k tomuto zákonu – bylo zrušení povinného zastoupení zaměstnanců v dozorčích radách obchodních společností k 1. lednu 2014 odůvodňováno zejména tím, že tato spoluúčast vede ke zhoršení konkurenceschopnosti českých podniků. No to by mě zajímalo, kdo to tam vymyslel. Tato účelová argumentace byla zcela nepodložená, nebyly uvedeny žádné informace, zejména analytické údaje, které by potvrzovaly to tvrzení, a naopak v řadě velkých

akciových společností se toto zastupování zaměstnanců osvědčuje. A já si myslím, že není potřeba k tomu co dodávat.

Takže toto nás vlastně vedlo k tomu, že jsme předložili tento poslanecký návrh, tak jak už bylo uvedeno panem místopředsedou, a požádám vás, abyste ho propustili druhým čtením. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu, dále byl tisk přikázán hospodářskému výboru a výboru pro sociální politiku. Usnesení těchto výborů vám byla doručena jako sněmovní tisky 592/2 a 4 a 592/6. Výbor pro sociální politiku přijal záznam z jednání, který byl doručen jako sněmovní tisk 592/5.

Prosím nyní, aby se slova ujal zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Jaroslav Borka, který nás bude informovat o projednání návrhu ve výboru a odůvodní případné pozměňovací návrhy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Borka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Milé kolegyně a kolegové, ústavněprávní výbor projednal tento poslanecký návrh na své 63. schůzi 3. května. Po úvodním slově člena návrhové komise pana Jaroslava Zavadila, po zpravodajské zprávě Jaroslava Borky a po následné rozpravě ústavněprávní výbor Poslanecké sněmovny přijal následující usnesení:

Ústavně právní výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby poslanecký návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), sněmovní tisk 592, Poslanecká sněmovna schválila ve znění pozměňovacích návrhů, které jsou uvedeny ve sněmovním tisku 592/3, který vám byl doručen 6. května 2016. Pověřil předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu. Zmocnil zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu. A zmocnil zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy. To je vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji. Nyní prosím zpravodaje hospodářského výboru pana poslance Pavla Čiháka, aby se ujal slova a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a odůvodnil případné pozměňovací návrhy... Pardon, tak zpravodajskou zprávu přednese pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením hospodářského výboru z 39. schůze ze dne 8. června 2016, se sněmovním tiskem 592.

Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR po vyslechnutí úvodního slova poslance Jeronýma Tejce, zpravodajské zprávy poslance Michala Kučery a po obecné a podrobné rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 592 ve znění schválených pozměňovacích návrhů:

1. V čl. I bod 2 nově zní... Obsah pozměňovacího návrhu je součástí tisku 592/6.

2. V čl. I bod 3 nově zní... Opět obsah pozměňovacího návrhu je součástí tisku 592/6.

3. Čl. II přechodné ustanovení nově zní... Pozměňovací návrh je součástí tisku 592/6.

II. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona.

III. Pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru.

IV. Pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. A nyní posledním zpravodajem je zpravodaj výboru pro sociální politiku. Prosím tedy pana zpravodaje Adolfa Beznosku, aby nás informoval o projednání návrhu v tomto výboru a odůvodnil případné pozměňovací návrhy. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo, hezké odpoledne, dámy a pánové. Dovolte, abych vás seznámil s usnesením výboru pro sociální politiku ze 42. schůze, která se konala dne 8. června 2016, k návrhu poslanců Jaroslava Zavadila, Romana Sklenáka, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, sněmovní tisk 592.

Po úvodním slově zástupce skupiny předkladatelů Jaroslava Zavadila, zpravodajské zprávě poslance Beznosky a po rozpravě výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

I. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s návrhem poslanců Zavadila, Sklenáka, Sobotky a dalších na vydání tohoto zákona o obchodních společnostech a družstvech;

II. zmocňuje zpravodaje výboru, aby seznámil Poslaneckou sněmovnu se stanoviskem výboru a doporučil přijetí pozměňovacího poslaneckého návrhu, který vám byl doručen a který vznikl na výboru dne 6. května 2016;

III. ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Toť znění.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, nesporně mám zkušenosti z vysokých manažerských funkcí a korporátních funkcí jak ve velkých, tak malých podnicích a setkal jsem se na vlastní zkušenost jenom s jedním podnikem, který měl zaměstnance v dozorčí radě. Byl to Český Telecom. Jistě si pamatujete, jak Český Telecom fungoval. Já z toho nechci obviňovat zaměstnance, kteří seděli v dozorčí radě, protože ti si tam prostě chodili pro peníze a na vliv podniku neměli žádný velký vliv, nebo vůbec žádný vliv. Samozřejmě znám a připouštím, že jsou podniky, které mají zaměstnance v dozorčích radách, ale je to na základě dobrovolnosti, nikoli zákona.

Úspěšné podniky mají řadu mechanismů a nástrojů, jak vyslechnout zaměstnance a nechat je promluvit do chodu podniku. Z toho důvodu považuji toto dávat do zákona jako absurdní a diskuse o tom, jestli to má platit jenom pro podniky, které mají více jak 500 zaměstnanců, jak říká jeden pozměňovací návrh, nedává žádný smysl. Proč 500, proč ne 324?

Chtěl bych říct, že dneska jsme už svědkem druhého útoku na fungující českou ekonomiku, podnikatele a zaměstnance. Rád bych chtěl upozornit své kolegy a kolegyně ze sociální demokracie, že pokud budou v tomto tempu pokračovat, opravdu nebudou mít peníze na své populistické rozdávání.

Už v prvním čtení jsem vyslovil návrh na zamítnutí tohoto zákona, bohužel díky tomu, že část pravicové opozice, takzvané, vytahala karty, prošlo to do legislativního procesu. Nezbyvá mi tedy než opakovat návrh na zamítnutí tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče, eviduji váš návrh na zamítnutí, nicméně o tom bude hlasováno až ve třetím čtení.

Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak si srovnáme vystoupení v minulých třech bodech k finanční ústavě a teď. Pan předseda hospodářského výboru pan poslanec Pilný má pravdu, ale nevystoupil v okamžiku, kdy tady pan předseda rozpočtového výboru Votava mluvil o tom, jak ta vláda zodpovědně hospodaří. A vy říkáte, že populisticky vyhazují peníze. Já se spíš kloním k tomu druhému názoru než k tomu prvnímu a chci jasně definovat naši pozici.

Pokud by v návrhu zákona měla být ta povinnost zakotvena pro privátní firmy, tak pro to nemůžeme zvednout ruku a ten návrh zákona nedostane ani jeden hlas. Pokud by vznikl nějaký kompromis, že by se ta úprava týkala pouze firem s většinou státní účastí, tak to si docela představit umím, protože když to stát chce, tak už dneska tam může mít zaměstnance. Ale co je klíčové. Pokud by to bylo pouze na ty podniky s většinou majoritní účastí státu, tak určitě nebudeme zasahovat do

privátní sféry, tzn. tam, kde se generují ty zisky, kde se platí daně, kde vznikají pracovní pozice, kde se v těchto týdnech, měsících a letech zvyšují platy. (Poslanec Faltýnek gestikuluje a vykřikuje v lavici.) Nevím, co tím myslí pan předseda Faltýnek, že to chce vidět. Prostě pokud by před závěrečným hlasováním o návrhu zákona zůstala povinnost pro privátní firmy ze zákona nominovat a zvolit jednu třetinu dozorčí rady, že volí jednu třetinu dozorčí rady zaměstnanci, tak mohou jednoznačně říci, že budeme hlasovat všichni proti tomuto návrhu zákona. Doufám, že jsem to řekl poměrně jasně. Pokud by díky pozměňovacím návrhům prošla ta povinnost pouze pro státní podniky s většinovou účastí státu, tak se ještě poradíme o tom, jak budeme hlasovat. Neříkám kategoricky ne. Pro privátní sféru říkáme kategoricky, že jsme proti a že takový návrh podpořit prostě nemůžeme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Kučera, po něm pan poslanec Pilný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Jenom krátká reakce na mého předřečníka pana předsedu Pilného, kterého mám velice rád. Musím říct, že taky mi tento zákon není příliš po chuti, nicméně tady, jak už to řekl můj předřečník, je jasný rozpor mezi slovy a skutky a hlasováním hnutí ANO. Pokud se tady bavíme o svobodě a svobodném rozhodování v podnikání, tak ho prosím neomezujte. Vaše hlasování ono svobodné podnikání už omezilo několikrát. A dnes? Dnes jste omezili svobodu občanů, když jste jim prolomili domovní svobodu, kdy dneska bude moct vstoupit úředník bez soudního příkazu do obydlí, do domova. Jsou to věci, které prosím dávejme vedle sebe, protože všechno se vším souvisí. Nejde se na to dívat jenom optikou toho jednoho zákona. Prostě pokud hlasujete pro omezení jednoho, tak neargumentujte svobodou u druhého. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Pan poslanec Ivan Pilný s faktickou poznámkou, po něm s přednostním právem pan předseda Faltýnek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, já budu jen velmi stručný. Podniky, které mají majoritní státní účast, tak tam přece není potřeba nic upravovat zákonem. Tam si to prostě ti vlastníci nějakým způsobem uspořádají, tak jako to bylo třeba v případě Českého Telecomu, na to není potřeba přijímat zákon, takže ta diskuse je bezpředmětná.

Druhá věc je ta, že bych nerad míchal hrušky s jablky, tj. bavit se o domovní svobodě v souvislosti se zákonem o dozorčích radách můžeme klidně, ale pak tedy opravdu můžeme přinést ještě švestky.

Další věc je to, že já bohužel opravdu nemám žádný vliv, a dokonce i ministři ANO mají, jak je jasně vidět, poměrně malý vliv na hlasování vlády o těch populistických opatřeních, protože tam prostě nemají většinu. Takže já se necítím osobně zodpovědný za to populistické rozdávání. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pilnému. S přednostním právem pan předseda Faltýnek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, vážené kolegyně a kolegové. Já jsem v podstatě chtěl říct totéž, co řekl kolega Pilný, jako krátkou repliku na vystoupení kolegy Stanjura, který tady řekl určitý protimluv, a proto jsem já takto reagoval z lavice, neslušně, omlouvám se za to.

My opravdu ten zákon nepotřebujeme měnit, protože dneska stát, pokud má tu vůli, tak prostě tam třetinu nebo nějaký počet zaměstnanců do svých firem je schopen dát a k tomu nepotřebuje měnit tento zákon. Takže tolik pouze na doplnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem žádný protimluv neřekl, to se omlouvám, pane předsedo poslaneckého klubu Faltýnku prostřednictvím pana místopředsedy. Kdo ten návrh podal? Já ne. Nikdo z mé strany ho nepodal. To si vyříkejte v koalici. Kdybychom měli potřebu měnit nějaký zákon, tak my tu novelu napíšeme. Tak nás z toho neobviňujte. Já jsem jenom říkal, že kategoricky odmítáme zavést tuto povinnost do privátních firem, a pokud by prošlo pouze pro státní, tak se poradíme. To je všechno. To jsem ani neřekl, že budeme pro. Takhle jsem to říkal v tom mém prvním vystoupení. Tady žádný protimluv není. Pokud ten zákon neprojde, my plakat nebudeme, my jsme ho nenavrhovali, není to náš zákon, je to zákon vašeho koaličního partnera. A pokud se nepletu, teď úplně přesně nevím - mezi předkladateli je pan premiér. Pamatují si to dobře? (Z pléna: Ano.) No tak to musíte reklamovat u pana premiéra, a ne u nás. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan ministr chce něco reklamovat u pana premiéra. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Strašně se omlouvám, ale asi se vyjádřím, možná se to kolegům z hnutí nebude líbit - ale stát si to zařídí. No tak ten stát funguje přes vládu a tam je koalice a v rámci koalice na to máme jiný názor. A pokud na tom máme trvalý střet s panem ministrem průmyslu Mládkem, který říká, že chce mít všude třetinu odborářů, a já říkám ne, stačí vám jeden, a můžeme se bavit, jak rozhodují potom některé firmy, kde sedí čtyři odboráři, jako ČEZ, Dopravní podnik města Prahy, jak se hlasuje v EGAP občas, kde je Ministerstvo financí přehlasováno, protože ti zaměstnanci... A tak dál. Takže to je ta realita. Takže ani ten stát to nedokáže, pokud nemáme většinový systém.

Jenom upozorňuji, že si myslím, že... K soukromé firmě se nevyjadřuji, tam mám střet zájmů, tam to logicky považuji za absurdní, že by stát nadiktoval soukromým firmám... Myslím si, že každá soukromá firma se chová velice slušně k odborářům. Má tam zástupce a funguje to. Ale ze zákona diktovat soukromým firmám, aby tam byla třetina jako zástupci, je absurdní. A stát – k tomu jsem se tedy vyjádřil. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Karamazov. Prosím. Po něm pan navrhovatel. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, povinnou účast zaměstnanců na volbě členů dozorčích rad akciových společností obsahoval zákoník, který byl k 1. lednu 2014 zrušen. Nový zákon o obchodních korporacích v duchu liberalizace podnikání od této povinnosti upustil. Dnes se však zdá, že stojíme opět na začátku. Co bylo před 2,5 lety ze zákona vypuštěno, se má opět vrátit. Zkuste zvážit, zda takové počínání je vhodné. Ale to jen na okraj.

Nebudu nyní dlouze hovořit o tom, proč je předkládaná novela principiálně špatná, k tomu se vyjádřím v případném třetím čtení. Na novele mě totiž v negativním smyslu zaujalo její legislativní provedení, konkrétně dvě části, které jsou předmětem mých pozměňovacích návrhů. Za prvé se jedná o počet členů dozorčí rady. Navrhované usnesení § 448 odst. 1 zákona ukládá, aby počet členů dozorčí rady jakékoli společnosti byl dělitelný třemi. Taková úprava má smysl ale pouze v případě společností s více než 50 zaměstnanci, neboť právě těm zákon ukládá, aby třetina členů dozorčí rady byla volena zaměstnanci. U ostatních společností k takové limitaci důvodů není. Ať si mají dozorčí rady pětičlenné, dvoučlenné, či dokonce jednočlenné, to vše zákon umožňuje.

V druhém případě považuji za zbytečnou tu část novely, která ukládá, aby valné hromadě akciové společnosti byl vždy sdělen odchylný názor kteréhokoliv člena dozorčí rady. Tato úprava je zbytečná, neboť podle zákona se každému členovi dozorčí rady udělí na valné hromadě slovo, kdykoli o to požádá. Pokud tedy člen dozorčí rady nesouhlasí se svými kolegy, je jen na něm, zda se rozhodne svůj odchylný názor sdělit, či nikoli. Ze stejných důvodů nesouhlasím ani s tím, aby se v zápise o jednání dozorčí rady hojně uváděly odchylné názory členů dozorčí rady zvolených za zaměstnance. Zákon ke každému členovi dozorčí rady přistupuje s ohledem na jeho práva a povinnosti stejně. Na tom není zapotřebí cokoli měnit.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, aniž bych svými pozměňovacími návrhy chtěl jakkoli vyjádřit náklonnost k předkládané novele, domnívám se, že v případě jejího přijetí mohou mé pozměňovací návrhy stávající text alespoň z části vylepšit. Není důvod k tomu, abychom duplikovali právní řád a na členy dozorčích rad kladli jiné požadavky pouze v závislosti na kritériu, zda si je vybral sám akcionář, nebo zda je zvolili zaměstnanci. Zákon by měl k členům každého orgánu přistupovat stejně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Karamazovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pan navrhovatel.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Já jenom technicky bych chtěl upozornit všechny ty, kteří mluví o zastupování odborářů, je to zastupování zaměstnanců. Tak to prosím, abychom si uvědomili. Není tam o odborářích ani slovo. První poznámka.

Druhá poznámka. Znáám spoustu podniků, které zkolabovaly díky tomu, že vedení těch společností nestálo za nic. A neznám jediný podnik – jediný podnik, Ivane, a to je vůči tobě, prostřednictvím pana předsedajícího –, kde by způsobili kolaps zástupci zaměstnanců v dozorčích radách. Všechno.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Jestli se nehlási nikdo další do obecné rozpravy, obecnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele, případně pana zpravodaje. Není zájem. Neeviduji návrh na vrácení návrhu zákona garančnímu výboru k novému projednání. Zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy řádně odůvodněny.

Jako první se do podrobné rozpravy přihlásil pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jenom opakuji návrh na zamítnutí tohoto zákona a odůvodnění jsem přednesl v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Klaška. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo, pane předsedající, dnes do třetice.

Dámy a pánové, protože je omluven místopředseda Sněmovny Jan Bartošek a požádal mě, abych se přihlásil k jeho pozměňovacímu návrhu k tomuto sněmovnímu tisku, aby mohl být dále projednáván, tak bych takto rád učinil. Přihlašuji se tedy k pozměňovacímu návrhu poslance Jana Bartoška ke sněmovnímu tisku 592 – číslo sněmovního dokumentu 4630. Tento pozměňovací návrh řeší zaměstnaneckou participaci na řízení společností v několika verzích nebo velikostech. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Klaškovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Pavel Čihák.

Poslanec Pavel Čihák: Dobrý podvečer. Děkuji za slovo. Chtěl bych se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému uveden pod číslem 4291 a týká se zisku bytového družstva, který momentálně může být použit pouze k uspokojování bytových potřeb členů a k dalšímu rozvoji bytového družstva. Jestliže však dojde k uspokojení všech potřeb členů a i toho bytového družstva, pak můj pozměňovací návrh umožní použití zisku i na jiné účely. To je zdůvodnění mého pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Čihákovi. Pan poslanec Koniček se hlásí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, kolega Grospič vložil do systému sněmovní dokument 4633, ale bohužel není přítomen, tedy se přihlašuji já k tomuto sněmovnímu dokumentu a ten pozměňovací návrh se týká vlastně dozorčí rady a je tam limit 250 zaměstnanců v pracovním poměru. Odůvodnění je na dvě stránky v tom dokumentu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To byl zatím poslední přihlášený do podrobné rozpravy k tomuto návrhu zákona. Ptám se, jestli se hlásí ještě někdo další. Není tomu tak. Končím tedy podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem. Končím druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji.

Než přejdeme k dalšímu bodu, přečtu omluvy. O omluvení v době od 16.30 do 18.30 z pracovních důvodů žádá pan poslanec Martin Lank. Z pracovních důvodů se omlouvají pan poslanec Okamura a pan poslanec Fiala od této chvíle do konce jednacího dne. Dále pan poslanec Jiří Holeček se omlouvá dnes mezi 18. hodinou a 23.30 z rodinných důvodů. Pan poslanec Milan Šarapatka se omlouvá mezi 16 a 18.30 z pracovních důvodů. Paní poslankyně Kristýna Zelenková se omlouvá dnes mezi 15.45 a 20. hodinou z důvodu jednání. Pan poslanec Jiří Holík se omlouvá... Aha, pardon. Pan vedoucí oddělení parlamentní agendy Jiří Holík omlouvá pana ministra životního prostředí Richarda Brabce ze zbývajících částí dnešního dne z jednání Poslanecké sněmovny z pracovních důvodů.

Pan poslanec Uhlík se omlouvá dnes do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů. Paní poslankyně Helena Válková se omlouvá od 15 do 17 hodin z osobních důvodů. Pan poslanec Petr Adam se omlouvá od 16 hodin do konce jednacího dne bez udání důvodu. A pan ministr Herman se omlouvá dnes od 15.15 hodin, a to z osobních důvodů.

To byly omluvy a přejdeme k dalšímu bodu dnešního jednání. Je to

11.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 745/ - druhé čtení

Tento návrh z pověření vlády uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane místopředsedo, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuju za slovo, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych vám stručně představil vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Tímto návrhem zákona se do českého právního řádu implementuje evropská směrnice o platebních účtech a evropské nařízení o mezibankovních poplatcích za karetní transakce.

Návrh zákona přináší několik důležitých změn, které posilují postavení spotřebitele na trhu platebních služeb. Při uzavření smlouvy budou spotřebitelé dostávat standardizovaný dokument, v němž budou uvedeny poplatky, které banka v souvislosti s platebním účtem požaduje. Pomocí tohoto dokumentu budou moci klienti snáze srovnávat jednotlivé nabídky. Každoročně budou spotřebitelé dostávat celkový přehled všech poplatků, které za předcházející rok své bance v souvislosti s platebním účtem zaplatili. Banky budou povinny používat ve svých sazebnících a obchodních podmínkách jednotnou terminologii, což usnadní orientaci klientů.

Budou existovat pravidla pro provozování internetových stránek, které srovnávají poplatky za vedení platebních účtů. Spotřebitelé budou mít možnost si snadno převést účet do jiné banky, přičemž jim zůstane zachováno nastavení trvalých příkazů a inkas. Cílem je, aby spotřebitelé mohli banku jednoduše změnit, jestliže v jiné bance dostanou lepší nabídku. Další změnou bude povinnost bank nabízet tzv. základní platební účet za přiměřenou cenu. Na základní platební účet bude mít nárok každý spotřebitel legálně pobývajícím v Evropské unii bez ohledu na státní příslušnost, bydliště, minimální příjem či jiné omezující podmínky. Návrh zákona počítá s tím, že přiměřenost ceny za základní platební účet se bude posuzovat podle obsahu konkrétního účtu, a to především s ohledem na cenu obvyklou na trhu.

Dalším důvodem předložení novely je přizpůsobení českého právního řádu evropskému nařízení o mezibankovních poplatcích. Toto nařízení stanoví maximální přípustnou výši tzv. mezibankovních poplatků a některé další povinnosti v souvislosti s prováděním karetních transakcí. Nařízení je přímo účinné, návrh zákona pouze stanoví pokuty za jeho porušení a určuje příslušné orgány dohledu, jimiž jsou Česká národní banka, Česká obchodní inspekce a Úřad pro ochranu hospodářské soutěže.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu. Usnesení výboru vám byla doručena jako sněmovní tisky 745/1 a 2. Prosím nyní zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Adolfa Beznosku, aby nás informoval o projednání návrhu v tomto výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo, pane předsedající. Rozpočtový výbor tento vládní návrh zákona projednal na své 43. schůzi dne 9. června 2016 a přijal poměrně obšírný pozměňující návrh, který bych představil, který jste dostali na své stoly. S tím, že bych s dovolením necitoval všechny pozměňovací návrhy, které jsou tam uvedeny, resp. citaci z usnesení rozpočtového výboru, spíš bych se zaměřil na to, že vám řeknu proč a co obsahuje tento pozměňovací návrh.

Za prvé, vzhledem ke složitosti a nákladnosti sporů v oblasti karetních transakcí se navrhuje, aby byly tyto spory mezi podnikateli řešeny v rámci standardního rozhodčího řízení. V souvislosti s tím se stanoví právo každého podnikatele po bance požadovat uzavření rozhodčí doložky tak, aby mohl případné spory s bankou řešit v rámci rozhodčího řízení.

Druhá připomínka rozpočtového výboru. Finanční arbitř by nadále řešil pouze spory mezi bankou a spotřebitelem, což odpovídá stávající koncepci zákona o finančním arbitrovi. Zároveň se navrhuje rozšířit pravomoc finančního arbitra o spory vyplývající z vedení jiného než platebního účtu a ze smlouvy o jednorázovém vkladu, jež jsou upraveny v občanském zákoníku. Podle stávajícího znění není finanční arbitř k jejich rozhodování příslušný, ačkoliv pro to není žádný věcný důvod, a ochranu spotřebitelů je třeba zajistit i u těchto finančních produktů.

Dále se návrh týká toho, že provádí technickou změnu týkající se změny platebního účtu, která má zajistit větší ochranu soukromí klientů při přechodu k jiné bance.

A v poslední části se pozměňovací návrh týká délky legislativního procesu. Návrh navrhuje posunout účinnost části zákona týkající se platebních účtů z 18. září 2016 tak, jak bylo v materiálu, na první den třetího kalendářního měsíce po dni vyhlášení zákona.

K tomuto pozměňovacímu návrhu, který přijal rozpočtový výbor, se vyjádřilo i Ministerstvo financí a vyjádřilo s ním souhlas.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Jestliže se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem. Zahajuji podrobnou rozpravu. Pan zpravodaj, prosím.

Poslanec Adolf Beznoska: Jenom velmi stručně. Připomínám, že je v systému pozměňovací návrh rozpočtového výboru.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pokud se nikdo další nehlásí do podrobné rozpravy, podrobnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Není zájem, a protože neeviduji návrhy na vrácení či zkrácení lhůty, končím druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Další bod našeho jednání je

12.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 782/ - druhé čtení

I tento návrh z pověření vlády uvede pan ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych stručně shrnul to, co jsem již uvedl v rámci prvního čtení k novele zákona o státním spoření a státní podpoře stavebního spoření. Znovu bych rád zdůraznil, že se jedná pouze o technickou novelu, která nijak nezasahuje do výše státní podpory či podmínek jejího získání.

Důvodem předložení této technické novely zákona je zejména zefektivnění výkonu dozoru nad dodržováním podmínek pro poskytování státní podpory stavebního spoření. Ministerstvo financí získá možnost pružněji reagovat na individuální podněty občanů, neboť bude mít zákonnou oporu v získání potřebných informací od stavebních spořitelů mimo režim kontrolního řádu, tedy rychleji a s menší byrokracií. Proces se zjednoduší i pro samotné účastníky stavebního spoření, kteří nebudou muset své individuální podněty doplňovat o úředně ověřený podpis. Jedná se např. o stížnosti občanů, že neobdrželi státní podporu. Standardní kontroly ve stavebních spořitelnách samozřejmě nadále poběží dle kontrolního řádu. Navrhované změny dále upravují terminologii a zpřesnění ustanovení v oblasti předávání informací o vrácené státní podpoře mezi stavební spořitelnou a Ministerstvem financí.

Dopad na účastníky stavebního spoření je tedy minimální, a to pozitivní, neboť mezi další změny plynoucí z této novely patří doplnění registrovaného partnera mezi osoby blízké. Proto bude nově umožněno poskytnout úvěr ze stavebního spoření také na financování bytových potřeb této osoby. Tím dochází k odstranění neodůvodněné diskriminace registrovaných partnerů.

Na závěr bych chtěl uvést, že s pozměňovacím návrhem, který je čistě legislativně technického charakteru a který byl 31. srpna schválen rozpočtovým výborem, Ministerstvo financí souhlasí. S ohledem na řečené vás žádám o vyslovení souhlasu s předkládaným návrhem zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu. Usnesení vám byla doručena jako sněmovní tisky 782/1 a 2. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj tohoto rozpočtového výboru pan poslanec Roman Procházka, informoval nás o jednání ve výboru a odůvodnil pozměňovací návrhy. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Rozpočtový výbor se s touto novelou zákona zabýval na své 45. schůzi 31. srpna 2016 a přijal usnesení číslo 500, se kterým vás teď seznámím.

Po rekapitulaci zpravodaje poslance R. Procházky a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, za prvé, doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk 782),

schválila ve znění tohoto pozměňovacího návrhu. Ten pozměňovací návrh si dovolím nečíst, máte ho uložený v systému, nicméně jde o velice jednoduchou legislativně technickou úpravu. A za druhé, zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR, což tímto činím.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji pane zpravodaji, a otevírám obecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Jestliže se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova – není zájem. Neeviduji návrh na vrácení zákona garančnímu výboru, zahajují tedy podrobnou rozpravu, do které taktéž neeviduji žádnou přihlášku. Proto podrobnou rozpravu končím. Jestliže také není zájem o závěrečná slova, tak končím druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je

13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 812/ - druhé čtení

I tento návrh z pověření vlády uvede ministr financí a místopředseda vlády Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedl, že návrh novely zákona o účetnictví především řeší transpozici směrnice 2014/95/EU, pokud jde o uvádění nefinančních informací. Tato povinnost se bude týkat výhradně velkých podniků a velkých mateřských společností, které jsou zároveň subjekty veřejného zájmu. Uváděny budou zejména nefinanční informace týkající se sociální odpovědnosti podniků, jako jsou ochrana životního prostředí, sociální a zaměstnanecké otázky, dodržování a respektování lidských práv, boj proti korupci a úplatkářství. Hlavním důvodem této povinnosti je zvýšení srovnatelnosti nefinančních informací v rámci Evropské unie a stále se zvyšující požadavky na transparentnost podniků. Tato část novely zákona o účetnictví transponuje předpis Evropské unie, ve kterém není možnost diskrece, a současně návrh novely zákona nejde nad rámec požadavků směrnice EU.

Druhá problematika uvedená v návrhu novely zákona o účetnictví se týká rozšíření možnosti přeměn účetních jednotek, které nejsou obchodními korporacemi. Cílem tohoto rozšíření je zvýšení právní jistoty účetních jednotek, které nejsou obchodní korporací a procházejí procesem transformace.

Dovoluji si vás požádat, vážené kolegyně, kolegové, aby Poslanecká sněmovna návrh propustila do třetího čtení.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi. Návrh jsme přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru, usnesení tohoto výboru vám byla doručena jako sněmovní tisk 812/1 a 812/2. Nyní prosím zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Karla Fiedlera - kterého ale nevidím. V tom případě hledám jiného zpravodaje rozpočtového výboru pro druhé čtení, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pan poslanec Volný? Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Děkuji. Vážené dámy a pánové, tento tisk projednal rozpočtový výbor 31. srpna 2016.

Po rekapitulaci zpravodaje poslance K. Fiedlera a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk 812), schválila bez připomínek. Za druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu, což jsem právě udělal. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Jestliže se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova – není zájem. Zahajuji podrobnou rozpravu. Také neeviduji žádnou přihlášku, končím tedy podrobnou rozpravu, a pokud není zájem o závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje, tak končím druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Dalším bodem našeho jednání je

14.

Vládní návrh zákona o sběru vybraných údajů pro účely monitorování a řízení veřejných financí /sněmovní tisk 746/ - druhé čtení

Z pověření vlády tento bod také uvede ministr financí a místopředseda vlády Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR předkládám vládní návrh zákona o sběru vybraných údajů pro účely monitorování a řízení veřejných financí, který byl po projednání garančním rozpočtovým výborem postoupen do druhého čtení. Jedná se o vládní návrh zákona menšího rozsahu, nicméně podstatný z hlediska plnění závazků z členství v EU a v Mezinárodním měnovém fondu v oblasti výkaznictví a vládní finanční statistiky.

Zákon má nejen završit proces transpozice a implementace směrnice Rady 2011/85/EU ze dne 8. listopadu 2011 o požadavcích na rozpočtové rámce členských států, ale má také přímo navázat na zákon o pravidlech rozpočtové odpovědnosti.

Z hlediska transparentnosti a jednotnosti právní úpravy stejně jako závaznosti a jisté míry pružnosti byla zvolena varianta nového zákona a prováděcí vyhlášky. Ostatní varianty by znamenaly velkou roztržičnost či nesystémovost příslušné právní úpravy napříč českým právním řádem.

Hlavním smyslem předkládaného návrhu zákona je získávat údaje o hospodaření od, řekněme, zbývajících subjektů sektoru vládních institucí. Jedná se o velmi různorodou skupinu subjektů z hlediska právní formy, velikosti i předmětu činnosti, od nichž Ministerstvo financí dle platného právního řádu dosud buď žádná data nedostává, anebo jsou pro účely plnění závazků z členství v EU a v Mezinárodním měnovém fondu naprosto nedostatečná. Jejich seznam je uveden v důvodové zprávě na str. 8 nebo 14-15 sněmovního tisku č. 746, jejich zasazení v celém sektoru vládních institucí demonstruje schéma na str. 7. Z hlediska řádného plnění požadavků směrnice Rady 2011/85/EU i z hlediska plné slučitelnosti s právem EU je nezbytné, aby byl okruh adresátů i povinnosti této navrhované právní úpravy plně zachován či nebyl nijak modifikován.

Adresáti navrhované právní úpravy budou poskytovat informace o svých příjmech a výdajích v jednoduchém členění, které mimo jiné umožní konsolidaci dat. Ústřední vládní instituce musí dle směrnice Rady EU vykazovat údaje měsíčně. Abychom omezili nadměrnou administrativní zátěž, je dohodnuto s Evropskou komisí, že malé jednotky budou mít vykazovací povinnost na čtvrtletní bázi, stejně jako místní vládní instituce. Tyto jednotky budou vyselektovány na základě nákladového kritéria uvedeného v ustanovení § 3 odstavce 3.

Dále z hlediska systematiky právního řádu byla přesunuta povinnost z účetní legislativy do návrhu tohoto zákona ohledně vládních záruk – platí pro státní fondy, územní samosprávné celky, dobrovolné svazky obcí a regionální rady regionů soudržnosti – a projektů partnerství veřejného a soukromého sektoru – platí pro organizační složky státu, státní fondy, územní samosprávné celky, dobrovolné svazky obcí, příspěvkové organizace, veřejné vysoké školy a ústředně řízené veřejné výzkumné instituce.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Já vám děkuji, pane ministře.

Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 746/1 a 746/2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Roman Procházka a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, rozpočtový výbor se tímto zákonem zabýval na své 45. schůzi dne 31. srpna 2016 a přijal usnesení číslo 501, které zní:

Po rekapitulaci zpravodaje poslance Procházky a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona o sběru vybraných údajů pro účely monitorování a řízení veřejných financí schválila bez připomínek; za druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky, což tímto činím.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Nikoho nevidím. Jestli je tomu tak, končím obecnou rozpravu. Táži se na případná závěrečná slova pana zpravodaje nebo pana navrhovatele. Není tomu tak. Zahajuji tedy podrobnou rozpravu a táži se, kdo z poslankyň a poslanců se hlásí do podrobné rozpravy. Nikdo se nehlásí, v tom případě končím podrobnou rozpravu. I zde se táži pana navrhovatele nebo zpravodaje, zda chcete závěrečná slova. Není tomu tak. V tom případě končím druhé čtení tohoto návrhu.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

16.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 747/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr dopravy Dan Ťok. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předmětem projednávání je vládní návrh novely zákona o civilním letectví, jehož primárním cílem je provést adaptační opatření ve vztahu k přímo použitelným předpisům EU v oblasti pravidel a postupů pro zavedení provozních omezení ke snížení hluku na letištích, hlášení událostí v civilním letectví a průkazů způsobilosti a osvědčování řídicích letového provozu, a tím splnit závazky, které České republice plynou z jejího členství v EU. Příslušná adaptační opatření ve vztahu k relevantním přímo použitelným předpisům EU měla být přijata již v minulém roce, v případě jednoho nařízení pak musí být přijata do června tohoto roku.

K návrhu zákona byly uplatněny pozměňovací návrhy, k nimž zaujalo jak Ministerstvo dopravy, tak hospodářský výbor Poslanecké sněmovny souhlasné stanovisko. Jde jednak o pozměňovací návrhy podané panem zpravodajem Snopkem, které byly zpracovány ve spolupráci s Ministerstvem dopravy a které zpřesňují

stávající právní úpravu nebo míří ke zlepšení stávající správní praxe, jednak o pozměňovací návrh poslance Adamce, který zvyšuje hranici maximální vzletové hmotnosti u modelu letadla nespádajícího pod působnost pravidel platných pro letadla.

K pozměňovacím návrhům uplatněným zpravodajem obsahujícím jednak novou komplexní úpravu provozování letišť, jednak možnost vykonávat činnost výkonných letců coby činnosti samostatně výdělečnou, zaujalo jak Ministerstvo dopravy, tak hospodářský výbor negativní stanovisko.

K návrhu zákona byly dále ze strany poslance Klašky uplatněny pozměňovací návrhy týkající se provozování letišť a úpravy zákonné definice letecké stavby a letiště. K těmto pozměňovacím návrhům zaujal hospodářský výbor pozitivní stanovisko, zatímco Ministerstvo dopravy k nim zaujalo a i nadále zaujímá stanovisko negativní.

Na tomto místě a v těchto souvislostech musím zopakovat, že i nadále s těmito pozměňovacími návrhy Ministerstvo dopravy nesouhlasí, a považuji za nutné uvést, že přijetí těchto návrhů by vedlo k extrémní praktické komplikaci při zajišťování provozní bezpečnosti letišť a jejich ochrany před terorismem. Již samotná navrhovaná úprava definice letiště přinese tak závažné problémy. Na rozdíl od stávající právní úpravy nebude pod letiště již možné zahrnout pozemky, na kterých není umístěna žádná letecká stavba nebo její součást, což ve skutečnosti povede k podstatnému územnímu zúžení prostoru letiště. V území, které pod definici letiště nebude možné zahrnout, tak v důsledku toho bude problematické zajistit provozně technickou bezpečnost a ochranu letišť před terorismem.

Navrhovaná úprava ustanovení, podle kterého se povolení provozovat letiště vydá přednostně žadateli, který prokáže, že je vlastníkem nadpoloviční většiny výměry letištních pozemků, by umožnila takovému žadateli získat toto povolení na úkor stávajícího provozovatele, který jinak splňuje veškeré podmínky pro vydání povolení provozovat letiště, a to aniž by nový provozovatel musel vypořádat své vztahy ke zbývajícím částem výměry letištních pozemků. Taková právní úprava je nedůvodná, nezajišťuje ochranu práv vlastníků. V tomto ohledu nesplňuje dlouhodobý požadavek veřejné ochránkyně práv, která z důvodu ústavněprávní ochrany vlastnického práva opakovaně vyzývá k řešení majetkoprávních vztahů na letištích, ani zachování stability provozu na letištích v ČR a přináší vážná bezpečnostní rizika.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře. S přednostním právem se hlásí pan předseda Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, včera jsem tady říkal, když jsem neúspěšně navrhoval bod Situace v rezortu dopravy, že v případě novely tohoto zákona nejsem schopen zjistit a dopátrat se, kde je pravda a jaké budou dopady toho, když schválíme zákon v nějaké původní předkládané podobě, nebo u každého jednoho pozměňovacího návrhu, které tam jsou.

Mí kolegové se dostali dokonce do velmi nepříjemné mlýnice, když se snažili přijít věci na kloub. Nestalo se tak.

Takže já v tuhle chvíli, a nějak jsme se tady dohadovali i s panem ministrem, dávám procedurální návrh, necht' se k němu tedy vyjádří, abychom přerušili tento bod do říjnové schůze letos a pokusili se to vyřešit.

Jenom musím podotknout, pokud se nedohledá, co bude optimální řešení, tak abychom všichni tady nebyli za hlupáky, kteří nechtěně podlehli té či oné lobby, tak jedno z možných řešení by bylo skutečně vzít to, co musíme transponovat, to, co je nezpochybnitelné a jasné, a případně majetkové záležitosti nějak oddělit a řešit je, anebo se do října domluvit, že takto to je správné, pro ČR optimální. Jenom upozorňuji, že se mluví o letišti Příbram, mluví se o Kladnu, mluví se o Líní. Zřejmě každý příběh je nějaký jiný, tudíž skutečně nevím a jsem velmi bezradný. Takže dávám návrh na přerušení tohoto bodu a asi bychom hledali.

Předseda hospodářského výboru se snažil také přijít věci na kloub, svolal uzavřené jednání zainteresovaných. Tam nakonec, a pan ministr už to tady v úvodní řeči řekl, že není ve shodě Ministerstvo obrany s Ministerstvem dopravy. Byť ministři řekli, že to není nějaký problém a nějak se dohodli, tak vás upozorňuji, že o patro níže se zásadně nedohodli, a tohle nám tam na tom jednání předvedli. Takže i to je, bych řekl, další podpurný argument pro to, abychom si dneska nezaдали na tu či onu stranu.

Takže dávám procedurální návrh, o kterém doporučuji teď hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Vzhledem k tomu, že jste podal procedurální návrh, dám o něm hlasovat bez rozpravy. Váš procedurální návrh zní: přerušení tohoto bodu do říjnové schůze Poslanecké sněmovny. Eviduji žádost o vaše odhlášení. Já vás tedy všechny odhlásím a požádám, abyste se opětovně přihlásili.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento procedurální návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 97. Přihlášeno je 113 poslankyň a poslanců, pro návrh 110, proti žádný. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Přerušuji projednávání tohoto bodu do říjnové schůze. Děkuji panu ministru.

Otevřu další bod a tím je

17.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 683/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede i v tomto případě ministr dopravy Dan Ťok. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Předkládaný návrh zákona přináší zejména změnu místní příslušnosti u obecních úřadů obcí s rozšířenou působností u provádění zápisu do registru silničních vozidel, schvalování technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného a jednotlivě dovezeného vozidla a u přestaveb vozidel, a to po vzoru živnostenského zákona. Místní příslušnost dosud daná sídlem nebo bydlištěm provozovatele vozidla se navrhuje zrušit a volbu příslušného úřadu ponechat na žadateli. Žádost bude možné podat u kteréhokoliv obecního úřadu obce s rozšířenou působností. U registračních úkonů je navržen krok umožněn zejména postupnou elektronizací dokumentů přikládaných k žádostem o zápis navázanou na předchozí novelizaci tohoto zákona.

Ve spojení s tímto krokem se nepředpokládá snížení celkových příjmů ze správních poplatků. Nicméně lze očekávat určitou redistribuci úkonů a s nimi spojených poplatků mezi dotčenými obecními úřady s tím, že lze očekávat vyšší koncentraci úkonů ve větších městech.

Navržený krok s sebou nese příznivé dopady na fyzické a právnické osoby spojené především s finančními, časovými a administrativními úsporami.

Dalším cílem návrhu zákona je odstranění některých dílčích nedostatků a mezer zákona č. 56/2001 Sb. v návaznosti na jeho novelizaci provedenou zákonem č. 239/2013 Sb.

Vedle výše uvedených navrhovaných změn bylo při přípravě předkládaného návrhu přistoupeno rovněž k nezbytné implementaci práva EU, konkrétně adaptaci na nařízení EU týkající se požadavků na traktory a lesnické a zemědělské stroje, na dvoukolová, tříkolová vozidla a čtyřkolky.

Hospodářský výbor přijal osm pozměňovacích návrhů, s částí z nich Ministerstvo dopravy vyslovilo souhlas a s částí nikoliv. Zde mi dovoluje zejména zmínit návrh na doplnění úpravy týkající se zapojení stanic měření emisí do informačního systému STK a změny v oblasti vymezení územního pokrytí pro účely vydávání oprávnění k provozování technické kontroly. Tady bych jenom podotkl, že tento návrh předbíhá věčnou debatu s provozovateli jak STK, tak stanic technické kontroly. Myslím si, že by bylo dobře, aby se tato věc ještě během dalšího projednávání prostě probrala.

Jak jsem říkal, Ministerstvo dopravy některé pozměňovací návrhy podporuje. U některých by rádo, aby se dopracovaly v dalším procesu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisk 683/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru poslanec Martin Kolovratník, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňující návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně, kolegové, dobrý podvečer. Budu avizovat, že požádám o to samé co předchozí zpravodaj pan poslanec František Laudát u předchozího zákona. To znamená o přerušení projednávání. A pokusím se vysvětlit, resp. zdůvodním to právě svou informací o projednávání v hospodářském výboru.

Jak vás před chvílí zástupce předkladatele pan ministr dopravy informoval, hlavním meritem této novely je skutečně ono rozvolnění místní příslušnosti. Přeloženo do laického jazyka, když budete kupovat nebo převádět vozidlo, tak nově podle tohoto návrhu už nebude nutné, aby se prodávající a kupující sjížděli na jednom místě u prodávajícího, ale úkon bude skutečně možné udělat na jakékoliv obci s rozšířenou působností. Je to služba, která vychází vstříc občanům a zjednodušuje jim tyto záležitosti.

A teď se dostanu k hospodářskému výboru. Skutečně některé pozměňovací návrhy ve výborovém komplexním pozměňovacím návrhu č. 683/2 byly vypořádány kladně, je ministerstvo v souladu, a některé z nich bohužel ne. Ještě v debatě potřebujeme pokračovat a nalézt nějaké stanovisko, abychom se tady zbytečně nepřetlačovali. Výbor, resp. koaliční poslanci, versus své ministerstvo.

Konkrétně asi největší diskuse se týkala právě zmíněné diskuse za prvé o stanicích emisních, o vydávání emisních prohlídek nebo kontrol, a poté o způsobu stanovení počtu regulace, případně deregulace stanic technické kontroly.

Sám se přiznám, osobně jsem byl dnešním termínem zaskočen, protože jsem nabízel ministerstvu - v připomínkách je řada rozumných věcí, které lze právě napravit nebo učesat a vyřešit jednotlivými pozměňovacími návrhy nás poslanců nebo případně mě osobně nebo vás kolegů, které bychom podali do druhého čtení. Ale musíme záležitost ještě společně vydiskutovat a připravit.

Z toho důvodu, jak říkám, na hospodářském výboru jsme jednali 2. září minulý týden ve středu, a z důvodu, že nemáme ještě vše připraveno, tak i já dávám u tohoto zákona procedurální návrh a prosím o přerušení projednávání bodu do říjnové schůze Poslanecké sněmovny.

Dívám se na pana ministra, jestli souhlasí. A je to v souladu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Vzhledem k tomu, že se jedná o procedurální návrh, tak o něm dám hlasovat bez rozpravy.

Zopakuji váš návrh. Váš procedurální návrh zní: přerušení tohoto bodu do říjnové schůze Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento procedurální návrh, tak jak byl přednesen, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 98. Přihlášeno je 119 poslankyň a poslanců, pro návrh 101. Konstatuji, že s tímto návrhem byl taktéž vysloven souhlas. Přerušuji projednávání tohoto bodu.

Budeme pokračovat dalším bodem a tím je

18.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech
/sněmovní tisk 754/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh měl uvést ministr životního prostředí Richard Brabec, ale zastoupí jej pan ministr Ťok. Prosím, máte slovo, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Dovolte, abych ve stručnosti uvedl v zastoupení pana kolegy Brabce vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech.

Důvod předložení a obsah návrhu zákona. Návrh zákona adaptuje český právní řád na nařízení Evropského parlamentu a rady o fluorovaných skleníkových plynech. Toto nařízení má za cíl postupně snížit emise fluorovaných skleníkových plynů, tzn. F-plyny, a to prostřednictvím omezení množství fluorovaných skleníkových plynů v zařízeních uváděných na trh.

Předmětný návrh zákona se zaměřuje na tři zásadní oblasti regulace. První z nich je zabránění neodborné manipulaci s fluorovanými skleníkovými plyny při provozu zařízení, která nejsou hermeticky uzavřena, a to za účelem eliminace rizik spojených s případným únikem nebezpečných látek. V praktické rovině se právní úprava dotkne zejména instalace klimatizačních zařízení. Uvedení do provozu bude možné pouze kvalifikovanou osobou a informace dokládající tuto skutečnost bude muset být prokazatelná již při koupi zařízení a následně archivovaná podobu pěti let.

Druhou agendou je systematizace certifikačního procesu a stanovení postupu k získání atestace. Hodnotícím subjektům je v této souvislosti uložena povinnost efektivnějšího sběru a poskytování dat ve vztahu k Ministerstvu životního prostředí.

Vzhledem k novým povinnostem stanoveným ve vztahu k používání fluorovaných skleníkových plynů je třetím tématem právní zakotvení pozice České obchodní inspekce a určení jejich pravomocí v oblasti upravené stávajícím zákonem. Kromě kontroly bude moci také ukládat opatření k nápravě zjištěných nedostatků a vést řízení o správním deliktu.

Vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o adaptační povinnost uloženou evropskou legislativou, která zároveň přispěje ke zlepšení životního prostředí a bezpečnosti obyvatel, neproběhly v dosavadním procesu žádné výrazné názorové střety.

Ekonomické dopady aplikace zákona se liší podle povahy dotčeného subjektu a státní rozpočet ani rozpočty územních samosprávných celků nebudou přijetím zákona zatíženy. Naopak správnou a včasnou adaptací evropského nařízení se Česká republika vyhne potenciálně hrozcím sankcím ze strany orgánů Evropské unie.

Celkové náklady podnikatelské sféry na instalaci nehermeticky uzavřených zařízení plněných fluorovanými skleníkovými plyny budou podle odhadů představovat částku ve výši 100 mil. Kč ročně a dotknou se zejména zástupců potravinářského průmyslu a jiných odvětví využívajících průmyslové chlazení.

Dotčení budou také provozovatelé klimatizačních systémů budov, poskytovatelé servisních chlazení, klimatizace a subjekty zajišťující požární bezpečnost prostřednictvím chemického hašení. Přibližně 50 mil. bude nutné jednorázově investovat do instalace systémů detekce úniků fluorovaných skleníkových plynů u tisíce existujících zařízení. Lze tedy shrnout, že předkládaný vládní návrh zákona nepřináší ve svém souhrnu významné zvýšení finanční či administrativní zátěže pro podnikatelské subjekty ani orgány státní správy.

Návrh prošel prvním čtením v Poslanecké sněmovně dne 3. června tohoto roku. Dne 30. června byl návrh projednán ve výboru pro životní prostředí, který ve svém usnesení číslo 108 doporučuje Poslanecké sněmovně návrh zákona schválit bez pozměňovacích návrhů.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 754/1. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj výboru pro životní prostředí poslanec Václav Zemek a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jak už bylo řečeno, výbor pro životní prostředí tuto novelu projednal na svém zasedání dne 30. července 2016 a přijal následující usnesení. Za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby návrh schválila. Za druhé pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny. Za třetí zmocňuje zpravodaje výboru, tedy mne, aby na jednání Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona ve schůzi výboru pro životní prostředí, a za čtvrté zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativou odboru Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Jak už bylo řečeno, nebyly žádné pozměňovací návrhy ani žádné úpravy. Tolik z mé strany asi v tuto chvíli vše.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a požádám vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Otevírám obecnou rozpravu a táži se, zda se do ní někdo hlásí. Nikoho nevidím, jestli je tomu tak, končím obecnou rozpravu. Táži se, zda pan zpravodaj nebo navrhovatel si chce vzít závěrečné slovo v tuto chvíli. Není tomu tak.

Zahajuji podrobnou rozpravu a táži se, jestli do podrobné rozpravy se někdo hlásí. Nikoho nevidím. V tom případě končím podrobnou rozpravu. I zde se táži pana navrhovatele nebo zpravodaje, jestli si chcete vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. V tom případě vám děkuji a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Otevírám další bod a tím je

19.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb.,
o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon),
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 785/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, jenom dříve, než se pustím do nějakého podrobného uvádění, tento návrh byl na ÚPV přerušen a nestihl ho ÚPV dosud doprojednat se všemi pozměňovacími návrhy, takže předpokládám, že ÚPV asi navrhne přerušení tohoto bodu, a v takovém případě bych možná nezdržoval přednesem.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Jedná se o to, že skutečně usnesení výboru je, že přerušuje, ale je potřeba, aby to přednesl zpravodaj nebo někdo, kdo zpravodaje nahradí, aby přečetl návrh usnesení ústavněprávního výboru.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovolíte-li, zastoupím pana zpravodaje Chvojku. Chtěl bych potvrdit to, co už sdělil pan ministr. My jsme se tomuto návrhu věnovali opakovaně ve výboru, nicméně návrh je poměrně rozsáhlý a jedná se o problematiku, která si zaslouží pozornost, protože může mít velké dopady na podnikatelské prostředí. Návrh jsme projednali v obecné rozpravě, nicméně nebyla dokončena rozprava podrobná a výbor se bude tímto zabývat 22. září.

Proto si dovoluji Sněmovně navrhnout přerušení projednávání tohoto tisku do příští schůze, případně do termínu 22. září, kdy bude zasedat ústavněprávní výbor, který tuto věc, předpokládám, dokončí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, ještě počkejte, protože dáváte procedurální návrh a ten může být pouze jeden. Já bych potřeboval, abyste upřesnil váš návrh, o kterém dáme hlasovat.

Poslanec Jeroným Tejc: Pokud nebudou námitky, tak do příští schůze Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Ještě přivolám kolegy a kolegyně z předsálí, s tím že procedurální návrh jste slyšeli.

Ještě přečtu omluvu, tzn., dnes od 18 do 19 hodin se omlouvá z jednání paní poslankyně Lorencová.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, aby projednávání tohoto bodu bylo přerušeno, tak jak zde zaznělo v procedurálním návrhu, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 99, přihlášeno 119 poslankyň a poslanců, pro návrh 71, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas a přerušili jsme projednávání tohoto bodu.

Chci se zeptat, pane poslanče – máte problémy se svým hlasovacím zařízením, nebo můžeme pokračovat v projednávání? Jedeme dál, dobře.

Otevírám tedy další bod a tím je

20.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 753/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, tady jsme na tom lépe. Jde o transpozici evropské směrnice 2014/42, která se týká zajišťování a konfiskace nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii. Náš dosavadní systém povětšinou odpovídá té směrnici bez potřeby změn, ale přece jenom v několika oblastech je třeba udělat menší či větší doplnění nebo úpravy a z nich asi nejvýznamnější je rozšíření zabavovacích pravomocí o nové ochranné opatření zabránění části majetku a na druhou stranu zase posílení právních záruk v případě movitých věcí, které jsou nástrojem nebo výnosem z trestného činu. Tam dosud nebylo možno proti tomu brojit opravným prostředkem, nyní to možné bude.

Návrh byl řádně projednán, nenarazil, pokud je mi známo, na žádný vážnější odpor. S tím vás seznámí paní zpravodajka. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 753/1 a 2. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka ústavněprávního výboru poslankyně Helena Válková a informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, průběh projednávání v ústavněprávním výboru nebyl úplně jednoduchý, ale oproti některým jiným zákonům celkem rychlý. My jsme ještě zpřesňovali ten návrh, který přišel z Ministerstva spravedlnosti, měnili jsme tam určité dikce, formulace, tak

aby byly jednoznačné, protože přece jenom se jedná o zabrání části majetku předtím, než ten dotyčný byl pravomocně odsouzený. Na druhé straně jsme k tomu vázáni evropskými směrnicemi a implementačními lhůtami, jak pan ministr spravedlnosti o tom hovořil. Naštěstí jsme se potom vzácně shodli na té formulaci, která je i obsahem usnesení 232 ústavněprávního výboru z jeho 67. schůze ze dne 25. května 2016, takže na něj odkazují. V podrobnostech jsem samozřejmě připravená to zdůvodnění tady ještě prezentovat, včetně formulací, kterými jsme zpřesnili vládní návrh.

Já jsem potom ještě dala pozměňovací návrh, protože přece jenom ještě určité legislativně technické nedostatky byly v tom námi schváleném návrhu zjištěny. Čili ten pozměňovací návrh šel do projednání posléze a je k dispozici pod číslem pozměňovacího návrhu 4793. Šlo tedy o nápravu dílčích formálních nedostatků, které ještě původní návrh obsahoval a nebyly zcela odstraněny v rámci ústavněprávního projednávání, nicméně ten návrh byl ještě podán včas, protože jsme ve druhém čtení. A samozřejmě také bylo třeba posunout návrh na nabytí účinnosti tohoto zákona z původně předpokládaného 1. října, což by odpovídalo implementačním lhůtám lépe než dosavadní návrh, kterým tedy navrhuje, aby zákon nabyl účinnosti až 15. den po jeho vyhlášení, což je vlastně nejkratší možná legisvakanční lhůta. Takže to jsou ještě dvě skupiny změn, ty legislativně technické a účinnost, které jsou dodatečně obsaženy v mém pozměňovacím návrhu.

Stručně jenom charakteristika, proč přistupujeme k této novele trestního zákoníku a trestního řádu. Je jednou větou úplně jasná. Opakovaně se nám stává, že majetek, který se tímto způsobem nezajistí, nezabere, je definitivně ztracen pro účely trestního řízení, pro poškozené i pro stát. Takže tu normu doporučuji schválit, protože napraví stav, který tady trvá desetiletí, a teď je tedy šance tento stav zlepšit, aby skutečně jak poškozený, tak stát měli z čeho brát, pokud bude pachatel pravomocně odsouzený. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Otevírám obecnou rozpravu a táži se, zda se do ní někdo hlásí. Nikoho nevidím, v tom případě končím obecnou rozpravu. Táži se, zda pan navrhovatel nebo paní zpravodajka chtějí závěrečná slova v tento moment. Není tomu tak.

Dobře, zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být zdůvodněny. Žádnou přihlášku do podrobné rozpravy neeviduji, v tom případě... Ano, prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Já jsem nepochopila, pane předsedající, že jste mě tím vybídl. Takže já se tedy přihlašuji ke zdůvodnění, které je obsahem usnesení ústavněprávního výboru a mého pozměňovacího návrhu. Odkazují na ně. A pokud by se někdo chtěl ještě na něco konkrétního zeptat, tak pochopitelně zdůvodním dále konkrétně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda někdo další se ještě hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, v tom případě končím podrobnou rozpravu.

Táží se pana navrhovatele a paní zpravodajky, jestli si chcete vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. V tom případě vám děkuji a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Otevírám další bod tohoto jednání. Děkuji jak panu ministrovi, tak paní zpravodajce a otevírám bod

22.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 597/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení pánové poslanci, dovoluji mi, abych uvedla pro druhé čtení návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, který předložilo Ministerstvo pro místní rozvoj.

Návrh změny autorizačního zákona byl zpracován v souladu s plánem legislativních prací vlády pro rok 2015, a to z důvodu provedení úprav a zpřesnění některých ustanovení autorizačního zákona, které představují problémy v aplikační praxi a uvedení autorizačního zákona do souladu s občanským zákoníkem a zákonem o živnostenském podnikání. Návrh byl předložen bez rozporů.

Obsahem této novely je vyjasnění právní úpravy, přizpůsobení aktuální situaci na trhu a měnícím se podmínkám členských základů obou komor a narovnání právního stavu tam, kde se doslovný výklad rozchází s účelem a smyslem úpravy. Navrhovaná změna zákona nemá dopady na státní a veřejné rozpočty, na územní samosprávné celky ani na životní prostředí.

Navrhované změny se dotýkají fyzických a právnických osob jako podnikatelských subjektů. Dopady na tyto subjekty hodnotíme pozitivně, neboť novela zákona umožní širší spektrum jejich činností v souběhu s výkonem povolání a vyšší míru právní jistoty danou vyjasněním stávající právní úpravy.

V rámci prvního čtení byly panem poslancem Petřů a paní poslankyní Fischerovou vzneseny dvě poznámky, které byly v rámci prvního čtení objasněny. Na prvním čtení byla novela tohoto zákona přidělena výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který ji projednal na své 43. schůzi dne 7. června 2016. Při projednávání ve výboru byly předneseny tři pozměňovací návrhy.

První pozměňovací návrh, k němuž se v rámci projednávání výboru přihlásil pan poslanec Petřů, obsahoval začlenění vzniku Zeměměřické komory do autorizačního zákona. Po podrobné rozpravě a vysvětlení zástupců předkladatele byl tento návrh stažen.

Druhý pozměňovací návrh navrhuje zmocnění pro Ministerstvo pro místní rozvoj vydávat honorářové řády a ceníky formou prováděcího právního předpisu přednesl pan poslanec Kořenek. I tento návrh byl po podrobné rozpravě a vysvětlení zástupců předkladatele stažen.

Posledním pozměňovacím návrhem byl návrh pana poslance Petru. Jeho předmětem byly legislativně technické úpravy novely autorizačního zákona, a to doplnění zákona č. 126/2016 do výčtu novel, úprava názvosloví, to znamená nahrazení slov "dotčená osoba" slovy "autorizovaná osoba", a také úprava účinnosti novely tohoto zákona. Tento návrh byl členy výboru přijat a je obsahem 213. usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Děkuji vám za pozornost a také spolupráci.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní ministryně. Návrh jsme přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisk 597/1 a já nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslanec Jiří Petru a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňující návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Petru: Dobrý večer, vážené dámy a pánové, paní ministryně, pane předsedající. V podstatě to, co tady zaznělo, je kompletní usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Čili výbor na své 43. schůzi 7. července doporučil Poslanecké sněmovně sněmovní tisk č. 597 projednat a schválit ve znění přijatých pozměňujících návrhů. Kompletní znění máte k dispozici pod sněmovním tiskem 597/1. Já jenom avizuji dopředu, že vás požádám o laskavé schválení zkrácení lhůty mezi 2. a 3. čtením ze 14 na 7 dnů. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu a táž se, kdo se do ní hlásí. Nikoho nevidím. (Vyčkává.) Jestli je tomu tak, v tom případě končím obecnou rozpravu a táž se, zda si pan zpravodaj nebo paní návrhovatelka chtějí vzít závěrečná slova v tuto chvíli. Není tomu tak.

Zahajují podrobnou rozpravu a táž se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy k tomuto bodu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji, pane předsedající. Hlásím se k pozměňovacímu návrhu, který jsem vložil do systému, je pod číslem – sněmovní dokument č. 4853.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Táž se, zda někdo další. Pan zpravodaj, prosím.

Poslanec Jiří Petru: Vážený pane předsedající, jak jsem avizoval, prosím tedy o zkrácení lhůty ze 14 na 7 dnů mezi 2. a 3. čtením. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táží se, zda někdo další se hlásí se svým návrhem. Není tomu tak. V tom případě končím podrobnou rozpravu a táží se, zda paní navrhovatelka nebo pan zpravodaj si chce vzít závěrečné slovo. Není tomu tak.

V tom případě dám hlasovat o návrhu, který zde zazněl, to je zkrácení lhůty na projednání na 7 dnů.

Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro návrh, aby lhůta na projednání byla zkrácena na 7 dnů, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku.

Je to hlasování s pořadovým číslem 100, přihlášeno je 124 poslankyň a poslanců, pro návrh 70, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas a lhůta na projednání byla zkrácena na 7 dnů. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Otevírám další bod. Tím je

27.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 588/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, v daném případě jde o jednoduchý, leč velmi podstatný návrh, kdy přecházíme, nebo chceme přejít z toho, že dnes o tom, v jakém typu věznice se vykoná trest, rozhoduje soud v rámci ukládání toho trestu, protože se to chápe, toto staré pojetí, vlastně jako ostrost toho trestu, tak přecházíme na systém, kdy takto existují jenom dvě kategorie vlastně, nebo budou existovat, existovaly by jenom dvě kategorie. A v rámci té velké, nebo hlavní kategorie by nadále o konkrétním způsobu výkonu trestu rozhodovala sama administrace věznic, to znamená Vězeňská služba, plynule a pružně podle toho, jak se ten daný odsouzený jeví v tom výkonu trestu z hlediska svého chování a možností nápravy. Je to pojetí, které je moderní, postupně ho zaváděly státy na západ od našich hranic a všeobecně se osvědčilo. Takže jsem velice rád, že vám mohu tento návrh představit, a věřím v jeho podporu.

V rámci projednávání ve výborech byla hlavně diskutována otázka případného opravného prostředku proti rozhodnutí věznice, kde nakonec na návrh poslanců a v součinnosti s nimi, jak vám pravděpodobně paní zpravodajka řekne podrobněji, jsme ten systém změnili tak, aby se dostal snáze přece jen pod kontrolu soudů. I s touto variantou plně souhlasíme. Nám jde hlavně o to, aby došlo k té principiální změně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru pro bezpečnost. Usnesení ústavněprávního výboru byla doručena jako sněmovní tisky 588/1 a 4, usnesení a záznam z jednání výboru pro bezpečnost vám byly doručeny jako sněmovní tisky 588/2 a 3.

Prosím, aby se ujala slova zpravodajka ústavněprávního výboru poslankyně Marie Benešová a informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Benešová: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, ústavněprávní výbor projednal tisk 588 dne 2. září tohoto roku na své 71. schůzi. Po vyjádření pana ministra Pelikána, dále po zpravodajské zprávě a po rozpravě ústavněprávní výbor předně doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila. Dále doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu zákona následující změny a doplňky.

Pro stručnost si dovoluji odkázat na písemné usnesení ústavněprávního výboru, neboť změn a doplňků jsou celkem dvě strany. Jenom odůvodním asi takto: Jedná se o pozměňovací návrh prof. Válkové, který byl zapracován do tohoto textu v symbióze se stanoviskem Ministerstva spravedlnosti a po debatě, která byla v podstatě jednoznačná a tento pozměňovací návrh podpořila. Jak tady pan ministr již uvedl, jednalo se zejména o takovou změnu, kdy tedy o opravném prostředku budou rozhodovat trestní soudy. Na tom jsme se shodli.

Na závěr ústavněprávní výbor pověřil předsedu výboru, aby usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny, zmocnil mě jako zpravodaje, aby na schůzi Poslanecké sněmovny byla podána zpráva o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona, a zmocnil mě, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny byly provedeny příslušné legislativní změny.

Pokud někdo bude potřebovat, vyjádříme se k tomu podrobněji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní prosím zpravodajku výboru pro bezpečnost poslankyni Helenu Válkovou, aby nás informovala o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, my jsme po relativně bouřlivé diskusi, a vlastně jsme byli také jedni z iniciátorů toho, že se otevřel – spolu s ústavněprávním výborem – ten problém a řešil se, kdo bude rozhodovat o opravném prostředku, který si odsouzený, který bude zařazen někam a bude chtít přeradit samozřejmě do té mírnější vnitřní diferenciacní skupiny, takto to pracovně nazývám, kdo o tom bude rozhodovat, aby nedošlo, jak tady říkala paní zpravodajka z ústavněprávního výboru kolegyně Benešová, k uzavření systému, aby o rozhodnutí ředitele věznice nerozhodoval pouze generální ředitel nebo nerozhodoval generální ředitel Vězeňské služby.

Takže ty názory ve výboru pro bezpečnost byly relativně rozdílné a my jsme dvakrát hlasovali vždycky s výsledkem sedm ku sedmi, nakonec jsme tedy nepřijali žádné usnesení. Shodli jsme se ale na tom, že tím, že nejsme garančním výborem, tak protokol samozřejmě i z celého průběhu jednání byl k dispozici poslancům, členům ústavněprávního výboru. Výbor pro bezpečnost nepřijal žádné usnesení a vlastně nechal rozhodnutí na ústavněprávním výboru a ten nakonec našťěstí k závěru a k usnesení dospěl, jak jste tady před chvílí slyšeli. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji jednu přihlášku – paní poslankyně Peckové. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dobrý podvečer, dámy a pánové, pane předsedající. Vloni v květnu konečně Česká republika připojila svůj podpis pod Lanzarotskou konvenci, tedy mezinárodní úmluvu o boji proti sexuálnímu násilí na dětech. Tím ovšem moje úloha neskončila. Teď je třeba ji naplňovat. A já jsem tedy využila otevření trestního zákoníku k tomu, abych navrhla drobnou změnu.

Asi se všichni shodneme, že sexuální násilí na dětech patří skutečně k jednomu z nejodpornějších zločinů, a přesto mnoho pachatelů uniká spravedlnosti nepotrestáno. V čem je problém? Jednak v tom, že děti samy – a nezáleží příliš na věku – nejsou zcela schopny úplně rozlišit hranici, kdy se jedná o náklonnost a kdy se jedná již o sexuální zneužívání. O mnoho lépe na tom nejsou ani pracovníci, třeba pedagogičti pracovníci, kteří s dětmi pracují, přicházejí do styku, protože následky sexuálního násilí na dětech se projeví na duši. Nebývají poznamenány modřinami. Takže zatímco asi učitel tělocviku dokáže poznat, že dítě je doma či jinde vystaveno fyzickému násilí, tak u sexuálního zneužívání tomu tak není. Ty rány na duši prostě tak snadno viditelné nejsou. A v neposlední řadě i osoby, které o tomto typu násilí vědí, se z nejrůznějších důvodů zdráhají ho oznámit, nebo ho přímo tají. Známe případy, kdy dívka je zneužívána novým partnerem maminky a maminka z obavy, aby o tohoto partnera nepřišla, tento zločin neohlásí.

Současná právní úprava sice zavazuje každého občana k oznámení trestného činu, má-li hodnověrně podezření, že byl spáchán, nebo se stal jeho svědkem. Tuhle možnost ale nemá lékař, většinou s odborností sexuologie, který se dozví o tomto jednání při vyšetření pacienta. Může oznámit pouze přečin zneužití dítěte za účelem výroby pornografie, protože je to taxativně uvedeno v § 368 trestního zákoníku. Trestný čin pohlavního zneužití dítěte ohlásit nesmí, a to ani orgánům činným v trestním řízení, ani OSPODu, protože taxativně v zákoně to uvedeno není a lékař nemůže hodnověrně určit, zda bude pacient ve zneužívání pokračovat. Aby tedy měl lékař legální možnost tento trestný čin oznámit, je potřeba taxativně v § 368 pohlavní zneužití dítěte uvést, a tak ve větší míře chránit děti před těmito zločiny, jejich pachatele stíhat a postihovat.

Já vám děkuji za pozornost a přihlásím se v podrobné rozpravě k tomuto svému pozměňovacímu návrhu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Táži se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím obecnou rozpravu.

Zahajuji podrobnou rozpravu, do které eviduji vaši přihlášku. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Ještě jednou dobrý podvečer. Já si dovolím se tímto přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který i s důvodovou zprávou najdete v systému pod číslem 4506. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji a táži se, zda někdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím. Táži se paní zpravodajky Benešové, zda usnesení výboru by nemělo být načteno v podrobné rozpravě, když by se o něm mělo dát hlasovat. Prosím, abyste načetla návrh usnesení, který byl přijat, abychom o něm mohli hlasovat ve třetím čtení.

Poslankyně Marie Benešová: Tak pro upřesnění v tom bodě II - budete muset tedy vyslechnout plný název, tak jak se ústavně právní výbor shodl. Tak předně... V názvu zákona se slova „zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů“ nahrazují slovy „další související zákony“. Za druhé. V části druhé bodě 1 –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Paní poslankyně, nemusíte to číst celé, stačí se odkázat na usnesení výboru.

Poslankyně Marie Benešová: Pane předsedající, to jsem již učinila ve své první řeči, že jsem odkázala na písemné usnesení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. V tom případě děkuji. Jestli se někdo další nehlásí do podrobné rozpravy... Není tomu tak. V tom případě končím podrobnou rozpravu a táži se na závěrečná slova paní zpravodajky nebo pana navrhovatele. Není tomu tak. Končím druhé čtení tohoto návrhu. Já vám děkuji.

Otevírám další bod a tím je

28.

Vládní návrh zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 650/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, cílem tohoto návrhu je zlepšit postavení obětí trestných činů, kdy se dnes nezřídka stává, že oběti nejsou odškodněny proto, že na ně z majetku pachatele již nic nezbude poté, co stát uplatní majetkové sankce, tedy peněžitou sankci nebo zabavení majetku nebo výnosů z trestné činnosti. Proto se navrhuje zavést zvláštní systém, ve kterém prostředky takto získané v rámci trestního řízení budou ukládány do fondu a z toho budou uspokojovány oběti té dané trestné činnosti. Chci zdůraznit – té dané trestné činnosti. To znamená, nejde o to, že by vznikl jakýsi globální fond, ze kterého by se pak uspokojovaly všechny oběti.

Návrh byl projednán ve výborech s tím, že bylo uplatněno několik pozměňovacích návrhů. Ten první navrhuje, aby z částky, která zbude případně, se 2 % použila pro probační a mediační službu, pro financování pomoci obětem trestné činnosti. To je něco, co velmi podporujeme. Probační a mediační služba je dlouhodobě podfinancovaná a zároveň důležitá právě ve snaze chránit oběti a pomáhat jim. Zároveň probační a mediační služba nijak neintervenuje v samotném trestním řízení, takže tam nevzniká nebezpečí, že by docházelo k nějakému ohrožení spravedlivosti trestního řízení.

Další pozměňovací návrh se týká zlepšení postavení vyživovaných osob tak, aby se někde vůbec umožnila, jinde zjednodušila možnost, aby také dlužné výživné bylo hrazeno právě z tohoto fondu. I zde má tento návrh naši plnou podporu.

A poslední je úprava účinnosti, tak aby jednak došlo k potřebným provazbám s jinými návrhy, které tu máme, a jednak aby byl čas vytvořit potřebné informační systémy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 650/1. Prosím, aby se slova ujal pan poslanec Benda, který v tomto případě dnes nahradí zpravodaje ústavněprávního výboru poslance Pavla Blažka, a aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, ústavněprávní výbor projednal tento návrh zákona jako jeden z mála v jednoduchém řízení 9. června na schůzi, na které přijal pozměňovací návrhy, které jsou vám poskytnuty ve sněmovním tisku 650/1, tak jak zde již zmiňoval pan ministr spravedlnosti, který fakticky představil kromě návrhu i pozměňovací návrhy, které byly přijaty ústavněprávním výborem. Jedná se o některá zdokonalení návrhu předkládaného Ministerstvem spravedlnosti a pak právě návrhy paní poslankyně Maxové, která si je ale, předpokládám, půjde v podstatě představit sama, takže jí to nebudu brát a ukončím svou zpravodajskou zprávu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Otevírám tedy obecnou rozpravu, do které eviduji jednu přihlášku paní poslankyně Maxové. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Já jenom v krátkosti, představil to už pan ministr. Jedná se o pozměňovací návrh, dochází vlastně ke změně postavení poškozeného, který nově bude moci uplatňovat nárok na přiznání dlužného výživného v rámci adhezního řízení. Navrhuje se to promítnout i do návrhu zákona o použití těchto peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí. A co je důležité, v důsledku této změny bude možné z tzv. fondu pro oběti uspokojovat i nároky z dlužného výživného, a to jak ty, které byly přiznány v adhezním řízení, tak i ty, které byly dříve přiznány soudem v občanském soudním řízení. V tomto případě bude možné uspokojit nárok až do rozsahu uvedeného v odsuzujícím rozsudku za trestný čin zanedbání povinné výživy. Předpokladem pro tento postup však je, stejně jako v případě i ostatních poškozených, že v trestním řízení byla pravomocně uložena majetková trestní sankce.

Jedná se v podstatě o to, že my nemluvíme, konáme, snažíme se zabezpečit vlastně děti, které díky nezodpovědnosti svých rodičů - a můžeme se bavit, jestli je to matka, nebo otec - nemají dostatek finančních prostředků a mohou se ocitnout v rámci této situace v poměrně špatném stavu. Takže my v podstatě umožňujeme dlužné výživné platit z tohoto fondu pro oběti. Myslím si, že je to výborná myšlenka, a doufám, že pozměňovací návrh, ke kterému se potom přihlásím, podpoříte. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně, a táži se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím. Jestliže se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu a táži se, zda pan navrhovatel nebo paní zpravodajka v tento moment chtějí závěrečná slova? Není tomu tak.

Zahajuji podrobnou rozpravu, do které eviduji jednu přihlášku paní poslankyně Maxové. Prosím.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Já bych se tímto chtěla přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je v systému veden pod číslem 4858.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a táži se, zda někdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Jestliže tomu tak není, v tom případě končím podrobnou rozpravu. I zde se táži, zda pan navrhovatel nebo zpravodaj chce závěrečné slovo. Není tomu tak. Závěrečné slovo pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Nebudu dlouhý, jen jsme si teď vyjasňovali s paní poslankyní Maxovou, že mám pocit, že její návrhy jsou již obsaženy v usnesení ústavněprávního výboru, takže jsou možná navíc, ale to si vyjasníme na jednání ústavněprávního výboru. Nebyl s nimi žádný problém a myslím, že jsme schopni vám v krátkém čase doporučit proceduru třetího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vzhledem k tomu, že pan ministr nechce závěrečné slovo, tak v tom případě končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu zpravodaji.

Otevírám další bod a tím je

29.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů), ve znění zákona č. 77/2015 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 658/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede i v tomto případě ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vidíte mě dnes napředposled.

V tomto případě jde o drobné, spíše technické změny, ale ne proto nedůležité, v úpravě ochrany obětí trestných činů. Je to věc, která je harmonizovaná směrnici 2012/29. My si na základě praktických zkušeností, které jsme s tou úpravou, kterou jsme si zavedli, získali, tak si ji vylepšujeme v různých detailech tak, aby ty informace byly poskytovány i těm, na které se třeba dříve zapomínalo, a zase naopak, aby byly poskytovány skutečně tam, kde jsou potřeba, nejen informace, ale i další instituty toho zákona.

Byla uplatněna řada pozměňovacích návrhů. Abych neobíral zpravodaje o jeho možnosti je prezentovat, tak se k nim nebudu vyjadřovat, i proto, že povýtce je tentokrát nepodporujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám taktéž děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 658/1. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka ústavněprávního výboru poslankyně Pavla Golasowská a informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, velmi vítám tento zákon, který vlastně zlepšuje postavení obětí trestných činů, hlavně postavení zvláště zranitelných obětí. Vzhledem k tomu, že jsem pracovala s oběťmi domácího násilí, tak si myslím, že tento zákon bude pro ně opravdu velkým přínosem.

Ústavně právní výbor návrh projednal a přijal k němu usnesení, které obsahuje mírné zpřesnění návrhu zákona. Současně je usnesením navrženo změnit účinnost návrhu zákona, a to z 1. 7. 2016 na 1. 1. 2017. Nicméně vzhledem k tomu, že se

považuje za nezbytnou asi tříměsíční legisvakance, aby se dotčené subjekty mohly připravit na plnění svých povinností, navrhuje se s ohledem na prodloužení projednávání návrhu zákona v Poslanecké sněmovně po dohodě s Ministerstvem spravedlnosti posun nabytí účinnosti na 1. duben 2017.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji v tento moment dvě přihlášky. Nejprve tedy paní poslankyně Pecková a po ní paní poslankyně Válková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Gabriela Pecková: Ještě jednou dobrý poobedí. Dalším takovým velmi důležitým tématem Rady Evropy je justice přátelská k dětem. Česká republika, dá se říct, za tímto příliš nezaostává. Přesto jak pan ministr hovořil o drobných úpravách, tak si dovoluji připojit ještě jednu.

Současná praxe umožňuje orgánům činným v trestním řízení na všech úrovních postupovat v případech zvláště zranitelných obětí trestných činů, jakými jsou děti, ale i senioři a další skupiny, ve zvláštním režimu včetně poskytování informací tak, aby se předcházelo sekundární viktimizaci, to znamená druhotnému poškození. A zrealizuje se to například za tím účelem tak, aby oběť nebyla v průběhu přípravného řízení vystavována vizuálnímu kontaktu s podezřelým, aby nemusela o stejných skutečnostech vypovídat opakovaně, tak se používají záznamová zařízení, aby mohla být doprovázena osobou, které důvěřuje, aby byla informována o propuštění či útěku obviněného z vazby nebo například o změně režimu jeho ochranné léčby z ústavní na ambulantní a podobně. Nevýhodou této stávající právní úpravy ale je, že oběť sama nebo její zákonný zástupce se musí formou žádosti některých těchto práv aktivně domáhat. Přitom zůstává otázkou, zda skutečně všechny oběti, resp. jejich zákonní zástupci, jsou o všech svých právech, tak jak jsou taxativně vyjmenována, informovány jasně, formou přiměřenou jejich psychologickému stavu například, který bývá právě tím trestným činem alterován.

Pozměňovací návrh proto směřuje k tomu, aby zejména ty zvláště zranitelné oběti, jak jsem říkala, děti, senioři, ale jsou prostě i další skupiny, kterých se toto týká, aby jejich práva byla naplněna bez ohledu na to, zda o ně žádaly. Současné znění zákona je pouze obecnou nabídkou možností, které oběť může, nebo nemusí využít. Není tedy garancí státu, že bude zajištěno její důstojné postavení a její bezpečnost. Takže proto tento můj návrh. V podrobné rozpravě se k němu přihlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy paní poslankyně Válková. Prosím. (Zvyšuje se hladina hluku v poloprázdném sále. Někteří poslanci už odcházejí.)

Poslankyně Helena Válková: Děkuji za slovo. Já, abychom to doprojedinali, tak opravdu jenom velmi stručně navrhuji a v podrobné rozpravě ještě doplním, načtu zde pozměňovací návrh, který by zavedl možnost, resp. nutnost v případě, že bude schválen, aby zvláště zranitelná oběť měla nárok na bezplatnou právní pomoc, stejně

jako například má poškozený mladší 18 let. Protože to, co tady řekla moje předřečnice paní poslankyně, můžu v tomto ohledu potvrdit. Že zvlášť zranitelné oběti – jejich výčet je obsažen v § 2 zákona o obětech trestných činů – potřebují naši pomoc, neboť nikoli svou zásluhou, v uvozovkách, naopak, se staly obětí trestné činnosti, a v těch případech, ve kterých jde často o zvlášť závažné zločiny se sexuální podtextem, a není tedy vůbec důvod, proč bychom jim měli upírat nárok na bezplatné právní zastoupení.

Děkuji. Přihlásím se k tomu v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táží se, zda se hlásí ještě někdo další do obecné rozpravy. Není tomu tak. Končím obecnou rozpravu. Táží se, zda chce pan navrhovatel nebo paní zpravodajka závěrečná slova. Není tomu tak. Zahajuji podrobnou rozpravu a uděluji slovo paní poslankyni Peckové. Prosím.

Poslankyně Gabriela Pecková: Já si dovolím přihlásit se k tisku 4507. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní paní poslankyně Válková. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Já to rychle musím načíst, protože jsem s tím nepočítala.

Milé kolegyně, milí kolegové, čili můj pozměňovací návrh zní takto: Část druhá se doplňuje o další bod. V § 51a odst. 1 se vypouští písmeno a) a zbývající dvě písmena b) a c) se přečísľují na písmena a) a b). V § 51a odst. 2 se za slovy "osmnáct let" doplňují slova "a zvlášť zranitelná oběť podle zákona o obětech trestných činů mají".

Odůvodnění – jedná se o změnu ustanovení trestního řádu.

Odůvodnění. Zvlášť zranitelná oběť by měla mít nárok na bezplatnou právní pomoc poskytovanou zmocněncem vždy, aniž by musela prokazovat své majetkové poměry, neboť situaci, kdy potřebuje právní pomoc, si svým jednáním nijak nezavinila. Zvlášť zranitelná osoba patří nadto do okruhu osob, kterým je podle zákona o obětech trestných činů poskytována peněžitá pomoc, aniž by musela prokazovat své majetkové poměry nebo výdělkové možnosti. V praxi je přitom notoricky známou skutečností, že většina odsouzených pachatelů trestných činů nedisponuje potřebnými finančními prostředky a nároky obětí spáchaných trestných činů vůči nim zůstávají proto, byť jsou tedy formálně přiznané, fakticky nevyhmatelné. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Ještě se hlásí o slovo paní zpravodajka. Prosím.

Poslankyně Pavla Golasowská: Ještě bych chtěla načíst změnu účinnosti zákona, o které jsem již tady mluvila, a to, že v části páté článek šest se slova "1. července 2016" nahrazují slovy "1. dubna 2017". Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táži se, zda se ještě někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím. V tom případě končím podrobnou rozpravu. Táži se, zda pan navrhovatel nebo zpravodajka si chtějí vzít závěrečná slova. Není tomu tak. V tom případě končím druhé čtení tohoto návrhu.

Vzhledem k tomu, že máme čtyři minuty do konce jednacího dne a vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104, jistě potřebuje dostatek času, tak si abychom nemuseli chvátat a mohli ho kvalitně projednat, myslím, že to přispěje k důstojnosti Poslanecké sněmovny, když tomuto bodu dáme dostatek času a neuchvátáme ho. V tom případě děkuji panu ministroví.

Děkuji i vám, kolegyně a kolegové, a přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do zítřejšího dne 9 hodin ráno.

(Jednání skončilo v 18.57 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

8. září 2016

Přítomno: 143 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, pane ministře, zahajují třetí jednací den 49. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Zatím mám pouze informaci, že pan poslanec Tejc hlasuje s kartou číslo 8.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci, poslankyně a členové vlády: pan poslanec Adamec bez udání důvodu, paní poslankyně Aulická Jírovcová do půl třetí – pracovní důvody, paní poslankyně Balaščíková – pracovní důvody, pan místopředseda Bartošek z odpoledního jednání – pracovní důvody, paní poslankyně Bebarová Rujbrová od 11. hodiny – zahraniční cesta, pan poslanec Běhounek – pracovní důvody, pan poslanec Benešík – zahraniční cesta, paní poslankyně Berdychová – pracovní důvody, pan poslanec Bezecný – pracovní důvody, pan poslanec Birke – pracovní důvody, pan poslanec Borka – osobní důvody, paní poslankyně Dobešová – zahraniční cesta, pan poslanec Farský – zahraniční cesta, pan poslanec Radim Fiala do 13. hodiny z rodinných důvodů, poté z pracovních důvodů, pan poslanec Fiedler – osobní důvody, paní poslankyně Hnyková od 12. hodiny – pracovní důvody, paní poslankyně Chalánková – osobní důvody, pan poslanec Kádner – pracovní důvody, pan poslanec Komárek od 11. hodiny – osobní důvody, pan poslanec Mackovík – pracovní důvody, paní poslankyně Marková – zahraniční cesta, paní poslankyně Maxová bez udání důvodu, paní poslankyně Němcová bez udání důvodu, paní poslankyně Nováková – pracovní důvody, pan poslanec Novotný Josef – pracovní důvody, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, pan poslanec Pavera – osobní důvody, pan poslanec Pleticha – pracovní důvody, paní poslankyně Putnová – pracovní důvody, pan poslanec Schwarzenberg – pracovní důvody, pan poslanec Skalický – pracovní důvody, pan poslanec Šidlo – pracovní důvody, pan poslanec Šrámek bez udání důvodu, pan poslanec Urban bez udání důvodu, pan poslanec Vozka – zdravotní důvody, pan poslanec Zemánek – osobní důvody a pan poslanec Zlatuška – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvá pan vicepremiér Bělobrádek – pracovní důvody, pan ministr Brabec do 11.30 – pracovní důvody, pan ministr Jurečka – pracovní důvody, paní ministryně Marksová do 11. hodiny – pracovní důvody, pan ministr Němeček – 14.30 až 17 hodin, pracovní důvody, pan ministr Pelikán do 14.30 – pracovní důvody, pan ministr Stropnický – zahraniční cesta, pan ministr Ťok z dopoledního jednání – pracovní důvody, paní ministryně Valachová – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek rovněž pracovní důvody.

Tolik tedy omluvy.

Dnešní jednání zahájíme bodem 259, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace.

Chtěl bych vás upozornit, že nejpozději do 11. hodiny je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

Pan poslanec Uhlík hlasuje s kartou číslo 10.

Já tedy otevírám bod

259.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Chci vás informovat, že na pořad jednání 49. schůze Sněmovny bylo předloženo celkem 13 odpovědí na písemné interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z tohoto důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny.

Chtěl bych upozornit všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, který zní, že není-li interpelující poslanec na schůzi přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

Nyní bychom přistoupili k projednávání odpovědí...

Paní poslankyně Putnová ruší svoji omluvu, je přítomna.

Takže přistoupíme k projednávání odpovědi na písemné interpelace. První interpelací je interpelace pana poslance Ondráčka na paní ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou. Nicméně ta byla minule přerušena, je to tisk 814, a byla přerušena do přítomnosti paní ministryně, která je dnes omluvena. Takže není naplněna podmínka pro pokračování projednávání této interpelace, a tedy tato zůstane dále přerušena.

Další interpelací je interpelace paní poslankyně Markéty Adamové na pana ministra vnitra ve věci policejního zásahu na Evropské ulici. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 815. Toto projednávání bylo také přerušeno do přítomnosti pana ministra. Ten je teď přítomen, tudíž nám nic nebrání, abychom tuto interpelaci projednali.

Otevírám rozpravu a prosím paní poslankyni Markétu Adamovou.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne, dámy a pánové.

Vážený pane ministře, když na konci dubna tohoto roku proběhla státní návštěva čínské delegace včetně prezidenta Si Ťing-pchinga v České republice, docházelo při ní k řadě incidentů. Policejní zásah na Evropské ulici byl jedním z mnoha. V rámci své bezprostředně podané písemné interpelace jsem se vás ptala zejména na tento zásah, avšak pochybností se už tehdy objevila celá řada. Připomeňme, že i Poslanecká sněmovna se touto věcí zabývala na mimořádné schůzi.

Předmětem mé interpelace byl postup Policie České republiky vůči jednotlivým skupinám demonstrantů. Jen pro připomenutí – v Evropské ulici se střetli lidé zřejmě čínské národnosti, resp. demonstrující na podporu čínské delegace, s českými občany, kteří přišli vyjádřit své názory za použití například i tibetských vlajek. Podle svědectví zaznamenaného i na videozáznam protestující podporující čínskou delegaci napadli muže s tibetskou vlajkou a k útoku použili i tyče od svých vlajek. Avšak zadržen byl pouze napadený muž.

Dotazovala jsem se na postup zasahujících policistů včetně dvou dotazů, které ve vaší odpovědi zůstaly úplně bez reakce. Konkrétně jste mi nijak neodpověděl na dotaz, zda byly útočící osoby používající fyzické násilí vyšetřovány a potrestány. A také jsem chtěla vědět, zda či tedy kdo k tomuto postupu vydal pokyn, či zda se k takovému postupu rozhodli sami zasahující policisté. Ani tento dotaz nebyl ve vaší odpovědi zodpovězen. Žádám vás tedy o odpověď nyní.

Vaše odpověď postup policie hájila. Prakticky jste vyjádřil postupům policistů podporu a postavil se za ně. Ve vaší odpovědi mě zarazilo několik pasáží věnujících se zajištěnému muži, tedy Čechovi, který na místě vyjadřoval své názory a byl napaden čínskými aktivisty. Dovolím citovat: "V té chvíli vstoupil do stále ještě rozvášněného čínského davu muž s kamerou a zamával tibetskou vlajkou, kterou měl po celou dobu předchozí vyhocené situace upevněnou kolem krku a rozvinutou přes celá záda. Přitom dokumentoval celé dění na kameru. Na základě jeho jednání obrátila skupina Číňanů pozornost na něj a začalo docházet ke slovním i fyzickým potyčkám. Důvodem zajištění byla skutečnost, že muž několikrát aktivně vstupoval do davu čínských aktivistů, a to s vědomím, že jeho přítomnost tyto osoby provokuje a vyvolává agresivní reakci. Svým jednáním tak opakovaně navozoval situace, kdy mohlo dojít k ohrožení klidu a veřejného pořádku, bezprostřednímu ohrožení života či zdraví jeho i ostatních osob." Konec citace.

Chcete tím tedy naznačit, že kdyby muž neprovokoval, jak uvádíte, nic by se nestalo, a on sám je tedy odpovědný za reakci čínských demonstrantů, kteří jej napadli? Muž nikoho jako první nenapadl. Nepoužíval násilí, ani nejsou nikde záznamy o slovních útocích, přesto byl napaden. Napaden proto, že měl tibetskou vlajku a natáčel dění na kameru. Ale pro vás byl provokatér, který vlastně celou situaci způsobil. Byl následně zadržen a útočníci ponechání zcela bez trestu i bez vyšetřování. Pro mne je to naprosto obrácená, až zvrácená logika od policie, která místo postižení útočníků v daném momentě postihla oběť. A i kdyby tak činila proto, aby jej samotného ochránila, tak pochybila v tom, že agresory nechala zcela bez potrestání. Je to zcela dvojitý metr vůči jednotlivými účastníky tohoto incidentu.

Vaše vyjádření naznačující provokaci ze strany napadeného muže jsou podle mého názoru až skandální. Je to asi na stejné úrovni, jako kdybyste řekl, že fotbaloví fanoušci jakéhokoli klubu, dejme tomu třeba Sparty, jsou oděni do dresů a fanouškovských šál svého klubu a napadeni chuligány, tedy zjevnými podporovateli jiného klubu, si za své napadení mohou sami, protože provokovali. Nebo si i znásilněná žena je zodpovědná za své znásilnění, protože měla na sobě minisukni? Podobně i v takových případech byste hájil policisty, kteří by nezadrželi útočníky, těmito slovy? Žádám vás o vysvětlení, jak jste to v citovaných pasážích své odpovědi myslel.

Další z velmi sporných momentů během celé návštěvy prezidenta Čínské lidové republiky bylo uzavření Hradčanského náměstí pro předem řádně ohlášenou a povolenou demonstraci. Demonstrující, kteří se sešli na podporu lidských práv a chtěli vyjádřit své postoje vůči Číně, nebyli na náměstí vpuštěni. Uzavřených ulic a míst byla celá řada. Policisté byli doslova na každém rohu. Vlajky Tibetu vyvěšené v oknech byly vnímány jako bezpečnostní riziko. Tato opatření dnes můžeme nahlédnout z perspektivy, kterou nám umožní další významné mezinárodní návštěvy, které od dané doby Česká republika hostila. Tak například při návštěvě rakouského prezidenta necelých 14 dní po návštěvě čínské běžný občan Prahy pohybující se v centru města neměl pomalu šanci zaznamenat, že takováto návštěva probíhá. Přitom bezpečnostní situace v Evropě, ke které jste dle vaší odpovědi přihlíželi, se za necelých 14 dní vůbec nezměnila. Bezpečnostní situace v Evropě se naopak spíše zhoršila během posledních měsíců, a přesto jsme při návštěvě německé kancléřky v nedávné době neviděli zdaleka tak velké bezpečnostní manévry, uzavírání ulic a náměstí, ačkoliv její příjezd byl provázen rovněž protesty i demonstracemi, ať už na její podporu, nebo naopak.

Čím si tak zásadní kontrast máme vysvětlit? V čem byla oproti čínskému prezidentovi návštěva Angely Merkel například na Pražském hradě jiná, že nebylo nutné kvůli ní uzavírat Hradčanské náměstí, kdežto při přítomnosti Si Ťin-pchinga to nutné bylo?

Ve světle těchto návštěv si lze pomyslet jen jediné. V době návštěvy čínského prezidenta se Policie České republiky chovala nadstandardně a přijatá opatření naddimenzovala. Chápu a zcela nepodceňuji nutnost bezpečnostních opatření při návštěvách významných světových politiků. Nechápu však, proč zrovna ten čínský se těšil tak významně a výrazně jiným opatřením. Tento rozpor by pak vysvětlovalo snad jen to, že v době čínské návštěvy měla Policie České republiky informace, že hrozí nějaký teroristický či jiný útok. Měla snad policie takové informace? Jiné vysvětlení by pak bylo, že tento přístup byl v souladu s něčím pokynem či přáním. Můžeme se zřejmě pouze domýšlet, v čím zájmu tak bylo číněno a proč to celé působilo dojmem hrbení se demokratického státu a jeho reprezentace před státem nedemokratického zřízení, byť jistě velké velikosti a jistě ne nevýznamného.

V České republice máme zajištěno právo shromažďovací. Naším právem jakožto občanů svobodné země je i možnost vyjadřovat své názory v souladu s Listinou základních práv a svobod, a to slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem. Toto právo by měli hájit i policisté jakožto orgán k tomu určený. Během návštěvy čínského prezidenta tato práva byla mnohdy na mnohých místech a mnoha občanům odprána.

Servilita vůči Čínské lidové republice, která byla některými opatřeními a postupy ze strany policie demonstrována, dostává zcela nového rozměru, je-li navíc nahlížena ve světle nejnovější výroční zprávy Bezpečnostní informační služby za rok 2015. Jistě její obsah znáte, ale dovolím si ocitovat zejména pro kolegy a kolegyně: "Významné ekonomické zájmy jsou stejně jako další oblasti cílem zpravodajských služeb cizí moci, které ve své práci používají i zde metody, jako je postupné připoutávání osob, které disponují pro cizí moc zajímavými informacemi či rozhodovacími pravomocemi. K tomu patří i využívání pocitu důležitosti některých

lidí, jejich touhy po finančním profitu či chybějící sebereflexe. Stejně jako v jiných oblastech i zde je důležité širší povědomí o těchto metodách, s nimiž se mohou setkat stejně tak nižší úředníci jako výše postavení představitelé státu a jeho orgánů. Zvláštní opatnost je třeba zachovávat při kontaktu s mocenskými zájmy cizí státní moci, zejména s aktivitami tamních zpravodajských služeb, například Ruské federace či Čínské lidové republiky. V roce 2015 v České republice nejvýrazněji působily zpravodajské služby Čínské lidové republiky a Ruské federace. Čínské diplomatické, zpravodajské a ekonomické entity se soustředily na využití úspěchu z předchozího roku a intenzivně pokračovaly v rozšiřování a kultivaci pročínské vlivové infrastruktury v české politice a ekonomice." Konec citace.

Pane ministře, uvědomujete si jako nejvyšší představitel zodpovědný za Policii České republiky, že to, co BIS popisuje za rok 2015, jste bezezbytku, naplnili a snad dokonce ještě předčili v roce 2016? Jsem velmi zvědavá, jak se s událostmi spojenými s touto zmiňovanou návštěvou vypořádá výroční zpráva BIS za letošní rok. BIS zcela explicitně varuje před narůstajícím čínským vlivem u nás. Je podobně razantní jako u Ruské federace. A přesto se zdá, že vám i policii stálo za to mnohem více zabráňovat projevům názorů občanů, což jste sice maskovali ochranou čínské delegace, ale například u dalších návštěv, které proběhly během posledních čtyř měsíců, vidíme, že přijatá opatření se zdaleka vymykala standardu.

Vytvářet atmosféru ve společnosti, kdy jsou práva na demonstraci názorů pod rouškou zajištění bezpečnosti omezována, je velmi nebezpečné. Chci věřit, že jste si toho vědomi a že takové jednání plně odsoudíte. Důležitá jsou ale nejen slova, důležité jsou zejména činy. Proto vás žádám znovu o prověření incidentů zejména na Evropské ulici a na Hradčanském náměstí a žádám o informace, zda útočníci z Evropské ulice byli potrestáni, na což jste doposud neodpověděl. Nerada bych se dočkala toho, že projevy názorů občanů, byť jsou naprosto v souladu se zákonem i demonstrovány, nebudou policií umožňovány, ať už ze strachu z reakce z druhé strany, či z jakéhokoliv jiného důvodu. Je to hazard s našimi základními právy a je to hazard se svobodou projevu.

Děkuji předem za odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní poslankyně. Dále do rozpravy pan ministr vnitra. Ještě než dorazí k řečníšti, tak oznámím, že pan předseda vlády hlasuje s kartou č. 16 a pan poslanec Ondráček s kartou č. 17.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedo, vážená poslankyně, vážení poslanci, vážená paní kolegyně měla poměrně rozsáhlé vystoupení. Já doufám, že se mi podaří na veškeré otázky, které kladla, odpovědět.

Já bych řekl, že český stát, česká vláda si je velice vědoma ingerence některých cizích států do zájmových struktur a dejme tomu státní moci v České republice, nejenom Číny a Ruské federace, ale i dalších jiných států, které popisují zprávy nejenom Bezpečnostní informační služby, ale i dalších tajných služeb, které Česká republika má a disponuje jimi. Samozřejmě jsme seznámeni i s těmi částmi, které jsou utajované, tedy takzvané rozšířené, konkrétnější.

Já si myslím, že to je právě vláda Bohuslava Sobotky, která velice důrazně dbá na to, aby zprávy nejenom BIS, ale i Vojenského zpravodajství, ÚZSI nezapadly a aby se na ně konkrétně reagovalo. Neprozradím nic tajného, že pan premiér velmi důsledně dbá na to, aby konkrétní věci popsané ve všech typech zpráv nacházely odezvu v daných resortech. Policie České republiky právě kvůli tomu, že jeden z čínských turistů násilím odebral tibetskou vlajku jedné z protestujících, se dostal před soud. Ten soud, pokud se nemýlím, ho v minulých dnech osvobodil, přesto tento člověk byl Policií České republiky obviněn, následně obžalován a soud rozhodl tímto způsobem. U vědomí si toho, že Česká republika a Ministerstvo vnitra je si vědomo bezpečnostních rizik, by možná mohlo svědčit i to, že naši odborníci před několika dny vyhodnotili část čínské technologie jako pro stát nevhodnou. Já myslím, že i to je důkaz, že stát velice důsledně dbá na to, aby hájil primárně své zájmy.

Na druhou stranu máme nezávislou policii, nezávislého policejního prezidenta a ministr vnitra nemá inspekci ministra vnitra, kterou v minulosti měl a kde mohl zasahovat do personálních věcí, které policie uvnitř sama sebe dělá.

Já jsem samozřejmě po všech těch incidentech, které byly, požádal policejního prezidenta, kladl jsem mu na srdce, aby veškeré incidenty, nebo takzvané incidenty, protože část z nich se ukázala, že nebyla pravdivá, která popisovala média, prošetřil, aby detailně s tímto seznámil veřejnost. To se také stalo a veškeré tyto incidenty, o kterých hovoříte, byly vyhodnoceny nejenom z kamerových záznamů Policie České republiky, ale samozřejmě i ze záznamů televizí, které měla šanci vidět veřejnost. A mnohdy ta výšeč, která je v médiích, pokud není doprovázena tím jiným pohledem druhé nebo třetí kamery nebo ji nevidíte v souvislostech, tak se velice složitě posuzuje.

Na základě interního vyhodnocení Policie ČR došla policie k závěru, který je obecně znám, a tento závěr říká, že došlo k pochybení v otázce vstupu policie na FAMU. Tam jsme se omluvili. Osobně jsem tam byl já se omluvit. Tady se jednalo z mého pohledu o zbytečnou horlivost policistů, kteří prostě překročili mantinely dané rozkazem. Ve všech ostatních incidentech, o kterých hovoříte, interní šetření policie zasahující policisty očistilo s tím, že jejich postup byl důvodný a že k těm zásahům, tak jak byly provedeny, byl zákonný důvod.

Vedle toho jistě všichni víme, že existují podání, která v současné době řeší Generální inspekce bezpečnostních sborů. Pravděpodobně byla podání i směrem k Vrchnímu zastupitelství. A o tom, jak se vyvíjejí tato šetření, tedy šetření, která by se měla vztahovat k porušení zákona ze strany zasahujících policistů, já nemám žádnou informaci. Jedná se o živé prošetřování pravděpodobně a já o tom nemám žádnou hlubší znalost. Pokud tady je potřeba nějakou hlubší znalost získat ještě v této době, tak je asi možné se obrátit na příslušnou komisi Parlamentu, která činnost Generální inspekce bezpečnostních sborů dozoruje a dohlíží.

Co se týká toho, jak jste se ptala, jestli ty osoby, které zasahovaly nebo se chovaly nezákonně, jestli myslíte policisty, tak tímto jsem na to odpověděl. Bylo zadrženo 23 osob, z toho 22 pro podezření z přestupkového jednání proti občanskému soužití, a jedna osoba, o které jsem již hovořil, právě z řady čínské delegace pro podezření z trestného činu krádeže tibetské vlajky. Tato osoba u soudu dopadla tak, jak zatím

média o tom referovala. Nevím, jestli ten rozsudek je, nebo není pravomocný, ale v každém případě tento člověk se dostal až k soudu a měl šanci v rámci demokratického soudního přezkumu obhájit své činy.

Já chci tady jednoznačně říct, že nošení tibetské vlajky nemůže znamenat jakékoliv porušení zákona. Nemůže znamenat ani, že někdo bude omlouvat útok na takového člověka. Svoboda projevu, svoboda slova i svoboda shromažďování je prostě hodnotou, kterou lze omezit pouze a jenom v případech, které zákon popisuje. U toho člověka, o kterém hovoříte, já čerpám ze zprávy policie a ti policisté samozřejmě mají k dispozici výsledky nejenom této osoby, ale zasahujících policistů i dalších osob, které byly v blízkosti jednání toho dotčeného člověka. To, že kolem sebe měl – na zádech – tibetskou vlajku, není přece ten způsob provokace. Ten způsob provokace pravděpodobně byl ve stylu jakéhosi verbálního napadání a dalších útoků, které policie má zaznamenány. Alespoň podle informací, které jsem dostal. Z tohoto důvodu je to popsáno tímto způsobem. Určitě to není o tom, že by člověk, který jde vyjádřit slušně svůj názor, byť do davu, který je rozvášněný, demonstrantů, které kdosi rozvášnil, že by to mělo znamenat, že tento člověk cosi porušuje nebo páchá. Policie říká, že má záznam tedy verbálního napadání, že má záznam de facto snahy tohoto člověka o to, aby ten konflikt eskaloval a pořídil určitý videozáznam. Dokonce si myslím, že i to, že tohoto člověka policie zadržela, že tím zamezila útoku na tuto osobu, který by nemusel pro tohoto občana dopadnout dobře.

Máme demokratické zřízení, demokratický stát a jediným způsobem, jak hlídat funkčnost a hlavně dodržování zákonů -Policie ČR – rozhodla Poslanecká sněmovna v minulosti tak, že se v této oblasti na tom podílí prioritně Generální inspekce bezpečnostních sborů. Já bych počkal, až jak dopadne šetření generální inspekce, a potom bychom se tady mohli k tomu vrátit a vyhodnotit, jestli tedy mají pravdu policisté, kteří tvrdí, že bylo vše podle zákona, nebo jestli má pravdu část veřejnosti, která některé věci namítá. Ohledně těch výsledků opravdu nevím a nejsem schopen říci, kdy budou.

A znovu tady říkám, že pokud pochybí kterýkoliv policista a je zjevné, že pochybil, tak já ho nebudu za každou cenu bránit. Na druhou stranu ten krátký, jednoduchý mediální pohled, dejme tomu určitá výše, která je pěti-, tří-, desetičetinová, oproti zásahu, který mohl trvat 15 – 20 minut, tak je potřeba posoudit i práva toho policisty. I oni mají přece právo na to se obhájit a bránit.

V otázce práva na shromažďování, o kterém vy jste hovořila, a uzavření příslušných veřejných ploch, které byly uzavřeny, pokud si správně pamatuji, i na to byla podána žaloba, a je potřeba tedy počkat, jak v této věci rozhodnou příslušné orgány, případně soud. Protože stanovisko Policie ČR, ochranné služby, je takové, že jsou zjevné důvody, a byly zjevné důvody k tomu, postupovat tímto způsobem. Proto k tomu policie přistoupila a je na ní a samozřejmě i na Ministerstvu vnitra, aby tyto své kroky doložilo, obhájilo případně u soudu nebo u případného vyšetřování, což se také bezesporu stane.

Já tady chci jasně, kategoricky odmítnout (?), že neexistoval žádný pokyn, aby čeští policisté vycházeli vstříc čínské delegaci, aby čeští policisté se chovali jinak k českým občanům a k občanům Čínské lidové republiky. Znovu říkám, kdyby

takovýto pokyn existoval, tak už policejní prezident ani ministr vnitra nemohou být ve funkci. Takový pokyn nikdy neexistoval, nenašel se. A když se podíváte na instruktaž, kterou ti policisté měli, která je zdokumentovaná, která je zdokumentovaná i na videozáznamech, tak o něčem takovém ti policisté, kteří zasahovali, instruování prostě nebyli. Já jsem dokonce přesvědčen o tom, že kdyby někdo takto instruoval policisty České republiky, oni velice rychle pochopí, že toto není zákonný postup, a že by se už tehdy ozvali. Nic takového se nestalo.

Já nemám teď, v současné době, jak dostat vaši výzvě k dalšímu prošetření, protože o tyto věci se zajímá generální inspekce. Je to živé vyšetřování, a až to vyšetřování skončí a generální inspekce sdělí výsledky, tak se k těmto výsledkům vyjádříme. Bude-li tam nějaké pochybení ze strany policistů, věřte tomu, že dojde k postihu. Ale já odmítám paušálně ty policisty odsuzovat v době, dokud nejsou důkazy a dokud neměli šanci se obhájit. Já si myslím, že takto to má být a takto to má fungovat v demokratickém státě.

Já jsem před několika dny také zaznamenal určité výtky k tomu, jak se Ministerstvo vnitra ve správním řízení staví k žadatelům o azyl z Čínské lidové republiky. Já jsem poslal předsedě všem poslancům Parlamentu ČR zprávu, která popisuje stav. A když se podíváte, tak už v minulosti čínští občané azyl v České republice dostali. V roce 2010 to byl jeden občan, v roce 2014 to bylo sedm občanů. Máte tam v přehledné tabulce i zaznamenáno, kolik žádostí bylo zamítnuto, kolik bylo celkem a kde bylo vyhověno.

Chci říci, že i tady se postupuje naprosto podle práva, naprosto v rámci správního řízení. Jenom bych rád připomněl, že např. před několika dny informovala média o tom, že Spojené státy po ročních prověrkách přijaly migranty se Sýrie. To znamená, doba jednoho roku na prověřování dejme tomu žádosti, pohovory a další věci není neběžnou ve světě a vzhledem k tomu, že je potřeba rozhodnout opravdu precizně, tak tato doba mi nepřipadá dlouhá. Chtěl bych tady opět kategoricky odmítnout, že je tady nějaká tendence ve správním řízení ministerských úředníků, bez ingerence politického vlivu, a to zdůrazňuji, oddalovat případné vyhovění těmto žádostem. Je nezbytné nutné, aby pokud ty žádosti jsou, byly prověřeny. S těmi lidmi jsou vedeny pohovory, s těmi lidmi se debatuje a zjišťuje se, jestli opravdu informace, které oni udali, jsou pravdivé.

Já tady chci ještě jednou, naposledy kategoricky odmítnout, že by čeští policisté, české Ministerstvo vnitra, a já jsem přesvědčen, že český stát a čeští úředníci, stranili jakékoli cizí moci. Jakékoli!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. Do rozpravy se hlásí pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dobré ráno, vážené dámy, vážení pánové. Pane ministře, máte jistě pravdu, že o tom, zda zatarasení Hradčanského náměstí bylo, či nebylo v souladu se zákonem, definitivně rozhodne soud, neboť byla podána správní žaloba. Nicméně přesto od ministra vnitra mi to zní jako mírný alibismus. Ministerstvo vnitra je odborným orgánem státní správy, který jí dává

výkladová stanovisko pro účely praxe. Například i shromažďovacího zákona. To znamená, váš názor obecně, zda je, nebo není možné omezit shromažďovací právo dopravně inženýrským opatřením, ten by nás opravdu zajímal. Jestli byste byl tak laskav a odpověděl nám, zda se domníváte, že zrušit, přemístit či omezit shromažďování řádně nahlášené podle shromažďovacího zákona je možné dopravně inženýrským opatřením magistrátu, nebo zda se musí postupovat jinak.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Zeptám se, kdo se dále hlásí do rozpravy. Paní poslankyně Adamová, potom pan ministr.

Poslankyně Markéta Adamová: Já bych ještě doplnila k té otázce nějaký další poznatek z toho, co jste sám odpovídal. Vy jste uváděl, že byly zjevné důvody pro uzavření Hradčanského náměstí. Můžete prosím tedy jmenovat, jaké by to důvody mohly být, co jsou ty zjevné důvody? Aspoň obecně, pokud se nechcete vyjadřovat k zatím probíhajícímu vyšetřování, co by takovými zjevnými důvody mohlo být? Vy jste totiž v té odpovědi, za kterou vám děkuji, opomněl trochu to srovnání jednotlivých mezinárodních návštěv, které já jsem uváděla a kde je tedy vidět, že ta opatření při návštěvě čínské delegace byla opravdu nadstandardní. Jestli byste se i v tomto směru k tomu mohl vyjádřit. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Slovo má pan ministr vnitra.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane poslanče, vážená paní poslankyně, k vašim dotazům. K uzavření náměstí byl stejný důvod, jako byl při návštěvě amerického prezidenta, to je prioritně ochrana chráněných osob. Informace, které má k dispozici Policie České republiky a ochranná služba. Každá návštěva, která přijíždí, ať je to návštěva čínského prezidenta, amerického prezidenta, německé kancléřky, nebo i představitelů jiných států, se vyhodnocuje, je velice precizně připravena a je připravena krok za krokem.

Já jsem přesvědčen o tom, že k uzavření daného prostoru tady důvody byly. My jsme samozřejmě dělali přezkum v rámci Ministerstva vnitra a já nemám žádný problém opět zaslat všem poslancům Parlamentu České republiky stanovisko odborného odboru ministerstva. A znovu říkám, je to stanovisko nejen policie, je to stanovisko i Ministerstva vnitra a my jsme připraveni ho ustát u soudu. Jedině soud může rozhodnout o tom, kdo má pravdu, jestli má pravdu strana, která tvrdí, že k tomu nebyly zákonné důvody, anebo Policie České republiky, kde Ministerstvo vnitra je určitým supervizorem, kde my říkáme, že tato možnost tady existuje a že byla v souladu se zákonem České republiky a že magistrát jednal v této věci zákonně. Nebude nic jiného než vyčkat na rozsudek. Já samozřejmě zašlu všem poslancům a poslankyním během dneška, nejpозději zítra, stanovisko odborného garanta, tedy Ministerstva vnitra v podobě našeho bezpečnostního odboru, který se k této věci vyjadřoval.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se, kdo se dál hlásí do rozpravy. Ještě paní poslankyně Adamová.

Poslankyně Markéta Adamová: Pokud se nemýlím, tak stále ještě nebyl zodpovězen můj dotaz ohledně agresorů na Evropské ulici. Zda byli nějakým způsobem vyšetřováni a potrestáni. To jsme se nedozvěděli.

Z toho důvodu bych navrhla kolegům a kolegyním podle § 112 odst. 5 jednacího řádu, aby Poslanecká sněmovna přijala k této interpelaci následující usnesení: Poslanecká sněmovna přijímá k odpovědi na písemnou interpelaci pod sněmovním tiskem č. 815 nesouhlasné stanovisko.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Já o tom dám hlasovat poté, co ukončím rozpravu. Ještě pan ministr si přeje vystoupit. Prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Já se strašně omlouvám paní poslankyni vašim prostřednictvím, pane předsedo. Já pořád nevím, o jaké agresory jde. Jestli z řad policistů – tam jsem hovořil o tom, že to řeší Generální inspekce bezpečnostních sborů a já nemám zákonnou možnost do té doby, než tyto jednotlivé incidenty budou vyšetřeny ve vztahu k porušení zákona policisty, k tomu dát stanovisko. K otázce ostatních jsem tady říkal, že bylo zadrženo 23 lidí. 22 z důvodů přestoupení zákona ve formě přestupku a jeden z trestného činu odnětí vlajky. To byl právě čínský občan, kterého soud osvobodil. To znamená, já moc dobře nechápu, které agresory má vážená paní kolegyně na mysli. Jsou-li to policisté, tam musíme vyčkat generální inspekce. V tom ostatním jsem to zodpověděl i přesně podle čísla. Jak dopadlo přestupkové řízení, o tom informaci nemám. To už potom spadá do gesce příslušného magistrátu, kde daný občan žije.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě paní poslankyně. Prosím.

Poslankyně Markéta Adamová: Omlouvám se, že jsem se nevyjádřila pregnantněji ohledně těch agresorů. Já měla na mysli ty čínské občany, kteří přímo v Evropské ulici v první den návštěvy čínské delegace napadli toho muže. Kolik z těch 23, nebo jaký je ten konkrétní počet. Nemyslím vůbec policisty v tuto chvíli.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Z informací od policie, které mám: celkové číslo 23, z toho jeden Číňan obviněn z trestného činu. Soud ho osvobodil. Kolik z těch zbývajících 22 jsou čínští občané, tuto informaci nemám. Pokusím se ji vyžádat. Nejsem si jist, jestli ji lze, nebo nelze zveřejnit. Tuto informaci si ještě vyžádám a pošlu ji písemně všem poslancům a poslankyním Parlamentu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec Ondráček.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji. Pane předsedo, pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych byl rád, kdybychom věci odborného rázu nechali na odbornících a my dělali politiku. Protože jestli se domníváme, že zrovna my jsme ti, kdo by měli posuzovat důležitost a vážnost bezpečnostních opatření, která se provádí při návštěvách zahraničních delegací, tak si myslím, že k tomu nemáme ani dostatek odborného zázemí, ale ani dostatek odborných zkušeností. Pokud by někdo z nás chtěl srovnávat důležitost a vážnost návštěvy čínského prezidenta a porovnávat to s pětihodinovou návštěvou ministerské předsedkyně Merkelové, tak si myslím, že o bezpečnostní politice a bezpečnosti jako takové ví pramálo.

Takže prosím, nechme to na Policii České republiky, která ta bezpečnostní opatření dělá. Protože pokud by došlo k nějakému excessu a chráněná osoba nebo delegace by byla vystavena nebezpečí, sneslo by se to právě na hlavu policejního prezidenta a ministra vnitra. Ať tak nebo onak, vždycky je do koho kopat. Buď je to opatření příliš přísné, nebo bylo nedostatečné. Buďme rádi, že státní návštěvy u nás dopadnou tak, jak dopadnou, že se řeší politika, že se po lidech nehází kameny, popřípadě, že se tady nestřelí.

Dovolte mi ještě teď, když jsem tady a je otevřená rozprava, trochu mimo využiji i přítomnosti pana premiéra.

Pane premiére, prosím, já od března, resp. od dubna čekám, kdy vaše ministryně sociálních věcí přijde sem do Poslanecké sněmovny a bude schopna mi odpovědět na moji interpelaci. Jestli se domnívá, že to prosumí, protože jednou já nepřijdu, tak ať se podívá na moji docházku. Já na rozdíl od ní sem chodím a budu sem chodit tak dlouho, dokud ona mi neodpoví. Děkuji, že jsem i tímto zdržoval.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pan poslanec Ondráček nás vyzval, abychom dělali politiku a bezpečnostní otázky nechali na bezpečnostních expertech.

Dovolte, abych řekl, že skutečně děláme politiku, a politiku týkající se mimořádně citlivé otázky. Shromažďovací právo je jedním ze základních ústavních práv občanů České republiky. Jestliže bylo omezeno dopravně inženýrským opatřením, což je podle našeho názoru nemožné, tak jakou jinou politiku má Sněmovna dělat než se zastávat ústavních práv občanů České republiky?

Já nechci oživovat staré rány, ale prostřednictvím pana předsedajícího pane poslance Ondráčku, když jste kdysi býval bezpečnostním expertem speciálních složek Ministerstva vnitra za účelem omezování shromažďovacího práva občanů Československé socialistické republiky, tak jste to řešil ryze expertně. Přesto si troufnu říct, že i tenkrát to byla vrcholná politika. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak ještě pan místopředseda Gazdík.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolím si tady s kolegou Ondráčkem zásadním způsobem

nesouhlasit. Úkolem Sněmovny je být institucionalizovanou diskuzí. A pokud se jedná o základní ústavní práva občanů, tak tam o nich rozhodně diskutovat máme. Chápu, že když se to takzvaně přenechá bezpečnostním expertům a když na to nebude dohlížet parlament, tak se pak různé puče jako v historii dělají snáze. Ale myslím si, že je to naším úkolem, a my na tuto povinnost rezignovat rozhodně nesmíme. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec Ondráček.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Vážení páni předřečníci, já vám nebráním v diskuzi na toto téma, ale máte podány správné žaloby a u nás rozhodují nezávislé soudy. Tak počkejte na to, jak rozhodne nezávislý soud, a potom veďte diskuzi, jestli chcete nějakým způsobem měnit zákon nebo něco. Předjímáte rozhodnutí soudu.

A k vyjádření pana Kalouska. Je mi vás líto, pane kolego.

Předseda PSP Jan Hamáček: Mým prostřednictvím ovšem. (Smích napříč celým sálem.)

Poslanec Zdeněk Ondráček: Klidně i vaším.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do diskuze. Pokud tomu tak není, tak přivolám kolegy z předsálí, protože budeme hlasovat o navrženém usnesení, které zde přednesla paní poslankyně Adamová.

Ještě je tady omluva pana poslance Plzáka a to na dnešek od 9 do 13 hodin a pak je tady omluva pana poslance Kotta na dnešek od 12 hodin z pracovních důvodů. Tolik omluvy.

Paní poslankyně Adamová navrhuje, aby Sněmovna vyjádřila nesouhlas s odpovědí pana ministra vnitra.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 101. Přihlášeno je 88, pro 13, proti 53. Tento návrh nebyl přijat a já končím projednávání této interpelace.

Další interpelací je interpelace pana poslance Bendla na pana ministra zemědělství. Ten je nicméně omluven, takže nebyla naplněna podmínka pro pokračování projednávání této interpelace a ta je nadále přerušena.

Další interpelací je interpelace pana poslance Grebeníčka na přítomného předsedu vlády. A je to ve věci nedostatečné informace předsedy vlády poskytnuté dne 21. ledna a 22. března Poslanecké sněmovně o aktivitách vlády a žádost o informace v souvislosti s alibistickými postoji předsedy vlády a vlády jako celku k identifikaci a řešení skutečných příčin migrační krize, k prevenci příčin a přijímání perspektivních účinných opatření ke zvládnutí bezpečnostních rizik ohrožujících české občany. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 824. Já v této chvíli otevírám rozpravu a pan poslanec Grebeníček má slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedo, vážený pane premiére, dámy a pánové, před přerušením mé interpelace na premiéra Sobotku ve věci migrační krize zaznělo mnohé. Třeba to, že chceme-li přežít a žít v mírovém, bezpečnějším světě, pak řešením není a nemůže být expanze Severoatlantické aliance, militarizace evropské a světové politiky a silové přetahování velmocí. A taky to, že svět i Evropa čelí hrozbám, u jejichž zrodu stála právě taková sobecká, agresivní či nezodpovědná politika.

Kritizoval jsem i servilní české vlády, které k růstu těchto hrozeb přispěly, a to především poklonkováním a podlézáním militantním vládám Spojených států amerických. Proto také tvrdím, že by to chtělo konečně narovnat páteř oficiální české politiky a přestat posluhovat různým planetárním magorům. Není totiž možné donekonečna otevírat vlastní dveře iracionalitě.

Vybavuje se mi irácká válka z roku 2003. Ne, nemám na mysli nehoráznou agresivitu Spojených států amerických a Velké Británie, ale Francii, jejíž tehdejší prezident Jacques Chirac invazi ostře odmítl. Francie měla tehdy pravdu, i když se do ní nehorázným způsobem naváželo mezinárodní společenství. Právem nyní prožívá pocit satisfakce.

Jistě, když v listopadu 1990 po úspěšně završených vídeňských odzbrojovacích jednáních mezi státy Severoatlantické aliance a Varšavské smlouvy bylo vydáno prohlášení o konci studené války, když v březnu 1991 oficiálně ukončilo činnost vojensko-politické uskupení Varšavské smlouvy a rozpadlo se bipolární rozdělení světa, někteří optimisté ohlašovali věk míru. Dokonce i proklamovali začátek nové éry spolupráce mezi Východem a Západem. Hlasy, které tenkrát pochybovaly a poukazovaly na prosazující se velmocenské zájmy a přežívající imperiální silové tendence v mezinárodních vztazích, byly podle okolností zesměšňovány nebo cenzurovány a potlačeny.

Mocenské elity supervelmoci, která zvítězila ve studené válce, vládnoucí vrstvy Spojených států amerických, pochopily zánik bipolarity jako uvolněný prostor pro vlastní politickou, ekonomickou a vojenskou expanzi. Ano, hrubým ekonomickým, politickým, a když se to trzně vyplatí, i vojenským násilím je mezinárodnímu společenství vnucován takzvaný euroatlantický systém jediných správných hodnot a pravidel. Výklad lidských práv a úlohu arbitra si monopolizovaly Spojené státy americké, které se o ně v minimální míře dělí s těmi, kdo jim jsou ochotni při údržbě tohoto panství pomáhat.

Považuji tedy za nutné a pro mezinárodní společenství životně důležité, aby každý krok Severoatlantické aliance a Spojených států amerických na mezinárodní scéně byl objektivně analyzován a hlasitě pojmenován pravým jménem. Zejména tehdy, když jde podle mezinárodního práva o válečné zločiny, zločiny proti míru a zločiny proti lidskosti.

Na tyto problémy dávají tu a tam odpověď někteří odvážní novináři, ale ne Sobotkova vládní koalice. Její tlachání o křížových válkách, o střetu kultur a civilizací, o permanentní militarizaci je cestou do pekel. Buď přežijeme všichni společně a přežijeme v multikulturní společnosti na základě vzájemně výhodné ekonomické, politické a kulturní spolupráce při respektování svých odlišností, nebo

se staneme zajatci a nakonec i obětí nekonečné konfrontace a eskalace násilí všech proti všem.

Když německá kancléřka Angela Merkelová před rokem pozvala do Německa všechny uprchlíky přicházející do Evropy ze zemí rozvrácených válkami, okupacemi a podvrtnou činností Spojených států a zemí Severoatlantické aliance, především v Afghánistánu, Iráku, Libyi a Sýrii, našlo to ohlas. Němci museli čelit milionové vlně migrantů volně procházející napříč Evropskou unií. A rychle zjistili, že ten příval nezvládají. Angele Merkelové ale trvalo celý rok, než prozřela. V rozhovoru pro *Süddeutsche Zeitung* si nyní sypala popel na hlavu. Konstatovala, že Německo v minulosti nechalo zahraniční státy Evropské unie, aby si s přicházejícími uprchlíky poradily samy, a přiznala, že "v Německu jsme tento problém příliš dlouho ignorovali a potlačovali jsme nutnost najít panevropské řešení". Dále pak připustila, že nepodporovala iniciativy k ochraně uniijních hranic, a kajicně dodala: "Tvrdili jsme, že si s problémem poradíme na našich letištích. To ale nefunguje."

Pokud u Merkelové s rostoucími problémy Německa a celé Evropské unie došlo k určitému prozření a pokud začíná mluvit i o ochraně společných hranic Evropské unie, jde, troufám si tvrdit, o prozření jen částečné. V německé diplomacii i u řady dalších reprezentací členských zemí Evropské unie a bruselských špiček totiž nedochází k žádnému zásadnímu obratu. A mimořádnou dávkou pokrytectví Merkelová i další odpovědní dál odmítají vyvodit závěry z toho, co k mnohamilionovým vlnám uprchlictví vede. Expanzivní politika a státně teroristické silové metody vlád Spojených států, ekonomické vydírání a drancování chudých zemí nadnárodními koncerny a spoluúčasť nejen členů Severoatlantické aliance včetně Německa, ale i podíl Evropské unie na krytí a podpoře těchto metod jsou stále zamlčovanou a neřešenou příčinou. Zájem samotného Německa na expanzi Severoatlantické aliance na východ i na Balkán a do Asie stejně jako spoluúčasť Německa na rabování chudých zemí Asie a Afriky bohužel pokračuje.

Jako nanejvýš odpovědný hodnotím proto kritický postoj prezidenta republiky Miloše Zemana, který kancléřce Merkelové při její nedávné státní návštěvě v Praze na žádost o přerozdělování migrantů směřujících do Německa připomněl, že když je do Německa pozvala, není důvod, aby následky své neodpovědnosti přehazovala na Českou republiku a kohokoliv jiného.

Jestliže ale Angelu Merkelovou odkázal do patřičných mezí prezident republiky, na stejné důsledné postoje českého předsedy vlády a ministra zahraničí jsem čekal marně. Od vlády ostatně je nutné požadovat mnohem víc než od prezidenta. Slepá a lokajská podpora expanzivní strategie Severoatlantické aliance a lokajské postoje české vlády, jejích jednotlivých ministrů, vůči vládě Spojených států, ale i Bruselu nás do budoucna zatahují do dalších, ještě vážnějších problémů, než je současná migrační krize. Ano, změna lokajského stylu a gumových páteří české zahraniční politiky je nezbytně nutná.

S tím souvisí i výsledek britského referenda o odchodu z Evropské unie. Výsledek hlasování je totiž svou podstatou projevem dlouhodobě neřešené sociální a politické krize tohoto evropského uskupení. A řešení této krize by bylo naléhavé i v případě, že by se občané Spojeného království rozhodli pro setrvání v Evropské

unii. Její kormidelníci by měli konečně pochopit, že neoliberální a asociální založení Evropské unie znamená permanentní ohrožení evropské integrace zevnitř a že big byznys a aroganci unijních úředníků nelze mít za konečný cíl veškerého snažení.

Premiér Sobotka v souvislosti s Británií mluví ovšem o údajném tamním chaosu a vleklé politické krizi. Dokonce prohlásil, že prý brexit poškodil evropskou a globální rovnováhu. Tedy něco, co v dnešním světě bohužel vůbec neexistuje. A nezklamal ani v tom, že se vůbec nezabývá příčinami toho, proč už Britové nechtějí být v Evropské unii. Chci věřit, že se o to dnes pokusí. A to nejenom směrem k Evropské unii, ale i k Severoatlantické alianci a migrační krizi.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost. (Potlesk z lavic KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda vlády si přeje vystoupit. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já se domnívám, že ten spor a debata, která se zde vede na základě interpelace pana poslance Grebeníčka, nesouvisí s tím, že bych snad panu poslanci Grebeníčkoví nedal všechny potřebné informace nebo neodpověděl na otázky, které on položil, ale podle mého názoru je prostě tady rozdíl v politickém pohledu na zahraniční politiku České republiky. Je zde rozdíl v pohledu na naše členství v Severoatlantické alianci, je zde rozdíl v našem pohledu na význam našeho členství v Evropské unii. A já myslím, že to je přirozená věc. Nelze přece očekávat, že poslanec za Komunistickou stranu Čech a Moravy bude mít na zahraniční politiku stejný názor jako vláda, která je tvořena sociální demokracií, ANO a KDU-ČSL.

Je také dobré si uvědomit, že i z té díkce a výroků pana poslance Grebeníčka je zřejmé, že Komunistická strana Čech a Moravy není spokojena s tím, že Česká republika je členem Severoatlantické aliance a má na jednotlivé kroky a politiku Aliance zcela odlišný názor než má vláda České republiky. Protože pan poslanec Grebeníček kritizoval NATO, jako by to byla nějaká organizace, která leží zcela mimo Českou republiku, mimo naši vůli, mimo naši schopnost podílet se na fungování této organizace. A velmi často takto je i třeba některými jinými politiky popisována Evropská unie.

Myslím, že především je potřeba si uvědomit, že pokud jsme členy Severoatlantické aliance - a tato vláda se domnívá, že je to dobře, že jsme členy Severoatlantické aliance, a že bychom se měli aktivně podílet na celém spektru činností NATO - tak máme vliv přirozeně na rozhodování uvnitř této organizace. Není to tak, že tady je NATO, tady je Česká republika a není žádná interakce. My jsme členy struktur NATO, podílíme se na formulování politické vůle v rámci této obranné organizace. V rámci této - zdůrazňuji - obranné aliance. Vstup České republiky do NATO výrazně zvýšil bezpečnostní záruky, které dnes Česká republika má a které jsou garantovány všemi ostatními členy této obranné aliance.

Ale jak znovu zdůrazňuji, těžko se můžeme s panem poslancem Grebeníčkem shodnout v tom, jestli je dobře, že Česká republika je členem NATO. KSČM se

dlouhodobě domnívá, že to dobře není. Já jako sociální demokrat dlouhodobě jsem přesvědčen o tom, že to pro bezpečnost našich občanů dobré je.

A pokud se podíváme na to, jak se změnil svět, jak se situace zhoršuje, je potřeba také mluvit o tom, co se děje v celém okolí Evropy, protože není tady jenom válka v Sýrii, není tady jenom problém války v Iráku, není tady jenom Islámský stát, není tady jenom rozpadlá Libye, ale je tady také konflikt mezi Ukrajinou a Ruskem, je tady také obsazený Krym, tzn. narušení územní integrity Ukrajiny. Prostě všechno tohle vytváří zhoršené mezinárodní bezpečnostní klima, které naše vláda poslední dva roky výrazně reflektuje. A mimo jiné ho také reflektujeme tím, že se výrazně zaměřujeme na posílení vlastních obranných schopností České republiky právě proto, abychom byli schopni plnit i závazky, které máme jako členská země Severoatlantické aliance. A já jsem rád, že jsme zvýšili obranný rozpočet, že to je naše vláda, která zvyšuje počty vojáků, a že nepochybně, až skončí mandát naší vlády, budeme na obranu naší země připraveni výrazně lépe, než jsme tomu byli např. před třemi nebo čtyřmi roky, kdy tady byly obrovské rozpočtové škrty, které se týkaly právě výdajů na obranu. Ale těžko se tady můžeme shodnout na tom, pokud jsou takto diametrálně odlišné názory, jestli máme být členy Severoatlantické aliance, nebo ne.

Je dobré si uvědomit, že motivů toho dlouhodobého napětí, které je v regionu Blízkého východu, je skutečně více. Je to otázka hranic, tak jak byly narýsovány v době, kdy tam rozhodovaly koloniální velmoci. Ty hranice byly velmi často narýsovány bez ohledu na etnické nebo náboženské složení jednotlivých zemí, které takto na základě dohod koloniálních velmocí vznikly. Jsou tady samozřejmě náboženské problémy uvnitř islámu. Není to zdaleka jenom problém konfliktu mezi islámem a dalšími náboženskými směry, ale jsou to také vážné etnické a náboženské konflikty uvnitř samotného muslimského světa, muslimského prostředí na Blízkém východě. Je to samozřejmě problém radikalismu islamistů, teroristů Islámského státu. A já chci zdůraznit, že česká vláda si tady počíná odpovědně a že v rámci možností, které máme k dispozici, a v rámci rozumného racionálního přístupu se snažíme pomoci v boji s tím nejhorším projevem extremismu a terorismu, kterým nepochybně v tomto regionu je právě Islámský stát. Takže tady jsme součástí široké mezinárodní koalice, kde je kolem 70 států, která se snaží koordinovat svůj postup a boj proti Islámskému státu. A Česká republika k tomu výrazným způsobem přispívá. Nicméně chci zdůraznit, že respektujeme mezinárodní právo, respektujeme také suverenitu jednotlivých zemí. Pokud pomáháme, tak pomáháme ve spolupráci např. s iráckou vládou a podporujeme jednotky, které mají podporu i irácké vlády jako takové, ať už jsou to kurdské jednotky, nebo jsou to přímo jednotky irácké vlády, pokud jde o boj s Islámským státem.

Pan poslanec Grebeníček také ale zmiňoval situaci migrační krize, migrace v Evropě, brexitu. No, já myslím, že brexit je něco, co samozřejmě ovlivní evropské myšlení a evropskou debatu v příštích letech. To není něco, co bychom mohli odsunout stranou, jako že už je to hotová věc a že to nebude mít žádný vliv. Nepochybně brexit posílí význam Německa a Francie uvnitř Evropské unie, může to vést k oslabení transatlantické vazby, protože uvnitř Evropské unie Velká Británie byla silným stoupencem transatlantické vazby. A nepochybně na dlouhé debaty je

diskuse o tom, proč se vlastně Britové v referendu rozhodli tak, jak se rozhodli. Pokud pominu tu silnou ostrovní tradici nezávislosti, která vždycky v britském myšlení a britské politice byla přítomna, tak já ve svých veřejných vystoupeních a v diskusích s našimi partnery, včetně diskuse, kterou jsem vedl s paní Merkelovou nebo kterou vedu s našimi partnery ve V4, tzn. se Slováký, Maďary, Poláky, zdůrazňuji jeden aspekt, na který bychom neměli zapomínat, a to je otevření britského trhu práce. Protože Británie na rozdíl třeba od Německa nebo od Rakouska neměla přechodná období, kterými by postupně otvírala svůj trh práce, ale Británie patřila k zemím, které okamžitě otevřely svůj trh práce pro pracovníky z východní Evropy, včetně lidí, kteří tam přišli třeba z České republiky nebo ze Slovenska. A to, že Británie otevřela svůj trh práce, samozřejmě tehdy vzbudilo velkou podporu ve východní Evropě. Určitě i naše tehdejší vláda to velmi podporovala, logicky, vzbudilo to velký potlesk v Evropské komisi, protože to bylo vnímáno jako příklad vstřícného kroku po rozšíření Evropské unie. Nicméně samotní Britové na to po několika letech začali reagovat jinak. Protože když otevřete takto prudce trh práce, tak samozřejmě na to musíte připravit i infrastrukturu. A zdá se, že právě v tomto ohledu britská vláda zčásti zaspala, možná nedocenila všechny sociální a ekonomické dopady takto rychlého otevření britského trhu práce pro pracovníky z východní Evropy. A pak se bohužel, zejména tedy Poláci, ale i Rumuni a Slováci a částečně i Češi stali argumentem stoupenců brexitu, kteří chtěli omezit migraci.

Když se v Británii debatovalo o migraci, tak to nebyla taková ta migrace, o které diskutujeme my tady u nás – divoká nelegální migrace, která přichází zejména ze severní Afriky a z Blízkého východu. Ale pokud se v Británii před brexitem debatovalo o migraci, tak to byla diskuse o lidech ze střední a východní Evropy, tedy i od nás, kteří přišli do Velké Británie pracovat jako občané Evropské unie a mají, což je správně a v pořádku, stejná práva na britském pracovním trhu jako občané britské unie. A tahle věc začala být ze strany euroskeptiků zpochybňována, začala být později zpochybňována i ze strany části Konzervativní strany a vytvořil se velmi silný argument, který pak ovlivňoval debatu před britským referendem.

Takže já bych poprosil, abychom se vyvarovali zjednodušování důvodů, proč se těsná, ale přesto většina Britů rozhodla podpořit vystoupení z Evropské unie. Byla jich celá řada a rozhodně nelze opominout situaci na britském trhu práce v oblasti migrace v rámci Evropské unie. Zdůrazňuji – v rámci Evropské unie.

Další poznámka se týká našeho postoje k migrační krizi. Pan poslanec Grebeníček tady dramaticky vylíčil návštěvu německé kancléřky Merkelové v České republice s tím, že se jí údajně v oblasti postoje k migraci dostalo jiných stanovisek na Hradě a jiných stanovisek na Úřadu vlády. Jednoznačně mohu říci, že paní Merkelová rozhodně nemusela jezdit do České republiky, aby se dozvěděla stanovisko české vlády k migrační krizi. Já jsem rok zastupoval Maďarsko, Polsko a Slovensko v rámci V4 na všech jednáních Evropské rady a jasně jsem tlumočil postoje, které V4 od začátku měla k migrační krizi. A to byly postoje jiné, než mělo Německo. Byly to svého času i postoje jiné, než mělo Rakousko nebo třeba některé další členské státy Evropské unie. A čas ukázal, že postoje zemí jako Německo, Francie nebo třeba Belgie se postupně začaly přibližovat postojům České republiky. Já myslím, že úplně nejlépe to můžeme demonstrovat na Rakousku, kdy Rakousko

nejprve kritizovalo technická opatření na hranicích, kritizovalo uzavírání hranic, a nakonec jeho postoj se vyvinul v to, že i Rakušané, stejně jako Češi nebo jako Slováci nebo jako Maďaři, poslali své policisty do Makedonie, aby pomohli uzavřít makedonsko-řecké hranice proti nelegální migraci, která přicházela z Turecka přes řecké území. Takže není to tak, že by se měnil postoj české vlády nebo V4, ale pod tlakem reality se mění postoj velké části těch starších členských zemí Evropské unie, protože si začínají uvědomovat, že problém migrace nelze řešit na úkor sociálních standardů a na úkor bezpečnosti občanů v zemích Evropské unie, ale je potřeba hledat takové řešení, abychom lidem pomohli, ale současně neohrozili vlastní bezpečnost a fungování našich zemí.

A takováto pomoc je neefektivnější v zemích původu migrace. Tady jasně mohu potvrdit, že naše vláda bude pokračovat v politice, kdy pomáháme přímo na místě. Před několika dny vláda České republiky schválila podporu pro zcela konkrétní uprchlický tábor na severu Jordánska. Za finanční prostředky, které poskytneme prostřednictvím Organizace spojených národů, zde bude vybudováno důstojné ubytování pro 2 500 syrských uprchlíků tak, aby v důstojných podmínkách mohli pobývat na území Jordánska a nemuseli odcházet do Evropy. Stejně tak přispíváme a pomáháme v rámci našich aktivit v Libanonu, pomáháme v Turecku. A já jsem přesvědčený o tom, že dohoda mezi Evropskou unií a Tureckem, pokud povede k tomu, že syrští uprchlíci nebudou odcházet do Evropy, ale budou zůstat v Turecku, je efektivní a rozumnou dohodou.

A podobné dohody, jako máme s Tureckem, bychom v budoucnu měli mít s Egyptem, měli bychom mít s Tuniskem, měli bychom mít s Libyí, až tam bude nějaká stabilní vláda. I s Libyí se musíme dohodnout, aby tedy byla zřetelná návratová politika, kterou budeme schopni v rámci Evropské unie realizovat. To je jediná možnost, jak zvládnout migrační krizi. Možnost není legalizovat nelegální migraci, to není ta cesta. Musíme zabránit nelegální migraci a musíme se opírat o mezinárodní dokumenty, o mezinárodní závazky, které jasně říkají, kdo má právo na azyl v zemích Evropské unie, jakým způsobem má fungovat schengenský prostor, a na dodržování pravidel v rámci schengenského prostoru musíme trvat. A česká vláda to dělá od samého počátku.

Tolik jenom několik poznámek k poměrně obsáhlému vystoupení pana poslance Grebeníčka, které tedy začalo na minulé schůzi Poslanecké sněmovny a pokračovalo dnes. Nicméně jsem přesvědčený o tom, že i když máme rozdílné názory na to, jaký přínos pro nás má členství v Severoatlantické alianci nebo v Evropské unii, domnívám se, že vláda může jednat pouze tak, aby respektovala důvěru, kterou jí dala Poslanecká sněmovna, aby respektovala programové prohlášení vlády, se kterým tuto důvěru na půdě Poslanecké sněmovny dostala, a já jsem přesvědčený o tom, že pokud jde o zahraniční politiku a kroky, které jsme v zahraniční politice za posledních více než dva a půl roku volili, tak se pohybovaly v rámci mandátu, který vláda má na základě důvěry této Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Zeptám se... Pan poslanec Grebeníček si přeje vystoupit. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Dámy a pánové, premiér Sobotka opět nezklamal. Vše nasvědčuje tomu, že jeho vláda chce skutečně s ohledem na zájmy velmoci Severoatlantické aliance a na její doktrínu preventivních válek mimo rámec Charty Organizace spojených národů být jen ubohou loutkovou vládou, která namísto zájmů českých občanů hájí zájmy mocenských elit protektorských velmocí. Kdyby se mohl opřít o referendum, kdyby se mohl opřít o názory většiny našich spoluobčanů ve věci vstupu do Severoatlantické aliance, nemohl bych dnes tady pokládat otázky, které jsou mu nepříjemné. Takové referendum se neuskutečnilo a je to nezodpovědné vůči našim občanům!

Ne, nepovažuji za normální, že česká vláda slepě a poslušně přenáší na české občany důsledky a náklady agresivní a expanzivní politiky Spojených států a Severoatlantické aliance. Současný předseda vlády nemá odvahu věci měnit. Prostě to není český Chirac. Nemá dostatek odvahy ani jen k tomu, aby přiznal a nepopíral skutečné příčiny migrační krize a bezpečnostních hrozeb. A tak se vůbec nedivím, že jsou i tací, kteří ho považují, a já se dopředu za ně omlouvám, za údajně tedy slabou a ustrašenou protektorátní figurku. To jsem citoval.

Osobně se však domnívám, že u premiéra Sobotky nelze vyloučit ani to, čemu se říká bonapartismus. Na nedávné poradě českých velvyslanců totiž prohlásil, že časy relativního klidu v Evropě jsou minulostí a změněná bezpečnostní situace v Evropě si prý žádá náležité odpovědi, včetně vytvoření společné evropské armády. Jeho prohlášení mě docela rozhodilo. Patřícnou rovnováhu jsem nabyl až poté, co ministr obrany Martin Stropnický v následné reakci na Sobotkovo bombastické prohlášení konstatoval, že vytvořit nadnárodní evropskou armádu je v zásadě nemožné. A tak se ptám, jaká může být bezpečnostní politika a jaká je míra odpovědnosti vlády za republiku a občany, když předseda vlády a jeho kabinet nejsou ochotni a schopni přiznat pravdu ani sami sobě, když nejsou ochotni poskytnout Poslanecké sněmovně a občanům ani jen pouhé informace o podstatných příčinách - opakují, o podstatných příčinách - současné migrační krize a bezpečnostních rizik. Vše nasvědčuje tomu, že současný předseda vlády toho schopen není, a tak raději účelově mlží. A je stále víc zřejmé, že tak jak na změnu přístupu politiky kabinetu k lepšímu pod jeho vedením čekáme marně už třetím rokem, že se jí do konce volebního období stěží dočkáme. A mojí maličkosti nezbyvá nic jiného než to vzít na vědomí a neucházet se o novou odpověď.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost. (Potlesk z levé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Rozumím tomu tak, že nebudete navrhopvat žádné usnesení. Děkuji.

Pan poslanec Ondráček.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ještě jednou dobrý den. Já jsem pečlivě vyslechl ten dlouhý monolog, předlouhý monolog pana premiéra, který v podstatě vychválil všechno, exkurzem jsme se dostali do všech států v Evropě, ať už to bylo kvůli pracovním vizům, nebo čemukoliv jinému. Trochu mi chyběla Latinská Amerika a Austrálie, ale budiž, na to dojde někdy příště, určitě tady najdeme prostor.

Kdybych měl rozebírat a vyvracet vaše vyjádření pravdy, polopravdy až někdy i záměrné nepravdy, tak bychom tady asi strávili další hodiny a můžeme tu diskusi nechat na někdy jindy.

Jediné, co mě docela zaujalo, kdybych chtěl znát vaši odpověď, pane premiére, je to, když jste mluvil o Blízkém východu a jak tak výborně podporujete ty státy, které bojují proti Islámskému státu, a zmínil jste, myslím, Irák, Írán a kurdské milice, jestli byste mi byl schopen říci, jak je možné, že, myslím, že právě kurdské milice našly u Islámského státu české zbraně. České zbraně, které odsud vyvážíte a dodáváte je každému, kdo se z nich řeže. A je vám v podstatě jedno, kdo tam umírá. Protože kdyby tomu tak nebylo, tak určitě už budete vyšetřovat, jak je možné, že české zbraně jsou v rukou teroristů. Vy tak nečinitě, pouze tady dokážete o věcech hovořit, možná vám to ještě někdo... no, výraz si dosadíte sami. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se, zda chce ještě někdo vystoupit v rozpravě. Pokud tomu tak není, tak rozpravu končím a vzhledem k tomu, že nepadl žádný návrh na usnesení, končím i projednávání této interpelace.

Další interpelací je interpelace pana poslance Fiedlera, který je ale omluen, takže tím pádem tato interpelace se projednávat nebude. Další interpelací je interpelace pana poslance Fiedlera na paní ministryni Valachovou, ale oba jsou omluveni, takže také nic.

Interpelace pana poslance Vojtěcha Filipa na předsedu vlády Bohuslava Sobotku ve věci vyjednávání o smlouvách TTIP a CETA je tedy další, je to číslo 827, a já v této věci otevírám rozpravu a prosím pana místopředsedu Filipa, aby se ujal slova.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážený pane předsedo, pane předsedo vlády, paní a pánové, dovoluji mi, abych stručně rekapituloval, proč jsem odmítl odpověď předsedy vlády na svoji písemnou interpelaci ve věci smluv CETA a TTIP, která se projednává mezi Evropskou unií, a tedy Českou republikou a Spojenými státy americkými, resp. Kanadou.

Byl jsem nespokojen z toho důvodu, že informací, které by byly objektivně podávány české veřejnosti, je nesmírně málo. Obrátil jsem se na naše europoslance Kateřinu Konečnou, Jiřího Maštálku a Jaromíra Kohlíčka, aby mi řekli, jakým způsobem jsou informováni poslanci Evropského parlamentu v opozicích Evropy vůči těmto smlouvám, a i oni mají pouze omezený okruh informací, které tam jsou, s odkazem na to, že ty části, které se vyjednávají, které ještě nejsou dokončeny, zatím tedy se nezveřejňují.

Jsem přesvědčen, že v tomto ohledu je ta záležitost velmi citlivá. Včera jsme tady náhodou, shodou okolností, vedli diskusi na téma geneticky modifikovaných potravin. A protože šlo o změnu zákona, která se přímo netýkala toho samotného obsahu, tak jsme samozřejmě tu novelu přijali, protože šlo o záležitost, která měla nikoli charakter věcný, ale spíše procedurální a časový, tak samozřejmě bylo naším úkolem tuto záležitost projednat a zaujmout k tomu stanovisko, protože u nás se s geneticky modifikovanými potravinami pracuje.

Problém je ale v tom, že kdybychom měli mít například ve smlouvě CETA absolutně volný obchod s takovými potravinami, tak by naše zákonodárství bylo v podstatě ohroženo, protože článku 10 Ústavy České republiky je jasné, že mezinárodní smlouva v té hierarchii právních norem je nad zákonem, to znamená závazky, které jsme přijali z mezinárodněprávního hlediska, jsou těsně pod Ústavou a mají přednost při aplikaci před zákonem České republiky. V tomto ohledu by tento závazek, který za Českou republiku přijme Evropská komise, případně Evropský parlament, mohl výrazně změnit například standardy našich potravin, našich výrobků, a to nejen v potravinářském průmyslu, ale i v dalších věcech, protože otázka toho standardu není dostatečně vyjednaná.

Proto jsem přesvědčen, že je důležité, aby občané byli informováni, nikoliv nějak populisticky, teď odmítám jakékoli nařčení, ale podle mého soudu to, že ta informace není úplná, že není jasné stanovisko Evropské komise, není jasné stanovisko České republiky, s čím tam jdeme, jestli ten náš standard je vynutitelný v té mezinárodní smlouvě, je podle mého soudu podstatná informace a rád bych, aby zazněla v Poslanecké sněmovně na mikrofon, aby se stala informací veřejnou. To znamená, jakou pozici zastává Česká republika v tomto ohledu, jak je složen expertní tým za Českou republiku, který v Evropě vyjednává tuto smlouvu, a jestli ta smlouva má být projednána do konce roku, nebo nemá.

Chápu, že smlouva CETA je smlouva, která jaksí běží normálním způsobem, kdežto smlouva transatlantická, to znamená mezi Spojenými státy americkými a Evropou, je svým způsobem teď v nějakém stavu nevyjednávání vzhledem k blížícím se volbám ve Spojených státech amerických a venkoncem i kvůli volbám ve Francii a ve Spolkové republice Německo. To znamená, že všichni to vnímají jako poměrně silný politický náboj, a je potřeba, abychom se s tím nějak vyrovnávali. To, že existují jakási pravidla i v tom volném obchodě, která jsou nepřekročitelná, je zřejmé, a že to, co se neděje v rámci celních bariér, se potom děje prostřednictvím právě ve vztahu na kvalitu, na standardy, které je třeba dodržet. Česká republika s tím má velmi, ale velmi smutné zkušenosti.

Podotýkám a připomínám kolegům, zejména těm, kteří nejsou přímo z oboru ať už práva, nebo potravinářství, nebo týkajícího se vojenského materiálu, že když v roce 1991 tehdejší Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky přijalo obchodní zákoník a zrušilo vlastně až na dva paragrafy zákoník hospodářský, tak zejména zrušili takzvané základní podmínky dodávek. A to, co se odehrávalo v roce 1992 a 1993, bylo víc než, řekl bych, divoký východ, tak jak ho popisovaly ty nejvíce satirické snímky, ať už v televizi, nebo v kinech a podobně. Říkalo se, že tanky jezdí přes hranice jako autíčky a že teprve v roce 1994 jsme přijímali zákon o obchodu s vojenským materiálem. Teprve tenkrát vznikl pojem SVM, to znamená skupina vojenského materiálu, podle které se dávaly licence. Předtím ani licenční správa pořádně nefungovala a ten, kdo měl v živnostenském listu, že má nákup a prodej, mohl prosím vás v roce 1992 a 1993, teď to trochu přitahuji za vlasy, obchodovat s tím vojenským materiálem bez ničeho. V roce 1993 začala pracovat licenční správa a v roce 1994 se teprve přijal zákon č. 38 a začalo se tam něco regulovat.

Ještě složitější situace byla právě v potravinách, o které mi jde zejména, protože jak se zrušily základní podmínky dodávek, a to je ta smutná zkušenost, samozřejmě také standardy, na které jsme byli zvyklí, to znamená u základních potravin, ale i u těch dalších, se vyvíjely do toho, že podíl masa se snižoval, nikdo to nikam nepsal, v párkách, v buřtech, v salámech. To, co se dělalo například s vlašským salátem, to je dlouhý popis situace. Až došlo k první velké aféře v 90. letech, která se týkala těch zkažených potravin, které se potom prodávaly v běžném obchodě.

Proč to uvádím takhle ze široka? Protože právě otázka, jestli ten evropský standard budeme schopni udržet, nebo nám bude vnucen jiný standard v potravinách, zejména ve vztahu ke geneticky upraveným potravinám, mě zajímá, a to zase odkazují na včerejší debatu, která se ale týkala mimo toho obsahu změny zákona.

V tomto ohledu se mi zdá odpověď předsedy vlády nedostatečná, protože svým způsobem jenom technicky mi odpovídá pan předseda vlády na to, že vyjednáваме, že to je složité a podobně. Takže v tomhle ohledu vnímám tu debatu, řekl bych, jako dále uzavřenou, jako nekorektní vůči občanům České republiky, protože podle mého soudu musíme mít alespoň základní rámec.

To znamená, že nechceme snížit žádný standard například u potravin, že nechceme snížit žádný standard například u hraček pro děti, že nechceme snížit žádný standard u dodávek stavebních materiálů apod. Protože jakmile smlouva bude platit, bude platit v nějakém standardu, který bude mít ten rámec mezinárodní smlouvy. A v tomto ohledu tedy žádám předsedu vlády, aby na mou otázku odpověděl spíše z pozic, které Česká republika v tomto ohledu zastává. Případně položím další doplňující otázky. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane místopředsedo, a požádám pana premiéra o odpověď. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych chtěl především říci, že podle svého přesvědčení jsem poskytl panu místopředsedovi Filipovi na jeho interpelaci maximálně ucelenou odpověď, včetně všech potřebných podkladů a materiálů, které byly v rámci jednotlivých pozic na úrovni vlády nebo ministerstev formulovány. Domnívám se, že vláda ČR nemá nejmenší důvod cokoliv tajit, a rozhodně se snažíme počínat si maximálně transparentně. A myslím si, že v obdobném duchu postupujeme i na úrovni EU jako takové. To znamená, česká vláda patří mezi země, které jsou v tomto směru aktivní. Pokud jsou jakékoliv věci, které pokládá pan místopředseda Poslanecké sněmovny Filip za takové, které nebyly dosud zveřejněny a u kterých požaduje zveřejnění, tak bych ho poprosil, kdyby konkrétně tyto skutečnosti, materiály, pozice vyjmenoval, a určitě se nebráníme jakékoliv maximální možné míře transparentnosti.

Stejně tak jsme připraveni diskutovat o všech parametrech připravovaných smluv. Já myslím, že se tak děje na úrovni příslušných pracovních skupin na Ministerstvu průmyslu a obchodu. A chci znovu, opakovaně zdůraznit, nikdo nás nenutí, abychom uzavírali něco, co by eventuálně, případně, pro Českou republiku nebylo výhodné. To

prostě bude naše suverénní rozhodnutí, zdali se na závěr, až bude jasné, jaké podmínky byly vyjednány, jestli se k té dohodě připojíme jako ČR, či nikoliv. Rozhodně ani Kanada, a předpokládám, ani Spojené státy, ani Evropská komise nás nebude nutit k tomu, abychom přijali podmínky, pokud bychom je z jakéhokoli ohledu, z jakéhokoli úhlu pohledu pokládali za něco, co by zhoršovalo podmínky pro naše občany, zhoršovalo podmínky pro naše firmy, snižovalo jakékoliv standardy, na které jsme tady v ČR zvyklí, které pokládáme za dobré a optimální z pohledu naší země.

Na druhou stranu, tak jak jsme hodnotili například šance a potenciál dohody s Kanadou, která se připravuje, je tam celá řada velmi zajímavých příležitostí pro naše firmy, které přinese až to 99% odbourání cel, například na průmyslové výrobky. To znamená, jsou tady věci, které by nám mohly z hlediska našeho exportu výrazným způsobem pomoci, a já kanadský trh pokládám za docela zajímavý pro ČR.

Takže myslím si, že bychom neměli mít předsudky, neměli bychom být současně naivní. Každý hájí velmi tvrdě svůj zájem. My jako česká vláda hájíme tvrdě zájem ČR, EU v těchto vyjednáváních hájí tvrdě zájem EU, kanadská vláda hájí zájem svůj a stejně tak vláda Spojených států hájí zájmy amerických daňových poplatníků. Proto ta jednání trvají řadu let, nejsou vůbec jednoduchá a uvidíme, jestli se podaří překonat všechny překážky, které na této cestě leží. Nicméně upozorňuji, že jiné části světa nečekají, že dochází k integraci v oblasti snižování celních bariér, rozšiřování možností vzájemného obchodu. To znamená, Evropa nemůže zůstat úplně na místě. Musíme také sledovat, co se děje v Asii, co se děje mezi Amerikou a Asií z hlediska uzavírání obchodních dohod, a nemůžeme se dostat do situace, kdy by evropské firmy, české firmy byly znevýhodněny právě tím, že Evropa nebude součástí liberalizace mezinárodního obchodu a bude to znamenat pro nás celní překážky a třeba pro naše konkurenty z jiných částí světa to celní překážky při dovozu do těchto zemí znamenat nebude.

Takže tady musíme být opatrní. Připomínám, že jsme země, která je závislá na exportu. Bohužel nemáme tak velký domácí trh jako některé jiné státy a jsme závislí na tom, že musíme víceméně exportovat většinu našeho zboží a služeb, které tady v ČR jsme schopni vyprodukovat, zorganizovat, připravit. Právě proto, že jsme exportně orientovaná země, právě proto, že nechceme být závislí čistě jenom na trhu EU, tak máme zájem na diverzifikaci našeho exportu. A díváme se přirozeně nejenom na východ a na jih do Asie, ale díváme se také určitě do Severní a Jižní Ameriky, díváme se také do Kanady a z tohoto hlediska nemůžeme pominout pozitivní a potenciálně pozitivní dopady toho, pokud by se mezi Evropou a Kanadou a Evropou a Spojenými státy tyto celní bariéry snížily.

Nicméně chci ujistit Poslaneckou sněmovnu, pokud budou jakékoliv konkrétní podněty, pochybnosti, které se budou týkat jakýchkoli konkrétních standardů, předpisů, parametrů, které budou ovlivňovat kvalitu zboží dováženého zejména do ČR, pokud by tady byl jakýkoliv konflikt se zájmy občanů ČR, tak na to přirozeně během vyjednávacího procesu budeme reagovat.

To, co je myslím trochu problém, je fakt, že podle výzkumů, které byly v ČR realizovány, v zásadě kolem 80 % obyvatel nemá o informace o jednání o těchto

dohodách zájem. To znamená, Ministerstvo průmyslu se snaží tyto informace publikovat, nicméně veřejnost má trochu jiné priority v současné době a informace o těchto dvou dohodách nepatří mezi to, co by bylo nejčastěji vyhledáváno ze strany našich občanů. V tom musím říct, že se situace u nás u nás liší například od Rakouska nebo od Německa, kde debata o těchto smlouvách je výrazně intenzivnější i z hlediska širší veřejnosti. U nás to zůstává spíše otázkou odborné debaty, kterou organizují odpovědné úřady, zčásti i politické debaty, která je vedena v Poslanecké sněmovně nebo na půdě Senátu. Ale chci deklarovat vstřícnost vlády, otevřenost vlády. Jsme připraveni poskytnout Poslanecké sněmovně jakékoliv informace a jakékoliv podklady, které se týkají pozic vlády ČR, mandátu, na základě kterých naši vyjednávači jak směrem ke Kanadě, tak směrem ke Spojeným státům, směrem k EU v této věci postupují. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Táhne se v rámci otevřené rozpravy – ano. Prosím, pane místopředsedo. Máte slovo. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Chtěl bych říct, že pan předseda vlády se snaží tady říct, že skutečně postupujeme odpovědně, ale samozřejmě je problém ten, který jsem naznačil v první části, jakým způsobem postupujeme. On říká, že se nechceme zbavit snížení standardů. Tak já zase uvedu, proč jsem v úvodním slově mluvil tak dlouho a připomínal jsem rok 1991 a 1992. Do roku 1991 byla na území ČR, tedy České a Slovenské Federativní Republiky, zakázána kyselina benzoová. Od toho roku jako konzervant jsme ji už nezakázali. V žádných jiných dokumentech není, tak jak to bylo u základních podmínek dodávek, už to není! Konzervují se jí normálně minerálky. Ale to je obrovský karcinogen! Nic! Prostě pan předseda vlády říká, my chráníme standard, který tady máme, ale sami jsme si jeden snížili. Nebo jeden – já můžu jmenovat další. Zase když jsem řekl o kyselině, můžu říct o sladidlech – acesulfam K, který nahrazuje aspartamy a sachariny. Samozřejmě že to je zásadní otázka i množství toho, které je tam povoleno. To není věc, která se může odbýt v nějaké debatě, kterou bychom si mohli tady nějakým způsobem zjednodušit.

A podotýkám, že mi nestačí, promiňte mi, nestačí mi záruka, že nesnižujeme naše standardy, když ve skutečnosti sníženy jsou. A tou smlouvou CETA by sníženy byly. Pokud nebude TTIP uzavřeno, tak samozřejmě ty velké nadnárodní korporace ve Spojených státech amerických přenesou své sídlo přes Kanadu, a přes smlouvu CETA to sem prostě dostanou. Nejsme naivní, abychom si mysleli, že to je něco tak složitějšího v tom systému Spojených států amerických a Kanady.

Ale já si, pane předsedo vlády, dovoluji doplňující otázky, které mi z té vaší odpovědi nějak nevyplynuly.

Jakým způsobem připravuje vláda České republiky analýzu dopadu přijetí smlouvy CETA nebo TTIP na zemědělskou produkci? To je podle mého soudu zásadní. To se týká právě těch geneticky modifikovaných potravin.

Druhá otázka doplňující, která zase nevyplynula z té vaší odpovědi, nebo jsem se o ní nic nedozvěděl. Jaký bude upravený systém arbitráží, který je navrhován Komisí,

kteřá představuje vznik nového soudního systému, který bude nad národními soudy. Co to bude znamenat pro systém subsidiarity soudní soustavy v Evropské unii. Já osobně jsem byl v době rakouského předsednictví součástí toho velkého panelu o subsidiaritě soudní soustavy, která v Rakousku probíhala. Pak ještě byla jedna konference ve Švédsku, protože subsidiarita, to znamená to, že akceptujeme rozhodnutí soudů jednotlivých zemí Evropské unie v rámci Evropské unie, to je věc, která je. Ale tady bude nadnárodní soud, který nebude mít žádnou oporu v rozhodování národních soudních institucí. A to z toho nevyplývá. Čili opravdu jestli ten systém naruší, nebo nenaruší princip subsidiarity.

Třetí doplňující otázka. Na proběhlých seminářích Ministerstva průmyslu a obchodu, které jste zmínil – já jsem rád, že je organizovalo. To, že o to byl malý zájem, to je také otázka toho, jestli se o tom vůbec vede veřejná debata a jestli by nebylo vhodné, aby vláda organizovala tu veřejnou debatu. Nebyli doporučeně zastoupeni zastánci a kritici smlouvy, aby informovali občany a podnikatelskou veřejnost. Já teď neberu, jenom že to může poškodit občany. Já si myslím, že to může poškodit vážným způsobem české podnikatelské subjekty. Ono už stačí, jakým způsobem se vypořádáváme, resp. nevypořádáváme s tím, jaký je evropský patent a jaké je patentové právo, jestli můžeme český patent kdykoliv uplatnit v Evropské unii s tím, že patentová ochrana je od chvíle, kdy je zaregistrován u Českého patentového úřadu. Víte, že jsme se tady o tom při debatě o evropském patentu poměrně silně pohádali napříč Sněmovnou, a nebyla to debata levo-pravá, byla věcná. Myslím si, že tu jednostrannost je třeba odstranit, že to je věcí vlády, aby říkala, jaká jsou tam rizika a jaká je pozice té vlády.

Čtvrtá doplňující otázka je, jestli ten expertní tým jednostranně neinformuje o pozicích MPO. Jak budete měnit podstatu tohoto týmu, aby námítky a návrhy oponentů byly zapracovány do pozic, které bude Česká republika při vyjednání prosazovat?

A pátá doplňující otázka k TTIP. Proč a na základě jaké analýzy prosazuje Česká republika větší otevřenost vůči americkému importu, pokud jde o Českou republiku i Evropskou unii, kdy je čistým vývozcem do USA? Více produktů vyveze než doveze. Jakou výhodu v tom Česká republika spatřuje?

Pokud jde o tu CETA, která je pravděpodobně nejbližší k dojednání, na základě jaké debaty a analýzy jsou mezi chráněnými geografickými indikátory pouze dvě komodity, a to české pivo a žatecký chmel? To opravdu nemáme jinou komoditu, kterou bychom měli vůči té Kanadě vyjednat? Já jsem hrdý na české pivo. Nakonec jsem z Českých Budějovic a oba pivovary jsou světově známé a Budvar je nějaká značka. Mimo jiné jsme pořád nedokončili jednání, které tady navrhl ministr zemědělství, vymanit národní podnik Budvar z té nesmyslné zákonné povinnosti, kterou mu ukládá tzv. registr smluv, který poškozuje veřejné podniky vůči soukromým. A znovu opakují, že něco takového jsme tady ještě neměli, abychom tady ze zákona dávali více povinností veřejnoprávním korporacím než solárním baronům. To už je neuvěřitelné, co tady děláme!

A jakým způsobem hodlá vláda České republiky informovat o smlouvě CETA? Jaký způsob schvalování v České republice v rámci Evropské unie prosazovat a proč?

A jak se staví i v té smlouvě CETA právě Česká republika k té arbitráži, která nesplňuje podmínky, které si stanovil Evropský parlament ve své rezoluci 2014/2228-INI, a jaké kroky hodlá podniknout? A jaká je – a to je ta nejzásadnější otázka – jakou má vláda České republiky analýzu dalších možných dopadů.

Nezlobte se na mne. Chápu, že v rámci písemné interpelace se tady domáhám debaty, která se tady prostě veřejně nevede. Ale jiná šance, žel, není, protože nikdy jsme si tady neotevřeli debatu o české pozici v této záležitosti, a tak mi nezbylo nic jiného než to udělat právě písemnou interpelací s informacemi, které mám i z Evropského parlamentu. Takže tyto doplňující otázky, pane premiére, pokud byste mi zodpověděl.

Já v tuhle chvíli nemohu navrhnout nic jiného, než že skutečně žádám Poslaneckou sněmovnu, aby do zodpovězení těchto doplňujících otázek tu vaši odpověď Poslanecká sněmovna nepřijímala. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. S přednostním právem pan premiér. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená poslankyně, vážení poslanci, myslím si, že rozhodně bychom se neměli bránit diskusi na půdě Poslanecké sněmovny, a já i na základě interpelace pana místopředsedy Filipa požádám ministra průmyslu a obchodu Jana Mládka, aby ve spolupráci s hospodářským výborem a zemědělským výborem Poslanecké sněmovny uspořádal seminář na půdě Poslanecké sněmovny ke smlouvě CETA, protože tady si myslím, že už je o čem diskutovat. Máme tady návrh. Ta vyjednávání byla v zásadě dokončena v roce 2014 a v tuto chvíli je před námi schvalovací proces.

My jsme zastávali názor jako Česká republika, že to je smíšená dohoda, to znamená, měly by se k ní vyjádřit jednotlivé členské země, jejich národní parlamenty. Očekávám tedy, že pokud jde o schvalování CETA, to je ta dohoda s Kanadou, tak že by poté, co se k ní vyjádří Evropská rada, kdy se k ní vyjádří Evropský parlament, tak samozřejmě se k ní vyjádří také parlamenty jednotlivých členských zemí Evropské unie. To znamená, že i tato Poslanecká sněmovna a Senát se budou k této smlouvě vyjadřovat a bude předmětem diskuse na půdě této Poslanecké sněmovny. Ale domnívám se, že bychom měli debatu začít co nejdříve. Navrhoval bych, abychom uskutečnili seminář, a požádám, aby si to Ministerstvo průmyslu a obchodu vzalo na starost.

Stejně tak děkuji za konkrétní dotazy a připomínky, které zde zazněly v ústní interpelaci. Požádám o to, aby byla připravena reakce a odpověď pro pana místopředsedu Filipa k jednotlivým oblastem, na které teď ještě položil doplňující otázky.

V každém případě platí, že budeme pro tu smlouvu hlasovat a budeme ji podporovat pouze tehdy, pokud nebude poškozovat české občany a české firmy.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane premiére. Nyní řádně přihlášený do rozpravy pan poslanec Pilný. Prosím.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Cítím nutnost vyjádřit se k tomu jako předseda hospodářského výboru.

Za prvé, smlouva TTIP je u ledu, a to nejen z důvodu americké strany, kde se mění administrativa, ale také proto, že vznikají rozpaky nad ratifikací smlouvy, která pro Spojené státy je důležitější, a to je smlouva s Asií. V Evropě je také u ledu, protože máme úplně jiné starosti.

CETA je trochu dál, ale zase na druhou stranu, pokud se na to podíváme, že to bude proces ratifikace jednotlivých národních parlamentů, tak předpokládám, že to, co tady bylo zmíněno a co nemá vůbec s těmi smlouvami nic společného, to znamená snižování standardu potravin s karcinogeny, tak na ně umřeme dřív, než tyhle dohody budou uzavřeny. Naše zemědělství zmirá, ale není to proto, že se připravuje dohoda TTIP, ale protože je tady nesmyslný systém dotací, který nás prostě ohrožuje. Tyhle věci sem prostě nepatří.

Pokud se týká informovanosti, nevím, proč si stěžovat na nedostatek informací, spíše o ně není zájem. Nevím, kolik ještě poslanců dostává pravidelné zprávy téměř týden o vývoji v této oblasti TTIP. Jezdí sem vyjednavací, ambasády včetně americké tady mají zdroje informací. Není to nic utajeného. Informace jsou prostě běžně dostupné. Spíše si myslím, že o ně není zájem, a je to celkem oprávněné, protože opravdu nás to netrápí.

Chci ale jenom říct, že Evropa musí tyto smlouvy uzavřít, pokud nechce úplně ztratit konkurenceschopnost. Je to problém i pro Českou republiku. Protože jsme součástí Evropy a jsme exportně orientovaná ekonomika. Nevidím v té smlouvě, jak byla vyjednáвана, žádné zásadní problémy. Zatím jsme měli iluze o tom, že zlepší přístup českých firem na americký trh. To se zdá jako velmi nepravděpodobné, protože americký trh v této oblasti veřejných zakázek není regulován federálně, ale je regulován jednotlivými státy, dokonce municipalitami. To je poměrně zásadní problém, který tam prostě vidím.

Ostatní problémy, i co se týká standardů a geneticky modifikovaných záležitostí, to jsou věci – probíhají protesty v Německu a jinde. Pokud toto je pro nás problém, tak si myslím, že se to bude řešit na úrovni, která je podstatně vyšší.

Já se necítím, a myslím si, že nikdo z parlamentu se nemusí cítit být málo informován o těchto smlouvách, protože informace jsou naprosto běžně dostupné. Otázka je, jestli je to v tomhle okamžiku naše priorita, a také to vyjadřuje náš zájem. Ale ty informace tady jsou a není to opravdu něco, co bychom měli řešit teď. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Táží se, zda ještě někdo další chce vystoupit v rozpravě. Jestliže tomu tak není, v tom případě rozpravu končím. Pan místopředseda Filip navrhl usnesení, a to je, že Poslanecká sněmovna nepřijímá odpověď pana premiéra. Je tomu tak, pane místopředsedo? Dobře. V tom případě o návrhu tohoto usnesení dám hlasovat.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro navržené usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 102. Přihlášeno je 108 poslankyň a poslanců, pro návrh 21, proti 35. Tento návrh byl zamítnut. Končím projednávání této interpelace.

Otevírám další interpelaci. Předseda vlády Bohuslav Sobotka odpověděl na interpelaci poslance Vojtěcha Filipa ve věci postavení sudetoněmeckého landsmanšaftu. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 864. Otevírám rozpravu, do které je přihlášen pan místopředseda. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Respektuji rozhodnutí Poslanecké sněmovny, kdy už není potřeba se zabývat původní interpelací, ale také v tuto chvíli děkuji panu předsedovi vlády, že přislíbil před Poslaneckou sněmovnou, že doplňující otázky budou připraveny na Ministerstvu průmyslu a obchodu a že se je Poslanecká sněmovna tedy dozví. Budu rád, když budou zaslány písemně, a můžeme je využít pro ten přislíbený seminář hospodářského a zemědělského výboru.

Ted' mi dovoďte, abych se vyjádřil k druhé interpelaci, kde jsem odmítl odpověď předsedy vlády. Víte, já jsem úmyslně neinterpeloval pana ministra kultury Daniela Hermana za jeho návštěvu na srazu sudetoněmeckého svazu, protože jsem to mohl považovat i za jeho soukromou cestu, on se nijak netají s tím, že má v uvozovkách milé krajany. V tomto ohledu, znám ho dlouhou dobu jako Jihočeche, mi to nepřipadalo vhodné ze dvou důvodů. Za prvé nikdy předtím se žádný člen vlády České republiky, ať byla jakákoliv od roku 1993, nezúčastnil něčeho takového a podle reakce Berndta Posselta a ostatních představitelů sudetoněmeckého svazu to skutečně pro ně byla historická událost.

Já už jsem upozorňoval na to, když pan premiér navštívil Bavorsko, že samozřejmě Berndt Posselt při své politické aktivitě jistě najde způsob, jak se objevit na některé fotografii s premiérem. Udělal to premiéru Nečasovi, udělal to premiéru Sobotkovi, a mě tedy zajímalo, jestli o tom předseda vlády věděl, jestli to bylo s jeho souhlasem a jestli to skutečně měl být jakýsi výraz toho, že je to pro nás akceptovatelný partner.

Proč to říkám takhle? Je to spolek. Promiňte mi, je to stejný spolek jako svaz vyhnaných občanů České republiky z pohraničí v roce 1938. To je partner sudetoněmeckého svazu v České republice, nikoliv vláda České republiky nebo kterýkoliv ministr vlády České republiky. Jestliže zvedneme úroveň zastoupení na srazu jakéhokoliv spolku tím, že je začnou navštěvovat ministři, tak samozřejmě ten výraz politické váhy je zcela jiný.

Co mě na tom zarazí? Že celá změna stanov tohoto spolku je dále neupravena. Já jsem na to upozorňoval v interpelaci, že to, co oni jakoby odstranili, to znamená trvalý požadavek na navrácení majetku na území České republiky, že sice odhlasovali, ale dali to zapsat ke spolkovému soudu tak, že jim to soud zamítl. Čili stanovy sudetoněmeckého sdružení jsou dál, jak byly od 50. let minulého století. To znamená, že tam je trvalý požadavek a majetkové nároky vůči České republice.

Já si nedovedu představit, že se kdokoliv, kdo chce dodržet svůj ústavní slib, že se bude držet Ústavy a zákonů České republiky a bude pracovat ve prospěch občanů České republiky, zúčastní výročního sněmu spolku, který útočí na ústavní a zákonný základ majetkových poměrů v České republice! Nebudu tady hodnotit podivné výroky, a dávám to do uvozovek, protože bych musel použít jiných výrazů, které na srazu zazněly. To znamená, že právo na majetek tady existuje, že jsme jim to sebrali a podobně. To je přece absolutně zvrácený pohled na výsledek druhé světové války! Jestliže pro nás je rozhodující, a tak také vystupoval stát Česká a Slovenská Federativní Republika a Česká republika od roku 1993, že všechny majetkové poměry se odvíjely a případné změny od 25. února 1948, nikoliv od 9., 10. května 1945. V tom případě, promiňte, bychom se museli vrátit nejen před rok 1938, ale minimálně k roku 1919, když ne k roku 1620!

V tomto ohledu zásadně odmítám jakékoliv se smířování s tím, že někdo bude popírat český právní řád a vykládat, že je možné zvrátit majetkové poměry v České republice. To nepůjde jenom o stát, to půjde o fyzické, právnické osoby a o majetky, které tady prošly privatizací, restitucemi, které tady prošly také samozřejmě po znárodnění tím, že byly předány do soukromých rukou.

V tomto ohledu musím říct, že tato návštěva rozhořčila nejen ty občany vyhnané v třicátém osmém z pohraničí České republiky. Vzpomeňte si na ten krásný československý film Vlak štěstí a naděje.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane místopředsedo,...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já se omlouvám, já opravdu nemohu jinak, než to, že jsem potřeboval zdůraznit, proč mě zajímalo stanovisko předsedy vlády, proč mě nezajímalo stanovisko ministra kultury. Pravděpodobně budu muset dokončit tuto interpelaci až v příštím týdnu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, je to přesně tak. Já vám děkuji za respektování času a přerušuji vaši interpelaci včetně odpovědi pana premiéra na ni, protože nám vypršel čas určený pro interpelace premiéra.

Vážené kolegyně a kolegové, nyní bychom se měli věnovat pevně zařazeným bodům, to je 249 a 216. Je to sněmovní tisk (dokument) 4792 a sněmovní tisk 832. Zprávy. Poté bychom projednávali body z bloku Smlouvy první a druhé čtení, případně body z bloky Zprávy, návrhy a další body dle schváleného programu schůze. Odpoledne projednáme bod 260, což jsou ústní interpelace.

Přečtu omluvy, které dorazily. Z osobních důvodů se ve čtvrtek 8. září omlouvá pan poslanec Votava. Dále od 9 do 15 hodin z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec František Vácha. Dále od 12.00 do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Petr Fiala. Od 12 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Josef Kott. Dále od 9 do 13 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Pavel Plzák.

Eviduji zde jednu přihlášku na změnu programu schůze, kterou má pan poslanec Sed'a. (K panu poslanci Sklenákovi:) Využijete svého přednostního práva, pane předsedo? Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne, kolegyně a kolegové. Dovolím si navrhnout dvě změny v pořadu schůze. Ta první se týká bodu 211, sněmovního tisku 564, což je vládní návrh novely zákona o střetu zájmů, abychom ji zařadili pevně na středu 14. září jako první bod. Ta druhá změna se týká bodu 204, sněmovního tisku 887, což je vyslovení souhlasu s ratifikací změny Mezinárodní úmluvy o dopingu ve sportu. Prosím, abychom tento bod zařadili na čtvrtek 15. září za pevně zařazené body.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy pan poslanec Sed'a.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, je mi to už docela trapné, ale chci vás požádat o pevně zařazení bodu č. 90 - Návrh zákona o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojákům z povolání a zaměstnancům resortu obrany, sněmovní tisk 378, a to na tento pátek 9. 9. za již pevně zařazené body.

Pro pevně zařazení mám dva důvody. Tím prvním je skutečnost, že jsem třikrát navrhl a Poslanecká sněmovna odsouhlasila pevně zařazení dokončení prvního čtení tohoto tisku, ale na to nikdy z časových důvodů nedošlo. Přitom první čtení návrhu zákona bylo přerušeno již 23. října minulého roku. A druhým důvodem je to, že členové Vojenského sdružení rehabilitovaných, kteří ve věku přes 80 let stále čekají na toto spíše morální odškodnění, tak jejich počet se neustále snižuje úmrtím. Předem děkuji za pochopení a za podporu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Dále přihlášeným ke změně programu schůze je pan poslanec Kolovratník. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně a kolegové, přeji vám dobré dopoledne. Já tu teď před vámi vystoupím vlastně v dvojediné roli jako zástupce volebního mediálního výboru a poté jako zástupce volební komise a poprosím vás o vyřazení – je to víceméně technická záležitost – tří bodů z programu schůze.

Nejprve tedy po dohodě s předsedou volebního výboru Martinem Komárkem prosíme o vyřazení sněmovního tisku 863, je to Výroční zpráva o činnosti a hospodaření ČTK v roce 2015. A poté bychom prosili vyřadit sněmovní tisk 806, Výroční zprávu o činnosti RRTV v roce 2015. Ten důvod je jednoduchý. My jsme tyto dvě zprávy ještě neprojednali ve výboru. To znamená, nemohli bychom vám předložit zprávu, výbor bude zasedat až za 14 dní. Předpokládáme tedy, že bychom byli připraveni na říjnovou schůzi.

Takže ještě jednou – vyřazení sněmovních tisků 863 a 806.

A potom jménem volební komise prosím o vyřazení volebního bodu, je tam teď po číslem 223. Je to návrh na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Tady prosím o vyřazení tohoto bodu z důvodu, že po dohodě na žádost kolegů jsem prodloužil lhůtu pro nominaci, pro návrhy, lhůta je do pondělí 26. 9., takže i u tohoto bodu budeme předpokládat, že by volby proběhly až na říjnové schůzi.

Vyřadit tedy návrh na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a táži se, zda někdo další se hlásí ke změně programu schůze. Nikoho dalšího nevidím. Jestliže nikdo nenavrhuje změnu pořadu, dám hlasovat o jednotlivých bodech.

Nejprve tedy se budeme zabývat návrhy pana předsedy Sklenáka. Ten navrhuje, aby bod č. 211, sněmovní tisk 564, zákon o střetu zájmů, byl pevně zařazen na středu 14. 9. jako první bod.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 103, přihlášeno je 124 poslankyň a poslanců, pro návrh 75, proti 28. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Druhý návrh – aby bod 204, sněmovní tisk 887 byl zařazen na čtvrtek 15. 9. po pevně zařazených bodech. Je to souhlas s ratifikací smlouvy týkající se sportu. Já vám to mohu najít, ale tak to bylo řečeno.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 104, přihlášeno je 125 poslankyň a poslanců, pro návrh 106, proti 1. S tímto návrhem byl také vysloven souhlas.

Nyní se budeme zabývat návrhem na změnu programu, který přednesl pan poslanec Sed'a. Týká se bodu 90, to je odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů. Tento bod by měl být zařazen tento pátek 9. 9. po pevně zařazených bodech.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 105, přihlášeno je 125 poslankyň a poslanců, pro návrh 67, proti 10. I s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Dále zde máme tři návrhy pana poslance Kolovratníka na vyřazení bodů.

Nejprve budeme hlasovat o vyřazení bodu sněmovní tisk 863, je to výroční zpráva ČTK za rok 2015.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 106, přihlášeno je 127 poslankyň a poslanců, pro návrh 112, proti nikdo. Konstatuji, že byl vysloven souhlas a tento bod byl vyřazen.

Dále budeme hlasovat o vyřazení sněmovního tisku 806, což je výroční zpráva Rady pro rozhlasové a televizní vysílání za rok 2015.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování pořadové číslo 107, přihlášeno je 127 poslankyň a poslanců, pro návrh 108, proti nikdo. S tímto návrhem byl také vysloven souhlas.

Jako poslední bod je návrh na vyřazení bodu 223 a to je volba člena pro rozhlasové a televizní... bod 214, omlouvám se, napsal jsem si špatné číslo. Tedy vyřazení bodu 214, je to volba člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 108. Přihlášeno je 128 poslankyň a poslanců, pro návrh 109, proti nikdo. Konstatuji, že s tímto návrhem byl také vysloven souhlas.

Tím jsme se vypořádali s návrhy na změnu programu schůze.

Přečtu další omluvy, které ke mně dorazily. Dnes z jednání schůze z důvodu návštěvy lékaře se omlouvá pan poslanec Andrlé. Dále od 9 hodin do konce jednání dne z osobních důvodů se omlouvá paní poslankyně Nytrová. A dále od 9 do 14 hodin se z naléhavých pracovních povinností v resortu Ministerstva vnitra omlouvá pan ministr Milan Chovanec.

Pan poslanec Kolovratník bude dnes hlasovat s náhradní kartou č. 22.

Nyní se budeme zabývat prvním bodem zařazeným na dnešní jednání schůze a tím je

249.

Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2017 a střednědobých výdajových rámců na léta 2018 a 2019 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech /sněmovní dokument 4792/

Sněmovní dokument 4792 obsahuje usnesení rozpočtového výboru č. 506 z jeho 45. schůze ze dne 31. srpna 2016, jehož přílohou je i návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Předložený návrh uvede pan poslanec Syblík, protože pan Václav Votava, předseda výboru, se dnes omlouvá. Já tedy prosím pana poslance Syblíka, aby se ujal slova. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Syblík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru ze 45. schůze ze dne 31. srpna 2016 k návrhu časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2017 a střednědobých výdajových rámců na léta 2018 a 2019 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech.

Po úvodním slově předsedy výboru poslance Václava Votavy a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně, aby schválila časový harmonogram projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2017 a střednědobých výdajových rámců na léta 2018 a 2019 podle přílohy tohoto usnesení; za druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Táží se, zda se někdo další hlásí do všeobecné rozpravy. Nikoho nevidím. V tom případě končím všeobecnou rozpravu. Táží se, zda si chcete vzít, pane poslanče, závěrečné slovo. Není tomu tak.

Přistoupíme k podrobné rozpravě. Táží se, kdo se do ní hlásí. Nikoho nevidím. Je-li tomu tak, v tom případě končím podrobnou rozpravu.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu usnesení tak, jak zaznělo v rozpravě.

Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro návrh usnesení, tak jak zaznělo v rozpravě, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 109, přihlášeno je 128 poslankyň a poslanců, pro návrh 107. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Další omluva, která ke mně dorazila. Od 11.30 se z důvodu dlouhodobě naplánovaného pracovního programu omlouvá pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. (Ministr Babiš je přítomen.) V tom případě se omlouvám, ale byla mi na stůl položena omluvenka, která se týká dneška. (Ministr Babiš je překvapen.) Je to v pořádku, pane ministře. Mám vaši omluvenku na stole. Mám napsáno od 11.30 hodin. (Veselost v sále.) Podepsal jste to osobně, já jsem pouze přečetl vaši omluvenku.

Otevírám další bod a tím je

216.

Návrh na zvýšení střednědobých výdajových rámců na léta 2017 a 2018 /sněmovní tisk 832/

Předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosim, pane ministře, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR v prosinci minulého roku stanovila svým usnesením č. 999 střednědobý výdajový rámec na rok 2017 ve výši 1211,7 mld. Kč a na rok 2018 ve výši 1245,7 mld. Kč.

Střednědobé výdajové rámce jsou tvořeny v metodice sestavování státního rozpočtu, která je založena na peněžní bázi a vykazují se v konsolidované podobě, tj. s vyloučením vzájemných dotačních vztahů mezi státním rozpočtem a státními fondy.

V průběhu rozpočtových prací návrhu státního rozpočtu na rok 2017 a střednědobých výdajových rámců na léta 2017 až 2019 se ukázalo, že stanovené výdajové rámce v letech 2017 a 2018 nejsou dostačující, a to ani po jejich zvýšení, které umožňují rozpočtová pravidla, o 1,2 mld. Kč v roce 2017 a o 2,5 mld. Kč v 2018. Proto vláda předložila návrh na jejich zvýšení pro rok 2017 a 2018 o 30 mld. Kč.

Důvodem zvýšení střednědobých výdajových rámců je zabezpečení vládních výdajových priorit. Jedná se především o zvýšení platby státu do systému veřejného zdravotního pojištění na posílení platů ve zdravotnictví, dále o zvýšení výdajů na výzkum, vývoj a inovace, o zvýšení výdajů na bezpečnostní opatření v České republice, o zvýšení výdajů na rozvoj dopravní infrastruktury a o zvýšení výdajů na platy v regionálním školství a na platy ostatních státních zaměstnanců a dále o zvýšení výdajů na obnovitelné zdroje energie a výdajů na sport.

Po provedení aktualizace v srpnu 2016 ohledně očekávaného růstu příjmů státního rozpočtu na rok 2017 zbývá do dosažení stropu výdajového rámce pro rok 2017 ještě 4,7 mld. Kč. Zvýšené výdajové rámce však nebudou použity na maximum, pokud nedojde k růstu příjmů státního rozpočtu a pokud by tímto krokem mělo dojít ke zhoršení deficitu státního rozpočtu v roce 2017 a 2018. Pro rok 2017 se uvažuje s deficitem státního rozpočtu ve výši 60 mld. Kč a pro rok 2018 ve výši 50 mld. Kč.

Zvýšené střednědobé výdajové rámce na léta 2017 a 2018 jsou základem pro sestavení návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2017 a střednědobého výhledu státního rozpočtu na léta 2018 a 2019.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře. Tento návrh projednal rozpočtový výbor, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 832/1. Prosím, aby se i v tomto případě ujal slova pan poslanec Syblík a informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslanec Zdeněk Syblík: Ano, děkuji. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru ze 44. schůze ze dne 22. června k návrhu na zvýšení střednědobých výdajových rámců na léta 2017 a 2018, sněmovní tisk 832.

Po úvodním slově náměstka ministra financí Volfa, zpravodajské zprávě poslance Václava Votavy a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. konstatuje, že

a) usnesením Poslanecké sněmovny č. 999/2015 byl stanoven střednědobý výdajový rámec na rok 2017 ve výši

1 211,7 mld. Kč a na rok 2018 ve výši 1 245,7 mld. Kč. Pro rok 2017 je navrženo zvýšit střednědobý výdajový rámec o 31,2 mld. Kč a v roce 2018 o 32,5 mld. Kč;

b) střednědobý výdajový rámec na rok 2017 po změně a střednědobý výdajový rámec na rok 2018 vyjádřeno v metodice sestavování státního rozpočtu a konsolidované bude činit pro rok 2017 1 242,9 mld. Kč a pro rok 2018

1 278,2 Kč.

II. Doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna mění své usnesení č. 999 z 9. prosince 2015 a stanoví nové střednědobé výdajové rámce na rok 2017 ve výši 1 242,9 mld. Kč a na rok 2018 ve výši 1 278,2 mld. Kč.

III. Zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane poslanče. Otevírám všeobecnou rozpravu, do které eviduji jednu přihlášku, a tu má pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, jakkoliv můj apel bude zbytečný, rád bych alespoň připomněl historii vůbec toho instrumentu, který se jmenuje střednědobé výdajové rámce.

Byl domluven na jednání sociálně demokratickým premiérem Vladimírem Špidlou v roce 2003 v Kolodějích, kde se domlouvaly některé prvky nezbytného postupného ozdravování veřejných rozpočtů, a implementován do právního řádu na návrh sociálně demokratického ministra Mertlíka. Je to velmi důležitý instrument za předpokladu, že ho nebereme formálně, ale že k němu přistupujeme skutečně věcně.

Ta úvaha je jednoduchá. Vláda si na tři roky naplánuje nezbytné výdaje, které jí Parlament schválí tak, aby byl únosný deficit, nebo aby byl deficit takový, jaký bude Poslanecká sněmovna svou většinou pokládat za únosný. Za předpokladu, že se bude ekonomika vyvíjet lépe, než se předpokládalo, tak jsou ty výdaje ale zastropovány a veškeré vyšší příjmy jsou používány k vylepšení salda, nikoliv ke zlepšení výdajů.

Do té doby totiž střednědobý výhled byl opravdu plánován jenom v saldu, to znamená v relativním čísle, a od roku 2004 tehdejšími rozhodnutím Poslanecké sněmovny, a dalo se to do zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech republiky, se zastropovaly i ty výdaje. A říkali jsme si: udělali jsme významný krok dopředu, protože budou-li vyšší příjmy, budeme mít nižší deficit, než jsme plánovali.

Fór je v tom, že byly jenom dvě vlády, které ty výdajové limity nenavrhovaly zvýšit. To byla Topolánková a Nečasova. Ta samá vláda, která zavedla do zákona výdajové limity, je ještě v tom volebním období dvakrát zvedla. Pro vaši informaci, kdyby Paroubková vláda respektovala výdajové limity, mohli jsme mít vyrovnaný rozpočet v roce 2007. Jenom kdyby je respektovala, kdyby nedělala nic jiného.

Bohužel Sněmovna se chystá k témuž, aniž by pro to byl jediný racionální ekonomický důvod. V okamžiku, kdy máme na stole vyšší příjmy, než jsme očekávali, abychom dodrželi deficit, nemáme politickou odvalu na to, abychom ty

příjmy použili ke snížení deficitu, ale chceme je prostě za každou cenu utratit. Pod heslem když ty peníze máme, proč bychom je neutratili. Ale my je prosím pěkně nemáme, my si stejně budeme muset půjčit. Mohli bychom si půjčit méně, kdybychom měli tu disciplínu, se kterou výdajové limity byly vkládány do rozpočtových pravidel republiky.

Tak jak se k nim chováte, v tom zákoně nemají vůbec žádný smysl. To je jenom formální otázka. Prostě jsou tam nějaké výdajové limity. No, my si je stejně každý rok změníme. To je popření významu instrumentu, který do toho zákona byl dán, a především je to popření základu rozpočtové odpovědnosti, kterou by Poslanecká sněmovna měla mít.

Doporučuji neschválit, doporučuji zamítnout. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám pane předsedo. Dalším řádně přihlášeným je pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Vždycky, když Ministerstvo financí zveřejňuje výsledky hospodaření v jednotlivých měsících, jsem velmi zdrženlivý v komentářích a říkám – ta čísla vypadají dobře pro vládu, nebo dobře pro opozici. Abychom počkali, až skončí celý fiskální rok, a pak se zamysleli nad těmi čísly, podívali se na komentář a pak vedli smysluplnou debatu o tom, zda to šlo udělat lépe, nebo ne.

Nicméně na začátku září, na začátku školního roku, když pan ministr financí představoval výsledky za prvních osm měsíců, které jsou opravdu velmi dobré, zhruba plus 80 mld., tak sám sebe i celou Sobotkovu vládu pochválil za rozpočtové hospodaření. Ale v ten samý okamžik tady leží materiál, který zvyšuje výdaje na roky 2017 až 2018 zhruba o 30 mld. Je to o něco víc než 30 mld. Pokud ten materiál neschválíme, nic se nestane. Máme schválené výdajové rámce na roky 2017, 2018. Jediné, co by se stalo, pokud budou vyšší příjmy, je, že schodky státního rozpočtu nebudou 60 a 50 mld, jak plánuje tato vláda, ale byly by 30 a 20 mld.

Abych předešel polemice o tom, že něco je plán, něco skutečnost, tak mluvím o plánovaném schodku. A myslím, že by to byla dobrá zpráva pro českou ekonomiku. Bezesporu by to vedlo ke snížení objemu dluhové služby a mohlo by to vést k ještě lepším podmínkám, když máme dnes výborné podmínky na obsluhu státního dluhu.

Náš klub bude hlasovat proti změně schválených výdajových rámců.

Nevidíme v okamžiku, kdy skutečně rostou daňové příjmy – když se podíváte na čísla za osm měsíců, tak myslím, že musíme poděkovat našim zaměstnavatelům. Protože pokud vezmu jenom tři položky příjmů státního rozpočtu za osm měsíců a to je daň ze závislé činnosti, to je ta daň za zaměstnance, pokud vezmu platby za sociální pojištění a platby za zdravotní pojištění, tak dohromady je to skoro 30 mld. Samozřejmě negativní zpráva, která byla za těch osm měsíců – říkám, s celkovým hodnocením musíme počkat do konce roku –, byla, že za osm měsíců poklesl objem investic a kapitálových výdajů o více, než o 30 mld. Kč.

Ale skutečně, milé kolegyně a kolegové, není jediný důvod, abychom navyšovali výdaje. Příjmy jsou na velmi dobré úrovni. Vy věříte tomu, že díky vašim podle našeho názoru velmi chybným a škodlivým zákonům budou ještě vyšší, tak nevím, proč nevyužít té možnosti a nesnížit plánované schodky státních rozpočtů v letech 2017 a 2018 zhruba o těch 30 mld., o které dneska chcete navýšit výdaje.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Ivan Gabal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, po diskusi s kolegy jsme teď došli k závěru, že výdajové rámce podpoříme, ale budu se velmi bedlivě tento rok dívat, jak budou vypadat výdaje na obranu. A teď moje kancelář sbírá prohlášení všech klíčových aktérů za letošní rok, ať už se to týká evropské armády, nebo navyšování výdajů na obranu. A pokud jsou moje informace správné, tak ta debata bude potom následně dosti tvrdá, upozorňuji na to. Ale toto podpoříme.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táhá se, zda se někdo další hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím všeobecnou rozpravu. Táhá se, zda si chcete vzít v této fázi závěrečná slova. Není tomu tak. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Táhá se, zda se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím. V tom případě končím podrobnou rozpravu.

Nyní se táhí, zda pan zpravodaj nebo navrhovatel si chce vzít závěrečné slovo. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuju. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, velice krátce. My určitě máme z minulosti obrovský deficit. Samozřejmě i investiční. Zjistili jsme, že kolem Prahy nejsou školy, navýšili jsme peníze na sport, do zdravotnictví a tak dále. Takže jsme se snažili to postavit tím způsobem, abychom vlastně nezaškrtili ekonomiku, jak se to povedlo předtím našim předchůdcům. A co je důležité, že koncem tohoto roku budeme mít nižší dluh absolutně, než začala naše vláda. A taky ty finance řídíme aktivně, vyděláváme peníze, půjčujeme si peníze na negativní úrok, takže ty peníze samozřejmě šly tam, kde je potřeba. Navýšili jsme důchody. Samozřejmě potřebujeme zaplatit zaměstnance, potřebujeme zaplatit zaměstnance na úřadech práce, Finanční správě, policisty atd. A chci ubezpečit pana kolegu Gabala, že ano, budu rád, když to budete sledovat. Hlavně to čerpání. My jsme dvakrát sukcesivně navýšili pro armádu 4 mld. korun, tam je taky obrovský deficit.

Takže samozřejmě polemika, jaký je návrh zákona – pro mě je podstatné to plnění. A plnění letošního roku je výborné, protože vlastně meziročně vybíráme do státního rozpočtu asi o 30, 32 mld. korun navíc. Taky čerpáme evropské fondy a taky se snažíme zrychlit, a já tlačím na resorty, aby čerpaly už konečně zálohu, co máme na druhé programové období, asi 15 mld. Takže si myslím, že ty výsledky jsou velice dobré. A očekáváme v tomto roce možná přebytek u veřejných rozpočtů.

A také byste neměli zapomínat, co jsme zdělili, hlavně co se týká České exportní banky a EGAP. Ty nám za tři roky likvidují rozpočet de facto ve výši 14 mld. Taký jsme navýšili RUD pro kraje, to je 3,7 mld. DPH. Takže myslím, že navíc jsme ušetřili tento rok 10 mld. u státního dluhu, které jsme použili na hlavní dopravní infrastrukturu. Řekli jsme, že se nestane jako v minulosti, že nebudou peníze na výstavbu dálnic. A příští rok začneme investovat do dálnic v délce 143 km.

Takže myslím si, že rozpočet je postavený tím způsobem, abychom se neza zadlužovali a zároveň abychom nezaškrtli ekonomiku. Takže myslím, že rozpočet je dobrý, ty výdajové rámce. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za závěrečné slovo. Návrh usnesení zazněl, to znamená, že přivoluám kolegyně a kolegy z předsálí a dám o něm hlasovat.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh usnesení tak, jak byl přednesen, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 110, přihlášeno je 137 poslankyň a poslanců, pro návrh 104, proti 24. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Děkuji vám a končím projednávání tohoto bodu. Nyní budeme projednávat blok smluv v prvním čtení.

Otevírám první bod tohoto bloku.

194.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Mezinárodní organizace práce
č. 154 o podpoře kolektivního vyjednávání, přijatá na 67. zasedání
Mezinárodní konference práce v roce 1981
/sněmovní tisk 804/ - první čtení**

Prosím, aby úvodní slovo přednesla ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová. Omlouvám se, kolegové, prosím vás, uvolněte místo u řečnické stoly, aby paní ministryně mohla v klidu přednášet svůj projev. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené poslankyně a poslanci, tento návrh obsahuje návrh na ratifikaci této Úmluvy Mezinárodní organizace práce o podpoře kolektivního vyjednávání, které již bylo přijaté v roce 1981. Podnět k ratifikaci této úmluvy vzešel ze strany Českomoravské konfederace odborových svazů, která ve spolupráci s naším ministerstvem kontroluje všechny ratifikované úmluvy, a zjišťujeme, kde se Česká republika ještě k ratifikaci nepřipojila.

Co se týče obsahu, tak tady se věcně vymezuje, co se rozumí pojmem kolektivní vyjednávání, co je jeho předmětem a jaká opatření by měla být na vnitrostátní úrovni přijata pro jeho podporu. A lze konstatovat, že ta úmluva je v souladu s ústavním pořádkem České republiky. A co se týče našeho vnitrostátního právního řádu, tak lze

konstatovat, že závazky z této úmluvy plynoucí již máme v platné naší legislativě obsaženy. To znamená, že nebudeme muset nic upravovat.

Tento materiál byl předmětem jednání výboru pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost a výboru pro zdravotnictví a sociální politiku Senátu PČR. Oba výbory hlasovaly o schválení ratifikace.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní ministryně. Nyní prosím, aby se ujala slova zpravodajka pro prvé čtení poslankyně Jana Hnykové. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Přeji všem hezké dopoledne. Vážené dámy, jak zde paní ministryně práce a sociálních věcí vás seznámila, já bych si jako zpravodajka dovolila vyjádřit se k tomuto dokumentu.

Česká republika se od 1. 1. 1993 stala členem Mezinárodní organizace práce a aktivně se zapojuje do činnosti nejstarší specializované agentury Organizace spojených národů.

Úmluva č. 154 o podpoře kolektivního vyjednávání v osmi věcných člancích obecně vymezuje, co se rozumí pod pojmem kolektivní vyjednávání, co je předmětem a jaká opatření mají být na úrovni vnitrostátní přijata pro jeho podporu.

Jak už zde bylo řečeno, tuto ratifikaci ke dni 2. 10. 2015 ratifikovalo celkem 46 států, z toho 12 členských států Evropské unie.

Předkládaná úmluva je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

V otázkách vnitrostátního právního řádu je možné konstatovat, že závazky obsažené v úmluvě jsou již platné a účinné, legislativně upravené, a to prostřednictvím za prvé zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, za druhé zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, za třetí zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, a za čtvrté zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, ve znění pozdějších předpisů. A za páté je to zákonem č. 16/1991 Sb., o zprostředkovatelích, rozhodcích a ukládání kolektivních smluv vyššího stupně, ve znění pozdějších předpisů.

Úmluva je v souladu se závazky Evropské sociální charty a Evropského zákoníku sociálního zabezpečení, jakož i se závazky vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii.

Předkládaný materiál nemá dopad na státní rozpočet a podnikatelské prostředí a nemá dopad ani na rovnost žen a mužů.

Česká republika splňuje všechny podmínky v zákonech, které jsem vám uvedla v předcházející části, a doporučuji, vážené kolegyně a kolegové, postoupit tento sněmovní tisk k projednání ve výboru pro sociální politiku, kde bychom tuto ratifikaci projednali. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Otevírám obecnou rozpravu a táži se, zda se někdo hlásí. Nikoho nevidím, v tom případě končím obecnou rozpravu. Táži se paní navrhovatelky a zpravodajky, zda si chce vzít závěrečné slovo. Není tomu tak.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Má někdo jiný návrh? Nevidím. V tom případě přistoupíme k hlasování.

Přečtu návrh. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku?

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 111, přihlášeno je 136 poslankyň a poslanců, pro návrh 104, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku.

Já vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod a tím je

198.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Turkmenistánem o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, která byla podepsána v Ašchabádu dne 18. března 2016 /sněmovní tisk 805/- prvé čtení

Prosím, aby úvodní slovo přednesl místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, na jednání Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky se předkládá smlouva o zamezení dvojímu zdanění s Turkmenistánem, která byla podepsána dne 18. března 2016 v Ašchabádu. Tato smlouva zajistí reaguje na vnitřní daňové předpisy obou zemí, přičemž byla na expertní úrovni sjednána na základě OECD a OSN vzorových modelů. Ve vzájemných daňových vztazích mezi Českou republikou a Turkmenistánem se tedy v současné době neaplikuje žádná taková smlouva, a může tedy vznikat nežádoucí mezinárodní dvojí zdanění.

Smlouva standardně upravuje základní formy spolupráce mezi příslušnými úřady obou zemí a rovněž tak zásadu nediskriminace, neformální řešení sporů případně vzniklých při jejím provádění a zajistí relevantní výměnu informací mezi příslušnými úřady obou států. Sjednaná smlouva pouze upravuje povinnosti vyplývající z vnitrostátních předpisů a současně tak nemůže založit novou daňovou povinnost. Řeší případy, kdy právo vybrat daň mají ve svém vnitrostátním právu zakotvené oba

signatářské státy. V těchto situacích je smlouva jistě nadřazena vnitrostátnímu předpisu.

Tato smlouva je pro naše podnikatelské subjekty důležitá. Turkmenistán patří k důležitým státům středoasijského prostoru. Má značné zásoby nerostného bohatství a jistý potenciál své ekonomiky, přičemž lze předpokládat, že časem může postavení Turkmenistánu jako jednoho z našich obchodních partnerů nabývat na významu. Smlouva o zamezení dvojímu zdanění bezesporu zvýší právní jistotu případných investorů obou států.

Na základě uvedeného navrhuji, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vzala v úvahu zmíněné skutečnosti a tuto smlouvu po projednání přikázala v prvním čtení příslušným sněmovním výborům.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře. A nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení poslanec Rom Kostřica. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Rom Kostřica: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Dámy a pánové, já se domnívám, že pan ministr Babiš řekl všechno, co bylo zapotřebí. Já bych jenom chtěl dodat, že ve vzájemných vztazích doposud mezi Českou republikou a Turkmenistánem existoval tzv. určitý bezesmluvní vztah, což je obecně považováno za velký nedostatek v rámci vzájemných vztahů mezi oběma státy. Z tohoto důvodu podporuji také ten názor, aby tato smlouva byla určena k projednání výboru zahraničnímu jakožto výboru garančnímu. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Táží se, kdo se do ní hlásí. Nikoho nevidím. V tom případě končím obecnou rozpravu a táží se, zda pan navrhovatel nebo zpravodaj si chce vzít závěrečné slovo. Není tomu tak.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Táží se, zda má někdo jiný návrh. Nikdo se nehlásí. V tom případě budeme hlasovat.

Já zahajuji hlasování a táží se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán zahraničnímu výboru k projednání, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 112, přihlášeno je 136 poslankyň a poslanců, pro návrh 100, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Já vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod a tím je

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení
soulasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Belize o výměně
informací v daňových záležitostech,
která byla podepsána v Mexiku dne 12. února 2016
/sněmovní tisk 788/ - první čtení**

Prosím, aby i v tomto případě přednesl úvodní slovo místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych odůvodnil vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Belize o výměně informací v daňových záležitostech. Tuto dohodu dne 12. února 2016 podepsali za Českou republiku velvyslanec České republiky v Mexiku PhDr. Lubomír Hladík a za Belize pan velvyslanec Belize v Mexiku Oliver del Cid.

Ministerstvo financí ve spolupráci s Generálním finančním ředitelstvím sjednává od roku 2010 s jurisdikcemi a preferenčním daňovým režimem dohodu o výměně informací pro daňové účely. Prozatím tato jednání vyústila ve 14 konečných návrhů textů, které následně procházejí legislativním procesem vedoucím k ratifikaci panem prezidentem. V platnost vstoupilo již 12 těchto dohod, které jsou vyhlášeny ve Sbírce mezinárodních smluv.

Navrhovaná dohoda plně vyhovuje standardům OECD pro mezinárodní výměnu daňových informací, v nichž Česká republika dlouhodobě hraje aktivní roli. Předmětem dohody jsou daně všeho druhu a pojmenování v České republice i v Belize. Informace poskytnuté na základě této dohody podléhají povinnosti mlčenlivosti. Uzavřením dohody získá Česká republika možnost požadování informací o českých rezidentech. Tyto budou využity při správném vyměření daní, popř. k vyšetřování nebo trestnímu stíhání daňových trestných činů. Nicméně vzhledem k právním omezením daným tuzemským právním řádem mohou být poskytnuté informace použity v trestním řízení pouze jako operativní informace. Smluvní strany se zavazují na žádost poskytnout i informace, které jsou v držení bank nebo jiných finančních institucí.

Schválení dohody, na jejímž základě bude možno vyměňovat daňové relevantní informace s jurisdikcí donedávna považovanou za daňový ráj, by mělo vést k efektivnímu snížení daňových úniků. Dohody tohoto typu působí jako preventivní opatření k posílení platební morálky českých daňových poplatníků. Doporučuji proto vyslovit souhlas s ratifikací této dohody.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Než budeme pokračovat, tak byla zpravodajkou určena paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová. Ale

vzhledem k tomu, že jsme v prvním čtení, tak je potřeba odhlasovat změnu zpravodaje. Takže já přivolám kolegy a kolegyně z předsálí s tím, že budeme hlasovat o tom, aby se zpravodajem pro první čtení stal pan poslanec Luzar.

Eviduji žádost o vaše odhlášení, já vás tedy odhlásím a požádám o opětovné přihlášení vašimi kartami.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro změnu zpravodaje pro první čtení, aby se jím stal pan poslanec Luzar, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 113. Přihlášeno je 102 poslankyň a poslanců, pro návrh 98.

Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji, pane místopředsedo. Já po obsáhlém úvodním slově mohu pouze dodat, že jsem za svou osobu velice rád, že se ve světě zmenšují bílá místa, kde je možno ulít kapitál. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, otevírám obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Nikoho nevidím, v tom případě končím obecnou rozpravu a táži se, zda pan navrhovatel nebo zpravodaj chce závěrečné slovo. Není tomu tak.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Nevidím, budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, aby tento tisk byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 114. Přihlášeno je 106 poslankyň a poslanců, pro návrh 103, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Já vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod a tím je

200.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o změně Dohody o zřízení a činnosti Mezinárodní banky hospodářské spolupráce ze dne 22. října 1963 (včetně změn provedených na základě Protokolu ze dne 18. prosince 1970, Protokolu ze dne 23. listopadu 1977 a Protokolu ze dne 18. prosince 1990) a Statutu Mezinárodní banky hospodářské spolupráce (včetně změn provedených na základě Protokolu ze dne 18. prosince 1970, Protokolu ze dne 23. listopadu 1977 a Protokolu ze dne 18. prosince 1990), podepsaný dne 25. listopadu 2014 ve Varšavě
/sněmovní tisk 795/ - první čtení**

Prosím, aby i zde úvodní slovo přednesl ministr financí a místopředseda vlády Andrej Babiš. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, materiál, který Ministerstvo financí předkládá, je návrhem na ratifikaci Protokolu o změně Dohody o zřízení a činnosti Mezinárodní banky hospodářské spolupráce a Statutu Mezinárodní banky hospodářské spolupráce, který byl sjednán 25. listopadu 2014 ve Varšavě.

Nutnost změn v zakládajících dokumentech banky vzešla z faktu, že poslední oficiální změny zakládajících dokumentů proběhly v roce 1990 a jejich znění neodpovídá současnému stavu. Mezinárodní banka hospodářské spolupráce funguje od roku 1963 a tehdejší Československo bylo jedním ze zakládajících členů. Česká republika po dohodě o zřízení a činnosti MBHS sukcedovala. V současné době činí podíl České republiky na splaceném kapitálu 24 milionů 940 tisíc eur, což z České republiky činí druhého největšího akcionáře banky. MBHS v současné době prochází transformací, byla schválena nová strategie se zaměřením na nové produkty a služby, jako je obchodní financování, podpora společných podniků členských států či clearing.

Na přelomu let 2012 a 2013 došlo ke změnám v rámci členské základny banky. Byla podepsána smlouva s Kubou o vzájemném vypořádání vztahů, a tak k 20. únoru 2013 přestala být členem MBHS. Také byla obnovena snaha o vypořádání s Maďarskem, které ukončilo své členství již v roce 1993. Na zasedání bankovní rady dne 5. června 2013 v Bratislavě bylo rozhodnuto změnu ve struktuře členských států odrazit v zakládajících dokumentech MBHS, a to nejen ve výčtu členských států, ale i struktuře kapitálu.

Další změny jsou pak technického charakteru a jejich účelem je, aby zakládající dokumenty byly plně v souladu s aktuální situací v bance.

Sjednání protokolu nebude mít přímý dopad na státní rozpočet a obsah protokolu je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními částmi právního řádu České republiky.

Vzhledem k tomu, že se jedná o změnu mezinárodní dohody prezidentské kategorie, vás nyní žádám o vyslovení souhlasu s ratifikací daného protokolu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, ale i v tomto případě budeme muset hlasovat změnu, protože byl určen zpravodajem pan poslanec Šrámek, ale dnes vystoupí jako zpravodaj pan poslanec Karel Rais. To znamená, nejprve odhlasujeme změnu zpravodaje.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro návrh, aby zpravodajem pro prvé čtení se stal pan poslanec Rais, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 115. Přihlášeno je 115 poslankyň a poslanců, pro návrh 107, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas a zpravodajem pro prvé čtení se stal pan poslanec Karel Rais.

Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. Já bych vám s dovolením přednesl usnesení z 23. schůze ze dne 16. prosince 2015, je to usnesení zahraničního výboru k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvku do jednotného fondu pro řešení krizí, podepsaná v Bruselu dne 21. května 2014. (Řečník je upozorňován na špatný text.)

Tak se omlouvám, oni mi dali dvě věci. Takže v podstatě trapas v přímém přenosu.

Měl jsem za úkol pouze zdůraznit, že navrhujeme, aby příslušný protokol byl přikázán k projednání v zahraničním výboru. Takže ještě jednou omluvu. Dali mi toho víc.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Samozřejmě, pane zpravodaji.

Budeme pokračovat v projednávání. Otevírám obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Žádnou přihlášku nevidím, v tom případě končím obecnou rozpravu a táži se, zda si pan zpravodaj nebo pan ministr chce vzít závěrečné slovo? Není tomu tak.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Já se táži, zda má někdo jiný doplňující návrh? Není tomu tak.

V tom případě zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, aby tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování pořadové číslo 116. Přihlášeno je 119 poslankyň a poslanců, pro návrh 107. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas a předložený návrh byl postoupen k projednání zahraničnímu výboru.

Já vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu a předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré poledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Budeme pokračovat bodem

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu odvolání výhrady Československé socialistické republiky k článku 1 odst. 1 písm. b) Úmluvy Organizace spojených národů o smlouvách o mezinárodní koupi zboží a odvolání prohlášení Československé socialistické republiky k článku I Dodatkového protokolu k Úmluvě o promlčení při mezinárodní koupi zboží /sněmovní tisk 823/ - první čtení

Žádám pana ministra průmyslu a obchodu Jana Mládku, aby za vládu přednesl úvodní slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, MPO spolu s Ministerstvem spravedlnosti předkládají PSP ČR materiál, jehož smyslem je odvolání výhrady článku 1 odst. 1 písmeno b) Úmluvy OSN o smlouvách o mezinárodní koupi zboží a prohlášení k souvisejícímu Dodatkovému protokolu o promlčení.

Úmluva OSN o smlouvách o mezinárodní koupi zboží patří mezi nejpoužívanější mezinárodní smlouvy, protože upravuje kupní smlouvu jako nejčastější smluvní formu hospodářské spolupráce a představuje globální standard i ve vnitrostátní úpravě mezinárodní kupní smlouvy. V případě, že se jedná o koupi zboží mezi českou osobou a jejím zahraničním partnerem, který má místo podnikání ve smluvním státě úmluvy, je zřejmé, že se na kupní smlouvu použije úmluva.

Původní výhrada uplatněná Československem v roce 1991 zužovala aplikaci úmluvy, resp. zamezovala jejímu použití v situacích, kdy jeden ze smluvních partnerů není subjektem státu, který úmluvu podepsal, ale na použití úmluvy ho odkáže mezinárodní právo soukromé prostřednictvím odkazu na právo druhého státu, jenž úmluvu přijal. Uplatnění této výhrady bylo vedeno obavou, aby vnitrostátní úprava Československa nebyla nahrazována úmluvou v době vzniku relativně málo známou. Současná česká právní úprava již ale sama z úmluvy vychází, a tudíž nejsou žádné důvody na výhradě trvat.

Odvolání výhrady je v souladu s celosvětovým trendem odvolávání výhrad k úmluvě s cílem zjednodušit její použití a přispět k dalšímu rozšíření unifikovaného práva upravujícího kupní smlouvu. Odvolání výhrady a prohlášení je tak v podstatě technický krok, který je také v souladu s trvalou snahou ČR směřující k odstraňování překážek a sblížování právních úprav v oblasti mezinárodního obchodu, který vede k poklesu transakčních nákladů pro podnikatele a zjednodušení právního prostředí. Odvolání výhrady s sebou nese žádné dodatečné výdaje či náklady.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi průmyslu a obchodu Janu Mládkovi, a než požádám o slovo zpravodaje, musíme hlasovat o změně zpravodaje, protože zpravodajkou pro první čtení měla být paní poslankyně Hana

Aulická Jírovcová, ale zahraniční výbor navrhuje změnu zpravodaje na pana poslance Leo Luzara.

O změně zpravodaje rozhodneme v hlasování číslo 117, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 117, z přítomných 121 poslance pro 93, proti nikdo.

Došlo ke změně zpravodaje, a tedy žádám zpravodaje pro prvé čtení Leo Luzara, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Já se ve své zpravodajské zprávě odkážu na úvodní slovo pana ministra, který dle mého názoru velice pregnantně vysvětlil, o co v této úmluvě jde a proč je to předloženo k dnešnímu jednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za zpravodajskou zprávu a otevírám rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím. Rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování číslo 118, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání zahraničnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 118, z přítomných 122 poslanců pro 99, proti nikdo. Návrh byl přijat. Rozhodli jsme tedy, že vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 201.

Dalším bodem našeho jednání je

202.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh 2 a 3 Dohody o ochraně africko-euroasijských stěhovavých vodních ptáků přijaté v La Rochelle dne 18. května 2012 a v Bonnu 14. listopadu 2015
/sněmovní tisk 875/ - prvé čtení

Předložený návrh uvede za vládu České republiky ministr životního prostředí Richard Brabec. Požádám zároveň, aby se připravil pan kolega Zemek, který je zpravodajem pro první čtení. Pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, něco o vodních ptácích ode mne.

Šesté zasedání smluvních stran Dohody o ochraně africko-euroasijských stěhovavých vodních ptáků přijalo dne 14. listopadu loňského roku v Bonnu změny

přílohy 2 a 3 této dohody. Změny zavádějí do příloh dohody nový taxonomický systém, který vyplývá z oficiální expertní publikace vydané v roce 2014, a dochází ke zpřesnění odborných názvů některých druhů stěhovavých vodních ptáků. Dalším obsahem znění je rovněž přefazování dvou desítek druhů do vyššího stupně ochrany.

Předložený vládní návrh obsahuje současné znění přílohy 2 a 3 a dohody, a proto se současně se změnami přijatými na šestém zasedání smluvních stran předkládají k souhlasu také změny přílohy 3 přijaté již na předchozím, pátém zasedání smluvních stran v květnu 2012. Obsahem těchto změn byla úprava akčního plánu dohody, konkrétně zpřesnění znění některých pasáží a také poskytnutí taxativního seznamu nepovolených metod lovu.

Přijetí změn přílohy 2 a 3 nebude vyžadovat změnu platné právní úpravy České republiky a rovněž nebude mít žádný dopad na státní rozpočet, veřejnou správu ani podnikovou sféru nad rámec toho, co nám již dnes stanoví legislativa Evropské unie a České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi životního prostředí Richardu Brabcovi a požádám pana poslance Václava Zemka, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Stručně navážu na pana ministra a zopakuji, že se jedná vlastně o změnu příloh 2 a 3 takzvané Úmluvy z La Rochelle o ochraně africko-euroasijských druhů volně žijících ptáků. Je to jedna z dílčích dohod Úmluvy o ochraně volně žijících druhů, tzv. Bonnské úmluvy. Změny jsou v souvislosti se změnou taxonomického systému, kde se upřesňují některé odborné názvy, a dále se přefazují některé druhy do vyššího stupně ochrany. Tato úmluva nebude mít žádné finanční dopady na naše úřady, nebo na naši republiku. Doporučuji její přijetí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Není tomu tak, a proto obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování číslo 119. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru? Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 119, z přítomných 121 poslance pro 97, proti nikdo. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 202.

Podle schváleného pořadu schůze budeme pokračovat bodem

203.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky
a vládou Seychelské republiky o letecké dopravě
/sněmovní tisk 882/ - první čtení**

Za ministra dopravy Dana Ťoka má pověření vlády pan ministr Richard Brabec. Požádám o přípravu paní kolegyni Fischerovou. Pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji opět za slovo. Konstatuji s určitou lítostí, že pan ministr dopravy mě pověřil, abych tento návrh tady předložil, ale už mě nepověřil, abych to na Seychelách domluvil.

Vzájemné vztahy České republiky a Seychelské republiky v oblasti civilního letectví nejsou dosud upraveny platnou mezinárodní dohodou. Na základě zájmu obou stran se v prosinci roku 2012 uskutečnilo expertní jednání, jehož výsledkem byl vzájemně přijatelný text dohody. Vláda České republiky vyslovila se sjednáním dohody souhlas svým usnesením v září roku 2013. Dohodu se podařilo podepsat letos v červnu.

Text dohody plně odpovídá současnému vývoji v oblasti civilního letectví. Je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky včetně závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii. Sjednání této dohody nepožaduje žádné změny v českém právním řádu a nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu. Dohoda představuje jednu z možností, jak dále rozvíjet vzájemné vztahy obou zemí. Leteckým dopravcům obou stran nabízí také široké možnosti pro komerční využití.

Dovoluji si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o postoupení materiálu k projednání v zahraničním výboru Sněmovny. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru životního prostředí za uvedení tohoto vládního návrhu. Požádám paní zpravodajku pro první čtení paní poslankyni Janu Fischerovou, aby přednesla zpravodajskou zprávu. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo. Přeji vám všem příjemné už odpoledne.

Doplním tedy pana ministra ještě stručně edukativně. Možná nevíte, že na Seychelách je 115 ostrovů a žije tam jenom 87 tisíc obyvatel, ale přesto Česká republika má velmi dobré vztahy se Seychelskými ostrovy. A právě velká výměna je v rámci cestovního ruchu a dále průmyslu na zpracování ryb, tak považují tuto dohodu za velice významnou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás přeruším, paní kolegyně, a požádám zejména vaše kolegy stranické, aby se uklidnili, ale i ostatní kolegy, kteří diskutují

jiná témata, aby je přenesli do předsálí a byl potřebný klid k projednání tohoto návrhu.

Děkuji, pokračujte.

Poslankyně Jana Fischerová: Já také děkuji. Takže tak jak organizační výbor doporučil přikázat v prvním čtení tuto dohodu zahraničnímu výboru, tak i já se k tomuto přikláním. Doporučuji jako zpravodaj postoupit do druhého čtení a přikázat k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím. Rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Ptám se, jestli má někdo jiný návrh. Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování číslo 120. Kdo souhlasí, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru? Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 120. Z přítomných 121 poslanců pro 101, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu.

Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce a končím bod číslo 203.

Pokračovat bychom měli bodem číslo 205, ale tady mám jeden problém, protože jde o vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o opatřeních proti obchodování s lidmi, uzavřená ve Varšavě 16. května 2005. Jde o sněmovní tisk 894. Jsme v prvním čtení. A protože předložený návrh má uvést ministr spravedlnosti Robert Pelikán, který ovšem teď doručil omluvu z jednání, a já nemám žádné usnesení vlády, které bychom mohli dělat. Nevím, jestli některý z ministrů by za souhlasu Poslanecké sněmovny bod uvedl, protože paní zpravodajka je evidentně připravená, ale to usnesení nemám.

Nechci porušovat jednací řád, tak ten bod projednávat nebudeme. Odložím ho a budeme pokračovat. Dám ho na konec bloku zpráv.

Budeme pokračovat bodem číslo

206.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o provedených změnách v Dohodě o zřízení Mezinárodní investiční banky a jejích Stanovách, sjednaný dne 8. května 2014 v Havaně a podepsaný Českou republikou dne 3. prosince 2015 v Hanoji /sněmovní tisk 895/ - prvé čtení

Předložený návrh uvede za místopředsedu vlády a ministra financí Andreje Babiše ministr životního prostředí Richard Brabec, jehož pověření vládou je přítomno. Pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji do třetice za slovo.

Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, materiál, který Ministerstvo financí dnes předkládá, je návrhem na ratifikaci Protokolu o provedených změnách v Dohodě o zřízení Mezinárodní investiční banky a jejích Stanovách, sjednaný dne 8. května 2014 v Havaně a podepsaný Českou republikou dne 3. prosince 2015 v Hanoji.

Mezinárodní investiční banka byla založena v roce 1970 a tehdejší Československo bylo jedním ze zakládajících členů. Česká republika poté do Dohody o zřízení Mezinárodní investiční banky sukcedovala. V současné době činí podíl České republiky na splaceném kapitálu 30,37 milionu eur, což spolu s mezinárodním ratingem činí z České republiky jednoho z významných akcionářů banky.

Nutnost změny stávajících zakládacích dokumentů Mezinárodní investiční banky vyplynula z jejího dynamického rozvoje v posledních třech letech. Cílem změn statutárních dokumentů je završit přeměnu Mezinárodní investiční banky do moderní mezinárodní finanční instituce. Hlavní změny, které protokol přináší, se týkají zavedení tříúrovňového systému řízení, tedy rada guvernérů, rada ředitelů a představenstvo banky, struktury základního kapitálu a především zavedení proporčního hlasování na základě podílů na splaceném kapitálu banky.

Protokol byl na základě usnesení vlády podepsán Českou republikou s výhradou k článkům upravujícím výsady a imunity představitelů a zástupců této instituce. Daná výhrada byla učiněna z důvodu přílišného rozsahu daných imunit a výhrad. Výhrada byla po podpisu ještě potvrzena usnesením vlády ze dne 2. května 2016.

Sjednání protokolu nebude mít přímý dopad na státní rozpočet a obsah protokolu je po výhradě České republiky v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky.

Vzhledem k tomu, že se jedná o změnu mezinárodní dohody prezidentské kategorie, vás nyní prosím o vyslovení souhlasu s ratifikací daného protokolu a potvrzení výhrady České republiky ve znění uvedeném v návrhu usnesení. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru životního prostředí Richardu Brabecovi. Žádám zpravodaje pro prvé čtení poslance Luzara, aby přednesl zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. V úvodním slovu si dovoluji pouze připomenout, že tato banka je zisková, to znamená, že se jedná o ziskovou instituci, a za druhé, že seznam vlastníků této banky pomůže České republice v rozvoji, řekněme, ekonomické diplomacie, kdy se zaměřuje na financování malého a

středního podnikání v zemích, kde Československo má ještě velice dobrý zvuk a je zárukou kvality. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování číslo 121. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru? Ptám se, kdo je pro. Zahájil jsem hlasování. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 121. Z přítomných 122 poslanců pro 97, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání v zahraničním výboru.

Děkuji panu ministrovi životního prostředí, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 206.

Přejdeme k bloku druhých čtení. Dalším bodem našeho jednání je

179.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Tuniskou republikou, podepsaná v Praze 20. listopadu 2015
/sněmovní tisk 690/- druhé čtení**

Žádám ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou, aby provedla úvodní slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, tato smlouva je standardní smlouvou tohoto typu. Jejím úkolem je především vymezit, ve kterém státě bude migrující pracovník platit sociální a zdravotní pojištění, a vlastně se podobá smlouvám o zamezení dvojímu zdanění. Z hlediska věcného zahrnuje oblast dávek nemocenského, zdravotního a důchodového pojištění, pracovních úrazů a nemocí z povolání a dávek v nezaměstnanosti.

K ratifikaci této smlouvy se již kladně vyslovil Senát Parlamentu České republiky. V souladu s doporučením zahraničního výboru si dovoluji požádat o podobný souhlas i vás. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí Michaela Marksově. Protože zpravodaj zahraničního výboru Jiří Mihola není přítomen, ale jde o druhé čtení, tak zahraniční výbor pověřil paní poslankyni Janu

Fischerovou. Můžeme bez hlasování, protože jde o druhé čtení, vyslechnout zpravodajskou zprávu paní poslankyně Jany Fischerové. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo. Ještě jednou, dámy a pánové, nyní tedy zahraniční smlouva ve druhém čtení, která se týká, jak říkala paní ministryně, Tuniska – sociálního zabezpečení. Na schůzi k tomuto proběhla velmi racionální debata bez jakýchkoliv negativních připomínek.

Dovolím si přečíst usnesení zahraničního výboru z 24. schůze ze dne 30. března tohoto roku:

Po odůvodnění náměstkyně ministryně práce a sociálních věcí Ivy Merhautové, zpravodajské zprávě poslance Jiřího Miholy a po rozpravě zahraniční výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Smlouvy o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Tuniskou republikou, podepsané v Praze 20. listopadu 2015;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Fischerové a otevírám rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem. To jste slyšeli.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 122 a ptám se, kdo je pro ratifikaci této smlouvy. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 122 z přítomných 122 pro 100, proti nikdo. Návrh byl přijat. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas. Tato smlouva je tedy schválena.

Končím bod 179. Děkuji paní ministryni, děkuji zpravodajce.

Pokračovat budeme bodem

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Albánskou republikou o sociálním zabezpečení, podepsaná v Praze 13. října 2015
/sněmovní tisk 691/ - druhé čtení**

Paní ministryně je připravena. Úvodní slovo přednese ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, stejně jako v předchozím případě se opět jedná o standardní smlouvu tohoto typu, kde je to zase podobné jako zamezení dvojímu zdanění. Jedná se o to, kde a kdo má platit zdravotní a sociální pojištění a kde ho čerpat. Tady musím říci, že co se týče Albánie, tak máme pocit, že se tady zaplní taková dílčí mezera v našich smluvních vztazích v rámci Evropy a zároveň můžeme podpořit ekonomické vztahy mezi oběma státy, kde ale ta intenzita zatím není příliš velká.

Ratifikaci také podpořil Senát Parlamentu České republiky. Opět ji doporučil i zahraniční výbor Sněmovny, a proto vás prosím o vyslovení souhlasu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí. Žádám zpravodaje zahraničního výboru poslance Leo Luzara, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 691/1. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovolu mi, abych vás seznámil s usnesením zahraničního výboru z 24. schůze ze dne 30. března vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Albánskou republikou o sociálním zabezpečení, podepsaná v Praze 13. října 2015:

Po odůvodnění náměstkyně ministryně práce a sociálních věcí Ing. Ivy Merhautové, zpravodajské zprávě poslance Lea Luzara a po rozpravě zahraničního výboru

I. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Albánskou republikou o sociálním zabezpečení, podepsané v Praze 13. října 2015;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru – čímž jsem tak učinil. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Není tomu tak. Rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem, to znamená té části, která říká, že doporučujeme schválit ratifikaci.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 123, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro schválení tohoto vládního návrhu. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 123 z přítomných 122 pro 96, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji paní ministryni, děkuji zpravodaji.

Budeme pokračovat, a to bodem

181.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 183
o ochraně mateřství, přijatá na 88. zasedání Mezinárodní konference práce
v Ženevě dne 15. června 2000
/sněmovní tisk 737/ - druhé čtení**

Paní ministryně je stále připravena. Žádám ji tedy, aby uvedla tento tisk.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, také tento podnět k ratifikaci této úmluvy vzešel ze strany Českomoravské konfederace odborových svazů. Tato úmluva upravuje zakázané práce pro těhotné a kojící ženy, upravuje minimální délku a další náležitosti mateřské dovolené, výši a povahu peněžitých dávek ženám na mateřské dovolené, ochrannou dobu a otázky návratu žen do zaměstnání po skončení mateřské dovolené. Dále úmluva stanovuje zákaz diskriminace z důvodů mateřství a požadavek na poskytnutí přestávek na kojení. (V sále je hluk.)

Tato úmluva je v souladu s ústavním pořádkem České republiky. V naprosté většině otázek vnitrostátního právního řádu jsou již ty závazky v naší legislativě obsaženy. Máme zde ale takovou jedinou věc, kde žádáme výjimku. Jedná se o otázku žen, které vykonávají práci na dohody o provedení práce nebo dohody, které se konají mimo pracovní poměr, protože tyto ženy takto vlastně nechráníme ani před výpovědí, ani okamžitým zrušením pracovního poměru ze strany zaměstnavatele, a tato kategorie matek také nedosáhne na nárok na přestávky na kojení. Je to vzhledem k tomu, že prostě to jsou práce opravdu konané mimo pracovní poměr, nebo mimo ten hlavní pracovní poměr a někdy se z toho ani neplatí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, já vás přeruším a tentokrát požádám vaše stranické kolegy, ale se zklidnili a nechali vás v klidu to odůvodnit, protože hluk v sále je nepřiměřený. Děkuji. Můžete pokračovat.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Já také děkuji. Takže v rámci ratifikačního procesu je na základě článku 4 úmluvy nutné učinit prohlášení, ve kterém bude stanovena délka mateřské dovolené závazná pro členský stát. Takže v tomto doprovodném prohlášení se tedy navrhuje uvést, že délka mateřské dovolené v našem případě je 28 týdnů.

Jinak ten předkládaný materiál byl předmětem jednání výboru pro sociální politiku a zahraničního výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. V obou případech bylo rozhodnuto o schválení ratifikace i toho doprovodného prohlášení i toho vynětí žen vykonávající práce na dohody, vlastně mimopracovní poměr. Materiál byl rovněž předmětem jednání výboru pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost a výboru pro zdravotnictví a sociální politiku Senátu Parlamentu ČR a opět v obou těchto výborech bylo jednohlasně rozhodnuto o schválení této ratifikace i toho doprovodného prohlášení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí Michaela Marksově a konstatuji, že usnesení výboru pro sociální politiku bylo doručeno jako sněmovní tisk 737/2 a usnesení zahraničního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 737/1. Nejdříve žádám zpravodajku výboru pro sociální politiku poslankyni Markétu Adamovou, aby přednesla zpravodajskou zprávu, a požádám o to, aby se připravila paní poslankyně Jana Fischerová. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo. Co se týče této mezinárodní úmluvy, tak výbor pro sociální politiku na 42. schůzi 8. června 2016 vyslovil souhlas s ratifikací, a to konkrétně doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout usnesení, kde dává souhlas k ratifikaci, pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny a mě jako zpravodajku zmocňuje, abych tuto zprávu podala právě zde, jak činím. Děkuji. (Potlesk z řad TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce. Budeme pokračovat zpravodajskou zprávou zahraničního výboru a požádám paní zpravodajku Janu Fischerovou o její zpravodajskou zprávu. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Já také děkuji za slovo. Také budu stručná. Náš výbor zahraniční projednával toto na 25. schůzi 26. května tohoto roku a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout usnesení, které dává souhlas k ratifikaci Úmluvy Mezinárodní organizace práce č. 183, pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny, a zmocňuje mě jako zpravodajku výboru, abych toto přednesla na dnešní schůzi Sněmovny Parlamentu ČR. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce zahraničního výboru. Otevírám rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se hlásí někdo z místa. Není tomu tak, proto rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení. Obě usnesení jsou shodná a rozhodneme v hlasování číslo 124. Ptám se, kdo s návrhem usnesení souhlasí. Zahájil jsem hlasování. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 124, z přítomných 120 pro 90, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji paní ministryni, děkuji zpravodajkám a končím bod 181.

Pokračovat budeme bodem 182, to je

182.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby podepsaná ve Znojmě dne 21. ledna 2016 /sněmovní tisk 729/- druhé čtení

Jde o sněmovní tisk 729 a žádám ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka, aby za vládu to uvedl.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, dovoluji mi představit vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu Rámcová smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby podepsaná dne 21. ledna 2016 ve Znojmě. Dosud byla přeshraniční spolupráce mezi Českou republikou a Rakouskem, která zahrnuje i zdravotnickou záchrannou službu jako součást IZS, upravena pouze pro případ pomoci při katastrofách a mimořádných událostech. Základním motivem pro navázání přeshraniční spolupráce v této oblasti je časové hledisko dostupnosti zdravotnické záchranné služby v příhraničním území. Přeshraniční spolupráce se na české straně bude dotýkat Jihočeského kraje, kraje Vysočina a Jihomoravského kraje a v Rakousku spolkových zemí Horní Rakousko a Dolní Rakousko.

S ohledem na vnitrostátní rozdělení kompetencí v oblasti zdravotnické záchranné služby v obou státech, kdy v České republice mají zákonnou odpovědnost za její zajištění kraje a v Rakousku jsou odpovědné spolkové země, je předkládána mezinárodní smlouva koncipovaná jako rámcová. Při vyjednávání o textu sloužila za vzor rámcová smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo.

Rámcová smlouva vymezuje základní právní rámec pro přeshraniční spolupráci, umožňuje výjimky ze stávající vnitrostátní právní úpravy a ponechává prostor pro konkretizaci pravidel a podmínek této spolupráce v jednotlivých příhraničních oblastech na domluvu oprávněných subjektů, to je v České republice dotčených krajů a v Rakousku spolkových zemí. Využití a faktické naplnění přeshraniční spolupráce tak bude na rozhodnutí krajů a předpokládá uzavření samostatných ujednání o přeshraniční spolupráci.

Vládní návrh byl dne 5. dubna 2016 projednán ve výborech Senátu Parlamentu ČR, a to ve výboru pro zdravotnictví a sociální politiku a ve výboru pro zahraniční věci, v plénu Poslanecké sněmovny Parlamentu byl v 1. čtení projednán dne 12. dubna 2016. Výbor pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny Parlamentu projednal vládní návrh dne 28. dubna 2016 a zahraniční výbor Poslanecké sněmovny dne 26. května 2016. Senát Parlamentu vyslovil dne 25. května 2016 souhlas s ratifikací.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, žádám vás tímto o vyslovení souhlasu s ratifikací této mezinárodní smlouvy a děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zdravotnictví Svatopluku Němečkovi a konstatuji, že usnesení zahraničního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 729/2, usnesení výboru pro zdravotnictví bylo doručeno jako sněmovní tisk 729/1. Máme jednoho jediného zpravodaje za oba výbory, to je zpravodaj zahraničního výboru i zpravodaj výboru pro zdravotnictví poslanec Pavel Holík. Požádám ho, aby přednesl obě zpravodajské zprávy. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Pavel Holík: Dobrý den, pane předsedající, děkuji za slovo. Dovolte mi, abych přednesl usnesení zahraničního výboru, který projednal daný návrh smlouvy, a to z 25. schůze ze dne 26. května 2016, k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby, podepsaná ve Znojmě 21. ledna 2016.

Po odůvodnění náměstkyně ministra zdravotnictví Mgr. Lenky Taie Kolaříkové, zpravodajské zprávy posl. Pavla Holíka a po rozpravě zahraniční výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Rámcové smlouvy mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o přeshraniční spolupráci v oblasti zdravotnické záchranné služby podepsané ve Znojmě dne 21. ledna 2016;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji vám za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Vzhledem k tomu, že usnesení jsou shodná, můžeme se jimi zabývat. Otevíráme rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Hlásí se někdo z místa? Nikdo se nehlásí.

Zbývá nám tedy hlasovat o předloženém návrhu usnesení. Rozhodneme hlasováním číslo 125. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem na usnesení, které přednesl pan zpravodaj Holík za výbor. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 125, z přítomných 121 poslanců hlasovalo pro 93, proti nikdo. Návrh byl schválen. Usnesení bylo schváleno a vyslovili jsme souhlas s ratifikací této rámcové úmluvy.

Po skončení bodu č. 182 na upozornění z pléna vás všechny odhlásím a žádám o novou registraci. Přihlaste se prosím svými identifikačními kartami.

Budeme pokračovat bodem č. 185 a půjde o

185.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Chilskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, která byla podepsána v Santiagu de Chile dne 2. prosince 2015 /sněmovní tisk 705/ - druhé čtení

Z pověření vlády za ministra financí a místopředsedu vlády Andreje Babiše uvede tento tisk ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové Česká republika má v současné době uzavřeny mezinárodní smlouvy týkající se zamezení dvojímu zdanění s více než osmdesáti státy světa, Chile však mezi nimi dosud chybí. V kontextu mezinárodního zdanění je přitom zcela zásadní, zda země, která má jistou roli v obchodních i finančních záměrech českých daňových poplatníků, má uzavřenu daňovou smlouvu s naším státem, a to je jistě i případ Chile.

Pro vaši informaci uvádím, že v dubnu letošního roku vyslovil souhlas s ratifikací této smlouvy Senát Parlamentu České republiky.

Smlouva, která se ve vzájemných vztazích mezi Českou republikou a Chilskou republikou v současnosti navrhuje, řeší zdaňování a vyloučení mezinárodního dvojího zdanění veškerých druhů příjmů a majetku. Smlouva používá jako hlavní metodu vyloučení dvojího zdanění příjmů a majetku českých daňových rezidentů metodu prostého zápočtu zahraniční daně. Sjednaná smlouva nenahrazuje vnitrostátní daňové předpisy, a nemůže tak založit novou daňovou povinnost, ale pouze povinnost vyplývající z vnitrostátních předpisů upravuje. Řeší případy, kdy právo vybrat daň mají ve svém vnitrostátním právu zakotvené oba signatářské státy. V těchto situacích je smlouva zajiště nadřazena vnitrostátnímu předpisu.

Smlouva standardně upravuje základní formy spolupráce mezi příslušnými úřady obou zemí, rovněž tak zásadu nediskriminace, neformální řešení sporů případně vzniklých při jejím provádění a zajišťí relevantní výměnu informací mezi příslušnými úřady obou států.

Uzavření smlouvy nebude mít přímý dopad na státní rozpočet České republiky. Celkový přínos plynoucí z jejího uzavření bude záviset na tempu rozvoje jednotlivých forem hospodářské spolupráce.

Na základě výše uvedeného a řečeného vás tedy prosím, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vzala zmíněné skutečnosti v úvahu při projednávání této mezinárodní smlouvy a vyslovila souhlas s její ratifikací. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Richardu Brabčovi. Konstatuji, že usnesení zahraničního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 705/2. Návrh iniciativně projednal rozpočtový výbor, usnesení rozpočtového výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 705/1.

Nejprve požádám zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Karla Raise, aby přednesl zpravodajskou zprávu, a pak požádám paní kolegyni Miloslavu Vostrou, která bude zpravodajkou rozpočtového výboru. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. Přednesl bych usnesení zahraničního výboru z 24. schůze ze dne 30. března 2016 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Chilskou republikou o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňového úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, která byla podepsána v Santiagu de Chile dne 2. prosince 2015. Jedná se o sněmovní tisk 705.

Po odůvodnění náměstka ministra financí Mgr. Ondřeje Landy a zpravodajské zprávy poslance Karla Raise a po rozpravě zahraniční výbor

1. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Chilskou republikou o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daně z příjmu a z majetku, která byla podepsána v Santiagu de Chile dne 2. prosince 2015;

2. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

3. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru, což tímto činím.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zpravodaji zahraničního výboru panu poslanci Karlu Raisovi a nyní prosím zpravodajku rozpočtového výboru Miloslavu Vostrou, aby se ujala slova.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, tímto vládním návrhem se zabýval rozpočtový výbor na své 37. schůzi dne 16. března 2016 a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi Českou republikou a Chilskou republikou o zamezení dvojího zdanění

a zabránění daňovému úniku v oboru daně z příjmu a z majetku, která byla podepsána v Santiagu de Chile 2. prosince 2015. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní zpravodajko. Otevírám rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Vidím přihlášku pana předsedy klubu ODS Zbynka Stanjura a eviduji přihlášku pana kolegy Laudáta. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Měl bych pár doplňujících dotazů na pana ministra. Podle mě je Chile významná země, jestli by nás tedy mohl seznámit, jaké byly objemy vzájemného obchodu v letech 2015 a 2014. A jestli by nám mohl říci nějaké významné chilské investice v České republice nebo významné české investice v Chile. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Pan ministr jistě odpoví po vystoupení předsedy klubu TOP 09 Františka Laudáta, který se přihlásil. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já mám jen takovou krátkou poznámku, když vidím, jak to tady vypadá za mými zády (ve vládní lavici). Nebylo by přece jen z hlediska chodu vlády racionálnější, kdyby tyto smlouvy tady předkládal a naučil se je dopředu pan Dienstbier? Pan ministr životního prostředí má velkou řadu problémů ve svém resortu, které by spíše měl řešit, než tady dělat ředitele zeměkoule. Stáhl jste zákon, jeho závěrečné hlasování, zřejmě kvůli volebním záležitostem. Ve středu se mělo zahájit závěrečné hlasování o zákoně o ochraně přírody. Myslím si, že byste měl spíš pracovat, a toto by předkládal Dienstbier. Bylo by to pro chod vlády i pro republiku lepší. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nikdo se nehlásí do rozpravy. Pan ministr se hlásí, prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Ten objem vzájemného obchodu byl v roce 2014 téměř 100 mil. amerických dolarů, číslo z roku 2015 nemám, ale bylo by srovnatelné. Konkrétní investice vám říci nemohu, ty teď nevím, nemám je v podkladech, ale určitě není problém je doplnit.

Panu kolegovi Laudátovi vaším prostřednictvím, pane předsedo. Já jsem prakticky multifunkční, mně to nebrání v práci, ani tady. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: V rozpravě ještě pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za ty odpovědi. Pak bych poprosil, ať to řeknete na financích – mě stačí, když mi to pošlou mailem, nemusí ani vypravovat žádný dopis. Ale když se pan ministr tak pochválil, jak je multifunkční, tak řekněme

si, proč byl vlastně stažen zákon ve třetím čtení, jak jsme to měli hlasovat včera. Protože budou krajské volby. To je celé.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Kdo dál v rozpravě? Pokud nikdo, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan ministr? (Nemám.) Nemá. Pan zpravodaj, paní zpravodajka? (Ne.) Také ne.

Přikročíme tedy k hlasování o navrženém usnesení. Konstatuji, že obě usnesení jsou shodná.

Budeme tedy hlasovat o souhlasu s ratifikací smlouvy mezi Českou republikou a Chilskou republikou o zamezení dvojího zdanění, zabránění daňových úniků v oboru daní z příjmu a z majetku.

Zahájil jsem hlasování číslo 126 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Je to hlasování pořadové číslo 126. Přítomných 108, pro 103, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodajům a končím bod 185.

Pan ministr správně zůstává u stolku zpravodajů, protože dále je tu bod

186.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy III Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu přijatá v Ženevě dne 15. května 2015
/sněmovní tisk 698/ - druhé čtení**

Pan ministr životního prostředí Richard Brabec je připraven přednést úvodní slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, tentokrát zase trochu z mé zahrádky, i když metamidofos bych na zahrádce asi mít nechtěl. Dovolte mi tedy představit vládní návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací změny přílohy 3 Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy. Protože se jedná o druhé čtení, opravdu se omezím jenom na základní zopakování.

Změna přílohy 3 se provádí za účelem zařazení nové chemické látky, a to pesticidu metamidofos, a v souladu se směrnicí, která se týká členských států Evropské unie. Tyto státy včetně České republiky však už od 30. června 2007 tuto látku nepoužívají. Česká republika se však jakožto smluvní strana úmluvy zavázala plnit závazky, které z ní pro Českou republiku vyplývají, a tedy zařazení této nové chemické látky do přílohy 3. Je tak důležitým opatřením pro naplňování cíle úmluvy.

Přijetí této látky do přílohy číslo 3 úmluvy nebude mít žádný dopad na veřejnou správu, podnikatelský sektor ani na státní rozpočet České republiky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi životního prostředí Richardu Brabcovi a žádám zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Pavla Holíka, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 698/1. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji ještě jednou za slovo. Dovolte mi, abych přednesl usnesení zahraničního výboru z 24. schůze ze dne 30. března 2016 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Přílohy 3 Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu přijatá v Ženevě dne 15. května 2015.

Po odůvodnění náměstka ministra životního prostředí Ing. Vladislava Smrže, zpravodajské zprávě poslance Pavla Holíka a po rozpravě, zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci změny Přílohy 3 Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu přijaté v Ženevě dne 15. května 2015. Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny, a zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli se hlásí někdo z místa. Není tomu tak. Rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem.

Ptám se, kdo souhlasí s návrhem na usnesení, a zahajují hlasování číslo 127. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 127. Z přítomných 108, pro 93, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi a zpravodaji a končím bod 186.

Dalším bodem našeho jednání je bod 187. Pan ministr životního prostředí Richard Brabec zůstal u stolku zpravodajů. Pan kolega Holík je také připraven. Jde o bod

187.

**Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh A a C Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech, přijaté v Ženevě dne 15. května 2015
/sněmovní tisk 711/- druhé čtení**

Prosím pana ministr životního prostředí, aby řekl úvodní slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Také budu stručný. Opět se jedná o druhé čtení. Jenom mi dovoluťe krátce připomenout vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh A a C Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech.

Na sedmém zasedání 15. května loňského roku v Ženevě došlo k zařazení nových látek do přílohy A a C úmluvy. Jedná se o zařazení hexachlorbutadienu do přílohy A a zařazení pentachlorfenolu a jeho solí a esterů do přílohy A a také zařazení polychlorovaných naftalenů se zvláštními výjimkami pro výrobu těchto chemických látek do přílohy A a také do přílohy C. Nově zařazené látky vážně poškozují lidské zdraví a životní prostředí. Organismy je velmi těžko odbourávají a navíc podléhají takzvanému dálkovému přenosu. Takže se jedná o nebezpečné látky, a proto je také navrhováno je do těchto příloh, do těchto seznamů, nově zařadit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi životního prostředí a žádám zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Pavla Holíka, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 711/1. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych přednesl usnesení zahraničního výboru z 24. schůze ze dne 30. března 2016 k vládnímu návrhu, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh A a C Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech, přijaté v Ženevě dne 15. května 2015.

Po odůvodnění náměstka ministra životního prostředí Ing. Vladislava Smrže, zpravodajské zprávy poslance Pavla Holíka a po rozpravě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci změn příloh A a C Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech, přijaté v Ženevě dne 15. května 2015. Za druhé pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, a za třetí zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zpravodaji a otevírám rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Z místa také nikoho nevidím. Rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o navrženém usnesení zahraničního výboru.

Hlasování číslo 128 jsem zahájil a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 128. Z přítomných 108, pro 91, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi a panu zpravodaji. Končím bod 187.

Ještě předložím jeden návrh. Je to bod

188.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou
České republiky a vládou Bahrajnského království o letecké dopravě
/sněmovní tisk 728/ - druhé čtení**

Není tu pan ministr dopravy, ale pověření ministra životního prostředí je připraveno. Žádám tedy pana ministra životního prostředí Richarda Brabce, aby uvedl tento vládní návrh.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuju, pane předsedající. Budu opravdu velmi stručný. Jedná se opět o druhé čtení, takže jenom připomenu, že vzájemné vztahy České republiky a Bahrajnského království v oblasti civilního letectví nejsou dosud upraveny platnou mezinárodní dohodou. Text navrhované dohody odpovídá současnému vývoji v oblasti civilního letectví, je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky včetně závazků vyplývajících z členství EU. Dovoluji si vás tímto požádat o podporu předložené dohody. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Místo zpravodajky zahraničního výboru Hany Aulické Jírovcové přednese zpravodajskou zprávu zahraničního výboru pan poslanec Leo Luzar. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane místopředsedo, zahraniční výbor se na 25. schůzi 26. května tímto bodem zabýval. Doporučil Poslanecké sněmovně dát souhlas s ratifikací dohody mezi vládou České republiky a vládou Bahrajnu. Pověřil zpravodaje přednést toto usnesení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Takže jde o sněmovní tisk 728/1, kde je doporučení schválit tento vládní návrh.

Rozhodneme o dohodě mezi vládou České republiky a vládou Bahrajnského království o letecké dopravě v hlasování číslo 129, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro schválení této dohody. Děkuji. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 129 z přítomných 105 pro 82, proti nikdo. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Tím končím bod 188. Děkuji panu ministrovi životního prostředí, děkuji zpravodaji a budeme pokračovat ve 14.30 hodin ústními interpelacemi. Tím jsme také vyhověli požadavku, aby rámcová úmluva o ochraně udržitelného rozvoje Karpát nebyla projednávána v dnešním dopoledni.

Dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 13.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, dovoluji vám, abych zahájila odpolední jednání.

Dříve, než budeme pokračovat dle schváleného programu, dovoluji vám načíst omluvy, které mi doputovaly na pult. Z pracovních důvodů se z dnešního odpoledního jednání omlouvá pan poslanec Sedláček, z osobních důvodů z odpoledního jednání se omlouvá pan poslanec Miloš Babiš. Pan poslanec Adámek se omlouvá z dnešního jednání od 14.30 do 16 hodin ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Lorencová se z dnešního jednání od 13 do 18 hodin omlouvá z rodinných důvodů, pan poslanec Kolovratník se z dnešního a zítřejšího jednání - z dneška odpoledne od 14.30 do 18 a zítra z celého dne – omlouvá z pracovních důvodů. Pan poslanec Mihola se omlouvá z celého dnešního dne bez udání důvodu, pan poslanec Lank se omlouvá z dnešního jednání mezi 14.30 a 19 z pracovních důvodů. Pan poslanec Jan Zahradník se od 15 hodin dnešního dne do konce jednacího dne a zítra celý den z osobních důvodů také omlouvá. Pak ještě jedna omluva paní poslankyně Válkové, která se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Dalším bodem podle našeho programu jsou

260. Ústní interpelace

Ústní interpelace jsou určené předsedovi vlády České republiky, vládě České republiky a ostatním členům vlády. Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády pana Bohuslava Sobotku či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 do 16 hodin. Na ostatní členy vlády pak od 16 do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozděleny do lavic.

Nyní dávám slovo paní poslankyni Janě Fischerové, která byla vylosována na prvním místě, aby přednesla ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Bohuslava Sobotku. Připraví se pan poslanec Jiří Koubek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji vám za udělení slova. Přeji vám příjemné odpoledne.

Pane premiére, přejdu přímo k tématu. Moje interpelace se týká České republiky a její pozice ve vyjednávání o brexitu. Napsala jsem si pár poznámek, čili z toho budu vycházet.

Je jasné, že minimálně z technických důvodů bude muset při vyjednávání o odchodu Velké Británie z Evropské unie dojít k jistému otevření evropských smluv. Máme nyní tedy výchozí pozici, kdy máme opravdu šanci usilovat o úpravu těchto smluv ve prospěch České republiky. Minimálně musí dojít k tomuto otevření k odstranění zmínek o úpravě hlasovacích práv Velké Británie v Radě, která už tam samozřejmě nebude, a počty europoslanců Evropského parlamentu tedy. Já sleduji vystoupení pana státního tajemníka pro evropské záležitosti, sleduji vaše vystoupení

mediálně a nyní vnímám současně citelně, musím říci bohužel, hádky mezi koaličními stranami. A mám proto obavy, zda česká vláda má nějakou společnou pozici k tomuto vyjednávání.

Pane premiére, tímto vás žádám, abyste využili otevření smluv minimálně k tomu, aby Česká republika vyjednala výjimku ze společné azylové a migrační politiky a nemusely se na ni vztahovat kvóty - což slyšíme od našich občanů dennodenně a chodí nám všem maily a je to pro ně asi v tuto dobu to nejpodstatnější, migrační krize a vše s tím spojené - a další navrhovaná opatření. Myslím tím např. sjednocení azylového řízení, sjednocení sociálních dávek atd. To jsou opravdu návrhy, které slychávám. Dnes dopoledne při písemných interpelacích, cituji vaše slova: "rozdíl v našem pohledu na zahraniční politiku", když jste odpovídal na interpelaci, a já myslím, že na toto bychom měli mít všichni stejný. Tak mě zajímá opravdu, v čem se pokročilo, co už bylo vykonáno v tomto směru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu pana premiéra. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, myslím, že je to docela zajímavé, ten vývoj, protože ačkoliv referendum ve Velké Británii už proběhlo před nějakou dobou a my všichni tady v Evropě diskutujeme o tom, co bude znamenat brexit a jaké podmínky vyjednáme s Velkou Británií, tak Velká Británie zatím ještě stále formálně neoznámila Evropské unii, to znamená, neřekla svým partnerům v souladu se smlouvami, že vystupuje z Evropské unie. To znamená, zatím chybí ten klíčový krok, který by měla učinit britská vláda, to znamená říci, že vystupuje z Evropské unie, a od toho okamžiku, tak jak smlouvy předpokládají, začne běžet ona minimální dvouletá lhůta pro jednání s Brity o tom, za jakých podmínek z Evropské unie Velká Británie odejde. Samozřejmě že pro nás to není nikterak stresující situace, protože do doby, než Velká Británie z Evropské unie vystoupí, tak platí práva a povinnosti členů i pro Velkou Británii, což je pro nás důležité zejména z hlediska našich občanů, kteří ve Velké Británii pracují, aby měli stejné podmínky na britském pracovním trhu jako Britové. Je to důležité i proto, že Velká Británie i nadále přispívá do společného evropského rozpočtu, ze kterého je tedy ten rozpočet financován, a my jako čistý příjemce z evropských fondů díky tomu nejsme aktuálně ohroženi tím, že bychom teď aktuálně museli krátit peníze, se kterými počítáme v našich veřejných rozpočtech.

Takže zatím Britové oznámení nepodali. Myslím si, že my jsme jasně deklarovali, celá sedmadvacítka bez Velké Británie, že máme zájem na tom, aby v reálném čase Britové začali jednání, a já si dost dobře nedokážu představit, že bychom pokračovali v tomto stavu ještě nějakou dobu po začátku nového roku. Předpokládám tedy, a zatím očekávání v Evropě je takové, že by Britové mohli na přelomu letošního a příštího roku oznámit to, že vystupují z Evropské unie i formálně.

Je to velká změna, s tím určitě souhlasím. Česká republika na ni musí být připravena, Evropa na ni určitě bude reagovat. Já si myslím, že my jsme se do toho pustili hned jako česká vláda. Vláda zřídila pracovní skupinu pro vystoupení Velké

Británie z Evropské unie a pro řešení otázek spojených s budoucím směřováním Unie. Té skupině předsedá tajemník pro evropské záležitosti Tomáš Prouza a konkrétní návrhy, které pracovní skupina vypracuje, by měly být představeny do konce září letošního roku. To je tedy skupina, která funguje na bázi zástupců jednotlivých ministerstev. Začala se již scházet a intenzivně pracuje na tom, abychom formulovali náš národní zájem, který v této souvislosti budeme prosazovat.

Stejně tak se již poprvé sešla i politická pracovní skupina, kterou jsem inicioval i na základě výzvy opozice v Poslanecké sněmovně, to znamená, byly přizvány všechny parlamentní strany ke komunikaci o tom, jaké návrhy bude Česká republika předkládat, pokud jde o budoucí změny v Evropské unii. Já se teď nechci pouštět do diskuse o tom, do jaké míry bude potřeba otevírat smlouvy v souvislosti s brexitem, a nemyslím si ani, že by to měla být klíčová priorita české vlády primárně se zaměřit na otevírání smluv. Myslím si, že bychom se měli zaměřit na to, jak pozitivně změnit fungování Evropské unie tak, aby Evropská unie byla akceschopnější, aby lépe vnímala potřeby svých členských států, ale i taky potřeby svých občanů.

Myslím, že bychom se tedy měli zaměřit na prosazování dvou klíčových cílů. Tím prvním by měla být dlouhodobá prosperita členských států, to znamená zajištění takové Evropy, která bude vytvářet dobré podmínky pro hospodářský růst a zaměstnanost. Měli bychom využít těch čtyř základních svobod a měli bychom je chránit v rámci Evropské unie. Měli bychom využít Schengenu, volného pohybu, a měli bychom ho chránit a měli bychom také využít evropské fondy k tomu, abychom dál podporovali rozvoj těch chudších částí Evropské unie, mezi které stále ještě patří i velká část České republiky. To znamená využít všechny nástroje na podporu růstu.

No a ta druhá klíčová priorita, kde si myslím, že je široká shoda, i v Evropě už se ta shoda rodí, je, že bychom měli posílit bezpečnost před vnitřními a vnějšími hrozbami, to znamená, že bychom měli usilovat o to, aby tady byla silnější společná zahraniční a bezpečnostní politika, že bychom měli pracovat na projektu společné evropské armády, společné ochraně vnějších schengenských hranic, lepším boji proti ohrožení terorismem, proti organizovanému zločinu. Prostě Evropa by měla být garantem bezpečí pro občany. To jsou řekněme ty věčné cíle, se kterými koneckonců také jako předseda české vlády pojedou do Bratislavy.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Paní poslankyně Fischerová, chcete položit doplňující otázku? Prosím.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za odpověď. Ta poslední slova, pane premiére, o společné evropské armádě, na to budeme mít asi různé názory. Jsme členem NATO a tam slibujeme, že budeme tedy zvyšovat příjmy. Tedy náš vklad, naše spoluúčast. Čili bych se věnovala jedné prioritě.

Ale teď ještě dám doplňující otázku. Prosím pěkně, vím, že toto pondělí v Krynici v Polsku zasedala V4 a z médií jsem se dočetla, že ne všechny názory byly jednotné. Myslím, že se mluvilo tedy o budoucnosti Evropské unie. Čili bych potřebovala konkrétní odpověď, v čem se to zejména lišilo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Poprosím pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: I když V4 prokázala velkou míru soudržnosti, tak ne na všechno nutně musíme mít v rámci V4 společný názor. Kde jsme se shodovali v rámci V4, je právě ten důraz na posílení bezpečnostní dimenze evropské spolupráce. Myslím si, že jednoznačně pozitivně k projektu společné evropské armády se vyjádřilo Maďarsko, podporu diskusi na toto téma vyjádřilo také Slovensko.

Shodli jsme se na tom, že Evropa by měla více spolupracovat při ochraně svých vnějších hranic, že bychom se měli soustředit na to, abychom řešili migraci tam, kde vzniká, to znamená na podporu těch zemí, které jsou zdrojovými územími migrace. Shodujeme se v rámci V4 také na tom, že nepřípadá v úvahu, aby v Evropě byla otevírána otázka kvót povinného přerozdělování uprchlíků, a že nesouhlasíme s tím, aby byly národní pravomoci v oblasti migrační politiky přenášeny na centrální evropskou úroveň. Tady si myslím, že minimálně v těchto oblastech panuje shoda.

Stejně tak panuje shoda i na tom, že bychom měli i nadále podporovat využití evropských fondů, evropské kohezní politiky, hájit čtyři svobody, hájit je i ve vztahu k Velké Británii, pokud jde o naše lidi, kteří dneska ze středu Evropy ve velké Británii pracují.

Tam, kde jsou rozdíly, tak je otázka toho, zdali jednotlivé země si dokážou představit nějaké otevírání stávajících evropských smluv. Tady Polsko a Maďarsko má názory, které v zásadě nevylučují otevírání smluv, ale nechtějí tím tu diskusi začínat. Slovensko a Česká republika jsou v tomto směru rezervovanější a rádi bychom spíše mluvili o praktickém zlepšení fungování Unie a institucí na bázi stávajících smluv.

A ještě na jedné věci se shodujeme, a to je, že politickou iniciativu v Evropské unii musí mít Evropská rada, kde jsou zastoupeni předsedové vlád jednotlivých zemí. Tu politickou iniciativu nemůže mít z povahy věci Evropská komise, ale musí tady být rovnováha mezi evropskými institucemi, mezi Evropskou radou, Evropskou komisí a parlamentem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní již prosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Jiří Koubek, aby přednesl svou interpelaci na pana premiéra.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, paní místopředsedkyně.

Vážený pane premiére, obracím se na vás v následující záležitosti. Společnost ČEZ se rozhodla prodat zhruba 740 bytů na pražském sídlišti v Písnici. Jedná se o staré sídliště včetně veřejného prostranství, které má více než sedm hektarů a žije na něm zhruba jedna čtvrtina obyvatel Městské části Praha-Libuš. Spolu s těmito byty také prodává nedaleké obchodní centrum, ale to není předmětem mé interpelace, chci se zabývat tím bytovým fondem.

Není to poprvé, co se společnost ČEZ rozhodla prodat tento rozsáhlý bytový fond. Poprvé to bylo již v roce 2003. Tehdy společnost ČEZ vybídla občany, aby založili bytová družstva, s tím, že jim byty budou prodány. Lidé si tehdy vzali hypotéky, popřípadě rozprodali jiné nemovitosti, tak aby měli dostatek financí na to, aby mohli závčas splatit částku, kterou ČEZ od nich požadoval. A nutno říci, že lidé byli ochotni tuto částku zaplatit a byli připraveni si byty odkoupit. Ovšem čtrnáct dní před podpisem smlouvy tehdy společnost ČEZ od své nabídky odstoupila.

Nyní se po dvanácti letech znovu společnost ČEZ rozhodla k prodeji bytového fondu, ovšem včetně již pozemku veřejného prostranství, ale nabídku neučinila přímo nájemníkům, ale rozhodla se celé sídliště prodat veřejnou državou, resp. tomu, kdo nabídne nejvyšší sumu. ČEZ v minulosti prodával své byty v jiných městech, ale prodával je nájemníkům. Touto formou bylo prodáno několik tisíc bytů. Jistěže ne všichni nájemci této možnosti využili, neměli peníze nebo třeba jenom prostě nechtěli, ale tuto nabídku dostali. Bohužel obyvatelé sídliště Písnice tuto nabídku nemají, protože ji od společnosti ČEZ nedostali.

Mám na vás otázku: Jak se budete touto kauzou zabývat? Ono to nepůsobí příliš transparentně a byl bych rád, aby vám pan ministr financí, který je vašim kolegou ve vládě a je vám odpovědný, celou kauzu podrobně vysvětlil a vy jste se tou kauzou podrobně mohl zabývat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já především děkuji za upozornění na tuto věc. Vyžádal jsem si podklady od Ministerstva financí. Předpokládám, že Ministerstvo financí si vyžádalo tyto podklady od společnosti ČEZ z určité části. A já bych si dovolil v tuto chvíli jenom velmi stručně reagovat na základě informací, které jsem k této interpelaci dostal k dispozici.

Především chci připomenout, že bytové domy na sídlišti Písnice získala společnost ČEZ do svého majetku na základě privatizačního projektu a bylo to v letech 1990, zejména tedy v roce 1995 a následně, kdy společnost ČEZ získala tyto bytové objekty, bytové domy a také související pozemky. Čili byla to součást privatizace majetku státního podniku České energetické závody, státní podnik. A v rámci této privatizace kolem roku 1995 byty přešly na ČEZ.

Skutečně platí, že ten bytový fond byl připraven k prodeji už v roce 2001, ale v roce 2003 byl prodej družstvům složeným z nájemníků pozastaven z důvodu toho, že společnost ČEZ obdržela nevyžádané nabídky investora z externího prostředí. Tato skutečnost pak vyústila v několik soudních sporů ze strany nájemníků prodávaných bytů o povinnost vlastníka byty prodat. Spory trvaly až do roku 2012 s výsledkem toho, že soudy daly za pravdu společnosti ČEZ. Společnost ČEZ tedy uvádí, že na základě povinnosti vlastníka jednat s péčí řádného hospodáře a s ohledem na sociálně ekonomickou situaci v hlavním městě České republiky společnost rozhodla o variantě prodeje formou veřejné soutěže o nejvýhodnější nabídku. Rozhodnutí o prodeji

bytového fondu v Praze bylo podloženo výpočty v několika variantách, které stanovily ekonomickou výhodnost takto stanoveného způsobu prodeje. Společnost uvádí, že tuto strategii projednaly orgány společnosti ČEZ a dozorčí rada.

V té informaci, kterou mám k dispozici, je také obsažena část, která se týká sociálního hlediska, které bylo zařazeno do podmínek této veřejné soutěže. Jedná se o možnosti závazku budoucího vlastníka, závazek zájemce učinit nejpozději ve lhůtě do tří let od podpisu kupní smlouvy veškerá právní jednání směřující k prohlášení o rozdělení práva k nemovité věci, povinnost nabídnout přednostně ke koupi nájemcům užívajícím jednotlivé jednotky ke dni zápisu těchto jednotek do katastru nemovitostí s tím, že by měla být stanovena kupní cena pro takovýto prodej. Dále závazek zájemce ponechat výši nájemného v jednotlivých bytech ve stávající výši, a to zejména po dobu pěti let od uzavření kupní smlouvy, anebo závazek zájemce nezvýšit nájemné v jednotlivých bytech o více než deset procent, a to po dobu pěti let ode dne uzavření kupní smlouvy.

Ta situace není z pohledu vlády jednoduchá, protože nakládání s majetkem společnosti ČEZ, kde tedy stát vlastní 70 % akcií, ale zbylé akcie vlastní soukromí akcionáři, tak nakládání s majetkem té společnosti se jako u kterékoli jiné obchodní společnosti řídí zákonem o obchodních korporacích. Patří to do oblasti obchodního vedení společnosti, která spadá do kompetence představenstva společnosti. A podle toho zákona, který jsem citoval, není nikdo oprávněn udělovat představenstvu pokyny týkající se obchodního vedení společnosti.

Ministerstvo financí je jedním z akcionářů společnosti ČEZ a nemá ze zákona oprávnění zasahovat do obchodního vedení společnosti, a to přesto, že je akcionářem majoritním. Přesto jsem byl ujištěn o tom, že Ministerstvo financí se bude danou záležitostí intenzivně zabývat, požádá své zástupce v Dozorčí radě společnosti ČEZ, aby této veřejné soutěži věnovali zvýšenou pozornost. Platí také, že současní nájemníci si mohou založit družstvo a toho výběrového řízení se také zúčastnit.

Mám zde také obsaženu informaci o tom, že akcioví investoři indikovali podání trestního oznámení na vedení ČEZ, pokud prodá byty za netržní ceny, a taktéž na každého, kdo se ve veřejném prostoru v tomto smyslu vyjádří a má rozhodovací pravomoci. Údajně by se mohlo jednat o navádění k trestnému činu porušení péče při správě cizího majetku.

Pro mne je tedy samozřejmě důležité za prvé, aby byla realizována taková varianta prodeje, která bude maximálně transparentní, to znamená, bude tady zcela transparentní proces, bude zohledněn sociální aspekt a bude postupováno v souladu s péčí řádného hospodáře.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Váš čas, pane premiére, omlouvám se, ale hodiny jsou neúprosné. (Premiér: Ano.) Nyní nastává čas pro doplňující otázku pana poslance Koubka. Prosím.

Poslanec Jiří Koubek: Vážený pane premiére, děkuji za odpověď, že se tím budete zabývat. Abych vás ještě uvedl trošku do situace. Ti nájemníci jsou hodně znevýhodnění tím, že nemohou úplně tu nabídku podat. Společnost ČEZ, která

připravovala tento prodej několik let, tuto skutečnost oznámila nájemníkům 27. června t. r., tedy krátce před prázdninami, před dovolenými, s tím, že nabídka musí být podána do 21. října. Tedy vyvolání dojmu, že nájemníci mohou založit bytové družstvo, domluvit se s bankou na úvěru, je prostě falešný dojem a tito nájemníci byli už minimálně v tomto ohledu velice znevýhodnění.

Navíc si musíme uvědomit, že tito lidé investovali do svých bytů nad rámec běžné údržby mimo jiné právě proto, že společnost ČEZ 15 let dělala na ty lidi dobrý dojem, že jim ty byty jednou budou odprodány. To znamená, na mě to dělá velkou hořkost z toho, že celý ten proces není transparentní, a jsem rád, že jste toto slovo zmínil a že se tím budete zabývat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pan premiér bude reagovat. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já zde mám k dispozici orientační harmonogram té veřejné soutěže, a skutečně, jak pan poslanec uvedl, je zde termín pro podání nabídek 21. října letošního roku. A mám zde také informaci, že skutečně o tom prodeji, o tom záměru prodeje byli všichni nájemníci informováni 27. 6. letošního roku. Souhlasím s názorem pana poslance, že to je tedy velmi krátká lhůta i vzhledem k tomu, jak dlouho byl celý ten proces připravován, a určitě se budu zajímat o to, proč byla stanovena takováto lhůta a zdali by nebylo možné například v rámci transparentního procesu uvažovat o tom, aby byl poskytnut dostatečný prostor pro všechny zájemce, kteří by se chtěli zúčastnit tohoto výběrového řízení, aby tady nebyla jakákoli diskriminace, aby tady skutečně byly rovné, férové podmínky. Čili tady si myslím, že tahle otázka určitě je namístě, a já určitě požádám zástupce Ministerstva financí, aby managementu ČEZu tuto otázku položili. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji. A nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Martu Semelovou, aby přednesla svou interpelaci na pana premiéra. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane premiére, já navážu na předchozí interpelaci, protože téma této interpelace je stejné. Vy jste říkal, že budete celou situaci sledovat, ale já si myslím, že vaše odpověď v žádném případě nemůže nájemníky uspokojit. Vy byste se do toho jako zástupce státu měl vložit. Protože jestli tady mluvíte o tom, že je slíbeno, že pět let se výše nájmu nezmění, nebo že maximálně 10 %, tak co budou dělat ti lidé potom? Jaká je záruka, že nedojde k něčemu dalšímu? Jaká je záruka, že se do toho nevloží developer, který bude chtít velice využít nejen byty, ale i ty pozemky, které jsou kousek od plánované stanice metra D? Jaká je záruka, že to nebude prodáno třetímu subjektu, pro nějž ti nájemníci budou akorát překážkou pro jejich podnikatelské záměry? Ono se jedná nejenom o Písnici, jedná se i o 33 bytů ve Vršovcích.

Byla tady řeč o tom, že se musí ČEZ chovat s péčí řádného hospodáře. Já bych za prvé chtěla upozornit, že se ČEZ s péčí řádného hospodáře o ty byty nestaral, že tam

do toho vložil jenom jednou nějakou částku týkající se výměny oken a stoupaček – ještě z dotace EU. Všechno ostatní si hradili tito nájemníci, dávali do toho peníze. Byly to podnikové byty, oni tam odpracovali stovky hodin na zvelebení vůbec okolí. ČEZu to bylo předáno zdarma, a teď na tom chce někdo vytřískat peníze na úkor právě těchto lidí! Já to považuji za vysoce nemravné, vysoce asociální a ekonomicky maximálně neprůhledné.

Chtěla bych upozornit na to, že i vy jako sociální demokraté tvrdíte o tom, že byty nejsou obyčejné zboží, že každý z lidí má právo na střechu nad hlavou. A tady se tito lidé dostávají do obrovské nejistoty. Jsou zoufalí, svolávají kvůli tomu demonstrace, píšou petice. To je naprosto nedostatečná odpověď. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já jenom chci ujistit Poslaneckou sněmovnu i paní poslankyni, vážená paní místopředsedkyně, že vláda nebyla tím, kdo inicioval tento proces. Skutečně my jsme nedali žádný podnět jako vláda České republiky společnosti ČEZ, aby realizovala prodej těchto bytů. Nebyl pro to žádný důvod. Já se určitě budu zajímat o to, jaké důvody vedly společnost ČEZ, že se tady rozhodla tyto byty prodat, a jaké důvody vedly k tomu, že byl ten harmonogram nastaven takovým způsobem, tak jak jsme o tom před malou chvílí mluvili, protože se domnívám, že ty termíny nejsou nastaveny ideálně a že by bylo potřeba se na to podívat i očima těch běžných nájemníků. Pokud oni mají mít čas a prostor, aby se eventuálně toho tendru v rámci nějaké své vlastní spolupráce účastnili, tak by měl být poskytnut dostatečný časový prostor a neměl by být kdokoli zvýhodněn. Takže to je první věc, která mě bude zajímat, jaké byly ty důvody.

Za druhé – proč byl nastaven takový harmonogram, zdali je možné s tím něco dělat, s tím harmonogramem. Myslím si, že tady prostě z pohledu vlády a vládní politiky není žádná naléhavost, aby se nějaká takováto operace realizovala. Rozhodně vláda společnosti ČEZ v tomto směru nedala žádný pokyn ani podnět, ani bychom to vlastně udělat nemohli, to je skutečně obchodní korporace, kde vláda má sice majoritní podíl, ale není stoprocentním akcionářem. Kdyby to byla forma státního podniku, tak bychom určitě mohli tuto věc ovlivnit přímým způsobem.

Takže ještě jednou děkuji za upozornění v rámci obou těchto interpelací na tuto kauzu a určitě se o to budu zajímat a budu adresovat prostřednictvím Ministerstva financí otázky, s kterými jsem vás seznámil.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Paní poslankyně chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Já si myslím, že nejde pouze o harmonogram, nejde pouze o důvody. Oni vám to odůvodní, jak budou potřebovat, jak se jim to bude hodit. Já si myslím, že pokud tady vláda říká, že nemůže nic dělat, že se tím bude jenom zabývat, tak se ptám, co můžou dělat občané. Co můžou dělat ti

nájemníci? Oni si založili to bytové družstvo, které jste tady doporučil, už dávno předtím. Oni dávno předtím chtěli si koupit ty byty, aby měli nějakou jistotu. Jak tady říkal i pan kolega předřečník, nechali prodat chaty, prodali auta, brali si nevýhodné úvěry. Bytové družstvo tohleto všechno udělalo, a potom tato firma s majoritní státní účastí je vlastně oklamala a nechala je v tomhleto všem. Takže já si myslím, že vláda by se do toho měla vložit se vši razanci a mnohem víc.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pane premiére, budete reagovat? Nebudete. Dobrá.

Prosím dalšího v pořadí, tím je místopředseda Sněmovny Petr Gazdík. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, vážený pane premiére, milé kolegyně, milí kolegové.

Vážený pane premiére, celkem asi 70 čínských křesťanů čeká v České republice na rozhodnutí o jejich žádosti o azyl. Deset jich přišlo vloni v září, tedy už před rokem, dalších 60 v první půlce letošního roku. Ministerstvo vnitra o jejich žádosti doposud nerozhodlo, naopak prodloužilo lhůtu pro rozhodování a posuzování.

Chtěl bych se zeptat: Zdá se vám adekvátní, že posuzování takovéto žádosti trvá tak dlouho, v případě prvních příchozích už celý rok? Nesouvisí odkládání rozhodnutí jednoduše s tím, že Česká republika de facto uznala porušování lidských práv v Číně ve chvíli, kdy vláda i prezident se s čínským režimem sblíží? Budete se i vy nadále zajímat o osud těchto konkrétních lidí? A jaká opatření vláda provede pro to, aby zejména v souvislosti s migrační krizí, která Evropu trápí, bylo rozhodování o azylu transparentní a hlavně rychlé? Protože můžeme v budoucnu čelit mnohem většímu zástupu imigrantů, a pokud to řízení bude trvat více než rok, tak budeme mít obrovský problém.

Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji vážená paní místopředsedkyně. Ministerstvo vnitra eviduje žadatele o mezinárodní ochranu z Číny už několik let. To znamená, není to nic nového, co by se zde objevilo až teď. Česká republika vždy stála mimo hlavní proud čínské ilegální migrace a potažmo jejich azylových žádostí.

Aktuálně probíhá se všemi žadateli o mezinárodní ochranu, které zde pan poslanec zmiňoval, správní řízení podle zákona o azylu. Toto řízení je ze zákona neveřejné, tudíž nelze sdělovat k jednotlivým případům jakékoliv podrobnější informace. To se týká všech azylových řízení. Se všemi azylanty je zacházeno stejně. Je jedno, jestli přijdou z Číny, nebo přijdou z Malajsie, z Barmy, Pákistánu, Afghánistánu, Sýrie, Ukrajiny, Kuby. Se všemi žadateli o azyl je zacházeno stejně.

Není možné nikoho upřednostňovat, není možné někoho opomíjet, pokud jsou splněny zákony České republiky.

Počet žadatelů o mezinárodní ochranu z Číny byl v uplynulých letech stabilně nízký. V roce 2015 zaujali žadatelé z Číny sedmé místo v žebříčku podaných žádostí dle státní příslušnosti. Bylo to cirká 40 žádostí. Celkem bylo v roce 2016 k poslednímu srpnu letošního roku podáno 66 žádostí o mezinárodní ochranu, pokud jde o lidi z Číny. Dosavadní úspěšnost čínských žadatelů o mezinárodní ochranu byla dlouhodobě velice nízká. V roce 2015 byla všechna Ministerstvem vnitra vydaná rozhodnutí negativní.

Standardní lhůta pro vyřízení žádosti je šest měsíců. Ve skutkově či právně složitých případech lze toto prodloužit až o dalších devět měsíců a v krajním případě až o dvanáct měsíců. V případě této skupiny došlo k prodloužení. Nově stanovený termín neznamená, že rozhodnutí budou vydána až v nejzazším termínu. Správní řízení v tuto chvíli probíhají. Konají se jednotlivé správní úkony a postupně budou v rámci stanovených lhůt vydávána i konkrétní rozhodnutí.

Prodloužení lhůty slouží k zajištění a zjištění všech relevantních okolností, aby mohlo být rozhodnuto dle zákona. Zejména v případě, kdy žadatel není schopen doložit svou výpověď, je nutné rozsáhlé zjišťování stavu. Pokud posuzování žadatelů o mezinárodní ochranu ze strany Ministerstva vnitra trvá řadu měsíců, tato skutečnost se nijak nevymyká praxi v ostatních zemích. Například ve Spojených státech amerických byla řada žádostí týkajících se syrských uprchlíků nedávno vyřízena po cirká jednom roce procedury. To znamená, z hlediska mezinárodních zvyklostí ty naše lhůty, které máme k dispozici, nejsou nikterak výjimečné.

Žadatelé o mezinárodní ochranu z Číny figurují i ve statistikách ostatních zemí Evropské unie. Pro zajímavost, největší počty žadatelů ve stovkách měsíčně má Francie. Podíl úspěšných žádostí je v Evropské unii velmi různý. V průměru se pohybuje okolo 30 % pozitivních rozhodnutí.

V souvislosti s žádostmi v současné době probíhá sběr informací o zemi původu se zaměřením na konkrétní případy s cílem zjistit maximum informací, které jsou použitelné pro procesní řízení. Se všemi osobami jsou prováděny standardní azylové pohovory. Počet pohovorů závisí na konkrétních případech a dokládání ze strany žadatele o mezinárodní ochranu. Správní řízení podle zákona o azylu probíhá individuálně. Na udělení mezinárodní ochrany mají vliv pouze okolnosti, které stanoví zákon a které stanoví mezinárodní smlouva.

Tady chci zareagovat na interpelaci pana poslance. Žádné jiné okolnosti na tuto proceduru vliv nemají. Není to ani řízení kolektivní, které by se týkalo nějaké skupiny nebo skupin žadatelů o azyl. Vždycky je to individuální rozhodnutí o každém jednotlivém žadateli o mezinárodní ochranu. Já jednoznačně mohu vyloučit, že by tady existovaly jakékoliv politické tlaky nebo že by vláda měla nějakou speciální politiku, která by se týkala žadatelů o azyl právě z Číny.

Čili chci, aby to bylo tak i nadále, aby tady jasně platila zákonnost. To znamená, abychom se řídili našimi zákony a přímo dopadajícími mezinárodními smlouvami. Jak už jsem zmínil, jsou zde nastaveny standardní lhůty, do kterých lze takovéto řízení nejvýše prodloužit.

Tolik tedy velmi stručně základní informace k tomu případu žadatelů o mezinárodní ochranu z Číny a předpokládám, že individuálně tyto žádosti budou v nadcházejících měsících vyřízeny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní je čas pro doplňující otázku. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ona to už nebude doplňující otázka. Spíše děkuji, pane premiére, za to ujištění, že se nejedná o žádné politicky motivované ovlivňování konkrétních žadatelů. Nicméně přesto, vzhledem k situaci v Evropě a ve světě, bych vás chtěl osobně poprosit, aby se vaše vláda zasadila o to, aby azylový proces trval co nejkratší dobu, aby na něj úředníci byli připraveni, protože vidíme, co se děje v Německu a dalších zemích. A vytváří to obrovské problémy. Přál bych si, aby naše země na to byla případně připravena. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pane premiére, budete reagovat? Ano. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Myslím, že Česká republika je naštěstí v jiné situaci než třeba Rakousko nebo Německo, kde vlastně veškeré jejich instituce jsou dnes dramatickým způsobem přetíženy, pokud jde o celkové množství žadatelů o azyl nebo žadatelů o mezinárodní ochranu.

Naše situace je jiná. My jsme se snažili důsledně aplikovat pravidla Schengenu. To znamená pravidla z Dublinu a další, která přesně definovala, jakým způsobem nakládat s uprchlíky, s nelegálními migranty. A my se snažíme, abychom skutečně tato pravidla drželi. Domnívám se, že kapacity, které dneska má Ministerstvo vnitra k dispozici vzhledem k tomu, jak velké množství žadatelů o azyl tady zhruba ročně máme, by měly umožňovat vyřízení v reálném čase v těch lhůtách, které jsem uváděl. To znamená, neměly by tam být žádné nepřiměřené průtahy.

Jenom řádově. Počet žadatelů o azyl se pohybuje zhruba někde kolem 700, 800 ročně, v některých letech překročí tisíc. Čili nejsou to tak dramatická čísla, jaká známe ze zemí, jako je Německo nebo Rakousko. A doufáme, že i v budoucnu budeme mít tuto situaci pod kontrolou.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní již prosím k mikrofonu pana poslance Sedů, aby přednesl svoji interpelaci na pana premiéra. Připraví se pan poslanec Grospič.

Poslanec Antonín Sedů: Děkuji, paní místopředsedkyně.

Vážený pane předsedo vlády. Myslím, pane premiére, že se shodneme, že řada rodin s dětmi se potýká s nedostatkem financí na výchovu a vzdělání svých potomků, a tím mají nižší průměrnou životní úroveň než bezdětní. Zároveň nejen naše celá země, ale celá Evropská unie má negativní demografický vývoj. Proto osobně vítám

jakoukoliv podporu rodin s dětmi, protože je to vhodnější než řešit demografické problémy za pomoci migrantů.

Z tohoto pohledu se chci zeptat, vážený pane premiére, na konkrétní kroky vlády v oblasti podpory rodin s dětmi. Zaregistroval jsem, že vláda v červenci schválila zvýšení slevy na dani rodičům se dvěma, třemi a více dětmi. Proto se ptám, kolik konkrétně bude tato sleva činit.

Pane premiére, vláda před prázdninami schválila návrh novely zákona o státní sociální podpoře, který by měl pomoci rodinám při sladování rodinného a pracovního života a umožnit pružnější čerpání rodičovského příspěvku. Proto se chci zeptat, jak to bude s limity čerpání, protože dnes je stanovena maximální možná výše příspěvku za měsíc na 11 500 Kč a novela zákona tento limit ruší. Proto se chci také zeptat, jak to bude po přijetí novely zákona, a popřípadě, jaké další změny novela zákona přináší. Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Vážené poslankyně, vážení poslanci, platí, že pokračujeme v plnění programového prohlášení vlády, kde jsme se zavázali, že chceme výrazně snížit daňové zatížení rodin s více dětmi. Navyšujeme tedy postupně každý rok o něco slevu na dani, která se týká rodičů se dvěma, třemi a více dětmi. To znamená, že příští rok by tak ve srovnání s letošním rokem měla sleva na dani na druhé dítě stoupnout o 200 korun měsíčně na celkových 19 404 korun ročně a na třetí a každé další dítě o 300 korun měsíčně na celkových 24 204 korun ročně. To znamená, je to vlastně další krok, který jsme realizovali v rámci novely zákona o dani z příjmů.

Pokud jde o tu další věc, která se týká státní sociální podpory, novela přináší možnost, aby se rodiče mohli sami rozhodnout, v jaké výši a po jakou dobu budou čerpat rodičovský příspěvek ze systému státní sociální podpory. Maximální měsíční rodičovský příspěvek stoupne až na 70 % vyměřovacího základu příjmu, tedy do úrovně mateřské. Tento krok umožní zejména matkám dřívější návrat do zaměstnání. Dnes je to tak, že pokud lze alespoň jednomu z rodičů v rodině stanovit k datu narození nejmladšího dítěte v rodině peněžitou pomoc v mateřství v částce převyšující 7 600 korun, rodič může volit výši rodičovského příspěvku do části peněžité pomoci v mateřství, maximálně však 11 500 korun měsíčně. Nově tedy dojde ke zrušení současného omezení horní hranice měsíční výše rodičovského příspěvku a bude možné čerpat dávku až do výše cca 32 000 korun. Celková částka rodičovského příspěvku ve výši 220 000 tisíc korun bude moci tak být vyčerpána za kratší dobu než v současnosti. Celkem tedy to zrychlení může být až na šest měsíců u těch nejvyšších hranic.

Čili tolik velmi stručně k dotazu pana poslance Sedi. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji. Pane poslanče, chcete položit doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Antonín Sedřa: Vážený pane předsedo vlády, děkuji za vaše konkrétní odpovědi. Jsem rád, že sleva na dani roste. Mluvil jste o programovém prohlášení vlády České republiky. Já jsem tam také našel z hlediska konkrétní podpory rodin s dětmi pouze snižování daňového zatížení. Chtěl jsem se zeptat, zda vaše vláda připravuje do konce svého funkčního období nějaké další změny, které by vedly k podpoře rodin s dětmi, a to nejenom třeba v daňové oblasti. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Já můžu uvést ještě některé konkrétní příklady. První věc je otázka úplného zrušení podmínky sledování docházky dítěte do předškolních zařízení. V současnosti je sledována docházka u dětí mladších dvou let. Tyto děti mohou pobývat v předškolním zařízení maximálně po dobu 46 hodin v kalendářním měsíci. Tato podmínka by měla být zcela zrušena a bude se sledovat jen řádná péče o dítě v rodině.

To, co je důležité také z pohledu rodin s dětmi a předškolní péče, je vlastně postupné rozšíření záruk, že je možné umístit dítě do předškolního zařízení, tzn. postupně se snižuje hranice, ve které je záruka poskytována z hlediska věku dítěte. My se snažíme také investovat finanční prostředky do rozšíření kapacit základních a mateřských škol. Na rozdíl od minulosti naše vláda poskytuje dotační programy, které mohou získávat obce právě do této oblasti, což si myslím, že prakticky už za ty poslední dva roky výrazně přispělo k tomu, aby se tyto kapacity rozšířily. Čili to je jeden z dalších příkladů.

Chci jenom připomenout, že v souladu s naším programovým prohlášením jsme také zavedli porodné i na druhé dítě a zvýšili jsme hranici nároku, tedy hranici příjmu, do kterého je možné vůbec porodné v České republice získat, až na 2,7násobek životního minima. Čili to si myslím, že byl další krok, kterým jsme reálně vyjádřili vyšší podporu rodin s dětmi.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Grospiče, aby přednesl svoji interpelaci. Připraví se paní poslankyně Váhalová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane předsedo, dovoluji, abych se vás zeptal při dnešních interpelacích na dvě otázky.

V současné době probíhá v České republice rozsáhlé vojenské cvičení v rámci Severoatlantické aliance, jehož součástí je i Česká republika. Účast na tomto cvičení by měla být projednána Poslaneckou sněmovnou pod tiskem číslo 703. Nicméně ještě k této situaci nedošlo. Jsem si vědom, že článek 43 dává alternativní možnosti a nepodmiňuje tuto věc jednoznačně nutným souhlasem ani jedné z komor Parlamentu České republiky, byť jim dává rovnocenné postavení, tzn. obě komory Parlamentu se mohou k této otázce vyslovit, a má se za to, že se vysloví, buď pokud si osvojí tento

návrh tím, že s tím souhlasí, nebo nesouhlasí. Toto rozhodnutí, pokud by k němu došlo, by bylo podmiňující ve vztahu k vládě.

Chci se vás zeptat, jak nahlížíte jako předseda vlády na situaci, v níž se ocitla v současné době Česká republika i pozice vaší vlády ve vztahu k tomu, že Senát Parlamentu České republiky se jednoznačně nevyjádřil, pouze vzal tuto informaci na vědomí, a Poslanecká sněmovna České republiky sice obdržela tuto informaci, nicméně nikoliv okamžitě, protože vláda o ní rozhodla v prosinci loňského roku a Ústava ukládá v článku 43 povinnost vládě informovat bezprostředně a informace došla do Parlamentu České republiky s více jak měsíčním zpožděním. A navíc si ji osvojil v této situaci i jeden z výborů Parlamentu České republiky, a rozhodnutí pléna Parlamentu České republiky, Poslanecké sněmovny konkrétně, jako jedné z komor, je teprve před námi. (Předsedající upozorňuje na čas.) Mám tedy za to, že v této souvislosti je potřeba zaujmout pozici vlády České republiky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, pokud jde o plán letošních vojenských cvičení, tak vláda ten plán schválila v prosinci loňského roku a předložili jsme ho Sněmovně i Senátu podle informací, které mám k dispozici, v lednu letošního roku. To znamená, vláda podle mého názoru jednala v souladu s tím, co by měla učinit, tzn. předložili jsme ten plán na začátku letošního roku. Bohužel Poslanecká sněmovna se jím ještě jako celek nezabývala, a pokud vím, projednávání je navrženo až na pořad zářijové schůze.

Co tedy říká naše legislativa? Ta říká, že o účasti na vojenských cvičeních rozhoduje vláda podle čl. 43 odst. 5 písm. b) Ústavy. O takových svých rozhodnutích je povinna neprodleně informovat obě komory Parlamentu. To, kdy Parlament rozhodnutí vlády vezme na vědomí, je výlučně v jeho pravomoci a vláda nemá možnost toto jakkoli ovlivnit. Čili to rozhodnutí z pohledu Ústavy přísluší vládě České republiky. Vláda o této věci rozhodla tím, že projednala a schválila plán vojenských cvičení. Poskytla tuto informaci neprodleně Parlamentu, ale podle mého názoru Parlament, jak to vyplývá z legislativy, buď vezme tuto informaci na vědomí, nebo se k ní nevyjádří. Ale to neznamená, že by rozhodnutí vlády mělo být jakýmkoli způsobem zpochybněno, protože ta klíčová povinnost, která je stanovená v legislativě, říká, že vláda má informovat Parlament o této věci.

Podle čl. 43 Ústavy Parlament rozhoduje svým závazným usnesením o těchto otázkách: Rozhoduje o vyhlášení válečného stavu, je-li Česká republika napadena nebo je-li třeba plnit mezinárodní smluvní závazky o společné obraně proti napadení. Parlament rozhoduje o účasti České republiky v obranných systémech mezinárodní organizace, již je Česká republika členem. A dále Parlament vyslovuje souhlas a) s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky a b) s pobytem ozbrojených sil jiných států na území České republiky, nejsou-li taková rozhodnutí vyhrazena vládě. A vláda rozhoduje o vyslání ozbrojených sil České

republiky mimo území České republiky a o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky, a to nejdéle na dobu 60 dnů – a opět je zde specifikováno, v jakých případech vláda o tomto rozhoduje.

V těch pravomocích, abych to znovu připomněl, které jsou určeny vládě, vláda také rozhoduje o účasti ozbrojených sil na vojenských cvičeních mimo území a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky. Jsem přesvědčen, že o legálnosti těch cvičení nemůže být pochyb, protože byla schválena vládou v prosinci roku 2015 a následně byl informován Parlament.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pane poslanče, chcete položit? Ano, je tomu tak. Prosím, položte doplňující otázku.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dovolím si položit doplňující otázku panu předsedovi vlády, která se týká toho, co legislativa vlády považuje za neprodlené informování, jestli to je období jednoho týdne, 14 dnů, jednoho měsíce, a jak nahlíží legislativa vlády na to, když jedna z komor se vysloví nejednoznačně v intencích tohoto zákona, tzn. pouze vezme na vědomí, a druhá komora projeví vůli se tímto zabývat, nicméně ex post, tzn. až vlastně v průběhu tohoto cvičení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Musím říci, že rozhodně nebyl jakýkoli úmysl vlády jakkoli zdržovat doručení toho rozhodnutí vlády, kterým vláda schválila plán vojenských cvičení na letošní rok, jakýmkoli způsobem zdržovat doručení této informace Poslanecké sněmovně a Senátu, a předpokládám, že ten proces probíhal naprosto standardním způsobem. Takže tady si myslím, že nedošlo k nějakému zpoždění, resp. postupovali jsme v rámci toho, co lze vnímat jako neprodlený postup.

Domnívám se, že skutečně není problém v tom, pokud informaci, která je poskytnuta, vezme nějaký orgán Parlamentu nebo komora jako celek na vědomí. Je to standardní přístup k informacím, tzn. informaci lze vzít na vědomí, je to vlastně vyústění projednávání takovéto informace na půdě parlamentní komory, a nemyslím si, že to jakkoli zpochybňuje legálnost, legitimnost těch vojenských cvičení, která na základě tohoto plánu proběhla.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A dříve, než dám slovo paní poslankyni Váhalové, načtu dvě omluvy. Pan poslanec Jaroslav Kláška se omlouvá z dnešního jednání od 14.45 z osobních důvodů a pan ministr Brabec se omlouvá z odpoledního jednání od 17 hodin z neodkladných pracovních důvodů.

Ted' již poprosím paní poslankyni Váhalovou, aby přednesla svou interpelaci na pana premiéra. Připraví se pan poslanec Martin Novotný. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážený pane premiére, vážené kolegyně a kolegové, koncem dubna vláda odsouhlasila program podpory regenerace a podnikatelské využití brownfieldů. Hlavním cílem národního programu má být řešení problému brownfieldů v České republice. Podpora regenerace těchto nevyužívaných, zanedbaných a mnohdy kontaminovaných průmyslových objektů má přispět k ekonomickému a regionálnímu rozvoji.

Na čerpání z programu podpory regenerace a podnikatelské využití brownfieldů jsou vyčleněny dvě miliardy korun ze státního rozpočtu na období let 2017 až 2023. Dotace z programu jsou výlučně určeny pro obce a kraje, které leží na území strukturálně postižených krajů, což je kraj Moravskoslezský, Ústecký a Karlovarský, a do hospodářsky problémových regionů.

Jako poslankyně z Moravskoslezského kraje bych se vás chtěla, pane premiére, zeptat, jak má tento program fungovat a jaké budou podmínky čerpání. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Vážené poslankyně, vážení poslanci, především chci říci, že ten program revitalizace brownfieldů pokládám za velmi potřebný a efektivní, protože jsme se v minulosti setkávali často s oprávněnou kritikou, že řada podnikatelských aktivit se soustředila na volné pozemky, v důsledku toho ovšem také docházelo k záborům orné půdy, docházelo k výrazné proměně některých lokalit na okrajích našich obcí a měst, a přitom velmi často zůstávají nevyužity a chátrají pozemky, které tady zbyly po minulé ekonomické aktivitě, často třeba i po firmách, které zanikly v důsledku transformace v 90. letech, a dodnes se třeba nepodařilo tyto areály revitalizovat. Setkáváme se také s tím, že třeba i v areálech některých tradičních podniků došlo ke koncentraci výroby, zůstávají tady části těchto firem, které ekonomicky nejsou využity, a přitom kdyby se tam investovalo, tak to do budoucna může nastartovat možnosti pro podnikání.

Takže my máme program podpory revitalizace a podnikatelského využití brownfieldů na léta 2017 až 2023. V rámci realizace tohoto programu se chceme zaměřit na vytvoření drobnějších podnikatelských objektů na území s vyšší nezaměstnaností. Předpokládáme, že revitalizace brownfieldů v podpořených regionech pomůže vytvořit až dva tisíce nových pracovních míst, povzbudí konkurenceschopnost, vylepší kvalitu životního prostředí a zvýší atraktivitu okolí. Předpokládaná výše prostředků na realizaci programu je cca 2 miliardy korun, které budou uvolňovány postupně ze státního rozpočtu. Příjemce dotací jsou obce a kraje ve strukturálně postižených krajích, což je Ústecký, Karlovarský a Moravskoslezský kraj, a v hospodářsky problémových regionech, které vznik programu iniciovaly.

Jak už jsem řekl, revitalizace brownfieldů má pozitivní efekty na životní prostředí, ale má to samozřejmě také výrazné sociální a také urbanistické efekty.

Chci připomenout, že problematika revitalizace brownfieldů v soukromém vlastnictví pro průmyslové využití je řešena v rámci operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost, programu Nemovitosti, a cílem tohoto programu, který je tedy financován z evropských prostředků, je usnadnit malým a středním podnikatelům modernizaci zastaralých, prostorově a technicky nevyhovujících budov pro provádění podporovaných ekonomických činností nebo jejich nahrazení novými budovami pro podnikání ve všech regionech, tedy s výjimkou hlavního města Prahy. Čili opět, myslím si, že velmi užitečný program v rámci operačního programu Podnikání a inovace. Podporována je i modernizace výrobních provozů, rekonstrukce stávající zastaralé infrastruktury a rekonstrukce objektů typu brownfieldů.

Investice, která je předmětem podporovaného projektu, musí být zařazena v národní databázi brownfieldů. Prozatím byla vyhlášena jedna výzva s alokací 1,5 miliardy korun, dokončuje se výběrový proces a vydávají se právní akty o poskytnutí podpory. Další výzva je plánována na podzim tohoto roku a ta alokace by tam měla být zhruba 950 milionů korun.

Současně je také připravována národní strategie regenerace brownfieldů do roku 2020, kterou připravuje agentura CzechInvest a Ministerstvo průmyslu a obchodu, a schválení té národní strategie regenerace brownfieldů se předpokládá ke konci roku 2016.

Čili to, co jsem zde uvedl, myslím jasně ukazuje, že vláda se snaží, abychom měli koncepční přístup k brownfieldům v České republice. Snažíme se využít jak peníze z národních zdrojů, tím mám na mysli ten program Ministerstva průmyslu a obchodu, tak se snažíme využít peníze z evropských fondů, tím mám na mysli program Nemovitosti v rámci operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane premiére. Paní poslankyně chce položit doplňující otázku? Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Tento program já osobně velmi vítám, také jeho cíl, protože vím, že projekt, který lokalizoval brownfieldy a skončil někdy v roce 2007, ukázal, že u nás je 2 355 lokalit, a to tam nebyly započítány ty, které vznikly těžební činností. A tyto lokality se rozhodně dají využít lépe a jinak. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pane premiére, budete reagovat? Nebudete, dobrá.

Prosím k mikrofonu pana poslance Martina Novotného, aby přednesl svou interpelaci na pana premiéra.

Poslanec Martin Novotný: Pěkné odpoledne. Vážený pane premiére, nedávno jste pro mnohé z nás překvapivě silně a překvapivě vůbec i tím obsahem té myšlenky

podpořil vznik společné evropské armády. V situaci, kdy v Evropské unii po brexitu a po spoustě jiných konfliktních a nekonsenzuálních témat typu řešení imigrace apod. existuje velká nejistota nad mechanismy koordinace nejrůznějších činností, nad mírou suverenity národních států apod, zároveň v situaci, kdy je velká diskuse kolem NATO, jeho budoucnosti, diskuse, v níž, přízně si, máme jednu výrazně slabou kartu, a to je naše neplnění finančních závazků ve smyslu poměru výdajů na obranu vůči HDP.

Dnes dopoledne jste v rámci jakési diskuse zmínil otázku atlantické vazby, budoucnosti tohoto tématu v politice Evropy a světa. Jste opravdu přesvědčen, že v situaci, kdy řada věcí, existujících institucí, forem spolupráce nefunguje optimálně, je správné otevírat nové téma, začít budovat další alternativní ideu společné evropské armády? Není protimluv, když neplníme svoje závazky v rámci jednoho uspořádání z hlediska financí, vytvářet situaci novou, která bude mít také nějaké finanční požadavky? Není zkrátka taková tendence k otevírání nové hry na další šachovnici, místo abychom se snažili řešit existující problémy existujících institucí, které možná nefungují optimálně, ale které bychom měli nejprve vyřešit? A konečně poslední otázka. Není právě v období, kdy jsou evropské národy a občané velmi citliví na to (upozornění na čas), jak jsou k některým věcem nuceni, otevírat otázku vojenství, model, kde je právě poslušnost a velení tím nejcitlivějším tématem, tou nejméně vhodnou oblastí pro evropskou spolupráci?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Pane poslanče, omlouvám se. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, především chci říci na úvod své odpovědi na interpelaci, že já jsem stoupenec transatlantické spolupráce. Myslím si, že je to jedna z důležitých os, pokud jde o zajištění bezpečnosti Evropy. A z dlouhodobého hlediska je myslím důležité, aby tady byla uchována do budoucna bezpečnostní spolupráce mezi Spojenými státy, Kanadou, Velkou Británií a zeměmi Evropské unie, které jsou členy NATO, a těmi ostatními členskými zeměmi NATO. Prostě společně jsme silnější, společně máme větší respekt. A ty garance bezpečnosti, které dává NATO, mají samozřejmě mnohem větší váhu, pokud je NATO postaveno na rovině transatlantické spolupráce.

Pokud mluvíme o projektu evropské armády, tak nemám na mysli evropskou armádu, která by konkurovala NATO. Vycházím z toho, že velká část členských zemí Evropské unie je současně členem Severoatlantické aliance, i když ne všechny, ale velká část zemí Unie ano. Nicméně když se podíváme na některé praktické příklady, kdy jsme se třeba snažili zapojit NATO do bezpečnostních operací, na kterých jsme měli silný zájem jako Evropská unie, tak se ukazuje, že to buď nejde vůbec, nebo že to jde velmi ztěžka. Praktickým příkladem byla snaha uspořádat v Egejském moři, zorganizovat v Egejském moři rychle operaci NATO proti pašerákům lidí. Řadu měsíců trvala diskuse na půdě NATO, zdali vůbec je něco takového možné. A teprve až v okamžiku, kdy se ta situace v Egejském moři výrazně zhoršila, tak teprve došlo k tomu, že tato operace byla spuštěna. A pak ještě samozřejmě velmi dlouho trvala

diskuse dokonce i s členským státem Tureckem vůbec o tom, do jaké míry se bude moci tato operace pohybovat i ve vodách podél tureckého pobřeží. Čili nefunguje to úplně dobře.

A jsem přesvědčen o tom, že už dnes tady máme vytvořeny i smluvní podmínky k tomu, abychom posilovali spolupráci v oblasti obrany. Určitě cesta ke společné evropské armádě nebude jednoduchá. Bude to vyžadovat ještě řadu důležitých jednání a především konsenzus v rámci Evropské unie. A to nemyslím jako projekt, který by měl vzniknout shora, který by nám měl někdo nadiktovat, třeba Evropská komise, ale chci, aby to byl projekt, který by byl zezdola. Přece tady může existovat posílená spolupráce v první řadě skupiny evropských zemí v obranné oblasti. Máme projekty battle group, ale ty battle group vlastně nikdy nebyly prakticky nasazeny. To znamená, nemáme zkušenost s jejich fungováním v nějakém režimu skutečně civilním nebo vojenské operace.

Myslím si, že právě otázka bezpečnosti v dnešním světě je v Evropě naléhavá, protože občané v Evropě získali pocit, že Evropa, Evropská unie, evropská integrace jim nepomáhá při zajištění bezpečnosti a že naopak v některých případech může dokonce přispívat k tomu, že se bezpečnostní situace zhoršuje. Takhle to být nadále nesmí. A já vnímám tu otázku posílení spolupráce v oblasti obrany, byť ta diskuse před námi je ještě složitá, jako něco, kde můžeme dát lidem v Evropě najevo, že bezpečnost je jednou z priorit evropské spolupráce a evropské integrace.

Nedivím se tomu, protože třeba reakce Evropské unie, Evropské komise na migrační vlnu byla velmi pomalá. Ukazuje se, že nejsou vyčleněny dostatečné kapacity, že třeba často nestačí jenom zapojení policistů, že bychom potřebovali, kdybychom měli vytvořené mechanismy třeba i na zapojení vojáků při ochraně vnější schengenské hranice Evropské unie. Ale takovéto mechanismy k dispozici nejsou.

Takže si nemyslím, že cílem Evropy by mělo být budovat nějakou konkurenci NATO, ale měli bychom mít schopnost v situaci, kdy to je evropská priorita a není to třeba priorita celé Severoatlantické aliance, realizovat v rámci Evropy vlastní civilní nebo vojenské bezpečnostní operace primárně sloužící k ochraně Evropy, to znamená k ochraně vnějších hranic Evropské unie, primárně sloužící k tomu, abychom pomáhali třeba v zemích, které jsou zasaženy nějakými vážnými problémy, třeba útoky teroristů a podobně, tak aby Evropa měla větší vliv na to, co se odehrává v její bezprostřední blízkosti.

Takže je to věc, která podle mého názoru stojí za diskusi. Chci připomenout, že řada dalších zemí včetně třeba Francie nebo Německa uvažuje v té rovině posílení spolupráce v oblasti obrany a bezpečnosti, uvažuje o tom také Maďarsko, i Maďarsko mluví o projektu společné evropské armády. Takže určitě nejsme sami ani v rámci visegrádského uskupení a předpokládám, že to bude rovněž téma, o kterém budeme diskutovat na summitu v Bratislavě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pane poslanče, chcete položit doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Martin Novotný: Možná spíš dovětek než doplňující otázku. Podmínkou budování jakýchkoli takových institucí, orgánů vojenského typu na mezinárodní půdě musí být nějaká doktrinální shoda, to jest, ty jednotky musí působit v prostředí, kde je nějaký stejný pohled na to, jak mají přistupovat k problémům a co mají vykonávat. V tom ohledu si myslím, že je hlavní problém, protože když vybudujeme společnou evropskou armádu, jejímž cílem bude například vnější ochrana schengenského prostoru, a když se neshodujeme na evropské úrovni nad mechanismy fungování prostupnosti tohoto prostoru a podobně a nemáme v tomto doktrinální shodu, tak i ta případná společná armáda bude naprosto bezzubá, protože jí nebude prostě jasné, co má dělat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pane premiére, budete reagovat? Ano. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Myslím si, že tady není důvod k tomu, abychom v této věci polemizovali. Myslím, že to tak je, že pokud se budeme bavit o posílení spolupráci v oblasti obrany, v té první fázi třeba o nějakých společných evropských jednotkách, které budeme schopni v reálném čase mobilizovat, tak musí být zřejmé, jakým způsobem tyto jednotky mohou být nasazeny, za jakých podmínek a jaký bude účel jejich nasazení. To je myslím evidentní.

Já jenom musím říci, že moje praktická zkušenost je taková, že Evropa prostě neměla vytvořeny elementární kapacity na to, aby zvládla migrační krizi toho rozsahu, který jsme teď zažili a který bohužel ještě nějakou dobu budeme zažívat. To znamená, musíme mít vytvořené kapacity a teprve... My jsme vlastně ad hoc mobilizovali posílení kapacit Frontexu. Nebyla tady vytvořená žádná společná evropská pobřežní a pohraniční stráž. A já třeba ten projekt společné evropské pohraniční a pobřežní stráže pokládám za určitý průlom, který se povedl pod dojmem migrační krize, tak věci, které by jinak trvaly roky a roky, proti kterým na začátku řada zemí protestovala jako proti zásahu do své suverenity, tak díky té současné situaci se podařilo během několika měsíců vlastně absolvovat celý proces vytvoření společné evropské pobřežní a pohraniční stráže. Myslím si, že to je příklad toho, jak by mohla i do budoucna ta posílená vojenská spolupráce v rámci Evropské unie fungovat.

Určitě souhlasím s tím, že primární je, abychom plnili naše vlastní domácí úkoly, abychom udrželi trajektorii posilování výdajů na obranu i v příštích letech. Ono to samozřejmě teď bylo o něco jednodušší v důsledku silné hospodářské konjunktury, kterou Česká republika zažívá. Máme skutečně velmi dobré plnění státního rozpočtu. Vybíráme dobře daně, takže se daří navyšovat výdaje na obranu. Ale samozřejmě potřebujeme dlouholetý proces, tak abychom se dostali k tomu cíli, na kterém se dohodla naše koalice, to znamená, aby se výdaje na obranu pohybovaly alespoň na 1,4 hrubého domácího produktu kolem roku 2020.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Váš čas, pane premiére. Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Šincla, aby přednesl svoji interpelaci na pana premiéra.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající.

Vážený pane premiére, začátkem tohoto školního roku se v médiích objevily zprávy, jako například objem mezd učitelů se zvýší o 8 %, tarifní plat o 6 %, platy nepedagogických pracovníků ve školství vzrostou v objemu o 5 %, tarif o 4 %, vše už k 1. září. Toho 1. září jako člen jedné ze školních rad jedné základní školy jsem si tuto věc šel osobně ověřit, jestli to opravdu takto je. Opravdu tomu takto nebylo. Nevím, jestli to víte, nicméně pan ředitel mi řekl, že se to tedy chystá a bude to někdy kousíček později. Nevím, jestli to víte, ale i po tomto zvýšení platů učitelů s vysokoškolským vzděláním bude průměrný navýšený plat učitele s praxí například 19 let cca 24 tisíc korun hrubého, což je o 3 tisíce korun nižší plat, než je průměrný plat v České republice.

Podle mě je smutné a demotivující to, že v porovnání s ostatními vysokoškoláky placenými také z veřejných prostředků jsou jejich platy hluboko například za lékaři, právníky, techniky nebo vysokoškolsky vzdělanými pracovníky ve veřejné správě. To považuji u profese, kde je nutné vysokoškolské vzdělání a která vzdělává naše děti, za velice nízké. Za tento příjem podle mého názoru učitel sotva uživí rodinu, a proto mnozí z nich mají ještě další zaměstnání nebo jdou raději pracovat jinam než do našich škol. Důsledkem tohoto stavu je i to, že chybějí kvalitní učitelé jazyků, informatiky, odborných technických předmětů, ale také matematiky, fyziky nebo chemie.

Moje otázka je, vážený pane premiére, co s tím hodláte dělat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, bavíme se teď o regionálním školství. Vláda může přímo svým rozhodnutím naštěstí ovlivnit otázku výše platu v regionálním školství. Je to díky tomu, že dotace na platy na základních školách a středních školách jsou poskytovány účelově, to znamená přímo krajům, které potom finanční prostředky podle metodiky schválené Ministerstvem školství rozdělují. Tady máme jasný nástroj, který vládě umožňuje, aby svým rozhodnutím přímo ze státního rozpočtu zlepšovala v příštích letech platy zaměstnanců regionálního školství, to znamená na základních a středních školách.

My jsme si dobře vědomi toho, co zde říkal pan poslanec Šincl. To znamená, když se podíváme na kvalifikaci zaměstnanců ve školství a podíváme se na to, jaký je průměrný plat ve stejné kvalifikaci v národním hospodářství, tak zaostáváme. Cílem by mělo být, aby naše děti učili dobře odměňovaní a dobře motivovaní učitelé. Jenom tak můžeme reálně zajistit zvýšení kvality ve školství. Co jsme udělali? My jsme za dva roky, když vezmu čistě poslední dva roky, třikrát zvýšili tarifní platy ve školství.

Vláda ovlivňuje platy tím, že může valorizovat platové tabulky, které jsou centrální, to znamená, že i tady máme nástroj, který máme k dispozici. A za tyto dva roky jsme třikrát zvýšili tarifní plat ve školství, to znamená, že pokud jde o pedagogické pracovníky, tak se za tři roky jejich platový tarif zvýšil o více než 12 %. Když vezmu trojí zvýšení za poslední dva roky, tak největší nastává k 1. září letošního roku. Vláda schválila tarifní změnu v srpnu, takže platí od 1. září letošního roku a měla by se zohlednit ve výplatách, které dostanou zaměstnanci v regionálním školství za měsíc září, s tím, že objem peněz na platy v regionálním školství se navýšil o 8 % a tarifní plat vzrostl pro učitele o 6 % a pro ostatní nepedagogické pracovníky ve školství se platový tarif zvýšil o 4 %. To znamená, nezapomínáme ani na ty pracovníky ve školství, kteří přímo neučí, ale pomáhají v technickém zázemí, zajišťují provoz škol, a tam se snažíme také, aby platy šly nahoru.

Já se domnívám, že bychom ve zvýšení platů zaměstnanců v regionálním školství, učitelům, měli pokračovat i v příštích letech. Letošní zvýšení objemu mezd o 8 % od 1. září by rozhodně nemělo být poslední a měli bychom obdobně vysoký nárůst platů připravit i v rámci státního rozpočtu na rok 2018, protože jenom pokud budeme pokračovat několik let po sobě ve výrazném nárůstu platů učitelů, tak jsme schopni dosáhnout toho, aby se průměrný plat učitele v regionálním školství dostal přes 40 tisíc korun hrubého. Příští rok to bude tak, že průměrný plat učitele v regionálním školství se dostane přes 31 tisíc korun hrubého. A byl bych rád, kdybychom v příštích letech zajistili, že vyšleme tento jasný signál, že se vyplatí nejenom studovat pedagogické fakulty, ale že potom je i zajímavé jít učit do regionálního školství, a myslím, že by to mohlo výrazně pomoci zlepšit fungování našich škol, zvýšit zájem mladých lidí o profesi učitele, ať už na základní škole, nebo třeba na střední škole.

A druhá poznámka, kterou bych chtěl k tomu říci, že nejde jenom o tarifní platy, ale jde o celkové podmínky pro vzdělávání. A tady pokládám za strašně důležité, aby se podařilo schválit reformu financování regionálního školství, protože po téhle reformě se volá už dlouhá léta. My jsme předložili konkrétní návrh a je zde šance, aby konečně jednotlivé školy nebyly financovány čistě podle počtu žáků, jak je tomu doteď, ale aby byly financovány podle výuky, to znamená podle hodin, podle oborů, které vyučují, to znamená, abychom změnili systém financování regionálního školství, a to si myslím, že je věc, kterou pokud bychom byli schopni do voleb dotáhnout do konce, tak to bude rovněž pozitivní signál i pro příští roky pro všechny, kdo v našem regionálním školství pracují.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šinčl: Pane premiére, ta procenta, která jste tady říkal, vypadají moc pěkně, ale potom realita vypadá trošičku hůř. Já jsem byl jenom zhrozen z toho, že to je těch 24 tisíc. Oceňuji to, že tam dochází k nějakému navýšení, nicméně vám ale tady mohu slíbit, že vám nedám pokoj do té doby, dokud nebude naplněn ten váš zde vyřčený slib, že to bude tedy těch 31 tisíc či 40 tisíc korun pro vysokoškolsky vzdělaného člověka, který učí naše děti.

Nicméně jste se zmínil ještě o jedné kategorii ve školství a to jsou nepedagogičtí pracovníci. Já osobně, abyste věděl, jsem si zjistil, kolik je průměrný plat tohoto pracovníka, a ten je zdrcujících 11 tisíc až 12 tisíc korun hrubého. Já si myslím, že to je opravdu ještě dokonce pod hranicí takzvané příjmové chudoby. Často se divím těmto lidem, že vůbec za takovou mzdu chtějí pracovat. Tito lidé pracují a ti jiní, kteří pobírají dávky, dosahují možná daleko většího příjmu než tito lidé, kteří pracují ve školách jako nepedagogičtí pracovníci. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Já se vás chci zeptat: Jste ochoten ve vládě bojovat i za tyto lidi, za tyto kuchařky, ekonomky, školníky a podobně? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Prosím, pane premiére, o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Já jsem si vědom toho, že u řady těchto pracovníků na základních a středních školách, kteří se starají o zajištění technického provozu škol, se jejich platy pohybují velmi často nad minimální mzdou. Jeden z nástrojů, který vláda může použít pro zlepšování odměny pro tyto lidi, je otázka zvýšení minimální mzdy. Já bych byl rád, kdyby se od 1. ledna příštího roku minimální mzda zvýšila alespoň na 11 tisíc korun hrubého – to je jedna z věcí.

Druhá věc. Když jsem mluvil o tom, že během dvou let jsme třikrát zvedli tarifní platy, tak jsme je třikrát zvedli i pro ostatní pracovníky v regionálním školství. Teď je zvýšení tarifních platů pro pracovníky, kteří nejsou pedagogy a technicky zajišťují provoz škol, od 1. září o 4 %. Učitelům se zvedly tarify o 6 %, těm ostatním pracovníkům o 4 %. Objem mezd učitelů se zvýšil o 8 %. Rozhodně na ně nezapomínáme. Myslím, že je to důležité, abychom i tímto směrem postupovali. Jako druhý nástroj budeme i nadále chtít používat růst minimální mzdy.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Prosím v tuto chvíli dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Tomio Okamura, aby přednesl svoji interpelaci na pana premiéra. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane premiére, vy a vaše vláda jste odmítli tento týden ve Sněmovně návrh našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie – SPD jednat o zbavení občanství a zákazu vstupu do České republiky pro teroristy, pro ty, kdo bojovali v řadách Islámského státu, a další extrémně nebezpečné osoby. Přitom už od loňského roku prosakují zprávy o českých občanech, kteří bojují v řadách Islámského státu. Navrhujeme v našem hnutí SPD změnu Ústavy a souvisejících zákonů v tomto smyslu. Je třeba nejen úprava čl. 12 Ústavy, kde je potřeba v souvislosti s terorismem, vlastizradou či spoluprací s nepřitelem vypustit větu "Nikdo nemůže být proti své vůli zbaven státního občanství.", ale je také potřeba úprava trestního zákona, který by měl za vlastizradu, terorismus a spolupráci s nepřitelem stanovit trest zbavení českého občanství s doživotním zákazem vstupu na území České republiky.

Jak vaše vláda hodlá chránit české občany před muslimskými teroristy, když odmítáte možnost odebrání občanství? Podobnou praxi přitom již prosazují ve Francii či v Holandsku. Z praxe víme, že za většinou teroru v Evropě byli navrátili veteráni džihádu, kteří pak pokračovali v boji ve své hostitelské anebo mateřské zemi v Evropě. A samozřejmě ještě infikovali extremismem další lidi, ať už na svobodě, nebo ve vězení. Proč zavíráte oči před tímto reálným problémem? Bezesporu máte přesnější zprávy o muslimech s českým občanstvím, kteří bojují v řadách islamistů. Hodláte je vítat v naší republice tak jako ostatní islamisty?

A jenom k tomu dodávám, že mi připadá jednání vlády, resp. po třech letech ve Sněmovně jsem již plně o tom přesvědčen, že místo abyste řešili věci vždycky v předstihu, než ten problém přijde, tak vždycky všechno řešíte až pozdě, když vám to nakáže Evropská unie anebo když ten problém už tady reálně je. Stojí nás to obrovské peníze. Ostatně jste mi sám potvrdil ve své odpovědi na interpelaci před půl rokem, že jste již vyčlenili několik miliard korun jenom na přijímání a vůbec práci se stávajícími migranty do České republiky. A ty mohly být použity třeba na naše důchodce.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, především chci odmítnout myšlenku, resp. informace, které se objevily v médiích, o tom, že když soutěžíme finanční prostředky na pomoc azylantům, že se připravujeme na nějaký příliv uprchlíků do České republiky. Tady se jednalo o zajištění integrace pro zhruba 6 000 cizinců na několik let. A jenom připomínám, že ročně dostávají azyl nebo mezinárodní ochranu něco mezi 700, 1 000 lidí pravidelně v České republice. To není žádný nový jev. Takže když si to přepočteme, tak se v zásadě jedná o zajištění integrace pro lidi, kteří standardně každý rok dostávají v České republice azyl.

Možná to pro vás bude překvapení, ale nejvíce azylantů do České republiky stále přichází z Ukrajiny. Na druhém místě jsou azylanti z Ruska, pak se pohybují azylanti např. z Kuby. Objevují se žádosti o azyl z Číny, jsou také azylanti z Iráku nebo ze Sýrie. Ale ti se pohybují až na dalších místech z hlediska tabulky. Takže skutečně největší počet lidí, které budeme integrovat v příštích letech, tak budou pravděpodobně i nadále lidé, kteří získali azyl a přišli z Ukrajiny nebo přišli z Ruska nebo přišli z Kuby. Já tady nevidím nějaký bezpečnostní problém, pokud jde o integraci těchto lidí v naší zemi.

Takže rozhodně chci odmítnout šíření fám o tom, že vynakládáme miliardy na velký příliv uprchlíků do České republiky. Standardně se staráme o standardní azylanty, kteří každý rok do České republiky přicházejí. A nevšiml jsem si, že by pan poslanec Okamura nebo kdokoli jiný před pěti, šesti nebo deseti lety zpochybňoval, že tady každý rok dáváme 700, 800 azylů nebo mezinárodních ochran v České republice.

Druhá poznámka. Opět prosím, aby zpráva Bezpečnostní informační služby nebyla dezinterpretována. Pokud zpráva BIS, která byla zveřejněna, hovoří o tom, že některé osoby odešly z České republiky do Sýrie pravděpodobně bojovat v řadách Islámského státu, tak se nejedná o občany České republiky. Nevím o žádném občanovi České republiky, který by bojoval v řadách Islámského státu. Ty informace se vesměs týkaly osob, které pobývaly na území České republiky a odešly z území České republiky. To neznamená, že to byli občané České republiky. Na území České republiky mohou přece pobývat i lidé, kteří nejsou občany České republiky. Samozřejmě mají třeba povolený pobyt v rámci vízového režimu. Takže nevím o žádném občanovi České republiky, který by bojoval v řadách IS. Bezpečnostní informační služba má podle své zprávy informace o občanech, kteří pobývali na území České republiky a zřejmě odešli do Sýrie bojovat do řad IS. Je to několik osob. A určitě platí pro futuro, že jedním z důležitých cílů naší bezpečnostní politiky je mít kontrolu nad pohybem osob, které by se eventuálně chtěly vracet o Evropy, je podezření, že bojovaly v řadách IS. Tady musí být jasná kontrola vlády nad pohybem těchto osob a budeme na tom intenzivně spolupracovat s našimi německými, francouzskými, rakouskými, slovenskými a dalšími partnery tak, abychom lidem v České republice zajistili maximální bezpečnost.

Takže rozhodně nepodceňujeme problém navrátilců do Evropy ze Sýrie nebo z Iráku, ale tento problém je v České republice minimalizován právě tím, že čeští občané neodcházejí, aby bojovali v řadách IS. Nevíme o žádném českém občanovi, který by bojoval v Sýrii v řadách IS.

Pokud jde o další pravidla, já si nemyslím, že bychom tím, že budeme omezovat občanská práva, občanské svobody, zabránili teroristům, aby útočili na území České republiky. Je potřeba postupovat jinak. Je potřeba postupovat tak, abychom měli mnohem více informací, abychom měli připravované, motivované bezpečnostní složky, abychom měli dobře vybavené tajné služby, které budou mít silné partnerské vztahy a budou mít schopnost získávat relevantní informace. Musíme prostě působit preventivně. A toto působení neznamená, že bychom měli plošně zbavovat lidi občanských práv nebo omezovat svobody v České republice. Touhle cestou vláda v žádném případě nepůjde a ani jít nechce. Přijímáme konkrétní, efektivní, včasná bezpečnostní opatření. Nikdo nás k tomu nemusí vyzývat, ani opozice v této Poslanecké sněmovně. To, že jsme navýšili rozpočty bezpečnostních služeb, policie, armády, hasičů, to bylo vlastní rozhodnutí naší vlády. Já jsem rád, že jsme to udělali včas, protože budeme lépe připraveni.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Pane premiére, děkuji za skvělou odpověď – v uvozovkách. Tak teď jste ukázal priority vaší vlády. Radši dáte půl miliardy korun na 6 000 migrantů místo toho, abyste integroval do normální slušné společnosti dva miliony našich seniorů, kteří těžko přežívají. Milion zdravotně postižených lidí, kteří mají nízké příjmy. Radši to dáte na integraci cizinců! Přesně jste teď řekl vaše priority. A v tom nevidíte problém!

Stejně tak říkáte, že nechcete omezovat občanské svobody. Vždyť jenom letos jste tady navrhli omezení držení zbraní, legálního držení zbraní. Já jsem hlasoval proti. Vždyť přednedávnem jste tady navrhl zpřísnění shromažďovacího zákona. Vždyť vy děláte přesný opak a teď přímo lžete televizním divákům České televize! Vždyť to je úplně neuvěřitelné.

Dále, vy jste vůbec neodpověděl na otázku, jestli zbavování občanství teroristům považujete za omezení svobody, to je divné. A že prý nevíte, že by se tady nacházeli. No to nevěděli ani přeci v západní Evropě, dokud neudělali teroristický útok! Takže to je úplně šílené! Skutečně, vaše vláda řeší problémy, až když nastanou, když je pozdě, když už to stojí peníze a životy. (Upozornění na čas.)

Děkuju za vaši odpověď, protože to je opravdu úplně flagrantní přiznání politiky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Pane poslanče, váš čas vypršel, prosím, abyste ho nepřekračoval. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já mám skoro pocit z vystoupení pana poslance Okamury, že ho mrzí, že jsme šestá nejbezpečnější země na světě. Pane poslanče, je to tak! Možná vás to štve, možná byste si přál jiný výsledek, ale podle mezinárodního srovnání Česká republika je šestá nejbezpečnější země na světě! Zůstane to tak, pane poslanče Okamuro prostřednictvím paní předsedajících. Budeme chtít zůstat šestou nejbezpečnější zemí na světě. Chováme se podle toho. Jak naše bezpečnostní, tak naše azylová politika, naše migrační politika je nastavena tak, abychom zůstali bezpečnou zemí a garantovali to občanům.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A s poslední interpelací na pana premiéra v tomto dni poprosím k mikrofonu pana poslance Černocho. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Pane premiére, Úsvit dlouhou dobu kritizuje neprůhlednost financování a hlavně činnost některých neziskových organizací, jejichž činnost je absolutně neprůhledná a jež za státní peníze provádějí cenzuru. Včera nás s konceptem jedné takové organizace, a to organizace HateFree, seznámil v rozhovoru pro rádio impuls její koordinátor Lukáš Houdek. Zkráceně řekl: Cílem je cenzurovat sociální síť, Facebook, cílem je potlačovat svobodnou diskusi. Podle slov pana Houdka je hlavní náplní HateFree moderovaná diskuse na jejích facebookových stránkách a registrace a samolepky HateFree míst, kterých je 220. Jak uvedl, rozpočet na tři roky je 16 milionů korun, které dostávají od vlády.

Nedávno byla také zveřejněna informace, že ministr Dienstbier se ze své pozice člena vlády pokoušel prosadit, aby soukromá společnost Facebook provozující sociální síť umožnila v rámci své struktury působení cenzora placeného vládou ČR. Ten měl za úkol mazat nevhodné příspěvky. Budu citovat experta na extremismus, který k organizacím typu HateFree řekl, že podporují proimigrační scénu v přestřelkách s odpůrci nelegální imigrace, mají blízko ke krajní levici, jsou radikální a ty, kteří s nimi nesouhlasí, označují za xenofoby a rasisty. Souhlasíme s tím, že

nenávisť nepatří do české společnosti, ale na druhou stranu vaše vláda podporuje organizace, které mají za úkol očernit každého, kdo nesouhlasí s vládní politikou a kdo nesouhlasí s velmi nebezpečným přijímáním nelegálních imigrantů. Za státní peníze, a to v řádech desítek milionů korun, které by se daly využít daleko lépe, ať už jsou to školky, sport, nebo bydlení.

Chci se vás, pane premiére, zeptat, jak můžete připustit cenzuru placenou z peněz daňových poplatníků a jakým způsobem zasáhnete proti mrhání tak obrovskými prostředky na vylepování samolepek (Mpř. Pokorná Jermanová: Váš čas!) a omezování svobody projevu našich občanů. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já si myslím, že situace je zřejmá. Jakékoliv zásahy do svobody šíření informací na internetu mohou probíhat pouze na základě zákona. Chci připomenout, že v této Poslanecké sněmovně byla vedena poměrně široká diskuse o tom, aby vlastně poprvé byla dána takováto pravomoc Ministerstvu financí v souvislosti s bojem proti nelegálnímu hazardu na internetu, a byla to tato Poslanecká sněmovna, která souhlasila s tím, že bude dána možnost Ministerstva financí zasahovat proti provozu nelegálního hazardu, nepovoleného hazardu na síti internet. Čili toto je, pokud vím, jediný zásah, který byl proveden legálně a na základě schválených zákonů a bude realizován od 1. ledna příštího roku, kdy bude platit nový zákon o loteriích. Jinak ani vláda, ani kdokoli jiný, ani žádná nevládní nezisková organizace nemůže omezovat práva občanů fungovat na sociálních sítích, a jsou to ti, kdo tyto sociální sítě provozují, kdo stanoví pravidla hry. To znamená, ten, kdo provozuje Facebook, stanoví pravidla hry, za kterých funguje tato sociální síť, a to se týká i dalších sociálních sítí.

To neznamená, že by nebylo možné s těmito provozovateli diskutovat o tom, jaké oni tyto standardy mají, pro jaké standardy se rozhodli, pro jaká pravidla se rozhodli. A ani mně se nelíbí to, s čím se mohou uživatelé setkat na sociálních sítích, ale to neznamená, že by tato vláda chtěla jakýmkoliv způsobem cenzurovat volnou svobodnou názorovou diskusi. Ale to, že kritizujete vládu, na tom přeci není nic špatného, ale je důležité, aby tím, že něco kritizujete, někoho kritizujete, tak abyste současně nezasahoval jeho základní lidská práva a svobody. To znamená, není možné šířit nenávisť, která je újmou lidských práv, svobod kohokoli jiného. Máte právo kdokoli říkat své názory, kritické názory vůči komukoli, ale je důležité, abyste nezasahoval do jeho osobnostních, Ústavou garantovaných práv, a od toho je tady soudní systém, aby samozřejmě dbal na to, že tato práva budou respektována, byť tady bude realizována naprosto volná a otevřená názorová debata.

Takže tolik jenom na margo podezření z toho, že by snad vláda chtěla cenzurovat internet. Jediný zásah byl proveden na základě rozhodnutí Parlamentu, se kterým tato Poslanecká sněmovna souhlasila, a týká se regulace hazardu na internetu.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Má na ni samozřejmě nárok. Já jenom upozorňuji, že už bychom se měli věnovat interpelacím na ostatní členy vlády. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Černoš: Děkuji za slovo. Bude velmi rychlá doplňující otázka. Já jsem se ptal na to, jak je možné, že nezisková organizace HateFree, která se zaštiťuje tím, že působí pro vládu na sociálních sítích a rozlepjuje samolepky, čerpá ze státního rozpočtu 16 milionů korun. Dámy a pánové, 16 milionů korun! To byla ta otázka: Jak je možné, že vláda s něčím takovým souhlasí? Děkuji.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Pan premiér bude reagovat. Prosím o odpověď tedy.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Jakákoliv podpora neziskového sektoru je založena na grantových programech. To znamená, jednotlivé vládní instituce, vládní instituce vypisují grantová schémata, do nichž se mohou občanská sdružení hlásit, a v rámci těchto grantových schémat jsou potom financovány nebo podporovány jejich aktivity. Já myslím, že to známe z celostátní úrovně, známe to i z krajské úrovně. A samozřejmě je otázkou, jaká je politika vlády, jaké veřejně prospěšné aktivity vláda podporuje. Já si myslím, že je důležité, abychom poukazovali na to, že nelze ve společnosti šířit nenávist vůči menšinám, že nelze ve společnosti vést debatu tím, že se narušují práva někoho jiného, a já si myslím, že vůbec není špatně, pokud je na takové věci upozorňováno.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane premiére. A nyní již prosím k mikrofonu paní poslankyni Pěnčíkovou, aby přednesla svoji interpelaci na pana ministra dopravy Dana Ťoka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji za slovo.

Vážený pane ministře, já už nebudu celý ten problém znovu vysvětlovat, vy ty informace všechny máte, ale už je to zase více jak čtvrt roku, co jsem se vás naposledy ptala, co se zpoplatněním obchvatu města Kroměříž bude. Chápu, že máte samozřejmě i jinou práci, ale přesto se vás ptám, co tedy se zpoplatněním obchvatu města Kroměříž bude? Děkuji.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v současné době jsou do časového zpoplatnění zahrnuty veškeré úseky dálniční sítě, až na některé výjimky. Tyto výjimky tvoří velice krátké úseky dálnic nenavazující na ostatní dálniční síť. Dále se jedná o úseky, které jsou jedinou přístupovou pozemní komunikací a v neposlední řadě se jedná

o takzvané - my jim říkáme peážní úseky, což jsou úseky dálnic, po nichž jsou vedeny silnice I. třídy, které časovému zpoplatnění nepodléhají.

Na základě vašeho požadavku a požadavků jiných poslanců či starostů obcí, které jsou postiženy nadměrnou dopravou, jež by mohla být přesunuta na dnes zpoplatněné pozemní komunikace, aktuálně prověřujeme celou situaci, zevrubně ji analyzujeme, abychom našli vhodné řešení, které bude koncepční, systémové a v souladu se zájmy občanů a celé ČR. Již nyní vám mohu sdělit, že dálnice D1, o níž se zmiňujete, v našich úvahách hraje významnou roli a není vyloučeno, že počínaje 1. lednem by mohl být stav ohledně časového zpoplatnění jiný než dnes. Nicméně všechny analýzy zatím probíhají, a pokud se k tomuto kroku rozhodneme, tak to bude ve vyhlášce, která určuje cenu dálničních známek. Chtěl bych tady říct, že ani na rok 2017 nepočítáme s tím, že bychom dálniční známku a její cenu měnili, a já doufám, že v nejbližší době dokončíme naše analýzy a oznámíme, jestli a které úseky by mohly být ze zpoplatnění vyjmuty. Já jsem se se situací v Kroměříži byl seznámit osobně, takže jsem celou situaci viděl. Byl jsem tam bohužel, nebo bohudík zrovna v období, kdy nebyla špička, takže průjezd městem nebyl tak hrozný, ale věřím vám i všem ostatním, kteří mi říkají, že tím, že vlastně – a tady musím přiznat, že dálnice vede po bývalém obchvatu Kroměříže, tak v podstatě hlavní silnice přes Kroměříž vede přes jediný most a je jedinou přístupovou cestou z jednoho břehu řeky Moravy na druhý.

Chci vás ubezpečit, že v nejbližší době padne rozhodnutí. Doufám, že jsem vás svou odpovědí uspokojil. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Paní poslankyně chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marie Pěničková: Ono tak nejde ani tolik o to, abyste uspokojoval nějakou svou odpověď mě. Já potřebuji uspokojit občany města Kroměříž, kteří ten problém opravdu vidí jako velice vážný. Mně opravdu není moc milé vás tady obtěžovat co tři měsíce interpelací na to samé téma. Ale vy jste mi původně řekl, že to závisí na panu ministrovi financí Babišovi. Já jsem interpelovala i jej. Ten mi sdělil, že to je čistě na vašem rozhodnutí, že on je ochotný o tom jednat. Takže v podstatě jsem dospěla k závěru, že jste oba velice ochotní o tom jednat, ale stále se nejedná. Teď jsem se dověděla, že se tedy jedná, což je výborné, ale já už mám jenom jednu otázku – kdy bude tedy konečný termín, kdy se dovíme, jestli bude dálnice vyjmuta z poplatku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Prosím o reakci pana ministra. Prosím.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážená paní poslankyně Pěničková prostřednictvím paní předsedající, tím, že jsem říkal, že doufám, že jsem uspokojil svou odpovědí vás, tak vašim prostřednictvím i občany. Nejde o to samozřejmě, abychom se tady plácali po ramenou, abych se vyhnul nepříjemnému slovu, ale jde o to, abychom uspokojili naše občany, a v tom já s vámi souhlasím.

K vaší otázce. Ano, my jsme o tom jednali i s panem Babišem. Samozřejmě je to otázka potom chybějících investic nebo finančních prostředků. Já jsem přesvědčen, že hledáme řešení, které by bylo takové, že by mělo na mysli víc než ekonomiku občanů naší země a jejich komfort při využívání pozemních komunikací. Předmětná vyhláška půjde do tří týdnů do meziposlaneckého připomínkového řízení, a tím pádem by to mělo být zcela jasné, v jaké podobě tam půjde. V meziresortním připomínkovém řízení samozřejmě může dospět ještě k nějakým změnám, ale tam už bude ten proces, tak jak běží.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a poprosím dalšího v pořadí, tím je pan poslanec Josef Zahradníček, aby přednesl svoji interpelaci na pana ministra životního prostředí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Zahradníček: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, přeji vám příjemné dobré odpoledne.

Vážený pane ministře, je jistě velice dobré, že stále probíhají procesy zateplování panelových a rodinných domů, bytů a dalších objektů. Věřím, že se najdou i v dalších letech finanční prostředky a bude se v této činnosti pokračovat i v dalším období. Na co by se však nemělo zapomínat a více kontrolovat, je způsob vytápění zateplených objektů. U panelových domů nevidím problém, ty jsou totiž téměř ze sta procent vytápěny dálkově. Horší je situace v rodinných domech a objektech, které jsou vytápěny zemním plynem, a to formou různých spotřebičů jak na topení, tak i na ohřev teplé vody s odtahem do komína. Zapomíná se totiž na přívod vzduchu k těmto spotřebičům. Majitelé nemovitostí s touhou po maximální úspoře tepla a financí si neuvědomují, jakému nebezpečí uživatele vystavují. Tragických případů je v České republice nejvíce v Evropě. Toto nikdo nekontroluje. Když spotřebiče nefungují, přijde technik na opravu a zjistí, že do místnosti není přiveden přívod vzduchu, a odmítne provést opravu či napsat revizní zprávu, a to z důvodu, že veškerá odpovědnost je na něm a potom je zle.

Proto se vás ptám, vážený pane ministře: Je vám tento stav znám? A jaké případné kroky je třeba provést ke zjednání nápravy?

Děkuji poslancům za pozornost a vám za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, paní předsedající, za slovo. Vážený pane kolego, vážené kolegyně, vážení kolegové, tady to s tím uspokojováním bude taky trochu složité, protože to, na co se vlastně ptáte, je věc, která je zjevně problém, ale bohužel to není záležitost, kterou může aktivně v této chvíli ovlivnit Ministerstvo životního prostředí. Ona ta problematika provozu plynových kotlů se dotýká řady právních předpisů a ty jsou především v gesci Ministerstva vnitra s ohledem na předcházení požárům, to je právě třeba nařízení vlády č. 91/2010, tak předpisů v gesci MPO, což je třeba zákon č. 458/2000 Sb., což

je energetický zákon a zde zakotvená povinnost udržovat odběrné plynové zařízení v souladu s technickými normami. Samozřejmě v tom hrají roli i stavební předpisy a příslušné technické normy.

Ministerstvo životního prostředí opravdu mělo v minulosti, přibližně do roku 2012, v rámci zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, gesci nad provozem malých spalovacích zdrojů a také měření účinnosti spalování a množství vypouštěných látek, ale později byla tato kontrola zaměřena primárně na vnášení emisí do vnějšího ovzduší, což znamená, že v současné době se platný zákon 201/2012 o ochraně ovzduší dotýká právě pouze emisí do vnějšího ovzduší a MŽP tak nemá možnost žádným způsobem zasahovat do optimálního provozu těchto zařízení.

Vy jste se ještě zmínil o vlastně kotlíkových dotacích. My v této chvíli opravdu hrajeme roli subjektu, který prostřednictvím ministerstva a prostřednictvím Státního fondu životního prostředí vlastně garantuje to, že ty kotle budou plnit příslušné technické normy, byť, jak víte, my vlastně nevyměňujeme starší plynové kotle, my vyměňujeme kotle na tuhá paliva první a druhé emisní třídy za nové kotle včetně plynových, ale ta instalace a samozřejmě podmínky instalace potom už právě podléhají těm jiným technickým normám, resp. jsou v kompetenci jiných orgánů. Ale samozřejmě pokud si to budete přát, s radostí tuhle interpelaci předám zodpovědným kolegům. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a táži se, zda je zájem... Není zájem o doplňující otázku.

Děkuji a poprosím k mikrofonu paní poslankyni Golasowskou, která bude interpelovat nepřítomnou paní ministryni školství. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo a přeji krásné odpoledne všem, vážené kolegyně, vážení kolegové. Interpeluji paní ministryni školství ve věci podpory učňovského školství a kvality výuky na vysokých školách.

V posledních dvou desetiletích se stalo společenskou prestiží mít vystudovanou vysokou školu, a kdo absolvoval pouze učební obor, byl a stále je považován za méněcenného. A tak vysoké školy chrlí absolventy často neuplatnitelných oborů, kteří, ač s diplomem v ruce, jsou neumístitelní na trhu práce. Na druhou stranu se nám nedostává kvalifikovaných pracovníků v technických profesích, jako jsou soustružníci, frézaři, svářeči, pracovníci ve strojírenství či stavebnictví. Tyto profese pak často vykonávají osoby, které projdou krátkou rekvalifikací, což se pak často negativně odrazí na kvalitě jejich odvedené práce. Učňovské obory jsou tak stále nedoceňovány a být pouze vyučený nese často společenské stigma, pro něž mladí lidé raději volí studium na vysoké škole, i když často mentálně na ni nemají.

Vážená paní ministryně, proto se vás ptám: Přípravuje Ministerstvo školství konkrétní opatření pro zvýšení prestiže učňovského školství, a pokud ano, jaká? Chystá se Ministerstvo školství finančně podpořit střední učňovské školství, a pokud ano, o jaké zvýšení se jedná oproti finanční podpoře let minulých? Jak spolupracuje Ministerstvo školství se zaměstnavateli v souvislosti s nedostatkem kvalifikovaných dělnických a řemeslných profesí? A poslední otázka: Uvědomuje si Ministerstvo

školství, jak mizerná je úroveň kvality vzdělávání na některých vysokých školách, a pokud ano, jaká opatření připravuje?

Děkuji, tentokrát zřejmě za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Ano, paní poslankyni bude odpovězeno písemně. Přikročíme ke čtvrté interpelaci. Pan poslanec Jiří Junek bude interpelovat přítomného pana ministra dopravy Dana Ťoka ve věci termínu výstavby D35 v úseku Opatovice-Časy-Ostrov. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Junek: Dobrý den. Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové.

Vážený pane ministře, jsem poslancem zvoleným za Pardubický kraj, proto mě logicky zajímá výstavba páteřní komunikace D35, takže už jsem vás několikrát na toto téma interpeloval atd. atd. Protože dost často jsem slyšel, jak se měnily termíny, kdy bude zahájena výstavba prvního úseku v Pardubickém kraji, to znamená Opatovice-Časy, Časy-Ostrov, bylo to uváděno jako polovina roku 2016, konec roku 2016, začátek roku 2017, tak jsem vás v lednu letošního roku písemně interpeloval a žádal jsem vás o harmonogram výstavby tohoto úseku, nebo celé D35.

Dovolte, abych citoval z vaší odpovědi, co se týká úseku Opatovice-Časy, Časy-Ostrov: Na úsecích Opatovice nad Labem – Časy – Ostrov byly zpracovány dokumentace pro stavební povolení a probíhá inženýrská činnost pro získání stavebních povolení. Zároveň probíhá majetkoprávní vypořádání. Na obou stavbách je vykoupeno přes 90 % pozemků. V roce 2015 bylo zahájeno zpracování zadávací dokumentace pro výběr zhotovitele stavby. Předpokládá se zahájení staveb na začátku roku 2017.

Zhruba před měsícem jsem se z veřejných otevřených zdrojů v novinách dočetl, že termín zahájení zmiňovaného úseku je polovina roku 2018. Víceméně mi tento termín i potvrdilo pardubické ŘSD.

Chci se vás zeptat, zda tomu tak opravdu je, že se nám najednou zase termín posunul o rok a půl, kde se najednou tahle ta velká časová ztráta nabrala. A zdali tomu tak je, tak proč to tak je. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče Junku. Ve vztahu k dálnici 35 dochází aktuálně k řešení posledních pozemků a věcných břemen, která bude pro získání stavebních povolení nutno vypořádat. V některých případech se postupuje formou vyvlastnění z důvodu nedohody s vlastníkem. A ten údaj, který jste citoval, že je více než 90 % pozemků vykoupeno, je pravdivý.

Současně probíhá výběrové řízení na záchranný archeologický průzkum, který je v této lokalitě velmi rozsáhlý. Za faktické zahájení prací je tak de facto možno opovažovat i samotné provedení tohoto archeologického průzkumu, který musí vždy vlastní stavební činnosti předcházet. Tady bych jenom rád podotkl, že jak na obou úsecích dálnice D35, to znamená Opatovice–Časy, Časy–Ostrov, tak na dvou úsecích dálnice D11 je ten archeologický průzkum opravdu velmi rozsáhlý. Pro informaci bych rád uvedl, že když se sečtou náklady na archeologický výzkum na těchto čtyřech úsecích, tak poprvé přesáhly historicky zhruba 1 miliardu 100 milionů korun. Je to proto, že archeologové i na vládě zdůvodňovali tento obrovský nárůst prostředků na archeologický výzkum tím, že obě lokality jsou archeologicky velmi významné. V podstatě kdybych trochu parafrázoval, co bylo řečeno, tak bude překopán archeologicky každý metr čtvereční té stopy dálnice. Takže opravdu toto je ten velký důvod, který by mohl mít vliv na nějaké posunutí, ale já o tom budu za chvíli mluvit.

Tento úsek, nebo oba dva ty úseky se právě potýkaly s tím, že mají EIA podle zákona 244, to znamená, že před vstupem do Evropské unie. Dobrá zpráva je, že oba úseky se dostaly jako jeden do těch devíti úseků, ve kterých bude EIA na základě ověřovacího stanoviska ověřena. Stanovisko EIA předpokládáme, že bude vydáno v tomto zvláštním režimu paragrafu 23a zákona o EIA po jeho aktuálně rychle přijaté novele. Předpokládáme jeho vydání v průběhu podzimu, tak abychom o stavební povolení mohli žádat v prvním kvartálu roku 2017.

Zároveň ještě do konce září tohoto roku zahájíme i samostatné výběrové řízení na zhotovitele, a to formou užšího řízení. Rád bych podotkl, že odůvodnění veřejné zakázky vláda už schválila u obou úseků a chystá se vypsání. Bude dvoukolové. V prvním kole se bude pouze posuzovat kvalifikace neomezeného počtu dodavatelů a v druhém kole se bude vybírat samotný zhotovitel, tím pádem bychom měli zhotovitele pravděpodobně vybraného ještě před platností stavebního povolení.

Co se týká dalších kroků po ukončení EIA, předpokládám, že to bude – budeme tlačit na to, a ty peníze se taky platí tak velké proto, aby to bylo co nejdřív, tak já věřím, že fyzické předání, nebo mám tady napsáno od úřadu, že fyzické předání staveniště zhotoviteli by mělo proběhnout do podzimu roku 2017. Takže 2017 by měl proběhnout archeologický průzkum a mělo by se začít se stavební činností. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec má doplňující otázku a nemusí se k tomu hlásit. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Junek: No já tedy nevím, jestli můžu být s odpovědí spokojen, protože já jsem se vlastně v tuto chvíli dozvěděl, že vlastně jsme na tom velice dobře, protože tím, že jste řekl, že archeologie se může počítat do zahájení stavby, tak my jsme vlastně v předstihu. Tak to je úžasná zpráva. Ono se sice začne stavět 2018, ale my jsme vlastně v předstihu.

Nezlobte se na mě, prostě z novin čteme: "Zahájíme stavbu v polovině 2018." Ted' mi říkáte, že archeologie je vlastně součástí zahájení stavby. Tak to podle mě není. A navíc vy, když jste mi psal tu písemnou odpověď na interpelaci, to byl únor 2016 a v té době vy jste o archeologii nevěděli. Vy přece víte, jak na D11 byla ta

archeologie náročná, pracná atd. Tak s tím už jste v té době museli počítat. Tím pádem byste mi do té odpovědi nemohli psát, že výstavba bude zahájena 2017 na začátku roku. To neštymuje.

A další věc – jenom poznámka k té ceně. Vy jste říkal, že je obrovský objem v té archeologii. Tak jenom bych chtěl upozornit na to, že velká část té ceny je za skrývku, která k tomu musí také vést, atd. Tak abychom zase všechno neházeli na archeology, jak nám prodražují stavby a časově nám tu stavbu natahují. Na to bych taky dával pozor a na to bych chtěl upozornit.

Ale říkám, došlo k malému zázraku, že vlastně jsme na tom lépe, než jsme vůbec byli.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, vaše doplňující odpověď.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane poslanče, když budu trošku pokračovat ve vaší ironii, máte pravdu, protože ta skrývka by se musela udělat, i kdyby tam ta archeologie byla, nebo nebyla. Takže když budu dělat skrývku horniny a horních vrstev zeminy pro archeologický průzkum, tak vlastně zahajuji stavby, protože tuto práci bych musel udělat i v normální stavební činnosti. Že ta bude potom přerušena, bude se dělat archeologický průzkum a po jeho ukončení bude dále pokračovat stavební činnost, tak to prostě probíhá na všech stavbách.

Nechtěl jsem svým projevem nebo svým vysvětlením kritizovat tu rozsáhlou archeologického výzkumu nebo průzkumu. Já jsem chtěl upozornit, že nás to trošku zarazilo. Protože když vezmu, že archeologický průzkum například dálnice D8 v té trase, která se dokončuje sice dlouho, stál 30 milionů, a tady stojí na tomto úseku, mám takový pocit, 500 milionů, tak ten rozdíl je opravdu velký. A je to v souladu se zákonem a s tím, co je v právním řádu České republiky. My jsme jím povinni se držet a my se ho prostě držet musíme a budeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pátou interpelaci přednese paní poslankyně Marta Semelová, která bude interpelovat nepřítomného ministra financí Andreje Babiše ve věci privatizace bytů ČEZ. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane nepřítomný ministře, obracím se na vás ve věci kritické situace zhruba tři tisíc lidí žijících v nájemních bytech na pražské Písnici a dalších ve Vršovicích. Hrozí jim urychlená bytová privatizace. Ta už byla v roce 2003, kdy urychleně si rozprodali chaty, auta, vzali si nevýhodné úvěry, jen aby na to měli, no a potom firma, která tyto byty vlastní, tedy ČEZ, privatizaci zrušila. ČEZ, jemuž, jak už jsem řekla, byty patří a který se ohání péčí řádného hospodáře, aniž by toto heslo v praxi při investování do bytů naplňoval, nastavil takové podmínky privatizace, na něž nájemníci nemohou dosáhnout, a pochopitelně mají strach, co bude dál. Jestli to získá developer, který jim nasadí

vysoké nájemné, nebo prodá dalšímu třetímu subjektu. Vznikla tam petice, jsou demonstrace.

Upozorňuji na to, že se jedná o podnikové byty. Sami zaměstnanci bývalí i současní do bytů investovali - nebo bývalé podnikové byty. Platí vysoké nájemné. Ty byty vlastně už dávno zaplatili a také jim bylo přislíbeno, že po odpracování určitého počtu let na ně budou zdarma převedeny. Přišel rok 1989, takže už se to nestalo. Zato byly zdarma převedeny ČEZu.

Chci upozornit na to, že ČEZem vyhlášená soutěž na prodej písnického sídliště obsahuje zásadní pochybení. Jednak se jedná o to, že ČEZ svěřil prodej dvěma společnostem, mají prodat byty, pozemky a budovy občanského vybavení zájemcům nabízejícím nejvyšší cenu ve dvou veřejných soutěžích, prodej bytového fondu, prodej obchodního centra. Jednou je to firma Naxos, jednou firma Knight Frank, ani u jedné nelze zjistit jména konkrétních vlastníků, jejich akcie na jméno nejsou veřejně obchodovatelné. Je zde tedy podezření, že se nejedná o neschopnost úředníků, ale o podvod, jehož účelem je oklamat stát, ministerstva, dozorové orgány i nájemníky. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Chci se zeptat, co s tím uděláte. Zároveň jsem vám chtěla předat podmínky, které si kladé iniciativa Moje Písnice. Bohužel tady nejste, ale předala už jsem je premiéru Sobotkovi, s nímž určitě vřele komunikujete. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. Pan poslanec Kučera v šesté interpelaci bude interpelovat přítomného pana ministra Jiřího Dienstbiera ve věci volebního práva přistěhovalců. Pardon, pana ministra Dana Ťoka ve věci mýtného systému a výnosu do rozpočtu, omlouvám se. (Poznámka z okolí.) Rovněž přítomen, ano.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy a vážení pánové, vážený pane ministře. Ministerstvo dopravy podepsalo kontrakt s dosavadním provozovatelem mýtného systému koncem srpna letošního roku. Původní kontrakt s firmou Kapsch vyprší na konci letošního roku a Ministerstvo dopravy nestihlo najít pokračovatele provozu v řádném výběrovém řízení. Za tři roky nedokázalo Ministerstvo dopravy připravit otevřenou a technologicky neutrální soutěž na další správu mýtného systému.

Uzavření dodatku na provoz mýtného systému považujeme za selhání ministra dopravy Dana Ťoka a vystavení Česka riziku soudu a arbitráži. Má otázka je na vás, pane ministře, jak zdůvodníte výpadek do příjmů státního rozpočtu v následujících letech oproti výnosům, které nabízí konkurenční systém.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, mám-li být úplně upřímný, tak jsem úplně

nepochopil, na co mám odpovědět. Protože tím, že jsme uzavřeli ony dodatky v souladu s rozhodnutím vlády a v souladu se všemi materiály, které byly schváleny, čímž jsme vlastně odstartovali, nebo udělali další krok k tomu, abychom se dostali k otevřené soutěži, tak jsme právě zajistili tento výběr. Ne že jsme ho ohrozili. To znamená, bylo by možná dobře, kdybychom se bavili o tom, co se stalo, a ne o tom, co se může stát, a o tom, co si kdo myslí. Já mám pocit, že se nám často stává, že člověka odsoudíme předtím, než se věcmi zabývá ten relevantní úřad, který se tím zabývat má.

Já bych jenom chtěl opravit oblíbené omyly, a některé z nich padly tady při té promluvě.

Ministerstvo dopravy se nedostalo do situace, že by nebylo schopné nebo že by nestihlo vypsát otevřené výběrové řízení. Ono ho prostě nemohlo vypsát. Ono nebylo lze ho vypsát proto, jakým způsobem byla podepsána smlouva v roce 2006 a v roce 2007. A já se nechci vracet k tomu, kdo a za jakých okolností takovou smlouvu podepsal, možná proč ji podepsal. Nicméně ta smlouva nepočítala s vlastním koncem. Já jsem to tady už i na této půdě několikrát vysvětloval. A v té smlouvě chybějí zásadní věci, které nám prostě nedovolily adekvátně a férově vypsát ono proklamované technologicky neutrální mýto.

Že podpis toho dodatku, prodloužení a vyřešení všech těch okolností, které vlastně nedovolovaly podpisu mýta, nám celou záležitost dneska umožňují, my máme dneska ukončenu soutěž na výběr mýtného poradce. Teď dokončujeme debatu o rozsahu zpoplatnění. To znamená, všechny kroky k tomu, aby se to mýto mohlo otevřeně vysoutěžit, jsou nachystány. Jsem přesvědčen, že mýto se bude dále vybírat a že není důvod mluvit o nějakém výpadku, natož už vůbec není už žádný důvod k tomu, abychom strašili veřejnost a kohokoliv jiného hrozbou arbitráží a soudů, protože není prostě o co se soudit. Jestli vy všichni víte, že to dopadne jinak, tak to prosím zkuste prokázat na faktech, nikoliv na domněnkách. Já jsem přesvědčen, že postup ministerstva byl v souladu s rozhodnutím vlády a byl v souladu se zájmem občanů této země.

Já bych ještě chtěl dodat jednu věc. Víte, to, že soukromá společnost, která nota bene nemá právní, řekl bych, oporu, nebo není žádná právní opora, abychom s ní vedli jakékoliv řízení, vyhrožuje a říká, že mýto zastaví občanům této republiky, že tady bude výpadek, tak to chápou. Prostě oni se snaží o to, aby se dostali jakýmikoli prostředky k nějakému kšeftu. Ovšem že těmito zbraněmi haraší i veřejní činitelé, tak to úplně moc nechápu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já bych možná připomenul panu ministrovi Ťokovi, že dnes byli v téměř identické kauze odsouzeni dva bývalí primátoři města Prahy. Myslím, že argumentovali naprosto stejně, jako jste argumentoval vy. Takže si ten případ prostudujte, protože je to jedna z možných a velmi pravděpodobných variant.

Já upřesním tu svou otázku. Konkurenční firma nabízí větší výnosy. Vy jste tím, že jste zadal přímo zakázku firmě Kapsch, tak jste Českou republiku o tyto výnosy připravil. Možná ano, možná ne. To bychom se dozvěděli ve výběrovém řízení. Můj dotaz je, jak tedy zdůvodníte to, že ty větší výnosy, které nabízí konkurence, rozpočet mít nebude.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane poslanče, velmi jednoduše. To, že napíše někdo do novin, že je něco schopen udělat, nepodal nabídku, to říká. My jsme žádnou oficiální nabídku ani oficiální důvod k jakémukoliv jednání s touto firmou neměli. A nota bene když si vzpomenu, tak jeden z dopisů, ve kterém říkají, co všechno dovedou, nabízeli mnohem menší slevu, než jsme dosáhli při vyjednávání my. Takže já nevím, co bych měl komu vysvětlovat. To je stejné, že může sem přijít někdo třetí, který řekne, že to bude České republice dělat zadarmo, pak mě můžete konfrontovat s tím, proč jsme to od něho nevzali, když to může dělat zadarmo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak, to byla odpověď na šestou interpelaci. Sedmou interpelaci přednese pan poslanec Petr Bendl, který bude interpelovat tentokrát opravdu pana ministra Jiřího Dienstbiera ve věci volebního práva přistěhovalců. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, pane předsedajícím za ten úvod.

Vážený pane ministře, není to tak dávno, co jsme na jednání Poslanecké sněmovny odmítli vládní návrh zákona, který ukládal povinnost obcím zřít ve svých orgánech takzvanou komisi pro národnostní menšiny. A při debatě na výboru pro veřejnou správu jsme taky diskutovali o tom, že máte chuť prosadit takzvané volební právo cizinců v České republice. Myslím, že jste tam musel jasně slyšet odezvu napříč politickým spektrem, že nic takového nechceme.

Nicméně teď se znovu dozvídáme – já řeknu, že jsem bombardován maily lidí z celé České republiky, co to má znamenat, že chce vláda prosadit, a vy jako ministr, který je za to zodpovědný, volební právo cizinců v České republice, a to v situaci, která v Evropě není příliš růžová. Tak se vás chci zeptat, co je na tom pravdy, zdali opravdu takovýto institut podporujete a prosazujete a co vás k tomu případně vede. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, pane ministře, vaše odpověď.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, k dotazu, který tady byl vznesen, musím uvést, že jsem dal připomínku k návrhu zákona o pobytu cizinců, jejímž smyslem bylo, aby cizinci s trvalým pobytem na území České republiky mohli volit v komunálních volbách.

Trvalý pobyt nemá automaticky každý cizinec, který přijde do České republiky. Podmínkou pro udělení trvalého pobytu je, že cizinec žije na území České republiky zpravidla minimálně pět let. Do této doby se ještě některé typy pobytu nezapočítávají vůbec, nebo ne zcela. Podmínkou je rovněž, že kromě těch zákonných náležitostí posoudí tuto žádost Ministerstvo vnitra včetně případných bezpečnostních hledisek a rozhodne, že takový člověk dostane povolení k trvalému pobytu, tedy k tomu, že v České republice může v zásadě navždy zůstat. To se doopravdy netýká jakéhokoliv cizince, přistěhovalce, azylanta, uprchlíka, nebo jak se na tyto kategorie budeme dívat. Smyslem této připomínky je, že u lidí, kteří tady mají v zásadě povolení k definitivnímu trvalému pobytu, je dobré dělat všechno pro to, aby byli maximálně integrováni do společnosti. Pokud na území obce žijí déle než pět let, často jsou tam aktivní i v různých veřejně prospěšných aktivitách, tak tento způsob jejich zapojení může k jejich integraci velmi významně přispět.

Není to vůbec nic originálního, protože podobnou právní úpravu má řada evropských zemí. Zmínil bych zejména Slovensko, které úplně identickou úpravu volebního práva cizinců s trvalým pobytem přijalo ještě před vstupem do Evropské unie. Myslím, že to bylo v roce 2002, v každém případě před rokem 2004. Od té doby se tam cizinci s trvalým pobytem voleb účastní a žádné drama se na Slovensku nekoná, nevyvolává to tam žádné napětí, žádné protesty. Jediné, co se tomu dá vytknout, je to, že by bylo dobré, kdyby i tam se cizinci ve větším počtu voleb účastnili. Nicméně část cizinců tohoto práva využívá bez jakýchkoliv potíží nebo napětí, jak jsem uvedl.

Čili moje připomínka k předloženému návrhu zákona z dílny Ministerstva vnitra se týkala této kategorie cizinců s trvalým pobytem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Doplňující otázka pana poslance. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Víím, že institut trvalého pobytu je v podstatě evidenční záležitost. A za sebe říkám, že jsem přesvědčený, že volební právo má mít občan České republiky, ten, kdo má občanství, platí zde daně, a ne člověk, který není občanem České republiky. V tomhle se pravděpodobně rozcházíme v názoru a děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře. Vaše doplňující odpověď.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Samozřejmě je to váš názor. Nicméně chtěl bych upozornit na to, že už ani dnes to tak v České republice není. Protože podle směr, které tvoří primární právo Evropské unie v komunálních volbách, stejně tak jako ve volbách do Evropského parlamentu, má volební právo každý cizinec z evropské země, budeme-li tuto skupinu osob považovat vůbec za cizince. Nicméně volební právo čistě občanů je prolomeno už zde.

A já jsem tady argumentoval ve vztahu k osobám s trvalým pobytem právě k jejich lepší integraci na území České republiky, protože si myslím, že pokud už se my sami rozhodneme, že tady povolíme nějakému cizinci natrvalo zůstat, je naším vlastním zájmem, aby nezůstal odstrčen na okraji, ale aby byl maximálně integrován do společnosti. Je to na komunální úrovni. A jenom pro úplnost bych dodal, že v současné době je právo účasti v obecních volbách přiznáno všem dlouhodobě usazeným cizincům v těchto zemích v Evropské unii: v Irsku, Švédsku, Dánsku, Nizozemí, Maďarsku, Finsku, Estonsku, Slovensku, Slovinsku, Lucembursku, Lotyšsku a Belgii. Takže je to poměrně běžná úprava, a jak jsem říkal, jde tam o integraci cizinců, u nichž jsme se my sami rozhodli, že jim udělíme právo trvalého pobytu. A není to pouze evidenční záležitost. Je to rozhodnutí Ministerstva vnitra na základě poměrně tvrdě nastavených podmínek v zákoně o pobytu cizinců na území České republiky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Další interpelaci, osmou, přednese pan poslanec Radim Holeček a bude interpelovat nepřítomného ministra financí Andreje Babiše ve věci EET a výjimek. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane nepřítomný ministře, před týdnem jsem se vrátil s dětmi z Chorvatska, kam jsem jel mimo jiné na vlastní kůži testovat EET. Poobědval jsem dvakrát v průběhu pobytu čevabčiči. Jednou v kamenné restauraci, jednou ve stánku. Na základě vytištěného paragonu spojeného s řádným odesláním informace do centrály vím, že jsem za tyto čevapy zaplatil v restauraci 55 kun, zatímco u stánku 45 kun. DPH u prvního oběda činilo 7,15 kuny, u levnějšího stánkového 5,85 kuny. Chuťově bylo jídlo ze stánku s tím z restaurace zcela srovnatelné.

Stánkový prodej chápu jako nedílnou součást stravovacích služeb. Vy nikoliv, pane ministře? Proč jste posunuli EET pro stánky s občerstvením až na březen 2018? Podle čeho interpretujete, že stánkový prodej není restaurační služba, ale maloobchod? To by mě zajímalo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a velmi mu přeji, ať se to opravdu dozví.

Devátou interpelaci přednese pan poslanec Vít Kaňkovský, který bude interpelovat nepřítomného ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci kauzy Křižanov. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane předsedající, vážený nepřítomný pane ministře, milé kolegyně, kolegové. Koncem dubna tohoto roku byla na území městyse Křižanov v kraji Vysočina odhalena jedna z největších varen pervitinu v České republice. Bylo zabaveno rozsáhlé množství metamfetaminu a dalších toxických látek. Už při samotném zásahu byla konstatována enormní kontaminace samotného objektu, okolní půdy a zejména vodních zdrojů se značnými riziky pro místní obyvatel včetně dětí.

Vedení Křižanova okamžitě oslovilo představitele Kraje Vysočina se žádostí o vyhlášení krizového stavu, což však orgány kraje odmítly. O součinnost při likvidaci následků tohoto nebezpečného stavu byly také požádány orgány ochrany životního prostředí a orgány ochrany veřejného zdraví. V první fázi se jednalo zejména o toxikologickou analýzu vodních zdrojů, půdy a zhodnocení zdravotních rizik pro obyvatele. Bohužel ani krajská hygienická stanice ani později oslovený odbor hlavního hygienika občanům Křižanova nepomohly. Tento fakt vyústil v situaci, kdy si někteří občané na vlastní náklady nechali provést laboratorní vyšetření krve a rozbory vodních zdrojů a půdy. Podezření na závažnou kontaminaci toxickými látkami bylo potvrzeno. Bohužel ani tyto příslušné orgány k činnosti nepřivedlo. I proto jsou občané Křižanova nadále vystaveni expozici toxických látek, byť již dále neužívají vlastní vodní zdroje. A tak dále obchází Křižanovem strach o zdravotní následky, zejména u dětí. Obyvatelé jsou zoufalí, zvažují právní kroky. Jak najít 40 milionů na sanační opatření, když všechny oslovené orgány tvrdí, že nemohou nic činit?

Vážený pane ministře, postoje orgánů ochrany veřejného zdraví k této kauze jsou pro běžného občana i pro mne jako pro lékaře nepochopitelné. Jaký postoj k této vysoce nebezpečné situaci zaujme Ministerstvo zdravotnictví? Děkuji alespoň za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Desátou interpelací přednese pan poslanec Antonín Sed'a, který bude interpelovat nepřítomného ministra obrany Martina Stropnického ve věci nepřetržitého nasazení. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, obrátila se na mě přítelkyně vojáka a stěžovala si na zneužívání § 31b zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, což je nepřetržitě nasazení na území České republiky. Podle korespondence se obrátila i na vás, pane ministře, a na sekci dozoru a kontroly odboru inspekce ministra. Ta částečně přiznala oprávněné námitky týkající se spravedlnosti zákonné úpravy odměny za práci v tomto režimu a byla navržena změna současné právní úpravy.

Nicméně problém, který se v tomto konkrétním případě týká příslušníka, či příslušníků ochranné služby vojenské policie, stále zůstává. Tím je možné zneužívání institutu nepřetržité vojenské služby z důvodu nenaplnění vojenských útvarů, fyzické a psychické přetížení vojáků z povolání. I když připouštím, že bychom museli posuzovat každý konkrétní případ.

Vážený pane ministře, vím, že je připravena novela zákona o vojácích z povolání. Proto se ptám, zda bude lépe konkretizováno toto nepřetržitě vojenské nasazení, protože v zákoně o ozbrojených silách, na který se definice odvolává, toto blíže popsáno není. Přitom zařazení vojáka do tohoto režimu je možné za splnění dvou podmínek, a to vyžaduje-li to zájem služby s ohledem na specifickou povahu úkolu armády podle § 14 odst. 1 zákona č. 219/1999 Sb. a zároveň tohoto cíle není možné dosáhnout bez zařazení do výše uvedeného režimu.

A ještě jednu věc. Přes pochopení nad specifikami některých činností si myslím, že není spravedlivé, aby znění paragrafu dávalo tak velký prostor pro svévolné použití ze strany velitelů a také aby vedlo k diskriminaci mezi vojáky ve stejných hodnostech. Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Bude mu odpovězeno písemně. Jedenáctou interpelaci přednese paní poslankyně Markéta Adamová, která bude interpelovat pana ministra vnitra Milana Chovance ve věci přijímání trestních oznámení. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Adamová: Vážený pane ministře, v poslední době se často setkávám s lidmi, kteří se zabývají problematikou neplacení soudem stanoveného výživného, ať už jsou to advokáti, organizace, které se snaží svým klientům v této životní situaci pomoci, nebo přímo rodiče, převážně ženy, matky. Maminky mi líčí své příběhy, které mají často velmi podobný scénář. Bývalý manžel či přítel dlouhodobě neplatí výživné, když už, tak jednou za tři čtyři měsíce pošle nějakou symbolickou částku. Oficiálně nepracuje, majetek má psaný na někoho jiného a exekutoři jsou na něj krátkí. Matky se pak často ocitají v situaci, kdy nemají jinou možnost než podat trestní oznámení.

Mnoho výpovědí má ještě jedno společné, a to je často zmiňovaná neochota policistů. Policisté by měli být rodičům v této tíživé životní situaci stoprocentně nápomocni. Místo toho však řada z nich od podání trestního oznámení odrazuje. Například mylně informují, že nelze na neplatiče výživného podat trestní oznámení, jelikož projevil snahu tím, že jednou za čas pošle symbolickou sumu. V § 196 ani 197 trestního zákoníku přitom nic o projevení snahy není. Jedinou možností je tzv. účinná lítost, tedy splacení dlužné částky před vyhlášením rozsudku.

V některých konkrétních případech, se kterými jsem se měla možnost seznámit, byli policisté krajně nezdvořilí a během podávání trestního oznámení zaznívaly z úst policistů i poznámky typu: To jste nevěděla, s kým si pořizujete dítě? Měla jste si pořídit milionáře, který by vás živil. – To je opravdu skutečný případ. Uznejte, že taková slova jsou přinejmenším za hranicí slušného chování. Nechci plošně kritizovat postup všech policistů. Vím, že spousta z nich dělá svou práci pečlivě a svědomitě. Nicméně i jim pak někteří kolegové kazí pověst.

Vážený pane ministře, žádám vás, abyste v tomto zjednal nápravu. Uvažujete v této souvislosti např. o povinném školení policistů nejen v právní problematice související se zanedbáním povinné výživy, ale také např. v otázkách vztahové a rodinné politiky? Školení by mělo policistům objasnit výklad zmíněných ustanovení tak (upozornění na čas), aby byl užíván skutečně k ochraně zanedbávaných dětí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni, bude jí odpovězeno písemně.

Pan poslanec Josef Nekl ve dvanácté interpelaci bude interpelovat pana ministra životního prostředí Richarda Brabce k výzvě IUCN k Národnímu parku Šumava. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, před několika dny byla veřejnost seznámena se stanoviskem světového kongresu Mezinárodního svazu ochrany přírody, který vyzývá Ministerstvo životního prostředí České republiky k nápravě péče o Národní park Šumava. Z toho je zřejmé, že problematika Národního parku Šumava je v mimořádné pozornosti nejen obyvatel Jihočeského a Plzeňského kraje, odborníků univerzit a ekologických organizací, ale i organizací sdružujících státy a ekologické organizace mezinárodní. Proto mám, vážený pane ministře, na vás tyto otázky:

Je Česká republika či některá z ekologických organizací členem tohoto svazu? Jakým způsobem byla podána členům Mezinárodního svazu ochrany přírody informace o současném stavu a perspektivách dalšího rozvoje Národního parku Šumava? Jaké závazky z výzvy plynou pro Českou republiku a jak na výzvu bude Ministerstvo životního prostředí reagovat? Děkuji vám za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážený pane kolego, kolegyně, kolegové, především Česká republika je od roku 2000 rozhodnutím vlády členem Mezinárodní organizace ochrany přírody IUCN. Česká republika je tam zastoupena Ministerstvem životního prostředí. Kromě toho jsou v IUCN třeba Agentura ochrany přírody a krajiny, Unie českých a slovenských zoologických zahrad a další subjekty, z nevládních organizací je tam třeba Český svaz ochránců přírody.

Ta informace – a proto nás překvapilo, i když musím říct zcela na rovinu, že ne úplně, to rozhodnutí resp. proklamace IUCN... Totiž v květnu letošního roku se uskutečnilo jednání, dokonce zasedání Světové komise pro chráněná území v České republice a při této příležitosti probíhalo jednání i s ředitelem Národního parku Šumava a předsedkyní nejvyššího vědeckého orgánu IUCN pro chráněná území, na kterém bylo IUCN informováno o současném přístupu k péči o Národní park Šumava. Zástupci vědeckého orgánu IUCN se s představeným přístupem naprosto ztotožnili a o žádném dalším či okamžitém rozšiřování bezzásahového území nebyla vůbec žádná debata.

Předmětné doporučení kongresu IUCN, které bylo navrženo velmi pravděpodobně Hnutím DUHA a pravděpodobně i Českým svazem ochránců přírody, bylo schváleno bez rozpravy v elektronickém hlasování společně s dalšími více jak 90 doporučeními. Jenom pro informaci, hlasování vlád dopadlo tak, že pro bylo 60 zemí, proti 1, zdrželo se 95 a hlasování nevládních organizací pro bylo 411, proti 20 a zdrželo se 256. Zdůrazňuji, bylo to jednání bez rozpravy a v zásadě to probíhá elektronickým hlasováním.

Jaké závazky a výzvy plynou pro ČR, jak na výzvu bude Ministerstvo životního prostředí reagovat? Ministerstvo životního prostředí vzalo doporučení na vědomí, tak jak jsme konečně vydali i v tiskové zprávě, ale bereme ho jako doporučení nezávazné a takhle jsou vlastně i určité proklamace IUCN běžné a jsou jich skutečně desítky, ne-li stovky, brány s tím, že to bereme jako názor IUCN.

My jsme přesvědčeni, že novela zákona 114, která momentálně, jak víte, je v této Sněmovně, má v sobě určité prvky stability z hlediska moratoria na změny právě bezzásahovosti. A já jsem několikrát v těch uplynulých dnech a hodinách opakoval a opakuji to i tady, že pro mě osobně není přijatelné bavit se o rozsahu bezzásahovosti na Šumavě, 50 % do roku 2030. My jasně říkáme, že to je horizont, který bude určitě po roce 2030, a že by se naši následovníci měli v této věci rozhodnout po těch patnácti letech toho moratoria podle toho, jak si příroda na stávajících bezzásahových územích poradí. A obecně bych řekl, že si myslím, že do takových věcí jako právě rozšiřování bezzásahových zón by neměli mluvit ani politici, ani neziskové organizace, a měli by o tom hovořit odborníci a neměli bychom přírodě přikazovat, jak se má chovat.

Takže toto je naše stanovisko k doporučení IUCN. Opět opakuji, bereme jej na vědomí, nicméně nemění to nic na našem dalším postupu z hlediska té klíčové právní normy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec nemá doplňující otázku.

Třináctou interpelaci pan poslanec Martin Novotný stahuje. Přejdeme ke čtrnácté interpelaci. Paní poslankyně Gabriela Pecková bude interpelovat přítomného pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci rušení speciálního oboru geriatric.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dobré odpoledne, pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové, promovala jsem jako pediatr, ale revmatologická odbornost výrazně posunula věk mých pacientů až k senu. Velmi mě proto znepokojují změny, které se chystají ve vzdělávání lékařů v obou těchto oborech. Dítě není zmenšený dospělý a nemoci se u něj projevují jinak, mají jinou prognózu i se jinak léčí. Stejně je to u starších až velmi starých pacientů, kde i velmi vážná onemocnění mohou být přehlédnuta např. kvůli odlišnému vnímání bolesti apod. K vlastní diagnóze navíc přistupují zpravidla i funkční a sociální problémy.

Prodlužování střední délky života vede k dramatickým změnám demografické struktury české populace a k trvalému nárůstu počtu starých osob. Vznik samostatného oboru geriatric v roce 1983 na tyto změny reagoval a jeho hlavním cílem bylo a stále je zlepšení zdravotní péče o pacienty vyšších a nejvyšších věkových skupin, dosáhnout zlepšení jak zdravotního stavu, tak funkční zdatnosti a zlepšení kvality života ve stáří. Aby tento cíl mohl být naplněn, je třeba rozvíjet vzdělávání všech pracovníků v tomto oboru, aby jak lůžková, tak ambulantní geriatric mohla být obsazena specialisty. Původně plánované zrušení geriatric jako základního oboru proto považuju za krok, který by nejen výrazně zhoršil zdravotní péči

o seniory, ale nakonec by měl i dopady ekonomické, protože větší množství seniorů by bylo potom třeba umístit do zdravotních či sociálních zařízení nebo by byli závislí na pomoci druhé osoby či státu.

Pane ministře, ptám se proto, zda se chystáte podpořit komplexní pozměňovací návrh zdravotního výboru, který zachovává geriatrii jako základní obor. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já si dovoluji prostřednictvím pana předsedajícího odpovědět na otázku, která mi byla na závěr vystoupení paní poslankyně položena, jestli se ministerstvo chystá podpořit komplexní pozměňovací návrh. Ano, ministerstvo včera podpořilo komplexní pozměňovací návrh, který byl na zdravotním výboru předložen, a ten byl přijat, čili geriatrie by se měla přesunout z nástavbových oborů mezi specializační obory.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jasnou, úplnou odpověď, to jsme tu dlouho neměli.

Další interpelaci přednese pan poslanec Janulík, který bude také pana ministra zdravotnictví interpelovat ve věci nákupu přístrojů v IKEM. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, já bych vás rád požádal o prověření a vysvětlení několika nákupů nákladné zobrazovací techniky v IKEM Praha v tomto roce. Z otevřených zdrojů jsem zjistil, že to probíhá přes brněnskou firmu Medifin, která se ale primárně deklaruje jako poskytovatel finančních zdrojů, pro takovéto nákupy zajišťuje optimální finanční řešení atd., event. poradenství, ale nikoliv již takovéto dodávky. Právě v tomto světle se jeví její dodávky např. angiografu Artis Q do (nesroz.) přístrojů, a dokonce upgradu nukleární rezonance Siemens v tomto roce za bezmála 55 milionů korun jako minimálně neočekávané. Na věci je zajímavé to, že jiné vámi přímo řízené organizace, konkrétně fakultní nemocnice Plzeň a Hradec Králové, dokážou stejný přístroj vysoutěžit o bezmála pět milionů levněji, což se zase zjistí z otevřených zdrojů.

Tady si neodpustím poznámku o prospěšnosti registru smluv, který jsme společně dokázali prosadit.

IKEM však dokáže nastavit soutěž tak, že je podávána jediná nabídka, nebo jediná nabídka právě Medifinem, takže to vzbuzuje oprávněné podezření, že ta soutěž je šita na míru a rovnou o pět milionů draž než u ostatních nemocnic, čili obecně to zavání těmi praktikami minulých desetiletí. Proto to doporučuji vaší pozornosti, protože boj proti plýtvání prostředky ve zdravotnictví je naším společným zájmem a vypadá to, že se nám to asi ne vždycky úplně daří. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chci poděkovat za tento podnět, tu situaci prošetříme. Samozřejmě, přímo řízené nemocnice samy nakupují přístrojovou techniku, musí přitom splnit všechny požadavky zákona o veřejných zakázkách, to za prvé.

Za druhé jenom musím připomenout, že ne vždy stejný typ přístroje znamená také úplně stejnou konfiguraci, takže někdy je skutečně třeba poměrně detailně prostudovat, co nemocnice skutečně potřebuje, v jaké konfiguraci.

Za třetí. Já jsem si prostudoval seznam přístrojů od té společnosti, kterou pan poslanec uvádí, celkem šlo o nákupy tři přístrojů, resp. čtyř, protože tam byla dva echokardiografy, a skutečně ve dvou případech tam byla podána jenom jedna nabídka, což samozřejmě není optimální. Takže já se té situaci budu věnovat, prostuduji ji a pak pana poslance obeznámím s výsledkem a děkuji za podnět.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Další pan poslanec se cítí být spokojen. Pane ministře, vy jste dnes hvězda.

Pan poslanec Jiří Koubek bude v 16. interpelaci interpelovat pana ministra financí Andreje Babiše ve věci prodeje písnického sídliště. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený nepřítomný pane ministře financí, je mi líto, že tady nejste, asi vás starosti občanů úplně nezajímají, ale věřte mi, že občané sídliště Písnice mají velké starosti.

Společnost ČEZ se rozhodla prodat 750 bytů, ve kterých bydlí, a je to prodej, který už je opakovaný. V roce 2003 se společnost ČEZ rozhodla také prodat tento bytový fond, ovšem přímo nájemníkům, resp. družstvům, která tito nájemníci na pokyn společnosti ČEZ založili. Zhruba dva týdny před podpisem smlouvy společnost ČEZ ovšem svoji nabídku stáhla. V letošním roce se společnost ČEZ tedy opět rozhodla byty prodat, ale tentokrát nájemníky obešla a prostřednictvím firmy Naxos pověřené bez výběrového řízení vyhlásila veřejnou soutěž na koupi veškerých bytů plus veřejné prostranství o rozloze více než sedm hektarů.

Podle otevřených zdrojů, které bych vám rád předal, ale nejste tady přítomen, v minulých případech, kdy ČEZ prodával byty nějakému dalšímu subjektu, zastupovala ČEZ právní kancelář bývalého děkana plzeňské právnické fakulty pana Milana Kindla, který byl zároveň zpracovatelem posudku doporučujícího prodej bytů soukromé firmě. Podklady pro poptávkové řízení a smlouvy měl na starosti Kindlův společník a kolega z plzeňských práv pan Ondřej David. V novinách se psalo a v těch otevřených je to uvedeno, že majitelem vítězné firmy v minulých prodejkách byl člověk, který měl sám blízko k právní kanceláři exděkana plzeňských práv. Mohlo by se zdát, že kruh se uzavřel.

U současného prodeje za společnost ČEZ při jednání s městskou částí Praha-Libuš a s iniciativou občanů Moje Písnice jedná rovněž pan Ondřej David. Je to jenom náhoda? Nebo právníci kolem exděkana plzeňských práv pana Kindla připravili na míru ušitý prodej sídliště předem vytipovanému zájemci? Vy, pane ministře, se neustále oháníte, že tradiční demokratické strany dělaly všechno špatně, a dnes, když vykonáváte jménem Ministerstva financí akcionářská práva ve společnosti ČEZ, vám toto spojení s lidmi kolem exděkana Milana Kindla nevadí? Co si mají občané myslet? Komu bude líp, pane ministře? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci, kterému bude odpovzeno písemně.

Pan poslanec Jiří Valenta v 17. interpelaci bude interpelovat pana ministra kultury Daniela Hermanna ve věci problematiky landsmanšaftu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v nedávné době jste se silně opřel do koaličního kolegy Babiše ohledně jeho, řekněme, necitlivého výroku proneseného v souvislosti s romským táborem v Letech. Dobře. Ale jak potom vy vysvětlíte veřejnosti, že jste byl historicky prvním českým ministrem, který se zúčastnil srazu sudetoněmeckého landsmanšaftu, konkrétně v Norimberku?

Podle mého názoru se landsmanšaft i díky takovýmto nezodpovědným iniciativám nenápadně zakořenil již v roce 2003 v Praze a své aktivity začal přesouvat stále častěji na naše území. Další jeho sraz bude od zítřka v Plzni. Ale určitě o tom jako předseda Ackermann-Gemeinde, jedné ze tří hlavních součástí landsmanšaftu, víte.

Osobně nejsem nikterak proti česko-německému usmíření. Velká část mé rodiny ostatně v Německu žije, a dokonce také od konce války. Sudetendeutsche Landsmannschaft je ale podle mého názoru revanšistickou organizací, skrytě usilující o navrácení oprávněně zkonfiskovaného majetku. To jako český ministr kultury opravdu chcete? Pomoci zrušit Benešovy dekrety, přepsat výsledky druhé světové války, ohrožit stávající majetkové poměry v České republice a v neposlední řadě vystavit pozůstalé po obětech nacistického řádění pocitu marnosti a nespravedlnosti? Podotýkám, že 90 % sudetských Němců bylo členy Henleinovy Sudetendeutsche Partai, která se později rozpustila v NSDAP, a mnozí podporovali nacismus velice aktivně.

Pane ministře, nemyslíte také, že vaše podpora je pro naši zemi větším zlem než nevhodná Babišova suplika o romském táboře v Letech? Neměl byste spíše hájit zájmy České republiky? A poslední otázka. Mohou se na vás těšit o tomto víkendů vaši souvěrci ze Sudet v Plzni? Myšleno tedy zase jako na reprezentanta české vlády?

Děkuji vám za pozornost. Za odpověď. Pardon. Za pozornost taky, přirozeně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak pan ministr zjevně dával pozor a určitě vám i odpoví. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, děkuji vám za váš dotaz.

Mně se velmi líbilo, že dopoledne, když zde pan premiér odpovídal na interpelaci pana poslance Grebeníčka, co se týká našeho začlenění do Severoevropské aliance, tak řekl velmi výstižně, že prostě úhly pohledu komunistické strany a úhly pohledu demokratických politických stran a demokratických politiků jsou opačné a neslučitelné.

Vy jste tady, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, předvedl v podstatě to, co komunistická ideologie hlásá celou dobu poválečnou. Nakonec komunisté ukázali, jak dokážou velmi rychle měnit své pozice. Připomenu jenom pakt Ribbentrop-Molotov z 23. srpna 1939, kdy ministr zahraničí Sovětského svazu a ministr zahraničí Velkoněmecké říše podepsali pakt o neútočení a spolupráci, díky kterému došlo k rozdělení Evropy, a kdy armády komunistického Sovětského svazu pouhých 14 dní po okupaci Polska nacistickým Německem vtrhly do Polska a napadly tuto krvácející zemi z východu. Připomenu pouze to, že komunistický Sovětský svaz napadl země Lotyšsko, Estonsko a Litvu v roce 1940. Tak měla podle komunistické ideologie vypadat Evropa.

Je tedy velmi kuriózní, že vy mě tady napadáte z toho, že nehájím dostatečně zájmy České republiky. Právě proto, že je hájím, a že je hájím proti názorům, které rozdělávaly Evropu železnou oponou, na jejímž kontě jsou tisíce mrtvých, vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, proto jsem navštívil setkání Sudetoněmeckého krajanského sdružení.

Musím vás opravit. Nejedná se o žádnou revanšistickou organizaci. Nevím, do jaké míry jste informován o struktuře tohoto sdružení, ale je to jakási zastřešující organizace nejružnějších krajanských spolků, které pocházejí právě z Čech, Moravy a Slezska, kde žila celá řada, několik milionů, občanů německého jazyka po několik dlouhých staletí. Ano, souhlasím s vámi, že velká část sudetoněmeckého obyvatelstva podlehla nacistické ideologii. Ale bylo to v době před druhou světovou válkou, bylo to v době, kdy ještě neměli zkušenosti s nacismem, čímž to absolutně neomlouvám. Ale mohu jenom připomenout, že jenom v noci z 15. na 16. března 1939, kdy nacistická vojska přepadla zbytek, který zbyl z Čech a Moravy, tak dvacet tisíc sudetoněmeckých antifašistů v Praze, jen v Praze, bylo zatčeno a odvečeno do koncentračních táborů. Mezi Němci, včetně Němců z Čech, Moravy a Slezska, byla nemalá řada těch, kteří se skutečně odvážně postavili proti nacismu. Mohu jmenovat některé především sociálně demokratické politiky – Wenzela Jaksche, Ludvíka Čecha a další.

To znamená, že nelze generalizovat. Nelze uplatňovat princip kolektivní viny. A to je jádro mého přístupu. Prostě mezi politickou a etnickou příslušnost nelze dávat rovnítko. Nacistou se nikdo nenarodil. A tak jako vy jste si tady dovolil trochu zmínit historii své rodiny, já to udělám také. Pocházím z rodiny, která na svém těle nesla nacistická zvěrstva stejně jako šovinistickou nenávist po druhé světové válce a komunistická zvěrstva po takzvaném vítězném únoru 1948. Právě proto, že jsem v podstatě s mateřským mlékem nasával to, co znamenala rasová, třídní i jakákoliv

jiná, náboženská nenávist, tak se v podstatě od mládí, od doby, kdy jsem byl toho schopen, snažím o skutečné smíření a přátelství.

Vy jste zmínil také moje předsednictví ve sdružení Ackermann-Gemeinde, což je česká sesterská organizace německé křesťansko-demokratické Ackermann-Gemeinde. Ano. Tato organizace vznikla v roce 1947, je to nejstarší z těch krajaňských organizací, a okamžitě se zřekla jakýchkoliv myšlenek revanšismu, nepřátelství a zloby. Je to organizace, která se desítky let snaží o upřímné přátelství a smíření. A v rámci Sudetoněmeckého krajaňského sdružení je takovýchto organizací celá řada. Sociálně demokratická Seligerova obec nebo Nadace Adalberta Stiftera a další kulturní krajaňské organizace. To znamená, že pokud je nějaká organizace, kterou bych skutečně dokázal označit za revanšistickou pod střešou Sudetoněmeckého krajaňského sdružení, tak je to Witikobund, to je skutečně (upozornění na čas) organizace, která se hlásí k revizi výsledků druhé světové války, ale je v naprosté izolaci.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane poslanče, vaše doplňující otázka.

Poslanec Jiří Valenta: Vážený pane ministře, děkuji vám za odpověď. Samozřejmě ten historický exkurz... většinu toho, co jste mi tady nastínil, já vím, já to znám. To je, jako kdybych četl Wikipedii. Ale mně jde o to, abyste se jasně teď přihlásil, když už zastupujete do jisté míry českou sesterskou organizaci landsmanšaftu, abyste se jasně přihlásil k tomu, že jako představitel české vlády jste proti prolomení Benešových dekretů a že jste i proti tomu, aby došlo k nějakému majetkovému přesunu opět na stranu sudetských Němců.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane poslanče, omlouvám se, máte mít doplňující otázku. Prosím, ptejte se pana ministra, na co chcete, ale neškolte ho.

Poslanec Jiří Valenta: No to školení jsem zažil před chvílí, takže doufám, že budete mít, pane předsedající, stejný metr jak na pana ministra, tak na mě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, určitě. On vám odpovídal. Vy teď máte klást otázku.

Poslanec Jiří Valenta: Takže já se zeptám. Pane ministře, neodpověděl jste mi na řadu mých otázek, pouze jste mi dal historický exkurz, takže já vám položím aspoň tu jednu. (Předsedající: Prosím.) Vymezíte se jasně před českou veřejností proti prolomení Benešových dekretů? A za druhé – přijedete přivítat zítra své souvěrce do Plzně jako představitel české vlády?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, pane ministře, vaše odpověď.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Zítra do Plzně nepřijedu, protože máme zasedání Poslanecké sněmovny, kterého se zúčastním, a v odpoledních hodinách se účastním v Jáchymově prezentace určité knihy. V sobotu jsem potom v Římě, kde předáváme papeži Františkovi sochu sv. Anežky Přemyslovny.

Co se týká Benešových dekretů, takzvaných Benešových dekretů, tedy dekretů prezidenta republiky, ty jsou součástí našeho právního řádu, byly označeny jako vyhaslé, lze je chápat v kontextu doby. Já jsem přesvědčený, že v kontextu poválečného vývoje lze určité věci pochopit. Nicméně hlavní myšlenka, tedy myšlenka kolektivní viny na základě etnického principu, je prostě nepřijatelná. Toto opakuji. A je-li obsažena v Benešových dekrettech, tak nic to nemění na tom, že ji pokládám za naprosto nepřijatelnou. A trestat kohokoli za to, že se narodí příslušníkem nějakého národa, je nepřijatelné. Na rozdíl například od členů komunistické strany, kteří se nenarodili komunisty, ale museli do komunistické strany vstoupit, tak lidé se narodili jako Židé, Češi, Němci, Vietnamci, a myslím, že to vůbec nic nevypovídá o kvalitě jejich života. Děkuji vám. (Poslanec Valenta sedí v lavici přímo před řečnickým pultem a neustále útočí na pana ministra, proto ministr několikrát zvýšil hlas. Poslanec Valenta nakonec odchází a dodává: To je strašný!)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za odpověď. Osmnáctou interpelací přednese pan poslanec Ludvík Hovorka, který bude interpelovat pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci registru smluv. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, Ministerstvo zdravotnictví zřejmě v rámci boje za transparentnost minulý týden zveřejnilo finální verzi přehledu smluvních typů a uveřejnění podle zákona o registru smluv. Všechno je dostupné na stránkách Ministerstva zdravotnictví www.mzcr.cz/dokument/od-cervence-2016-plati-novy-zakon-o-registru-smluv. Ten obsahuje například doporučení ke smlouvě o poskytnutí bonusu, citlivá ujednání – výše bonusu / mechanismy (vý)počtu bonusu, případně výše slevy a mechanismus výpočtu, platební podmínky.

Doporučení Ministerstva zdravotnictví: "Závazek stran uchovat v tajnosti skutečnosti, které jsou obchodním tajemstvím stran, s tím, že držitel považuje za obchodní tajemství ve smyslu ustanovení § 504 občanského zákoníku zejména veškeré informace o mechanismu výpočtu bonusu, slevy a platebních podmínkách." Odůvodnění: "Přístup k uvedeným informacím může mít podstatný dopad na ekonomické výsledky a tržní postavení členů koncernu držitele v jiných zemích Evropské unie. Zachování obchodního tajemství ohledně uvedených skutečností je v kontextu cenové reference a ekonomických principů cenotvorby léčiv v Evropské unii podmínkou zachování dostupnosti a ceny léčivého přípravku pro poskytování péče na území České republiky." Jinými slovy, pokud si nechá nemocnice vyplácet bonusy, vracet peníze za odebraná léčiva, tak sice uveřejní smlouvu o koupi třeba i na základě veřejné zakázky, potom ale v navazující smlouvě o bonusu má zatajit, kolik firma vrátí, kolik tedy skutečně lék stojí.

To samé je v rámcové smlouvě na dodávky léčivých přípravků. Nezveřejňuje se výše bonusů. Například v darovací smlouvě je citlivé ujednání výše daru, účel daru, platební podmínky. Závazek stran uchovat v tajnosti skutečnosti, které jsou obchodním tajemstvím stran s tím (upozornění na čas), že společnost považuje za obchodní tajemství, a tak dál.

Vážený pane ministře, proč to ministerstvo pod vaším vedením dělá a na základě pokynu koho? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, o vaši odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl bych nejprve ujistit, že Ministerstvo zdravotnictví v žádném případě nedává jakékoliv návody, jak obcházet zákon upravující registr smluv. Ministerstvo zdravotnictví naopak nabádá k dodržování platných právních předpisů. Po přijetí zákona upravujícího registr smluv obdrželo ministerstvo od lůžkových organizací řadu podnětů a dotazů k aplikaci uvedeného zákona ve specifickém prostředí zdravotnictví. K řešení uvedené problematiky byla sjednána schůzka, které se zúčastnili zástupci Asociace inovativního farmaceutického průmyslu, České asociace farmaceutických firem, Asociace českých a moravských nemocnic, Asociace nemocnic České republiky, zástupci zdravotních pojišťoven a další. V rámci uvedeného jednání byly podrobně diskutovány jednotlivé smluvní typy uzavíraných smluv, na které se vztahuje povinnost zveřejnění dle zákona o registru smluv a jejich specifika v rámci prostředí zdravotnictví. Výsledky uvedeného jednání pak byly zveřejněny jako záznam na webových stránkách ministerstva.

Zveřejněný dokument včetně závěrů v něm uvedených však rozhodně nestanovuje žádné postupy, a to ani v případě bonusů, že se mají utajovat. Hovoří se zde o respektování obchodního tajemství, a to výslovně ve vztahu k mechanismu výpočtu, nikoliv výši bonusu. Takový záměr mimo jiné navazuje na § 3 odst. 2 písm. b) zákona o registru smluv, který říká, že povinnost uveřejnění prostřednictvím registru smluv se nevztahuje na výpočet. Výše bonusu by zveřejňovaná být měla, což materiál také říká. Je třeba zdůraznit, že se nejedná o závazný výklad práva, natožpak příkaz ministerstva, ale pouze toliko o konsenzus osob zúčastněných na jednání k aplikaci zákona o registru smluv, který by tak mohl přispět ke snadnější a jednodušší aplikaci zákona o registru smluv.

Ministerstvo zdravotnictví tedy transparentně reprezentuje výsledek jednání zúčastněných stran. Materiál, který popisuje jednotlivé typy smluv, pak vychází z platného práva. Jeho součástí je také institut obchodního tajemství dle § 504 občanského zákoníku. Nezveřejňování informací, které jsou předmětem obchodního tajemství, respektuje jak zákon o registru smluv, tak zákon o svobodném přístupu k informacím. Splní-li některá informace zákonné atributy obchodního tajemství, pak nemá být zveřejňována. To říká platné právo a uvedený dokument se od toho nijak neodchyluje. Dokument uvádí jasné závěry o tom, že se uvedené smlouvy mají

zveřejňovat s výjimkou těch pasáží, které se dle platných právních předpisů zveřejňovat nemají.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pane poslanče, prosím, vaše doplňující otázka.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane ministře, děkuji za vysvětlení, ale já osobně považuji za skandální, když se Ministerstvo zdravotnictví oficiálně sejde s firmami a zdravotními pojišťovnami a společně si domluví postup, jak zamlžit a znepřístupnit skutečné ceny placené za léčiva nakupovaná z veřejných prostředků. To se pak pojišťovnám asi nebude lehce dařit nastavovat úhrady dle skutečných tržních cen. Ani nemluvím o celoevropské regulaci cen léčiv, ke které máme dle závazků k EU přispívat referencováním cen dle tzv. transparenční směrnice. Kdyby takhle poctivě referencovali všichni, tak to s plošným snižováním výdajů za léčiva v EU můžeme rovnou zabalit. A to, že se doporučuje tajit, na co a za jakých podmínek dostaly nemocnice od různých farmafirem finanční dary, to už je opravdu vrchol.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím o otázku, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Chtěl bych tedy vysvětlení, proč se toto dělá, protože si nemyslím, že obchodní tajemství je všechno to, na co se tady poukazuje. To je prostě pokřivení smyslu a významu tohoto zákona. Děkuji.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, úplně nemám moc, co bych dodal k tomu, co jsem řekl. Prostřednictvím pana předsedajícího, mě překvapuje odpor pana poslance Hovorky k tomu, že ministerstvo komunikuje s klíčovými stakeholdery, jimiž farmaceutické firmy jsou. Když bylo zveřejněno, že asistent pana poslance Hovorky je placen farmaceutickými firmami, tak mě překvapuje dvojitý metr, že ministerstvo se nemůže na oficiálním jednání setkat a pak vše transparentně zveřejnit, a na straně druhé je tady někdo, kdo je placen farmaceutickými firmami stotisícovými částkami, jak zveřejnila média, a to zřejmě nevádí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Další, 19. interpelaci přednese pan poslanec Petr Kudela, který bude interpelovat přítomného pana ministra spravedlnosti Roberta Pelikána ve věci zveřejňování výsledků hospodaření. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Kudela: Dobrý den. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, k tématu mé interpelace mě přivedla čirá náhoda, kdy jsem chtěl zjistit na webu Justice výsledky hospodaření jedné organizace a zjistil jsem, že tam žádné výsledky hospodaření nemá zveřejněny.

Proto jsem se čírou náhodou podíval na web Rekonstrukce státu, schválně jsem se podíval na někoho, abych si ověřil, jestli tam mají jít i ti druzí (?), nebo ne. Čtu z jeho webu: Garanty projektu Rekonstrukce státu jsou zástupci pěti organizací zapojených do projektu Oživení. Naši politici, Centrum aplikované ekonomie, Otevřená společnost a Frank Bold. Občanské sdružení Oživení má zveřejněnu účetní uzávěrku, výroční zprávu a zprávu auditora za rok 2013 a 2014. Občanské sdružení Naši politici nemá na webu Justice zveřejněno nic. Centrum aplikované ekonomie jsem na webu Justice vůbec nenašel, takže otázka zní, jak se vůbec jmenují a jestli jsem dobře hledal. Otevřená společnost, o. p. s. – účetní uzávěrka, výroční zpráva a zpráva auditora od roku 1999, ti tam mají úplně všechno. Společnost Frank Bold – na webu Justice jsem našel celkem čtyři organizace s tímto názvem. Jedna tam měla něco málo, jedna veškeré údaje od založení v roce 2009 a dvě tam nemají vůbec nic.

Je-li tedy povinnost zveřejňovat výsledky hospodaření ve Sbírce listin, pak kdo a jak to kontroluje? Není-li to povinnost, proč takové ustanovení nezrušíme?

Otázka další. Možná že organizace hlásí svoje výsledky hospodaření na soudy, ale někde je zádrhel a podklady nejsou na webu Justice zveřejněny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, vaše odpověď.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Pane předsedající, vážené poslankyně – taky tady nějaké jsou, poslanci, děkuji za otázku. To je téma, kterým se dlouhodobě zabýváme. V první řadě chci zdůraznit, že naše povinnost zveřejňovat paušálně všechny závěrky ve Sbírce listin je v Evropě dosti ojedinělá. Já ji považuji za pozitivní a prospívající bezpečnosti obchodu. Zároveň víme, že skutečně řada společností ji neplní, jakkoliv se disciplína poněkud v posledních letech zlepšila, a hledáme tedy způsoby, jak to vylepšit.

Stávající nástroje vynucování téhle povinnosti nějaké existují. Primárně jde o pokuty, které mohou být podle toho, kdo a v jaké situaci je, ukládány do výše dokonce 3 % hodnoty aktiv nebo 100 tis. korun. Nicméně problém je, že valná většina subjektů, které neplní Sbírku listin, ji neplní proto, že jsou to subjekty de facto mrtvé. Jsou to opuštěné, zapomenuté společnosti, takže pokud tam uložíme pokutu, tak jenom vznikne pohledávka, kterou nikdy nikdo nevymůže a je to neefektivní. Proto nyní zvažujeme různá řešení podle různých zahraničních modelů, konkrétně v užším výběru je model belgický a francouzsko-slovenský řekněme. Spíše se nám líbí v tuhle chvíli ten francouzský, který by znamenal, že pokud společnost dva roky nemá závěrku, tak bude samozřejmě vyzvána a po marných výzvách bude nejen zrušena, ale rovnou vymazána bez toho, aby tam nastupovala nějaká likvidace, což je dosti přísná, ale zároveň efektivní sankce. Pokud najde podporu v odborné veřejnosti, se kterou v tuhle chvíli o ní diskutujeme, měla by se objevit v novele zákona o obchodních korporacích, kterou nyní dokončujeme, a měli bychom ji v průběhu tohoto, nejspozději příštího měsíce předložit do připomínkového řízení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec nemá zájem o doplňující otázku. Ještě přečtu omluvu: Dnes od 16.55 do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan ministr vnitra.

Další interpelaci přednese pan poslanec Antonín Sed'a. Bude interpelovat přítomného pana ministra dopravy Dana Ťoka ve věci kontroly NKÚ. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, Nejvyšší kontrolní úřad prověřoval na Ministerstvu dopravy, jak nakládalo s penězi určenými na informační systémy, připomínám, že těch má ministerstvo kolem 50, a z těchto si kontrola vybrala pět nejvýznamnějších, jejichž pořizovací cena dosáhla 1,2 mld. korun. Podle NKÚ nemá Ministerstvo dopravy dlouhodobou strategii pro využívání informačních systémů a plán je údajně pouze formální. I z tohoto důvodu byly průtahy při spouštění nového centrálního registru vozidel, podobná zpoždění měly centrální registr řidičů a rejstřík podnikatelů v silniční dopravě, které měly být propojeny se systémy dalších členských zemí Evropské unie. A protože tohle ministerstvo nezajistilo, podala Evropská komise na Českou republiku žalobu.

Pane ministře, kontrola také odhalila porušení rozpočtové kázně za více než 425 mil. korun a také zakázky zadané bez veřejné soutěže. Rozumím tomu, že tyto problémy nejdou na vaši hlavu, ale na hlavy vašich předchůdců. Přesto se chci zeptat, jakým způsobem Ministerstvo dopravy naložilo se závěry těchto šetření a jaká konkrétní opatření přijalo, aby se podobné chyby neopakovaly. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl bych především poděkovat za tento dotaz a chtěl bych k tomu podotknout následující. V období od června 2015 do ledna 2016 provedl NKÚ kontrolní akci č. 15/23, hospodaření s majetkem a peněžními prostředky státu při realizaci projektů v oblasti informačních a komunikačních technologií Ministerstva dopravy. Kontrolovanou osobou bylo Ministerstvo dopravy. Cílem kontroly bylo prověřit, zda Ministerstvo dopravy vynakládá prostředky státního rozpočtu na pořízení, provoz a rozvoj vybraných informačních systémů hospodárně a účelně.

NKÚ ve shrnutí vyhodnocení kontrolního závěru konstatuje, že ministerstvo postupovalo při řízení, budování a rozvoji informačních systémů nekoncepčně a bez základních nástrojů informovaného rozhodování. Postupy projektového řízení ministerstvo nastavilo a aplikovalo teprve okamžikem uzavření smlouvy, takže v rámci jednotlivých projektů nebyly projektově řízeny procesy předcházející uzavření smlouvy.

Dále NKÚ uvádí, že prostředí pro skladování dat a pro práci s daty dopravněsprávních informačních systémů, z nichž dva informační systémy, registr

vozidel a registr řidičů, spadají do kritické informační infrastruktury, zajišťuje soukromý subjekt, ačkoliv existuje ICT infrastruktura státu, která tyto služby může poskytovat. Kontrola prověřila výdaje ministerstva ve výši 1,233 milionů (?) korun, z toho zjištěné nedostatky dle vyjádření NKÚ představovaly částku více než 425 milionů korun.

Proti obsahu kontrolního protokolu podalo ministerstvo námitky, které vypořádala vedoucí kontrolní skupiny. Odvolání ministerstva proti rozhodnutí o námitkách bylo vypořádáno usnesením kolegia NKÚ. Kontrolní závěr byl schválen usnesením kolegia NKÚ dne 11. dubna 2015 č. 8/5/2016. Na základě požadavku předsedy vlády předložilo ministerstvo dne 19. srpna 2016 k projednání vládě materiál Stanovisko Ministerstva dopravy ke kontrolnímu závěru NKÚ z kontrolní akce č. 15/23. Materiál dosud nebyl zařazen na program jednání vlády. Materiál byl projednán v připomínkovém řízení s NKÚ a Ministerstvem financí. Připomínky NKÚ byly zapracovány a materiál je pro jednání vlády předložen bez rozporu.

Ve stanovisku předloženém vládě Ministerstvo dopravy uvádí komentář k jednotlivým zjištěním. Dále stanovisko obsahuje i aktuální stav plnění nápravných opatření k jednotlivým doporučením uvedeným v kontrolním závěru NKÚ, které Ministerstvo dopravy průběžně realizuje.

V rámci stanoviska Ministerstva dopravy jsou navržena dvě konkrétní nápravná opatření s termínem plnění do 31. 12. 2017, a to dokončení cílové strategie architektury s vazbou na strategické dokumenty eGovernmentu, především na národní architektonický plán, a přesun IT infrastruktury dopravněsprávních agend do státního datového centra. Ministerstvo se ne zcela ztotožňuje s názorem NKÚ ve věci zjištěné nehospodárnosti v oblasti zadávání veřejných zakázek, přičemž v tomto ohledu může autoritativně rozhodnout pouze Úřad pro ochranu hospodářské soutěže.

Ještě bych rád dodal, že máte pravdu, že ministerstvo v minulosti řekl bych nedostatečně fungovalo, nebo nedostatečně pracovalo na propojení jednotlivých registrů v tzv. systému EUCARIS, evropském systému sdílení informací. Rád bych vás tady informoval stejně jako ostatní, že jsme dosáhli výrazného pokroku. Naše registry už jsou spojeny a infringement, ta žaloba byla stažena, tzn. České republice tady nehrozí žádná škoda.

Když jsem já přišel, tak jsem ustavil skupinu, která se této věci velmi intenzivně ve spolupráci s Ministerstvem vnitra věnuje. Jsem přesvědčen, že touto usilovnou prací a hlavně propojením registrů jsme odvrátili poměrně velkou škodu, která České republice opravdu hrozila. Takže tolik ode mne. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedláček: Děkuji, pane místopředsedo. Děkuji panu ministrovi za konkrétní odpovědi, nicméně si potom počkám ještě na projednání toho materiálu, který jste zmiňoval, na vládě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci i panu ministrovi. Jednadvacátou interpelací přednese pan poslanec Petr Bendl, který bude interpelovat nepřítomného ministra vnitra Milana Chovance ve věci jmenování úředníků. Je nepřítomen, omlouval jsem ho před chvílí.

Poslanec Petr Bendl: Před chvílí se omlouval pan ministr, přestože celý den omluven nebyl. Doufám, že není motivován obavou z toho, že by musel pan ministr odpovídat na otázky, které mu položím, nebo někteří z mých následných kolegů.

Já jsem totiž poměrně bedlivě sledoval kauzu ERÚ a paní šéfky Vitáskové versus paní doktorky Vesecké. Vláda se tím dokonce snad zabývala s tím, že došlo k porušení zákona v případě jmenování paní Vesecké, která údajně nesplňovala podmínky služebního zákona apod. Ale takové kauzy máme i na Ministerstvu zemědělství, kdy šéfka Státního pozemkového úřadu, zdá se, zcela prokazatelně byla jmenována do funkce, aniž by splnila zákonné předpoklady, které ji opravňovaly k tomu, aby se takové funkce mohla zhostit. Přesto byla podle mého hlubokého přesvědčení v rozporu se zákonem jmenována do této vysoké funkce. A tak jsem se chtěl ministra vnitra zeptat, a doufám, že mi odpoví, jak se k této situaci staví ministerstvo, potažmo jeho náměstek. Zdali jsme svědky dvou různých přístupů v podstatě ve velmi podobné kauze, nebo zda je opravdu se vši vážností řešena minimálně i tato záležitost, tzn. jmenování ředitelky Státního pozemkového úřadu do funkce osoby zodpovědné za miliardové majetky v rozporu se služebním zákonem. Myslím si, že jde o velmi závažnou kauzu, a proto prosím pana ministra, aby mi písemně odpověděl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Ludvík Hovorka ve své 22. interpelaci bude interpelovat nepřítomnou paní ministryni školství Kateřinu Valachovou na téma byznys jménem SCIO. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji vám za slovo. Vážená paní ministryně, přijímací zkoušky na vysoké školy jsou již delší dobu v podstatě outsourcovány společností Scio, která má v zásadě monopol na organizaci přijímacích řízení na vysoké školy. Firma vytváří a prodává zkušební testy z matematiky, společenských věd, organizuje a vyhodnocuje úspěšnost studentů.

Paní ministryně, považujete za správné, že ověřování znalostí studentů je z větší části ponecháno na tom, jak se studenti naučí zvládat testy, aniž by se jiným způsobem ověřily jejich skutečné znalosti a schopnosti? Považujete za správné, že studentům jsou po úspěšném vyřešení úlohy kladeny otázky, v nichž se neoznačuje správný výsledek, ale má se porovnávat hodnota výsledku? Považujete za přiměřený čas, který mají studenti k dispozici k řešení těch úloh, které dostávají v rámci testů? A považujete také za přiměřené ceny, za které se prodávají jednotlivé testy, přístupy k výsledkům a přístup k vyhodnocení výsledků? A považujete také za správné, že lidé, kteří založili firmu, v podstatě odešli z ministerstva a informace, které měli, si přenesli do té soukromé firmy a teď jim byla outsourcována výběrová řízení nebo přijímací řízení na vysoké školy? Prosím tedy o písemnou odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci, bude mu odpovězeno písemně.

Třidvacátou interpelací přednese pan poslanec Petr Kudela, který bude interpelovat nepřítomného ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka ve věci čínských křesťanů v České republice. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážený pane nepřítomný ministře zahraničních věcí, v České republice je v současné době skupina čínských křesťanů, kteří se ucházejí v naší zemi o azyl, protože jsou ve své zemi pronásledováni pro své přesvědčení a svou víru. Na tuto otázku se už ptal přede mnou pan místopředseda Gazdík pana premiéra, který mu odpověděl.

Nicméně se vás chci, pane ministře zahraničí, zeptat. Každý se snaží se svými sousedy vytvářet dobré vztahy, stejně tak i každá země se snaží vytvářet dobré vztahy se svými bližšími i vzdálenějšími sousedy. S Čínou momentálně probíhají velmi intenzivní vztahy, nebo navazování vztahů v oblasti hospodářství, v oblasti kultury, sportu, zdravotnictví apod. Ale každý soused se zajímá o to, jak žije jeho druhý soused, a pokud ví, že se tam děje něco nepravého, tak se snaží na to upozorňovat. A tak se chci zeptat, zda při budování našich bohatých obchodních vztahů naše diplomacie upozorňuje Čínu, že se u nich děje něco, co je v rozporu s naším vnímáním lidských práv. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Bude mu odpovězeno taktéž písemně.

Pan poslanec Radim Holeček bude interpelovat nepřítomného ministra vnitra Milana Chovance ve věci sítě revolučních buněk. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane ministře, policie v neděli 4. září zadržela anarchistu Lukáše B. z Mostecka, který je podezřelý ze založení sítě revolučních buněk, která se mimo jiné hlásí k zapálení 16 policejních aut. Obviněný, který podle toho, co uvedl na internetu, bojoval proti kapitalismu, ozbrojený solidaritou, touhou po svobodě, odvahou i jinými zbraněmi, je již zaplat' pánbůh ve vazbě.

Zajímá mne, má-li policie situaci pod kontrolou, zda probíhá monitoring ostatních členů sítě revolučních buněk a jiných levicových extremistů a zda se mohou obyvatelé Ústeckého kraje již cítit bezpečněji. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pětadvacátou interpelací přednese pan poslanec Michal Kučera, který bude interpelovat pana ministra Richarda Brabce, který někde tady je snad, ve věci situaci v České inspekci životního prostředí.

Poslanec Michal Kučera: Tak já děkuji za slovo a vzhledem k tomu, že tady pana ministra Brabce nevidím, tak interpelaci stahuji a nechám si ji na příští čtvrtek. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Šestadvacátou interpelaci přednese paní poslankyně Markéta Adamová, která bude interpelovat... Nebude interpelovat, neb není přítomna, její interpelace propadá. Přejdeme k další interpelaci. Pan poslanec Martin Novotný bude interpelovat pana ministra dopravy Dana Ťoka ve věci výstavby dálnic. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Novotný: Pěkné odpoledne. I vzhledem k času se budu snažit být stručný.

Pane ministře, v březnu loňského roku jste odhadoval, že v průběhu vašeho působení bude zahájena, nikoli dokončena, výstavba zhruba 400 km dálnic na území České republiky. Chci se zeptat, jaký je stav dnes tohoto vašeho tehdejšího pohledu, kolik se reálně těchto nových staveb staví a jak odhadujete, že ta bilance bude vypadat do konce tohoto volebního období.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za tu otázku. Já bych chtěl tady – nebo nechci tady úplně číst to, co mi připravil úřad, protože to jsou jednoznačně známé věci o tom, jaké věci ovlivňují, nebo jakým způsobem se plánují dálnice a silnice v České republice. Já půjdu konkrétně k těm vašim otázkám.

První věc je – samozřejmě v současné době jsme opravdu limitováni dvěma věcmi. První věc je zabrzděná příprava staveb, která byla v letech 2010 a v podstatě až na výjimku pana ministra Stanjury, který ji zase vlastně rozhybal, to zase kleslo dolů, ale v současné době dáváme na přípravu staveb zhruba dvě až tři miliardy korun, které se dávají zejména na výkup pozemků a na projektovou přípravu.

K těm mým odhadům. Přesná čísla tady nemám, ale já vám můžu tu naši tabulku a analýzu poslat. My počítáme s tím, že by se v tomto roce zahájilo zhruba 70 km nových dálnic a silnic I. třídy. Nepočítá se do toho modernizace dálnice D1. Ta konkrétní čísla vám můžu poslat. V příštím roce počítáme zvláště díky tomu, že se nám podařilo odblokovat oněch deset, potažmo devět projektů, které mají výjimku z EIA, tak bychom byli schopni zahájit v příštím roce těch kilometrů zhruba 140. Takže ta práce určitě velmi výrazně pokračuje.

Já tady nechci příliš hovořit o tom, jaké faktory vlastně zpoždíjí přípravu silnic, přípravu projektů dopravní infrastruktury. Jenom bych tady řekl, to, co se dočítám velmi často v různých komentářích v tisku, že Ministerstvo dopravy není schopno za posledních dvacet, pětadvacet let postavit plnohodnotné dálnice mezi všemi krajskými městy nebo doplnit ty svoje plány – ono to do jisté míry samozřejmě je pravda, na druhé straně mi přijde, že je poměrně pokrytecké, když se ve stejných novinách nebo ve stejné televizi dočtete hluboce jímavé lidské příběhy o tom, jak se někomu podařilo něco zablokovat, jak se chce někdo vyvlastnit a jak se úspěšně brání. Myslím si, že pro to, abychom tohle téma nemuseli velmi intenzivně debatovat na všech úrovních, bylo by potřeba, aby se začali všichni politici zabývat tím, že by

bylo potřeba opravdu najít metodu, jak veřejný zájem by stát uměl prosadit v infrastrukturních stavbách.

Protože pokud celý komplikovaný stavební systém bude takový, jaký je dneska v České republice se svými (s jejími) sedmi ministerstvy, která do toho procesu mluví u každé stavby, a to nemluvím ještě o jednotlivých obcích s rozšířenou působností a možnosti odvolávání všech neziskových organizací, tak pak si budeme pořád povídat o tom, jak nám to nejde.

Velmi bych plédoval za to, abychom našli cestu, jak prosadit veřejný zájem, jak výrazně zjednodušit stavební řízení, protože bez těchto kroků budeme jenom vysvětlovat, proč to nejde. Mě už to nebaví. Já bych radši stavěl a dobudoval dopravní infrastrukturu a v míře, řekl bych, která byla v minulosti, nebo která nebyla v minulosti obvyklá.

Tak opravdu stavby zahajujeme a staví se. Konkrétní čísla vám dám potom osobně nebo vám je pošlu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Novotný: Děkuji. Já samozřejmě vyčkám těch konkrétní čísel. Jenom přece jen abychom měli srovnatelnou srovnávací základnu těch výroků, tak vy jste teď zmínil 70 kilometrů dálnic a silnic první třídy. On ten problém, že když ty peníze nejsme schopni utratit na dálnice, tak je přesouváme do jiných tříd komunikací, to je jakýsi trend. Tušíte, anebo to bude až v té tabulce, kterou dostanu, kolik z toho je dálnic a kolik z toho je silnic první třídy?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, o doplňující odpověď.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane poslanče, prostřednictvím pana předsedajícího, většina těch komunikací jsou dálnice. Uvidíte to sám. Když říkáte tu srovnávací základnu, ta moje čísla vycházela z toho, že se nám povede s Evropskou komisí dohodnout ta původní, o kterých jste se zmiňoval, že se povede ten coherence stamp udělat ne na deset projektů, ale na všech sto projektů, které jsou.

Nicméně chci tady říct, že i tak v této situaci ten počet projektů nebo to, co se nám povedlo, nám umožní velmi efektivně využívat prostředky z Evropské unie. O žádné nepřijde a nemusíme hledat žádné jiné cesty, jak je efektivně využít jinde, protože jsme schopni je využít v dopravní infrastruktuře – tady podotýkám nejenom silniční, ale i železniční. Takže v tom poměru zhruba 50 : 50 naše plány máme a budeme v nich pokračovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Dostávám se pravděpodobně k poslední interpelaci. Pan poslanec Petr Bendl bude interpelovat nepřítomného pana ministra Mariana Jurečku ve věci bytů pro úředníky MZE.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pane ministře, Ministerstvo zemědělství ze své kapitoly financovalo milionové částky na rekonstrukce a vybavení bytů pro vaše náměstky. Chtěl bych vědět, jakým způsobem byly byty vybírány a kdo je vybíral, kolik je výše nájemného a kdo je platí, komu zmíněné byty patří. Žádám o kopie všech smluv, které se týkají těchto investic, a nájemní smlouvy mezi – pravděpodobně, tedy doufám – Ministerstvem zemědělství a nějakou právnickou osobou. Zároveň žádám o definitivní položkovou strukturu nákladů a výdajů v této věci. Věřím, že mi do 30 dnů nejpозději odpovíte.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Nebyla to poslední interpelace, ještě stihneme jednu. Pan poslanec Ludvík Hovorka bude interpelovat nepřítomnou paní ministryni školství Kateřinu Valachovou ve věci počtu míst na lékařských fakultách. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo.

Vážená paní ministryně, stále více studentů, a to i velmi nadaných absolventů gymnázií, je roztrpčeno nepřijetím na lékařské fakulty. Přitom je všeobecně známo, že začíná být velmi citelný nedostatek lékařů, ale i vysokoškolsky vzdělaných nelékařských profesí. Proto si vám dovoluji položit otázku, proč vláda nezajistí větší počet míst na lékařských fakultách. Není důvodem, že velký počet míst je zabrán zahraničními studenty, kteří si své studium na vysoké škole hradí? Můžete mi prosím zjistit, kolik míst na lékařských fakultách se otevírá v posledních letech a kolik z tohoto počtu je zablokováno pro zahraniční studenty, kteří zřejmě řady našich lékařů neposílí? Není něco špatně v komunikaci na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy s Ministerstvem zdravotnictví, lékařskými fakultami, když na rostoucí poptávku a hrozící nedostatek personálu v nemocnicích není vláda schopná reagovat zvýšením počtu míst pro české studenty lékařských fakult? Nebylo by řešením pomoci lékařským fakultám finančně, aby nebyly závislé na příjmech od zahraničních studentů?

Děkuji za případnou písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. To byla dnes poslední interpelace, neboť dle jednacího řádu poslední interpelace na člena vlády může být podána nejpозději v 17.55 hodin. Omlouvám se panu poslanci Sedřovi, je 17.56. Porušil bych jednací řád, kdybych vám udělil slovo, nezlobte se.

Děkuji. Přeji vám hezký večer a končím dnešní jednání Poslanecké sněmovny. Budeme pokračovat zítra v 9 hodin ráno body z bloku třetích čtení. Hezký večer.

(Jednání skončilo v 17.57 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

9. září 2016

Přítomno: 155 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují čtvrtý jednací den 49. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a oznámili mi, kdo žádá o vydání náhradní karty, zatím eviduji tři náhradní karty. Dnes bude s náhradní kartou číslo 8 hlasovat pan poslanec Vozka, s kartou číslo 10 pan poslanec Tejc a s kartou číslo 15 pan poslanec Vondráček.

Dále sděluji, že o omluvené své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Vojtěch Adam od 12.00 hodin ze zdravotních důvodů, Ivan Adamec bez udání důvodu, Zuzka Bebarová Rujbrová z důvodu zahraniční cesty, Petr Bendl bez udání důvodů, Ondřej Benešík z osobních důvodů, Marie Benešová z pracovních důvodů, Jan Birke z pracovních důvodů, Marek Černoch od 12.00 hodin z pracovních důvodů, Pavel Čihák z pracovních důvodů, Ivana Dobešová z důvodu zahraniční cesty, Radim Fiala rodinné důvody, Karel Fiedler osobní důvody, Olga Havlová pracovní důvody, Jitka Chalánková osobní důvody, David Kádner pracovní důvody, Simeon Karamazov osobní důvody, Martin Kolovratník z důvodu zahraniční cesty, Martin Komárek osobní důvody, Rom Kostřica osobní důvody, Roman Kubíček od 11.00 hodin z pracovních důvodů, Stanislav Mackovík z pracovních důvodů, Soňa Marková z důvodu zahraniční cesty, Radka Maxová bez udání důvodů, Miroslava Němcová bez udání důvodů, Nina Nováková z pracovních důvodů, Josef Novotný z pracovních důvodů, Igor Nykl ze zdravotních důvodů, Herbert Pavera z osobních důvodů, Jaroslava Pokorná Jermanová do 10.00 hodin z pracovních důvodů, Anna Putnová z pracovních důvodů, Adam Rykala z osobních důvodů, Jiří Skalický z pracovních důvodů, Snopek Václav do 10.00 hodin ze zdravotních důvodů, Karel Šidlo z osobních důvodů, Ladislav Šincl ze zdravotních důvodů, Pavel Šrámek do 10.00 hodin z pracovních důvodů, Karel Tureček do 12.00 hodin z rodinných důvodů, Vladislav Vilímc z pracovních důvodů, Jan Volný od 11.00 hodin z pracovních důvodů, Markéta Wernerová ze zdravotních důvodů, Jan Zahradník z osobních důvodů, Jiří Zemánek z osobních důvodů a Jiří Zlatuška z důvodu zahraniční cesty. Pan poslanec Uhlík od 12.00 z osobních důvodů a dále pan poslanec Štětina od 12.00 hodin z pracovních důvodů.

Z členů vlády se dnes omlouvají Andrej Babiš z pracovních důvodů, Pavel Bělobrádek do 11.15 z pracovních důvodů, Marian Jurečka z pracovních důvodů, Michaela Marksová z pracovních důvodů, Jan Mládek z pracovních důvodů, Karla Šlechtová z pracovních důvodů, Dan Ťok z pracovních důvodů, Kateřina Valachová z pracovních důvodů, Lubomír Zaorálek z pracovních důvodů. Tolik zatím omluvy z dnešního jednacího dne.

Než přistoupíme k projednávání bodů, tak jak jsou zařazeny na program, táži se, zda má někdo návrh na změnu pořadu schůze. Prosím, pan poslanec Luzar. Máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se. Požádám vás, kolegyně a kolegové o ztišení, protože já neslyším, co se přednáší za návrhy na změnu programu, takže vás požádám o ztišení. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, rád bych požádal na úterý 13. 9. po pevně zařazených bodech o zařazení bodu 251, privatizace OKD. Tuto žádost činím na žádost klubu KSČM a Úsvitu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne, vážený pane premiére, vážené kolegyně, vážené kolegyně, vážení kolegové. V úterý jsme doplnili program schůze o dva body, které se týkají dopravních staveb a problematiky EIA. Ty body dostaly číslo 256, 258. První návrh jsem přednesl já. Připomenu, že je to informace ministra životního prostředí o nařízení vlády, kterým byly stanoveny dopravní stavby, které nemusí mít novou EIA, a pod číslem 258 je návrh, který přednesl a který Poslanecká sněmovna schválila, přednesl ho pan poslanec Šidlo a je to informace ministra dopravy o postupu a stavu přípravy staveb, které musí mít novou EIA.

Navrhuji, abychom ty dva body projednali za sebou. Ta problematika spolu bezprostředně souvisí, protože když si vezmeme zhruba těch 100 staveb, tak 10, resp. 9 získalo výjimku a těch 91 ne. Navrhuji, abychom tyto body v pořadí 256 a 258 pevně zařadili příští týden ve středu odpoledne po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pardon – číslo prvního bodu bylo kolik, prosím vás?

Poslanec Zbyněk Stanjura: 256 a 258. Navrhuji, abychom o tom hlasovali společně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda má někdo další návrh k pořadu, úpravu schůze. Není tomu tak. Než o tom dám hlasovat, tak pro kolegu Luzara – bod privatizace OKD nemá číslo 521, ale 253. Uvedu tedy správný bod v rámci našeho jednání.

Jestliže nikdo nemá další návrhy na úpravu pořadu schůze, nejprve dám hlasovat tedy o návrhu pana poslance Luzara. Ten navrhuje, aby na úterý 13. 9. byl po pevně zařazených bodech zařazen bod 253, je to bod privatizace OKD.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 130, přihlášeno je 126 poslankyň a poslanců, pro návrh 120, proti nikdo, s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Jako druhý návrh přednesl pan předseda Stanjura a ten zní, aby body 256 a 258 týkající se dopravních staveb v souvislosti s EIA byly zařazeny na středu 14. 9. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 131, přihlášeno je 128 poslankyň a poslanců, pro návrh 123, proti nikdo. Konstatuji, že i s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

S náhradní kartou číslo 17 bude dnes hlasovat pan premiér Sobotka. Opravuji omluvenku pana poslance Kádnera, ten se již bude dnes účastnit jednání Poslanecké sněmovny.

Otevírám první bod dnešního jednání. Tím je

50.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 855/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede předseda vlády Bohuslav Sobotka. Prosím, pane premiére, ujměte se slova.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předstupuji před vás jako zástupce vlády s návrhem zákona, kterým se mění zákon o zpravodajských službách České republiky a některé další související zákony. Tento návrh by se dal také označit jako návrh zákona o posílené kontrole zpravodajských služeb.

Účelem tohoto zákona není zásadním způsobem měnit fungování zpravodajských služeb, nesměruje k posílení jejich pravomocí. Vláda tímto návrhem naplňuje své programové prohlášení, v němž se zavázala, že na jedné straně posílí zpravodajské služby jak co do pravomocí, tak co do rozpočtu, aby mohly v dnešní bezpečnostně složitě době plnit úkoly, které jim jsou svěřeny, a chránit obyvatele České republiky. Na druhé straně jsme se ovšem zavázali, že tento krok vyvážíme v tom směru, že přiměřeným způsobem posílíme kontrolu nad činností zpravodajských služeb. Tento krok má své zdůvodnění v tom, že Česká republika je a má zůstat liberální demokracií, právním státem a v právním státě má být státní moc kontrolována, zda neporušuje právní řád a lidská práva. Z druhé strany zpravodajské služby jsou specifickým státním orgánem. Jejich činnost se odehrává v podstatné části v utajení a

tento prvek musí být zachován. Tuto skutečnost návrh zákona plně respektuje, jak uvedu podrobněji dále.

Vláda ve svém programovém prohlášení uvedla dvě základní skutečnosti, z nichž předkládaný návrh vychází. Vláda se v prvé řadě přihlásila k myšlence zajištění parlamentní kontroly nad všemi zpravodajskými službami. Nově tedy je navrhováno zřízení poslanecké komise pro kontrolu Úřadu pro zahraniční styky a informace, která doposud neexistuje. Dále se vláda zavázala, že vytvoří tzv. druhý stupeň kontroly. Za tím účelem se navrhuje zřízení orgánu nezávislé kontroly, který má být vybaven pravomocemi při kontrole zákonnosti činnosti zpravodajských služeb kontrolovat i tzv. živé věci, a to s určitými limity, které uvedu dále. V případě tohoto orgánu vzhledem k jeho pravomocem použila vláda jako východisko skutečnost, že má být tvořen experty, kteří budou důvěryhodní, prověřeni a respektováni. V rámci toho se vláda při přípravě návrhu, který vám dnes představuji, pohybovala a držela, a to při vědomí citlivosti dané problematiky a současně nutnosti vyvažovat jednotlivé principy a zájmy, aby kontrola mohla v případě potřeby splnit svůj účel a současně ale nedošlo k ohrožení funkčnosti zpravodajských služeb v České republice. Ačkoli se jedná o záležitost věcně složitou, věřím, že se podařilo tohoto cíle dosáhnout, a to i s ohledem na důkladnost příprav tohoto návrhu.

Práce na přípravě návrhu od prvotních příprav jeho koncepce až po předložení Poslanecké sněmovně trvala déle než rok. V jejím průběhu byly v jednotlivých fázích konzultování odborníci ze zpravodajských služeb ve věcech odborných a z politického hlediska byla budoucí podoba návrhu konzultována se zástupci poslaneckých klubů v této Poslanecké sněmovně. Tyto konzultace probíhaly intenzivně v několika fázích po dobu půl roku. Měly různou podobu. Začaly diskusí, na které jsem 2. července loňského roku seznámil zástupce všech poslaneckých klubů se záměrem vlády a možným výchozím rámcem budoucího návrhu zákona a požádal jsem všechny zúčastněné o vyjádření názoru jak na záměr samotný, tak i na jeho možnou podobu. Už tato diskuse byla velmi cenná, protože ukázala, kde existuje široká shoda a které otázky jsou naopak sporné. Podrobná stanoviska poté byla účastníky schůzky zaslána písemně a sloužila jako východiska při přípravě první koncepce návrhu zákona. V průběhu podzimu pak probíhaly práce na jeho dotvoření. Záměr budoucí úpravy, kde byly zpracované získané podněty, jsem zástupcům poslaneckých klubů představil loňského 16. prosince. Také z tohoto jednání vzešly připomínky, které byly využity k další práci. Ti, kdo se jako zástupci poslaneckých klubů jednání účastnili, vědí, že mnoho z uplatněných připomínek bylo v průběhu přípravy vzato v potaz a v některých směrech právě na základě zpracování vznesených připomínek návrh částečně změnil svoji podobu. Rád bych za tuto spolupráci, která byla pro přípravu dnes představovaného návrhu zákona zásadním přínosem, poděkoval všem zástupcům poslaneckých klubů.

Jak jsem již uvedl, věcný záměr budoucího návrhu byl také z odborného hlediska konzultován se zástupci zpravodajských služeb a Národního bezpečnostního úřadu. Také jejich účast byla přínosná a rozhodně přispěla ke kvalitě předkládaného návrhu. V konečné fázi byl návrh kontur budoucí úpravy projednán letošního 20. ledna také přímo s řediteli všech tří zpravodajských služeb České republiky a mohu říci, že obstál bez větších připomínek. Po těchto jednáních byly zahájeny práce na

paragrafovaném znění s tím, že mezi 21. březnem a 20. dubnem byl návrh zákona předmětem připomínkového řízení.

Vláda tento návrh projednala 22. června letošního roku a 30. června letošního roku byl tento návrh předložen do Poslanecké sněmovny. Prvního září se zde v Poslanecké sněmovně konal odborný seminář. Za organizaci tohoto semináře bych rád poděkoval místopředsedovi bezpečnostního výboru panu poslanci Bezecnému, kde byl tento návrh zákona předmětem otevřené diskuse, a to za účasti jak odborné veřejnosti, tak rovněž znovu za účasti zástupců poslaneckých klubů. Já jsem velmi rád, že i tady došlo k tomu, že tento návrh získal poměrně širokou podporu.

Všechny tyto skutečnosti uvádím zejména proto, že od samého počátku jak pro mě osobně, tak pro vládu bylo důležité takto citlivou záležitost, která přesahuje běžný politický provoz na úrovni koalice-opozice, projednat jak z politického, tak z odborného hlediska na co nejširším fóru a dosáhnout pokud možno co nejširší politické shody. To bych si přál, aby bylo výsledkem i projednávání tohoto návrhu na půdě Poslanecké sněmovny a Senátu, protože jednáme o úpravě, která se nepochybně, pokud bude schválena, bude dotýkat celé řady dalších funkčních období ať už příštích vlád, nebo příštích Poslaneckých sněmoven, a pokud nemá být tato úprava po každých volbách měněna, tak je myslím důležité, abychom dosáhli co nejširší politické shody napříč vládní koalicí a napříč opozicí.

Pokud jde ještě o některé zajímavé podrobnosti tohoto návrhu zákona, já nechci příliš protahovat úvodní vystoupení, nicméně chci ještě zmínit konkrétně pravomoci, které se týkají orgánu nezávislé kontroly. Orgán nezávislé kontroly je zcela novým prvkem, který je navrhován v tomto návrhu zákona. Jeho úkolem má být kontrola, zda všechny tři zpravodajské služby při své činnosti nepřekračují meze zákona a respektují ústavně garantovaná lidská práva. Pravomoc orgánu nezávislé kontroly má být oproti parlamentním kontrolním komisím zásadně širší v tom, že při své činnosti může provádět kontrolu i v tzv. živých věcech. Kontrolovaná zpravodajská služba však nebude povinna předat informace, které by mohly – a zde je tedy stanoveno striktní omezení pro utajení těchto informací, nebudou předávány informace povinně, které by mohly zmařit účel probíhajících akcí, odhalit totožnost příslušníků zpravodajských služeb, odhalit totožnost osob jednajících ve prospěch zpravodajských služeb nebo ohrozit jiné osoby, jejichž bezpečnost je v důležitém zájmu zpravodajské služby, anebo porušit požadavky zpravodajské služby cizí moci na nepředání utajované informace. Všechny výše uvedené výjimky jsou věcně odůvodněné a nijak neomezují případné trestní stíhání, k němuž by na základě zjištění orgánů nezávislé kontroly mohlo dojít. V případě takového zjištění by orgán nezávislé kontroly učinil oznámení nejvyššímu státnímu zástupci, který by postupoval dle platných trestních předpisů.

Jinak připomínám, že orgán nezávislé kontroly by měl mít pět členů a měl by být volen Poslaneckou sněmovnou na základě návrhu vlády. Vláda by měla na každé volné místo nominovat alespoň dva kandidáty a tito kandidáti by již v době podání návrhu měli být prověřeni na stupeň přísně tajné.

Tolik tedy alespoň základní informace k předkládanému návrhu zákona. Chtěl bych požádat o to, aby Poslanecká sněmovna tomu návrhu věnovala dostatečnou

pozornost, abychom stihli projednat tuto předlohu ještě do konce funkčního období Poslanecké sněmovny tak, abychom se vypořádali i s jejím projednáním v Senátu. A myslím si, že by to mohla být jedna z velmi důležitých změn, kterou by tato Poslanecká sněmovna v tomto funkčním období mohla na základě své činnosti v právním řádu zanechat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane premiére, a prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro první čtení pan poslanec Václav Klučka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já svoji zpravodajskou zprávu začnu vskutku netradičně. Já přednesu omluvu. Přednesu omluvu za to, že v dnešních úvodnicích v České televizi jste si mohli poslechnout z mého vystoupení, že kontrolujeme nejen v druhém stupni, ale v té základní poslanecké kontrole, Úřad pro zastupování státu a informace. Já jsem se hned, když jsem tohle řekl, omluvil v další části rozhovoru. Ten už Česká televize nedala. Já jsem si pro jistotu i pro toto vystoupení napsal ten úřad tak, jak správně zní, protože on má skutečně skoro podobnou zkratku, a nebylo to mým úmyslem vymyslet organizaci, která v České republice nefunguje. Omlouvám se vám, omlouvám se panu premiérovi, omlouvám se občanům a hlavně i příslušníkům a pracovníkům Úřadu pro zahraniční styky a informace.

Teď k té samostatné problematice. Vláda předložila návrh zákona do Poslanecké sněmovny 30. 6. 2016. Návrh zákona byl rozeslán poslancům a poslankyním rovněž tentýž den, 30. 6. 2016, jako sněmovní tisk 865. Organizační výbor projednával tento návrh 13. 7. 2016 a doporučil jeho projednání v Poslanecké sněmovně s tím, že bod byl zařazen na pořad této probíhající 49. schůze Poslanecké sněmovny.

Já jsem velmi pozorně poslouchal úvodní vystoupení pana premiéra a věru, není k tomu co dodat. Není část zákona, které by si on nevšiml, nebo resp. kterou by přesněji nepopsal. Dovolte mi tedy jenom pár věcí k té celé přípravě.

Ano, pan premiér na bezpečnostním výboru slíbil předtím, než se začalo jednat o tomto zákonu, že v případě druhého stupně kontroly a změny zákona o zpravodajských službách umožní každému zástupci poslaneckého klubu být v pracovní skupině, která byla svolávána úřadem předsednictva vlády a celé to období se zabývala nejen vznikem toho zákona, to znamená těmi tezemi, které byly nejdříve připraveny, ale posléze i paragrafovým zněním. Je to splnění slibu pana premiéra.

Tento zákon dle mého názoru je vyvážený. Umožňuje kontrolu činnosti zpravodajských služeb a současně neohrožuje jejich fungování. Já si myslím, že ty určité detaily, které jsme už zaslechli v kuloárech, či připomínky k tomu, jestli členem toho druhého stupně má být ta či ona osoba, nebo jestli se to má týkat příslušníků bezpečnostních sborů, to jsou speciální témata, která mají svůj prostor při projednávání ve výborech, kterým bude ten zákon přikázán, a doporučuji Poslanecké sněmovně, aby propustila tento zákon do druhého čtení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji dvě přihlášky. První vystoupí pan poslanec Sed'a, připraví se pan poslanec Benda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, vážené kolegyně, kolegové, nejprve bych chtěl poděkovat panu premiérovi, že s posilováním kompetencí zpravodajských služeb dochází k jejich větší kontrole, takže tady vnímám návrh pozitivně, zejména z pohledu zavedení dosud scházející kontroly civilní rozvědky, chcete-li Úřadu pro zahraniční styky a informace.

Přestože se předkládaný návrh netýká reformy zpravodajských služeb, chci připomenout, že již v roce 2008 byl předložen věcný záměr zákona o zpravodajských službách, který zaváděl nově bezpečnostní zpravodajskou službu, chcete-li kontrarozvědku, a národní zpravodajskou službu, tedy rozvědku. A v tomto věcném záměru, a to je důležité a souvisí s to s předkládaným návrhem zákona, se zřizují dvě kontroly zpravodajských služeb. Tou první je parlamentní kontrolní orgán složený z pěti poslanců, a to vždy pro jednu zpravodajskou službu. Ovšem na rozdíl od dnešního stavu tito poslanci měli mít platné osvědčení fyzické osoby do stupně utajení přísně tajné. Druhou podmínkou je případný střet zájmů u osob, které měly nějakou vazbu ke zpravodajským službám, jako je premiér, ministr vnitra či obrany či bývalí ředitelé zpravodajských služeb a podobně. A kromě tohoto parlamentního kontrolního orgánu se ustavoval i nezávislý kontrolní orgán složený opět z pěti členů, a to pro obě zpravodajské služby. Tito členové byli předsedové Ústavního soudu, Nejvyššího soudu, Nejvyššího správního soudu, prezident Nejvyššího kontrolního úřadu a veřejný ochránce práv. Tento kontrolní orgány by prováděl kontrolu činnosti v oblastech dodržování předpisů a základních práv a svobod na základě podnětů vzešlých z parlamentního kontrolního orgánu a také by působil jako dozor nad zpracováním osobních údajů.

Pro vaši informaci uvádím některé druhy kontrol zpravodajských služeb ve světě. Ale předem chci zdůraznit, že ve všech zemích se vždy vede trvalý spor o to, zda mít služby centralizované, či diverzifikované. A s tím pak souvisí i rozsah a způsob jejich kontroly. Například v sousedním Rakousku se kontrolou zabývá příslušný podvýbor pro kontrolu zpravodajských služeb složený ze zástupců všech stran zastoupených v Národní radě a kromě toho rozpočet zpravodajských služeb kontroluje účetní dvůr. Ve Francii podléhají zpravodajské služby pouze vlastní výkonné kontrole, které (?) zabezpečují tři grémia složená z úředníků ministerstev, a jediná parlamentní kontrola je prováděna státní komisí pro kontrolu bezpečnostního odposlechu. Ve Spojených státech amerických mají vlastní výkonovou kontrolu, vykonávanou ministerstvy s nejvyšším orgánem národní bezpečnostní radou. Parlamentní kontrola je vykonávána Kongresem, a to jak kontrolním výborem Senátu, tak kontrolním výborem Sněmovny reprezentantů. V těchto výborech je vysoký počet zákonodárců volených jednotlivými frakcemi. Oba výbory sice pracují na sobě nezávisle, důležité je ovšem nastavení důvěry mezi službami a kontrolními orgány. Oba výbory spolu spolupracují pouze v případě rozpočtů a hospodářských plánů. Výbory podléhají povinnosti přísného utajení. Vedle parlamentní kontroly existuje vlastní pravomoc soudů vůči spisům služeb, což je spíše preventivní právní ochrana proti opatření

služeb. A také existuje nezávislá komise pro dozor nad službami provádějící kontrolu služebních předpisů.

Závěrem mého vystoupení je třeba říci, že přesto, že jsou kontrolní mechanismy rozdílné, tak problémy, které nastávají při vlastní kontrole, jsou ve všech státech v zásadě stejné. Je to rozpor mezi utajením a veřejnou kontrolou. Ve všech státech existují vlastní výkonné kontroly, tak jako parlamentní kontrola. Nikde ale není parlamentní kontrola dostatečná. Zvláštní pozornost je třeba věnovat kontrole rozpočtů zpravodajských služeb. Lze konstatovat, že efektivita kontroly stojí a padá s důvěrou služeb v kontrolní instance. Pokud není zajištěno skutečné utajení, nemůže být vykonávána efektivní kontrola. A proto je na zodpovědnosti parlamentu za to, že se postará, aby v jejich kontrolních orgánech nemohly vzniknout bezpečnostní mezery. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Benda. Připraví se pan poslanec Gabal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, páni ministři, dámy a pánové, mám před sebou jeden z poměrně důležitých návrhů zákona. Ale začnu tím, že poděkuji panu premiérovi, že opravdu se jednalo o návrh zákona, který byl komunikován napříč touto Poslaneckou sněmovnou velmi důkladně, velmi pečlivě. Jsem rád, že pan premiér si uvědomuje, že to je věc, kterou je třeba řešit tak, aby se nestala politickým střetnutím, že prostě tajné služby nejsou věc, které patří do oblasti politických střetnutí, a jejich kontrola už vůbec ne. Jsem rád, že se celou dobu takto choval, a musím říct, že to jednání, které probíhalo tady napříč politickým spektrem a kde každý našel trochu svůj úhel pohledu, bylo mimořádně užitečné pro nás pro všechny a pro pochopení toho, jak služby vůbec lze kontrolovat, resp. jak lze dosáhnout stavu, kdy služby budou ještě akceschopné, ještě důvěryhodné vůči svým zahraničním partnerům, a přesto bude nějaký způsob možnosti překontrolovat, kdybychom měli pocit, že některá ze služeb ulitává mimo pravidla hry, přesto takový způsob bude existovat.

Myslím, že návrh je velmi vyvážený a velmi rozumný. V žádném případě nezpochybňuji celkovou koncepci jak orgánů kontroly prvního stupně, tak toho zvláštního kontrolního orgánu. Jenom chci upozornit na několik problémů, které se tam dostaly víceméně v průběhu úřednického projednávání mezi definitivním uzavřením, řekněme, politické shody na této Sněmovně a jednáním vlády, kdy to jde vždycky do těch úředních koleček, která si tam někdy vnáší své úřední myšlenky.

Já bych řekl, že tady se stala taková zvláštní kombinace, kdy původní představa, se kterou pan premiér odcházel ze Sněmovny a posílal návrh zákona do připomínkového řízení, byla taková, že těch pět členů kontrolního orgánu budou nějaké zvláštní vybrané osobnosti, řekněme většinou na závěr své politické, úřednické, soudcovské, státně zastupitelské nebo nějakým způsobem se státem spjaté kariéry, kteří budou nějak zaplacení a budou v podstatě v pohotovosti, kdyby se něco dělo. V průběhu projednávání na námítky Ministerstva financí – a tady nemyslím vůbec, že by to byly osobní námítky pana ministra financí, z toho bych ho fakt

nevinil, ale prostě klasického úředního šimla, se řeklo no, nemůžou přece mít moc peněz, když nemají moc práce, tak jim dáme nějaký paušál... On už sám paušál 20 tisíc, který se tady navrhuje, daný do zákona, je něco velmi nestandardního a byla to jedna z věcí, která byla jednoznačně kritizována na tom odborném semináři, ať v žádném případě nedáváme do zákonů přesné částky platů, protože z toho se zblázníme. Myslím, že to je základní problém, který budeme muset nějak vyřešit. Já bych se klidně klonil k tomu, ať ta paušální částka je vyšší a odvíjí se od něčeho jiného.

Ale současně se prosadilo, že člen takového kontrolního orgánu má spoustu neslučitelností – soudce, jakéhokoli politika, tzn. Sněmovna, Senát, vláda, ale dokonce překvapivě i zastupitelstva měst a obcí, zastupitelstva krajů, ale zato není neslučitelná se státní službou. Z toho mám trochu obavu, a proto říkám, že si tady lehce řehtal úřední šiml, že si to prostě napsali nebo připsali ti jednotliví bezpečnostní experti na ministerstvech k obrazu svému s představou, že ještě když je tam první požadavek prověrky na přísně tajné, která je poměrně vysoká, že si tam vlastně do toho kontrolního orgánu sedne pár zasloužilých mužů ze státní služby, kteří budou mít těch 20 tisíc jako takový příjemný příspěvek k platu. Já si myslím, že takhle jsme to původně koncipované neměli, a budu chtít v průběhu projednávání, abychom jednak řekli nějakou rozumnou paušální náhradu a rozhodně ne stanovenou pevnou částkou v zákoně, abychom řekli podle mého názoru buď nevymezovat neslučitelnosti funkcí, anebo když, tak musí být neslučitelné i se státní službou. Buď řekneme, že to je možné, nebo se nemůžeme tvářit, že státní služba je něco jiného.

A stejně tak trochu problém zůstává, že se vyžaduje vzdělání pouze v oboru právo. I tady si myslím, že chceme asi požadavek vysokoškolského vzdělání. Mně to osobně nevadí, ale jestli zrovna to musí být za každou cenu ausgerechnet hned jenom právníci, nebo by to mohly být i nějaké jiné vysokoškolsky vzdělané osoby, to myslím, že je ještě na úvahu.

Budu každopádně navrhopvat, aby návrh zákona kromě bezpečnostního výboru, kterému je prikazován, projednal ještě výbor pro obranu, protože pod něj spadá také jedna ze služeb, nebo minimálně jedna ze služeb. A byl bych rád, abychom ho přikázali i ústavněprávnímu výboru, abychom se zabývali některými ústavními souvislostmi. Tohle jsou moje, řekneme, lehké – a to říkám, že s panem premiérem to opravdu bylo dohodnuto, a myslím, že ten návrh je napsán velmi vyváženě – lehké výhrady k definitivnímu textu, který sem přišel a který si úředníci tak malinko překousali k obrazu svému. Myslím, že to je všechno opravitelné a zvládnutelné.

Dovolte mi ale ještě jednu úvahu, řekneme, de lege ferenda pro budoucí úpravu, ale možná, že bychom se nad ní mohli zamyslet i v rámci tohoto návrhu zákona a pokusit se najít nějaké řešení.

Všichni vnímáme, že služby a jejich výkon jsou věc, do které není možné příliš zasahovat, které opravdu probíhají v nějakém velmi odlišném režimu, protože v režimu tajném, v řadě případů i přísně tajném, v režimu vyměňování si informací se zahraničními službami, kde mimořádně závisí na tom, jestli ta služba má důvěru, že je opravdu neproniknutelná. A současně máme za sebou všichni zkušenost jara, resp. předletí roku 2013, kdy přijde do tajné služby Vojenského obranného zpravodajství

policejní jednotka na základě povolení Okresního soudu v Ostravě a cosi tam hledá. Já jsem už tehdy byl hluboce přesvědčen o tom, že se stala naprosto katastrofální věc. Teď vůbec nejde o vinu jednotlivých aktérů, od té odhlížím. Naprosto katastrofální věc, že byli vůbec do budovy Vojenského obranného zpravodajství řadovi policisté vpuštěni, že bylo možné, aby něco takového proběhlo. Mám dojem, že měl tehdejší ministr obrany jednoznačně zasáhnout a říct: v žádném případě do tajné služby vlézt nesmíte. Nicméně se stalo a stal se z toho nesmírně nebezpečný precedens, který vlastně znamená, že my se tady bavíme o zákonu o kontrole zpravodajských služeb, mimořádně se bojíme, že nikdo z poslanců nesmí mít přístup, vláda nesmí mít přístup, v některých ohledech ani ten kontrolní orgán druhého stupně speciálně vybíraný nebude mít přístup do některých materiálů, pokud ředitel tajné služby řekne ne, tam nesmíte vstoupit – a přitom teoreticky kterýkoli policista se souhlasem státního zástupce a razítkem soudu může přijít do tajné služby, bude-li mít pochybnosti o tom, jestli nedochází k porušování zákonů. A upřímně řečeno, všude na světě víme, že tajné služby zákony dodržují jenom tak řekneme středně a že jsou situace, kdy je musí porušit, a je to tak zcela správné, a s vědomím orgánů, kterým odpovídají.

Já si myslím – a proto říkám, že to je úvaha de lege ferenda, ale musíme se s tím zabývat, že tento stav musíme nějakým způsobem vyřešit. Nelze dál připustit, abychom se tvářili, že tajné služby nesmí kontrolovat nikdo jiný s výjimkou jakéhokoli policejního orgánu. A tady bych prosil, abychom v průběhu projednávání na výborech toto měli na paměti a věděli, že opravdu tam, kde jsou utajované materiály nějakého stupně, tak tam ten vstup by měl být v úplně jiném režimu a v úplně jiných pravidlech, než jak jsme na to zvyklí z běžného trestního řádu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Dorazily další omluvy. Do 11.00 hodin z důvodů konzultací pozměňovacích návrhů na ministerstvech se omlouvá poslanec Petr Kudela, dále od 12.00 do konce jednacího dne z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Soukup a dále z dnešního jednání se omlouvá paní poslankyně Kailová.

Dále v rozpravě vystoupí pan poslanec Gabal, připraví se pan poslanec Ondráček. – Omlouvám se, pane poslanče, s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Sed'a.

Poslanec Antonín Sed'a: Nebudu zdržovat, jen k tomu, protože se to tu už několikrát objevilo. Máme pouze vojenské zpravodajství po reformě vojenského zpravodajství, které má složku jak rozvědnou, tak vlastně tu, která zabezpečuje bezpečnost v České republice. A ono se pořád objevuje vojenské obranné zpravodajství. Takže jenom vojenské zpravodajství. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a ještě jednou se omlouvám. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážený pane premiére, vážení kolegové, budu pokračovat v těch kladných hodnoceních předložené novely, nicméně dovolil bych si připomenout ještě několik dalších okolností, které nebyly zmíněny a které mohou být pro posuzování důležité.

Předně, ono to tady nezaznělo, ale je třeba říct, že v této chvíli realizujeme něco, co je součástí koaliční smlouvy a vládního návrhu. V kapitole XI bodu 11.2 je ve druhé odrážce – cituji: V reakci na nedávný vývoj a události vidíme potřebu změny v mechanismech kontroly zpravodajských služeb, kde se ukázaly nedostatečné možnosti parlamentních kontrolních orgánů, prozkoumáme zahraniční zkušenosti s působením od Parlamentu odvozeného občanského kontrolního orgánu složeného z důvěryhodných bezpečnostně prověřených a respektovaných občanů, který by mohl doplnit dosavadní kontrolní mechanismy a provést i kontrolu vnitřní činnosti zpravodajských služeb a poskytnout informaci o tom, zda nedošlo k porušení zákona a zda služby konají podle svého poslání a zákonného určení.

V dalším bodu: V přípravě zmíněné kvalitativní změny rozšíření kontroly tajných služeb bude prostor k diskusi a uskutečnění strukturálních změn v kompetencích zaměření a rozdělení oblasti působnosti služeb směrem k větší efektivnosti a rozdělení jejich práce a odpovědnosti.

Protože jsem tuto část vyjednával, pamatuji si, jak velká skepse vládla vůbec o tom, zda je to možné, zda je to dosažitelné. Myslím si, že i když to je původně koaliční návrh, že si ho odpracovali zástupci všech parlamentních stran s veškerou důkladností, a jsem přesvědčen, že ten systém bude funkční. Nepochybně budeme ještě ladit, ale to základní je tady v daleko širším konsenzu.

V dané souvislosti bych zdůraznil, že předpoklad je, že ten systém kontroly nesníží výkonnost služeb, ale naopak ji zvýší, protože je bude motivovat k tomu, aby některé věci dělaly a některé věci nedělaly. A je potřeba také vnímat, že se podařilo relativně krizovou reakci na vývoj v období, které tady bylo zmiňováno jak Markem Bendou, tak jsme ho nedávno zažili i v tomto volebním období, a ten návrh nemá charakter krizového managementu, ale má charakter posunutí kontroly kvalitativně dál. Nicméně je potřeba říct, že pokud tento návrh přijmeme – já tomu věřím a budu ho maximálně podporovat –, že nás čeká, a doufám do konce volebního období, ještě dotažení zákona o kontrole vnější služby, kde si myslím, že si musíme ještě hodně odpracovat, a doufám, že také v konsenzu. A v neposlední řadě to, co jsem citoval jako druhý bod, mechanismus, a nebudu předjímat, jak by měl vypadat, zvýšení kontroly koordinace tajných služeb mezi nimi jak ve smyslu jejich vzájemné spolupráce, a viděli jsme v nedávné problematické libanonské kauze, že tam zřejmě ta koordinace nebyla úplně ideální, spíše naopak, a z druhé strany také poskytnutí zpětné vazby a kvalitativního hodnocení k tomu, jak služby informace nejen přinášejí, ale jak se s těmi informacemi pracuje, protože tam se mi zdá, že bychom také měli nějakým způsobem se zkusit zamyslet nad takovouhle věcí.

Takže ještě jednou bych rád poděkoval všem těm, kteří na tom návrhu participovali. Ta úvodní skepse mi nedávala tehdy moc naděje, že se to povedlo. Povedlo se, máme to na stole a myslím si, že to máme v kvalitní podobě. Budu ten návrh velmi podporovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Ondráček, připraví se pan poslanec Lank. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážený pane premiére, kolegyně a kolegové, v úvodu bych chtěl asi poděkovat premiérovi a celé vládě za to, jakým způsobem se k tomuto návrhu zákona postavili. Za sebe, a dovolím si říci i za celý klub KSČM, mohu říci, že takto bych si představoval tvorbu zákonů, aspoň těch klíčových zákonů, které jsou nad tou politickou rovinou. Takže pane premiére, za ten přístup a za ta jednání, která jsme na Úřadu vlády vedli, vám děkuji.

K zákonu samotnému. Vzhledem k tomu, co je uvedeno v § 12, v těch podmínkách pro to, kdo bude může být členem druhého stupně kontrolního orgánu, tzn. osoba starší 40 let, vysokoškolák právního směru atd., bezúhonný, s tím, že bude muset mít platnou prověrku na přísně tajné, a já jsem držitelem takové prověrky byl a vím, co to obnáší a jak dlouho to trvá, tak se domnívám, že není úplně dobře ukotveno, a myslím, že to zmínil i kolega Benda, ten § 12h, kdy je přesně v zákoně stanovena ta paušální částka 20 tisíc korun. Myslím si, že pro delší funkčnost tohoto zákona, abychom nemuseli případnou mírou inflace nebo jiných důležitých věcí řešit novelu zákona, že bychom mohli hledat jiný mechanismus, jak to uvést, např. koeficient průměrné mzdy v nepodnikatelské sféře nebo cokoli jiného, aby ta odměna byla delší. Mám trochu obavu z toho, kdo bude chtít jít do té prověrky přísně tajné, protože ta omezení, která taková osoba má, ať je to trvalý souhlas s nahlížením do všech jeho bankovních účtů, popř. souhlas trvalých odposlechů jeho telefonu, hlášení Národnímu bezpečnostnímu úřadu o jakékoli cestě do vízového státu, popř. styk s občanem vízového státu, podotýkám, to jsou písemné informace, které musíte na ten Národní bezpečnostní úřad pravidelně dávat.... Mám trochu obavu, aby to některé ty lidi neodradilo, protože ta částka 20 tisíc korun pro lidi právního směru není zase až tak lukrativní. A pokud chceme na jedno místo mít nejméně dva uchazeče, obávám se, že zde nám může nastat trošičku problém, protože ti lidé nebudou mít zase tak extrémní zájem takovouto činnost vykonávat. Takže se domnívám, že asi ještě máme, a předpokládám, že v ústavněprávním výboru, prostor o této věci diskutovat. Věřím tomu, pane premiére, že se toho také budete účastnit, popř. zástupci Úřadu vlády, a budeme hledat cestu, aby to byl zákon nejenom funkční, ale také abychom ho plně naplnili pokud možno co nejrychleji. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji a nyní řádně přihlášený pan poslanec Lank. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo, pane předsedající. Omlouvám se, ale zdá se, že sněmovní tiskárna je v dlouhodobé okupaci, tak si musím vzít tady elektronickou věc. Hezké dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Jenom krátce připomínky za poslanecký klub Úsvit – Národní koalice k tomuto návrhu zákona.

Přiznám se, že já jsem nebyl úplně příznivcem a doteď ani vlastně úplně nejsem, abychom dělali druhý stupeň kontroly tajných služeb. Skoro bych i řekl, že bychom je možná neměli kontrolovat vůbec, protože říkám, že máme mít takové zpravodajské služby, kterým můžeme věřit, a tudíž není třeba je kontrolovat. Ale budiž. Chápu důvody, které k tomu vedou. Chápu i to, že jste si to dali, vážení vládní kolegové, do koaliční smlouvy, a proto to prosazujete. To pochopit dokážu. Říkám budiž. Ale když už tedy toto máme udělat, tak to udělejme tak, aby to skutečně bylo přínosem, mělo to smysl a hlavně aby to neuškodilo.

Jednoznačně podporuji vznik parlamentní komise pro Úřad pro zahraniční styky a informace po vzoru ostatních zpravodajských služeb, které v republice máme a které tento stálý kontrolní orgán v Poslanecké sněmovně mají. Když už ho mají všechny, tak nevidím důvod, aby se ta jedna takto nějak vymykala.

Jsem velmi rád a děkuji za to, že vláda nakonec vyslyšela i jednu z mých zásadních připomínek, a nejenom mých, a ustoupila od původního záměru, že ze členství v kontrolním orgánu druhého stupně by byli předem vyloučeni všichni, kdo kdy byli příslušníci bezpečnostních sborů. V podstatě bychom tím vyloučili vlastně každého, kdo třeba před dvaceti lety byl rok u hasičů, tak už by se členem stát nemohl. Myslím si, že je to vcelku škoda. To navrhované omezení, že uchazeč nesmí být u bezpečnostních složek v posledních třech letech, je podle mého názoru celkem akceptovatelné.

Za poměrně nešťastnou ale považuji podmínku právního vzdělání. To není vůbec nic proti právníkům, ale v takovémto orgánu si myslím, že bude mnohem cennější člověk, který má ze zpravodajských služeb zkušenost, orientuje se v problematice a třeba má i takzvané dobré jméno u partnerských služeb v zahraničí.

Stejně tak za nešťastné považuji stanovení mzdových podmínek přímo zákonem. Pokud by se ukázalo, že je to třeba nastavené špatně, budeme muset znovu měnit celý zákon, což je, jak tady nemusím připomínat, poměrně zdlouhavý a komplikovaný proces. Podle mého názoru by to bohatě stačilo řešit nařízením vlády.

Problém podle mého názoru bude i s prověrkou na stupeň přísně tajné. Nevím, kdo s tím máte zkušenost, ale její vyhotovení trvá plus minus rok. A uchazeč o členství v tom kontrolním orgánu druhého stupně si o ni tedy bude muset zažádat s výrazným předstihem, aniž by ovšem vůbec tušil, jestli vůbec uspěje a bude tu prověrku potřebovat. Ale zároveň čestně přiznávám, že prověrku na stupeň přísně tajné považuji za nezbytnou a nutnou, zvláště v okamžiku, kdy tento kontrolní orgán bude moci kontrolovat i takzvané živé věci.

Už jenom krátce závěrem to nejpodstatnější. Naprosto klíčová je podle mě otázka důvěry. Musíme si uvědomit, že země velikosti České republiky se prostě bez spolupráce se zahraničními službami neobejde. Zároveň je fakt, že v tomto prostředí vládně vždy určitá míra paranoia, která je pochopitelná a do určité míry asi i nutná. Ovšem v okamžiku, kdy zahraniční partneři pojmomu podezření, že k živým informacím, které by případně poskytli, se dostanou lidé, kteří by neměli, nebo že máme kontrolní orgán, který je třeba politicky motivován, úkolován, tak v takovém případě je důvěra budovaná mnohdy dlouhá léta, ne-li desetiletí, v jednom okamžiku

pryč, a naše zpravodajské služby od zahraničních partnerů v takovém případě dostanou pak maximálně pohlednici k Vánocům.

Proto nabádám k maximální opatrnosti, abychom touto změnou nezpůsobili více škody než užitku a abychom k tomu i takto přistupovali. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Chalupa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážený pane premiére, členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, poslanecký klub hnutí ANO 2011 celou tu iniciativu směřující ke dvoustupňové kontrole zpravodajských služeb přivítal, připojil se k ní a aktivně se zúčastnil pracovních diskusí při přípravě předlohy zákona, jak tady o tom hovořil pan premiér.

Domnívám se, že rozšíření těch kompetencí a projednání v orgánech Sněmovny přispěje i k diskusi ohledně koordinace zpravodajských služeb, jak tady o tom hovořil pan poslanec Gabal. Myslím si, že to je jedna z věcí, kterou bychom se měli opravdu vážně zabývat.

Pokud se tady hovoří o tom, jak bude složena ta kontrolní dvoustupňová komise podle § 12, tak pokud dospějeme k názoru, že to budou lidé, kteří budou dobře zaplacení, a pravděpodobně možná budeme uvažovat i o tom, že to bude jakýsi trvalejší pracovní poměr, když se to takto nazve, tak potom nevidím důvod ani k tomu, abychom nediskutovali, že by tato komise druhého stupně měla kompetenci kontrolovat i další subjekty, které souvisejí s věcmi ohledně zpravodajských služeb, i na subjekt například, jako je komise pro kontrolu GIBS, protože i tam jsme v podstatě bezzubí, co se týká živých svazků. Takže to si myslím, že by se mohlo diskutovat v orgánech Sněmovny.

Nemáme vyřešený rozhodně problém úniku informací, což s tím samozřejmě souvisí. Diskuse o tom by měla být také velmi intenzivní.

A závěrem svého vystoupení dávám návrh na projednání předlohy ve stálé komisi pro kontrolu Vojenského zpravodajství. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Urban. (Gestikulace.) Nejste přihlášen. Dobře. Smažu vaši přihlášku. Táhá se, zda se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím. Jestliže se nikdo další nehlásí, obecnou rozpravu končím.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro bezpečnost jako garančnímu výboru. Táhá se, zda někdo navrhuje přikázání jinému výboru jako garančnímu. Žádný návrh nevidím. V tom případě přednesu návrh usnesení.

Zahajují hlasování a táhají se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro bezpečnost jako garančnímu výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 132, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro návrh 127, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro bezpečnost jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhoval přikázat tento návrh dalšímu výboru. Jenom zopakují návrhy, které zazněly v rozpravě. Pan poslanec Benda navrhuje přikázat tento tisk výboru pro obranu a ústavněprávnímu výboru. Pan poslanec Chalupa... (Poslanec Chalupa připomíná z místa: Stálé komisi.) Ne. (Hluk v sále, výkřiky, že přikázovat lze jen výborům, nikoli komisím.) Obávám se, že přikázat můžeme tento tisk pouze výborům, nikoli stálé komisi.

Táži se, zda má někdo další návrh k přikázání výborům k projednání. Komise si samozřejmě může vzít ten tisk k projednání sama, protože se k tomu rozhodne a dobrovolně může projednat. Zde se jedná o přikázání výborům k projednání.

Jestliže není žádný další návrh, budeme hlasovat o dvou návrzích pana poslance Bendy.

Nejprve zahajují hlasování a táži se, kdo je pro přikázání k projednání tohoto tisku výboru pro obranu, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 133, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro návrh 122, proti 5. Konstatuji, že tento návrh byl přijat.

Dále zahajují hlasování a táži se, kdo je pro přikázání tohoto tisku ústavněprávnímu výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 134. Přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro návrh 129, proti nikdo. Konstatuji, že i s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání jak výboru pro obranu, tak ústavněprávnímu výboru jako dalším výborům. Děkuji jak panu premiérovi, tak panu zpravodaji. Končím projednávání tohoto tisku.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

61.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 810/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych v krátkosti uvedl

projednávaný vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o lidských tkáních a buňkách. (V sále je obrovský hluk.)

Cílem návrhu zákona je zajištění transpozice –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane ministře, že vám vstupuji do vašeho projevu. Ale prosím kolegy zvláště v levé části, jestli máte potřebu něco diskutovat, jděte do předsálí a nerušte pana ministra. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Cílem návrhu zákona je zajištění transpozice směrnice Komise 2015/565 ze dne 8. dubna 2015, kterou se mění směrnice 2006/86, pokud jde o některé technické požadavky na kódování lidských tkání a buněk, a směrnice Komise 2015/566 ze dne 8. dubna 2015, pokud jde o postupy pro ověřování rovnocenných jakostních a bezpečnostních norem pro dovážené tkáně a buňky. Za tímto účelem se zejména doplňují postupy nutné k zavedení jednotných pravidel v rámci Evropské unie pro dovoz tkání a buněk ze třetích zemí tak, aby byla zajištěna vysoká úroveň ochrany lidského zdraví. To je umožněno zavedením postupů pro ověřování rovnocenných jakostních a bezpečnostních norem pro dovoz tkání a buněk, stanovením programu schvalování a inspekci odrážejících ověřovací proces zavedený pro činnost související s tkáněmi a buňkami prováděné v Unii. Dalším cílem je zavedení jednotného evropského kódu, který usnadní zajištění sledovatelnosti lidských tkání od dárce k příjemci a naopak.

Tato transpoziční novela úzce souvisí s vládním návrhem novely transplantčního zákona, který je též především transpozičním předpisem a je zařazen na jednání jako sněmovní tisk č. 811. Termín stanovený pro implementaci pro obě směrnice je stanoven na 29. října 2016.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně a páni poslanci, věřím, že vzhledem k tomu, že navrhovaná právní úprava by měla přinést větší bezpečnost poskytování zdravotních služeb při používání tkání a buněk, předložený návrh zákona podpoříte. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Leoš Heger. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, vážený pane ministře, vážené dámy a pánové, vláda předložila Sněmovně návrh zákona, který zde uvedl pan ministr Němeček, dne 11. 5. 2016. Návrh zákona byl téhož dne jako tisk 810/0 rozeslán poslancům. Poté organizační výbor projednal návrh zákona a doporučil dne 12. 5. 2016 usnesením č. 278, určil zpravodaje Leoše Hegera a navrhl výbor pro zdravotnictví jako výbor garanční.

Formální uvedení zde přednesl pan ministr Němeček. Dovolte mi, proto, abych ještě dodal pár slov k podrobnějšímu zdůvodnění cílů transpozice, které lze formulovat následovně.

Celosvětově se neustále zvyšuje výměna lidských tkání a buněk pro účely léčby. Pro dovoz tkání a buněk ze třetích zemí do Evropské unie dosud neexistují společná pravidla, na základě kterých by byla zjištěna jakost a bezpečnost tkání a buněk dovážených do Unie ze třetích zemí. Proto je třeba stanovit pro členské státy Evropské unie jednotná pravidla tak, aby byla zajištěna vysoká úroveň ochrany lidského zdraví.

Pravidla zahrnují především ověřování rovnocenných jakostních a bezpečnostních norem pro dovoz, pravidla pro inspekční činnost a pro sledovatelnost tkání a buněk od dárce k příjemci i naopak. V zájmu umožnění sledovatelnosti je nezbytné stanovit jedinečný identifikátor, takzvaný jednotný evropský kód, který bude uplatněn na tkáňě a buňky distribuované v Evropské unii. Na straně příjemce lze díky jednotnému kódu zjistit informace o darování a o tkáňovém zařízení odpovědném za odběr tkání a buněk. Na straně dárce může tkáňové zařízení odpovědné za odběr tkání a buněk vysledovat tkáňě a buňky distribuované k použití u člověka.

Tolik tedy k hlavním cílům transpozice. Nad rámec transpozice je v novele několik drobných legislativních terminologických úprav formálního charakteru, které není asi potřeba komentovat.

Za zmínku stojí ještě fakt, že novelizace povede k určitému zvýšení nákladů z veřejných rozpočtů. Odborné úkony prováděné v souvislosti s posuzováním žádosti o povolení činnosti tkáňového zařízení včetně tedy povolení činnosti dovážejícího tkáňového zařízení stojí 63 tisíc. Povolení vydává Ústav pro kontrolu léčiv. V České republice je toho času evidováno 68 tkáňových zařízení a odhaduje se, že jejich počet poroste cca o pět zařízení ročně, která ponesou tyto náklady. Podotýkám, že do této sféry patří nejenom typická komplexní tkáňová zařízení typu tkáňových bank a nových komplexních tkáňových center, ale též hojně rozšířená komerční a vysoce výdělečná reprodukční centra, ale vysokých nákladů v této sféře není potřeba se obávat, protože již existující poskytovatel zdravotních služeb, který bude SÚKL žádat pouze o rozšíření povolení činnosti pro dovážení, bude náklady vzniklé s podáním žádosti hradit pouze v ceně dodatkového rozšíření, které bude činit jenom asi jednu třetinu, cca něco málo přes 20 tisíc korun. Zavedení jednotného evropského kódu nepřinese další náklady, protože se již používají identifikační kódy a tkáňová zařízení disponují kódovacími přístroji. Bude třeba pouze upravit zadávání kódů. Rovněž se v důvodové zprávě konstatuje, že žádné další náklady ze státního rozpočtu nevzniknou.

Na závěr své zpravodajské zprávy ještě konstatuji, že návrh prošel schválením vlády bez rozporů, byl schválen 18. dubna letošního roku. Účinnost předloženého zákona se navrhuje 29. 4. příštího roku. Doporučuji propuštění zákona do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které evidují dvě přihlášky, faktickou poznámku pana poslance Zavadila – není přítomen, v tom případě ruším jeho přihlášku a vystoupí řádně přihlášený pan poslanec Hovorka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, tento zákon vnímám obecně jako potřebný. Přesto si dovoluji se pozastavit nad jedním ustanovením tohoto zákona. Protože jedním z cílů je zavedení jednotného evropského kódu, který usnadní zajištění sledovatelnosti lidských tkání a buněk od dárce k příjemci a naopak, ale v § 20b hlava IV Kódování tkání a buněk se uvádí, že jednotný evropský kód podle odst. 1 se nepoužije, jde-li o a) darování reprodukčních buněk mezi mužem a ženou, kteří spolu tvoří neplodný pár a podstupují léčbu neplodnosti společně; b) tkáň a buňky, pokud zůstanou v rámci jednoho tkáňového zařízení a v jednom zdravotnickém zařízení; c) tkáň a buňky dovezené ze třetí země, pokud zůstanou od dovozu až po použití u člověka v rámci jednoho tkáňového zařízení a v jednom zdravotnickém zařízení.

Dovolím si jeden příklad, berte to jako hypotézu. Majitel zdravotnického zařízení ze třetí, např. nedemokratické země si zajistí akreditaci tkáňového zařízení ve svém zdravotnickém zařízení a může poskytovat dovezené orgány k transplantaci např. i z postřílených vězňů. Dohledat to nebude možné, protože mají výjimku z evidence a původ orgánů dokládat nemusí. Obecné podmínky pro dovoz dané § 11, kdy tkáňové zařízení uzavře s dodavatelem ze třetí země písemnou smlouvu, neřeší konkrétní případ. Jsou zaměřeny pouze na kvalitu dovozu a standardu odběru.

Osobně největší problém spatřuji tom, že už dlouhá léta je materiál lidského původu upraven poněkud chaoticky. Transplantace mají jeden zákon, tkáň a buňky jsou upraveny v jiném zákoně a případ sám pro sebe je krev a krevní deriváty a také gamety a embrya. Celá tato oblast a celé procesy, to je odběr od dárce, zpracování a vývoz nebo dovoz, použití a úhrada, by vyžadovala jednotné a přehledné legislativní řešení, ale bylo by s tím hodně práce a je třeba na to mít kvalitní právní aparát.

Pokud jde o výjimku pro dovoz ze třetích zemí, tak v důvodové zprávě není nijak zdůvodněna, a právě proto se ptám. Přejde mi logické, že se evropský kód a administrativa s ním spojená neřeší, pokud jde např. o neplodný pár nebo pokud jde o přenos nebo odběr v rámci jednoho zařízení. Ale ta třetí výjimka pro dovoz ze třetích zemí by měla být blíže zdůvodněna, a to samozřejmě není. Samozřejmě že členské státy mohou tuto výjimku uplatnit, ale v tom národním předpisu by to mělo být řádně zdůvodněno. To, že směrnice dává státům toto právo výjimku zavést, neznamená, že by ji zavádět musely. Pokud ji tedy Ministerstvo zdravotnictví zavádí, mělo by uvést konkrétní zdůvodnění. A chci o to pana ministra požádat, abych v této věci měl naprosto jasno, proč se tato výjimka zavádí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane poslanče. Táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím. Jestli je tomu tak, končím obecnou rozpravu. Táži se, zda pan návrhovač nebo pan zpravodaj si chce vzít závěrečná slova. Není tomu tak. Dobře.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru

garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nevidím žádný návrh, v tom případě přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 135, přihlášeno je 143 poslankyň a poslanců, pro návrh 98, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru a táži se, zda máte návrh k projednání dalším výborům. Žádný návrh nevidím, v tom případě končím projednávání tohoto bodu.

Otvírám další bod dnešního jednání a tím je

62.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 811/- první čtení

Z pověření vlády předložený návrh i v tomto případě uvede ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych stručně uvedl nyní projednávaný vládní návrh zákona, kterým se mění transplantační zákon. Tato transpoziční novela úzce souvisí s projednávaným vládním návrhem novely zákona o lidských tkáních a buňkách, který tady byl předtím. Hlavním cílem návrhu novely transplantačního zákona je transpozice směrnice Komise 2015/566 ze dne 8. dubna 2015, kterou se provádí směrnice 2004/23, pokud jde o postupy pro ověřování rovnocenných jakostních a bezpečnostních norem pro dovážené tkáně a buňky, a jde pouze o úpravy technického charakteru. Mezi další dílčí cíle navrhovaného zákona patří oprava pojmů v návaznosti na nový občanský zákoník a odstranění legislativně technických chyb ve stávajícím znění zákona.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně a páni poslanci, věřím, že vzhledem k nyní uvedenému předložený návrh zákona podpoříte. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Prosím, aby se i v tomto případě ujal slova zpravodaj pro první čtení poslanec Leoš Heger. Prosím.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji. Dámy a pánové, vláda předložila Sněmovně návrh zákona 11. 5. 2016 podobně jako předchozí zákon. Zákon byl stejného dne zaslán

poslancům jako tisk 811/0. Organizační výbor doporučil návrh zákona k projednání svým usnesením 278, určil zpravodaje a navrhl výbor zdravotnictví jako garanční.

Nyní mi dovoluje přečíst zpravodajskou zprávu, která bude o něco delší než předchozí zpráva. Vysvětlím, proč tomu tak bude, za chvíli. Teď jenom uvedu, že se to týká velké technické složitosti této problematiky, kterou zde zmiňoval v předchozím bodě pan poslanec Hovorka. A já se některých věcí dotknu, proto jsem neodpovídal v projednávaném bodu předchozím.

Hlavním cílem návrhu novely, jak říkal pan ministr Němeček, je transpozice směrnice komise Evropské unie z roku 2015 č. 566, kterou se provádí směrnice 2004/23/ES, pokud jde o postupy pro ověřování rovnocenných jakostních a bezpečnostních norem pro dovážené tkáně a buňky. Tyto cíle jsou implementovány ve čtyřech textově velmi jednoduchých novelizačních bodech 18 až 20 a 22. Ostatních 18 rovněž stručných bodů se věnuje legislativně technickým úpravám a opravám pojmů v návaznosti na nový občanský zákoník v souvislosti se statutem osob, které nejsou plně svéprávné. Ty zde nebudu detailně rozebírat a budu se věnovat jen transpozičním bodům. V úvodu jenom upozorním, že termín pro implementaci evropské legislativy je konec dubna 2017.

Jak jsem řekl, předkládaná transpozice je legislativně technicky celkem jednoduchá a předpokládám, že nevyvolá výraznější politické spory, ale na druhou stranu musím konstatovat, že systémy zajištění kvality a bezpečnosti opatrování, zpracovávání, distribuce a medicínského využití orgánů, tkání a buněk jsou nesmírně složité. Jejich popis je rozptýlen ve třech národních zákonech, zmiňoval je pan kolega Hovorka, jmenovitě se jedná o zákon o transplantacích č. 285/2002 Sb., jehož novelizací se zabýváme, a dále v zákonu o tkáních a buňkách č. 296/2008 Sb., kterým jsme se zabývali před chvílí, a rovněž i v zákonu o léčivech č. 378/2007 Sb.

Tyto tři zákony podléhají několika směrnicím EU, které vznikaly v různé době, a tyto směrnice jsou transponovány do těchto našich zákonů a do klíčové upřesňující vyhlášky zatím č. 422/2008 Sb., o stanovení bližších požadavků pro zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk. Protože celý tento legislativní komplex vznikl postupně, je práce zdravotníků a dalších zapojených osob usměrňovaná touto legislativou poměrně spleťtí záležitostí, nemluvě o dohledu státu nad dodržováním správných postupů podle této legislativy. Podobně potom i novelizace uvedené legislativy jsou technicky mimořádně náročnou věcí, se kterou je potřeba zacházet velmi opatrně.

Transpoziční úpravy popsaného systému, které nám předkládá nyní Ministerstvo zdravotnictví, jsou, jak již jsem předeslal, relativně jednoduché a přehledné a pokusím se jejich účel vysvětlit. Transpozice je v pár bodech, ale jaksi zásahy do systému jsou složité k vysvětlení. Proto řeknu několik obecných věcí.

Odebrané tkáně a buňky se rozděluje do dvou kategorií. Jednu kategorii tvoří ty, které jsou určeny k přímému okamžitému použití, říká se tomu v hantýrce režim fresh, a jsou transplantovány bezprostředně, podobně jako orgány, např. všeobecně známé ledviny nebo játra, nebo tzv. kompozitní tkáně jako ruka nebo obličej. Tato sféra se překrývá s transplantací orgánů a v této sféře jsou vedeny registry dárců a příjemců a čekací listiny příjemců. To každý zná – čekací listina na ledvinu je často

diskutována, jak je relativně dlouhá. Transpozice v podstatě do takto popsaného transplantčního systému práce přesouvá ty tkáně a buňky, které jsou medicínsky použité bezprostředně bez jejich uchování v zásobách a jsou předem určené pro konkrétního čekajícího příjemce. S takovými buňkami se v podstatě potom pracuje v režimu transplantčním. Nejčastějším příkladem jsou tzv. transplantace kostní dřeně. K tomu ještě podotýkám, že pro dohled nad celým transplantčním systémem je Ministerstvem zdravotnictví zřízen úřad s názvem Koordinační středisko transplantací, KST, který nad celou agendou dohlíží a vede část zřízených registrů.

Druhou kategorií tkání a buněk tvoří tzv. minimálně manipulované tkáně a buňky, které nejsou určené k okamžitému použití. Tyto tkáně a buňky tkáňová zařízení alias tkáňové banky podle zákona o tkáních a buňkách vyšetří, zpracují, konzervují, uchovávají a následně distribuují. Zjednodušeně, jsou to produkty, které jsou vyráběny, na rozdíl od transplantčních produktů, na skladování. Evropská směrnice umožňuje, aby transplantace těchto minimálně manipulovaných tkání a buněk zůstaly i nadále mimo sféru Koordinačního střediska transplantací, protože v praxi není možné ani rozumné tyto konkrétní produkty centrálně sledovat ve vazbě na konkrétního příjemce, tak jak se nyní budou sledovat tkáně a buňky určené k přímému podání. Prostě produktů, které se vyrábějí na sklad, je mnohem více než těch, které jdou k transplantacím.

Zdravotní služby, při kterých jsou používány štěpy z minimálně manipulovaných tkání a buněk, poskytuje široké spektrum poskytovatelů zdravotních služeb, často i ambulantně, např. ortopedie, traumatologie, neurochirurgie, popáleninová medicína či oční lékařství, a jak jsem již řekl, počty těchto výkonů jsou značné. Proto tyto tkáně a buňky zůstávají ve stávajícím režimu. To evropská směrnice umožňuje. Sledovatelnost štěpů i bezpečnost pacientů je přitom dostatečně zajištěna ve tkáňových zařízeních tak jako dosud standardní evidencí dárců a odebraných tkání a buněk, vedením záznamů o zpracování a distribuci poskytovatelům zdravotních služeb, jak to ukládá již nyní zákon o tkáních a buňkách. Ten nevyžaduje centrální evidenci příjemců, kteří jsou dostačujícím způsobem evidováni u konkrétních poskytovatelů příslušných zdravotních služeb.

Zvolený režim dvou pohledů na tkáně a buňky je realizován v transpozičním bodu č. 18 novelizace transplantčního zákona, ve kterých se mění dikce v § 18 odst. 5 a v transpozičním bodu č. 20, který mění § 25 odst. 2 písm. e).

Kromě uvedeného se transpozice týká ještě dvou dalších detailů. Dovoz a vývoz tkání a buněk, nově i dovoz tkání a buněk ze třetích zemí, je schvalován Ministerstvem zdravotnictví, které v souladu se zákonem č. 296/2008 Sb., o tkáních a buňkách, a zákonem č. 285/2002 Sb., transplantální zákon, uděluje dovozní a vývozní povolení i pro tkáně a buňky. Proto je pro naplnění evropské směrnice třeba specifikovat tkáně dovážené ze třetích zemí a rozlišit, zda se jedná o tkáně určené k přímému použití, nebo o tkáně, které byly nějakým způsobem manipulovány. K tomu slouží transpoziční bod č. 21 opravující § 26a v odst. 2 písmeno a), což umožňuje přechod na jednotný evropský kód, který je blíže specifikován v transpoziční novele zákona o tkáních a buňkách, který jsme projednávali v předchozím bodě.

Poslední detail v transpozici se týká poskytovatelů zdravotních služeb, kteří pracují v režimu bezprostředního přenosu tkání a buněk, tedy v tzv. transplantačním režimu, k přímému okamžitému použití transplantují tkáně a buňky. V novelizačním bodu č. 19 se jim ukládá povinnost hlásit cestou Koordinálního střediska transplantací do Národního registru provedených transplantací orgánů též provedené transplantace tkání a buněk, které jsou určeny k přímému přenosu do těla.

Omlouvám se, že moje zpravodajská zpráva byla poněkud delší a podrobnější, protože důvodová zpráva provázející návrh zákona je poměrně obtížně uchopitelná, a pokusil jsem si ji proto pro stenozáznam projednávání tohoto zákona učinit pro nezasvěcené do této velmi složité a mimořádně specializované problematiky o něco více srozumitelnou.

Na závěr doporučuji propustit zákon do druhého čtení, kde bude místo na diskusi případných detailů celé, znovu opakují, velmi mimořádné procedury. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu a táži se, zda se do ní někdo hlásí. Neeviduji žádné přihlášky, v tom případě končím obecnou rozpravu. Táži se, zda pan navrhovatel nebo zpravodaj chcete závěrečná slova. Není tomu tak.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako výboru garančnímu? Žádný návrh nevidím. Přistoupíme k hlasování.

Přečtu návrh usnesení. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru?

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 136, přihlášeno je 143 poslankyň a poslanců, pro návrh 108, proti nikdo. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas a návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalším výborům, a tak se táži, zda jsou další návrhy na přikázání k projednání v jiných výborech. Není tomu tak. Jestliže žádné další návrhy nejsou, děkuji vám a končím projednávání tohoto tisku. Současně předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Dalším bodem našeho jednání je také bod z dílny pana ministra Svatopluka Němečka. Je to

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 880/ - první čtení**

Poprosím pana ministra zdravotnictví, aby nám z pověření vlády předložený návrh uvedl. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o nelékařských zdravotnických povoláních. Cílem navrhované právní úpravy je především nastavit právní rámec, který umožní stabilizovat systém kvalifikačního vzdělávání pro nelékařská zdravotnická povolání. Souvisejícím cílem je zvýšení atraktivity vzdělávání u těchto povolání, a tak přispět ke zvýšení počtu nejvíce poptávaných nelékařských zdravotnických pracovníků v českém zdravotnictví, kterými jsou všeobecné a dětské sestry.

Jedním ze způsobů, jak dosáhnout tohoto cíle, je zavedení prostupnosti studijních programů pro některá povolání. Změny je však třeba nastavit tak, aby byla zachována kvalita vzdělávání, která je jedním z předpokladů pro kvalitní a bezpečné poskytování zdravotní péče.

Nyní k obsahu návrhu. Stručně představím zásadní změny, které se týkají úpravy vzdělávání zdravotních sester. Zákon zejména rozšiřuje možnost získání odborné způsobilosti pro výkon povolání všeobecné sestry zkráceným studiem na vyšších odborných školách. Do tohoto zkráceného studia bude moci vstoupit, pokud vyhoví vstupním podmínkám přijímacího řízení, praktická sestra. Dosud jde o profesii zdravotnický asistent, porodní asistentka, dětská sestra nebo zdravotnický záchranář. Umožní výkon povolání praktické sestry bez odborného dohledu, což přispěje k jejímu začlenění do pracovního multidisciplinárního týmu, a přesouvá přípravu na výkon povolání dětské sestry ze specializačního studia do kvalifikačního studia, které bude probíhat na vyšší zdravotnické škole nebo v akreditovaném bakalářském studijním oboru. Také odbornou způsobilost pro výkon povolání dětské sestry bude možné získat zkráceným studiem na vyšších odborných školách. Do tohoto studia bude možné vstoupit na základě splnění vstupních podmínek přijímacího řízení z povolání praktická sestra, porodní asistentka, všeobecná sestra nebo zdravotnický záchranář.

Další změny mají za cíl zejména umožnit kvalifikovaným pracovníkům výkon povolání bez odborného dohledu. Návrh odstraňuje podmínku tří let výkonu povolání pod odborným dohledem u skupiny zdravotnických pracovníků, kteří získali odbornou způsobilost k výkonu povolání studiem střední zdravotnické školy podle dřívějších právních předpisů. Cílem tohoto opatření je umožnit těmto zdravotnickým pracovníkům v případě zájmu také snazší návrat k výkonu zdravotnického povolání.

Návrh umožní výkon povolání fyzioterapeuta bez odborného dohledu, který získal způsobilost k výkonu povolání středoškolským studiem na střední zdravotnické škole, nově také po prokázání alespoň deseti let výkonu povolání fyzioterapeuta. Dosud se podmiňuje výkon povolání bez odborného dohledu fyzioterapeuta s uvedeným vzděláním získáním specializované způsobilosti.

Novela odstraňuje dvojkojnost vzdělávání pro povolání zdravotnický záchranář, a to ukončením vzdělávání tohoto oboru na vyšších zdravotních školách. Zahájit studium na vyšších zdravotních školách bude možné naposledy ve školním roce 2018/2019. K tomuto kroku bylo přistoupeno, neboť poptávka na pracovním trhu je v současné době naplněna a kapacita bakalářských studijních programů se perspektivně jeví do budoucna jako dostačující. Současně se navrhuje rozšířit možnost výkonu povolání zdravotnického záchranáře v lůžkových zařízeních o pracoviště intenzivní péče.

Důležitým institutem je zavedení povinností doškolení, pokud zdravotnický pracovník nebo jiný odborný pracovník dlouhodobě přerušil výkon zdravotnického povolání. Zajištění doškolení bude v kompetenci zaměstnavatele, poskytovatele zdravotních služeb.

Dále je přistoupeno ke zrušení kreditního systému a průkazu odbornosti, které byly určeny ke kontrole celoživotního vzdělávání, neplnily však dostatečně motivační roli a nebyly efektivní. Na povinnosti celoživotního vzdělávání pro všechny zdravotnické pracovníky se nic nemění.

Novelou zákona o zdravotních službách, která nabyla účinnosti dne 1. 7. 2016, bude součástí národního zdravotnického informačního systému také národní registr zdravotnických pracovníků, v němž budou zaregistrováni všichni zdravotničtí pracovníci. V návaznosti na to bude zrušen dosavadní registr zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jsem přesvědčen, že tato právní úprava přispěje ke zlepšení přístupu zdravotnických pracovníků ke vzdělávání v jednotlivých oborech, a tím k navýšení jejich počtu. Proto věřím, že návrh zákona podpoříte. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní prosím zpravodajku pro prvé čtení, jíž je paní poslankyně Jana Pastuchová, aby se ujala slova. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, na úvod mi odpusťte, že si zde dovolím něco, co sem úplně nepatří, ale souvisí to s projednáváním právě tohoto zákona. Když jsem v roce 2013 kandidovala do Poslanecké sněmovny, měla jsem den před volbami jako každý rok třídní sraz s děvčaty ze zdravotní školy. Musela jsem jim slíbit, že pokud se do Sněmovny dostanu, pokusím se iniciovat změnu zákona o nelékařích, a hlavně změnit způsob vzdělávání, jaký byl nastaven v roce 2004. To snad splníme.

Dalším slibem bylo, že pokud se tento zákon bude měnit, musím od pultíku své kolegyně pozdravit a zamávat jim, tedy mě omluvte, ale i toto ráda splním. Ahoj holky 4DS, maturitní ročník 1984. Plním svůj slib.

A nyní k samotnému návrhu novely zákona o nelékařích, zdravotnických povolání. Jsem opravdu velice ráda za tuto novelu. Věřím, že se nám ji podaří schválit do konce našeho volebního období. I když je na tuto novelu mnoho různých pohledů a názorů, věřím, že může přinést změny k lepšímu. I když všichni víme, že to není jen o změně vzdělávání a vypuštění některých byrokratických povinností, je to jeden z kroků. Další kroky, jako je úprava kompetencí, musí jít společně s touto novelou. A navýšení platů, o tom mluvíme stále.

Dovolte mi v krátkosti představit základní změny, které tato novela přináší, i když pan ministr to vzal velice podrobně. Myslím si, že nejvíce diskutovanou změnou bude určitě změna systému vzdělávání, která si osvojila název čtyři plus jedna. Pokusím se vám ji přiblížit. Protože mi přijde, že se hovoří pouze o tom, že poslanci chtějí degradovat toto zaměstnání zrušením vysokoškolského studia, není tomu tak. Tato novela pouze umožňuje studentům středních zdravotnických škol po čtyřech letech jejich studia, kdy je toto studium zaměřeno právě na výkon tohoto povolání, zkrácené studium jednoho roku na vyšší odborné škole k tomu, aby mohli pracovat jako všeobecná sestra – tedy po pěti letech odborné přípravy. Studenti z ostatních středních škol budou dále absolvovat po maturitě na vyšší odborné škole nebo vysoké škole studium, tedy čtyři roky všeobecného studia, kde se o odborné přípravě k tomuto zaměstnání vůbec neučí, a následně se tři roky budou připravovat odborně na toto povolání. Stále se všem snažím vysvětlovat, kdo je lépe připraven – student s pěti lety cíleného odborného studia na toto zaměstnání, nebo sice dospělejší člověk, ale s tříletým odborným zaměřením? Je předpokládáno, že dnešní doba je jiná a že dnešní děti jsou ještě nedospělé na rozhodnutí o svém povolání v devátých třídách. Dále, že studenti zdravotních škol nejsou to, co dříve. S tím bych možná souhlasila. Ale či je to vina? Na některých školách nejsou přijímací zkoušky, školy bojují o každého žáka. A je opravdu divné a s podivem, že všichni tvrdí, že jsou tam jiní žáci a že to již dávno není prestižní škola, ale je také zajímavé, že studenti z těchto zdravotních škol pokračují na vysokých školách, např. soukromých, a všichni projdou. Zavedení přijímacích zkoušek na středních školách tedy velice vítám.

Byla jsem členkou pracovní skupiny při Ministerstvu zdravotnictví při přípravě této novely. Zavítala jsem také za rok a půl nebo za dva roky do asi šesti nebo sedmi krajů, kde jsem hovořila právě s personálem, s nelékařským personálem. Záměrně jsem ale navštěvovala menší nemocnice, krajské a okresní. Tuto novelu v těchto menších nemocnicích velice vítají.

Já zde nebudu opakovat to, co řekl pan ministr, protože to určitě vyčetl všechno a bude k tomu, myslím si, ještě mnoho a mnoho diskusí.

Vážené kolegyně a kolegové, i když je některými organizacemi vyvíjen obrovský tlak na nepřijetí této novely, prosím vás o postoupení a podporu do druhého čtení. Ráda bych vás poprosila, abychom se všichni zamysleli selským rozumem nad tím, jestli každá zdravotní sestra potřebuje mít vysokoškolské vzdělání. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce, také zdravím holky a otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Leoš Heger.

Poslanec Leoš Heger: Dobrý den ještě jednou, děkuji za slovo. Pane ministře, vážená paní zpravodajko, já musím na úvod říct, že úlohu, kterou si vzalo ministerstvo a paní zpravodajka, pokládám za mimořádně složitou, ale cenné je, že se do toho pustili. Zákon 96/2004 se opravdu nepovedl a jeho implementace také ne. Jeden z důvodů, proč se ten zákon nepovedl, je, protože je strašně roztříštěný, složitý, hrozně těžko se v něm vyznává. Já se pamatuji ze své praxe v nemocnici, jak personalisté a hlavní sestry byli nešťastní, když překategorizovali veškerý personál, zavedli zkratky bez dohledu, pod dohledem a do dneška se v tom řada lidí nevyzná. Takže ten pokus o nápravu je jistě dobře míněný, ale jak už tady paní zpravodajka zmínila, vyvolal obrovskou diskusi v řadách sester. Ty sestry se rozštěpily v podstatě na dvě části, já si netroufnu říct, jak jsou velké, ale zhruba to jsou sestry, které jsou v nemocnicích krajských, dříve okresních, a sestry, které jsou v nemocnicích velkých a fakultních. Ty velké fakultní nemocnice samozřejmě prosazují vyšší úroveň vzdělávání.

Já musím uznat argument, že vzdělávání by opravdu mohlo být diferencované. Odjakživa tady byl spor o stupeň vzdělávání sester a poměr počtu těch sester, které mají vzdělání kompletní, a počtu jakéhosi pomocného personálu – dříve to byly ošetřovatelky, pak ten stávající zákon zavedl zdravotnické asistenty, kteří dneska mají maturitu, ale minimální kompetence a jsou v praxi dost málo zaměstnatelní, hlavně proto, že nemohou být ve službách, a počet našich sester na oddělení je malý, takže ty asistenty nikdo moc nechce. Sestry by opravdu mohlo být méně. Jinými slovy, spíš to řeknu tak, by mohl stačit současný stav, kdyby sestry byly více podpořené právě tím personálem pomocným. Takhle šly postupně země na západ od nás, ale u nás se teď volí v podstatě už zcela jaksi otevřeně jiná cesta a to je návrat k tomu, že sestry budou všechny na stejné úrovni a ten pomocný personál se příliš nepozvedne. Je pravdou, že ti lidé, kteří dneska jsou jako zdravotní asistenti, budou praktické sestry a jejich vzdělání se nezmění a zvýší se jejich kompetence, takže budou moci pracovat bez dohledu. Ale otázka je, kolik jich bude, protože je pravděpodobné, že ten roční doškolovací kurs na vyšší odborné škole, který z nich udělá sestru obecnou, bude asi velmi atraktivní a většina z nich, většina z těch, kterým se podaří odmaturovat, se nakonec bude hlásit na tu všeobecnou sestru.

Musím ještě říci, že zákon ve svých dvou paragrafech staví zatím sestry praktické a sestry všeobecné na roveň. Obojí spadají do stejné kategorie, že mohou pracovat bez dohledu, čili samostatně, a náplň práce, která je obecně definovaná v zákoně, je naprosto stejná. Uznávám, že bude upřesněna dále pravděpodobně vyhláškou, ale to můžeme vyčkávat, jak to dopadne.

Jde tedy, jak jsem řekl, o odklon od evropské tendence posílit vzdělávání sester, protože ten systém čtyři plus jedna vzdělávání oproti tomu současnému snižuje, a doufá se, že se tak zvýší množství sester, jejichž kompetence, jak jsem řekl, na té trajektorii praktická sestra – všeobecná sestra – specializovaná, se bude potom, jestli ten zákon vejde v platnost, teprve nějak tvořit. Jak jsem řekl, povolání zdravotního

asistenta se nepovedlo a zdá se, že je relativně mnoho vysoce vzdělaných sester, což je důvod, proč se chce to vzdělávání snižovat. Velmi často lze slyšet něco, co pokládám za trochu dehonestující, že je těch sester bakalářek, event. magister mnoho a nikdo není na práci. To je také jeden z důvodů, proč se to ministerstvo pokouší řešit, i když myslím, že dost nešťastně. a málo povyšuje ten pomocný personál.

Já si dovedu představit, že by se ta kvalita, byť to snížení vzdělání bude markantní o dva roky, ta kvalita by se mohla zachovat, pokud by se střední školy zase dostaly do toho gardu, kde byly dříve, měly více selektované žáky a velmi kvalitní zdravotní praxi a ten rok, který bude ten kurz na vyšší odborné škole, by musel být velmi intenzivní a kvalitní. Problém, který tento systém přináší, je, že současná dvoj kolejnost, proti které se deset let bojovalo a pokládala se za nesmyslnou, zůstane zachovaná. Dvoj kolejnost je možnost vzdělávat se jako diplomovaná specialista v nástavbě na střední školu nebo jako bakalářka, a nepodařilo se ji nikdy zlikvidovat, tu dvoj kolejnost, přestože nyní se bude ministerstvo pokoušet tu dvoj kolejnost zlikvidovat u jiných povolání alespoň, ale naopak ta dvoj kolejnost se rozšiřuje na troj kolejnost.

Já nejsem nepřitelem toho čtyři plus jedna a říkal jsem, že ho možná půjde vykultivovat postupně, ale paradox té troj kolejnosti je hodně nešťastný. Znovu to zopakuji. Středoškolačka s jednoročním kurzem na vyšší odborné škole bude ekvivalentní gymnazistce s tříletým kurzem na vyšší odborné škole. To tedy budiž. Ta gymnazistka nemá zdravotnickou středoškolskou průpravu, jenom má širší všeobecné vzdělání. Ale aby toto bylo ekvivalentní, ten čtyři plus jedna, vysokoškolskému vzdělání, byť nižšímu bakalářskému, to já pokládám prostě za anomálii. Jednotný produkt vzdělávání, to je všeobecná sestra, plně kvalifikovaná, který vzniká trojím různým způsobem na třech úrovních, ukazuje, že v našem systému je něco špatné. Buď to je bakalářské vzdělání k ničemu a je zbytečné a jen potvrzuje všudypřítomnou inflaci vzdělávání v našem prostředí, a pokud k ničemu není a má svůj význam, budeme se pak vzájemně klamat, že pracovnice se středoškolským vzděláním a jednoročním kurzem je na stejné úrovni jako vysokoškolák. Byl bych schopen pochopit, kdyby navrhovatel systému čtyři plus jedna přišli s tím, že takovéto sestry různými kanály vznikající budou trochu diferencované, například ty s nižším stupněm vzdělání budou muset mít třeba o něco více praxe, než budou smět nastoupit do specializačního vzdělávání, nebo vznikne nějaký podobný mechanismus třeba v nástupní praxi, ale nic podobného tam naznačeno není.

Ještě zdůrazním, že samo ministerstvo tu dvoj kolejnost kritizovalo a v důvodové zprávě je naprosto skvěle ta dvoj kolejnost definovaná. Jde o stav, kdy pro jedno a totéž zdravotnické vzdělávání probíhá vzdělávání ve dvou vzdělávacích úrovních, aniž by se od sebe podstatně odlišovala jejich obsahová náplň, a absolventi tak získávají shodné kompetence. Současný systém tak umožňuje pokračovat v jednotlivých stupních kvalifikačního vzdělávání bez cíle zvýšení kompetencí. Jinými slovy, diplomovaná sestra velmi často pokračuje v kvalifikačním studiu tohotožného povolání cíleného k týmž kompetencím v bakalářském studijním programu a stát hradí tuto kvalifikaci dvakrát. Prostě je to samozřejmě atraktivní pro šikovnější mladé dámy, že chtějí získat vysokoškolské vzdělání. Když už to vzdělání na stejné úrovni mají, tak to není tak obtížné a přece jenom to vysokoškolské vzdělávání má

nějaký zvuk a vede k této anomálii. To zde říkal už pan ministr Němeček, ministerstvo se rozhodlo tu dvojkolejnost potlačit na příklad u záchranářů a jiných povolání, ale u sester přináší trojkolejnost.

To bylo asi to hlavní, co jsem chtěl říct.

Ještě jsou tady dva další problémy. Jednak pokládám specializační vzdělávání za problém. Důvodová zpráva říká, že nyní je právní úprava specializačního vzdělávání místy nejednoznačná, nepřesná, vykazuje mezery, například chybí úprava dokončení započatého specializačního vzdělávání atd. Novela to zčásti řeší. Uvedené nedostatky napravuje, ale přitom legislativní ošetření specializací zůstává i nadále zcela jiné, než to dělá zákon o vzdělávání lékařů, i když ta problematika je velmi analogická. Místo vyhláškou je v nelékařském zákoně definice specializačních směrů určována nařízením vlády a takové věci jako struktura oborů, délka vzdělávání, vstupní podmínky, vytváření studijních náplní jsou v tom zákoně pojednány odlišně než v zákoně o vzdělávání lékařů, což zbytečně komplikuje zdravotnickou legislativu, a byla teď možnost to nějakým způsobem napravit.

Poslední kritikou poznámku mám k nomenklatuře zdravotnických povolání. Strukturu těch povolání určuje hlava II zákona a v dílu 1, kde jsou ilustrativně zařazené obory na úrovni sester, jsou to pracovníci, kteří k samostatnosti nepotřebují specializovanou způsobilost. Nepotřebují další atestační vzdělání. V díle 2 jsou zdravotníci, kteří mají vyšší vzdělání nelékařské, magisterské, ale zdravotnického směru a jsou to složitější povolání, která se blíží těm lékařským, a ti potřebují specializační vzdělávání. Například kliničtí psychologové nebo fyzioterapeuti. V dalším dílu 3 jsou potom pracovníci s nižším zdravotnickým vzděláváním, kteří musejí být vždy pod dohledem. Tento systém vytváří tedy jakousi čtyřstupňovou hierarchii.

Já to trošku z vulgarizuji a zjednoduším, ale ty stupně, řekněme, že jsou – lékař stojí nejvýše, pak je magistr s atestací, například ten psycholog nebo fyzioterapeut, máme u nás šéfa kliniky fyzioterapeutické a podobně, v další kategorii jsou sestry, záchranáři, zdravotní laboranti a ve čtvrté jsou pracovníci, kteří musejí být pod dohledem. Ale logika pojmenování těch pacientů je špatná. V kategorii pod dohledem, tedy té nízké, máme pracovníka, který se jmenuje laboratorní asistent, anebo pracovníka, který se jmenuje autoptický alias pitevní laborant. Zatímco ve vyšší kategorii bez dohledu je RTG asistent a zdravotní laborant. Kdyby bylo možné promítnout jednoduchou tabulkou, nebylo by to tak složité, ale laborant je někdy vyšší kategorií než asistent a někdy je tomu zase naopak. Tohle přinejmenším by bylo potřeba ještě upravit. Navíc do té jednoduché logiky nezapadá ani specializační vzdělávání kategorie sester, které sice specializační vzdělávání mají, ale není povinné a zákon nikde nedefinuje, k čemu vlastně má sloužit.

Možná nomenklatura a jasná hierarchie jsou jenom formality, ale jejich sjednocení by výrazně usnadnilo chápání logiky zákona, personalisté by to měli jednodušší vysvětlovat, který pracovník je – když budeme mluvit v armádní terminologii – generál, který je důstojník, který je poddůstojník. A dnes tato nemožnost se v tom vyznat máte zejména i pacienti.

Tolik mé připomínky. Já jen na konec, abych řekl něco optimistického, tak se budu snažit ten zákon potvrdit. Kdyby se podařilo ještě ve spolupráci s ministerstvem něco upravit, bylo by to fajn, hlavně v tom smyslu, aby ta diferenciace sester s vyšším vzděláváním byla trochu jasnější. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hegerovi. Nyní tu mám dvě faktické poznámky. S první faktickou poznámkou pan poslanec Kasal, po něm pan poslanec Plzák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Kasal: Děkuji, pane předsedající. Já si předřečníka velmi vážím, nicméně s tím, co tady zaznělo, nemůžu zásadně souhlasit a mám několik poznámek.

K tomu, co tady zaznělo ohledně vzdělávání. Já si naopak myslím, že je anomálie, aby zdravotní sestry studovaly sedm let. Tady nejde o tu délku samotnou, ale o obsah. A jestliže se přímo bavíte s těmi, které se vzdělávají, tak vám říkají: my tam dva roky sedíme a učíme se to samý, co už jsme se učili předtím... Takže de facto to je velmi drahý systém na vzdělávání sester. To je jedna věc.

Druhá věc. I ten obsah. Jestliže zdravotní sestra, po které chceme, aby nás ošetřovala, má jednu ze zkoušek nebo ze zkušebních otázek u koncové zkoušky, co to je Zdraví 2020, tak to si myslím, že je opravdu pro nás, abychom dělali plán, jakým způsobem chceme působit na společnost, a ne aby na tu otázku musely odpovídat zdravotní sestřičky, pro které to vůbec není.

Co se týká délky vzdělávání i ve vztahu k EU. Já jsem měl tu možnost, že jsem byl Poslaneckou sněmovnou vyslán do Německa na služební cestu, a tam jsem se ptal náměstka ministra zdravotnictví. Zdravotní sestry v Německu se učí tři roky. Takže asistent, který přejde kopečky, se tam během půlročního kurzu stává šéfem a vede některé týmy, které tady ten asistent – v zásadě tu práci potom ani nemůže vykonávat. Takže si myslím, že bychom měli opravdu zredukovat jak tu délku, tak náplň, aby opravdu to bylo pro ty dotyčné, kteří se přihlásí, atraktivní.

A ještě k těm asistentům. Nejsou na jednu stranu zaměstnatelní v menších nemocnicích, protože tam není, kdo by za nimi stál. A když byla konference tady v Praze, tak nám bylo řečeno, že 90 % asistentů chce jít dál studovat. Takže oni, když mají hodnotu toho asistenta, stejně chtějí potom studovat vysokou školu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou poznámkou pan poslanec Plzák. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, pane ministře, já jsem se přihlásil k faktické poznámce také na vystoupení pana docenta Hegera. On řekl, že to podstatné v jeho projevu zaznělo. Ale já jsem pořád čekal, že řekne to podstatné, a to podstatné tam podle mě nezaznělo. Tu vyšší úroveň vzdělávání sestrám přece nikdo nebere. Jenom prostě nebude povinná. Řeknu vám vlastní příklad. Od nás téměř všechny sestry z nemocnice studují v Bratislavě na soukromé škole. Stojí je to peníze, stojí je to čas. A když ve výsledku už asi před

dvěma lety, kdy se o tomhle začalo mluvit, byla tehdejší hlavní sestra z ministerstva u nás, měla plnou jídelnu sester a zeptala se, zda jim vyhovuje současný systém, nebo by se chtěly vrátit k tomu původnímu, čtyři roky zdravotní školy a potom práce, všechny bez výjimky se přihlásily k tomu původnímu systému. Takže jenom tohle na okraj.

A co se týče těch kompetencí, jestliže sestry volají, kompetence jim prostě udělí oddělení. A jestli sestra chce mít takové kompetence, že chce diagnostikovat a léčit, tak se nezlobte, ať si vystuduje lékařskou fakultu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou poznámkou pan poslanec Kasal.

Poslanec David Kasal: Děkuji. Já ještě doplním své předchozí vystoupení. Jde také o to, že ty vysoké školy vychovávají povětšinou ošetrovatelské týmy. Já si dovoluji říct, že jsou to ošetrovatelské terorizační týmy, které vymýšlejí neskutečné množství administrativy a papírů a zahlcují tím zdravotní systém. A ty sestřičky místo toho, aby se opravdu věnovaly pacientům, jenom papírují a vypisují papíry. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. To byla zatím poslední faktická poznámka. Další do obecné rozpravy je přihlášená paní poslankyně Jana Hnyková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já si nasadím brýle a hned se tomu začnu věnovat.

Takže vážené dámy a pánové, přeji vám hezké dopoledne. Velmi mě mrzí, že v řadách za mnou není ani jeden ministr. (Ministr Němeček se hlásí od zpravodajského stolku.) Já vás chci pochválit, pane ministře, že vy tady jediný sedíte. Tady je vidět, jaká je úcta právě k tomuto zákonu a k sestrám. A takto se to odráží v celé naší společnosti, vážené kolegyně a kolegové.

Konečně k nám do Sněmovny dorazila novela zákona o nelékařských zdravotnických pracovnících, lidově řečeno novela zákona o vzdělávání sester. Poslanecký klub Úsvit – Národní koalice vítá tuto novelu zákona. Také jsem na ní pracovala. Na jedné straně se nám zkrátí vzdělávání sester a zruší se především nesmyslný kreditní systém, tzv. honba za kredity... Abychom splnili to, co máme, a mohly tu svoji těžkou práci vykonávat.

Sama jsem sestra a není mi jedno, jaká bude budoucnost vzdělávání, jaké sestry se budou připravovat pro praxi, kdo se bude o pacienty starat v nemocnicích a sociálních službách. Věřím, že nový kvalitní systém vzdělávání přivede do praxe sestry, které budou připravené, a že to jejich vzdělávání nebude mít vliv na jejich finanční ohodnocení a zařazení v katalogu prací.

A já se tady zastavím u té trojkolejnosti. Ano, musíme říci, že tato novela nastavuje trojkolejnost vzdělávání. Budeme tady mít sestry, které budou mít čtyři plus jeden, budou tady sestry, které si udělají vzdělání na vyšší odborné škole, a budou

tady sestry, které budou mít vysokoškolské vzdělání, protože předtím studovaly gymnázium a pak se rozhodly, že chtějí být sestrami. Já si myslím, že to v budoucnu problémy v praxi bude činit, protože už dneska sestry, které mají vysokoškolské vzdělání, si samozřejmě kladou vyšší požadavky na to, jakou práci chtějí vykonávat. Ale o tom už tady mluvil kolega Kasal i kolega Heger.

Dovolte ale, abych při této příležitosti upozornila na problémy, které jsou spojené právě s nedostatkem sester. Já jsem se opakovaně na zdravotním výboru k této problematice vyjadřovala. Někteří kolegové jsou přesvědčeni, že tato novela zásadně ovlivní počet sester v nemocnicích a v sociálních službách. Ale já chci upozornit, že bude chvíli trvat, než vejde v platnost a než se sestry dostanou takto vzdělané – hovořím o čtyři plus jedna – právě do praxe.

Chci upozornit na velmi palčivé problémy a chci se pana ministra ptát, co se v této oblasti bude pro sestry dělat.

Za první chci říci, že je nutné sjednotit systém odměňování nelékařských pracovníků. Vyhýbám se lékařům, prosím, budu mluvit jenom za sestry a ostatní pracovníky v této kategorii. Nemůžou zde být tak rozdílné platy za stejně vykonanou práci. To já prostě považuju za diskriminační. Máme zde odměňování podle platových tabulek, kde průměrný plat činí 30 866 korun, a smluvní platy, smluvní mzdu, která činí 25 434 korun. Zde vidíte, že je to rozdíl více než pět tisíc, a vycházím ze statistik ÚZIS. Kdybyste si chtěl někdo do těch tabulek nahlédnout, máme je zde s sebou

Za druhé. Práce sester a dalších pracovníků v této kategorii je finančně nedocenená. A kolegyně Pastuchová o tom mluvila. V minulosti se na tuto kategorii pozapomnělo a preferovala se jiná skupina pracovníků ve zdravotnictví. Ve zdravotnictví pracuje tým a musí být oceněna každá práce, a práce sester a dalších pracovníků v této kategorii. Já doufám, že se to v budoucnu již nebude opakovat a bude odměňování dostatečně valorizováno každý rok. Přece nelze stále, aby sestry vyvíjely tlak v této oblasti, aby ta jejich práce byla oceňována.

Za třetí. Ministerstvo zdravotnictví nepracuje ani na odstranění vyhlášky o minimálních standardech, která byla přijata za ministra Hegera v roce 2012, kdy minimální počty sester se staly optimálními v nemocnicích a zátěž sester se ještě zvýšila. A to se budu ptát, pane ministře, co s tím děláte a co s tím hodláte udělat.

Za čtvrté. Už o tom také byla tady řeč. Nepřipusťme v budoucnu, aby sestry, které se jednou vzdělaly ve svém oboru, byly nuceny si dodělávat vzdělávání, např. jak tady říkal kolega Plzák, že musí jezdit do Bratislavy a učit se stejné věci. Práce sestry není lehká jak po stránce odborné, fyzické a i psychické. Enormně narostla zátěž administrativní a zůstává tu pacient, který potřebuje pomoc, péči a ošetření. Je potřeba sestrám vytvořit podmínky, aby mohly svou práci vykonávat. Každý z nás, kdo se se sestrou setkal, ví, že je nedílnou součástí zdravotnictví a zaslouží si důstojné podmínky pro svůj život. Nezapomínejme na to, že je to také člověk. Máme rodiny, koníčky, jsme matkami, manželkami, ale naše profese nás vede do práce v sobotu, v neděli, ve svátek. Ano, někdo může namítat: Vybraly jste si to, tak teď na to nenadávejte. Ale my jsme si tu profesi vybraly proto, že chceme pomáhat, a pomáhat

lěčit lidi, pomáhat lidem v sociálních zařízeních a chceme být za svoji práci oceněny a uznávány.

Na závěr chci říci, že Úsvit – Národní koalice bere v potaz i názory odborných společností k této novele a budeme se snažit prosadit co nejlepší vzdělávání ve prospěch sester. Musím však zdůraznit, že je potřeba nedostatek sester řešit komplexně, nejen změnou zákona o vzdělávání, ale zlepšit finanční ohodnocení a pracovní podmínky. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Hnykové. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Jiří Koskuba. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, je mi líto, že budu mluvit k poloprázdné Sněmovně, ale možná to je v něčem dobře, že zase těch připomínek k tomuto neskutečně potřebnému zákonu nebude tolik.

Budu i výjimečně ješitný. Prosím vás, od předřečníků zde objektivně zaznělo, že novely zákonů 95 a 96, tedy o vzdělávání lékařů a sester z roku 2004, se nepovedly. Má ješitnost spočívá v tom, že na rozdíl od některých já to vím od toho roku 2004 a 2005, co vešly do praxe, a též od té doby o tom nenápadně hovořím. A musím říci, i za poměrně hlubokého nezájmu médií jsem se snažil to všemožně změnit. Na rovinu ovšem řečeno, kdo to jiný může změnit než Ministerstvo zdravotnictví. A ve svém projevu se dopustím několika servilit. První z nich bude to, že já vůbec děkuju tomu, že toto Ministerstvo zdravotnictví nakonec s touto nezbytnou změnou sem vůbec přichází.

Dámy a pánové, přichází sem, do této Sněmovny, jak znovu říkám takřka poloprázdné, ovšem s jistým, dá se říci, dvanáctiletým zpožděním. A co nám přineslo těch 12 let? Někdo se tehdy zhlédl v tom, že budeme následovat, řekněme, americkou cestu, a co sestra, to vysokoškolačka. Důsledkem toho byla krásná věc, a předřečníci to tu skutečně v mnohém zmínili. Naše zdravotní sestry najednou po maturitě nebyly ničím jiným než zdravotnickým asistentem, který prakticky nemohl vůbec skoro nic díky kompetencím dělat, a kupodivu ty, které vystudovaly školy, a přízněji si, že převážně soukromé – předřečníky opravím vsuvkou v tom, že třeba naše sestry často jezdily do Příbrami, kde sídlí jedna zahraniční vysoká zdravotní škola, a tam za své peníze, a nemalé, nebo svých zaměstnavatelů studovaly. Že těchto děvčat bylo podstatně méně, to bylo též každému jasné. A já přesně neznám čísla, ale v průměru snad chodilo, když tak mě pan ministr opraví, ze středních zdravotních škol kolem sedmi osmi tisíc sester ročně, najednou ta čísla byla v řádu tisíců, maximálně do čtyř. A co se dále stalo. Naše nové, a tím se nechci žádně z nich dotknout, bakalářky a magistry přestaly chtít vykonávat práci, tak já to řeknu postaru, řádové sestry. Tím myslím řádové sestry v nemocnicích. A je to v něčem pravda.

Já jsem zde o tom poněkud neomaleně mluvil v minulé parlamentní sezoně, kdy ministrem zdravotnictví byl ctěný kolega pan docent Heger, a zoufale jsem se ho snažil přimět k tomu, abychom se nad tím zamysleli. Bohužel se mi to nepodařilo. Proto se mu velice omlouvám prostřednictvím pana místopředsedy, ale mě ty argumenty tady vcelku nedojímají. Mohli jsme to mít vyřešeno. A mezitím běžel čas

a rok co rok ty sestry ubývaly a přibývaly nám ty, které už, a to byla ta neomalenost – já jsem řekl: opravdu potřebujete na umytí, dámy mi prominou, zadku vysokoškolačku? A budete se divit, toto poměrně možná vulgární konstatování je naprosto všední součástí práce všech zdravotních sester. A tak běžel čas a vím, že jste snad všichni zaznamenali, jak se najednou v nemocnicích potýkáme s nedostatkem středního zdravotního personálu.

Ano, přiznávám, a mám na věci osobní zájem. I mé pracoviště začíná uzavírat lůžka, protože nemáme zdravotní sestry a ty, které máme, nám tam nechťejí pracovat. Protože můj obor vedle kupř. všeobecné chirurgie, a jiných se nechci dotknout, patří k těm nejtěžším a ty sestry nás opouštějí. Udělaly jsme vysokoškolačky povinně z děvčat, na která se sice vztahují západní normy, ale kupodivu některé ne. Zmíním takovou pitomost. Pokud víte, tak na poště a u Českých drah nesmí žena zvednout břemeno těžší než 15 kg. Ale dvě 45kilové dívky, mají-li k tomu kompetence, musejí v noci zvednout 140kilového pacienta, který žuchne z postele. Ano, můžete tady diskutovat, mají tam být sanitáři. Ale kdo by to za ty peníze dělal? A jelikož je logické, že pacient, zvlášť na zemi, takto objemný, se zvedá daleko tíže než líska merunek, neboť nemá skutečné uši, a za ty, co má, ho zvedat nelze, tak se to obešlo tím, že pacient prostě břemeno není.

Každý z vás možná v nemocnici byl. Mnozí z vás jste v té nemocnici leželi. Zcela na rovinu. S kým se tam nejvíc setkáváte? Se zdravotními sestrami. Ty jsou s vámi 24 hodin denně. Ano, paní kolegyně Hnyková tady o tom hovořila. A proto se přiznávám, ač to všem prodavačkám v hypermarketech nad 200 m² přeju, proto nemohu souhlasit s tím, že by jiné profese byly pouze posláním, a ne povoláním. Ty holky jsou tam skutečně pořád, někdy i 24 hodin.

Co je ale podstatné, že ty sestry nemáme. A nemáme-li sestry, rozpadají se týmy. Často se mluví o lékařích. Sám jsem lékař, ale nikdy jsem si nedovolil tvrdit jednu věc. My nejsme žádnou elitou. Prostě ve zdravotnictví pracuje tým. A ten začíná šoférem sanitky, který vás do nemocnice odveze, a končí skutečně tím nejvyšším, co v té nemocnici je. A bez jednoho nebo druhého to nikdy fungovat nebude. Akorát je smůla, že někdy ti až nahoře té pyramidy nevidí, co se děje dole.

Ono to chce, dámy a pánové, trošičku praxe. A vězte mi, že za těch 12 let my těm zdravotním sestrám dlužíme víc, než si kdokoli z vás myslí. Protože ony tolik nefvaly jako jiné profese, ale skutečně těžce nesly to, že najednou je někdo zdravotní asistent a může jen to či ono. A já se tady, snad ještě máme imunitu aspoň na půdě Parlamentu, doufám, při svém projevu přiznám, že kdyby kdokoli ležel u nás, tak jestli si myslíte, že já jako šéf vám podám nitrožilní injekci daleko lépe nežli zkušená zdravotní sestra, tak za sebe se vám přiznám, že nikoliv, že vám přivedu tu nejzkušenější z našich zdravotních asistentek, což dříve byly diplomované sestry, a vy si budete chrochtat, jak to proběhlo. Ale já tím ve své podstatě překračuji zákon, že toto dělám. Ale já se vám přiznám, my to děláme čím dál častěji, protože nám nic jiného nezbyvá.

Proč tu o tom takto mluvím? Chtěl jsem vám to podat z jiného pohledu. Prostě poněkud obecněji. Nechci se tady pouštět do vysvětlování, jaký je rozdíl mezi zdravotním asistentem, ve vši účtě tady k panu kolegovi Hegerovi, asistentem na

pitevně a na lůžkové stanici, kde přichází do styku se živým pacientem. Mezi námi, také když mi šéf soudního lékařství sdělil, že jde na vizitu, tak jsem chtěl jít s ním, protože mě zajímalo, jak se dělá vizita na tomto odborném pracovišti. (Smích v sále.) Ale pak jsem to pochopil. Nicméně jsou tam jistě rozdíly a vcelku tam mají minimálně stížností, na rozdíl od nás. (Nové pobavení v sále.) To musím objektivně uznat.

Dámy a pánové, prosím vás o jedno. Nechte tento zákon pokud možno na zdravotním výboru. Je to jeho práce. Nepouštějme se do obsáhlých diskusí o tom či onom bodu tady na té půdě. Já vám v tom nemůžu bránit. Ale prosím vás o to. Už to, že s ním přicházíme na podzim roku 2016, jsme přišli o další školní rok. Ono než se to uvede do praxe, a to tu předřečníci též řekli, tak uteče několik let. A já vám za sebe z mých zkušeností nemohu slíbit, a je mi to líto, a nešířím poplašnou zprávu, jestli vás bude mít v plném rozsahu za tři roky kdo ošetřovat, protože doktoři bez sester být v nemocnici nemohou. Že nekecám, je taková maličkost. Též tu byli předchůdci, kteří vykřikovali, že akutních lůžek je nadbytek, a akutní lůžka ubývala. Je zvláštní, že co ubýla, tak i zde v Praze, kterou jste považovali za pupek světa, si skutečně mezi obrovskými nemocnicemi pinkáme s pacienty podle spádu, protože už nám nic jiného nezbyvá, neboť ty lidi nemáme kam ukládat. Je to zákon trhu. Najednou prostě poptávka převyšuje nabídku. Ale nebylo pravdou, že zas až tolik lůžek je nadbytečných. A lůžka bez sester jsou zase zbytečná, protože se vám přiznám, já spoustu jejich práce neovládám.

Kolegyně Hnyková tady velmi moudře, a za to prosím pana ministra, zmínila administrativu. Já jsem tu o tom též mluvil a budu vám to stále připomínat. Kolegové vědí, že jsem na zdravotní výbor přinesl štos sedmnácti listů papíru, které se vyplňují, když se pacient přijímá i ke čtyřhodinové hospitalizaci. Dámy a pánové, upozorňuji vás, že přes deset těchto listů vyplňuje zdravotní sestra. Pak si povšimněte maličkosti, kdy všichni mluvíte o pacientovi, ale v předchozí sezóně tady byly schváleny zákony, se kterými jsem měl čest nesouhlasit, kde se z pacienta stal klient, což možná vypadá bezvýznamné, ale ono to o něčem svědčí. Protože po tisíce let to byl pro lékaře a zdravotníky pacient a byl tam jiný vztah. Klient je podle mě klientem pojišťovny, ale to může být i povinné ručení vozidla a to není totéž. Jde o živé bytosti.

Nicméně sestra se má věnovat pacientovi. Ano, když jí zbude čas. Ale o něm hlavně musí vyplnit papíry. Protože některé vysokoškolačky, které získaly tituly, moudře, a to je prostě kapitalismus, našly díru v trhu, vymyslely se různé akreditace, kontroly, vymyslely další dotazníky. Takže sestřička takřka jako za Rudolfa II., není důležité, jestli po velké potřebě vám včas přinese mísu, ošetří vás, vyvoní pokoj, ale důležité je, jestli máme vyplněný patřičný list papíru. A jak jistě víte, u Rudolfa II. se každý den zapisovalo, jaký tvar, charakter a vůni stolice měla. Tam jsme dospěli. A někdo mi stále tvrdí, že to je kvůli zvýšené bezpečnosti pacienta. Já si myslím, že daleko důležitější je, a schválně možná volím tento vulgárnější případ, jestli pacient má skutečně tu zadnici utřenou, jestli mu je vyhověno včas a jestli se zabrání jeho proleženinám. A tomu nezabráníme tím, že jednou dvakrát denně měříme teplotu v ledničce, aby bylo zaznamenáno, že se teplota pohybuje mezi čtyřmi až osmi stupni, a možná těch osm už tam nepatří.

Tak takto vypadá život zdravotních sester 12 let poté, co začal platit zákon č. 96/2004 Sb.

Jsem vděčný i panu bývalému ministrovi docentu Hegerovi, že zde správně řekl – ten zákon se nepovedl. Ten zákon se skutečně nepovedl. On se nepovedl ani ten první. Ale probůh, pojďme ho co nejrychleji změnit.

A když jsem mluvil o servilitě, neodpustím si jednu věc. Jak jsem poděkoval ministerstvu, že s ním vůbec přišlo, tak též musím poděkovat alespoň tomuto zdravotnímu výboru, že byl po více než dvou letech najednou o tom mluvíme zde za tímto pultíkem, a jelikož zde není naštěstí přítomen, a snad o mně víte, že servilitou nejsem nadán, jinak musím též poděkovat i panu premiérovi. Protože jsem měl tu možnost s ním opakovaně o tom mluvit. A jsem rád, že to ve vládě prosadil a že to snad, jak řekla tady zpravodajka paní poslankyně Pastuchová, stihneme do konce volebního období.

Dámy a pánové, ono nám mnoho času nezbývá. Snad se zbavíme senátorů tím, kteří nám teď často vrací návrhy zákonů, protože se blíží senátní volby, bude v listopadu po nich, takže tam by mohl být též klid. Je tam spousta lékařů. Já jenom budu držet ministerstvu palce, abychom tento zákon skutečně schválili ještě v tomto zimním semestru, protože než to vejde v platnost, bude pozdě.

A poslední věcná poznámka. Správně jste tu mluvili o mnohé kolejnosti vzdělávání, bla bla bla. Když se měnilo vzdělávání, a víte, že kupříkladu paní ministryně Valachová je velice aktivní a je tady každou chvíli s nějakým zákonem, mě jako konzervativce a zdravotnického vysloužilce by vůbec neštvalo, kdyby se totiž střední zdravotnické školství vrátilo pod křídla Ministerstva zdravotnictví, školy se vrátily tak, jak byly – já to totiž pamatuji, ještě po takzvaném vítězném listopadu to fungovalo –, k patřičným nemocnicím. Protože, dámy a pánové, vzdělání je krásná věc, ale jsou povolání, kde je rozhodující praxe. A mezi to patří i zdravotní sestry. A jestliže školy byly u nemocnic a holky ve čtvrtém ročníku se střídaly na jednotlivých klinických pracovištích a dělaly svou práci, tak nejenže ony samy si vybraly, kam nastoupí, a to prosím vás nebyly jednoduše fakultky, to skutečně bylo v celé republice, ale věděly, o čem to je. Takhle se učí někde a pak přijdou do nemocnice a jsou překvapeny, jak to tam vypadá.

Ale přiznávám, že i na toto jsem tlačil, ale to už bychom od pana ministra, nebo ministrů a vlády chtěli asi moc. Ale považuji za svou povinnost to tu nahlas říct. A jestli někdo budete mít pochyby o tom, zda vám život zachrání sestra diplomovaná pouze s maturitou... Kdo mě zná blíž, ví, že mám často přirovnání s armádou. Nedovolili jsme městským strážníkům ani po 20 letech služby, aby se obešli bez maturity, a já s tím nesouhlasil, považuji to za chybu. Na druhé straně naštěstí dovolujeme vojákům, že voják i velice kvalitní, jak jsem měl možnost se přesvědčit, i v zahraničních misích, kteří opravdu bojují, zatím nemusí mít všichni válečnou akademii. A přesto dobře dělají svoji práci a praxí naopak možná převyšují mnoho býlých límečků z nějakých poslucháren.

Zatím též nepožadujete, aby metro, jestli to někdo používáte, či tramvaj, kde jde též o lidské životy, řídil bakalář vysoké školy dopravní. Má to svoji logiku. Tím nikdo sestry nedeklasuje, že chce, aby jim maturita stačila. To není jejich

deklasování. To je spíše umožnění toho, aby se zapracovaly. Jak zde řekl kolega Plzák, jestliže pak touží po vysokoškolském vzdělání, některé z nich dřív chodily na medicínu, protože je to asi nejbližší profese, která se dá ve zdravotnictví dělat, a samozřejmě jim nikdo nebrání v tom dělat vysoké školy. Aní já neumím, omlouvám se, ty názvy. Když někdo chce dělat náměstkyni pro péči nebo vrchní sestru, budiž. Ale ta, která k vám v noci přijde a ošetřuje vás, té maturita stačí.

Já vám děkuji za pozornost. Nevím, jestli jsem vás přesvědčil. Musel jsem k tomu promluvit, protože nevěřím, že to hladce projde. Ale šlo mi o to skutečně 12 let. Kdyby se aspoň toto povedlo a jestli vydržíme do konce sezóny, tak bych příští rok odsud odcházel poměrně spokojen, protože to vidím jako svůj dluh. A skutečně děkuji těm zdravotním sestrám, které to s námi vydržely, ať už mají titul či označení jakékoliv. Jsem jim za to vděčný. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ČSSD a ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Koskubovi. S faktickou poznámkou paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Marta Semelová: Dámy a pánové, jenom bych chtěla zareagovat na to, o čem tady mluvil předřečník. Nechci se teď dotýkat vzdělávání sester, délky vzdělávání zdravotních sester, kde se vzdělávají a tak dále. Jenom bych varovala před tím, aby se náhodou někdo nechytl toho, že by mělo být vzdělávání zdravotních sester převedeno pod Ministerstvo zdravotnictví. Mám obavy, že by postupně mohlo dojít k dalšímu tříštění systému vzdělávání u nás. To by umělecké školy za chvíli mohly chtít jít pod Ministerstvo kultury, zemědělské školy pod Ministerstvo zemědělství a tak dále a tak dále. To si myslím, že bychom neměli jít touto cestou, protože by skutečně systém vzdělávání mohl být úplně roztříštěn. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. S faktickými poznámkami ještě pan poslanec Jiří Štětina, po něm pan poslanec Jiří Koskuba.

Poslanec Jiří Štětina: Dobré poledne. Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo.

Dámy a pánové, nechtěl jsem hovořit, protože si myslím, že ve zdravotnictví je tolik lobbistických zájmů, že už tomu začínám všemu rozumět. Já jsem vítal, že pan ministr se svým ministerstvem se chystal na velkou reorganizaci vzdělávání lékařů, sester. Musím do puntíku souhlasit s tím, co řekl kolega Koskuba. Neměl bych, protože jsem opozičník, ale já s ním většinou na 99 % souhlasím.

Jediný důvod, který jsem měl, proč vystupuji, protože nerad někoho opakuji, chci mu říct: kolego, myslím, že jste ještě mladý a že toho skutečně pamatujete méně než já. Ale to, co jste řekl, vám mohu posunout i do 50. let, kde jako dítě jsem vnímal, jak poskytují služby řádové sestry a tak dále.

Myšlenka, že zdravotnické školy patří pod Ministerstvo zdravotnictví, za to vám děkuji. To už jsem říkal v roce 2010, nicméně se to nikdy nepodařilo. Takže nemohu souhlasit s kolegyní Semelovou, není to tříštění, ale je to skutečně o odbornosti.

Skutečně si myslím, že systém, který jsme tady měli do roku 2004, nám nenařídila Evropská unie, ale někdo si to u nás udělal proto, aby se to zprivatizovalo.

Děkuji, že jste mě vyslechli.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuj panu poslanci. S faktickou poznámkou ještě pan poslanec Jiří Koskuba.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, pane místopředsedo.

Dámy a pánové, chci uklidnit kolegyni Semelovou. Já samozřejmě jako poslanec mám právo vyslovit svoji myšlenku, ona má právo s ní nesouhlasit. Já nepřipravuji žádný pozměňovák, který by měl něco takového zavést. Jenom si neodpustím jedovatou poznámku. Ono to fungovalo právě za éry, kterou tady paní poslankyně Semelová prezentuje. Fungovalo to tam 40 let. A kupodivu z mého pohledu, který mnohé jiné odsoudí, toto nebyl tenkrát zase až tak špatný nápad. Ale to jen na okraj. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyně Semelová chce ještě fakticky reagovat. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji panu poslanci Koskubovi. Já to samozřejmě vím, že to tenkrát takhle fungovalo. Ono tenkrát toho fungovalo mnohem víc, ale bohužel v tomhle systému by to mohlo být úplně jinak. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Brázdil s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Brázdil: Velmi krátce. Vidíte, vzdělávání sestřiček, je jich málo, všichni se shodneme – zjednodušit. Ono to nakonec vůbec o sestrách nebude. Ono to nakonec bude o tom, kdo to bude vzdělávat, jaké lobby. Je to o penězích. Nakonec z dobrého záměru bude rozříštěno mnoho pozměňováků, protože bude někdo stranit té škole, tamté škole a bude to o prachách. Děkuji za vysvětlení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. To byla zatím poslední faktická poznámka. Nyní je řádně přihlášený pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, Parlament České republiky

v roce 2003 degradoval zdravotní sestry, které do té doby se vzdělávaly na středních školách, na pouhé zdravotnické asistenty. Klub KDU-ČSL už v roce 2003 upozorňoval, vzpomínám si, že tehdy to byla především paní poslankyně Šojdrová, že tato změna nepovede k lepšímu, ale bude znamenat propad počtu zdravotních sester.

Podporuji návrh zákona, který má vrátit kompetence absolventkám středních škol. Dovoluji si ale upozornit na jednu věc, která snad je všeobecně známá, že kvalita výstupů ze středních zdravotnických škol absolventek třeba z let 90., potom třeba z roku 2002, 2003 a současných není srovnatelná. A je to dáno především tím, že jak došlo k degradaci vzdělávání, výstupu, tzn. nadaná děvčata, která v té době chodila na prestižní střední zdravotnické školy, protože zdravotnické školy byly prestižními školami, tak pochopitelně když měla před sebou perspektivu jenom získání titulu zdravotnický asistent bez kompetencí zdravotní sestry, tak v mnoha případech volila třeba vzdělání na gymnáziu a potom šla většinou na vysokou školu. Takže je třeba jenom se podívat na to, jakým procesem změn prošly střední zdravotní školy od té doby, jak se změnil výukový program, výukové programy obecně. A toto bude třeba zřejmě jakoby navrátit do podoby, která byla před rokem 2004.

K tomu, jaký chaos nastal ve vzdělávání, dávám jeden příklad. Dnes máme asi pět kategorií fyzioterapeutů, protože dříve jsme tady měli absolventy čtyřleté střední zdravotnické školy, obor rehabilitační sestra. Potom jsme měli nastavbové obory, měli jsme po gymnáziu dva roky střední zdravotnická škola, potom samozřejmě máme fyzioterapeuty, kteří vystudovali vyšší odbornou školu, jako diplomované sestry. A následně potom bakalářky a magistry. A teď si zkuste odpovědět na to, která z těchto kategorií, z těchto pěti kategorií fyzioterapeutů má větší znalosti, větší zkušenosti. Jestli je to třeba i ta zdravotní rehabilitační sestra, která v té době vystudovala třeba dvouletou nastavbu a v průběhu těch 30 let získala speciální kurzy z různých technik a která má řekněme praktické zkušenosti možná daleko vyšší než mladičká sestra, která vystudovala magisterský obor. Čili tady dávám jen takový příklad, jaký chaos nastal ve vzdělávání po těch změnách, který dneska je.

Čili podporuji návrh zákona, který má vrátit kompetence absolventkám středních škol, s malou úpravou. Ale říkám a upozorňuji na to, musíme se vrátit k tomu, aby se střední zdravotnické školy opět staly výběrovými školami a aby se vrátila i kvalita vstupu, tzn. aby i děvčata s lepším prospěchem chodila na tyto školy. A zaměřit se samozřejmě na kvalitu výstupu.

To bych k tomu chtěl uvést a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Nyní s přednostním právem paní zpravodajka. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Jenom prostřednictvím pana předsedajícího pro pana doktora Hovorku. My jsme tuto novelu zákona na Ministerstvu zdravotnictví připravovali v úzké spolupráci s Ministerstvem školství, takže už nyní se připravuje nový rámcový vzdělávací program, který by vstoupil v účinnost právě s účinností tohoto zákona.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Jenom připomínám, že pan poslanec Hovorka je inženýr. (Poslankyně Pastuchová z místa: Pardon.)

Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, vážený pane ministře, milé kolegyně, vážení kolegové. Hodně už tady bylo dneska řečeno na téma novelizace zákona č. 96/2004 Sb. A také tady bylo hodně řečeno o tom, jak moc špatný je ten původní zákon. Takže tady už bych se nechtěl opakovat a všechna negativa, která tady zmiňovali moji předřečníci, mohu jenom potvrdit. Z toho všeho vyplývá, že urgentnost nebo potřeba toho, abychom tento zákon novelizovali, je skutečně veliká. A já v tuto chvíli chci poděkovat pracovní skupině, která poměrně dlouho pracovala při Ministerstvu zdravotnictví. Seděli v ní i někteří naši kolegové a vím, že odvedla velmi nelehkou práci.

Zároveň bych také chtěl ale zmínit to, že očekávání, která jsou k této novele zákona, jsou možná někdy až lehce přehnaná, protože zvlášť některá média avizují tento zákon jako ten, který přinese v krátké době zlepšení personální situace do našich nemocnic. A já chci říci, že takhle jednoduché to úplně nebude. Toto je velmi důležitý první krok, a pokud bychom ho neudělali, tak skutečně ve velmi krátké době se nebude mít kdo v našich nemocnicích starat o naše pacienty u lůžka. A myslím si, že by to časem nastalo i v ambulancích. Ale jenom samo o sobě to nepomůže. Budeme muset přijít i s dalšími kroky a k tomu se jistě dostaneme v dalších diskusích i na zdravotním výboru, který také věřím, že bude ten hlavní, který se bude touto novelou zákona zabývat.

Už samotná práce pracovní komise ukázala, že rozptýl v názorech odborné veřejnosti k tomu, jak by mělo vypadat vzdělávání a jak by měly vypadat i kompetence zdravotních sester a dalších nelékařských profesí, je opravdu veliký. A také to bude jedna z věcí, která bude se jistě ztěžovat práci zdravotního výboru při jednání o finální podobě tohoto zákona.

Ted' bych se krátce zmínil o některých konkrétních bodech této novely, kde si myslím, že bude potřeba diskuse, přestože základní koncepci návrhu novely zákona vítám. Za prvé tzv. model 4+1 já osobně, a teď budu mluvit hlavně z pozice lékaře a primáře oddělení. Jsem přesvědčen o tom, že tento model je možné v praxi realizovat. Ale bude potřeba splnit ještě některé další podmínky, které budou potřeba, tak aby tento model mohl v praxi skutečně fungovat.

Už zde hovořili moji předřečníci o tom, že velkým problémem je dneska kvalita studentů na středních zdravotnických školách. A to neříkám, že bych se jich chtěl nějak dotknout. Jsou to mladí lidé, kteří se nějakým způsobem ocitli na střední zdravotnické škole. A možná není vždycky jejich vinou, že si vybrali tuto školu. Většina z nás pamatuje dobu, kdy výběrovými školami byla gymnázia. To byla největší meta, na kterou se chtěl mladý člověk dostat. A pokud to nešlo, tak se kluci chtěli přihlásit na automechaniku a dívky se chtěly přihlásit na střední zdravotnickou školu. Bohužel, toto období už dávno není pravda. Dneska uchazeči nebo studenti středních zdravotnických škol jsou velmi často mladí lidé, kteří jdou na tuto školu

takzvaně z rozpaků a mnohdy až při samotném studiu zjistí, že vlastně práci zdravotníka vůbec nechťejí vykonávat. Tomu samozřejmě pak odpovídá i jejich motivace k samotnému studiu.

Takže pokud se tady bavíme o přijímacích kritériích na střední zdravotnické školy, tak to je jeden z dalších úkolů, nad kterými se musíme zamyslet. A už to tady naznačila i paní zpravodajka, velmi důležité jsou také vzdělávací plány, které musí být nastaveny tak, aby nám pak někdo nevyčítal, že jsme zkrátili dobu studia a přitom nám pak vycházejí méně kvalitní střednězdravotnickí pracovníci. Takže nejenom nastavení nebo vymyšlení vzdělávacích plánů, ale zejména pak jejich realizace bude jedním velkým úkolem v tom, abychom dospěli k tomu, co si všichni přejeme. Že budeme mít dostatek střednězdravotnických pracovníků, a to velmi kvalitních a motivovaných k té práci.

A taky bych navázal na kolegyni Janu Hnykovou, protože oba se ve zdravotnictví pohybujeme. Přestože jsem lékař a mohl bych patřit k těm, kteří mají ten názor, že základem zdravotnictví jsou lékaři, tak samozřejmě bez lékařů by naše zdravotnictví fungovat nemohlo, ale stejně tak by nemohlo fungovat bez kvalitních zdravotních sester a dalších nelékařských profesí. Jestliže chceme zatraktivnit toto povolání, tak se budeme muset zamyslet nejenom nad finančním ohodnocením, ale i nad společenským uznáním a tím, jak vůbec veřejnost ke zdravotním sestřám v současnosti přistupuje.

Pokud se týká ještě některých dalších konkrétních bodů předkládané novely, viděl bych určitý problém v okruzích v oblasti kontinuity a návaznosti vzdělávání, a to jak u nově zavedené profese praktická sestra, tak u profese dětská sestra, k čemuž si myslím, že bude potřeba se při jednání ve výboru vrátit.

Jako určité riziko vidím navrženou délku adaptačního procesu, která dnes běžně v nemocnicích je šest až dvanáct měsíců. Jako primář mohu říci, že je to velmi individuální u jednotlivých nově nastoupivších zdravotních sester. Přesto se ale domnívám, že nově navržených 60 dní je z mého pohledu až příliš benevolentní a z mého pohledu i rizikové.

Mohl bych mluvit i o některých dalších místech novely, kde bude potřeba se ještě nad některými věcmi zamyslet, ale tato diskuse si skutečně myslím, že patří zejména do zdravotního výboru. Přimlouvám se tedy za to, abychom tuto novelu pustili k jednání do výborů, a nemyslím si, že bychom měli na to překotně spěchat. Přimlouval bych se za dodržení standardní doby k projednání ve výborech, tedy 60 dní.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kaňkovskému. Zatím posledním řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Rostislav Vyzula. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Dobré dopoledne – ještě devět minut. Děkuji, pane předsedající, za slovo. Dovolte mi pár poznámek. Řada k tomuto tisku už byla řečena,

ale přesto si myslím, že bych rád zde řekl něco na obranu systému, který se teď zavádí.

Trošku mě mrzí, že je sněmovna poloprázdná. Ono to vypadá, jako by nebyl zájem mezi poslanci – i mezi vládou vlastně – o tuto problematiku. Ale když se nedej bože kdokoliv z vás dostane do nemocnice, tak co si přeje? Přeje si nejenom hezkou, ale hodnou, laskavou, zkušenou, empatickou zdravotní sestru. Zdravotní sestru, neříkám doktora! Jistěže samozřejmě i na doktorovi záleží, protože jak zde bylo řečeno, je to tým lidí.

Pracuji ve zdravotnictví dost dlouho na to, abych zde podpořil dvě věci, pokud se týká zdravotních sester. Jedna věc je, a to jsem jim slíbil, že se pokusím o to, aby byla snížena jejich administrativní práce, která je enormní, o které zde bylo mluveno, a není třeba to dále zdůrazňovat. Ale sestra za svou osmihodinovou pracovní dobu čtyři hodiny vyplňuje různé papíry. Buď přímo materiály v papírové podobě, anebo v počítači a nemůže se v té době pochopitelně věnovat pacientům. To je jedna věc.

A druhá věc je, že jsem slíbil, že se pokusím zjednodušit jejich vzdělávání. Proč to tak myslím? Udělal jsem si, když začala debata o tomto zákoně, takový malý test. Sám jsem si říkal, je tady určitá doba už – 12 let, to bylo před rokem, ten můj test – 13 let, kdy mají sestry nějaký vzdělávací systém, a já jsem nevěděl, jestli jsou spokojeny, nebo ne. Řekl jsem si, udělám anonymní test na vzorku 150 sester. Není to málo, není to moc. Někdo může zpochybnit, že jsou to malá čísla, ale víc jich na klinice nemám. A víte, jaké byly výsledky? Tento anonymní test ukázal, jednak 90 % sester mi odpovědělo, a ten mi ukázal následující: 75 % sester chce kvalitní střední vzdělání. Ale kvalitní! Ne to, co teď je. Kvalitní je úplně něco jiného, než co v současné době funguje. Necelých 10 % chce nějaké vysokoškolské vzdělání na úrovni bakalářky nebo DiS a jenom 4 % chtějí magisterské vzdělání. Je to pochopitelné. Většina žen chce pomáhat pacientům, chce být nápomocna při jejich těžkém období a pochopitelně některé z nich chtějí být manažerky, chtějí být náměstkyně, chtějí být vrchní sestry atd. Myslím si, že toto jednoznačně odráží, i když to není velký vzorek, realitu. A pokusme se o to, aby to, co ony chtějí, měly naplněno.

S tím ale souvisí jedna věc a ta je důležitá. Pokud se prosadí tato forma, že se zdůrazní především středoškolské vzdělání, tak musíme chtít kvalitní vzdělání a kvalitní střední vzdělání. Pochopitelně tedy se musíme pokusit o změnu i v oblasti středního vzdělávání, protože jinak by to nemělo smysl. Problém je totiž i v tom, že současné středoškolské vzdělání vede některé k tomu – já jsem z jižní Moravy, a tzv. asistenti, nebo asistentky, které vyjdou střední školu, mají určité pracovní zařazení. A ony zjistily, že pokud půjdou na půlroční kurz nebo několikaměsíční kurz do Rakouska, tak se z nich v Rakousku stanou plnohodnotné sestry. Ony už nemusí dělat žádný DiS., žádné vysoké školy u nás. Z nich se stanou plnohodnotné zdravotní sestry a pak tam zůstanou pracovat, v Rakousku. To je jedna z věcí, proč máme nedostatek zdravotních sester. Druhá je, že bychom je chtěli nutit opravdu do vysokoškolského vzdělání a ony to nechťejí.

A ještě bych chtěl zdůraznit to, že tzv. titul, ono tady o tom byl mluveno, diplomovaná sestra, DiS., v žádném případě neznamená titul MUDr., pochopitelně. A

byla na to hezká parodie nebo vlastně sarkasmus v nedávném díle o doktoru Martinovi. A myslím si, že bychom neměli význam tohoto DiS. nějak přeceňovat.

V podstatě si myslím, že je to asi tak v zásadě všechno, co bych chtěl říci, a zkusme se nad tím zamyslet. Víím, že to bude velmi složité. Bude to složitější diskuse než o současné novele zákona 95, tj. o vzdělávání lékařů. Je kolem toho hodně emocí, je kolem toho hodně názorů, různých názorů, ale zkusme to. Jsme povinni to sestrám udělat, protože chceme od nich kvalitní práci, které si já osobně nesmírně vážím. A bez toho, abychom jim ji ulehčili, si nedovedu představit, jak by naše zdravotnictví dále fungovalo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vyzulovi. To byl zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Já bych chtěla dát návrh na zkrácení lhůty pro projednávání na 30 dní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Jestliže se nikdo další nehlásí do obecné rozpravy, není tomu tak, proto končím obecnou rozpravu a ptám se na závěrečná slova pana ministra. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi skutečně velmi stručně reagovat na proběhlou rozpravu.

Za prvé chci všem, kteří se jí zúčastnili, poděkovat za to, že podali poměrně přesný popis reality stávající situace českých zdravotních sester a jejich vzdělávání, a to byl i důvod, proč jsme tento zákon předložili.

Co se týče námitek, že místo dvojkolejnosti zavádíme tříkolejnost, ona je to svým způsobem pravda. Teoreticky ten návrh zákona něco podobného umožňuje. Ale já si myslím, že život ukáže a realita ukáže, které ty možnosti budou či nebudou využívány. Myslím si, že už teď z těch tří možností budou primárně využívány dvě. Lidé, kteří chtějí jít do praxe, kteří chtějí k pacientům, kteří chtějí do nemocnic, budou využívat model 4+1. Lidé, kteří mají zájem o hlubší vzdělání, o vysokoškolské vzdělání, budou využívat model tříletého vysokoškolského bakalářského vzdělání.

Já bych se tady chtěl podělit i o jeden nedávný zážitek, kdy jsem v Jihlavě byl na zahajování školního roku na střední zdravotnické škole, a musím říct, že jsem z toho neměl pocit špatný, že by studenti této školy nebyli kvalitní, že by neměli zájem o to, dozvědět se něco o tom, pomáhat pacientům. Naopak jsem měl pocit z toho, že mají chuť dělat práci zdravotní sestry. A myslím si, že když jim umožníme, aby ji mohli dělat právě v relativně krátkém čase poté, kdy ještě to nadšení a zapálení mají, aby se dostali do nemocnic, měli nějaké kompetence, tak spousta z nich tam zůstane. Když je budeme nutit k tomu, aby procházeli poměrně složitým a dlouhým

vysokoškolským vzděláním, spousta z nich už tu chuť ztratí a do zdravotnictví nikdy nenastoupí. A to je i důvod, proč ten návrh dáváme.

Samozřejmě vím, že ta změna není všeřešící, změna bude dlouho trvat, než její důsledky pocítíme, a že musí být spojena se zlepšením především finančního ohodnocení práce zdravotních sester a dalších středních zdravotnických pracovníků. A to také ministerstvo a vláda dělá. Dvakrát po sobě jsme zvedali tarifní platy o 5 %, teď budou zvednuty o 10 %. Není to zázrak, ale myslím si, že je to jasný signál toho, že tu věc chceme zlepšovat a někam řešení toho problému posunout.

A dále bych chtěl podpořit zkrácení lhůty na 30 dnů. Myslím si, že jsme velmi dlouho a velmi pečlivě i v komisích při přípravě toho zákona odpracovali, že těch 30 dnů bude stačit na to, abychom technické věci vydiskutovali, a mám i pocit, že panuje poměrně výrazná většinová shoda nad tímto návrhem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Závěrečné slovo paní zpravodajky. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Také bych chtěla poděkovat všem diskutujícím. Mám velikou radost, že tady nezazněla poměrně ani jedna negativní reakce na to, že by tato novela zákona byla špatná. Všem vám za to moc děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Neeviduji návrh na vrácení či zamítnutí předloženého návrhu. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru. Navrhuje někdo jiný garanční výbor? Není tomu tak.

Přistoupíme tedy k hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu?

Zahajují hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 137, přihlášeno je 150 poslankyň a poslanců, pro 110, proti žádný, návrh byl přijat.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh žádnému dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání? (Ohlasy vlevo: Ano, tady.) Pan poslanec Kořenek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Kořenek: Dobrý den. Navrhuji přikázání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Má někdo ještě nějaký jiný návrh? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o přikázání výboru pro vědu, vzdělání, mládež a tělovýchovu.

Zahajuji hlasování o přikázání tomuto výboru. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 138, přihlášeno je 149 poslankyň a poslanců, pro 52, proti 35, návrh nebyl přijat.

V obecné rozpravě zazněl návrh na zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů a my budeme hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování o návrhu na zkrácení lhůty na 30 dnů. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 139, přihlášeno je 150 poslankyň a poslanců, pro 59, proti 46, návrh nebyl přijat.

Je tady žádost o kontrolu hlasování. Není zájem. Děkuji paní zpravodajce i panu ministrovi a končím prvé čtení tohoto návrhu. Předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. Budeme pokračovat. Ještě než přejdeme k dalšímu bodu, konstatuji, že došly další omluvy předsedovi Poslanecké sněmovny z dnešního jednání. Dnes se omlouvá ještě pan poslanec Jiří Běhounek a pan poslanec Vlastimil Gabrhel z jednání do 14.00 hodin.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

64.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 874/ - prvé čtení

Děkuji panu ministru zdravotnictví, že zůstal u stolku zpravodajů. Požádám, aby se k němu dostavil pan poslanec Pavel Antonín, který je zpravodajem dalšího bodu.

Z pověření vlády předložený návrh uvede právě ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně a páni poslanci, dámy a pánové, k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon o specifických zdravotních službách a některé další zákony, bych nyní rád uvedl stručnou charakteristiku navrhované právní úpravy.

K přípravě novely zákona o specifických zdravotních službách bylo přistoupeno zejména na základě poznatků získaných z praxe při jeho více než tříleté aplikaci. Při tomto zpracování byly rovněž zohledněny závěry projektu Spolupráce zaměstnavatelů a zaměstnanců a zaměstnanců v oblasti aplikace nové právní úpravy pracovnělékařských služeb, které byly přijaty na 120. plenární schůzi Rady hospodářské a sociální dohody.

Navrhované stěžejní změny spočívají zejména v úpravě posudkové péče včetně pracovnělékařských služeb a posuzování a uznávání nemocí z povolání, a to se zohledněním relevantních závěrů již zmíněného projektu. Navrhované změny posudkové péče a pracovnělékařských služeb přispějí ke zjednodušení postupů při vydávání lékařských posudků, snižování administrativní a ekonomické zátěže pro posuzované osoby, zaměstnance a osoby ucházející se o zaměstnání a zaměstnavatele, stejně jako i pro poskytovatele zdravotních služeb. Například v případech vymezených zákonem se zakotvuje možnost vzdání se práva na přezkoumání lékařského posudku. Jde-li o pracovnělékařské služby, zavádí se možnost poskytovat pracovnělékařské služby prostřednictvím i jiného poskytovatele pracovnělékařských služeb, než je smluvní poskytovatel zaměstnavatele, a to na základě smlouvy uzavřené mezi smluvním poskytovatelem a jiným poskytovatelem. To by mělo přispět ke zvýšení nabídky pracovnělékařských služeb na trhu, a tím ke zjednodušení přístupu zaměstnavatelů k těmto službám.

Rovněž se navrhuje, jde-li o výkon práce kategorie první a posuzování zdravotní způsobilosti k práci praktickým lékařem zaměstnance, aby nemusely být další pracovnělékařské služby, kterým jsou dohled a poradenství, zajišťovány povinně.

Další z věcného hlediska podstatné změny spočívají v úpravě kastrací a genetických vyšetření. Kastraci bude možné ze zákonem stanovených podmínek provést dotčené osobě již ve věku 21 let. Zároveň se umožňuje podstoupit kastraci ve zvlášť odůvodněných případech také pacientovi, který ještě násilně sexuálně motivovaný trestný čin nespáchal. V navrhovaných úpravách genetických vyšetření se odráží vývoj, ke kterému v posledních letech v oblasti klinické genetiky došlo. Na základě nové právní úpravy v praxi nebude docházet k neindikovaným genetickým laboratorním vyšetřením a poskytovatelé, kteří nově získali oprávnění k poskytování zdravotních služeb v příslušném oboru, budou moci provádět genetická laboratorní vyšetření za zákonem nově definovaných podmínek a získat tak podklady pro udělení akreditace. Dílčí upřesnění jsou dále provedena v ustanoveních zákona, která vymezují sterilizace, lékařské ozáření a ochranné léčení.

V návaznosti na zmíněné změny zákona o specifických zdravotních službách, popř. v souvislosti s nimi se též provádí dílčí novela zákona o ochraně veřejného zdraví, a to v návaznosti na pracovnělékařské služby, změna zákoníku práce k upřesnění vstupních lékařských prohlídek a posuzování zdravotní způsobilosti k noční práci a dále změna zákona o správních poplatcích a zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně a páni poslanci, děkuji za pozornost a doufám, že vládní návrh zákona, který znamená upřesnění poskytování zdravotních služeb v oblastech upravovaných zákonem o specifických zdravotních službách, podpoříte. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zdravotnictví Svatopluku Němečkovi a žádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Pavla Antonína, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Antonín: Dobrý den, kolegové, dobrý den, pane předsedající. Po třeskutém tématu o vzdělávání sester jsme přešli do poněkud klidnějších vod specifických zdravotních služeb, protože to jsou takové vody, o kterých zase plno lidí úplně neví, a málokdo z vás si asi těch 105 stran změn v tomto zákonu vzal do ruky.

Před čtyřmi lety, v roce 2011, jsme zákon o specifických zdravotních službách zde projednali a uvedli ho v činnost. Během těch tří a půl roku, co jsme ho vyzkoušeli, se našlo v koláži střípků tohoto zákona několik míst, která potřebují docizelovat a dovylepšit. Mezitím se objevilo několik nových zákonů, které potřebují také implementovat do tohoto zákona, a tak vznikl tento sněmovní tisk. Postupně jsem si tady vypsál všechny ty body, které se tam mění, on je mezitím přečetl pan ministr, takže znova vám číst všechny kastrace a posudkové péče nebudu, ale je opravdu nutné, abychom tento zákon změnili do té podoby, kterou vyžaduje dnešní den. A doufám, že to všichni pochopíte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu a mám do ní přihlášku pana poslance Ludvíka Hovorky, který je zatím jediný přihlášený. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážená kolegyně, vážení kolegové, já bych se chtěl dotknout jenom některých oblastí tohoto zákona, zejména asistované reprodukce.

Je tady § 5 Volba pohlaví ze zdravotních důvodů. Znamená to, že z in vitro vytvořených embryí se vybere to, které nepřenáší dědičnou chorobu nebo není určitou chorobou ohroženo. Ostatní embrya, byť zdravá, se zlikvidují nebo se použijí na výzkum se svolením rodičů. Z hlediska prevence dědičné choroby je to sice rozumné, ale upozorňuji, že je to eticky sporné.

V § 6 se domnívám, že věk 49 let u příjemkyně embrya je příliš vysoký. Vím, že se oplodňují i starší ženy, ale nepovažuji to za rozumné.

V § 7 je povinné stanovit zdravotní způsobilost dárce spermatu i dárkyně vajíček. U anonymního dárce by ale bylo žádoucí kromě vyšetření zdravotní způsobilosti znát i jeho sociální anamnézu, např. člověk, který nebyl trestán, není sociálně nepřizpůsobivý, není mdlého rozumu apod. Asi by bylo žádoucí vědět, jaké má obecně kvality otec dítěte. Dá se to řešit psychologickou a sociální, nejenom zdravotní anamnézou.

V § 9 není nikde řešeno, kolik embryí je dovoleno vytvořit při jednom cyklu, při jednom IVF. V mnoha západních státech je povoleno jenom jedno embryo nebo tři. Správně by měla být všechna uložena do dělohy, což je ale nevhodné, protože riziko dvojčat nebo trojčat je samozřejmě příliš vysoké. Nevím, zda to u nás regulovala prováděcí vyhláška, ale je to docela vážná věc.

V § 10 není nikde řečeno, kolik žen smí být v daném regionu oplozeno spermatem jednoho muže. Možná že by to mohlo být ve vyhlášce, ale nevím. Roste totiž riziko, že se později mohou při plození dětí setkat děti jednoho dárce. Podle Úmluvy o právech dítěte má dítě právo vědět, kdo jsou jeho biologičtí rodiče.

V některých zemích, v Rakousku, ve Skandinávii, se to dítěti po dosažení zletilosti sděluje, pokud o to požádá, ale dárci z toho nevznikají žádné povinnosti.

§ 11, ten se týká, řekněme, oplodňovací turistiky. Do České republiky jezdí ženy ze zemí, kde umělé oplodnění není dovoleno, a za těžké peníze se u nás nechávají oplodňovat. Existuje také dárcovství vajíček za peníze. Buď se jedná o export vajíček, anebo mladé ženy jezdí na odběr do zahraničí. Podle bioetické komise Rady Evropy se za lidské buňky, tedy za gamety, nesmí platit. Byly publikovány případy rumunských žen, které darovaly vajíčka do Německa nebo Velké Británie, a to se zdravotním rizikem.

Díl druhý se týká sterilizací. Tady si nejsem jist, jestli sterilizační komise je nutná jenom u osob s omezenou svéprávností. Jinak v oddíle šest u genetického vyšetření myslím, že je pozitivní, že je v zákoně zákaz klonování a zákaz tvorby chimér.

Ještě bych se chtěl dotknout ověřování nových postupů. Jde o terapeutický výzkum na živém člověku, tedy o zkoumání nových léčebných metod. Není zde ale výslovně řečeno, že jde také o výzkum nových léčiv. Ta by měla být pojednána zvlášť. V této hlavě také není řeč o neterapeutickém, tedy o základním výzkumu, tedy výzkumu na živém člověku, který slouží pouze k většímu poznání, ale nehledá nové léčebné metody a zkoumaný člověk do toho systému nebo do toho výzkumu vstupuje jako dobrovolník. Tuto oblast povinně upravuje dodatkový protokol o medicínském výzkumu biologické komise Rady Evropy. Tento protokol byl předložen Ministerstvu zdravotnictví, ale už se o něm potom dál nejednalo. Nevím, jaký je jeho osud.

To jsou moje připomínky k tomuto návrhu zákona, který považuji za potřebný, ale považoval jsem za nutné vás seznámit s některými oblastmi, které považuji za sporné a nedořešené. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi, a ještě než přikročíme k další rozpravě, do které se hlásí zpravodaj, omlouvám se – při načetí omluv, kolega Běhounek se omlouvá až na úterý 13. 9., dnes je přítomen.

Takže nyní pan poslanec Pavel Antonín v rozpravě. Prosím.

Poslanec Pavel Antonín: Já jenom bych hned odpověděl na některé z těch otázek, které zde pan Ing. Hovorka položil. Některé části problémů, které on jmenoval, jsou součástí zákona, který je před prvním čtením několikrát v programu Sněmovny. Z navrhovatelů si pamatuji kolegyni Chalánkovou a některé další kolegy. Bude pravděpodobně kolem toho diskuse, až ten zákon přijde na pořad Sněmovny.

Co se týče pohlaví embryí, která se oplodní, tam jednoznačně ten zákon neumožňuje separovat ta pohlaví, pouze v případě na sex chromatin vázaný a choroby, které by mohly vážným způsobem poškodit plod. Já chápu, že to je minové pole, po kterém se musí pohybovat, ale ten zákon to jednoznačně a jasně stanoví, a pokud bude takto jednoznačně dodržován, tak je to úplně jednoznačné. A pak jsou tam otázky počtu embryí. A to je problematické v tom, že ne každé embryo zarýhuje a vyvíjí se správným směrem a správně. Takže vy nemůžete říct, že oplodním jenom jedno a ty ostatní buňky nechám zahynout. Když pak během vývoje embryo zahyne a

nedorýhuje správným systémem, tak vy vlastně přijdete o celý ten cyklus a všechna ta práce je vniveč. Takže tohle se velmi špatně kontroluje, počet těch embryí v daném cyklu. Navíc je možné ta embrya zmrazovat a používat je při dalších cyklech a žena nemusí znova absolvovat celý systém umělého oplodnění.

Marně vzpomínám, co tam ještě z těch otázek je. Ty počty a užití spermií v daném regionu, to je právě součástí toho zákona, který je zde navrhován a který bude pravděpodobně někdy v brzké době již konečně načen a kolem kterého diskuse proběhne. Stran těch částí toho zákona, které se týkají výzkumu, to nechám asi na jednání ve výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Antonínovi, který vystoupil v rozpravě. Nikoho dalšího přihlášeného nemám. Ptám se, jestli se hlásí někdo z místa. Není tomu tak. Rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? (Ne.) Pane zpravodaji? (Ne.) Není tomu tak.

Nepadl žádný návrh na vrácení ani zamítnutí. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

Můžeme rozhodnout v hlasování 140, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání zdravotnímu výboru jako výboru garančnímu. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 140 přihlášeno je 149, pro 95, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zdravotnímu výboru jako garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl k přikázání dalším výborům Poslanecké sněmovny. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo jiným výborům Sněmovny? Není tomu tak. Konstatuji tedy, že návrh nebude přikázán dalšímu výboru, a můžeme postupovat dále. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 64.

Dalším bodem našeho jednání je bod 65. Pan ministr je připraven. Já jen musím uvést úvodní slova. To znamená, kolega Krákora už kráčí jako zpravodaj. Jde o

65.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojištění na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 715/ - první čtení

Žádám připraveného pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka, aby se ujal slova.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych uvedl návrh novely

zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění. Cílem tohoto návrhu je upravit stávající systém přerozdělování pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Návrh vychází z programového prohlášení vlády, v němž vláda deklarovala záměr zavést spravedlivý model přerozdělení pojistného, který zohlední skutečné výdaje zdravotních pojišťoven na léčbu nákladných diagnóz.

Podle návrhu by se pojistné mezi zdravotní pojišťovny přerozdělovalo nejen podle skladby věku a pohlaví pojištěnců dané pojišťovny jako dosud, ale také podle toho, kolik má zdravotní pojišťovna pojištěnců trpících chronickými nemocemi, které jsou spojeny s vyšší spotřebou léčivých přípravků, a tedy s vyššími náklady zdravotní pojišťovny na jejich léčbu. Současný model přerozdělení pojistného tak bude obohacen o příslušnost pojištěnců do farmaceutickónákladových skupin, pharmacy-based cost groups, zkráceně FCG. Tento návrh nezmění celkový objem finančních prostředků v systému veřejného zdravotního pojištění. Přerozdělení těchto prostředků ale bude lépe reflektovat faktory determinující spotřebu hrazených zdravotních služeb.

Dopady návrhu na zdravotní pojišťovny jsme pečlivě vyhodnotili na základě dat z minulých let. Při samotném zavádění nového modelu přerozdělování se neočekávají vyšší dopady na příjmy zdravotních pojišťoven než maximálně v řádu stovek milionů ročně. Změny v příjmech zdravotních pojišťoven budou provedeny citlivě a fungování zdravotních pojišťoven nebude nějak ohroženo.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, věřím, že tento návrh v dalším legislativním procesu podpoříte. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi zdravotnictví Svatopluku Němečkovi a žádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Jaroslava Krákora, aby přednesl zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Krákora: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Ten zákon je samozřejmě jasný a poměrně krátký, takže pan ministr vyčerpávajícím způsobem v několika větách řekl, o co jde.

Já bych řekl za prvé, že cílem návrhu zákona je upravit stávající systém přerozdělování pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Musíme si to umět představit tak, že v současnosti se pojistné přerozděluje pouze podle věku a pohlaví. Jiná kritéria nejsou. Toto dostatečně nezohledňuje skutečnou nákladovost pojištěnců zvláště v chronických a závažných onemocněních, která vyžadují vyšší spotřebu léčivých přípravků. Dopad na státní rozpočet je vyčíslen asi na 900 tisíc korun ročně, protože by to znamenalo zavést na Ministerstvu zdravotnictví dva nové pracovníky. Dopady na rozpočty zdravotních pojišťoven v závislosti na struktuře a nemocnosti pojistného kmene pojišťoven budou změny na příjmové stránce jednotlivých pojišťoven v řádu stovek milionů korun ročně. To znamená, že některé pojišťovny budou mít o desítky až stovky milionů víc a jiné zase méně. Ta celková částka bude stejná, akorát dojde k jinému přerozdělení.

Na závěr bych chtěl říct, že návrh se pozitivně projeví u chronicky nemocných pojištěnců. Díky zohlednění chronických nemocí přerozdělování budou chronicky nemocní pojištěnci pro pojišťovny v průměru finančně neutrální, nikoliv ztrátoví. Zdravotním pojišťovnám se už nebude tolik vyplácet upřednostňování zdravých pojištěnců před chronicky nemocnými pacienty. Takže je to určitá korekce, která vede k větší spravedlnosti v přerozdělení finančních prostředků u zdravotních pojišťoven.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji Jaroslavu Krákorovi. Otevírám obecnou rozpravu. Jako první se do ní přihlásil pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Vnímám další přihlášky. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl polemizovat s vyjádřením pana zpravodaje. Že ten zákon je poměrně krátký, s tím souhlasím. Že je poměrně jednoduchý, s tím naprosto nesouhlasím. Pokud pan zpravodaj bude trvat na dvěma, tak začnu zkoušet z těch iterací, které tam jsou.

Já nemám nic proti tomu zákonu. Důvodová zpráva mi přijde logická. Jenom mám několik dotazů. Pokud jsem dobře počítal trojčlenkou, tak maximální roční dopad je v objemu na VZP kolem půl miliardy a na zaměstnanecké zdravotní pojišťovny taky půl miliardy. Číslo na první poslech opravdu vysoké. V okamžiku, když jsem vyšel z plnění za osm měsíců v důvodové zprávě, vydělil jsem to dvěma a vynásobil třemi, tak už to bylo 250 miliard ročně – a z toho řešíme 500 milionů, což je zhruba dvě promile. Dvě desetiny promile dokonce. Dvě desetiny procenta, pane zpravodaji, jsou dvě promile. Tak bych prosil, abychom si aspoň ujasnili, když ten zákon je tak jednoduchý, co jsou procenta a promile... Takže jsem se nespletl, jsou to dvě promile, nebo chcete-li, dvě desetiny procenta.

Ten můj dotaz zní, jestli ty naprosto nesrozumitelné výpočty a vzorce mají být v zákoně. To je můj základní dotaz. Protože ono to zní velmi dobře, a já tomu rozumím, že chceme spravedlivěji rozdělovat veřejné peníze, které všichni ti, kteří mají povinnost platit veřejné zdravotní pojištění, platí. Ale celý ten zákon bude o 0,2 %. Tváří se, jako že by zavedl mnohem vyšší spravedlnost. Říkám, já ten princip vůbec nezpochybňuji, ale když jsem si to přečetl – a málokdy vystupuji k zákonům ve zdravotnictví, to nechávám jiným, kteří se v té oblasti lépe orientují, ale protože jsem inženýr a matematiku mám rád, zaujalo mě, že v tom zákoně jsou neuvěřitelné vzorce, kterým podle mě nemůžeme rozumět. Já za sebe říkám, že jim nerozumím. Tak protestuji proti tomu, že to je jednoduchý zákon. Pochopil bych, když tam bylo zmocnění Ministerstva zdravotnictví tyhle vzorce vydat, příp. upravovat, protože až v praxi se ukáže, zda ty výpočty jsou dobré. Jsou to složité matematické modely. Zřejmě vycházejí z nějaké zaběhané praxe a k tomu se hledaly modely, které popíší ty zvýšené náklady zejména těch, kteří bohužel trpí chronickou nemocí. Tak pochopte mě vystoupení spíš k zamyšlení, zda ještě nemůžeme raději zmocnit vládu, než to mít přímo v zákoně. Protože ten zákon je tím pádem

samozřejmě srozumitelný jenom pro ty, kteří ovládají matematické vzorce. A to nejsou fakt trojčlenky.

Jenom pro zajímavost, když si přečtu jenom první větu oddílu M přílohy č. 2 toho zákona, Výpočet nákladových indexů. Nákladové indexy se určí postupem popsaným v bodech 1 až 6. Jeho součástí je iterační výpočet, zahrnující opakování bodů 2 až 5, až do splnění konvergenční podmínky v bodu 5. Indexem v pravém horním rohu jednotlivých veličin, uzavřeným v závorkách, označujeme číslo iterace k , ke které se tato veličina vztahuje. A nejjednodušší bod číslo 1 zní: Definuje se $k=0$ a $Y(1)=y...$ A pak jsou mnohem složitější matematické vzorce a výrazy.

Takže poprosím pana ministra, aby to zvážil. Protože fakt i při mírné úpravě, když se to namodeluje matematicky jinak, bychom museli novelizovat zákon. A pak ta změna nemusí být 500 milionů, ale ta samotná změna, která taky bude spravedlivá, může být řádově pouhých desítek milionů v objemu 250 miliard. Tak to berte, kolegové a kolegyně, kteří jste ve zdravotním výboru, jako podnět pro vaše projednání.

My určitě budeme hlasovat pro přikázání výborům a propuštění do dalšího čtení, ale chtěl bych, aby to neprošlo s tím – my tomu nerozumíme, tak to rychle schválíme. Podle mě je lepší cesta to z toho zákona vyndat a zmocnit vládu, aby to mohla případně upravovat. Protože pokud se shodneme – a já myslím, že ano –, že zákony mají být jednoduché a srozumitelné, tak ta příloha č. 2 je naprosto nesrozumitelná nejenom nám, ale naprosté většině veřejnosti. Ale myslím, že i např. nemocničnímu managementu. Oni pak dostanou na základě toho, že vyplní tabulky, na základě těchto podle mě složitých vzorců, číslo, resp. zdravotní pojišťovny, o kolik se zvýší jejich podíl na vybraném zdravotním pojištění.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zbyňku Stanjurovi. Než se ujme slova další přihlášený pan poslanec Leoš Heger, jenom přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Od 12 hodin se omlouvá z jednání pan poslanec Milan Šarapatka.

Nyní pan kolega Leoš Heger, řádně přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl ten zákon podpořit svým vystoupením, protože princip přerozdělovací je prostě nezbytný v systému mnoha zdravotních pojišťoven. A vzhledem k vystoupení pana předsedy Stanjury jsem chtěl k tomu ještě dodat, že problémy, které on tady zmiňoval, jsou spíš než na straně Ministerstva zdravotnictví asi na straně legislativců a na straně budování právního státu. On ten právní stát má prostě řadu výhod, po kterých jsme toužili, aby tady existovala nějaká spravedlnost. Ale jak se postupně ukazuje, řadu nevýhod, protože vede k postupně byrokratizaci, a to z důvodů, že podle různých úmluv prostě musí být všechno důležité v zákoně. A jak to pan předseda Stanjura zmínil, když to nebude v zákoně a bude to moci vláda nebo Ministerstvo

zdravotnictví ovlivňovat v nějakém podzákoném předpisu, tak potom může velmi silně manipulovat s příjmy jednotlivých pojišťoven.

Já samozřejmě těm vzorcům také nejsem schopen rozumět, ale poslouchal jsem ty debaty od roku 2010, kdy se o přerozdělování systémem nákladů na léčiva pacientů začalo mluvit, a začal se přebírat z Holandska. Ty přípravy byly strašně dlouhé a v podstatě kontinuálně pokračovaly celých pět nebo šest let až doteď. Analytici to různě modelovali, zabývali se tím. Drobnými změnami opravdu mohou ten systém ovlivnit. Takže nakonec zákonodárci, kteří to mají schválit, jsou nezávislí tak trošku na jejich vyjádření a na výsledcích toho modelování. Ono je to problém. V důvodové zprávě jsou čtyři varianty, ze kterých si ministerstvo v analýze RIA vybralo jednu, a pro jistotu tam dalo tabulku jenom k tomu jednomu přerozdělení, které si vybralo, a neukázalo tam, jak dopadly ty tři další. A já bych to docela rád viděl, jak to bylo. Ale vím, že ty přípravy byly velmi seriózní, a samozřejmě jednotlivé pojišťovny si to velmi hlídají, protože to je jejich klíčový chleba, dostávat peníze.

Poslední věc k této problematice, kterou zmíním, je ta, že to přerozdělování se vyvíjelo. Ono bylo úplně jiné na začátku vzniku zdravotního pojištění a vedlo k extrémním rozdílům mezi zdravotními pojišťovnami v tom smyslu, že ty pojišťovny, které měly bohaté a zdravé pacienty, byly strašně bohaté a ty pojišťovny, které měly chudé a nemajetné pacienty, byly také chudé. Takže postupně se ta indexace zpřesňovala. Ještě my za náměstka Noska jsme upřesňovali indexy pro vysoce náročné pacienty a stále to nebylo dost. A tenhle systém podle zkušeností z Holandska by to měl doladit. Proto už to doladění po tom dlouhodobém upřesňování teď dělá jenom ta promile, která pan poslanec Stanjura zmiňoval.

Tolik tedy k pohledu na ten systém, který je dobrý v tom, že prostě zvýhodňuje pro pojišťovny ty nejhorší, nejnemocnější, nejdražší pacienty a ti jsou potom předmětem boje těch pojišťoven o ně, takže se vlastně nebojuje o ty bohaté, ale o ty, kteří nejvíce potřebují péči pojišťoven.

A dovolte mi, abych zmínil ještě jednu věc, a udělám to takovým malým rýpnutím do ministerstva. V důvodové zprávě je velmi důkladně popsáno, jak strašně opatrně se zachází s osobními daty a jak jsou dobře chráněna. Protože ta data živá, ostrá, s rodnými čísly jdou z pojišťovny nejdříve na ÚZIS, ten je anonymizuje a pak už s nimi nikdo na tom ministerstvu nemůže dělat nic, co by je mohlo zneužít. Tak mně přišlo tohle zdůvodňování trošku legrační, protože samozřejmě ÚZIS je podřízenou organizací ministerstva a může si s nimi dělat, co chce. Je to důvod, proč my jsme protestovali proti zavedení toho velkého bratra, toho obřího registru. Ale je to passé, registr prošel, takže to je jenom postesknutí ex post nad touthle problematikou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslanci Leoši Hegerovi. Ještě než budeme pokračovat, došlo omluva ministra vnitra Milana Chovance od 12.30 hodin z dnešního odpoledního jednání z pracovních důvodů.

Dále v rozpravě faktické poznámky. Nejdříve pan poslanec Stanjura, poté pan kolega Plzák. Prosím, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Není úplně jednoduché pro mě argumentovat proti dvěma ministrům zdravotnictví, současnému a bývalému. Ale mluvil jsem pouze o tom vzorci a myslím si, že nemusí být a nehrozí zneužití ze strany vlády či Ministerstva zdravotnictví, že si nakreslí zase úplně jiné vzorce, protože by se zesměšnily v té odborné obci a mezi těmi, kteří to modelují. Ty povinnosti, jak to má vypadat a která data se mají předávat, jsou definovány v samotném zákoně, ne v té příloze. Takže já věřím, že se o tom ještě povede debata a že možná najdeme cestu, protože jinak, ruku na srdce, hlasujeme úplně naslepo. V této části, pokud to tam zůstane, hlasujeme úplně naslepo. A to není potřeba. A jediné, a to dávám k úvaze a jsem v tom laik, ale prostě pouhá dvě promile z celkového objemu mi přijde, že je to skoro jedno. Já se omlouvám, vím, že je to půl miliardy. Překvapilo mě, jak je to málo. Očekával jsem, že to číslo bude vyšší, že ti spoluobčané, kteří bohužel trpí chronickou nemocí, nikdo jim to nepřeje, že pouhá dvě promile mi nepřijde, že to spustí souboj těch pojišťoven, aby zrovna tito... Možná že ano, jen říkám, že jsem překvapený, že to číslo je poměrně malé. Jako laik bych očekával číslo vyšší, ale nijak ho nezpochybňuji, jestli si rozumíme. Nechci o tom vést polemiku, jestli to číslo je dobře, nemám důvod tomu nevěřit. Jen to berte jako konstatování, že to není tolik. Člověk by očekával... Ten zákon se složitě vyjednával, pokud se chystá šest let a bavíme se o dvou promile, tak si myslím, že to není úplně očekávatelný výsledek. Ale jak říkám, nezpochybňuji to.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Pavla Plzáka, poté řádnou přihlášku panu ministru zdravotnictví. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já jsem se přihlásil k poznámce, protože jsem čekal, že to, co chci říct, zazní z úst mých předřečníků.

Tento zákon je přesně dokladem toho, že bychom si mohli projednávání takovýchto zákonů ušetřit, pokud bychom měli opravdu systém, že peněžní prostředky shromážděné v systému veřejného zdravotního pojištění bude obhospodařovat jeden orgán, ať tomu říkáme pojištění, nebo daň, všichni víme, o čem mluvím.

Chtěl jsem se zeptat pana ministra, jestli už nepřišel čas na širší politickou diskusi i tady ve Sněmovně směřovat systém tímto směrem. On nám opravdu slíbil, že se pokusí předložit něco ve smyslu dobrovolné spoluúčasti, kde by potom bylo pole pro působení komerčních pojišťoven. Chtěl bych se pana ministra zeptat, jaký je jeho názor na tuto věc a jestli do budoucna o tom uvažuje, protože to trochu slíbil i nám na klubu, a kdy ten čas přijde. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegu Plzákovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan ministr Němeček, ještě předtím došlá omluva od poslance Tomio Okamury do konce jednacího dne. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolím si zareagovat na některé poznámky, které tady byly vyřčeny v rámci debaty, co se týká toho, jestli tam skutečně musí být ten výpočet v tom zákoně, nebo nemusí. Já se přiznám, já to nevím, já jsem tu skutečně dal na doporučení legislativců, kteří byli vedeni tou logikou, kterou tady uvedl už pan docent Heger, že skutečně z těch výpočtů a vzorců vyplývá povinnost platby a povinnost musí být v zákoně. Nicméně slibuji, že se znovu zeptám, jestli tomu tak skutečně musí být, a v rámci debaty ve výboru se té věci budeme věnovat.

Jestli ta změna není příliš malá z hlediska motivace. Přiznám se, že jsme v tomto trochu konzervativní, že jsme skutečně nechtěli tu změnu z hlediska kvalitativní změny kvantitativně poměrně výrazně rozšířit, aby to náhodou nezpůsobilo nějaké zásadnější otřesy v systému. Tak tady skutečně ano, je to menší změna, ale myslím si, že je to takto správné, že bychom úplně neměli to brát metodou pokus – omyl. Nicméně na základě zkušeností, a myslím si, že kolegové mi dají za pravdu, že pro zdravotní pojišťovny i ty sumy v řádu stovek milionů korun budou zajímavé k tomu, aby je motivovaly. To, co je podle mě na tom zákoně úplně nejpodstatnější, aby se začaly konečně starat o ty chronicky nemocné pacienty, aby začaly přicházet s aktivními programy péče o chroniky, jako jsou diabetici, jako jsou další velké skupiny, tak jako to dělají zdravotní pojišťovny v jiných zemích. A to si myslím, že je na tom to nejdůležitější. Pokud toto úspěšně zavedeme a nevyvolá to nějaké zásadní otřesy v systému, tak si myslím, že po čase přijde prostor na to, aby např. ta změna byla větší i z hlediska objemu, ale myslím, že takto je to správné.

Co se týče toho zákona, který by nějakým způsobem podobně, jako je tomu u léků, i u zdravotnických prostředků vymezoval to, co se hradí, a to, co se nehradí, tak ta změna bohužel narazila na poměrně výrazné připomínky ze strany i organizací zdravotně postižených, z organizací dalších, takže předpokládáme, že teď na podzim bychom ji dokončili a předložili. To je odpověď, ke které jsem byl vyzván. Takže je to bohužel komplikovanější, než jsme si mysleli, a ohlas veřejnosti, které se to týká, je veliký. Takže si myslím, že ještě letos na podzim s tímto zákonem přijdeme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zdravotnictví za vystoupení v rozpravě. Ptám se, kdo další, protože žádnou další písemnou přihlášku nemám. Z místa se nikoho hlásit nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova, pane ministře? Není tomu tak. Pan zpravodaj? Není tomu tak. Nebyl žádný návrh na hlasování k vrácení nebo zamítnutí, budeme se tedy zabývat návrhy na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu výboru? Není tomu tak, můžeme tedy rozhodnout.

Protože se změnil stav ve sněmovně, všechny vás odhlásím, požádám vás o novou registraci, prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Jakmile se ustálí počet přihlášených, vím, že část je ještě v předsálí, tak rozhodneme v hlasování číslo 141 o přikázání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu.

Zahájil jsem hlasování číslo 141 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 141. Z přítomných 100 poslanců pro 98, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zdravotnímu výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhл přikázat tento návrh dalším výborům. Má někdo návrh na přikázání dalším výborům? Výpočty se určitě odehrají ve výboru zdravotním, nikoli rozpočtovém, takže nikdo nic nenavrhne. Můžeme tedy skončit tento bod. Děkuji panu ministru zdravotnictví, děkuji zpravodaji a konstatuji, že tento návrh byl přikázán zdravotnímu výboru jako výboru garančnímu a nebyl přikázán žádným dalším výborům. Lhůta k projednání zůstává podle zákona 60 dnů.

Dalším bodem našeho jednání v prvním čtení je přerušený bod

90.

**Návrh poslanců Antonína Sedi, Robina Böhnische, Romana Sklenáka, Bohuslava Chalupy, Dany Váhalové a dalších na vydání zákona o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojákům z povolání a zaměstnancům rezortu obrany a o změně některých zákonů
/sněmovní tisk 378/ - první čtení**

Tímto bodem jsme se zabývali 23. října roku 2015 na 33. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme přerušili jeho projednávání po vystoupení navrhovatele a zpravodaje pro první čtení, a to do další schůze Poslanecké sněmovny. Jde o usnesení č. 938.

Žádám tedy pana kolegu Antonína Sedu, který je zástupcem navrhovatelů, a pana poslance Martina Sedláře, který je zpravodajem pro první čtení. Ptám se pana kolegy Sedi, jestli chce doplnit své úvodní vystoupení. (Ano.) Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Nejprve bych chtěl poděkovat vám, vážené kolegyně, vážení kolegové, za zařazení a možnost dokončit v prvním čtení tento sněmovní tisk. (Hluk v sále.)

Jak tady bylo řečeno, svoji stručnou zpravodajskou zprávu jsem přednesl 23. října loňského roku. Mám pro vás připraveny odpovědi na výtky vlády uvedené ve sněmovním tisku číslo 378/1. Ale protože nechci váženou Poslaneckou sněmovnu –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás přeruším a požádám kolegy a kolegyně o klid. Pokud diskutujete onen složitý zákon, který jsme měli

předtím, tak prosím v předsálí a nechte kolegu Sed'u odůvodnit tento návrh, abychom neskončili jako poslední, kdy jsme to přerušili a nedokončili. Prosím, pokračujte.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Protože nechci váženou Poslaneckou sněmovnu zdržovat, reagoval bych prosím až na případné dotazy přednesené v rozpravě. Přesto si pro připomenutí návrhu zákona dovoluji dvě poznámky.

Za prvé nárok na odškodnění za ztrátu zaměstnání formou kompenzačního příspěvku k důchodu má občan České republiky, který byl z důvodu politické perzekuce v období od 25. února 1948 do 29. prosince 1989 rozhodnutím příslušného orgánu ozbrojených sil propuštěn ze služebního nebo pracovního poměru a o této skutečnosti bylo vydáno osvědčení podle § 22 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích. Příspěvek je navrhován ve výši 1 500 Kč osobě, které vznikl nárok, a 750 Kč vdově či vdovci po této osobě.

A druhá poznámka týkající se nákladů na toto odškodnění. Původní návrh vycházel z počtu oprávněných osob za první pololetí roku 2014, kdy se uvažovalo o celkem 2 627 osobách. Po více jak dvou letech projednávání tohoto návrhu tento počet klesl na méně než 1 100 osob. A protože průměrný věk oprávněných osob překračuje 80 let, obávám se, že přijetí tohoto návrhu zákona bude opravdu spíše morální než finanční satisfakci.

Z tohoto důvodu děkuji vám všem, kteří podpoří projednat tento návrh ve výboru pro obranu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Sed'ovi a prosím pana poslance Martina Sedláře, aby se ujal své zpravodajské zprávy. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Martin Sedlář: Dobrý den, vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Dovolte mi lehce zrekapitulovat, a v podstatě to již učinil můj kolega Sed'a, o co v tomhle návrhu jde. Hlavní data. Tento návrh byl doručen poslancům již 22. 12. 2014, to je třeba si uvědomit. A jak říkal kolega Sed'a, a přimlouvám se za to, organizační výbor navrhl přikázat tento návrh zákona výboru pro obranu a příkláním se k tomu odhlasovat tento fakt. A poslední důležitá věc, kterou bych rád připomněl k tomuto návrhu je, že vláda vyjádřila již 19. ledna 2015 nesouhlas s tímto návrhem proto, že se s takovou kapitolou rozpočtově nepočítalo, kvůli administrativní zátěži. Ale je určitě faktem i to, že podobných skupin postižených bývalým režimem by se v naší společnosti našlo mnoho dalších. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které ale nemám žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Prosím. Pan poslanec Josef Hájek jako první přihlášený. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, někdy při přijímání zákonů člověk má takové dilema řídit se pocitem, anebo řídit se legislativou. Tady já pocitově cítím, že určitě ti vojáci mají morální právo a tady i nějaké finanční právo být kompenzováni. Ale to je ten morální pocit. Z druhé strany, už to tady nastínil kolega Sedlář zpravodaj, že tady hrozí velké riziko otevření Pandořiny skříňky. (Hluk v sále.)

Já patřím do té generace, která si pamatuje rok 1968. 1948 ne. Rok 1948 a 50. léta znám z historie. Ale rok 1968 si pamatuji velmi zřetelně, velmi jasně. Pamatuji si i učitele, kteří byli vyhazováni ze zaměstnání. Pamatuji si vedoucí pracovníky, kteří také byli vyhazováni. Byly to tisíce policistů, kteří byli vyhazováni. Takže skutečně ten dopad období vlády komunistů od roku 1948 do roku 1989 se dotkl možná statisíců lidí. Morálně tady chápu kolegu Sedu a další poslance, kteří tady dávají tento návrh, který se dneska dotýká zhruba 2 500 lidí. Je to relativně malá skupina. Ale těch skupin tady máme celou řadu.

I já patřím k těm, kteří byli postiženi. Byl jsem vyloučen z vojenské školy, bylo mi zakázáno z politických důvodů studovat vysokou školu. Taky mě to poznamenalo. A taky bych cítil, že mohu podpořit tady tuto skupinu. Ale z těch důvodů, že je tu opravdu nebezpečí otevření Pandořiny skříňky, tak tady to morální hledisko z mé strany jaksi musím upozadit, protože tady opravdu hrozí to, že by se zcela oprávněně mohly ozývat další skupiny obyvatelstva.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Josefu Hájkovi. Kdo dál do rozpravy? Vidím, že se hlásí paní poslankyně Rutová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Rutová: Velmi vám děkuji za slovo. Ráda bych oslovila Poslaneckou sněmovnu. Měla jsem tu čest mluvit s mnoha těmi lidmi, kteří byli postiženi po roce 1948 a po 1968, protože už toho taky pamatuji hodně. A vím, že ta skupina je čím dál menší. A když za mnou byli ti staří lidé v mé poslanecké kanceláři a prosili mě, aby až se bude tento zákon projednávat, který tady leží už přes dva roky, abych ho podpořila, tak tím toto činím. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Igor Jakubčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, naší povinností je děkovat lidem, kteří nějakým způsobem bojovali, kteří se nějakým způsobem zasloužili o to, abychom tady mohli být tak, jak jsme tady teď. A ti vojáci, ačkoli nebojovali v první linii, ačkoli nebojovali zbraněmi, tak se významným způsobem zasloužili o to, že naše republika vypadá, tak jak vypadá. A myslím si, že oni byli určeni k tomu, aby v případě konfliktu nasazovali svoje životy. Při vši úctě ke všem ostatním povoláním, myslím si, že vojáci jsou určeni k tomu, aby bojovali, aby nasazovali svoje životy. Oni byli připraveni ty svoje životy nasazovat.

A jak tady řekla paní kolegyně, ano, leží to tady dva roky. Za tu dobu z těchto lidí, kteří o toto žádají, je jich výrazně méně než polovina. Náklady na státní rozpočet jsou minimální, jsou marginální. A myslím si, že alespoň jako gesto bychom měli toto udělat a toto schválit. Děkuji. (Potlesk některých poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál v rozpravě? Nikoho nevidím. Rozpravu končím. Ptám se zástupce navrhovatelů, jestli má zájem o závěrečné slovo. (Nemá.) Pan zpravodaj? Nemá zájem o závěrečné slovo. Pane zpravodaji, kontrolujte mě, ale já jsem v rozpravě, ať byla do plusu, nebo do minusu, neslyšel žádný návrh na zamítnutí ani na vrácení. Budeme se zabývat pouze návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve se budeme zabývat návrhem na přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro obranu jako garančnímu výboru. Ptám se, jestli má někdo jiný návrh na garanční výbor pro tento tisk. Nikoho nevidím.

Budeme tedy hlasovat o přikázání garančnímu výboru, a to v hlasování pořadové číslo 142. Kdo souhlasí s tím, aby garanční výbor byl výbor pro obranu? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 142 ze 108 přítomných 83 pro, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání garančnímu výboru, a to výboru pro obranu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalším výborům. Má někdo další návrh na přikázání jiným výborům Poslanecké sněmovny? Ano, František Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Sociálnímu už jenom proto, aby vedli debatu o tom, kolik je případně dalších skupin postižených komunistickým terorem. To by se mohly přihlásit celkem oprávněně, jak tady o tom hovořil kolega Hájek. Takže sociálnímu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Výbor pro sociální politiku. Další návrh nevidím.

Budeme tedy hlasovat v hlasování pořadové číslo 143. Kdo je pro, abychom přikázali tento tisk výboru pro sociální politiku? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 143 z přítomných 109 pro 35, proti 30. Návrh nebyl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro obranu jako garančnímu výboru.

Jiným výborům přikázán nebyl a lhůta k projednání pro výbory je ze zákona 60 dnů. Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji zpravodaji a končím bod č. 90.

Podle schváleného pořadu schůze se po bloku prvních čtení pevně zařazených bodů budeme zabývat blokem druhých čtení a to je bod

30.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb.,
o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 801/- druhé čtení**

Požádám pana ministra spravedlnosti Roberta Pelikána a pana zpravodaje ústavněprávního výboru Jana Farského, aby zaujali místo u stolku zpravodajů. Pana ministra zároveň požádám o uvedení s tím, že konstatuji, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu, sněmovní tisk máte jako tisk 801/1.

Prosím, pane ministře, máte slovo. Vidím, že místo kolegy Farského se předseda výboru sám ujme zpravodajské zprávy. Omlouvám se, pane ministře, teď už můžete mluvit.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, předmětem předkládaného návrhu zákona je uvedení české právní úpravy do souladu se směrnicí č. 2013/48 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a tak dále.

Naše právo je v podstatě harmonizováno, je z větší části v souladu s touto směrnicí, jejíž implementační lhůta, to je možná to nejdůležitější sdělení, které pro vás mám, končí 27. 11. tohoto roku, čili máme čas na harmonizaci do 27. listopadu. Většina našeho práva je v souladu, zbývá doplnit několik více či méně technických drobností, které se týkají koneckonců jako materie celá zlepšení práv obviněného v kontextu evropských mezistátních přeshraničních trestních řízení. Tedy jde například o právo informovat třetí strany o omezení osobní svobody, právo na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady, umožnění takzvané dvojí obhajoby v předávacím řízení, tedy možnost osoby, o jejíž předání jde, zvolit si ve vyžadující ztrátě spolupracujícího obhájce, jehož účelem bude pomáhat obhájci v předávacím státě, a tak podobně.

Návrh je skutečně čistě harmonizační a povýtce technický, zlepšuje postavení našich občanů. Proto také aspoň v dosavadním průběhu projednávání nenarazil na žádné problémy ani pozměňovací návrhy. Více vám o tom asi řekne pan zpravodaj. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru spravedlnosti Robertu Pelikánovi. Vzhledem k tomu, že jsme ve druhém čtení, nemusíme hlasovat o změně zpravodaje. Pan předseda ústavněprávního výboru nám přednese zprávu o jednání ústavněprávního výboru, jakým způsobem se pozměňovací návrhy vyvíjely, a také nám je odůvodní podle jednacího řádu. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, zpravodajská zpráva bude, jak už naznačil pan ministr, velmi stručná. Výbor se

zabýval tímto tiskem na své schůzi 23. června tohoto roku. S ohledem na to, že se jedná do značné míry jak o technickou, tak o normu, kterou jsme vázáni vyššími právními předpisy, tak v tomto smyslu jsme nepřijali žádné pozměňovací návrhy a výbor doporučil Sněmovně schválit návrh tak, jak byl předložen. Tolik tedy zpravodajská zpráva. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi ústavněprávního výboru Jeronýmu Tejcovi za jeho zprávu. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa? Prosím, pan kolega Schwarz. Máte slovo.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobré odpoledne. Pane místopředsedo, chtěl bych jenom v rámci rozpravy sdělit, že budu mít pozměňovací návrh, přestože jsem to nestihl zpracovat na ústavněprávním výboru, jehož jsem členem, ale můj pozměňovací návrh se bude týkat takových tří jednoduchých věcí. Jedna je, že chci zpřesnit náležitosti poučení obžalovaného, pane ministře. Potom bych rád doplnil evropskou směrnici, kterou mám uvedenou pod čarou, a to poslední, aktualizovat účinnost, protože zákon tady leží delší dobu a 16. prosinec letošního roku si myslím, že bychom asi nestihli, takže můj pozměňovací návrh by chtěl aktualizovat účinnost. V podrobné rozpravě odkážu na číslo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál v obecné rozpravě? Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Ani pan ministr, ani pan zpravodaj nemá zájem. Zahajuji rozpravu podrobnou. Do té se přihlásil pan kolega Schwarz, takže ho vyzývám, aby načetl svůj pozměňovací návrh.

Poslanec Bronislav Schwarz: Jenom v rychlosti. Přihlásil bych se k pozměňovacímu návrhu, který jsem v rozpravě popsal. Je to sněmovní dokument č. 4836. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. To je dostatečné pro podrobnou rozpravu. Kdo dál v podrobné rozpravě? Nikdo. V tom případě se ptám, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Ani pan ministr, ani pan zpravodaj. Protože nepadl žádný návrh, o kterém bychom mohli ve druhém čtení hlasovat, končím druhé čtení tisku 801. Končím bod 30. Děkuji panu ministroví, děkuji panu zpravodaji.

Než budeme pokračovat, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to pana poslance Josefa Uhlíka od 12 hodin do konce dnešního jednacího dne.

Dalším bodem našeho jednání ve druhém čtení je

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb.,
o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 739/ - druhé čtení**

Než z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr životního prostředí Richard Brabec, požádám pana poslance Robina Böhnische, aby zaujal místo u stolu zpravodajů. Pane ministře, už máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji vám za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jenom krátce zopakuji důvody této poměrně velmi subtilní právní úpravy, jejímž cílem je odstranit nesystémovost a nelogičnost současné právní úpravy a vyloučit nárok na náhradu újmy za ztížení zemědělského nebo lesního hospodaření na pozemcích ve vlastnictví státu.

Vlastníkem pozemků, jichž se navrhovaná právní úprava dotýká, je stát, Česká republika. A tím, že bude ze zákona vyloučen vznik nároku na újmu vzniklou či trvající na pozemcích ve vlastnictví státu, omezuje stát výhradně své vlastnické právo, nikoliv vlastnické právo jiných subjektů. Tolik k té první výtce nebo námitce, která se objevila při diskusi ve výběrech.

Navržený princip, kdy je vlastnické právo omezeno se souhlasem vlastníka, je principem ústavně konformním. Omezení vlastnického práva je odůvodněné skutečností, že příjemci újmy za omezení hospodaření na pozemcích ve vlastnictví státu jsou výlučně subjekty, tedy státní podniky, které byly státem zřízeny za účelem zajišťování veřejného zájmu, a je tedy zcela proti zájmům státu jako vlastníka, aby jím zřízeným subjektům zároveň vyplácel újmu za omezení, jež z titulu ochrany přírody sám stanovil. Vytváří to pak nelogickou situaci, kdy vlastně, když to řeknu laicky, stát si bere peníze z jedné kapsy a dává je do druhé. My se tímto modelem snažíme jít podobnou cestou, jako má např. Slovensko, které rovněž vlastně vyloučilo náhradu újmy vyplácenou státním organizacím.

Náhrada tedy nebude vyplácena za újmu vzniklou nebo trvající na pozemcích ve vlastnictví státu.

Pokud jde o finanční přínos, tak po přijetí novel dojde ke snížení administrativní zátěže státních organizací, které nebudou žádat o náhradu újmy, což je přibližně milion korun za rok, a následně u orgánů pověřených administrací žádostí o újmu, což jsou téměř čtyři miliony korun za rok.

Toť vše k úvodu a samozřejmě jsem připraven se vyjádřit v případné diskusi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi životního prostředí Richardu Brabecovi a konstatuji, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán zemědělskému výboru. Usnesení výborů vám byla doručena jako sněmovní tisky 739/1 až 3. Nejprve požádám zpravodaje výboru pro životní prostředí Robina Böhnische, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případně

pozměňující návrhy odůvodnil. Poté požádám pana kolegu Šenfelda za zemědělský výbor. Nejdřív tedy pan kolega Böhnisch se svou zpravodajskou zprávou. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Rád bych vás seznámil s usnesením výboru pro životní prostředí, který byl výborem garančním v tomto případě a zabýval se sněmovním tiskem 739 na své 37. schůzi 30. června. Novelu odůvodnil pan náměstek Vladimír Mana, zpravodajem jsem byl já. Výbor pro životní prostředí schválil pozměňovací návrh, který je vtělen do sněmovního tisku 739/2, který jste obdrželi, a přijal standardní usnesení, kdy pověřil předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi PS, a zmocnil zpravodaje výboru, aby na schůzi PS podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto tisku. Toť zatím vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji výboru pro životní prostředí Robinu Böhnischovi a žádám zpravodaje zemědělského výboru poslance Josefa Šenfelda, aby nás informoval o projednání v tomto výboru, případně pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Josef Šenfeld: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, 125. usnesení zemědělského výboru ze 34. schůze ze dne 31. srpna t. r. k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 739. Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny PČR po úvodním slově náměstka ministra pro životní prostředí V. Dolejškého a zpravodajské zprávě poslance J. Šenfelda a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně PČR vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 739, zamítnout. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji zemědělského výboru. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám jako prvního přihlášeného pana poslance Petra Kudelu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Dobrý den, vážený pane předsedající, pane místopředsedo, pane ministře, dámy a pánové. Návrh na zamítnutí do zemědělského výboru jsem předložil já.

Navržená úprava v zásadě vytváří nerovnost vlastnictví a vyvolává právní nejistotu mezi hospodářskými subjekty. Má-li vlastnické právo všech vlastníků stejný zákonný obsah a ochranu, je v rozporu s Listinou upírat právo na náhradu újmy jedné skupině vlastníků a jiné skupině vlastníků takové právo ponechat.

Nárok na úpravu újmy nevzniká automaticky na základě vlastnictví pozemku se zákonným omezením, ale jen v případě jejího prokázání. Stávající právní úprava plně odpovídá stavu věci a zajišťuje relativně vyvážený stav mezi požadavky a účinnou ochranou přírody a krajiny. V případě přijetí novely zákona dle návrhu existují

omezení hospodaření a újmy z nich plynoucí fakticky nezaniknou, nýbrž budou dále trvat. Pouze je nebude možné uplatňovat jako dosud, čímž bude docházet nejen k negativnímu zkreslování výsledků hospodaření zejména správců lesů ve vlastnictví státu, ale též údajů o celkových nákladech, jež celou naši společnost ochrana přírody stojí. Současně bude odstraněn jediný účinný nástroj hodnocení nezbytnosti omezujících požadavků, které vznášejí orgány ochrany přírody. Znění zákona po případné novele by totiž orgánům ochrany přírody umožňovalo na pozemcích ve vlastnictví státu požadovat další omezení hospodaření a produkce dříví bez jakéhokoli limitu.

Jenom ještě tady upozorním, že podle geoporostových analýz uskutečňovaných v roce 2014 bylo zjištěno, že z 2,5 mil. ha lesních pozemků v České republice spadá do některého z ochranných režimů podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, celkem asi jeden milion hektarů, což činí více než 36 %. Z toho důvodu jsem navrhl zamítnutí tohoto návrhu zákona

K tomuto návrhu zákona byly přidány také dva pozměňující návrhy pana poslance Kotta a musím říci, že kombinace je celkem nešťastná, protože byť navrhuji zamítnutí návrhu zákona jako celku, pozměňovací návrhy pana poslance Kotta bych vřele doporučil k přijetí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Návrh na zamítnutí padl, ale ten se ve druhém čtení nehlasuje. Zatím nemám žádnou další přihlášku do rozpravy. Ptám se, kdo další. Pokud nikdo, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Není tomu tak. Otevírám rozpravu podrobnou. Do té také nemám žádnou přihlášku. Ale vidím přihlášku pana zpravodaje a ptám se, jestli pan kolega Kudela chce také v podrobné rozpravě. Není tomu tak. Pane zpravodaji, máte slovo v podrobné rozpravě.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji, pane místopředsedo. Nebývá to tady zatím zvykem, je to věc, na kterou jsme si ještě úplně nezvykli, ale vzhledem k tomu, že tady nepadly žádné pozměňovací návrhy, ty existují vlastně jenom v usneseních výborů a existuje z výboru zemědělského návrh na zamítnutí, dovolil bych si využít § 94a odst. 4 jednacího řádu PS a navrhnout, aby se garanční výbor pro životní prostředí již návrhem znovu nezabýval.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Pak pokud nepadne veto nejméně 20 poslanců nebo dvou klubů, tak samozřejmě to je věc, která je hlasovatelná.

Rozhodneme v hlasování číslo 144, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro návrh pana zpravodaje výboru pro životní prostředí, aby se tím znovu výbor nezabýval vzhledem k tomu, že nepadl žádný návrh ve druhém čtení v podrobné rozpravě v Poslanecké sněmovně, to znamená, že není třeba posuzovat jiné návrhy. Kdo je proti? Děkuji.

Z přítomných 116 pro 67, proti 1. Návrh byl přijat a garanční výbor má tedy ušetřenu práci.

Protože není další návrh na hlasování, končím druhé čtení tohoto návrhu bodu číslo 35, tisk 739. Děkuji panu ministru životního prostředí a děkuji oběma zpravodajům.

Dále bychom se měli zabývat bodem číslo 36. To je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, ale tam je pověřen vládou pan ministr Jan Mládek, ten je řádně omluven a nemám doručeno žádné usnesení vlády, kterým by byl pověřen jiný z ministrů, a tak mi nezbývá nic jiného než dát bod 36 na konec bloku druhých čtení.

V tom případě můžeme pokročit k bodu

38.

**Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb.
/sněmovní tisk 144/ - druhé čtení**

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali dne 5. prosince 2014 na 23. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme přerušili obecnou rozpravu. Byla to pauza poslaneckých klubů TOP 09 a ODS. Dne 20. června 2014 na 10. schůzi Poslanecké sněmovny byl tento tisk přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru. V přechodném ustanovení novely našeho jednacího řádu se uvádí, že není-li při projednání návrhu zákona předloženého Poslanecké sněmovně před účinností novely zřejmé, který výbor je garančním, garanční výbor určí Poslanecká sněmovna. V daném případě byl návrh zákona přikázán pouze ústavněprávnímu výboru jako jedinému výboru, a je proto zřejmé, že tento výbor je výborem garančním. Nemusíme tedy o určení garančního výboru hlasovat. Připomínám, že usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 144/2.

Ještě než požádám kolegu Foldynu a Vondráčka, aby zaujali místo u stolu zpravodajů, evidují přednostní právo předsedy klubu KDU-ČSL Jana Miholy. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Vážený pane předsedající, já si dovoluji požádat o pauzu na poradu poslaneckého klubu KDU-ČSL v délce 40 minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu KDU-ČSL. Vyhovím mu podle zvyklostí a jednacího řádu a v tom případě vzhledem k původní dohodě i přeruším jednání Poslanecké sněmovny do úterý 13. září s tím, že konstatuji, že jako první bod jednání by měla být zdravotnická povolání – tisk 723 ve druhém čtení, a zákon o léčivech – bod 24 a další, pokud samozřejmě pořadí nezměníme.

Přeji vám hezké odpoledne, hezký víkend a těším se s vámi v úterý na shledanou.
(Jednání skončilo v 13.24 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

13. září 2016

Přítomno: 170 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Z členů vlády vidím jen ministra kultury, ostatní, věřím, že dorazí. Zahajuji další jednací den 49. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás tady vítám.

Žádám vás, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty nebo kdo ji má vydanou. Paní poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová má náhradní kartu číslo 8. Pan kolega Černoch – náhradní karta číslo 10.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Margita Balaščíková z pracovních důvodů, Martina Berdychová z pracovních důvodů, Alexander Černý z osobních důvodů, Radim Fiala z pracovních důvodů, Pavel Havíř z osobních důvodů. Jana Hnyková do 16 hodin z pracovních důvodů, Jitka Chalánková z osobních důvodů, Vítězslav Jandák z rodinných důvodů, Martin Komárek od 16.30 z osobních důvodů, Věra Kovářová do 17 hodin z osobních důvodů, Michal Kučera z osobních důvodů, Stanislav Mackovík z pracovních důvodů, Miroslava Němcová bez udání důvodu, Igor Nykl ze zdravotních důvodů, Zuzana Šánová do 17 hodin z pracovních důvodů, Josef Šenfeld z osobních důvodů. Ze zdravotních důvodů se omlouvá Ladislav Šíncel, z důvodu zahraniční cesty Karel Tureček, z pracovních důvodů Dana Váhalová, z osobních důvodů do 16 hodin Jan Volný, ze zdravotních důvodů Václav Votava, ze zdravotních důvodů Markéta Wernerová a z osobních důvodů Jiří Zemánek.

Z členů vlády se na dnešní odpoledne omlouvají: z pracovních...

Já vás, paní poslankyně, páni poslanci, žádám o klid, abych nemusel znovu načítat omluvy ministrů, protože pak se tady množí dotazy, kdo že z ministrů se omlouvá. Předpokládám, že to chcete slyšet. (Po chvilce.) Tak já počkám, až se sníží hladina hluku. (Opět krátká odmlka.) Stále mají někteří času dost. Diskuse probíhá i v sále.

Pan kolega Tejc má náhradní kartu číslo 17.

Budu pokračovat omluvami členů vlády. Z pracovních důvodů se omlouvá ministr životního prostředí Richard Brabec, ministr vnitra Milan Chovanec z pracovních důvodů stejně jako ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová, ministr dopravy Dan Ťok, ministryně školství Kateřina Valachová a ministr zahraničí Lubomír Zaorálek.

To jsou všechny omluvy, které došly předsedovi Poslanecké sněmovny.

Náhradní kartu číslo 15 má poslanec Ondráček.

Budeme pokračovat, a to informacemi o návrzích, na kterých se shodlo dnešní politické grémium. Navrhujeme tyto změny ve schváleném pořadu schůze:

Zařadit nový bod do programu probíhající schůze – žádost Policie České republiky o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání poslankyně Aleny Nohavové podle § 12 odst. 2 jednacího řádu. Podotýkám, že podle zákona Sněmovna rozhodne o takové žádosti na své první následující schůzi, kdy byla taková žádost doručena. Tento bod bychom zařadili pevně na pátek 16. září jako první bod jednání.

Dále politické grémium navrhuje zařadit bod 205, sněmovní tisk 894, úmluva, tedy mezinárodní smlouva v prvním čtení, o obchodování s lidmi zkráceně, zařadit pevně na čtvrtek 15. září po již pevně zařazených bodech, to znamená po bodu 204, tedy před zprávou. Jde o sněmovní tisk 887.

Dále politické grémium navrhuje pevně zařadit bod 170, jde o sněmovní tisk 798, jde o senátní návrh zákona o státní službě v prvním čtení, pevně v pátek 16. září jako čtvrtý bod jednání po již pevně zařazených bodech.

To je z politického grémia vše. Přehled zbývajících bodů vám byl rozdán na lavice.

Mám přihlášky ke změně pořadu. S přednostním právem se hlásí pan poslanec Pavel Kováčik, připraví se pan předseda volební komise Martin Kolovratník. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené torzo vlády, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás požádal o pevné zařazení bodu 37, to je návrh poslanců Vojtěch Filipa, Pavla Kováčika, Miroslavy Vostré, Karla Šidla, Reně Čípa a Václava Snopka na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Bůžehr, sněmovní tisk 226, druhé čtení, na dnešek jako třetí bod našeho pořadu.

Pro upřesnění a vaše lepší uvědomění dodávám, že jde o návrh, který i vládní koalice avizovala, že jej nese, že jej bude připravovat, a na kterém jsme se nakonec na politickém grémium shodli, resp. proběhla informace, že rychlejší cesta bude použít tento tisk, který zde leží drahně měsíců, zvláště když znění tohoto tisku je s tím vládním připravovaným, resp. navrženým zněním totožné, nebo téměř totožné. Čili prosím o podporu tohoto návrhu, tak, abychom mohli celou tu věc projednat ve prospěch ekonomiky České republiky co nejdříve. Děkuji za pozornost a za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu KSČM Pavlu Kováčikovi. Žádám pana předsedu volební komise Martina Kolovratníka, aby nám přednesl návrhy volební komise, zařazení bodů. Připraví se pan kolega Martin Lank.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, přeji vám krásné slunečné odpoledne. Jménem volební komise po předběžném předjednání se zástupci politického grémia si vás dovoluji poprosit o přijetí následujícího návrhu: pevné zařazení volebního bodu č. 213, je to Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny, a to jako poslední bod tohoto týdne,

to znamená na pátek na 13 30 hodin. Ještě jednou zopakují: bod č. 213 Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Je to bod, který se hlasuje veřejným hlasováním tady v sále, poslední bod v pátek ve 13.30. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi volební komise za návrh. Nyní pan poslanec Martin Lank. Připraví se pan poslanec Tomio Okamura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo. Krásné odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové.

Já bych si dovilil navrhnout dnes jako čtvrtý bod jednání, a tedy za informaci předsedy vlády o dohodě s Tureckem, zařadit bod č. 153, sněmovní tisk 833, což je zákon o pobytu cizinců z nebezpečných zemí. Tento návrh přímo souvisí s prolomením vízového styku s Turky.

Podle tohoto návrhu, pokud Evropská unie schválí bezvízový styk pro Turecko nebo jiné nebezpečné státy, měla by vláda vyhlásit seznam nebezpečných zemí. Jejich občané by pak svůj pohyb museli hlásit na ohlašovnicích, což je právě pro vízový styk jakýsi ekvivalent. Díky tomu bychom alespoň měli dobrý přehled o tom, kdo se na území České republiky pohybuje, a českým bezpečnostním složkám to umožní monitorovat rizikové jedince z nebezpečných zemí. My věříme, že Sněmovna bezvízový styk s Tureckem zase odmítne. Alespoň v to doufáme. Tento návrh by pak byl dalším logickým krokem k tomu, jak zajistit bezpečnost České republiky přede terorismem. Upozorňuji, že tento návrh se nevztahuje pouze na Turecko, ale na všechny země, které jsou pro nás nebezpečné a u kterých Evropská unie plánuje zrušit víza. Stejně bouřlivá diskuse jako u Turecka se vede například i vůči Ukrajině nebo Kosovu.

Já vás žádám, abyste při hlasování o tomto návrhu mysleli především na bezpečnost našich občanů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Lankovi. Dále je pan poslanec Tomio Okamura, připraví se pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, žádám o zařazení mimořádného bodu na program schůze Poslanecké sněmovny s názvem Přijímání migrantů českou vládou a výzva k odmítnutí bezvízového styku pro Turky. Rád bych tímto bodem doplnil již odsouhlasený nový bod dnešního programu, který si prohlašovala vládní koalice.

Musím na adresu Sobotkovy vlády říci, že ani chytrá horákyň by to nevymyslela lépe. Vládní koalice si na dnešek sama sobě zařadila bod, který má před krajskými volbami přesvědčit voliče, že koaliční strany jsou proti přijímání migrantů a proti neregulovanému vstupu islamistů z Turecka. Absolutní opak je však pravdou. Vláda migranty přijímá, a dokonce odsouhlasila bezvízový styk Turecku a podporuje

sblížovací jednání mezi Evropskou unií a Tureckem. Uvidíte za malý okamžik, že mám pravdu. Nic se totiž nemění na rozhodnutí Sobotkovy vlády nelegální africké, arabské migranty a migranty z nekompatibilních kultur přijímat. Vláda už přichod několika tisíc migrantů odsouhlasila a kontinuálně migranty do České republiky přijímá. Bude tomu tak i nyní během celého podzimu.

Naše hnutí Svoboda a přímá demokracie – SPD s tímto jednáním vlády samozřejmě absolutně nesouhlasí. Sobotkova a Babišova vláda před týdnem odsouhlasila další půlmiliardu na trvalou integraci těchto migrantů do České republiky. Přitom všichni dobře víme, že integrace lidí, kteří po staletí žili a žijí v jiné kultuře, v jiném kulturním a hodnotovém systému, je nemožná. To ukazují zkušenosti ze všech západních zemí. Vláda je slepá a hluchá. To opravdu všichni ti ministři nevědí, že jeden z nejzákladnějších příkazů proroka Mohameda platný pro všechny muslimy je, že jeho příkazy jsou neměnitelné, nereformovatelné a věřící je musí plnit doslova? Nelze tedy přinutit muslima, aby respektoval ženu jako plnohodnotného člověka, stejně tak aby nepovažoval za zločince gaye a lesby. Nelze tedy přinutit muslima, aby uznal, že je jakýkoliv náš zákon nadřazený zákonu, který projevil Mohamed.

Pokud jde o Turecko, dnes už konečně není tajné, že Turecko je země, která spěje k islamistické diktatuře a nemá co pohledávat v Evropské unii a je pro Evropu dlouhodobě bezpečnostním rizikem. Vzpomeňme jen, že vojensky napadlo i jiného člena NATO, Řecko, a dones vojensky okupuje další zemi Evropské unie, Kypr.

Dámy a pánové, navrhuji jako nový bod programu bod, na kterém bychom prodiskutovali a schválili výzvu Sobotkově vládě, která bude vyjadřovat skutečnou vůli občanů a bude mít i reálný význam. A teď se vašim hlasováním ukáže, jestli to vládní koalice myslí skutečně vážně s odmítnutím migrantů a s postojem vůči Turecku a jestli to myslí opravdu vážně.

Navrhuji diskutovat v rámci odsouhlaseného bodu, který navrhuji, o tomto textu rezoluce, který navrhuje naše hnutí SPD: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá vládu, aby ihned ukončila dobrovolné přijímání všech migrantů, kteří nelegálně vstoupili na území Evropské unie, všech migrantů islámského vyznání, a to i na základě kvót Evropské unie, a takové migranty, kteří již pobývají na území naší republiky, vrátila do země původu nebo země, z níž do České republiky vstoupili. Dále Sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby iniciovala jednání o ukončení přístupových rozhovorů o vstupu Turecka do Evropské unie a zamítnutí bezvízového styku Turecka do zemí schengenského prostoru."

To je náš návrh našeho hnutí SPD a to je to řešení, které považujeme za správné a absolutní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tomio Okamurovi. Nyní s přednostním právem, pane předsedo, předseda klubu sociální demokracie Roman Sklenák, potom řádně přihlášený pan kolega Antonín Sed'a. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Dobrý den kolegyně a kolegové, já musím pana poslance Okamuru zklamat. V hlasování se bohužel nic neukáže, protože jménem poslaneckého klubu sociální demokracie a ANO 2011 vetuji zařazení tohoto bodu. Všichni víte, že máme dnes jako třetí bod zařazen bod k podobnému, ne-li stejnému tématu. Tam jistě pan poslanec může navrhnout jakékoliv usnesení a může o něm být hlasováno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Antonín Sed'a, připraví se pan poslanec Novotný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Jako zpravodaj k sněmovnímu tisku 226, to znamená bod číslo 37, k návrhu, který tady přednesl předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik, sděluji, že garanční výbor pro obranu tento sněmovní tisk ještě neprojednal.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Novotný.

Poslanec Josef Novotný: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, říká se, že vytrvalost přináší růže. Takže znovu mi dovolu, abych navrhl zařazení pevného bodu na pátek jako třetí bod, a to bod číslo 49 Návrh zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, tzv. krajská známka. Nebudu tady znovu vysvětlovat, i když asi by to bylo dobře, abych znova vysvětlil, jaké to přinese výhody pro občany, jaké to přinese výhody pro státní kasu, ale doufám, že už jste se s tím všichni seznámili a tento můj návrh podpoříte. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Novotnému. Kdo dále do rozpravy? Pokud nikdo, tak budeme postupovat podle předložených návrhů s tím, že nejdříve budeme hlasovat, pokud nikdo nemá žádné námitky o třech pevně zařazených bodech z politického grémia, to znamená pevně zařazený jako první bod v pátek 16. září Žádost Policie České republiky o vyslovení souhlasu s trestním stíháním poslankyně Aleny Nohavové, za druhé zařadit na čtvrtek jako pevně zařazený bod za bod 204 bod 205 tisk 894 a za třetí pevně zařadit na pátek 16. září bod 170 tisk 798, to je státní služba ze Senátu.

Ještě pan poslanec Novotný se hlásí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Novotný: Omlouvám se, ale podíval jsem se na program a tam jsem měl pouze dva body, takže jsem navrhl zařazení jako pevně zařazený jako třetí bod ten návrh zastupitelstva. Měním to na to po pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tomu rozumím, ale nejdříve musíme odhlasovat ty věci a potom podle toho bude pořadí tak, jak to bude odhlasováno.

Podle mého soudu to nemění nic na tom vašem návrhu, který je legitimní a který můžeme tak odhlasovat, protože se bude hlasovat až poté.

Kolega Sed'a se hlásí ještě jednou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Já se musím kolegyním a kolegům omluvit, protože my jsme opravdu ten sněmovní tisk 226 projednali na té minulé schůzi, takže pan Kováčik má pravdu. Může být zařazen. Lhůta 60 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já bych na to upozornil. Proběhlo to 1. září a je to vyřízeno, sněmovní tisk máte usnesení výboru.

Nikdo nenamítá, že můžeme hlasovat ty tři body najednou, jedním hlasováním? Pokud ne, zahájil jsem hlasování číslo 145 a ptám se, kdo je pro tyto tři pevně zařazené body na čtvrtek a pátek tohoto týdne. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 145 z přítomných 157 pro 149, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní bychom hlasovali o návrhu Pavla Kováčika o pevném zařazení bodu číslo 37 jako třetího bodu dnešního odpoledního jednání.

Hlasování číslo 146 jsem zahájil a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 146 z přítomných 159 pro 40, proti 64. Návrh nebyl přijat.

Dalším návrhem je návrh pana předsedy volební komise o pevném zařazení bodu 213, změny v orgánech Sněmovny, na pátek ve 13.30.

Zahájil jsem hlasování číslo 147 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 147 z přítomných 160 pro 150, proti 1. Návrh byl přijat. Budeme se tedy volebními body zabývat v pátek ve 13.30.

Dalším návrhem je návrh pana poslance Martina Lanka zařadit pevně tisk 833 bod 153, zákon o pobytu cizinců, jako čtvrtý bod po projednání informace předsedy vlády o migraci dnes odpoledne.

Zahájil jsem hlasování číslo 148 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 148 z přítomných 160 pro 49, proti 69. Návrh nebyl přijat.

Bod, který navrhl pan poslanec Tomio Okamura, nelze hlasovat, protože veto k zařazení nového bodu přednesly dva poslanecké kluby.

Nyní tedy budeme hlasovat poslední návrh, který byl předložen, a to aby v pátek jako třetí pevně zařazený bod byl tisk zabývající se zákonem o pozemních komunikacích, návrh Karlovarského kraje na změnu zákona č. 13/1997 Sb.

Rozhodneme v hlasování 149, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

Je to hlasování pořadové číslo 149. Z přítomných 160, pro 67, proti 62. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny návrhy na změnu pořadu schůze, a můžeme se tedy zabývat schváleným pořadem tak, jak byl svým způsobem upraven, i když se úprava netýká dnešního dne.

Prvním bodem našeho dnešního odpoledního jednání bude bod 23. Je to

23.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 723/ - druhé čtení

Požádám pana ministra Svatopluka Němečka, ministra zdravotnictví, aby předložený návrh uvedl. Ještě, než mu udělím slovo, požádám, aby místo u stolku zpravodajů zaujal pan poslanec David Kasal, který je zpravodajem tisku. (Silný hluk v sále.)

Pane ministře, stále vám neudělím slovo. Trvám na tom, aby se sněmovna uklidnila. Pokud vedete jiné diskuze, než je otevřený bod 23, prosím v předsáli. Nebo vyhlásím přestávku. Děkuji. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych uvedl projednávání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, v rámci jeho druhého čtení.

Chtěl bych na úvod opětovně zdůraznit, že předkládaný návrh zákona si klade za cíl především stabilizovat a zkvalitnit systém specializačního vzdělávání a vzdělávání v nástavbových oborech lékařů, zubních lékařů a farmaceutů, neboť stávající nastavení systému vzdělávání bylo vyhodnoceno jako jeden z důvodů odchodu zejména čerstvých absolventů do jiných států, kde jsou podmínky pro účastníky vzdělávání nastaveny příznivěji, například kratší délkou specializačního vzdělávání.

Podrobně byl obsah návrhu prodebatován již při prvním čtení. Nebudu tedy znovu popisovat všechny změny, které přináší. Chtěl bych se však vrátit k jednomu snad z nejvíce diskutovaných témat, které zaměstnalo i výbor pro zdravotnictví, a tím je obor praktické lékařství pro děti a dorost. V první řadě jsem nucen znovu uvést, že nejde o zrušení oboru praktické lékařství pro děti a dorost, jak je toto téma, zejména ve sdělovacích prostředcích, diskutováno. Tento obor bude spojen s oborem pediatrie a bude vytvořen jeden společný vzdělávací program pediatrie jak pro lékaře v nemocnicích, tak v ambulancích. Institut registrujícího poskytovatele zdravotních služeb, jak je upraven zákonem o zdravotních službách, zůstává zachován. Na ambulantní péči o naše děti se tedy pro rodiče nic nezmění. Už dnes lékař ve

specializační přípravě v oboru praktické lékařství pro děti a dorost absolvuje tři roky na dětských lůžkových odděleních a jeden rok praxe v zařízení praktického lékaře.

Z více než dvou tisíc praktických lékařů pro děti a dorost v České republice je pro specializační vzdělávání akreditováno přibližně jen dvě stě ambulancí praktických lékařů. Takto není dostatečným způsobem zajištěna praxe v ambulanci praktického lékaře ani pro lékaře ve specializační přípravě v základním oboru praktické lékařství pro děti a dorost, a to ani přes poskytování dotace na rezidenční místo. K tomuto tématu chci též podotknout, že lékaři, kteří dnes působí v ordinaci praktického lékaře pro děti a dorost, absolvovali dřívější stupeň vzdělávání, kdy existovala jednotná pediatrie.

Závěrem bych rád zmínil, že výbor pro zdravotnictví, který návrh projednal, k němu přijal usnesení, kterým Poslanecké sněmovně doporučuje vyslovit souhlas s tímto vládním návrhem ve znění jím přijatého komplexního pozměňovacího návrhu, který však původní návrh nepřepracovává zásadním, ale spíše jen dílčím způsobem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zdravotnictví Svatopluku Němečkovi a konstatuji, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Usnesení výboru vám byla doručena jako sněmovní tisky 723/1–3. Proto teď žádám zpravodaje výboru pro zemědělství pana poslance Davida Kasala, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, vážení poslanci, vážené poslankyně, dovoluji, abych vás seznámil s usnesením výboru pro zdravotnictví z 39. schůze ze dne 7. září 2016 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 723.

Po úvodním slově pana doktora Radka Policara, náměstka ministra zdravotnictví pro legislativu a právo, a zpravodajské zprávě poslance Davida Kasala a po rozpravě výbor pro zdravotnictví

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 95/2014 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 723, ve znění přijatého komplexního pozměňovacího návrhu;

II. doporučuje Poslanecké sněmovně na začátku rozpravy ve druhém čtení hlasovat o tom, aby za základ dalšího projednávání byl vzat komplexní pozměňovací návrh obsažený v usnesení výboru;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi výboru pro zdravotnictví;

IV. zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za zpravodajskou zprávu. Ještě než otevřu rozpravu – kolegyně Hnyková, která byla omluvena do 16 hodin, ruší svou omluvu od 14.20, kdy dorazila.

Můžeme pokračovat. Otevírám obecnou rozpravu a mám tu několik přihlášek. Jako první se přihlásil pan poslanec Leoš Heger, dále se hlásí s řádnou přihláškou pan zpravodaj David Kasal a další kolegové a kolegyně. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přeji vám hezké odpoledne. Dovolte mi, abych řekl nejprve pár slov obecných a potom představil některé další pozměňovací návrhy.

Příprava novely zákona č. 95/2004 Sb., zabrala téměř dva roky a ty roky byly provázené velmi efektivní, byť dlouhou diskusí, která vyústila nakonec v podání komplexního pozměňovacího návrhu již zde jmenovaných poslanců. A já za sebe musím říct, že s tím návrhem z velké části souhlasím a myslím si, že zlomil ty největší ostny, i když ne úplně všechny, ale přece jenom celou řadu z těch velmi podstatných. Věřím, že budeme moci jako klub TOP 09 a Starostové pro tento zákon nakonec hlasovat, i když možná se někde názory budou ještě trochu lišit.

Já jsem podával na zdravotní výbor celkem osm pozměňovacích návrhů, které se týkaly spíš drobnějších úprav zákona, ne těch nejpodstatnějších, které reprezentuje struktura oborů, která se dostává do zákona, a z ní je potřeba mít obrovský respekt a založit ji dobře a dlouhodobě. A to zatím vypadá velmi dobře. Další návrhy se týkaly některých věcí drobnějších. A protože z velké většiny, nebo zcela unisono byly ve výboru přehlasovány, tak jsem si dovolil jeden z těchto návrhů mírně upravit a předložit znovu. Jeden jediný z těch osmi předkládám ještě jednou s doplněnou argumentací a jeden je nový. A já bych si je dovolil krátce představit.

První návrh se týká funkčních kurzů, které jsou součástí toho komplexního pozměňovacího návrhu. Dovolil jsem si tam v § 21i v odst. 3 přidat jeden poznatek, na který upozornila Česká stomatologická komora. Ten poznatek se týká projednávání způsobu, jakým se zavedou funkční kurzy do registru kurzů. U stomatologů speciálně a v některých asi vzácnějších případech i v jiných oborech dochází k situaci, že funkční kurzy budou moci být organizované pro lékaře s odbornou způsobilostí, nikoliv tedy se specializovanou, ale odbornou, protože stomatologové mohou samostatně s touto odbornou způsobilostí pracovat již po promoci po nějaké krátké praxi. A tam dochází k tomu, že v té standardní proceduře, která je navržena v citovaném § 21i, ministerstvo před rozhodnutím vyžaduje

posouzení akreditační komise. Pro odbornou způsobilost nejsou akreditační komise zřízeny, a proto navrhuji, aby v takovémto případě ministerstvo mělo pravomoc požádat příslušnou profesní komoru, v tomhle případě stomatologickou, o vyjádření namísto té komise akreditační. To je zhruba všechno k tomuto návrhu.

Další návrh se týká souběhu vzdělávání. Vedla se poměrně kontroverzní diskuse o tom, jestli se má povolit tak trochu nad rámec evropské směrnice o vzdělávání v našem prostředí po absolvování odborného kmene možnost studia nástavby nad kmenem pro dva specializační obory najednou. Já jsem byl velmi proti, celá řada kolegů a kolegyně však s tím neměla problém, takže tato verze, že souběžné obory budou, prošla v komplexním pozměňovacím návrhu. A já jsem si dovolil trochu zpřísnit zaměstnavatelské podmínky, za kterých tento režim by mohl být povolen. Ty podmínky spočívají zejména v tom, že lékař by musel pracovat na plný úvazek. Protože jinak se může vzdělávat v tom specializačním vzdělávání až jenom na poloviční úvazek, a dokonce v některých případech, které se týkají mateřských nebo otcovských dovolených, by se mohl vzdělávat na úvazek 0,2. Já si myslím, že souběh dvou specializací bude tak náročné studium, že by mělo být limitováno pouze na plný úvazek. Bude se pravděpodobně týkat stejně jenom několika velmi málo jedinců, byť schopných. Ale získávání zkušeností ve specializačním studiu spočívá nejenom v teoretických znalostech, ale v získávání dovedností při jednotlivých výkonech a také zejména získávání zkušeností a ty musí být získávány nad velkým množstvím pacientů.

Třetí pozměňovací návrh se týká kontrolní činnosti Ministerstva zdravotnictví. Ministerstvo souhlasilo v rámci komplexního pozměňovacího návrhu, aby byly kontrolní pravomoci rozšířeny i na akreditační komise, pokud s tím bude ministr souhlasit. A já navrhuji, aby se toto zmocnění mohlo týkat i zástupců příslušných pověřených organizací, které vzdělávání organizují.

Tolik tedy mé tři pozměňovací návrhy a přihlásím se k nim v podrobné rozpravě podle čísel v systému. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leoši Hegerovi a nyní s řádnou přihláškou pan poslanec David Kasal. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Přípraví se paní kolegyně Pastuchová.

Poslanec David Kasal: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, vážení kolegové a kolegyně, dovoluji, abych se také zpočátku nejdříve obecně vyjádřil k celkovému návrhu a k němu potom následně vyplývajícím pozměňovacím návrhům, se kterými za vámi přicházím a kterým potom načtu v podrobné rozpravě.

Základní a hlavní změnou, proč byl vlastně tento zákon měněn, je vyřešení požadavku na redukci původně vysokého počtu základních oborů – těch bylo 96. V pozměňovacím návrhu je jich 43 a důležité je také to, že budou zaznamenány přímo v zákoně jako takovém.

Vycházelo se z hlediska kompatibility z evropské směrnice 2005/36/ES, která jasně stanovuje, jaké obory jsou kompatibilní po Evropě, a je to důležité pro vzdělávání našich lékařů a jejich uplatňování v zahraničí. Současné ukotvení

základních oborů přímo v zákoně přispěje ke stabilitě a přehlednosti celého systému. Společně s redukcí počtu základních oborů bylo přikročeno také k racionálnímu zkrácení doby vzdělávání většiny oborů i s ohledem na pokračující feminizaci zdravotnictví, která problémy ve zdravotnictví ještě více zvyrazňuje.

Nesmírně důležitou součástí změn je také zjednodušení a zefektivnění systému akreditací, k němuž slouží nově zřizované vzdělávací rady lékařů a paritní zastoupení odborníků v nově složených akreditačních komisích, na kterém se podílejí jak fakulty, lékařská komora, tak i ministerstvo na návrh odborných společností. Ty se budou odpovědně podílet na vývoji daného oboru jako celku a ne jen úzké skupiny odborníků.

Nyní ještě k některým dalším změnám, které zákon přináší. Délka vzdělávání v základním kmenu bude prodloužena na třicet měsíců a bude ukončena zkouškou podobně, jako tomu bylo v bývalém systému prvního a druhého stupně atestace. Lékaři po složení zkoušky získají odpovídající kompetence pro práci v daném zařízení. Důležitou změnou, která bude reflektovat již zmíněnou feminizaci, bude umožnění vzdělávání osobám na rodičovské dovolené, kdy jejich rozsah pracovní doby musí odpovídat úvazku 0,2.

Součástí návrhu je také upřesnění činnosti lékařů s odbornou specializací a s odbornou způsobilostí ve vztahu k institutům odborného dohledu a dozoru, tzn. to, aby se lékaři, kteří jsou po fakultě, nastoupí do nemocnice, mohli podílet na fungování daného zařízení, mohli být zařazováni do služeb, a i ti, kteří nad nimi jaksi dozírají a školi je, tak aby to pro ně nebyla otročina, protože řada školitelů v menších nemocnicích sama slouží pět až služeb měsíčně a k tomu zajišťuje příslužby u těchto lékařů ve službách, takže z tohoto pohledu je velmi důležité zaměřit se i na toto.

Dovolím si zmínit se i mírně o problému s praktickými lékaři pro děti a dorost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane kolego, já vás opět přeruším a požádám sněmovnu znovu o klid. Jde o obecnou a podrobnou rozpravu ve druhém čtení a rád bych, abychom se vzájemně respektovali a poslouchali se. Pokud diskutujete něco jiného, tak prosím v předsáli. Děkuji. Pokračujte.

Poslanec David Kasal: Jenom dva argumenty ohledně tohoto oboru. Jistě jste všichni slyšeli argumenty o tom, že obor PLDD, resp. spojení pediatrie do jednoho oboru, bude mít za následek zrušení PLDD jako takového a zrušení praktických lékařů. Ostatně mnoho poplašných mailů jsem dostal nejen já, ale myslím si, že i vy na své mailové adresy.

Chci tady jasně říci, že se bavíme o zákonu o vzdělávání lékařů. Nejedná se a nemluvíme zde o struktuře péče o vzdělávání. Aby ale bylo úplně jasno a abych rozptýlil obavy, jak vás kolegů, tak i lékařů, po domluvě s Ministerstvem zdravotnictví budu iniciovat přijetí zákona, po kterém volali i kolegové praktičtí lékaři pro děti a dorost, zákona o péči o dítě a o matku, který bude zachycovat strukturu péče v naší republice, tzn. jak péče primární, která je nedílnou součástí péče o naše děti, péče nemocniční a péče ve specializovaných ordinacích. To, co je psáno, že naženeme pacienty do nemocnic, to vám můžu s klidným srdcem říci, že pokud by

se to mělo opravdu stát, tak ty nemocnice už v tuto chvíli to zvládají jen s vypětím všech sil, takže není to pravda a tímto nabízím pomocnou ruku, abychom vyřešili tento problém.

Podstatné ale je to, že ta změna odpovídá i duchu celého zákona. V celém zákonu jde o to, aby došlo k zjednodušení a zastupitelnosti a prostupnosti jednotlivých oborů. V současné době nemohou lékaři z nemocnic pracovat v terénu, nemohou pracovat v ambulanci. Zajímavé ale je, pokud si praktický lékař pro děti a dorost potřebuje vybrat dovolenou, tak mu jsou vhodné i lékaři z oddělení, kteří nemají ani kmen, tzn. mají třeba rok praxe. Naopak praktický lékař pro děti a dorost nemůže dle platné legislativy samostatně pracovat v nemocnici, což je velký problém při zajišťování např. pohotovostních služeb v nemocnicích, a tím péče o naše pacienty v nočních hodinách.

Na závěr, protože si myslím, že jsou vždycky důležitá čísla. Jsou to čísla, která jsou získána z IPVZ. Tak jak vystupují lékařky a zastupují dva tisíce lékařů praktiků pro děti a dorost, tak k dnešnímu dni, 13. 9., bylo podle nového schématu z roku 2004 vyškolen 224 lékařů. Všichni ostatní do těch dvou tisíc byli vyškoleni podle starého systému, kdy byla jedna atestace, která jednak opravňovala lékaře sloužit v terénu, a současně opravňovala, že mohli jako sekundární lékaři pracovat v nemocnicích. Tady si myslím, že je z toho jasně patrné, za jaké množství lékařů je v tuto chvíli hovořeno. Protože to obrovské množství lékařů, kteří jsou školeni podle starého systému, zajišťuje onu péči o naše děti, což je pro nás to nejdražší.

Ještě se lehce dotknu funkčních kurzů. Funkční kurzy jsou důležitou součástí vzdělávacího schématu a jejich znovuzavedení do systému vzdělávání bylo z toho důvodu, že mají mít hlavně dva významy. Chtěli jsme řešit problematiku revizních lékařů a revize jako takové, protože ta velmi pokulhává. Po domluvách, které běžely během měsíce srpna, jsme došli ke konsenzu dalšího vzdělávání a prohlubování vzdělávání těchto lékařů, abychom mohli naopak umožnit otevření tohoto oboru i např. pro ženy na mateřské dovolené nebo pro kolegy, kteří mají nějakým způsobem hendikep a nemohou už pracovat na plný úvazek, aby se mohli tohoto vzdělávání zúčastnit. To je první část, proč byly znovu zavedeny funkční kurzy.

Druhá část je ta, že medicína se samozřejmě vyvíjí a je důležité zavádět novinky do daného oboru. V tom případě máme k tomu k dispozici tyto funkční kurzy, z toho důvodu byla zkrácena jejich délka na jeden až šest měsíců a je tam jasně delegováno, že tímto funkčním kurzem se získá zdatnost a zkušenost, ale nezavdává to náklady zdravotního systému, tzn., že ty obavy, že si nějaká úzká skupina profesorů udělá funkční kurz na pravou nebo levou nohu a pak to bude chtít vyžadovat po pojišťovně, tak to v žádném případě není úmyslem předložených návrhů.

Z toho hlediska bych se teď dotkl jednotlivých pozměňovacích návrhů, se kterými za vámi přicházím ve druhém čtení. Dovolil bych si ještě poznamenat změny, které se týkají oblasti farmaceutické a oblasti získávání specializované způsobilosti v nastavbovém oboru nemocniční lékárenství. I když tato změna byla na výboru zamítnuta, znovu si ji dovolím načíst. Odůvodnění je jednoduché. Navržená změna by měla zlepšit možnost a rozšířit možnost dalších lékárníků stát se vlastně vedoucím lékařem v nemocnicích a dalších zařízeních k tomu směřujících.

Další pozměňovací návrh, který řeší funkční kurzy, jak už jsem se před chvílí o tom zmínil, tak účelem této změny bude prohlubování znalostí a dovedností, nelze jím nahradit získání kvalifikace, jak správně konstatuje druhá věta navrhovaného textu v § 21j odst. 1 návrhu. Podle první věty však mají zdravotničtí pracovníci absolvováním kurzu získat způsobilost k činnostem vyjmenovaným v příslušném vzdělávacím programu. Získání způsobilosti však není jejím prohloubením. První věta tak je v rozporu s větou druhou předmětného ustanovení i proklamovaným účelem navrhovaného institutu funkčních kurzů. Rozpor je proto nutno odstranit. Navrhují tedy vypuštění první věty navrhovaného textu bez náhrady. Změnu je třeba promítnout potom do § 21j odst. 4. Odlišné doby trvání funkčních kurzů pro lékaře a ostatní zdravotnické pracovníky nejsou z tohoto pohledu odůvodněny.

Důležitým faktorem, o kterém jsem se také zmínil, je dohled a dozor nad lékaři, kteří ještě nemají způsobilost. Návrh tohoto pozměňovacího návrhu je odůvodněn tím, že upřesňuje činnosti lékařů s odbornou způsobilostí ve vztahu k institutům odborného dohledu a dozoru, a to tak, aby v průběhu specializačního vzdělávání mohl být brán větší zřetel na individuální schopnosti a znalosti jednotlivých školenců. Máme samozřejmě školence, kteří jsou velmi schopní, i se připravovali více v rámci pregraduálního vzdělávání, a jsou samozřejmě školenci, kterým nebude stačit ani ta doba, která by je opravňovala k tomu, aby mohli samostatně sloužit a pracovat.

Bude tedy na školiteli, aby určil, které činnosti je již jeho školeneц schopen vykonávat pouze pod odborným dohledem, nikoli jen odborným dozorem. Tato úprava může současně vést k menšímu zatížení lékařů se specializovanou způsobilostí, kteří nyní musejí vykonávat dozor nad lékaři s odbornou způsobilostí i v případech, kdy ho není ve skutečnosti potřeba.

Dále na rozdíl od komplexního pozměňovacího návrhu, který umožňoval výkon revizní činnosti lékařů s odbornou způsobilostí pouze pod odborným dozorem nebo dohledem, umožní tento pozměňovací návrh vykonávat revizní činnost lékařů s odbornou způsobilostí, kteří mají certifikát absolvování základního kmene bez odborného dohledu. Výkon dohledu by v rámci praxe zdravotních pojišťoven nešel vždy naplnit. Navíc vzhledem k činnosti, kterou revizní lékaři vykonávají, není dohled u lékařů s praxí ani důvodný. Pokud jde o výkon odborného dozoru, nevyžaduje se, aby byl v tomto případě prováděn lékařem se specializovanou způsobilostí v příslušném oboru, ale v jakémkoli, a to ze stejných důvodů.

Ohledně předposledního pozměňovacího návrhu, kterým je věc, která bude vycházet a pomáhat jaksi hlavně lékařkám v oblasti pediatrie, kterou doufám všichni pediatričtí pracovníci přivítají, protože feminizace v oboru pediatrie se blíží 90 až 95 procentům, tak je v zásadě doplnit ustanovení o to, že pokud taková lékařka má ve své péči dítě, o které se stará, míněno že ho porodí, tak díky tomu, že vlastně to, co se naučila včetně například laktanční poradny, včetně zjišťování infekcí u malých dětí a kojenců, tak se počítá se započtením určité doby, co bude pečovat o tyto děti, do jejich vzdělávání. Účelem je tedy přispět k lepšímu sladění profesního a rodinného života lékařů zařazených ve specializačních vzděláváních oborů pediatrie.

A poslední věc je velmi krátká. Jde o potvrzení kurzů, kdy je tam drobná změna v článku dvě, kdy se v bodě 6 ve druhé větě doplní za slova "v kvalifikačním kurzu"

slova "a vydává potvrzení o absolvování kurzu". Důvodem je pouze stanovit osobu, která vydává potvrzení o absolvování kurzu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Davidu Kasalovi. Ještě než budeme pokračovat, budu konstatovat omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to od poslankyně Ivany Dobešové.

Nyní vystoupí paní poslankyně Pastuchová. Připraví se pan poslanec Svoboda. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych objasnila svůj pozměňovací návrh, který následně načtu, nebo ke kterému se přihlásím, pardon. Jde o to, aby bylo v novele zákona 95 zařazeno pracovní lékařství, protože zachování oboru pracovního lékařství v základních specializačních lékařských oborech je ve většině zemí Evropské unie.

Pracovní lékařství jako obor primární prevence poškození z práce je specifické tím, že je vázáno na podnikovou sféru. Je to jediný obor, jehož základ tkví v pracovním prostředí, je specifický svým zaměřením na vztah práce a zdraví, a proto bývá vnímán zkrlesle. Kromě pracovnělékařských služeb zajišťuje i diagnostiku nemocí z povolání podle zvláštních právních předpisů. Vzdělávání v tomto oboru není možné podle mezinárodní komise zdraví při práci jako certifikovaný kurz či nástavbu na jiné obory právě také pro specifickou vazbu na zaměstnaneckou sféru. Tato skutečnost vedla Radu vlády pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci, aby již v roce 2008 schválila v národním akčním plánu bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v opatřeních ke zkvalitnění dohledu státu nad zdravím zaměstnanců podle směrnice Rady 89/391/EHS a úmluvy mezinárodní organizace práce č. 161 zařazení oboru pracovní lékařství mezi základní specializační lékařské obory. Toto řešení má i nadále podporu nejen všech rozhodujících mezinárodních institucí včetně evropských, ale i akademických kruhů, resortu sociálních věcí, sociálních partnerů i zaměstnavatelů. Rada vlády pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci nově znovu požaduje po resortu zdravotnictví zachování tohoto oboru v oborech základních.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Pastuchové. Nyní vystoupí pan poslanec Bohuslav Svoboda. Připraví se pan poslanec Jiří Štětina. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, dovoluji i mně, abych řekl několik slov k novele zákona o získávání způsobilosti k výkonu lékařského povolání. Je to zákon, který byl na stole velmi dlouho. Je to zákon, který je velmi potřebný. Je to zákon, se kterým jsme si skutečně ve zdravotním výboru víc než vyhráli. Chtěl bych na tomto místě poděkovat všem

členům zdravotního výboru, kteří připravovali komplexní pozměňovací návrh, protože jsem přesvědčen o tom, že ten komplexní pozměňovací návrh dostal podobu, která je akceptovatelná, s určitými výhradami.

Pro mě stále zůstává výhradou problematika praktického lékařství pro děti a dorost. Jsem pevně přesvědčen o tom, že to je svébytný obor, který sice nemá takovéto začlenění v celé Evropské unii, ale že to je zrovna začlenění, které nám zbytek Evropské unie závidí. Ta varianta samostatného výkonu tohoto povolání skutečně by měla zajistit to, že praktičtí lékaři budou fungovat, budou fungovat dobře. Proto jsem si dovilil znovu předložit pozměňovací návrh k této otázce k vašemu posouzení. Vyjádřím se k němu potom v rozpravě podrobně.

Jinak musím konstatovat, že finální podoba návrhu zákona je podoba, kterou můžeme jako klub ODS v celém rozsahu podpořit. Chtěl bych poděkovat jak panu ministrovi, tak kolegovi Kasalovi za to, že vlastně všechny věci, které byly problematické, byly vyčištěny na úrovni diskuse ve zdravotním výboru, a že to je cesta, kterou bychom měli vlastně všechny zákona řešit, vydiskutovat to na klubech, vydiskutovat to potom na výboru a sem přijít s variantou, která už je akceptovatelná. Samozřejmě že zazní ještě další pozměňovací návrhy, ale myslím si, že ta základní média je tak kvalitní, že se pro ni můžeme vyslovit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bohuslavu Svobodovi. Ještě před řádně přihlášeným Jiřím Štětinou s faktickou poznámkou pan kolega Radim Holeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, nechci zdržovat, chtěl bych jenom zareagovat na svého předřečníka Bohouše Svobodu s tím, že bych vás chtěl poprosit o podporu jeho pozměňovacího návrhu. S tím návrhem souvisí petice Iniciativy za zachování oboru praktické dětské lékařství. K té petici se připojilo 104 364 petentů a to si myslím, že je natolik velká váha kritiky, která se vznesla na to, aby tento obor byl zachován. 26. dubna proběhlo veřejné projednávání za účasti petentů a tam byli i petenti, i předkladatelé. Myslím, že jsme se tam dobrali některých závěrů.

A já osobně žádám o podporu toho pozměňovacího návrhu i za sebe, jelikož jsem byl původně spoluautorem toho pozměňovacího návrhu, ale nějakým způsobem moje jméno vypadlo v tom parlamentním šumu. Takže i tak abych učinil za dost sobě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za faktickou poznámku i dodržení času. Pokračujeme diskusí a vystoupením pana poslance Jiřího Štětiny. Připraví se kolega Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den. Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, dámy a pánové, když jsme v prvním čtení poslouchali projev pana ministra, tak jsem zářil nadšením a musím říci, že jsem tedy pana ministra hladil

po srsti, byť jenom obrazně. Od té doby uplynulo mnoho dní, bylo podáno mnoho pozměňovacích návrhů. Došlo k několika změnám.

Já bych se rád vyjádřil ke dvěma věcem. Za prvé to je Institut pro další vzdělávání lékařů, takzvaný IPVZ, v minulosti bylo základní vzdělávací centrum, jedno bylo v Praze pro lékaře, druhé bylo v Brně pro střední zdravotnický personál, a myslím, že ten systém byl dobrý. Teď nebudu hovořit o tom, jaké byly výsledky, jestli lékaři byli kvalitnější nebo sestry byly kvalitnější nebo jestli nám odcházelo více nebo méně lékařů do zahraničí. To vůbec ne. Ale myslím si, že systém výuky, způsob zkoušení, udělování atestací prvního a druhého stupně byl naprosto jasný a transparentní.

Nejsem spokojen, a tím nechci říct, že tento zákon nepodpořím, to v žádném případě, s § 2, kde jaksi tato instituce není vyjmenovaná a je to formulováno jakýmsi vágním způsobem – bude to právnická osoba. S tím mám problém, protože po roce 2006, a já se obávám, že mnoho lidí z tohoto období se pomalu a jistě vrací na Ministerstvo zdravotnictví, bylo jaksi doporučeno, že IPVZ nebude a že se to bude vzdělávat na základě nějaké soukromé organizace – teď nebudu říkat dohady, kdo to měl vést. Já jsem stále přesvědčen o tom, že v zákoně by měla být formulace IPVZ jakožto vzdělávací centrum. A teď je jedno, jestli to bude příspěvková organizace, nebo to bude obecně prospěšná společnost, ale tato formulace by tam měla být. Pokud ovšem nebude jaksi dohoda, a to bohužel je věc koaličních poslanců, tak se s tím prostě smírím, ale už nebudu tak nadšeně plédovat pro pana ministra.

Druhá věc je věc taxativního vyjmenování oborů. Pokud si vzpomínám, tak jsem zde hovořil o tom, že původní návrh specializačních oborů se mi líbil, že jich bylo podstatně méně a že jsem doporučoval, že bych si dokázal představit ještě pracovní lékařství. Tady ještě musím říct, že za nikoho nikdy nelobbuji, nikdo mě nepřesvědčí, nikdo mě neuplatí, to v žádném případě, ale stále považuji pracovní lékařství za velmi důležitý obor. Je to v podstatě obor, který spojuje jak medicínu preventivní, tak medicínu kurativní a k tomu ještě i administrativní. A samozřejmě jsem jednal s mnoha koaličními poslanci – říkali: nemáme s tím problém. Ale v novém seznamu prostě není.

Já dokážu své názory změnit a zcela veřejně to řeknu a přiznám se. Já jsem ve svém projevu v prvním čtení také říkal, že si myslím, že má být pediatrie jedna. Já jsem svůj názor změnil, myslím si, že pediatrie, která je nemocniční, může být klidně i ambulantní, takže v tomto svůj názor měním. Podporuji zde kolegu, který hovořil přede mnou. A myslím si, že když jsme byli schopni dát do seznamu takzvanou maxilofaciální chirurgii a nedáme tam ani zmínku o dětském lékařství pro děti a dorost jakožto ambulantní složku, tak se na mě nezlobte, ale já tu medicínu nedělám dlouho, jenom 52 let, ale stále nevím, a byl bych rád, kdyby mě někdo vysvětlil, co to maxilofaciální chirurgie je, kolik to dělá lékařů a jestli nejsme schopni ve fakultních nemocnicích a v jiných nemocnicích, kde máme specializovaná pracoviště, si s takovýmito úrazy poradit.

Toto jsou mé změny, ke kterým jsem došel, ale samozřejmě nakonec musím říct i to, co zde říkali kolegové, že je dobře, že tento zákon je připraven. A budu rád, když tento zákon bude schválen a přijat, abychom nemuseli čelit argumentu lékařů, že

protože je špatné vzdělávání, tak odcházejí do zahraničí. Oni tam neodcházejí kvůli vzdělávání, oni tam odcházejí pouze jenom kvůli finančnímu zajištění.

Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Štětinovi. Než budeme pokračovat přihláškou pana poslance Ludvíka Hovorky, s faktickou poznámkou kolega Pavel Plzák. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já zareaguji na předřečníka. Je tu velký lobbing za zachování vzdělávání v oboru praktický lékař pro děti a dorost. Bylo zde řečeno, že bychom měli tuto ambulantní složku, přestože v podstatě, kolega mě opraví, tak 90 % možná toho, co dělá pediatr v terénu, je stejných, jako může dělat pediatr v nemocnici, ale představte si ten příklad, že bychom u každého oboru oddělili ambulantní a nemocniční složku. Já jako chirurg můžu říct, že na to, abych vykonával ambulantní lékařskou péči v oboru chirurgie ambulantní, tak mi stačí, abych ošetřoval excize nějaké névy, nikdy nebudu operovat, nebudu v nemocnici, a kdyby se mi zúžil vzdělávací obor jenom na to, co dělá ambulantní chirurg, tak by se mi ten obor tak zúžil a nebyl bych nahraditelný, nemohl bych sloužit v nemocnici. Prosím vás, nedělejme to. Je jedno dítě, jsou jedny dětské choroby a já si myslím, že je jeden pediatr. Děkuji. (Potlesk poslance Jaroslava Krákory.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Plzákov. A nyní budeme pokračovat vystoupením pana poslance Ludvíka Hovorky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, s tímto návrhem zákona bylo spojeno velké očekávání, že dojde k nápravě změn ve vzdělávání lékařů, které se udály v roce 2004. Já si dovolím pochybovat, že k tak velké nápravě nedochází.

Dovolím si připomenout legislativní pravidla vlády, která říkají v článku 10 odst. 5: Součástí materiálu, kterým se předkládá návrh zákona k projednání vládě a Legislativní radě, je i předkládací zpráva a dále návrh prováděcího předpisu, návrh nařízení vlády nebo návrh vyhlášky nebo teze prováděcího předpisu, pokud návrh zákona obsahuje zmocnění k vydání prováděcího předpisu a tento prováděcí předpis má nabýt účinnosti současně se zákonem, a text zákona nebo jeho části v platném znění s vyznačením navrhovaných změn, jde-li o návrh novely zákona. Návrh prováděcího předpisu se v této fázi předkládá bez projednání v připomínkovém řízení a v pracovních komisích.

Samozřejmě že vyhlášky alespoň v podobě tezí se předkládají už s vládní verzí návrhu zákona, tedy už do prvního čtení. Smyslem tohoto ustanovení je totiž to, abychom si jako poslanci mohli udělat představu, jak bude vypadat navržený zákon v praxi. A samozřejmě pokud Ministerstvo zdravotnictví připraví v součinnosti s pár

poslanci výboru komplexní pozměňovací návrh, což samo o sobě je hrubé obcházení legislativních pravidel, například se tím zcela ztratí smysl institutu připomínkového řízení a snižuje se i význam tripartity, mělo by ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu dopracovat i prováděcí vyhlášky a zdůvodnění.

Když shrnu výsledek legislativní práce, tak se to dá taky říct takto – že ministerstvo a poslanci sepsali po dvou letech dohadování mezi ČLK, lékařskými fakultami, významnými profesory, odbornými společnostmi a podobně seznam kvalifikačních oborů a specializací, ale přitom nemají ani tu základní představu, k jakému konkrétnímu rozsahu činnosti budou tyto kvalifikace lékaře po jejich získání opravňovat.

Z tohoto důvodu zákon je nedokonalý. Nelze totiž ani v hrubých rysech odhadnout jeho dopad na praxi. Za přípravu zákona samozřejmě nese přímou odpovědnost ministerstvo. A protože ani za 12 let od doby, kdy byl přijat zákon č. 95/2004 Sb., nedokázalo vydat vyhlášku o činnostech lékařů, ačkoliv je to jeho zákonná povinnost. Čili z toho pohledu to, co se očekávalo a co odborná veřejnost očekává od tohoto návrhu zákona, tak samozřejmě toto očekávání nebude splněno.

K té příloze k pozměňovacímu návrhu, který samozřejmě vychází z vládního návrhu, mohu říct jen tolik, že ze stávajících 46 oborů je nyní v návrhu 43 specializačních oborů. A to se na začátku říkalo, že dojde k zásadní změně a návratu před rok 2004. Zrušena byla angiologie, pracovní lékařství, praktické lékařství pro děti a dorost splynulo pod obor pediatrie. A traumatologie a nukleární medicína splynula do oboru radiologie a zobrazovací metody a přibyla maxilofaciální chirurgie.

Kromě velmi problematického a diskutabilního zrušení oboru praktické lékařství pro děti a dorost, které může mít zásadní dopad na zajištění péče pro děti a dorost v České republice, k avizované zásadní redukci počtu specializačních oborů prakticky nedošlo a žádná z těchto změn není blíže vysvětlena. Zrušení základního onkologického kmene není vysvětleno, přitom k chirurgickému kmeni přibýly kromě neurochirurgického a ortopedického také dva nové další kmeny, kardiochirurgický a maxilofaciálně chirurgický. Základní kmeny by rozhodně neměly být chápány jako bývalé první atestace a jejich počty by neměly být zvyšovány, ale naopak redukovány. Opět chybí jakékoli vysvětlení tohoto manévru. Například zavedení základního maxilofaciálního chirurgického kmene a maxilofaciálního oboru jako základního specializačního oboru nedává v kontextu novely zákona vůbec žádný smysl a je to svým způsobem zvláštní.

Jakkoliv tedy komplexní pozměňovací návrh zásadně ovlivňuje postgraduální vzdělávání v České republice, není zde ani významný náznak zlepšení, že by zlepšilo organizaci a koordinaci postgraduálního vzdělávání, které představuje nejpalčivější problém současného systému, kdy se nám začíná nedostávat lékařů, a po kterém lékaři, po těch změnách volají. Potřebu jednotné organizace, koordinace a administrace postgraduálního vzdělávání zcela jasně potvrdil průzkum České lékařské komory, kde se většina lékařů vyjádřila, že výkon atestačních zkoušek a stejně tak organizace postgraduálního vzdělávání by měla být vrácena zpět do kompetence Institutu pro vzdělávání lékařů.

Já jsem si z toho důvodu dovolil předložit několik pozměňovacích návrhů a jedním z důležitých z těchto pozměňovacích návrhů je samozřejmě organizace postgraduálního vzdělávání lékařů. Pokusím se říct krátké zdůvodnění.

Předložený vládní návrh novely zákona č. 95/2004 Sb. a ještě více jeho komplexní pozměňovací návrh vedou k závěru, že se nejedná o žádnou reformu ve vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů, ale jenom o kosmetické úpravy. Pro odůvodnění stačí pouze symbolické snížení specializačních oborů ze 46 na současných 43. Přitom právě redukce oborů a jejich pevné zakotvení v zákoně mělo být jedním z pilířů reformy. Alespoň takto to bylo představováno celé dva roky, kdy se pracovalo na tomto návrhu. Největší problém se skrývá v předkládané organizaci celé postgraduální přípravy. Zákon by měl jasně stanovit, který subjekt organizačně zajišťuje postgraduální přípravu. Tedy evidenci školenců, jejich zařazování do oborů a výkon atestačních zkoušek. Návrh zákona tyto zásadní otázky ponechává na exekutivním rozhodnutí ministerstva, což je vzhledem k častým změnám ve vedení ministerstva nebezpečné, neboť individuálním rozhodnutím může dojít až k rozkladu systému. Dosavadní systém výkonu atestačních zkoušek na lékařských fakultách na principu tzv. vyvážené rotace se neosvědčil, neboť v praxi docházelo k uplatňování různých oborových nebo také regionálních zájmů a Ministerstvu zdravotnictví neposkytoval včas potřebné informace.

Potřeba jednotné organizace, koordinace a administrace postgraduálního vzdělávání byla jasně potvrzena průzkumem provedeným Českou lékařskou komorou, kde se k tomu jasně vyjádřila většina lékařů. V důvodové zprávě jde o odpovědi 6 467 lékařů, z nichž 61 % by svědilo IPVZ organizaci vzdělávání, 19,9 % lékařským fakultám, 19 % České lékařské komoře, a odpověď stejného počtu lékařů, z nichž 56,5 % by zkoušení atestací svědilo IPVZ, 30,8 % lékařským fakultám a necelých 13 % České lékařské komoře.

Specializační vzdělávání je nástrojem, kterým stát realizuje svoji odpovědnost za kvalitu a bezpečnost zdravotní péče. Získání specializované způsobilosti opravňuje lékaře k samostatnému poskytování zdravotní péče. Atestace je jakousi obdobou řídičského či pilotního průkazu, kdy stát přebírá záruku nad tím, že konkrétní osoba může činnost samostatně vykonávat a občané nebudou poškozeni na zdraví. Je tedy odpovědností státu vůči občanům, komu stát dovolí, aby samostatně vykonával zdravotní péči. Proto musí být celý proces získávání specializačního vzdělávání řízen jednotně, musí být transparentní, musí poskytovat státu kdykoliv aktuální přehled a současně musí být užitečný pro ty, kdo o získání specializované způsobilosti usilují, i pro ty, kdo je k tomu vzděláván.

Pro uchazeče je srozumitelné, když se na jednom místě ke vzdělávání přihlásí a na tom stejné místě v jednotném režimu vykonají závěrečnou zkoušku. Proto se navrhuje zákonem přenést kompetence k zařazování do oborů a výkon atestačních a ostatních zkoušek výhradně na právnickou osobu zřízenou Ministerstvem zdravotnictví, což je IPVZ. IPVZ je příspěvková organizace, která je zřízena právě k organizaci a administraci postgraduálního vzdělávání, a je tedy státní organizací, jejímž prostřednictvím je proces postgraduálního vzdělávání státem organizován. Návrh změn samozřejmě předkládá plně zachovat kompetence Ministerstva zdravotnictví, tedy jeho řídicí, kontrolní, legislativní, správní a metodickou činnost.

Zařazováním školenců do všech oborů a výkonem jejich zkoušek na IPVZ získá Ministerstvo zdravotnictví okamžitý přehled o celé specializační přípravě lékařů, zubních lékařů a farmaceutů z jednoho centra a systém specializačního vzdělávání bude pro uživatele přehledný. Přitom u jmenování atestačních komisí se nic nemění. I nadále je v souladu s ustanovením § 21 jmenuje ministr zdravotnictví na základě návrhů univerzit, komor, odborných společností, akreditovaných a vzdělávacích zařízení. Vlastní vzdělávání bude i nadále probíhat tak, že všechny pověřené organizace, lékařské fakulty a komory na základě veřejnosprávních smluv a IPVZ a poskytovatelé zdravotních služeb mohou získat akreditaci ve smyslu ustanovení § 13 návrhu zákona a v rámci této akreditace vzdělávat. Zároveň mohou všechny pověřené organizace provádět zápočty praxe při plnění podmínek vzdělávacího programu, a to včetně zápočtu praxe z oboru do oboru a zahraniční praxe a u nástavbových oborů i doktorandského studia. Stručně řečeno, lékařským fakultám bude ulehčeno od nezbytné administrace při organizování postgraduální přípravy, aby se mohly více věnovat vlastní vzdělávací činnosti.

Tolik krátce ke zdůvodnění pozměňovacího návrhu, který má svěřit organizaci vzdělávání, zařazování studentů do oborů a zkoušení Institutu pro postgraduální vzdělávání lékařů.

Ještě bych se nyní krátce dotkl navrhovaného rušení vzdělávacího oboru praktický lékař pro děti a dorost. Myslím si, že toto není dobrý návrh, protože v tomto oboru působí dva tisíce lékařů. Dva tisíce lékařů, kteří poskytují kvalitní primární péči dětem a mládeži. Myslím si, že tento obor ukázal svoji životaschopnost, že se osvědčil, lidé, rodiče jsou spokojeni s tímto způsobem poskytování péče a že není žádná reálná potřeba tento systém měnit. V zásadě ani žádné zdůvodnění v návrhu zákona pro slučování s oborem pediatrie nebylo předloženo. Navíc by vlastně mělo dojít ještě k prodloužení vzdělávání ze čtyř na čtyři a půl roku a to při současné věkové skladbě samozřejmě znamená zpomalení obnovy lékařů, protože průměrný věkový rozsah je už dosti vysoký. Takže bych chtěl říct, že jsem si dovolil předložit i pozměňovací návrh, který zachovává tento obor v původní podobě.

A jenom připomínám, v redukci podle návrhu má dojít ze 46 na 43 oborů a v zásadě navrhuje se zřízení nového oboru maxilofaciální chirurgie, ve kterém počet lékařů je zhruba několik desítek ve srovnání s počtem lékařů v oboru praktičtí lékaři pro děti a dorost, kde působí dva tisíce lékařů. Je to obrovský nepoměr a vlastně ani jedna změna, to znamená to sloučení s oborem pediatrie, ani naopak zařazení toho maxilofaciálního oboru není řádně zdůvodněno. Proto se přimlouvám za to, aby obor praktický lékař pro děti a dorost byl zachován ke spokojenosti veřejnosti, rodičovské veřejnosti, kteří s tímto oborem a s působením lékařů jsou spokojeni.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Než budeme pokračovat, tak mám dvě faktické poznámky pana poslance Roma Kostřici a Davida Kasala. Takže první faktická poznámka Roma Kostřici. Do řádné rozpravy se přihlásí paní kolegyně Soňa Marková. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, já se na vás chci obrátit s upřímnou prosbou, abyste vyslechli pozměňovací návrh pana poslance Hovorky, kde se jedná o zrušení maxilofaciálního kmene samostatného. On to zde vysvětlil po stránce, že je tam velmi malý počet lékařů a podobně, což je jistě pravda. Já bych chtěl, abyste si to uvědomili ještě z toho medicínského hlediska. Protože pokud budete mít specialisty, kteří budou vychováni jako maxilofaciální chirurgové pouze se samostatným maxilofaciálním kmenem, pak naprosto odpadá jejich možnost vzdělat se v oblasti, která padá do jiných oborů chirurgie a zejména otorinolaryngologie. Dojde totiž k tomu, že ten maxilofaciální chirurg takto vzdělaný bude schopen ošetřit třeba vlastní nádor někde v té oblasti maxilofaciální, ale hluboké krční uzliny, kde jsou metastázy, a to jsou ty, které přivedou toho pacienta případně k relapsu toho onemocnění nebo případně k úmrtí, ty není schopen a nebude je schopen ošetřit. Čili toto je věc, kterou byste si měli uvědomit, že se tady jedná o to, aby tito lékaři skutečně museli projít těmi obory otorinolaryngologickými jako základním kmenem a kmenem, nebo kmenem chirurgickým, aby měli možnost a schopnost ošetřit tyto nemocné.

Podle mého názoru je tento návrh tak absurdní, že, nezlobte se, ale mně to hlava nebere. A věřte, že vím, o čem mluvím. Necelých deset roků jsem pracoval jako předseda Společnosti pro otorinolaryngologii a chirurgii hlavy a krku. A vím naprosto přesně, o čem mluvím. Tento zákon je opravdu naprosto absurdní a podle mého názoru zcela zlomocný. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Romu Kostřicovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní s faktickou poznámkou David Kasal a po něm pan poslanec Bohumil Svoboda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo. Já budu reagovat na svého kolegu pana poslance Hovorku prostřednictvím pana předsedajícího. Mně to připadá, že jsme asi oba dva byli na jiném zdravotním výboru. Protože, myslím si – tady co jsem zaslechl, tak nic nebylo vysvětleno, nic nebylo zdůvodněno a tak dále a tak dále.

Znovu zopakuji. Jestli si to kolego, vážený kolego, přečtete, prostřednictvím pana předsedajícího, bylo 96 oborů. Je to ze zákona 2004. Tam si to přečtete. Tak já nerozumím tomu číslu, které tady říkáte, 96 a 43 je výrazný pokles. Nevím, jak víc už to říct.

A co se týká jakoby dalších věcí, k těm se zmiňovat nebudu, ale ohledně vašeho vysvětlování a zdůvodňování, říkání, že se zruší obor praktického lékaře pro děti a dorost, ta čísla jsem tady řekl. A na to už pouze řeknu, je to marný, je to marný, je to marný.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Davidu Kasalovi. Nyní pan poslanec Bohuslav Svoboda také ve faktické poznámce a poté už řádně přihlášená paní kolegyně Soňa Marková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji. Já bych se vaším prostřednictvím, pane předsedající, chtěl obrátit ke kolegovi Kostřicovi. My jsme všechny tyto věci na zdravotním výboru probrali velmi podrobně. A já považuji za neřehovité o jiném oboru, že neumí vyndat uzliny nebo že to nedělá. Já také neříkám, že většina lékařů v oboru ORL vyplachuje uši nebo léčí angínu. Prostě obory mají svou určitou náplň a neměli bychom do toho zasahovat takovými dehonestujícími slovy. Ta argumentace by měla být věcná, odborná, říct ano, vím tolik a tolik případů, kdy to bylo uděláno špatně, tohle bylo uděláno dobře. Já jenom vím, že svět se vyvíjí tímto směrem, že tato problematika maxilofaciální chirurgie bude čím dál tím intenzivnější, ať co se týče oblasti úrazové, ať co se týče oblasti nádorové, a vím, že tato péče u nás není dostatečně zajištěna. Jestli vznikne 200 odborníků a pokryjí potřebu po celé republice, tak je to v pořádku. Není dobře, aby jich byly dva tisíce, kdyby ta potřeba taková nebyla. Počet není rozhodující, kvalita je rozhodující. A o to by se měl tento zákon o vzdělávání lékařů starat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bohuslavu Svobodovi. A ještě jedna faktická poznámka pana poslance Roma Kostřici, pak už tedy paní kolegyně Soňa Marková. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Já si dovoluji reagovat na slova svého předřečníka pana docenta Svobody. Já vím velmi přesně, o čem mluvím. Já nechci říct, že v tomto oboru jsou špatní lékaři, to nechci říct. Chci jenom docílit toho, aby ti lékaři měli nejen možnost, ale nutnost se vzdělat v oborech, které jsou nutné pro výkon jejich praxe. Není to jenom oblast maxilofaciální, tam je oblast velkých slinných žláz, příušní žlázy, podčelistní. Tyto všechny mají tendenci metastázovat do hlubokých krčních uzlin. A já vám mohu skutečně říct, a za tím si stojím, že znám celou řadu případů, nebo znám případy, nechci říct jejich počet, protože to nevím, kdy ten řez na kůži naprosto jasně vylučoval možnost řádného ošetření krčních uzlin tak, jak by to ten pacient potřeboval. Pokud pomineme ty snahy, že jsme se dověděli, že někde v Malajsii jsou schopni vyndat nádory bez poškození kůže, pak nebylo možné z těchto chirurgických přístupů provést dokonalou revizi uzlin tak, jak by si to ten pacient zasloužil. A za tím si prosím stojím. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Žádné další faktické poznámky nevidím, takže se vrátíme k řádným přihláškám a slovo má – tak já se omlouvám, než jsem dokončil větu, tak se přihlásil pan poslanec Hovorka s faktickou poznámkou, takže mu dám prostor. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji za slovo. Já bych se chtěl krátce vyjádřit k té námitce, která tady zazněla, že všechno bylo vysvětleno. Já jsem řekl, že součástí toho návrhu nebyly prováděcí vyhlášky. A v podstatě i ten komplexní pozměňovací návrh postrádal důvodovou zprávu. To je to podstatné, co jsem říkal. Nebo tam, kde by byly vysvětleny změny, které se v tom komplexním pozměňovacím návrhu vyskytovaly.

A další věc, která podle mého názoru nebyla vysvětlena ani v tom původním návrhu zákona, v tom vládním sněmovním tisku 723, byl ten konkrétní důvod potřeby zrušení oboru praktický lékař pro děti a dorost. Pouze se říkalo, že je třeba zvětšit prostupnost mezi obory pediatrie a PLDD, a potom ani současně nebyla žádná zmínka ani vysvětlení, proč se nový obor maxilofaciální chirurgie zařazuje mezi obory. Trvám na tom, že toto vysvětleno nebylo, a k tomu směřovala moje výhrada, která tady zazněla v té řeči. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec Kasal – dvě minuty.

Poslanec David Kasal: Děkuji, pane předsedající. Musím zareagovat pouze na jednu jedinou věc, co říkal můj předřečník pan kolega Hovorka. Důvodová zpráva byla přednesena na výboru pro zdravotnictví. Víc k tomu nebudu říkat.

Předseda PSP Jan Hamáček: A pokud nejsou, a opravdu nejsou, faktické poznámky, tak má slovo paní poslankyně Soňa Marková a připraví se pan poslanec Marek Benda.

Poslankyně Soňa Marková: Přeji krásné odpoledne, vážené dámy, vážení pánové, vážený pane předsedo, členové vlády. Dovolte mi, abych se jenom krátce vělenila do učených disputací svých ctěných kolegů lékařů jako laik, který se dívá na zákony, které se předkládají Poslanecké sněmovně, z pohledu spíše pacientů a těch, kteří jaksí nemohou zasáhnout do odborných věcí, tak jak to tady zaznívá.

Chtěla bych se krátce vyjádřit za poslanecký klub Komunistické strany Čech a Moravy a zároveň se přihlásit k pozměňovacím návrhům, které jsem nepodala, které byly podány, protože si myslím, že není potřeba, abychom podávali pozměňovací návrhy opakovaně.

Prvním, ke kterému bych se ráda přihlásila, je pozměňovací návrh, který navrácí praktické lékařství pro děti a dorost do základních oborů vzdělávání. Já jsem se tak vyjádřila i na výboru pro zdravotnictví, protože mi to prostě nedává smysl. Obory nebyly tak výrazně omezeny, jak se původně předpokládalo, a vezmeme si a zavzpomínejme si na to, že jeden z důvodů pro předložení tohoto návrhu zákona mělo být řešení nedostatku lékařů v našich zdravotnických zařízeních a za hlavní problémy se udávalo to, že máme málo lékařů a máme nedostatečně ohodnoceny lékaře. K tomu je třeba říci, že s největší pravděpodobností – nebo ne s největší pravděpodobností – nedošlo k takovému výraznému omezení oborů, a proto mi nedává smysl to, že se vyřazuje právě tento obor, když péče o děti v ČR, tak jak je dnes nastavena, je považována za jednu z nejlepších v Evropě a možná i v celém světě a tady prostě není žádný relevantní důvod to měnit. Už k tomu bylo řečeno hodně, já nebudu dále zdržovat.

Druhým pozměňovacím návrhem, ke kterému bych se ráda přihlásila, je návrh, o kterém tady již také hovořil můj kolega Hovorka, a to je návrat kompetencí k postgraduálnímu vzdělávání Institutu pro vzdělávání lékařů. Já se domnívám, že i

toto je jedna z věcí, která dobře fungovala, a bylo by dobře, aby to fungovalo po těch peripetiích, které byly zase znovu, tak jak to bylo.

Ještě bych se krátce vyjádřila k projednávání samotného návrhu zákona. I o tom jsem hovořila na jednání výboru pro zdravotnictví. Tento návrh zákona nevznikal určitě lehce. Byly k němu zřízeny i různé komise, zákon se projednával prakticky několik let, připomínková řízení proběhla atd. – a najednou ze dne na den se objeví komplexní pozměňovací návrh, který přináší zásadní změny. Asi ta nejzásadnější nakonec po velkém odporu byla z tohoto komplexního pozměňovacího návrhu vyřazena, to znamená povinné stáže lékařů v rámci svého vzdělávání. Já neříkám, jestli to je dobře, nebo špatně. Mně jde jenom o to, že určitě není dobře, abychom přijímali takhle důležitý zákon tak, že ze dne na den dostaneme komplexní pozměňovací návrh, máme možnost ho ve zdravotním výboru sice projednat, důvodovou zprávu dostaneme až na stůl, a to si myslím, že není důstojné a není dobré, protože jsou takto obcházeny právě ty připomínky v připomínkovém řízení, které jsou důležité. Protože kdo jiný by měl připomínkovat, než ti, kterých se ten zákon doopravdy týká? Takže tento způsob projednávání zákonů není důstojný a není dobrý pro to, aby tady z Poslanecké sněmovny odcházely dobré zákony, které budou skutečně sloužit jak těm, kteří zdravotní péči poskytují, tak také těm, kteří ji potřebují, a to jsou pacienti.

Co se týká podpory tohoto zákona, tak poslanecký klub KSČM se rozhodne skutečně až podle případně přijatých pozměňovacích návrhů, protože i když považujeme tento zákon za velmi potřebný, tak některé pozměňovací návrhy jsou hodny podpory, a pokud se změní důležité věci tak, jak si myslíme, že je to správné pro to, aby zdravotnictví v ČR dobře fungovalo, tak potom bychom tento zákon podpořili. Já vám děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní poslankyně. Slovo bude mít pan poslanec Benda, připraví se pan poslanec Kaňkovský... Pardon, omlouvám se, ještě faktická poznámka pana poslance Hegera . Ale než dorazí k mikrofonu, tak přečtu omluvu paní poslankyně Havlové, která se omlouvá z dnešního jednání z důvodu jednání ve volebním kraji.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Já bych si dovolil jenom kratičce komentovat to, co tady říkala paní předřčnice paní poslankyně Marková. Musím připomenout, že ten komplexní pozměňovací návrh v hrubé podobě se řešil už na předchozím výboru, a paradoxně to bylo právě v Náchodě, kde to organizovala paní poslankyně, a ona si velmi dobře pamatuje, jaká tam byla debata až příliš vzrušená. Já to neříkám jako kritiku paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, já to říkám jenom jako určité vysvětlení, protože tak jako v každém oboru, i v medicíně jsou mimořádně obtížné věci k rozhodování, jsou věci, které běží zvykově, historicky, anebo mají nějaké racionální důvody, a je tam spousta lidí, kteří jsou zainteresováni k tomu, aby si své dvorky chránili. Někdy je to dobře, někdy špatně, ale v každém případě to budí veliké, velikánské vzrušení.

A bych ještě dodal jednu věc, protože já jsem si kdysi vyslechl o tom, jak se předkládají komplexní pozměňovací návrhy a jak to likviduje legislativní proces, že on je to někdy takový důvod pro důvod, když se něco nechce prosadit. Chápu, že jsou lidé, kteří si myslí o pediatrii jednu věc, a lidé, kteří si myslí druhou věc. Ale zrovna to, co je tady ten nejbolestivější a nejvíce diskutovaný bod, tj. sloučení oborů praktické pediatrie a pediatrie, bylo již v původním vládním návrhu. (Předsedající: Čas.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě faktická poznámka paní poslankyně Markové.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Já bych prostřednictvím pana předsedajícího jenom chtěla říct, že skutečně to neberu jako kritiku své osoby, nicméně vůbec mě nepřekvapuje, že pan kolega Heger brání způsob projednávání zákonů předkládanými návrhy ze dne na den, protože v době nedávno minulé, v době panování právě jeho politické strany, to bylo naprosto běžné ve zdravotním výboru. Dělal se to skoro pokaždé. Takže mě to opravdu nepřekvapuje, že tento způsob projednávání se mu nezdá jako příliš neobvyklý, a dokonce ho schvaluje.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní tedy má slovo pan poslanec Benda a připraví se pan poslanec Kaňkovský.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, poslední zbývající, vážené dámy, vážení pánové, zdá se mi, že získávání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnických povolání už nebaví skoro nikoho tady v této Sněmovně kromě těch pár doktorů, kteří jsou zainteresovaní, ale přesto pokládám za fér, protože budu pak v podrobné rozpravě předkládat jeden pozměňovací, tak abych ho v obecné rozpravě alespoň dílčím způsobem představil, protože samozřejmě povede – jako obvykle návrhy, které předkládám ve zdravotnické problematice – k možnému střetu zejména se stavovskými organizacemi.

Navrhuji, abychom v tomto zákoně odebrali pravomoc České lékařské komory, lékařenské komory a stomatologické komory k tomu, aby dávaly razítko na to, že někdo může být vedoucím pracovníkem příslušného zdravotnického zařízení. Myslím si, že je to chybná kompetence, která nepatří do kompetencí samosprávných komor. Zůstává samozřejmě v příslušných zákonech kompetence stanovit pravidla a podmínky pro výkon takového vedoucího postavení, ale nemyslím si, že to má být komora jako samosprávná organizace, která vydává štempl "ten a ten splnil". To je věc, kterou si má zajišťovat zaměstnavatel, kterou má samozřejmě podle pravidel schválených kontrolovat zaměstnavatel, a nemá být někdo ještě stojící mimo, ještě do značné míry bez zodpovědnosti, kdo dává takové razítko.

Takže to je návrh, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě. Nevím, kolik vyvolá komplikací, ale předem předesílám, že nějaké komplikace vyvolat může při tom, jak víme, jak se chová předseda zejména lékařské komory. To je první věc.

Druhá věc, kterou jsem chtěl jenom lehce k té debatě praktický lékař pro děti a dorost. Pan zpravodaj ví, že to je debata mimořádně složitá, že i na výboru na rozdíl od řady jiných věcí, které byly hlasovány 4 : 16 nebo 18, tak tady ta hlasování byla 10 : 12. Je to věc, která myslím do značné míry souvisí s jistou mírou nevráživosti, možná někdy až osobní, mezi pediatri ze zařízení a pediatri v terénní službě, právě těmi praktickými lékaři pro děti a dorost.

Já jsem upozorňoval na výboru, že u mne jako zdravého člověka s více dětmi v podstatě jediný styk se zdravotnictvím, který mám, je právě přes prostřednictví těch praktických lékařů pro děti a dorost. To jsou ti, ke kterým opravdu musím chodit od kontrol, povinného očkování až po to, že někdy těm dětem něco je a někdy mají nějaké bolistiky. A jestli bych si něco velmi nepřál, tak abychom tuto skupinu znejistili, abychom nějakým způsobem vytvořili pocit, že ona není tou vlajkovou lodí českého zdravotnictví, protože ona je tím prvním místem kontaktu. Nejsou to při vši účtě ke všem pánům profesorům a ke všem slovným nemocnicím, to nejsou ty nemocnice. Je to tahle první vlna, která má přímý kontakt s občanem. A velmi bych prosil, abychom – i když pan zpravodaj tady říká "provedeme nějaké úpravy do budoucna" – já jsem pro, provedme je do budoucna. Ale v tuto chvíli nechme praktické lékaře pro děti a dorost ve vzdělávacím oboru tak, jak byli doposud. A pokud budeme chtít dělat nějaké změny, dělejme je až do budoucna, abychom teď nevytvořili nějakou míru nejistoty.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana poslance Kaňkovského, který je také zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy.

Pane poslanče, já se omlouvám – dobrá. Tak pan poslanec Hovorka souhlasí, že faktickou poznámku uplatní až po vašem vystoupení. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážený pane ministře, milé kolegyně, vážení kolegové. Už tady byla dneska poměrně rozsáhlá diskuse o tom, jak probíhalo jednání k novele zákona č. 95/2004 Sb. na několika jednáních zdravotního výboru. Já už se toho dotknu velmi krátce.

Určitě jsme všichni cítili, že to projednávání nebylo úplně standardní a že bylo velmi komplikované. Na druhé straně názory na novelizaci zákona 95 jsou skutečně také velmi rozmanité, velmi rozdílné. V tomto případě si myslím, že jsme skutečně měli snahu zákon dovést do takové podoby, aby skutečně přinesl něco pozitivního pro naše mladé lékaře i pro české zdravotnictví.

Pokud se týká toho komplexního pozměňovacího návrhu, o kterém tady taky byla řeč, tady si myslím, že se až tak nic neporušilo. Měli jsme dvě jednání zdravotního výboru – jedno v už zmiňovaném Náchodě a jedno potom zde v útrokách Poslanecké sněmovny, kde jsme si předtím, než jsme odešli na dovolenou, řekli základní parametry toho, jak chceme, aby ten komplexní pozměňovací návrh vypadal, protože jsme všichni cítili, že změn, které je potřeba ještě v tom vládním návrhu udělat, je ještě poměrně velká řada. Parametry jsme si dohodli. Dohodli jsme si i termín, kdy ten komplexní pozměňovací návrh bude připraven. Ano, potom došlo k jisté

kontroverzi ohledně bodu, který tam byl vložen na poslední chvíli a týkal se povinných stáží ambulantních lékařů v nemocnicích. Ano, byla okolo toho velmi vzrušená debata, ale nakonec – a já jsem za to předkladatelům vděčný – tento kontroverzní návrh byl stažen. A i když všichni cítíme, že by bylo dobře zlepšit komunikaci mezi ambulantní sférou a nemocnicemi, tak jsem přesvědčen, že tím způsobem, jak to bylo navrženo, by k tomu nedošlo. Naopak si myslím, že by negativní emoce mezi těmito dvěma segmenty ještě narostly.

Když vezmu ten komplexní pozměňovací návrh jako celek, tak jsem přesvědčený o tom, že je to v tuto chvíli materie, ze které lze rozhodně vycházet. A i když předpokládám diskusi ještě ohledně řady pozměňovacích návrhů jak z výborů, tak zde načtených ve druhém čtení, tak si myslím, že to je cesta k tomu, abychom zákon dotlačili do zdárného konce.

V podrobné rozpravě si ještě dovoluji načíst jeden malý pozměňovací návrh, ale troufám si říci, že ne nedůležitý, který řeší požadavky na minimální úvazek lékařek, event. lékařů v přípravě k atestaci, kteří pečují o malé dítě či děti. Už jsme tady o tom hovořili v prvním čtení, že máme zejména lékařky, které se chtějí vrátit z lékařské dovolené postupně. To znamená, mají rodinné důvody k tomu, nenastoupily okamžitě na ten požadovaný poloviční úvazek, ale aby se vracely třeba po jednom, po dvou dnech.

Proto jsem také navrhl v pozměňovacím návrhu výjimku, která by se rozšířila nejenom na lékařky, případně lékaře na rodičovské dovolené, ale ještě na rodiče-lékaře, kteří pečují o děti do zahájení povinné školní docházky. Jsem přesvědčený, že to lépe postihne problematiku některých rodin, které mají třeba více malých dětí, ale už nespádají do kategorií rodičů na rodičovské dovolené. Myslím si, že při tom, jak voláme, a to napříč touto Sněmovnou, po podmínkách lepšího sladění rodinného a pracovního života, je toto jedna z možných cest. A jako lékař nemocniční, vlastně po celou dobu své kariéry jsem nemocniční lékař, mohu říci, že se v praxi s tímto problémem poměrně často setkáváme a lékařky na ten kratší úvazek toto vítají. Umožní jim to lépe se starat o své děti a přitom to nijak nenaruší jejich postgraduální přípravu. Naopak si myslím, že to vrácení se zpět do pracovního procesu je pro ně jednodušší.

Tolik ke druhému čtení této novely. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana poslance Hovorku, který chce uplatnit faktickou poznámku.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane předsedo, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych jenom vysvětlit panu kolegovi Kasalovi prostřednictvím pana předsedy, že jsem měl na mysli základní obory, že dochází k redukci ze 46 na 43. Tolik na vysvětlenou.

Potom ještě jedna věc, která se týká oboru praktický lékař pro děti a dorost, že s tímto systémem péče jsou v podstatě spokojeni jak rodiče, tak pojišťovny a není žádná poptávka, žádný důvod pro to, aby se tento systém měnil.

Druhá věc, která se týká ještě prováděcích vyhlášek. Podle bodů 142 a 146 bude v § 37 upraveno zmocnění ministerstvu pro vydání vyhlášky o činnostech pro lékaře atd. Já bych se chtěl zeptat pana ministra, dokdy ministerstvo připraví vyhlášku o činnostech, to znamená, co lékaři v určitém stupni přípravy mohou konkrétně vykonávat, protože pan náměstek Polícar řekl, že je problém to připravit, když není definitivní znění zákona. Chtěl bych se tedy zeptat, od přijetí zákona dokdy ministerstvo připraví tuto vyhlášku o činnostech. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dvě faktické poznámky. Pan poslanec Plzák, potom pan poslanec Brázdil.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedo. Kolegové, kolegyně, já musím zase zareagovat na předřečníka. Jak to, že není žádná poptávka, aby se ten systém změnil? Dneska nám praktičtí lékaři sami avizují, že stárnou, kdo je nahradí. A za současné situace zkušený pediatr, který pracuje v nemocnici, nemůže jít pracovat na obvod, nemůže za současné situace nikoho nahradit a stává se nám potom to, že ta místa mohou zůstat neobsazená. Tímto se to přece řeší. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Brázdil. Poté ještě pan poslanec Hovorka.

Poslanec Milan Brázdil: Často slyším, že já jsem nechtěl vystupovat a že jsem si to rozmyslel. Já jsem chtěl, jenom jsem čekal kdy a nechtěl jsem moc zdržovat.

Projednávání tohoto zákona je od začátku liché. Přijde nějaká novela, návrh, mnoho lidí to projednává dva a půl roku. Přijde to Legislativní radě vlády, ta to vezme a řekne ano, projednávejte to. Pak náhle na uzavřeném jednání dojde k tomu, že my nevíme, co projednáváme, ještě je to uzavřené jednání, a pak to pokračuje dokonce na nějaký komplexní pozměňovací návrh, který ještě v den, kdy jsme to měli projednávat, nebyl ani v systému. My k tomu máme dávat pozměňovky. Já nejsem nějaký expert na to, já jsem tu tři roky, ale mně to přijde nepřehledné, nelíbí se mi to. A ono to tak vypadá, vždyť to vidíte. Ta diskuse. To prostě není nachystané. Proč Ministerstvo zdravotnictví nechává předložit čtyřem poslancům komplexní pozměňovací návrh, ke kterému vy se tady potom vyjadřujete? To to ministerstvo neumí udělat samo? Ne, to je jinak. Ono asi nechce. Ono to chce víc zamlžené. Ono se to chce udělat jinak než těch dva a půl roku, co se k tomu někdo vyjadřoval, tak neuspěl, tak my to uděláme. My to překopeme, a stejně byste se mohli scházet a dělat si, co chtěli. Mě to mrzí, chtěl jsem vám to říct, jenom jsem nechtěl příliš otravovat nějakým velkým vystupováním.

Díky, že jste mě vyslechli.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Hovorka a po něm ještě fakticky pan poslanec Kasal.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Já ještě k panu kolegu Plzákovi prostřednictvím pana předsedy. Tam samozřejmě ta prostupnost možná je. Tam se požaduje nějaká, pokud vím, rozdílová zkouška, protože je tam jiné vzdělávání v oboru, které je zaměřené na praktickou přípravu. Je tam odlišné vzdělávání mezi oborem pediatrie a dětský lékař pro děti a dorost, čili ta prostupnost možná je. A není to tak, že by ti lékaři, kteří jsou v terénu, byli úplně ti průměrem nejstarší nebo nejvíce stárnoucí. Naopak v té přípravě za poslední roky, pokud se týká třeba rezidenčních míst, tak tam bylo myslím 200 lékařů v přípravě. To jen na vysvětlenou, jak se to má s přípravou a s tou možností prostupnosti.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Kasal.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo. Mně to taky nedá. Já se vyjádřím ke dvěma předřečníkům. Začnu panem kolegou Hovorkou.

Vážený pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, to, aby mohl primář jít dělat do terénu, tak to není žádná rozdílová zkouška. Je tam požadavek šesti měsíců. Tak si to řekněme jasně. Ta průchodnost tam není.

A co se týká mého kolegy pana poslance Brázdila prostřednictvím pana předsedajícího, já si myslím, že na zdravotním výboru jsem vysvětlil, jakým způsobem ten zákon byl projednáván. Ano, byl projednáván prakticky dva roky. A jenom k tomu poznamenám – to, co jsem slyšel, kolego, z vašich úst, tak mi připadlo, že jsem slyšel Českou lékařskou komoru.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Antonín, rovněž faktická poznámka. Potom pan poslanec Brázdil. Já vás nechci nějak omezovat, ale chtěl bych poprosit, abychom směřovali k závěru obecné rozpravy. Tyto věci opravdu spíše patří podle mého názoru na zdravotní výbor, popřípadě do nějaké odborné debaty na jiném plénu než na plénu Poslanecké sněmovny. Ale samozřejmě, nechci vás nějak omezovat, pouze vás prosím o shovívavost.

Pan poslanec Antonín.

Poslanec Pavel Antonín: Řadu let jsme zjistili, že vzdělávání ve zdravotnictví lékařů není takové, jaké by mělo být. Řadu let s tím nebyl ochoten a schopen nikdo nic dělat. Když konečně toto ministerstvo našlo sílu se pokusit toto vzdělávání změnit, dva roky na tom pracuje a nyní na třech zdravotních výborech se to projednává a slabá místa, která mohla být sporem, změni a ustoupí, tak je to považováno za slabost a špatnost a neschopnost ten zákon řešit. To je úplně scestná úvaha.

A s těmi pediatri. Znovu mi dovoluňte říct stejné přirovnání. Jsem porodník a gynekolog, pracuji v ambulanci, pracuji na porodnici a operuji a teoreticky bych měl mít tři různé atestace podle tohoto způsobu uvažování, protože každá z těch činností je zcela, zcela zásadně jiná. Porodnictví, onkologická gynekologie, ambulantní gynekologie. Tři různé atestace.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Brázdil stahuje. Výborně. Děkuji za vstřícnost. Pan poslanec Štětina s řádnou přihláškou. Fakticky. Tak prosím.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, já myslím, že bychom měli už pokročit dále, ale musím říct jednu věc. Mně se nelíbí, že zde napadáme některé instituce, které do našeho zdravotnictví patří. Já musím zde přítomnému kolegu Kasalovi prostřednictvím vás, pane předsedo, říci, že kolega Hovorka se nechová jako lékařská komora. Lékařská komora ze zákona číslo 220 má v § 2 v písm. d) napsáno – vydávat osvědčení o splnění podmínek. To je zákonem stanovené. Takže já si myslím, že bychom neměli jít touto cestou, jestli je to věc komory, jestli je to věc lékařské fakulty, jestli je to věc ministerstva. Posuňme se dále a dohodněme se na nějakém postupu, abychom tento zákon konečně měli. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Taky děkuji. Pokud se nikdo další nehlásí do obecné rozpravy, tak předtím, než ji ukončím, poprosím pana zpravodaje, abychom se vypořádali s jedním procedurálním nebo technickým návrhem.

Poslanec David Kasal: Děkuji, pane předsedající. Jak již jsem načel na úvod v usnesení výboru pro zdravotnictví, nyní bychom měli hlasovat o tom, abychom rozhodli, že za základ dalšího projednávání byl vzat komplexní pozměňovací návrh obsažený v usnesení výboru.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Takže já nechám hlasovat o návrhu, který zde padl. To znamená, že za základ bude brán komplexní pozměňovací návrh, který je... (Hlas z pléna.) K tomu, pane poslanče? (Hlas: Chci dát protinávrh.) Samozřejmě je možné dát protinávrh, ale já dokončím zopakování.

To znamená, návrh je, abychom hlasovali o tom, že za základ pro podávání pozměňovacích návrhů bude brán komplexní pozměňovací návrh, který je obsažen v usnesení zdravotního výboru.

Pan poslanec Brázdil si přeje dát protinávrh. Prosím.

Poslanec Milan Brázdil: Kolegyně, kolegové, já bych dal protinávrh, abychom dále dávali pozměňovací návrhy k tomu vládnímu návrhu, tomu, který prošel Legislativní radou vlády, který byl sem daný. Vláda řekla ano, projednávejte ho. A ne komplexní pozměňovák čtyř poslanců. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To je hlasovatelný protinávrh. Kolegyně, kolegové, prosím, usad'te se!

Já nejprve nechám hlasovat o protinávrhu, který přednesl pan poslanec Brázdil. Ten navrhuje, aby za základ byl brán původní vládní návrh. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo... (Ze sálu se ozývají protesty, že nejsou přítomni všichni poslanci.) Já jsem už několikrát oznamoval... Takže hlasování prohlašuji za zmatečné, končím ho a upozorňuji, že jsem včas avizoval v předsálí, že se bude hlasovat. Takže ještě jednou.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem pana poslance Brázdila, aby se pozměňovací návrhy dávaly k tomu původnímu vládnímu návrhu, což je protinávrh návrhu pana poslance Kasala. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 151. Přihlášeno je 165, pro jsou 4, proti 81. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o... všechny vás odhlásím na žádost pléna. Prosím o novou registraci. A budeme hlasovat o původní... (O slovo se hlásí poslanec Stanjura.) Tak ještě s přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jenom propříště. Myslím si, že to hlasování, které zrovna proběhlo, se hlasovat nesmí a nemá. Takže nevádí, ale prostě není možné o tomhle hlasovat. Omlouvám se. O tom, o čem jsme zrovna hlasovali. To budeme příště hlasovat, že dneska je úterý. Já nevím. Prostě pane předsedo, vznáším námitku. Takové hlasování nemělo být vůbec spuštěno. O tom návrhu pana poslance Brázdila.

Předseda PSP Jan Hamáček: Samozřejmě byly dvě alternativy. Buď rovnou hlasovat o návrhu pana poslance Kasala, nebo dát možnost panu poslanci Brázdilovi uplatnit protinávrh. Přišlo mi jednodušší nechat to odhlasovat. Pokud trváte na své námitce, tak ji prosím zformulujte, pane předsedo Stanjuro. Je to námitka proti postupu předsedajícího, nebo... (O slovo se hlásí poslanec Benda.) Tak pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Pane předsedající, pokoušel jsem se na vás mávat, ale neviděl jste mě. Toto hlasování pokládám za zmatečné a byl bych rád, aby z úrovně předsedajícího bylo prohlášeno za zmatečné. My můžeme hlasovat o tom, že vezmeme něco jiného jako podklad pro druhé čtení. Ale nemůžeme hlasovat o tom, že dodržíme zákon a vezmeme původní podklad. Představme si situaci, kdy by neprošel návrh pana poslance Brázdila a neprošel by ani návrh pana poslance Kasala. Tak jsme v úplném absurdistánu, protože nevíme, co projednáváme dál. Prostě může se hlasovat o tom, že se vezme za základ něco jiného, nemůže se hlasovat o tom, že se vezme za základ původní návrh, protože pokud to neprojde, dostáváme se do pasti, kterou nejsme schopni vyřešit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, kloním se k tomuto výkladu. Omlouvám se. Možná jsem byl příliš benevolentní k návrhu pana poslance Brázdila, ale rozumím té vaší argumentaci, která mě přesvědčila. Příště se to nebude opakovat. To znamená, že hlasování prohlašuji za zmatečné a budeme hlasovat o tom původním návrhu pana poslance Kasala. To znamená, ještě jednou. Ještě zazvoním.

Jedná se o to, že komplexní pozměňovací návrh zdravotního výboru bude brán za základ pro podávání pozměňovacích návrhů.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 152. Přihlášeno je 135, pro 130, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

V této fázi tedy končím obecnou rozpravu a zeptám se na závěrečná slova po obecné rozpravě. Zda je zájem? Není tomu tak. Nemám tady poznámku od kolegy místopředsedy, že by padl návrh na vrácení návrhu zákona garančnímu výboru, takže v této fázi o ničem dalším hlasovat nemůžeme.

V tom případě otevírám podrobnou rozpravu a máme tady devět přihlášek. Prosím pana poslance Hegera a připraví se pan poslanec Kasal.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji pane předsedo. Musím konstatovat, že po této rozpravě to vyžaduje jistou politickou odvahu tady přednášet pozměňovací návrhy. Leč dovoluji se přihlásit ke třem, které jsou v systému pod čísly 4883, dále 4884 a poslední 4885. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Kasala.

Poslanec David Kasal: Souhlasím s kolegou Hegerem o té odvaze. Budu tedy pokračovat. V podrobné rozpravě se hlásím ke svým pozměňovacím návrhům pod číslem 4843, 4902, 4904, 4907 a 4908. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Brázdil.

Poslanec Milan Brázdil: Také děkuji za slovo. Chtěl bych stáhnout jeden svůj pozměňovák. Protože ten jsme vyřešili v tom komplexním. Což byl 4788, tedy stáhnout. A přihlašuji se ke čtyřem svým pozměňovacím návrhům pod číslem 4882, 4789, 4786 a 4787. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní poslankyni Pastuchovou. Připraví se pan poslanec Svoboda.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Přihlašuji se ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem 4828.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Svoboda. Připraví se pan poslanec Hovorka.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Pane předsedající, také se chci zařadit ke statečným a přihlásit se ke svému pozměňovacímu návrhu 4529, který se týká praktických lékařů pro děti a dorost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Hovorka. Po něm pan poslanec Benda.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane předsedo, vážené paní kolegyně a páni kolegové, hlásím ke svým pozměňovacím návrhům, které jsem vložil do systému pod číslem 4892. Jedná se o pozměňovací návrhy, které se týkají zachování oboru praktický lékař pro děti a dorost. Dále k omezení, které se týká § 36. Krátké odůvodnění. V návrhu zákona v důvodové zprávě se v § 36 uvádí, že u odst. 1 se jedná o zpřesňující dosavadní úpravu tohoto paragrafu, která ale neměla a ani dosud nemá žádné časové omezení. Institut povolení k výkonu zdravotnického povolání, zejména k provedení jednorázových výkonů, je běžně používán. Předvádět jednorázové výkony jezdí odborníci z celého světa. Nepožaduje se po nich naplnění požadavků tohoto zákona. Vzhledem k intenzitě a k obvyklé délce pobytu by šlo omezit tyto činnosti podle § 36 odst. 1 nejvýše na tři měsíce během jednoho kalendářního roku, což lze považovat za dostačující, a zároveň je to opatření, které znemožní případné zneužívání tohoto institutu.

Další pozměňovací návrh v § 5a se týká vypuštění výrazu maxilofaciálního chirurgického kmene. Krátké odůvodnění. K maxilofaciálnímu chirurgickému kmeni lze uvést, že jako naprosté novum byl přidán mezi základní obory i obor maxilofaciální chirurgie. Vzhledem k marginálnímu počtu lékařů v tomto oboru, odhadem několik desítek lékařů, je takové zařazení mezi základní obory zjevně nesystémové. Je otázkou, co bylo skutečným důvodem pro takové zařazení. Navrhuje se proto převedení oboru maxilofaciální chirurgie mezi nastavbové obory se vstupní specializací v oboru chirurgie nebo ORL a zrušení maxilofaciálně chirurgického kmene.

Další pozměňovací návrh, který jsem uváděl podrobněji v obecné rozpravě, se týká § 43b, pověření k výkonu některých činností, kdy se navrhuji následující změny podle tohoto pozměňovacího návrhu: Změna ustanovení v § 43b odst. 2, kde je definována pověřená organizace, se kterou může Ministerstvo zdravotnictví uzavřít veřejnoprávní smlouvu. Návrh umožňuje těmto právníkům osobám provádět vzdělávací činnost v rámci postgraduální přípravy. Ale administrativní činnosti, tedy zejména zařazování do oborů a organizaci atestačních zkoušek, ponechává u právnícké osoby zřízené Ministerstvem zdravotnictví. Zde se tedy jedná o to, aby zařazování do oborů a organizace atestačních zkoušek byla ponechána IPVZ. Je to ověřená organizace, která se tímto zabývá od roku 1953. A podle toho, co jsem uváděl v podrobnějším zdůvodnění, je i poptávka mezi lékaři, aby jednak zařazováním do oborů a jednak výkonem zkoušek byl pověřen právě IPVZ.

To jsou moje pozměňovací návrhy, ke kterým se přihlašuji a které jsem vložil do systému pod uvedeným číslem 4892. Prosím, aby se o každém hlasovalo potom jednotlivě. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Bendu, po něm pan poslanec Kaňkovský.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, chtěl bych se přihlásit také ke sněmovnímu dokumentu 4903, pozměňovacímu návrhu k tisku 723. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Kaňkovský, po něm pan poslanec Štětina.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne ještě jednou. Dovolte mi, abych se přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem sněmovního dokumentu 4890. Jak jsem už avizoval v obecné rozpravě, jedná se o rozšíření výjimky z minimálně stanovené týdenní pracovní doby nejenom na lékařky, lékaře na rodičovské dovolené, ale také na ty, kteří pečují o dítě před zahájením povinné školní docházky. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Štětina a po něm pan poslanec Míhola.

Poslanec Jiří Štětina: Ještě jednou děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Já bych se dovolil poníženě přihlásit k pozměňovacímu návrhu č. 4532, který je v systému. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Prosím pana poslance Míhola, který je zatím posledním přihlášeným do podrobné rozpravy.

Poslanec Jiří Míhola: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si přihlásit se k pozměňovacímu návrhu svému a kolegyně Ludvíka Hovorky, který je vložen do systému pod č. 4892. Krátký komentář k němu nebo odůvodnění: Je to pozměňovací návrh, který ponechává mezi základními obory obor praktického lékařství pro děti a dorost. V tomto významném oboru primární péče působí dva tisíce lékařů. Systém péče o děti se osvědčil. Funguje a není žádná reálná potřeba tento systém měnit.

V návaznosti se pak vypouští část přechodných ustanovení, která při zachování tohoto oboru mezi obory základními postrádají smyslu.

Délku vzdělávání ponechává pozměňovací návrh ve stávající délce, tj. čtyři roky oproti navrhovanému prodloužení v původním návrhu i komplexním pozměňovacím návrhu, kde se navrhuje prodloužení vzdělávání ze čtyř na čtyři a půl roku. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Pokud tomu tak není, podrobnou rozpravu končím.

Zeptám se pana ministra a pana zpravodaje na závěrečná slova. Není tomu tak. Pane zpravodaji, podle mých poznámek tady není nic k hlasování, můžeme tedy ukončit druhé čtení tohoto návrhu. (Souhlas.) Takže děkuji jak panu zpravodaji, tak panu ministrovi.

A budeme pokračovat bodem číslo

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb.,
o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů
(zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon
č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 706/ - druhé čtení**

Prosím pana ministra zdravotnictví, aby nám návrh zákona uvedl.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych v krátkosti uvedl projednávaný návrh novely zákona o léčivech a připomněl jeho obsah.

Předložený návrh sleduje dva hlavní cíle. Prvním z nich je adaptace unijního nařízení o klinických hodnoceních humánních léčivých přípravků. Druhým hlavním motivem navrhovaného zákona pak je zakotvení mechanismu pro omezování tzv. reexportů léčivých přípravků tak, aby byla zajištěna dostupnost léčivých přípravků pro pacienty v České republice.

Pokud jde o první okruh úpravy, cílem je dosáhnout toho, aby právní úprava v České republice potřebným způsobem dotvářela režim provádění klinického hodnocení humánních léčivých přípravků založený pro celou Evropskou unii nařízením č. 536/2014. V rámci návrhu je konstituována nová etická komise zřizovaná při Státním ústavu pro kontrolu léčiv, kdy jde zejména o snahu zajistit v souladu s požadavky nařízení nezávislost této etické komise, které jsou dále návrhem stanovena pravidla pro její fungování. Návrh současně stanovuje podmínky pro povolování a realizaci klinických hodnocení na území České republiky.

Druhým stěžejním bodem novely zákona o léčivech je, jak jsem již uvedl, úprava možnosti omezení tzv. reexportů léčivých přípravků z České republiky do zahraničí. Smyslem navrhovaného opatření je, aby z důvodu ekonomického zájmu na straně distributorů léčiv nedocházelo k nedostatku léčivých přípravků pro potřeby pacientů v České republice. V gesci Státního ústavu pro kontrolu léčiv se zavádí systém sledování a vyhodnocování situace na trhu s léčivými přípravky. Ty léčivé přípravky, u nichž bude shledáno, že by mohlo vzhledem k jejich objemu na českém trhu dojít v případě reexportu k jejich nedostatku, zařadí Ministerstvo zdravotnictví na seznam a u takto zařazených léčivých přípravků vznikne pro distributory povinnost oznámit jejich zamýšlenou distribuci do zahraničí Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv. Pokud u léčiv uvedených na seznamu vznikne akutní hrozba jejich nedostatku na českém trhu, bude moci ministerstvo opatřením obecné povahy jejich vývoz omezit či zakázat.

Opakovaně zdůrazňuji, že zakotvení systému omezení či zákazu tzv. reexportů léčivých přípravků není v rozporu s evropským právem a zásadou volného pohybu zboží. Ve smyslu výjimky obsažené v článku 36 Smlouvy o fungování EU se jedná o výjimečné opatření, které má sloužit k ochraně zdraví pacientů, tak aby nedocházelo na území České republiky k nedostatku léčivých přípravků. Rozpor s unijním právem neshledal ani výbor pro evropské záležitosti, který na své 52. schůzi

konané 28. června 2016 návrh doporučil Poslanecké sněmovně schválit v předloženém znění. Předložený návrh zákona byl projednán na 35. schůzi výboru pro zdravotnictví konané 9. června 2016 se závěrem návrh schválit ve znění jím přijatých pozměňovacích návrhů.

Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, závěrem bych vás chtěl požádat o podporu tohoto pro české pacienty přínosného návrhu zákona při jeho následném projednávání. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Tento tisk jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru a dále byl přikázán i výboru pro evropské záležitosti. Usnesení výboru vám byla doručena jako tisky 706/1–3. Prosím nejprve pana zpravodaje výboru pro zdravotnictví pana poslance Rostislava Vyzulu, aby nás informoval o projednání ve výboru a odůvodnil případné pozměňovací návrhy. Ještě než promluví, tak jenom informace. Pan poslanec Votava byl omluven do konce jednacího dne, nicméně od této chvíle je přítomen a ruší svoji omluvu po zbytek jednacího dne.

Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedo. Vážené dámy a pánové, pane vicepremiére, pane ministře, dobré odpoledne. Dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením výboru pro zdravotnictví z 35. schůze ze dne 9. června 2016 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů.

Po úvodním slově MUDr. Svatopluka Němečka, ministra zdravotnictví, zpravodajské zprávě poslance MUDr. Rostislava Vyzuly a po rozpravě výbor pro zdravotnictví za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 706, ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Za druhé, zmocňuje zpravodaje výboru, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzi Poslanecké sněmovny. Za třetí, zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. A ještě prosím pana zpravodaje výboru pro evropské záležitosti pana poslance Zahradníka, aby nás rovněž informoval o projednání návrhu v tomto výboru.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, dovoluji si vás seznámit s projednáním tohoto návrhu na schůzi výboru pro evropské záležitosti, tedy z 52. schůze tohoto výboru, která se konala 28. června letošního roku, k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon 378/2007 Sb., o léčivech atd.

Výbor pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny po vylechnutí informace náměstka ministra zdravotnictví doktora Radka Policara, po vylechnutí zpravodajské zprávy poslance Jana Zahradníka a po rozpravě za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR schválit vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů, zákon o léčivech, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 706. Za druhé ověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona ve výboru pro evropské záležitosti, což tímto činím.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji, a otevírám obecnou rozpravu. Zatím mám pět přihlášek. Prosím tedy pana poslance Skalického a připraví se pan poslanec Zahradník.

Poslanec Jiří Skalický: Děkuji, vážený pane předsedo. Pane ministře, dámy a pánové, já bych se v obecné rozpravě rád vyjádřil a představil celkem čtyři pozměňovací návrhy, ke kterým se přihlásím v rozpravě podrobně.

První z nich řeší problematiku dodávání léčivých přípravků do některých lékáren, kde, jak víme, zejména malé a střední lékárny mají někdy problém se dostat k léčivým přípravkům. Tady je ukládána distributorům povinnost zajistit provozovatelům lékáren požadovanou dávku registrovaného léčivého přípravku do dvou pracovních dnů. Ta úprava spočívá ne 48 hodin, ale dva pracovní dny. Toto se navrhuje v podstatě s ohledem na praktické možnosti jak pro zajištění dodávek, kdy ne všichni distributoři jsou samozřejmě schopni zajistit provoz o víkendy, případně státních svátcích, resp. ne všichni provozovatelé lékáren mají provozní dobu stanovenou vždy během 48 hodin. Tento pozměňovací návrh předkládám i přesto a u vědomí toho, že dnes ráno jsme dostali pozměňovací návrh kolegy Běhouňka, ke kterému se přihlásila řada kolegů a který tuto problematiku řeší podstatně podrobněji i s detaily, takže na zdravotním výboru a vlastně hlasováním rozhodneme, který z nich bude vhodnější. Nejsou to návrhy, které by šly proti sobě, ale ten můj předkládaný, užší, řeší pouze část, kolegy Běhouňka řeší tu problematiku ve větším celku.

Druhý pozměňovací návrh, ke kterému se přihlásím, se týká podmínek akreditace školitele pro prodejce vyhrazených léčivých přípravků. Zjednodušeně řečeno, jde o takové léčivé přípravky, které se mohou prodávat na benzinových pumpách apod., kde ti prodejci mají povinnost školení. Cituji: Osoby, které u prodejce vyhrazených léčivých přípravků tyto přípravky přímo prodávají, musí podle příslušného paragrafu získat osvědčení o odborné způsobilosti prodejce vyhrazených léčivých přípravků. Nynější právní úprava je poněkud vágní a nedůsledná, protože sice na jednu stranu ministerstvu ukládá vést a zveřejňovat seznam školitelů, na stranu druhou mu ale nedává žádný nástroj, jak zajistit, aby seznam odpovídal skutečnosti. Není jasné vymezení školitele, není známo, které subjekty naopak vyhrazené prodejce školí. Navrhovaná úprava umožní zpřesnění podmínek akreditace v prováděcí vyhlášce. Tady jsem přesvědčen, že tento pozměňovací návrh pomůže ministerstvu zpřesnit

danou problematiku a někdy si i vynutit zlepšení podmínek, aby ti, kteří prodávají léčivé přípravky, opravdu aspoň částečně věděli, oč vůbec jde.

Další dva pozměňovací návrhy se týkají přímo problematiky reexportu a celého procesu, který s reexportem a omezením reexportu souvisí. První z nich vychází z toho, že Ministerstvo zdravotnictví vydává opatření obecné povahy, kterým reexport léků z příslušného seznamu zakáže. Nicméně tento postup rozšiřuji, kdy ministerstvo může vydat opatření obecné povahy i v případě, kdy příslušný léčivý přípravek není na seznamu, ale ministerstvo se dozví, že jeho nedostatkem může být ohrožena dostupnost a účinnost léčby pro české pacienty. Může se jednat o výpadek ve výrobě, závady v jakosti apod. Než dojde k nápravě těchto skutečností, dle mého názoru může dojít k zákazu reexportu zbylého léčivého přípravku, než je celá situace vyřešena. To je třetí pozměňovací návrh.

A čtvrtý, který, jak jsem říkal, souvisí s tou problematikou reexportu, se týká termínů a lhůt pro posuzování, které má SÚKL a Ministerstvo zdravotnictví, zda ten léčivý přípravek dát na seznam, kterým se zakáže reexport, nebo ne. Je nutno dle mého názoru upravit délku lhůty mezi ohlášením vývozu léčivého přípravku, což samozřejmě je možné, a jeho provedením. Příklad je ten, že třeba to ohlášení bude v pátek večer, pracovníci SÚKL se k jeho zpracování dostanou až třetí nebo čtvrtý den, minimálně třetí den, protože tam je většinou víkend. Čili můj návrh směřuje k tomu, že distributor smí uskutečnit záměr distribuovat léčivý přípravek až po uplynutí 15 pracovních dnů ode dne, kdy tento záměr oznámil. U toho třetího i u tohoto čtvrtého pozměňovacího návrhu předpokládám, že pomůže ať už SÚKL, nebo Ministerstvu zdravotnictví danou problematiku lépe řešit a budou mít dostatek času, aby rozhodly, zda příslušné léčivé přípravky na seznam dát, a pak tedy zakázat a omezit jejich reexport. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Zahradníka a připraví se pan poslanec Svoboda.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, jak je známo, tak jsem byl zpravodajem tohoto zákona ve výboru pro evropské záležitosti, což je vysvětlením pro to, že se tady teď objevuji u řečnického pultu jako jeden z předkladatelů pozměňovacích návrhů. Výbor měl posoudit soulad zákona s právem Evropské unie, což se tedy stalo, byť pořád v mé mysli přetrvávají určité pochybnosti, ale výbor jasně rozhodl a já jsem také loajálně jeho zprávu samozřejmě tady tlumočil.

Já jsem se tím pádem podrobněji zabýval tím zákonem, a tak tedy si dovoluji předložit tři pozměňovací návrhy, ke kterým se později v podrobné rozpravě přihlásím.

První návrh se týká možnosti, jak čelit případným obtížím s dodávkami léčebného přípravku, případně snahou zmírnit důsledky výpadku dodávek, a k tomu, aby distributoři byli informováni o tom a dále také mohli být vůči svým odběratelům dostatečným dodavatelem příslušných zásob. Tady navrhuji, aby ta zpráva o tom a distributor byl povinen Státní ústav pro kontrolu léčiv o provedených opatřeních

informovat do 30 dnů od obnovení dodávek léčivého přípravku. (V sále postupně roste hladina hluku.)

Druhý odstavec, který si dovoluji do § 33 v novelizačním bodě 17 původního návrhu zahrnout, se týká léčivých přípravků, které se nazývají přípravky život zachraňující. Tam by jenom přechodný nedostatek mohl znamenat bezprostřední ohrožení pacientů. Tady je uloženo držitelům oprávnění zpracovat krizový plán, který by zajistil dostupnost přípravků s cílem zabránit ohrožení pacientů. Návrh vychází ze skutečnosti, že samo uložení povinnosti distributorům zajištění dodávek situaci neřeší, pokud také nebudou vázáni podobným způsobem původní dodavatelé, od nichž distributoři přípravky získávají.

Předseda PSP Jan Hamáček: Omlouvám se, pane poslanče. Prosím kolegy vlevo, aby se ztišili. Děkuji.

Poslanec Jan Zahradník: Druhý novelizační bod, který předkládám, je vlastně podobný tomu návrhu, který zde předložil pan poslanec Skalický a který se týká doby, která musí uplynout mezi tím, kdy distributor zahájí příslušnému provozovateli dodávání registrovaných léčivých přípravků. V zákoně je stanovena ta doba na 48 hodin, což je doba, která je zvládnutelná v případě lékáren ve větších městech, tedy lékáren, které mají prodlouženou pracovní dobu, tedy včetně sobot, nedělí a svátků. A lékárny, které jsou v menších městech, které nemají prodlouženou pracovní dobu, tedy zejména přes víkendové dny, ty nejsou schopny 48hodinovou lhůtu zvládnout. Proto tedy navrhuji, aby pro tyto lékárny byla lhůta namísto 48hodinová lhůtou do dvou pracovních dnů. Je zde ještě uvedeno, kdy distributor není povinen dodržet tuto lhůtu, a to tehdy, pokud léčivý přípravek nemůže dodat z důvodu výpadku nebo jiných problémů ve výrobě, případně z důvodu stažení přípravku pro závadu v kvalitě, anebo nelze-li přípravek dovézt ze zahraničí, mimo jiné z důvodu omezení jeho exportu v zemi dodavatele.

A konečně poslední, třetí novelizační bod se týká snahy zkrátit nepřiměřenou lhůtu 15 dnů, která je zde uvedena pro distributory, kdy mají 15 dnů posečkat s uvedením přípravku na exportní trh. Tato lhůta je dlouhá. Omezuje jejich možnost obchodovat s přípravkem. A také důvody k tomu pro to nejsou nikterak vážné, protože v dnešní době Státní ústav pro kontrolu léčiv komunikuje elektronicky a všechny informace by měl mít uloženy v elektronické podobě, tedy v podobě, která umožňuje rychlou komunikaci. Tedy namísto oněch 15 dnů navrhuji, aby ta lhůta byla dva pracovní dny, a to nikoliv od vydání opatření obecné povahy, ale od času, kdy bude zahájeno řízení o vydání opatření obecné povahy. A zde je také uveden ten dead line pro omezení případného exportu, nikoliv tedy 15 dnů, ale pět dnů; pokud pět dnů nebylo takové opatření obecné povahy zveřejněno, může distributor se svou exportní distribucí započít. A je zde ještě jedna věta na závěr novelizačního bodu číslo tři, tedy původní novelizační bod 33 – obsah oznámení se nezveřejňuje. Tady považuji za potřebu taky chránit distributory vůči jejich konkurenci.

Takže to je můj pozměňovací návrh, který předkládám a který jsem vložil do systému, a potom se přihlásím v podrobné rozpravě.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. A prosím pana poslance Svobodu, po něm pan poslanec Benda.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Ještě jednou hezké dobré odpoledne. Já také přicházím s nějakými návrhy a diskusí k novele tohoto zákona. Přes vyjádření evropského výboru mám stále pocit, že tento zákon není v úplném souladu s právem evropským, že jsou určité drobné věci, které by vyžadovaly nějakou úpravu, protože samozřejmě víme, že to znění z roku 2013, které už jednou bylo připraveno, bylo znění, které potom vláda vlastně shodila. A současná formulace, současné znění je velmi podobné. Tam nedošlo k žádným zásadním změnám. Čili ve svém materiálu se snažím právě tyto drobné věci v nějaké podobě dopilovat a doupravit tak, aby navrhovaná úprava nevytvářela jakýsi prostor pro monopolizaci českého trhu, aby to byla úprava, která zajistí dostatek léčivých přípravků pro české pacienty a nezhorší jejich dostupnost, což je součástí jednoho mého pozměňovacího návrhu, ke kterému si dovoluji se přihlásit ve druhém čtení.

Druhý pozměňovací návrh, o kterém chci hovořit, je pozměňovací návrh, který se vlastně zabývá právem a povinnostmi držitele rozhodnutí o registraci a povinnostmi distributora, abychom jasně definovali, že když provozovatel oprávněný vydávat léčivé přípravky požádá distributora o dodávku registrovaného léčivého přípravku a tento přípravek byl v období posledních šesti měsíců prokazatelně distribuován, aby byl distributor povinen zajistit dodání tohoto přípravku do 48 hodin. Je to věc, která by měla ošetřit problém, který mají některé malé lékárny, že se k těm přípravkům prostě nedostanou. Ono to potom znamená přetransformování pacientů z malých lékáren do velkých celků, které mají svoji samostatnou, řekněme tomu smlouvu distribuční, a ty malé lékárny jsou skutečně postaveny mimo tu obchodní soutěž. Ale hlavně to znamená, že pacienti skutečně musí v důsledku toho, že jejich malá lékárna nemá lék, který potřebují, přecházet někam jinam, dojíždět někam jinam. A tento nešvar bych chtěl pozměňovacím návrhem odstranit. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Bendu. Připraví se pan poslanec Štětina.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, jestli jsem měl pocit, že lékařská povolání nebaví skoro nikoho, tak léčiva, se mi zdá, vyvolávají ještě menší emoci v tomto sále. Celkem tomu rozumím, protože to je vysoce – odborná a sofistikovaná norma, která se zabývá zejména tím, jakým způsobem se distribuují a redistribuují a za jakých okolností se smí nebo nesmí redistribuovat. Nebudu zdržovat, protože si myslím, že možnost přesvědčit tuto Sněmovnu je poměrně malá, že se o tom budeme muset spíše domluvit a dohádát na zdravotním výboru. Ale vzhledem k tomu, že tam ten návrh zákona byl projednáván už poměrně před nějakým ne úplně krátkým časem a ještě jsem nebyl dostatečně zorientován, tak přináším ještě jeden návrh na sněmovnu, který se pokouší zpřesnit právě definice k zajištění opatření dostupnosti léčivých přípravků, to znamená těch zákazů případné redistribuce do zahraničí. Pokouším se je stanovit

tak, aby byly dostatečně jasné, aby mohly být posléze i přezkoumatelné při případných soudních sporech. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Nyní má slovo pan poslanec Štětina a po něm pan poslanec Hovorka.

Poslanec Jiří Štětina: Ještě jednou dobré odpoledne, doufám, že ode mě už naposled.

Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, vážený pane profesore, dámy a pánové, myslím, že zákon 378, který je otevřen, není nic méně, než byl zákon 95. Je to základní zákon, kterým se řídí všechno s léky jako takovými. Já jsem 7. 6. předložil několik pozměňovacích návrhů k tomuto zákonu, které samozřejmě načtu potom v podrobné rozpravě. K tomu se vyjadřovat nebudu. Nicméně mezitím došlo k několika dalším doplněním.

Pokud jde o tento zákon, tak vítám zejména snahu o zabránění nebo omezení redistribuce léků, což je pro naše pacienty a vůbec pro občany této země nepříjemné, když lék prostě potřebují a lék není, protože ho vyvezli ven, i když ta dodávka do našeho státu došla zcela normálně v počtu, který byl objedнан. To vítám. My jsme se samozřejmě, když tato Sněmovna vznikla, začali touto problematikou zabývat a vytvořili jsme jakýsi pracovní tým, který se redistribucí zabýval, předložil to Ministerstvu zdravotnictví a je dobře, že se to v tomto zákonu objevuje.

A nyní k dalším věcem, které jsem ještě nenačetl. Ještě zde musím říct jednu maličkost. Já jsem se bohužel nemohl zúčastnit z pracovních důvodů jednání na zdravotním výboru, kde jsem měl tyto pozměňovací návrhy, které byly již diskutovány a jsou vedeny pod č. 4526, nemohl jsem je obhájit, takže v podrobné rozpravě odkážu na jejich přečtení.

A nyní k tomu novému. Samozřejmě jsme svědky toho, že provozovatelé lékáren se v poslední době potýkají se zneužíváním pojmu lékárna. Je to zejména se vznikem takzvaných konopných lékáren. V našem návrhu, který předkládá několik poslanců a který myslím by měl být jaksi doplněním tohoto zákona, se doporučuje, aby všechny lékárny, které jsou jaksi registrovány, měly zelený znak, a to se domnívám, že takto by to bylo výhodné i pro pacienty, protože budou vědět, že tam, kde je zelený kříž, se jedná o legální lékárnu. Takže to jsme dali také do systému.

Poslední věc se týká § 80, kde předepisující lékař je povinen sdělit pacientovi identifikační znak, na jehož základě lze uplatnit elektronický recept u jakéhokoliv poskytovatele lékárenské péče. To je v podstatě drobnost. Zdůvodňujeme to tím, že předložená novela zákona o léčivech žádoucím způsobem doplňuje § 80 v odst. 1 platnou právní úpravou o nové pravidlo ohledně uplatitelnosti identifikačních znaků u elektronických receptů. Formulace v příslušném novelizačním bodu 35 však vyžaduje upřesnění terminologie za účelem souladu s jinými ustanoveními zákona o léčivech. Jedná se tedy o jistou drobnost.

Již se nebudu dále šířit k tomuto zákonu. Je dobře, že ho máme na pořadu, a budu rád, když taky bude v co nejbližší době schválen. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím pana poslance Hovorku. Po něm je přihlášen pan zpravodaj.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, nepředkládám žádný pozměňovací návrh.

Jenom se chci pozastavit nad definicí nenahraditelného léku, protože se přiznám, že § 77c, ať ho čtu už několikrát po sobě, tak mi prostě nedává jasnou definici. Tady je pouze napsáno, že ústav shromažďuje od držitelů rozhodnutí o registraci distributorů lékáren informace o objemu léčivých přípravků na trhu v České republice a objemu léčivých přípravků vydaných při použití při poskytování zdravotních služeb, tyto informace zpracovává a vyhodnocuje. To je jasné.

Při zpracování informací podle věty první ústav vyhodnotí, zda množství léčivého přípravku, který není nahraditelný jiným léčivým přípravkem odpovídajících léčebných vlastností, nebo léčivých přípravků vzájemně nahraditelných vzhledem ke svým léčebným vlastnostem, dostatečně pokrývá aktuální potřeby pacientů v České republice. Pokud ústav na základě vyhodnocení uvedené skutečnosti dojde k závěru, že aktuální zásoba předemětného léčivého přípravku nebo léčivých přípravků již dostatečně nepokrývá aktuální potřeby pacientů v České republice a nedostatkem tohoto léčivého přípravku nebo léčivých přípravků, kterým se rozumí nedostatečné pokrytí aktuálních potřeb pacientů v České republice daným léčivým přípravkem nebo léčivými přípravky, bude ohrožena dostupnost a účinnost léčby pacientů v České republice s přímým dopadem na ochranu zdraví obyvatelstva a významným ovlivněním poskytování zdravotních služeb, sdělí Ministerstvu zdravotnictví tuto informaci, a to včetně podkladů a informací, na jejichž základě ústav k tomuto závěru došel, pokud po vyhodnocení těch informací, které poskytne ústav ministerstvu, může dojít k zařazení na určitý seznam, a tak dál a tak dál. Prostě bych očekával, že když se tvoří zákon, tak se napíše nenahraditelný lék je za a), b), c), d), ale tady je to nějak složitě opisem. Obávám se, že to je příliš komplikované v tom, aby zákon byl dobře konzumovatelný.

Chci se ještě zeptat na jednu věc. Pokud se tedy dojde i tímto složitým způsobem k tomu, že konkrétní lék je nenahraditelný, tak jestliže nějaký lék nebo skupina léků bude prohlášena za nenahraditelnou, potom podle mého názoru už není možné, aby byly v referenční skupině s jinými referenčními přípravky, protože zákonná definice referenčních skupin říká, že obsahují přípravky v zásadě terapeuticky zaměnitelné, to znamená, že je-li něco přípravkem nenahraditelným, tak z povahy věci to musí způsobit i jeho vynětí z referenční skupiny a potom vznikne potřeba udělat nějakou zvláštní referenční nebo pseudoreferenční skupinu, protože něco, co je pro účely reexportu nenahraditelné, nemůže být logicky nahraditelné pro stanovení úhrad léčiva. Je to nesmírně důležité i z hlediska judikatury Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, který posuzuje zaměnitelnost na úrovni skupin ATC3, jak bude Ministerstvo zdravotnictví České republiky pracovat s touto otázkou, neboť velmi úzká definice nahraditelnosti sice umožní efektivně zakázat mnoho reexportu, čili reexportovat mnoho léčiv, ale naopak může způsobit rozpad mnoha referenčních skupin, a naopak příliš široký přístup k této definici nenahraditelnosti bude mít opačný efekt. Já bych si

chtěl jenom vyjasnit, jak to tedy bude fungovat ve vztahu k referenčním skupinám, protože to vnímám jako reálný problém, který situaci může zkomplikovat.

Děkuji za případné vysvětlení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana zpravodaje pana poslance Vyzulu, který je zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedo. Já se v podrobné rozpravě přihlásím k pozměňovacímu návrhu, který se týká takzvaných biosimilars. A cítím se povinován vám vysvětlit, než se bude přijímat tento návrh, abych vysvětlil, co to je biosimilars vlastně jsou. V podstatě se celá záležitost týká tzv. biologických léků, to jsou tzv. cílené léky. Ten název biologický není úplně správný, ale je to cílená léčba, kde v podobě monoklonálních protilátek vlastně útočíte přímo na samou podstatu dané choroby. A my máme v současné době, ať je to revmatologie, gastroenterologie, onkologie, hematologie, máme celou řadu těchto cílených léků. Jsou to desítky a desítky léků. Zatím vzhledem k tomu, že jsou to léky, které byly uvedeny do praxe koncem 90. let a začátkem tohoto tisíciletí, tak většina z nich má ještě patentovou ochranu. Ale ta patentová ochrana končí u některých a přijdou léky, které se nazývají biosimilars. Ta molekula je prostě podobná, ve své základní struktuře je v podstatě stejná, ale jinak je podobná originálnímu léku a měla by fungovat jako originální lék. Pravda je, že vždycky nevíme, jestli tak bude fungovat, nebo nebude, ale předpokládá se, že ano, a klinické zkoušky k uvedení těchto léků nejsou tak tvrdé jako u originálních léků. Nicméně biosimilars většinou fungují. A vzhledem k tomu, že přijdou k nám na trh, tak se od nich očekává především to, že ta nyní velmi drahá, velmi nákladná biologická léčba by se mohla zlevnit. Uvedu některé příklady. V podstatě např. na úrovni VZP v tomto roce dojde k navýšení nákladů na biologické léky o více než jednu miliardu korun. Je to tím, že přicházejí nové léky a v budoucnosti budou přicházet další, to je jedna věc. Je to také tím, že se rozšiřují indikace pro ty léky, a tím pádem jejich použití je častější.

My bychom měli využít toho, že přijdou biosimilars, poněvadž prostředky ze zdravotního pojištění nejsou nevyčerpatelné. Mohli bychom se dostat do fáze, kdy by ty léky vůbec nebyly u nás dostupné, protože je prostě neufinancujeme. A to my nechceme. My bychom chtěli, aby naši pacienti měli stejnou možnost přístupu k takové moderní léčbě, jako mají pacienti v Německu, ve Spojených státech, v Austrálii nebo na Novém Zélandě. Ale možná budeme muset víc využít právě těchto biosimilars.

Takže ten pozměňovací návrh potom, já ho ještě krátce vysvětlím, ale měl by zasáhnout do mechanismu snižování cen biosimilars, do maximálních cen, do mechanismu stanovení výše a podmínek úhrady těchto léků a měl by ve své podstatě víceméně narovnat jejich přístup ke všem ostatním léčivým přípravkům, které jsou ve stejném referenčním koši, tak jak tady o tom teď bylo mluveno třeba panem poslancem Hovorkou, tak aby ten jejich přístup byl víceméně rovnocenný, ale aby byla jasná pravidla stanovení jejich maximální ceny a potom také úhrady. Takže bych se potom k tomu přihlásil. Zatím si myslím, že by to mohlo být všechno.

Předpokládaná úspora se uvádí jenom na úrovni VZP, což je 60 % pojištěnců, asi v rozsahu 1 mld. korun ročně při dostupnosti těch léků. Což, myslím, není vůbec špatná vidina. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Pokud ne, tak obecnou rozpravu končím. Ještě přečtu omluvu pana poslance Šarapatky od 17. hodiny do konce jednacího dne.

Zeptám se na závěrečná slova po obecné rozpravě. Není zájem. K hlasování nic nemáme, to znamená, otevírám podrobnou rozpravu. Prosim pana poslance Skalického, po něm paní poslankyni Pastuchovou.

Poslanec Jiří Skalický: Vážený pane předsedo, pane ministře, dámy a pánové, v podrobné rozpravě se přihlašuji ke svým pozměňovacím návrhům, které jsou uloženy v systému pod číslem 4861, 4862, 4863 a 4864. Zdůvodnění ke všem čtyřem jsem přednesl v obecné rozpravě. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Pastuchová, potom pan poslanec Zahradník.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, vážený pane předsedo. Vážené kolegyně a kolegové, já se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu pod číslem 4893. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Zahradník, po něm paní poslankyně Marková.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, který jsem zdůvodnil a který jsem vložil do systému pod číslem 4909.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosim paní poslankyni Markovou, připraví se pan poslanec Svoboda.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych se přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu, který je uložen v systému pod číslem 4916, a abych ho také krátce odůvodnila.

Cílem mého pozměňovacího návrhu je zavést opatření, která by omezovala reexпорty, jednodušším a administrativně méně zatěžujícím způsobem oproti návrhu, který je nám předkládán vládou. Distribuovat hrazené léky do zahraničí by podle právě tohoto návrhu mohl jen držitel rozhodnutí o registraci, tedy farmaceutická společnost, nebo distributor s jeho souhlasem, zmocněním. Pozměňovací návrh je inspirován novou slovenskou zákonnou úpravou. Tato úprava se vztahuje pouze na

hrazené léky, protože ty jsou regulovány maximální cenou, a proto jsou ohroženy reexportem v případech, kdy v jiných zemích není regulace tak přísná.

Vzhledem k již zavedeným povinnostem v našem zákoně o léčivech je můj pozměňovací návrh při zachování stejného principu stručnější, než je slovenský návrh. Například se jedná o to, že není třeba zavádět definici, z pohledu našeho zákona se jedná o distribuci, vývoz směřuje totiž do třetí země. S tímto pojmem pracovala již právě tato novela. Povinnost držitele registrace zajistit dodávky pro pacienty v České republice a sankce za neplnění už v zákoně máme. Rovněž lékárny, pokud objednájí lék jako lékárna, nemohou jej vracet zpět do distribuce.

Podle pozměňovacího návrhu tedy distribuci do zahraničí může uskutečnit pouze držitel registrace nebo jím zmocněný distributor. Zmocnění se bude vydávat pro každou distribuci zvlášť. Analogicky se slovenskou úpravou. Zákon stanoví také minimální náležitosti zmocnění. V praxi by ve zmocnění mělo být ošetřeno předání informace držiteli rozhodnutí o registraci o distributorem realizované distribuci do zahraničí. Následně držitel registrace ohlásí elektronicky údaje o svých léčích distribuovaných do zahraničí. Buď jím, nebo distributorem. Interval hlášení bude stanoven vyhláškou. Povinnost předávat informaci o reexportu je přidávána do § 33 k hlášením o dodávkách na trh. Hlášení distributora o záměru reexportovat se tedy ruší a zůstává mu pouze klasické hlášení podle DIS 13. SÚKL bude informace o reexportech jedenkrát měsíčně předávat ministerstvu, které bude zveřejňovat čtvrtletní přehled vyvezených léčivých přípravků.

Vzhledem k tomu, že již podle současného znění zákona má držitel rozhodnutí o registraci povinnost zajistit dodávky léčivého přípravku v množství a časových intervalech odpovídajících potřebám pacientů v České republice, a k tomu příslušné sankce, bude moci distribuovat do zahraničí nebo udělit souhlas pouze v případě, že budou potřeby pacientů v České republice pokryty, jinak bude sankcionován. Sankce se uděluje i v případě, pokud by distributor distribuoval léčivý přípravek bez anebo v rozporu se zmocněním distributora. Podobně pokud by držitel rozhodnutí o registraci neoznámil distribuci svého hrazeného přípravku do zahraničí.

Tento pozměňovací návrh, jak již bylo řečeno, vznikl na základě slovenského zákona, kde se skutečně nejenom slovy bojuje proti reexportům, které mohou ohrozit dostatek určitého potřebného léku pro pacienty. Slovenský zákon dostal notifikaci z EU, takže neuspěje protiargument nesouladu s legislativou EU. Navíc se v poslední době v rámci Evropského parlamentu stále více hovoří o možnosti vyjmutí léčivých přípravků ze skupiny zboží. Z analýzy, kterou mám k dispozici, vyplývá, že za rok 2015 byl kalkulován paralelní vývoz v hodnotě přibližně 3,5 mld korun. Náklady jsou přitom v cenách výrobce bez marží distributora a lékárny a DPH. Za rok 2015 bylo takto vyvezeno více jak šest milionů balení léčivých přípravků. Některé léčivé přípravky, které byly předmětem největších reexportů, tedy patří do top dvacítky, nejsou přitom vůbec nahraditelné. Například ketosteril, daxas, novorapid, ezetrol, lantus nebo novomix. Mnohé z těchto léčivých přípravků jsou právě třeba na léčbu cukrovky.

Od patientských organizací v ČR také existuje mnoho konkrétních případů, kdy nemohli pacienti sehnat svůj nenahraditelný nebo obtížně nahraditelný lék

v lékárnách delší dobu a byla tak ohrožena jejich dlouhodobá léčba. Tak jak je ošetřena problematika reexportů v současném znění zákona o léčivech, si myslím, že je to nedostatečné, a proto bych vás poprosila o podporu mého pozměňovacího návrhu. Děkuji za pozornost. (Potlesk od poslanců zleva.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji paní poslankyni a prosím k mikrofonu pana poslance Svobodu, připraví se pan poslanec Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych se přihlásil ke svým dvěma pozměňovacím návrhům, které jsou pod číslem 4918 a 4530 zavedeny v systému.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Bendu, připraví se pan poslanec Krákora. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, já bych se chtěl jenom přihlásit ke sněmovnímu dokumentu 4905, který jsem panu zpravodaji předal v obecné rozpravě, ale v podrobné se k němu hlásím. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Krákora, připraví se pan poslanec Černoch. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážený pane ministře, dovolu, aby si osvojil pozměňovací návrh nepřítomného pana poslance Běhouka, když jsem rovněž předkladatelem. Týká se to distribuce léčiv a je to uvedeno pod sněmovním dokumentem v systému pod číslem 4915. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Černocha, připraví se pan poslanec Štětina. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Dobrý den, dámy a pánové. Tímto bych se rád přihlásil k pozměňovacím návrhům, které jsou vloženy do systému pod čísly 4922 a 4923. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Štětina a připraví se pan poslanec Vyzula.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, dámy a pánové, já bych si rád osvojil pozměňovací návrh, který jsem předložil 7. 6., kde je celkem sedm textů. Dále se hlásím k pozměňovacímu návrhu číslo 4912, který jsem předkládal před chvílí v obecné rozpravě. A poslední je ten text ohledně elektronického receptu, je to pozměňovací návrh, který je veden pod číslem 4925. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Vyzulu.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, paní předsedající. Já bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je v systému zaveden pod číslem 4913, to jsou ty biosimilars, a potom ještě k jednomu, 4914, který je v podstatě legislativně technická úprava návrhu, který zde byl uvedený pod číslem 4915, kde jsem taky předkladatelem. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, tudíž podrobnou rozpravu končím. A vzhledem k tomu, že nebyly žádné návrhy, které bychom mohli hlasovat ve druhém čtení, končím druhé čtení tohoto zákona a končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

257.

Informace předsedy vlády o skutečném postoji k migraci a k dohodě Evropské unie s Tureckem

Navrhovatelem tohoto bodu je poslanec Zdeněk Soukup, k podání informace byl vyzván předseda vlády Bohuslav Sobotka. Prosím, aby se navrhovatel a předseda vlády dohodli, kdo vystoupí s úvodním slovem. (Premiér přistoupil k mikrofonu.) Pane premiére, já bych vás poprosila, jestli se můžete dohodnout, protože je navrhovatel a vy jste byl vyzván také. Jestli na dohodě... Dobrá, tak s přednostním právem premiér. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. No, vzhledem k tomu, že ten bod se jmenuje Informace předsedy vlády o postoji k migraci a k dohodě EU s Tureckem, tak možná by pan poslanec mohl něco říci za mě v této věci, ale obávám se, že by se to nestalo, nebo by se to stalo způsobem, se kterým bych možná ani nesouhlasil, takže raději bych se toho, vážené poslankyně a vážení poslanci, ujmul sám, to znamená, že bych navrhoval, abychom postupovali originálně, tedy že by Informaci předsedy vlády o postoji k migraci a k dohodě EU s Tureckem přednesl předseda vlády na půdě Poslanecké sněmovny.

Dámy a pánové, dovoluji mi, abych se ve svém vystoupení soustředil zejména na faktické údaje, které dokumentují aktuální situaci v oblasti migrace v ČR a také v Evropě. Naposledy jsem zde na toto téma mluvil v březnu letošního roku po uzavření dohody EU s Tureckem. Rád bych také uvedl několik faktů, které přiblíží účinnost této dohody a také její fungování v praxi.

Nejprve tedy k aktuálním číslům, která se týkají migrace v ČR. Česká republika nadále není součástí žádné dominantní evropské migrační trasy. Počet zajištěných nelegálních migrantů je v ČR dlouhodobě nízký. Jde o řádově desítky lidí měsíčně, kteří přes naše území projíždějí do jiných cílových zemí, zpravidla do Německa. ČR tedy i nadále není cílovou zemí migrace, i nadále nejsme hlavní tranzitní zemí migrace, i nadále jsme pouze okrajovou tranzitní zemí, pokud jde o ten současný migrační tok.

Na konci srpna bylo v našich detenčních zařízeních 107 osob, to znamená v zařízeních, která provozuje Ministerstvo vnitra a která slouží k detenci, bylo 107 osob. Pokud jde o složení, odkud ti lidé byli: z Ukrajiny 35, z Iráku 33 a v mnohem menších počtech pak šlo o osoby z Afghánistánu – sedm. Byly tam i osoby z Vietnamu – sedm, nebo třeba z Ruska.

Co se týče žádostí o azyl. Od začátku roku u nás požádalo o mezinárodní ochranu 995 osob, azyl byl do konce července udělen v případech celkem 132 žádostí. Čili opět číslo, které, myslím, dokumentuje, jak vypadá reálná situace v oblasti migračního tlaku na ČR. O azyl požádalo 995 osob, 132 osobám byl azyl udělen. Doplňková ochrana pak byla poskytnuta ve 270 případech.

Dlouhodobě nejpočetnější skupinou žadatelů o azyl u nás zůstávají Ukrajinci. Bylo to 328 žádostí od začátku roku. S velkým odstupem pak následují žádosti lidí z Iráku, z Číny, Kuby a Sýrie.

Protože jsem požádal Ministerstvo vnitra o to, abych dostal přesná čísla, která se týkají žadatelů o azyl v České republice, po jednotlivých měsících, mám zde tedy shrnutí ke konci srpna letošního roku. A myslím si, že bude také namístě, abych zde zmínil jednotlivé počty žadatelů o azyl a také zemí, ze které tito žadatelé o azyl pocházejí.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, z Ukrajiny – jak už jsem zmínil, to je nejpočetnější skupina lidí, kteří žádají o azyl v České republice, jsou Ukrajinci – z Ukrajiny požádalo od začátku roku o azyl 329 lidí. Pokud jde o žadatele o azyl z Iráku, tak je to výrazně menší číslo, je to 132 žadatelů. Na třetí místo v letošním roce se propracovali žadatelé z Číny o azyl, to znamená, na třetím místě jsou to Číňané, kterých požádalo o azyl od začátku roku 64. Na čtvrtém místě jsou žadatelé o azyl z Kuby, to znamená Kubánci, těch je 58. Pak jsou žadatelé ze Sýrie, Vietnamu, Arménie, Ruské federace, Gruzie. To jsou ty nejpočetnější zastoupené skupiny, pokud jde o žadatele o azyl v České republice.

Chtl bych také připomenout, že v srpnu vláda schválila vypsání veřejné zakázky na generálního poskytovatele integračních služeb v České republice. Ministerstvo vnitra vypíše otevřené výběrové řízení, na jehož základě vybere poskytovatele těchto služeb pro nadcházející tři roky. Tímto zajistíme naplňování státního integračního programu v souladu s platným zákonem o azylu, tedy vytvoříme podmínky pro

integraci všech lidí, kterým bude u nás v následujících třech letech udělen status azylanta.

Roční náklady na integrační služby odhaduje Ministerstvo vnitra na cca 137 milionů korun. Většinou část nákladů, 127 milionů korun ročně, pokryje Azylový migrační a integrační fond. Financování bude vázané na skutečný počet osob, kterých se tato věc bude týkat. Vláda tedy připravila kapacity pro potenciální potřebu integrovat lidi, kteří v souladu se zákonem o azylu budou mít v České republice nárok na udělení mezinárodní ochrany.

Ani poslední měsíce ovšem nepřinesly pro Českou republiku žádnou dramatickou změnu situace z hlediska jejího profilu a pozice v otázce migrace. Počet lidí, kteří k nám přicházejí žádat o azyl, je konstantní. Pohybuje se kolem sta žádostí za měsíc, to znamená zhruba sto lidí za měsíc, a více než třetina žádostí o azyl v České republice pochází od občanů Ukrajiny. Na mezinárodní ochranu má podle dosavadních statistik nárok v průměru zhruba každý sedmý žadatel.

Pokud jde o dohodu s Tureckem, jsem přesvědčený o tom, a objektivní čísla to jasně ukazují, že dohoda s Tureckem vedla k omezení nelegální migrace do Evropy. Na evropské úrovni došlo k výraznému uvolnění migračního tlaku. Týká se to zejména některých evropských států, které se potýkají s námořními migračními trasami. Česká republika dlouhodobě klade důraz na opatření, která by snížila samotný příliv uprchlíků do Evropy. Vedle toho usilujeme o zlepšení efektivity procesu návratu pro ty z migrantů, kteří v Evropské unii nemají nárok na mezinárodní ochranu.

Součástí této naší snahy zastavit tlak nelegální migrace na Evropu byla i podpora uzavření dohody s Tureckem v březnu tohoto roku. Dohodu s Tureckem podpořily všechny členské země Evropské unie. Tato dohoda si od samého počátku kladla za cíl zamezit ilegální migraci a rozbít obchodní model pašeráků lidí, který řadu měsíců fungoval zejména na námořní řecko-turecké hranici. Připomenu, že tato dohoda byla přijata na jednání Evropské rady s Tureckem 18. až 20. března. Podle ní se řídí postup úřadů při zacházení s uprchlíky, kteří nelegálně přijedou z Turecka na řecké ostrovy.

Jak už jsem řekl, cílem dohody bylo omezit počet nelegálních příchodů z Turecka na území Evropské unie. Jaká jsou reálná čísla. V důsledku přijetí této dohody se v první řadě výrazně snížil počet lidí, kteří nelegálně přecházejí z Turecka do Řecka. Zatímco loni v srpnu přešlo nelegálně řecké hranice přes sto tisíc lidí, loni v srpnu sto tisíc lidí, v letošním srpnu přešlo nelegálně řecko-turecké hranice 2 800 osob. Je to tedy obrovský rozdíl. V době, kdy dohoda nefungovala, tak za měsíc srpen, za jeden měsíc v loňském létě, sto tisíc lidí. V okamžiku, kdy dohoda byla uzavřena, tak za jeden měsíc v srpnu letošního roku 2 800 osob. Počet nelegálních vstupů se snížil o 97 tisíc jenom za měsíc srpen. Za celý srpen tak překročilo hranice s Řeckem tolik lidí, kolik jich ještě počátkem roku přicházelo denně. Rád bych připomněl, že na začátku března tohoto roku Řecko hlásilo, že přijíždí až 2 500 lidí denně. Nyní se bavíme spíše o jednotlivcích nebo o desítkách.

Součástí dohody mezi Evropskou unií a Tureckem bylo i stanovení jasných pravidel, jak s přichozími do Řecka pracovat. Všichni lidé, kteří do Řecka nelegálně přijedou z Turecka, musí projít standardním procesem. Zpravidla tedy požádají

o azyl. V následném řízení musí prokázat, zda splňuje kritéria pro přidělení statusu azylanta. Pokud tato kritéria nesplní, mají být podle dohody navraceni do Turecka. V této části sice komplikuje naplňování dohody administrativní kapacita Řecka, ale návraty podle dohody začaly probíhat. Důležité je, že se dodržují pravidla dohody a že dále nestoupá tlak v důsledku každodenního příchodu tisíců lidí.

Chtěl bych připomenout, že tato dohoda má velký význam pro to, aby se rozbil právě onen obchodní model, se kterým pracovali pašeráci lidí, kteří získávali své klienty v Turecku. V okamžiku, kdy uprchlíci nejen ze Sýrie, ale i dalších zemí zjišťují, že poté, kdy se dostanou ilegálně z Turecka do Řecka, tak už dále nemohou volně pokračovat směrem do Evropy, v okamžiku, kdy zjišťují, že jsou zadržováni v uprchlických táborech, v okamžiku, kdy zjišťují, že mohou být vráceni do Turecka, a že jsou velmi přísně a striktně posuzovány jejich žádosti o azyl, tak logicky klesá motivace těchto lidí platit pašerákům lidí za něco, co pro ně nemá žádný praktický smysl. A tady si myslím, že byl klíčový cíl této dohody, to znamená motivovat uprchlíky, aby neplatili dále za ilegální dopravu do Řecka prostě proto, že tato cesta pro ně nebude úspěšná.

Chci také připomenout, že součástí řešení mezi Evropskou unií a Tureckem bylo také zastavení nelegální migrace na hranici mezi Makedonií a Řeckem, výrazné zpřísnění kontrol na hranicích Srbska, Chorvatska, Slovinska a Rakouska. Chci také připomenout, že to byla vláda České republiky, která během letošního roku opakovaně podpořila ochranu hranic s Makedonií tím, že tam působí naši policisté. Pomohli jsme hlídat hranice ve Slovinsku a pomáháme také hlídat vnější schengenskou hranici v Maďarsku. Takže Česká republika se prostřednictvím svých policistů podílí na posílení kontrolního režimu na hranicích, zejména na té balkánské migrační trase.

Myslím si, že dohoda s Tureckem nemůže znamenat komplexní řešení celé migrační krize. Je to jenom jeden z dílčích nástrojů k tomu, abychom snížili tlak nelegální migrace do Evropy. Důležité je, abychom přijali dlouhodobě opatření, která jednoznačně podpoří ochranu vnější schengenské hranice. Proto jsem taky rád, že v rámci Evropské unie se prosadila myšlenka, kterou Česká republika od samého počátku podporovala.

My jsme od samého počátku podporovali vznik společné evropské pohraniční a pobřežní stráže. Potřebujeme, aby tato instituce, která vznikla, na které se evropské země dohodly, posílila své kapacity a reálně mohla přispívat k regulaci migrace na vnější schengenské hranici. Chci také připomenout fakt, že v Egejském moři proběhla i operace, na které se podílela Severoatlantická aliance. Bylo to i v důsledku tlaku evropských členských zemí NATO a byla to také Česká republika, která operaci NATO v Egejském moři podpořila právě proto, abychom zesílili tlak na té trase, tlak proti pašerákům lidí.

Dohoda s Tureckem také ukazuje, že pokud se skutečně naplní a bude fungovat i v příštích měsících, mohl by to být model pro obdobné dohody, které by Evropská unie mohla uzavírat s dalšími evropskými zeměmi, to znamená dohody, které budou postaveny na navracení nelegálních migrantů do zemí, odkud tito lidé přišli.

Vedle toho je důležité, aby pokračovala pomoc Evropy, která bude směřovat k tomu, aby se vytvořily pro uprchlíky co nejlepší podmínky přímo v regionu Blízkého východu. Pro nás je myslím důležité, aby lidé, kteří utekli ze Sýrie před válkou, aby lidé, kteří utíkají dneska z Afghánistánu před válkou, nepokračovali dále do Evropy, abychom je stabilizovali v zemích, ve kterých v tuto chvíli jsou. Těmito zeměmi je Turecko, je to Jordánsko, je to Libanon, jsou to některé další státy v oblasti Blízkého východu. To znamená, potřebujeme uprchlíky stabilizovat v těchto zemích, aby dále nepokračovali do Evropy, a Česká republika k tomu aktivně přispívá. V rámci naší pomoci, kterou poskytujeme, jsme připraveni podpořit ubytovací kapacity pro uprchlíky zejména v Jordánsku. Vláda schválila poskytnutí pomoci pro vybudování kapacity pro dva a půl tisíce uprchlíků na severu Jordánska. Jsou to lidé, kteří utekli ze Sýrie, a jde o to, aby neodcházeli dále z Jordánska do Evropy, a proto my konkrétně přispíváme k tomu, aby se v těchto regionech stabilizovali.

Myslím si, že je důležité, aby Evropa, Evropská unie vystupovala jednotně. Abychom našim partnerům nabízeli jasná pravidla spolupráce. Jednotná pozice Evropské unie je naší silnou pozicí, a pokud se nám podaří vynutit si dodržování pravidel, která se týkají migrace, po dohodě se sousedními státy v okolí Evropské unie, tak to může jednoznačně vést k tomu, že se sníží migrační tlaky směrem k Evropě.

Důležité také je, aby Evropa pokračovala v přijímání systémových opatření, která povedou k posílení ochrany vnější schengenské hranice. Tady jsem rád, že diskuse, která se dneska vede po brexitu, která se vede o tom, jak změnit Evropskou unii, se dotýká také ochrany vnějších hranic. Že tuto věc už dneska nikdo v Evropě nezpochybňuje, že to dávno už není jenom Česká republika nebo další země V4, které komunikují o ochraně vnější schengenské hranice, ale že se k tomu dnes přidávají i další evropské země. Stejně tak si myslím, že je důležité, že se posílila debata a výrazně zintenzivnila debata o obranné spolupráci v rámci Evropské unie. My jsme viděli, že realizovat vojenské operace ve Středozemním moři v kooperaci s NATO je velmi zdoluhavá záležitost, a podle mého názoru, pokud bychom měli vlastní evropské síly, tak bychom byli schopni zasahovat proti pašerákům lidí výrazně efektivnějším a rychlejším způsobem.

Myslím si, že je také zřejmé, že v současné debatě, která se v Evropě vede, ubývá zemí a ubývá těch, kdo se snaží prosadit nějakým, řekněme, striktním způsobem změny v evropské azylové politice. My jsme tady strávili v Poslanecké sněmovně řadu debat, řadu dlouhých debat, diskusí o povinných kvótách, o povinném přerozdělovacím mechanismu, který by se týkal distribuce uprchlíků v rozporu s tím, jaká jsou dnes pravidla Schengenu a jaká jsou dnes pravidla Dublinu. Já jsem přesvědčený o tom, že v rámci Evropy ubývá zastánců toho, aby se tady diktovalo nějaké řešení, že přibývá zastánců hledání shody uvnitř Evropské unie.

Já si myslím, že cestou pro to, abychom se dohodli a společně zvládli migrační problém, je otázka flexibilní solidarity. A to je téma, o kterém bych tady dneska chtěl mluvit na půdě Poslanecké sněmovny. Flexibilní solidarity, na které bychom měli spolupráci v Evropě postavit.

Je myslím zřejmé, že kompetence a pravomoci, které se týkají azylové politiky, by neměly být přenášeny na evropskou úroveň. Postoj české vlády, České republiky je v tomto stále stejný. Nechceme, aby pravomoc, která se týká migrace, azylové politiky, byla soustředěna v rámci jednotné evropské politiky. Za druhé. Já jsem přesvědčený o tom, že jednotlivé země by si samy měly zvolit formu a cestu, jakou budou pomáhat při řešení migrační krize. Když mluvím o flexibilní solidaritě, tak mluvím o tom, že jsou státy, které nemají problém s tím, aby přijímaly relokované uprchlíky. Jsou státy, které nemají problém s tím, aby poskytly finanční prostředky na zajištění péče o uprchlíky v Turecku, Jordánsku nebo v Libanonu. Jsou státy, které nemají problém s tím, aby vyslaly policisty nebo vojáky na ochranu vnější schengenské hranice. Myslím si, že pravidla pro řešení takových krizových situací by v rámci Evropské unie měla být nastavena tak, aby si každá země mohla zvolit, jakou formou a v jakém rozsahu projeví svoji solidaritu a bude se podílet na společném řešení. A jestliže některé evropské země, jako třeba země V4, nepreferují přijímání uprchlíků v rámci relokačních schémat, tak tyto země mohou výrazně pomoci finančně nebo mohou pomoci při konkrétní ostraze vnější schengenské hranice nebo i při ostraze v oblasti migračních tras u těch zemí, které nejsou součástí Evropské unie. Myslím si, že namísto kvót, které pokládám za mrtvé řešení, které pokládám za slepou uličku, bychom měli jít cestou flexibilní solidarity v rámci Evropské unie a hledat možnosti, jak společně zvládnout migrační krizi a čelit těm tlakům, které dneska na Evropskou unii jsou. Vedle toho je potřeba dodržovat pravidla pro fungování schengenského prostoru a nepřipustit, aby migrační krize jako taková Schengen poškodila, aby znemožnila dodržování základních svobod, které v rámci Evropské unie fungují, včetně svobody pohybu.

Česká republika je země, která je velmi silně závislá na exportu. Jsme silně závislí na volném pohybu zboží a služeb v rámci společného evropského trhu a jakékoliv poškození, narušení Schengenu by nás mohlo připravit o velké množství pracovních míst tady v České republice a způsobit nám vážné hospodářské škody. I proto v rámci migrační krize musíme mít jako Češi zájem na tom, aby se podařilo udržet Schengen. Ale neudrží se Schengen, pokud nebude silnější ochrana právě vnější hranice, pokud všechny státy, které leží při vnější hranici, nebudou řádně plnit své povinnosti, to se týká i Řecka, to se týká Itálie, a pokud zde nebudou uzavřeny jasné dohody s okolními státy, které budou zajišťovat návrat ilegálních uprchlíků, kteří nedostanou v Evropě azyl nebo mezinárodní ochranu.

Je také důležité koordinovat zahraniční pomoc, rozvojovou pomoc, mezinárodní pomoc do zemí Blízkého východu a severní Afriky a více navázat poskytování této pomoci právě na to, abychom s těmito zeměmi měli uzavřeny jasné a vynutitelné readmisní dohody. To je myslím cesta, kterou bychom byli schopni z dlouhodobého hlediska regulovat ten tlak, zastavit nelegální migraci a postupovat jenom v rámci pravidel, která definují mezinárodní dohody.

Já chci znovu připomenout, že takovýmto způsobem řešilo migrační tlak Španělsko před několika lety, kdy také zde byl velký tlak ze zemí severní Afriky, které sousedily se španělskými hranicemi nebo se španělskými vodami, a Španělsko ten problém vyřešilo, aniž by vyžadovalo zásah ze strany Evropské unie, aniž by vyžadovalo zásah ze strany ostatních členských zemí, tím, že se mu podařilo uzavřít

readmisní dohody s okolními zeměmi. Začalo vracet nelegální uprchlíky, a tím pádem se výrazně snížila motivace dostávat se nelegálním způsobem do Španělska. Podobnou cestu bychom měli zvolit i vůči ostatním zemím. A proto si myslím, že ta dohoda s Tureckem může být modelový příklad.

Samozřejmě že není úplně jednoduché, aby došlo k plnému naplnění této dohody. Chci zmínit otázku, která je mým velmi důležitá, a to je otázka vízové liberalizace, to znamená umožnění tříměsíčního pobytu na území Evropské unie bez viz. Myslím, že není žádným tajemstvím, že Turecko doposud nesplnilo podmínky pro zavedení této vízové liberalizace. Česká republika patří mezi země, které trvají na tom, aby vízová liberalizace byla realizována vůči jakékoliv zemi pouze tehdy, pokud budou splněny všechny potřebné podmínky. Poslední vývoj v Turecku v posledních týdnech a měsících potom, co se v Turecku odehrál neúspěšný pokus o vojenský puč, spíše Turecko vzdaluje od naplnění všech podmínek, které jsou spojené s vízovou liberalizací. Čili tady musíme měřit stejným metrem. A jestliže Evropa dneska jedná o vízové liberalizaci s několika zeměmi, připomínám jenom dohodu s Ukrajinou nebo dohodu s Gruzii, také vůči Turecku je potřeba postupovat na základě stejných pravidel a vynutit si dodržení té dohody, která tady je.

Pokud jde o finanční aspekty té dohody, která byla uzavřena, tady je to věc, která je z velké části financována ze společného evropského rozpočtu. Jednotlivé členské země definovaly také svůj příspěvek a já doufám, že poskytnutí těchto finančních prostředků Turecku umožní udržet uprchlíky na tureckém území do doby, než se vytvoří eventuální podmínky pro jejich návrat. Pořád je to lepší řešení než čelit tlaku stovek tisíc lidí, kteří by se nadále snažili dostat na evropské území.

Tolik tedy velmi stručně k aktuálnímu vývoji v oblasti migrace. Jsem samozřejmě připraven odpovídat a reagovat na věci, které tady ještě zazníjí v diskusi. Nechci příliš prodlužovat úvodní vystoupení, proto jsem se soustředil na základní fakta.

Pokud to tedy na závěr shrnu, Česká republika nečelí většímu migračnímu tlaku, než tomu bylo loni. Ten tlak je výrazně menší. Za druhé, nejsme cílovou ani tranzitní zemí migrace. Ležíme na okraji migračních tras. A za třetí, dohoda s Tureckem, tak jak byla koncipována, výrazně snížila počet nelegálních migrantů, kteří přes turecké území přicházejí do Evropy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Eviduji dvě přihlášky s přednostním právem. První prosím k mikrofonu pana poslance Černocho. Připraví se místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip a poté předseda ODS pan poslanec Fiala. Prosím máte slovo.

Poslanec Marek Černocho: Dámy a pánové, vážená paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Budu mluvit natvrdo, přímo a bez politické korektnosti, která sem myslím vůbec nepatří.

Dohoda s Tureckem není nic jiného než vydírání. Prezident Erdogan chytil Evropu pod krkem a vy mu, pane premiére Sobotko, ještě tleskáte. Cíl Turecka je jediný. Vymáčknout z Evropské unie co nejvíc, ať už v penězích, nebo v politických dohodách. Víme to všichni.

Evropská unie místo toho, aby řešila migrační krizi rázným krokem ochrany vnější hranice, díky své neschopnosti řešila tuto krizi uzavřením smrtící smlouvy s Tureckem, kterou jste podepsal i vy, pane premiére. Arogantní tón, se kterým s námi Ankara jedná, má jediný účel, a to je vyždímat maximum. Bohužel se jí to díky slabým politikům, jako je kancléřka Merkelová, předseda Evropské komise Juncker, vysoká komisařka Mogherini, či dokonce i bohužel vy, pane premiére, daří. Samotný Erdogan si dokonce před deseti dny otevřeně stěžoval, že mu Evropa posílá málo peněz, že jsme mu poslali pouhých pět miliard, a to ještě prostřednictvím Dětského fondu OSN.

Kategoricky odmítáme závěry posledního jednání z Bratislavy, z něhož vyplynulo, že pokračuje naplňování dohod o zrušení vízového styku. Stalo se tak přesto, že Turecko opětovně vyhrožovalo zrušením migrační dohody. Ministr zahraničí Zaorálek hovořil po této konferenci o tom, že jsme na jedné lodi, ale to odmítáme, protože na jedné lodi nejsme a ani nechceme být se státem, který nás vydírá.

Nezkreslený postoj Turecka k migrační dohodě odhalil v rozhovoru pro deník Die Welt turecký velvyslanec v Německu, když jasně řekl, že liberalizace vízového styku musí přijít ještě před koncem letošního roku. Rok 2017 není pro Turecko dle jeho slov přijatelný. Otevřeně pohrozil, že pokud Turci bezvízový styk nezískají, Ankara přestane plnit březnovou dohodu s Evropskou unií o společném řešení migrační krize. Fascinuje mě, že jedním dechem dodal, že konečným cílem Turecka je vstup do Evropské unie, a to, dámy a pánové, ještě před rokem 2023.

Nikdo už nemůže v dnešní době pochybovat, že teroristické útoky v Evropě přímo souvisí s islámským radikalismem. Turecko má téměř 80 mil. obyvatel, z čeho tvoří 99,8 % muslimové. Uvnitř této komunity se pohybují tisíce radikálů. Tito útočníci dnes musí hledat složité cesty, jak se dostat do Evropy, vydávají se za uprchlíky, složité verbují členy mezi přistěhovalci v Evropě, což teroristické útoky ztěžuje. Opatřit si ale falešný pas v Turecku je otázka chvíle. Přijetí takového státu znamená další krok k tomu, aby se z Evropanů stala lovná zvěř. Říkáme to opakovaně – bezvízový styk pro Turecko znamená bezvízový styk pro islámské radikály a nelegální imigranty, kteří dnes v Turecku jsou. To, pane premiére a vládo, opravdu chcete? Dát Turecku bezvízový styk se rovná podepsání rozsudku smrti nad lidmi, kteří zahynou v důsledku islámského terorismu. Pokud tomu, pane premiére Sobotko, nezabráníte, budete mít na rukou krev těchto obětí.

Byla to naše strana Úsvit, která jako první otevřeně řekla, že Turecko do Evropy nepatří. Navrhl jsem začátkem tohoto roku a prosadil na výboru pro evropské záležitosti usnesení proti zavedení bezvízového styku s Tureckem. Stejně znění, tedy odmítnutí bezvízového styku s Tureckem, bylo následně schváleno také na půdě Poslanecké sněmovny. Pokud je mi známo, vláda v naší zemi je odpovědná právě Poslanecké sněmovně. Právě to je jeden z principů naší parlamentní demokracie. Jak je tedy vůbec možné, že premiér Sobotka následně přes média vzkázal, že se tímto usnesením nebude řídit? V tom případě podobné usnesení z Poslanecké sněmovny pro něj znamená pouze cár papíru.

Snahy o zavedení bezvízového styku s Tureckem či hlasy podporující jeho vstup do Evropské unie jsou výrazem jasného šílenství. A znovu opakuji, Turecko do Evropy prostě nepatří. Musí dojít k okamžitému zastavení rozhovorů o vstupu této země do Evropské unie a o zavedení bezvízového styku. Naše strana udělá vše pro to, aby k zavedení bezvízového styku s Tureckem nedošlo. Skutečně hájíme zájmy České republiky a bezpečnost občanů České republiky. Budeme navrhopvat usnesení, které pak navrhnu v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. S dalším přednostním právem prosím místopředsedu Sněmovny Vojtěcha Filipa. Prosím máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní místopředsdkyně. Trochu mě mrzí, že pan premiér odešel.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ne, je tady. (Premiér Sobotka je v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Už ho vidím, děkuji.

Děkuji panu premiérovi za hezkou statistiku, ale to vůbec neřká nic o tom, jaká je pozice české vlády vůči té krizi, která je provázena právě tou velkou migrací. Vy jste, pane premiére, hovořil o tom, že je potřeba ochrana schengenského prostoru a že pro schengenský prostor platí určitá pravidla. No ale to by musela platit. Ta neplatí. Protože schengenský prostor není zabezpečen a místo toho, abychom za 6 mld. eur aktivovali jednotlivé země, které mají na starost hranice schengenského prostoru, například Slovensko s Ukrajinou nebo Řecko s Tureckem či Itálií s Libyí nebo Egyptem, tak dáváme peníze do Turecka a hrozně si libujeme nad tím, že sem Turci nepustili další migranty. Takže migrační krize probíhá jiným způsobem. Vrátili jsme se na trasu z Libye do Itálie a Itálie čelí dalšímu náporu, stejně tak jako ostatní země včetně Řecka, ale z jiného směru.

To nemění tu pozici. Protože Evropská unie včetně České republiky neřeší to základní, tzn. příčinu krize. O tom jste, pane premiére, neřkl ani slovo. To mě mrzí ze všeho nejvíc. Protože migrační vlnu můžeme zastavit, zpomalit apod., ale nemůžeme ji řešit bez řešení toho problému. Na čí stranu jsme se přidali jako Česká republika? Na stranu Turecka? Které nám vyhrožuje a vydírá nás? Nebo jsme se přidali na stranu těch, kteří to řešit nechtějí? V tomto ohledu je mi opravdu líto, ale ani na zasedání NATO ve Varšavě jste neřekli a nevyvrátili panu Stoltenbergovi jeho úplně nesmyslná slova! Dovolte, abych citoval. Pan generální tajemník Jens Stoltenberg řekl: "Pokud se týká operace NATO ve východní části Egejského moře, pak raději vyčkejme. Je otázku, zdali přinese opakování slavné italské operace mezi Libyí a Itálií." Prosím vás, to jste mu nemohli říct, že to je úplně smrtící pro Evropu? Že tedy v tom případě NATO nemá žádný smysl?! To jste mu nemohli říct, že v tom případě neplní to základní, co od něj občané České republiky očekávali?! Vždyť se stalo samotné prohlášení generálního tajemníka NATO absolutně zbytečné! Protože

nechrání ten prostor, který chránit má! (Vše hlasitě a emotivně.) A jestliže to neumíme říct, tak nám vysvětlete – ne jako politikům, ale vysvětlete nám jako občanům České republiky, proč tam setrváváme, k čemu nám to je dobré a proč si pochvalujeme, jak dopadl varšavský summit. Vždyť to dopadlo fiaskem! Vždyť nedošlo k žádné shodě mezi Tureckem a Řeckem. Nedošlo k žádnému kroku, který by vedl k posílení bezpečnosti občanů Evropy, toho schengenského prostoru, o kterém jste tak hezky mluvil, pane premiére.

Jestliže tedy neplatí pravidla schengenského prostoru, protože ta vnější hranice není chráněná a jednotlivé země, já se jim nedivím – nerad bych si představoval, že tady znovu budeme vytvářet vnitřní hranice, protože to by opravdu vedlo k tomu, že Evropská unie se rozpadne, nebudeme muset z ničeho vystupovat, nebude žádný czexit, brexit bude dávno zapomenut – protože v podstatě to, co se očekává od Bruselu ať už z pohledu Evropské unie, nebo od NATO, tak je, že bude chráněna vnější hranice. A ta chráněna není. Pro to jsme neudělali – promiňte mi, jako Česká republika, v tom, co nám vykládali, jaký na to budeme mít vliv – nic. A ta slova generálního tajemníka NATO jasně dokazují, že NATO neslouží zájmům evropských členských zemí, že slouží něčemu jinému. Že slouží chaosu v Evropě a k tomu, aby se opakovala situace, která tady byla za první světové války, za druhé světové války, že válčiště bylo v Evropě a vydělávaly na tom americké koncerny. No to přece ale není možné! Přece nejsme po sto letech zpátky někde, kde budeme platit my životy občanů České republiky za to, že někdo bude vydělávat! To nemůžete myslet vážně.

Prosím tedy, pane premiére, abychom se vrátili k tomu, že ano, existuje migrační krize, my musíme řešit jak následky, ale zejména příčiny. Já chci vědět, jakým způsobem se bude Česká republika podílet na řešení příčin té migrační krize, tzn. o válce v Sýrii, o tom, jestli budeme, nebo nebudeme v rámci např. středomořské iniciativy Evropské unie řešit situaci v Libyi, aby tam bylo vůbec s kým jednat, jestli tam bude nějaký pronajatý prostor u nějakého přístavu, kam se budou moci vracet migranti, aby se neutopili v moři, ale aby také nezaplavovali Evropu. To přece je zásadní otázka. Tu mi pokládají lidé každé pondělí v poslanecké kanceláři a já na ni neumím odpovědět těmi slovy, která jste tady řekl – že máme ve statistice tolik Ukrajinců, tolik Kubánců, tolik Číňanů atd. To neřeší tu otázku, které se lidé obávají. Protože samotné přerozdělení v těch kvótách se zase má obejít. Má se obejít absolutně nesmyslným řešením, kdy Evropská komise z našich peněz, které jsme tam odvedli, nám dá 10 tis. eur na jednoho migranta... No, to jsme se zbláznili?! To znamená, že oni řeknou – ale my vám to platíme? Kde ty peníze, těch 10 tis. eur na jednoho migranta, vezmou? Jaké jednotlivé projekty Evropské unie budou zrušeny, jaké budou omezeny a co s tím budeme dělat, jestli budeme ty peníze dostávat na to, že nám je sem vnutí?

Proč jste, pane premiére, neodpověděl kancléřce Merkelové, když řekla, že se nejdřív spolkové země také bránily kvótám a nyní že se nebrání. My nejsme žádná spolková země! My jsme suverénní stát. Angela Merkelová se tím provinila vůči českému národu!!! Měli jste ho vrátit hned! (Potlesk poslanců KSČM.) Takovou drzost, kterou řekla Angela Merkelová vám, pane premiére, jsem nezažil od žádného německého politika od doby, kdy jsem vůbec v politice. To si nedovolil opravdu ještě nikdo! A vy jste mlčel! Copak je to možné?

Tak prosím, pane premiére, ještě jednou. Já bych rád věděl, jakým způsobem se Česká republika na svých jednáních v rámci NATO, v rámci Evropské unie bude podílet na tom, že se budou řešit primárně příčiny krize, a jakým způsobem budeme schopni a také ochotni se podílet na zajištění vnější hranice schengenského prostoru. Na to jste neodpověděl a vaše vystoupení mi připadá, promiňte mi, nedůstojné premiéra České republiky. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní prosím s přednostním právem předsedu ODS pana poslance Petra Fialu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji, vážená paní předsedající. Pane premiére, já jsem velmi pozorně opět poslouchal vaši řeč. Dozvěděl jsem se spoustu dat a analýz, ne snad taková data a takové analýzy, které bych neznal. Ale bohužel jsem se nedozvěděl to podstatné a to je politická pozice české vlády, politická pozice České republiky, co budeme dál v Evropě prosazovat, jak se k těm problémům, které tady máme, budeme stavět.

Před námi je bratislavský summit a já myslím, že nikomu nemusím říkat, že to je začátek nové etapy Evropské unie. Že nejspíše za dva roky Evropská unie nebude taková, jak ji teď známe, a že je nesmírně důležité, abychom měli nějakou představu o tom, čeho chce Česká republika dosáhnout a v jaké Evropské unii chce být.

Vy jste tady, pane premiére, řekl, že je potřeba, aby Evropská unie vystupovala jednotně. Já si myslím, že to je trochu iluze, trochu zbožné přání. Zvláště když si třeba poslechu dnešní výroky lucemburského ministra zahraničí na adresu Maďarska, a ty se týkají migrace, tak představa o tom, že Evropská unie bude postupovat jednotně, mně připadá do značné míry iluzorní. Ale dobře, připusťme, že to chceme a že něco takového je možné. Ale pak já říkám, ještě důležitější pro nás je, aby Česká republika vystupovala jednotně. My můžeme být silní v Evropské unii jenom tolik, nakolik jsme doma sjednoceni. A my vůbec nejsme jednotní v tom, jaké jsou české národní zájmy, jaká je česká pozice ke klíčovým otázkám. My je ani neznáme, protože jsme se o nich nebavili. Vyhýbala se tady vláda debatám v Poslanecké sněmovně, otázkám zahraniční politiky, evropské migrace, migraci. Vždycky musela opozice takové jednání vyvolávat. A hlavně neproběhlo žádné politické jednání představitelů klíčových politických sil v této zemi, na kterém bychom si řekli, na čem jsme se schopni sjednotit, co chceme prosazovat, jak chceme vystupovat v Evropě.

A myslím, že smutným příkladem je postup ve věci dohody s Tureckem. Byl to výbor pro evropské záležitosti, který je pověřen tím, aby projednával mandát předsedy vlády, který odmítl dohodu s Tureckem před summitem. Byla to tato Poslanecká sněmovna, která svým usnesením odmítla dohodu s Tureckem. To znamená, že v naší zemi přinejmenším u rozhodující většiny v parlamentu neexistuje podpora pro tuto formu dohody, a přesto ji Česká republika uzavřela a přesto ji tady chválíte.

Já moc nerozumím té chvále. Ano, do jisté míry došlo k tomu, že se omezil počet uprchlíků, nebo do značné míry, kteří přicházeli z Turecka do Řecka. Ale otevřely se nové cesty a ten problém se nevyřešil.

A navíc tu máme velké komplikace, pokud se týká Turecka, protože Turecko, a někteří z nás, kteří byli proti té dohodě, varovali už dávno před pučem, že Turecko představuje v mnoha směrech problém. Problém z hlediska našeho chápání demokracie, ale také problém z hlediska bezpečnosti. A teď tu máme Turecko po puči, které rozhodně nepředstavuje stát, se kterým by Evropská unie mohla spolupracovat tak, že mu otevře přístupová jednání nebo že bude uvažovat o liberalizaci vízové politiky.

Pokud jsem správně informován, ale nevím to od vás a rád bych se to dozvěděl i od vás, tak na neformální summit do Bratislavy jedete s takovou představou, že jednotlivým prvkem veškerých kroků v Evropské unii by měla být bezpečnost. Ale pokud je to tak, a s tím já do značné míry mohu souhlasit, tak pak přece jakékoli ožívování úvah o liberalizaci vízové politiky nejenom s Tureckem, ale třeba i s Gruzii nebo Kosovem, je opravdu v protikladu s tímto cílem a v této chvíli by k tomu Evropská unie neměla přistupovat. Já bych očekával od české strany nebo od české vlády, že takovou pozici bude na summitu tlumočit. A to, že se ta liberalizace víz s Tureckem neustále oživuje nejružnějšími kličkami, jako je třeba záchranná brzda, suspenzivní režim atd. atd., to je přece pravda. A to jde i proti druhému záměru české vlády, a to je depolitizovat činnost Evropské komise. Ale jestliže se otevírají tato opatření, jako je suspenzivní režim, tak samozřejmě tento cíl nemůže být naplněn.

A Turecko, a to jste, myslím, řekl i vy sám, neplní podmínky k vízové liberalizaci. Nastal tady jakýsi oddechový čas do konce roku. Nemusíme se bát, že by nám sem Turecko poslalo uprchlíky v této fázi, protože mezitím na ně dostalo velké finanční prostředky, na stavbu infrastruktur, škol, nemocnic, silnic atd., a to, co se pravděpodobně stane, je, že ten oddechový čas využijí Turci k tomu, aby nadále vydírali Evropskou unii a řekli si o další balík peněz, požadovali urychlení liberalizace vízové povinnosti a požadovali otevření přístupových kapitol. A to je podle mě politika, kterou je nemožné realizovat a ke které by se česká vláda neměla v žádném případě připojit. Jsem přesvědčen, že kdybychom se bavili o tom, opravdu bavili o tom, jaká bude pozice České republiky, že zrovna na tom bychom se mohli sjednotit a váš mandát v této věci by mohl být mnohem silnější a mnohem jasnější.

Ale nechme Turecko Tureckem a vraťme se na chvíli k migraci. Už jsem tady řekl, že ty cesty, kterými jdou uprchlíci do Evropy, jsou jiné, samozřejmě jiné než ty, které byly, když jsme neměli tu dohodu s Tureckem, to připouštím, ale příliv uprchlíků do Evropy se významným způsobem neoslabil. Dokonce i tlak na Řecko, který se snížil, se znovu oživuje prostřednictvím egyptské cesty a dalších cest, které se tady nově objevují. V této souvislosti a s ohledem na tento tlak se vlastně ukazuje jako nejúčinnější nikoli forma řešení, jako byla dohoda s Tureckem, ale třeba kaskádovitá ochrana hranic Makedonie, Bulharsko, Maďarsko atd. Tyto instrumenty. Ale stejně to neřeší ten problém, protože ti uprchlíci na evropské území přicházejí, Evropa zatím nebyla schopna udělat to, o čem jsme se bavili, což jsou třeba hotspoty na území severní Afriky a jinde, abychom ten problém neřešili až tady.

A když to takhle všechno je a když to takto všechno víme, tak nám musí být jasné, že ty kvóty, které teď nefungují, jsou pořád ještě nebezpečím, které je na stole a které se týká i České republiky. A já vám, když jste tady říkal ta čísla, jak podle kvót do České republiky skoro nikdo nepřichází, tak samozřejmě máte pravdu a mohu vám

dát další číslo, že z těch 160 tisíc lidí, které se měli v Evropě přemístit podle kvót, se jich přemístily asi čtyři tisíce, takže je jasné, že ty kvóty teď nefungují. Ale to neznamená, že ta hrozba kvót při dalším tlaku nebude sílit. Z tohoto hlediska já také považuji za chybu a také to považuji za důsledek toho, že jsme nehledali sjednocenou českou pozici, že jsme nepodali žalobu proti kvótám, tak jak to udělaly některé jiné země, protože bychom měli do budoucna silnější argumenty. A já jsem přesvědčen, že kdybyste hledal tu podporu napříč politickým spektrem, takže byste ji pro jasný postoj i v této věci nakonec získal.

Ale je tu jiná otázka, která mi připadá v této souvislosti podstatná a na kterou se vás musím zeptat, a to je, jak budeme postupovat ve věci těch návrhů, které leží na stole a týkají se nové azylové a migrační politiky. Chápu a doufám, že některé věci tam pro českou vládu jsou nepřijatelné, ať už ožívování kvót, nebo ten mechanismus, že budeme platit za někoho, koho nepřijmeme, ale že jsou tam nepřijatelné i další věci, jako je sjednocování sociálních podmínek pro uprchlíky a další a další věci. A pokud se shodneme na tom, že tyto věci jsou nepřijatelné, tak bychom měli mít nějaký plán, jak se budeme snažit tomu zabránit, jak se budeme snažit zabránit tomu, abychom nebyli v této věci znovu přehlasováni, abychom si třeba vyjednali výjimku.

Znovu říkám, nabízím a vyzývám, pane premiére, svolujte jednání, ale ne úředníků, ne úředníků, vrcholných reprezentantů hlavních politických sil v této zemi a pojdme najít společnou pozici. Budete mnohem silnější a my vám dáme všichni mandát překračující volební období této vlády na jasný postup v evropských záležitostech. Protože ty problémy, které tu jsou, překračují mandát vaší vlády a je potřeba, aby Česká republika tady měla jednotnou, jasnou pozici a mohli jsme postupovat a mluvit v Evropě silným hlasem. V azylové a migrační politice, tak jak je ten návrh dnes na stole, vidím velké nebezpečí pro budoucnost České republiky, ale i Evropské unie, a jsem přesvědčen, že musíme udělat všechno pro to, abychom v této věci buďto nebyli přehlasováni, nebo si vyjednali výjimku, nebo měli nějakou jinou strategii. Ale pojdme se na té strategii domluvit a pojdme v této věci jednat.

Pokud jde o flexibilní solidaritu, tam jsem připraven k nějaké debatě, ale musím za sebe říct, že jsem v této věci velmi skeptický a nejsem si jist, jestli na tomto principu můžeme v Evropě problém migrace nebo nějaký další problém řešit. Ale já mám opravdu obavy o to, jak se bude na bratislavském summitu a na všech dalších jednáních, která už nebudou neformální a budou opravdu o něčem rozhodovat, chovat Česká republika, česká vláda, s čím tam pan premiér pojede, o čem tam bude mluvit, a hlavně, či to budou názory.

Dámy a pánové, teď bez ohledu na to, ze které části politického spektra jste, přece si musíme všichni uvědomit, že v příštích měsících a letech, pardon. (Premiér Sobotka odešel, poslankyně Černochová ukazuje poslanci Fialovi papír, kde ho upozorňuje, že ve sněmovně není nikdo z vlády.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Nechtěla jsem vás přerušovat. (Poslanec Fiala: To je správné přerušení.) Vidím, že tady nemáme zástupce vlády, tak já v tuto chvíli přerušuji jednání do přítomnosti někoho z vlády, někoho z ministrů.

(Jednání přerušeno v 17.59 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Již vidím zástupce vlády v sále. (Do sálu právě vstoupil ministr Dienstbier, chvíli po něm i ministr Herman.) Poprosím pana předsedu ODS, zda by mohl pokračovat.

Poslanec Petr Fiala: Chápu, že možné je všechno a že už jsme hodně otrlí. Ale já tak otrlý nejsem. Jsem v politice krátce. Mluvím tady o vážných věcech, které se týkají této země a její budoucnosti, a premiér uprostřed mé řeči, kde mu kladu otázku a vyzývám ho k nějakému jednání, tak odejde. Za těchto podmínek prostě pokračovat nebudu a hlásím se o slovo, až se vrátí pan premiér. (Potlesk poslanců ODS a TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Pan předseda klubu KSČM pan poslanec Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Dobrý podvečer, paní předsedající, paní a pánové. Je zarážející, že v této době, kdy zakrátko proběhnou krajské volby, ale copak to je to poslední, v této době, kdy celá Evropa řeší zásadní otázky spojené právě s tématem, o kterém v tomto bodě jde, o kterém má pan premiér nejen informovat, ale také vyslechnout debatu, která se od tohoto bodu odvíjí, a má přijmout nějaké závěry, protože v parlamentní demokracii pořád ještě platí, že vláda je odvíjena od Poslanecké sněmovny, nikoliv obráceně, tady není pan premiér, jehož jméno a jehož funkce je v tom bodě obsažena. A při vši účtě k zástupcům vlády, kteří zřejmě mají dokonce i písemné pověření, že se vláda usnesla, že budou případně vládu zastupovat při jednání Poslanecké sněmovny, dovolil bych si trvat na tom, aby zde pan premiér přítomen byl. Víte, že jsem tolerance sama, že premiérské křeslo, post a povinnost s sebou nese velkou zátěž, ale není mnoho témat, kde by skutečně přítomnost premiéra Sněmovnou, nejen tedy jedním či dvěma kluby, vyžadována být měla. Omlouvám se všem, komu nejde moje řeč pod fousy. Ale vzpamatujme se konečně a u skutečně vážných témat, kterým bezesporu otázka postoje k migraci, otázka dohody Evropské unie s Tureckem, otázka toho, jak se chová Turecko ke zbytku Evropy, jak se chová pan prezident Turecka směrem k Evropě, k Evropské unii, tak přeci jenom si myslím, že by tu nejen pan premiér sám, ale celá vláda měli pečlivě sedět, protože toto je jeden ze zlomových bodů, kdy má probíhat kontrola Poslaneckou sněmovnou, kontrola vlády Poslaneckou sněmovnou.

Zakrátko, možná za několik málo týdnů začne poté, co si možná trochu oddechne po krajských volbách, naplno kampaň do Poslanecké sněmovny. Jsem přesvědčen o tom, že už nebudou předčasné, že už budou v řádném termínu. A toto, co dnes probíhá, je přesně jeden z okamžiků, kdy by se všichni, kdo sledují tuto debatu, měli vážně zamyslet nad tím, jestli vládní poslanci a vládní představitelé, ministři a podobně jsou vážným tématům přítomni, a nesou tedy tu zodpovědnost,

kteřou jim volič předal, anebo nenesou a je třeba se příště rozhodnout jinak. Všem vládním stranám sází rovným dílem, aby bylo jasno.

Děkuji za pozornost. (Tleskají poslanci KSČM a také poslanec Chalupa a poslankyně Lorencová z hnutí ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Eviduji tady několik přihlášek s přednostním právem. Ale v tuto chvíli, když dovolíte, bych dala přednost panu předsedovi ODS, který má projev rozjednaný. Prosím, pane předsedo, máte slovo. (Premiér již sedí v sále na svém místě.)

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Už to udělám velmi krátce, i když samozřejmě bych mohl celý projev zopakovat, aby bylo jasné, o čem jsem mluvil. Ale věřím, že si to pamatujete a že si to pamatuje i pan premiér.

V závěru své řeči jsem se chtěl dostat znovu k nutnosti vytvořit si jasnou společnou českou pozici, protože v zahraničí můžeme být silní jenom tolik, nakolik jsme doma sjednoceni. A mám z řady vystoupení představitelů české vlády pocit, že nejenom nejsme sjednoceni napříč politickým spektrem, aspoň v tom minimu českých národních zájmů a v tom, co chceme prosazovat, ale že ani vláda nebo vrcholní ústavní činitelé nejsou si vědomi nějaké společné pozice. A pak, nezlobte se na mě, v zahraničí často vypadáme opravdu směšně.

Jsou věci, na které bych se vás také, pane premiére, rád zeptal. Například když mluvíte o migraci a kvótách a budoucnosti azylové a migrační politiky, máte tu na návštěvě kancléřku Merkelovou, nejezdí sem často, jednou za čtyři roky, jistě to byla příležitost jí třeba říct, co Česká republika chce, že chce výjimku, jak bude postupovat, co nechceme. Ale od vás třeba zazněla věta, že v oblasti migrační politiky máme s Německem společné zájmy. A to je třeba věta, které já příliš nerozumím, protože si myslím, že my společné zájmy nemáme. V řadě jiných ano, ale v této věci ne. Naším zájmem přece je, a já jsem tak pochopil i to vaše úvodní vystoupení, aby se nás problémy bezpečnosti a jiné spojené s migrací týkaly co nejméně, zatímco německým zájmem zcela prokazatelně je, aby důsledky své chybné přistěhovalecké politiky roz distribuovalo do celé Evropy, tedy abychom se i my podíleli na tom, co se Německu nepovedlo. Já tady nevidím žádný společný zájem. Já vidím zájmy diametrálně – diametrálně – odlišné.

Když mluvím o společné české pozici a o nutnosti jejího vytvoření, nebo abychom se aspoň o tom bavili, tak se mi objeví třeba zase jiný váš nápad, a to je, že bychom měli mít společnou evropskou armádu. A já se ptám, co to je za politický postoj. Je to postoj Bohuslava Sobotky? Je to postoj České strany sociálně demokratické? Je to postoj české vlády? Je to něco, co opravdu chceme, co považujeme za realistické? Je to vydiskutováno, když to prosazujeme v rámci Evropy? Víme, co by to znamenalo? Jaké by to mělo finanční dopady? Víme, jaká je obranyschopnost Evropy bez NATO? Jsme si vědomi toho, jaké problémy třeba měly evropské státy při bombardování Libye, materiální a další? Víme, jaké by to mělo dopady? Je to vůbec realistické? Bavili jsme se o tom, jak v praxi vypadá EU Battle Groups a všechny tyhle pokusy? Co to je za nápad? Myslím si, že když s takovými

nápady přicházíme, můžeme s takovými nápady přicházet do Evropy, ale jediné tehdy, pokud jsme si jisti, že to je pozice České republiky, že to má podporu napříč politickým spektrem a že i váš nástupce za rok bude něco takového prosazovat. Pokud ne, tak je to směšné.

Dnes v médiích čtu o tom, jak prezident Zeman při podle mě nevhodném přijetí prezidentského kandidáta v Rakousku Hofera mluví o nějaké své představě střední Evropy v Evropě. Vy na to namítnete, že takto to nemůže být, že máme jinou koncepci Visegrádu. Ale pane premiére, i tohle dohromady vytváří navenek slabost České republiky. Co si o nás mají myslet naši zahraniční partneři, kolegové? Co to je za signál? Co tedy chce Česká republika? Jakou bude mít další pozici při projednávání budoucnosti Evropské unie? A to jsou jenom příklady.

Já to svoje vystoupení chci zakončit tím, čím jsem ho začal, a to je apel, výzva, prosba: svolujte jednání vrcholných reprezentantů českých politických stran a pojďme se bavit o tom, na čem jsme se schopni sjednotit a co jsme v Evropě schopni společně prosazovat. Jinak budeme prohrávat jeden boj za druhým a ničeho nedosáhneme. Navenek můžeme být jenom tak silní, jak jsme doma jednotní. My jsme se o to sjednocení názorů ani nepokusili. To je promarněná šance.

Pane premiére, pojďme to změnit. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Eviduji čtyři přihlášky s přednostním právem. První pan premiér, poté pan poslanec Stanjura, poté pan poslanec Laudát a pak pan poslanec Černoch. Všechno přednostní práva. Jenom upozorňuji, že není otevřená rozprava. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, víte, já přemýšlím – my jsme přece postupovali naprosto pragmaticky. Těžko někdo může obvinít českou vládu, že během celého řešení migrační krize v posledních dvou a půl letech nepostupovala naprosto a ryze pragmaticky.

Výsledkem je fakt, že nejsme země, která by přitahovala nelegální uprchlíky. V okamžiku, kdy krize začala, jsme postupovali striktně podle pravidel Schengenu a postupovali jsme striktně podle pravidel Dublinu. Je pravda, že to kritizovalo Rakousko, Německo, kritizovaly to i některé další země, ale byla to Česká republika, která trvala na tom, že nikdo Dublin nezrušil, že nikdo Schengen nezrušil a že pravidla pro nás platí. V okamžiku, kdy do České republiky přišel někdo bez platných dokladů, to znamená, byl to nelegální uprchlík, který přišel do České republiky, tak byl umístěn do detenčního zařízení a postupovalo se v souladu s Dublinem. V okamžiku, kdy se prokázalo, že vstoupili do Evropské unie na půdě jiného státu, tak jsme tyto lidi vraceli. Vraceli jsme je na Slovensko, do Rakouska, do sousedních států, přes které k nám přišli.

To znamená, že česká vláda na rozdíl od některých jiných nesuspendovala pravidla, trvali jsme na jejich dodržování. Já si vzpomínám, jak nás kritizovali – a vzpomeňte si na tu fotku, která obletěla evropské noviny – uprchlíci na nádraží v Břeclavi a naše příslušnice cizinecké policie jim píše čísla na ruku, aby bylo možné

tyto lidi evidovat, protože neměli u sebe vůbec žádné doklady. Vzpomeňte si na fotku, jak Česká republika byla kritizována za to, že se snaží zasahovat proti nelegální migraci a udržet v České republice pořádek a pravidla. Tento náš striktní přístup, ve kterém jsme trvali na dodržení Dublinu, ačkoliv v té době Německo říkalo, že Dublin je mrtev, my jsme nikdy neřekli, že Dublin je mrtev, ale trvali jsme na dodržování pravidel, na kterých jsme se dohodli, tak díky této striktní politice se Česká republika nestala místem tranzitu ani cílů migrace.

Samozřejmě že pašeráci lidí, když prodávají své služby uprchlíkům z Blízkého východu nebo ze severní Afriky, tak jim doporučují trasu. Doporučují jim trasu, po které jsou schopni se velmi dobře a rychle dostat do své cílové země. V okamžiku, kdy na trase třeba leží Česká republika a je známo, že když přijde nelegální uprchlík do České republiky, tak je zadržen, je zkontrolován, je tady snaha o jeho identifikaci, může pobývat v detenčním zařízení, nemůže se volně pohybovat, tak to samozřejmě vytváří informaci, která slouží tak, že Česká republika není země, která by byla vyhledávána pašeráky lidí, a není vyhledávána ani ilegálními migranty. Prostě u nás platí pravidla, fungují pravidla a i díky tomu počet uprchlíků, kteří přišli do České republiky, byl nízký.

Za druhé. Myslím, že máme společný zájem v Evropě a máme společný zájem i s Německem, Rakouskem, Slovenskem, Maďarskem, Polskem, aby do Evropy nepřicházeli nelegální uprchlíci, aby tady nebyla nelegální migrace, abychom ji zastavili, abychom ji regulovali. Na tom přece máme společný zájem. Já nejednám jenom s Angelou Merkelovou, jednám také s předsedy vlád jednotlivých spolkových zemí, třeba Sasko nebo Bavorska. Prostě máme společný zájem. To jsou země, které s námi sousedí, máme s nimi společné hranice, se Saskem, Bavorskem máme společný zájem, aby tady nebyl problém nelegální migrace a platila pravidla. Myslím si, že máme společný a stejný zájem také s německou vládou na spolkové úrovni.

Naše názory, návrhy, které prezentovala Česká republika, česká vláda, se postupně staly součástí mainstreamu v Evropské unii. Na začátku to, co říkala V4, bylo vnímáno jako něco okrajového, dneska je to součástí hlavního proudu. Když se debatuje o tom, o čem bychom měli mluvit teď v pátek v Bratislavě na jednání o budoucnosti Evropské unie, tak to je přece náš úspěch, že bezpečnost je na prvním místě. Nebo se snad domníváte, kolegové a kolegyně, že bezpečnost by neměla být jednou z priorit Evropské unie? Když lidé v Evropské unii viděli, co se odehrává na Blízkém východě, když vidí atentáty ve Francii nebo atentáty v Belgii? Přece zajistit našim lidem bezpečí musí být klíčová priorita Evropské unie. Proto jsem pojmenoval jako jednu z klíčových priorit Evropské unie zajistit bezpečnost. A bezpečnost je vnitřní a vnější. Pokud jde o tu vnější, tak je přece naprosto legitimní se zeptat, jestli bychom nemohli lépe spolupracovat v oblasti obrany. Jak jsem slyšel odpověď nejenom od předsedy maďarské vlády, ale teď také od ministrů obrany Francie a Německa: ano, je tady cesta k posílení spolupráce v oblasti obrany.

Já už jsem na to odpovídal při interpelacích. Tohle přece není o tom nahradit Severoatlantickou alianci. My zůstáváme členy NATO. Já si myslím, že je to dobře. Je to pro nás velká garance bezpečnosti. Ale nejsme jako evropské země jediným členem NATO. V NATO je také Kanada, Spojené státy, je tam Turecko. Může nastat situace, kdy budeme mít jiné priority i v rámci Severoatlantické aliance. A ta situace

nastala. Když jsme chtěli, aby NATO udělalo operaci v Egejském moři, tak o tom byla příliš dlouhá debata, než se to podařilo zorganizovat. Posílení spolupráce v Evropě v oblasti obrany je podle mě naprosto legitimní směr úvahy, když se bavíme o tom, že chceme posílit bezpečnost. Evropa nemůže být spojována s chaosem. Evropa nemůže být spojována s teroristickými útoky. Evropa nemůže být spojována s tím, že nikdo nekontroluje migraci na hranicích. Evropa musí být spojována s bezpečností. To je to, co budu říkat v Bratislavě v pátek, a doufám, že se v tom nelišíme, že se na tom shodneme, že bezpečnost je dneska klíčový úkol, pokud jde o evropskou spolupráci.

Druhá věc – k Turecku. No samozřejmě, já myslím, že turecký prezident a turecká vláda, turecký režim nám v Evropě není příliš sympatický. Aby byl? To, co se odehrává po puči, ty rozsáhlé represe, čistky, to je přece věc, ke které nemůžeme mlčet a také nemlčíme. To je přece zřejmé. Ale já jsem přesvědčený o tom, že i Turecko má zájem na tom, aby tady existovala dohoda s Evropou, že to není jednostranná věc. Protože představte si, čím se Turecko stalo v posledních měsících. Turecko se stalo trychtýřem, který z celého Blízkého východu nasával ilegální uprchlíky z Afghánistánu, z Íránu, Iráku, ze Sýrie, z Jordánska, dokonce ze severní Afriky, trychtýř, který nasával ilegální uprchlíky a s nimi spojený organizovaný zločin, který se týká pašování lidí. Kdybyste byli v turecké vládě, chtěli byste, aby vaše země byla místem, které nasává organizovaný zločin a ilegální uprchlíky z celého Blízkého východu? Je zřejmé, že Turecko také potřebuje dohodu s Evropou, protože nemůže být trvale místem, které vzbuzuje šance, že přes něj se dostanete bez problémů do Evropy. A navíc už dneska to ani není pravda.

Já jsem velice rád, že zde zaznělo ocenění toho, jak důležité bylo zastavení nelegální migrace v oblasti Balkánu. Vzpomeňte si na to, že to byla V4, že to byla Česká republika. Kdy jsme předsedali V4, tak jsme tady v Praze udělali schůzku, kam jsme pozvali makedonského prezidenta, pozvali jsme bulharského předsedu vlády a jednali jsme o tom, jak zastavit balkánskou migrační trasu. Česká republika, ale také naši partneři ve V4 jsme se intenzivně zasazovali o to, aby se balkánská migrační trasa uzavřela, nejenom na jednání Evropské rady, ale také při jednání s našimi partnery na Balkáně. A to, že se uzavřela, spolu s dohodou s Řeckem, vedlo k tomu, že se tato migrační cesta do značné míry zastavila.

Ano, přicházejí uprchlíci do Itálie z Afriky, ale podle analýz, které máme k dispozici, to nejsou lidé, kteří by tam přišli z Turecka, že by z Turecka přišli do Libye a odtud se plavili do Itálie. Vesměs zdrojem migrace, která přichází z Libye do Itálie, je bohužel střední a subsaharská Afrika. To je zcela samostatná migrační trasa, která má své vlastní zdroje, které tolik nesouvisí s válkou v Sýrii, ale souvisí bohužel se střety s islamisty ve střední Africe a souvisí s klimatickými změnami a obecně s chudobou. Ale i tam potřebujeme mít na africké straně partnery, se kterými se dohodneme, a budeme nelegální uprchlíky vracet. Vracet zpátky. Prostě není možné, aby Evropa měla politiku založenou na legalizaci nelegální migrace. Naše politika musí být postavena na regulaci migrace a zastavení nelegální migrace. Tohle byla od samého začátku pragmatická priorita české vlády.

Já si velmi vážím toho, že jsme podle mezinárodních statistik, Česká republika, šestou nejbezpečnější zemí na světě. To přece není špatný výsledek. Nebo se

domníváte, že ano? To, že jsme šestá nejbezpečnější země na světě? To je přece výborný výsledek. To je výborná známka toho, že v naší zemi máme dobrou bezpečnostní politiku. Že se o bezpečnost občanů dokážeme navzdory už dva roky běžící migrační krizi postarat. Takže naše země je bezpečná země. Vláda se snaží o to, aby to tak zůstalo. Včetně toho, že investujeme do bezpečnosti, že investujeme do protiteroristických preventivních opatření, že jsme stabilizovali policii, že jsme stabilizovali armádu. Tohle všechno jsou naprosto konkrétní kroky, za které naše vláda dva a půl roku se rozhodně před touto Poslaneckou sněmovnou ani před občany České republiky nemusí stydět. Protože jak pevně věřím, shodujeme se všichni, že to je bezpečnost, na které nám musí především záležet. Takže važme si toho. Jsme šestá nejbezpečnější země na světě. Starejme se o to, aby to tak zůstalo. A já doufám, že i tato Poslanecká sněmovna k tomu bude svým rozhodováním a svým vystupováním přispívat.

Samozřejmě že my tady ve středu Evropy, pokud chceme zastavit nelegální migraci na vnějších schengenských hranicích, my tady ve středu Evropy musíme spolupracovat s těmi zeměmi, které na hranicích jsou. A jestliže máme společný schengenský prostor, společný schengenský prostor v rámci Evropské unie, tak logicky bychom také měli pomáhat při řešení migrační krize.

Pan předseda Filip tady mluvil o tom, že se nestaráme o příčiny migrační krize. Že nepřispíváme k tomu, aby se migrační krize vyřešila. Myslím, že my jsme jedna ze zemí, která je velmi aktivní na mezinárodním poli. Připomínám, že jsme možná už jediná země z Evropské unie, která má stále funkční ambasádu v Damašku. To je věc, která hodně přispívá k tomu, abychom byli schopni za prvé poskytovat informace spojencům o tom, co se reálně v Sýrii odehrává, a za druhé pomáhat řešit třeba humanitární problémy přímo na území Sýrie.

Chci připomenout, že jsme země, která je velmi aktivní, pokud jde o řešení humanitárních krizí. Pokud jde o řešení negativních důsledků, které přinesla několik let trvající válka v Sýrii. My jsme země, která je aktivní. A opět, nemusíme se stydět za to, co všechno děláme a co všechno jsme udělali pro to, abychom řešili příčiny migrace a snížili obrovský migrační tlak, který na Evropu je. Který na Evropu je, protože bohužel okolí Evropy není bezpečné. A dokud se nezvýší stabilita v bezprostředním okolí Evropy, tak migrační tlaky budou pokračovat a my si s nimi budeme muset poradit, tak abychom zajistili bezpečnost našich občanů a tak aby Česká republika patřila k zemím, které budou schopny jasně ve spolupráci s dalšími členskými státy Evropské unie migrační krizi vyřešit.

Pokud jde o dohodu s Tureckem jako takovou, znovu připomínám, že tato dohoda je dohodou všech členských států Evropské unie, podpořily ji všechny země Visegrádské čtyřky. A pokud jde o liberalizaci vízového režimu, ta nenastala a v nejbližší době zřejmě nenastane, protože trváme na tom, aby byly splněny všechny podmínky, které se týkají toho, aby něco takového vůbec mohlo nastat. Myslím, že debata o členství Turecka v Evropské unii je mimo prostor a čas. Není to něco, čím bychom se aktuálně zabývali. A nemyslím si, že by se tím měly zabývat i následující vlády, které přijdou po nás. Zejména v souvislosti s tím, co se dneska v Turecku aktuálně po tom neúspěšném puči odehrává.

Takže tolik jenom několik reakcí na diskusi, která tady proběhla. Já bych skutečně chtěl požádat o to, abychom přistupovali k řešení migrační krize racionálně, abychom vnímali národní zájmy, které tady Česká republika má, abychom také vnímali realitu, která tady je. Abychom nepopírali realitu v zájmu možná jenom nějaké politické propagace. Protože každý, kdo říká, že dohoda s Tureckem nemá výsledky, tak neříká pravdu. Dohoda s Tureckem reálně snížila migrační tlaky. A běžte se zeptat do Makedonie, do Srbska, do Chorvatska, do Slovinska, o kolik se jim snížil počet přicházejících migrantů v důsledku dohody s Tureckem. Čili ta dohoda výrazně snížila migrační tlaky a poskytla nám čas k tomu, abychom se sami připravili na zajištění vnější schengenské hranice a abychom jako Evropská unie pro ostrahu vnějšího Schengenu a fungování vnitřního Schengenu udělali více, než tomu bylo v minulosti.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Dříve než předám slovo dalšímu, dovoluji mi načíst několik omluv. Z dnešního jednání od 17.30 do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Okamura. Pan poslanec Vojtěch Adam se od 18 hodin do konce jednacího dne omlouvá ze zdravotních důvodů. Pan poslanec Karel Fiedler se omlouvá z dnešního dne od 17.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. A paní poslankyně Matušovská od 18 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů.

A nyní již prosím k mikrofonu pana poslance Stanjuru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, pane jeden ministře, kolegyně, kolegové, já jsem z té debaty fakt smutný. Podívejte se na tu tabuli: ten bod má číslo 257. Neznám důležitější bod, než o kterém bychom měli v Poslanecké sněmovně hovořit a hledat společnou pozici České republiky. Opravdu ne. A abych nekritizoval ty, kteří jsou přítomni, tak tento bod navrhl poslanec za hnutí ANO. Nevím z hlavy, kolik máte ministrů. Šest? Šest ministrů? Šest členů vlády máte? Kolik jich tady sedí? Ani jeden! Ani jeden! Jaký mají respekt k vám jako k vládnímu poslanci? Jaký mají respekt k nám – opozičním poslancům? Co je tak důležitého, že tady nemohou sedět? Ani ministr obrany, ani ministr zahraničních věcí, ani vicepremiér, váš předseda, který z migrace dělá volební téma v krajských volbách, podle mě nesmyslně. Nikdo z nich tu není.

A naše debata o Evropské unii v tomto volebním období, to je karikatura! Vzpomeňte si, čerpali jsme, nečerpali jsme. Zachránili jsme miliardy, nezachránili jsme miliardy, musíme přijmout, musíme schválit, neschválíme – bude sankce. To je jediné, co tady slyšíme z vládních úst. A to je zatraceně málo! A když tady opakovaně opozice nabízí premiérovi a celé vládě, abychom hledali společně české národní zájmy, tak tady mám v této chvíli – a už se vystřídali – dva členy vlády. Chtěl jsem říct, že už se zvýšila účast na třetí. Dovedete si představit v demokratické zemi při tak důležité debatě, že tu z vlády není skoro ani noha? Já teda ne.

A co jsme slyšeli? Pochopení pro tureckou vládu, pro Makedonii, pro ty, pro Německo, pro Rakousko. Ale my jsme zvoleni v České republice! Mě zajímá pozice České republiky. A mají naši občané obavu z vývoje v Evropě? Mají! Každý, kdo

provozuje poslaneckou kancelář, to musí slyšet každý týden. A nemá cenu bagatelizovat tyto obavy nebo je kritizovat. Od toho tady nejsme.

Hledáme společnou pozici? Ne. Zase slyšíme aroganci z Bruselu: To je dobře, že ti Britové jsou pryč, tak jim to ještě osolíme! To bude zábava, až to těm Britům dáme v těch jednáních. Jeden za druhým arrogantní hlas z Bruselu. Když jsme tady z tohoto místa, pan předseda Fiala vyzýval, abychom po brexitu zkusili společně, opravdu společně definovat české národní zájmy, tak odpověď je, že si vynutíme bod 257 po parlamentních prázdninách. To znamená, že 256 bodů mělo větší přednost. Neúčast naprosté většiny členů vlády, přehršel statistických dat toho, co se stalo. Sebechválu pana premiéra, jak to dělá dobře.

Ale pane premiére, my nechceme dělat ze zahraniční politiky vnitropolitický střet. Myslím, že máme dostatek témat na to, abychom vládu kritizovali kvůli daním, regulaci, EET, kontrolnímu hlášení. Ale v té zahraniční a bezpečnostní politice je přece naším úkolem hledat společnou pozici, a vy se o to ani nesnažíte. Jinak pokud byste se o to snažil, tak byste zaprvé dávno svolal jednání zástupců politických stran z Poslanecké sněmovny, případně ze Senátu. Tento bod by navrhla vláda a debatovali bychom o tom minulé úterý jako první bod. A ne že tím zdržuje opozice, protože máme plno jiných bodů, které musíme projednávat. Já je ani nebudu citovat. Musíme dneska debatovat o ombudsmanovi? Naprosto zbytečný zákon, který většina poslanců nechce, jenom pan ministr Dienstbier si chce udělat zásek na té svojí pažbě, že už bude mít čtyři zákony, ne tři? To přece není normální.

Poslanecká sněmovna většinou odmítne dohodu s Tureckem. A vy to takhle hodíte a řeknete no to je věc Sněmovny, ale my, jako vláda, máme jiný názor. Já se ptám vládních poslanců. Vám to nevadí? To přece nebylo opoziční hlasování. Bez vládních hlasů by to přece neprošlo. A premiér vaší vlády a vláda jako celek se tím neřídí. Tak máme o tom debatovat, nebo nemáme? My říkáme ano, jsme na to připraveni, jsme připraveni hledat ten průsečík našich zájmů a našich názorů a pak ho prosazovat v Evropě.

Ale opravdu, pane premiére, nezlobte se na mě, sen o evropské armádě, to je jenom mlha, odvádění pozornosti. To přece nemůžete myslet vážně! Navíc to logicky zpochybňuje NATO. A můžete stokrát říkat, že ne, tak budeme mít dva pakty. Je to normální? Ne. Kolik zemí Evropy neplní závazky vůči NATO? My jsme mezi nimi, takže já nechci prstem ukazovat na ostatní. Ale zdaleka nejsme jediní. Zdaleka nejsme jediní. Ale to zní tak dobře, milí občané, zřídíme evropskou armádu. No nezřídíme. Ani ty malé skupiny nefungují. Ony tedy fungují – papírově, cvičí. Byly už někde nasazeny? No nebyly. Na papíře fungují. A stejně tak budeme ztrácet čas nesmyslnou debatou, pokud to bude pozice české vlády, ale ne České republiky! Tak si o tom tady veďme debatu a pak hlasujme o tom, zda podporujeme ideu vzniku evropské armády v nejbližších letech. Podle mě to nemá žádný smysl, ztratíme tím energii. Místo abychom se soustředili na jasné odmítnutí společné azylové a migrační politiky, na jasné odmítnutí toho vyhrožování – nevezmeš si ilegální migranty, budeš platit!

Říkáte, že bodujeme, že máme stejné zájmy. Máme stejné zájmy i s Lucemburskem? Mě by to docela zajímalo, když jejich ministr chce vylučovat

Maďarsko z EU. Ani nevím, jak se to dělá, vylučování z EU. Ale přesně tito, tito lidé rozkládají EU. Ne my, kteří ji chceme reformovat k tomu, aby sloužila občanům i České republiky a všem ostatním. A já jsem to říkal u jiného bodu. My jsme EU! Tak si tam prosazujeme svoje zájmy. Nechci odbočovat a rozměšňovat tu tematiku jednotlivými oblastmi, kterými takzvaně ustupujeme Bruselu neustále. Ale klidně vám to začnu ode dneška počítat, vystoupení ministrů, kdy musíme implementovat a nebudeme, budeme potrestáni. A už jsme poslední a předposlední a už to nemají jenom tři. No a co? No a co se děje? Nic! Nebo přijmeme za své ten bonmot, který se roky vykládá, že EU je seskupení zemí, které dodržují svá pravidla, pokud to vyhovuje Německu a Francii? Kolik let jsme slyšeli o tom, že máme vyšší deficit, než jsou maastrichtská kritéria? Jak to, že ho mají vyšší ti, kteří to euro mají, a nic se neděje?

Ale vrátíme se zpátky do ČR. Svolejte to jednání, zkusme najít společnou pozici. A vzpomeňte na slova Petra Fialy, který tady opakovaně říkal, že venku budeme tak silní, jak jsme doma sjednocení. Bez toho to prostě nebude fungovat. A to jsem rezignoval na to, že byste našli dohodu s panem prezidentem. Ale tady tu dohodu hledat prostě můžeme, máme. A já jsem přesvědčen, že naprostá většina Poslanecké sněmovny se shodne na tom, co jsou české národní zájmy, co chce ČR v nejbližších letech v EU prosazovat, a že k tomu najdeme i spojence. Nejenom ve V4, ale i někde jinde. To je ten bod. Vy to vždycky chápete, bohužel, že opozice tím kritizuje vládu nebo zdržuje projednávání o těch klíčových 256 bodech, které jsme měli na programu. Ale tak to vůbec není. Matete veřejnost, vypouštíte mlhu. My vás opakovaně vyzýváme, abychom zkusili společně definovat české národní zájmy, shodli se na nich a pak je společně prosazovali. (Potlesk z lavic poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý podvečer, milé kolegyně, milí kolegové. Jsme před zahájením všeobecné rozpravy, ještě nebyla zahájena. A další přednostní právo má předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové František Laudát. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, dámy a pánové. Když tady chvilku nebyl premiér, tak se tady ozývalo téměř až štěkání (?). Nebudu tak emotivní. Kde je premiér? Kde je premiér? Já se ptám, kde je Babiš. Přijde vám normální v takhle zásadních věcech, a skutečně problematika migrace je zásadní věc, že pobíhá po náměstích a tváří se jako že on nic, a pak rozdává chytrosti a říká přesně opačné věci, než ve skutečnosti vláda dělá? Protože jaksi populisticky ví, co chce ulice slyšet, čeho se ulice bojí, takže říká přesný opak. Jaký má smysl? Já předpokládám, že když tady bude informace předsedy vlády, tak že to bude nějaké stanovisko za vládu, že tady minimálně budou sedět alespoň tedy oba vicepremiéři koaličních stran. Jako jsou koblíhy nebo rozdávání koblíh, nebo já nevím, co je důležitější než tyhle zásadní věci. Já bych byl rád, kdyby už jednou konečně tady vystoupil pan předseda a majitel hnutí ANO a řekl tady svůj názor, co tedy platí. To, co vykládá lidem a do svých médií, anebo to, co potom, pro co hlasuje ve vládě? Vy se tady vymezujete, protože je to bod, který navrhl pan kolega Soukup, který se probral ve třetím roce své vlastní koaliční vlády, to může antimultikulti, ale já skutečně nevím, co vy vlastně chcete.

Tady jste tleskali, půlka z vás, panu Filipovi z KSČM. Já skutečně nevím. Tak už jako přestaňte mlžít, jako mlžíte například u dopravních staveb. Lžete lidem, protože to je naprosto neuvěřitelné, co se děje. Já jsem zvědav, jestli zítra se aspoň dostaví... Vy si klidně něco vykládáte, tady už prostě zaznělo, už dneska neplatí Prachařova novela, protože se podle ní nedá vykoupit ani mez, natož vyvlastnit, tak se to muselo předělávat, ale to vašemu předsedovi a dalším a Faltýnkům vůbec nebrání v tom, abyste lhali lidem. Protože kdo se v tom orientuje a kdo je schopen pochopit všechny ty konsekvence? A já se domnívám, že já prostě znám postoj pana premiéra, ale já chci slyšet také postoj tedy prostě druhé nejsilnější vládní strany. Tak se k té odpovědnosti už konečně přihlaste. Proč si hrajete pořád na permanentní opozici, když už téměř za chvíli tři roky budete spoluvládnout? Takže vy chcete okopávat a nechcete nést zodpovědnost? Co je tohle za chování? Mě v životě nenapadlo, že takovou faleš si někdo dovolí permanentně dělat. Tak ať prostě se dostaví, protože tohle potom skutečně nemá smysl.

A také když se tady takto dohadujeme, tak předpokládám, že někdo má připravené usnesení. Minimálně ten, kdo navrhl tento bod. My jsme pro něj nehlasovali, protože vaše předchozí debaty tady sloužily jenom k tomu, že až na vzácné výjimky – prostě někdy v únoru, v březnu, kdy my jsme přicházeli s touto problematikou a navrhovali jsme nějaké konkrétní kroky, z nichž si myslím, že 99 % nebylo překonáno do dneška, a že by bylo dobré, kdyby vláda prosazovala jejich realizaci vzhledem k tomu, že často to byla konsenzuální usnesení, tak se snaží asi tu politiku prosazovat. Ale co tedy alternativně nabízíte? Já jsem velmi zvědavý, co tady navrhne navrhovatel bodu. Když navrhuje, tak také má prostě prosazovat nějaké řešení. A skutečně já nevím, jaký má smysl, abychom se tady dohadovali, překřikovali, když tady není vicepremiér vlády, když tady není vicepremiér druhé koaliciční strany. Tak či je to stanovisko?

Je to tedy stanovisko jenom pana premiéra osobní, nebo vlády? bych velmi rád slyšel. A národ má právo na pravdu. Národ se bojí. Vy zneužíváte politiku strachu. Vytváříte politiku strachu, znervózňili jste občany, to funguje. Dělá to pan prezident, dělá to Babiš a další. A to nebudu mluvit o malých opozičních stranách.

Tak konečně řekněte, jaké řešení nabízíte. Vy nevíte, co jsou české národní zájmy? To je mi líto. Tak je řekněte, jaké jsou z vašeho pohledu české národní zájmy. Když pak samozřejmě je slyšet, že klidně můžeme zchudnout o 30 % – ono by to nebylo o 30 %. Nemluvě o tom, jaká tedy je potom výchozí situace.

Dávám procedurální návrh, aby tento bod byl přerušen do přítomnosti alespoň obou vicepremiérů vlády. Děkuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. To je procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat bez rozpravy. Je to návrh pana předsedy Laudáta. Odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Je tady návrh, aby byl tento bod přerušen do doby přítomnosti obou vicepremiérů.

O tomto návrhu zahajují hlasování. Kdo je pro, abychom tento bod přerušili do přítomnosti obou vicepremiérů, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 153. Přihlášeno je 110 poslankyň a poslanců, pro 33, proti 61. Návrh nebyl přijat.

Dalším řádně přihlášeným s přednostním právem je pan předseda Černoch, po něm pan předseda Fiala, po něm pan premiér. Všechno přednostní práva před zahájením rozpravy. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Vráťm se zpět k tomu, kdy pan premiér opustil jednací sál Poslanecké sněmovny a nezůstal tady vůbec nikdo. Považujeme to za projev absolutní arogance vůči vám, kolegové, levá, pravá strana, prostředek. Za aroganci vůči občanům tohoto státu, protože se tady projednává bod, který může jednoho dne nevratně a zcela změnit Evropu, a tím také Českou republiku, protože jsme součástí Evropy a protože pan premiér připodepsal smlouvu o bezvívovém styku s Tureckem.

Z toho, jak tady pan premiér hájí Turecko a všechny možné jiné vlády, tak pan kolega Stanjura o tom mluvil a má naprostou pravdu – tohle je Parlament České republiky a my nemůžeme za to, jakou má demografickou polohu Turecko, jestli je trychtýřem, nebo není trychtýřem. My hájíme Českou republiku a hájíme zájmy občanů České republiky a jejich bezpečnost. Přiznám se, že mě opravdu nezajímá, co se děje v turecké vládě. Nejsme členy turecké vlády, jsme poslanci Parlamentu České republiky. Z toho hájení mi opravdu přijde, že pan premiér bude brzy točit reklamu "Turek do každé rodiny".

Trychtýř - Turecko je trychtýřem pro teroristy a organizovaný zločin. Máte pravdu, pane premiére, a je to věc, na kterou upozorňujeme. V případě, že tento trychtýř, jak vy nazýváte Turecko, přijmeme do Evropské unie, tak v té chvíli ten organizovaný zločin a ti teroristé, kteří tam jsou, se budou moci zcela volně a bez problémů pohybovat po Evropě, tedy i v České republice. To je to, čemu se snažíme zabránit. Ne že by měl někdo nějaké další námitky vůči jiným státům, ale jestliže to je stát, který má opravdu osmdesátimilionovou muslimskou komunitu, ve které se pohybují tisíce radikálů, kde je opravdu organizovaný zločin, tak přece těmto lidem nemůžeme dát volnou vstupenku do České republiky.

Dalším bodem, který by v uvozovkách – nechci říct zaujal, protože to považuji za velmi nebezpečná slova – migrační tlaky. Migrační tlaky jsou, je to pravda. Ale co se stane ve chvíli, kdy jim tedy pan premiér Sobotka a česká vláda podlehne a přistoupí na bezvívový styk a přistoupí také na členství Turecka v Evropské unii? Opět se dostáváme k té první otázce a to je, že se sem dostávají a budou dostávat lidé, kteří můžou ohrozit bezpečnost českých občanů a budou tady mít zcela volný pohyb.

Vy jste říkal, pane premiére, že jsme šestá nejbezpečnější země na světě, což je velmi dobře a my si toho opravdu vážíme. Ale vaše politika, pane premiére, a jsem rád, že stojíte tady vlevo, že vám vidím do očí, že nesedíte za mnou, protože to myslím ne jako populistické řeči strany, ale myslím to zcela vážně. Mám taky děti a nechci, aby se pak musely tady jednoho dne bát. Vážím si toho, že je Česká republika šestou nejbezpečnější zemí na světě, ale tato politika, kterou vy i pan kolega ministr Dienstbier provozujete, může tuto situaci změnit a můžeme se jako republika

posouvat hodně dolů. A víte to všichni, víme to velmi dobře. A já jenom nechápu ten důvod, proč dále proklamujete tuto velmi nebezpečnou politiku.

Migrační krize neskončila. V Libyi jsou opravdu další lidé, kteří jsou připraveni na cestu do Evropy. A Turecko vyhrožuje. Víme to, víte to vy, víme to my, Turecko vyhrožuje, má tvrdou vládu, tvrdé vyjednávací pozice, tvrdé politiky. A ve chvíli, kdy proti nim stojíme my jako Česká republika nebo vláda České republiky a ustupujeme, tak samozřejmě Turecko bude tlačit a bude chtít další a další ústupky.

Z toho, co jste tady říkal, pane premiére, tak se omlouvám, ale opravdu mi přijde jako arogance vůči Poslanecké sněmovně. To, že jste odešel v bodě, který se jmenuje Informace předsedy vlády o postoji k migraci a k dohodě Evropské unie s Tureckem, ani jste se neomluvil, vy jste tady měl své vystoupení po tom, co jste se vrátil, tak opravdu považují za aroganci ne vůči ani tak nám, na to už jsme si možná zvykli, ale hlavně vůči občanům České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Černochovi. Další s přednostním právem přihlášeným je pan předseda Občanské demokratické strany Petr Fiala. Prosím, pane předsedo. Po něm pan premiér.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji, pane místopředsedo. Budu reagovat v několika bodech na vystoupení pana premiéra.

Myslím, pane premiére, že v jedné věci jste polemizoval s něčím, co tady nikdo nezpochybňoval, a to je to, že skutečně prvořadým úkolem těchto dní je v Evropě bezpečnost. A já dokonce jsem připraven podpořit tu vaši tezi, že všechno musíme poměřovat – nebo jednotícím prvkem všech současných kroků EU musí být téma bezpečnosti. Tu pozici bych podpořil, kdybych ji znal jinak než z nějakých náhodných informací, ale třeba od vás na nějakém jednání, kde bychom se sjednotili na české národní pozici.

Já bych ale chtěl přece jenom polemizovat nebo položit aspoň otázku, které se týkají věci, které jste vy tady zmínil. Vy jste řekl: Česká republika je díky naší politice v evropském mainstreamu. A já to pořád slyším od začátku působení vaší vlády, hlavní proud Evropské unie, chceme být jeho součástí, teď nějaký evropský mainstream. Já se přiznám, že nevím, co to je, a dokud mi to nebudete definovat, tak mám docela vážné pochybnosti, jestli být v nějakém mainstreamu evropském je v zájmu České republiky.

A znovu opakuji, v migrační krizi nemůžeme mít stejné zájmy. Dokonce z vašich slov to vyplývá. Nemůžeme mít stejné zájmy jako státy, které čelí tomu největšímu migračnímu tlaku ať už kvůli své geografické poloze, nebo kvůli tomu, že měly chybnou přistěhovaleckou politiku a ty lidi si tam pozvaly. Vždyť uvažujeme logicky. Jestliže řeknu za a) hlavní prioritou je bezpečnost a jsem hrdý na to, že Česká republika je na šestém místě, pokud jde o bezpečnost v rámci všech zemí na světě, tak pak nemohu za b) říct, že mám ve věci migrace stejné zájmy jako Německo. Nemám! Protože s migrací souvisí problémy s bezpečností a Německo má problémy s velkým počtem migrantů, které přijalo na své území, a které se snaží ty problémy roz distribuovat do ostatních zemí. Tady žádný společný zájem nemůže být, pokud

řeknu "chci zachovat to, co je na České republice dobré", a to se shodneme, to je, že jsme bezpečná země. A takto přece musím v té evropské politice uvažovat, jinak se dostanu do špatných konců.

Takže podle mě není žádný mainstream Evropské unie, v kterém my bychom měli být, a bylo to v našem národním zájmu. Možná je, ale já nevím, co to je.

Druhá věc, která s tím souvisí. Mně se nezdá, že bychom prosazovali svoje stanoviska a že bychom dosáhli nějaké velké shody. Já třeba sleduji jednání států Visegrádské čtyřky a vůbec nejsem svědkem toho, že byste dosáhli nějaké úplné shody, měli jednotný postoj, dokázali ho prosazovat na evropské úrovni. V něčem ano, ale ve spoustě věcí ne. A mě to nepřekvapuje. Já nejsem přesvědčen o tom, že už třeba geopolitické zájmy států V4 jsou ve všech směrech společné. Ale ani tam se nedaří ten společný postoj najít. A znovu opakuji. Těžko budete prosazovat zájmy České republiky, když je neznáme. Když jsme se o nich nebavili. Když jsme se na nich nesjednotili.

Vy jste tady řekl: přece nemůžete polemizovat s posílením evropské spolupráce v oblasti obrany. S tím já nepolemizuji. Byl jsem to já, kdo upozorňoval na to, že musíme sledovat i změny v americké zahraniční a obranné politice, že se musíme připravit na to, že Evropa bude muset víc investovat do obrany, že má Evropská unie smysl, pokud posílíme právě spolupráci v bezpečnosti a obraně. Ale pane premiére, to je něco úplně odlišného od společné evropské armády. To přece není jedno a totéž, aby ve chvíli, kdy vám vyčtu to, že jste vypustil do světa myšlenku evropské armády, aniž jste ji tady projednal, aniž bychom věděli, či je to pozice, tak mně na to řeknete, ale přece evropská obranná spolupráce, to je něco, co stojí za to posilovat. Ano, ale to vůbec není společná evropská armáda.

Já se na závěr znovu vrátím k tomu, co jsem říkal ve svém úvodním vystoupení, a řeknu to ještě jednou a jasněji. Teď budeme v Evropské unii na tomto summitu a na všech dalších jednáních řešit otázky, které se týkají budoucnosti Evropy ne za dva měsíce, ne za pět měsíců, ne za rok, ale za dva roky, za tři, za pět. A to jsou evidentně otázky, které překračují mandát této vlády. Má-li být Česká republika silná, máme-li být schopni něco prosadit, tak musíme být sjednoceni na české národní pozici, musíme vědět, jakou chceme Evropskou unii, co chceme dělat s migrací, jak chceme posilovat bezpečnost, jak chceme posilovat evropskou obrannou spolupráci, jakou pozici budeme zastávat při vyjednávání s Velkou Británií, jaký chceme mít výsledek toho jednání, co je pro nás ideální pozice, jak chceme zapojit Velkou Británii do Evropy atd. atd. Jestli nebudeme mít na tyto otázky společnou českou pozici, tak náš hlas nebude v Evropě slyšet, nebudeme schopni nic prosadit. A vy to můžete třikrát někde říct a nikdo to nebude brát vážně, protože váš vicepremiér řekne něco jiného, prezident řekne něco jiného, představitel opoziční strany řekne něco jiného a každý v té Evropě si řekne: teď říkají to, za pár týdnů bude jiná vláda a budou říkat něco jiného. Takto se nedá postupovat.

Znovu vás vyzývám, pojďme si sednout ke stolu, představitelé politických demokratických politických stran, a pojďme se domluvit na české národní pozici. Uvidíte, jak lépe se budete cítit při těch jednáních v Bruselu a na úrovni Evropské unie, a uvidíte, jak se vám bude snadněji prosazovat český národní zájem. Já jsem

smutný z toho, že v Evropě se teď odehrávají obrovské historické změny, Evropa bude za dva roky úplně jiná, než je teď, a my tady v Poslanecké sněmovně se bavíme o nějakých technokratických otázkách. Za mnou nesedí skoro všichni členové vlády, kteří by tu sedět měli, debata probíhá na základě nějakých náhodných iniciativ poslanců, není iniciovaná ze strany vlády, není iniciovaná ze strany premiéra, není to debata politických sil, které budou určovat politiku v této zemi ne měsíc, ne rok, ale v dalších letech. Takto ničeho nedosáhneme. Budeme potom v Evropě realizovat zájmy někoho jiného, a ne české národní zájmy. Protože kdo nezná své zájmy, ten je není schopen prosadit.

Ještě máme šanci, pane premiére. Znovu vás vyzývám, svolajte schůzku klíčových politických sil a pojďme se domluvit na českém národním konsenzu, ať jste i vy dobře připraven na ta jednání, která budou v příštích měsících probíhat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu předsedovi Fialovi. Nyní s přednostním právem pan premiér Bohuslav Sobotka. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já myslím, že ta debata je v ledasčem zajímavá, protože ona ve finále ukazuje, kdo je schopen navrhnout nějaké reálné, konkrétní kroky, které mohou mít výsledky, pokud jde o zastavení nelegální migrace, a kdo vlastně jenom vrší politické deklarace a kritiku. Já samozřejmě vnímám legitimní právo opozice, koalice tady diskutovat na půdě Poslanecké sněmovny o tom, jak se řeší migrační krize, ale uvítal bych, pokud zejména opoziční strany kritizují vládu, kdyby také někdy přišly s nějakým konkrétním, reálným návrhem. Ale s něčím, co se dá skutečně vzít, provést a zvýší to bezpečnost České republiky. Já bohužel v té debatě, tak jak tady dneska byla vedena, jsem nenašel ani jediný konkrétní návrh, který by umožnil české vládě, aby přispěla k řešení migrační krize a zvýšila bezpečnost našich občanů. Můžeme samozřejmě diskutovat dál.

Zazněla tady celá řada věcí. Já bych se rád vyjádřil ještě k jedné z nich, na kterou jsem nestihl reagovat. Jinak já jsem na chvíli odešel z této sněmovny během cirká dvou hodin, kdy tady vedeme diskusi, protože jsem telefonoval. A skutečně jsem nechtěl telefonovat tady na půdě Poslanecké sněmovny, abych rušil toho, kdo vystupuje, a myslím si, že to je standardní postup. Pokud mám telefon jako předseda vlády, který musím vyřídit, tak si ho vyřídím mimo Poslaneckou sněmovnu, abych tady nerušil ty, kdo tady v Poslanecké sněmovně hovoří. V okamžiku, kdy jsem ten telefonický rozhovor dokončil, tak jsem se vrátil do Poslanecké sněmovny a jsem tady stále během bodu, který se mě týká.

Já bych jenom k tomu Maďarsku a k tomu vyjádření lucemburského ministra zahraničí, protože několikrát se to téma tady dnes objevilo. Já si myslím, že tohle je přesně ten styl vyjadřování, který si osvojili někteří politici ze starších členských zemí Evropské unie, a přesně v tomto duchu byly nesené ty návrhy, které navrhovaly trvalé kvóty a povinné přerozdělování. To je prostě tento úhel pohledu. On bohužel v řadě zemí Evropské unie skutečně existuje. Jediné, co s tím můžeme udělat, je jednoznačně takovéto návrhy od samého počátku odmítnout. Prostě nikdo nemá

právo, aby kohokoliv vylučoval z Evropské unie, nemá na to právo ani ministr zahraničí Lucemburska.

A druhá věc, která je myslím důležitá. My přece teď potřebujeme v rámci sedmadvacítky v okamžiku, kdy se Británie rozhodla, že vystoupí, potřebujeme hledat věci, které nás spojují v rámci Evropy, aby Evropa mohla vůbec fungovat a mohla řešit vážné problémy, které dneska před ní stojí. Proto jsem říkal, že podle mého názoru trvalé kvóty míří pomalu na smetiště. Míří pomalu na smetiště, protože my jsme je jednoznačně odmítli. Celá řada zemí řekla, že tohle není cesta, a pokud někdo bude otevírat trvalé kvóty teď znovu v této situaci po brexitu, tak jednoznačně jde proti tomu, abychom udrželi soudržnou Evropskou unii. Pokud někdo bude navrhopvat vylučování nějakých jiných členských států z Evropské unie, tak jde proti tomu, abychom udrželi funkční, efektivní, soudržnou Evropskou unii. A já jsem se dnes proti tomu samozřejmě jako předseda vlády České republiky ohradil, protože takovýto způsob komunikace v rámci Evropské unie možný a rozumný rozhodně není.

Pokud jde ještě o dohodu s Tureckem, asi stojí za to připomenout fakta. Chci připomenout, že vláda schválila mandát pro to, aby Česká republika se na té dohodě zúčastnila společně se všemi dalšími členskými zeměmi Evropské unie, a pro ten mandát hlasovali členové vlády jednomyslně. To znamená, tam nebyl žádný spor ve vládě, který se týkal tohoto mandátu, a po pravdě řečeno drtivá většina mandátů, se kterými odjíždím na jednání Evropské rady, je schvalována ve vládě jednomyslně včetně mandátu, se kterým jedu v pátek na jednání v Bratislavě.

Možná ještě stojí za to připomenout to usnesení, které tady několikrát bylo citováno a týká se usnesení Poslanecké sněmovny ze 42. schůze z 22. března 2016. Myslím, že stojí za to, abychom se k tomu usnesení vrátili a řekli si, jak to s tím usnesením vypadá.

Za první. Poslanecká sněmovna i nadále důrazně odmítá zavedení povinného přerodělovacího mechanismu běženců. – Takovýto postoj vyjádřila Poslanecká sněmovna. Mohu potvrdit Poslanecké sněmovně, že ve všech pozicích české vlády, pokud jde o jakékoliv jednání o migrační politice, je tento postoj obsažen. Čili tady se neliší postoj Poslanecké sněmovny a vlády České republiky.

Za druhé. Poslanecká sněmovna žádá prosazování takových opatření, která budou zohledňovat podmínku zajištění bezpečnosti zemí Evropské unie a současně vytvoření dostatečné humanitární kapacity pro pomoc uprchlíkům mimo území Evropské unie, například v utečeneckých táborech v Jordánsku. – Čili druhé usnesení Poslanecké sněmovny, které jste tady schválili. Připomínám, že naše vláda podporuje vytváření dostatečných humanitárních kapacit, zejména kapacit v Jordánsku. To znamená, v Jordánsku je několik konkrétních uprchlických táborů, kde jsou lidé, kteří utekli ze Sýrie, které my podporujeme. Takže i tento druhý bod Poslanecké sněmovny v jejím usnesení vláda ve své politice realizuje.

Za třetí. Sněmovna považuje za zásadní, aby byla zajištěna především kontrola vnější hranice schengenského prostoru, a proto je nezbytné, aby společná pohraniční a pobřežní stráž byla zřízena v takové kapacitě, která tento cíl bude schopna zajišťovat. – Opět česká vláda od samého začátku podporovala zřízení společné

evropské pohraniční a pobřežní stráže a navrhujeme posílení kapacity společné evropské pobřežní a pohraniční stráže. I třetí bod usnesení Poslanecké sněmovny má jednoznačný odraz v politice vlády.

Za čtvrté. Žádá vládu, aby analyzovala aktuální změny postojů a následné kroky členských států Evropské unie, zejména Německa, v otázce řešení migrační krize. – Samozřejmě že tyto postoje analyzujeme a i na základě této analýzy jsem vás informoval dnes odpoledne tady při debatě v Poslanecké sněmovně o tom, že se pozice těchto zemí mění a že se přibližují postojům, které zaujímaly v migrační krizi země Visegrádské čtyřky.

Za páté. Sněmovna ukládá vládě, aby připravila všechna potřebná opatření, kterými bude adekvátně reagovat pro případ změn migračních tras s přímým dopadem na Českou republiku. – K takovým změnám migračních tras nedošlo. Navzdory tomu vláda přijala potřebná opatření. Byla organizována i společná cvičení v některých částech naší hranice, zejména s Rakouskem, a vláda také zajišťuje dostatečné kapacity, které se týkají integrace uprchlíků a také detence uprchlíků na našem území. To znamená ano, připravili jsme se i na eventuální zhoršení migrační krize, ale jsem rád, že nic takového nenastalo. Čili pátý bod. Vláda na něj reagovala ve své praktické politice.

Šestý bod. Vyzývá vládu, aby prosazovala tyto principy při všech jednáních na všech úrovních a v oblastech své národní i mezinárodní působnosti. – Opět vláda ve všech mandátech, ve všech jednáních Evropské rady, V4, zaujímá tyto postoje. To znamená odmítnutí kvót, podpora uprchlíků v zemích původu a ochrana vnější schengenské hranice. V každém mandátu, a ty mandáty jsou k dispozici výboru pro evropské záležitosti této Poslanecké sněmovny, v každém mandátu najdete tyto pozice vlády jednoznačně obsaženy. Takže bod šest, i tady je shoda. To znamená, zatím to máme šest bodů usnesení Poslanecké sněmovny, které vláda plní.

Sedmý bod. Poslanecká sněmovna odmítá dohodu předsedů vlád členských zemí Evropské unie, která se týká zrušení vízového režimu pro turecké občany nejpozději do konce června roku 2016. – Chci informovat Poslaneckou sněmovnu, že víza zrušena nebyla. To znamená, do konce června roku 2016 víza zrušena nebyla. Nebyla zrušena v důsledku toho, že Turecko nesplnilo podmínky, které v té úvodní dohodě byly stanoveny.

Za osmé. Poslanecká sněmovna považuje ochranu vnějších hranic schengenského prostoru za prvořadý úkol vlád jednotlivých členských zemí Evropské unie. – Tak to je asi zřejmé. Předpokládám, že Česká republika jako země, která není při vnější hranici schengenského prostoru, může podpořit ty země, které jsou při vnější hranici schengenského prostoru, a my jsme to aktivně udělali.

A za deváté. Poslanecká sněmovna konstatuje, že státy, které nejsou schopny plnit své závazky a chránit vnější hranici schengenského prostoru, mají tento prostor opustit, neboť ohrožují bezpečnost občanů všech zemí Evropské unie. – Opět Česká republika trvá dlouhodobě při všech příležitostech na tom, že kdo je členem schengenského prostoru, má plnit své povinnosti. Ať už je to Řecko, Itálie, má plnit své povinnosti. A od toho tady je Evropská komise jako někdo, kdo má být politicky neutrálním strážcem dodržování evropských smluv. Evropská komise v této věci musí

konat a já jsem se koneckonců obracel i na předsedu Evropské komise, aby v této záležitosti konal. Takže tady si myslím, že vláda České republiky opět vychází z tohoto usnesení Poslanecké sněmovny.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, přečetl jsem tady teď usnesení této Poslanecké sněmovny, které bylo přijato v březnu letošního roku, a myslím, že jednoduchá kontrola plnění tohoto usnesení ukazuje, že tady není žádný zásadní rozpor mezi tím textem, který vy jste tady vtělili do toho usnesení, a politikou vlády a tím, jakým způsobem vláda navenek vystupuje. Myslím si, že to je spíše pozitivní zpráva pro tuto Poslaneckou sněmovnu. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Poslední dvě přednostní práva na základě dohody předsedů poslaneckých klubů po těchto dvou přihláškách ukončím jednání dnešního dne Poslanecké sněmovny. Pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane premiére, skutečně nevím, jestli jste poslouchal vystoupení předsedy občanských demokratů Petra Fialy a následně mé. Alespoň tedy za nás, občanské demokraty. My jsme nekritizovali vládu. My jsme nabídli hledání společného zájmu a společné hájení českých národních zájmů. Jestli to považujete za kritiku, jsem překvapený, ale ta kritika tady nebyla.

Nejdříve krátký komentář k tomu, co jste řekl. Teď jste byl jako chytrá horákyňe. Já ani náš klub jsme původně nechtěli navrhopvat žádné usnesení k tomuto bodu, protože my považujeme za cennou i tu debatu, kde hledáme, nebo měli bychom hledat společnou pozici. Ale pokud se chytáte toho slovíčka, že bezvívový styk s Tureckem nebyl dohodnut, či skutečně do konce června, málem to vydáváte za svůj úspěch, tak dobře, myslím, že tady najdeme většinu, že to datum odtud vyhodíme a že většina poslanců odmítne tento institut. A je jedno, jestli to bude v listopadu 2016, nebo v lednu 2017, nebo v březnu 2017. Ale pokud jste tak pinktlích a hrál jste si skutečně na tu chytrou horákyňi, dobře, to usnesení, až bude rozprava, určitě navrhne.

Ale teď k tomu, co jste řekl. Vy jste nás obvinil z toho, že vás kritizujeme, což není pravda. A pak jste řekl, že jsme nenavrhli nic, co by přispělo k bezpečnosti občanů České republiky. A to je lež! A já vám vyjmenuji v krátkosti čtyři body, o kterých jsme opakovaně mluvili, které by, pokud by to bylo, jak chcete vy, snížily bezpečnost občanů České republiky.

To první je bezvívový styk s Tureckem. Pokud to přijmeme, snížíme jednoznačně bezpečnost v České republice. Takže první rada, jak ochránit bezpečnost našich lidí, je odmítnout bezvívový styk s Tureckem.

Za druhé, jasně říkáme, abyste odmítli společnou azylovou a migrační politiku. Když ji přijmete, snížíte bezpečnost občanů České republiky. Takže to je druhá rada, jak udržet bezpečnost minimálně na stejné úrovni.

Úplně stejně nebezpečný je nápad, že se sjednotí sociální dávky pro ilegální migranty. Pokud to odmítnete, ano, zůstane situace stejná. Pokud to neodmítnete, bezpečnostní situace v České republice se zhorší. To už je třetí nápad.

Čtvrtý, který by přispěl ne možná ke snížení bezpečnosti, ale určitě ekonomické úrovni, je to, že budeme platit za odmítnuté ilegální imigranty. Když to přijmete, nebo se necháte přehlasovat, sníží to opět bezpečnost, protože naše země se v tom okamžiku stane více atraktivní. A to přece není v zájmu České republiky. Naopak je to v zájmu jiných členských zemí, například sousedního Německa. A neříkejte, že ne! Přesvědčil jste německé politiky, že českým národním zájmem je, aby nám sem nikoho neposílali? Máme jejich podporu pro tento náš názor, který je naprosto většinový v Poslanecké sněmovně? Nemáme.

Takže pane premiére, za tři minuty jsem vám vyjmenoval konkrétní čtyři kroky, u kterých může dojít ke snížení bezpečnosti občanů ČR, pokud česká vláda nebude konat tak, jak má. A pokud za kritiku považujete to, že nabízíme, že se na tom shodneme, na odmítnutí těchto principů, a vy budete vybaven mandátem nejenom koaličních stran, i když minimálně jedna to zpochybňuje vždycky dodatečně, ale i opozičních stran, tak přece vaše pozice bude mnohem silnější. Jestli to považujete za kritiku, já ne. Já to považuji za nabídnutou ruku. A je to už podruhé nebo potřetí v evropské politice a vy to odmítáte. A to je podle mého názoru hrubá chyba. To přece není žádná kritika. Co se nám může stát? Maximálně se neshodneme. Ale jak znám názory v Poslanecké sněmovně, tak se shodneme. Pokud nebudeme papouškovat věci mimo Českou republiku, které k nám chodí, a bude to autentický názor poslankyň a poslanců českého parlamentu, tak jsem přesvědčen, že na těch čtyřech věcech a na mnoha dalších jsme schopni se shodnout, nejenom vás, ale vládu jako celek vybavit tímto silným mandátem, a můžete říkat nejenom my, ale i opozice. To je skutečně názor relevantních politických sil v ČR. A to nám neuškodí u nikoho z našich voličů. Zapomeňte, že za tři týdny jsou volby. Ten problém se za tři týdny nevyřeší. Budeme ho řešit i za čtyři týdny, za pět týdnů. Čím dřív tu pozici najdeme, tím lépe pro nás a tím lépe, a to je to nejdůležitější, pro české občany. (Potlesk poslanců ODS a některých z řad ANO 2011.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Poslední přednostní právo pan předseda Černoch. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Marek Černoch: Ještě jednou děkuji za slovo. Vy jste rozdělil, pane premiére, debatu na z vašeho pohledu tu, která se vám líbila, a tu, která se vám nelíbila. Mně je úplně jedno, jestli se vám má slova líbila, nebo nelíbila, protože si myslím, že jsem vás nenapadal žádným způsobem a že jsem hlavně neříkal nepravdy a neříkal nerelevantní věci. Naopak se snažíme v tomto směru přistupovat k tomu konstruktivně, ať se jedná o výbor evropských záležitostí, který fakt maká naplno a který ta usnesení přijímá a snaží se v tomto směru udělat maximum, ale prostě s bezvívovým stykem nesouhlasíme. Trváme si na tom.

Ještě jedna malá ukázka pokrytectví, které jste tady, pane premiére, předvedl o tom, že něco jiného říkáte a něco jiného konáte. Odůvodnění veřejné zakázky na

generálního poskytovatele integračních služeb, tedy generálního integrátora v hodnotě 520 mil. korun. Opomenou to, že to neschvalujeme. Do této doby probíhala integrace také a nemuselo to stát více než půl miliardy. přečtu vám větu a tím budu končit. V odůvodnění se píše, že v souladu se schváleným národním programem z Azylového, migračního a integračního fondu může ČR získat 544 mil. korun za přesídlení 40 osob a relokační 2691 osob z Řecka a Itálie, a to v případě jejich přesídlení či relokace do 26. září roku 2017. Nejedná se ani o Řecko, nejedná se ani o Itálii, mluví se tady o nelegálních migrantech, kteří jsou tlačeni do toho, aby byli přijati do České republiky. Nesouhlasíme s tím a považujeme to za ukázkou pokrytectví. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit a některých poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. A to byla na základě dohody předsedů poslaneckých klubů poslední přihláška dnešního dne. Já přerušuji tuto schůzi Poslanecké sněmovny. Přeji vám hezký večer, milé kolegyně, milí kolegové. Schůze Sněmovny bude pokračovat zítra ráno bodem číslo 211 a já přerušuji jednání Sněmovny do zítřka 9 hodin ráno. Hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.14 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

14. září 2016

Přítomno: 191 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 49. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Pan poslanec Vondráček hlasuje s kartou číslo 8.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci a členové vlády: paní poslankyně Berdychová od 12. hodiny – pracovní důvody, paní poslankyně Havlová – pracovní důvody, paní poslankyně Hnyková do 13. hodin – pracovní důvody, pan poslanec Jandák – rodinné důvody, pan poslanec Mackovík – pracovní důvody, paní poslankyně Matušovská – osobní důvody, paní poslankyně Němcová bez udání důvodu, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, paní poslankyně Rutová od 11. hodiny – osobní důvody, pan poslanec Šincl – zdravotní důvody, paní poslankyně Vostrá od 13. do 21. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Zemánek od 14.30 – osobní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan vicepremiér Babiš – pracovní důvody, pan vicepremiér Bělobrádek se omlouvá mezi 14.45 a 16.15 z pracovních důvodů, pan ministr Mládek – pracovní důvody, pan ministr Němeček – pracovní důvody, paní ministryně Valachová – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek od 11. hodiny rovněž pracovní důvody.

Pan poslanec Tejc má kartu číslo 10.

Chtěl bych vás informovat, že bychom se dnes měli věnovat pevně zařazeným bodům, to znamená 211, 155, 66, 67, 15, 32, 45, 34, 31, 33 a 74. Na 14.30 máme pevně zařazeny další body, a to 54, 55, 56, 57, 256 a 258.

Zeptám se, zda chce někdo vystoupit s návrhem na změnu pořadu schůze. Je tomu tak. Prosím pana předsedu Stanjuru a potom paní poslankyni Kovářovou.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne, vážený pane předsedo, milé kolegyně, milí kolegové. My jsme včera odpoledne asi do čtvrt na osm debatovali v programu o bodě 257, což je bod, který navrhl pan kolega Soukup, a díky shodě okolností se nepodařilo otevřít rozpravu. Ani předkladatel tohoto bodu, ani mnozí další kolegové, kteří k tomu chtěli vystoupit, se ke slovu nedostali. Navrhují, abychom tento přerušený bod zařadili dnes na 14.30 pevně. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Na 14.30, to znamená před pevně zařazené body, které tam již jsou. Ano, rozumím tomu?

Paní poslankyně Kovářová a připraví se pan poslanec Farský.

Poslankyně Věra Kovářová: Dobré ráno, dámy a pánové. Já bych ráda nechala zařadit bod číslo 156, sněmovní tisk 848, což je návrh Věry Kovářové, Leoše Hegera a dalších poslanců na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 586, o daních z příjmů. Týká se to dárcovství krve a změn v případné podpoře. Navrhuji zařadit tento bod na pátek 16. 9. po pevně zařazených bodech 26 a 69 jako první bod.

Předseda PSP Jan Hamáček: Jako první bod po pevně zařazených bodech. Ano. To znamená, aby to byl třetí bod po bodu 69.

Prosím pana poslance Farského.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl požádat o zařazení dvou bodů. A jenom krátce odůvodním. Jeden bod je sněmovní tisk 807, je to změna zákona o silničním provozu. Mně to přijde jako naprosto logická, jednoduchá a možná rychlá změna. I vláda k němu vyjádřila neutrální stanovisko. Jenom znamená to, že už nebudete si muset pro řidičák chodit v místě trvalého bydliště, ale požádat v kterémkoliv ORP. A také ho můžete v jiném ORP dostat zpátky. Týká se to i mezinárodních řidičáků. A také to, že nebudete muset vždycky se nechat fotit, když už vaše fotka je v systémech veřejné správy. Je to jednoduchá změna, jednoduchá úprava. Požádal bych, abychom ji prohnali prvním čtením, aby mohla platit co nejdříve tak, abychom zjednodušili i zlevnili život našim spoluobčanům.

Navrhuji tedy zařazení tohoto tisku 807 dnes po pátém pevně zařazeném bodu. Je to první čtení. Myslím, že by to mohlo být v řádu maximálně minut.

Druhý tisk, který bych chtěl navrhnout, abychom pevně zařadili, je 837. To je tisk, který předkládali poslanci napříč politickým spektrem. Týká se zákona 172/1991 o přechodu majetku státu na obce. Protože se poslední dobou dost razantně děje to, že stát žaluje obce a požaduje jejich majetek zpátky a majetek, který obce měly 25 let zapsaný v katastru nemovitostí, tak o tento majetek přicházejí. K dnešnímu dni už je to více jak 150 mil. hodnoty, kterou musely předat obce zpátky státu.

Určitě si říkáte, jak je to vůbec možné? Je to jednoduché v tom, že dříve i Ministerstvo financí dlouhodobě vykládalo hospodaření jako právní pojem, ale nově se do toho vložily soudy s tím, že to vykládají jako faktické hospodaření. A představte si pozici starosty, kterého vyzve stát k vrácení majetku. Pokud se má vyhnout vrácení, musí doložit, že fakticky hospodařil v roce 1991 s tímto majetkem. Skartační lhůty jsou pryč. Pamětníci většinou těžko doloží konkrétní parcelu, a proto obce ve většině případů tyto spory prohrávají. A tak jsme ve spolupráci s Ministerstvem financí a Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových dali dohromady tento pozměňovací návrh zákona, který tuto situaci řeší.

A proč to navrhuji jako zařazení pevné dnes po pátém pevně zařazeném bodu? Je to proto, že pokud to nebudeme řešit, tak proběhne – ne, že hrozí, ale proběhne vyvlastnění majetku obcí. A to si myslím, že bychom tomu měli zabránit.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí k pořadu schůze. Pokud tomu tak není, tak budeme hlasovat. (Rušno v sále.) Prosím, abyste se usadili na svá místa. Prosím i předsedy poslaneckých klubů vládní koalice, aby se usadili na svá místa. Děkuji. A budeme hlasovat.

Nejprve je zde návrh pana předsedy Stanjury, aby bod 257, což je přerušená diskuze, resp. informace o postoji k migraci, byl zařazen pevně na dnes na 14.30 hodin.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 154. Přihlášeno je 170, pro 64, proti 63. Tento návrh nebyl přijat.

Dalším návrhem je návrh paní poslankyně Kovářové, a to aby bod číslo 156, sněmovní tisk 848, byl zařazen na pátek 16. 9. jako třetí bod.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 155. Přihlášeno je 173, pro 88, proti 65. Tento návrh byl přijat.

Pokud není zájem o kontrolu hlasování, budeme pokračovat. Jenom prosím o malé strpení. (Domluva mimo mikrofon.)

Omlouvám se, jenom potřebuji s paní poslankyní Kovářovou jednu věc vyjasnit. Měl jsem staré podklady, když jsem tvrdil, že tam jsou dva pevně zařazené body, ony tam jsou tři. Vy jste navrhovala po pevně zařazených bodech, takže pokud s tím bude Sněmovna souhlasit, tak by to nebyl třetí bod, ale čtvrtý bod. Můžeme to takto akceptovat bez opakování hlasování? Protože bychom ještě předtím zařadili bod 170, což je senátní návrh. (Všeobecný souhlas.)

Takže tento návrh paní poslankyně Kovářové bude v pátek 16. 9. jako čtvrtý bod a proti tomu není žádná námitka. Nemusíme opakovat hlasování a já děkuji za pochopení.

Potom pan poslanec Farský navrhoval dvě změny, a to aby bod 146, tisk 807, byl řazen na dnešek jako šestý pevně zařazený bod, to znamená po pátém jako šestý. Je to tak, pane poslaneče? (Poslanec souhlasí.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 156. Přihlášeno je 176, pro 50, proti 77. Návrh nebyl přijat.

A ještě jedno hlasování o návrhu pana poslance Farského. Bod 154, sněmovní tisk 837, rovněž na dnešek jako šestý pevně zařazený bod.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 157. Přihlášeno je 177, pro 46, proti 77. Tento návrh přijat nebyl.

Mám za to, že jsme hlasovali o všech návrzích, které zde padly. Je tomu tak a v tom případě nám nic nebrání, abychom zahájili projednávání bodu

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb.,
o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 564/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan ministr Dienstbier a stejně tak pan zpravodaj garančního výboru, což je ústavněprávní výbor, pan poslanec Vozka. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 564/10. Ten byl doručen 1. července a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 564/11.

Zeptám se pana ministra, zda si přeje vystoupit ještě před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, návrh, který se právě začíná projednávat ve třetím čtení, je návrhem, který je jednou z priorit vlády v oblasti boje proti korupci a transparentnosti a vychází z několika základních principů. Jednak se zavádí jednotný elektronický systém registr oznámení namísto několika tisíců evidenčních míst, kde se tato přiznání nebo oznámení podávala v papírové podobě. S tím souvisí samozřejmě i zlepšení kontroly, protože my dnes ani nevíme, jestli na těch tisících míst se ta oznámení doopravdy podávají a evidují způsobem, jaký předvídá zákon ve stávající podobě. Není nikdo ani určen, kdo by vykonával kontrolu nad dodržováním zákona ve stávající podobě.

Samozřejmě ta kontrola má dvojitou podobu. Jednak veřejnou, protože data v tomto registru by přinejmenším u veřejných funkcionářů ve zjednodušeně řečeno politických pozicích měla být dostupná veřejnosti, to znamená, i veřejnost by měla získat kontrolu nad tím, zda veřejní funkcionáři plní své povinnosti podle zákona o střetu zájmů a podávají oznámení tak, jak mají, tak by se měla zlepšit i úřední kontrola, protože zákon zároveň určuje ústřední správní úřad zodpovědný za tuto agendu, a to Ministerstvo spravedlnosti. Ani takový úřad doposud nebyl zákonem stanoven, to znamená, nikdo neřídil tuto oblast, metodicky ji neusměrňoval a to vedlo také k nejednotnosti v řadě směrů při uplatňování zákona o střetu zájmů.

Další věc, kterou bych zmínil, je zjednodušeně řečeno vstupní oznámení o majetku ke dni předcházejícímu vzniku funkce, do které nastoupil veřejný funkcionář, kde cílem je vytvořit jakousi vstupní srovnávací základnu, aby od samotného začátku bylo zjevné a veřejně kontrolovatelné, zda veřejný funkcionář nezneužívá výkonu své funkce k osobnímu majetkovému prospěchu.

Poslední věc, kterou bych zmínil, je do jisté míry zpřísnění a lepší rozlišení sankcí, tak aby bylo možné lépe přihlídnout k tomu, jaké provinění proti zákonu nastalo, a ty sankce tedy lépe odpovídaly, a aby také bylo zjevné, že ta sankce v přiměřené výši přišla, pokud veřejný funkcionář nebo jiná osoba zákon v budoucnu poruší.

S ohledem na ty základní principy zákona bych dopředu chtěl avizovat, že mé stanovisko jako zástupce vlády, který byl pověřen tady zákon uvést, k těm návrhům,

kteřé půjdou proti těmto principům, bude negativní. Zcela zjevně v případě pozměňovacích návrhů, které navrhuji vypustit elektronický jednotný systém a zachovat stávající roztržičnost evidenčních míst.

Nepochybně k těmto návrhům také patří z mého hlediska problematický pozměňovací návrh, který doplňuje soudce a státní zástupce, ale zejména ve vztahu k soudcům. Samo o sobě rozšíření okruhu funkcionářů o tyto funkce, tedy o státní zástupce a soudce, bych jako problematické neviděl. Problém je způsob vedení evidence, kdy se právě rozbíjí ten princip zavedení jednotného elektronického registru a vytváří se podle mne zbytečně alternativní způsob podávání v písemné podobě, kdy dokonce jeden pozměňovací návrh vedle veřejné kontroly vylučuje i využití orgány veřejné správy například v trestním nebo přestupkovém řízení, takže pak by to zcela postrádalo smyslu.

A stejně tak by proti smyslu zákona byl pozměňovací návrh, který vylučuje z veřejné kontroly vstupní oznámení o majetku, protože pak bychom ho zaváděli zbytečně. Protože proč by se tedy podávalo, pokud by neplnilo roli srovnávací základny a nebylo by možné kontrolovat, jestli od samého začátku veřejný funkcionář nezneužívá své funkce.

Tolik k té části týkající se vládního návrhu zákona a pozměňovacích návrhů k nim. Byla tady předložena několik pozměňovacích návrhů, které poměrně zásadně rozšiřují zákaz souběhu výkonu funkce člena vlády a některých podnikatelských aktivit, ať už obecně, anebo ve vztahu k mediální oblasti. Musím říci, že já tuto debatu také považuji za legitimní. Dokonce si umím představit i přísnější návrhy než ty, které byly podány. Je to samozřejmě otázka úvahy. A musím také říci, že to vychází ze skutečnosti, že vidíme v praxi, že může docházet k rozsáhlým střetům zájmů u členů vlády, byť přiznaným, tak přesto to může být považováno za společenský problém.

A také je velký problém, a to souvisí i s těmi sankcemi, které jsem zmiňoval, pokud veřejný funkcionář, člen vlády, po několika letech ve funkci stále vykonává funkci člena orgánu podnikající právnické osoby, byť to zákon zakazuje, a samozřejmě v té situaci se vyjadřuje, takže asi nějak unese tu padesátitisícovou sankci, která jako maximální hrozí.

Tento přístup k zákonu pak samozřejmě legitimně vyvolává debatu o tom, zda ta úprava je dostatečná a zda i v této oblasti se nemá zpřísnit. Nicméně bych zdůraznil, že sebetvrdší a sebelépe nastavený zákon sám o sobě samozřejmě nevyvoloučí jakýkoli střet zájmů. Že to je i otázka politické kultury, že prostě některé věci by se dělat neměly, pokud někdo vykonává veřejnou funkci.

Přesto v případě, že tento návrh zákona bude přijat, tak si myslím, že ta priorita vlády, o které jsem mluvil, která vyplývá z koaliční smlouvy, bude naplněna, že v této oblasti dojde ke značnému zlepšení právní úpravy, dojde ke zlepšení transparentnosti a možná i k lepšímu postihu v případě, že někteří veřejní funkcionáři nebudou tyto zákonné povinnosti plnit. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. A já tedy otevírám rozpravu. Mám zde přihlášku s přednostním právem a to je přihláška pana předsedy

Kalouska a potom s přednostním právem pan předseda Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Ještě přečtu omluvu – pan poslanec Grospič se omlouvá dnes od 13. hodiny do konce jednání z důvodu pracovního jednání mimo Poslaneckou sněmovnu.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, já nebudu zdržovat dlouho, neboť rozprava o tomto zákonu je ve veřejném prostoru vedena už poměrně dlouho a intenzivně. Jenom chci vyjádřit postoj klubu TOP 09 k jednomu z pozměňovacích návrhů pana poslance Plíška.

Vládní návrh byl ve druhém čtení doplněn celou řadou pozměňovacích návrhů, které se snaží omezit konflikt zájmů členů vlády v případě dotací, v případě státních zakázek, v případě vlastnictví médií, a také předložil pan poslanec Plíšek pozměňovací návrh, který by neumožňoval členovi vlády být ovládající osobou právnických osob. Smysl toho pozměňovacího návrhu je naprosto jasný. Předkladatel, který v tom má naši plnou podporu, se snaží zamezit situaci, kdy by dotyčný člen vlády obchodoval sám se sebou. Uzavírá-li se obchod, obě dvě strany hájí svá vlastnická práva. A žijeme v době, kdy je možné, že člen vlády, který má svá významná vlastnická práva ve svých soukromých společnostech, uzavírá obchod se státem, kde hájí vlastnická práva daňových poplatníků. Všichni asi víme, že budeme-li hrát poker sami se sebou jako osoba A i osoba B v jedné osobě, vždycky se můžeme snadno rozhodnout, která z těch osob vyhraje. Hrát poker sám se sebou není žádná zábava v karetní hře, v případě obchodování se státem na to vždy doplatí daňový poplatník. To je hluboký smysl tohoto návrhu.

My bereme na vědomí, že značná část Sněmovny nesouhlasí s tímto pozměňovacím návrhem a že jeho přijetí by mohlo ohrozit přijetí zákona jako celku a přijetí dalších pozměňovacích návrhů, které pokládáme za mimořádně užitečné, týkajících se tedy dotací, vlastnictví médií i státních zakázek. Proto se při hlasování o tomto pozměňovacím návrhu – jedná se o návrhy D1.1 až D1.3, návrhy pana poslance Plíška, byť je plně podporujeme – zdržíme hlasování, abychom neohrozili společnou vůli schválit pozměňovací návrhy další a zákon jako celek. Stejným způsobem budeme postupovat i u obdobného návrhu pana poslance Chvojky. I tam zcela podporujeme ten návrh, má podobnou filozofii, byl podán o několik týdnů později než návrh pana poslance Plíška, i tam má ten návrh naši podporu. Přesto se zdržíme i u něj, bychom neohrozili úspěch závěrečného hlasování.

Tolik vysvětlení našeho postoje. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane předsedo. Další vystoupení s přednostním právem bude vystoupení pana předsedy klubu ANO. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne. Pane předsedo, vážení páni ministři, dámy a pánové, vážení kolegové, já jsem dneska ráno, když jsem dorazil do

Sněmovny, myslím, že to bylo v 5.37 nebo 5.36, tak – já vím, že jsem divný, ale znáte to, starého psa novým kouskům nenaučíš a má to jednu výhodu, že zaparkujete, když přijedete brzo – tak jsem začal psát svůj krátký projev k tomuto tématu. Omlouvám se za to, že se možná budu opakovat v některých věcech, když jsem tady hovořil v rámci druhého čtení, nicméně potom ke mně dorazil v rámci našeho monitoringu článek pana Honzejka z Hospodářských novin – není to tedy z Lidovek, ani z Mafry, ani z Impulzu, ani z Mladé fronty – a tento článek mi úplně rozbil koncept toho mého vystoupení. Ten článek se jmenuje Když se kácí Babiš, létají třísky. Nevím, kdo z vás měl možnost si ho přečíst. Já bych s dovolením pár prvních vět toho článku tady přečetl:

"Novela zákona o střetu zájmů, kterou má dnes schvalovat v závěrečném čtení Sněmovna, lze přiřadit pramálo lichotivé charakteristiky. Je pokrytecká, je demotivující, je nefunkční. Bylo by pravděpodobně lépe, kdyby neprošla. Popořádku. Pokrytecká je novela proto, že ač se předkladatelé usilovně tváří, že nejde o lex Babiš, ale o obecnou úpravu podnikání ministrů, je jasné, že na nikoho jiného než na předsedu ANO a majitele Agrofertu zákon namířen není. Navrhované zákazy ovládat firmy a vlastnit média mají sice platit až od dalšího volebního období, jejich zjevným účelem ale je politiku znechutit Babišovi. Žádný jiný magnát s vyjmenovaným portfoliem aktivit se" – zatím, to doplňuji já – "na politickém obzoru nerýsuje. Psát zákony primárně namířené proti jedné osobě je vždy špatně. Dál. Demotivující je uchystaná novela proto, že bude odrazovat od politiky každého podnikatele. Vstup do veřejného života by nevyhnutelně znamenal nutnost administrativních operací s vlastním majetkem bez ohledu na to, zda firma obchoduje se státem, nebo ne. Jaký to má smysl? Chce se tím snad říci, že vlastnictví jako takové je podezřelé?" A tak dále, a tak dále.

Takže to jenom krátká citace z toho dnešního ranního článku, aniž bych to nějak chtěl komentovat. A nyní tedy k vlastnímu zákonu o střetu zájmu.

Zákon o střetu zájmů platí v naší zemi od roku 2006. Koalice se shodla, a hovořil tady o tom pan ministr Dienstbier, že je nutné ho změnit a zpřesnit zejména tak, aby politici transparentně přiznávali svůj majetek před vstupem do politiky, a nikoliv, jak je to nyní, až po ročním působení. Je pravda, že tento zákon je jednou z hlavních priorit vlády a přináší – nebo měl by přinést – ztransparentnění majetkových přiznání politiků a dalších veřejných funkcionářů, která budou podávána elektronicky, budou k dispozici občanům na centrálně vedené adrese před nástupem politika do funkce včetně sankcí za porušení tohoto zákona. Jen pro připomenutí, už jsem to tady říkal minule, chci sdělit, že naši poslanci po svém zvolení zveřejnili svůj majetek, aniž by je k tomu zákon vybízel. Takže z našeho pohledu zákon tak, jak jej předložila vláda, je dobrý a ty hlavní myšlenky, které jsme chtěli, jsou v něm obsaženy.

Byly však podány pozměňovací návrhy jak opozičními, tak koaličními poslanci ve vzácné shodě kolegů Plíška a Chvojky. Tyto pozměňovací návrhy mají podle mého soudu jednoho společného jmenovatele, a to zabránit účasti na veřejném životě a politice lidem, kteří v životě něčeho dosáhli, něco vybudovali, vybudovali úspěšné firmy, které zaměstnávají lidi a platí daně. Tyto návrhy, které říkají, že člen vlády nesmí vlastnit majetek, nesmí vlastnit firmu, kterou celý život budoval, dávají jasný signál do naší veřejnosti. Když to přeložím do češtiny, tak říkají, že si tradiční

politické strany a zejména naši koaliční partneři, sociální demokracie a KDU-ČSL, nepřejí úspěšné lidi v politice. Jasně tyto tradiční strany říkají: chceš jít do politiky, zbav se firmy, prodej ji, převeď na manželku, na děti, kamarády, na bílé nebo černé koně – to je vzkaz pro chovatele koní. Pokud tak neuděláš, tak se nám, tradičním politikům, kteří tady sedíme od školy, do politiky nepleť!

Vím, že moje vystoupení je zbytečné. Vím, že vás, kolegyně a kolegové, okrádám o čas. Jsem si toho vědom. Protože však vaše společná touha zbavit se Andreje Babiše, vystrnadit ho z politiky, znovu uzavřít a zprivatizovat politiku pro tradiční strany vás sjednotila a pozměňovací návrhy, které zabráni členům vlády vlastnit majetek, podle mého názoru projdou, myslím si to. Přesto mi však dovolu, abych se zeptal prostřednictvím pana předsedajícího pana kolegy Plíška a dalších kolegů z ODS a TOP 09, ale i sociální demokracie, proč tento problém neřešili ve volebních obdobích, když vládli. Proč neřešili ve vládách ministry podnikatele, kteří na oko své firmy převedli na rodinné příslušníky, kamarády a přátele. Jen pro oživení uvedu pár jmen, ale je to pouze konstatování. Nechci rozebírat, protože by to bylo na dlouho, těch příkladů je tady x, které popisují média tehdy ještě nevlastněná panem Babišem. Pár jmen: pan ministr Bárta, pan ministr Řebíček, pan Drábek, pan Besser a další a další. Tehdy nikomu nevadilo, že firmy některých z nich po vstupu do politiky zázračně zvětšily své tržby a zisky. Tehdy to nikdo neřešil. A zákon porušen nebyl. Ale nebyli to jenom ministři. Nebyli to jenom ministři, kteří takto postupovali. Máme i řadu poslanců, kteří své firmy převedli na rodinné příslušníky – zrovna tady nesedí, to je škoda. A tyto firmy, zejména stavební firmy, začaly zázračně fungovat a stavět. Ale ne pro soukromé investory. Ne pro soukromé investory. Ale pro města, správu a údržbu silnic, Generální ředitelství cel, Policii České republiky a další státní krajské a obecní instituce. A všechno je v pořádku. Nikdo to neřeší.

Chci se také zeptat prostřednictvím pana předsedajícího pana kolegy Plíška, proč nenavrhl toto omezení, když byla TOP 09 ve vládě a Karel Schwarzenberg byl ministrem zahraničí. A v té době byl a stále je vlastníkem několika firem, třeba firmy Orlík nad Vltavou, s.r.o., kde je od roku 1992 vlastníkem 99,8 %. Firma, která se věnuje zemědělskému podnikání, čerpá dotace jak z evropských, tak z národních zdrojů v řádu milionů korun, a když došlo k administrativnímu pochybení při čerpání dotací na obnovu rybníků a měl tyto dotace vrátit, tak mu to pan Kalousek jako ministr financí odpustil. (Kdosi zprava zatleskal.)

Dámy a pánové, pozor, netleskejte. Já to nekritizuji. Já opakuji, já to nekritizuji. Kolega Kalousek, předseda TOP 09, tady nesedí. Jen chci poukázat, že neměříme stejným metrem. Tento příklad jasně ukazuje, že když v minulých vládách ministr vlastnil majetek, nikomu to nevadilo. Nikomu, ani sociální demokracii, která mlčela a nic nenavrhovala. A ejhle, je tady Babiš, kterého v politice nechceme, tak uděláme zákon na jednoho člověka. Ne na jednoho člověka. Na lidi, kteří vybudovali úspěšné firmy, zaměstnávají lidi, platí daně. Ano, ano, už to tady bylo, ale opakování je matka moudrosti. Takže tradiční strany chtějí těmito návrhy odradit tyto úspěšné lidi od vstupu do politiky.

Ještě jednu poznámku – stále ještě nepřišel kolega Kalousek, což je škoda – k tomu, co jsem říkal o vlastnictví a dotacích Karla Schwarzenberga. Víte, administrativní chybu udělá každý a je normální se k tomu prostě potom postavit a

řít ano, stala se chyba, nestihl jsem nějaký termín. A je to vyřešené. A takto to bylo v tomto případě. Čili já to tady neříkám ve zlém. Ale vzpomeňte si na tu debatu, která tady byla, když někdo opomenul o jeden, dva, tři dny vyplnit nějaký formulář v případě dotace pro Čapí hnízdo. Jaká kolem toho byla mediální několik měsíců trvající mela a ještě patrně bude, jak říkají kolegové zprava.

Ještě mně dovolu, kolegyně a kolegové, pár slov k právnímu rámci těchto návrhů. Přestože nejsem právník na rozdíl od kolegů předkladatelů pozměňovacích návrhů, tak se domnívám, že návrhy kolegů Chvojky a Plíška jsou na hraně ústavnosti. Podle článku 11 Listiny základních práv a svobod má každý právo vlastnit majetek. Vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu. Někdo může namítnout, že Ústava také říká, že vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu.

Občané mají právo podílet se na správě veřejných věcí přímo nebo svobodnou volbou svých zástupců. Občané mají za rovných podmínek přístup k voleným a jiným veřejným funkcím. Článek tři stanoví, že nikdo nesmí být diskriminován z důvodu výkonu některého z těchto práv. Návrhy, podle mého názoru, kolegy Chvojky a Plíška, právníků, jsou s těmito principy v přímém rozporu, když osoba, která vlastní určitý majetek, je diskriminována omezením v právu zastávat veřejnou funkci člena vlády. Anebo naopak, osobě zastávající tuto funkci je upřeno vlastnit majetek.

V této souvislosti si kladu otázku: když chceme diskriminovat člena vlády, jaký je potom rozdíl mezi ministrem a hejtnanem, poslancem, senátorem, primátorem a dalšími uvolněnými politiky? Já říkám, že principiálně žádný. Každý z nich, pokud vlastní firmu, pokud bude chtít, tak zneužije své funkce ve prospěch své firmy, ať už ji převede na kohokoliv. Takových případů z minulosti je tady poměrně hodně, já jsem některé naznačil. Přesto. Já jsem původně avizoval, že bych podal tento pozměňovací návrh, ale já jsem tím pouze chtěl ukázat na absurditu toho návrhu, že ze zákona někomu zakážeme vlastnit majetek. Takže jsem ten návrh nepodal, protože mi to připadá absurdní.

Jako další argument – a včera mě celkem překvapila paní Vítovská v tom pořadu, když tam tím argumentovala, evidentně to neměla úplně nastudované.

Další argument od kolegů Plíška a Chvojky zaznívá, že taková úprava, jak ji oni navrhuji, je běžná v celé Evropě. Není to pravda. Není to pravda. My jsme si nechali zpracovat, a konečnou je to k dispozici, studii od Parlamentního institutu, která se jmenuje Omezení členů vlády vykonávat určité činnosti po dobu funkce a Deklarace členů vlády bránící střetu zájmů z dubna 2015. Ta říká, mimo jiné, že vlastnit majetek není zakázáno členům vlády v následujících státech – je potřeba jen studovat tyto věci – Velká Británie, Francie, Rakousko, Německo, Itálie, Belgie, Nizozemsko, Švédsko, Norsko, Švýcarsko, Dánsko, Estonsko, Litva, Maďarsko, Slovensko, Španělsko atd. Tak bud'me prosím korektní v té argumentaci a používejme ověřené informace a nemaťme lidi.

Zákaz vlastnit podíl ve firmě je ve dvou státech, a to v Polsku, kde je omezen 10 procenty, a je v Chorvatsku. Informace k Polsku je pregnančně popsána v této studii, informace z Chorvatska, o které jsme zatím nikde nehovořili, je od kolegy

Vondráčka, který byl s ústavněprávním výborem v Chorvatsku a tam ty věci diskutovali.

Dneska ráno opět kolega Plíšek hovořil v televizi a říkal – Itálie, Berlusconi... Tak přátelé, v Itálii, o které tak často, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, hovoříte s odkazem na Silvia Berlusconiho, toho Silvia Berlusconiho, ke kterému jeden z premiérů vaší vlády tak rád jezdil na chatu, na chatičku, malinkou (veselost v sále), tak ten zákon říká – cituji: "Pokud členové vlády řídili před vstupem do vlády vlastní podnik, musí jmenovat obchodního jednatele, který je po dobu výkonu vládní funkce zastoupí." O omezení vlastnictví tam není ani slovo. Vy tady matete neustále veřejnost, když chcete těmi svými návrhy omezit podnikání a řízení firem. A to je úplně mimo, ta argumentace. Tak prosím vás, ještě jednou, opravdu použijeme relevantní argumenty.

Tolik velmi stručně z mé strany. Omlouvám se, že to bylo trochu delší, ale ráno mně to zkomplikoval ten článek pana Honzejka z Hospodářských novin. Ještě jednou se za to omlouvám a děkuji za pozornost, vážení kolegové a kolegyně. (Potlesk poslanců ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní s přednostním právem vystoupí pan místopředseda Gazdík.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré ráno, vážené paní kolegyně, vážení pání kolegové. Chtěl bych zareagovat na příspěvek ctěného kolegy, předsedy poslaneckého klubu ANO Jaroslava Faltýnka.

Vážený pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, nejsem asi tradiční politik, nesedím v politice od vysoké školy, už jsem mezitím stihl něco ukázat, nehodlám sedět v Poslanecké sněmovně ani do důchodu. Asi se shodneme na tom, že do politiky, což z vašeho vystoupení vyplynulo, by měli chodit úspěšní lidé, úspěšní ve svých oborech, ti, kteří něco dokázali. Jenom tak se politika v České republice změní.

Vy jste říkal o tom, že střet zájmů by neměl definovat jenom člena vlády, a já jako předseda Starostů a jako starosta či místostarosta obce vám říkám, že s vámi souhlasím. Ano, i primátoři, starostové, hejtmani mohou mít střet zájmů a není možné, aby třeba hejtman čerpal zakázky pro své firmy od kraje, není možné, aby primátor bral zakázky či dotace pro svoje městské firmy.

Ale pak je tady jedno obrovské riziko. My žijeme v době mediokracie, v době médií. A to, co definuje střet zájmů, a právě z mého pohledu nejvíce, je vlastnictví médií. Není možné, aby veřejné mínění bylo ovlivňováno majitelem médií, který je zároveň členem vlády. Nejedná se jenom o pana Babiše, jedná se o jakéhokoliv jiného vrcholného politika, který by v tomto obrovském střetu zájmů byl.

Demokracie podle některých definic je tam, kde jsou svobodné volby a svobodná média. V případě, že nebudeme mít svobodná média, je naše demokracie ohrožena. A my dnes stojíme před tímto úkolem, abychom nedovolili ohrožení naší demokracie.

Vy jste říkal, že se to dá udělat šaškárnou, že se budou převádět do světeneckých fondů nebo na manželky. Já se strašně omlouvám, ale když to šlo kvůli nějaké dotaci na Čapí hnízdo, určitě to ve jménu demokracie a svobody v naší zemi má cenu a má smysl. Děkuji. (Potlesk z pravé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď zde mám dvě faktické poznámky. Pan poslanec Koubek a potom pan poslanec Chalupa. Pan poslanec Koubek stahuje svoji faktickou poznámku. Slovo má tedy pan poslanec Chalupa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, jen velmi stručně. Navážu na svého předřečníka. Bylo tady řečeno o svobodných volbách. Proč nenecháme na voličích, aby sami posoudili, zda člověk, který má ambici vstoupit do politiky a uchází se o jejich přízeň a o jejich hlasy, aby tito voliči sami posoudili, zda tento člověk je důvěryhodný, nebo nedůvěryhodný? S tím, že samozřejmě transparentně prokáže svá vlastnictví, svůj majetek atd. Což například pan předseda Babiš učinil a lidé ho zvolili. Proč tady řešíme tuto věc? Nechme to na voličích.

Druhá věc. Mluvíme o médiích. Já mám velice silný pocit, že ta média jsme ne úplně přesně definovali. Protože teoreticky si mohou založit blog na internetu, který může mít miliony příznivců, a můžu mít daleko větší náklad já jako osoba fyzicky na Facebooku nebo na internetu, který budou číst miliony lidí. Chcete mě omezit, abych tento blog nemohl mít? Abych neovlivňoval veřejnost jako politik? Vzpamatujte se. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Fichtner, rovněž faktická poznámka.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji, pane předsedo, za slovo. Já bych se vrátil k tomu, co zde říkal pan místopředseda Gazdík. On ve zkratce říkal, že vlastnictví a vliv médií ohrožuje demokracii. K tomu mám dvě takové poznámky.

Za prvé. Ta studie, na kterou zde odkazoval pan předseda Faltýnek, která mapuje problematiku ochrany před střetem zájmů v evropských zemích, tak ani v jedné z těch zemí, které popisuje, není vlastnictví médií omezeno. Ta výjimka tam není pro ta média, hovoří se pouze o omezení vlastnictví korporací, a to pouze v těch dvou zemích, o kterých tady hovořil pan předseda. To je první věc.

Druhá věc je spíše politická. Pane místopředsedo, pokud tedy říkáte, že vlastnictví a vliv médií je problém a ohrožuje to demokracii, tak prosím dostňte svým slovům a stáhněte všechny personální nominace z Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, z Rady Českého rozhlasu a z dalších těchto orgánů, které dohlíží nad médii, protože to jsou taktéž politicky nominované osoby. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Vzhledem k tomu, že nejsou žádné faktické poznámky ani žádosti o vystoupení s přednostním právem, tak budeme pokračovat

řádně přihlášenými. Prosím pana poslance Pilného a připraví se pan poslanec Pleticha.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, střet zájmů charakterizují tři věci. První věc, že to je kategorie binární, tzn. buď ten střet zájmů je, nebo není. Je to stejné, jako žena může být a nemůže být těhotná, když někdo kouří nebo nekouří. Není to tedy omezeno druhem činnosti a není to také omezeno tím, jestli je někdo hejtmanem, poslancem nebo čímkoli jiným. Navíc tahle kategorie se netýká jenom politiků. Střetu zájmů jsou vystaveni křesťané. Když se podíváte na většinu desatera, tak tam máte střet zájmů nabíledni.

A třetí věc, která to charakterizuje, a to je možná nejdůležitější, je to, že každý, kdo zneužívá institut střetu zájmů, si toho je vědom. Každý. Někteří si to dokážou omluvit sami před sebou a někteří si to už dnes ani neobtěžují nějakým způsobem zdůvodnit. To je ten důvod, proč žádný zákon a žádná novela o střetu zájmů tohle nezmění, dokud se nezmění etika. Je to věc každého z nás. A já jsem jeden z poslanců ANO, kteří podepsali vstupní oznámení o svém majetku, aniž by k tomu byli donuceni zákonem. Je to tedy problém etický, nikoli problém zákona. Pokud budeme novelizovat zákon, vždycky to bude účelová konstrukce, která má svým způsobem něco vyřešit.

Už tady bylo zmíněno, že pokud bude přijat tento zákon ve znění pozměňovacích návrhů zejména pánů poslanců Plíška a Chvojky, tak budou omezeny kategorie lidí (předsedající žádá o klid), na které se to vztahuje, budou omezeni ve svých právech, to tady bylo zmíněno, pokud se týká podnikání.

Byla tady také zmíněna média. Chtěl bych jenom říct panu poslanci Gazdíkovi prostřednictvím pana předsedy, že mediální svět vypadá dnes úplně jinak. Je si toho vědoma každá úspěšná komerční firma. Existují fenomény, jako je Facebook, Twitter, YouTube. Ty mají statisíce a miliony příznivců, kteří významně ovlivňují cokoliv, co se děje nejenom v tomto státě, ale ve světě. Dívá se na ně, už jsem tady zmiňoval tu statistiku, obrovské množství lidí. Tato média, ti, kteří přispívají, je přece vůbec nevlastní. To znamená, přeceňování tištěných médií a toho obrazu, který tady byl před pár lety, je naprosto zbytečné, protože to ovlivňování veřejného mínění probíhá úplně jinak. Stává se z něj profesionalita a nelze ho nějakým způsobem postihovat a omezovat, protože není spojeno s vlastnickými právy.

Co je tedy účelem této novely zákona, zejména ve znění pozměňovacích návrhů třeba pana poslance Plíška nebo Chvojky? Je to účelová konstrukce, která tady už byla zmíněna, a je to proto, že výsledky voleb a preference ukazují, že voliči a občané této země chtějí do politiky jiné lidi. Lidi, kteří mají něco za sebou, kteří mají nějaké zkušenosti a kteří nechtějí respektovat dosavadní establishment a politickou kulturu. Získat tyto lidi do politiky je velmi obtížné. Pokouší se o to každá politická strana a obvykle to končí neúspěchem. Proto stávající politický establishment, a je to jedno, jestli mu říkáme pravice, nebo levice, se snaží těmito lidem postavit další bariéry, aby vůbec do politiky šli. To je asi zásadní problém tohoto zákona, zejména ve znění pozměňovacích návrhů.

Za sebe říkám, že pokud tyto pozměňovací návrhy budou přijaty, já pro tento zákon nebudu hlasovat, ale budu se chovat stejně, jako jsem se choval dosud. Já žádný střet zájmů nemám a prohlášení o svém majetku jsem dal dobrovolně, bez zákona. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní prosím pana poslance Berkovce, který má faktickou poznámku. Omlouvám se panu poslanci Pletichovi. Dostane slovo hned po něm. Prosím.

Poslanec Stanislav Berkovec: Děkuji, vážený pane předsedo. Vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, přeju vám hezký den. Dovolte, abych navázal na pana poslance, váženého kolegu Ivana Pilného. Zmínil se o kategorii etiky. Ano. Kategorie etika. Často ji máme na štítě ve spolupráci s neziskovými organizacemi. Ale právě tam podle mě často dochází ke střetu zájmů. Podívejte se, kolik miliard ze státního rozpočtu jde na neziskové organizace. A já myslím, že veřejnost je znepokojena některými kauzami, a je veřejným tajemstvím, že některé tyto organizace jsou právě využívány jako pračky peněz anebo způsob přesměrování toku peněz. Takže neziskové organizace. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji a teď má slovo pan poslanec Pleticha.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, zatím proběhla diskuse o dvou pozměňovacích návrzích, pana kolegy Plíška a pana kolegy Chvojky, ale já bych rád vaši pozornost upřel k jinému pozměňovacímu návrhu, který prošel ústavněprávním výborem po prvním čtení, a to k návrhu A27, a to je pozměňovací návrh, jak říkal pan předkladatel, jeden ze stěžejních pilířů vlastně zveřejňování vstupních majetkových příznání komukoli, kamkoli, po internetu, bez jakékoli kontroly. Právě tento pozměňovací návrh A27 se snaží tomuto zamezit, ovšem nikoli z toho důvodu, aby majetková příznání nebyla, ale s ohledem na řadu ryze praktických a velice nebezpečných situací, které z toho plynou.

Především je potřeba si uvědomit, že se tam budou zveřejňovat i movité předměty v určité hodnotě, nad čtvrt milionu. To jsou většinou předměty, které lze velice lehce odcizit, a nemusí být vůbec nikdo milionář, multimilionář, můžou to být i předměty, které se můžou nacházet v řadě běžných domácností. Můžou to být obrazy českých umělců, Zrzavého, Fily, které se v době protektorátu prodávaly za pár tisíc korun, když umělci žili, nebo po válce. Můžou to být československé dukáty z roku 1978, které se tenkrát v klenotech pořizovaly za nějakých 40 tisíc, kdo to sbíral, dneska mají hodnoty přes půl milionu, kus zlata, prostě velice lehce odcizitelné. Můžou to být různé jiné umělecké předměty, můžou to být kapesní hodinky, kalendáře z 19. století, ale může to být taky nějaký veterán, klidně i sportovní Felicie z roku 1964, dneska to může být i Tatra 603. Ale co je tady z toho hlavní? To sdělení, které je v momentě, kdy toto někdo poctivě vyplní, tak vlastně dává pozvánku zlodějům, protože podle zákona kumulace bohatství, kde je jeden cenný předmět, nejspíš budou i nějaké další,

ty už nemusí mít cenu čtvrt milionu, proto tam nemusí být vykazovány. Nicméně už zveřejnění tohoto údaje indikuje pro kriminální živly, prostě zloděje: pojdte se tam podívat.

Nehledě na to, že politici jsou dobře sledovatelní. Ví se, kdy zasedá parlament. Ví se, kdy zasedá zastupitelstvo. Ví se dopředu, kdy pravděpodobně nějaký politik bude na nějaké veřejné akci. A tak lze vysledovat čas, kdy lze napadnout jeho majetek, jeho dům. Kdyby šlo jenom o politika, tak to bych ještě skousl, ale tady je potřeba si uvědomit, s tím politikem jsou spojeny i jeho rodiny, manželky, příbuzní, nezletilí. A tito všichni můžou být ze strany kriminální scény skrz tento institut rovněž ohroženi. (V sále se zvyšuje hladina hluku.)

A co se týče toho formuláře (ukazuje), dostali jsme ho na závěr tisku 564, jak by měl vypadat. Tam je potřeba si říct, že to, co by měl zobrazovat, informace, jaké by měl dávat, to se tam vůbec nezobrazí. A naopak ty, které tam nejsou a které ani nemají údaje, které nemají oporu v zákoně, ty se tam budou zobrazovat. Takže třeba v částce nemovité věci, když se budeme držet výkladu zákona nebo pojmu, tak správné doplnění bude pozemek pozemek, případně jednotka, protože stavba je součástí pozemku, a proto by se tam vlastně neměla ani správně vyplňovat. Bude tam zase značná chybovost, protože spousta lidí bydlí v družstevním vlastnictví.

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, znovu prosím o klid. Nechte prosím pana poslance mluvit v důstojné atmosféře. (Poslanec dál předčítá svůj text v době, kdy předsedající žádá o klid.) Pane poslanče, omlouvám se. Prosím, abyste rozpustili diskusní kroužky a abyste se usadili.

Poslanec Lukáš Pleticha: Čili byty, které jsou v družstevním vlastnictví, ty se vůbec v kolonce nebudou vyskytovat, ale na bytová družstva padne jenom šílená povinnost, že ke dni, kdy byl někdo zvolen do funkce a musí podávat přiznání, musí bytové družstvo udělat mimořádnou účetní závěrku, aby dokázali vypočítat hodnotu obchodního podílu, který musí dotýčný politik vyplňovat v jiné kolonce. Umíte si to představit? Já tedy moc ne. Týká se to rovněž tak prostě těch, co budou na venkově. Lidé tam běžně mají podíly v zemědělských družstvech a dopadne na ně to samé.

To jenom k části problematičnosti tohoto návrhu.

Pak další část je, že toto žádné transparentnosti nepřispěje. Naopak tyto údaje budou vítaným zdrojem informací pro různé nekalé aktivity, které potom můžou mít snahu ovlivňovat rozhodování na úrovni samospráv. Bude to vítaný zdroj doplňujících informací pro zahraniční zpravodajské služby, naše se k nim dostanou běžně, ale zahraniční to budou mít online bez jakékoli stopy na internetu.

Takže se domnívám, že skutečně ten pozměňovací návrh A27 je namístě. Ústavněprávní výbor ho při prvním projednání podpořil. Ve druhém nepřijal usnesení. Prosím vás, abyste se nad tím zamysleli a tento návrh promysleli. A první, na koho to dopadne, budou nejspíš poslanci po poslaneckých volbách na podzim příštího roku, ale hned v roce 2018 bude velký tlak na to, aby se ta vyhláška změnila, protože se ukáže, kdo to správně vyplní, tak to vlastně nezobrazuje vůbec nic. A na

toho, na koho to se všim dopadne, budou všichni komunální politici po komunálních volbách v roce 2018.

A pak se tady dostáváme i ke zjevné ústavní nekonformitě, protože vlastně zásah do soukromí je podle článku 7 odst. 1 Listiny základních práv a svobod možný pouze na základě zákona. Jenomže rozsah a míru tohoto zásahu bude definovat ministerská vyhláška a to už bude prostě mimo jakoukoliv kontrolu našeho zákonodárného sboru. Bude to ovlivněno osobností budoucího ministra spravedlnosti. Přál bych si, aby to byl někdo plně integrovaný, který různému volání, které potom určitě vyvstane, odolá. Ale už jsme tu měli několik případů, kde k tomu střetu došlo a kde různé pokusy o sbírání kompromitujících informací na jiné členy, jak poslance, tak i rodiny pražských politiků tady byly.

Proto ještě jednou velice oroduji za to, abychom se u toho pozměňovacího návrhu A27 zamysleli a podpořili původní usnesení ústavněprávního výboru, aby tyto vstupní informace nebyly komukoli jakkoli volně přístupné. Smyslu kontroly bude dosaženo, protože orgány činné v trestním řízení nebo finanční úřady se na to dostanou. Ale prostě není možné... Je potřeba chránit i soukromí rodin politiků a dalších příbuzných, známých těchto politiků.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana poslance Vilímce a připraví se pan poslanec Vondráček.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, podle § 95 odst. 2 jednacího řádu předkládám v souvislosti s mým pozměňovacím návrhem uvedeným pod písmenem C1 v případě jeho přijetí legislativně technickou úpravu, která spočívá v tom, že slovo "číslovka" se nahrazuje slovem "číslovky", a to z důvodu, že v části první článku 1 bodě 31 se nacházejí dvě číslovky 250 tisíc, které navrhuji změnit na 500 tisíc. Dodávám, že jde o částku ceny tzv. jiných movitých věcí, o kterých mluvil pan poslanec Pleticha, v prvním případě, ve druhém případě souhrnu těch jiných movitých věcí, od které je povinnost ji uvádět v oznámení o majetku. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Pleticha se hlásí s faktickou poznámkou? Ne. Tak to odmažu. Prosím pana poslance Vondráčka, který tu není, takže se posune na konec vystupujících a slovo má pan poslanec Schwarz.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobré dopoledne všem. Pane předsedo, já bych v rámci rozpravy dal svůj návrh, a to ve smyslu § 95 odst. 2 jednacího řádu Sněmovny, chtěl bych opakování druhého čtení tohoto tisku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, poznamenám si to, budeme o vašem návrhu hlasovat. Zeptám se, zda je přítomen pan poslanec Vondráček. Pokud ne, tak mi nezbývá... Pan předseda Mihola, prosím.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, nejdříve bych se chtěl vyjádřit k proslovu nyní nepřítomného pana předsedy klubu hnutí ANO Faltýnka, protože tam zmínil také KDU-ČSL.

Musím zcela zásadně odmítnout tezi o tom, že bychom si snad nepřáli úspěšné lidi v politice. To je samozřejmě nesmysl a řekl bych, že je to až urážlivé. Doufám, že i pan předseda si uvědomuje, že těmi úspěšnými lidmi nejsou pouze majitelé obchodních korporací, při vši účtě. Protože rád zdůrazňuji takovou zásadu, sine ira et studio, bez zášti a náklonnosti, padni komu padni, tak bych se naopak přiklonil k té jeho tezi, která tady také zazněla. Samozřejmě i mně vadí, že se tato věc neřešila dávno. Myslím, že už třeba před čtvrt stoletím jsme mohli mít tady v této záležitosti jasno, tak jako je tomu v jiných civilizovaných zemích. Nechci tady dopřávat prostoru a komentáře pánům Řebíčkům a Bártům. Ostatně ty strany, které dnes už buďto jsou na smetišti dějin, anebo se musejí velmi pracně snažit o to, aby se dostávaly k dřívějším procentuálním ziskům, o tom vědí své.

Není také pravda, že lex Babiš – odmítali jsme tady toto rčení, nebo tuto tezi vždycky. Ta omezení se netýkají pouze 17 členů vlády. Konzultoval jsem to s odborníky na tuto záležitost. Týkají se také šéfů ústředních orgánů státní správy. A jak jste mohli zaznamenat, tak i v diskusích o tomto návrhu zákona jsme se velmi vehementně snažili, aby se to nezúžilo pouze na vládu, ale třeba také na hejtmany. Ale opravdu to není tak jednoduché. Už minimálně z toho lehce pochopitelného důvodu, že hejtmán nerozhoduje samostatně, ale opřen o kolektivní orgán rady a posléze zastupitelstva.

Jednoduše řečeno nejsme také proti tomu, aby někdo z vlády podnikal, ale zásadně nám vadí to, aby tady byla možnost, aby se tento člen vlády ucházel o veřejné zakázky a žádal o dotace pro své firmy. A to není nějaké předjímání dopředu, pouze všichni dobře víme, že v České republice, a nejen zde, abychom neplnili sami sebe, co je možné zneužít, se zpravidla bohužel zneužívá, dříve nebo později.

A teď ještě krátce komentář k postoji KDU-ČSL k návrhu zákona jako celku a k pozměňovacím návrhům. Je to vládní návrh. Jak celek jsme připraveni podpořit, ale jde nám především také o podporu těch citlivých pozměňovacích a diskutovaných pozměňovacích návrhů. Za klub KDU-ČSL bych chtěl říct, že podpoříme pozměňovací návrhy kolegy Plíška, aby stát nemohl poskytnout dotaci nebo veřejnou pobídku obchodní společnosti, ve které má člen vlády větší podíl jak 25 %. Dále podpoříme část pozměňovacího návrhu kolegy Chvojky, kde by nově nesměli členové vlády vlastnit televizi, rozhlas nebo periodický tisk.

Pro náš postoj nalézáme oporu i v zahraničí, kde mají se střetem zájmů s bohatými lidmi v politice dlouhodobé zkušenosti. Já se většinou hlásím k Německu a Rakousku, sousedním zemím, ale s dovolením použiji teď i takové srovnání se Spojenými státy. Vede mě k tomu, že sám pan ministr financí se velmi často hlásil a i v jednom ze svých blogů hlásí k trojnásobnému starostovi New Yorku Bloombergovi, který jinak jako miliardář ovládající jednu z největších mediálních agentur byl také znám. Babiš se jím zaštiťuje například v blogu z konce letošního února. Když cituji doslova, tak je tam je řečeno mimo jiné: "Starostou New Yorku byl třikrát Michael

Bloomberg, shodou okolností nejbohatší Newyorčan se jměním 38 mld. dolarů, přičemž město New York má stejně obyvatel jako bývalé Československo. Také Bloomberg měl potenciálně velký konflikt zájmů, ale všeobecně se uznává, že to byl velice úspěšný starosta, který pro své město hodně udělal. Newyorčané by ho neměnili." Tolik citace. Ale pro srovnání, když se k němu pan ministr financí hlásí, co musel ten jmenovaný starosta New Yorku udělat, aby se stal starostou po vyhraných volbách. Musel rozkrýt celý svůj majetek, dobrovolně ho zveřejnil. Musel prodat část svého majetku s konfliktem zájmů, omezit nakládání s částí svého majetku, zveřejnit sto největších zákazníků firmy Bloomberg L.P. jako jeho mediální společnosti. Dále byl pod neustálou kontrolou dozorčích orgánů a musel splnit přísné podmínky práva o konfliktu zájmů státu New York. Takže aby to tady bylo ucelené. Je tady nějaké dovolávání se, ale když se dovoláme, tak musíme úplně se vším všudy.

Ještě jednou konstatuji, že KDU-ČSL tedy vládní návrh podpoří i s diskutovanými pozměňovacími návrhy. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Plzáka, který má faktickou poznámku.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, opravdu reaguji fakticky na předřečníka. Pan kolega Mihola tady řekl, že už jsme tady 25 let mohli mít poměry jako v civilizovaných zemích. Pane kolego Miholo prostřednictvím předsedajícího, vy jste neposluchal našeho pana předsedu Faltýnka, který říkal, jak to v civilizovaných zemích je. To znamená, že tam žádné takové opatření, jaké dávají pozměňovací návrhy, které vy podporujete, nemají.

Co nemají a neměli v civilizovaných zemích, byly akcie na doručitele. To jsme měli jenom my a ještě jedna malá země. A právě akcie na doručitele umožňovaly třeba i ministrům, kteří tady byli, mít firmy, které si přihrávaly státní zakázky. To vám nikomu nevadilo. To je zajímavé.

Co se týče ostatních pozměňovacích návrhů, že ze soutěže o titul největšího lumpa vyřazujeme hejtmany, radní a další, mě mrzí. Je to škoda. Takhle tu roli bezcharakterního člověka přisuzujeme pouze ministrovi. A vy to zřejmě asi schvalujete. Omlouvám se, ale pozměňovací návrhy, tak jak jsou předneseny, jsou nesmyslné a jsou proti civilizované Evropě. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Další faktická poznámka, pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pan poslanec Plzák nám připomněl možnost obcházení zákonů a neetického chování díky akciím na doručitele. Pravděpodobně čerpal ze zkušeností svého pana předsedy a Čapiho hnízda, který samozřejmě neváhal tohoto instrumentu použít k tomu, aby obešel pravidla dotačního programu pro malé a střední podnikatele. Pokud se ten člověk dopouští neetického chování kvůli tak malému objemu, jako je padesátimilionová dotace na Čapí hnízdo, proč si máme myslet, že by se choval etičtěji v případě

miliardových obchodů, které ministr financí Andrej Babiš uzavírá s vlastníkem Agrofertu Andrejem Babišem?

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Další faktická poznámka, pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Krátká reakce na pana poslance Plzáka. Možná jsem sebestředný, ale on se díval na mě, když mluvil o bývalých ministrech. Snad jeden malý příklad. A dopředu říkám, že to, co jsem dělal já, nemá samozřejmě hodnotově a hlavně rozsahem vůbec srovnání s tím, co vlastní Andrej Babiš. Ale když jsem se stal ministrem, tak jsem odešel naprosto ze všech firem, ve kterých jsem byl, a prodal jsem naprosto veškeré podíly, které jsem měl, nikoliv manželce, ale normálně jsem je prodal. Tyto příklady kdysi dávno bývaly a dělávalo se to tak. To není nic nového, co se teď chce.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pokud nejsou další faktické, tak slovo má pan poslanec Vondráček, který je posledním řádně přihlášeným do rozpravy.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jako poslední vystupující jsem si vyslechl jednotlivé příspěvky. Dobrá zpráva je, že tím významně zkrátím ten svůj, protože je asi zbytečné věci opakovat.

Na okraj – jsem rád, že tady zaznělo třeba i jméno pana Bloomberga. V tom příspěvku ještě chybí, že prodal veškeré své veřejně obchodovatelné cenné papíry, omezil vlastnictví, ztransparentnil, odešel z výkonných funkcí, ale nikdo ho nenutil, aby si vybral buď, a nebo. Nikdo ho nenutil, aby prodal nebo převedl nebo nějak zašmelil své impérium. Já si myslím, že Spojené státy americké jsou vyspělou demokracií, o čemž není pochyb, a měli bychom se inspirovat právě tímto směrem. Proto, jak dále budu uvádět, se domnívám, že návrhy, jak jsou předloženy, když je budeme posuzovat z ústavního hlediska a určité proporcionality, tak jsou za hranou.

Ale já už jsem měl poměrně delší příspěvek ve druhém čtení. Jsme ve třetím čtení, měli bychom se směřovat ke konkrétním návrhům.

Jak tady řekl pan ministr na úvod, je to novela zákona, která byla prioritou hnutí ANO, která přináší spoustu zásadních změn. (Poznámka ze sálu.) To neříkal, to říkám já. Vstupní majetková prohlášení, to, co už hnutí ANO udělalo v roce 2013 dobrovolně, centrální registr, který výrazným způsobem zefektivní veřejnou kontrolu, možná až příliš, že se budeme svlékat donaha jako politici, ale zkrátka to tak zřejmě v situaci, v jaké česká politika je, musí být. Systém sankcí a tak dále. Nepadlo to o tomhle ani slovo.

V rámci třetího čtení nepadlo ani slovo o dalších pozměňovacích návrzích, třeba že se zvyšuje hranice jednotlivých movitých věcí na 50 tisíc, které se budou uvádět. Je tam pozměňující návrh, že se třeba ponechá současný stav, součet 500 tisíc. Pod 500 tisíc se nemusí majetek uvádět. Spousta konkrétních věcí. A všechno je to škrtnuté jedním nebo několika pozměňujícími návrhy, o kterých ať mi tady říká, kdo

chce, jediným důvodem a motivem je Andrej Babiš. Jediným spouštěcím mechanismem je Andrej Babiš. Že se potom už ta debata posouvá a bavíme se o principech, to je věc druhá. A bavíme se o principu, zda umožnit lidem, kteří majetek mají, kteří úspěšně podnikali, jestli jim umožnit vstup do politiky, nebo nikoli. Jestli je postavit před Sofiiinu volbu všeho se zbavit a jít do politiky a sloužit veřejnosti, anebo si ponechat majetek, opatřit ho náležitým způsobem.

Celou debatu podle mě degraduje skutečnost, jak jednoduché – jak jsme k tomu přímo nabádání – jak jednoduché je obejít celou tuto novelu. Prostě převede se to na někoho jiného. Na nějakého příbuzného, na nějakého vhodného člověka. A opravdu potom je otázka, jestli to není bouře ve sklenici vody. My tady řešíme něco, o čem se od začátku bavíme, že svým způsobem bude těžko vynutitelné. A je tady jenom nějaká politická debata a je namířena jedním směrem. Mně jako právníkovi vadí konkrétní věci a budu ve třetím čtení mluvit konkrétně k pozměňovacím návrhům, a samozřejmě je to určitá neopracovanost a nedomyšlenost těch návrhů. Protože ten návrh, jak je, jak jsem říkal, je namířen proti našemu předsedovi. Například co se týče vlastnictví médií, tak se tam zmiňují pouze tištěná periodika, rozhlas a televize. Ale jak už třeba naznačil tady kolega Chalupa, a co internetové zpravodajské servery? Co sociální sítě, co neperiodické tiskoviny? Ten návrh už teď, jak je předkládaný, tak je v podstatě zastaralý, protože technologie se vyvíjí takovým způsobem, že na to není reagováno.

A víte, v čem je problém, proč to celé je? Že tady v podstatě neproběhla žádná diskuse. Žádná rozumná diskuse. Až na výjimky z jiných stran, které na to taky poukazovaly, že by se mělo jít cestou vládního návrhu, třeba zpracovat, projít procesem RIA, jak to bývá zvykem u vládních návrhů, zamyslet se nad souvztažnostmi a vůbec celkovou úpravou, toto všechno chybí a nějaká debata uvnitř koalice neproběhla taky žádná. Neproběhlo žádné koaliční jednání. Koaliční partner nepřišel s tím, že hodlá předložit tyto návrhy a že tuto situaci chce řešit. Nepřišel s tím ani v době, kdy se podepisovala koaliční smlouva, kdy samozřejmě pan premiér moc dobře věděl, co pan Babiš vlastní a jak přišel do politiky. Ale když se měl stát premiérem a měla se podepsat koaliční smlouva, tak mu to v nejmenším nevadilo. A teď to vadí. A teď přicházíme s touhle debatou.

Co se týče ústavnosti. Největší problém mám skutečně s článkem 21 odst. 4, kdy nám Listina základních práv a svobod jasně garantuje, že všichni máme stejný přístup k veřejným funkcím, voleným, ale i jiným. A tato Listina je tímto způsobem poškozována. (Odmlka pro hluk, poslanci se baví v lavicích.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím o klid!

Poslanec Radek Vondráček: Já si myslím, že stále mluvím konkrétně k jednotlivým návrhům a držím se věčné roviny.

Takže chybí nám tady debata o této části, chybí nám debata o kolizi s čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod o právu vlastnit majetek. A až to bude zkoumat, případně, jak už jsem byl vyzýván několikrát a dotazován, jestli se obrátíme na Ústavní soud, tak Ústavní soud bude především zkoumat otázku proporcionality.

Jestliže toto omezení, které vy navrhuje a které nemá obdoby v žádné vyspělé demokracii, jak jsme dneska slyšeli, jestli je za hranou, nebo není – já tvrdím, že je za hranou. A je za hranou souvztažnosti. A když se podíváte komplexně na celý právní řád. Protože náš právní řád nenabízí žádnou právem aprobebovanou možnost, jak se zachovat. Například ve Spojených státech mají dobrou zkušenost s tzv. braintrust. Já jsem si včera u oběda otevřel noviny a tam bylo napsáno, že v rámci kampaně Donald Trump otevřel nový hotel. Protože on ví, že jejich právní řád a jejich zvyklosti mu umožňují se vypořádat se svým majetkem, a asi by ho těžko otevřel. Anebo že by předpokládal, že nevyhraje? Že by nechtěl vyhrát? Myslím, že těžko by otvíral nový hotel za situace, kdyby věděl, že ho bude muset za měsíc po volbách prodávat. Znovu říkám, inspirujeme se ve vyspělých demokraciích.

Z tohoto důvodu, jak jsem říkal, tam těch věcí je víc, nedotažených. Mluvil jsem o médiích, mluvil jsem o protiústavnosti. A celý problém je, že neproběhla žádná normální diskuse na nějaké slušné úrovni. Ta diskuse, co byla tady, to bylo buď ano, buď souhlasíte, nebo nesouhlasíte. Já vím, že koaliční smlouva je takový sňatek z rozumu, ale každé manželství, aby nějakým způsobem fungovalo, tak by si ti dva měli aspoň v základních principech naslouchat a měli by spolu komunikovat. A jestli někdo tady má informaci o tom, že by třeba někdo přišel za Andrejem Babišem a řekl: My to chceme řešit, je tady velká společenská poptávka, vymysleme nějaký způsob. Budu tady fabulovat: například spojit to s novelou nového občanského zákoníku a upravit nějakým způsobem úpravu svěřeneckých fondů tak, aby tam byla třeba speciální úprava na tyto případy, aby se na to hodila, aby na to byla vhodná. V tom zmiňovaném Chorvatsku mají možnost, nebo dokonce povinnost, když jdou do politiky, do vyšší funkce, členové vlády, tak dávají svůj majetek do správy. Do správy některým certifikovaným subjektům. Teď nechci nějak dělat reklamu, jsou to zpravidla advokátní kanceláře. Ale prostě mají způsob, mají odpověď. Já jsem se na to ptal už v tom druhém čtení. Žádnou odpověď jsem tady neslyšel. Jeden kolega mi řekl, že je mu to v podstatě jedno, co se s tím majetkem stane.

Když bude mít ten dotýčný – a nebavíme se teď o Andreji Babišovi, protože nikdo neví, co bude příští volební období. Ale když přijde někdo úspěšný, jak jsem říkal, úspěšný lékař, který má svoji soukromou kliniku, takže je to ideální manažer, má ideální zkušenosti, a někdo mu nabídne pozici ministra zdravotnictví, tak bude stát před Sofiinou volbou: prodat to, co jsem celý život budoval, a jít dělat ministra, a spočítejte si průměrnou životnost ministrů zdravotnictví, anebo se na to vykašlu. A v tuto chvíli opravdu ten návrh směřuje proti samotným principům hnutí ANO přivést do politiky lidi, kteří chtějí nějakým způsobem být veřejně prospěšní a zkultivovat a zlepšit veřejný prostor.

Takže bych poprosil na závěr všechny hlasující, podpořme původní vládní návrh a tyto pozměňující návrhy, které se objevily až částečně ve výboru a částečně v rámci druhého čtení, že to načetli sami poslanci a neproběhla k tomu žádná opravdu solidní diskuse, vraťme se k tomu. Nikdo z ANO neřekne ne v tomhle případě. Bavme se o tom a najděme odpověď tak, aby to bylo v souladu s právním řádem České republiky.

Na závěr bych jenom chtěl poprosit o pochopení. Dostali jste včera na stůl pozměňující hlasovací proceduru. Je to možná na poslední chvíli, ta procedura není

jednoduchá. Nicméně má nějaký vývoj, vychází z debaty na ústavněprávním výboru, kdy už tam jsem navrhoval, že by se o jednotlivých paragrafech, tzn. ovládající osoba, vlastnictví médií a možnost přijímat dotace, tzn. § 4a, 4b, 4c, které se původně měly hlasovat jedním hlasováním, tak jsme nyní rozčlenili a bude se hlasovat zvlášť. To je jediná změna. Určitě o ní blíže pohovoří ještě kolega zpravodaj, ale jsem pod tím podepsaný, tak není to žádná partyzánština, je to vydiskutované. Zkrátka se vychytaly mouchy a procedura, tak jak bude předložena, doufám, že je v pořádku a nebude komplikovat proces, kterého teď budeme účastni.

Děkuji za prostor. (Potlesk poslanců ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pouze jedna informace, o proceduře budeme rozhodovat až po závěrečných slovech těsně před hlasováním o pozměňovacích návrzích.

Teď tady mám dvě faktické poznámky. Paní poslankyně Zelenková stahuje, paní poslankyně Černochová si přeje vystoupit. Takže bude mít dvě minuty.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo, dobré dopoledne, dámy a pánové. Já bych vás chtěla požádat, abychom respektovali jednací řád této Poslanecké sněmovny. Nacházíme se ve třetím čtení. Mě nezajímají zákulisní informace z ložnice vládní koalice. Nezajímají mě informace ani z vaší kuchyně, ani koupelny, to si řešte na koaličním jednání vaší koalice. Mě zajímá výsledek hlasování, který za chvíli nastane.

A já bych jenom připomněla, vážení koaliční poslanci, když jsme tady projednávali EET, byli jste to vy, kteří jste nám vyčítali, že nějakým způsobem porušujeme jednací řád. Paní místopředsedkyně Jermanová a ostatní kolegové z vládní koalice nás dokonce sekli v těch jednáních, utípli, sebrali nám slovo, protože tvrdili, že porušujeme ve třetím čtení jednací řád. Vy tady to samé děláte už dvě hodiny.

Takže pane předsedo Poslanecké sněmovny Hamáčku, já vás žádám, abyste zjednal pořádek v této Sněmovně a dodržoval jednací řád!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. To byla zatím poslední faktická poznámka.

Pan předseda Hamáček s přednostním právem. Prosím, pane předsedo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já bych, jestli dovolíte, zareagoval na výzvu paní poslankyně Černochové. Víte, to je ta nekonečná debata o tom, co se může ve třetím čtení a nemůže. Pamatuji si dobu, kdy jsem chtěl zjednat pořádek a tvrdě jsem vyžadoval dodržování toho ustanovení jednacího řádu, a byla jste to vy, paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, která mě za to kritizovala v médiích. Takže já už si to podruhé nedovolím. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní poslankyně Černochová s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Já si s panem Hamáčkem tuhle záležitost vysvětlím. Nejsem si vědoma toho, v jakých médiích bych ho za toto kritizovala. Kritizovala jsem ho možná někdy za jiné věci, ale rozhodně ne za to, že on by byl tím, který by porušoval jednací řád. Porušování jednacího řádu je doménou jiných vašich kolegů, pane předsedo Hamáčku. Místopředsedů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Mým prostřednictvím, prosím. A zcela jistě paní kolegyně nemyslela mě. Děkuji. (Pobavení.)

Nyní s další faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Gabal. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Gabal: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a členové vlády, já jsem dost nad tou poznámkou přemýšlel a nakonec jsem se rozhodl, že ji řeknu. Já bych rád vašim prostřednictvím požádal pana poslance Vondráčka, aby nepoužíval v dané souvislosti výrazu Sopiina volba.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To byla zatím poslední faktická poznámka. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Grospič. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, vážená vládo, myslím si, že vás dlouho nezdržím, ale přesto i dnešní debata ve mně vzbuzuje takovou potřebu podělit se s vámi o dojmy, kterých stále více nabývám v poslední době.

Tato Poslanecká sněmovna řadou zákonů, které už jsme schválili, a týkaly se třeba financování politických stran, limitů, různých omezení, zpřísnění pravidel volební kampaně, ale i třeba registru smluv a dalších a dalších zákonů, vykročila tou nejnešťastnější cestou. Začala z českého právního řádu dělat kazuistický soupis toho, co se smí a co se nesmí, a tím se kupodivu nezpřísnjuje boj proti korupci, ale vlastně se otevírá Pandořina skříňka, protože ten, kdo bude chtít, tak si prostor vřdycky najde. A co se nestane? Prostě nebude zrovna ten daný konkrétní skutek v nějakém ze zákonů popsán a vznikne naléhavá potřeba znovu zase třeba novelizovat, upravovat. Mám velkou a vážnou obavu, že tak tomu bude i u tohoto zákona.

Komunistická strana Čech a Moravy s vysokou pravděpodobností podle toho, jak projdou jednotlivé pozměňovací návrhy, se poradí a zřejmě uvedený zákon může podpořit. Ale bude záležet na tom, jaké projdou pozměňovací návrhy a jakou podobu tento zákon nakonec dostane. Byli bychom velice neradi, aby to bylo v rovině, že se vlk sice nažere, ale koza zůstane celá. Procedura, jak je předložena, k tomu výrazně směřuje. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Grospičovi. Zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré dopoledne, dámy a pánové. Já jsem se zájmem, tak jak to mám obvykle ve zvyku, poslouchal debatu a nemohu se ubránit dojmu, že tady opět je taková zbytečná přestřelka. Opravdu si myslím, že tohle mohlo být řešeno už v minulosti. Já mám jednoduchou pozici. Nejsem ani členem koalice, v podstatě nebyl jsem tady v minulosti, nemám za sebou nějakou politickou historii. A to, co teď řešíme, je poměrně velmi závažná věc. Myslím si, že už jsme ukázali u zákona o politických stranách, kde já jsem také říkal, že mě překvapilo, že diskuse a projednávání bylo poměrně jednoduché, že i tady mohlo argumentů a názorů zaznít více a zabývat se jimi podrobněji. A už to tady zaznělo i přede mnou, navrhoval to pan poslanec Bronislav Schwarz a já se k jeho názoru přikláním a podporuji ho, abychom to vrátili do druhého čtení. Já to pokládám za velmi rozumný návrh od pana kolegy a budu určitě hlasovat pro to.

Chtěl bych také ještě říct jinou věc, že nic nebrání – zaznělo to myslím od pana kolegy Ivana Pilného, i Radek Vondráček to zmiňoval – a je to věc etiky. Tady zaznělo, že pan Bloomberg některé své akcie prodal, něčeho se zbavil a že nebyl k tomu nucen. To přece mohl udělat i každý dotčený ministr této vlády, to mohl udělat sám od sebe. A já naprosto souhlasím s kolegou Pilným, že to je věc etiky. Ať si to tedy ti, co to budou posuzovat, občané a voliči i poslanci ve Sněmovně, až o tom budou hlasovat, ať si to vyhodnotí sami.

Nechápu to, proč je to opravdu vztaženo jen na úzký okruh osob. Velmi správně tady zaznělo, že ze soutěže o ty osoby – já nebudu používat silná slova –, které jsou v ostrém střetu zájmů, a některé finanční toky jsou pak podezřelé, vylučujeme řadu jiných osob na nižších úrovních, na úrovni krajských úřadů. Můžu říct, že nejvíce podivné transakce se odehrávají na úrovni krajů, a ty tímto jsou vyloučeny.

Pokud se týká médií. Já si myslím, že to není jen otázka členů vlády. Nemusí to být člen vlády, nemusí to být ministr. A víme přeci velmi dobře, že existuje jiné impérium, které je ovládáno nečlenem vlády a má vliv na názory společnosti, občanů. Věci Facebooku. Nežlobte se na mě, je to samozřejmě pravda. Existuje také toto silné médium, ale přece jenom význam tištěných médií a zejména televize je přece jen největší a cílí na jinou skupinu osob, já bych si dokonce dovolil říct těch disciplinovanějších voličů, kteří potom chodí k volbám, než to mediální internetové prostředí. (Řečník se odmlčel.) Děkuji za ztišení hladiny hluku v sále.

Čili už jen poslední návrh. Podporuji návrh kolegy Schwarze a myslím si, že nejrozumnější varianta je vrátit zmíněnou novelu do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. To byl zatím poslední řádně přihlášený do rozpravy. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pokud nikdo takový není, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele,

případně pánů zpravodajů. Prosím, pan ministr má zájem o závěrečné slovo. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené pani poslankyně, páni poslanci, já už nebudu opakovat to, co jsem říkal ve svém úvodním slově. Vyjádřím se potom v hlasování u jednotlivých návrhů. Nicméně na některé věci v rozpravě bych tady zareagoval. Zmínil bych zejména článek 70 Ústavy, který stanoví, že člen vlády nesmí vykonávat činnosti, jejichž povaha odporuje výkonu jeho funkce, a to uvádím proto, že tady v debatě zaznívalo, že není přiměřeně omezit práva členů vlády, nebo že není možné zasahovat do jejich základních práv. Ústava to předvídá v citovaném ustanovení, a to právě u členů vlády.

Je samozřejmě jiná otázka, jaká omezení členů vlády v jejich dalších činnostech jsou vhodná a přiměřená sledovanému účelu, kterým je samozřejmě ochrana veřejného zájmu před zájmem soukromým v rozhodování veřejného funkcionáře, v tomto případě člena vlády. To je i důvod, proč lze více omezit členy vlády než např. jiné funkcionáře, jak tady byly vznášeny dotazy, proč ne také jiné okruhy veřejných funkcionářů. A byla tady také poměrně rozsáhlá debata o úpravách v jiných zemích. Já jsem v úvodním slově zmiňoval, že si umím představit i přísnější návrhy, než jaké tady byly předloženy. Bylo by to zřejmě právě podle amerického vzoru povinnosti vložit určitý majetek do trustů, nebo naší terminologií svěřenského fondu včetně určení osoby, která by ho spravovala nezávisle na veřejném funkcionáři. Takové návrhy takto dopracované tady... nebo takto přísné tady předloženy nebyly a já ponechám potom na každém poslanci, aby si vyhodnotil, které návrhy jsou vhodné, které jsou přiměřené, proporcionální ve vztahu k článku 70 Ústavy, který jsem tady zmiňoval.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Ptám se na další závěrečná slova pana zpravodaje ústavněprávního výboru. Prosím, pan poslanec Vozka. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Vozka: Pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, v rámci závěrečného slova bych vás rád seznámil stručně s legislativní cestou a postojem ústavněprávního výboru ke sněmovnímu tisku 564, který nám postoupil do finále před hlasovací procedurou.

Připomínám, že vláda předložila Sněmovně tento sněmovní tisk 31. 7. 2015, přičemž první čtení proběhlo 16. prosince 2015 a druhé čtení 29. června 2016. Garanční výbor, tedy ústavněprávní výbor, projednal celou materii 2. září, máte ji ve sněmovním tisku 564/11, přičemž projednal 40 pozměňovacích návrhů, čtyři další mandátového a imunitního výboru a pět návrhů poslanců, kteří vložili své pozměňovací návrhy do systému Sněmovny.

Usnesení z 2. září 2016 obsahuje poměrně složitou proceduru hlasování. Od tohoto termínu od 2. září do dnešního dne proběhlo na téma hlasovací procedura poměrně hodně jednání v této věci a procedura naznačila změny, zejména v oblasti § 4

písm. a, b, c, které se nově bude navrhovat. To má připraveno pan kolega Vondráček jako protinávrh rozčlenění podle faktických návrhů nebo faktických obsahů jednotlivých bodů a ne podle jednotlivých sněmovních tisků nebo sněmovních návrhů.

Procedura bude kombinovaná. Velmi vás prosím o to, abyste při hlasování věnovali této proceduře pozornost. Poprosil bych pana místopředsedu, aby dal slovo případně k protinávru, protože jej budu kontrolovat a sledovat. A případně ji v rychlosti zkonzultuji s parlamentní legislativou, abychom nezpůsobili problém. Jinými slovy nemám protest proti protinávru, protože je široce diskutovaný všemi poslaneckými kluby.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Nicméně ještě, než se tak stane, tak nejprve se ještě zeptám na slovo dalších zpravodajů výborů, které projednávali tento návrh zákona. To je výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Paní poslankyně Kovářová nemá zájem. A mandátový a imunitní výbor – pan zpravodaj Plíšek má zájem o závěrečné slovo. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji za slovo. Budu velmi krátký. Byl jsem tady předsedou klubu ANO několikrát zmíněn. Myslím, že debatu jsme náležitě vedli ve druhém čtení, opakovaně na výborech, které se zúčastnili i vaši kolegové. Myslím si, na argumenty bylo odpovězeno, a já nechci už zdržovat a navrhuji, abychom šli k hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. To byly závěrečná slova. Přivolám naše kolegy z předsádky a všechny vás odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Než přijdeme k návrhu procedury, budeme se muset nejprve vypořádat s návrhem na opakování druhého čtení, který předložil pan poslanec Schwarz. (Poslanec Schwarz hovoří mimo mikrofon.) To, jak se zachoval mandátový a imunitní výbor, máte ve vašich materiálech. Mandátový, imunitní výbor, je to usnesení 564/8, které vám bylo doručeno 30. března. Tam je usnesení mandátového a imunitního výboru, pane kolego.

Budeme se zabývat návrhem na opakování druhého čtení, který předložil pan poslanec Schwarz.

Zahajují hlasování o návrhu na opakování druhého čtení. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 158. Přihlášeno je 187 poslankyň a poslanců, pro 55, proti 125. Návrh nebyl přijat.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Nejprve k proceduře. Prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a předtím nám sdělil stanovisko. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vlastimil Vozka: Vážené kolegyně, kolegové, předkládám vám návrh procedury, kterou schválil ústavněprávní výbor ve svém usnesení ze dne 2. září 2016. Doporučil hlasovat v tomto pořadí:

Za prvé návrhy technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího řádu, které byly, jak víte, předloženy. Potom návrh A1. Za další hlasování návrh A3 a A9 společně jedním hlasováním.

Za další hlasování návrhy E1 až E23 společně jedním hlasováním. Budou-li přijaty návrhy E21 až E23, jsou návrhy G21, G25, návrh G26, návrhy A21, A25, návrh A26 a návrhy A2, A8, A13 až A20, A22 až A24, A28, A38 a A39, nehlasovatelné.

Nebudou-li přijaty návrhy E1 až E23, je potřeba hlasovat o návrzích G21 a G25. Budou-li přijaty návrhy G21 a G25, jsou návrhy A21 a A25, nehlasovatelné. Dále nebudou-li přijaty návrhy G21 a G25, hlasovat o návrzích A21 a A25. O návrhu G26, bude-li přijat návrh G26, je návrh A26 nehlasovatelný.

Nebude-li přijat návrh G26, hlasovat o návrhu A26. A dalším o návrzích A2, A8, A13 až A20, A22 až A24, A28, A38 a A39 společně jedním hlasováním.

Za další by se hlasovalo o návrzích A33, A34 a A36 společně jedním hlasováním.

Za další by se hlasovalo o návrhu A27, za další hlasování návrh A5.

Další hlasování by bylo o návrzích F1 až F6 společně jedním hlasováním.

Dalším hlasováním bylo hlasování o návrzích A4, A10, A11, A29, A30, A31, A32, A35, A37 a A40 společně jedním hlasováním.

Budou-li přijaty tyto návrhy, to znamená A4, A10, A11, A29, A30, A31, A32, A35, A37 a A40, jsou návrhy D1.1 až D1.3 nehlasovatelné. Nebudou-li přijaty návrhy A4, A10, A11, A29, A30, A31, A32, A35, A37 a A40, je nutno hlasovat o návrzích D1.1 až D1.3.

Dalším hlasováním by bylo hlasování o návrzích A6 a A7 společně jedním hlasováním.

Další hlasování o návrhu A12. Další hlasování o návrhu B1. Další hlasování o návrhu B2. Další hlasování o návrhu B3 a B4 společně jedním hlasováním.

Dalším hlasováním by bylo hlasování o návrhu C1 a C2 společně jedním hlasováním.

V dalším hlasování navrhuje ústavněprávní výbor hlasovat o návrzích D2.1 a D2.2 společně jedním hlasováním.

A nakonec ve finále hlasování o zákonu jako celku.

Není to jednoduché, ale následně k tomu je potřeba uvést, že ústavněprávní výbor k hlasování A1 doporučil, návrhy A3, A9 doporučil, návrhy E1 až E23 – stanovisko nebylo přijato. Návrhy G21 –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane kolego, nechci vám do toho zasahovat, ale v případě procedury se budu vždycky tázat na stanovisko výborů. Není nutné to teď předčítat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji. Zdálo se mi to předčasné. Takže procedura, kterou schválil ústavněprávní výbor dne 2. září, byla přednesena a je možné o ní jednat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se ptám, jestli k tomuto návrhu procedury má někdo jiný návrh. Hlásí se pan poslanec Vondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji, pane předsedající. Už jsem to avizoval ve svém příspěvku, že přicházím s návrhem alternativní hlasovací procedury. Nebudu tak vyčerpávající jako kolega Vozka. Ona vychází z té původní, která nám teď byla precizně přečtená, ale podstatný rozdíl je v bodě 8, kdy navrhuji, aby se o pozměňovacím návrhu A4 hlasovalo ve věcně oddělených okruzích. My tam totiž budeme řešit § 4a, takže budeme hlasovat o části návrhu A4, který se týká § 4a, což je problematika ovládaající osoby v obchodních korporacích. Potom bychom hlasovali o § 4b, kde se mluví o přijímání dotací a ztrátě podílu na zisku, a pak bychom hlasovali o § 4c, což je zákaz vlastnění médií, když to řeknu zkráceně.

Abych vám to ještě trochu zkomplikoval, tak jsou tam k tomu ještě pozměňovací návrhy F pana kolegy Chvojky, o kterých legislativa hovoří jako zmírňujících modifikací. Já říkám, že trochu učesávají ten původní návrh. Ony nejsou schopné samostatné existence, takže když schválíme návrhy F, tak potom stejně hlasujeme o návrhu A4 v té části už zmíněné pozměňovacím návrhem F. A když F nepřijmeme, tak stejně hlasujeme o pozměněné části A4.

Doufám, že je to všem úplně jasné, jak jsem to teď řekl. (Smích v lavicích.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Úplně všem je to úplně jasné. Děkuji panu poslanci Vondráčkovi.

Další k proceduře se hlásí pan poslanec Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, dámy a pánové. Pro ty, kterým to jasné už je, bych si dovolil navrhnout změnu, která na první pohled jasná nebude, ale myslím si, že si to vysvětlíme. Myslím, že nejjednodušší bude odkázat na pozměňovací návrh pana poslance Vondráčka, který byl včera rozdán na stůl. To znamená, já bych se připojil k tomu, abychom hlasovali o proceduře a upřednostnili pozměňovací návrh pana poslance Vondráčka, který popsal a který tedy byl rozdán na stůl.

Pouze bych v něm navrhl drobnou změnu, která není změnou věcnou, ale spíše legislativní, a to abychom skutečně neopomněli hlasovat o všech pozměňovacích návrzích. Protože kdybychom tu změnu, kterou navrhuji já, nepřijali, tak pak se nedostaneme k hlasování, které se dotýká původního návrhu paní poslankyně Válkové a Benešové, který se zabývá zřízením povinnosti podávat prohlášení o majetku pro soudce a státní zástupce.

Ta změna je relativně jednoduchá. Do bodu 4 procedury pana poslance Vondráčka jsou dvě odrážky. Ta druhá odrážka má pět bodů a my bychom za ten druhý bod, který zní "nebudou-li přijaty návrhy G21 a G25, hlasovat o návrzích A2, A8, A13 až A20, A21 až A25, A28, A38, A39 společně jedním hlasováním" doplnili nový bod a vložili ho před ty dva poslední. Ten bod by zněl nově: "Budou-li přijaty návrhy G21 a G25, hlasovat o návrzích A2, A8, A13 až A20, A22 až A24, A28, A38 a A39 společně jedním hlasováním."

Jde tedy spíše o to, abychom neopomněli v případě schválení pozměňovacích návrhů G21 a G25 hlasovat o pozměňovacích návrzích, které jsou pozměňovacími návrhy ústavněprávního výboru, nicméně původně návrhy kolegyň, které zavádí tuto novou povinnost.

Kdybych to mohl zjednodušit panu předsedajícím, tak pokud by s tím souhlasil pan poslanec Vondráček, tak bych navrhl, aby se hlasovalo pouze jednou o proceduře, a to tedy o návrhu pana poslance Vondráčka na hlasovací proceduru, která byla včera všem rozdána, současně ve znění toho mého doplnění, o kterém jsem teď hovořil a které je spíše legislativní. Nemá vliv na věcnou stránku toho rozhodnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se musím zeptat pana poslance Vondráčka, jestli s tímto návrhem pana poslance Tejce na úpravu své navrhované procedury souhlasí. V případě že ne, dám nejprve hlasovat o návrhu pana poslance Tejce, a pak teprve o vašem návrhu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Vondráček: Ano, souhlasím. Věc máme předjednanou. Navrhují tedy, abychom hlasovali o té alternativní proceduře ve znění doplnění pana kolegy Tejce.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Děkuji za výrazné zjednodušení.

Budeme tedy nejprve hlasovat o návrhu procedury, tak jak ji jako alternativní proceduru předložil pan poslanec Vondráček, s úpravou, kterou do ní zahrnul pan poslanec Jeroným Tejc. Každý rozumí, o čem hlasujeme? Je to tak.

Zahajují hlasování o návrhu procedury, tak jak ji předložil pan poslanec Vondráček, s úpravou pana poslance Tejce. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 159. Přihlášeno je 189 poslankyň a poslanců, pro 157, proti žádný. Návrh procedury byl přijat.

Prosím pana zpravodaje garančního výboru, aby přistoupil k řečnickému pultu, přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a sdělil nám k nim před hlasováním stanovisko. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vlastimil Vozka: Pane místopředsedo, děkuji. Čeká nás tedy poměrně zajímavá část pracovního dne, a to se popasujeme, tedy podle schválené procedury –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane zpravodaji, bude ještě zajímavější, když si přikloníte mikrofon a budete hlasitější. Děkuji.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji, tak budu hlasitější.

První částí procedury je návrh technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího řádu přednesených ve třetím čtení. Týká se to tedy pozměňovacích návrhů C, C1, o kterých tedy budeme hlasovat. Ale myslím si, že z hlediska legislativního procesu to musíme odsouhlasit nyní. A pokud by náhodou C1 nebyl přijat, tak vlastně to potom legislativně doupavíme.

Takže předkládám návrh technických úprav podle návrhu, který byl přednesen, to je pozměňovací návrh pod C1, kde se slovo "číslovka" nahrazuje slovem "číslovky".

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana zpravodaje? (Souhlasné.) Stanovisko pana ministra? Pardon, pane ministře, prosím, zapněte si mikrofon.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Já nesouhlasím s věcnou podstatou toho návrhu, ale souhlasím s tím, že je potřeba ho legislativně technicky upravit, tak jak bylo načteno, aby o něm vůbec bylo možné hlasovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, jednací řád o takovémto stanovisku nehovoří. Stanovisko souhlasné, nesouhlasné nebo neutrální. Jiné není možno. Prosím, pane ministře.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Souhlas s legislativně technickou úpravou návrhu, aby o něm bylo možno hlasovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak pokud nemá z poslanců nikdo proti tomuto stanovisku námitky, budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování o návrhu technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího řádu. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 160, přihlášeno je 188 poslankyň a poslanců, pro 188. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji. Takže nyní budeme pokračovat návrhem A1, což je tedy legislativní zpřesnění zpravodajské služby, § 2 odst. 2 písm. d). Návrh z ústavněprávního výboru – doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ústavněprávní výbor doporučuje. Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu A1. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 161, přihlášeno 189 poslankyň a poslanců, pro 187, proti 1. I tento návrh byl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji. Za další hlasování navrhuji hlasovat o návrzích A3 a A9 společně jedním hlasováním. Jedná se o legislativní zpřesnění veřejného zájmu. Stanovisko ústavněprávního výboru nebylo přijato.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrzích A3 a A9. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 162, přihlášeno 189 poslankyň a poslanců, pro 181, proti 3. I tento návrh byl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji. Budeme pokračovat hlasováním o návrzích E1 až E23 pana kolegy Bendy. Je to zjednodušeně charakterizováno jako návrhy zachovávající stávající způsob evidence oznámení veřejných funkcionářů. (Předsedající: Stanovisko výboru?) Stanovisko výboru k E1 až E23 nebylo přijato.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o návrzích E1 až E23. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 163, přihlášeno 189 poslankyň a poslanců, pro 72, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: V tomto případě postupujeme podle hlasovací procedury tak, že budeme hlasovat o návrzích G21 a G25, což tedy je návrh pana kolegy Tejce ve věci precizace výborových návrhů. Pokud se týká ústavněprávního výboru, tak ústavněprávní výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak jestli to dobře chápu, budeme hlasovat o návrzích G21 a G25, ústavněprávní výbor doporučuje. Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrzích G21 a G25. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 164, přihlášeno 189 poslankyň a poslanců, pro 186, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji. Nyní budeme pokračovat ve smyslu upravené procedury hlasováním o návrzích A2, A8, A13 až A20, A22 až A24, A28, A38, A39 společně jedním hlasováním, tak jak nás s tím seznámil pan kolega Tejce.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru?

Poslanec Vlastimil Vozka: Pokud se týká 21 až... promiňte, až 25, ústavněprávní výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas, nedoporučuje přijetí.)

Zahajují hlasování o návrzích A2, A8, A13 až A20, A22 až 24, A28, A38, A39. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 165, přihlášeno 189 poslankyň a poslanců, pro 183, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Nyní tedy navrhuji hlasovat ve smyslu procedury o návrhu G26. Jedná se o návrh na omezení možnosti získání informace z registru a ústavněprávní výbor nepřijal doporučení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o návrhu G26. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 166, přihlášeno 189 poslankyň a poslanců, pro 1, proti 115. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Nyní tedy nebyl přijat, zamítnuto, takže budeme hlasovat o návrhu A26. Ano, A26, stanovisko ústavněprávního výboru – doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nedoporučuje.)

Zahajují hlasování o A26. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 167, přihlášeno 189 poslankyň a poslanců, pro 32, proti 96. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Nyní pokračujeme hlasováním o návrzích A33, A34 a A36. Jedná se o přechodné ustanovení k podávání oznámení členů Parlamentu, a pokud se týká ústavněprávního výboru, tak ústavněprávní výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Neutrální.)

Zahajují hlasování o návrzích A33, A34 a A36. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 168, přihlášeno 189 poslankyň a poslanců, pro 188, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji a budeme pokračovat hlasováním o návrhu A27, což je vymezení okamžiku možného nahlížení do registru a ústavněprávní výbor nepřijal v tomto doporučení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o návrhu A27. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 169, přihlášeno 189 poslankyň a poslanců, pro 19, proti 44. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji. Budeme pokračovat návrhem A5, to je zákaz účasti v zadávacích řízeních podle zákona, v nichž veřejný funkcionář či jím ovládaná osoba vlastní podíl minimálně 25 %. Ústavněprávní výbor se usnesl, že doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Neutrální.)

Zahajují hlasování o návrhu A5. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 170, přihlášeno 189 poslankyň a poslanců, pro 137, proti 45. Návrh byl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Nyní tedy nás čeká série hlasování, která budou podle dílčích okruhů § 4a, 4b a 4c. První hlasování k okruhu § 4a, navrhuji tedy návrh F1. Pokud se týká ústavně právního výboru, tak ústavněprávní výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra k F1? (Neutrální.)

Zahajují hlasování o návrhu F1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 171, přihlášeno 188 poslankyň a poslanců, pro 36, proti 66. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Návrh F2 bude předmětem dalšího hlasování a zde opět návrh pana kolegy Chvojky o vypuštění omezení práva na podíl na zisku. Ústavněprávní výbor se rozhodl, že doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Neutrální.)

Zahajují hlasování o návrhu F2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 172, přihlášeno 189 poslankyň a poslanců, pro 32, proti 68. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji. A pokud se týká dalšího hlasování, tak bychom měli hlasovat o návrhu A4 v části týkající se § 4a, dále A10, dále návrhy A29, A30, A31, A32 v části týkající se vložení nového písmene b) v § 23 odst. 1, a návrhy 35 a 40, jedním hlasováním. Pokud se týká materie, je to doplnění evidence, doplnění skutkové podstaty a přechodná ustanovení. Pokud se týká doporučení ústavněprávního výboru, tak musím konstatovat, že v tomto ústavněprávní výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování o předloženém návrhu. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 173, přihlášeno je 189 poslankyň a poslanců, pro 35, proti 64. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: (Po krátkém hledání.) Budeme hlasovat o návrzích D1.1 až D1.3 společně jedním hlasováním, protože nebyly přijaty návrhy, o kterých jsme právě hlasovali. Takže návrhy D1.1 až D1.3 se týkají návrhu pana kolegy Pliška – omezení podnikání veřejného funkcionáře. Stanovisko ústavněprávního výboru nebylo přijato.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování o návrzích D1.1 až D1.3. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 174, přihlášeno 189 poslankyň a poslanců, pro 33, proti 74. Ani tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Nyní tedy bychom pokračovali do okruhu zákona § 4b, a to hlasováním o návrzích F3 až F6 společně jedním hlasováním. Je to návrh pana kolegy Chvojky o vypuštění omezení vrcholného veřejného funkcionáře, který nemá podíl na zisku atd. Pokud se týká ústavněprávního výboru, tak F3 až F6 ústavněprávní výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování o návrzích F3 až F6. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 175, přihlášeno je 189 poslankyň a poslanců, pro 61, proti 49. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Protože nebyly přijaty návrhy F3 až F6, je nutno hlasovat o návrhu A4 týkajícím se § 4b, o kterých jsem hovořil. (Z pléna žádají ještě jednou.) Budeme hlasovat o návrhu A4 v části týkající se § 4b a to je důsledek nepřijetí předchozího hlasování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru? (Zpravodaj si vyjasňuje.) Pardon, pokud je tady nějaká pochybnost, prosím legislativu.

Poslanec Vlastimil Vozka: Prosím legislativu, aby vysvětlila, protože vycházím z textu, který je vámi konzultován. Pokračujeme v proceduře. (Chvíle na konzultaci.) Vysvětleno a postupovali jsme v pořádku.

Takže já ještě jednou zopakuji, že hlasujeme o A4 v části týkající se § 4b.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru?

Poslanec Vlastimil Vozka: A4 – vycházím z toho, že jsme hlasovali A3 až A9, takže stanovisko doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování o návrhu A4 v části týkající se § 4b. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 176, přihlášeno je 189 poslankyň a poslanců, pro 34, proti 49. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Nyní tedy pokračujeme okruhem hlasování ve věcné náplni § 4c. Nyní tedy hlasujeme o návrhu F1 týkajícím se tedy 4c. Znovu připomínám, že to je to navržení vrcholných funkcionářů disponovat s hlasovacími právy pana kolegy Chvojky. Pokud se týká F1, ústavněprávní doporučil.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování o návrhu F1 týkajícím se části § 4c. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 177, přihlášeno je 188 poslankyň a poslanců, pro 132, proti 42. Návrh byl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Nyní bychom hlasovali o návrhu F2 rovněž ve věci § 4c. Pokud se týká F2, to je návrh pana kolegy Chvojky – vypuštění omezení práva na podíl na zisku. Pokud se týká názoru ústavněprávního výboru, tak ve věci F2 ústavněprávní výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování o návrhu F2 týkajícím se části § 4c. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 178, přihlášeno je 189 poslankyň a poslanců, pro 131, proti 41. I tento návrh byl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji. A pokud se týká dalšího hlasování, tak je to návrh A4 v části týkající se § 4c, dále A11, návrhy A29, A30, A31, A32 v části týkající se vložení nového písmene c) v § 23 odst. 1, návrhy A35, A37 a A40, společně jedním hlasováním.

K tomu byl dotaz předtím na parlamentní legislativu. Je to v pořádku, pane kolego? V pořádku. Takže již to nebudu opakovat – je to návrh A4 atd., jak jsem jej představoval. Pokud se týká stanoviska ústavněprávního výboru, tak to není úplně jednoduché... Doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan ministr? (Neutrální.)

Zahajují hlasování o návrhu, tak jak byl přednesen. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 179, přihlášeno je 189 poslankyň a poslanců. Pro 133, proti 42. Návrh byl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji. Tím jsme se vypořádali s věcnou náplní § 4a, 4b a 4c. A budeme pokračovat hlasováním o návrzích A6 a A7 společně jedním hlasováním. Jedná se o konkretizaci náhradního plnění A6 a A7. Ústavněprávní výbor doporučil.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajují hlasování o návrzích A6 a A7. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 180. Přihlášeno je 189 poslankyň a poslanců, pro 185, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji. Budeme pokračovat hlasováním o návrhu A12, což je zvýšení limitu hodnoty jednotlivé věci, která se nezapočítává do souhrnu, tedy z 25 na 50 tisíc, § 10 odstavec 2. Pokud se týká ústavněprávního výboru, ten doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Neutrální.)

Zahajují hlasování o návrhu A 12. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 181. Přihlášeno je 189 poslankyň a poslanců, pro 182, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji. Budeme pokračovat hlasováním o návrhu B1, což je návrh mandátového a imunitního výboru, který obsahuje zavedení dodatečné lhůty k podání oznámení. Pokud se týká stanoviska ústavněprávního výboru, tak ústavně právní výbor doporučil.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra k B1? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o návrhu B1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 182, přihlášeno 189 poslankyň a poslanců, pro 51, proti 93. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji a budeme pokračovat návrhem B2, což je rovněž návrh mandátového a imunitního výboru, na vypuštění možnosti vyvinění právnické osoby za správní delikt. Pokud se týká ústavněprávního výboru, tak ústavně právní výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o návrhu B2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 183, přihlášeno 189 poslankyň a poslanců, pro 32, proti 87. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji a budeme pokračovat dalším hlasováním, což je návrh B3 a B4, rovněž mandátového a imunitního výboru, který zavádí disciplinární řízení pro poslance a senátory s tím, že novelizuje jednací řády. Návrh ústavněprávního výboru na B3 a B4 – doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o návrzích B3 a B4. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 184, přihlášeno 189 poslankyň a poslanců. Pro 3, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji. Nyní budeme hlasovat o návrzích C1 a C2 společně jedním hlasováním. Je to dotčeno legislativně technickou úpravou, o které jsme již hlasovali. Je to návrh pana poslance Vilímce na zvýšení limitu částek věcí movitých v jejich souhrnu, tedy oznámení, z 250 tisíc na 500 tisíc. Pokud se týká stanoviska ústavněprávního výboru, tak ústavněprávní výbor nepřijal doporučení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o návrzích C1 a C2. Kdo je pro, nechť zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 185. Přihlášeno 189 poslankyň a poslanců, pro 140, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji. Předposledním hlasováním ve věci tohoto zákona je D2.1 a D2.2 společně jedním hlasováním. Jedná se o návrh pana kolegy Plíška na omezení podnikání veřejného funkcionáře, o zákaz poskytování dotací a investičních pobídek, kde ústavněprávní výbor v této věci doporučil.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování o D 2.1 a D 2.2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 186. Přihlášeno 189 poslankyň a poslanců, pro 133, proti 43. Návrh byl přijat.

Tím jsme se podle mne vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. Je to tak, pane zpravodaji?

Poslanec Vlastimil Vozka: Ano. Potvzuji, že jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích. Zbývá hlasování o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nyní přikročíme tedy ... Pardon, s přednostním právem se hlásí předseda poslaneckého klubu KSČM. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, vážená vládo, paní a pánové, jak jsem již avizoval, po proběhlých hlasováních o pozměňovacích návrzích poslanecký klub KSČM se musí poradit o tom, jak přistoupí k zákonu jako celku. Jde o to, že některé pozměňovací návrhy jsme neočekávali, že budou přijaty, naopak jiné, které jsme očekávali, že budou přijaty snadno, tak zůstaly v propadlišti. Je samozřejmě nepochybné, že podobnou normu klub KSČM podpoří, a podpoří ji rád. Od počátku říkáme, a to nejen od počátku tohoto volebního období, že mandáty v politice jsou mandáty na plný úvazek, jak se říká, a že ten, kdo slouží tímto způsobem veřejnosti, ať již jako poslanec, senátor, nebo člen vlády, by se neměl rozptylovat – a teď to slovo rozptylovat má možná širší význam – nějakými jinými úkoly, než je právě mandát pro veřejnou službu. Nicméně to vše bude předmětem posuzování celkového postoje klubu KSČM k zákonu, a proto nyní žádám o přestávku na poradu klubu KSČM v délce padesáti minut.

Současně prosím klub KSČM do prostor klubu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Vyhlašuji pauzu pro jednání klubu KSČM v délce padesáti minut. Sejdeme se tady zaokrouhleně ve 12.20 hodin. Přerušuji jednání Sněmovny do 12.20 hodin.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Prosím kolegy ANO také na klub. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 11.29 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.20 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, uplynula pauza na jednání poslaneckého klubu KSČM a s přednostním právem se hlásí předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Po něm s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek.

Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedající... pardon, pane předsedající, paní a pánové... Ano. Dovolte mi, abych vás ve stručnosti seznámil s výsledky jednání poslaneckého klubu KSČM k závěrečnému postoji nebo hlasování v zákonu o střetu zájmů.

Víte, měl jsem dojem, že tady jde o nějakou zásadní, téměř bych řekl civilizační záležitost, bude-li, nebo nebude-li dále pokračovat civilizace evropského typu. A nakonec mám pocit, že hora porodila myš. Několik málo zajímavostí nás přece jenom vede k tomu, že se nad celým průběhem projednávání tohoto návrhu včetně hlasování o pozměňovacích návrzích... (Neklid v sále.) Chvilinku, nebojte se, chvilinku pozastavím.

Mě třeba osobně a vás mnohé, kolegyně a kolegové třeba i z ostatních stran, zaujalo, zejména ty z vás, kteří jste návrhy projednávali na výboru, že pozměňovací návrhy, které vycházely z dílny poslance sociální demokracie a které ve výboru poslanci sociální demokracie podpořili, tak zde v Poslanecké sněmovně se potom postavili k návrhům odmítavě. Teď mám na mysli to, co i poslanecký klub KSČM chtěl podpořit a inzeroval, že to podpoří, a to jsou návrhy pana kolegy Chvojky.

Na druhé straně je dobře, že alespoň částečně došlo na to, co my jako komunistický klub říkáme odedávna, od počátku těchto nových věků, že sloužíme-li, máme být nezávislí. A teď nemyslím nezávislí jakoby politicky, ale máme být nezávislí na tom, že nemáme sloužit nikomu jinému než občanovi. To znamená, vlastním-li média, už je tam určitá závislost. Už přece jenom mám určitý náskok. Mám-li jinou moc, například velmi silnou moc ekonomickou, mám zajisté jinačí startovací čáru oproti ostatním stranám, hnutím, případně jednotlivcům, kteří veřejnou službu vykonávají.

Potěšilo nás na druhé straně, že veřejné zakázky nemůže dostat firma, kde je větší než čtvrtinové vlastnictví onoho politika. Trošku nás zaskočilo, a tady by se měl možná pan předseda vlády zamyslet nad tím, jak vláda sama posuzovala pozměňovací návrhy, ministr, který to zde předkládal u mnoha návrhů, i které vyšly přímo z dílny sociální demokracie nebo z vládních lavic, nevěděl, protože neutrální postoj znamená, že nevím, jestli mám být pro, nebo proti. Možná vláda skutečně nebyla schopna ve třech stranách, které spolu vládnou, najít jednotící názor, a potom bylo lepší hrát takového mrtvého brouka.

Nicméně výsledek je takový, že z toho vyšel zákon, který je o něco lepší než řešení dosavadní. Například pozitivum je, že patnáctidenní lhůta pro podání prohlášení už není jakousi dobrovolnou záležitostí, ale příslušný orgán má právo a povinnost téměř vyzvat toho, kdo lhůtu nedodrží, aby urychleně prohlášení dodal. To jsou věci, které jsou určitým pokrokem. Nicméně prošel úřad. Je to další úřad, řádově stomilionový úřad, který daňový poplatník bude muset platit, přičemž samozřejmě je

tady možnost jiná, daleko levnější, ta nebyla vyslyšena. Prošel úřad v řadě dalších úřadů, které jsou řádově s náklady kolem stamilionů korun. Jsou určité také zatěžující. Jsem docela zaražen, že ty strany, které tvrdí, že se chovají velmi ekonomicky a úsporně, úřad podpořily.

Výsledek je tak trošičku rozpačitý. Tak trošičku bezzubý. Hlavně že máme ten úřad. Ale je tak rozpačitý a tak bezzubý, že osobně jsem přesvědčen, že jej s klidným svědomím můžou podpořit i kolegyně a kolegové z hnutí ANO. Pan předseda Faltýnek, domnívám se, nám sdělí, že podpoří zákon.

Ale víte co? I malý pokrok je pokrokem. Pro nás, pro komunistický klub, nakonec pozitiva, která jsou, převážila. Celý klub jednotným hlasováním v závěrečném hlasování podpoří onen návrh zákona. A spíše jde o to, jestli se v dalších obdobích budeme snažit přece jenom dosáhnout toho, co jsme kdekterí inzerovali, že chceme, aby věci byly transparentnější. Že chceme, aby věci byly jasnější, aby politika byla nezávislejší. Aby politik byl nezávislejší při dodržení základních občanských práv. Nechci se dotýkat otázky vlastnických práv nebo práva vlastnit. Právo nakládat svým majetkem a tak podobně. Ale musí to být vyvážené tak, aby toto právo nepřekáželo komukoliv ve výkonu kvalitní veřejné služby. Veřejné služby takové, která je službou pro veřejnost, nikoliv službou sama sobě.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Ještě pan ministr zemědělství Marian Jurečka k hlasování. Jednu technickou, po něm pan předseda Faltýnek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Dobrý den, vážený pane předsedo, milé kolegyně, kolegové. Jenom chci k hlasování uvést, když jsem se dodatečně potom díval při hlasování o návrhu D2.1 a D2.2 Martina Plíška u pozměňovacího návrhu, pokud jde o omezení podnikání veřejného funkcionáře, jsem hlasoval pro. Na sjetině jsem měl, že jsem se zdržel. Nezpochybňuji toto hlasování, ale pro stenozáznam to uvádím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane předsedající. K té poznámce kolegy Pavla Kováčka jenom já poznámku. Haló noviny. Haló, haló.

Přátelé, prosím vás, chtěl bych v první řadě poděkovat za to, že aspoň částečně zvítězil zdravý selský rozum a většinově jsme nepodpořili to, že člen vlády nesmí vlastnit majetek. Za to bych vám chtěl moc poděkovat a děkuji.

Pokud se týká ostatních záležitostí, my jsme se o tom bavili, radili v našem poslaneckém klubu a v podstatě se domníváme, že je proti základním principům právního státu přijímat zákony, které mají regulovat chování pouze jednoho člověka. Chtěli jsme zákon, který zamezí skutečnému střetu zájmu politiků bez ohledu na

jejich jména. Bohužel, to se nestalo. Potvrdil to na svém Twitteru předseda ODS Petr Fiala. S dovolením bych přečetl jeho stanovisko. "Zákon o střetu zájmů řeší hlavně střet zájmů Andreje Babiše. Není důvod to nepřiznat. Zákon o jednom člověku není ideální, přesto je potřebný."

Z tohoto důvodu, ne z tohoto důvodu, že to říká předseda ODS Petr Fiala, ale z toho důvodu toho principu jsme se dohodli, že většinově nepodpoříme konečnou verzi tohoto zákona.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Faltýnkovi. Ještě než přejdeme k závěrečnému hlasování, přivolám naše kolegy z předsálí.

Přečtu omluvy. Od 15 hodin dnes se omlouvá pan poslanec Snopek z důvodu účasti na zahraniční cestě. Od 14.30 do 16.15 se omlouvá paní poslankyně Radka Maxová z osobních důvodů, pan poslanec Rom Kostřica se omlouvá dnes mezi 12. a 19. hodinou z pracovních důvodů. Paní poslankyně Miroslava Vostrá se omlouvá dnes od 13 hodin z důvodu jednání v kraji. Dále pan poslanec Leo Luzar se omlouvá dnes od 17 hodin z osobních důvodů. Pan poslanec Rom Kostřica se omlouvá od 12 hodin z pracovních důvodů a pan poslanec Karel Augustin Andrle Saylor se omlouvá mezi 11. a 19. hodinou z důvodu jednání ve volebním kraji.

Nejprve vás všechny odhlašuji a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. Omlouvám se, ale ještě poprosím pana zpravodaje, nebo budu chtít jeho stanovisko.

Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 564, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Stanovisko pana zpravodaje? (Ústavněprávní výbor doporučuje.) Stanovisko pana ministra? (I já doporučuji.)

Zahajuji hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 187. Přihlášeno je 182 poslankyň a poslanců, pro 135, proti 39. Návrh zákona byl přijat a já konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministru i panu zpravodaji za vzornou spolupráci a předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Budeme pokračovat dalšími body, které máme zařazené na jednání. Prvním bodem je

155.

**Návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdík a Františka Laudáta
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb.,
o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 838/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 838/1.

Prosím, aby předložený návrh uvedla zástupkyně navrhovatelů poslankyně Věra Kovářová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, předložená novela je jednoduchá a řeší závažný problém. To je mimochodem důvod, proč jsme s kolegy Gazdíkem a Laudátem požádali o její projednání v režimu § 90 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, tedy o schválení již v prvním čtení. Ten závažný problém spočívá v tom, že v důsledku poslední novely zákona o pozemních komunikacích číslo 268/2015 Sb. není možné ukládat infrastrukturu v zásadě do jiných než místních komunikací. Důsledky si jistě dovedete představit. Představit si je, a to mě těší, dovedla také vláda, která s tímto návrhem vyslovila souhlas. Ohlasy na zmíněnou novelu z terénu se totiž možná dostaly až k ní.

Dovolu mi citovat z e-mailů jedné paní starostky, která mě v této věci oslovila. Cituji: "Novela tohoto zákona číslo 268/2015 zkomplikovala život mnoha obcím, neboť neumožňuje uložení kanalizačního řádu do tělesa komunikace kromě místních komunikací. Vzhledem k tomu, že většinu obcí logicky protínají silnice státní i krajské, jedná se o vyložený paskvil, neboť kanalizační systémy musí být propojeny a jaksi minout tyto komunikace vyššího řádu prostě nelze. Naše obec podala žádost o dotaci na výstavbu kanalizace do Státního fondu životního prostředí a připravujeme se na tuto stavbu se vším všudy. Narazili jsme ovšem na záporné stanovisko našeho krajského úřadu ve věci povolení zvláštního užívání právě státní silnice I/11 z uvedených důvodů. Prosím, prosím, prosím, postarejte se, ať nemáme zablokovanou možnost realizace této stavby nejen u nás, ale všude jinde."

A já se k prosbě paní starostky připojuji. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Jaroslav Foldyna. Již přibíhá. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Omlouvám se za nedochvilnost. Poslouchal jsem to v kuloárech.

Myslím si, že to, co jsme si vyslechli, bylo dostačující k tomu, abychom mohli přistoupit k projednávání tohoto bodu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a požádám vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů.

Otevírám obecnou rozpravu. Eviduji dvě faktické poznámky. První má pan poslanec Šarapatka, pan poslanec Adamec. (Poslanec Šarapatka nepřichází k mikrofonu.) V tom případě řádně přihlášený pan poslanec Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já možná jen aby bylo všem úplně jasno, o co jde. Toto nedorozumění, které se bohužel dostalo do zákona, který byl schválen, dle mých informací vzniklo v Senátu špatným přečíslováním odstavců a je to opravdu taková hloupost neuvěřitelného kalibru. Zkušenosti z řady obcí, kde se dostaly do tohoto konfliktu právě buď s krajem, nebo se státem, nasvědčují tomu, že je to potřeba co nejdříve zlikvidovat. Nebyl to nikdy záměr předkladatelů. To říkám zcela dopředu. Prostě vzniklo to omylem špatným přepisem a já bych vás všechny moc prosil, abychom to dnes ve zkráceném řízení v devadesátce, podle § 90, schválili, protože skutečně je to problém, který je potřeba neprodleně odstranit.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táží se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím obecnou rozpravu. Táží se paní navrhovatelky nebo pana zpravodaje, zda v této fázi chcete závěrečné slovo. Není tomu tak.

Vzhledem k tomu, že nebyla podána námitka, nyní rozhodneme podle 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 838 tak, aby s ní mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

Eviduji vaši žádost o odhlášení, já vás tedy odhlásím a požádám vás o opětovné přihlášení. Návrh usnesení jsem přednesl, předpokládám, že ho nemusím opakovat. Víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 188. Přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců. Pro návrh 156, proti nikdo. Tento návrh byl schválen.

Já tedy zahajuji podrobnou rozpravu a táží se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Ani nyní nikoho nevidím, v tom případě končím podrobnou rozpravu. Táží se pana zpravodaje a paní navrhovatelky, zda si chcete vzít závěrečná slova v této fázi. Není tomu tak. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdika a Františka Laudáta na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 838."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 189, přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro návrh 160, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Končím jeho projednávání. Děkuji paní navrhovatelce i panu zpravodaji.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

66.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 821/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, tento vládní návrh zákona obsahuje takové tři hlavní důležité body. Jedním je posílení prorodinných opatření, která spočívají v zavedení nové dávky nemocenského pojištění, a to dávky otcovské poporodní péče, kdy chceme zejména motivovat a podpořit otce k zapojení se do rané péče o dítě. Tato dávka bude poskytována otci dítěte po dobu jednoho týdne, nástup na dávku otcovské poporodní péče bude možný v období šesti týdnů ode dne narození dítěte a výše dávky je stejná jako dávka pro matku v peněžitě pomoci v mateřství, a to 70 % denního vyměřovacího základu.

Další bod je návrh právní úpravy nemocenského členů jednotek sboru dobrovolných hasičů obce. Pokud vznikne v důsledku provádění záchranných nebo likvidačních prací dočasná pracovní neschopnost, případně je nařízena karanténa u pojištěnce, který je členem jednotky sboru dobrovolných hasičů obce, tak potom ta výše nemocenského za kalendářní den bude činit 100 % denního vyměřovacího základu. Jedná se zde o velice potřebné opatření, neboť vzhledem k povaze činnosti dobrovolných hasičů se ukazuje jako nezbytné v praxi přiblížit úroveň hmotného zabezpečení při dočasné pracovní neschopnosti i při karanténě hasičům profesionálním, protože v tuto chvíli ti dobrovolní hasiči nejsou pokryti vůbec nijak.

Poslední navrhovaná změna se týká zmírnění podmínek pro poskytování sirotčího důchodu, kde návrh umožní, aby návrh na sirotčí důchod vznikl i v případě, kdy zemřelý rodič získal jen krátkou dobu důchodového pojištění, a to proto, aby tomu osiřelému dítěti vznikl nárok na sirotčí důchod, který v tuto chvíli nevzniká. Nabytí účinnosti se předpokládá v průběhu roku 2017.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní ministryně, a prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení poslankyň Gabriela Pecková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dobré poledne, pane předsedající, páni ministři, pane premiére, dámy a pánové. Jak tady paní ministryně uvedla, tento návrh má víceméně tři oddíly spolu ne zcela související. Co se týče té otcovské dovolené, v dnešní praxi může otec čerpat rodičovskou dovolenou maximálně do věku tří let dítěte, pokud chce ale o narozené dítě pečovat společně s matkou, nemá nárok na žádnou finanční podporu ze systému sociálního zabezpečení. Takže tady se uvažuje možná i po vzoru některých jiných států o zavedení té tzv. otcovské. Jednalo by se o dávku vyplácenou, jak už zaznělo, z nemocenského pojištění, a to ve výši 70 %. Já jsem si tak mapovala, jak je to v jiných zemích, kde je tato otcovská poskytována, přiznávána. Je to opravdu veliké rozmezí šíře, od např. Japonska, kde je to téměř jeden rok, až po státy, kde to činí jeden dva dny. Samozřejmě i ta výše procentuální se velmi liší.

Samozřejmě že v dnešní době krize rodiny je každé opatření, které upevní rodinné vazby, vítáno, nicméně nejsem úplně přesvědčena, že zrovna tato cesta povede k úspěchu, nota bene nebude to samozřejmě zadarmo. Předpokládá se, že celkové výdaje na otcovskou se promítnou do státního rozpočtu ve výši 630 milionů, finanční dopad do výběru zdravotního pojištění pak ve výši 72 milionů a nějaké náklady samozřejmě se předpokládají také na administraci na straně České správy sociálního zabezpečení.

Pak je tady ta další část, kdy se jedná o to, aby členům jednotek sboru dobrovolných hasičů v případě, že dojde ke zranění při zásahu, byla vyplácena nemocenská v plné výši. To si myslím vzhledem k tomu, že oni nasazují život a snaží se – je to tedy pomáhající záležitost, myslím, že o tom se dá dále diskutovat. Pochopitelně jinak určitě budou vidět tuto záležitost zaměstnavatelé, kteří vlastně už dnes jsou povinni poskytnout těmto dobrovolným hasičům volno v případě cvičení, zásahu apod.

Co se týče poslední části, těch sirotčích důchodů, tam nějaké změkčení samozřejmě je možné. On v podstatě ten dopad do rozpočtu, jestli bude dítěti přiznán sirotčí důchod, anebo jestli se dostane do obtížné sociální situace a budou mu přiznány jiné dávky, víceméně v součtu to asi příliš velký rozdíl nebude. Přesto se považuje, že náklad bude asi 200 milionů korun ročně. S tím samozřejmě budou spojeny i nějaké administrativní náklady přibližně ve výši 2 milionů korun.

Takže to by bylo za mě asi všechno. Jinak bych doporučila návrh posunout do druhého čtení. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, kde eviduji dvě řádné přihlášky a faktickou poznámku pana poslance Janulíka. Ale faktickou poznámkou můžeme reagovat pouze na probíhající rozpravu. Já se omlouvám, ale nejprve musím rozpravu řádně otevřít, a teprve potom na ni můžete reagovat.

Požádám tedy pana poslance Opálku, aby vystoupil v obecné rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, abychom stihli aspoň tento bod, tak velice stručně. Otcovská dovolená pro klub KSČM není žádný problém. V podstatě když z 28 zemí Evropské unie 23 má tento režim, myslím si, že je správné, aby i v České republice byla otcovská dovolená, čili otcovská podpora poporodní péče schválena.

Co se týká dobrovolných hasičů, tam bych byl rád, kdyby Ministerstvo práce a sociálních věcí připravilo pro jednání výboru pozměňovací návrh, který si určitě někdo z nás rád osvojí, a to v tom smyslu, že těch 100 % se jedná ale od 15. dne nemoci. Je tam nula v karenční lhůtě a je tam 60 % placené zaměstnavatelem do toho 14. dne. Čili tady se dostáváme do situace, že ten hasič v zájmu veřejnosti zasahuje, zraní se nebo je nucen podstoupit nějakou karanténu, ale těch 14 dnů ještě není zajištěn. Já si myslím, že není problém zvolit režim, kdy v těchto případech bude platit nemocenskou od prvního dne Česká správa sociálního zabezpečení v míře 100 %. Dostane se na stejnou situaci, jako jsou ozbrojené složky, které to tak v podstatě mají.

Co se týká siroteků, samozřejmě jsou to krušné případy, protože vycházíme z toho, že každý rodič by se měl chovat zodpovědně, ale bohužel se zodpovědně nechová. Pokud zemře a nesplní ty limity, tak sirotek nemá nárok na sirotčí důchod. Ty limity jsou navrženy ale dnes už tak mírné, že se ani nejedná o sirotčí důchod, jako spíše o státní sociální podporu, protože tam stačí pojištění jeden rok za deset let v případě věku do 28 let, anebo dva roky v případě dvaceti let u 38letých. Tam samozřejmě s tím souhlasím. Ale možná by bylo lépe přemýšlet, jestli máme zatnout tu sekeru do důchodového pojištění, nebo zvolit v budoucnu systém státní sociální podpory.

Na závěr bych chtěl upozornit, že v důvodové zprávě se na řadě míst hovoří i o rozšíření okruhu osob pro nárok na ošetřovné, a to i o osoby, které nežijí s ošetřovanou osobou v domácnosti, ale v návrhu zákona v paragrafových zněních se tam k tomu nic nepromítlo. Chtěl bych tedy jen říci, že pokud při projednávání vláda tento čtvrtý krok odmítla, tak úředníci zapomněli z té důvodové zprávy zdůvodnění toho kroku vymazat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Dnes od 14.30 do 18.00 hodin z pracovních důvodů, z důvodu konání zastupitelstva města Slaný, se omlouvá pan poslanec Berkovec.

Nyní požádám s faktickou poznámkou pana poslance Janulíka. Prosím.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, mám na předkladatelku, nebo obě dámy takový dotaz, jak bude ten zákon řešit případ, že otec vyčerpá otcovskou dovolenou, ale pak za nějaký čas se prokáže, třeba z jeho popudu, že on vlastně biologickým otcem není. Těchto případů přibývá v podstatě bych řekl geometricky, protože spousta otců si nechává dělat DNA analýzy, protože nesou důkazní břemeno, nechtějí plnit tu výživovací povinnost, takže prokazují, že nejsou otci. Jestli tedy zákonodárce předjímá tuto poměrně častou a stále častější situaci. Jak se tedy na toho otce bude pohlížet, když vyčerpá tu

dovolenou, dostane ty peníze a za půl roku se zjistí, že vlastně vůbec žádným otcem není? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. To je zajímavá otázka.

Nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Klučka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Já nebudu pokračovat v problému biologického či nebiologického otce. Zastavím se u problému dobrovolných hasičů. Já chci sdělit kolegům a kolegyním, že ten problém už jsme měli v minulosti vyřešený, už byl v zákoně, fungovalo to. Škoda, že tady není Miroslav Kalousek, protože za jeho ministrování se to dostalo z toho zákona ven. Nejde o velký počet případů, protože taktika zásahu a ochranné pomůcky hasičů jsou na takové úrovni, že docela dobře chrání hasiče před riziky, které se při požáru vyskytnou. Jde ale o ojedinělé případy, které bývají ale často vážnější, než si myslíme.

Velmi prosím, aby se s tím doporučením, které tady dal kolega Opálka, pracovalo, protože tomu hasiči opravdu nepomůže, když to půjde od toho patnáctého dne. Pokud je možnost toto zpracovat, velmi se za to přimlouvám. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Chci se zeptat, paní poslankyně, hlásíte se s faktickou poznámkou, nebo jste řádně přihlášená? S faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Já si jen dovolím, dámy a pánové, jednu větu na repliku pana Janulíka. Ono je taky možné, že když ten tatínek v tom šestinedělí uvidí to svoje miminko, tak potom už žádné otcovství třeba zjišťovat nebude chtít, protože se do něho zamiluje na první pohled. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní řádně přihlášený do rozpravy pan poslanec Vilímec. Prosím. Omlouvám se, kolegyně a kolegové, ale žádám vás o ztišení.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, pan poslanec Janulík poukázal na jeden praktický problém tohoto návrhu. Jsou čtyři minuty do jedné hodiny, takže ty ambice dokončit projednávání v prvním čtení...

Nebudu opakovat, co tady zaznělo. Ten návrh skutečně předpokládá tři změny. První změnou je zavedení nové sociální dávky. Otcovská, nebo otcovská poporodní péče. Nezaznělo tady, že se to netýká pouze těch nově narozených dětí, ale že se to týká i případů převzetí dítěte do péče nahrazující péči rodičů. V tomto případě by tedy dítě nemělo v okamžiku převzetí péče být starší sedmi let. To tady zaznělo. Myslím, že to nezminila ani paní ministryně. Ta otcovská by měla platit po dobu jednoho týdne, nejvýše tedy těch 70 % denního vyměřovacího základu.

Položme si otázku faktického smyslu této dávky v oblasti nemocenského pojištění. Bylo tady hovořeno o tom, že je potřeba, aby otcové byli více zakomponováni do péče v tom raném stadiu věku dítěte. Budiž. Já jsem přesvědčen, že většina otců, pokud se chce podílet v těch prvních týdnech na péči o dítě, si vezme zákonně volno. O tom jsem přesvědčen. Ono obecně platí, a slýcháváme to tady z mnoha stran, že sociální systém u nás je příliš přebujelý, a teď uděláme novou dávku?

Já to nechci dávat do souvislosti s blížícími se krajskými volbami, to nechci, ale je třeba si také uvědomit, že to bude mít nějaké dopady do státního rozpočtu. Paní zpravodajka tady mluvila zhruba o částce asi 620 milionů. To je v případě, že by tu otcovskou využilo 70 % otců. V důvodové zprávě je také popsáno, kdyby to využilo 90 % otců, tak tam už by to bylo 800 milionů plus ztráta na zdravotním pojištění by byla asi 92 milionů. Když k tomu připočteme administrativní náklady s tím spojené, které jsou v prvním roce zavedení předpokládány ve výši 40,5 milionu na těch 30 milionů, a znamená to také navýšení počtu zaměstnanců České správy sociálního zabezpečení, tak se budeme blížit pomalu k jedné miliardě. V situaci, kdy se ekonomika dostane do jiného ekonomického cyklu, než je v současné době, a ona se dostane, ať bude vláda taková, nebo onaká, tak ta miliarda může výrazně zatěžovat státní rozpočet.

Nevím tedy, jestli paní ministryně dnes při tom jednání s panem ministrem Babišem byla úspěšná do té míry, že ta částka na to otcovské je zahrnuta do návrhu státního rozpočtu na příští rok 2017. Na to bych se chtěl zeptat paní ministryně.

Pokud se týká změkčování podmínek nároku na sirotčí důchod, tady budu – a je to většinou vzácné – souhlasit s panem poslancem Opálkou, protože je otázka, jestli to změkčování má jít do té podoby, jak je navrženo, a vlastně žádnou vazbu, téměř žádnou vazbu na důchodové pojištění, nemá. Téměř žádnou vazbu. Koneckonců tohoto názoru je i Česká správa sociálního zabezpečení i Ministerstvo financí.

Pokud se týká poslední věci, hasičů, jedná se samozřejmě o placení ne dobrovolných hasičů jako takových, ale pouze těch jednotek dobrovolných hasičů, pokud vyjedou na základě rozhodnutí operačního důstojníka hasičského záchranného sboru a při likvidaci havárie nebo požáru apod. se jim stane nějaká zdravotní újma a budou uznáni v rámci nemocenského. Takže tady myslím, že je namístě podpořit těch 100 %. Ale těch případů, kdy paní ministryně mluvila o tom, jak je to důležité, těch případů je asi deset ročně, takže částka, která by měla zatížit státní rozpočet, je 27 tisíc, aspoň tak je to tam popsáno. Ano, souhlasím s tím, nebo souhlasíme s tím, aby to tak bylo uzákoněno, ale ten dopad je maximálně v několika případech ročně.

Děkuji za pozornost. Jinak počítám, že bude probíhat debata na půdě výboru pro sociální politiku a že možná tento vládní návrh ještě bude opatřen nějakými dalšími pozměňovacími návrhy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní s faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Hnyková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Chtěla bych za Úsvit – Národní koalice podpořit tuto novelu zákona. Sama jsem doma v minulých měsících zažila, jaké to bylo, když syn zůstal se svou ženou po porodu, protože z porodnice pouštějí ty ženy po třech až čtyřech dnech, a není to jednoduché, když se potom žena má postarat o dítě a o domácnost. Myslím si, že to je zvýhodnění rodin, které se o děti starat chtějí, a já si myslím, že takové rodiny bychom podpořit měli. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Přesně tak, paní poslankyně, já také děkuji. Ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Heger. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych na margo poznámky paní kolegyně, která byla mojí předřečnicí, rád řekl, že TOP 09 a já sám podporujeme velmi intenzivně, aby se situace rodin zlepšila a aby se lépe staraly rodiny o své děti. Já osobně ovšem tento návrh nemohu podpořit, protože se domnívám, že v rámci péče o děti je takového prostoru, kde by těm dětem, zejména z chudších rodin, bylo potřeba pomoci, ať je to např. v dopravě do školy, nebo ať je to v nějakém kompenzování stravy ve škole apod., nebo v sociálních dávkách, že plošně šířené dávky ve stylu otcovské dovolené jsou opravdu zčásti vyhazováním peněz, které by ty slabší rodiny potřebovaly. V normálně situované rodině se slušným tatínkem si tatínek ze své dovolené zcela určitě udělá čas na to, aby s matkou mohl pár dní zůstat, pokud to ona nebo jejich dítě potřebují, a není potřeba to rozdávat plošně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji a táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím obecnou rozpravu. Táži se, zda si chcete vzít závěrečné slovo, paní zpravodajka a navrhovatelka. Není tomu tak.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 190. Přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro návrh 126, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Táži se, zda má někdo návrh k přikázání jiným výborům k projednání? Není tomu tak.

Vzhledem k tomu, že návrh nepadl, končím projednávání tohoto bodu, přerušuji jednání schůze do 14.30 hodin a za pět minut se sejdou členové organizačního výboru k dalšímu jednání. Já vám děkuji.

(Jednání přerušeno ve 13.05 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Vážené dámy, vážení pánové, je 14.30 a my budeme pokračovat v našem jednání. Dříve než zahájím bod, který je pevně zařazen, dovoluji mi načíst tyto omluvy. Od 15.30 do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Kádner, pan poslanec Junek se omlouvá od 14.30 z osobních důvodů, pan poslanec Herbert Pavera se omlouvá mezi 14.30 a půlnocí z důvodů zdravotních, pan poslanec Okamura se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, z dnešního dne od 14.30 do 16 hodin z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Zelienková, paní poslankyně Chalánková se omlouvá mezi 14.30 a 19. hodinou z osobních důvodů a paní poslankyně Válková se omlouvá z dnešního jednání od 14.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů. To byly omluvy.

Nyní přikročíme k projednávání bodu

54.

Vládní návrh zákona o evropských politických stranách a evropských politických nadacích a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 876/- první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych stručně uvedl návrh zákona o evropských politických stranách a evropských politických nadacích a o změně některých zákonů, který máte k dispozici jako sněmovní tisk 876.

Cílem předkládaného návrhu je adaptace českého právního řádu na nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1141/2014 a statusu o financování evropských politických stran a evropských politických nadací. Návrh zákona upravuje některé další dodatečné požadavky týkající se evropských politických stran a nadací v České republice v souvislosti s jejich stanovami a s registrací unijním Úřadem pro evropské politické strany a nadace. Návrh zákona řeší také například změnu právní formy evropské politické strany nebo nadace na spolek a změnu právní formy spolku na evropskou politickou nadaci.

Dále zákon upravuje součinnost Ministerstva vnitra s Úřadem pro evropské politické strany a nadace a určuje Ministerstvo financí jako vnitrostátní kontaktní místo, jehož prostřednictvím se Česká republika de facto stává kontaktní pro evropské úřady. Úřad pro evropské politické strany a evropské nadace a schvalující osoba

Evropského parlamentu se vzájemně informují o otázkách souvisejících s financováním, kontrolou a sankcemi ve věcech evropských politických stran a nadací.

Předmětem zákona a prováděného nařízení naopak není účast evropských politických stran ve volbách. Podle platných právních předpisů České republiky nemohou být evropské politické strany volebními subjekty a v tomto se v předkládaném návrhu nic nemění. Evropský právní status neopravňuje tyto strany k tomu, aby nominovaly kandidáty do vnitrostátních voleb či voleb do Evropského parlamentu, ani aby se účastnily kampaní k referendům. Udělení takového či podobného oprávnění zůstává v pravomoci členských států tak, jak je tomu doposud.

Předkládaný zákon nebude mít dopad na působnost tuzemského Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí, který jsme nedávno zřídili na základě zákona č. 421, tedy ten původní zákon z roku 1991 v rámci jeho novelizace.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady o statusu a financování evropských politických stran a politických nadací nabývá účinnosti 1. ledna 2017. Proto je k tomuto datu také navržena účinnost tohoto zákona.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Vladimír Koníček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, pan ministr řekl skoro všechno, co je obsahem toho zákona, protože on je opravdu na nějakých sedm stránek samotného textu. Já vám doporučuji, abyste propustili tento návrh do kontrolního výboru.

Jenom jako jedno téma k diskusi. My jsme zřídili, jak říkal pan ministr, novelou zákona č. 424 o politických stranách Úřad pro kontrolu politických stran a hnutí. Tak nevím, proč kontaktním místem má být Ministerstvo financí, když jsme na kontrolu politických stran zřídili nový úřad. O tom třeba určitě budeme ve výboru diskutovat.

Doporučuji propuštění.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které vidím přihlášku pana poslance Bendy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, dámy a pánové, já nebudu navrhovat s tím zákonem nic špatného dělat, protože vím, že s tím nic udělat nemůžeme, je to evropské nařízení, ale jenom chci poukázat na to, že to je přesně jeden z těch evropských nesmyslů, které se snaží uměle vytvořit něco jako evropský národ. Je to přesně ten postup, který bohužel volí Brusel, volí Evropský parlament a další, které mají stále pocit, že bude-li něco centralizovanější, že se jim podaří vytvořit něco jako evropský národ. Jak vidíme, vede to v podstatě

k absurdním výsledkům. Protože tady sice uznáme možnost existence evropských politických stran a evropských politických nadací, ale současně řekneme, že je to neoprávněje kandidovat u nás v žádných volbách, že musí být registrovány – a já s tímto postupem Ministerstva vnitra souhlasím – v České republice, aby tady mohly kandidovat.

Jenom jsem chtěl tuto Sněmovnu, aniž bychom mohli s tímto zákonem něco konkrétně udělat, abychom se vyvarovali případných sankcí, tak říct, že jsou to přesně ty omyly, kterými dneska Evropa jde a kde jenom moc nechápu, jak to, že je nedokážeme se alespoň pokoušet zastavit předem a vždycky nám sem přijdou už jenom v podobě "my je musíme schválit", když máme přece celou řadu prostředků, jakým způsobem vyjednávat na evropské úrovni, jakým způsobem se pokoušet právě proti těmto centralizačním snahám bojovat, protože snad všichni už pochopili, že pokusy o to zcentralizovat Evropu do Bruselu povedou jenom k dalším brexitům.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, tudíž obecnou rozpravu končím. Táži se pana ministra, zda má zájem o závěrečné slovo. Nemá. Pan zpravodaj také ne.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny navrhl přikázat předložený návrh k projednání kontrolnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak. Přistoupíme v tuto chvíli k hlasování. Dříve než hlasování zahájím, všechny vás odhlásím a poprosím, abyste se znovu zaregistrovali svými kartami.

V tuto chvíli zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, aby předložený návrh byl přikázán k projednání kontrolnímu výboru jako garančnímu výboru, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 191, přihlášeno 97 přítomných, pro 95. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání kontrolnímu výboru jako garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru či výborům k projednání? Není tomu tak. V tuto chvíli tedy konstatuji, že jsme prošli prvním čtením, a uzavírám projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

55.

Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a některé další zákony /sněmovní tisk 899/- prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych stručně uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony, tak jak je máte k dispozici jako sněmovní tisk 899. Cílem předkládaného návrhu je především úprava postupu při sběru podpisů na petici na podporu kandidáta, nezávislého kandidáta na pozici prezidenta České republiky, a to ve smyslu nálezu Ústavního soudu k prezidentské volbě, která se uskutečnila v roce 2013. Návrh na doporučení Ústavního soudu výrazně posiluje ověření autentické vůle projevu dané osoby, a to tak, že vedle daného jména je uvedeno i číslo občanského průkazu nebo cestovního dokladu, tedy pasu.

Kromě toho jsou v novele obsaženy změny, kterými se řeší některé nedostatky v právní úpravě voleb, které je vhodné nebo nutné napravit. V některých případech se jedná o právní úpravu, na jejíž problematičnost či nedostatečnost upozornily též soudy ve své judikatuře. Jde například o zakotvení volebního práva občanů EU s registrovaným přechodným pobytem v České republice ve volbách do zastupitelstev obcí, což je reakce právě na judikaturu správních soudů.

Zákon by měl nabýt účinnosti od 1. ledna 2017, aby se dotčené subjekty mohly se zákonem seznámit a aby se podle nich mohly konat volby pro prezidentskou volbu v roce 2018. Tedy s dostatečným předstihem před volbou samou.

Děkuji za pozornost.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsdkyně, dámy a pánové, jak už pan ministr uvedl, norma svým způsobem spěchá. Právě proto, že prezidentské volby budou zanedlouho a je podle zkušeností třeba upravit zákon, který jsme schvalovali v minulém období, právě proto, aby nevznikaly spory o to, jestli kandidát je skutečně kandidátem, protože má dostatek hlasů pod danou petici. Způsobů, jak to lze upravit, je jistě celá řada, ale k tomu se určitě dostaneme na jednání výborů.

Myslím, že tisk jako takový obsahuje ještě spoustu technických úprav, které vycházejí ze zkušeností ve volbách a zaslouží si pozornost výborů. Myslím, že můžeme určitě diskutovat i o věcech, které se týkají rozhodnutí soudů, která nutí naši legislativu k tomu, abychom upravili jiným způsobem otázku možnosti občana EU volit v komunálních volbách při neexistenci trvalého, resp. při neexistenci přechodného pobytu. To bude věc, které se budeme velmi poctivě věnovat, protože podle zásady a úmluv, ke kterým Česká republika přistoupila, občané EU na celém území Unie mají právo volit v komunálních volbách v případě, že mají zde bydliště. Nicméně toto právo se nevztahuje, a já bych byl pro to, aby se nevztahovalo ani v budoucnu, na neobčany EU, kteří u nás mají evropský pobyt.

My jsme tady v minulosti projednávali úmluvu o účasti cizinců na veřejném životě na místní úrovni. Byli jsme kritizováni tehdy jako Sněmovna veřejnou ochránkyní práv za to, že jsme odmítli rozšířit souhlas s úmluvou na ta místa, která by nás zavázala v tom, že cizinci – neobčané EU budou mít právo volit. My jsme tehdy

jejich možnost rozšíření práva odmítli. A já budu rád, když to tak zůstane dále, protože si myslím, že to není něco, co by prospělo České republice. Spíš si myslím, že by to v řadě míst, konkrétních lokalit, vyvolalo velké problémy a že podmínkou účasti ve volbách by mělo být státní občanství nebo občanství některého ze států EU. Protože o tom jsme rozhodli už vstupem do EU a tato věc už tedy na této úrovni platí, takže tady nejde o to, že bychom zaváděli cokoliv nového. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které evidují přihlášku pana poslance Radima Fialy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, volně navážu na kolegu Jeronýma Tejce a budu věcný.

Návrh úpravy zákona, který předložila vládní koalice, znamená vytvoření podmínek pro vznik islámských zón v našich městech a obcích. Jde o to, že máme spoustu občanů EU, kteří už dneska na základě různých relokací budou migrovat i po EU a budou se v budoucnu stěhovat. Přiznáváte volební právo v komunálních volbách pro cizince s přechodným pobytem na území České republiky. Zatím pouze pro cizince ze zemí EU. Zatím. Už víme, že pan ministr Dienstbier navrhoval, aby šlo o všechny cizince z celého světa. Vznik islámských zón v naší republice bude postupným procesem, ke kterému dnes děláte první krok. Tyto zóny nevzniknou hned, ale za několik let se začnou formovat v našich městech a obcích, kde se náš občan stane cizincem. Zde budou, jako v řadě měst Francie, Německa a dalších evropských států, chodit hlídky islámského práva šaría a v mešitách se bude hlásat islám, jehož části jsou prokazatelně neslučitelné s naším pojetím svobody a demokracie.

Vážené kolegyně, kolegové, berete na sebe velkou odpovědnost. Vznik těchto komunit bude znamenat také příchod teroru a násilí. Zkušenosti v tomto směru mluví jednoznačně. Naše hnutí Svoboda a přímá demokracie na nebezpečí takové situace upozorňuje opakovaně. Opakovaně zde ve Sněmovně na ně upozorňuje náš předseda Tomio Okamura i já. Zatím marně. Část z vás se bojí svých stranických šéfů, asi. Část z vás si říká, nějak to dopadne, proč si komplikovat život. Mohu vás ale ujistit, že občané této země tuto situaci vidí jinak. Je jasné, že svoboda a demokracie v Evropě čelí obrovskému nebezpečí. A čeká nás těžký zápas za tyto hodnoty.

Pokud vyjádříte souhlas s tímto návrhem zákona, s tímto rozšířením volebního práva v našich obcích a městech, tak na sebe berete obrovskou odpovědnost za bezpečnost našich občanů v této zemi.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan ministr vnitra. Poté pan poslanec Novotný. Prosím, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, musím se asi omluvit. Nevysvětlil jsem to do detailů při

svém úvodním slově. Prosím pěkně, nejedná se o nic nového než zavedení povinnosti, kterou jsme na sebe vzali při vstupu do EU. To znamená, jedná se čistě jenom o dva typy voleb, jsou to volby komunální a volby do Evropského parlamentu. A jedná se pouze a jenom pro občany členských států EU. Jedná se čistě a jenom o členy a občany těchto států. A je to z jednoho prostého důvodu. My jsme už v minulosti akceptovali jejich volební právo u těch, kteří měli trvalé bydliště na území České republiky. Právě správní soudy svou judikaturou toto stanovisko Ministerstva vnitra změnily a to stanovisko je v současné době, že to právo mají i lidé s tzv. přechodným pobytem, ale zdůrazňují, že se jedná pouze a jenom o občany členských států EU. Bylo to Ministerstvo vnitra, které se dlouhodobě brání tomu, aby tady mohli cizinci v České republice hlasovat. Jsme si vědomi toho, že by to mohlo znamenat například v pohraničí vytvoření různých enkláv a mohlo by to velmi výrazně ovlivnit veřejný život.

Chci jenom ubezpečit poslance a poslankyně, že toto je čistě jenom v tomto rozsahu. Dva typy voleb – volby do Evropského parlamentu, volby komunální. A jenom a jenom to, co jsme se zavázali při vstupových smlouvách pro občany členských států EU, i s přechodným pobytem nově.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s faktickou pana poslance Šarapatku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Šarapatka: Dobrý den, děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené dámy a pánové, domnívám se, že právo volit a být volen je privilegiem spojeným s občanstvím. A vzhledem k tomu, že nemáme žádné evropské občanství zatím, tak s tím nesouhlasím. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. S přednostním... Ano, pane poslanče. S přednostním právem... Dobrá. Jestli to panu poslanci Tejcovi nevadí, tak pojdte s faktickou, pane poslanče Novotný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Novotný: Ano, děkuji za slovo. Já jsem to změnil na technickou, protože asi bych se dlouho nedostal ke slovu.

Já tady v tom zákoně vidím dvě části. Jedna část se týká prezidentských voleb a druhá část se týká voleb vlastně lidí, kteří nemají občanství v naší republice. Proto navrhuji rozdělit tento zákon, zamítnout ho teď v prvním čtení a rozdělit ho na dvě části: na část, která by se týkala prezidentských voleb, a na část, která by se týkala toho ostatního. Protože já s tím mám velký problém. Samozřejmě. A nechci, aby tady v tuto chvíli měli možnost volit lidé, kteří nemají české občanství. Takže navrhuji zamítnutí v prvním čtení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Tak já děkuji. Ale pane poslanče, ještě jsou tady faktické poznámky. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Fiedlera s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Já zareaguji na to, co říkal pan ministr tady před chvílkou, že se to bude týkat pouze občanů zemí Evropské unie. Já když vidím, jak dneska členské státy Evropské unie udělují občanství různým osobám, jak dneska mají evidenci, resp. spíše neevidenci osob, které budou žádat u nich o azyl, kde jejich historie je velmi nejasná, tak mám velmi vážné obavy, že ani občanství zemí Evropské unie není zárukou toho, že se nám tady bude dít něco, co my nechceme. To je jeden zásadní fakt.

Neustále tady přijímáme normy Evropské unie a já už jsem několikrát zaregistroval, že když určité státy něco nepřijaly, tak se vlastně vůbec nic nestalo. Tak já si myslím, že tady máme krásnou možnost tohle také aplikovat, a se připojuji k tomu návrhu na zamítnutí v prvním čtení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano. Nyní prosím, aby se s faktickými připravili Zdeněk Soukup a po něm pan poslanec Holík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, já jsem v podstatě chtěl mluvit o tom samém, o čem kolega Fiedler. Já bych chtěl upozornit na to, že máme-li věřit tomu, o čem se nás tady včera snažil přesvědčit premiér Sobotka, tak my v podstatě nebudeme tak vstřícní k přijímání cizinců u nás. Dá se předpokládat, že při udělování trvalého občanství, nebo při udělování občanství třeba v některých zemích na západ od nás budou postupovat podle trošku jiných kritérií než my.

Takže já se připojuji k těm, kteří v podstatě nesouhlasí s tímto paragrafem v té novele. Nicméně nemyslím si, že je třeba zamítat to v prvním čtení, myslím si, že je možné upravit to pozměňovacím návrhem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Holíka, připraví se pan poslanec Lank. Všechno faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Takže vážená paní předsedající, vážení kolegové, nevím proč, ale nějak se mi vybavila pohádka O Smolíčkovi. Jen dva prstíčky, jen co se ohřejeme... Protože pokud budeme a dáme tuto možnost volit i jiným lidem, než jsou občané České republiky, tak to budou ty první pootevřené dveře. A pak se budou roztahovat dál a dál. A z toho důvodu chci říct, že nebudu s tímto souhlasit.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní prosím pana poslance Lanka také s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo a hezké odpoledne. Já jsem původně chtěl vystoupit řádně, ale ono tady ty podstatné věci v podstatě už zazněly. Takže budu velice stručný. Já k tomu tolik času nepotřebuji.

Já si myslím a jsem o tom bytostně přesvědčen, že právo volit a být volen je prostě spojeno s tím, že má ten dotyčný občanství toho státu, kde chce kandidovat nebo kde chce případně volit. Takhle to podle mého názoru v demokratické společnosti má být. A já bych byl rád, kdyby to tak i zůstalo. Já rozumím argumentu, že se jedná jenom o občany Evropské unie. No ale co si budeme povídat, když se podíváte, co se nám v zahraničí děje, tak oni jaksí i občané Evropské unie – to není záruka, to taky dokážou být pěkní miláčkové v uvozovkách. A jestliže se jedná o pouze dva typy voleb, tak já se bojím, že zatím se jedná o dva typy voleb. A bojím se toho, že tohle je začátek takové té krásné známé salámové metody.

Návrh na zamítnutí zákona už tady padl, nebudu to tady znova nutně opakovat, jenom ho jednoznačně podporuji. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, děkuji. Nyní prosím s faktickou paní poslankyni Hnykovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Dobré odpoledne. Pane ministře, vy jste řekl, že tuto novelu předkládáte na základě toho, že jsme se tím zavázali při vstupu do Evropské unie. Ale ona se ta Evropská unie změnila. Podívejte, vystoupila Velká Británie a ty podmínky, které jsou nyní v Evropě, jsou úplně jiné než za těch, do kterých jsme tam my vstupovali.

Já navrhuji a podporuji, aby se tento návrh zamítl. A už s tou novelou v této podobě sem nechod'te! (Důrazný a hlasitý rozkaz.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu s faktickou poznámkou paní poslankyni Lorencovou. Já poprosím sněmovnu o klid.

Poslankyně Jana Lorencová: Dobrý den, kolegyně, kolegové, paní předsedající. Já bych chtěla jenom velmi stručně podotknout, jestli jste si všimli – nebo spíš se zeptat, jestli jste si všimli, jak krůček po krůčku ustupujeme. Jak co krok, tak to krok zpátky. A my podléháme tlakům, kterým myslím podléhat nesmíme. Vzpamatujme se, řekněme kategoricky ne! To prostě nemůže projít přece. Takové návrhy nemůžeme připustit. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s faktickou paní poslance Farského. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych zvláště obchodníkům se strachem, kteří na tom stavějí svoji politickou kariéru, chtěl doporučit, aby také se dívali na fakta. A ta jsou ta, že i když ten zákon nepřijmeme, tak se vůbec nic nezmění. Ani jeho přijetím se nerozšíří žádné pravomoci. Je to ve směrnici, je to praxe, která tady už dávno funguje, a tento zákon to jenom upřesňuje a vkládá do českého právního řádu. Takže to bych chtěl vyřídit

těm, kteří stavějí svoji kampaň a svoji politickou kariéru na tom, že straší lidi, a snaží se tím vydobýt politické body. Prosím respektujte fakta a čtěte předlohy, než se k nim vyjádříte. Děkuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji. A nyní eviduji tři faktické poznámky. S první prosím k mikrofonu pana poslance Fiedlera, připraví se pan poslanec Černocho a po něm pan poslanec Tejc. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Na to prostě musím zareagovat. To se nedá. Obchodníci se strachem. My nemluvíme o tom, že to nebezpečí nám tady hrozí dnes, zítra nebo za měsíc. My mluvíme o tom, že jsme dneska v letargii, před kterou byly ty země jako Francie a Anglie a jiné podobné, kde dneska mají problémy, že byly v této letargii před dvaceti lety. A byly v klidu a nic se neděje. A my neobchodujeme se strachem. My jenom říkáme svoji vizi, kterou máme, našťáště, možnost vidět, kam to může, já říkám – může – já neříkám, že to tak musí být – ale může dojít. A vidíme, že to tak docházelo. A mou povinností je hájit zájmy toho, co si myslí většina občanů České republiky. Proto si za tím, co tady zaznělo i od mých kolegů některých, kteří mají stejný názor, stojím. Nejde o žádný obchod se strachem, jde o hlubokou úvahu do budoucna.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Černocho, připraví se pan poslanec Tejc. Všechno faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Černocho: Hezké odpoledne, dámy a pánové, opravdu nejde o obchod se strachem ani vytváření si politických bodů. Je to o zodpovědnosti. A stačí se podívat do evropských zemí, jako je například Francie nebo další evropské země, jak se ta situace vyvíjí tam. Zase není to o tom, že by se změnilo něco zítra nebo za týden, ale za rok, za dva, za pět už se ty věci měnit můžou. To je ten důvod, proč celý Úsvit odmítá tento návrh zákona a podporujeme návrh na zamítnutí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní pan poslanec Tejc stahuje faktickou, hlásí se normálně. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Dámy a pánové, děkuji. Já jsem už téměř nevydržel a musel jsem se také přihlásit s faktickou poznámkou, protože kdybych tak učinil na začátku a nedal přednost kolegům, tak jsem zabránil asi šest nebo možná sedmi z devíti úplně zbytečných vystoupení, která vycházejí z neznalosti věci.

Chtěl jsem kolegyně a kolegy poprosit, aby nenechali neznalost cloumat jejich majestátem, protože oni tady bojují proti něčemu, co tady není navrženo, co tady není prosazeno, anebo proti něčemu, co už je tady od roku 2004 a co nemůžeme změnit. Já ani kolega Chovanec jsme nedohodli s Evropskou unií a s ostatními státy to, že bude mít občan Evropské unie, který má trvalý pobyt v daném místě, možnost volit v komunálních volbách nebo ve volbách do Evropského parlamentu. Pokud si chcete

stěžovat, a mně se také to ustanovení nelíbí, tak si prosím stěžujte u těch, kteří tyto podmínky vyjednali, resp. kteří přivedli zemi do Evropské unie. Protože toto pravidlo platí ve všech státech a my si nemůžeme vybrat jinou alternativu, než buď v Unii být s tímto ustanovením, nebo bez něj. To si myslím, že je v tuto chvíli jasné.

Druhá věc. Hrozí se tady, že snad ten návrh mění to, že by lidé mohli, pokud budou mít členství jiného státu než státu Evropské unie, například imigranti, azylanti, pokud by tady měli trvalé bydliště, měli mít možnost volit. Nebudou mít tu možnost, ať už schválíme ten zákon v této, nebo v upravené podobě, protože to bychom museli přistoupit na úmluvu, kterou podepsaly státy Rady Evropy, Úmluvu o účasti cizinců na veřejném životě na místní úrovni, a to ke všem bodům A, B a C. Česká republika vyslovila výhradu k bodům B a C. My jsme v této věci neratifikovali tuto úmluvu. Tento parlament, tak jak jsme tady seděli, jsme před několika měsíci hlasovali a přes výzvy veřejné ochránčyně práv, abychom umožnili cizincům třetích států hlasovat v komunálních volbách, jsme tak neučinili. My jsme to odmítli. A ten zákon, který tady je, který je předložen, na tom nic nemůže změnit.

Ta jediná změna, která tam je, respektive to, co vy odmítáte, už tam je od doby, kdy ten zákon v roce 2001 vznikl, a od doby, kdy jsme vstoupili do Evropské unie. Jediné, co se na něm mění, je, že na základě rozhodnutí Krajského soudu v mém milém Brně se soudy shodují na výkladu, že nelze za pobyt trvalý u cizince, člena státu Evropské unie, občana státu Evropské unie, odmítat jeho přihlášení k přechodnému pobytu. To je věc, o které jsem už na začátku hovořil, že to je věc, o které se chceme bavit na úrovni výboru. Já se také nekloním k výkladu soudu. Myslím si, že jsou jiné cesty, jak naplnit mezinárodní úmluvy, kterými jsme vázáni, a nerozšiřovat to. Nicméně bránil bych se tomu, abychom zamítli zákon jako celek. Pojďme diskutovat o tom § 4, který nic nenavrhuje, rozšíření práva volit cizincům ze třetích zemí, nicméně pojďme o něm diskutovat, jestli je správně formulovaný.

Ale pokud zákon bude zamítnut, tak směřujeme k podobné blamáži, kterou teď prožívá Rakousko v případě prezidentských voleb, protože pokud by opětovně došlo k tomu, že budou zpochybňovány petice a platnost hlasů na jednotlivých peticích, tak se dostaneme do situace, že někteří z kandidátů nebudou moci se volby zúčastnit, budou-li mít třeba 50 nebo 51 tisíc podpisů, tisíc podpisů z toho nebude uznáno podle toho systému, tak jak tady byl v minulosti nastaven. Oni podají žádost o přezkum soudu, Nejvyššího správního soudu, Ústavního soudu, ty budou konstatovat, že přestože parlament v minulosti upozornily na problémy se zákonem, nic nezměnil, a v tu chvíli velmi pravděpodobně na základě těch informací a znalostí, které mám, mohou rozhodnout o zrušení nebo odložení konání prezidentských voleb.

Myslím, že to, co se děje v Rakousku by mělo být varováním, a proto si myslím, že není teď správné zamítat návrh jako celek. Propustit ho do druhého čtení a bavit se o těch konkrétních věcech. Ale prosím, nestrašte něčím, co se nenavrhuje. Já chápu, že pro řadu lidí je to nesrozumitelné. Každý máme svou práci. Ne všichni máme čas se těmi věcmi zabývat dopodrobna, tomu rozumím, ale dělejme to aspoň my, kteří jsme za to placeni ve Sněmovně. A pokud k něčemu vystupujeme, tak si ty informace ověřme, přečtěme si důvodovou zprávu, má několik desítek stránek.

A to prosím neberte tak, že bych chtěl kohokoliv tady dehonestovat, ale naopak prosím, abychom se zabývali věcně tím problémem, na který máme všichni stejný názor. Ani já, ani kolega Chovanec, ani kolegové z KDU-ČSL, ani kolegové z Úsvitu nechtějí, aby tady vznikaly muslimské komunity, aby tady azylanti, migranti a kdokoliv z třetích zemí, například z Afriky, pokud zde získá trvalý pobyt nebo přechodný pobyt, mohl volit. Nic takového nikdo nenavrhuje a nic takového v tom zákoně není. Samozřejmě mohu bojovat proti něčemu, co řeknu, že v zákoně je, a pak se proti tomu vymezit, ale tohle podle mého názoru není korektní a není to správné. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Eviduji tři faktické poznámky. S první prosím k mikrofonu pana poslance Kalouska, připraví se paní poslankyně Lorencová, poté pan poslanec Lank. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dovolte mi vašim prostřednictvím otázku na pana poslance Tejce.

On vyzval oponenty, aby si stěžovali na ty, kteří přivedli naši zemi do Evropské unie. Rád bych připomněl, že naši zemi do Evropské unie přivedli občané v referendu v roce 2004, a hrdě se hlásím k tomu, že jako jeden z hlasujících pro jsem byl jeden z těch, kteří přivedli naši zemi do Evropské unie. Ocenil bych tedy, kdyby pan poslanec Tejc řekl: "Stěžujte si u mne, který jsem hlasoval pro a přivedl jsem zemi do Evropské unie, nebo stěžujte si u těch, kteří hlasovali pro, protože já jsem hlasoval proti." To vyjádření, tak jak pronesl, bylo mimořádně alibistické, mně se nelíbilo. Prosím pana poslance Tejce, zda by to nemohl upřesnit.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu paní poslankyni Lorencovou s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Lorencová: Já bych jenom doplnila to, s čím jsem začala před chvílí. Jsme ujišťování neustále, že vlastně se o nic velkého nejedná a že se v podstatě nic nezmění, pokud ten zákon přijmeme. Tak proč o něm jednáme? Nechápu.

A druhá poznámka. Pokud ho nepřijmeme, tak se něco strašného stane. Co se stane? Jestliže je to takhle formulováno, tak se chováme jako Turci. To je, jestli nezvednete ruku, jestli neodhlasujete, tak prostě se něco stane, s čím jsme nepočítali, nebo s čím počítejte. To přece nejde.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Prosím s faktickou pana poslance Lanka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo ještě jednou. Vážené kolegyně, vážení kolegové, omlouvám se, ale já musím zareagovat na to, co tady zaznělo. Tady opět zaznělo, že my tady strašíme lidi, sbíráme politické body na tom, že varujeme před

riziky migrace, terorismu, islámských radikálů. Víte, ono obecně řečeno – říkám obecně – je úsměvné, když to často slyšíte z úst lidí, kteří říkají vzápětí, že bát se máme Ruska a Číny. To není strašení a sbírání politických bodů? Nechci to nijak podceňovat, v žádném případě. Jak my, tak vy upozorňujete zkrátka na reálná rizika. Podle mého názoru je tady ale jeden podstatný rozdíl. Já jsem přesvědčen o tom, že kvůli Rusku nebo Číně tady v dohledné době pravděpodobně lidé umírat nebudou. Můžete říct o islámských radikálech to samé? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Já bych možná měl dotaz na pana poslance Lanka, jak tento zákon souvisí s islámskými radikály a s tím, jestli jim umožníme, nebo neumožníme vstup na naše území. Já patřím k těm, kteří velmi tvrdě odolávají názoru, že bychom zde měli přijímat nelegální imigranty, a chtěl bych vědět, jak ten zákon s tím souvisí. Vy tady řeknete, že bojujete proti něčemu, a proto je potřeba zákon zamítnout. Ale ten zákon s tím vůbec nesouvisí. Takže já jen prosím, abychom se věnovali věcně tomu problému. Pokud tady byl návrh v minulosti, a objevil se od pana ministra Dienstbiera, že je třeba, abychom umožnili volit cizincům v komunálních volbách ze třetích zemí, tak my jsme ho tady většinově odmítali a odmítáme. Já věřím, že tato Sněmovna jej nikdy nepřijme. Ale prosím, nesměšujme dvě věci, to znamená boj, který vedeme na úrovni Evropské unie proto, aby nám např. nebyly vnuceny kvóty, a tento zákon, který s tím vůbec, ale vůbec nesouvisí.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní s přednostním právem ministr vnitra. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, i já jsem hlasoval pro vstup do Evropské unie a nemyslím si, že by někdo měl podezřívát sociální demokracii z toho, že bychom nebyli proevropští v této věci. Na druhou stranu jsme v minulosti mnohokrát odmítli pokusy, aby cizinci ze třetích zemí měli volební právo, protože pro mě je zásadní, že integrační proces u cizince z třetích zemí končí získáním občanství a s tím spojeným právem volit. Tak to prostě má být z mého pohledu.

Tady jsme v jiné situaci. Máme tady Lisabonskou smlouvu, komunitární právo se stalo právem nadřazeným při vstupu do Evropské unie. A znovu připomínám, tady se jedná čistě a jenom o dva typy voleb – volby komunální, volby do Evropského parlamentu pro občany Evropské unie, a to i s přechodným pobytem. To, že teď doplňujeme ten přechodný pobyt, je na základě judikatury českých soudů.

Prioritou tohoto zákona, této novely, této změny je, abychom dořešili volbu prezidenta pro příští volební období. Ta debata o tom byla velmi dlouhá. Některé varianty, které jsme brali v potaz, byla i změna Ústavy a nakonec při té odborné debatě předtím, než vláda rozhodovala, i na vládě samotné i po debatě se členy ústavněprávního výboru, např. tady s Jeronýmem Tejcem, se došlo k názoru, že

změna Ústavy není proveditelná, a vydali jsme se touto cestou. Touto cestou znamená, že vedle podpisu bude přidán i identifikační znak pro to, aby prezidentská volba byla zjevná a především byl zjevný projev vůle dané osoby, že podporuje daného prezidentského kandidáta. Vedle toho se tam novelizuje pouze a jenom ta jedna jediná věc, že cizinci z evropských zemí, které jsou součástí Evropské unie, i s přechodným pobytem – a znovu zdůrazňuji, na základě judikatury českých soudů – mají volební právo ve dvou typech voleb. Jsou to lidé žijící na území České republiky, kteří tu mají přechodný nebo trvalý pobyt, tedy Slováci, Němci, Rakušané a další lidé. Takto zní ta připravená novela. Nic jiného v tom nehledejte. Já bych toto nesměšoval s protiuprchlickou rétorikou, případně s těmito opatřeními. Toho se to naprosto netýká.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane ministře. Eviduji dvě faktické poznámky, s první prosím k mikrofonu pana poslance Gabala, připraví se pan poslanec Schwarz. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, paní předsedající. Já se snažím propojit agendu těch obav. Tak si říkám, kolik kolegové znají konvertitů k islámu mezi slovenskými studenty třeba na Univerzitě Karlově, vašim prostřednictvím. Já považuji za privilegium, že můžeme nechat volit slovenské zdravotní sestry nebo pracovníky Volkswagenu, kteří nám pomáhají ve Škodovce nebo v Jablonci a jinde. 80 % našeho exportu míří do Evropské unie, ty firmy tady jsou, ti lidé tady pracují a samozřejmě jejich právo volit do Evropského parlamentu je prostě jejich právo. A vy jim ho chcete upírat? To jsou Evropané jako my. A jejich chuť volit do naší komunální politiky, no to nevím, tu neznám. Pokud by ji měli, tak já jim budu tleskat a budu je podporovat a tlačit, ať volí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a prosím s faktickou poznámkou pana poslance Schwarze, připraví se pan poslanec Kalousek, po něm pan poslanec Benešik.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobré odpoledne, paní místopředsedkyně. Já bych rád využil, jestli mě pan ministr vnímá, z hlediska teď jenom praxe – já tomu rozumím, ten zákon tady je dlouho a nemá to opravdu s islámem nic společného, a kdyby náš soud, nějaký soud nerozhodl, že by chtěl zařadit i lidi s přechodným pobytem, tak bychom se o tom prostě vůbec nebavili. To je jedna z věcí.

Ale mě teď zajímá a zaráží mě, jak je možné, že u nás soud rozhodl, že máme zařadit lidi, o kterých se bavíme, aby měli také v komunálních a evropských volbách do parlamentu možnost hlasovat na našem území, ale my neznáme... Naše právo, nezlobte se, já si pamatuji deset let zpátky, že to bylo zrušeno – u nás se dneska už přechodný pobyt vůbec neeviduje, nikde, v žádných evidencích. Tak já jsem rád, že to pustíme do výboru a že by mi to tam ministerští vysvětlili. To by mě strašně zajímalo. Já to nevím, poprosil bych pana ministra. Já přechodný pobyt prostě už několik let neznám. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano. Nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Kalouska, po něm s faktickou pan poslanec Benešik. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Moc se omlouvám, nechci být hnidopich, ale jsou některá statistická data, která je potřeba upřesnit. Pan poslanec Gabal řekl, že 80 % našeho exportu míří do Evropské unie. 80 % musíme vyvézt kamkoli, jsme-li na plné produkční křivce potenciálu, protože jenom 20 % je schopen absorbovat náš trh. 60, nikoliv 80 % vyvážíme do Evropské unie. Asi je dobře, abychom si byli těchto čísel vědomi. A v jejich kontextu si také dovolím poznamenat, že export do Ruské federaci k těm 60 % do Evropské unie činí 1,8 %.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, děkuji. A nyní prosím s faktickou pana poslance Benešika. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešik: Děkuji na slovo. Milé kolegyně, vážení kolegové, milá vládo, já si myslím, že se trochu točíme v kruhu a že si pleteme pojmy s dojmy. Volební právo občanů Evropské unie, to znamená včetně českých občanů v zahraničí, v členských státech Evropské unie, pro komunální volby a pro evropské volby tady je od vstupu do Unie roku 2004. My nezavádíme absolutně nic nového. Jestli jsem to správně pochopil, tak tuto předlohu vyvolala potřeba upřesnit si některé pojmy, které jsou podle verdiktu soudu v té současné úpravě, která tady platí už spoustu let, nebo ty pojmy nejsou vyjasněny, zejména pojem, kdo je to rezident, trvalý pobyt, přechodný pobyt.

Proto prosím, přestaňme diskutovat, propusťme tuto předlohu do výborů, kde se o tomto budeme bavit. Já tedy za klub KDU-ČSL říkám, že pokud by výsledný produkt měl jít nad rámec toho, co máme dnes, tak je to pro klub KDU-ČSL nepřijatelné. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní s přednostním právem pan ministr vnitra. Prosím, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych vašim prostřednictvím rád odpověděl panu kolegovi Schwarzovi. Statut přechodného pobytu u cizinců existuje. To je výjimka, která je v českém právním řádu. Pro občany České republiky byl zrušen, pro cizince existuje. A já bych tady rád ubezpečil kolegy i kolegyně, že jak udělení přechodného, tak trvalého pobytu mají v gesci české úřady. To znamená o tom, kdo de facto získá to volební právo na území České republiky i v tom přechodném pobytu, i v tom modu přechodného pobytu, mají v ruce české úřady.

Mě ta debata – já ji nechci nazývat účelovou, spíš je to o tom si ty věci vyjasnit. Předpokládám, že na výborech bude dost času to dodebatovat. My jsme připraveni přijít a tu věc dovysvětlit precizně. Znovu připomínám, že toto právo vzniklo v roce 2004 vstupem do Evropské unie a je součástí Lisabonské smlouvy a přechodný pobyt

pro cizince na území České republiky je běžný nástroj, který se používá. O finálním udělení i přechodného pobytu rozhodují české úřady.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu řádně přihlášeného pana poslance Marka Bendu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, vždycky je trochu složité, když se člověk řádně přihlásí, před ním proběhne dvacet faktických připomínek, které směřují někam úplně jinak.

Přihlásil jsem se v podstatě s několika poznámkami k panu ministrovi a k vládnímu návrhu zákona, který pokládám de facto za zcela zbytečný. Za zcela zbytečný. Jestli existují nějaké skutečné problémy ve volebním právu, tak jsou to úplně jiné problémy, než které nám přináší tahle naprosto technická a řekl bych úřednická norma.

Jsme v situaci, kdy se nám volby sunou stále a stále dopředu. Příští prezidentské volby budou možná ještě na začátku ledna, ty další už budou o Vánocích. A jsem opravdu moc zvědav, kdo bude chtít jít volit o Vánocích. Příští parlamentní volby, nemluvě o krajských a senátních volbách, se nám budou sunout do konce září a následně do konce srpna. To si vůbec neuvědomujeme. To je problém skutečný, který se má řešit, o kterém by se mělo nějak přemýšlet, o kterém by se měla vést debata. A musí se samozřejmě vést napříč politickým spektrem, protože je to problém, který by si možná vyžádal i ústavní změnu.

Stejně tak problém komunálního volebního systému, o kterém se mluví také mnoho let, který se tváří jako většinový. Vůči těm jednotlivým kandidujícím osobám. Jim tvrdí, že je většinový, ale ve svém výsledku je absolutně poměrný. A pak jsou lidé, kteří říkají: Jak to že já mám 300 hlasů a tady ten na druhé kandidátce má 20 a on je zvolen a já zvolen nejsem? To jsou reálné problémy českého volebního systému. A o těch by se mělo mluvit.

Ale tvářit se, že hlavním problémem je petice, která, upřímně řečeno, úprava petic, jestli tam změním bydliště na rodné číslo a budu mít pocit, že mi to extra moc pomohlo? Bojím se, že mi to vytvoří situaci jenom podobnou, jenom se bude podvádět možná jiným způsobem.

A jestli pan kolega Tejc říká, abychom se nedostali do situace jako v Rakousku, zrušení nebo odložení prezidentských voleb, tak vzhledem k tomu, že tady vždy otevřeně přiznávám, že přímá volba prezidenta byla největší politickou chybou, kterou jsem kdy v životě udělal, tak si myslím, že zrušení či odložení prezidentských voleb by nebyla žádná škoda pro tuto zemi a nic zásadního by se jí nestalo.

A poslední poznámka k debatě, která se rozvířila. Kdyby nebylo pana ministra Dienstbiera a jeho kavárenských a z různých komisí vycházejících iniciativ, které vymýšlejí, jestli by ještě náhodou tamhle ti cizinci nemohli mít volební právo a tamhle ti s přechodným pobytem a jestli i ti, co sem přijedou na návštěvu, a pouštějí tyhle věci do éteru, tak se nikdy nad tímhle zákonem nestrhla taková vřava. Já chápu vysvětlení pana ministra vnitra i pana zpravodaje, že tady se v podstatě nic neřeší. Ale

řeší se obavy, které byly ve společnosti rozpoutány v souvislosti s bláznivými – a jinak je neumím nazvat – nápady jednoho z vašich ministrů, které pouští do éteru. (Potlesk zprava a několika jednotlivců z ČSSD a ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Eviduji dvě faktické poznámky. S první prosím k mikrofonu předsedu klubu ODS Zbyňka Stanjuru. Připraví se paní poslankyně Lorencová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Z vystoupení Marka Bendy bych chtěl podtrhnout jedno. Vždycky, když se blíží volby, tak v médiích čtu: dejte kandidátům preferenční hlas. A komunální volby jsou jediné, kde neexistují preferenční hlasy. A je to třeba říct naprosto otevřeně. Preferenční hlasy znamenají, že posouvám někoho na kandidátce. V komunálních volbách taková možnost prostě není. Já dlouhodobě říkám, že bychom měli mít komunální volby ve stejném modelu jako krajské nebo sněmovní. Bavme se o tom, kolik preferenčních hlasů může být na komunální úrovni. Klidně jich může být šest, nemusejí být čtyři. Ale nemaťme veřejnost tím, že v komunálních volbách díky tomu, že dostanou plachtu A0, že mohou dát preferenční hlasy. Nic takového v komunálních volbách není. Kdo o tom někdy přemýšlel, kandidoval, analyzoval výsledky, tak moc dobře ví, že to jsou jediné volby, ve kterých preferenční hlasy nejsou. A přitom to jsou přesně ty volby, kde preferenční hlasy mají smysl. Mají smysl! Ale bohužel nejsou možné. Veďme debatu o podstatných věcech a tohle opravdu přijímat nemusíme.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu paní poslankyni Lorencovou také s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Lorencová: Kolegyně, kolegové, paní místopředsedkyně. (Řečnice stála daleko od mikrofonu, bylo ji špatně slyšet. Přistoupila blíž a upravila si výšku mikrofonu.) Omlouvám se, možná už je to lepší.

Já mám takovou otázku. Všichni asi víme, jak zní současná úprava volebního zákona. Všichni víme, že právo volit je právo občana této země, svým způsobem je to pro každého čest. Právo volit má občan této země. Nám to nestačí? Co to tady hraje za tanečky? K čemu se to propůjčujeme? Se mnou tedy rozhodně nepočítejte! (Následný hluk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Benešíka s faktickou poznámkou. Poprosím sněmovnu o klid.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, krátká reakce. Znovu opakuji, tato úprava platí od roku 2004, kdy jsme vstoupili do Unie. Do Unie jsme vstupovali s tím, že budeme mít právo jako občané Evropské unie, možnost kandidovat a také volit v zahraničí, v jiných státech Evropské unie,

pokud tam budeme rezidenti. A naopak rezidenti ostatních států Evropské unie mají toto právo u nás – pouze v komunálních volbách a pouze v evropských volbách. Pokud se to někomu nelíbí, tak jediná cesta je toto znovu dojednat tak, aby Česká republika měla nějakou výjimku. A já tedy doporučím, abychom se obrátili na paní eurokomisařku Jourovou, která má toto ve svém portfoliu. Je z hnutí ANO. Děkuji. (Potlesk několika jedinců z ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí. Pan ministr vnitra. Prosím, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Ještě se pokusím o nějakou drobnou repliku na debatu, která tu probíhá. Víte, když byla migrační krize v největším vrcholu, tak to byl pan ministr Pelikán z hnutí ANO, který objížděl detenční zařízení a kontroloval, jestli tam s těmi lidmi je zacházeno správně. Byl to pan ministr Pelikán, který mě kritizoval za to, že jsem málo proevropský, že se bráníme kvótám. Ted' hnutí ANO změnilo rétoriku a je naprosto proti migraci, to znamená to, co jsme my říkali celou dobu. Tak jsem rád, že se kolegové z hnutí ANO k tomu přidali.

Ale vůbec nerozumím tomu – vy popíráte český právní řád. To znamená, pokud máte tyto návrhy, tak dalším návrhem musí být vystoupení z Evropské unie, minimálně snaha o zrušení platnosti Lisabonské smlouvy na českém území, protože nic jiného nepřípadá v úvahu. To je součástí českého právního řádu, kde jsme se sami dobrovolně... v rámci referenda se občané rozhodli vstoupit do svazku, kterým je Evropská unie. A my jediné, co napravujeme, je rozsudek českého soudu – českého soudu, který říká, a Ministerstvo vnitra ten názor do toho rozsudku nemělo, že i občané Evropské unie s přechodným pobytem – u toho trvalého to bylo zjevné – ale i s tím přechodným pobytem mají právo v těchto dvou typech voleb volit. Je naprosto automatické, že mají právo volit v evropských volbách, jsou to volby do Evropského parlamentu a oni se zdržují na území jiného členského státu. U komunálních voleb je to o tom, že se k občanům evropských států chováme stejně jako k občanům svým, a to například i tak, že pokud jste v cizině a Česká republika nemá na území tohoto státu, tedy třetí země, svůj zastupitelský úřad, můžete využít jakýkoli zastupitelský úřad kterékoli země, která je součástí Evropské unie. To jsou ta práva, která máme.

To znamená, prostřednictvím paní předsedající děkuji paní poslankyni, že s ní nemůžu počítat v hlasování o přikázání do výboru, kde se teprve o té věci bude debatovat. Na druhou stranu pak je potřeba, aby hnutí ANO řeklo, že je proti Evropské unii a chce z ní vystoupit. Ta debata k ničemu jinému nesměřuje.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím. Táži se pana ministra, zda má zájem o závěrečné slovo. (Nemá.) Pan zpravodaj také ne. Vzhledem k tomu, že tady od tří poslanců, konkrétně dvou poslanců a jedné poslankyně, padl návrh na zamítnutí předloženého návrhu, já o něm nechám hlasovat. Svolám kolegy z předsálí. Všechny vás odhlásím. Poprosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh na zamítnutí předloženého návrhu, zmáčknete tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 192, přihlášeno je 128 přítomných, pro 43, proti 55. Konstatuji, že návrh byl zamítnut.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru, zmáčknete tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 193, do kterého je přihlášeno 132 přítomných, pro 123, proti 1. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru či výborům k projednání? Není tomu tak. Tudíž tímto jsme se vypořádali s prvním čtením a já končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

56.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb.,
o informačních systémech veřejné správy a o změně některých
dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 181/2014 Sb.,
o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů
(zákon o kybernetické bezpečnosti), a některé další zákony
/sněmovní tisk 852/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr vnitra Milan Chovanec. Prosim, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji vám, abych uvedl návrh zákona, kterým se mění zákon o informačních systémech veřejné správy, zákon o kybernetické bezpečnosti a některé další navazující zákony. Cílem návrhu je zefektivnit řízení tvorby a užívání informačních systémů ve veřejné správě v České republice. Za tímto účelem se Ministerstvu vnitra svěřuje kompetence připravovat informační koncepci České republiky. Ta by měla na dobu pěti let stanovit cíle v oblasti informačních systémů veřejné správy a stanovit jednotné zásady pro pořizování informačních systémů veřejné správy. Informační koncepce České republiky, která pak následně bude schvalována vládou České republiky.

Dále se vláda stanoví orgánem, který bude v konečném důsledku rozhodovat o koncepci konkrétního informačního prvku veřejné správy budované státním orgánem v případě, že Ministerstvo vnitra ke koncepci systému zaujme negativní stanovisko. Doposud bylo konečné rozhodnutí na státním orgánu, který koncepci připravil, tudíž v této věci se posiluje role vlády České republiky.

Návrh rovněž předpokládá zahrnutí nejrozšířenějších provozních informačních systémů pod režim zákona o informačních systémech veřejné správy. Zákon se tak bude nově vztahovat na informační systémy pro řízení a rozvoj lidských zdrojů, zákon o odměňování, elektronické systémy spisové služby, informační systémy pro vedení účetnictví nebo řízení finančních zdrojů a systémy elektronické pošty. Z režimu zákona však nadále zůstanou vyloučeny provozní informační systémy obcí a krajů.

Návrh zákona současně reaguje na výsledky dosavadních zkušeností s aplikací zákona. S tím souvisí zejména úprava názvosloví nebo pojmosloví.

Součástí navrhované právní úpravy je také novela zákona o kybernetické bezpečnosti. Hlavní změna spočívá v zavedení nové kategorie povinných osob provozovatelů informačního nebo komunikačního systému. Tyto osoby dosud neměly stanoveny přímé povinnosti a nevztahovaly se na ně žádné sankce.

Bylo mi avizováno panem poslancem Pilným, že by přivítal prodloužení lhůt o 30 dní. Pokud toto bude načteno, tak říkám, že s tím nemám problém, že s tím souhlasím.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane ministře, vláda České republiky předložila Poslanecké sněmovně dne 28. 6. návrh novely zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy. Ze strany předkladatele, to je Ministerstva vnitra, je to prezentováno jako relativně jednoduchá novela reflektující potřebu právní úpravy vedení a řízení informačních systémů veřejné správy. Zároveň je naplněním usnesení vlády ČR číslo 889 týkajícího se dalšího rozvoje informačních a komunikačních technologií služeb veřejné správy. Současně zakotvuje legislativní a koordinační roli Ministerstva vnitra v oblasti dlouhodobého řízení informačních systémů veřejné správy.

Nicméně při podrobnějším prostudování návrhu novely zákona vyvstávají některé zásadní změny či nejasnosti. Jednoznačně dominantní změnou je promítnutí výše uvedeného usnesení vlády č. 889 do paragrafovaného znění zákona, to je včetně finančních limitů a koordinace ze strany Ministerstva vnitra. Vyvstává otázka, zdali v případě převedení některých činností na státní podnik se tento s využitím výběrového řízení formou in-house nestane monopolním hráčem na tomto poli.

Zásadní změnou je nový § 9e, který ukládá provozovateli předat bez zbytečných odkladů na vyžádání správců informačních systémů veřejné správy data a provozní

údaje, a to pod sankcemi, viz § 7 odst. 3 a 4, bez ohledu na to, jaká mohou být platná ujednání.

Další důležitou změnou je vyčlenění některých agend z tohoto zákona, např. se to týká spisové služby a elektronické pošty, bez bližšího logického zdůvodnění.

Přestože je několikrát zmíněno, že uvedená novela se netýká územních samospráv, přesto v odůvodnění k bodům 24 a 25 se uvádí, že se kompetence Ministerstva vnitra mohou týkat územních samospráv v případě přenesené působnosti. A takových bodů je tam více. Proto se domnívám, že bychom měli nechat prostor pro širší diskusi na výborovém plénu, a vítám samozřejmě avizovaný návrh pana poslance Pilného prodloužit projednání o 30 dnů.

Na závěr bych si dovolila jednu prosbu směrem k panu ministrovi. Cituji odůvodnění k bodu 40 z důvodové zprávy: "Klíčovým pojmem zákona o informačních systémech veřejné správy je informační systém veřejné správy. S ohledem na šíři jeho definice, resp. definice informační činnosti, zahrnuje pojem informační systém veřejné správy i pojem informační a komunikační technologie v orgánech veřejné správy, a proto není nutné s ním v zákonu o informačních systémech veřejné správy pracovat. Jeho ponechání vedle pojmu informační systém veřejné správy naopak může komplikovat interpretaci zákona."

Naprosto chápu, pane ministře, že tvorba legislativy spočívá v přesných a odborných formulacích. Na straně druhé jsou Poslanecká sněmovna a výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který je navrhován jako výbor garanční, tvořeny zástupci různých profesí. Bylo by vítané, pane ministře, aby vaši zástupci při projednávání tohoto materiálu se pokusili více laicky, přesto profesionálně, objasnit podstatu všech navrhovaných změn. Předem vám za to děkuji.

Ve smyslu výše uvedeného doporučuji propustit sněmovní tisk 852 do dalšího čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji, paní poslankyně. V tuto chvíli otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji dvě přihlášky. S první prosím k mikrofonu pana poslance Klána a připraví se pan poslanec Pilný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne, vážená paní místopředsedkyně, vládo, dámy a pánové. Dovolte, abych zde řekl několik základních poznámek k novele zákona o kybernetické bezpečnosti, nebo chcete-li, o informačních systémech veřejné správy.

Celkově musím konstatovat, že novela původního zákona je nutná, avšak předložený návrh jako celek neodpovídá parametrům právního předpisu, podle něhož se má účinně provádět regulace v dané předmětné oblasti, v tomto případě tedy stanovení pravidel pro řízení, ekonomickou efektivitu, bezpečnost a funkční vlastnosti informačních systémů veřejné správy v České republice. Navrhovaná změna není podle mého názoru provedena na potřebné úrovni. V návrhu novely ani v původním zákoně nenacházíme vymezené některé klíčové pojmy, příp. jsou

nesprávně vymezené, přičemž chybí systémový pohled na daný problém. Z toho plyne, že kybernetickou bezpečnost je žádoucí vytvářet jako systém a také ji tak spravovat. Protože v návrhu zákona tomu tak není, tak takový zákon potenciálně vyvolává nefunkčnost systému kybernetické bezpečnosti.

Nesystémový přístup se v návrhu zákona vyskytuje v chybných či v chybějících definicích klíčových pojmů. Už tady o tom mluvila i paní zpravodajka. Já zde uvedu několik příkladů.

Často se při definici klíčových pojmů používá definice v kruhu, tzv. tautologie. Já nevím, co tam na tom Ministerstvu vnitra děláte, pane ministře, jestli chodíte v kruhu s těmi úředníky, co to píší, protože ta tautologie znemožňuje porozumět, co daný termín označuje. Příklad § 2 písm. b), kde se uvádí, že v tomto zákoně se rozumí § 2 písm. b) kritickou informační strukturou prvek nebo systém prvku kritické infrastruktury. Jde o definování téhož tím, asi jako když budu definovat úředníka, že úředník je úředník nebo poslanec že je poslanec. To je sice absolutní pravda, ale nic nového jsem se nedozvěděl, co je to úředník nebo co je to poslanec. Takovýchto tautologií je v zákoně celá řada, přičemž navrhovaná novela je vůbec neodstraňuje. Tento nedostatek se promítá i do samotné novely – viz např. § 6a, kde se pracuje s termíny správce informačního systému kritické informační infrastruktury, provozovatel informačního systému kritické informační infrastruktury, přičemž v zákoně není náležitě definováno, co je kritická informační infrastruktura. Obdobné je to i s jinými pojmy, jako např. významný informační systém atd. Co je významný informační systém? Jaká jsou jeho kritéria? Nic se uživatel zákona nedoví. Jak může tento zákon používat k účinnému řízení, pane ministře? Takových nejasností je ale v zákoně celá řada.

Já bych nejradši zákon samozřejmě vrátil vám k dopracování nebo k přepracování nebo napsání úplně něčeho jiného. Jenomže určitě to dělat nebudu. My se to pokusíme na výboru pro veřejnou správu možná opravit za vašeho přispění nebo přispění vašich úředníků, protože my to nezvládneme, jak už říkala i paní zpravodajka, protože my jsme tam z různých oblastí. Ale na zvážení dávám, zda tento tisk ještě nepřikázat dalším výborům, jako třeba výboru pro bezpečnost nebo hospodářskému výboru, ať si to tam taky náležitě užijí, protože opravdu tento návrh zákona je úplně šílený. A říkám, těch tautologií, co se tam vyskytuje, je až nějak hodně. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji. A prosím dalšího přihlášeného a tím je pan poslanec Ivan Pilný, aby se ujal slova. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já sice nejsem takový odborník na kybernetickou bezpečnost jako pan poslanec Klán, nicméně problém, který vidím v tomto zákoně, pokud se týká kybernetické bezpečnosti – tak my na VEZu jsme nedávno obdrželi směrnici Evropské komise, která se právě týká oblasti kybernetické bezpečnosti pro celou

Evropu a sjednocování těch systémů. K této směrnicí se vláda má vyjádřit do třiceti dnů, ale dosud tak neučinila. Určitě významným způsobem ovlivní tento zákon.

Druhá věc. Konečně byl jmenován tzv. digitální šampion nebo koordinátor digitální agendy. Tím je pan Tomáš Prouza. Pokud tato funkce nemá skončit v produkci papírů, které budou nějak souhlasit, nebo nesouhlasit se stanoviskem, které zaujmají různé rady, tak by měl být vybaven také nějakou kompetencí a možná i legislativou. To tam není zabudováno, přestože zítra na Úřadu vlády bude pan premiér mít tiskovou konferenci právě na téma eGovernmentu.

Je tam tedy celá řada problémů, které určitě vyžadují čas a vyžadují nějakou diskusi. Proto, jak už bylo avizováno, podávám návrh na to, aby se lhůta k projednávání tohoto zákona prodloužila o třicet dnů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, eviduji. O tom budeme hlasovat na závěr. Já se táži, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. (Hlásí se poslanec Zlatuška.) Pane poslanče, ale vy se hlásíte jako pan poslanec Sedlář. Takže mačkáte špatné tlačítko. Ale nevadí. Pojďte k mikrofonu. Takže pan poslanec Zlatuška má slovo. Prosím.

Poslanec Jiří Zlatuška: Paní předsedající, děkuji. Já bych zde chtěl jenom technicky opravit pana kolegu Klána. Definice v kruhu není tautologie. Tautologie je výrok, který je pravdivý bez ohledu na pravdivost složek za každé okolnosti. Definice v kruhu je něco zcela jiného. To slovo, které zde několikrát opakoval, použil zcela chybným způsobem. Omlouvám se za tuhle pedagogickou vsuvku.

Samozřejmě v tomto zákoně se objevují i jiná chybná slova, která zde také několikrát padla, kde si vyčítám zpětně, že jsem se neozval dřív. Taková kybernetická bezpečnost neznamena, že by byli kybernetici nebezpeční nebo že by nám kybernetici měli pomoci, nebo že by dokonce systém zpětné vazby k něčemu tady v tomhle tom byl. Je známo, že je to chybný překlad, chybné rozšíření kyberpunkového cyber, což byl čistě libozvučný termín, který s kybernetikou nemá nic společného. Čeština a český právní řád je bohužel v situaci, že se tohle slovo používá způsobem, kdy pokud je takhle použijí politici, je to v pořádku, pokud to takhle použije nějaký profesor, tak by měl vrátit diplom, zejména pokud by byl z nějakého podobného oboru.

Takže s touhle věcí na paměti se ozývám i kvůli tautologii. Tautologie je neškodná. Je to víceméně navíc znějící výrok, který kdyby nezazněl, tak by se nic nestalo. Dá se zhruba ztotožnit s pleonasmem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní eviduji dvě faktické poznámky. S první prosím k mikrofonu předsedu klubu ODS Zbyňka Stanjuru, připraví se pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nechci hovořit o tautologii, chci mluvit o tom, že pan poslanec Zlatuška flagrantně porušil jednací řád. Používat cizí kartu je nezákonné, nepřipustné. Nemůže se někdo hlásit jako kolega. Můžete se přihlásit

z kterékoli lavice, není to vázáno na místo, ve kterém sedíte, ale na kartu. A to je velmi vážné. Za to se tady také v minulosti skládaly mandáty. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Raise. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Nechci nikoho poučovat, spíš chci upozornit na takový praktický problém, a to je nekompatibilita informačních systémů v rámci veřejné správy. Když tady člověk diskutuje s ministry, tak s hrůzou zjišťuji, že je třeba v jednom resortu až 40 navzájem nepropojených nekompatibilních informačních systémů. A když k tomu vezmu ještě finanční ocenění těch jednotlivců, kteří to mají na starost, tzn. třicet, čtyřicet, padesát tisíc korun měsíčně, tak tito lidé... kdežto slušně placený informatik nebo schopný informatik se pak pohybuje úplně někde jinde, tak tady je prostě obrovský problém, jak zajistit tu kompatibilitu těch informačních systémů. Čili jedna věc je právo, ale bylo by dobré, abychom se na to dívali také z toho praktického pohledu.

Tak jenom skutečně poznámku. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím. Táži se pana ministra, zda má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Paní zpravodajka? Má zájem. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Já bych jenom shrnula průběh rozpravy. Vystoupilo pět poslanců, z toho dva s řádnou přihláškou, pak vystoupili tři poslanci s faktickou, pan profesor Zlatuška nám přednesl svou školicí faktickou vsuvku a během rozpravy zazněl od pana poslance Pilného návrh na prodloužení lhůty k projednání ve výborech o 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, děkuji paní zpravodajce. A nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

Tudíž v tuto chvíli zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování s pořadovým číslem 194. Přihlášeno 137 přítomných, pro 104, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru či výborům k projednání? Pan poslanec Klán, pan poslanec Pilný. Takže pan poslanec Klán.

Poslanec Jan Klán: Jak už jsem avizoval v obecné rozpravě, navrhuji výbor pro bezpečnost a také hospodářský výbor.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pan poslanec Pilný stahuje. V tuto chvíli nechám hlasovat.... Pan poslanče, vy se hlásíte s faktickou, to já nemůžu pustit. Pokud chcete dát návrh, tak pojdte prosím k mikrofonu.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že kybernetickou bezpečností a obranou se zabývá Vojenské zpravodajství, dávám návrh, aby to projednal i výbor pro obranu. Děkuji.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ještě někdo? Pro jistotu se zeptám. Dobrá, přistoupíme k hlasování.

Nejdříve budeme hlasovat o výboru pro bezpečnost.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 195, do kterého je přihlášeno 139 přítomných. Pro 59, proti 21. Tento návrh byl zamítnut.

Nyní se vypořádáme hlasováním s návrhem na projednání v hospodářském výboru.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování s pořadovým číslem 196. Přihlášeno 139 přítomných, pro 78, proti 15. Konstatuji, že tento návrh byl přijat.

Nyní se vypořádáme s návrhem pana poslance Chalupy na projednání ve výboru pro obranu.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování s pořadovým číslem 197. Přihlášeno 139 přítomných, pro 66, proti 19. Tento návrh byl zamítnut.

Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako dalšímu výboru.

Nyní se vypořádáme hlasováním s návrhem pana poslance Pilného na prodloužení lhůty na projednávání ve výborech o 30 dnů s tím, že pan ministr projevil souhlas v souladu s jednacím řádem.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím, je to hlasování s pořadovým číslem 198, do kterého je přihlášeno 137 přítomných, pro 108, proti nikdo. Konstatuji, že byla prodloužena lhůta pro projednání ve výborech o 30 dnů, a končím prvé čtení tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Pokusím se, aby to i dál šlo velmi dobře. Dalším bodem našeho jednání je bod

57.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 851/ - prvé čtení

Pan ministr vnitra Milan Chovanec je připraven, pan kolega Koubek také, můžeme tedy začít projednávat tento bod. Žádám tedy ministra vnitra Milana Chovance, aby z pověření vlády tisk uvedl.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych stručně uvedl návrh zákona, kterým se mění zákon o obcích, zákon o krajích a o hlavním městě Praze a další související zákony v oblasti odměňování členů zastupitelstev.

Stávající právní úprava odměňování členů zastupitelstev se jeví jako nevyhovující, a to zejména z následujících důvodů, které uvedu. Existují nedůvodné rozdíly v právní úpravě odměňování členů zastupitelstev obcí, krajů a hlavního města Prahy např. ve výši měsíčních odměn za výkon jinak srovnatelných funkcí, ve výši odměny při skončení funkčního období nebo při zániku mandátu člena zastupitelstva, odvolání z funkce či rezignaci na funkci v průběhu funkčního období nebo v možnosti převádět nevyčerpanou dovolenou v rámci mandátu. Současná, v některých ustanoveních nepřesná či neúplná právní úprava umožňuje různou interpretaci. Z těchto důvodů jsou pak i postupy jednotlivých územně správních celků podle stejných ustanovení zákona ve z našeho pohledu srovnatelných situacích rozdílné.

Obecně se předmětná právní úprava v praxi pojí s většími či menšími aplikačními problémy, přičemž judikatura k příslušným sporným částem zákona již existuje. Bohužel tato judikatura je ale velmi výjimečná, tzn. není těchto judikátů tolik, kolik by bylo zjevně potřeba. Nastavení celého systému zejména pro menší obce a městské části je z těchto důvodů velmi složité.

Předmětem předkládaného návrhu zákona je tedy úprava nového systému odměňování členů zastupitelstev územněsprávních celků. Návrh zachovává stávající

koncepti založenou na tom, že zákonem je upraven základní způsob stanovení měsíční odměny za výkon funkce členů zastupitelstev územněsprávních celků a vláda je zmocněna k vydání prováděcího právního předpisu v podobě nařízení vlády, kterým se stanoví výše měsíční odměny členům zastupitelstev. Návrh rovněž zachovává rozdělení členů zastupitelstev na tzv. uvolněné a neuvolněné. Uvolnění členové zastupitelstva mají i nadále ze zákona nárok na měsíční odměnu ve výši stanovené nařízením vlády. Neuvolněným členům zastupitelstva může být měsíční odměna poskytnuta, ale rozhodnutí o tom, zda bude přiznána, a stanovení její výše je vyhrazeno zastupitelstvu příslušného územněsprávního celku. Nařízení vlády stanoví maximální výši odměny neuvolněným členům zastupitelstva, ale spodní limit, nebo to tedy, kde vlastní odměna bude, rozhodne příslušné zastupitelstvo územněsprávního celku.

Pro neuvolněné starosty, případně primátory a hejtmány však návrh nově stanovuje minimální měsíční odměnu, a to ve výši násobku 0,3 výše měsíční odměny, která by náležela uvolněnému členovi zastupitelstva obce, který vykonává funkci starosty, případně primátora či hejtmána.

Jako příklad navrhovaných změn lze uvést úpravu mimořádných odměn, jejichž poskytování členům zastupitelstev současná právní úprava neumožňuje. Mimořádné odměny, byť se tak nemusí jevit, ale přesto jimi jsou, jsou v praxi poskytovány, a to formou darů v nekontrolovatelné a nelimitovatelné výši a bez veřejné kontroly, což je vnímáno velmi negativně. Předkládaná novela umožňuje, aby územněsprávní celek poskytl členovi zastupitelstva za splnění mimořádných nebo zvláště významných úkolů pro územněsprávní celek mimořádnou odměnu. Maximální výše této mimořádné odměny je zákonem stanovená, je tedy limitovaná. Současná novela územněsprávním celkům zakazuje poskytovat členům zastupitelstev těchto územněsprávních celků jakékoliv dary, které jsou spojeny s výkonem jejich funkce.

Dalším příkladem navrhované změny je úprava odchodného. Stávající zákony počítají s poskytnutím odměny při skončení funkčního období člena zastupitelstva. Úprava v obecním zřízení, v krajském zřízení a v zákoně o hlavním městě Praze však obsahuje nedůvodné rozdíly z hlediska dotčených osob, způsobu výplaty, ale zejména z hlediska výše tzv. odchodného. Novela právní úpravu pro obce, kraje a hlavní město Prahu sjednocuje a stanoví nárok na odchodné ve výši 1+3 dosavadní měsíční odměny, tzn. ve výši jednoměsíční odměny, ke které je přepočítán násobek měsíční odměny podle počtu let výkonu funkce, nejvíce však tedy tří let.

Na zpracování návrhu zákona se aktivně podílela pracovní skupina složená kromě zástupců Ministerstva vnitra i ze zástupců dotčených ministerstev, tedy Ministerstva práce a sociálních věcí, Ministerstva financí a samozřejmě i ze zástupců územněsprávních celků, a to ve formátu Asociace krajů České republiky, Svazu měst a obcí České republiky, Sdružení místních samospráv, Spolku pro obnovu venkova a hlavního města Prahy, kterých se problematika týká.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi vnitra Milanu Chovancovi za uvedení. A ještě než budeme pokračovat zpravodajskou zprávou,

dovolte mi, abych konstatoval omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Od 16 hodin se omlouvá pan poslanec Vozka, dále mezi 13. a 19. hodinou pan poslanec Ladislav Okleštěk, od 16 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Milan Šarapatka a paní kolegyně Semelová – to je na zítřek.

Nyní bych požádal, aby svou zpravodajskou zprávu přednesl pan poslanec Jiří Koubek, který je zpravodajem pro prvé čtení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážené dámy a pánové, úvodní zpráva pana ministra byla myslím velmi podrobná a dotýká se všech záležitostí, které v tom zákoně jsou. Dovolte mi, abych přesně, stejně jako pan ministr, vyzdvihl to, že doposud podle stávajících tří zákonů, a to zákona o obcích, zákona o krajích a zákona o hlavním městě Praze, z hlediska peněžitých nároků souvisejících s výkonem funkce členů zastupitelstev jsou právě v obcích, krajích a hlavním městě Praze nedůvodné rozdíly. Už jsme to diskutovali při minulém novele, kterou jsme tady projednávali na jaře, a to se bohužel nepodařilo úplně odstranit. Jsem rád, že Ministerstvo vnitra přináší novelu těchto tří zákonů, které se snaží tyto parametry sjednotit. Jestli se to podařilo úplně ve všech, tak jak by asi bylo žádoucí, to je možná více debata na výbor pro veřejnou správu, případně na rozpočtový výbor, ale dovolte mi vyzdvihnout dva momenty, které si myslím, že každý starosta, který s tím přijde do styku, musí určitě ocenit.

To první je, že stávající dvousložkový systém výpočtu odměn pro členy zastupitelstev obcí a hlavního města Prahy činil zejména v menších obcích problémy. Víme, že starostové někdy měli problém si vůbec dopočítat, jaká jim náleží mzda. Audity následně přicházely na to, že měli mít mzdu o 120 Kč vyšší a podobně, což jsou zanedbatelné částky, a jednalo se spíše o chyby, které se potom následně objevovaly v jednotlivých zprávách o špatném hospodaření obcí, a byly to myslím zbytečné problémy. Navržený způsob rozdělení obcí do 15 kategorií je myslím přesně ten správný a efektivní. Můžeme se bavit o velikosti těch kategorií, ale tento model je rozhodně funkční a zejména je aplikovatelný tak, že hnedka od 1. ledna starosta v zásadě bude vědět, kolik jednotliví členové zastupitelstva budou brát odměnu za výkon své funkce, což dosud nebylo možné, protože s každým jedním občanem se tato odměna lišila, což už podle této novely nebude tak úplně jednoduché.

Za druhé. Už tady bylo zmíněno a dovolím si to vypíchnout, otázka zákonné možnosti odměnit člena zastupitelstva. Víme, jak se toto různě obchází formou darů. Je to velmi neblahá praxe. Řekl bych, že to i podlamuje důvěru občanů v jednotlivé místní samosprávy, pokud jsou vypláceny darovacími smlouvami peněžitě odměny za práci zastupitelům, a přitom to není právě odměna za výkon funkce, ale různě se to kryje a maskuje za jiné činnosti. Myslím si, že je dobře, že možnost i nad zákonný rámec odměnit zastupitele či starostu za mimořádný výkon se v této novele objevila.

Co se týče navrženého odměňování za výkon neuvolněného starosty, o kterém tady pan ministr mluvil, mám určité pochybnosti, zda navržená odměna ve výši 0,3násobku, či případně zvažované v druhé variantě 0,4násobku, která by náležela případně uvolněnému starostovi, je tak zásadním rozdílem, jak se nám snaží v důvodové zprávě ministerstvo podat. Dopad na nejmenší obce do 300 obyvatel

podle důvodové zprávy je někde v rozmezí od 128 do 170 tisíc Kč. Docela si rád na výboru pro veřejnou správu regionální rozvoj vyslechnu třeba stanovisko sdružení místních samospráv, jak moc tyto varianty skutečně budou mít dopad na rozpočty nejmenších obcí.

Dovolím si tady zmínit ještě odchodné v souvislosti s ukončením funkčního období v důsledku voleb, kdy se sjednocuje praxe v obcích, krajích a hlavním městě Praze, kdy je navržena varianta odchodného ve výši 1+3 měsíční odměny. S tím se jistě budete potýkat vy, poslanci, kteří jste zároveň zastupiteli v obcích v republice, protože doposud praxe 1+5 byla jiná, a bude to jistě na vás, abyste to svým starostům či uvolněným místostarostům vysvětlili, za jakých okolností dochází k této změně. Řekl bych, že to bude určitě jedna z věcí, kterou budeme debatovat na výboru pro veřejnou správu. Vedle výše odměn, způsobu odměňování nebo odstupňování jistě může být jednou z debat i téma dovolené a nové zákonné úpravy, která se v zákoně nebo v té novele objevila, tedy povinnost vést evidenci, či přímo registr o čerpání dovolených uvolněných zastupitelů.

Myslím si, že máme témat do výboru pro veřejnou správu mnoho, a já vás mohu jenom poprosit, abychom to propustili do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášku paní poslankyně Fischerové, ale před ní ještě předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura s přednostním právem. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já jsem s paní kolegyní Fischerovou domluvený, je to všechno v pohodě. Nebudu navrhopvat zamítnutí, ale chci poukázat na některá problematická místa návrhu zákona.

Když nyní pan zpravodaj mluvil o té dovolené, zareaguji na projednávání několik bodů zpátky, tak nevím, jak tam řešíte otcovskou dovolenou. Na to asi úředníci Ministerstva vnitra pozapomněli. Ale to jenom na okraj.

Za prvé považuji za chybný koncept, že zastupitelstvo schvaluje odměnu starostovi. Opravdu za chybný, protože rozhoduje většina. Nevím, proč to tam je. Je tam napsáno – při plnění mimořádných úkolů a podobně. Nemyslím si, že je to správné. A doporučuji kolegyním a kolegům ve výboru pro veřejnou správu, aby se nad tím ještě jednou zamysleli, protože kdo zná nějakou politickou realitu, tak to – tak příštím logickým krokem by mohlo být, pane ministře, že ministři schválí odměnu premiérovi za plnění mimořádných úkolů, například to, že zvládl vydržet a nechat ve vládě všechny ostatní ministry, tak že mu dají odměnu. Já to dávám trochu ad absurdum. Není to správný princip.

Pak něco, co považuji za zbytečné, a to jsou ti, kteří oddávají. Už to, že tam je konkrétní částka 2 tisíce, mi přijde zvláštní a zbytečné, a nevím, proč to tam je. To se dá přece řešit jinak. Příklad z mého rodného města. Kdysi jsme ustavili komisi pro vykonávání svatebních obřadů a zastupitelstvo schválilo každému členovi komise skoro na horní částce toho, že je v té komisi, podle toho, jak už platí dnešní pravidla. Je to poměrně elegantní, nemusíme dávat částku do zákona.

Já vám chci přečíst jeden paragraf, protože podle mě se to tvořilo, že se nejdříve počítaly peníze, a pak se k těm výsledným peněžům vymyslela matematická konstrukce. Nic proti tomu nemám, ale když si přečteme text § 73 odst. 2 – a prosím, abyste dávali pozor, jak jednoduše a srozumitelně, v uvozovkách, může být něco napsáno: Odměna uvolněného člena zastupitelstva obce, který vykonává funkci primátora statutárního města ve velikostní kategorii obcí nad 200 tis. obyvatel," jinými slovy, to je Ostrava a Brno, takže máme speciální odměňování pro primátory dvou měst, "se stanoví tak, aby činila nejméně 2,5násobek odměny uvolněného člena zastupitelstva obce, který vykonává funkci starosty v obci ve velikostní kategorii obcí do 300 obyvatel, a současně nebyla vyšší než odměna uvolněného člena zastupitelstva kraje, který vykonává funkci hejtmána kraje v kraji ve velikostní kategorii krajů do 500 tisíc obyvatel." To musel někdo spočítat a pak k tomu vymyslel ty konstrukce.

Za prvé chci říci, že zákon o krajích rozlišuje velikost zastupitelstva podle počtu obyvatel, ale není tam 500 tisíc. Tady zavádíme jinou hranici, poměrně nelogickou, protože máme 45 členů zastupitelstva v krajích do 600 tisíc obyvatel, 55 členů zastupitelstva kraje ve velikosti 600 001 až 900 tisíc a nad 900 tisíc 65 členů zastupitelstva kraje. Tady z ničeho nic dáváme 500 tisíc. Takový kraj je jeden, pokud se nepletu. Takže máme napsat, když to přeložím: primátor Ostravy nesmí brát více než hejtmán Karlovarského kraje. Já nevím, jestli je to dobře, úplně to přesně posuzovat nechci, ale přijde mi ta konstrukce zbytečně složitá pro dvě konkrétní města. A proč 2,5násobek obce do 300 obyvatel a ne do 1 000? Já nevím. Respektive vím. Někdo to spočítal, vzal konkrétní částky a pak k tomu našel – já bych doporučoval se to pokusit ještě zjednodušit. Ten samotný princip, že se sjednocují pravidla, bohužel se o to neúspěšně při minulém projednávání pokusila kolegyně paní poslankyně Jana Černochová, je naprosto správný, i to, že ty principy těch tří zákonů o samosprávě a odměňování se slučují, je také správný, ale přijde mi to skutečně zbytečně komplikované.

A pak pochvala. Někdy musí zákon řešit něco, co vás ani nenapadne, že by se stalo. A poprvé je v zákoně zakázáno poskytovat odměnu tomu, kdo si s kolegou vymění funkci. Mě by to nikdy nenapadlo, že takový případ může nastat, ale znám to opět ze svého rodného města. Člověk jde na zastupitelstvo jako primátor, tam se v rámci politických dohod – to je samozřejmě připravené – vzdá funkce primátora a odchází z toho zastupitelstva jako náměstek primátora. A jaká byla reakce stávající legislativy? Tento člověk dostal tři platy odchodného. To znamená, že pokud by dva takoví – jak bych to nazval? – ekonomicky přemýšlející lidé měli tu hroší kůži a prohazovali si funkci co tři měsíce, tak budou brát 24 platů ročně. Tato novela to odstraňuje, to je správně. Mohl by padnout dotaz, proč jsme to neřešili někdy dříve. No protože mě to nikdy nenapadlo, že někdo toho takto využije. Ale protože už vím z praxe, že to nastat mohlo, tak skutečně chválím, že to není vůbec možné.

Otázka do diskuse, a nevím přesnou odpověď, proto říkám do diskuse – odchodné odvolanému starostovi nebo hejtmanovi. Nejsem si jistý. Nebývá to tak úplně jednoduché. Skoro vždy je tím oficiálním důvodem ne to, že se přeskupily politické zájmy, že starosta udělal něco špatně. Nekomunikuje, málo komunikuje, špatně komunikuje. A to je ještě ten lepší případ. Pak mohou být jiná různá podezření, a podle toho zákona bude mít zákonný nárok na odchodné. Nevím, jestli je to dobře.

Spiše se kloním k názoru, že ne. Samozřejmě pak uslyším námitky, že starosta byl dobrý, ti zastupitelé se proti němu spikli. To už je riziko politického života. Kdo ztratí většinu, není to nic příjemného, stát se to může, ale jestli tady dávat – současně on může dostat tři měsíce a v rámci toho, aby to proběhlo klidně, by ještě mohli schválit odměnu. Za mimořádné úsilí, mimořádný úkol splnil tím, že uvolnil funkci někomu jinému. A mohl by dostat další plat. To sice není nárokové, ale nějaká ta většina by pro to v zastupitelstvu hlasovat mohla.

Ale v zásadě, a to je to, co chci pochválit, sjednocuje toto odměňování, to je dobře. Myslím, že i ten princip souběhu těch tří funkcí je přijatelný a správný. Jenom ty detaily, možná to nejsou detaily, by ještě mohli kolegové ve výboru posoudit a případně to opravit nebo to ze zákona vypustit. Fakt si myslím, že u oddávajících je to zbytečné.

Já bych se klonil k tomu – a pokud to neudělá výbor, tak já to načtu ve druhém čtení jako svůj osobní návrh – vypustit ten princip schvalování odměn starostovi. To opravdu není šťastné. Pak zase bude záležet jenom na té politické odvaze si o to říci. Umíte si představit funkční koalici, do které přijde starosta a řekne: Tak, milé kolegyně, milí kolegové, dělám to dobře, blíží se Vánoce, co kdybyste mi navrhli odměnu? Nebo ještě lépe, přijde tajemník úřadu, protože ten má na starosti finanční věci, a řekne: Milí radní, navrhuji (nesroz.) pro zastupitelstvo, já si myslím, že tento rok pan starosta či paní starostka pracovali mimořádně dobře a navrhuji odměnu – a teď si dosad'te číslo a počet platů. Je skoro jisté, že to projde. Ale tak to není. Pokud stanovíme nařízení vlády a nenecháváme to na obcích, což je podle mě nejlepší a také nejobtížnější, než si to stanovit sami, tak bychom tento princip, že si vlastně většina odměňuje svého lídra, z toho zákona měli vyhodit, protože na jedné straně – a je to správné, protože to se dneska obcházelo tím, že se poskytoval dar. A tento návrh zákona říká, že dar není možné poskytnout, a to dokonce ani po skončení funkčního období. To je správně. A jaký je rozdíl mezi darem a prémie? V názvosloví. Ale efekt je úplně stejný. Možná je to daňově výhodnější pro stát, protože z té odměny se platí sociální a zdravotní, platí se z toho daň ze závislé činnosti, kdežto tam se platí pouze darovací daň. Ale princip je stejný a já myslím, že je špatný. Tak pokud jsme proti darům, a to já jsem proti darům, tak bychom měli být i proti tomu principu, že zastupitelstva většinově schvalují odměny starostům či primátorům.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zbyňku Stanjurovi. Nyní řádně přihlášená paní kolegyně Jana Fischerová, zatím poslední přihlášená do rozpravy. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji vám za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, navážu na slova svých předchůdků. Velice mě zaujala analýza pana Zbyňka Stanjury, který zde uvedl z praktického života takové příklady, které mě by ani nenapadly. Ale on má pravdu, náš předseda poslaneckého klubu. (Mírný smích v sále.) Samozřejmě jako vždy, jak jsem zaslechla. Ale je to opravdu něco ze života a já jsem nad tím přemýšlela také jako bývalá starostka. Také se mi vybavily hned některé konkrétní případy jednání zastupitelstva i na malých obcích. A opravdu se určité věci mohou stát. On tady použil ten bič a cukr, že jsou tady na tom pozitivní

věci, ale některé je potřeba ještě probrat na našem výboru pro veřejnou správu. Proto se k tomu i hlásím, k tomuto tématu, jako členka výboru pro veřejnou správu.

Něco jsem si připravila, ale mnohé zde bylo již řečeno. Já bych možná jenom historicky k zákonu o obcích. Víme, že poprvé vznikl v roce 1990. To byl tehdy zákon č. 367/1990 Sb. Potom se stalo to, že v roce 2000 vznikly kraje, tak jak nyní jsou v podobě, které známe. A pozitivem novely zákona o obcích nyní je to, že vlastně tehdy, když vznikly kraje, tak se došlo k tomu, aby spolu byly sladěny zákony o územních samosprávných celcích. Musel se novelizovat zákon o obcích a byl to poté zákon č. 128/2000 Sb. A nyní i po roce 2003, kdy došlo k velké novele, tak zde dochází k tomuto dnešnímu znění novely zákona. (V sále je rušno.)

Cílem novely je mimo jiné opravdu sjednocení právní úpravy odměňování členů zastupitelstva hlavního města Prahy a členů zastupitelstev městských částí hlavního města. Pan Zbyněk Stanjura zde mluvil o tom, že vlastně už Jana Černochová toto chtěla minule, když jsme probírali –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní kolegyně já vás přeruším a požádám Sněmovnu o klid.

Poslankyně Jana Fischerová: – toto sjednotit. K tomu nedošlo. Jsem také sama ráda, že i Praha a městské části budou koncepčně v tomto zákonu už srovnány do roviny s ostatními obecními zastupitelstvy v celé ČR. To je opravdu pozitivum. Také chválím. Jsem ráda, že to bude postupovat dále do výboru pro veřejnou správu.

Jsou tam ovšem některé věci, na které se ještě musíme podívat. A kromě toho, co zde jmenoval Zbyněk Stanjura, tak tam jsou i některé legislativní úpravy. I názvosloví, že na obcích máme místostarosty, místostarostky. V Praze zástupce starosty. Jsou to drobnosti, ale mělo by to být opravdu legislativně toto všechno sjednoceno.

K tomu, jak se zde už předřečníci vyjádřili, tak tato novela, která vychází z odměňování, tak se vychází z průměrného platu v nepodnikatelské sféře, která se bude násobit koeficientem stanoveným v závislosti na velikosti obce. Novela přináší také nové kategorie obcí. Je jich jedenáct. Tam si každý starosta může poté dohledat, do které kategorie patří. Hlavně se rozdělují ty velikosti obcí do jednoho tisíce. To jsou ty malé obce. Mnozí z nás víme, jak starostky a starostové právě malých obcí mají spoustu problémů, které na ně dopadají. A toto by byl pro ně návod určitě dobrý, protože nyní máme i v legislativním procesu další zákon. Týká se... je to autorský zákon, který má také zvýšit náklady pro obce. Tak proto je dobré, že tady zase je nějaký zákon, který naopak by měl pomoci i malým obcím.

Doporučuji určitě postoupit do druhého čtení tento zákon. A tak jako organizační výbor navrhl, že garančním výborem by mohl být výbor pro veřejnou správu, tak se s tímto stanoviskem shodují a toto doporučuji. Děkuji vám všem za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Fischerové. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Pokud tomu tak není, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova – pane ministře? Ano. Prosím, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, jen velmi krátce bych odpovídal na některé dotazy.

Samozřejmě jsme připraveni na debatu o konstrukci výpočtu jednotlivých odměn, tak jak tady bylo řečeno. Jsme připraveni debatovat o výši pro oddávající, k darům nebo k mimořádné odměně, o které hovořil pan kolega Stanjura. Ve své podstatě v současné době stav je takový, že zastupitelstvo se rozhodne, že dá dar nejenom starostovi, ale kterémukoliv členovi zastupitelstva, který souvisí s výkonem jeho funkce, za jakousi mimořádnou aktivitu a dar je nelimitovaný. To znamená, výše je bez jakéhokoliv horního limitu. My jsme po dohodě se Svazem měst a obcí a s ostatními dotčenými subjekty přišli s tímto návrhem – umožnit danému zastupitelstvu, aby mohlo dát jakousi mimořádnou odměnu starostovi nebo jakémukoliv jinému členovi zastupitelstva za jasně definovaných podmínek a s maximálním možným limitem. To znamená, je to posun. Pokud toto ze zákona vypadne, tak bychom tam zároveň ale měli vrátit, že dary jsou nepřipustné. Tím pádem ale definitivně znemožníme zastupitelstvům odměnit člena zastupitelstva za jakýsi mimořádný výkon. Je to k debatě. Pro nás, pokud to vypadne, tak to není žádný zásadní problém. Bylo to na základě požadavku Svazu měst a obcí. A my jsme na debatu, která bude ve výborech, připraveni.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Zbyněk Stanjura. I když jsem uzavřel rozpravu, má přednostní právo. Ptal jsem se na závěrečná slova.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Omlouvám se. Tak potom s přednostním právem. Já jsem samozřejmě pro obě. To znamená zákaz darů a současně bez (nesrozumitelné.) Já jsem to totiž jako mladý radní v roce 1990 zažil. Je to velmi potupné pro ty, kteří o tom mají rozhodovat, když tajemník úřadu navrhuje odměnu primátorovi. Primátor chtěl odejít, nechtěl být u toho.

Stejně potupné je, a zvažme to, když rada města schvaluje odměnu řediteli základní nebo mateřské školy. Protože to je z jeho rozpočtu. Z jeho peněz. Není to z peněz města. Nebavíme se o tom, když město rozhodne, že dá nějaké mimořádné peníze ředitelce mateřské školy, ředitelce základní školy. Bavíme se o principu, který je velmi formální. Ředitel školy všechny své zaměstnance odměňuje podle svého uvážení, a pokud chce část odměn přiznat sám sobě, tak jde na radu města a tam přijde materiál, který on musí zdůvodnit. Většinou to podepíše zástupce ředitelky nebo ředitele. A napíše: navrhuji odměnu panu řediteli, paní ředitelce ve výši deset tisíc korun, protože udělali to, to, to. A pod tím je poznámka: tento materiál se vůbec netýká ty obecního rozpočtu, protože peníze budou vyplaceny z rozpočtu školy. Myslím, že to není důstojné nikoho. Ani těch, kteří to navrhuji, ani těch, kteří to schvalují.

Pobavme se i o tom ve výboru pro veřejnou správu, zda tento princip nezrušit a nenechat pravomoc normálně na řediteli školy. Vžijte se sami. Mnozí z vás to zažili. Mnozí z vás jste byli radní nebo starostové. Opravdu to není důstojná situace. Velmi podobné je tady, když ve Sněmovně schvalujeme odměny, myslím, že členům grantové a technologické agentury. Proč to nedělá vláda? Proč to děláme tady? Také to podle mě není důstojné nás, abychom věděli, jestli někomu pošleme 63 tisíc, nebo nepošleme, když vůbec nemáme šanci se seznámit s tou... A pokud jsou to zbytečné byrokratické kroky, které podle mého názoru skoro až ponižují všechny, kteří se toho procesu musí účastnit, tak myslím, že se můžeme domluvit, že je zrušíme a že je nebudeme používat.

Ať se na mě nikdo nezlobí. Starosta je zvolen, podle mě není motivace výše platu, ale to, že chce ve své obci něco udělat. Je to takové obcházení, ty dary. Souhlasím s tím. Obcházení toho, že možnost, která kdysi byla, dávat odměnu ze zákona vypadla. A je to nešťastné.

Jenom na vysvětlení, že nepodporuji ani jeden. Není to o limitu. Podle mě správný limit je nula, protože když se podíváte na rozhodující mechanismy, pak by to bylo stejně jenom formální a nedůstojné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Sice eviduji přihlášku kolegy Janulíka, ale protože je uzavřená rozprava a kolega Stanjura hovořil s přednostním právem, tak nemohu tak učinit. Zeptám se ještě pana zpravodaje, jestli má zájem vystoupit. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji. Už se tady rozvedla debata, kterou asi ještě více podrobně povedeme na výboru pro veřejnou správu. Dovolil bych si jen upozornit pro všechny poslance, kteří jsou z obcí mimo hlavní město Prahu, že právě možnost udělení mimořádných odměn je tak trošku v zákoně svázána i s snížením možnosti potom získání odstupného po skončení mandátu. Tak abychom potom nezapomněli debatovat, že i tyto věci jsou jistě spojené, abychom je nezapomněli spolu i provázet, tak jako to dneska je. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. A vrátíme se k projednávání. Nepadl žádný návrh na vrácení ani na zamítnutí – ano, pane zpravodaji? – v diskuzi. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Ptám se, jestli má někdo jiný návrh na garanční výbor? Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování. Já vás všechny nejdřív odhlásím, požádám vás o novou registraci, prosím přihlaste se svými identifikačními kartami.

Jakmile se ustálí počet přihlášených..., rozhodneme o přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu, a to v hlasování 199, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 199, z přítomných 113 pro 108, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhл přikázat tento návrh dalším výborům. Má někdo návrh na přikázání dalším výborům Poslanecké sněmovny? Není tomu tak. Nemusíme tedy dál hlasovat a mohu ukončit prvé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministru Chovancovi, děkuji zpravodaji, končím bod 57.

Než budeme pokračovat, ještě budu konstatovat dvě omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to paní poslankyně Jany Lorencové z osobních důvodů a pana kolegy Fiedlera od 17 hodin z pracovních důvodů.

Dalším bodem našeho jednání je bod

256.

Informace ministra životního prostředí o nařízení vlády, kterým byly stanoveny dopravní stavby, které byly vyjmuty z povinnosti získat novou EIA

Prosím tedy, aby se slova ujal ministr životního prostředí Richard Brabec – už je u stolku zpravodajů –, zároveň žádám, aby navrhovatel tohoto bodu pan poslanec Zbyněk Stanjura se stal zpravodajem... Nemá o to zájem. Zájem vidím od kolegy Laudáta... No kdo se první přihlásí, pane předsedo klubu TOP 09, bude zpravodajem. Taková je zvyklost. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Možná budete zaskočen, já nejsem navrhovatelem ani jednoho z těchto bodů, protože můj návrh zněl Informace premiéra Sobotky ke stavu resortu dopravy a ten neprošel.

Nicméně já chci při zahájení tohoto bodu dát procedurální návrh, protože vidíte, že tam je bod 256, zkráceně to tam bylo, teď už je to tam celé, celý ten název, ale bylo tam "stavby pomlčka EIA", což když vezmu, tak to může být ta pomlčka bud', spojovník nebo rozdělovník. Jistě si pamatujete začátek devadesátých let, někteří. Já to vím, že to je spojovník, to znamená "stavby s EIA". A pak je bod 258 "stavby bez EIA". Já se domnívám, že to 258 je nulová množina, nicméně ten bod 256 je podmnožina té nulové množiny, tudíž já dávám procedurální návrh, aby se sloučila rozprava k těmto dvěma bodům.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak já to samozřejmě dám odhlasovat, považuji to za logické, ale zároveň vás tedy požádám jako prvního přihlášeného, abyste se stal zpravodajem pro tyto dva body.

Hlasovat budeme již nyní, protože nám v tom nic nebrání, o sloučení rozpravy k bodům 256 a 258.

Zahájil jsem hlasování číslo 200 a ptám se, kdo je pro sloučení rozpravy k těmto dvěma tiskům. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 200, ze 116 přítomných pro 98, proti nikdo.

A nyní už tedy opravdu požádám pana ministra životního prostředí Richarda Brabce, aby jako pověřený člen vlády informaci přednesl. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, když jsme hovořili vlastně s předkladatelem toho prvního podbodu, teď tedy sloučeného do jednoho bodu, s panem kolegou, panem předsedou Stanjurou, tak si troufám říct, že ta informace, nebo ta otázka směřovala k jedné konkrétní akci. Ale já bych si přesto dovolil velmi stručně zopakovat vlastně, jakým způsobem postupujeme ve všech těch akcích, a potom bych se zaměřil trochu detailněji na tu jednu speciální, tedy akci 1/11 prodloužená Rudná.

Takže napřed mírně obecně. 24. srpna letošního roku schválila vláda svým usnesením 722 návrh nařízení vlády o stanovení prioritních dopravních záměrů. Jedná se o devět nejpotřebnějších a zároveň nejpr připravenějších záměrů. Jedná se tedy o 12 samostatně připravovaných staveb v celkovém objemu kolem 68 miliard korun, které mají vydané stanovisko podle zákona č. 244/1992 Sb. a nacházejí se na transevropské dopravní síti TEN-T. Tyto vybrané záměry jsou pro Českou republiku klíčové, jsou v nejpokročilejší fázi přípravy, jsou připraveny k realizaci ve stavební sezóně, nebo k zahájení ve stavební sezóně 2017, resp. 2018. V souladu s § 23a novelizovaného zákona č. 100/2001 Sb. je u záměrů se stanoviskem dle zákona č. 244/1992 Sb., který zároveň splňuje další podmínky dle odstavce 1, možné požádat o závazné stanovisko bez nutnosti zpracování nové dokumentace EIA.

Předně bych vám chtěl všem opět poděkovat za velmi rychlý legislativní proces, který umožnil tuto potřebnou novelu projednat v rekordně krátkém čase v průběhu letošního léta, a byl tedy završen tímto nařízením vlády, které bylo schváleno hned na prvním jednání vlády po vládních prázdninách.

Závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí se vydává na základě žádosti oznamovatele, jejíž součástí je podklad obsahující popis aktuálního technického řešení záměru a jeho vlivu na životní prostředí a veřejné zdraví. V současné době, tedy v těchto dnech, se u těchto vybraných projektů připravují všechny potřebné podklady, bude o tom určitě hovořit pan kolega Tok, a postupně jsou tedy zatím neformálně, neoficiálně diskutovány na Ministerstvu životního prostředí tak, aby byly připraveny k předložení co nejdříve. Zároveň je u všech těchto staveb pokračováno v projektové přípravě včetně majetkoprávního vypořádání.

Tolik k těmto devíti projektům a teď jenom krátce k důvodu, proč se z toho seznamu, nebo proč se vlastně na tom seznamu v té finální podobě neobjevil ten původně slibovaný. A já tady opravdu říkám a potvrzuji slova pana předsedy Stanjury, že jsme hovořili o deseti projektech, původně se hovořilo o jedenácti, tím jedenáctým je Pražský okruh. Tam je teď také poměrně v tom čilá aktivita, myslím, že určitě se k tomu případně v diskuzi můžeme vrátit.

Ale proč se tam vlastně nakonec neobjevila prodloužená Rudná? Ten důvod je ten, že investor – Ministerstvo dopravy, Ředitelství silnic a dálnic – se rozhodl jít

v této věci, a určitě se k tomu také vyjádří pan ministr Ťok, jinou cestou. Podle i názoru Ministerstva dopravy cestou kratší, a tedy cestou, která byla potvrzena i dopisem, který jsem dostal předtím, než jsem materiál vlastně dával do vlády, a dostal jsem ho 15. července od Ministerstva dopravy a budu z něj citovat: "Mezi výše uvedenými prioritními dopravními záměry zároveň není oproti původnímu pracovnímu návrhu nařízení zahrnuta stavba 1/11 prodloužená Rudná – hranice okresu Ostrava, neboť pro část této stavby, kde dosud není vydáno stavební povolení, bylo zpracováno samostatné oznámení dle přílohy č. 3, zákona č. 100/2001 Sb. a bylo Krajským úřadem Moravskoslezského kraje zahájeno zjišťovací řízení."

To proběhlo, respektive to bylo podáno 14. června a ten poslední vývoj, který pan kolega Stanjura také určitě zná, je ten, že 12. září vydal Moravskoslezský kraj závěr zjišťovacího řízení k tomuto záměru se závěrem, že dostavba prodloužené Rudné nemůže mít významný negativní vliv na životní prostředí, a není tedy třeba procesu tzv. velké EIA.

Nechci spekulovat, co se může dít dál, abych nikomu nenahrával, ale jenom řeknu, co by se stalo, kdyby. Vzhledem k tomu, že závěr zjišťovacího řízení byl zveřejněn na úřední desce 12. září, tak 27. září bude ten závěr považován za doručený veřejnou vyhláškou. 12. října je poslední den, kdy je možné podat odvolání proti tomuto závěru zjišťovacího řízení. A pokud 13. října nabude závěr zjišťovacího řízení právní moci, tak potom budou pokračovat další kroky z pohledu Ministerstva dopravy. Pokud by se někdo odvolal, tak odvolací řízení povede Ministerstvo životního prostředí. Bude to odbor výkonu státní správy 9 v Ostravě. Odvolací řízení by mělo trvat 30 dní, maximálně, pokud by se případ ukázal jako velmi složitý, pak je to 60 dní. Ale nemyslím si, že by to byl ten druhý případ, myslím si, že to bude do 30 dnů. A pokud Ministerstvo životního prostředí prostřednictvím svého odboru výkonu státní správy toto odvolání zamítne a závěr zjišťovacího řízení potvrdí, pak tento závěr zjišťovacího řízení nabude právní moci. Předpoklad je tedy do konce listopadu 2016 a ŘSD bude moci zajistit další kroky ve stavebním řízení. Pokud by bylo odvolací řízení Ministerstva životního prostředí napadeno u soudu, pak soud musí rozhodnout do 90 dnů od podání žaloby. A tady je třeba i zdůraznit, že žaloba nemá automatický odkladný účinek. Stavební řízení tedy bude moci probíhat paralelně, pokud soud odkladný účinek nebo předběžné opatření aktivně nenafídí.

Takže toť jako úvod do diskuse. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru životního prostředí Richardu Brabcovi. Přerušuji bod číslo 256.

Zahajují bod

**Informace ministra dopravy o postupu a stavu přípravy staveb
dopravní infrastruktury, které nezískaly výjimku v platnosti posouzení
vlivu na životní prostředí (EIA)**

abychom mohli konat sloučenou rozpravu. Žádám, aby se ujal slova pan ministr dopravy Dan Ťok, který je pověřeným členem vlády a zároveň uvede informaci ministra dopravy o postupu a stavu přípravy staveb dopravní infrastruktury, které nezískaly výjimku z platnosti posouzení vlivu na životní prostředí. Pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ve vztahu ke stavbám, které mají stanovisko EIA dle zákona číslo 244/1992 Sb., pro které se nepodařilo s Evropskou komisí dojednat výjimku, máme již od května, konkrétně 11. května 2016, vládou schválený jednoznačný postup. Přijetím tohoto usnesení vláda rozvázala investorům ruce a umožnila minimalizovat zdržení, které u jednotlivých staveb nastane v souvislosti s dopady zákona číslo 39/2015 Sb., kterým byl zákon o EIA novelizován. Tímto usnesením vláda souhlasila s tím, aby paralelně s opakováním procesu EIA probíhaly všechny nezbytné kroky směřující k ukončení přípravy daných staveb – projektování, výkupy pozemků, zajišťování ostatních stanovisek. Nové stanovisko EIA bude dle těchto vládou schválených principů vydáno k technickému řešení, které vychází z aktuálního stupně projektové dokumentace. Nebude tak nezbytně nutné zkoumat rozdílné varianty vedení v území, což by přípravu velmi oddálilo.

Pro zajišťování podkladů nyní Ředitelství silnic a dálnic hodnotí došlé nabídky na uzavření rámcové smlouvy, tak aby zajišťování podkladů mohlo být maximálně flexibilní. Vybrané nejpřípravenější záměry již mají zajištění podkladů pro opakování EIA rozpracováno včetně probíhajících revizních biologických průzkumů, které na těchto stavbách běží už od letošního jara.

Věřím, že opakování procesu EIA, jakkoliv zní nepopulárně, nepřinese do procesu přípravy zásadní časové zdržení, neboť současně se v přípravě těchto staveb potýkáme i s jinými překážkami, které řešíme paralelně. U menších a nekomplikovaných staveb na silnicích první třídy je navíc možné ukončovat posouzení pouze po provedení zjišťovacího řízení, což je proces ve srovnání s plnohodnotnou EIA výrazně rychlejší.

Vláda v usnesení číslo 430 ze dne 11. května 2016 uložila Ministerstvu dopravy pravidelně v intervalu dvou měsíců předkládat přehled investorské přípravy dopravních staveb se stavebními náklady nad 300 milionů korun se stanoviskem EIA vydaným dle zákona 244. V současné době je na vládu předkládán materiál s aktualizovanými informacemi k projektové přípravě jednotlivých staveb k 11. září roku 2016.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi dopravy Danu Ťokovi. Nyní podle dnes nově nebo opět schváleného pravidla budeme postupovat tím způsobem, že nejdřív se vysloví navrhovatelé těchto bodů a poté zpravodaj a poběží rozprava. To znamená nejdříve Zbyněk Stanjura, poté Karel Šidlo, kolega Laudát a potom přihlášený do rozpravy Leo Luzar.

Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Je tady taková ospalá atmosféra, tak já se to pokusím trochu rozčísnout.

Kdybychom žili v ideálním světě, tak tyto dvě úřední zprávy obou ministrů jsou naprosto dostačující a dál k tomu nemusíme vystupovat.

Jedna věc, mluvil o ní pan ministr Brabec, nepochopil jsem, proč jsme jednali o deseti stavbách, pak je ve finále staveb devět. Speciálně jsem upozorňoval já i František Laudát na problém s TEN-T u prodloužené Rudné – všechno je domluveno, všechno je vyjednáno, Brusel s tím souhlasí. Beru to jako opak.

Pan ministr Brabec uvedl jednu nepřesnost ve svém vystoupení. Není pravda, že Ředitelství silnic a dálnic chtělo jít touto cestou, která byla zvolena. To prostě není pravda. Ředitelství silnic a dálnic do posledního dne bojovalo o to, aby i prodloužená Rudná byla v seznamu staveb. Mám na to písemné doklady. Myslím, že to potvrdí pan ministr Ťok. Rozhodnutí neudělal investor, Ředitelství silnic a dálnic, ale Ministerstvo dopravy. Z Prahy vědí lépe, jak to bude fungovat v Ostravě.

Mně to připadá mimořádně riskantní. To, jak popsal pan ministr Brabec, tak to může pokračovat, to má naprostou pravdu. Ale také máme nějakou historii té stavby. Já jsem podepisoval dodatek se zhotovitelem, jako jsem podepisoval s panem ministrem Ťokem v jeho bývalém zaměstnání, když jsme dělali křižovatku na R35. Já jsem podepisoval dodatek k té první části I/11, to znamená Mokré Lazce – hranice okresu Opava. Tam jsme s panem ministrem už ťukali a otevírali jsme ten úsek. A v té době jsem uzavřel takový dodatek, že po té prodloužené už by se mělo dávno jezdit. To uvedení do provozu mělo být současně. V té době nám sliboval zhotovitel, že maximální rozdílnost bude 30 dnů. A od Mokřých Lazců po hranice okresu Ostrava už jezdíme. Nově je tam povolená rychlost 110, což je v pořádku, nový bezpečný úsek. Nejenže to zrychlilo trasu a odlehčilo to těm nejvíce zasaženým obcím, jako byly Hrabyně a Velká Polom, ale taky se výrazným způsobem zvýšila bezpečnost.

Pak jsme dostali šanci, jak ty dlouholeté problémy s jedním odpůrcem stavby – je třeba říct, který využívá, a má na to plné právo, všechny možnosti našeho právního řádu. Má k tomu občanské sdružení, které je taky jeho. Vy jste všude zjemňovali podmínky pro činnost občanských sdružení. My jsme tam chtěli nějaké minimální počty, místní příslušnost, to všechno navrhoval pan poslanec Zahradník, tak jste všechno, všechno...

Pokud se to povede a nikdo se neodvolal, no tak výborně. Opravdu tady vás pochválím a řeknu: Viděli jsme, my v našem kraji jsme to viděli zbytečně černě. Ale minimálně pan ministr dopravy – nevím, jestli psal i vám, pane ministře Brabče – ale pan ministr dopravy ví, že mu psal hejtman kraje, a tam jsme v opozici, takže to

vůbec neříkám politicky, který s tím rozhodnutím nesouhlasil. Psalo mu sdružení, naše město, vidím pana kolegu Opálku, zakládalo Sdružení I/11- I/57, taky s tím nesouhlasilo. Podle mých informací Ředitelství silnic a dálnic s tím nesouhlasilo. Ministerstvo dopravy si vybralo teoreticky rychlejší, a může se to stát i v praxi, to se teprve uvidí, ale podle našeho názoru, lidí, kteří tam žijeme, kteří s tím dotyčným člověkem neúspěšně vyjednávají léta, riskantnější cestu.

A hlavně v tom harmonogramu, který jste popsal, co by se stalo, kdyby se zvolila ta druhá cesta? To bych rád slyšel. Co jste vlastně ušetřili teoreticky? Protože kdyby to bylo v tom nařízení vlády, tak jak bylo slíbeno – já to skutečně nesu tak, že jsem se nechal nacytat, a když ptáčka lapají, hezky mu zpívají. Zazpívali mi, že klíčová stavba v Moravskoslezském kraji nebude potřebovat novou EIA a to zdržení nebude, tak jsem tomu uvěřil, když mi tak hezký zpívali páni ministři. A nevím žádný důvod, zatím jsem neslyšel, kromě toho, a to je pravda, že se Ministerstvo dopravy rozhodlo jinak. Ale proč? A zkuste nám namodelovat případ, že by ta stavba zůstala v tom nařízení vlády, a dát nějaký časový harmonogram a pak to porovnat. To je první věc.

Docela komické bylo, jak na té tabuli jsou vždycky zkracovány ty body, tak ty body byly napsané – tento bod, který jsem navrhl já, se jmenoval "stavby s EIA" a ten druhý bod "stavby bez EIA". A ono je to přesně naopak, ale to je spíše jenom kouzlo toho, když se zkracují názvy bodů.

Já dlouhodobě tvrdím, a bohužel moji nástupci v tom takhle nepokračovali, že máme dvě, dvě klíčové infrastrukturní stavby na silnicích – R35, která po nějakém zbytečném zdržení měla to štěstí, že se do nařízení vlády dostala, a silniční okruh kolem Prahy, což je podle mě mnohem přesnější výraz, než když se mu říká Pražský okruh, protože Pražský okruh evokuje v obyvatelích České republiky, že je to nějaká městská záležitost hlavního města Prahy, a říct, že Pražákům nic nedáme, je docela populární v mnoha krajích. Ale ta stavba je klíčová pro celou českou infrastrukturu, samozřejmě pro Středočechy. To řešení, podle mě úsměvné, jak se část pražských politiků snaží vymistit ten problém z Prahy do středních Čech, aniž by to měli ve středních Čechách domluvené, když sleduji ty zatím mediální přestřelky, kam pošleme kamiony delší než 12 metrů, je to ten typický problém, já jsem ho nazval problém sousední ulice. Všichni s tím souhlasí, potřebné to je, ale ne u nás. Uděláme to u toho souseda. Takže to je problém.

Já považuji – ať se na mě pan premiér nezlobí, není tady – za vrcholně nezodpovědné říct, že v roce 2019 se bude jezdit po úseku Pražského okruhu, já to říkám zjednodušeně, nebo že se začne stavět v roce 2019 mezi brněnskou a hradeckou dálnicí, ať to řeknu zjednodušeně. Neříkám úsek 511. To prostě není pravda, to je pohádka pro dospělé. Kdo se chce nechat opít rohlíkem, ať tomu věří. Doporučuji jinou věc. Najdete si tiskové zprávy Ministerstva dopravy vždycky z toho podzimu roku, které stavby budou zahájeny v příštím roce. A najdete si zprávy z roku 2015, 2016 a teď zpráva, co se zahájí příští rok. A co zjistíte? Možná se mění den v tom měsíci, určitě se mění datum té tiskové zprávy, ale obsah je takřka stejný. Slibem nezarmoutíš. Takže stavby, které vláda chce příští rok slavnostně zahájit, to samé nám říkala loni i předloni u mnohých staveb.

Korektní vystoupení obou ministrů, musím říct, že byla korektní. Zapomněli říct něco jiného – že hasí požár, který sami založili, bohužel. Já jsem včera říkal v jiné debatě, že nám se smrškla debata o evropské politice na čerpání a zachraňování miliard. To je poměrně plochá debata, ten problém je mnohem větší. Proč jsme si nevyjednali výjimky pro všechny stavby, když máme tolik spojenců v Evropské unii a když tato vláda patří do toho hlavního proudu? Kde jsou ti naši spojenci? Proč nám do toho mluví? Co je jim po tom, jestli máme EIA podle starého, jestli minulé, nebo předminulé verze toho zákona? Tomu já vůbec nerozumím. A že si to necháme líbit. Tomu skutečně nerozumím.

Ale já říkám, pokud by to byl pouze úřední proces bez možnosti vstupu, řekl bych, zejména ideových odpůrců stavby – vždycky říkám, nebo ne vždycky, často říkám, že mnohdy projektanti trasy navrhovali necitlivě a mohli odhadovat, kde bude nějaký oprávněný odpor veřejnosti, těch, kteří tam bydlí a kteří tu situaci znají. Takže ono to není jakoby černobíle úplně. Ale současně dávat tu obrovskou možnost tolikrát vstupovat do toho procesu je prostě chybné. A je to chyba všech vlád, které tady byly, aby zase se neřeklo takové to oblíbené: no co jste tady dělali vy? Za prvé tato vláda už je tam tři roky. Sami si vzpomeňte, kolikrát jsme slyšeli ve vystoupení ministra dopravy, ministerského předsedy, ministryně pro místní rozvoj, že se chystá nová legislativa. Tu stavební zákon, úplně nový, revoluční, zjednodušující, tu zákon o liniových stavbách, který bude stejný jako v Německu. No to jsou všechno jenom slova.

Příští měsíc bude tři roky od voleb. Kolik tisků máme k dispozici k projednání? Žádný. Je reálné očekávat schválení nového stavebního zákona do konce volebního období? Neří. Je reálné očekávat schválení zákona o liniových stavbách do konce volebního období? Neří. Ale to nevádí, přesto bychom na něm měli pracovat, protože podle mě to není úplně politická věc, pokud ovšem nenasadíte zelené brýle, zelený ideologický pohled na svět, který vlastně říká: vystupte z aut, jezděte MHD. To je mimochodem taky dnešní problém Pražského okruhu a toho, že dvě vládní strany tam sedí v koalici se zelenými, kteří podle mě z ideových a ideologických důvodů brání této stavbě. A místo abychom my ostatní se snažili najít nějakou shodu na tom, jak zjednodušíme – a já říkám, že základní princip je, že dotčená veřejnost může vstoupit do toho procesu pouze jednou.

Velmi pragmaticky obecně je vstup správních soudů do zásad územního rozvoje kraje či města. To mi připadá mimořádně nešťastné. Nevím, jestli pan ministr Ťok, ale já jsem rád jezdil na jižní Moravu jako ministr dopravy, protože vždycky se na vás sesypou, co všechno chtějí, jakou stavbu, logicky, a tam se mohlo říct: já bych vám hrozně rád pomohl na té jižní Moravě, máte pravdu, ale bohužel nemáte zásady územního rozvoje, do té doby logicky investorská organizace nemá šanci získat ani územní rozhodnutí, ani stavební povolení, máte domácí úlohu. A nemám odvahu tvrdit, že jižní Morava měla nejhorší zásady územního rozvoje v porovnání se všemi kraji. Měli jenom smůlu. Měli proti sobě nejvíc kvalifikované protivníky, kteří nakonec ten soudní spor vyhráli. Otázka je, zda je to dobře.

A tohle bychom měli debatovat, i s tím, že třeba to paragrafované znění neschválíme v tomto volebním období. Ale mohli bychom mít nějakou základní politickou shodu. Já myslím, že jsme schopni ji najít všichni kromě těch zelených,

tam jsem velmi skeptický, ale dobře, nejsou tady, nebudou tady, takže to se nic nemění. A na tom bychom pracovat mohli.

Já příliš nevěřím těm *lex specialis*, tomu zákonu o liniových stavbách, protože je hrozně složité, hlavně retroaktivitu jak posoudit. Ano, u nových nápadů by to možná pomohlo, ale u těch, které jsou už v běhu, se obávám oprávněně a logicky, že by to příliš nepomohlo, že by to mohlo být vykládáno jako buď přímá, nebo nepřímá retroaktivita. Ale já jsem to říkal, když jsme schválili tu poslední novelu zákona EIA – dobře, devět staveb, resp. devět akcí, dvanáct staveb, abychom byli přesní, to je dobře. Ale co těch devadesát? Nebo možná osmdesát osm, ať mě nechytáte za slovo. Co tam? A víte, jaký je výsledek. Jezdíte letos po těch cestách. My obecně, a říkám my všichni, máme jakoby za úkol, když dostanu nějaké peníze, tak je musím utratit. Nedej bože, abych nevyčerpal peníze! Velmi často z našeho pohledu – a na to je čas na podrobnou debatu buď v hospodářském výboru, nebo v podvýboru pro dopravu – měníme svodidla tam, kde bychom nemuseli. Ta nová svodidla vypadají úplně stejně jako ta stará, žádnou změnu tam nevidíme. Takže se masivně investuje do oprav, opravy nejsou koordinované. Když jedete autem, tak se ocitnete v pasti, a pak jedete 160 km z Opavy do Brna tři a půl hodiny, když máte štěstí. Natrefíte za těch 160 km na osm dopravních uzávěr, některé jsou řešeny podle mě naprosto chybně, typu, kdy se sjíždějí tři pruhy a jsou tam semaforey. A máte třicet minut na místě a ta obec, ve které se to děje, tím samozřejmě trpí. Pro znalce severní Moravy a Moravskoslezského kraje je to Hradec nad Moravicí.

Takže to je pak nepřímý efekt toho, že se nám nedaří – zase říkám nám, abyste to zase nevnímali tak konfrontačně – připravit ty klíčové stavby. Na tom asi shoda je. Jenom nesmí vláda, premiér a ministr dopravy objíždět každý kraj a v každém kraji tvrdit, že zrovna ta jejich stavba je ta priorita. V okamžiku třinácti priorit žádnou prioritu nemáte.

Já doporučuji, abychom tohle pravidelně kontrolovali, abychom pravidelně dostávali zprávu, jak ty práce pokračují, jak u těch devíti staveb, tak u těch ostatních devadesáti, které to štěstí neměly. Abychom začali intenzivně pracovat na zjednodušení stavebního zákona, když to řeknu takhle, případně jiných předpisů, které k tomu budou potřeba, a abychom si stanovili dvě klíčové priority na silnici: R35 a silniční okruh kolem Prahy. To si myslím, že jsou dvě stavby, které nám chybí nejvíce. Ta první zásadním způsobem odlehčí D1 a ta druhá zásadním způsobem pomůže nejenom hlavnímu městu, ale všem nám, kteří pokračujeme za Prahu a potřebujeme Prahu objet, a ne vjíždět do Prahy. A pokud to bude priorita, tak jsme podle mě schopni najít možná i nějaké speciální legislativní řešení pro ty dvě stavby, protože ty opravdu potřebujeme.

To je ten hlavní důvod, proč jsem navrhoval tyto body. Myslím, že problematika je naprosto provázaná, proto je fajn, že máme sjednocenou debatu. A opakovaně v oblasti dopravy nabízíme spolupráci a opakovanou reakci je nezáměr. Já si myslím, že možná v dopravě se politika dělat nemá. Říkám, máme plno jiných témat a s těmi si my jako občanští demokraté vystačíme. Když vidím pana ministra, a jeho představa, jak nám budou jeho úředníci kontrolovat kotle, je zrovna ideový zásadní střet o domovní svobodu a tam se můžeme přít. Ale v přípravě a realizaci klíčových infrastrukturních staveb bychom se přít neměli a nemáme. Navíc tady nejsou spory

o tom, kudy ty komunikace mají vést. Trasy jsou stabilizované, všichni víme, kde to má být. Jenom se nedaří to připravit a zrealizovat.

A podotýkám, problémem skutečně nejsou peníze. A to už roky nejsou problémem peníze. Problémem jsou nedostatečně připravené stavby, které mají za prvé legislativní důvody a za druhé chybná politická rozhodnutí zejména ministra Bárty. Nebojím se to pojmenovat takhle úplně přesně, protože zastavit přípravu a průběh staveb bylo chybné politické rozhodnutí. A podle mě neochota každé vlády stanovit dvě tři prioritní akce, a ty ostatní prostě musí počkat. Já tomu rozumím, každý jsme z nějakého regionu, nebo každý z nás považuje stavbu v tom svém regionu za nejdůležitější. Ale ty dvě, o kterých jsem mluvil, na tom bychom se podle mě shodnout mohli, protože silniční okruh kolem Prahy je vlastně pro všechny, minimálně se to týká dvou krajů, Prahy a středních Čech, a R35 zajímá všechny kraje od Moravskoslezského, Olomouckého, Hradeckého, Pardubického, a tak bych mohl pokračovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zbyňku Stanjurovi. Nyní Karel Šidlo jako navrhovatel druhého bodu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, členové vlády, dovoluji mi, abych na úvod svého vystoupení poděkoval všem kolegům a kolegyním, kteří podpořili zařazení bodu, který je momentálně na tabuli, do programu této schůze, a dokonce se podíleli na pevném zařazení na dnešní den. Věřím, že všichni z hlediska zdůvodnění zařazení těchto bodů pochopili, nakolik je situace vážná, a teď nemíním pouze to, kolik staveb má či nemá EIA, ale z hlediska našeho národního hospodářství. Protože řekneme si, jsme závislí na exportu, ale na druhé straně stavebnictví v České republice pomalinku a pomalinku zhasíná. Velké firmy hledají zakázky v zahraničí. A když vezmeme čísla, která zveřejnil Český statistický úřad v nedávné době, tak je to poměrně tristní pohled, že za sedm měsíců letošního roku stavebnictví kleslo o 39 % a inženýrské stavitelství, kam patří dopravní stavby, dokonce o 43 %. Týká se to jak státního, tak i municipálního sektoru. Je to skutečně tristní výsledek. Svědčí to o tom, o čem tady před chvílkou hovořil kolega Stanjura. Proto jsem rád, že ta debata byla taky spojena, abychom se nevraceli ve dvou bodech ke stejnému, protože budou zaznívat podobné argumenty.

Je to skutečně tristní, protože stavby připraveny nejsou. A když člověk pozorně sledoval vývoj letošního roku na konci prvního pololetí, kdy jsme projednávali novelu zákona o posuzování vlivu na životní prostředí, tak oba dva páni ministři, kteří už dneska hovořili, jak ministr životního prostředí, tak ministr dopravy, nás, zástupce jednotlivých politických subjektů, ubezpečovali, že společným úsilím udělají vše pro to, aby tam, kde jsme ztratili platné rozhodnutí EIA, bylo získáno co nejrychleji, a prioritní budou stavby, které mají souhlas ve výjimkách vyjednaných Evropskou unií.

Dovolím si tady připomenout jednu věc. Jsem poměrně životní optimista. Možná i přes to dlouhé působení v politice, tady v Poslanecké sněmovně, jsem ještě ochoten věřit některým slibům ministrů. A musím se tady opravdu nechtěně vrátit k tomu, co

říkal pan ministr dopravy v roce 2015. Dovolte mi to odcitovat, protože to jsou čísla, která je třeba si zapamatovat. Na fóru českého stavebnictví v roce 2016 řekl v 2015 pan ministr dopravy, že v roce 2016 bude začato 223 kilometrů dálnic v České republice. Krátce poté v rozhlasu prohlásil, že do konce roku 2017 se začne stavět celkově 400 kilometrů dálnic, a měly v tom být i rychlostní komunikace a silnice první třídy, to znamená nové stavby. Letos byla zahájena prosím jenom jedna jediná stavba, a to část D3 mezi Bošilem a Ševětínem o délce – zdůrazňuji – 8 kilometrů. Na příští rok pan ministr ve svém vlastním tiskovém prohlášení ze 16. srpna slibuje zahájení budování pouze – to je upravené číslo – 141 km dálnic. Dokončení klíčových, jako je Pražský okruh, o kterém zde bylo hovořeno, D52 na hranice s Rakouskem, D35 na Hradec Králové jsou podle mého názoru zcela v nedohlednu, to znamená ani ty kilometrické délky těchto komunikací se nemohou započítávat, přestože slíbeny byly.

Jsem přesvědčen, že svědčí o určitém přehnaném optimismu pana ministra, když to nechci nazvat jinak, v jeho vyjádřeních i to, že skutečnost posledních tří let od roku 2013 do roku 2016 – byla zahájena stavba pouze necelých 35 kilometrů nových dálnic. Porovnejte si to s vyhlášením. Porovnejte si to s čísly. A to je první důvod, proč jsem požádal o zařazení tohoto bodu. Protože když si tato čísla vezmete a dozvíte se z tisku a z informací ministra, že v podstatě, myslím teď ministra životního prostředí, že ty stavby, které byly námi schváleny pod slibem, že bude intenzivně pracováno s přípravou dalších staveb, se příloha snižuje o jednu stavbu – prodloužená Rudná v Moravskoslezském kraji – a nakonec slíbený Pražský okruh, kde byla tvrdá podmínka všech politických subjektů, že se na něm musí pokračovat i za cenu vkládání vlastních zdrojů a nečerpání evropských zdrojů, které souvisí s programem operačního programu Doprava II, tak jsem byl přesvědčen, že tyto dvě stavby, které jsou v současné době s velkým otazníkem, zda vůbec k jejich realizaci dojde, vyvolávají současně s těmi prohlášeními a s těmi fakty, které dosud máme, velkou obavu, že vůbec k tomu dojde.

K tomuto tématu jsem zvedl ještě jeden problém a to je to, že nám bude slíbeno, že bude docházet k intenzivnímu jednání mezi Ministerstvem životního prostředí a Ministerstvem dopravy, aby byla získána potřebná, znovuoobnovená posouzení vlivu na životní prostředí, proto to je ten bod 258, kde jsou bez výjimky v platnosti EIA, a že na nich bude jednáno tak, že se postupně budeme dovídat, jak jejich realizace přípravy bude probíhat.

Od těchto slibů uplynuly více než tři měsíce. Když jsme jednali na hospodářském výboru, dostali jsme sice formu tabulky, kde byly dány určité sliby formou holubů na střeše, protože je tam příliš mnoho neznámých. Je tam otázka optimistická varianta, pesimistická varianta, a my jsme ani nevěděli, co ta pesimistická ve skutečnosti znamená, protože ani ta nebyla realistická. A je velkým problémem, jestli se vůbec dopravujeme k tomu, abychom některou tu stavbu skutečně... překonali přípravné práce, vybrali dodavatele a skutečně reálně tu stavbu zahájili. Já si myslím, že ty dvě specifické a klíčové stavby, která jedna byla vyřazena z desítky (nesrozumitelné) urychleného jednání, druhá je zatím velkým otazníkem, protože jsem byl velmi překvapen včerejším vyjádřením Magistrátu Prahy včetně Středočeského kraje, že to je pro ně prioritní stavba, stavba 511, protože na hospodářském výboru zaznělo z úst

jejich zástupce úplně něco jiného, což pobouřilo kolegu Laudátu, že jsem myslel, že bude na prášky. Protože to byla situace skutečně vážná, když Praha vám prohlásí, že ta stavba není její problém, že to je problém vlády a ŘSD, to je pro mě zcela tristní záležitost, když se bezprostředně týká vlastního intravilánu, resp. mírného extravilánu Prahy, protože jde o dálniční obchvat. To si myslím, že té situaci vůbec nepomáhalo, navíc ještě více štěpilo názory, které byly na hospodářském výboru průřezem politického spektra v podstatě sjednoceny.

Jsem přesvědčen, že včerejší prohlášení to napravilo. Dokonce i nějaký rádobypokus o to blokovat průjezd kamionové tranzitní dopravy, která má být tím důvodem, který ovlivní urychlení projednávání a možná zahájení těchto prioritních staveb. Přesto ale, jak jste se mohli dočíst v bodu programu a v mém úvodním zdůvodnění, mně šlo i o ty další stavby, protože Česká republika kromě těchto určitých priorit čeká i na další stavby. A tady mě velmi intenzivně zajímá, jak Ministerstvo dopravy připravuje v přesném harmonogramu podávání žádostí o obnovení stanoviště EIA, aby mohla pokračovat příprava těch staveb. Jakým způsobem ty stavby připravuje v časovém horizontu, zejména z důvodu toho, zda na to bude, či nebude možno čerpat finanční prostředky, které připraví stát. Případně, jestli se budou moci zapojit prostředky Evropské unie, protože to jsou stavby důležité.

Chápu, že pro celou republiku je dálniční obchvat mezi D1 a Běchovice asi tou největší špičkou, aby se nesváděla kamionová a osobní doprava zpátky do centra města, aby jezdila po obvodu. Tak chápu, že v každém regionu, a správně to tady zaznělo, máme svoje další prioritní stavby. A já musím jako Západočech přiznat, že na mě působí úplně strašným dojmem situace, kdy my při vyjednávání s Dolním Bavorskem a Horní Falcí měli obrovský náskok v přípravě staveb dopravní infrastruktury, ať silniční, nebo železniční, a dneska jsme v situaci, že německá strana je na hranicích České republiky, bude otevírat nové silniční komunikace, zkapacitněné silniční komunikace, a na naše původní, kde nemáme ani obchvat Babylonu, momentálně si hrajeme na obchvat Staňkova, ale to je stavba, která má tři a půl kilometru a neřeší celou I/26, a tady bych mohl vyjmenovat další stavby, tak nám Němci přivedou kolem 17 000 vozidel denně a z toho bude skoro 10 000 kamionů. Nevím, jakým způsobem naše dopravní infrastruktura je schopna toto zvládnout, pokud nebudou řádně dokončeny všechny přípravné práce, nebudou dokončeny projekty, nebude zajištěno financování a nebude reálný čas změnit tuto dopravní infrastrukturu novou výstavbou. Jsem přesvědčen, že bez nových stop, a to je právě obsah i těch rychlostních komunikací, případně prvních tříd, určitě jsou v tom systému TEN-T, protože tamtudy intenzivní doprava jde, Evropa je zná, a mně strašně vadí, že toto neumíme. A podle časového harmonogramu, jak jsme viděli aspoň u těch dvou staveb, nepřipadá v úvahu těch dalších 88 pokračování úspěšné přípravy.

Proto si v podrobné rozpravě potom připravím určité usnesení a požádal bych o jeho podporu. A věřím, že páni ministři, tak jak předkládají vládě, by měli ctít i Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky a pravidelně nám jako kontrolním orgánům předkládat informaci o tom, jak příprava staveb, vlastní realizace a zajištění financování postupuje. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Šidlovi. A abyste věděli, že mám všechno poznamenáno, tak podle toho, jak jsme schválili postup, nyní vystoupí zpravodaj k oběma tiskům František Laudát a pak s tím už v rozpravě faktické poznámky kolegů Kolovratníka, Pilného, Semelové, Urbana. A řádná rozprava je na tabuli, tzn. kolega Leo Luzar, Petr Bendl, Jan Zahradník a Michal Kučera. Takže na každého z vás se jistě dostane.

Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já jsem si připravil celé – a to už se mně smějí, že mám složky. Na problematiku EIA, problematiku mytného na dálnicích a vybraných úsecích silnic I. třídy. Byl mi připraven obrovský výběr z toho, co sliboval ministr dopravy, co říkal vicepremiér vlády Andrej Babiš, pokud se týká speciálně dopravní infrastruktury. Ale vzhledem k tomu, že skutečně tady z toho nechci dělat předvolební kovbojku a doslova se vysmívat, tak zkusím trochu na serióznější notu.

Víme o tom, že – a dokonce v teorii nebo ve filozofii postmoderní společnosti existuje něco, přímo se tam operuje s termínem "teror aktivních menšin". V případě výstavby infrastruktury, nejenom dopravní, ono se to už rozšířilo téměř na vše, tak vlastně jsme svědky toho, že výstavba základní dálniční sítě, tam je to nejvyhrocenější, a dneska se o tom bavíme, tak fakticky je zastavena. Pokud bychom budovali, nebo spíš nebudovali stejným tempem, tak opravdu jsme už ostudou nejenom možná Evropy, střední Evropy, ale celého světa. Kdejaká banánová republika problémy nemá a my ty problémy máme. Je mně líto, že zřejmě teď celkem je to možná pochopitelné, nicméně že je volební kampaň a tak, takže pan Babiš, a je to jeden z důvodů, proč jsem chtěl, abychom se tady zabývali resortem dopravy, nakonec se to zúžilo na tento problém, a jak vidím přihlášené diskutující, tam je první a velmi zásadní krok, aby se něco hýbalo. Ale trochu mně hýbe žlučí pan vicepremiér Babiš, který jezdí po republice a říká věty, které prostě jsou prachobyčejnou lží směrem k veřejnosti. Nicméně ono stačí vždycky, když se podíváte na peníze, tak oni vám řeknou všechno.

Takže podle vicepremiéra stavíme o sto šest, všude jsou zlaté časy. Nicméně my jsme dostali do hospodářského výboru 10. srpna dopis od prezidenta Svazu podnikatelů ve stavebnictví, který nás upozornil na naprosto katastrofální situaci, a bylo to velmi krátce poté, už zřejmě naznal, že jeho členové už velmi pění nad tím, v jakém stavu je realizace dopravních staveb. A vlastně vyšel z toho, že Český statistický úřad zveřejnil velice jasná čísla. A já vám tady zopakuji, jenom upozorňuji, že zářijová čísla byla ještě tristnější.

Jednak za první pololetí letošního roku se stavební produkce meziročně v červnu propadla opět dvouciferně. Pokud si vzpomínám, bylo to 14 %, nebo 14,5 %. Ztráta od počátku roku, propad je 10 %. Co se týká veřejných zakázek, tak pane ministře dopravy, co jste nastartovali, když meziročně došlo k poklesu zakázek ve stavebnictví za sedm měsíců o 39 % a v inženýrském stavitelství, které je jakýmsi ukazatelem, co se bude dít, tak dokonce o plných 43 %? Samozřejmě je to jednak podíl, protože naše stavebnictví je bohužel velmi moc provázáno nikoli se soukromým, ale s veřejným

sektorem, tak samozřejmě nemám čísla, která by rozdělila, co se týká krajské a komunální sféry a co náleží státu. Nicméně stát v tom hraje pořád nějakou klíčovou roli.

K tomu municipálnímu sektoru a k velmi tristnímu zážitku s politiky hlavního města Prahy, speciálně s jedním, ale když se tam koukám na to, jak se vyvíjelo jednání o zítřejším zastupitelstvu, tak se stávající vládní reprezentaci na pražské radnici, k tomu se ještě trošku vrátím.

To, že ekonomika roste a stavebnictví jde do tohoto propadu, je velmi tristní. A já tady nebudu citovat – ostatně dostaly ho všechny politické strany, a jak je tady v přípisu, tak ho dostal i ministr dopravy, a jestli se nemýlím, tak i ministr životního prostředí.

Nebudu tady probírat záležitost těch deseti prioritních staveb. Já vám jenom chci říct, že kusé informace, které slýchám o jednání vlády ve věci výjimek pro těch deset, dneska už jen devět prioritních staveb, jak se to má s Evropskou unií. Předpokládám, že buď ministr životního prostředí, nebo ministr dopravy tady kápnou božskou.

Chtěl bych vědět – já jsem se obrátil na základě jakési nepotvrzené informace ještě při poslední sněmovně v červenci tohoto roku zatím neformálně na premiéra Sobotku, proto jsem chtěl, aby tady byl, že má existovat údajně nějaký dopis předsedy Evropské komise Junckera, že povoluje, nebo souhlasí s těmi deseti výjimkami. Nicméně celková výjimka končí v okamžiku, kdy nebude dodržena česká nebo národní nebo evropská legislativa. Takže bych byl rád, pokud by bylo odpovězeno na toto, zda ta informace je pravdivá, či není. Pokud není, tak asi muselo dojít k tomu, že dneska je nějak písemně stanoveno a vymezeno, pro co tato výjimka a jak platí.

Za další. Chtěl bych zcela jasnou odpověď. My zase dostáváme v hospodářském výboru, a marně i příslušníci vládní koalice se rozčilují nad tím – a nemáme jasné informace, jak se věci mají s novelou stavebního zákona. Na tom projednávání hospodářského výboru, což nebylo nic jiného než plnění doprovodného usnesení Sněmovny, které jste tady mimochodem z těch přítomných přijali jednomyslně, nebo možná při jednom zdržení, které bylo ve věci toho jednoho úseku Pražského okruhu, té stavby 511, padaly skutečně z řad koaličních politiků naprosto zoufalé návrhy, že vlastně bez toho, že bude zákon o liniových stavbách, se nic nevyřeší. No, jestli chceme čekat na zázrak, tak se nedočkáme. Prostě čtyři roky budou pryč a vy, vaše vláda, páni ministři a nepřítomný pane premiére, budete mít podle mého odhadu nejhorší možné výsledky, pokud by se braly čtyři roky. Já to přepočítám potom na konci od roku 1970, kdy začínala výstavba dálnic a rychlostních silnic v České republice, pokud tedy dneska sloučím tyto dvě kategorie.

Jenom si vás dovoluji upozornit, že v roce 2014, kdy jste vládli – ale dobře, je nějaký doběh –, jste otevřeli z nových staveb – protože veřejnost sice bere, že opravíte nějaké silnice, ale ona čeká, Babiš slibuje a vy slibujete kvalitativní zlom – jste otevřeli 7,3 km tehdy ještě rychlostní silnice z Hrádku nad Nisou na státní hranice, to je ten tah na Žitavu. Za další. V loňském roce jste otevřeli z těch čtyřpruhovek, pokud se nemýlím, a když tak mě, pane ministře dopravy, doplňte, 4,1 nebo 3,1 km té dneska už dálnice na Karlovarské silnici, kde se nikdo nestačí divit,

kdy na rovném úseku začíná najednou z ničeho nic v polích 4kilometrový úsek a zase záhy končí prakticky, jestli se nemýlím, víceméně v původní stopě ta silnice. Ne že by to nebylo potřeba, protože Karlovy Vary dlouho sní o tom, že budou připojeny z Prahy čtyřpruhovou silnicí. Nesdílel jsem Prachařův názor, který zastavil všechny přípravy a prozkoumával, že by stačila třípruhovka, aby se lidi dál zabíjeli i za dvě stě let. No nic. Takže to je další věc.

Já tady potom budu chtít, abychom hlasovali o usnesení, kterým bychom důrazně požádali vládu, aby přišla už konečně bez ohledu na to, že se ve vládě hádáte s paní ministryní pro místní rozvoj, nebo nehádáte, nevím, nejste schopni se domluvit na vypořádání připomínek, abyste přišli s novelou stavebního zákona. Jestliže toho nejste, můžeme se pokusit o hledání konsenzu ve Sněmovně.

Za další. Pan zástupce životního prostředí a pan ministr myslím slibuje také další novelu EIA, takže aby to pořád nebyly sliby a pořád se to někam neposouvalo, tak také bych chtěl, abychom ohraničili důraznou žádost, kdy tedy dorazí do Sněmovny novela zákona – řeknu zkráceně zase – EIA.

Za další. Budu chtít navrhopat, pokud to neudělají předkladatelé tohoto bodu, abychom to, co jsme udělali pro 511 na Pražském okruhu, měli minimálně se čtvrtletní frekvencí informace o přípravě všech silničních staveb, alespoň silničních. Všech. A čtvrtletně. Protože skutečně sliby padají, tak jak tady o tom mluvil kolega Karel Šidlo, pod stůl jeden za druhým.

Velmi bych byl rád, aby skutečně výrazně – zase spíš tady mluvil o tom kolega Stanjura. Já se obávám, že buď nevíte, nebo jste si nedělali – a teď mluvím k oběma ministrům – rozborů právní bezpečnosti přípravy těch staveb. Já jsem samozřejmě – a prostě přerazím hnutí ANO, které si údajně mělo dát do toho dodatečně vyráběného volebního programu to, že chce stavbu 511 vymístit na území Středočeského kraje, tak já skutečně se velmi obávám toho, aby – byť jsem příznivcem toho, aby ta 511 byla v té stopě, která je dneska navrhována, protože cokoliv jiného je nejenom špatně z hlediska času, katastrofálně špatně, platí jak zásady územního rozvoje, tak územní plány obou dotčených krajů. A samozřejmě tam už čtyřicet, padesát, možná šedesát let se dělaly prověřovačky postupně různých koridorů různě. Nicméně zásadní záležitost tam je, že Pražský okruh není pro objízdnu dopravu. On je zhruba z nějakých – za mě éry se uvádělo číslo 75 až 80 % je přenesení vnitroměstských vztahů. To znamená, to, co chce současná vládní reprezentace, nebo tedy městská reprezentace v hlavním městě, říká jinými slovy možná nevědomky Pražákům: ta zbytná doprava v tom vnějším kordonu, urbanizovaném kordonu HMP, zůstane. Tudíž ovšem velmi se obávám vzhledem k tomu, co tam předvedl jeden z jejich zastupitelů na hospodářském výboru, že riziko nějakým způsobem neprovéřit a neudělat EIA nebo alespoň neaktualizovat k těm dalším variantám, aby to náhodou potom nebylo zase soudně napadeno a správní soud neposlal tu přípravu do bodu nula.

Dámy a pánové, já jenom vám tady chci říct – a nebudu už protahovat své vystoupení, byť to bylo možná trošku na přeskáčku, že jsem výrazně změnil svůj přístup, protože my jsme jako opozice připraveni pomáhat, jak tady zaznělo. Jsem velmi nervózní z kolapsu přípravy dopravních staveb, z kolapsu toho, že se nestaví.

Skutečně jsme připraveni spolupracovat. Ale spolupracovat se dá pouze v případě, že máme nad čím. A my v tuto chvíli nemáme novelu stavebního zákona, nemáme novelu EIA. A na rozdíl od pana Prachaře, který mně z televize vzkazuje, jak to, že jsem ještě nenapsal zákon o liniových stavbách... Já ho psát nebudu. Zákony tohoto typu vznikaly, ať už to bylo v Německu, nebo ve Francii, ve zcela jiné době, před desítkami let. Ty státy si vyjednaly výjimky. A prosím, neukávejte se přístupy, které jsou dávno překonané a nemají šanci podle mého obstát.

Není možné nejdřív postavit stavbu, a pak řešit majetkové věci. Jestli chce někdo takto ohýbat Ústavu, tak si myslím, že zbytečně marníte čas.

Já bych byl rád, aby nám pan ministr dopravy konkrétně předložil konkrétní manažerská opatření, jak začne fungovat ŘSD. Nic nemám proti jeho generálnímu řediteli, nicméně prostě pořád nevidím tu kvalitativní změnu, aby skutečně příprava staveb podle stávající legislativy běžela precizně, bez chyb, o které se potom opírají často i tedy ty menšiny, aktivní menšiny, které pak znemožňují zájem drtivé většiny. Takže to bych velmi naléhavě o to požádal. A já prostě vidím, že čas běží a neděje se v tomto nic.

Takže dámy a pánové, jak jsem avizoval, a byl bych docela rád, abyste se oba vyjádřili a konečně nám začali říkat skutečný, reálný stav věcí, i to, co se děje na vládě při projednávání. Nemá smysl, aby v takto klíčové věci, kde nabízíme součinnost, nebudeme nic blokovat, tak abychom se to dovídali podlouně. To je nedůstojné. Jen upozorňuji, že s velkou pravděpodobností toto programové období, ve kterém dostáváme peníze na dopravní stavby zřejmě již v tomto rozsahu naposledy, možná úplně naposledy, tak čas běží a hrozí, že toho moc nepostavíme, nebo to bude utraceno na, s prominutím, drobnosti, které nepřinesou kvalitativní zlom, a příště už si to budeme hradit z národních zdrojů. A to by byla situace, která by nás dostala možná potom do opačného gardu. To, co my jsme na rozdíl od současné pražské politické reprezentace řešili v minulých desetiletích, že stavby jsme měli připraveny a neměli jsme na ně finanční zdroje. A bohužel, já se obávám, a tohle je snad ta největší noční můra, která je při pohledu na to, jak se toto programové období reálně u nových staveb vyvíjí.

Takže děkuji za pozornost zatím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý podvečer, milé kolegyně, milí kolegové. Děkuji panu předsedovi Laudátovi. Nyní tu mám faktické poznámky. S první faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Pilný, po něm paní poslankyně Marta Semelová, pan poslanec Urban, pan poslanec Kolovratník. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, nejsem si jist, jestli plenum Poslanecké sněmovny tady má rozebírat jednotlivé stavby. Nevím, které jsou prioritní, nevím, jestli je to Pražský okruh, nebo stavby v západních Čechách, nebo prodloužená Rudná. Pokud to budeme dělat, dojdeme k stejně frustrujícímu výsledku, jaký byl na hospodářském výboru, když jsme probírali tu stavbu 511. Navíc tam vůbec nebyli zástupci Prahy, protože jeli

pronajímat pandy. To mi nedává smysl. Jestli se má Poslanecká sněmovna jako plénum něčím zabývat a měla by k tomu přijmout usnesení, tak jsou to zásadní věci. Některé budu jmenovat.

První věc tu už byla zmíněna. Je opravdu potřeba připravit jednotné stavební řízení. To už nám dluží stavební zákon atd., ale nic se v tom neděje, a bez toho se ty věci prostě nepohnou a budou se opakovat v kruhu.

Dále je potřeba sestavit vyjednávací tým do Bruselu pod vedením premiéra, který jasně řekne, že jednou ze zásadních priorit České republiky jsou dopravní stavby a že je potřeba, aby Česká republika si v rámci své národní legislativy upravila příslušné zákony, jak stavební EIA, tak aby tyto stavby mohly být postaveny. A to, že to je zásadní požadavek, který podmíní eventuálně třeba i další účast České republiky v Evropské unii. Je potřeba už nasadit velmi razantní politiku a nenechat si vyhrožovat stále infringementem nebo ztracením dotací.

A také by se Poslanecká sněmovna, a bylo to tady už zmíněno, měla zabývat tím, co se stane, až dojdou evropské peníze. Kdo ty silnice bude stavět, kdo je bude udržovat, z jakých prostředků. To je zásadní problém, a jestliže ho budeme řešit až v roce 2020, tak nikam nedojdeme.

Dále je potřeba odstranit bariéry, které brání stavbám. Je jich víc, jednu jsme dneska odstranili, to byly ty problémy, které jsou s inženýrskými sítěmi pod stavbami, které nejsou ve vlastnictví těch, kteří je staví.

To jsou základní kroky (předsedající upozorňuje na čas), kterými by se měla Poslanecká sněmovna zabývat a přijmout příslušné usnesení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Paní poslankyně Semelová a její faktická poznámka, připraví se pan poslanec Milan Urban, po něm pan poslanec Kolovratník a pan poslanec Kučera. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážené dámy a pánové, chtěla bych jen reagovat na to, co tu zaznělo ohledně jednání hospodářského výboru. Jako zastupitelka hlavního města Prahy jsem byla poněkud šokována, když jsem se dozvěděla o tom, že by zástupce Prahy nechtěl nějak spolupracovat na tom, aby Pražský okruh – konkrétně stavba 511 byla urychleně vyřešena. Musím říci, že v Zastupitelstvu hlavního města Prahy je shoda na tom napříč politickým spektrem, že je to skutečně prioritní stavba, na kterou navazují další komunikace. Víím, že proběhlo jednání i mezi primátorkou a náměstkem pro dopravu a zároveň se středními Čechy na tom, aby se udělalo všechno možné pro to, aby došlo k dalšímu postupu. Je připraven pro zítřejší jednání zastupitelstva i harmonogram a usnesení, kde by měla vzniknout skupina nebo odborná pracovní komise, která by na tom pracovala tak, aby to bylo ve prospěch Prahy i středních Čech. Takže můžu říct, že na Zastupitelstvu hlavního města Prahy určitě 511 podporujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Milan Urban a jeho faktická poznámka, po něm pan poslanec Kolovratník a pan poslanec Kučera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Ministři dopravy, a to už dlouho, mají zřejmě v náplni práce lakovat věci narůžovo. Protože doprava, ať chcete, nebo nechcete, prostě tou politikou bohužel je. A jestli ti ministři nebudou mluvit trochu reálněji a bránit tomu, aby se zapleVELOVALA, zapleVELOVALA a zapleVELOVALA pravidla, aby se stavět mohlo, tak samozřejmě z toho nevybředneme. Ten ministr dopravy, on za to totiž nemůže, že se nestaví. Může být geniální. Ani za to nemůže ředitel ŘSD a mohl by tam být diamantový ředitel ŘSD. Za to můžou ta pravidla. Ta pravidla, která jsme schválili i my. Pravidla, která jsme si nechali vnutit, nebo jsme je tady ještě, ta evropská, dál a dál zpříšňovali.

Podepíšu se pod to, co tady říkal Ivan Pilný. Dokud se nezmění pravidla, tak ministři dopravy prostě stavět nebudou. Budou lakovat ty věci narůžovo, protože vždycky jsou nějaké volby a je potřeba, aby to vypadalo trochu líp, než je ta realita. Ale oni nejsou ministři dopravy ti, které máme kritizovat za to, že se nestaví. Prostě jsou tady jiní, kteří vytvořili pravidla, podle kterých se stavět v České republice nedá. To, že se tady vyjadřuje několikrát dotčená veřejnost, odkudkoli z Evropské unie, k tomu, co tady máme stavět, a běží na to soudy atd., je na to navázán ten antibyznys, o kterém všichni víme, tak to prostě neumožňuje stavět normální stavby, které můžeme tisíckrát nazvat prioritní. Ale ministr dopravy prostě za to nemůže.

Jediné, o co se musíme pokusit, je ta pravidla trochu změnit, protože doprava je a musí být prioritou České republiky v rámci Evropské unie. Tedy naprosto souhlasím s tím, co tady řekl Ivan Pilný. Pojdme společně mluvit o tom, jak alespoň v rámci možností uzpůsobit pravidla, abychom tady něco vůbec postavit mohli. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Urbanovi. Pan poslanec Kolovratník, prosím, po něm pan poslanec Michal Kučera.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobrý podvečer. Já v té faktické poznámce budu mluvit možná trochu podobně jako Milan Urban, i když mě napadá reagovat na předchozí vystoupení Zbyňka Stanjury, Františka Laudáta, Karla Šidla, takových opozičních velikanů v dopravě, jako recitovat báseň po Jaroslavu Seifertovi, ale pokusím se o to.

V té své řeči jsem za prvé chtěl krátce fakticky reagovat na Zbyňka Stanjuru, který tu teď není, a poprosit o fakta a konkrétní data, a ne podpásové informace, protože jsem zaznamenal ve vystoupení poslance Stanjury zmínku o tom, že D35 z mého regionu, z východních Čech, se do toho seznamu dostala nějakou náhodou. No samozřejmě to není pravda. Kolega Stanjura to ví moc dobře. D35 je jedna z hlavních staveb a oba přítomní páni ministři mi jistě potvrdí, že s ní prostě bylo počítáno, že má tu nejvyšší prioritu.

A tady chci jenom podotknout, a mohl bych být také zlý u téhle silnice, zabývám se v regionu její historií, mohl bych hovořit o Ivo Tomanovi, členovi ODS, který byl

vládním zmocněncem pro výstavbu této silnice, a pokud vím, tak s ní neposunul ani o píd'. Mohl bych mluvit o Vítu Bártovi, který ty stavby zastavoval, ale nebudu to dělat. A navážu právě na Milana Urbana, který mi krásně nahrál. Já jsem rád, když jsme udělali tady ve Sněmovně loni výbornou zkušenost, kdy jsme bez ohledu na stranické průkazky se domluvili na té rychlé novele zákona č. 416, týkající se hlavně výkupů pozemků, pod tím návrhem jsme byli podepsáni jak opoziční, tak koaliční poslanci. S tou iniciativou během loňského léta, je to něco přes rok, za námi kolegové přišli a domluvili jsme se vlastně během jednoho měsíce.

Takže i já za sebe chci deklarovat tuhle snahu o spolupráci a věřím, že když páni ministři přítomní za námi, za poslanci z hospodářského výboru, přijdou, jsme schopni udělat tu dohodu a jsme schopni i rychlými a malými legislativními úpravami jim v té jejich práci pomoci. Myslím, že česká infrastruktura si to stoprocentně zaslouží. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Michal Kučera s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Já budu reagovat tady na slova svého předřečníka pana předsedy Pilného. Já bych to všechno podepsal, kdyby to řekl před dvěma lety. To, že pan premiér měl jednat v Bruselu, to je jasné. A měl jednat ale v době, kdy jsme schvalovali tento zákon. Měl vyjednávat podmínky, za jakých bude platný. Dokonce možná ještě předtím, než to přišlo do Sněmovny. Tehdy tam měl být premiér. Možná že by tam i byl, kdyby nás pan ministr Brabec celou dobu neuváděl v omyl, že se stavět bude. Já tady cituji jeho slova: "Je to mantra, že nebudeme stavět. Není to pravda, budeme stavět i tak. Je to kompromis mezi rezorty, Svazem průmyslu a dopravy, Hospodářskou komorou." Možná že tehdy, kdybychom si skutečně přiznali a nelhali do kapsy, že schválením tohoto zákona se nepostaví ani kilometr silnice, ani kilometr dálnice v následujících letech, tak jak jsme mimochodem tady na to tady upozorňovali několikrát, tak v tu dobu mohl vyrazit premiér Sobotka do Bruselu, mohl politicky vyjednávat a mohl skutečně najít nějaký kompromis. Já si myslím, že těch dohod, které v Bruselu probíhají, je celá řada, a určitě by našel možnost, jak ten kompromis udělat třeba výměnou za něco jiného, i když to samozřejmě není úplně vždy šťastné.

Zazněla tady slova o sloučeném řízení. To samozřejmě je také jedna z možností. Ale tehdy nám to bylo slibováno před těmi dvěma lety, dokonce ministr Brabec vyzýval, ať ho z toho můžeme zkoušet příště, až tady bude, tak možná, že ho můžete vyzkoušet na klubu, proč ještě v tuto chvíli toto sloučené nebo jednotné povolovací řízení není. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Já děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych jenom vašim prostřednictvím chtěl upozornit pana poslance Kučeru, aby si přečetl příslušná

usnesení hospodářského výboru a výboru pro evropské záležitosti, která jsem inicioval a která byla v té době podávána a která přesně to, co tady říkám, chtěla. Bohužel se nic nestalo. Jenom pro... Stejná slova, která říkám tady, jsem opakoval už před těmi dvěma lety, možná že to je i víc. Ale bohužel se nekoná.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To byla zatím poslední faktická poznámka. Nyní řádně přihlášený do obecné rozpravy, pan poslanec Leo Luzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, přiznám se, ani jsem nečekal, že na mě dojde řada díky množství faktických poznámek a hlavně díky výtečné argumentaci mých předřečníků v této věci. Po vyslechnutí těch připomínek jsem nabyl dojmu, že je Ministerstvo dopravy zakleté. Buď má zakletou židli ministr, anebo koberec před tou židlí je zakletý, protože je to x-tý ministr dopravy, který před sebou vleče tento problém výstavby. Ty analýzy tady byly, nebo byl pokus tyto analýzy řešit.

Zaznělo tady, že máme špatnou legislativu. Tady se ale musím ptát, kdy jindy, než když jsou všichni tři dotčení ministři z jedné politické strany, by měl být nalezen konsenzus tohoto postupu. Chybí mi tu samozřejmě paní ministryně místního rozvoje. Ale všichni tři dotčení, kteří tu legislativu důležitou pro tyto liniové stavby mají ve svých gescích, jsou z jedné strany a měli by najít tuto dohodu. A jestliže nejsou schopni tuto dohodu najít, tak by do toho teprve měl vstoupit nějaký představitel, třeba pan ministr financí coby předseda, popřípadě celá vláda. Ale zaráží mě, že právě odvolávka na to, že máme špatné zákony, nám již tři roky brání, když o tom víme ty tři roky, tyto zákony řešit. Zvlášť když jsou z jedné strany. Toto považuji za jemný alibismus, který tady zazněl.

Otázka Evropské unie a výmluvy na Evropskou unii, je to výmluva. My jsme přece věděli, jaké předpisy platí, a pokud jsem slyšel poslední tři roky tady, tak všichni ministři do toho Bruselu jezdili, všichni ministři odtamtud přijížděli se sliby, které nám tady předkládali, a všichni ministři, kteří tam jezdí, nikdy neřekli: My jsme v koncích, Brusel s námi vyběhl, my potřebujeme silný kalibr, my potřebujeme toho premiéra, protože my ministři nejsme schopni toto řešit. To tady nikdy nezaznělo, a pokud mám tu informaci, ani na vládě nikdy nezaznělo, že by ministr přiznal: Se mnou v tom Bruselu se nikdo nebaví. Já potřebuju pomoc silného kalibru. Najednou to zaznívá jako omluvný argument, že ten premiér tam nejel a nebojoval. Druhý takový argument, který považuji za jemně alibistický.

Třetím argumentem, který tady ještě nezazněl, a možná se k němu dostaneme, je zákon o veřejných zakázkách, který protahuje stavby, jejich řešení, jejich zadávání. Přednedávnm jsme tu schvalovali novelu zákona o veřejných zakázkách. Když jsem upozornil na tyto problémy, hovořil jsem o tom, že tady existuje Úřad pro ochranu veřejné soutěže, který by právě u těchto složitých staveb, které zadávají přímo ministerstva, měl být ten poradní orgán, který by pomohl. Možná by dneska nemusel projednávat odvolání vůči mýtnému systému a podobně. Tehdy jste to vy, kolegové, zabili, protože tento úřad má dost velkou lobby mezi vámi, a byla by to navíc práce

pro něho a on se jí zřekl, nechtěl ji činit, byť mnozí v zákulisí říkali, že by to nebylo špatné. Protože kdo jiný je odborníkem než tento úřad, aby poskytl servis odborný, pomoc ministrovi a ministerstvu, aby si nemuselo najímat drahé právníky, kteří nakonec ve svém důsledku nezmůžou nic?

Zazněly tady otázky, ke kterým se připojím. A to je otázka priorit. Já tady budu – můžu říct ani ne výjimečně – souhlasit s kolegou Stanjurou. Tato republika má dvě stavby, které potřebuje. On je tady pojmenovává. Opravdu odlehčení dálnice D1 spojením Prahy s Ostravou přes Hradec Králové. A ač... (Hlas ze sálu.) D35, a odlehčení D1 jsem říkal pro kolegu, aby nekřičel přes sál. A obchvat Prahy. Ač Ostravák, a tady to taky zaznělo, bych mohl říct, že na Praze mi nezáleží. Záleží mi na ní, protože sem docela často jezdím. Tyto dvě stavby by měly být možná v konsenzu realizovány urychleně. Ale mluví se o nich strašně dlouho – a tady do toho vstupuje, jak už tady zaznělo, ta ekologická lobby. Ale nechci to rozebírat.

Chci se zaměřit na to, co tady zaznělo, jaká je vlastně časová úspora toho, že jsem vyjmuli těch deset staveb, popřípadě tu jednu stavbu jsme z tohoto seznamu vyňali. Já předpokládám, že pan ministr dopravy ještě nám k tomu řekne své. Ale přiznám se, zazněl tu i argument, proč vytahujeme jednotlivé stavby, že nejsme odborníci a že tyto stavby tady omíláme, aniž bychom byli schopni sami posoudit jejich důležitost. Omyl. My jsme to tady nezanesli, tyto stavby. To zanesli odborníci z Ministerstva dopravy. Tento seznam, který nám tady předložili, a sotva jsme ho schválili, už nebyl platný. Už našli nějakou jinou cestičku, aniž by se uráčili dopředu říci, že možná tam budou výjimky, popřípadě nějaké změny.

Já si dovolím říci, že ta dotčená stavba, prodloužená Rudná, která tady zazněla, pokud by zůstala v těch výjimkách, by byla průjezdná v roce 2017, čili příští rok by se po ní jezdilo. To je možná úsměvné. Ale používám tady dopis, který poslal hejtman Moravskoslezského kraje panu premiérovi, kde se o tom zmiňuje, že to je ukazatel, který tady měl být, a asi ty firmy, které tu stavbu staví, to tak slíbily. Pan ministr je z takové firmy a myslím, že když sliboval tehdy jako představitel stavební firmy představitelům kraje, že tehdy a tehdy ta stavba bude, že si nevymýšlel. Takže já to беру jako relevantní údaj, že v roce 2017 by se po této cestě mělo jezdit, pokud by zůstala v těchto deseti stavbách. Jsem zvědav, jestli pan ministr řekne, že tím, že byla vyřazena z této stavby, bude rok 2017 dodržen. Jaká bude tedy ta úspora? Tuto otázku kladu a budu rád, když mi pan ministr na ni odpoví.

Možná by tady tato debata vůbec nevznikla, kdyby Ministerstvo dopravy dodrželo minimálně slušný úřední postup v rámci projednávání. Tady si dovolím už vypomoci a citovat z dopisu hejtmána Moravskoslezského kraje předsedovi vlády: "Vážený pane předsedo vlády, výše uvedený krok bohužel vznikl bez elementární konzultace s námi. Je to krok, který byl učiněn o nás bez nás a proti nám. Nezbyvá nám než konstatovat, že tento návrh v žádném případě nepřispívá k atmosféře oboustranné důvěry mezi zodpovědnými resorty a námi."

To je základ toho problému. Proč Ministerstvo dopravy, když už tedy se rozhodlo jít jinou cestou, to nekonzultuje s místními, zvlášť dotčenými? Proč to nechává v rozhodování Prahy, svého ministerstva? Tady si myslím, že je ten kámen úrazu, který vybudil tuto debatu, která tady dnes probíhá. Prostě nějaký úředník, který dostal

dobrý nápad, v uvozovkách, dle jeho názoru, který prosadil na vládě, toto jaksi pozapomněl konzultovat s těmi, kterých se to týká, to znamená s představiteli Moravskoslezského kraje, zvlášť když to bylo týden, čtrnáct dní, tři týdny potom, co tato Sněmovna schválila zařazení těchto staveb. A to považuji za flagrantní porušení řekněme minimálně lidské slušnosti, když už ne úředního postupu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Luzarovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Ona je tady taková smutná atmosféra, možná je to dílem i proto, že je z toho materiálu, který jsme si ani nemohli přečíst, protože to je pouze asi informace ústní, není tam ani číslo tisku a podobně, takže to nemá váhu toho, aby se veřejnost dozvěděla, že tu máme nějaký podklad, ke kterému bychom měli šanci se vyjadřovat. Já myslím, že to je bohužel, a je složité dneska se hádat, a možná zbytečné, o tom, kdo to zavinil, jestli ministr životního prostředí Brabec, nebo ministr dopravy Tóka, či některý z jeho předchůdců, či pan premiér. Podstatný je výsledek práce, resp. nepráce, znamená, že se stavby zastavují, že věštíme z křišťálové koule, kdy asi tak ty nové stavby opravdu fyzicky budou, a že je jasné, že se budeme muset vracet prostě na začátek.

To jsou fakta, se kterými nikdo nepohne, a nikdo si nemůže být jistý, to tady padlo několikrát, aby říkal, že v roce 2019 začneme nějakou stavbu, nebo v roce 2023, to už jsem také četl, kde premiér říká, co všechno se nepostaví. To jsou všechno imaginární věci, které bohužel v roce 2023 už budou zajímat ty, kteří budou sedět tady a nadávat na nás, že jsme v tomto ohledu udělali málo.

Přesto ale tady je nutné připomenout, protože se tu bavíme o dopravních stavbách a o dálnicích, ale ještě nikdo nevzpomněl železnice, nikdo nevzpomněl dopravní stavby na řekách, vodní dopravní infrastrukturu, která se tím zastavuje. Speciálně pro Severočechy, ale i pro Prahu je splavnění Labe a Vltavy zcela určitě zajímavé téma. I to všechno půjde na začátek stejně jako železniční dopravní infrastruktura, rychlodráha a podobně. To se všechno bude vracet. A budeme se vracet léta zpátky.

Pan předseda hospodářského výboru tady na jednu stranu říkal, proč to projednáváme tady teď v Poslanecké sněmovně, ale na druhou stranu si odpověděl, že když udělali usnesení ve výboru příslušném, že se vlastně nic nestalo. Tak kde už jinde to tedy projednat a alespoň si k tomu něco říci než na jednání pléna Poslanecké sněmovny a pokusit se přinutit kompetentní lidi, aby sebou více pohnuli a dělali i v situaci, kdy je mléko rozlité, alespoň něco?

Já v závěru toho, co chci říci, navrhnu usnesení, kde doufám, že napříč politickým spektrem, pokud jsme o tom přesvědčení, že takovouto informací máme dostávat pravidelně, a podotýkám písemnou informací, abychom měli nějaké podklady, a jestli se pak jednotlivé výbory, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, hospodářský výbor, výbor pro evropskou integraci, neboť jde i o evropské peníze, či ostatní výbory, rozpočtový atd., tím budou chtít zabývat, nic jim v tom nebrání. Ale myslím si, že bychom měli přijmout usnesení, kterým zavážeme vládu, aby předložila – a já

za sebe říkám nejpozději na první řádné jednání Poslanecké sněmovny v příštím roce písemnou informaci o tom, jakým způsobem pokračuje projednávání a příprava klíčových staveb a jestli už třeba náhodou někde se nepodařilo něco, že začneme s realizací. I když jak tady říkal předřečník pan kolega Luzar, ten zákon o veřejných zakázkách ty klíčové stavby nezdržuje (směje se), protože v téhle fázi ještě bohužel dlouho nebudou. My potřebujeme mít alespoň stavební povolení nebo územní rozhodnutí, než začneme hledat dodavatele stavby, a k tomu máme opravdu tedy jaksi velmi daleko.

K tomu, co tady padlo. Já si nemyslím, že premiér potřebuje tým. On ho má, ale nekoná. V tom je podle mě hluboký problém, se kterým nejsme schopni nikdo z nás přlíš nic moc udělat. A to, že evropské peníze dojdou, je v podstatě jasné. Tohle je poslední finanční období, kdy nám někdo na naši dopravní infrastrukturu dá nějaké významné prostředky, když je otázka, co bude s Evropou za sedm let, nebo za šest, nebo za pět, kolik už zbývá na ukončení finančního období. Nicméně všem musí být jasné, jaká je odpověď na otázku, kde se vezmou peníze na dopravní infrastrukturu. Z vlastních prostředků, ze státního rozpočtu, bez evropských peněz. Takto natvrdo, naplacato ta situace stojí, a proto tady i z opozice říkáme, že jsme připraveni hledat jakákoliv řešení, která povedou k tomu, aby se stavělo co nejdříve tam, kde už v podstatě bylo vše podstatně dojednáno.

Umím si za sebe i představit takovou výjimečnou situaci, kterou kdysi použila Poslanecká sněmovna, kdy byl přijat výjimečný zákon, na základě kterého bylo možné postavit část D5 kolem Plzně. Umím si představit, že jakýsi lex dopravní infrastruktura okruhu kolem Prahy, abych také mluvil přesně, protože se nejedná o pražský okruh, ono to pak v lidech vyvolává pocit, že to projednává Praha, že to je záležitost Prahy. Byl to ve valné většině vždycky středočeský krajský úřad, kdo projednával a dával povolení na jednotlivé části pražského okruhu.

Ale to není podstatné. Podstatné je, aby okruh byl co možná nejdříve, neboť i v jednotlivých obcích a městech se staví. A dopravní infrastruktury to budou mít do budoucna těžší a těžší. A chceme-li využít tuto strategickou polohu, kterou Česká republika má, pak bychom měli pomoci klíčovým dopravním stavbám, aby byly realizovány co nejdříve. Jestli to je R35 a okruh kolem Prahy, nebo jestli k tomu ještě patří D3 nebo D6 či jiné dopravní stavby, to si myslím, že by mělo být zájmem vlády, aby takovýto konsenzus hledala a nabízela řešení, možná jako ministr dopravy a ministr životního prostředí. To podotýkám, protože bez něj to nepůjde. A zároveň se přimlouvám za to, aby tam nebyly jen silnice a dálnice, ale aby tam byly stavby, které odlehčí dopravní infrastrukturu, jako je železnice a jako je vodní dopravní cesta. O té mluvíme také strašně dlouho.

Zkomplikovali jsme si situaci přijetím zákona o vlivu staveb na životní prostředí. A je to chyba, škoda, zbytečná práce tisíců lidí, kteří se podíleli na přípravě staveb a teď, řeknu, zapláceme nad výdělkem, nebo oni, protože se budou muset s projednáváním vracet zpátky. A staré, už projednané a vypořádané věci se objeví znovu na stole a potrvá to mnohem déle, než to trvalo doposud. To tady už konečkonců říkal každý, tak to nechci opakovat u jednotlivých věcí.

Přimlouval bych se a navrhuji usnesení Poslanecké sněmovny: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR žádá vládu ČR o předložení písemné informace o pokračování příprav a realizaci dopravních staveb na prvním jednání Poslanecké sněmovny v roce 2017." Jestli to uložíme vládě, či ministroví, je v podstatě jedno. Ale trvám na tom, aby to bylo písemné, abychom se měli o co opřít. A také ve svých regionech argumentovat v případech, že se věci posunou, či posouvát nebudou.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím o text návrhu usnesení. A poprosím, aby se pan poslanec k němu přihlásil v podrobné rozpravě.

Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, považuji za svou povinnost také se vyjádřit k tomuto problému, k tomuto bodu, protože jsem aktivně vystupoval při procesu projednávání tohoto zákona o posuzování vlivu na životní prostředí.

Také si vzpomínám spolu s kolegou Pilným, jak jsme se poprvé seznámili s podnětem od Evropské komise na změnu zákona tehdy platného. Bylo to někdy zjara roku 2014 a výbor pro evropské záležitosti – a tady se musím skromně přihlásit ke spoluautorství usnesení, které jsme tehdy s kolegou Pilným napsali – výslovně varoval vládu ČR před tím, že bude-li přijat zákon o EIA v takové podobě, jak tehdy bylo požadováno, tak to zablokuje stavění silnic, dálnic i ostatních dopravních, ale i jiných velkých staveb v ČR a významně to ovlivní naši konkurenceschopnost a hospodářský rozvoj. Toto usnesení bylo přijato. Dá se dohledat v zápisech z výboru, ale vláda, bohužel ani Sněmovna si z ní žádné poučení nevzaly. Zákon byl přijat v takové podobě, v jaké byl. Navzdory tomu, že jsme varovali před tím, co může přinést. Opomenutí jednat s Evropskou komisí a dojednat to, že nebude uplatněna retroaktivita. Že se nebudeme vracet ke starým, platným posouzením. Nikdo z významných činníků, ani premiér, ani jeden z ministrů nejezdili do Bruselu a nevyjednávali s Bruselem, s Evropskou komisí výjimky pro již platná posouzení podle EIA.

Máme situaci, jakou máme. A teď se to snažíme nějak hasit. Musím říci, pro mne jako pro Jihočecha je klíčová stavba dálnice D3. Náš kraj je jeden z krajů, který není napojen na evropské dopravní síť. Chybí nám dálnice D3. Dálnice má, dá se říci, v tuto chvíli tři neuralgické body. Byl postaven obchvat Tábora. Funguje a odlehčuje významně městům Sezimovu Ústí, Soběslavi, Plané nad Lužnicí. Výrazně zjednodušuje život obyvatel, který byl velmi těžký, když silnice I. třídy č. 3 vedla skrz jejich města. Staví se také nyní trasa směrem od Veselí, od Bošilce k severnímu okraji Českých Budějovic. Ta je v procesu. Snad bude v řádném čase někdy koncem příštího roku, možná toho dalšího, dostavěna.

Pak jsou tady tři takové neuralgické body. Řekl jsem, za prvé je to obchvat Českých Budějovic. Tak tady snad nám Komise výjimku dá. My jsme tady schválili

velmi silnou většinou usnesení Sněmovny, nebo dokonce bych řekl nějakou zákonnou normu, že žádáme o udělení výjimek.

Pak je zde propojení severního okraje Jihočeského kraje. Tedy od Mezna do Prahy. Tady je situace taková, že tam máme EIA, máme zásady územního rozvoje, ale bohužel není tam takový široký občanský konsenzus pro dálnici, jako je v jižních Čechách. Nyní tam vzniká podle mých informací nové sdružení obcí namířené proti stavbě dálnice D3. Proti její současné trase. Snaží se prý vymýšlet nějaké nové trasy. Údajně v čele sdružení stojí bývalá ředitelka pražského nebo středočeského ŘSD. Teď to jméno mi vypadlo, ale to nevadí. Tam je to nahnuté. My už bychom snad, nechci to ani jako vlastenec český říct, ale skoro bychom už rezignovali na to, že budeme někdy ku Praze jezdit. To vypadá, že je odsunuto až někam donekonečna.

A pak je zde obchvat Budějovický. O tom jsem už hovořil. A pak je zde to, co pro nás Jihočechy je klíčové, a to je napojení na naše jižní sousedy. Na naši jižní hranici, tedy od Českých Budějovic do Dolního Dvořiště. Tady nás všechny šokuje a překvapuje, jak dobře staví naši sousedé. Tam za krátký čas několika málo let vzniklo dálniční propojení od Lince k Unterweisersdorfu, jeho dálniční první stanice, až do Freistadtu. Krásná dálnice nejenom bych řekl účelová, účelná, ale troufnu si říci i estetická. Je v provozu. Rakušané se vyjádřili sami, že skončí ve Freistadtu, protože kdyby pokračovali až do Wullowitz, tedy do Dolního Dvořiště u nás, tak to by museli být blázní.

To jsou tři takové základní úseky. Je to Třebonín – Kaplice nádraží, Kaplice nádraží – Nažidla, Nažidla – Dolní Dvořiště. Asi 25 km dálnice. To slovo Nažidla – mi vždycky trochu mrazí v zádech. Přijel jsem do toho místa v době, kdy uplynula necelá hodina po strašlivé autobusové nehodě, kdy tam zahynulo 19 lidí. My jsme si všichni říkali, že dálnici musíme dostavět. Že už jenom kvůli obětem, které tam každý možná týden jsou. Každých sto metrů je pomníček nějaký. To bylo v roce 2003. A není to tak, není hotovo. Nejenom to, ale dokonce i samotné stavění je ohroženo. Samotná myšlenka, záměr je ve velikém ohrožení.

Vláda v tom směru nekoná nebo podle mne koná špatně. A neříkám jenom tato vláda. Vlády předchozí. Slyšel jsem už sliby o tom, že dálnice v jižních Čechách bude dostavěna 2007. Pak říkal tehdejší premiér Špidla v roce 2010. To jsou termíny minulosti, které nebyly naplněny. A teď slyšíme další čísla 2021, 2022. A máme velké pochybnosti.

Proč máme takové pochybnosti? Já si docela i mohu myslet, že vláda, protože má peníze a protože my jsme celkem na jihu Čech byli připraveni až do malé EIA, tak by se mohlo stavět. Ale teď se EIA musí dělat na tomto úseku celá znova. Jak jsem četl ve zprávě ŘSD, kterou jsme dostali na jednání Sdružení pro D3, které se konalo včera na Krajském úřadu Jihočeského kraje, tak se začínají dělat geologické průzkumy jako podklad pro nová posouzení EIA. Dobře. Přistupme k tomu, že ta posouzení začneme dělat. Každý občan si říkal dobře, tahle vám propadla, tak si začněte dělat nová posouzení, začněte si je dělat znova. Ale my jsme dali v našem zákoně – a já se znova k tomu musím vracet a připomenout obrovskou moc ekologických aktivistů. Mají moc kdykoliv do procesu EIA vstoupit, ten proces zastavit a učinit jej vlastně nevratným, ukončeným. A musí se zase znova.

Další otázka je, a to je podle mě, bych řekl, klíčová otázka – podle nového zákona jsou rozhodnutí o posouzení vlivů na životní prostředí konečná. To znamená, že když nedej bože by nějaké jiné posouzení, jiní ekologové, jiní úředníci rozhodli, že ta stavba prostě neodpovídá a má špatný vliv na životní prostředí, nezískali bychom ten posudek, tak je konec. To není doporučující stanovisko, to je závazné stanovisko. Co budeme dělat? Máme trasu mnoho let připravenou, má širokou občanskou podporu. V jižních Čechách není obec, která by nějak protestovala. Není tam až na pár zelených ekologů nikdo, kdo by trasu dálnice zpochybňoval. Co budeme dělat? Vrátime se zpátky na začátek a budeme hledat nějakou jinou trasu? Co si počneme? To je otázka, kterou tento zákon prostě nastolil.

Proto se připojuji k těm, a myslím, že kolega Pilný to tady zmínil, kteří volají po tom, aby urychleně vláda připravila novelu zákona o posouzení vlivů na životní prostředí, která by postavila ekologické a jiné nevládní organizace do postavení, které bude srovnatelné s postavením jiných občanů, aby jim bylo vzato právo jakoukoliv stavbu výrazně zablokovat, a tím ovlivnit život jiných obyvatel. Samozřejmě se připojím k tomu a podpořím návrh usnesení, které předložil kolega Bendl. To je usnesení spíš administrativního rázu, které nám umožní být dobře informováni. Ale přesto nebudu předkládat nějaký návrh. To myslím, že ani by nemělo podle mě žádný efekt. Jenom se s tím apelem obracím na zde přítomné ministry: Prosadte na vládu, aby zákon o EIA doznal zásadní změny vůči všemocným ekologickým aktivistům. A samozřejmě vyzvěme všichni my tady, poslankyně a poslanci, premiéra vlády ČR, aby osobně jednal o našich zájmech v Bruselu, aby prosadil v Bruselu, že stavění dálnic je hlavní rozvojovou prioritou ČR. S tím by měl pan premiér do Bruselu opakovaně jezdit a tento zájem naší republiky by tam měl zastávat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Dalším do obecné rozpravy řádně přihlášeným je pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Děkuji za slovo. Já už budu velice krátký, protože plno toho tady bylo řečeno a s drtivou většinou toho, co tady řekli mi předsedníci, musím naprosto souhlasit. Já se chci stejně jako oni přihlásit k tomu, že je důležitý konsenzus, to znamená shoda napříč politickým spektrem, k tomu, abychom viděli, které stavby máme stavět, které jsou prioritní a na které máme skutečně napřímit to úsilí.

Já se obávám na rozdíl od svých kolegů, kteří tady vystoupili, že to nemohou být stavby dvě. Ty příklady jsme viděli už teď v diskusi. Samozřejmě když se jedná o priority, tak samozřejmě vystoupí zástupce Moravskoslezského kraje, protože priority a Moravskoslezský kraj jedno jest, to myslím v dobrém, to nemyslím ve špatném, a samozřejmě logicky vystoupí kolega z jižních Čech, který nám říká, jaká je důležitost dálnice D3.

Chci říct, že pokud máme definovat prioritní stavby, tak by priority měly skutečně respektovat i krajské potřeby, to znamená, měly by respektovat potřeby

v jednotlivých krajích. Pokud jsme si dovolili definovat deset, potažmo potom devět prioritních staveb, kde bude zkrácená EIA, a schválili jsme si to dokonce samostatným zákonem, tak nevidím jediný důvod, proč bychom si nemohli definovat prioritní stavby podle počtu krajů, to znamená, aby každý dotčený kraj byl ve své podstatě uspokojen a věděl, že na něj myslí jak tahle Sněmovna, tak samozřejmě se řeší i jeho problémy. To znamená, já vyzývám, ano, pojďme se dohodnout, pojďme udělat konsenzus, pojďme stanovit priority, ale priority prostě nemohou být logicky dvě, protože to jenom přinese další dohady. Ty priority musí respektovat minimálně počet krajů.

A samozřejmě jak se tady mluvilo o D35, jak tady mluvil kolega Zahradník o D3, já tady mohu stejně tak promluvit o dálnici D7, která se dnes naprosto oprávněně nazývá silnicí smrti. Tuším v minulém týdnu zase další tři mrtví na obchvatu Loun, nebo za Louny, což je asi jeden z nejtragičtějších úseků. Chci říct, že tento úsek měl být začít stavěn v roce 2018. Bylo na to všechno připraveno, byly na to dokonce peníze v rozpočtu. Podle vyjádření ministra dopravy, které dnes mám a samozřejmě které respektuje onu situaci, to znamená, já ho v tom nějakým způsobem neviním, tak v roce 2017 se pro obchvat Loun začne zpracovávat projektová dokumentace. To znamená, že celý ten proces začne úplně znova.

Dálnice D7 nemá stejný problém, jako má dálnice D3. To znamená, je tam konsenzus, je tam shoda. Je tam shoda všech samospráv, je tam shoda všech občanů, nejsou tam žádné protesty aktivistů ani kohokoliv jiného. Všichni chtějí tuto dálnici dostavět a zprovoznit. Všichni jsou si vědomi tragických následků, které tam jsou dnes a denně. Chci upozornit, že Ústecký kraj je jeden z nejpostiženějších regionů ČR a mělo by být v zájmu této Sněmovny těmto regionům pomáhat. Nemůžeme jim pomáhat pouze tak, že tam vlijeme peníze sociálně slabým. To, proboha, nám prosperitu nepřinese! Prosperitu nám přinese pouze to, když kraj napojíme na další regiony tak, aby ekonomika se skutečně na těch kolech mohla rozjet. Samozřejmě není to jediná cesta k prosperitě, ale jeden ze základních kamenů.

Už budu pomalu končit. Tragický stav přípravy a výstavby dálnice D7 bych chtěl dokumentovat tím, že je tam další úsek, který měl být stavěn v příštím roce a v příštím roce se zahájí, a to je obchvat Panenského Týnce. V příštím roce se zahájí teprve projektová dokumentace. Příští týden bude zahájena výstavba úseku, který bude Postoloprty – Bitozeves. To je 19. 9. Chci říct, že tento úsek byl vysoutěžen za pana ministra Bárty. Vysoutěžen za pana ministra Bárty! Ted', 19. 9. roku 2016, se začne stavět. To považuji za naprosto tragické selhání při organizaci a výstavbě této silnice.

To znamená, na závěr bych chtěl skutečně vyzvat, pojďme si definovat priority. Vyzývám k tomu. Priority nemohou být dvě. Jenom to přinese zlou krev. Necht' to jsou priority, které respektují i kraje. Respektují kraje, které mají výrazné sociální problémy a které s tou komunikací spojují svou budoucnost, tak jako je Ústecký kraj.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Milan Urban. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Omlouvám se, ale ještě dvě minuty se pokusím o vaši trpělivost.

Tohle přece není o prioritách jednotlivých staveb. Peněz je dost, ale musíme umožnit, aby ŘSD, resp. jiné organizace ty stavby mohly opravdu realizovat. To není o tom, kterou stavbu dřív a kterou potom. Musíme změnit pravidla, podle kterých se může, resp. nemůže v České republice stavět. Ta EIA, ta nová EIA v podstatě neumožňuje nic stavět minimálně v nějakém rozumném čase a je potřeba ji změnit. Je potřeba změnit celý systém povolování těch staveb a to je asi sedm ministerstev nejméně plus spousta dalších institucí. A když nezměníme pravidla, tak nemá smysl říkat – a já vás chápu, že samozřejmě hájíte regionální zájmy, a nepřu se o to, kdo má pravdu, jaká priorita. Ale když změníme pravidla, tak se může celkem rychle začít stavět všechno. Protože dnes to není otázka finančních prostředků. Je to otázka toho, že prostě pravidla, která máme pro stavby tohoto významu, současná pravidla neumožňují ty stavby rychle zahájit a rychle realizovat.

Jestli by se tady měla schválit nějaká priorita, tak to je ta priorita, že Poslanecká sněmovna chce, žádá atd. o to, aby pravidla pro výstavbu dopravní infrastruktury minimálně byla změněna, a co nejrychleji, a to jak v souvislosti s jednáním české vlády, tak samozřejmě v souvislosti s jednáním české vlády v Bruselu. A to tady bylo několikrát řečeno. Jinak to nepůjde. Jinak si tady můžeme debatovat o tom, že D3 nebo jiná silnice je větší prioritou, ale podle mého názoru největší prioritou je změnit pravidla. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S faktickými poznámkami pan poslanec Kučera, pan poslanec Stanjura a pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já víceméně s panem kolegou Urbanem souhlasím. Já s tím jednoznačně vyslovuji souhlas. Ano, pojďme to takhle udělat. Ale než změníme pravidla, tak to bude konec našeho volebního období, to bude dalších několik let. Podívejme se prosím, jak dlouho tady probíhají poměrně jednoduché zákony. Tento zákon bude poměrně dost složitý, nebude jednoduchý. A mezitím prostě musíme stavět.

To, o čem tady mluvím já, o těch prioritách, je to, že prostě napřeme všechny dostupné kapacity, ať to jsou projekční, ať to jsou administrativní či jiné, k tomu, abychom urychlili ty procesy, abychom urychlili projektovou dokumentaci, abychom urychlili povolovací procesy, abychom urychlili výstavbu. O tom tady já mluvím. Ty věci, prosím vás, mohou běžet paralelně. Jedna druhou nevylučuje. Pokud budeme čekat na změnu pravidel, tak na obchvatu Loun – nechci být příliš emotivní – tam budou zase další desítky mrtvých.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pan poslanec Stanjura a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jenom dvě krátké repliky na to, co říkal pan poslanec Urban. Peníze zatím jsou a máme maximálně šest let. A jestli tuto dobu nevyužijeme k tomu, jak změníme financování, tak prostě za šest let už peníze nebudou. To se může paradoxně stát, že budeme mít šuplíky platných povolení a nebudeme mít peníze, což to nikam neposune, jenom se to otočí, ten důvod proč ne.

A druhá věc, kterou může udělat pan premiér hned – rozhodnout, kdo připraví změny pravidel. Ten resortismus je dlouhodobý nešvar českého vládnutí. Ten souboj o to, které ministerstvo to napíše, to je přesně příklad – doprava něco napíše a MMR hlavně protestuje proti tomu, že to píše doprava a ne MMR. A mohl bych pokračovat v obráceném gardu, a tak dále. A to se dá rozhodnout hned. To si může rozhodnout vláda a říct "toto je člen vlády a je zodpovědný za to, aby připravil návrh zjednodušení těch pravidel" a my to budeme respektovat. Není jednoduché v souboji těch resortů udělat pořádek. Ale na to nepotřebuje pan premiér ani Sněmovnu, ani nic jiného, jenom rozhodnutí. Poradit se, najít toho nešťastníka, který to bude mít na starosti, protože to bude skutečně složité. Odpor a křik těch ideologických odpůrců staveb bude obrovský. Pokud se toho zalekneme my všichni, tak nic nepostavíme.

A jenom na okraj debaty o té Evropě. Vzpomeňte si, co jsme říkali. Pan ministr Babiš říkal, než schválíte EIA, nebudeme stavět. A my jsme mu říkali naopak – schválíme EIA a nebudeme stavět. Posuďte sami po roce a něco, když jste ten zákon schválili, kdo měl pravdu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Když jsem poslouchal významného poslance za sociální demokracii, bývalého ministra Milana Urbana, tak jsem si říkal – teď hledám slušný výraz – co tomu tedy vlastně brání? Tady pan poslanec Pilný, předseda hospodářského výboru bojuje za to, abychom měli dopravní infrastrukturu co nejrychleji – významný poslanec hnutí ANO. Sociální demokracie říká: Pojd'me něco udělat. Tak tady podle mě asi nemluvil nikdo z lidovců, tak možná za to můžou jenom lidovci, že se nestaví a že jsme přijali pravidla, jaká jsme přijali, a zákony, které zabránily tomu, abychom mohli stavět.

Tak zkusme si tedy říct dobře, tak teď už tedy začneme a vezmeme to za ten správný konec. Řekneme si, že to je fakt priorita a že pro to zkusíme něco udělat, i když času už je vlastně málo. Zlomí se krajské volby, teď všichni budete jezdit po kampaních, budou Vánoce a od ledna už tady skoro nikdo nic neudělá. Šest měsíců je legislativní proces, volby v podstatě za dveřmi. Takže buďto se stane něco v průběhu těchto dvou měsíců a něco významného sem přinesete – vy máte možnost ovlivnit vaše vládní kolegy daleko víc než my, opozice. Protože to nám ještě všichni budou říkat: to říkáte, protože jste v opozici. Tak s tím tedy pohněte a něco sem přineste. Za nás určitě budeme konstruktivní, protože máme fakt zájem, aby se v tom něco udělalo. Řada z nás je kvůli tomu dlouho v politice. Pan kolega ministr Brabec, poslanec – kdysi jsme spolu prosazovali dopravní spojení a železniční spojení Praha –

Letiště Ruzyně – Kladno. A EIA zastavuje i tenhle proces! Vždyť to je šílené! (Upozornění na časový limit.)

Prosím tedy, zkuste ta slova, která jste tu říkali, vzít vážně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl bych jenom konstatovat, že každý má nějakou úlohu. Tady pan poslanec Urban a já jsme byli vyzváni k něčemu, co nám tedy nepřísluší, protože takhle složitý zákon, který musí začínat v Bruselu změnou pravidel, to se nedá dělat na úrovni národní. To je potřeba nejdříve vybojovat, aby se to mohlo dělat na národní úrovni. To je přece úloha vlády a premiéra, aby tohle udělal, aby se připravily zásadní parametry pro to, abychom mohli přijmout národní legislativu. Ale tohle přece nemůže tady dělat nějaká poslanecká komise nebo něco takového. To není náš úkol. Náš úkol je toto monitorovat a vyzývat, a zatím zbytečně, vládu, aby konala. Dokud se nevymaníme z pravidel Bruselu, tak opravdu nic nepostavíme a tu národní legislativu nepřijmeme.

Vím, že ten proces bude složitý, že se budeme o to dohadovat. Ale tady přece nejde o to, kdo je pravice nebo levice, protože všichni, všichni v této Sněmovně, se domnívám, chceme stavět, protože víme, že to je prioritní. Ale máme tam rozdělené úlohy, tak je konečně plňme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S další faktickou poznámkou pan předseda Stanjura, po něm pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Šidlo. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Myslím, že pan kolega Bendl to myslel tak, abyste použili svého politického vlivu ve svých vládních stranách, ne abyste to psali. Myslím, že všichni rozumíme, že to není ani na poslaneckou iniciativu, ani na návrh z opozice.

A k tomu, co jste říkal o tom Bruselu, pane předsedo Pilný prostřednictvím pana místopředsedy. Já s vámi souhlasím. Ale včera jsme opětovně vyzývali v jiném bodě k tomu, aby se sešli zástupci rozhodujících politických sil a snažili se definovat, co jsou společně české národní zájmy, které pak budeme prosazovat – a to je bezesporu jeden z nich. My o tom mluvíme dlouhodobě. Takže my jsme na tu debatu připraveni. A máte pravdu, takovouhle schůzku nemůže svolat opozice. Poradu k českým národním zájmům musí svolat premiér, to prostě jiná možnost není. A na to jsme připraveni a myslím, že jsme si toho vědomi.

Ale – a víte, že jsme k Bruselu poměrně kritičtí – na druhé straně není to tak úplně pravda, protože jinde ta pravidla mají jednodušší než my. Ne že by měli jednoduchá, to netvrdím, ale jednodušší. Když jsme brali tu EIA, tak já jsem říkal a kritizoval pana ministra, že si vybral ty nejtěžší a nejsložitější a jsme ještě papežštější než papež a bruselštější než Brusel. A je to velmi často u různých zákonů,

připomínám zákon o významné tržní síle. Z každého státu jste vybrali to nejhorší a spojili jste to dohromady a vždycky jste řekli: ale tohle je taky tam a tohle je taky tam – a to je všechno pravda, ale když to spojím dohromady, tak neudělám nic.

Proč jste neslyšeli na naše oprávněné výhrady nezvyšovat právo ideologických odpůrců bojkotovat stavby? Na to jste neslyšeli. Já vím, že vám tato hlučná menšina zatleskala. Pan ministr se vyhnul titulu Ropáka roku. Vy byste o něj měl bojovat, pane ministře! Anebo aspoň pan ministr dopravy, jeden z nich by to měl dostat. Pak řeknu: začínají to dělat dobře. Jinak to nejde. Takhle budeme vstřícní, vstřícní, ale nic nepostavíme. (Předsedající: Čas!)

Ta výzva byla k tomu, abyste využil svého politického vlivu. Nic jiného, nikdo po vás nechce, abyste to psali ve svém poslaneckém pondělku nebo někdy jindy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Laudát a jeho faktická poznámka, po něm pan poslanec Šidlo, poté pan ministr s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já jsem stoupenec toho, abychom vždycky ve všem podnikli konkrétní kroky. Takže dávám procedurální návrh, protože mám připravené usnesení a mám tady návrh usnesení od kolegy Bendla, avizoval Karel Šidlo, že dá také nějaký návrh, abychom tento bod doprojednali, to znamená, abychom o něm jednali mandatorně a hlasovali i případně po 19. hodině, protože tady ještě vidím přípravu pana ministra životního prostředí k odpovědím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se obávám, pane kolego, že váš návrh je nehlasovatelný, protože Poslanecká sněmovna zasedá do 21 hodin a hlasovat nemůže po 19. hodině pouze o zákonech a mezinárodních smlouvách. Toto není zákon, můžeme o něm jednat až do 21, tedy i hlasovat.

Poslanec František Laudát: Dobře, omlouvám se, беру zpět.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Šidlo a jeho faktická poznámka. Poté pan ministr Brabec s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Já jenom velice stručně reakci na kolegu Pilného. Mám takový pocit, že Poslanecká sněmovna má jeden zásadní úkol a to je kontrola exekutivy. Nemůžeme to shrnovat pouze na to, že se nám mění legislativa, ale já jsem pro to, abychom jednoznačně kontrolovali vládu a abychom kontrolovali jednotlivé ministry, jestli svoje role plní. Dneska ty body byly otevřeny právě proto, že jsme ztratili důvěru v to, že bude dán jednoznačný harmonogram a jednoznačné plnění úkolů, na které jsme dostali sliby ohledně výstavby dopravní infrastruktury. To je také naše role jako Poslanecké sněmovny. A exekutivní návrhy v podobě návrhů zákonů, které jsou potřeba pro naplnění jednotlivých cílů, to je základně také povinnost ministerstev a ministrů a jejich legislativních odborů. Já bych nerad, aby

v těchto tak důležitých zákonech tady fungovala skutečně zase nějaká poslanecká iniciativa, zase nějaké, řekl bych, změny, které nemohou najít zásadní podporu ve spektru a nebudou v souladu např. s tím, co je vyjednáno v Evropské unii. Moc bych si přál, aby skutečně Sněmovna plnila svoji roli a vyžadovala po vládě a po ministrech plnění jejich slibů, závazků a toho také, co si dali za cíle během svého volebního období.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Šidlovi. S faktickou poznámkou pan ministr, po něm pan předseda Kalousek. Nebo pan ministr nechce faktickou poznámku? V tom případě má přednost faktická poznámka pana předsedy Kalouska. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Jen krátkou reakci na pana poslance Šidla. Že Poslanecká sněmovna má kontrolní pravomoc nad vládou České republiky, která se Poslanecké sněmovně zodpovídá, to je díkce z Ústavy. Otázka je, zda jsme si toho všichni vědomi a zda to dodržujeme. Dnes první místopředseda vlády, předseda hnutí ANO, člen Poslanecké sněmovny řekl, že členové Poslanecké sněmovny jsou banda zoufalců, kteří nevědí, kde je reálný život. A pokud pan poslanec Pilný stojí za názory svého šéfa, tak se nemůžeme divit, že tímto způsobem politická divize Agrofertu přistupuje k úkolům Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S přednostním právem pan ministr. Upozorňuji pana ministra, že pokud skončím všeobecnou rozpravu, bude mít ještě závěrečné slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Já asi budu o něco kratší než pan kolega Ťok, proto vystupuji dřív. Budu velmi konstruktivní, nebo se budu snažit být velmi konstruktivní. Nechci se opravdu a nebudu se už vracet do minulosti, co kdo zavinil, a děkuji všem těm kolegům, kteří říkali, že to nechtějí udělat taky, protože si myslím, že to není v této chvíli podstatné, protože bychom se dostali mnoho let zpátky a to není cílem. Já začnu od těch věcí, které jsou připravené a které budou relativně brzy ve Sněmovně a kde se porveme určitě o tu materii.

Ta první věc je novela stavebního zákona nebo nový stavební zákon, který by měl být příští týden ve vládě. Tento týden byl přerušen, příští týden se na vládu vrací. Byl tam teď s několika rozpory, ale my děláme všechno pro to, abychom ty rozpory vypořádali. Už tato novela stavebního zákona v sobě má to koordinované jednotné řízení územní a stavební a některé ty prvky, které jsme určitě všichni chtěli a také slibovali.

Stejně tak vzniká novela zákona EIA, je to vlastně transpozice směrnice EIA. Je k ní samozřejmě asi tisíc rozporů, resp. návrhů závažných připomínek z jednotlivých resortů. Je to novela, která samozřejmě vzniká pod bedlivým dozorem Evropské komise, a to říkám bez jakékoli ironie. A znovu budeme paralelně jednat. A já tady jednoznačně slibuji, že půjdeme na tu maximální mez, a ocením veškerou podporu

Sněmovny a budeme určitě potřebovat veškerou podporu i z vlády, včetně premiéra, na projednání té novely, protože bude velmi složitá. Jenom připomínám, že ta novela, kterou jsme přijali – teď nemyslím tu mimořádnou novelu stovky, ale ta novela 39/2015 –, je v Bruselu vnímána jako velký ústupek České republiky. Tady je vnímána jako pravý opak. A někde mezi tím se pohybujeme. Takže já naprosto беру to, co říkal pan kolega Pilný, a budu rád za každou podporu, která v této věci bude.

To budou klíčové normy – stavební zákon příští týden na vládě, novela zákona EIA, budeme všechno dělat pro to, aby se do vlády dostala do konce října, takže obě tyto normy by měly být ve Sněmovně ještě do konce letošního roku a budeme se o nich bavit. Tyto novely mají v sobě samozřejmě řadu věcí, po kterých se tady volá, a já rozhodně udělám všechno pro to, abychom je dostali do stavu, který bude konsenzuální, protože jinak to nemá smysl.

Já bych na Pražském okruhu, tady bych právě na něm ukázal, jak se trošku oddělila ta materie od té slupky kolikrát i mediálního nánosu, kdy jsme slyšeli, že tím, že to vypadlo z toho prioritního seznamu, tak to není prioritní stavba. No proboha, je to prioritní stavba! Bohužel vypadla ze seznamu prioritních staveb Evropské komise z pohledu financování, protože neměla územní rozhodnutí, které dvakrát ztratila v uplynulých několika letech. Toto je realita. Ale bohužel také se stalo, a pan kolega Laudát to může potvrdit, že je tam určitá bitva městských částí Prahy, z nichž některé městské části podepisují dopisy do Bruselu a říkají, že ta zvolená varianta pětsetjedenáctky je špatná a že by měla být zvolena jiná. To nám fakt nepomáhá v tom Bruselu, když se je snažíme přesvědčit prostě o tom, že je tam konsenzus České republiky nebo Prahy. Praha to dobře ví, také se s tím snaží bojovat. A dneska jsme našli základní soulad, základní souhlas nad tím, jakou cestou jít, a už několik měsíců nebo tři čtvrtě roku, nebo dokonce už rok jedeme z pohledu Ministerstva životního prostředí jaksi v krizovém režimu schvalování všech věcí, a teď myslím toho praktického schvalování, protože, kolegyně, kolegové, nezlobte se, ale ono se, byť to ve Sněmovně tak nevypadá, tak samozřejmě na těch věcech se dělá velmi intenzivně prakticky. A my jsme schválili už desítky, a dokonce stovky projektů podle zákona 100, na které také byly ty výjimky, a ty se schvalují jako na běžícím páse, jenom se o tom nemluví, protože nepovažujeme za významné vás zdržovat s tou informací, že něco běží. Ale asi je to možná chyba.

Takže Pražský okruh je jednoznačně prioritní stavba i pro Ministerstvo životního prostředí a my jsme jasně řekli, že pokud to bude na nás, tak ani o den nezdržíme lhůtu, která bude jako nejmenší kumulativní součet všech správních lhůt, z nichž už ji nemůžeme podkročit pod šest měsíců na vydání stanoviska EIA, jakmile tu dokumentaci dostaneme.

Nechci se tady vyjadřovat ke všem. Nechci zdržovat. Byly tady některé dotazy. Na část jsem snad odpovídal.

Pan kolega předseda Stanjura se ptal na to, jaký je časový rozdíl mezi seznamem těch deseti staveb, teď tedy devíti, kdyby tam ta prodloužená Rudná byla. On o tom určitě ještě bude hovořit pan kolega Ťok. Ale tam hrozilo poměrně akutní nebezpečí, že právě ten projekt nesplňoval to jedno kritérium, že nebyl na tom TEN-T, tak by snadno mohl být zpochybněn celý ten seznam. A v tu chvíli samozřejmě, samozřejmě

by prostě... on se ten seznam nedá úplně zpochybnit, to nařízení, ale dalo by se zpochybnit v rámci stavebního povolení, v rámci stavebního řízení. A to je ten problém.

Vážené kolegyně, kolegové, není to tak, že před EIA, před tou novelou, to všechno fungovalo skvěle. Možnost napadnout ten proces tu byla vždycky, ať už v územním řízení, nebo ve stavebním řízení. A já se znovu těším na debatu, která bude kolem novely zákona EIA, protože dneska jsme řešili takový rozpor, který se týká dotčené veřejnosti a příslušnosti dotčené veřejnosti. A já tady znovu opakuji: Ano, považuji to, že může někdo z Aše vstoupit do řízení v Ostravě, jako naprostou nelogičnost odporující zdravému rozumu. Jenže to vyplývá z Aarhuské úmluvy a jsou na to judikáty Evropského soudního dvora. A teď mi řekněte, co s tím asi tak mám dělat? Jako ministr členského státu Evropské komise.

A kolega z TOP 09 teď odchází, ale kolega Kučera (jmenovaný se zastavil u dveří, aby si vyslechl řečníka) je mnohdy hlásná trouba nevládních organizací v některých jiných věcech, tedy ekologických organizací, ale na druhé straně tyto ekologické nevládní organizace nám to taky hezky solí v Bruselu u DG Envi někdy, a částečně právem, částečně neprávem.

Takže pane kolego – vaším prostřednictvím (řečník se otáčí na předsedajícího) –, vy se taky těžko rozkrojíte na dvě půlky, protože dobře víte, že celá řada věcí, které jdou proti té novele nebo proti těm věcem, jsou mnohdy bohužel, pochází z Čech, pošlou se do Bruselu, Brusel je přeloží do angličtiny a pošle nám je zpátky jako svůj názor. (Poslanec Kučera vrtí nesouhlasně hlavou a odchází ze sálu.) To je realita. Všichni ji známe. Všichni ji známe! Obtížné se s ní srovnává, protože oni mnohdy drží ten měsíc. Ale už se na to nechci samozřejmě vymlouvat a vymlouvat se na to nebudu. Slíbil jsem, že budu kratší.

K Petrovi Bendlovi. Petře prostřednictvím pana předsedajícího, splavnění Labe s tím vůbec nesouvisí. Splavnění Labe nemá EIA 20 let. Plavební stupeň... Tam jsou prostě jiné problémy. A bohužel to bylo zase tou připraveností staveb. A to bych rád zmínil. Kdyby státní správa taky nedělala celou řadu chyb v přípravě staveb, kterou potom samozřejmě ti stěžující si využívali velmi umně, tak bychom taky byli dál a ty stavby by byly dávno postavené a nemuseli jsme dneska řešit to, co řešíme. Takže důvodů, proč jsme se do tohoto stavu dostali, je hodně a já se k nim nechci vracet. (Ohlasy zprava.)

Závěrem tedy, protože určitě zase vyvolám smršť nějakých poznámek a jsem na to připraven – jo mimochodem ropáka, v tom jsem byl třetí, jestli se nemýlím. Ale já si úplně nemyslím, že by měl ministr životního prostředí usilovat o ropáka. (Se smíchem.) Ale je to vždycky prostě o tom nastavení, protože...

A teď jenom ještě k panu předsedovi Stanjurovi vaším prostřednictvím, pane předsedající. Pane kolego, není to pravda, není to pravda, že my jsme si na sebe ušili nějakou kombinaci nejhorších variant. Opravdu to není pravda. A slovy vašeho bývalého předsedy bych řekl, je to jenom velmi falešné, protože slovenská EIA je daleko horší. Slovensko přijalo novelu EIA naprosto liberální vůči všem organizacím. Tam to může žalovat každý, každá fyzická osoba. Těch lidí jsou tisíce. Prosím, my jsme kombinovali všechny modely – rakouské, německé a další – a snažili jsme se jít

cestou toho nejlepšího. Naopak problémem je to, že to, co v tom Německu nebo Rakousku nebo jinde prostě funguje, tak tady je to bráno jako záminka se do toho nabourat. Asi máme jinou než tu západoevropskou morálku a těch raketýrů a dalších je tady hodně. Ono to tady zaznělo. Systém not in my backyard, tedy ano, ale ne na můj zahradě, nebo ne na mém dvorku, to tady prostě funguje. Každý by chtěl stavět dálnice, každý by chtěl průmyslové zóny, ale nedej bože, aby mi vedly za barákem. Vy jste to sám řekl a je to pravda. A teď jde o to, kde povedeme tu hranici, a ta hranice je podle mého názoru jednoznačná. Dejme veřejnosti právo se vyjádřit, ale jednou a dost. A to je cílem jednotného povolovacího řízení, tak jak je navrženo. Prostě nevyjadřujte se třikrát. Když se vám to nelíbí, někdo to posoudí, odvolá, máme tu možnost odvolání, rozhodne o tom soud. Konec hlášení, odjezd. To je to. To je podle mého názoru celé to kouzlo a tam směřujeme. Tam směřujeme. A z toho mě zkoušejte. A tam opravdu směřujeme. A všechny naše kroky ve stavebním zákoně i v novele EIA směřují tímto cílem.

Takže jenom bych se bránil tomu, není pravda, že se nic neděje. Celá řada projektů prostě jede, jede úspěšně. A pan ministr Ťok určitě i ukáže, že se staví, ne že se nestaví. Ale to, že to jde pomaleji, ano, máte pravdu. Já jsem z toho taky otrávený a udělám všechno pro to, abychom ty věci v rámci nějakého evropského legislativního rámce, a budeme se určitě prát jak eskymáčtí psi za to, abychom ty věci posunuli až na samou hranu, tak se snažíme je dělat.

Děkuju vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo. Je to faktická poznámka, nebo řádná přihláška? Faktická. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan ministr se z Ferdý mravence stává eskymáckým psem. Ale kvůli tomu jsem se nepřihlásil.

Pane ministře, to, co jste řekl, to je fakt blázninec. Buď jste mi lhal tehdy, nebo dneska. My s Františkem Laudátem jsme vás upozorňovali, že problematická v seznamu deseti staveb je prodloužená Rudná mimo jiné proto, že je problematické (nesrozumitelné) TEN-T. Vy jste řekl: V pohodě. A dneska řeknete: Tam je problém, problematika TEN-T. Tehdy jste řekl, že to je v pohodě. Upozorňovali jsme dopředu. To je jedno. To je jenom poznámka. Takže jste lhal buď tehdy, nebo dneska. Sám si vyberte, co je pravda. Obě dvě tvrzení nemohou být pravdivá současně. A, nebo B. Nemůže být A a současně B.

Za druhé, vy tak autoritativně říkáte, jak bude rozhodovat Ministerstvo životního prostředí, abyste ve třetí větě řekl, že to je výkon státní správy. Vy na to máte nulový vliv jako ministr. Tak nám neslibujte něco, co nejste schopni zabezpečit. Ne proto, že byste nechtěl nebo neuměl, ale protože ze zákona nemůžete. Můžu říct konkrétní příklad. Bavili jsme se tady I/68 Třanovice. Nejdřív neformálně. Mám tam písemnou interpelaci z 1. července. A není nic hotovo, protože přenesený výkon státní správy tu stavbu zastavil. Taková je realita. Dneska se tam nestaví. Zeptejte se těch, kteří tam žijí a kteří tam jezdí.

A to Slovensko. Vždycky posuzujeme psanou a realitu. Víte, jak se stavěla dálnice na Slovensku? Víte, kolik v té době, když to začali stavět, kolik měli pozemků? Já nechci, abychom u nás takhle stavěli. Tak nám to neříkejte jako příklad, jak je to horší. Tam se s nějakým vlastnictvím vůbec nemazali. A stavěli.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To byl zatím poslední přihlášený do všeobecné rozpravy. Jestliže se nikdo další nehlásí do všeobecné rozpravy, končím všeobecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Pan ministr má zájem. Prosím, pane ministře. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci, mám tady poznámku, zkusím krátce reagovat na to, co tady bylo řečeno. Budu se snažit být krátký. Na začátek bych chtěl ocenit pozitivní atmosféru toho jednání a spíše nabídky ke spolupráci. Já se jí určitě chopím a rád ji využiji, v tomto případě určitě. Nicméně bych pár věcí buď dovysvětlil, nebo uvedl na pravou míru.

Za prvé se vrátím k prodloužené Rudné. Byl jsem vyzván panem předsedou Stanjurou, prostřednictvím pana předsedajícího, abych vysvětlil, co se tam děje, proč se tam děje. My jsme při tom jednání, na které navazujete, vsutku říkali, a ona je to stále pravda, že Evropská komise nemá s prodlouženou Rudnou problém ne proto, že není na TEN-T síti, ale že je jí potřeba dostavět zhruba 200 až 400 metrů. Takže platí, že Evropská komise s tím problém nemá.

Problém je jiný. A proč jsme tedy přistoupili k tomu a navrhli, aby se to udělalo zjišťovacím řízením, které nám prošlo? Ten problém je opravdu v tom, že jsme chtěli tu stavbu urychlit. Chtěli jsme ji posunout dál. V podstatě co nás dneska čeká? Zjišťovací řízení řeklo, že není potřeba EIA, tím pádem jsme dneska v procesu. Běží lhůta na odvolání. Máte pravdu, že pravděpodobně onen chronický stěžovatel se odvolá. Nicméně to by se stalo i v tom druhém procesu. On by se odvolal prostě proti vydání stavebního povolení nebo proti jakémukoliv úkonu, který by se tam udělal. Jinými slovy to, že jsme zahájili proces zjišťovacím řízením, tak jsme to urychlili zhruba o dva měsíce, protože kdyby to šlo v tom seznamu, tak to projde, nicméně to odvolání tam bude úplně stejné. Tady jde jenom o to, jestli správní soud, a já doufám, že neudělá, že nedá předběžné opatření, protože jinak pokračujeme, stavíme, jedeme dál, ty další záležitosti se vyřeší.

Podle mých informací se s tím stěžovatelem stále jedná. My už jsme mu přislíbili, že zvýšíme nad normu poměrně výrazně protihlukové stěny a uděláme další kroky. Takže my si pořad myslíme, že ten proces prostě je lepší. Ten důvod, o kterém mluvil pan ministr Brabec, je, že pokud by se ten stěžovatel odvolal proti seznamu deseti staveb, ve kterých by prodloužená Rudná byla, a ta nesplňuje jednu podmínku toho TEN-T, tak by se nám mohlo stát, že by kvůli této jedné stavbě nám spadl celý ten seznam a mohl by být problém tohoto typu. Proto Ministerstvo dopravy přišlo s tímto návrhem. Pokud by se ukázalo, že to nejde jinak, tak my samozřejmě můžeme dát ještě do toho seznamu deseti staveb i prodlouženou Rudnou. Je otázka, jestli by to pomohlo. Ale tady já věřím tomu, že se zachová zdravý rozum a že nepříjde

předběžné opatření a že prodlouženou Rudnou zahájíme co možná nejdřív a že bude dostavena dříve, než kdyby zůstala v těch deseti prioritních stavbách. Ale to ukáže budoucnost.

Já bych se chtěl ještě vrátit k dalším věcem. Bylo tady řečeno opravy, že se tady opravuje bezhlavě a utrácení peníze, které nejsme schopni utratit evropsky. Ona to není pravda. Ta pravda je trošku jinde. Situace je taková, že systém oprav má svůj vlastní systém. A ten systém je velmi jednoduchý. Prostě pokud máte silniční, dálniční síť a chcete, aby zůstala ve stejném kvalitativním stavu a nedegradovala, tak musíte ročně opravit pět procent této sítě. V České republice je to notabene zhruba pět miliard ročně. Co se dělo v posledních deseti letech? Prostě se neopravovalo. Do oprav se dávala maximálně tak miliarda a my ten deficit prostě doháníme. Že teď opravujeme hodně, to je pravda. Ale pokud bychom neopravovali, tak síť bude dále degradovat a dostaneme se do mnohem horší situace. A já si myslím, že je vidět, že se opravuje a že ty věci prostě pokračují dále.

Pak tady zaznělo od pana poslance Šidla o tom, co jsme naslibovali a že nic neděláme, a taky o tom, že stavebnictví zhasíná a že je tady naprostá tragédie. Já bych se vrátil k tomu stavebnictví a k té statistice. Víte, posuzovat statistiky je báječná záležitost, a myslím si, že je potřeba se taky podívat na základnu. Jestli jako základnu máte rok, ve kterém jsme dokončovali veškeré stavby z minulého programovacího období, kde bylo čerpání asi 96 mld. ročně, v rozpočtu tohoto roku máme přes 70, takže tam je 20 mld. rozdíl, tak prostě ten optický pokles je samozřejmě tragický. Ano, máte pravdu v jedné věci. Stavební firmy dneska nemají na tři až pět zaplněné zásobníky práce, protože ty projekty tady dlouhodobě nebyly. Ale to není chyba nás, že nevypisujeme zakázky. My máme zakázek zhruba za 60 mld., které teď prošly a procházejí vládou a budou se soutěžit. Takže práce nachystána je. A víte, on tady existuje ještě jeden velký paradox. Tady všichni volají, a pan Matyáš je toho příkladem, jaká je šílená situace, že nemáme lidi a musíme propouštět. Když jsem chtěl po stavebních firmách, ať postaví na dálnici D1 a na dalších prioritních stavbách, kde pracují, druhou směnu, tak mě poslali pryč, že nemají lidi. Takže jestliže někdo křičí, že nemá práci a musí propouštět, tak ho vyzývám, ať postaví druhou směnu a pracuje tam intenzivněji. Protože když mi tam bude jedna směna pracovat 12 hodin, tak neudělá víc práce. Já tam chci vidět dvě směny. Ale to jenom k tomu.

Co se týče zahajovaných úseků: ano, některá čísla v roce 2015 počítala s tím, že se nám podaří EIA rychleji. Nepodařila. Nicméně já bych tady ukázal tabulku, zejména tímto směrem. (Ukazuje tabulku směrem doleva.) Podívejte se, tady jsou délky zahajovaných úseků staveb v jednotlivých letech. V roce 2010, já to přečtu, 15,8 km. V roce 2011 nula, v roce 2012 nula, v roce 2013 42,8. V roce 2014 nula, v roce 2015 je to 60, 2016 73 a 2017 to bude 193 km. Takže není to tak, že by se nezahajovalo a nic nedělalo. Prostě ta práce tady je a bude.

A ještě bych se rád vrátil k otázce, která tady byla mnohokrát řečena. Já tady prostřednictvím pana předsedajícího děkuji za zcela jasná slova panu Urbanovi, protože má pravdu. Víte, česká společnost je, a já jsem to chtěl vyčítat hlavně médiím, ale mám pocit, že to je celá, trošku schizofrenní. Z jedné strany jsem kritizován za to, že nedostatečně stavím, a jak to, že už ty dálnice nejsou. Ale na

druhé straně se tady dočítáme spousty hlubokých lidských příběhů, že někoho chceme vyvlastnit. Že on byl zvyklý tady bydlet a my ho chceme dát pryč, protože tam má vést ta osklivá dálnice. A já mám pocit, že bychom se opravdu měli dostat do situace, kdy budeme schopni si prosadit veřejný zájem.

Tady se o tom hodně mluví, ale my máme jedno z nejkomplikovanějších stavebních řízení. A nejenom pro dálnice, ale podívejte se, když zkusíte něco postavit, třeba i rodinný domek. Co všechno musíte provést na to, abyste mohli tím procesem projít. Ano, EIA udělala komplikaci. Ta komplikace je, že se veřejnost může vyjádřit. Ale ta veřejnost se může vyjádřit v každém kroku. Podívejte se, ještě než na to ministerstvo je schopno sáhnout, máte zásady územního rozvoje kraje, které nám vytyčují základní cesty. No a ty už jsou napadány. A tam to není záležitost ministerstva nebo ŘSD nebo kohokoliv jiného, tam je to záležitost krajů. A tady je graf, který ukazuje, jakým způsobem probíhá stavební příprava. (Ukazuje.) Prostě ta situace je šíleně komplikovaná. Dneska do stavebního řízení mluví sedm ministerstev. A já si myslím, že je potřeba opravdu koncepčně sáhnout i do kompetenčního zákona a celou situaci zjednodušit a zprůzračnit. My tady máme starost o to, jak vypadá stavebnictví, ale dneska stavebnictví nemá zastání v podstatě ani na jednom ministerstvu, anebo ho má na sedmi. To prostě taky není situace, která celou situaci řeší. Je to velmi složité.

Ted' se rodí a na poslední vládě bylo začato projednávání novely stavebního zákona. Já doufám, že všechny připomínky projdou tak, jak mají. A já bych jenom chtěl připomenout a možná vás požádat, a byla tady nabídka ke spolupráci, tak pojďme spolupracovat na tom, že některé věci, které Sněmovna projednává – já teď vezmu článek, vyhlášku o hluku, který byl dneska propírán v novinách. A byl tam jmenován zásadní člověk, který tomu rozumí a který říká, jak je to všechno špatně, pan Firbas, který nám tu padesát dvojku blokuje už dlouhodobě a všechny ostatní stavby na jižní Moravě.

Tak pojďme si říct, co je opravdu důležité. A pokud je to důležité pro dopravní infrastrukturu a chceme jí pomoci, tak ji pomozme. Není to tak, že by dneska ŘSD nebo SŽDC nebo Ředitelství vodních cest prostě neměly dostatek ochoty pracovat, neměly dostatek peněz. My máme na přípravu staveb nejvyšší částku, která za dlouhou dobu je rozpočtována, která by byla utracena. Problém opravdu je v těch stovkách napadání a v tom, že pokud nemáte ten poslední metr čtvereční pozemku ve vlastnictví, tak prostě nemůže být vydáno stavební povolení. Takže pokud je tady ochota, my budeme určitě Sněmovnu informovat o našich krocích. Já jsem připraven Sněmovnu informovat tak, jak budeme informovat vládu. Na druhé straně pokud chceme opravdu něco zásadního udělat, a tady беру tu výzvu prostřednictvím pana předsedajícího na pana Bendla, tak udělejme lex okruh Prahy a řekněme, že tam prosadíme veřejný zájem. Nebo udělejme lex Děčín a prosaďme to zdyadlo, abychom splavnili Labe. Já bych to velmi přivítal. A myslím si, že je potřeba, abychom hledali cesty, jak to udělat.

Já jenom tady připomenou jednu věc, která tady zazněla. Tady zaznělo, že byl pro D5 udělán zákon. Je to pravda. Na druhé straně byl za chvíli Ústavním soudem zrušen, protože Ústavní soud měl nálezk, že zákonem se veřejný zájem nedá určit. Tak i v tomhle tom si musíme odpovědět, jak to bude fungovat.

Takže já vítám ochotu pomoci. Nabízenou ruku určitě rád přijímám. Jsem připraven i informovat Sněmovnu o krocích, které se dějí. Ale neberte to tak, jako že jeden geniální krok nebo jeden geniální zákon jednoho ministra všechno vyřeší. To je komplexní záležitost, která se tady komplexně dlouhou dobu neřešila. Je potřeba ji vyřešit, protože bez toho efektivně stavět nebudeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi za jeho závěrečné slovo. Ptám se pana zpravodaje na závěrečné slovo. Není zájem.

Přistoupíme k podrobné rozpravě, do které se jako první přihlásil s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak s přednostním právem v této chvíli, ne s faktickou připomínkou.

Vystoupení pana ministra Ťoka mi přišlo, že je tři roky v opozici. Ne že bych s většinou toho, co říkal, nesouhlasil – pojďme, udělejme, navrhněme. Ale to je vaše práce, pane ministře prostřednictvím pana místopředsedy. Ne naše. My jsme jenom nabídli, že u takového projednávání jsme připraveni být aktivní a hledat takové legislativní řešení, které ty procesy obecně zjednoduší.

To vaše vysvětlení k prodloužené Rudné... Mně to hlava fakt nebere. ŘSD bylo proti zvolenému postupu. Je to tak, zeptejte se generálního ředitele. Zeptejte se lidí na závodě Ostrava. Já jsem se jich všech ptal, proč byli proti. Vy jako osvícený vládce Ministerstva dopravy nebo vaši lidé to rozhodli. Já budu rád, když za dva měsíce přijdu a řeknu, že jsem se spletl a vy jste to urychlili. Opravdu a nemám žádný problém s tím přijít a tady to na mikrofon říci. Jenom jste nedali na obavy nás, kteří v tom kraji žijeme a kteří tu stavbu a problémy s tou stavbou známe. A výmluva, že by to někdo mohl ve stavebním povolení... No to může i tak. Ani jedna ta varianta tomu nezabrání. My jsme chtěli jenom urychlit tento první krok a čas nás rozsoudí. My jsme jenom upozorňovali na rizika. Chtěl jsem se dozvědět důvody. Vy jste přesvědčení, že jste to zrychlili. No tak uvidíme, jestli se to povede. A já si přeji, aby se to povedlo. Ne že ne.

Ale ty kilometry, které jste ukázal, tak za prvé, když nastoupí někdo v roce 2013, nebo před koncem roku 2012, a čírou náhodou v roce 2013 bylo výrazně lepší číslo než v roce 2012, tak to nebyla zásluha toho, kdo tam přišel v prosinci. To se asi shodneme. Ale v čem se shodneme minimálně s panem poslancem Šidlem, vy jste to tak cudně přešel tím mlčením... On citoval vaši tiskovou zprávu, kolik vy zahájíte kilometrů v příštím roce. A spletl jste se asi zhruba o 400 %, jestli jsem tu trojčlenku zvládl. Tam to číslo bylo 220 něco. Vy jste nám ukázal 60? A máte odvahu přijít a zase to číslo posunout o rok dřív... A teď říkáte – v roce 2017 to bude 170... Ne, ne, ne, vy vždycky říkáte dálnice. Pak si najdeme ty tiskové zprávy, včera jsem si je četl v rámci přípravy – a říkám, tam se mění jenom datum. I seznam staveb je stejný. Ale to číslo nic neznamená. Zahájili jsme I/68 Třanovice? Zahájili. Stojí ta stavba dneska? Stojí. A máme odfajfknuté, že jsme osm nebo devět kilometrů zahájili. Bohužel díky výkonu státní správy, a tvrdím, že tohle rozhodování ministr není schopen ovlivnit a ani nemůže ze zákona, ta stavba stojí. Od jara. Já jsem o tom poprvé mluvil s panem

ministrem životního prostředí v dubnu. Pak jsem poslal tu interpelaci, pak jsem dostal docela optimistickou odpověď, ale už byla formulovaná někým, kdo to zná, protože napsal: Posun v této akci může nastat pouze za předpokladu, že žádost byla kvalitně zpracována... Možná to trochu parafrázuji, ale takhle to bylo napsané. To znamená, už tam byla ta zadní vrátka. A ti úředníci, kteří o tom rozhodovali, ta zadní vrátka využili a ta stavba bohužel nejede. A kdo tam tu situaci zná, je to vlastně hlavní tah na Slovensko, tak ví, jak je to problematické. Každý den zpoždění je problematický. A pokud vím, pane ministře, vy jste tam stříhal tu pásku na začátku, ne? No na I/11 u Třince určitě. No ale já myslím, že ano. Je to skoro jedno. Důležitý není jen začátek, ale i to pokračování té stavby. A samozřejmě, a vy to víte moc dobře jako bývalý člen Skansky, že vznikají problémy a potřeby změnit něco v průběhu realizace. To tak je a to nemá cenu kritizovat. To je realita. A když na to státní správa reaguje nepružně, rigidně, alibisticky, protože všichni se bojí rozhodovat, no tak pak to všechno dlouho trvá.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Kučera, po něm s přednostním právem pan předseda Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já mám tu výhodu, že pan kolega už všechno řekl, co jsem chtěl říct já. Takže se zmíním možná o jedné jednotlivosti z projevu pana ministra dopravy a to je o tom, proč nejsme schopni pracovat na dvě směny. To je naprosto zásadní pochybení. A to, že máme pracovat na dvě směny, podle mě musí být součástí skutečně zadání zakázky. Nedivme se pak, že máme tak drahé silnice a dálnice.

Já jsem ve stavebnictví nepracoval. Pracoval jsem celou dobu ve strojírenství nebo v elektrotechnickém průmyslu. Pokud si někdo ve strojírenství koupí CNC frézku, která stojí několik milionů korun, tak se bude snažit, aby ta CNC frézka pracovala na tři nebo na čtyři směny. Já když vidím ty nastavené finišéry za x milionů korun, které v pět hodin zastaví práci, ty dozery, ty drahé pracovní stroje, tak pak se, pane ministře, nedivme, že máme tak drahý kilometr dálnice. (Velký hluk v sále.)

To znamená, že tady bych vás chtěl skutečně vyzvat, aby to byla jedna z vašich priorit, aby se u nás stavělo na dvě směny. Protože samozřejmě není to jen ta cena. Je to i rychlost výstavby, je to i doba, která omezuje a způsobuje nehodovost na těch úsecích.

Já chci připomenout dva naprosto tragické úseky, kde není výstavba nových, ale samozřejmě oprava, a to je silnice z Ústí nad Labem do Lovosic, kde se pro mě naprosto nepochopitelně dnes frézuje vozovka a opravuje se, když podle vašich slov někdy za dva měsíce má být zprovozněna dálnice D8, která absolutně uleví téhle situaci a tu kamionovou dopravu svede. A potom samozřejmě by mohla být opravena tahle ta silnice. Takže je to o řízení a schopnosti řídit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S právem pan zpravodaj František Laudát. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já cítím, že se blížíme ke konci, nebudu tady už raději komentovat ty některé věci. Diskusi jste slyšeli, nebudu tady vyjmenovávat, kdo vystoupil kolikrát, to je asi nadbytečné, spíš bych obrátil vaši pozornost k návrhu usnesení.

Obdržel jsem tři návrhy. Jednak já jsem vám tady avizoval nějaký návrh, potom to je návrh Petra Bendla a Karla Šidla. Vzhledem k tomu, že v té informační části, co chceme po ministru dopravy, se velmi shodujeme, tak bych poprosil, jestli se umíme dohodnout na konsenzuálním znění, které se vám tu pokusím potom přečíst. Takže prosím poslouvejte a potom případně byste mohli vznášet protinávhrhy nebo doplnění, rozšíření a další návrhy.

Za prvé by to byl apel směrem na vládu. Takže

Poslanecká sněmovna Parlamentu důrazně žádá vládu České republiky, aby

1. předložila novelu stavebního zákona, kontrolní termín prosinec 2016, termín leden 2017. – Zavádím tady praxi, nebo prostě pokus. Kontrolní termín je, že v případě, že to nevyjde, dostaneme písemnou informaci o tom, kde je problém, jestli není notifikace nebo se to někde zadřelo. Ten termín znamená, že přes to nejede vlak, a pak by nebylo splněno usnesení Sněmovny. To znamená pro stavební zákon kontrolní termín. Já vycházím z té diskuse s panem ministrem životního prostředí, paní Šlechtová tady není, tak to je její problém, takže vycházím z toho, co tady říkal, a jsou to termíny spíše velkorysé.

Takže za prvé, aby předložila novelu stavebního zákona, kontrolní termín 12/2016, termín 01/2017.

2. Důrazně žádá, pořád, aby byla předložena novela zákona č. 100/2001 Sb., EIA, kontrolní termín prosinec 2016, termín leden 2017.

A za další, teď prosím o pozornost, to by byl ten kompilát těch tří návrhů:

Poslanecká sněmovna žádá ministra dopravy, aby

1. jedenkrát za tři měsíce podal písemnou zprávu pro Poslaneckou sněmovnu o postupu přípravy staveb dopravní infrastruktury. /EIA, územní rozhodnutí, stavební povolení, majetkové vypořádání./

2. Součástí zprávy bude přehled termínů podaných žádostí o posouzení EIA na Ministerstvo životního prostředí a již vydaných platných stanovisek.

3. Další součástí bude přehled zajištění realizace těchto dopravních projektů, s tím, že – prosím pozor, já tam dávám termín již od listopadu, tzn. v listopadu 2016.

Takže toto je návrh, který vychází z těch tří návrhů, které tady zazněly. Samozřejmě je na panu kolegovi Bendlovi a Šidlovi, zda tedy by stáhli své návrhy a domluvili bychom se na tomto rozepsaném podrobném konsenzuálním návrhu.

To je z mé strany zatím všechno, jinak nikdo zatím s návrhem usnesením nebo doplněním nepřišel.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S faktickou poznámkou přihlášený pan poslanec Bendl, po něm pan poslanec Pilný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Já s tím návrhem, který přednesl zpravodaj, souhlasím a pro zjednodušení celé věci svůj návrh stahuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Pilný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo. Já s tím také nemám problém, jenom ten monitorovací interval považuji za poměrně nešťastně zvolený, protože za tři měsíce se v těchto věcech obvykle nedozvíme nic, budeme dostávat obrovskou spoustu papírů. Takže pokud předkladatel trvá na těch třech měsících, tak navrhuji, aby se o tom hlasovalo zvlášť. Já bych tu lhůtu posunul na šest měsíců, protože v intervalu tři měsíců se opravdu nic nestane a budeme dostávat stohy papírů, o kterých nevím, co bychom s nimi dělali.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Mám to brát prosím jako protinávrh?

Poslanec Ivan Pilný: Záleží na předkladateli. Pokud ten interval prodlouží, tak já s tím souhlasím. Na šest měsíců. Jen ten monitoring.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane předkladateli, prosím, souhlasíte s tím, nebo o tom budu muset dát hlasovat zvlášť jako o protinávru, pokud pan poslanec Pilný to bere jako protinávrh? (Bez reakce.)

Poslanec Ivan Pilný: Já jsem nedostal odpověď na ten monitorovací interval, takže nevím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Je to protinávrh pana poslance Pilného. (Zpravodaj nereaguje.)

Poslanec Ivan Pilný: Pokud předkladatel bude trvat na tom monitorovacím intervalu tři měsíce, tak dávám protinávrh, aby se o tomto hlasovalo zvlášť. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, o návrhu na lhůtu šest měsíců místo tří měsíců. Děkuji, to je protinávrh. Prosím, aby pan zpravodaj zaznamenal. Nyní má slovo pan poslanec Šidlo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Já s návrhem zpravodaje souhlasím, ten svůj návrh stahuji. Trvám ale na tom, aby tam zůstaly tři měsíce, protože si myslím, že čtvrtletí je přesně ta doba, která pomůže jednoznačně rozkrýt, v jakém stadiu příprava a hlavně stanoviska EIA se nacházejí. Když dáme půl roku, opět za tři čtvrtě roku se tady sejdem a nebude v podstatě nic. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já také trvám na tom, že bychom o tom hlasovali, o těch šesti měsících, jako protinávrh. Ještě bych to předkladateli toho protinávrhu dal ke zvážení. Není to žádná šikana a týká se to ministra dopravy. Čtvrtletně. Buď to máme jako prioritu, nebo nemáme.

Nebudu tedy číst nebo chcete komplet celé usnesení znovu? (Hlasy z pléna: Ne.) Takže jenom tu informační část. Takže prosím:

Poslanecká sněmovna žádá ministra dopravy, aby

1. jedenkrát za tři měsíce, tzn. čtvrtletně, podal písemnou zprávu Poslanecké sněmovně o postupu přípravy staveb dopravní infrastruktury. /Informace by měla obsahovat informaci o EIA, tzn. o životním prostředí, územní rozhodnutí, stavební povolení a majetkové vypořádání. V jakém je to stavu, jestli se to posunuje, či nikoliv./

2. Na ministra dopravy. Součástí zprávy bude přehled termínů podaných žádostí o posouzení EIA na Ministerstvo životního prostředí a již vydaných platných stanovisek. To může být dokonce součástí toho prvního bodu. Je to důraz na tu EIA. Kolik bylo podáno žádostí, to jsou dvě čísla, a kolik bylo vydáno, tzn. to bude v koordinaci s Ministerstvem životního prostředí. Jednou za čtvrt roku. Dvě čísla.

3. Žádá ministra dopravy. Další součástí bude přehled zajištění realizace těchto dopravních projektů, což fakticky je jedna písemná komplexní zpráva za čtvrt roku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Je to zatím všechno? Jsme v podrobné rozpravě, ptám se tedy, jestli se ještě někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Birke: Omlouvám se, jen jednu větu. Poprosil bych vaším prostřednictvím předkladatele návrhu usnesení pana kolegu Karla Šidla, jestli by vysvětlil to třetí usnesení, tak aby to bylo jasné, abychom věděli, o čem budeme hlasovat. Prosím na mikrofon. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Šidlo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Já se pokusím. Přehled zajištění realizace těchto dopravních staveb. Tím je myšlena jednoduchá věc, protože vše, o čem jsme v předchozích bodech připravovali usnesení, je o tom, že to je příprava stavby, ale k realizaci stavby potřebujete ještě další věci, jako je stavební povolení, vyrovnání pozemků, a potřebujete k tomu i finanční zajištění investiční. A já bych rád v tom třetím bodě viděl, pane ministře, když jste se ptal, co v tom hledám, abychom tato fakta viděli. Protože my taky potřebujeme rozkrýt jednu podstatnou věc: Na čem to

uvázlo. Jestli na vystavení EIA, jestli na stavebním zákoně a jestli na zákoně o veřejných zakázkách anebo na tom, že nemáme dostatečné finanční krytí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec František Laudát: Takže už je to jasné. Tak vzhledem k tomu, že jsem v rámci té kompilace dal ty podklady už do toho prvního bodu, EIA, stavebko a majetkové vypořádání, tak v tom posledním by se to potom změnilo pouze na to, že by tam byl přehled finančního zajištění realizace. Finanční zajištění, to byla jediná položka. Takže prosím, jestli nebudou další návrhy, s tím, že tady u toho první termín by byl v listopadu. Já jen upozorňuji, že všechna tato data má ŘSD i SFDI k dispozici.

Takže můžeme hlasovat. Chcete hlasovat po bodech?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, nemůžeme hlasovat. S dovolením, pane zpravodaji, od toho jsem tady já. Hlasovat budeme po ukončení podrobné rozpravy a po závěrečných slovech. Teď se ještě do podrobné rozpravy přihlásil pan ministr. Pan ministr si to rozmyslel. Pokud se nikdo další nehlásí do podrobné rozpravy, tak podrobnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem.

Teď vás prosím, pane zpravodaji, budeme tedy hlasovat o návrzích usnesení. Prosím, abyste přednesl jednotlivé návrhy.

Poslanec František Laudát: Předpokládám, že se bude hlasovat po bodech. Takže bod číslo 1 bude –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nejprve budeme hlasovat o protinávru pana poslance Pilného, aby se změnila lhůta ze tří měsíců na šest měsíců, pakliže na něm pan poslanec Pilný trvá. Poté budeme hlasovat o jednotlivých návrzích.

Poslanec František Laudát: Jestli je možné v tomto případě, aby řekl pan ministr dopravy své stanovisko ke třem nebo šesti měsícům. Dobře. Budeme hlasovat u informační části, která bude ale v hlasování poslední, nicméně protinávrh je informace jednou za šest měsíců, původní návrh je jednou za tři měsíce.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nejprve vás všechny odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. Budeme hlasovat o třech částech usnesení. Nejprve ale budeme hlasovat o protinávru pana poslance Pilného, který ve všech třech částech usnesení chce, aby daná zpráva, o které se v návrhu usnesení hovoří, byla předkládána jednou za šest měsíců, nikoliv jednou za tři měsíce.

Zahajují hlasování o návrhu pana poslance Pilného, aby se tři měsíce změnily na šest měsíců. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 201, přihlášeno je 98 poslankyň a poslanců, pro 52, proti 36. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Jdeme na úvod usnesení. První bod: Poslanecká sněmovna Parlamentu důrazně žádá vládu České republiky, za prvé, aby předložila novelu stavebního zákona, kontrolní termín prosinec 2016, termín leden 2017. (Zpravodaj i ministr souhlasí.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o tomto návrhu usnesení. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 202, přihlášeno 100 poslankyň a poslanců, pro 88, proti 3. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec František Laudát: Za druhé: Poslanecká sněmovna Parlamentu důrazně žádá vládu České republiky, za druhé, aby novelu zákona č. 100/2001 Sb., EIA, předložila do Sněmovny. Kontrolní termín prosinec 2016, termín leden 2017. (Stanovisko zpravodaje i ministra je kladné.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o tomto návrhu usnesení. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 203, přihlášeno 101 poslankyň a poslanců, pro 90, proti 2. I tento návrh byl přijat. Poslední část prosím.

Poslanec František Laudát: Poslední část – předpokládám, že budete souhlasit, aby se hlasovalo dohromady v tom balíku.

Poslanecká sněmovna žádá ministra dopravy, aby jednou za šest měsíců podal písemnou zprávu pro jednání Poslanecké sněmovny o postupu přípravy staveb dopravní infrastruktury /EIA, územní rozhodnutí, stavební povolení, majetkové vypořádání/. Za druhé, že součástí zprávy bude přehled termínů podaných žádostí o posouzení EIA na Ministerstvo životního prostředí a již vydaných platných stanovisek. Za třetí, další součástí bude přehled finančního zajištění realizace těchto dopravních projektů. Termín listopad 2016 – to znamená první zpráva. (Stanovisko zpravodaje i ministra je kladné.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o tomto návrhu usnesení. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 204, přihlášeno je 102 poslankyň a poslanců, pro 88, proti 3. Návrh usnesení byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Přerušuji tuto schůzi. Končím dnešní jednání Poslanecké sněmovny. Přerušuji tuto schůzi do zítřka ráno, kdy budeme pokračovat bodem 259, odpovědi na písemné interpelace.

(Jednání skončilo v 19.26 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

15. září 2016

Přítomno: 137 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, vítám vás a zahajuji další jednací den 49. schůze naší Poslanecké sněmovny.

Žádám vás, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo požádal o vydání náhradní karty. Pan kolega Tejc má náhradní kartu číslo 5.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Ivan Adamec bez udání důvodu, Jan Bartošek z pracovních důvodů, Zuzka Bebarová Rujbrová z důvodu zahraniční cesty, Jiří Běhounek z pracovních důvodů, stejně tak Martina Berdychová, z osobních důvodů Jaroslav Borka, z pracovních důvodů Milan Brázdil, z důvodu zahraniční cesty Ivana Dobešová, z pracovních důvodů Radim Fiala, do 12 hodin i Ivan Gabal, Vlastimil Gabrhel, Pavla Golasowská, Mílada Halíková, Olga Havlová, Jaroslav Klaška, z rodinných důvodů Petr Kudela, z pracovních důvodů Martin Lank, z osobních důvodů Květa Matušovská, bez udání důvodu Miroslava Němcová, ze zdravotních důvodů Igor Nykl, z pracovních důvodů Tomio Okamura, od 14.30 z pracovních důvodů Jana Pastuchová, z osobních důvodů Herbert Pavera, z pracovních důvodů Stanislav Pfléger, ze zdravotních důvodů Bronislav Schwarz, z pracovních důvodů Jiří Skalický, z důvodu zahraniční cesty Václav Snopek, ze zdravotních důvodů Miroslava Strnadlová, z pracovních důvodů Karel Šidlo, ze zdravotních důvodů Ladislav Šiněl, z důvodu zahraniční cesty Dana Váhalová, z pracovních důvodů Vladislav Vilímc, ze zdravotních důvodů Václav Votava, z pracovních důvodů Vlastimil Vozka a Rostislav Vyzula, ze zdravotních důvodů Markéta Wernerová, z osobních důvodů Jan Zahradník a Jiří Zemánek a z pracovních důvodů Jiří Zlatuška.

Z členů vlády se na dnešek do 14.30 a od 16 omlouvá předseda vlády Bohuslav Sobotka, čili na interpelace tady bude. Z pracovních důvodů na celý den Andrej Babiš, Pavel Bělobrádek, Jiří Dienstbier, Michaela Marksová, Svatopluk Němeček, do 11.30 Martin Stropnický, od 11.30 Dan Ťok a z pracovních důvodů na celý den Kateřina Valachová. To jsou omluvy na dnešní den.

Dnešní jednání zahájíme bodem

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Jsou to odpovědi členů vlády na písemné interpelace, se kterými nesouhlasili jednotliví poslanci.

Ted' mi byly doručeny další omluvy z dnešního rána, a to z pracovních důvodů Leoš Heger a Jana Fischerová, kterou tady ale vidím. Omlouvá se na odpolední jednání, dobře. Od 9 do 9.20 se omlouvá Karel Fiedler, Leo Luzar z pracovních důvodů od 11.30, Jan Klán od 11.30 do 13 hodin z osobních důvodů, paní poslankyně Rutová z osobních důvodů na dnešní jednací den a od 9 do 9.45 z pracovních důvodů Ondřej Benešík. Poslední omluva je od ministra Milana Chovance od 9 do 16 hodin, čili na ústní interpelace bude přítomen.

Jak jsem oznámil, budeme projednávat bod 259. První interpelaci, kterou bychom se měli zabývat, je interpelace Zdeňka Ondráčka ve věci pěstounské péče v České republice. Michaela Marksová se omluvila, bod byl přerušen, zůstává tedy přerušen do její přítomnosti na dalším jednání.

Další interpelace, kterou bychom se měli zabývat, je interpelace pana poslance Petra Bendla ve věci kauzy Najmr na ministra zemědělství Mariana Jurečku. Pan ministr Jurečka tady omluvu nemá. Pan kolega Bendl požádal minulý týden o přerušení do přítomnosti ministra zemědělství, takže tuto interpelaci nechávám také přerušenu.

V tom případě přichází na řadu moje interpelace na předsedu vlády Bohuslava Sobotku, který je omluven, takže mi nezbývá nic jiného, než že bychom ji nechali, protože došlo k přerušení té interpelace, také přerušenu, s tím, že ale tentokrát musíme hlasovat, protože přerušena byla z důvodu uplynutí času. Takže nic jiného nezbývá, než že navrhu přerušení odpovědi předsedy vlády Bohuslava Sobotky na moji interpelaci podle sněmovního tisku 864.

Problém ovšem bude v tom, že nemáme dostatečný počet poslanců. Budu muset počkat do chvíle, kdy nás bude alespoň 67. Já se pokusím zagongovat, jestli by kolegové a kolegyně došli. (Chvilí čeká.) Případně požádám kolegu Gazdika, aby mě nahradil. (Výkřiky ze sálu: Odhlásit!) Já se nechám chvilku vystřídat a pokusím se zajistit, aby... (Střídání předsedajících.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré ráno, vy nemnozí, leč věrní. S přednostním právem se hlásí pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Přejí krásný dobrý den. Myslím si, že – aspoň podle stavu přítomných na tabuli – není příliš důstojné projednávat témata, která jsou dána písemnými interpelacemi. Písemné interpelace jsou jedním z hlavních nástrojů kontroly vlády Poslaneckou sněmovnou. Není příliš důstojné v tomto počtu ty věci projednávat. Proto prosím, aby se skutečně dostavili příslušní ministři, aby se dostavili poslanci a poslankyně do Poslanecké sněmovny. Dávám tomu ještě čtvrt

hodiny. Potom avizuji, že si vezmu přestávku na poradu klubu KSČM v délce trvání dvě hodiny.

Děkuji. (Potlesk z lavic poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za toto avízo. (Předsedající Gazdík a Filip se spolu radí.)

Vzhledem k nedostatečnému počtu přítomných přerušuji jednání Sněmovny na 10 minut do 9.19 hodin. Pak bude naše jednání pokračovat.

(Jednání přerušeno v 9.09 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.19 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, skončila přestávka, kterou kolega Gazdík vyhlásil, a pokud se nám podaří najít potřebný počet poslanců, to je ze zákona 67, nechám odhlasovat přerušení interpelace. Jinak budu nucen splnit výhrůžku kolegy Gazdika, že to přerušíme do 11 hodin. (Šum v sále, poslanci a poslankyně sledují na světelném zařízení počet přítomných.)

Ještě jednou vás žádám, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Já jsem gongoval velmi silně. (Hlas z pléna: Už je to tady. Šum v jednací síni. Na světelném zařízení se mění počty přítomných.) Někdo mě chce pozlobit. Dobře, evidentně... Ještě předseda poslaneckého klubu Pavel Kováčik. (Smích v jednací síni jako reakce na měnící se počty přítomných na světelném zařízení. Hlas z pléna: Někdo si dělá legraci.) Pane předsedo, jestli máte zájem, tak vám udělím slovo. V jiném případě... Tak. Pane předsedo, jestli nemáte zájem...

Poslanec Pavel Kováčik: Mám zájem, ale čekám, až dostanu slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Paní a pánové, já jsem velmi nerad, že ta situace nastává. Nicméně Sněmovna není usnášeníschopná o věcech, o kterých má za chvíli hlasovat, o tématech, která se týkají České republiky, našich povinností, co se týká správy našeho státu, není dostatečný počet poslanců a poslankyň přítomen. Ale není ani dostatečný počet ministrů a ministryň přítomen, vládní lavice až na výjimky zejí prázdnotou. Pouze krajní dva sloupové, kteří zde bývají, tak zde jsou, jinak vláda je pryč někde. Dovolím si tedy požádat vzhledem k tomu, že počet přihlášených poslanců se nemění, o přestávku na poradu klubu KSČM do 11 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To jste mi to zjednodušil, pane předsedo. Nemusím tedy přerušit schůzi kvůli něčemu jinému, pouze na poradu klubu KSČM. Sejdeme se v 11 hodin. Připomínám, že v 11 hodin, protože je čtvrtek, můžete

přednést návrhy na změnu pořadu schůze. Vyhlašuji přestávku a těším se s vámi na shledanou.

(Jednání přerušeno v 9.23 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní kolegyně, vážení kolegové, nyní bychom se měli věnovat pevně zařazeným bodům 195 až 197, 183, 184, 204 a 205, sněmovní tisky 878, 897, 896, 722, 656, 887 a 894. Poté bychom projednali body z bloku Zprávy, návrhy a další, dále případně neprojednané body z bloku Smlouvy. Odpoledne projednáme bod 260, což jsou Ústní interpelace.

Ještě než dám slovo předsedovi poslaneckého klubu ANO Jaroslavu Faltýnkovi, přečtu omluvy. Pan poslanec Marek Ženíšek se omlouvá dnes z osobních důvodů. Pan poslanec Bohuslav Chalupa se omlouvá dnes z pracovních důvodů. Pan poslanec Martin Sedlár se omlouvá dnes mezi 11.30 a 18. hodinou z pracovních důvodů. Pan poslanec Pavel Halíř se omlouvá z dnešního jednání od 11.00 do 13.00 z pracovních důvodů. Pan poslanec Jan Farský se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Pan poslanec Radek Vondráček má náhradní kartu č. 26.

Dále paní poslankyně Marta Semelová se omlouvá dnes od 9.00 hodin z pracovních důvodů. Pan poslanec Josef Zahradníček se omlouvá dnes na celý jednací den z osobních důvodů. Paní poslankyně Radka Maxová se omlouvá dnes od 11.00 do konce jednacího dne z osobních důvodů. Pan poslanec Adámek se omlouvá z dnešního jednacího dne od 11.00 hodin do konce jednacího dne. Pan poslanec Jaroslav Holík se omlouvá dnes od 11.00 do 13.00 hodin z pracovních důvodů. Pan ministr Marian Jurečka se omlouvá z dnešního jednacího dne z pracovních důvodů. Paní poslankyně Jana Lorencová se omlouvá – už ne, už je přítomna. Pan poslanec Vít Kaňkovský se omlouvá od 9.00 do 13.00 hodin z osobních důvodů. Pan poslanec Pavel Šrámek – je přítomen, takže se neomlouvá. Pan předseda Jan Hamáček se omlouvá dnes a zítra z důvodu zahraniční cesty.

A nyní předávám slovo předsedovi poslaneckého klubu ANO Jaroslavu Faltýnkovi. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji pane místopředsedo. Hezké dopoledne, dámy a pánové, vážené kolegyně a kolegové. Já bych si dovolil navrhnout změnu pořadu schůze na zítřejší den a konkrétně pevně zařadit následující body. Za pevně zařazený bod č. 69 zařadit následující body: bod č. 15 – tisk 839, novela zákona o spotřebních daních, pak bod č. 32 – tisk 712, vinařský zákon, potom bod č. 21 – tisk 642, novela občanského zákoníku, potom bod č. 80 – tisk 886, novela trestního zákoníku, potom bod 67 – tisk 854, novela zákona o sociální podpoře. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ptám se, kdo další se hlásí k programu schůze. Pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Zítra máme poslední jednací den této schůze Poslanecké sněmovny. My jsme neuzavřeli bod 257, to je ta debata o migraci a vztazích Evropské unie a Turecka. Tak já navrhuji – zítra nejsou žádná třetí čtení –, abychom to zařadili po již pevně zařazených bodech. Myslím, že tam máme už několik pevně zařazených bodů. Po již pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Takže bod 257 – debata o migraci – po pevně zařazených bodech, v případě, že budou schváleny návrhy pana předsedy Faltýnka a stanou se z nich pevně zařazené body, tak po nich, jestli to dobře chápu.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ne, ne, ne, po již pevně zařazených bodech, to znamená, které už tam jsou dneska.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Po současně pevně zařazených bodech.

Poslanec Zbyněk Stanjura: A u toho návrhu pana předsedy Faltýnka bych prosil, abychom hlasovali o každém zvlášť. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dobře. Takže bod 257 podle vašeho návrhu má jít za bod 69. Děkuji.

Ještě někdo se hlásí k programu schůze? Pan předseda Černoch. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Marek Černoch: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych si dovil také navrhnout zařazení na zítřek po již pevně zařazených bodech, a pokud projde i návrh pana kolegy Stanjury, tak po tomto bodu, to je informace vlády k privatizaci OKD. Bod, který byl zařazen na úterý, ale nedostalo se na něj. Tak bych požádal jménem klubu Úsvit a KSČM o zařazení na zítřek. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nevíte náhodou číslo bodu – ale je to informace vlády o privatizaci OKD.

Prosím, pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Ano, já potvrzuji, paní a pánové, to, co teď řekl kolega Marek Černoch, že chceme projednat situaci kolem OKD jako řádný bod s tím, že platí nadále to, že pokud se to nepodaří projednat, pořád je živý onen seznam podpisů na svolání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny, to za prvé.

A za druhé chci požádat ovšem o podporu návrhů, které zde přednesl pan kolega Faltýnek, protože jde o věci týkající se – což se možná někomu nemusí líbit, ale někomu zase naopak – našich zemědělců a jejich podpory zelené nafty i pro živočišnou výrobu. A ta tragická, krizová situace, ve které živočišná výroba je, potřebuje – zejména výroba mléka – rázného, rychlého zásahu, rázného, rychlé pomoci.

Proto se tady zcela výjimečně jako opoziční poslanec přimlouvám za návrhy, které zde přednesl předseda vládního koaličního klubu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Chápu to dobře, pane předsedo, že nic nenavrhuje, jenom radostně voláte k našim zemědělcům. Děkuji.

Poslanec Pavel Kováčik: Není to tak, pane předsedající. Já jsem tady potvrzoval, že klub KSČM spolu s klubem Úsvit stojí o to, aby se projednala otázka OKD a dalších záležitostí, které tam jsou v tom bodu. Čili jsem se připojoval k tomu, co zde jménem našich dvou klubů řekl pan kolega Černocho.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, děkuji za tuto informaci. Prosím, pan kolega Opálka. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji pane místopředsedo. Dámy a pánové, aby nedošlo v budoucnu k nějakému sporu, já bych navrhoval, aby jako první bod dnešního jednání byl znovu otevřen bod 256. My jsme včera projednávali 256 a 258 ve společné rozpravě, ale před hlasováním se měla ta rozprava ukončit a pak jsme měli projednat jeden bod a potom druhý bod. A protože ten jeden bod vlastně – a to je teď sporné, který, protože na tabuli visel myslím bod 258 – byl usnesením uzavřen, tak je třeba ještě uzavřít, aspoň formálně, ten bod 256. Jinak ho máme rozjednaný a pořád otevřený. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, děkuji. Takže bod 256 znovu otevřít. Ještě někdo další k programu schůze? Není tomu tak.

Přivolám naše kolegy z předsálí a budeme hlasovat. Nejprve o návrhu pana předsedy poslaneckého klubu ANO Jaroslava Faltýnka, který navrhuje zítra, 16. 6. (správně 16. 9.), za již pevně zařazený bod 69 zařadit body 15, 32, 21, 80 a 67, jsou to body z bloku ministra zemědělství. (Námítky. Hlasy: Hlasovat zvlášť.) Zvlášť. Pardon.

Takže nejprve budeme hlasovat – za bod 69 zařadit bod 15, je to tisk 839.

Zahajují hlasování o zařazení bodu 15 za bod 69. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 205, přihlášeno je 124 poslankyň a poslanců, pro 89, proti 25. Návrh byl přijat, tudíž bod 15 byl zařazen za bod 69.

Budeme dále hlasovat o zařazení bodu 32 za bod 15.

Zahajují hlasování o zařazení bodu 32 za bod 15. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 206, přihlášeno 125 poslankyň a poslanců, pro 89, proti 25. I tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o zařazení bodu 21 za právě zařazený bod 32.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 207. Přihlášeno je 125 poslankyň a poslanců, pro 88, proti 25. Návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o zařazení bodu 80 za právě zařazený bod 21.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 208. Přihlášeno je 127 poslankyň a poslanců, pro 68, proti 25. Návrh byl přijat.

Posledním návrhem pana předsedy Faltýnka je za bod 80 právě zařazený zařadit bod 67 sněmovní tisk 854.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 209. Přihlášeno je 127 poslankyň a poslanců, pro 70, proti 25. Návrh byl přijat.

Dalším návrhem je návrh pana předsedy Stanjury, který chce za pevně zařazený bod 69 zařadit bod 257.

Je to tak? Informace vlády o migrační krizi.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 210. Přihlášeno je 127 poslankyň a poslanců, pro 56, proti 36. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Černoch chce za pevně zařazené body... Prosím, pane poslanče, jenom pro upřesnění. Myslíte tím ten bod 69, který byl pevně zařazen do doby, než jste... nebo i ty zařazené body? (Poslanec Černoch: Za bod 69.) Za bod 69, ano? Takže chce za bod 69 zařadit bod 253 informaci vlády o OKD.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. (Ze sálu se ozývají námitky. O slovo se hlásí poslanec Sklenák.) Omlouvám se. Prohlašuji hlasování za zmatečné. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Pane předsedající, já se domnívám, že za bod 69 jsme již zařadili těmi předchozími hlasováními jasně další body, a pokud tedy hlasujeme o dalších návrzích, můžeme hlasovat případně o zařazení za ty, co už jsme schválili. Ale nemůžeme přece teď se vracet –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Velmi se omlouvám, ale já jsem se ptal pana předsedy. V době, kdy on ten návrh podával, jediným posledním pevně zařazeným bodem byl bod 69, který on měl na mysli. Já jsem se ho teď ptal a specifikoval, jestli myslel bod 69, nebo to chce zařadit za body, které právě byly pevně zařazené. To je těch dalších pět bodů ministra zemědělství. On mně odpověděl, že chce hlasovat

o návrhu za zařazení za bod 69. Navrhuji, aby se Sněmovna vyjádřila hlasováním, pokud pan poslanec na tom trvá.

Poslanec Roman Sklenák: Pane předsedající, ale my přece tvoříme program a máme tedy v tuto chvíli, co bude první, co bude druhé, co bude třetí, co bude čtvrté a teď nemůžeme znovu hlasovat o tom, že třetí bude něco jiného, než jsme schválili před chvílí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To máte samozřejmě pravdu, pane předsedo, nicméně každý poslanec má právo navrhnout jakoukoliv změnu, a pokud pan poslanec Černoch trvá na této změně, musím ji nechat odhlasovat. Omlouvám se, nemohu modifikovat jeho návrh bez jeho svolení. Mrzí mě to, ale je to tak. (O slovo se hlásí poslanec Kováčík.) Pan předseda Kováčík.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Když jsem se tady hlásil k návrhu pana poslance Černocha a současně přimlouval za zemědělské návrhy pana kolegy Faltýnka, měl jsem přesně na mysli to, co teď říkal pan kolega Sklenák. A protože jsem byl včera u toho v podvečerních hodinách, když se tento návrh formuloval, tak i já to chápu tak, že se program tvoří postupně a že ty body, které případně teď přijdou, budou zařazeny až za ty, které byly zařazeny hlasováním.

Nicméně pokud to Sněmovna pojme jinak, je mi tedy líto, ale můj názor je tento a v případě, že by to snad bylo věci, která by byla zpochybněna, pak bych rád zpochybnil postup předsedajícího v této věci. A abychom rozhodli jako Sněmovna hlasováním, jak to má být. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano. Postup předsedajícího samozřejmě zpochybnit můžete. Nicméně trvám si na tom, že předsedající nemůže modifikovat návrhy, které poslanci předložili. To se omlouvám. Takže chcete, pane předsedo Kováčíku, hlasovat o postupu předsedajícího? (Ano.) Ano.

Takže pan předseda Kováčík chce hlasovat o mém postupu o tom, aby návrh pana předsedy Černocha nemohl být zařazen za bod 69, protože posledním pevně zařazeným bodem v tuto chvíli je bod 67. Je to tak? Každý ví, o čem hlasuje?

Zahajuji hlasování... (Poslanec Kováčík vznáší námitku.) Prohlašuji toto hlasování za zmatečné a prosím pana předsedu Kováčíka, aby upřesnil své pochybnosti.

Poslanec Pavel Kováčík: Abychom z této situace nějak se ctí vybruslili, stahuji pro tuto chvíli svůj návrh na zpochybnění postupu předsedajícího. Pak se rozhodnu, jestli jej podám znovu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Je radost vám dělat předsedajícího. (Smích v sále. O slovo se hlásí poslanec Stanjura.) Pan předseda Stanjura a pak pan předseda Sklenák. A pak pan předseda Laudát.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Milé kolegyně, milí kolegové. Jestli se nechcete věnovat OKD, rozumím tomu. Když ho dáme na poslední místo, projednávat se stejně nebude. Ale – a teď mluvím s předsedou klubu KSČM prostřednictvím pana místopředsedy. Není možné, opravdu není možné, aby předsedající změnil návrh kteréhokoli poslance a nenechal o něm hlasovat. Vy samozřejmě máte právo se slovně přihlásit k tomu, že s tím nesouhlasíte, můžete hlasovat proti, ale není to možné.

A neslyšel jsem větší... (Předsedající: Nesmysl.) ohýbání – nesmysl je moc měkké – ohýbání jednacího řádu, jak tady řekl pan předseda poslaneckého klubu ČSSD Roman Sklenák, který nám upírá právo navrhnout na konkrétní místo konkrétní bod, protože se to dneska nehodí. Takže příště, až dostaneme pozvánku a bude tam napsáno, že ve středu XY se projednává bod číslo pět a vy pak přijdete, že jako první bude bod číslo šest, tak řekneme – to není možné, už jsme jednou schválili, že pevně zařazený na prvním místě je bod číslo pět. Sami uznáte, že toto nemá žádnou logiku a že je to úplná blbost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan předseda Laudát, po něm pan předseda Sklenák. Prosím, pane předsedo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Chci jenom říci, že to, co tady prosazujete, že když už jste pevně odhlasovali nějaké zařazení bodu, tak v tom případě já, pokud by to platilo – náhodou já souhlasím s tím, že předsedající postupuje správně –, požaduji, abyste tam vrátili to, co tady bylo schváleno již paní kolegyní Kovářové. To byl bod 156, dárcovství krve. Samozřejmě chápu, že nechcete, aby se projednávalo OKD. Ono se vám to před volbami nehodí, tomu rozumím. Asi tomu budou méně rozumět voliči v Moravskoslezském kraji. Nicméně to, co vy tady chcete tlačit, skutečně podle mého odporuje logice a jednacímu řádu. A v případě, že se toho chcete držet, klidně tady dvě hodiny budu prosazovat, abyste tam vrátili zpátky tu 156, kterou také odsouváte do pásma časové neprojednatelnosti zítra.

Já tedy také protestuji. A to, co říká pan kolega Stanjura, prostě sedí. Jestli chcete zafixovávat program, pak ho po svolání schůze s pevně daným programem nikdy neměňte. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan předseda Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Já jsem v této Sněmovně druhé volební období a nepamatuji si, že bychom někdy postupovali tím způsobem, o čem tady hovoří pan předseda Stanjura a Laudát. My jsme pro projednání bodu o OKD dokonce sami hlasovali. Máme připraveno usnesení. Nemáme s tím vůbec žádný problém. Ale hlasovali jsme tady vždy o změně programu takovým způsobem, že v okamžiku, kdy prošel nějaký návrh na pevné zařazení na určité místo, tak o tomto místě se už nikdy nehlasovalo a ty případné další návrhy se řadily za to. Taková tedy byla praxe. Jestli tedy chceme zavést nový precedens a postupovat od příště jinak a třeba desetkrát

hlasovat o tom, co bude první bod, můžeme. Já jsem se jenom odvolával na praxi, která je zde zavedena.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Pan předseda Stanjura, po něm pan předseda Laudát.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Je to úplně nesmyslná debata. Já ale vystupuji hlavně kvůli budoucnosti. Ne kvůli tomu konkrétnímu bodu. Pan předseda Sklenák se hluboce mýlí. Do příští schůze mu najdu desítky případů, kdy on nebo někdo z vládních poslanců postupoval jinak. Kdy prolomil už pevné, dopředu schválené pořadí bodů, že se tam něco vložilo, vyhodilo, posunulo. To je zcela běžná praxe.

Proč se bojíte toho hlasování? Zazněl legitimní návrh, který je hlasovatelný, a buď ho většina přijme, nebo ne. Z vystoupení mi je jasné, že neprojde, ale nedělejte precedens, že já nemohu přijít a navrhnout dneska první bod, protože už je tam jiný první bod. A to tak je. To tak je. To jste udělali x-krát a já vám to tedy do příště předložím, protože takhle to není možné. Jednací řád neříká, že můžeme dát návrhy změny programu jenom takové, které neporuší již předem schválený pořad schůze. A vy říkáte, že to je zaběhaný zvyk. V tom se hluboce mýlíte.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ještě pan předseda Kováčík. Prosím, pane předsedo. Pardon, ještě pan předseda Laudát byl před vámi. Omlouvám se. Prosím, pane předsedo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Takže v logice pana kolegy Sklenáka se vaším prostřednictvím chci zeptat. Všichni jsme tady společně bez nějakého problému odhlasovali zařazení bodu na střed, první bod, který se týkal možnosti umístění sítí pod silnice prvních a nižších tříd, technických sítí. Tak jak se mohlo stát, když to byl první pevně zařazený bod, a rozhodně souhlasíte s tím, že se tak stalo, že tam najednou přeskočil nějaký nevýznamný zákon o střetu zájmů? To se stalo zrovna včera. Tak já nevím, jestli máte někdo krátkou paměť. Prostě může někdo navrhnout a přebíjet a posouvat již pevně zařazené body. Je to o hlasovací vůli Sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan předseda Kováčík žádal o slovo. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Pane předsedající, paní a pánové, já jsem v této chvíli přesvědčen o tom, že pan předsedající řídí správně podle jednacího řádu, že má pravdu, a vyzývám, abychom ukončili tyto neplodné debaty a hlasovali o návrzích programu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, děkuji panu předsedovi. Také to považuji za neplodnou debatu, neb jako předsedající nemohu skutečně upírat právo kterémukoliv poslanci navrhnout, co uzná za vhodné.

Budeme tedy hlasovat o návrhu pana předsedy Černocho, který navrhl, abychom za bod 69, pevně zařazený, navrhli bod 253, což je informace vlády o OKD.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 213, přihlášeno je 127 poslankyň a poslanců, pro 58, proti 42. Návrh nebyl přijat.

Posledním návrhem, který vzešel, je návrh pana poslance Opálky, abychom se dnes jako první bod vrátili k bodu číslo 256.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 214, přihlášeno je 127 poslankyň a poslanců, pro 52, proti 42. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme se vypořádali s pořadem schůze. S přednostním právem se hlásí pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já chci jenom říci, když už vládní většina nechce odstranit formální pochybení, kterého jsme se včera všichni společně dopustili, že nikdo si toho nevšiml v tom okamžiku, tak bych poprosil o zprávu pracovníky Poslanecké sněmovny, kdy se dostane na pořad bod číslo 256, který jsme včera neukončili. Je to bod, jehož předkladatelem jsem já, vy jste mi vyhověli, ten bod nebyl včera ukončen, pravděpodobně dneska v bloku zprávy, chtěl bych vědět, kdy přijde na řadu a který je v pořadí. Mohli jsme to za minutu vyřídit. Ne, tak o tom budeme mluvit ještě několik hodin. Jak chcete.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Panu předsedovi Stanjurovi bude odpovězeno. My budeme pokračovat v programu, který jsme právě schválili.

Dalším bodem našeho jednání je

195.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o přístupu Černé Hory k Severoatlantické smlouvě /sněmovní tisk 870/- první čtení

Předložený návrh uvede ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyň, páni poslanci, já si vám dovoluji předložit k projednání Protokol o přístupu Černé Hory k Severoatlantické smlouvě. Je to docela zásadní tisk,

ve kterém bychom měli vyslovit souhlas s ratifikací tohoto protokolu, ve kterém bychom se přihlásili k tomu, aby Černá Hora přistoupila k Severoatlantické smlouvě.

Černá Hora se vydala na euroatlantickou cestu v roce 2006, kdy se připojila k programu Partnerství pro mír. Od roku 2010 procházela procesem takzvaného akčního plánu členství. V roce 2014 Černá Hora zahájila posilný (?) dialog. V prosinci 2015 bylo zasedání ministrů zahraničních věcí Aliance, kde byla přizvána k zahájení rozhovorů o svém přístupu k Severoatlantické smlouvě. My jsme potom podepsali v květnu tohoto roku protokol, všechny země, smluvní strany Severoatlantické smlouvy, na zasedání ministrů zahraničních věcí v Bruselu. Toho zasedání jsem se zúčastnil. Bylo to květnu a tam jsme to všichni slavnostně podepsali.

Toto přistoupení Černé Hory je vlastně projevem politiky otevřených dveří Aliance. Je to politika zakotvená v článku 10 Severoatlantické smlouvy. Tam se říká, že členskou zemí Aliance se může stát kterákoliv země v našem prostoru, která sdílí stejné hodnoty, je schopna přispět k bezpečnosti celého toho prostoru a je schopna a ochotna se přihlásit k závazkům, které z členství vyplývají. Jenom vám připomenu, že od vzniku Aliance v roce 1949 už proběhlo šest kol rozšíření. Na začátku měla Aliance 12, v současné době má 28 členských zemí.

Já bych chtěl před hlasováním nebo rozhodováním o ratifikaci v českém Parlamentu zdůraznit, že Černá Hora je stát sice nevelký, ale je to významná součást priorit české zahraniční politiky, regionu západního Balkánu. Máme s Černou Horou výborné vztahy. Máme nejen výborné vztahy politické, ale máme také nezanedbatelné ekonomické a obchodní vazby s Černou Horou. Vy asi víte, že Černá Hora je pro nás významně turistický ruch, ale také dopravní infrastruktura a energetika.

Rád bych vám řekl konkrétní příklad. Černá Hora si Českou republiku vybrala za svého strategického partnera v energetice, když vyhodnotila nabídku Škody Praha jako nejvýhodnější pro výstavbu druhého bloku tepelné elektrárny Pljevlja. Je to zakázka na úrovni 338 mil. eur, takže je to naprosto zásadní investice v oblasti energetiky. To vám říkám jako doklad toho, že vztahy s Černou Horou nejsou jenom nějaká kosmetika, ale jsou to docela hluboké vztahy a má to zásadní význam i pro náš průmysl. Když tady mluvím o dobrých vztazích, tak bych tímto chtěl prokázat, že jsou to i významné vztahy. Z hlediska toho, že Černá Hora není velká země, je to poměrně velká strategická příležitost pro Českou republiku. Určitě nám jde o to, abychom ve vztazích, které jsou takto dobré, pokračovali a abychom byli pro Černou Horu předvídatelným, spolehlivým a srozumitelným partnerem.

My jsme celou dobu podporovali toto přistoupení Černé Hory do Aliance. Nebudu dělat dlouhou přednášku. Řeknu vám jeden důvod, který bych tady rád uvedl, protože mi připadá zcela zásadní, proč podpořit Černou Horu. Ten důvod je ten, že region západního Balkánu se dnes nenachází v úplně jednoduchém stavu, protože když se podíváte na ty země západního Balkánu, tak tam dnes často není jednoduché udělat volby, mít politickou vizi, která sjednotí obyvatelstvo a která působí stabilizačním dojmem na ty jednotlivé země. V některých těch zemích je politická situace docela vážná, až skoro na hraně politické krize. A jeden z těch důvodů je také to, že díky tomu, jak Evropská unie třeba řeší své problémy, tak není tolik času na

politiku mezi Evropskou unií a těmito zeměmi a vytváření i perspektivy pro tyto země z hlediska dalšího procesu integrace. V těch zemích je často velký zájem o integraci do Evropské unie, do Aliance, ale vlastně my dnes nejsme schopni jim moc nabídnout. Protože rozšíření dnes není na pořadu dne. Rozšíření dnes prosazuje několik států jako ve střední a východní Evropě, které si uvědomují, jak důležitá je stabilita západního Balkánu pro Evropu. To vám tady asi nemusím vykládat. Každý ví, co západní Balkán a jiskry vznícené na západním Balkánu ve dvacátém století znamenaly pro celý kontinent.

Takže my tady dobře víme, jak je to důležitá věc z hlediska stability. A berte to tak, že tady tato ratifikace a přistoupení Černé Hory k Alianci je taková jedna z mála pozitivních věcí, kterými dáváme najevo, že jsou pro nás partneři a že to partnerství má určitý konkrétní výsledek. Protože v oblasti rozšíření například Evropské unie my dnes nejsme schopni západnímu Balkánu nabídnout mnoho takovýchto konkrétních zpráv. A ten zájem na západním Balkánu je. Ty rozpaky, nebo ta nejistota je spíš na naší straně. Počet zemí, které se angažují na západním Balkánu, je prostě omezený. A Evropa a Evropská unie je zavalena problémy, jako je migrace z Řecka, jako jsou ekonomické, finanční problémy, souvisí to také s Řeckem, a je samozřejmě stále nekonsolidovaná situace z hlediska zápasu s terorismem apod. Takže tohle způsobuje, že ten proces integrace, rozšiřování je víceméně zmrazený a pro západní Balkán to není dobrá situace.

Proto bych velice stál o to, abychom my byli další země, protože v tom je v Evropě podle mě shoda, která podpoří tady tuto konkrétní nabídku a možnost nabídnoutou jedné ze zemí tohoto regionu. To vám rovnou říkám, že je jedna z klíčových věcí. Kdybychom to neudělali, tak to znamená, že nejsme moc schopni nabídnout nic, nebo že už vlastně není nic, s čím se dá počítat jako nabídka ze strany našich zemí. Já tady dávám dohromady Evropskou unií a Severoatlantickou alianci, ale snad mi rozumíte, že to jsou vlastně dvě instituce. O obě v těch zemích je veliký zájem a my tady máme jednu konkrétní možnost mít výsledek a ukázat, že kdo splní podmínky, tak se mu dostane určitého výsledku. Takže tento psychologicko-symbolický moment pokládám za velice důležitý. A pak zdůrazňuji ten, který jsem už řekl, že máme výborné vztahy s Černou Horou, a přál bych si, aby to tak bylo do budoucna. Proto bych byl rád, kdybychom tuto ratifikaci schválili. Takže to říkám jsou základní věci a doufám, že na tom bude ve Sněmovně shoda.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Pavel Šrámek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Šrámek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Myslím, že pan ministr zahraničí detailně vysvětlil celý protokol. Dovolte mi jenom pár informací stručně a na závěr.

Podpis protokolu byl prvním krokem přístupu Černé Hory k Severoatlantické smlouvě, která podléhá ratifikaci členských zemí NATO. Po podpisu se Černá Hora již zapojuje do jednání NATO jako přizvaná země, avšak bez práva podílet se na

rozhodování. Bude se účastnit téměř všech formálních a neformálních zasedání Aliance včetně ministerských a summitových, pokud nebude ze strany některého člena NATO či předsedy výboru vznesen požadavek na jednání ve 28 členech. Černá Hora už nyní přispívá k operacím NATO i Evropské unie a prochází výraznými reformami, ve kterých je žádoucí pokračovat. To, že se Černá Hora stane dalším členem Aliance, přispěje také k posilování stability a bezpečnosti na Balkáně, jak už tady zmiňoval pan ministr zahraničí. Přístup Černé Hory k Severoatlantické smlouvě nebude mít dopad na státní rozpočet České republiky. Proto doporučuji přikázat tisk k dalšímu projednání zahraničnímu výboru Sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Foldyna. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji vám, pane předsedající, za slovo. Dámy a pánové, dobré ráno.

Já jsem velice pozorně poslouchal slova ministra zahraničních věcí Lubomíra Zaorálka o tom, jak to na tom západním Balkáně vypadá a že je to velmi problematický region. No, je velmi problematický od začátku 90. let, kdy se pod různými vlivy začaly státy západního Balkánu, nebo stát západního Balkánu – stabilní – který se jmenoval Jugoslávie, dělit na různé státy a ministátečky, na různé nacionalistické struny se začalo v této bývalé Jugoslávii hrát. Jedním z posledních států, který takto vznikl, byla Černá Hora. Já Černošecům velice přeji jejich svobodu, ale dámy a pánové, nebyli jsme trošičku my spoluodpovědní za tu politiku dělení? My dnes chceme, aby byla jednotná Evropa, chceme, aby státy vstupovaly do Evropské unie. Ale tam existoval stát, který byl mnohonárodní, mnohonáboženský, prosperující, patřil k jednomu z nejsilnějších států na světě – Jugoslávie –, a přesto jsme podporovali secesi a říkali jsme to, že podporujeme právo na sebeurčení, podporujeme demokratické procesy. Já bych vám chtěl říct, že státy Balkánu za tuto politickou doktrínu zaplatily největší daň, tisíce mrtvých, potoky krve a do dneška velké problémy, které tam jsou. Chtěl bych, aby ta politika nás, českých politiků, byla politika navazující na myšlenku Tomáše Garrigua Masaryka, který se státy západního Balkánu udržoval ty nejlepší vztahy.

Dámy a pánové, možná, že některé překvapím, já se při hlasování, aby Černá Hora vstoupila do NATO, zdržím a nevyjádřím se. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Nyní pan předseda zahraničního výboru, pan poslanec Karel Schwarzenberg. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, chápu, že na Balkáně kvůli jeho složitým dějinám se různí názory o přístupu Černé Hory ke spojení NATO. Jenom bych rád řekl jednu věc, a to z naší vlastní zkušenosti. Peníze jsou vždy to nejběžnější na světě. Peníze jdou pouze tam, kde se

cítí bezpečně. A když se podíváme do naší nedávné minulosti, tak bychom mohli vyzorovat, že první velké investice do naší země přišly, jakmile se mezinárodní kapitál cítil bezpečně, a to bylo po vstupu do NATO. Pak přišly i investice, už z čistě hospodářských důvodů, neboť to nejnutnější, co západní banka potřebuje, je právě investice. Podívejte se na nezaměstnanost ve všech zemích západního Balkánu. A i Černá Hora nemůže žít pouze z turismu, ačkoli je boka di Cattaro překrásná, celá tato země z toho žít nemůže. Tudíž potřebuje investice a ty přijdou, teprve když budou lidé mít pocit, že tato země je bezpečná.

Z toho důvodu doporučuji všele, abychom tento návrh podpořili, byť má ten či onen stát z jiných důvodů výhrady k tomu. Ale je to jediná možnost, kterou vidím, aby západní Balkán pozvolna se dostal také k jisté prosperitě a odstranila se ta hrozná nezaměstnanost v tomto regionu. Děkuji mnohokrát. (Slabý potlesk z pravé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu předsedovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo nějaký jiný návrh? Není tomu tak. Já vás všechny odhlašuji, prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o přikázání zahraničnímu výboru.

Zahajují hlasování o přikázání zahraničnímu výboru. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 215. Přihlášeno je 92 poslankyň a poslanců, pro 86, proti 2. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji panu zpravodaji.

Dalším návrhem, kterým se budeme zabývat, je bod

196.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o hospodářském partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a státy SADC EPA na straně druhé
/sněmovní tisk 897/ - první čtení**

Předložený návrh postupně uvedou ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek a ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Prosím, pane ministře zahraničí, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, další smlouva je Dohoda o hospodářském partnerství se zeměmi Jihoafrického rozvojového společenství, což je tedy Botswana, Lesotho, Mosambik, Namibie, Svazijsko a Jihoafrická republika. Dohoda má v sobě určitou asymetričnost,

protože nabízí státům určitý širší přístup na trh Evropské unie, ale zároveň si budou moci ochránit citlivá odvětví, takže je to typ dohody, který by jim měl umožnit rozvoj. Obsahuje také kapitolu týkající se udržitelného rozvoje. Propojuje tu obchodní agendu také s našimi evropskými cíli v oblasti pracovního práva, životního prostředí a také ochrany klimatu. Jsou tady i určité závazky, které vznikají pro tyto africké země, věci, které jsou pro nás celosvětově důležité a na kterých se Evropa podílí.

Kdybych měl vzít obchodní dopad, který se konkrétně týká České republiky, tak to asi bude nejvýznamnější dopad na vztahy mezi Českou republikou a Jihoafrickou republikou, protože ta je největším obchodním partnerem České republiky. Když to porovnám s ostatními zeměmi, jako je Lesotho, Namibie, Mosambik, tak tady opravdu Jihoafrická republika představuje nejvýznamnějšího partnera. Ostatní země jsou z hlediska obchodního významu, musím říci, spíše marginální. Nicméně právě tato dohoda by tady mohla znamenat určitou změnu, protože by se prostor i pro rozvoj obchodu s ostatními zeměmi mohl zvýšit. To se prostě ukáže. Klíčový je prostor, který se tady posiluje v obchodě s Jihoafrickou republikou. Tam to určitý obchodní význam pro Českou republiku má.

Dohoda je smíšenou smlouvou. Některé její části spadají do pravomoci členských států, některé části do pravomoci Evropské unie. Z hlediska právního se jedná o smlouvu takzvané prezidentské kategorie. Já si myslím, že tady mohu také říci, že nebude mít žádný přímý dopad na státní rozpočet České republiky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi zahraničí. Nyní prosím, aby z pověření vlády uvedl návrh pan ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páně poslanci, kolega Zaorálek už toho většinu řekl. Chtěl bych zdůraznit, že tato smlouva je v zájmu České republiky, jejích firem, jejích exportérů. Chtěl bych zdůraznit, že se primárně týká v tuto chvíli Jihoafrické republiky. Export do všech těchto zemí v roce 2015 činil 439 mil. dolarů, z toho ovšem Jihoafrická republika činila 433 mil. dolarů, čili naprostou většinu. Na straně druhé se dá předpokládat, že pokud bude tato dohoda a zlepší se vztahy, v budoucnu bude větší obchodní výměna i s ostatními zeměmi, které tady byly zmíněny. To je vše. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní prosím zpravodaje pro prvé čtení, jímž je pan poslanec Karel Rais, aby se ujal slova. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Páni ministři fakticky vyčerpali obsahovou stránku dohody, takže mi nezbývá než doporučit, abychom přikázali, Poslanecká sněmovna, tento sněmovní tisk 897 k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pánů ministrů, případně pana zpravodaje. Není zájem.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru, jak se k tomu připojil pan zpravodaj. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o přikázání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání zahraničnímu výboru. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 216. Přihlášeno je 98 poslankyň a poslanců, pro 90, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Dalším bodem našeho jednání je bod

197.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Mezinárodní úmluva
o ochraně všech osob před nuceným zmizením
/sněmovní tisk 896/ - první čtení**

I tento předložený návrh uvede pan ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Tentokrát je to Mezinárodní úmluva o ochraně osob před nuceným zmizením. To je bohužel fenomén, který se v poslední době šíří velice rychle. Je to zbavení osobní svobody nebo tolerance států vůči tomu, že někdo je takto zbaven osobní svobody a někam ukryt nebo odvezen. Bohužel těch případů je velké množství. Dříve to byla Jugoslávie, Čechensko, pak Kolumbie, Kongo, Barma, Srí Lanka. Nyní je tisíce těchto případů v Iráku a v zemích, které jsou zeměmi konfliktu v poslední době. Tohle je vlastně určitá forma hledání formy prevence a potrestání těchto případů. Já si myslím, že to je něco, co by si zasloužilo u nás debatu, a proto to doporučuji k projednání. Předpokládám, že Česká republika by se k tomu měla samozřejmě přihlásit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní prosím zpravodaje pro první čtení pana poslance Matěje Fichtnera. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Mezinárodní úmluva o ochraně všech osob před nuceným zmizením. Už o tom zde

hovořil pan ministr. Myslím si, že bychom to měli přikázat jako vždy zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Jestliže se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem o závěrečná slova.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor i pan zpravodaj navrhli přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo ještě nějaký jiný návrh? (Hlásí se poslanec Schwarzenberg.) Pane předsedo, já se velmi omlouvám, ale už jsem rozpravu ukončil. Omlouvám se. Pokud Sněmovna nebude protestovat, dám slovo ještě panu předsedovi.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Jenom krátký dotaz. Když se na ten titul podívám, o ochraně všech osob před nuceným zmizením – v mnoha státech zmizíte obvykle pomocí tamější policie. Chrání tato úmluva taky před policií?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám panu předsedovi ještě jednou, že jsem nepostřehl jeho přihlášku. Pan ministr má zájem o odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Rozhodně. To je samozřejmě mířeno právě na země, kde dochází ke zmizení, a je to stát, který to často organizuje nebo kryje. To samozřejmě není jenom zmizení, které budeme sledovat v zemích, kde to způsobil někdo vnější, ale i státy samotné. Přirozeně, je to součástí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pokud se již nikdo další nehlásí, ani nemá zájem o vystoupení v obecné rozpravě, končím obecnou rozpravu. Není zájem o závěrečná slova.

Budeme se tedy opravdu zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Organizační výbor navrhl k projednání zahraničnímu výboru tento návrh. Má někdo ještě jiný návrh? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování o přikázání zahraničnímu výboru. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 217, přihlášeno je 103 poslankyň a poslanců, pro 93, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi.

Dalším bodem našeho jednání je bod

183.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o posíleném partnerství
a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy
na jedné straně a Republikou Kazachstán na straně druhé
/sněmovní tisk 722/- druhé čtení**

I tady prosím, aby se ujal slova pan ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek a poté pan ministr obchodu a průmyslu. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Myslím, že není třeba mluvit dlouho. Smlouva o posílené spolupráci mezi Evropskou unií a Kazachstánem podle mě, předpokládám, dojde podpory. Je zajímavá snad třeba v tom, že to je poprvé, co Evropská unie takovouto smlouvu o posílené spolupráci uzavírá se středoasijskou republikou. Ale jinak to samozřejmě lze jenom podpořit. A nebudu mluvit déle.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní prosím pana ministra průmyslu a obchodu Jana Mládku, aby se ujal slova z pověření vlády. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych zdůraznit, že tato smlouva má velký význam pro českou ekonomiku, protože Kazachstán se stává významným ekonomickým partnerem v postsovětském prostoru. České firmy se o Kazachstán velmi zajímají. Důkazem toho je i poměrně velký zájem o EXPO Astana 2017, které by mělo být doprovázeno řadou podnikatelských seminářů, které se budou týkat především možnosti českých firem na obnově kazašské energetiky. Vedle Ázerbájdžánu je Kazachstán jedna z nejperspektivnějších zemí na postsovětském území, a proto si vás dovoluji požádat o závěrečné schválení ratifikace této dohody. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Leo Luzaru, aby nám odůvodnil usnesení výboru. (K mikrofonu se postavila poslankyně Aulická Jírovcová.) Pardon. Je to druhé čtení. Paní poslankyně Aulická Jírovcová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji. S dovolením vystřídám kolegu Luzaru. Dovolte mi přednést usnesení zahraničního výboru ze 24. schůze ze dne 30. března 2016 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o posíleném partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Republikou Kazachstán na straně druhé, sněmovní tisk 722.

Po odůvodnění náměstka ministra zahraničních věcí Ing. Miloslava Staška, náměstka ministra průmyslu a obchodu Ing. Jiřího Koliby, zpravodajské zprávě poslance Leo Luzara a po rozpravě zahraniční výbor:

I. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Dohody o posíleném partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Republikou Kazachstán na straně druhé."

II. Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

III. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, končím rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem.

Přikročíme k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem.

Zahajuji hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 218, přihlášeno je 104 poslankyň a poslanců, pro 88, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Dalším bodem našeho jednání je bod

184.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Prozatímní dohoda o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a smluvní stranou střední Afrika na straně druhé
/sněmovní tisk 656/ - druhé čtení**

I tady prosím, aby se slova ujal postupně pan ministr zahraničí a pan ministr průmyslu a obchodu. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane předsedající. Jak už bylo řečeno, nacházíme se tady ve druhém čtení. Už jste měli možnost se s tím seznámit a pravděpodobně víte, že bychom potřebovali plnohodnotnou dohodu se zeměmi střední Afriky. Tu ještě v této chvíli nemáme. Tady máme aspoň prozatímní dohodu s Kamerunem, který reprezentuje země střední Afriky, abychom udrželi určitý kanál a tok zboží a spolupráce otevřený s touto zemí. Ostatní se mohou později připojit a mohly by být součástí té plnohodnotné dohody o hospodářském partnerství mezi Evropskou unií a zeměmi střední Afriky. Takže Kamerun je první. Pro české

firmy to může být zajímavé v přinesení příležitostí v oblasti strojírenských technologií. Kamerun se zavázal liberalizovat 80 procent dovozu z Evropské unie. Jsou to otevřené dveře i pro české strojírenské výrobky a je to součást snahy stabilizovat tento region a řekl bych, je to první krok.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru zahraničí. Nyní prosím pana ministra průmyslu a obchodu Jana Mládku. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl bych jenom doplnit kolegu Zaorálka v tom smyslu, že subsaharská Afrika a Afrika obecně je v tuto chvíli málo zajímavou exportní destinací pro český obchod. Podílí se pouhými 0,6 % na zahraničním obchodě. To ovšem neznamená, že to tak bude navždy. Subsaharská Afrika v posledních deseti letech dramaticky roste. Ztrojnásobilo se HDP mezi lety 2005 až 2015. Poslední růst bude přes 5 %. Proto je dobře, že se podařilo dosáhnout dohody alespoň s Kamerunem, se kterým máme poměrně malý obrat – export 4 miliony dolarů a dovoz 20 milionů dolarů. Přesto je však reálná naděje, že to bude v budoucnosti významně vyšší a také že smlouva pokryje i jiné země tohoto společenství.

To je všechno. A prosím o závěrečnou ratifikaci této dohody. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Pavla Holíka, aby odůvodnil usnesení výboru, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 656/1. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte mi, abych přednesl usnesení zahraničního výboru z 24. schůze ze dne 30. března 2016 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Prozatímní dohoda o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a smluvní stranou střední Afrika na straně druhé.

Po odůvodnění náměstka ministra zahraničních věcí Ing. Miloslava Staška, náměstka ministra průmyslu a obchodu Ing. Jiřího Kolíby, zpravodajské zpráve poslance Pavla Holíka a po rozpravě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Prozatímní dohody o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a smluvní stranou střední Afrika na straně druhé, která byla podepsána v Yaoundé dne 15. ledna 2009 a v Bruselu dne 22. ledna 2009." Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, a zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji a otvírám rozpravu, do které se hlásí pan poslanec... Plzák, pardon.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Je vidět, že jsem se ještě tady nevtiskl, že si mě nepamatujete. Ale hovořil bych k panu ministru Zaorálkovi.

Jak víte, a jistě víte dobře, tak na pobřeží současné rozvrácené Libye se shromáždily asi tři miliony uprchlíků, kteří jsou vesměs z regionu východní a subsaharské Afriky. Jsou to vesměs uprchlíci, spíše migranti, kteří jdou tzv. za lepším. Podle zpráv kolegy, se kterým si telefonuji, který žije v Tripolisu, tak libyjská vláda nebo ty tři libyjské vlády se o ně musí starat, musí jim poskytovat zdravotní péči, musí je nějakým způsobem živit.

Chtěl jsem se zeptat. My samozřejmě jako řešení migrační krize volíme metodu, že bychom měli pomáhat v zemích, odkud migranti pocházejí, a nějakým způsobem zlepšovat situaci, ať je hospodářská, nebo jakákoli jiná. A dokladem toho je třeba i ta dohoda. Ale chtěl jsem se pana ministra zeptat, jestli pokud jednáme o takových dohodách, pokud jednáme také o nějakých readmisních dohodách, o dohodách o navracení lidí z těchto regionů, kteří nezískají nárok na azyl v zemích Evropy, jak se tyto země k tomuto vyjednávání stavějí. A pokud se k tomu stavějí negativně, co je potom to menší zlo. Jestli bychom neměli readmisní dohody vázat na takovéto dohody hospodářské? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Hlásí se pan ministr zahraničí? Ne, to nebyla přihláška. Tak ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Jestliže se nikdo nehlásí, končím rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem.

Přikročíme k hlasování o usnesení navrženém zahraničním výborem. Je tady žádost o odhlášení. Odhlašuji vás tedy všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o usnesení navrženém zahraničním výborem tak, jak jej přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 219, přihlášeno je 92 poslankyň a poslanců, pro 84, proti žádný. Návrh byl přijat a já konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré poledne, vážené paní kolegyně, páni kolegové, budeme pokračovat. Dalším bodem našeho jednání je bod

**Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I a Přílohy II
Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu
/sněmovní tisk 887/ - první čtení**

Namísto ministryně školství, mládeže a tělovýchovy to logicky odůvodní pověřený člen vlády, ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek. Požádám pana poslance Roma Kostřicu, aby se připravil jako zpravodaj. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dámy a pánové, vy určitě víte, že Mezinárodní úmluva proti dopingu ve sportu byla přijata na generální konferenci v Paříži už někdy v roce 2005. Je to mnohostranná smlouva, ke které se Česká republika přihlásila v roce 2007, a problém je v tom, že se musí neustále zohledňovat nové okolnosti, nové látky a posilovat činnost antidopingových organizací. A proto tedy stahujeme přílohy, které se musí aktualizovat a které jsou nedílnými součástmi smlouvy. Takže to je i schvalování, které je před námi Příloha I a Příloha II, které jsou, pokud je mi známo, aktualizovány každoročně.

Změna Přílohy I, kterou tady máme, vstoupila v platnost dne 1. ledna 2016, aktualizuje a doplňuje přílohu o nově zařazené látky a metody s dopingovým účinkem. Například se tam zařazuje ono meldonium, o kterém se hodně mluvilo, z důvodu jeho zvýšeného používání pro podporu výkonu. Na základě zjištění, že dopingové účinky látek clonidine a karboanhydráza nejsou plně prokazatelné, se povoluje použití těchto látek k lékařským účelům.

Změna Přílohy II pak vstoupila v platnost dne 14. března 2016 a zjednodušuje pro sportovce i lékaře použití některých nejméně závažných dopingových látek k lékařským účelům.

Takže bych možná ještě mohl informovat, že v letošním roce naše Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ve spolupráci s námi, s Ministerstvem zahraničí, předložilo organizaci UNESCO námítku z důvodu legislativního schvalovacího procesu a upřesnilo, že pro Českou republiku nebudou změny úmluvy platné v daném termínu, ale až po skončení legislativního procesu v České republice. Na základě této námítky UNESCO očekává bezodkladné schválení platnosti změn a bezprostřední oznámení o jejich přijetí Českou republikou v nejbližším možném termínu. A pak tedy myslím, že mohu sdělit, že ten materiál nemá dopady na státní rozpočet ani na veřejné rozpočty a ani se nijak netýká rovnosti postavení mužů a žen.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi a ještě než dám slovo panu zpravodaji, jenom konstatuji další dvě omluvy. Paní poslankyně Věry Kovářové od 11.30 do 13 hodin z pracovních důvodů a dále se omlouvá Augustin Karel Andrle Sylor, a to z důvodu nemoci na dnešní další jednací den.

Prosím, pane zpravodaji, ujměte se slova.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, pane předsedající. Domnívám, že pan ministr Zaorálek tady řekl všechno podstatné. Já bych tady dodal jenom dva aspekty. Vyvíjí se samozřejmě celá řada nových látek, které mohou být považovány za doping nebo mají účinek stimulující výkony nedovoleným způsobem. Ale z hlediska sportovců jsou tady dvě kritéria. Jednak je to restriktivní, že se skutečně celá řada těch látek dostane na seznam a jsou zakázané. Na druhé straně potom liberalizující. To se jedná také o to, že i sportovec může být svým způsobem nemocný a je zapotřebí, aby měl možnost použít některé tyto látky k tomu, aby se léčil jeho zdravotní stav.

Jinak si myslím, že doporučuji, aby se tento zákon projednával ve výboru zahraničním. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, ale mám přihlášku z místa, pana poslance Jiřího Holečka. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (V sále je trvalý hluk.)

Poslanec Jiří Holeček: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Já bych chtěl požádat Ministerstvo školství, pokud tyto přílohy, které sem přicházejí do Sněmovny, jsou –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás přeruším pane kolego a požádám sněmovnu o klid! Abych alespoň slyšel, a to už nemluvím o těch, kteří musí zapsat stenografický záznam a nejsou schopni rozeznat slova vystupujícího. Děkuji, můžete pokračovat. (Sál ztichl.)

Poslanec Jiří Holeček: Děkuji, pane předsedající. Tak ještě jednou. Kolegyně a kolegové, já bych chtěl požádat Ministerstvo školství, pokud tyto přílohy, pokud jsou mezinárodně uznávány a platny už od 1. 1. 2016, aby k nám do Sněmovny přicházely dříve, a ne v devátém měsíci. Vznikají potom spousty nedorozumění a křivd, které budeme rozebírat s Ministerstvem školství doufám i na výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, tělovýchovu a mládež. Tímto bych rád i tento bod zařadil na jednání tohoto výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. V rozpravě padl další návrh, který budeme projednávat. Kdo dál v rozpravě? Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo pana ministra, pana zpravodaje? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl příkázán k projednání zahraničnímu výboru. Rozhodneme v hlasování číslo 220, které jsem zahájil. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 220 z přítomných 102 poslanců pro 86, proti nikdo. Návrh byl schválen.

V rozpravě dále padl návrh na to, abychom přikázali tento tisk výboru pro školství, mládež a tělovýchovu.

Rozhodneme v hlasování číslo 221. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 221 z přítomných 104 pro 90, proti 3. I tento návrh byl schválen.

Má někdo ještě jiný návrh na přikázání jiným výborům? Není tomu tak. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán výboru zahraničnímu a výboru pro školství, mládež a tělovýchovu. Děkuji panu ministrovi a děkuji zpravodaji a končím bod číslo 204.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

205.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o opatřeních proti obchodování s lidmi (Varšava, 16. května 2005) /sněmovní tisk 894/ - první čtení

Požádám pana ministra spravedlnosti Roberta Pelikána a paní zpravodajku Janu Fischerovou, aby se připravili. A panu ministru spravedlnosti zároveň dávám slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, předložením této úmluvy k souhlasu s ratifikací plníme, myslím si, dlouhý dluh, který tu máme. Znovu opakuji to, co říkal pan předsedající, je to úmluva z 16. května 2005, to jste se nepřeslechli, více než deset let stará. V platnost vstoupila 1. února 2008, to už je také nějaký ten pátek. A jsme v tuhle chvíli jedinou zemí – jedinou zemí Evropské unie, která ji dosud neratifikovala.

Je to úmluva, která má zcela chvályhodný účel i obsah. Úmluva, která si klade za cíl mezinárodně posílit opatření, která tu jsou zavedena pro to, aby se omezoval obchod s lidmi jako jedna z nejvíce odsouzenihodných forem trestné činnosti. Naše právo je přitom v plném souladu se závazky, které na sebe ratifikací této úmluvy případně převezmeme, s jedinou výjimkou, kde také činíme v tomto směru výhradu, a to je rozsah personální působnosti našeho trestního práva. Na rozdíl od toho, co úmluva předpokládá, naše trestní právo nezasahuje v případech, kdy by oběť byla český státní příslušník, ale jinak už ta věc neměla k České republice vůbec žádný vztah, a zároveň to území, kde by se to stalo, tam by nebylo to chování trestné. Je to situace, myslím si, spíše teoretická, nicméně ji musíme pokrýt formálně výhradou. Takže to je také obsahem toho dokumentu.

Myslím, že takto na úvod stačí, a prosím o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru spravedlnosti Robertu Pelikánovi a žádám zpravodajku pro první čtení paní poslankyni Janu Fischerovou, aby přednesla svou zpravodajskou zprávu. Máte slovo, prosím.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji vám za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, ano, nacházíme se v prvním čtení této úmluvy Rady Evropy. Já možná jenom doplním.

Tak jak jsem si pročítala jednotlivé články, je jich 31. Pan ministr mluvil už o té výhradě, to je právě v článku 31. Mě tam zaujala ještě jedna věc. Aby něco prakticky fungovalo, musí být také nějaká kontrola. Mě tam zaujala právě ta monitorovací skupina, která je postavena na dvou pilířích. Jeden je politický, což znamená výbor Rady ministrů. A my právě budeme v příštím roce jako Česká republika předsedat také, takže budeme mít asi s tím co do činění. A druhý ten pilíř se týká právě výboru, který obsahuje 10 až 15 členů. A mě bude zajímat – ale já si spíš myslím, že se na to budu ptát ve výboru, až to budeme projednávat –, jak tam jsou ta pravidla, koho tam budeme mít my zastoupeni v tomto monitorovacím výboru. To jsou pro mě podstatné věci. Nebo jestli mně to chce pan ministr hned říci, nebráním se tomu.

Jinak jsem se dočetla v důvodové zprávě, že koordinátorem této úmluvy bude Ministerstvo vnitra, protože ono to zasahuje do různých oblastí, a samozřejmě tam jsou pojmy děti, potom je tam samozřejmě Ministerstvo práce a sociálních věcí, OSPOD apod. do toho musí zasahovat.

Takže to jsou moje krátké poznámky v prvním čtení k této úmluvě. Jinak doporučuji každopádně postoupit tuto úmluvu do zahraničního výboru do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu tedy končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan ministr ano, tak prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Já jenom abych reagoval. Ty monitorovací systémy jsou skutečně velice důležitou součástí. Jsou to systémy, které jsou u všech těch úmluv, takže nám dobře fungují. Většinou jsou tam úředníci z příslušného ministerstva, je to jakási vzájemná kontrola těch států. Je to docela práce, ale práce určitě užitečná. Jak to konkrétně bude, kdo tam přesně bude, to v tuhle chvíli ještě nevíme, ale nebojte se, to zvládneme.

Já jsem moc rád, že jste zmínila, že budeme příští rok předsedat Radě Evropy, a myslím, že i v téhle souvislosti bude dobré, když se nám podaří odstranit ten deficit, který dnes v těch ratifikacích trochu máme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Paní zpravodajka nemá zájem o závěrečné slovo. Budeme se tedy zabývat příkazáním výborům k projednání. Organizační výbor navrhl příkazat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru, totéž zopakovala zpravodajka. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl příkázán k projednání zahraničnímu výboru.

Zahájil jsem hlasování číslo 222 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 222, z přítomných 110 pro 99, proti nikdo. Bylo schváleno. Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Děkuji panu ministrovi a děkuji paní zpravodajce. Končíme tím blok mezinárodních smluv.

Podle schváleného pořadu schůze začneme projednávat zprávy. Úplně první zprávou, kterou se budeme zabývat, je

217.

Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2014 /sněmovní tisk 542/

Předloženou zprávu projednal volební výbor. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 542/1. A žádám zpravodaje poslance Vladimíra Konička, aby nás o jednání výboru informoval a přednesl návrh usnesení, které bychom my jako Poslanecká sněmovna měli přijmout. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koniček: Děkuji, vážený pane předsedající. Ano, volební výbor se zabýval sněmovním tiskem 542, a to již na své 26. schůzi dne 14. října 2015 a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2014 dle sněmovního tisku 542.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám všeobecnou rozpravu. Nemám do ní zatím žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Přistoupíme k rozpravě podrobné a pan zpravodaj pravděpodobně zopakuje jenom tu jednu větu.

Poslanec Vladimír Koniček: Ano, pane předsedající. Návrh usnesení zní: Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2014 dle sněmovního tisku 542.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Rozhodneme v hlasování číslo 223, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro schválení Výroční zprávy o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře za rok 2014. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 223, z přítomných 113 pro 90, proti nikdo. Usnesení bylo schváleno. Děkuji panu zpravodaji a končím bod 217.

Máme před sebou bod

219.
Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2014
/sněmovní tisk 577/

Tento sněmovní tisk projednal volební výbor, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 577/1. Zpravodajskou zprávu měl mít pan zpravodaj volebního výboru kolega Birke, ale protože není přítomen, je řádně omluven, zpravodajem tohoto tisku bez hlasování bude Vladimír Koníček, protože to výbor projednal, je to zpráva výboru. Tisk 577/1 vám byl doručen včas, můžeme se jím tedy zabývat. Prosím kolegu Koníčka, aby přednesl zpravodajskou zprávu.

Poslanec Vladimír Koníček: Děkuji, vážený pane předsedající. Ano, tisk vám byl předložen opravdu včas, už je to skoro rok, protože volební výbor se i tímto tiskem 577 zabýval na své 26. schůzi dne 14. října a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o hospodaření České televize v roce 2014 dle sněmovního tisku 577.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které nemám v tuto chvíli žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Pokud se nikdo nehlásí, tak rozpravu končím. Závěrečné slovo asi pan zpravodaj nechce mít. Přistoupíme k rozpravě podrobné a požádám tedy konstatování toho usnesení, které má přijmout Poslanecká sněmovna.

Poslanec Vladimír Koníček: Ano, děkuji. Návrh usnesení je: Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o hospodaření České televize v roce 2014 dle sněmovního tisku 577.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 224, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 224. Z přítomných 114 pro 70, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že usnesení bylo schváleno a Výroční zpráva o hospodaření České televize za rok 2014 byla schválena. Končím bod 219.

Budeme pokračovat bodem

220.
Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2015
/sněmovní tisk 769/

Předloženou zprávu projednal volební výbor, usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 769/1. Žádám zpravodaje pana poslance Vladimíra Koníčka, aby nás o jednání výboru informoval, přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Děkuji, pane předsedající. Kontrolní výbor se sněmovním tiskem 769 zabýval na své 31. schůzi dne 12. května 2016 a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o činnosti České televize v roce 2015 dle sněmovního tisku 769.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Otevírám všeobecnou rozpravu a vidím přihlášku pana poslance Marka Černocho. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych tady velmi rád zmínil situaci, která nastala včera. Dozvěděli jsme se přes média, že Česká televize změnila parametry pro vybírání účastníků superdebaty, kdy stranu Úsvit – Národní koalice, ačkoliv původně byla zařazena do debaty, tak změnou klíče ji v průběhu z této debaty vyřadila a místo toho zařadila jiné, neparlamentní strany. Považujeme to za, když to řeknu slušně, podraz ze směru veřejnoprávního média, které je financováno z koncesionářských poplatků, je financováno z daní občanů České republiky. A Úsvit, ať se to někomu líbí, nebo nelíbí, tak je parlamentní stranou a budeme požadovat mimořádný bod na sněmovně, kde tento bod bychom chtěli řešit a projednat, a budeme žádat, aby zde mohli vystoupit i zástupci České televize jako veřejnoprávního média, kteří tento krok učinili. Nejenom že ho neučinili oficiálně, učinili ho ještě přes média, ale principiálně zařazení jiných stran a vyřazení parlamentní strany ze superdebaty považujeme, ještě jednou to zopakuji, za podraz. Proto se u tohoto bodu Úsvit zdrží. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní se hlásí do rozpravy pan poslanec Martin Kolovratník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo, přeji dobré odpoledne, čerstvé. Jakkoli můžu nespokojenosti kolegy Marka Černocho rozumět, tak ho chci upozornit nebo mu připomenout parlamentní procedury, a to, jaká jsou místa tady ve Sněmovně, co kde můžeme a máme projednat. Pokud Úsvit není spokojen s nějakým postupem, tak máme volební výbor, nebo tzv. volební výbor, říkáme mu mediální. Podle mého názoru toto by mělo být téma, je tady předseda výboru Martin Komárek, k projednání ve výboru. Nemyslím si, že by to měl být zvláštní bod v rámci pléna Poslanecké sněmovny. Je to faktická reakce, poznámka na toto vystoupení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Kolovratníkovi a ptám se, kdo je další v rozpravě. Ještě než si rozmyslíte, budu konstatovat dvě došlé omluvy, a to omluvu pana poslance Karla Fiedlera od 12.00 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pana poslance Igora Jakubčíka od 11.45 do 13.00 hodin a ještě od 11.00 do 13.15 paní poslankyně Kristýny Zelenkové.

Ještě pan kolega Marek Černoch se hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji. V reakci na pana kolegu Kolovratníka. Samozřejmě, já s tím souhlasím, budeme chtít, aby to projednal volební výbor, ale na druhé straně si myslím, že poškození parlamentní strany je natolik vážná věc, že by si zasloužila i mimořádný bod tady na sněmovně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, to samozřejmě je možné navrhnout, ale bude záviset na většině Poslanecké sněmovny, jestli takový bod zařadí.

Nyní se hlásí do rozpravy pan poslanec Martin Komárek, takto předseda volebního výboru. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji za slovo. Nebudu zdržovat, ale myslím si, že jakkoli si Sněmovny vážím, nám to nepřísluší. My nemáme co zasahovat do programu České televize. Myslím si, že namísto je stížnost Radě České televize, případně Radě pro rozhlasové a televizní vysílání, a teprve když to tyto orgány, které to mají skutečně na starost, projednají a dojdou k nějakému výsledku, volební výbor nebo Sněmovna se jich může dotázat, případně je hnát až k zodpovědnosti. Ale skutečně jsem přesvědčen o tom, že tato Sněmovna nemá z hlediska naší Ústavy a našich zákonů jakkoli co diktovat České televizi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Slyšeli jste názor předsedy volebního výboru. Pan kolega Marek Černoch samozřejmě se s tím nespokojil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Respektuji slova pana kolegy Komárka. V případě, že je poškozena parlamentní strana, nějaké demokratické systémy, postupy, tak řešit to po volbách, kdy už to v té chvíli nemá téměř cenu, tak si myslím, že je pozdě. A proto s tím přicházíme hned, protože to chceme řešit co nejdříve. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, dobře, ale to samozřejmě není možné řešit teď hlasováním, protože takový procedurální návrh není možné hlasovat, nejsme v situaci, podle jednacího řádu jsme v bodu, který se týká činnosti České televize, to ano, ale v roce 2015.

Pokud se nikdo nehlásí do rozpravy, všeobecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Přistoupíme k rozpravě podrobné a žádám zpravodaje, aby zopakoval návrh na usnesení.

Poslanec Vladimír Koníček: Zopakuji návrh, ale ještě se chci omluvit, prý jsem řekl, že kontrolní výbor. Tak ne, volební výbor se zabýval tímto sněmovním tiskem 769 a doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje výroční zprávu o činnosti České televize v roce 2015 dle sněmovního tisku 769.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Rozhodneme v hlasování číslo 225, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 225 z přítomných 117 pro 67, proti 21. Návrh byl přijat. Usnesení bylo schváleno, mohu tedy ukončit bod číslo 220.

Budeme pokračovat bodem číslo

221.

Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2014 /sněmovní tisk 582/

Tento sněmovní tisk projednal volební výbor a usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 582/1. Žádám zpravodaje volebního výboru poslance Martina Kolovratníka, aby nás informoval o jednání výboru, přednesl návrh usnesení, kterým se bude zabývat Poslanecká sněmovna. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji za slovo. Přeji ještě jednou hezký den. Kolegyně, kolegové, s vaším laskavým svolením, než se pustím do informace zpravodaje, tak si dovoluji, a snad mi bude odpuštěno, vyslat pozdrav na naši galerii. Jsem rád, že jsme sledováni mladými studenty a zájemci o práci Poslanecké sněmovny. Je to jedna ze základních škol v Pardubicích, tak jí posílám osobní pozdrav.

Ale abych nebyl veden k věci panem předsedajícím, tak se té věci budu věnovat.

Projednávání této zprávy, kolegyně, kolegové, je trochu složitější z hlediska času, protože když se podíváte na to datum, dnes máme podzim 2016. Tato zpráva byla ve volebním výboru –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, pane zpravodaji, přeruším. Přestože máte poměrně silný hlas, je tady zase velký hluk. Žádám kolegy a kolegyně, kteří diskutují jiné téma, než je výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu, aby diskutovali v předsáli a tady nechali projednávat ty věci v prostředí, které je únosné pro jednání. Děkuji. Pokračujte.

Poslanec Martin Kolovratník: A já děkuji za zjednání pořádku. Svůj hlas už bych nerad zesiloval ještě více.

Připomenu, že tohle je zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2014, tedy dva roky zpět. Ve volebním výboru byla projednávána na podzim, konkrétně 14. října 2015, takže teď předkládáme bohužel plénu rok starý materiál. Ale bohužel budme rádi, že aspoň takto tu věc stihneme vypořádat.

Nejdříve několik vět k samotnému obsahu výroční zprávy, tak jak jsme ji projednávali před rokem. Jako zpravodaj i ve výboru jsem konstatoval, že plánované výnosy i náklady Českého rozhlasu v roce 2014 byly podle plánu, hospodaření tedy bylo dodrženo. A jedna z mých otázek mířila na poměrně dramatický nárůst

personálních nákladů. I to bylo tehdy zástupci Rady Českého rozhlasu a managementem obhájeno a vysvětleno, že k těm nákladům dochází z důvodu programových změn.

Připomenu také to, že na výboru byla poměrně vzrušená debata v tom smyslu, že během projednávání této staré zprávy za rok 2014 docházelo v rozhlasu k turbulentním změnám. Byl to loňský podzim, kdy zhruba týden před tímto výběrem odstoupil generální ředitel Peter Duhan, a my jsme na výboru nemohli jinak než i na toto se ptát. S kolegy jsme si nějakým způsobem vysvětlili, že bychom v té debatě měli oddělit obsah samotné výroční zprávy za předloňský rok a aktuální dění v Českém rozhlasu. Nakonec jsme se shodli, tehdejší náměstek ředitele pro program a vysílání René Zavoral odpověděl poslancům na dotazy ohledně restrukturalizace a personálních nákladů, a dále už jsme se tedy ve výboru věnovali této zprávě.

Tolik teď mé úvodní vystoupení. Snad zmíním ještě jednu věc, pokud se o média a jejich zprávy zajímáte. Na výboru jsme dohodli minimálně na té změně zákonů, že zprávy, které jsou v tuto chvíli dvě, to znamená o hospodaření a o činnosti jak rozhlasu, tak televize, že bychom je výhledově chtěli sloučit do jedné, abychom, když se bavíme o činnosti toho média, mohli sloučit jednu rozpravu, kde se díváme na to, co se tam dělo, jak bylo vysíláno, jaké pořady byly nakupovány a zároveň tedy kolik to stálo a jak byly koncesionářské poplatky utráceny, aby to bylo najednou v jedné zprávě. Ten návrh za výbor máme připraven, ale zatím ještě nebyl na Sněmovně projednáván. Budu optimista a věřím, že se to brzy povede. Tolik úvodní slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a zahajuji všeobecnou rozpravu, do které nemám zatím žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa k této zprávě. Pokud se nikdo nehlásí, nebudeme se zabývat závěrečnými slovy, přistoupíme k rozpravě. A vidím – paní poslankyně Fischerová. (Omyl.) Nehlásí se dobře. Přistoupíme k rozpravě podrobně. Požádám tedy pana zpravodaje, aby jenom zopakoval návrh na usnesení.

Poslanec Martin Kolovratník: Návrh na usnesení je standardní. Je to ke sněmovnímu tisku 582 – Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2014. Volební výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky schvaluje Výroční zprávu o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2014 dle sněmovního tisku 582.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Ještě před hlasováním vás všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami, abychom měli aktuální stav ve sněmovně.

Jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme v hlasování číslo 226 a ptám se, kdo je pro toto usnesení. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 226 z 97 přítomných pro 60, proti 18. Návrh byl schválen. Usnesení bylo schváleno a končím bod číslo 221.

Pokračovat budeme bodem číslo

222.

**Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu
o činnosti Českého rozhlasu za rok 2015
/sněmovní tisk 767/**

Předloženou zprávu projednal volební výbor. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk číslo 767/1. Paní zpravodajka Nina Nováková je tady přítomna, požádám ji tedy, aby o jednání výboru informovala a přednesla návrh na usnesení Poslanecké sněmovny. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, zprávou Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2015 se velmi podrobně zabýval volební výbor na své 31. schůzi 12. května 2016 a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2015 dle sněmovního tisku 767.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Pokud tomu tak není, všeobecnou rozpravu končím a otevírám podrobnou rozpravu a požádám paní zpravodajku, aby jenom zopakovala návrh na usnesení. Prosím.

Poslankyně Nina Nováková: Dovolujeme si tedy navrhnout usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2015 dle sněmovního tisku 767.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Rozhodneme v hlasování číslo 227, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 227 z přítomných 99 pro 62, proti 18. Návrh byl schválen. Usnesení bylo schváleno a můžeme skončit bod číslo 222. Děkuji zpravodajce.

Budeme pokračovat. Tím jsme vyčerpali předřazené zprávy a budeme se zabývat body 224 a následujícími. Pan ministr obrany je připraven. Požádám ještě pana zpravodaje pana kolegu Alexandra Černého, kterého tady ale nevidím, tak ho upozorňuji, že bude mít zpravodajskou zprávu. Už ho vidím. Už vidím kolegu Černého. On byl připraven jistě.

Máme bod

**Informace o působení nasaditelného spojovacího modulu
v operaci NATO Joint Enterprise v Kosovské republice
/sněmovní tisk 662/**

Materiál za vládu ČR uvede ministr obrany Martin Stropnický. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, předkládaný materiál informuje o působení nasaditelného spojovacího modulu v operaci NATO Joint Enterprise v Kosovské republice. Působení Armády ČR v misi schválil Parlament v roce 2014 v rámci mandátu pro zahraniční operace v letech 2015 a 2016 s tím, že v případě konkrétního nasazení o něm bude informována vláda a Parlament.

Hlavním úkolem operace je přispívat k vytváření a udržování bezpečného prostředí, podporovat pokračující mírový proces a demokratický vývoj v zemi, podporovat misi OSN a misi Evropské unie v oblasti působící.

Česká republika byla zapojena skupinou tří příslušníků v období od 28. srpna 2015 do 22. prosince téhož roku s tím, že operační úkol plnila od 1. září do 20. prosince 2015. Jejich úkolem bylo podílet se na zajištění spojení jednotek jak v prostoru působení, tak i mezi velitelstvím operace a nadřízenými aliančními velitelstvími. Vedle příslušníků DCM působí v Kosovu ve velitelství mise dlouhodobě okolo 10 vojáků naší armády. Financování působení příslušníků DCM v Kosovské republice je pokryto z rozpočtu kapitoly Ministerstva obrany. Celkové náklady na působení tohoto modulu dosáhly 422 612 Kč.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru obrany Martinu Stropnickému a konstatuji, že usnesení výboru pro obranu nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 662/1. Žádám v tuto chvíli zpravodaje výboru pro obranu poslance Alexandra Černého, aby nás o jednání výboru informoval a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji, pane místopředsedo. Páni ministři, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením výboru pro obranu z jeho 27. schůze, která se konala 3. února 2016.

Výbor pro obranu Parlamentu ČR po úvodním vystoupení náměstka ministra obrany pro řízení sekce obranné politiky a strategie dr. Landovského, náčelníka Generálního štábu generálporučíka Bečváře, zpravodajské zprávě poslance Alexandra Černého a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby se usnesla, že

1. bere na vědomí informaci o působení nasaditelného spojovacího modulu v operaci NATO v Kosovské republice,

2. žádá vládu, aby informovala Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR o výsledcích působení nasaditelného spojovacího modulu, a to do 30. června 2016,

II. pověřuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Sněmovnu a

III. ukládá předsedovi, aby předložil toto usnesení předsedovi Sněmovny.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám všeobecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikdo se nehlásí. Ptám se, jestli je ještě zájem o jakési závěrečné slovo. Není tomu tak ani od pana ministra, ani od pana zpravodaje.

Přistoupíme k rozpravě podrobné. Nemám žádnou přihlášku. Jenom konstatuji, že potřebuji odkaz na usnesení, tak jak to pan zpravodaj řekl, abychom o něm mohli hlasovat. Pane zpravodaji? Čili to, co jste přečetl v obecné rozpravě. (Nonverbální souhlas.)

Budeme hlasovat v hlasování 228, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Děkuji vám. V hlasování pořadové číslo 228 z přítomných 106 pro 83, proti jeden. Návrh byl přijat. Usnesení bylo schváleno. Informace skončila. Jde o bod 224, ten jsem ukončil.

Budeme pokračovat bodem 225. Ještě předtím ale budu konstatovat omluvy. Od 14.30 hodin do 18.00 hodin se omlouvá kolega Zdeněk Bezcený. Od 12.30 hodin do konce jednacího dne Martin Komárek. Pan kolega Velebný z dnešního odpoledního jednání.

Dalším bodem našeho jednání je bod č. 225. Jde o

225.

4. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2015

/sněmovní tisk 665/

Opět požádám pana ministra obrany Martina Stropnického, aby uvedl materiál. Zároveň požádám pana zpravodaje, tentokrát Karla Černého, aby se připravil. Pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, předmětem materiálu je informace o participaci ozbrojených sil Armády ČR v rámci bilaterální a regionální spolupráce a posílení schopnosti společné ochrany vnějších hranic schengenského prostoru ve Slovinsku. Primárním cílem této spolupráce – cvičení BLED 2015 je název – bylo upevnit mimo

vytyčený plán společných aktivit soudržnost spojenců, čelit aktuálním bezpečnostním hrozbám a nepředvídatelným situacím v Evropě. Tato konkrétní alianční spolupráce přispěla k navýšení schopností našich vojáků podílet se na případné ochraně státní hranic České republiky, a to jak svépomocí, tak ve spolupráci s jinou zemí Evropské unie nebo organizace Severoatlantické smlouvy. Toto cvičení bylo organizováno v souladu s konceptem takzvaných snap exercises, tedy okamžitých, rychlých cvičení prověřujících schopnost ozbrojených sil reagovat na nenadálé situace jak po stránce plánovací, tak samotného nasazení.

Realizace cvičení probíhala od 12. listopadu 2015 do 15. prosince téhož roku. Potřebné finanční prostředky, cca 3 miliony Kč, byly vyčleněny v rámci schváleného rozpočtu kapitoly Ministerstva obrany na rok 2015.

Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, žádám, abyste uvedený 4. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR v roce 2015 vzali na vědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi obrany Martinu Stropnickému a konstatuji, že usnesení výboru pro obranu bylo doručeno jako sněmovní tisk 665/1. Uděluji slovo panu zpravodaji Karlu Černému, aby nás o jednání výboru informoval a přednesl návrh usnesení. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych se odvolal na usnesení číslo 138 z 27. schůze ze dne 3. února 2016 výboru pro obranu, který tento tisk doporučuje vzít na vědomí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Přistoupíme k rozpravě podrobně. Požádám pana zpravodaje, aby konstatoval usnesení, a budeme hlasovat.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo. Usnesení zní: Poslanecká sněmovna bere na vědomí 4. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR v roce 2015.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Rozhodneme v hlasování číslo 229, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 229 z přítomných 107 pro 84, proti jeden. Usnesení bylo schváleno. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji. Končím bod 225.

Dalším bodem je bod 226, to je

**Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil
jiných států přes území České republiky v roce 2016
/sněmovní tisk 695/**

Předložený materiál odůvodní ministr obrany Martin Stropnický. Zároveň žádám kolegu Hájku jako zpravodaje, aby se připravil. Pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, předkládám materiál Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2016, který vláda České republiky vzala na vědomí svým usnesením ze dne 14. prosince 2015.

Vláda svým usnesením povolila přelety a průjezdy ozbrojených sil států Evropské unie, které ratifikovaly smlouvu The European Defence Agency. Dále povolila uskutečnit přelety a průjezdy ozbrojeným silám členských státům Organizace Severoatlantické smlouvy a státům zúčastněným v programu Partnerství pro mír. V neposlední řadě i státům, s nimiž Česká republika udržuje partnerské vztahy. Povolení k přeletu bude platit také pro ozbrojené síly ostatních států, ale pouze za předpokladu souhlasného stanoviska z Ministerstva zahraničních věcí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Konstatuji, že sněmovní tisk projednal výbor pro obranu, jehož usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 695/1. Žádám pana zpravodaje poslance Josefa Hájka, aby nás o jednání výboru informoval a přednesl návrh usnesení. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil se 139. usnesením výboru pro obranu z 27. schůze konané 3. února 2016. K tomuto usnesení výbor pro obranu doporučuje Poslanecké sněmovně České republiky, aby Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2016, sněmovní tisk 695, vzala na vědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Otevírám všeobecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím. Rozpravu končím.

Přistoupíme k rozpravě podrobné, do které nemám žádnou přihlášku. Jenom poznamenávám, že toto je rozhodnutí vlády, které může Poslanecká sněmovna zrušit tím, že bude nejednotné usnesení jedné z komor Parlamentu České republiky. Odlišné usnesení, než má Senát, by znamenalo, že rozhodnutí vlády neplatí. Nebudeme riskovat. Požádám pana zpravodaje, aby přednesl návrh usnesení.

Poslanec Josef Hájek: Usnesení zní: Poslanecká sněmovna bere na vědomí Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2016. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 230, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 230. Přítomných 109, pro 66, proti 23. Usnesení bylo schváleno.

Děkuji panu ministrovi. Děkuji zpravodaji a končím bod 226.

Dalším bodem našeho jednání je bod

227.

Účast ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účast ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2016 /sněmovní tisk 703/

Předložený materiál uvede ministr obrany Martin Stropnický. Požádám, aby se připravil pan kolega Klučka jako zpravodaj. Pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, materiál obsahuje přehled plánovaných vojenských cvičení se zahraničními partnery v roce 2016. Jde o 115 cvičení ozbrojených sil AČR mimo území naší republiky a 60 cvičení ozbrojených sil jiných států na území našem. Součástí materiálu je také přehled pěti cvičení ozbrojených sil jiných států na území ČR, které budou uskutečněny bez účasti jednotek naší armády ve vojenském výcvikovém prostoru Boletice. Jedná se o armády Belgie, Rakouska a Nizozemí.

Prioritním cílem cvičení se zahraničními partnery v roce 2016 je prověřit a zvýšit úroveň připravenosti ozbrojených sil České republiky k její obraně v součinnosti se spojenci. Předpokládané náklady na zabezpečení této činnosti a na mezinárodních cvičeních jsou cirká 149 mil. korun a budou zabezpečeny prostřednictvím řádného rozpočtu Ministerstva obrany.

Tento materiál schválila vláda dne 21. prosince 2015 a já vás rád požádám, abyste tento materiál prosím vzali na vědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru obrany a konstatuji, že sněmovní tisk projednal výbor pro obranu, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 703/1. Požádám zpravodaje pana poslance Václava Klučku, aby nás o jednání informoval a přednesl návrh usnesení. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Ve všeobecné rozpravě pouze odkážu na usnesení číslo 150 z 31. března 2016, s kterým vás seznámím v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Všeobecnou rozpravu zahajuji. Ptám se, kdo se do ní hlásí, protože nemám žádnou písemnou přihlášku. Nikdo se z místa nehlásí. Končím všeobecnou rozpravu.

Přistoupíme k rozpravě podrobné a pan zpravodaj, jak oznámil ve své zpravodajské zprávě, nás seznámí s návrhem usnesení. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji. Pane místopředsedo, usnesením číslo 150 výbor pro obranu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby účast ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účast ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2016 vzala na vědomí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Končím podrobnou rozpravu, protože nikdo jiný návrh nenavrhuje.

Zahajuji hlasování 231. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 231. Z přítomných 110, pro 70, proti 12. Usnesení bylo schváleno. Končím bod číslo 227.

Ještě chvíli vás budu trápit. Zahájím bod

228.

Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2015 /sněmovní tisk 735/

Pan ministr Stropnický je připraven, kolega Klučka také. Můžete pane ministře odůvodnit tuto zprávu.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, předkládám materiál, který poskytuje ucelený přehled o pobytech, zejména mezinárodních cvičeních, přistáních, přeletech a průjezdech do 48 hodin v ČR ozbrojených sil jiných států přes území České republiky, a to za druhé pololetí roku 2015. Součástí materiálu je i porovnání jednotlivých počtů přeletů cizích vojenských letadel nad územím České republiky za posledních pět let.

Pozemní a letecké přepravy ozbrojených sil jiných států byly v uvedeném hodnoceném období realizovány zejména z důvodu účasti těchto sil na vojenských cvičeních, nácvičích a jednáních k zabezpečení vojenských operací. Za účelem pobytu na území České republiky bylo uskutečněno celkem 195 pozemních a 211 leteckých přeprav ozbrojených sil jiných států. Tranzitních průjezdů a přeletů přes

naše území bylo v daném období realizováno celkem 3 863. Z toho bylo 93 samotných, 19 silničních a 3 751 leteckých.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji a žádám zpravodaje, aby nás seznámil s usnesením 735/1 tohoto tisku a informoval nás o jednání výboru. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Odkážu pouze na usnesení číslo 151 z 29. schůze ze dne 31. března 2016, s jehož textem vás seznámím v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nejdřív ale zahájím všeobecnou rozpravu, do které sice nemám žádnou přihlášku, ale ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím a obecnou rozpravu končím.

Přistoupíme k podrobné rozpravě. Požádám zpravodaje, aby nás seznámil s návrhem usnesení. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Klučka: Vážený pane místopředsedo, výbor pro obranu na své 29. schůzi ze dne 31. března 2016 usnesením č. 151 doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby Informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve druhém pololetí 2016 vzala na vědomí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 232, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 232, z přítomných 110 pro 67, proti 17. Usnesení bylo schváleno.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji. Končím bod 228. Zároveň končím dnešní dopolední jednání. Vyhlašuji polední přestávku do 14.30, kdy budou odpovědi na ústní interpelace. Připomínám, že podle omluv je ministerský předseda přítomen od 14.30 do 16 hodin a platí omluvy ministrů od 16 hodin do 18 hodin.

Děkuji vám a přeji dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Vážené dámy, vážené pánové, je 14.30 a my budeme pokračovat v našem jednání. Dříve než přistoupíme k ústním interpelacím, dovoluji mi načíst omluvy. Pan ministr Stropnický se omlouvá z pracovních důvodů, pan ministr Chovanec se omlouvá od 14.30 do konce dnešního jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Pilný se omlouvá dnes od 14.30 do konce jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Birke se omlouvá z dnešního

jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Miloš Babiš se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů, paní poslankyně Válková se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Sedláček se omlouvá od 14.30 bez udání důvodu, pan poslanec Procházka se omlouvá mezi 14.30 a 19.00 z pracovních důvodů a pan poslanec Kolovratník se omlouvá mezi 14.30 a 18.00 hodin z pracovních důvodů. To byly omluvy.

Dalším bodem našeho pořadu jsou

260.

Ústní interpelace

určené předsedovi vlády České republiky, vládě České republiky a ostatním členům vlády. Dnes jsem za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády pana Bohuslava Sobotku či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 do 16 hodin, na ostatní členy vlády pak od 16 do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Nyní již dávám slovo panu poslanci Petr Bendlovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Bohuslava Sobotku. Připraví se pan poslanec Petr Kořenek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, moje interpelace se týká jmenování vysokých státních úředníků v souladu se služebním zákonem, nebo chcete-li spíš v nesouladu se služebním zákonem. Velmi pilně jsem sledoval kauzu Energetického regulačního úřadu, kde je údajně trestně stíhána paní Vitásková za to, že jmenovala paní doktorku Veseckou v rozporu se služebním zákonem, neboť ta údajně neměla splňovat výběrová kritéria z hlediska délky praxe a běží tam podle Policie České republiky snad nějaké trestní oznámení a trestní řízení. Podobná situace byla mediálně prezentována už několikrát a týká se Státního pozemkového úřadu, kdy ředitelka Státního pozemkového úřadu údajně nemá a nesplňuje podmínku délky praxe, aby vykonávala takto vysokou funkci, a přitom se v této záležitosti nic neděje.

Chci se vás zeptat, pane premiére, zdali to není dvojitý metr. Jednou se to jaksi hodí a podruhé nikoli. Nebo jaký je váš názor na tuto kauzu? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a poprosím pana premiéra o reakci. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, já jsem si k této věci vyžádal stanovisko Ministerstva vnitra, takže bych si vás dovolil s tímto stanoviskem seznámit. Nicméně na úvod bych rád řekl, že jedním z cílů služebního zákona bylo to, aby politici neovlivňovali služební vztahy, respektive aby je mohli ovlivňovat jen u vrcholných úředníků, a to zákonem stanoveným způsobem. Jmenování ústředního ředitele nebo

ústřední ředitelky Státního pozemkového úřadu je v působnosti státního tajemníka Ministerstva zemědělství, jehož nadřízeným orgánem je náměstek ministra vnitra pro státní službu, v tomto případě tedy pan doktor Josef Postránecký. Do působnosti tedy tohoto náměstka do tohoto systému nelze politicky zasahovat.

Já jsem si tedy vyžádal stanovisko Ministerstva vnitra k této konkrétní věci, která konečností už také byla medializována, to znamená, z médií jsem o ní byl informován, že tady existují takovéto pochybnosti, takže jsem požádal Ministerstvo vnitra, aby se vyjádřili k okolnostem jmenování ústřední ředitelky Státního pozemkového úřadu. Touto věcí se náměstek ministra vnitra pro státní službu už zabýval. Zabýval se tím už na základě podnětu pana Davida Ondráčky, ředitele Transparency International, Česká republika, který se vlastně na něj obrátil už v květnu letošního roku. Náměstek ministra vnitra pro státní službu tu věc posoudil a neshledal žádné skutečnosti, které by mohly vést k zahájení přezkumného řízení v této věci. Uvádí následující důvody, proč tady neshledal pochybnosti.

Předmětem posouzení byla otázka, zda inženýrka Svatava Maradová mohla být jmenována na služební místo ústřední ředitelky Státního pozemkového úřadu na základě toho příslušného vyhlášeného výběrového řízení, pokud nesplňovala předpoklad výkonu praxe uvedený v citovaném ustanovení zákona. K tomu je nutné uvést, že v případě takzvaného přesoutěžování vedoucích služebních úřadů podle § 186 odst. 4 zákona o státní službě se může výběrového řízení na toto služební místo zúčastnit státní zaměstnanec, který v uplynulých pěti letech vykonával nejméně po dobu tří let ve správním úřadu, územně samosprávném celku, instituci Evropské unie nebo mezinárodní organizaci činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné. Podle § 51 odst. 4 zákona o státní službě se osoba, která byla jmenována na služební místo představeného na dobu určitou, po dobu tří let od uplynutí této doby považuje za osobu splňující předpoklady pro účast ve výběrovém řízení na obsazení služebního místa představeného na stejný nebo nižší stupeň řízení. Podle § 186 odst. 4 ve spojení s tím právě citovaným § 51 odst. 4 zákona o státní službě se může výběrového řízení zúčastnit i státní zaměstnanec, i když nebude splňovat některý z předpokladů účasti ve výběrovém řízení podle § 25 odst. 1 zákona o státní službě. Konkrétně se tedy může výběrového řízení zúčastnit například i představený, který nesplňuje předpoklad příslušného stupně vzdělání.

Čili pokud tedy vycházím z těch příslušných ustanovení zákona o státní službě, tak jak je dnes tedy platný, inženýrka Maradová byla již v době vyhlášení výběrového řízení na pozici ústřední ředitelky Státního pozemkového úřadu a v souladu s § 186 odst. 1 zákona o státní službě se považovala za vedoucího služebního úřadu, nejdéle však do doby, než bude toto služební místo obsazeno podle příslušného postupu, to znamená přesoutěžení. Na základě výjimky umožněné § 51 odst. 4 zákona o státní službě měla inženýrka Maradová možnost zúčastnit se výběrového řízení, i když nesplňovala předpoklad zákonné praxe. Vše výše uvedené také vyplývá i z Metodického pokynu náměstka ministra vnitra pro státní službu číslo 6 z roku 2015 ze dne 17. srpna roku 2015, kterým se stanoví podrobnosti k provádění výběrových řízení na obsazení služebních míst státních zaměstnanců a představených. Podle vyjádření Ministerstva vnitra je tedy irrelevantní, zda inženýrka Maradová splnila, či nesplnila požadavek zákonné praxe, jako stávající vedoucí služebního úřadu ho na

základě výše uvedeného splňovat nemusela. Státní tajemník Ministerstva zemědělství v posuzování skutečnosti, zda tedy paní Maradová splňuje všechny zákonné požadavky, nemohl postupovat jinak než inženýrku Maradovou vyhodnotit jako žadatele, který splňuje požadavky podle zákona, a to z toho důvodu, že stanovisko výše uvedeného nadřízeného služebního orgánu, to znamená náměstka pro státní službu (upozornění na čas), je v dané věci závazné.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Takže všichni státní úředníci jsou si rovni, ale někteří jsou si rovnější. Když zjistím, že někdo nesplňuje zákonné požadavky na to, aby měl dostatečnou praxi, udělím mu výjimku, a tím je věc vyřízena. Děkuji vám za odpověď, pane premiére.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Zákon předpokládá tuto možnost podle § 51 odst. 4. Tento výklad je potvrzen i závaznou metodikou, kterou vydává náměstek pro státní službu na Ministerstvu vnitra. To znamená, máme tady ustanovení zákona, máme tady závaznou metodiku, která říká, že ten, kdo zaujímá tuto služební pozici, má možnost se přihlásit do výběrového řízení, i když nesplňuje ten potřebný požadavek praxe. Takto zákon tuto věc definoval.

Jenom možná k té pochybnosti, jestli tam není rozdílný metr, který se týká Energetického regulačního úřadu. Pokud jsou ty informace, které mám k dispozici, v pořádku, tak paní Vesecká byla jmenována na pozici místopředsedkyně ERÚ 4. listopadu 2014 a to ještě služební zákon účinný nebyl. To znamená, v té době nebyl účinný služební zákon. Podle toho, co se objevilo v médiích, v čem je spatřován problém ze strany policie, tak paní Vesecká nesplňovala podmínky podle energetického zákona. To znamená, tady je to regulace, která není dána zákonem o státní službě, ale dána energetickým zákonem. Navíc místopředsedové Energetického regulačního úřadu zákonu o státní službě nepodléhají ani dnes. To znamená, tady skutečně nebyl uplatněn a ani nemůže být uplatněn zákon o státní službě a je tam úprava, která se týká energetiky, energetického zákona, a to je zřejmě důvod, proč tato věc je takovýmto způsobem posuzována.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane premiére. Nyní poprosím k mikrofonu pana poslance Kořenka, aby přednesl svoji interpelaci na pana premiéra. Připraví se paní poslankyně Bohdalová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, jak jistě všichni víme, tak zdravotnictví je sektor, který se nějakým způsobem dotýká každého občana naší země. Aby byla zajištěna kvalita zdravotní péče, musí být

dostatečná i odměna, což je motivace zdravotnických pracovníků mimo jiné. Proto se ptám, jakým způsobem se vláda stará o to, aby naše zdravotnictví bylo stabilní, efektivní a aby se i nadále rozvíjelo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Poprosím pane premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, vážená poslankyně, vážení poslanci, vážená paní místopředsedkyně. Já s vámi souhlasím, že oblast zdravotnictví je vlastně jednou z nejdůležitějších, za kterou má přirozeně vláda odpovědnost. My se snažíme posledních dva a půl roku, abychom situaci v oblasti poskytování zdravotní péče stabilizovali. To znamená, základními kroky, které jsme podnikli, bylo zajistit dostupnou kvalitní zdravotní péči pro pacienty. A pro to, abychom mohli zajistit dostupnou kvalitní péči, tak jsme přijali kroky, které tuto dostupnost podpořily.

Já chci připomenout, že jsme i na základě vládního programu a koaliční smlouvy zrušili poplatky ve zdravotnictví, snížili jsme daňové zatížení léků. To znamená, tam se daňové zatížení snížilo z 15 % daně z přidané hodnoty na 10 % daně z přidané hodnoty. Provedli jsme také některé další změny. Například jsme prodloužili úhradu lázeňské péče ze zdravotního pojištění a soustředili jsme se následně na zlepšení personální situace ve zdravotnictví.

Pokud bych měl identifikovat dnes hlavní problémy, které ve zdravotnictví existují, tak je to v celé řadě nemocnic přetížení současného personálu. Přetížení zdravotních sester, přetížení lékařů, nedostatek lékařů v některých oborech poskytování zdravotní péče, což se dotýká zejména regionálních nemocnic. Problém je v tom, že jak zdravotní sestry, tak lékaři odcházejí. To, co lékaře více přitahuje, jsou privátní praxe. Protože v okamžiku, kdy máte privátní praxi, tak máte šanci na výrazně vyšší příjem, než když pracujete jako lékař v nemocnici. To, co nám také příliš nepomáhá, je úbytek absolventů či absolventek středních zdravotnických škol, který nastal v uplynulých letech. A přirozeně tím, jak se zlepšila situace na trhu práce, tak to vytváří mnohem větší konkurenci pro všechny lidi, kteří dneska ve zdravotnictví pracují. A nemám tím na mysli jenom zdravotní sestry, ale mám na mysli i ostatní zdravotnický personál nebo technický personál, který pracuje v nemocnicích, prostě proto, že privátní sféra je schopná nabídnout dnes výrazně vyšší platy, než tomu bylo v minulosti.

Klíčové opatření byla tedy finanční stabilizace. Chci připomenout, že jsme opakovaně navýšili platby za státní pojištění, které jdou ze státního rozpočtu. Ty platby v minulých letech nebyly valorizovány, a tím došlo k určitému podfinancování celého systému zdravotní péče. To znamená, kompenzovali jsme zdravotnictví výpadek prostředků, který nastal v důsledku zrušení poplatků ve zdravotnictví. To je první věc, která se stala. Dále jsme navýšili platby za státní pojištění jak pro letošní, tak je navýšujeme i pro příští rok. To navýšení plateb za státní pojištění pro příští rok spolu s tím, že se zvýšila zaměstnanost a vybíráme více na zdravotním pojištění, nám umožňuje, abychom přijali už třetí rozhodnutí o zvýšení platů ve zdravotnictví,

kteřé učinila naše vláda. To znamená, už potřetí zvyšujeme tarifní platy, které se týkají sester a lékařů v nemocnicích. To třetí zvýšení tarifních platů, které realizujeme k 1. lednu příštího roku – a chci vás informovat o tom, že vláda už schválila příslušné nařízení, takže to už platí – se bude týkat zvýšení tarifních platů sester a lékařů v nemocnicích o 10 %. Je to zatím nejvyšší zvýšení, ke kterému za poslední tři roky došlo. Na letošek se zvýšily tarifní platy o 5 % a já doufám, že to je jasný signál toho, že vládě záleží na tom, aby zdravotní sestry a lékaři v nemocnicích zůstali.

Ale musíme se věnovat také tomu úbytku, který tady reálně existuje. Já jsem rád, že ministr zdravotnictví začal intenzivně jednat s paní ministryní školství Valachovou. V tuto chvíli se hledá cesta k posílení kapacit na lékařských fakultách, tak abychom byli schopni nabídnout více míst pro studium lékařských oborů. Tady v parlamentu jsou dvě důležité normy, které se týkají zjednodušení vzdělávání lékařů a také zjednodušení vzdělávání zdravotních sester, což z dlouhodobého hlediska pokládám za velmi důležitou věc.

Poslední poznámka, kterou chci říci, je – musíme zajistit to, aby platy rostly také v těch organizacích, v těch nemocnicích, které jsou akciovými společnostmi. A tady jsem rád, že ministr zdravotnictví chystá memorandum s hejtmany českých a moravských krajů, tam, kde kraje zřizují akciové společnosti, které jsou nemocnicemi, tak by garantovaly, že i v těchto akciových společnostech příští rok navýší platy sester a lékařů o 10 %. Ze zdravotního pojištění by na navýšení platů mělo jít příští rok zhruba 7 miliard korun.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pane poslanče, chcete položit doplňující otázku? Není tomu tak.

Poprosím tedy k mikrofonu paní poslankyni Bohdalovou. Dříve než dojde, dovolu mi načíst omluvu paní poslankyně Adamové, která se omlouvá z jednání mezi 14.30 a 18.00 hodin z osobních důvodů. Nyní již prosím paní poslankyni Bohdalovou.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré odpoledne, vážená paní předsedající, vážený pane premiére, kolegyně a kolegové.

Vláda v červenci schválila růst platů učitelů a dalších zaměstnanců veřejného sektoru během letošního podzimu a od ledna, jak už tady zaznělo i v předcházející interpelaci, by měly být také zvyšovány platy ve zdravotnictví. Mě zajímá, jaké bude konkrétní zvýšení platů v daných sektorech státní správy. Proč se na to ptám? Protože jsem byla speciálně ve školství svědkem za léta stálého zvyšování platů, ale protože se nenavýšoval rozpočet kapitoly školství, tak to byla jenom taková deklarační situace. Bohužel to, co je dneska už ve zdravotnictví, že ubývá sester a lékařů, tak my už víme, že tato situace nám hrozí i ve školství, protože mladí učitelé, kteří absolvuji pedagogické fakulty, začnou učit a v současné době, kdy je velmi nízká nezaměstnanost, často odcházejí za lepšími výdělky do jiné sféry. Já jsem sama byla svědkem, a hovořila jsem s několika kolegy – řediteli škol, kteří letos už nemohli sehnat učitele, tak aby zajistili plnou aprobovanost škol. Proto mě tedy zajímá to konkrétní zvýšení platů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je dobře, že vládě zůstal zachován nástroj na to, aby mohla ovlivňovat platy učitelů v regionálním školství. To znamená na základních a středních školách. Tady byly v minulých letech snahy, aby se ty peníze převedly do takzvaného rozpočtového určení daní pro kraje, ale to by znamenalo, že by vláda ztratila jakýkoliv ekonomický nástroj na to, aby mohla garantovat, že ty peníze do školství skutečně půjdou. Nechci vůbec kraje podezírat z něčeho takového, že by ty peníze chtěly krátiť. Nicméně máme v tuto chvíli jako vláda, která koneckonců rozhoduje o podmínkách pro stanovení kvality a rozsahu vzdělávání v České republice, nástroj i platový. Máme tedy v tuto chvíli možnost ovlivnit výši platů i díky tomu, že zůstala zachována celostátní tarifní tabulka. To znamená, že vláda může nařízením stanovit platový pohyb u jednotlivých kategorií pracovníků ve školství.

Udělali jsme rozhodnutí, které je, myslím, důležité. Od 1. září letošního roku se platy zvýšily a samozřejmě že vláda převedla Ministerstvu školství odpovídající část finančních prostředků na zbylé měsíce letošního roku. Současně jsou v návrhu státního rozpočtu na příští rok zajištěny peníze pro to, aby k tomu došlo.

Samozřejmě teď je důležité pohlídat, aby byly striktně respektovány metodické pokyny a normativy, které stanoví Ministerstvo školství, ze strany jednotlivých krajů. Struktura toho navýšení je taková, že celkově by se měl navýšit objem platů ve školství u pedagogických pracovníků o 8 %. Čili objem mezd by měl vzrůst o 8 %, z toho garantovaný tarifní nárůst by měl být 6 %. To znamená, o 6 % vzroste tarif, to jsou peníze, které dostanou obligatorně všichni pedagogičtí pracovníci, a potom jsou tam ta 2 %, která slouží k nadtarifnímu odměňování. To znamená, je tam jakýsi manévrovací prostor pro to odměnit dobré učitele, motivovat učitele z hlediska jejich vedoucích pracovníků. To znamená zejména ředitelů základních a ředitelů středních škol. Takže to je otázka pedagogických pracovníků.

Pokud jde o ty ostatní pracovníky v regionálním školství, tam by se měl navýšit objem mzdových prostředků o 5 % opět od 1. září letošního roku a tarifní mzdy by měly vzrůst o 4 %.

Pokud jde o učitele, je to vyšší tempo, než bylo v minulých letech. Opět je to zhruba třetí zvýšení tarifních platů učitelů za poslední tři roky. Ale v minulosti to byla 3,5 % a 3 % tarifního platu. Teď je to vlastně 6 % zvýšení platového tarifu. Takže je to vlastně zdvojnásobení tempa růstu platů oproti letošnímu roku.

Já to pokládám za důležité i právě pro to, co paní poslankyně Bohdalová ve své interpelaci zmínila, a to je potenciální nedostatek kvalifikovaných učitelů v regionálním školství. My potřebujeme zvýšit motivaci pro absolventy pedagogických fakult, kterých není málo. Ale my pro ně potřebujeme zvýšit motivaci, aby do školství skutečně šli. A když už do školství skutečně jdou, tak aby tam vydrželi. Zejména aby tam vydrželi i v situaci, kdy si třeba založí rodinu a samozřejmě ty nároky na příjem tam výrazným způsobem vzroste.

Já bych byl tedy velice rád, kdybychom v tomto tempu zvyšování platů ve školství mohli pokračovat i v následujícím období.

Jde také o to, abychom zajistili dostatek prostředků na reformu regionálního školství. To je poslední věc, kterou bych chtěl zmínit. Nejde jenom o to zajistit peníze na nárůst platů, ale potřebujeme také změnit systém financování regionálního školství. A já jsem velmi rád, že Ministerstvo školství připravilo návrh této reformy a že se dostaneme od financování na hlavu k financování na hodinu. To znamená, budeme financovat výuku. Nebudeme financovat školy striktně podle počtů žáků. Protože to samozřejmě v minulosti vedlo k tomu, že i třeba školy, zejména zmíním střední školy, se snažily udržet studenty doslova za každou cenu jenom proto, aby nepřišly o toto financování, které bylo výrazně postaveno právě na počtu žáků. Čili pokud provedeme tuto reformu financování regionálního školství a zvýšíme ještě dále platy učitelů, tak si myslím, že bychom se mohli dostat do situace výrazně lepších podmínek pro zvýšení kvality ve vzdělávání.

A ještě pokud jde o ten průměrný plat učitele v regionálním školství. Domnívám se, že bychom měli mířit – nestihneme to v tomto volebním období – ale v příštím volebním období bychom měli mířit k tomu, aby průměrný plat učitele v regionálním školství překročil 40 000 korun.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Chce paní poslankyně položit doplňující otázku? (Nechci.) Nechce položit doplňující otázku.

Prosím tedy dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Petr Gazdík, připraví se pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, vážený pane premiére. Vláda bez transparentního výběrového řízení prodloužila smlouvu s firmou Kapsch na výběr mýtného v České republice. Opakuji, že místní a regionální samosprávy jsou hnány k odpovědnosti leckdy jen za formální pochybení. Jsou policií a státním zastupitelstvem stíhány, jsou pokutovány v evropských fondcích. Tady jde o kontrakt v řádu miliard korun. Sleva, kterou Kapsch nabídl, neobstojí při otevřeném výběrovém řízení. Mohla být dle našeho názoru mnohem vyšší.

Případ na náš podnět začal šetřit antimonopolní úřad a je velmi pravděpodobné, že smlouva s Kapschem podle našeho názoru není v souladu se zákonem, může být zrušena. Proto se vás jako premiéra ptám, jaký bude postup vlády, pokud Úřad na ochranu hospodářské soutěže konstatuje, že chyba nastala a smlouva se neměla uzavřít. Vyžádal jste si od ministra dopravy vysvětlení, proč ministerstvo pod jeho vedením i pod vedením jeho předchůdce z téže strany léta nekonalo a nebylo schopno připravit řádnou soutěž? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o reakci. Prosím máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, vážená poslankyně, vážení poslanci, paní místopředsedkyně, tohle je asi jeden z nejvážnějších problémů, který naše vláda musí řešit. Protože my jsme se opakovaně od nástupu do vlády zabývali tím, abychom jako vláda sledovali harmonogram přípravy na situaci, kdy skončí stávající smlouva na provoz mýtného systému. Ta stávající smlouva byla vysoutěžena před rokem 2006 a byla uzavřena v roce 2006 na deset let. Těch deset let uplyne na konci letošního roku a cílem vlády bylo, abychom zajistili provoz mýtného systému i po 1. lednu příštího roku, aby nedošlo k výpadkům příjmů pro státní rozpočet. To byl, řekněme, ten hlavní cíl, který vláda měla.

My jsme celou dobu jako vláda trvali na tom, aby zde bylo technicky neutrální výběrové řízení, které by se týkalo provozovatele nového systému. V průběhu času byla vláda informována postupně oběma ministry dopravy, ale zejména ministrem dopravy Ťokem o tom, že z důvodů chybějících smluvních podkladů a chybějící smlouvy mezi státem a současným provozovatelem mýtného systému není Ministerstvo dopravy schopno zajistit otevřené technologicky neutrální výběrové řízení bez poskytnutí součinnosti ze strany současného provozovatele systému. To byl ten hlavní důvod, proč nedošlo k realizaci toho otevřeného výběrového řízení, tak jak o tom byla vláda ze strany Ministerstva dopravy informována. Ministr dopravy nás také informoval o tom, že Ministerstvo dopravy si pořídilo opakovaně několik znaleckých posudků, na základě kterých upřesňovalo svůj postup v této věci.

Současně vláda po celou dobu připravuje otevřené výběrové řízení, technologicky neutrální, které bychom rádi ještě vyhlásili v rámci tohoto volebního období. Cílem těch kroků, které nyní realizuje Ministerstvo dopravy, je zajistit provoz mýtného systému v následujících nejdříve třech letech tak, aby mohl být vybrán nový dodavatel, respektive provozovatel toho mýtného systému, v otevřeném výběrovém řízení, které bude technologicky neutrální, a současně bylo možné provoz toho systému reálně novému provozovateli předat. Právě i na základě smluvní dokumentace, která byla uzavřena v letošním roce na základě jednacího řízení bez uveřejnění, které realizovalo Ministerstvo dopravy.

Nepochybně, tak jako jakékoliv rozhodnutí, které se týká soutěžního práva v naší zemi, podléhá tato věc eventuálnímu přezkumu ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Tato věc podléhá samozřejmě i eventuálnímu soudnímu přezkumu a nezbývá než spoléhat na to, že Ministerstvo dopravy se svými argumenty, které má připravené a o kterých informovalo vládu, bude schopno si tento svůj postoj obhájit.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pane poslanče, chcete položit doplňující otázku? (Ano.) Prosím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Mám pouze doplňující otázku, kterou už jsem jednou položil, a poprosím o jasnou odpověď pana premiéra. Pane premiére, připravuje se v současné době vláda i na tu eventualitu, že to výběrové řízení, které vlastně nebylo, a ten způsob, jaký vláda zvolila při smlouvě s Kapschem, může být antimonopolním úřadem shozen či napaden? Protože z mého pohledu je to nezákonný

způsob. Co bude vláda dělat pak? Připravuje se i na takovou eventualitu a připravuje kroky k tomu, aby se mýto vybíralo dál i přesto, že smlouva, kterou s Kapschem Ministerstvo dopravy uzavřelo, může být antimonopolním úřadem zrušena? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Poprosím pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Samozřejmě se teď skutečně nechci pouštět do spekulací, protože je to příliš vážná věc. To znamená, nechci teď hodnotit postup Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Nicméně mohu potvrdit, že tak jak byla vláda informována ze strany ministra dopravy, ministr dopravy měl příslušné posudky a měl příslušné argumenty pro to, aby odůvodnil svůj postup v této věci. Vláda tedy byla informována o tomto postupu. Vláda celou dobu trvala a trvá na tom, aby bylo připraveno otevřené technologicky neutrální výběrové řízení, které by bylo ještě zahájeno podle schváleného harmonogramu ve funkčním období této vlády, s tím, že to období nejvýše tří let, tak jak vyplývá z těch rozhodnutí učiněných Ministerstvem dopravy, by právě mělo být využito na to, aby proběhla tato otevřená soutěž a současně byla získána potřebná součinnost stávajícího provozovatele mýtného systému.

Čili já mohu pouze vycházet z toho, že ministr dopravy tento svůj postup vládě odůvodnil, a vycházel tedy ze stanovisek odborných posudků, které měl v této věci k dispozici. Vláda bude postupovat v jakékoli situaci tak, abychom zajistili provoz mýtného systému a výběr finančních prostředků, který tady s tímto souvisí.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane premiére. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Karla Raise, aby přednesl svoji interpelaci. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedo vlády, vážená paní předsedající, vážená paní ministryně, kolegyně a kolegové, především jsem byl připraven vystoupit v rámci řádné diskuse k bodu migrace se svým příspěvkem. Bohužel preferováním poslanců s přednostním právem nastala situace, kdy poslanci hnutí ANO, kteří v souvislosti s problematikou migrace a jejích možných následků založili v našem parlamentu platformu zákonodárců na obranu evropské kultury a jejích hodnot a tento mimořádný bod schůze prakticky vyvolali, neměli možnost vystoupit.

Měl bych řadu dotazů, na které bych samozřejmě rád znal odpověď pana předsedy, ale jsem limitován ve svém časovém příspěvku, takže se zeptám pouze na situaci – vztah Evropské unie a takzvaného demokratického vedení Turecka. Jedná se o dodržování smluv, které byly přijaty v březnu tohoto roku ohledně bezvízového styku. Většina z nás pořádně neví, zda Turecko plní, či neplní 72 podmínek podmiňujících bezvízový styk tureckých občanů v Evropské unii. Jaký je zájem vedení EU, zejména paní Merkelové o tuto smlouvu? Z mého pohledu je odpověď

jasná. Paní Merkelová po volební prohře nemůže jednat jinak než ji jenom prosazovat. Paní Merkelová prohrála volby ve svém domácím volebním obvodu a musí mít zájem na zklidnění vlastních voličů, a proto bude chtít za jakoukoliv cenu zamezit přísunu dalších migrantů do jednotlivých států Německa, přestože vloni říkala zvládneme to, a nyní žádá pomoc celé Evropské unie. Je také zřejmé, že obdobně němečtí a francouzští politici z dnešních vládnoucích stran budou také podporovat schválení smlouvy EU a Turecka. Nám budou tvrdit, že všechny podmínky Turecko splnilo.

Proto mám dva následující dotazy a děkuji dopředu za odpověď. Za prvé. Existuje česká oficiální verze textu celé dohody a zejména zmiňovaných 72 podmínek podmiňujících bezvízový styk občanů Turecka a států? (Předsedající upozorňuje na čas.) Za druhé. Jakou máte možnost kontroly plnění obsahu a zejména kontroly plnění kvality jednotlivých podmínek podmiňujících bezvízový styk mezi EU a Tureckem? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím všechny poslance, aby hlídali časový limit a nepřekračovali ho, protože obírají svoje kolegy o čas. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, my jsme si vyžádali jako členové vlády tu dohodu mezi Evropskou unií a Tureckem, takže Úřad vlády v tuto chvíli pořizuje i české znění této dohody, tak aby ho členové vlády měli k dispozici. Já myslím, že nebude žádný problém, aby tato dohoda byla postoupena také členům Poslanecké sněmovny, abyste ji měli k dispozici. Byla to vlastně dohoda mezi Evropskou unií, to znamená orgány Evropské unie, a Tureckem jako takovým. Cílem té dohody, což je věc, kterou pokládám za důležité připomenout, bylo zajistit, že budou z Řecka do Turecka vráceni nelegální uprchlíci. Musím říci, že kdyby fungovala standardní readmise mezi Řeckem a Tureckem, tak by vlastně žádná taková dohoda potřebná nebyla. Čili máme tady problém, že vlastně předtím, než dohoda byla uzavřena, nefungovalo standardní navracení nelegálních uprchlíků z Řecka do Turecka prostě proto, že turečtí úředníci je nepřebírali. Řecko nebylo schopno zajistit detenci těchto lidí a oni vlastně volně dál pokračovali směrem do Evropy s těmi důsledky, které jsme viděli v loňském roce.

Cílem jednání s Turky bylo nastavit proces, kdy nelegální uprchlíci, kteří nedostanou v Řecku azyl, budou vráceni zpátky do Turecka, tak aby se snížila motivace těch lidí vůbec se z Turecka snažit do Řecka dostat. Tenhle mechanismus, byť lidí z Řecka do Turecka zatím oficiálně vráceno příliš nebylo, ale zafungoval. To znamená, preventivně vyslal signál, že nemá cenu platit pašerákům lidí za to, že vás převezou do Řecka, prostě proto, že v Řecku se nedostanete dál nejenom kvůli opatřením Řecka, ale také kvůli opatřením na hranicích dalších zemí, jako je Makedonie nebo Bulharsko, a je vysoce pravděpodobné, že vás vrátí do Turecka, zejména, zejména pokud jste uprchlíci, kteří nepřicházejí ze Sýrie nebo ze zemí, kde by byli přímo ohroženi na životě. To je teď momentálně situace, která je nastavená.

Vedle toho byly dohodnuty některé další věci. Byl dohodnut příspěvek pro Turecko na financování pobytu uprchlíků v Turecku. Turecko v tuhle chvíli hostí něco kolem 2 milionů uprchlíků ze Sýrie, což je velké množství a samozřejmě náklady spojené s integrací těchto lidí nejsou vůbec malé.

Druhá věc, která byla dohodnuta na základě požadavku Turecka, že bude tedy připravena otázka vízové liberalizace. Turecko původně deklarovalo, že je schopno splnit podmínky pro zavedení vízové liberalizace do poloviny letošního roku. To se nestalo. Následně tedy termín byl prodloužen tuším do října letošního roku, ale domnívám se, že ani k tomuto termínu Turecko ty podmínky nesplní, protože vývoj, ke kterému v Turecku dochází po nezdařeném vojenském puči, spíše Turecko vzdaluje, pokud jde o splnění podmínek, které by byly spojeny s vízovou liberalizací.

Současně Česká republika podpořila iniciativu některých dalších členských zemí Evropské unie, aby v jakékoliv dohodě, kterou v budoucnu bude Evropa uzavírat, pokud jde o liberalizaci vízového režimu, byla určitá záchránná brzda. To znamená, abychom dopředu už měli vyjednáno, že pokud by vízová liberalizace vedla například k tomu, že se výrazně bude zvyšovat počet lidí, kteří v důsledku vízové liberalizace přijedou do Evropy, budou tady žádat o azyl, nebo pokud by hrozilo ohrožení veřejného pořádku nebo bezpečnosti, tak bude možné ze strany Evropské unie ten režim vízové liberalizace pozastavit. Čili chceme, aby takováto pojistka byla ve všech dohodách, které budou uzavírány mezi Evropskou unií a jakoukoliv jinou zemí, pokud jde o liberalizaci vízového režimu. Jedná se tedy o víza na tři měsíce, ale my trváme na tom, aby podmínky byly splněny.

Jak je možné to kontrolovat? To je téma, kterým se opakovaně zabývají ministři vnitra na svých radách, to znamená, oni dostávají informaci o tom, jak ten celý proces probíhá, a samozřejmě že Česká republika v případě, že bychom měli pochybnosti o tom, že to je skutečně plněno, tak máme možnost si k tomu vyžádat potřebné informace a máme možnost s tím vyjádřit nesouhlas. V každém případě my se ve finále stejně jako ostatní země Evropské unie vyjádříme k tomu, jestli máme ty podmínky za splnění, nebo ne. A ten přístup bude striktní. To znamená, my přistupujeme k té věci striktně, trváme důsledně na splnění těchto podmínek. Nechceme tady žádnou benevolenci, nechceme cokoliv podcenit. A myslím si, že nic jiného ani není možné realizovat, protože skutečně Turecko je v tuto chvíli problematická země a my musíme v této věci postupovat velmi opatrně.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane premiére. Pane poslanče, chcete položit doplňující otázku? Je tomu tak. Prosím.

Poslanec Karel Rais: Omlouvám se za překročení času. Skutečně jsem měl připraven delší příspěvek. Mám dvě věci. Jsem rád, že slyším, že vláda se vyjádří ke splnění těch 72 podmínek, čili že budeme mít možnost taky zřejmě prostřednictvím parlamentu znát názor vlády, eventuálně se k těm podmínkám dostat.

A druhá věc mě trochu překvapuje. 18. 3., mám pocit, byla ta smlouva schválena, nebo prošla Bruselům. A dneska je 15. 9. Čili teprve po půl roce se chystá překlad. Případá mi to poměrně dost dlouhá doba a doporučil bych panu předsedovi, jestli by

to mohlo být na webu víceméně veřejně, dané veřejně k dispozici celé společnosti, a tím pádem je také zajištěna veřejná kontrola. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Poprosím pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Předpokládám, že by nic nemělo, vážené poslankyně, vážení poslanci, bránit tomu, aby ta smlouva byla zveřejněna. Čili pokud tam nebudou jakékoli překážky, předpokládám, že nikoliv, tak asi nejjednodušší cestou bude, abychom tu smlouvu jako Úřad vlády zveřejnili na webu Úřadu vlády a byla tady pro všechny k dispozici. Zjistím technické podrobnosti. A pokud tady to bude jenom trochu možné, tak to zrealizujeme.

Musím říci, že klíčové pro uzavření té dohody bylo najít nějakou cestu kooperace s Tureckem, tak abychom zastavili nelegální migraci, která z Turecka do Evropy mířila. A myslím si, že i Turecko musí mít zájem na tom, aby ta dohoda fungovala, protože ani Turecko nemá zájem, aby k němu neustále přicházeli další a další uprchlíci, kteří se přes Turecko budou snažit dostat do Evropy, protože stále větší množství uprchlíků z různých zemí zhoršuje bezpečnostní situaci i v Turecku. Ona už je takto složitá i díky kurdskému problému, díky tomu, že na hranicích Turecka se válčí, že je tady problém uprchlíků z Afghánistánu, kteří se snaží také dostat přes Irák a Turecko do Evropy. Takže to vůbec není jednoduchá situace. A předpokládám, že Turecko by i do budoucna mělo mít zájem s Evropou kooperovat na regulaci nelegální migrace.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Valentu, aby přednesl svoji interpelaci na pana premiéra. Připraví se paní poslankyně Lorencová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Vážený pane premiére, asi se shodneme na tom, že v médiích lze vyposlechnout rozličné perly. Ale to, co včera vypustil do éteru prostřednictvím veřejnoprávní televize v pořadu Volby 2016 na programu ČT 24 konkrétně ve 21.08 moderátor Jakub Železný, stálo opravdu za to. Cituji: "KSČM – to je strana, která má stále v programu socialismus, což je něco, co není úplně v souladu s ústavním pořádkem České republiky."

Pane premiére, co říkáte na takováto neinformovaná, snad až společensky nebezpečná tvrzení vzešlá z platformy média veřejné služby? Nemyslíte si, že se potom nelze divit, že nízkou informační kvalitou některých publicistických a zpravodajských pořadů setrvale kritizuje velká část naší veřejnosti, a oprávněně? Aspekt, že je teď předvolebně napadána komunistická strana, bych částečně upozadil. Už jsme si na to trošku zvykli. Jde mi o to, že se začíná televizní antikomunismus, a to i na obrazovkách veřejnoprávního média, nahrazovat dokonce již odporem proti všemu levicovému, konkrétně nyní panem redaktorem Železným explicitně vyjeveným odporem vůči socialismu. Každému průměrně vzdělanému člověku musí být přece jasné, že socialismus je plně v souladu s ústavním pořádkem České

republiky a jakékoli zpochybňování tohoto faktu je bohapustou a mnohdy záměrně vypouštěnou lží.

Co na tyto prozatím nesmělé pokusy dehonestace samotného socialismu, celoevropsky akceptovatelného myšlenkového rámce, médií naší služby jako představitel strany, která socialismus trvale frekventuje i ve své politické činnosti a je také členkou Socialistické internacionály, říkáte? Nevadí vám to? Týká se to přece nyní již i vás.

Děkuji za odpověď a váš osobní názor.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chci především říci, že veřejnoprávní televize není státní televize, což znamená, že veřejnoprávní média u nás mají speciální statut, jsou na vládě nezávislá a vlastně veřejnost provádí kontrolu prostřednictvím Poslanecké sněmovny, která volí příslušnou radu, v tomto případě České televize. To znamená, vláda nemá vůči České televizi jakékoli kontrolní kompetence. Ty má Poslanecká sněmovna. Myslím si, že Česká televize, Český rozhlas by přirozeně měly respektovat demokratické principy právního státu a samozřejmě principy svobodné soutěže politických stran v naší zemi a neměly by do té soutěže jakýmkoli manipulativním způsobem zasahovat. Musím říct, že musíme vycházet i z ústavnosti, kde je zřejmé, jaké politické strany a hnutí zde mohou působit, a zákon, který definuje sdružování v politických stranách a v politických hnutích, jasně říká, jaká hnutí u nás legálně působit mohou a jaká zde legálně působit nemohou.

V těchto interpelacích se nechci pouštět do debaty o interpretaci slova socialismus, protože to je pojem, který se hodně vyvíjel během 19. a 20. století. Socialistickými se nazývaly různé režimy, různé politické strany. S některými z nich by nikdo z nás určitě nechtěl mít nic společného. Zažili jsme tady i režim, který se nazýval socialistický, který ale nebyl demokratický. Myslím si, že tohle není téma, které bychom měli řešit tady teď v Poslanecké sněmovně. Je to spíše na odborný seminář. Ale jsem přesvědčen o tom, že veřejnoprávní média jako nezávislé instituce by měly respektovat soutěž politických stran, měly by poskytovat objektivní informace a měly by se vyhnout jakékoli snaze zasahovat do politické soutěže.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji vám, pane premiére, za vaši odpověď. Já jsem nikterak od vás nepožadoval, abyste do této soutěže nebo do struktury a programové skladby České televize nějakým způsobem zasahoval. To vůbec ne. Jen jsem vás chtěl upozornit na nebezpečný trend, který prostřednictvím podsouvání nepravd a polopravd české veřejnosti může znamenat i pro soutěž politických stran fatální následky, a pro demokracii taktéž. Podívejte se například na Zprávu o činnosti České

televize za rok 2015, která byla v dnešní den ve Sněmovně schvalována. Pro se vyslovilo pouhých 67 poslanců. Takže i trend v Poslanecké sněmovně hovoří jasně o tom, že nespokojenost s veřejnoprávními médii tady skutečně je a je třeba s ní něco dělat.

Já jsem se neptal, znovu opakuji, nechtěl jsem od vás, abyste do toho nějak zasahoval. Mě pouze zajímal váš osobní názor. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pane premiére, budete reagovat? Ne. Není tomu tak.

Prosím tedy k mikrofonu paní poslankyni Lorencovou. Připraví se pan poslanec Karamazov. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Lorencová: Vážený pane premiére, obracím se na vás s interpelací ve věci privatizace OKD. Víím, je to stará záležitost, 25 let od té chvíle uplynulo. Po 25 letech zjišťujeme, že se celou dobu vlastně jenom nabalují další a další věci, další a další kroky, se kterými nikdo nic nedělá, jako kdybychom byli povinni brát jako bernou minci, že tak to mělo být, jak to bylo?

Jsem omezena časem a velmi se omlouvám, ale zkusím ve stručnosti připomenout, že OKD bylo privatizováno – jedna šachta se zastavila v bance a za cenu té šachty bylo privatizováno celé OKD. A nejenom to! Do privatizovaného majetku se vložily byty. Do privatizovaného majetku zcela zadarmo a bez evidence se vložily tisíce hektarů pozemků a jsou zde i tisíce nebytových prostor. Říkám znovu zcela si vědoma toho, co říkám: bez evidence, bez ocenění!

Pane premiére, co jste udělal pro to v průběhu těch 25 let, anebo v průběhu těch posledních osmi, kdy jste pro to měl podle mého názoru zcela jistě něco udělat, co jste udělal pro to, aby v lidech nevznikl pocit frustrace, neprosté bezmoci a naprosté beznaděje? Jakýsi hmatatelný výsledek činnosti vaší strany a vás je to, že se smí o Bakalovi říkat, že je gauner. A to je všechno! Zatím. (Upozornění na čas.)

Ještě bych chtěla dodat, že v Evropské komisi se projednává nedovolená podpora –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Paní poslankyně, já se moc omlouvám, ale vaše dvě minuty uplynuly. Poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, shodou okolností na minulých interpelacích, které jsem tady měl v Poslanecké sněmovně minulý týden, tady byla interpelována otázka jiných bytů v jiné společnosti, která je v zásadě dneska aktuální, protože je to otázka prodeje bytů v Praze, které realizuje společnost ČEZ, kterou stát vlastní ze 70 %, a po pravdě řečeno i toto je věc, která je velmi složitá zejména v situaci, kdy společnost a její management, orgány společnosti, byť je ze 70 % vlastněna státem, tak přirozeně musí postupovat s péčí řádného hospodáře. Ale ukazuje se, že ty byty nebyly vloženy jenom do OKD v době, kdy se dělala privatizace OKD, ale ty byty byly bohužel

vloženy i do jiných společností předtím, než tyto společnosti byly privatizovány, a pak samozřejmě je velmi složité, jakým způsobem s těmi byty následně bylo naloženo.

Já pokládám za největší problém fakt, že v době, kdy se zřizovala akciová společnost OKD, což bylo skutečně před 25 lety, jak říkala paní poslankyně, tak do OKD byly vloženy nejenom výrobní části podniku, ale byly tam vloženy také nevýrobní části podniku. Včetně velké části bytového fondu. Když jsem zjišťoval, a samozřejmě jsem procházel i ty věci historicky, tak jsem se snažil zjistit, proč vlastně celý bytový fond OKD, který je velký, nebyl třeba převeden na města a obce a zůstal součástí podniku. Tehdy údajně sami zaměstnanci OKD, zástupci odborů, vnímali jako větší jistotu, že byty budou součástí OKD. Měli pocit, že budou mít větší vliv na to, jak bude třeba v bytech stanovováno nájemné nebo jakým způsobem s těmi byty bude nakládáno. Čili tehdy vlastně v roce 1990 tehdejší vláda vložila byty do OKD, a tím se podle mého názoru vytvořil velký problém.

Druhá část problému se vytvořila v okamžiku, kdy OKD bylo divoce privatizováno a stát přišel o majoritu. Já už jsem tady o tom mluvil, když se projednával bod, který se týkal té privatizace. Koneckonců je rozprojednán na Poslanecké sněmovně. To byla léta 1996, 1997, 1998, kdy vlastně stát přišel o majoritu v OKD i zvláštními rozhodnutími Fondu národního majetku. Ale taky tím, že obce a města, které měly akcie OKD, tak je prostě prodaly. To znamená, stát přišel o majoritu v OKD. A pak už stát prodával minoritu na základě posudku, který měl k dispozici, a za cenu, která byla vyšší než posudek, který měl k dispozici. Ale stát už neprodával byty, stát prodával akcie, minoritní podíl v akciové společnosti. Ty byty bohužel byly vloženy v roce 1990 a to si myslím, že byla ta největší chyba, která se stala. Měly být v té době převedeny na obce a města nebo měly být vloženy do nějakého zbytkového státního podniku, mohlo být s nimi naloženo.

Co se stalo, nebo co se udělalo? Samozřejmě že v průběhu minulých let Ministerstvo financí, a byť jsme byli v opozici, tak jsme na to vyvíjeli tlak, Ministerstvo financí opakovaně zkoumalo tu privatizační smlouvu. Snažilo se uplatnit sankce vůči nabyvatelům z hlediska nakládání s bytovým fondem a z hlediska plnění této smlouvy. V některých sporech MF uspělo, v jiných sporech MF neuspělo, pokud jde o nakládání s tímto. A po pravdě řečeno, naše vláda je v tuto chvíli zejména konfrontována s tím, že se OKD dostalo do těžké ekonomické situace v důsledku toho, jak v minulých letech hospodařilo, v důsledku poklesu cen uhlí. A my se v tuto chvíli snažíme udržet v OKD zaměstnanost a rozložit útlum těžby v OKD do několika let, aby nedošlo k vážným problémům sociálního charakteru v Moravskoslezském kraji. Čili tímto se vláda velmi intenzivně zabývá.

Já jsem viděl návrh usnesení, jeden z možných návrhů usnesení pro Poslaneckou sněmovnu. Myslím si, že určitě jsme připraveni jako vláda zmapovat všechno to, co se odehrávalo kolem privatizace OKD, nicméně problém je, že řada těch procesů se odehrávala před poměrně velkým množstvím let. Nicméně už dnes je zřejmé, že vložení bytů do OKD a divoká privatizace OKD na konci 90. let vlastně znemožnily státu, aby s těmi byty následně dále nakládal. Stát pouze dal do privatizační smlouvy v roce 2004 podmínky pro omezení nakládání s těmi byty a nyní se vede spor, jestli

noví majitelé ty podmínky dodrželi, či nikoliv. Já se domnívám, že je nedodrželi, ale z hlediska rozhodnutí soudu v té věci to úplně takto posouzeno nebylo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Paní poslankyně, máte minutu na položení doplňující otázky.

Poslankyně Jana Lorencová: Moje doplňující otázka zní takto: Pane premiére, já jsem se domnívala, že víte o tom, že od začátku šlo vlastně o podvod. Ty byty nebyly jen tak vloženy v souladu s platnými zákony a předpisy. Já jsem přesvědčena o tom, že to tedy snad víte. Ony byly nazvány byty služebními. A proto byly vloženy do toho privatizovaného majetku, byť to bylo zcela v rozporu s platnými předpisy, s platnými zákony! Tak proč něco další vlády, i ta vaše, proč jste něco neudělali pro to, aby se toto napravilo? Protože my tu zátěž těch tunelů, toho darebáctví, ke kterým tady docházelo zcela evidentně, vlečeme za sebou! A jestli se s tím něco opravdu neudělá, tak ji povlečeme dál.

Ale já si ještě dovolím jednu poznámku. (Upozornění na čas.) Evropská komise se zabývá tím, k čemu došlo –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Paní poslankyně, já se moc omlouvám, ale minuta je pryč.

Poslankyně Jana Lorencová: Omlouvám se i já, já se tedy budu vracet s touto interpelací neustále znovu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Už jen dvě poznámky. Pokud tedy je podezření, že to rozhodnutí, které tehdy učinilo Ministerstvo hospodářství v roce 1990, na konci roku 1990, kdy byl zrušen státní podnik, byla zřízena akciová společnost a bylo rozhodnuto o tom, jaký majetek se tam vloží, bylo učiněno na základě nějakých nepravdivých skutečností, tak samozřejmě tato věc může být prozkoumána. Nicméně už je to 25 let. Je to 25 let zpátky, kdy se tato věc odehrála.

Nicméně já bych požádal paní poslankyni, pokud k tomu má nějaké konkrétní podněty, tak samozřejmě můžeme tuto věc nechat prověřit a předpokládám, že příslušné úřady, které disponují archiváliemi, tak by tu věc prověřit mohly. To je první poznámka.

Druhá poznámka, pokud jde o otázku veřejné podpory. Veřejná podpora bohužel v době, kdy proběhla ta divoká privatizace, kdy se k OKD dostali majitelé, aniž by zaplatili jedinou korunu, tak jsme nebyli členy Evropské unie a nemohla Evropská komise zkoumat, jestli byla poskytnuta veřejná podpora, prostě proto, že byla zvolena nevhodná forma privatizace – kupony. Privatizovat kupony doly podle mě nebyl dobrý nápad. Evropská komise posuzovala pouze to, jestli ten prodej minoritního

podílu akciového byl v souladu s evropským právem, nebo ne. A Evropská komise řekla, že ano, že to bylo v souladu s evropským právem. Ale nemohla zkoumat to, co se odehrálo před vstupem do Evropské unie, i v souvislosti s tím, že tam byly vloženy byty, a v souvislosti s tím, že tam byla divoká privatizace.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Karamazova. Připraví se paní poslankyně Kovářová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážený pane premiére, občané Velké Británie se, byť relativně těsnou většinou, vyjádřili pro odchod z Evropské unie. V tento moment vypluly na povrch názory mnohých eurohujerů požadujících, aby při vyjednávání podmínek odchodu byla Evropská unie vůči Velké Británii nekompromisní. Domnívám se, že k této situaci vzhledem ke vzájemným obchodním vztahům nemůžeme být lhostejní. Vždyť Velká Británie je po Německu a Slovensku naším třetím nejvýznamnějším exportním trhem. A ani v případě dovozu nejsou naše vztahy rozhodně zanedbatelné. Nedávná statistika Ministerstva průmyslu a obchodu řadí Velkou Británii na šesté místo mezi našimi největšími importními trhy. Nutně je proto v zájmu České republiky, aby obchodní vztahy s Velkou Británií byly i nadále na velmi vysoké úrovni.

Ptám se vás proto, pane premiére, zda se Česká republika zařadí mezi země, které se budou snažit Velké Británii její odchod z Evropské unie zkomplikovat, či zda naopak budeme těmi, kteří budou usilovat o co nejtěsnější obchodní spolupráci. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, já patřím mezi ty lidi, kteří vůbec nemají radost z toho, jak hlasování dopadlo. Myslím, že brexit je velká chyba, že to bude do budoucna chyba pro Británii, ale že to je především velké oslabení Evropy nejenom z ekonomického, ale také z bezpečnostního hlediska. Takže já nemám radost z brexitu, ale musíme to zít jako realitu. Musíme se s tím vyrovnat.

Za druhé. Já určitě nebudu patřit a česká vláda nebude patřit mezi ty vlády, které by zaujaly pozici – no tak to těm Britům teď necháme sežrat. Já myslím, že to není přístup, který bychom měli uplatňovat. Musíme k tomu přistupovat s chladnou hlavou, myslet na budoucnost. A můj názor je takový, že bychom měli udržet co nejtěsnější vztahy mezi Evropou a Velkou Británií.

Pan poslanec už to zmínil ve své interpelaci. My tam máme samozřejmě obchodní zájmy. Británie patří mezi exportní trhy České republiky. Ale také Britové investovali tady u nás, ale taky naši lidé pracují ve Velké Británii, tzn. naším zájmem musí být udržet ty vztahy blízké. Já jsem pro to, abychom je udrželi blízké i z bezpečnostního hlediska. Británie je součástí Severoatlantické aliance, my taky. To znamená, měli

bychom i tady uvažovat o nějaké těsné kooperaci. A v konečném důsledku přece může existovat řada věcí, kde i po brexitu se dokážeme s Brity jako Evropská unie dohodnout na nějakém společném postupu vůči třetím partnerům.

My jsme připravili pracovní skupinu, která už se začala zabývat na úrovni vlády otázkami, které budou spojeny s vystoupením Velké Británie. Máme na to docela čas, abychom se dobře na jednání připravili, protože Británie zatím neoznámila, že z Evropské unie vystupuje. Čekáme, že to udělá na přelomu letošního a příštího roku, a pak vlastně poběží ta minimální dvouletá lhůta, pokud nebude prodloužena, na to, abychom dojednali konkrétní podmínky pro vystoupení Velké Británie z Evropské unie.

Co budeme chtít při těch vyjednáváních my jako Češi? Primárně se soustředíme na to, abychom udrželi rovnocenné podmínky na britském pracovním trhu pro české občany, tzn. takové podmínky, které využívají Britové tady v Česku. Teď je důležité, s jakým návrhem přijde Velká Británie, protože jeden z důvodů pro brexit, který byl velmi často uváděn i na britské straně, byla snaha regulovat příliv zahraničních pracovníků, tedy i Čechů, na britský trh z jiných zemí Evropské unie. Čili čekáme, s jakým návrhem v tomto směru přijde Velká Británie. My ale budeme jednat v rámci českého národního zájmu, abychom pro Čechy pracující v Británii zajistili co nejlepší rovnocenné podmínky.

Druhá věc, která je pro nás samozřejmě důležitá, je co největší aplikace čtyř svobod ve vztahu k Velké Británii, pokud jde o Evropskou unii. No a budeme trvat na reciprocitě. Pokud poskytneme Britům nějakou výhodu ve vztazích k Evropské unií, tak budeme chtít, aby opět byla i Evropské unií poskytnuta nějaká výhoda nebo preference. Takže potřebujeme, aby to byl vyvážený vztah.

Jednání určitě nebude jednoduché, zejména protože ti, kteří slibovali brexit ve Velké Británii, líčili tu budoucnost mimo Evropskou unii velmi idylicky v růžových barvách, a myslím si, že realita bude složitější, zejména pokud půjde o debatu o britském pracovním trhu. Stejně tak si myslím, že by bylo dobře, abychom udrželi v rámci Evropy i některé programy, které budou financovány ze strany Velké Británie, ale to bude samozřejmě souviset s tím, jaké podmínky vztahů mezi Británií a Evropskou unií se nastává.

Já jsem hledal i možnost, jak řekneme zapojit naši zemi do nějaké koordinace ještě na evropské úrovni. Ale musím říci, že na evropské úrovni se drží striktně stanovisko, že dokud Británie neoznámí formálně ostatním členům Evropské unie, že vystupuje z Evropské unie, tak nevedeme žádná jednání v rámci sedmadvacítky, kde bychom se připravovali na vystoupení Velké Británie. Prostě musíme počkat, až to Británie formálně oznámí. Je to její věc. My to za Brity nemůžeme ani vyřešit, ani je nemůžeme donutit k nějakému urychlení. Oni sami musí tuto věc formálně oznámit. Pak předpokládám, že dojde i k určité koordinaci těch 27 zemí Evropské unie a že budeme samozřejmě postupovat společně. Budeme využívat servisu Evropské komise, ale ty základní mantinely pro vyjednávání s Velkou Británií nemůže dávat Evropská komise, ale trváme na tom, aby to byla Evropská rada, která schválí zadání pro vyjednávání s Velkou Británií a bude celý ten proces kontrolovat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Pane premiére, děkuji za jasnou odpověď i za následné vysvětlení. Jsem rád, že se shodujeme v tom, že s Velkou Británií bychom měli udržovat co nejlepší vztahy. O tom, kdo dělá chyby, jestli brexit byla chyba, o tom bychom asi polemizovat mohli. Já si myslím, že chyby, a fatální, dělá Evropská unie, ale to je na jinou diskusi. Takže děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pan premiér chce reagovat. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já souhlasím s tím, že můžeme polemizovat o tom, kdo dělá větší chybu, jestli Británie, nebo Evropa. Můžeme se bavit o tom, jestli je tady nějaká vina, jestli se dá mluvit o tom, na čí straně je vina. Ale pak je důležité se podívat na to, jaký je výsledek. A je jedno, jestli byla větší vina na straně Britů, anebo Evropy. Součet je takový, že Evropa bude slabší a globálně bude slabší i Velká Británie. Prostě ten vliv Británie bude menší, ale současně bude také menší vliv Evropy bez Velké Británie. V Británii ztrácíme partnera, kterému záleželo na transatlantických vazbách, nejenom bezpečnostních, ale taky obchodních, takže to je také určitě problém. Ztrácíme partnera, který nebyl členem eurozóny, tzn. pro země, které zatím neplatí eurem, je to opět určitý problém v rámci Evropské unie jako takové. Takže těch negativ je tam skutečně velké množství. A myslím si, že to strategické oslabení Evropy jako takové je podle mě příliš vysoká cena, která byla zaplacená za to, že se Davidovi Cameronovi podařilo uklidnit poměry v Konzervativní straně před britskými volbami tím, že slíbil referendum. V té době to možná vypadalo jako inteligentní řešení, chytré řešení. V jednom měl David Cameron štěstí – ve Skotsku. Skotové se rozhodli v Británii zůstat. A podruhé si myslím, že opustilo štěstí nejenom Davida Camerona, ale taky celou Evropu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Kovářovou, aby přednesla svoji interpelaci na pana premiéra. Připraví se pan poslanec Rykala. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane předsedo, problém, o kterém se v poslední době hodně mluví, je zvýšení poplatků, které od příštího roku přichystal Ochranný svaz autorský. To vyrazilo dech řadě lidí, včetně představitelů obcí a nejrůznějších spolků, které se proti nárůstu, který je prostě skokový – co jiného je zvýšení v některých případech až o 50 %? –, ohrazují. A já bych chtěla jejich protest podpořit. Současně jsem přesvědčena, že protest několika stovek obcí, které se v této věci vyjádřily, si už určitě zaslouží pozornost vlády, a proto dnes svoji interpelaci směřuji nejen na pana ministra kultury, ale i na vás.

Chci zdůraznit, že rozumím navýšení, které by reflektovalo např. vývoj cenové hladiny, což ale navýšení 50procentní zjevně není. V tom se asi shodneme, že ano? Otázka je, co se s tím dá dělat. Navýšení pravděpodobně má oporu ve stávajícím znění zákona. Je to tedy špatný zákon. A i špatný zákon sice musíme dodržovat, ale měli bychom se ho snažit změnit. Lépe řečeno musíme. A k tomu směřuje moje otázka. Jak by se měl autorský zákon změnit, aby nedocházelo k takovým excesům, jakého jsme svědky? Jaká je představa této vlády? Co a kdy bude předloženo Poslanecké sněmovně, aby se zamezilo dramatickému a těžko ospravedlnitelnému navýšení autorských poplatků, které pořadatelům nejružnějších společenských a kulturních akcí v obcích a městech hází klacky pod nohy? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, především chci říci, že rozumím tomu, že se objevilo skutečně nepochopení, protesty, nesouhlas s tím, co udělala OSA, protože tady došlo k tomu, že sazby poplatků za užití reprodukované hudby by se měly zvýšit o 50 % na rok 2017, což je skutečně obrovský nárůst. Takže já musím říci, že mám pochopení pro odpor, který k tomuto vyjádřili např. zástupci měst a obcí.

Požádal jsem o stanovisko Ministerstvo kultury tady v této záležitosti. Ministerstvo kultury prošetřilo ten podnět, který byl podán jak u Ministerstva kultury, tak taky u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, podnět podalo Sdružení místních samospráv. Pokud jde o posouzení toho podnětu na úrovni Ministerstva kultury, Ministerstvo kultury bohužel muselo konstatovat, že to sdružení, které si stěžovalo, Sdružení místních samospráv, plně nevyužilo všech možností, které mělo z hlediska stávajícího autorského zákona. Sdružení se mohlo přihlásit u kolektivního správce. Ten kolektivní správce by pak byl povinen vyžádat si jeho stanovisko k navrhovaným sazebníkům a mohlo by se tedy vyjádřit. Ministerstvo kultury nemůže vstupovat do těchto soukromoprávních vztahů regulací sjednávaných sazeb, tzn. Ministerstvo kultury nemá oprávnění a ani vláda nemá oprávnění tyto sazby regulovat. V tuto chvíli ÚOHS nyní analyzuje tento problém. Podle mých informací, které jsem obdržel od ÚOHS, přišlo celkem přes 150 podnětů, tzn. ÚOHS teprve tuto věc bude rozhodovat a chce souvislost v situaci v této souvislosti v zahraničí.

Takže tato věc je posuzována Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. Ministerstvo kultury upozorňuje na to, že je potřeba se přihlásit u toho kolektivního správce, aby bylo možné následně se vyjadřovat k sazebníkům.

Současně chci poukázat na další důležitou věc. V Poslanecké sněmovně je projednávána novela autorského zákona. Novela by podle toho návrhu, který zatím předložila vláda, měla zajistit transparentnost tvorby sazebníků, nezbytnost náležitého odůvodnění jakékoli její změny a širší možnost uživatelů se k těmto sazebníkům vyjádřit a měla by také obsahovat efektivní vymahatelnost plnění všech s tím souvisejících povinností kolektivních správců. Čili tady chci odkázat na to, že je v tuto chvíli možnost zabývat se aktuální legislativou na základě novely autorského

zákona, který předložila vláda. Myslím, že Ministerstvo kultury, tak jak mě o tom informovalo, je připraveno spolupracovat s poslanci tak, abychom schválili úpravu, která bude lepší, než je ta dnešní, tzn. bude skutečně umožňovat větší transparentnost celého tohoto procesu, který souvisí s povinnostmi a právy kolektivních správců v této věci.

Jinak bohužel ta situace není jednoduchá a příliš lepší ani v dalších zemích Evropské unie a jsou země Evropské unie, kde ty sazby jsou i výrazně vyšší, než se dnes vybírají v České republice, a bohužel i na to je často v té argumentaci poukazováno.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Paní poslankyně, chcete položit doplňující otázku? Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, těší mě, že máte pochopení pro odpor obcí a měst v otázce skokového zvýšení autorských poplatků. Proto bych vás ráda pozvala na seminář, který se uskuteční ve čtvrtek 22. září, kde budou zástupci oněch organizací, o kterých jste hovořil, a byla bych ráda, kdybyste tam své pochopení mohl vyjádřit. Takže bych si vám dovolila předat pozvánku. (Poslankyně předává premiérovi pozvánku.)

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pan premiér už nebude reagovat, takže prosím k mikrofonu pana poslance Rykalu, připraví se pan poslanec Petr Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsdkyně. Vážený pane premiére, dovolu mi, abych se zmínil nejprve, že v této věci budu interpelovat i ministra životního prostředí dnes, pokud na to vyjde čas, a vás bych chtěl požádat, abyste tomuto problému věnoval svou pozornost.

Chtěl bych vás upozornit, že na našem českém trhu v tuto chvíli jsou nabízeny nekvalitní zahraniční kotle, které bohužel mohou způsobovat zhoršení kvality ovzduší. Tyto kotle, které jsou velmi nabízené v Moravskoslezském kraji, tedy v mém kraji, ze kterého pocházím, jsou zapsány v seznamu kotlů, které jsou doporučené pro kotlíkové dotace. Chtěl bych na to upozornit z toho důvodu, že se jedná o mnoho kotlů, které jsou v tomto seznamu. Jedná se o to, že lidé si tyto kotle běžně pořizují, aniž by vůbec věděli, že tam může být nějaký problém, a ještě k tomu na ně dostávají dotace z Evropské unie a příspěvky z měst a obcí. Pochybné kotle jsou totiž zapsány v seznamu výrobků a technologií, které doporučuje Státní fond životního prostředí. Stát je tedy lidem doporučuje a poskytuje na ně také dotace v rámci programu tzv. kotlíkových dotací. Opakované pokusy upozornit příslušné orgány na problém těchto výrobků, u kterých sice doložili formální potřebné dokumenty, ale jsou nevhodné, byly doloženy příslušným orgánům. Dokonce Státní fond životního prostředí si u Strojírenského zkušebního ústavu v Brně nechal prověřit tyto kotle. Přesto jsou stále nabízeny. A já bych vás chtěl požádat, abyste to prověřil,

případně abyste nám řekl, pane premiére, jakým způsobem vláda ochrání životní prostředí a ochrání spotřebitele.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Ano, děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem si na základě té interpelace pana poslance Rykaly vyžádal podklady od Ministerstva životního prostředí k této věci a mohu vám říci, že to je skutečně zajímavá záležitost, protože je tady reálný problém.

Jenom velmi stručně. Kotlíkové dotace jsou poskytovány na základě příslušných dokumentů. Myslím, že to je program, který je velmi dobrý, je velmi úspěšný, a myslím si, že v České republice má i mezi občany velmi dobrou pověst. A já bych byl strašně rád, kdybychom v něm mohli v příštích letech pokračovat, protože si myslím, že z hlediska zlepšení kvality ovzduší a z hlediska domácích topení je to možná to nejlepší, co se v těch posledních letech udělalo.

Dotace jsou poskytovány na zařízení, která jsou uvedena v seznamu způsobilých výrobků a technologií. Ten seznam vede Státní fond životního prostředí a jeho účelem je pomoci žadatelům o kotlíkové dotace, aby se mohli orientovat na trhu s dotovanými kotly. Výrobci pro to, aby do toho seznamu byli zapsáni, dokládají certifikáty o plnění požadovaných hodnot z akreditovaných nezávislých zkušeben po celé Evropě. Na základě těchto certifikátů mohou být zapsáni na seznam doporučených výrobků podpořených z kotlíkových dotací. Všechny výrobky, které jsou zapsané na tom seznamu, musí splnit stejné podmínky a jejich uvedení na seznamu znamená, že výrobci deklarují splnění podmínek spalování v ekodesignu, což je doloženo právě díky certifikátům z nezávislých akreditovaných zkušeben, které jsou si na trhu Evropské unie rovny.

Skutečně došlo k tomu, že na základě podnětu Asociace podniku topenářské techniky byl prověřován jeden konkrétní výrobek na seznamu způsobilých výrobků a technologií. Výrobce kotle dodal potřebné certifikáty. Ten kotel byl přezkoušen tady v České republice v také nezávisle certifikované zkušebně a výsledkem přezkoušení bylo naměření odlišných výsledků, které se neshodovaly s těmi výsledky, které byly dodány nebo potvrzeny příslušnými certifikáty. Byl tedy pořízen arbitrážní posudek. Ten arbitrážní posudek z nezávisle akreditované zkušebny v Polsku, který byl předložený výrobcem kotle, naplňuje v případě spalování hnědého uhlí a dřevinných pelet požadované hodnoty. To znamená, že výsledky arbitrážního posouzení korelují s tím původním posudkem, který byl dodán dodavatelem příslušného kotle. Výrobce prozatím nedodal v rámci certifikátu z Polska přeměření spalování třetího paliva, tzn. černého uhlí, ale dopisem určeným Státnímu fondu životního prostředí přislíbil, že další certifikaci dodá ve lhůtě přiměřené, nejpozději do konce roku 2016.

Čili nastala situace, kdy vzhledem k rozdílným měřením v několika různých nezávislých zkušebnách, které jsou akreditovány národními orgány, došlo k naměření rozdílných hodnot. To je samozřejmě věc, která je velmi složitá pro Ministerstvo životního prostředí, aby ji nějakým způsobem zhodnotilo, ani mu to navíc nepřísluší.

Takže Ministerstvo životního prostředí se obrátilo na Ministerstvo průmyslu, které má tuto problematiku v kompetenci, aby MPO zahájilo kroky k zefektivnění nástrojů pro regulaci trhu s kotly v České republice, potažmo i v celé Evropské unii.

Já se tedy budu zajímat a obrátím se na pana ministra průmyslu a obchodu Mládku a požádám ho, aby se této problematice věnoval, aby mi poskytl informaci, jaké kroky učiní Ministerstvo průmyslu a obchodu v souvislosti s tím podnětem, který dostalo od Ministerstva životního prostředí. Ale domnívám se, že ten postup Ministerstva životního prostředí odpovídá vzniklé situaci, a je zřejmé, že Ministerstvo životního prostředí této věci věnovalo dostatečnou pozornost a skutečně se snažilo zareagovat na to, co se odehrálo. To znamená, že to zkoumání nebo přezkoumání certifikátu tady v České republice dopadlo jinak, než byly ty původní dodané certifikáty, a byl pořízen arbitrážní posudek.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Pane poslanče, chcete položit doplňující otázku? Není tomu tak.

Prosím tedy dalšího v pořadí, a tím je pan poslanec Petr Fiala, aby přednesl svou interpelaci na pana premiéra. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, vláda, nebo spíš Ministerstvo financí se v poslední době, v posledních měsících, chlubí různými rekordy. Naposledy se pochlubilo, že jsme v srpnu měli rekordní přebytek rozpočtu. To by samozřejmě byla výborná zpráva nebýt dvou věcí. Tou první je informace, že ten rekordní přebytek chcete opět utratit, a navíc v příštím roce plánujete 60miliardový schodek rozpočtu, tedy jenom o 10 miliard nižší, než je ten letošní plán.

Ale tou druhou věcí, a na to se chci zeptat, jsou vládní investice, které oproti schválenému rozpočtu i oproti skutečnosti loňského roku klesají. Oproti roku 2015 dokonce o 30 miliard korun za prvních osm měsíců.

Já tady jenom připomínám vaše slova z prosince 2015, kdy se schvaloval rozpočet, kdy jste řekl – cituji: "Cílem vlády je, abychom na přípravu dopravních staveb vyčlenili dostatečné množství finančních prostředků, abychom mohli projektovat, abychom mohli vykupovat pozemky, a jakmile budou stavby připraveny, aby bylo možné reálně zahajovat stavbu. Čili v oblasti investic klíčová priorita je investice do dopravní infrastruktury."

A teď cituji z aktuální – z aktuální zprávy Ministerstva financí, která říká: "Mimořádně nízké je především čerpání investičních prostředků ve státních фондах, především ve Státním fondu dopravní infrastruktury."

Můj dotaz, pane premiére, tedy zní, jestli jste spokojen s tím, jak vaše vláda investuje. Protože když to porovnám třeba s růstem sociálních dávek o 10,5 miliardy, tak je to jakýsi nepoměr a ukazuje to priority. Jak jste spokojen s prací Ministerstva financí – po třech letech u moci se lze těžko vymlouvat na minulost, jak jste to dosud dělal. A především, co uděláte s investicemi a co uděláte pro to, aby jejich čerpání bylo lepší. A určitě se shodneme na tom, že investice jsou důležité.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já si myslím, že tohle je skutečně vážný problém. Souhlasím s panem poslancem Fialou, že ten vývoj státního rozpočtu v letoším roce není z tohoto hlediska uspokojivý. Skutečně dochází k tomu... Když jsme připravovali rozpočet na letošní rok, tak se počítalo s kapitálovými výdaji zhruba 78 miliard korun. Čili počítalo se s tím, že ty kapitálové výdaje budou zhruba o 3 miliardy vyšší, než byly v loňském roce. Nicméně v srpnu dosáhly ty kapitálové výdaje zatím jenom 46 miliard korun, a byly tak o 30 miliard nižší než v tomtéž období loňského roku.

To, co je samozřejmě objektivní fakt, který při tom srovnání je potřeba zmínit, je, že loni velkou část těch kapitálových výdajů tvořily finanční prostředky, které jsme proinvestovali z fondů Evropské unie, protože loňský rok byl vlastně rokem nejvyššího čerpání evropských fondů, a to také přispělo k tomu, že se tedy výrazně posílily kapitálové výdaje právě na vrub evropských finančních prostředků. Čili skutečné čerpání prostředků na investice v letošním roce může být nižší, než bylo v uplynulém roce.

To, co vláda může udělat a co se vláda snaží udělat. Za prvé tlačíme na urychlené zahájení čerpání prostředků z fondů Evropské unie, tak abychom letos, protože máme připravenou určitou zálohu na financování, tak abychom co nejvyšší část této zálohy v letošním roce vyčerpali. Já jsem rád, že jak operační program v působnosti Ministerstva zemědělství, tak také v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí již zahájil čerpání. Další operační programy už vyhlásily výzvy. Myslím, že jsme splnili všechny formální podmínky pro to, aby mohly být i propláceny finanční prostředky z rozpočtu Evropské unie. To znamená, že první věc, na které intenzivně pracujeme, je zrychlit čerpání prostředků z Evropské unie.

Druhá věc. Bude mě zajímat, jak vypadá aktuální situace z hlediska financování dopravní infrastruktury, protože se domnívám, že pokud by stát neměl dostatek připravených projektů na dálnice nebo železnice v rámci rozpočtu fondu dopravní infrastruktury, měli bychom využít toho, že na úrovni krajů jsou připraveny projekty na rekonstrukce silnic druhé a třetí třídy a stát by tam mohl část finančních prostředků převést, tak aby se ty peníze v investicích projevíly. Současně urychleně připravujeme spuštění dalších velkých dálničních staveb. Já chci informovat Poslaneckou sněmovnu o tom, že vláda schválila na posledních zasedáních několik zadávacích řízení, nových výběrových řízení, která se týkají dálničních staveb, ať již jde o dálnici D11, D35 nebo D6, to znamená, připravujeme investiční projekty a příležitosti k tomu, aby se v příštím roce zrychlila výstavba dopravní infrastruktury.

Současně se snažíme z hlediska jednotlivých rezortů, aby se dobře připravily na to, že bude účinný nový zákon o zadávání veřejných zakázek. To znamená, snažíme se, aby to, že bude platit nový zákon o zadávání veřejných zakázek, nezpomalilo naši schopnost investiční prostředky čerpat.

Poslední věc, kterou chci připomenout, která je myslím velmi důležitá. Průběžně sledujeme situaci z hlediska čerpání jednotlivých operačních programů a vláda už

přijala první rozhodnutí o přerozdělení finančních prostředků, to znamená realokaci finančních prostředků z operačního programu Doprava do operačního programu Životní prostředí, a snažili jsme se, aby ty peníze, ty zhruba 2 miliardy, které jsme přesunuli z operačního programu Doprava, protože jsme si nebyli jisti, jestli OPD skutečně všechny tyto prostředky vyčerpá, tak jsme přesunuli do operačního programu Životní prostředí, tak aby ale rovněž byly použity na investice. To znamená, snažíme se garantovat, že peníze, které byly vyčleněny na investice, budou použity na investice, a průběžně budeme sledovat situaci v operačních programech, a pokud ty finanční prostředky bude zřejmé nebo bude velmi pravděpodobné, že nebudou v některém z operačních programů vyčerpány, tak chceme využívat všech možností k tomu, abychom realokacemi zajistili, že žádné finanční prostředky z evropských fondů nepropadnou.

A úplně poslední věc, kterou chci k tomu říci. Já pokládám za užitečné, a my to poprvé uplatníme asi příští rok, že by bylo dobře, abychom kromě schvalování rozpočtu a schvalování státního závěrečného účtu si vždycky v polovině roku udělali revizi toho, jak jsou rezorty schopny čerpat alokované finanční prostředky. Protože tady probíhá každý rok opakovaně rozpočtová bitva o to, kolik který rezort bude mít finančních prostředků, ale pak se ukazuje, že řada těch rezortů není schopna efektivně tyto finanční prostředky vyčerpat. Čili v polovině roku bych chtěl, abychom udělali jasnou revizi a eventuálně přesunuli finanční prostředky (upozornění na čas) mezi kapitoly.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. A pan poslanec chce položit doplňující otázku? Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Já děkuji, pane premiére, že jste se k tomu problému otevřeně postavil, včetně toho, že jste uznal, že to problém je. Musím samozřejmě poznamenat, že to, že loni ty kapitálové prostředky z EU byly významné a že to letos bude jinak, tak to jste samozřejmě věděli už plánování toho rozpočtu. Ta čísla za těch prvních osm měsíců jsou opravdu varovná, protože zatímco loni to čerpání bylo zhruba na 70 procentech, tak letos je na 55 procentech a to je samozřejmě něco, s čím je potřeba něco udělat, protože investice jsou mimořádně důležité.

Mě samozřejmě zneklidňuje i celková výše investic, kterou vaše vláda plánuje. Když si vezmu rok 2015, tak to bylo 78 miliard, když si vezmu letošní rok, tak je to 83 miliard, a když to srovnám s rokem 2013, kde to bylo 105,2 miliardy korun, tak už tam je významný pokles. A pokud ještě dochází k tomu, že ty peníze nejsou čerpány, tak to samozřejmě z hlediska budoucnosti a budoucí prosperity ČR může mít závažný dopad.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. My si uděláme jasný přehled o tom, jak letos proběhlo čerpání investičních finančních prostředků v jednotlivých

rezortech. Já si myslím, že by to měla být veřejná a docela transparentní debata, která by měla být absolvována, a myslím si, že jak ve vládě, tak i možná na půdě Poslanecké sněmovny, aby bylo zřejmé, kde stát nemá schopnost vyčerpat příslušné investiční programy. A myslím si, že bychom měli mít odvahu ty peníze přesouvat mezi kapitolami i v průběhu rozpočtového roku.

Dám dva naprosto konkrétní příklady. Máme tady investiční programy, kde je poměrně velký převis poptávky. Jsou to programy, které se týkají třeba posílení kapacit mateřských nebo základních škol v kompetenci obcí, kam jsou poskytovány dotace ze strany třeba Ministerstva školství nebo Ministerstva financí. Máme tady převis poptávky u investičního programu, který realizuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, který se týká třeba domů pro seniory. Tam víme, že jsou připravené projekty a je tam převis poptávky nad prostředky, které příslušné rezorty měly rozpočtovány. To znamená, pokud se ukáže, že v těchto programech je rychlejší čerpání, pak si myslím, že bychom v jejich prospěch měli přesunout finanční zdroje i v průběhu rozpočtového roku tak, aby se zajistilo plynulejší čerpání investic ze státního rozpočtu.

A druhá věc. Očekávám, že vzhledem k tomu, že letos už skutečně byly vyhlášeny výzvy, které se blíží zhruba 50 % celkové alokace, to znamená, je naší ambicí, aby to pokrylo zhruba 50 % alokace minimálně v letošním roce, tak v okamžiku, kdy ty výzvy budou vyhodnoceny, tak to znamená výrazný rozjezd čerpání prostředků z EU na přelomu letošního a příštího roku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane premiére. Vzhledem k tomu, že je 16.01, budeme pokračovat v tuto chvíli v interpelacích na ostatní členy vlády.

Poprosím prvního vylosovaného v pořadí a tím je pan poslanec Petr Bendl, aby přednesl svoji interpelaci na omlouvenou ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Ono je to takové mluvení do zdi. To je prostě o ničem, protože tady dneska zase skoro žádný z ministrů není. Já jsem chtěl interpelovat paní ministryni ve věci povinnosti, nebo zaváděné povinnosti obcí zajistit sociální bydlení, tak jsem chtěl vědět, jak to v praxi bude vypadat. Ale paní ministryně tady není, takže si tu interpelaci nechám na příště. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Prosím tedy dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Zdeněk Soukup, připraví se paní poslankyně Nina Nováková. Pan poslanec Soukup bude interpelovat nepřítomného ministra vnitra Milana Chovance.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, jsem v pokušení udělat něco podobného jako kolega Bendl, nicméně on by proti řekl bych pravidlům hry mohl mně odpovědět na tyto otázky ministr Pelikán, jestli bude ochoten.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Což nelze, protože interpelujete pana ministra vnitra.

Poslanec Zdeněk Soukup: Tudíž ani já nechci mluvit k prázdným židlím a prázdným zdem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, děkuji. Poprosím k mikrofonu paní poslankyni Ninu Novákovou, aby přednesla svoji interpelaci na také omluvenou paní ministryni Marksovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Taktéž se obracím k nepřítomné paní ministryni, ale přece jenom jsem se rozhodla, že to řeknu.

Vážená paní ministryně, v naší zemi neexistuje ministerstvo pro rodinu či jiné ministerstvo, které by rodinu chápalo jako pozitivní a nedotknutelný komponent společnosti. Proto mě znepokojuje, že sílí pohled na rodinu jako na sociální problém, a tomuto pohledu odpovídají také metody, které uplatňuje vaše ministerstvo. Ignoruje se, že každá rodina, tedy otec, matka a děti, je neopakovatelná v jemných odstínech vzájemných vztahů, a přístup, který roztrhává rodinu a izolovaně se zabývá často uplatňovaným slovem zájem dítěte, a přitom nepomáhá rodičům tak, aby co nejlépe zvládli krize nebo rozchod, přístup, který posiluje vzniklé antipatie mezi bývalými milujícími se partnery nebo manželi, nemůže o sobě tvrdit, že pomáhá dětem. Máme v zahraničí dobré příklady, například v Německu nebo v Rakousku. V Německu například Cochemský program.

Člověk se, paní ministryně, nerodí s kompetencí být dobrým manželem nebo partnerem, a dokonce se ani nerodí, kromě biologické možnosti, se schopností být dobrým rodičem. Ptám se vás tedy, paní ministryně, jestli kromě umísťování dětí do ústavu realizujete také programy a podporujete programy, které přinášejí rodinám komplexní psychologickou, mediační, vzdělávací podporu. To by byla opravdu věc, která by nebyla drahá a byla by to investice, která by se vyplatila. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a prosím další v pořadí a tou je paní poslankyně Kovářová, aby přednesla interpelaci na přítomnou paní ministryni Šlechtovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, ve středních Čechách, ale i v Praze se několik posledních dní hovoří o návrhu vyhlášky o stanovení seznamu aglomerací pro účely hodnocení a snižování hluku. Tato vyhláška je vydávána k provedení ustanovení § 81a zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví. Důvod, proč vzbudila tolik pozornosti, spočívá v tom, že se dramatickým způsobem zmenšuje oblast touto vyhláškou vymezená. Pro účely hodnocení a snižování hluku se počítá jen s oblastmi vnitřní Prahy, okrajové části Prahy a přílehlající části Středočeského kraje, se kterými dosavadní vyhláška počítala, mají být z hlukového mapování nově vyškrtuty. Pochopitelně vznikají obavy nejen na straně dotčených městských částí, ale i středočeských obcí a měst, které tento zvrat

nechápu. A přestože jsem si návrh vyhlášky přečetla, ani mně není ta zásadní proměna úpravy, kterou MMR navrhuje, příliš jasná, resp. z pohledu dotčených samospráv a jejich obyvatel bez podrobnějšího zdůvodnění přijatelná.

Vážená paní ministryně, prosím vás proto o vysvětlení této významné koncepční změny právní úpravy, pokud možno vysvětlení polopatické, ideálně spolu s objasněním, proč by se občané Prahy a Středočeského kraje této změny neměli bát. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážená paní místopředsedkyně, vážená paní poslankyně, vážené dámy poslankyně a pánové poslanci, já to zkusím tedy polopaticky vysvětlit.

MMR tedy rozeslalo do mezirezortního připomínkového řízení, a to bylo 30. 8., takže já jsem i ráda, že si kolegové starostové a zastupitelé všimají toho, co rozesíláme, což mě jenom těší, danou vyhlášku, která by měla nahradit stávající vyhlášku č. 561/2006 Sb., o stanovení seznamu aglomerací pro účely hodnocení a snižování hluku. Jak již paní poslankyně správně řekla, tato vyhláška je prováděcím právním předpisem k zákonu č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, v gesci jiného rezortu než Ministerstva pro místní rozvoj. Paragraf 81a zmocňuje Ministerstvo pro místní rozvoj k vydání této vyhlášky, do které byla transponována i směrnice Evropského parlamentu a Rady o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že vyhláška je zpracována čistě jenom na základě toho zmocnění v zákoně o ochraně zdraví.

Důvody a cíle. První. Jednak je to prováděcí vyhláška k danému zákonu. Tento zákon, jeho novelu, schválila tato Poslanecká sněmovna a v každém případě se tato vyhláška zabývá tím, že v roce 2011 probíhalo sčítání lidu a musí být aktualizována. Aglomerace v té minulé byly vymezovány z pohledu regionalistického, tedy zejména z hlediska dojížděky za prací nebo vybaveností, a to se také změnilo. Takže to je jeden z dalších důvodů, které zde zmíním. Tento projednávaný návrh vyhlášky vymezuje aglomerace jako kompaktně zastavěná území, která je nutné chránit před hlukem. To je v souladu se zákonem o ochraně veřejného zdraví, který za aglomeraci považuje urbanizované městské území, ve kterém žije více než 100 tisíc obyvatel. A teď doufám, že jsem částečně – s úsměvem říkám polopaticky – reagovala na dotaz paní poslankyně proč. Zákon o ochraně veřejného zdraví stanoví, že aglomerace je urbanizované městské území, ve kterém žije více než 100 tisíc obyvatel, a tomu se musí přizpůsobit i na naše vyhláška a prováděcí vyhláška k tomuto zákonu.

Vyhláška také reaguje na údaje ze sčítání lidu, domů a bytů z roku 2011 a zohledňuje dané nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie číslo 1315 z roku 2013 z 11. prosince 2013 o hlavních směrech Evropské unie pro rozvoj transevropské dopravní sítě. Cílem je stanovit seznam aglomerací v rozsahu urbanizované městské zástavby, která splňuje kritéria zákona, pro které následně

Ministerstvo zdravotnictví zpracovává takzvané strategické hlukové mapy a příslušné krajské úřady pro ně následně pořizují takzvané akční plány.

Takže ona je to opravdu velká hierarchie od Ministerstva zdravotnictví, naše vyhláška, následně kraje, následně obce. Pojetí, které nezohledňovalo vymezení aglomerace jako území městského charakteru s více než 100 tisíci trvale bydlícími obyvateli, bylo zneužitelné k obstrukcím při přípravě například vedení sítě TEN-T, to znamená ty hlavní proudy, to znamená klíčových záměrů dopravní infrastruktury v České republice.

Nyní mi trochu dovoluť vyjádření prostřednictvím paní místopředsdkyně ohledně kritiky k této vyhlášce, což jsem také upozorovala v médiích, a těší mě to, protože aspoň se o tom píše. Proti tomuto návrhu i v tomto předvolebním krajském období se objevilo mnoho zavádějících, nepravdivých informací. Například nové pojetí aglomerací, tak jak stanoví návrh vyhlášky, v žádném případě nesnižuje podmínky ochrany obyvatelstva proti hluku. Proces povolování dopravních staveb je vždy velice komplexní a ta vyhláška je pouze jedním dílčím předpisem. Také jsme se mohli dočíst, že vyhláška řeší stavebnětechnické provedení. Neřeší. Tato vyhláška neřeší žádným způsobem stavebnětechnické provedení, to znamená, zda povede silnice územím v tunelu, což jsem se také dočetla, že tato vyhláška to řeší – neřeší – u předmětných staveb a zejména pak v žádném případě nevede k redukci protihlukových opatření.

Také pokládám za důležité, aby z tohoto místa z mých úst zaznělo, že stát v žádném případě nerezignuje na ochranu obyvatelstva před negativními účinky hluku. Naopak, je to také naše priorita, zvláště Ministerstva pro místní rozvoj, v oblasti stavebního zákona. Strategické hlukové mapování bude i nadále probíhat ve vymezených aglomeracích a tak jako dosud i v územích, které procházejí hlavní pozemní komunikace, například dálnice nebo silnice první třídy, hlavní železniční trať a v okolí hlavních letišť.

Tak a nyní k otázce nehlukové mapování v Praze a ve středních Čechách. (Předsedající: Váš čas, paní ministryně.) Z vymezených aglomerací jsou nově vypuštěna některá katastrální území Prahy. Bylo to s nimi projednáno a vše to je ve vazbě na ten zákon o ochraně veřejného zdraví. Děkuji.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Paní poslankyně, chcete položit doplňující otázku? Je tomu tak. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Paní ministryně, děkuji za vysvětlení, aspoň pro mě moc polopatické nebylo. Je vidět, že ta problematika je složitá, a myslím, že úplně nesouvisí s předvolebním kláním, které momentálně probíhá. Chápu, že výstavba dálnic a ochrana zdraví prostě jsou obě dvě důležité věci.

Já bych byla moc ráda vzhledem k tomu, jaká je nervozita mezi obcemi, jako je třeba Jesenice, Dolní Břežany, Chýně a Říčany a mnoho dalších, zda by bylo možné, a ráda bych vás touto cestou požádala, zda by ještě před vypořádáním připomínek uplatněných v rámci mezíresortního připomínkového řízení a samotným vydáním vyhlášky byla svolána schůzka za účasti představitelů dotčených samospráv, kde by

se tento závažný problém dotýkající se zdraví a kvality života Středočechů i Pražanů mohl řádně prodiskutovat, a pokud možno i za vaší účasti či někoho z vašeho aparátu. Děkuji. Tady prosím předávám onu prosbu. (Poslankyně Kovářová předává dokument paní ministryni Šlechtové.)

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Paní ministryně, budete reagovat? Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Děkuji prostřednictvím paní místopředsdkyně paní poslankyni i za danou prosbu. Já se pokusím ještě trochu dovysvětlit, více detailně, přesně oblast Prahy a Středočeského kraje. Tady, jak už jsem zmínila, některá katastrální území vypadají z té vyhlášky. Souvisí to s tím zákonem o ochraně veřejného zdraví. Také je nutno poznamenat, že tato území neodpovídají právě danému ustanovení v tomto zákoně o ochraně veřejného zdraví v dané věci, to znamená, že se právě jedná o ta urbanizovaná území městského charakteru, která mají 100 tisíc trvale žijících obyvatel. Proto se mění i ta vyhláška. To znamená, kde to není, tak ta území vypadla z dané vyhlášky, kde všichni byli zvyklí, že byli v té staré, nebo stávající platné.

U obcí, které budou vypuštěny z vymezení aglomerace a neleží na jejich území ani hlavní pozemní komunikace například a dále hlavní železniční trať nebo se nenachází v blízkosti hlavního letiště, již skutečně nebude probíhat strategické hlukové mapování, ale nadále tam bude probíhat standardní posuzování vlivů hluku spojených s jejich provozem, což se dělá všude jinde. Je tedy potřeba také zdůraznit, že ta vyhláška vůbec nic nemění na požadavcích na vyhodnocení záměrů z hlediska vlivu hluku na zdraví obyvatel, na stanovování požadavků ochrany proti hluku a ani na protihlukových opatřeních. Zejména u dopravních staveb návrh vyhlášky neruší či neomezuje speciální posuzování.

V tuto chvíli mohu říci, že my počítáme, že připomínkové řízení bude končit 20. 9., na základě i těch připomínek došlých si vezmeme několik týdnů, abychom je vypořádali, a tady mohu říci, že plus minus v průběhu října bychom svolali dané jednání i se zástupci obcí. Protože já chci mít nejdříve všechny připomínky, abychom to řešili komplexně. Takže ano, jednání svoláme, kolegové, případně i já budeme přítomni. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne. Děkuji paní ministryni i paní poslankyni. Pátou interpelaci přednese pan poslanec Ludvík Hovorka, který bude interpelovat omluveného pana ministra Svatopluka Němečka ve věci neudržitelnosti úhrad podle § 16 a centrových léčiv. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážený pane ministře, jak známo, zdravotní péče je hrazena podle zákona 48/1997, podrobná pravidla jsou stanovena v § 15. Ale existuje také možnost úhrady ve zvláštních případech, to je § 16, kdy příslušná zdravotní pojišťovna hraď ve výjimečných případech zdravotní služby jinak zdravotní pojišťovnou nehrzené, je-li poskytnuti

takových služeb jedinou možností z hlediska zdravotního stavu pojištěnce. S výjimkou případů, kdy hrozí nebezpečí z prodlení, je poskytnutí zdravotních služeb podle předchozího odstavce vázáno na předchozí souhlas revizního lékaře. Podle informací ze zdravotních pojišťoven v poslední době začíná být velký tlak na úhradu právě podle tohoto § 16 a podle mého názoru je toto vymezení v zákoně nepříliš přesné a vyžaduje upřesnění. Stejně tak dochází k raketovému nárůstu takzvaných nákladů v takzvaných centrech se zvláštní smlouvou, nebo chceme-li, ve specializovaných centrech, kdy po uvolnění indikačních kritérií dochází k miliardovým nárůstům nákladů na zdravotní péči.

Chci se proto zeptat, jestli Ministerstvo připravuje a ještě v tomto volebním období do jeho konce předloží nějaký návrh na regulaci centrové péče a na zpřesnění § 16, aby se zabránilo nekontrolovaným růstům nákladů a aby se dosáhlo udržitelnosti nákladů na zdravotní péči. Děkuji za pozornost a těším se na případnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci, kterému bude odpovězeno písemně.

Šestou interpelací přednese pan poslanec Simeon Karamazov, který bude interpelovat přítomného ministra spravedlnosti Roberta Pelikána ve věci statusu veřejné prospěšnosti. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážený pane ministře, v březnu letošního roku jsem se vás na tomto plénu dotazoval, v jaké fázi se nachází příprava zákona o statusu veřejné prospěšnosti. Zdůrazňoval jsem, že ačkoliv občanský zákoník se statutem veřejné prospěšnosti, a tedy potenciálně i s výhodami s ním spojenými počítá, prováděcí předpisy dosud chybí. Jsem potěšen, že jste dodržel slib daný v odpovědi na mou interpelaci a vaše Ministerstvo v květnu návrh zákona do meziresortního připomínkového řízení skutečně předložilo. V něm se v § 4 odst. 1 konstatuje, že veřejně prospěšnou je každá právnická osoba, jejímž cílem je přispívat k dosahování obecného blaha. Odstavec 2 téhož ustanovení pak vyjmenovává jednotlivé veřejně prospěšné účely, mezi něž se řadí například charitativní činnost či ochrana životního prostředí.

V této souvislosti mě však zarazilo, že zákon výslovně nepočítá také s prováděním myslivosti. Tedy s činností, která směřuje k chovu zvěře a k rozvíjení mysliveckých tradic, které podle stávajícího znění zákona o myslivosti tvoří součást národního kulturního dědictví. Chci se vás proto dotázat, zda souhlasíte s názorem, že myslivost je jedinečným souborem činností, jež by neměly zůstat bez povšimnutí, a že by i spolky věnující se myslivosti měly patřit mezi ty, jež mohou status veřejné prospěšnosti získat. V tuzemských podmínkách jde o desítky tisíc osob, které věnují svůj volný čas nejen lovu, nýbrž hlavně péči o zvěř a o její stanoviště. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci. Ten náš výčet je skutečně jenom příkladný, konečnou není úlohou tohoto zákona, aby předefinoval veřejnou prospěšnost. To je věc občanského zákoníku. My to nemůžeme v tomhle zákoně ani udělat. Tak jak mi to tady popisujete, já na to nejsem odborník, ale jeví se mi, že by myslivost mohla být takovým veřejně prospěšným zájmem. Bude to potom na posouzení soudů. My předvídáme mechanismy, aby se ta judikatura sjednocovala. Můj osobní názor je, že ano, že by mohla aspirovat na tento status. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jasnou a vyčerpávající odpověď.

Sedmou interpelací přednese pan poslanec Karel Rais, který bude interpelovat omluvenou paní ministryni Kateřinu Valachovou ve věci nejasnosti ve výuce geopolitiky na Středním východě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Vážená paní nepřítomná paní ministryně. Myslím, že nemá cenu detailně vám opakovat informace, které lidé mají pouze z tisku a z veřejných médií, kdy Ministerstvo školství nejprve na základě dopisu zástupců Palestinců žijících v České republice vyhlásilo, že opraví atlas, kde je uvedeno jako hlavní město Izraele Jeruzalém, a nahradí jej Tel Avivem. Po diplomatické intervenci z velvyslanectví Státu Izrael svoji odpověď změnilo a mimo jiné napsalo – cituji: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy lituje nešťastné zvolené formulace v dopisu, která mohla způsobit nyníjší nesprávné interpretace.

V souvislosti s plánovanou výstavbou takzvaného Domu demokracie mě napadá řada nejasností, na které bych se vás měl zeptat. Ale pokud vidím zpackanou komunikaci Ministerstva školství s velvyslanectvím neexistujícího státu Palestina a následnou omluvu velvyslanectví Státu Izrael ve věci hlavního města Izraele, je otázkou, zda prvním klientem školícího systému zmínovaného Domu demokracie by neměli být právě ministerští vrcholoví manažeři. Může se stát, že se příště ozve například takzvaný zastupitelský úřad Doněcké lidové republiky či jiný obdobný spolek s požadavkem koupit Karlštejn či Štítn a vaši úředníci s ním budou komunikovat.

Rozumím tomu, že ne všichni vaši poradci jsou experti na mezinárodní právo. Vždyť jsou tam i tací, kteří byli právoplatně odsouzeni a jsou specializováni víceméně na to, jak šikovně z instituce vytáhnout peníze. A jednou se jim to holt nepovedlo.

V souvislosti s množstvím poradců, kteří vás obklopují, je namísto moje otázka: Jaké jste vyvodila manažerské, personální, finanční či jiné závěry, aby se podobné mezinárodní trapasy v budoucnu neopakovaly? Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci, bude mu odpovězeno písemně. Pan poslanec Chalupa ruší svoji omluvu, je přítomen.

Osmou interpelaci přednese paní poslankyně Zuzana Šánová, která bude interpelovat omluveného pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci kapitačních plateb. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzana Šánová: Dobrý den, vážení přítomní. Já jsem se k této interpelaci rozhodla proto, že Ministerstvo zdravotnictví si neustále stěžuje na nedostatek finančních prostředků v resortu.

Takže vážený nepřítomný pane ministře, stávka podnikatelů, respektive osob samostatně výdělečně činných, je věc mimořádná a prakticky nevídaná. Pro tento způsob protestu se rozhodují naši soukromí praktičtí lékaři, a to údajně proto, že jim nebyla za osm let zvýšena takzvaná kapitační platba, jejíž proplácení je realizováno na základě úhradové vyhlášky. Kdo na tuto stávku nejvíce doplatí? Samozřejmě pacienti, někým nazývaní klienti, a z poskytovatelů zdravotních služeb především zdravotnická záchranná služba, která bude mít odhadem až o 20 % více výjezdů, a také nemocnice.

Dovoluji si vás tedy zeptat na dvě otázky. Bude těmto stávkujícím lékařům snížena kapitační platba za pojištění za dobu, kdy lékař nebude léčit? Nebo za druhé, zaplatí tyto náklady nějaká organizace, která tuto stávku navrhuje, doporučuje, nebo dokonce organizuje? Nelze totiž připustit, že stávka bude financována z veřejného zdravotního pojištění. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Bude jí odpovězeno písemně.

Pan poslanec Adam Rykala bude interpelovat přítomného ministra životního prostředí Richarda Brabce ve věci kotlíkových dotací. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji. Vážený pane ministře, na českém trhu jsou nekvalitní zahraniční kotle, které mohou způsobit zhoršení kvality ovzduší. Přestože nedosahují potřebných požadovaných parametrů kvality a emisí, vztahují se na ně, na některé z nich, kotlíkové dotace. Lidé si je tak běžně pořizují, aniž by o tomto problému věděli, a dostávají na ně dotaci. Pochybné kotle jsou totiž zapsány v takzvaném seznamu výrobků a technologií, které by měly splňovat kritéria dotací pod správou Státního fondu životního prostředí. Stát je tedy lidem doporučuje a poskytuje na ně dotace. Ale bohužel se nejedná jen o jeden kotel.

Chtěl bych se vás zeptat, pane ministře, jestli jste ochoten detailně prověřit seznam kotlů, které doporučujete. Zároveň se vás chci zeptat, jak zajistíte, aby byla dostatečně zajištěna ochrana životního prostředí a také ochrana spotřebitelů. Chtěl bych upozornit, že v případě, že tyto kotle budou dodávány do českých domácností, tak mohou být nevyhovující, budou se muset vyměnit a mohou nám vzniknout mnohamilionové škody. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážený pane kolego. To, co jste řekl, je trochu rádio Jerevan. Ono to je "ano, ale". Já vím – samozřejmě my jsme se touto záležitostí zabývali a zabýváme se jí několik měsíců. A je určitým smutným paradoxem, že tuto záležitost řeší Ministerstvo životního prostředí a ne Ministerstvo průmyslu a Česká obchodní inspekce, protože té by to spíš náleželo. A také my jsme proto požádali Ministerstvo průmyslu a obchodu a víme, že o totéž ho požádali výrobci českých kotlů už před několika lety, a zatím neúspěšně. O co běží?

Tak jak jste správně řekl, je určitý seznam způsobilých výrobků. Tam je několik set kotlů. Já bych chtěl zdůraznit, že ten zpochybněný kotel je jenom jeden. Asociace podniků topenářské techniky vlastně prověřovala všechny ty kotle, a znovu říkám, ani Státní fond životního prostředí tady není od toho, aby prověřoval jednotlivé kotle. Je to totiž jako s auty nebo s jakýmkoli výrobkem. Vy vlastně jako nakupující spotřebitel se musíte spolehnout na to, že ten výrobce má určité – řekněme dokládá certifikáty, které jsou z akreditované zkušebny. A je pravdou, že výrobce toho zpochybněného kotle – jedná se o polského výrobce, pardon o slovenského výrobce –, tak tento výrobce vlastně doložil certifikát z nezávislé akreditované zkušebny ze Slovenska. Asociace výrobců topenářské techniky zpochybnila tento kotel, nechala udělat certifikát z akreditované zkušebny v Brně, a protože jsme proti sobě měli vlastně dva proti sobě jdoucí certifikáty ze dvou – a zdůrazňuji – naroveň stojících zkušeben, což je trochu problém, který směřuje až na evropskou úroveň, a také jsme o to prostě požádali, tak jsme si nechali udělat – Státní fond životního prostředí si vyžádal třetí arbitrážní posudek, ten byl z Polska a ten potvrdil, že ten kotel splňuje ty parametry. Takže Státní fond životního prostředí se ocitl vlastně v nezáviděníhodné pozici někoho, kdo v dobré víře dal seznam výrobků, aby toho spotřebitele, žadatele o kotlíkové dotace, jistým způsobem provedl trhem, byť to nebylo úplně povinné, aby mu poskytl jakési vodítko na tom trhu, a potom se dostal do pozice, kdy musel řešit spory mezi dvěma nezávislými akreditovanými zkušebnami. A to, jak určitě uznáte, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, není pozice, kterou by mohl dělat fond životního prostředí. Protože my nemáme akreditované lidi na to, nebo specialisty na to, aby posuzovali, zda ty kotle vyhovují, nebo nevyhovují. To je odpovědnost výrobců, kteří předávají ty certifikáty a ručí vůči státnímu fondu a samozřejmě i vůči tomu nakupujícímu, že ty kotle, které prodávají a nabízejí a které jsou dotovány, splňují všechny potřebné parametry.

My jsme samozřejmě ve velmi intenzivním kontaktu s Asociací podniků topenářské techniky. Snad neřeknu žádné tajemství, když řeknu – snad to nebude znít ani chlubitivě – když řeknu, že asociace velmi ocenila přístup Ministerstva životního prostředí a státního fondu, protože sama říkala, že je to postoj, který je velmi nadstandardní. A chápu některé české výrobce, kteří se tímto cítí ohroženi. Ale pro nás je podstatné, zda ten výrobce skutečně tuto certifikaci dá.

Ale protože jsme se s tím samozřejmě nespokojili, vyzvali jsme a požádali už v srpnu Ministerstvo průmyslu a obchodu, které má tuto záležitost v kompetenci, a udělali jsme to i ve spolupráci s asociací výrobců této techniky, aby zahájilo neprodleně kroky, které by zefektivnily regulaci trhu s kotly v České republice,

protože se tady zjevně objevují, a ne najednou, ale už několik let, určité problémy, které jsou latentní a na které se dlouhodobě upozorňuje.

Takže na vaši otázku. My neprověřujeme přímo, nicméně díky asociaci je celý ten seznam prověřován. Oni říkali, že prověřili v podstatě všechny kotle, že mají informace o všech kotlích. Ten sporný kotel je jeden a my jsme se k tomu postavili takto. Já pevně věřím, že Ministerstvo průmyslu a obchodu ve spolupráci s Českou obchodní inspekcí nám vyjde vstříc a že v této věci půjdeme směrem k tomu, aby tento problém byl vyřešen. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec nemá doplňující otázku? (Nemám.) Děkuji.

Další interpelaci přednese pan poslanec Michal Kučera, který bude interpelovat nepřítomnou ministryni školství Kateřinu Valachovou ve věci politické propagace v učebnicích pro základní školy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, v tomto týdnu dostali žáci základních škol v Ústeckém kraji novou učebnici anglického jazyka, která se jmenuje Anglické gramatické hry. Na tom by nebylo nic zvláštního, kdyby ovšem hned z první strany nevzhlízel na děti hejtman Ústeckého kraje Oldřich Bubeníček se svou zdravotní.

Učebnice byla rozdávana tři týdny před krajskými volbami a byla vydána částečně i za peníze z krajského rozpočtu. Mám ji zde k dispozici a rád vám ji věnuji, abyste se mohla sama přesvědčit. Podle mě a podle § 32 odst. 1 školského zákona se zakazuje činnost a propagace politických stran a hnutí ve školách – a to cituji: "Ve školách a školských zařízeních není povolena činnost politických stran a politických hnutí ani jejich propagace." V této učebnici se jedná o jasné zneužití dětí k politické kampani a uvedený paragraf zákona je popírán. Nemluvě o kvalitativní úrovni učebnice.

Jak Ministerstvo školství, potažmo Česká školní inspekce zajišťuje kvalitu vydávaných učebnic? Může jakýkoliv vydavatel distribuovat do škol svoje materiály?

Vážená paní ministryně, žádám vás o jasné stanovisko. Je dle vás uvedený případ v souladu se zákonem? Zároveň mě zajímá, jaký bude váš postup, který zamezí této nehorázné kampani a zneužití dětí k propagaci kandidáta v krajských volbách za Komunistickou stranu Čech Moravy. Nebo se nám opět vrací doba, kdy k nám budou promlouvat krajští komunističtí tajemníci? Uvědomujete si, že to, co bylo ještě před pár lety nemyslitelné, se dnes postupně stává normou? Děkuji vám za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Bude mu odpovězeno písemně.

Jedenáctou interpelaci přednese pan poslanec Jan Klán, který bude interpelovat omluveného ministra vnitra Milana Chovance ve věci služebního zákona. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Vážený pane ministře, již přes rok je plně účinný zákon o státní službě, který měl za hlavní úkol stabilitu státní správy, její zprofesionalizování a odpolitizování. Namísto toho se však doslova zabetonovala. Mnozí zkušení úředníci odešli. Ti, co měli odejít, zůstali. V řadě oblastí jsou nejednoznačně vypisována výběrová řízení.

Uvedu jeden příklad. Podle mě dělat ředitele odboru veřejných zakázek na Ministerstvu zdravotnictví a na Ministerstvu školství či jiném ministerstvu je téměř identická činnost, která se liší jen předmětem zadání. Proč na jednu pozici musí mít člověk třetí stupeň jazykové průpravy a prověrku na stupeň tajné a na jiném ministerstvu je to bez jazyka, málem i bez vysoké školy? Respektive sice s vysokou školou, ale odborně úplně mimo. Jak je to možné?

Chyb je ale daleko více. Za všechna ministerstva lze vybrat případ náměstkyně ministra zdravotnictví, kde nebylo specifikováno vzdělání. U sekce pro strategie bychom očekávali, že to může být právník, ekonom nebo sociolog. Ale obsadit takový post odborníkem majícím magisterský stupeň v managementu výtvarné kultury se zdá být zcela pochybné. Je zjevné, je-li taková osoba disponentkou prověření na stupeň tajné a téměř nikde ve státní správě takovou vysokou prověrku nenajdete a tato osoba ji má, musí výběrové řízení vyhrát. Není to účelové manipulování s výběrovým řízením? Plánuje Ministerstvo vnitra jakožto garant služebního zákona novelizaci tohoto zákona a kdy ji předpokládá předložit na vládu, respektive do Poslanecké sněmovny? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Bude mu odpovězeno písemně.

Pan poslanec Radim Holeček bude interpelovat nepřítomného ministra financí Andreje Babiše ve věci EET a reklamy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane ministře, interpeluji vás ve věci velmi, ale velmi nepovedené televizní reklamy na elektronickou evidenci tržeb. V tomto majstrštyku se snažíte voliče přesvědčit, jak je EET skvělá věc. Za prvé tam postrádám jakoukoliv zmínku o tom, koho se to bude týkat. Za druhé, v reklamě se oháníte číslem 18 miliard, to jest částkou, která je podle tvrzení většiny odborníků naprosto nereálná. Při zhlédnutí té reklamy jsem si chvíli připadal, jako bych viděl komunistické letáky z padesátých let. Všechny postavičky se usmívají a slibují, jak bude vše skvělé. No nebude to skvělé.

Reklama je postavena na příslibu toho, co se může pořídit za 18 miliard. Ptám se, proč jste raději těch 30 milionů, které toto dílko stálo, nerozdal na roční důchody dvěma stům důchodců. Udělal byste jim líp. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Bude mu odpovězeno písemně.

Paní poslankyně Anna Putnová bude interpelovat nepřítomnou paní ministryni školství ve věci ombudsmana. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Vážená nepřítomná paní ministryně školství, můj dotaz se týká školského ombudsmana. Když váš předchůdce etabloval školského ombudsmana, nazvala jsem to rozdáváním trafik. Aby tato nálepka nebyla spojena s novým ombudsmanem, je třeba si vyjasnit několik základních otázek. Ta první se týká postavení ombudsmana ve struktuře ministerstva. Za druhé zajištění jeho nezávislosti. Za třetí vyjasnění jeho pravomocí a odpovědnosti. Za čtvrté, jaký je vztah mezi školským ombudsmanem a Českou školní inspekci. Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Bude ji písemně odpovězeno.

Pan poslanec František Vácha bude interpelovat taktéž paní ministryni školství ve věci plagiátorství na Univerzitě Pardubice. Prosím, paní poslankyně.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, vím, že jste omluvená. Nicméně předseda školského výboru profesor Zlatuška se několikrát vyjadřoval v médiích ke kauze plagiátorství na Univerzitě Pardubice. Bohužel tu dnes není. Tak si dovolím vystoupit sám.

Plagiátorství, tedy krádež duševní práce vědeckých výsledků a jejich publikování pod jiným jménem, je jeden z nejtěžších zločinů na akademické půdě. Když to učiní nejvyšší akademičtí funkcionáři, v tomto případě hned dva děkani a jeden vedoucí katedry, mladému nadějnému vědci, je to obzvlášť zavrženíhodné. Taková věc se zřejmě stala na Univerzitě Pardubice. Správný postup rektora univerzity by byl záležitost prošetřit, a pokud shledá, že se jedná o krádež duševního vlastnictví, učinit kroky k nápravě. Co ale odpověděl rektor pardubické univerzity profesor Ludwig na žádost mladého vědce, je šokující. V podstatě odpověděl, že je to na akademické půdě běžná praxe.

Na základě této odpovědi vyzval pan profesor Zlatuška rektora pardubické univerzity k odstoupení. Až pod tlakem pan rektor jmenoval etickou komisi. Složil ji z děkanů, tedy svých podřízených. Etická komise bude rozhodovat o tom, zda vědecké články jsou, nebo nejsou plagiátem, což je samozřejmě jasné z pouhého srovnání. Tato komise by se však měla zabývat podle mého názoru hlavně odpovědí pana rektora Ludwiga, že plagiátorství je normální. Jak asi taková komise rozhodne, když členy jmenoval sám rektor, je jasné.

Paní ministryně, souhlasíte s názorem pana rektora Ludwiga, že plagiátorství je běžná praxe na našich univerzitách? V odpovědi panu předsedovi Zlatuškoví píšete, že vyčkáte závěru etické komise. Věříte, že etická komise jmenovaná rektorem bude rozhodovat o rektorovi objektivně? (Předsedající upozorňuje na čas.) A jaký by měl být podle vás závěr, pokud se opravdu o plagiátorství jedná?

Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Radim Holeček. V patnácté interpelaci bude interpelovat přítomného ministra životního prostředí Richarda Brabce ve věci skladu nafty ve Vaňové. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane ministře, z médií jsem se dozvěděl o záměru pražského investora rozšířit vaňovský přístav v Ústí nad Labem o sklad nafty a olejů. Překladištěm, které má být během půl roku postaveno v roce 2017, má údajně ročně projít až sto tisíc kubických metrů pohonných hmot. Chápu-li to dobře, budou motorová nafta a metylester řepkového oleje přesouvány ze železničních cisteren do skladovacích nádrží. Aditivované pohonné hmoty potom nakonec skončí v autocisternách, které je budou rozvážet. V oficiálním oznámení stavby pro město a krajský úřad projektant uvádí, že stavba nebude mít významné negativní vlivy ani na veřejné zdraví, ani na životní prostředí. To potvrdila i Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky. Obyvatelé Ústí nad Labem se ale na mě obrazení s obavami, že při povodních bude hrozit únik nafty a olejů do Labe. Jaký názor na tuto stavbu u řeky máte vy?

Dále mě zajímá ještě jeden aspekt celé věci. Vaňovští nesou celá dlouhá léta na svých bedrech tíhu nedokončené dálnice D8. V pracovní den tam projede až 17 tisíc aut. Sotva z nich břímě po 20 letech sejmeme dostavením dálnice v roce 2017, budou je opět zatěžovat nákladní auta?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážený pane kolego, dle mých informací k tomuto záměru, tedy překladiště nafty ve Vaňově, jak se oficiálně jmenuje sklad minerálních olejů Vaňov, v současné době probíhá zjišťovací řízení EIA. Příslušným úřadem je Krajský úřad Ústeckého kraje. Proces zatím nebyl ukončen. Výrok závěrů zjišťovacího řízení, který bude mimo jiné vydán také na základě vyjádření veřejnosti a dotčených orgánů státní správy, tedy v této chvíli nelze předjímat.

Jako jeden z orgánů, který se zatím k tomu vyjadřoval, byla opravdu Agentura ochrany přírody a krajiny, regionální pracoviště Ústecko, která se k němu vyjadřovala jako příslušný orgán ochrany přírody na úseku ochrany evropsky významné lokality. Jenom z hlediska tohoto kontextu vydala k záměru stanovisko, ve kterém je uvedeno, že předmětný záměr nemůže významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, konkrétně je vyloučen významný vliv na EVL Porta Bohemica. V odůvodnění je uvedeno, že záměr se nachází na zpevněných plochách intravilánu města Ústí nad Labem, část Vaňov mimo vlastní EVL.

Problematika případné havarijní situace na zařízení je řešena v oznámení záměru a Agentura na ochranu přírody a krajiny, regionální pracoviště, měla v době vydání stanoviska oznámení záměru k dispozici. Informace v něm obsažené dle sdělení

příslušného pracovníka, který toto stanovisko vydával, nezakládaly k obavám ohledně podcenění havarijního stavu ze strany předkladatele.

Obecně všechny aspekty, které jste jmenoval, to znamená případné nebezpečí v případě povodně, které je v této oblasti samozřejmě dobře známé, není to jenom teoretické riziko, ale jsou tam i naprosto konkrétní popsané situace v rámci povodňové situace a samozřejmě další včetně dopravního řešení a zatížení lokality hlukem nad určitý limit nebo třeba zhoršení ovzduší z pohledu zvýšené prašnosti, to jsou všechno věci, které musí proces EIA posoudit, a nepochybně k němu bude celá řada připomínek z pohledu veřejnosti. Mimo jiné se k němu samozřejmě bude vyjadřovat i naše další organizace, což je Česká inspekce životního prostředí, Oblastní inspektorát Ústí nad Labem, která se v rámci svých speciálních složek, což je ovzduší a voda, bude vyjadřovat v termínu do 29. září tohoto roku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane poslanče, vaše doplňující otázka.

Poslanec Radim Holeček: Pane ministře, děkuji za informace, že tedy zjišťovací řízení EIA teprve probíhá, že to nedoběhlo. Mně jde o to, jestli víte... my jsme vlastně ze stejného regionu. Vaňov je nádherný, je tam ten romantický vodopád, lidé čekají, že by se tam mohl nastartovat cestovní ruch. Proto mi jde o to, aby tam nebylo zase něco průmyslového, hlučného, něco, co by znečišťovalo ovzduší. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Adam Rykala bude interpelovat nepřítomného ministra financí Andreje Babiše ve věci prodeje bytů ČEZ. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji, pane místopředsedo. To moc nemá smyslu, když tady pan Babiš není, ho interpelovat. Já bych od něho chtěl slyšet osobní odpověď, nicméně mě to mrzí, protože on neustále kritizuje práci poslanců, přitom tři roky je vládní poslanec a vládní ministr, takže není žádný opoziční poslanec, kritizuje, a přitom tady není. Kde je, když je jeho povinnost být na interpelacích? Nevím. Možná někde čerpá, možná je na kampani. Mrzí mě to, že tady není, a počkám si, až bude osobně přítomen.

Žádám, pane místopředsedo, aby ministři chodili na interpelace.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To bych velmi rád uměl zařadit, leč není to v mé moci, pane kolego. Nicméně budu o tom informovat pana premiéra. Děkuji.

Další, sedmnáctou interpelaci přednese pan poslanec Jan Klán, který bude interpelovat taktéž nepřítomného ministra vnitra Milana Chovance ve věci registru smluv. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Vážený pane ministře, od 1. července 2016 existuje na portále Ministerstva vnitra registr smluv, kde musejí zákonem vymezení aktéři

uveřejňovat veškeré smlouvy nad 50 tisíc korun. Chci se vás v souvislosti s tímto tématem zeptat na následující otázky.

Kolik již bylo uveřejněno smluv? Mají někteří dotčení aktéři s uveřejňováním problém? Zjistil již některý z občanů, že nějaká smlouva byla uzavřena nevýhodně? Kolik bylo od 1. července 2016 přístupů do registru smluv? Došlo ke snížení korupčního jednání, když některé neziskové organizace tvrdí, že se jedná o stěžejní protikorupční zákon? Zachrání něco občan, když se bude moci dívat do nevýhodně uzavřené smlouvy? Kolik je na sekci registru smluv pod Ministerstvem vnitra zaměstnáno pracovníků? A do jaké kategorie spadají podle služebního zákona? Jaké finanční náklady vynaložilo Ministerstvo vnitra na zřízení registru smluv? A kolik stojí jeho provoz? Kdo začerňuje nepovinné údaje na uzavřených smlouvách? Existuje jednotná metodika, nebo je na to libovůli těch, kdo smlouvy do registru vkládají? Podle mých informací to například na určitých ministerstvech dělají jednak řadové úřednice a rovněž právníci. Je to rozděleno do dvou kategorií. Smlouvy uzavírané na národní úrovni začerňuje sekretářka, na nadnárodní úrovni právníci. Takže opět nejednoznačnost.

Prosil bych vás o odpovědi. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Jistě se vám jí dostane. V osmnácté interpelaci bude interpelovat paní poslankyně Věra Kovářová pana ministra Daniela Hermana ve věci zvýšení autorských poplatků. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, předem své interpelace bych vám chtěla poděkovat. Je na vás spoleh, na interpelace na rozdíl od některých ministrů docházíte. Myslím, že je to téměř stoprocentní účast.

Nicméně začnu zostra. V obecné rovině nepochybuji o tom, že autorské poplatky se platit musí. Otázkou je ale to, co je konkrétně zpoplatněno a samozřejmě v jaké výši. A právě to je problém, o kterém se v poslední době hodně mluví. Zvýšení poplatků, které od příštího roku přichystal Ochranný svaz autorský, vyrazilo dech řadě lidí, včetně řady představitelů obcí a nejrůznějších spolků, které se proti nárůstu, který je prostě skokový, což samozřejmě zvýšení o 50 % je skokové, ohrazují.

Já bych chtěla jejich protest, to říkám na rovinu, podpořit. Rozumím navýšení, které reflektuje například vývoj cen, což ale padesátiprocentní navýšení zjevně není. Souhlasíte se mnou, pane ministře? Pokud ano, otázka je, co se s tím dá dělat.

Navýšení má pravděpodobně oporu ve stávajícím znění zákona. Je to tedy špatný zákon. I špatný zákon musíme dodržovat, ale měli bychom se ho snažit změnit. Lépe řečeno musíme. A k tomu směřuje moje otázka. Jak by se měl autorský zákon změnit, aby nedocházelo k takovým excesům, jakého jsme svědky? Jaká je představa Ministerstva kultury? Co a kdy bude předloženo Poslanecké sněmovně, aby se zamezilo dramatickému zamezení autorských poplatků? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, jsem velmi rád za tento dotaz a mohu říci, že tento požadavek vyrazil dech i mně. Ale musíme se samozřejmě držet korektních mantinelů, takže odpovím v rozsahu, jak ta otázka zněla.

Tvorba sazebníků kolektivních správců a přiměřenost jimi stanovených sazeb odměn pro zastupované autory a další nositele práv bývá předmětem kritiky uživatelů předmětu ochrany. V nedávné době odstartoval novou vlnu této kritiky podnět, který u Ministerstva kultury a u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže uplatnilo Sdružení místních samospráv České republiky spolu s řadou obcí a jejich svazů. Týkal se konkrétně kolektivního správce OSA, který, jak zde zaznělo, pro příští rok výrazně zvýšil sazby odměn požadovaných za užití reprodukované hudby. Podnět ministerstvo řádně prošetřilo a vyřídilo v rámci svých zákonem vymezených pravomocí. Uvedené sdružení bohužel nevyužilo možnosti, kterou mu dává stávající autorský zákon, totiž přihlásit se u kolektivního správce, který je pak povinen vyžádat si jeho stanovisko k navrhovaným sazebníkům. Ministerstvo kultury není jinak než kontrolou dodržování předepsané procedury oprávněno vstupovat do těchto v zásadě soukromoprávních vztahů státní regulací sjednávaných sazeb. Tím není dotčena zejména pak s ohledem na monopolní postavení monopolních správců pravomoc Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k posouzení sazeb odměn z hlediska soutěžně právních předpisů.

Na vaši otázku, jaký postoj Ministerstvo kultury k této otázce zaujímá, bych rád připomněl, že na existující obtíže s vyjednáváním sazeb odměn reagovalo Ministerstvo kultury návrhem nové komplexní procedury. Tento návrh je součástí aktuálně projednávané vládní transpoziční novely autorského zákona. Cílem je zajistit nejen plnou transparentnost tvorby sazebníků, náležité odůvodnění jakékoli její změny a širší možnost uživatelů se k nim vyjádřit, ale zároveň i efektivní vymahatelnost plnění všech s tím souvisejících povinností kolektivních správců. Novela bude příští týden opětovně projednána v garančním výboru, kde budou diskutovány pozměňovací návrhy. Věřím, že výsledkem této diskuse bude přidaná hodnota vládního návrhu a že se nezdrží proces jeho schvalování, a tím i náležitého legislativního řešení citlivé otázky tvorby sazebníků.

Zcela na závěr chci vyjádřit potěšení nad tím, že v této věcné otázce si skutečně nehrájeme na nějakou koaliční nebo opoziční politiku, ale jak vidím i na znění tohoto dotazu, tak nám jde společně o to, aby se věc posunula dobrým směrem. A děkuji vám za podporu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho slova. Paní poslankyně má doplňující otázku? Nemá. Děkuji.

Přejdeme k devatenácté interpelaci. Paní poslankyně Nina Nováková bude interpelovat nepřítomnou paní ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou ve věci umisťování dětí do ústavní péče. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Nepřítomná paní ministryně, moje interpelace, kterou neřeknu celou, souvisí s předchozí

interpelací, která se týkala komplexní péče o rodiny, které se rozpadají nebo nejsou plně funkční.

Před několika dny jsme mohli všichni vidět v televizi pořad, který zachycoval přímo tragický příběh dvou matek, kterým byly odebrány děti, ačkoliv se o ně chtěly starat, a děti jim byly odebrány s tím, že se mají učit, aby milovaly svého otce, kterého se bály. Vy jste tam, paní ministryně, vystoupila. A jako matka to bylo vystoupení hezké. Vy jste řekla, jak by to bylo hrozné, kdyby se to stalo vašim dětem nebo ve vaší rodině. Ale jako ministryně to byla katastrofa, takto vystoupit. Je to váš resort a ve vašem resortu se něco takového děje. Musím říci, že s jednou z těch matek jsem strávila několik hodin a je to prostě neuvěřitelné. První, co udělá resort, který vedete, je odebrat děti. Teprve potom se díváte na něco jiného a naprosto neúčinně nejste schopna napravit věc, která se vleče měsíce. Ty děti budou navždy po celý život poznamenány. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni, bude jí odpovězeno písemně.

Dvacátou interpelaci přednese pan poslanec Ludvík Hovorka. Bude interpelovat ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci záměru na zřízení dalšího KOC. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, několik dlouhých let probíhaly vážné spory mezi VZP a Protonovým centrem Praha nejdříve o podivné a velmi nevýhodné a VZP velmi silně zatěžující smlouvě o smlouvě budoucí, později o uzavření smlouvy o úhradě zdravotní péče. Podle posledních informací byly veškeré spory ukončeny a byla uzavřena standardní smlouva o úhradě zdravotní péče podle požadavků VZP. Protonové centrum je tedy nyní standardním ambulantním pracovištěm, které poskytuje zdravotní péči ozařování protony na základě indikací komplexními onkologickými centry. V souvislosti s tím se ovšem objevují spekulace, že tento stav nemusí být setrvalý a že je na obzoru vznik nového centra.

Chci vás proto požádat o sdělení, zda tento stav, tak jak jsem přečetl v předchozím, zda tento stav bude setrvalý, nebo zda a za jakých podmínek uvažuje Ministerstvo zdravotnictví o vytvoření nového komplexního onkologického centra právě v Protonovém centru Praha. Děkuji za případnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. V jednadvacáté interpelaci pan poslanec Petr Bendl bude interpelovat nepřítomného ministra dopravy Dana Ťoka ve věci zamezení průjezdu nákladní dopravy v Praze. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Mám jednu otázku, která se týká avizovaného omezení průjezdu nákladní dopravy Prahou. Chci se zeptat pana ministra, jaká opatření chystá, pokud se Praha rozhodne zamezit průjezdu nákladní dopravy. Problém se nevyřeší. Všichni víme, že to není záležitost jednoho týdne,

měsíce, či možná dokonce ani jednoho roku, kdy se tu situaci podaří zlepšit už vzhledem ke stavu dopravní infrastruktury a toho, co tady projednáváme. Ten problém by se přenesl pouze do oblasti středočeských měst a obcí, což není určité řešení. Myslím si, že je povinností ministra dopravy a Ministerstva dopravy, aby takovémuto konání zabránilo. Proto chci vědět, zdali je na to Ministerstvo připraveno a jaká opatření chystá.

Když mám ještě minutu a mluvím tady do zdi, neboť za mnou sedí chudák jenom jeden ministr (Daniel Herman) a nikdo další, tak poprosím, pane předsedající, protože já tam mám ještě další interpelace na ministra Chovance, ministra Jurečku, který sem vůbec nechodí, abyste mě interpelace stáhl. Myslím si, že to je nedůstojné. Taková míra pohrdání Poslaneckou sněmovnou tu nikdy nebyla. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče, a souhlasím s vámi. Vaše interpelace stahuji.

Dvacátou druhou interpelací má přednést pan poslanec Michal Kučera, který ale není přítomen. Jeho interpelace tedy propadá. Přejdeme ke třiaadvacáté interpelaci. Pan poslanec Simeon Karamazov bude interpelovat nepřítomného ministra Dana Ťoka ve věci D35. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Simeon Karamazov: Děkuji za slovo. Vážený pane nepřítomný ministře, asi nejsledovanější dopravní stavba v Pardubickém kraji je stavba komunikace D35. Včera jsem se z tisku dozvěděl, že tuto stavbu čeká zdržení kvůli archeologickému průzkumu. Zdržení se však dala očekávat. Pro silničáře v Pardubickém kraji je totiž vypsání veřejné zakázky v takovém rozsahu jedinečné. Archeologické práce na prvních dvou úsecích D35 z Opatovic nad Labem do Ostrova mají podle zadání ŘSD vyjít na více než půl miliardy. Kromě pár kilometrů hradecké D11 a krátkého úseku D35 ze Sedlic do Opatovic zatím krajem žádná dálnice nevede. Doteď jsme archeologický průzkum netendrovali, ale zadávali jej přímo muzeím. Nejasnosti tam jsou, protože s tím nemáme zkušenosti, přiznává šéf ŘSD Vebr.

Jako poslanec za Pardubický kraj samozřejmě bedlivě sleduji problematiku této stavby. Věřím, že i pro ministerstvo je stavba jednou z priorit. Chtěl bych se tedy zeptat, jakou podporu mají pardubičtí silničáři, tedy ŘSD, od vás. Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci, bude mu odpovězeno písemně.

Paní poslankyně Nina Nováková bude interpelovat omluvenou ministryni školství Kateřinu Valachovou ve věci školních asistentů. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená nepřítomná paní ministryně, chtěla jsem se, pokud byste tady byla, zeptat na to, jakým způsobem urychlíte spravedlivou odměnu pro asistenty ve školách. Víme, že hovoříme o asistentu pedagoga, o osobním asistentovi a o tzv. školním asistentovi,

což je termín, který by byl nově zaváděn v souvislosti s čerpáním evropských dotací. Tohle je pěkné, vaše plány jsme všichni slyšeli. Ale běží první měsíc školního roku, kdy asistenti, pokud jsou placeni, tak jsou placeni na úkor ostatních pedagogů. Takže už na začátku roku v prvním čtvrtletí se nastavuje atmosféra, kdy jedni jsou spravedlivě odměňováni na úkor druhých, kteří tím pádem spravedlivě odměnění být nemohou. Proto vás velmi urgentně prosím, abyste urychlila tenhle nesoulad.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Pan poslanec Bendl svoji 25. interpelaci stáhl. Dostáváme se k 26. interpelaci. Paní poslankyně Věra Kovářová bude interpelovat nepřítomného ministra dopravy Dana Ťoka ve věci rozšíření modrých zón v Praze. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, chtěla jsem se vás v obecné rovině zeptat na způsob, jakým Ministerstvo dopravy vyhodnocuje, zda byly splněny zákonné podmínky pro rozšíření pražských modrých zón, a také na osud našeho podnětu, kterým jsme Ministerstvo dopravy vyzvali k výkonu dozoru nad vydáním nařízení, které se stalo základem pro rozšíření pražských modrých zón, u něhož máme určité pochybnosti právě o splnění zákonných podmínek. Písemnou odpověď sice ocením, ale jistě chápete, že v polovině října už její hodnota bude nižší, než by byla hodnota vaší dnešní reakce. I tak alespoň za písemnou odpověď předem děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni, bude jí odpovězeno písemně.

Dostáváme se k poslední interpelaci dnešního dne. Pan poslanec Ludvík Hovorka bude interpelovat nepřítomného ministra vnitra Milana Chovance ve věci dohledu nad zveřejňováním dokumentů v registru smluv. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, chci se zeptat, zda a jak kontroluje Ministerstvo vnitra obsah dokumentů zveřejňovaných v registru smluv. Na webu Ministerstva zdravotnictví je zveřejněn dokument, který obsahuje např. doporučení ke smlouvě o poskytnutí bonusu, citlivá ujednání, výše bonusu, mechanismy výpočtu bonusu, případně výše slevy, a mechanismus výpočtu, platební podmínky, darovací smlouvu apod.

Například k darovací smlouvě, tedy ke smlouvě mezi farmaceutickou společností a nemocnicí, na základě které společnost poskytuje nemocnici dar, zpravidla ve formě finančního příspěvku, a nemocnice se zavazuje jej použít ke stanoveným účelům, zpravidla edukačním, je uvedeno doporučení: Závazek stran uchovat v tajnosti skutečnosti, které jsou obchodním tajemstvím stran, s tím, že společnost považuje za obchodní tajemství ve smyslu ustanovení § 504 občanského zákoníku zejména informace o účelu daru a platebních podmínkách. Odůvodnění: Dary nemocnicím představují jeden z nástrojů, které umožňují farmaceutickým společnostem podporovat zvyšování erudice odborníků, výše a účel daru je sjednáván individuálně a může pro strany představovat citlivé informace.

Pokud toto doporučení podrobíme analýze, dojdeme k závěru, že pokud darováním farmaceutická společnost sleduje pouze bohulibý účel na vzdělání odborníků, potom účel daru ani platební podmínky nejsou pro farmafirmu ani pro nemocnici skutečnostmi konkurenčně významnými. Žádná ze stran touto smlouvou nezískává výhodu na trhu ani tuto výhodu neposkytuje. V takovém případě nemohou tyto údaje spadat pod definici obchodního tajemství. Pokud ovšem farmafirma darováním sleduje především účel získat přednost při dodávkách léčiv do nemocnic nebo podpořit spotřebu, předepisování, použití či prodej léků na úkor konkurence, nejde tedy o darování ve smyslu altruismu, potom je pravdou, že informace o účelu daru či platebních podmínkách jsou pro farmafirmu i pro nemocnici skutečnostmi konkurenčně významnými a splňovaly by definici obchodního tajemství. Ovšem potom by se vůbec nejednalo o darovací smlouvu, ale ve skutečnosti by šlo o podporu prodeje, resp. formu nepřímé reklamy, která by u léčiv patrně odporovala zákonu č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy. (Upozornění na čas.)

Vážený pane ministře, prosím o sdělení, zda s vámi a s Ministerstvem vnitra bylo toto stanovisko a doporučení Ministerstva zdravotnictví konzultováno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. To byla poslední interpelace. Pan poslanec Petr Bendl své tři interpelace stáhl. Tím jsme vyčerpali veškeré ústní interpelace.

Končím projednávání tohoto bodu, končím dnešní jednací den a přerušuji tuto schůzi Sněmovny do zítřejšího rána, kdy budeme pokračovat bodem č. 261. Hezký večer.

(Jednání skončilo v 17.06 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

16. září 2016

Přítomno: 149 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 49. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. S náhradní kartou číslo 31 dnes hlasuje pan poslanec Chalupa a pan poslanec Tejc s náhradní kartou číslo 68.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Hamáček Jan – zahraniční cesta, Adam Vojtěch od 11 hodin – zdravotní důvody, Adamec Ivan bez udání důvodu, Bebarová Rujbrová Zuzka – zahraniční cesta, Běhounek Jiří od 12 hodin – pracovní důvody, Bohdalová Vlasta do 11.30 – rodinné důvody, Brázdil Milan – pracovní důvody, Černochová Jana – pracovní důvody, Černý Alexander – osobní důvody, Dobešová Ivana – zahraniční cesta, Fiala Petr – pracovní důvody, Fiala Radim – pracovní důvody, Gabal Ivan – pracovní důvody, Gabrhel Vlastimil – pracovní důvody, Golasowská Pavla – pracovní důvody, Halíková Milada – pracovní důvody, Havlová Olga – pracovní důvody, Holík Jaroslav – pracovní důvody, Horáček Václav – pracovní důvody, Kádner David do 14 hodin – pracovní důvody, Lank Martin mezi 11.30 a 19. hodinou – pracovní důvody, Lorencová Jana – rodinné důvody, Matušovská Květa – osobní důvody, Němcová Miroslava bez udání důvodu, Nykl Igor – zdravotní důvody, Nytrová Pavlína bez udání důvodu, Okamura Tomio – pracovní důvody, Pastuchová Jana – pracovní důvody, Ploc Pavel bez udání důvodu, Plzák Pavel – osobní důvody, Sedlář Martin mezi 11.45 a 14 hodinou – pracovní důvody, Skalický Jiří – pracovní důvody, Snopek Václav – zahraniční cesta, Strnadlová Miroslava – zdravotní důvody, Šincl Ladislav – zdravotní důvody, Toufar Lubomír od 13.10 – osobní důvody, Váhalová Dana – zahraniční cesta, Velebný Ladislav bez udání důvodu, Vondrášek Josef – osobní důvody, Vyzula Rostislav – pracovní důvody, Wernerová Markéta – zdravotní důvody, Zemánek Jiří – osobní důvody, Zlatuška Jiří – pracovní důvody.

Z dnešního jednání se omlouvají tito členové vlády: Sobotka Bohuslav – zahraniční cesta, Babiš Andrej – pracovní důvody, Herman Daniel od 10.15 – pracovní důvody, Chovanec Milan – pracovní důvody, Marksová Michaela – zahraniční cesta, Němeček Svatopluk – pracovní důvody, Ťok Dan – pracovní důvody, Valachová Kateřina – pracovní důvody a Zaorálek Lubomír – pracovní důvody.

Dnes bychom se měli věnovat pevně zařazeným bodům 261, 26, 69, 15, 32, 21, 80, 67, 170 a 156. Připomínám, že ve 13.30 hodin je pevně zařazen volební bod 213. (V sále je velký hluk.)

Prosím paní poslankyni Kovářovou, která se hlásí k programu, předpokládám. Prosím, máte slovo. Poprosím sněmovnu o klid.

Poslankyně Věra Kovářová: Dobré ráno, dámy a pánové. Měla bych na vás prosbu, zda byste podpořili návrh zařadit bod 156, což je zákon o dani z příjmů a týká se to dárcovství krve. My jsme tento bod zařadili původně na čtvrté místo, ale během veřejnějšího zařazování jiných bodů se odsunul až nakonec. Proto bych vás ráda poprosila, zda by bylo možné podpořit jeho zařazení buď jako druhý bod dnešního jednání, anebo napevno na 13. hodinu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Takže jenom pro jistotu, paní poslankyně. Bod 156 zařadit na dnes jako druhý bod, anebo jako pevný bod na 13. hodinu. Ano.

Pan poslanec Farský. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jdu s podobným požadavkem jako v úterý, kdy o fous se body nepodařilo zařadit. Teď bych vás chtěl požádat o zařazení dvou bodů, a to v pořadí prvního a druhého v úterý 27. 9., kdy se tady budeme scházet. Jeden se týká zjednodušení žádání o řidičské průkazy, aby –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Pane poslanče, velice se omlouvám, že vás přerušuji, ale hluk je opravdu velký a neslyším, co říkáte. Poprosím kolegy, aby se ztišili. Pokud mají něco k projednání, aby tak činili v předsáli, a nechali vás v důstojné atmosféře přednést návrh.

Poslanec Jan Farský: Děkuji vám. Aby tento návrh, který vám pak umožní, a občanům, žádat o řidičský průkaz kdekoliv, nejenom v místě trvalého bydliště. Také ho dostanete kdekoliv jinde, nebudete muset chodit s papírovou fotkou. Je to jednoduché administrativní odbourání byrokracie. Chtěl bych požádat, jestli bychom to v úterý 27. mohli projednat jako první bod. Je to sněmovní tisk 807. Ještě doplním, že ačkoliv návrh z opozice, tak vláda k němu přijala neutrální stanovisko, protože je to téma, které se tady už nějakou dobu diskutovalo.

A druhý bod, který bych chtěl požádat zařadit jako druhý bod 27. září, je tisk týkající se převodu majetku státu do majetku obcí, změna zákona z roku... (Odmilka pro silný hluk.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Opravdu se omlouvám. Počkáme, až se sněmovna ztiší, a pak budeme pokračovat, protože opravdu neslyším, pane poslanče. Omlouvám se, ale neslyším, co přednášíte.

Poslanec Jan Farský: Je to vcelku závažné téma, protože tady dochází ke znárodnění majetku obcí, a to v možná ve větším rozsahu, než jaké proběhlo v rámci

vyrovnání v restitucích. Určitě to bude v desítkách miliard. Myslím si, že by poslanci tomu mohli dát i důležitost tu, abychom tento bod alespoň zařadili v jeho prvním čtení na jednání této schůze, protože skutečně se to spouští jako lavina. Obce už přišly o majetky v řádu desítek milionů, a pokud to nezastavíme, přijdou obce o další miliony. Tento návrh jsem připravoval ve spolupráci s Ministerstvem financí a Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, protože i tam si uvědomují, jaká neuvěřitelná bomba tady tiká, a v některých případech už vybuchla.

Prosím vás, abychom v úterý 27. září jako druhý bod zařadili sněmovní tisk 837. Děkuji vám za pochopení jak u řidičáků, tak u majetku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Pane poslanče, nechci vám úplně bránit. Můžeme a určitě budeme o něm hlasovat, pokud ho nestáhnete. Ale pokud vím, tak je dohoda, že 27. již nebudeme ve variabilním týdnu v podstatě zasedat.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za upozornění. Teď se mi dostalo od kolegů předsedů. Ale vycházel jsem z dnešního rána, co je napsáno na stránkách Sněmovny, a tam ještě pořad v těchto termínech Sněmovna zasedá. Takže se omlouvám, že zákulisní informace se ke mně nedostaly a ani se nedostaly k sněmovnímu IT. A určitě tady teď mnoho vyděšených kolegů poslanců dostalo dobrou zprávu, že 27., 29., 30. se scházet nebudeme.

Proto bych navrhl zařadit tyto body po pevně zařazených bodech dnešní schůze.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano. Jsou to sněmovní tisky 807 a 837 na dnes po pevně zařazených bodech. Táhne se, hlásí se ještě někdo k programu. Není tomu tak. Tudiž přistoupíme k hlasování o přednesených návrzích.

Jako první se vypořádáme s návrhem paní poslankyně Kovářové, která navrhuje zařadit bod 156, resp. předřadit bod 156 jako druhý bod dnešního programu. A eventuálně ho zařadit jako pevný bod na 13. hodinu.

Takže v tuto chvíli budeme hlasovat o té první variantě a to je předřazení bodu 156 jako druhý bod dnešního programu.

Já zahajuji hlasování a táhne se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 233, přihlášeno 124 přítomných, pro 44, proti 59. Tento návrh byl zamítnut.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Kovářové zařadit bod 156 napevno na 13. hodinu na dnešní den.

Já zahajuji hlasování a táhne se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 234, přihlášeno 126 přítomných, pro 48, proti 49. I tento návrh byl zamítnut.

Nyní se vypořádáme s návrhem pana poslance Farského, který navrhuje zařazení sněmovních tisků 807 a 837 jako první a druhý bod po pevně zařazených bodech na dnešní jednání.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 235, do kterého je přihlášeno 128 přítomných, pro 92, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Tak, tímto jsme se vypořádali se změnou programu a ještě nyní mi dovoluje pár omluv, které mi doputovaly na stůl. Z dnešního jednání se omlouvá paní ministryně, ne, pardon. Paní ministryně Marksová ruší svoji omluvu a dnešního jednání se zúčastní. Pan poslanec Jakubčík se omlouvá z dnešního jednání z rodinných důvodů, pan ministr Stropnický se omlouvá z nepřítomnosti z pracovních důvodů a pan poslanec Benešík se omlouvá z dnešního jednání do 10 hodin z pracovních důvodů.

A nyní již přikročíme k programu, který jsme schválili. Nyní se budeme zabývat bodem

261.

Žádost Policie České republiky o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslankyně Aleny Nohavové

K tomuto bodu jsme obdrželi na lavice usnesení mandátového a imunitního výboru číslo 171 ze dne 14. září 2016. (Šum a neklid v jednací síni.)

Prosím místopředsedu mandátového a imunitního výboru poslance Jana Chvojku, aby nám podal zprávu o projednání žádosti Krajského ředitelství Policie České republiky Jihočeského kraje, územní odbor Strakonice, dopravní inspektorát, o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání paní poslankyně Aleny Nohavové. Já poprosím pana poslance, ale dříve než mu dám slovo, poprosím ho, aby vydržel, počkáme, až se sněmovna zklidní.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Hezké ráno, kolegyně a kolegové. Dovolte mi, abych vás informoval, že v dopoledních hodinách dne 6. září tohoto roku obdržel pan předseda Poslanecké sněmovny žádost Krajského ředitelství Policie Jihočeského kraje, územní odbor Strakonice, dopravní inspektorát, o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání paní poslankyně Aleny Nohavové. Téhož dne byla žádost postoupena mandátovému a imunitnímu výboru a všichni jeho členové měli možnost se seznámit se spisovým materiálem, jehož součástí je vymezení skutku a jeho předpokládaná právní kvalifikace. Mandátový a imunitní výbor žádost policie projednal na své 41. a 42. schůzi, které se uskutečnily dne 14. září. Paní poslankyně Nohavová se ke skutku popsanému v žádosti policie osobně vyjádřila a v závěru svého vystoupení požádala o vydání k trestnímu stíhání. (Šum a neklid v jednací síni přetrvává.) Po posouzení, zda jsou dány podmínky pro omezení imunity člena Poslanecké sněmovny, přijal mandátový a imunitní výbor usnesení

číslo 171, které vám bylo rozdáno. Se stanoviskem mandátového a imunitního výboru vás seznámí nyní zpravodaj výboru pan poslanec Ludvík Hovorka.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a nyní prosím zpravodaje tohoto výboru pana poslance Ludvíka Hovorku, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Ludvík Hovorka: Dobrý den, vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové. Mandátový a imunitní výbor projednal žádost policie a přijal usnesení: Poslanecká sněmovna podle článku 27 odst. 4 zákona číslo 1/1993 Sb., Ústava České republiky, a § 12 zákona číslo 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, vyslovuje souhlas s trestním stíháním poslankyně Aleny Nohavové, narozené dne 27. dubna 1960, pro podezření z přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti podle ustanovení § 148 odst. 1 trestního zákoníku pro skutek popsany v žádosti Krajského ředitelství Policie Jihočeského kraje, územní odbor Strakonice, dopravní inspektorát, ze dne 5. září 2016, číslo jednací KRPC-54569-23/TČ-2016-020706-KJ.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a zahajuji všeobecnou rozpravu, do které eviduji přihlášku paní poslankyně Nohavové. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Nohavová: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, plně se ztotožňuji s vyjádřením mandátového a imunitního výboru a dávám souhlas k svému stíhání. Proto vás prosím, abyste i vy podpořili návrh tohoto usnesení. Mám skutečně zájem na tom, aby tato dopravní nehoda z 6. dubna byla už konečně co nejdříve vyřešena. Děkuji vám za pochopení. (Potlesk z levé části jednací síně.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do všeobecné rozpravy. Není tomu tak. Všeobecnou rozpravu končím a nyní přistoupíme k rozpravě podrobné. Do podrobné rozpravy neeviduji žádnou přihlášku, tudíž podrobnou rozpravu končím. Dříve než přistoupíme k hlasování o návrhu usnesení, poprosím pana zpravodaje, aby nám znovu přečetl návrh usnesení, abychom věděli, o čem hlasujeme. Děkuji. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás tedy znovu seznámil s návrhem usnesení číslo 171 mandátového a imunitního výboru.

Poslanecká sněmovna podle článku 27 odst. 4 zákona číslo 1/1993 Sb., Ústava České republiky, a § 12 zákona číslo 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké

sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, vyslovuje souhlas s trestním stíháním poslankyně Aleny Nohavové, narozené dne 27. dubna 1960, pro podezření z přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti podle ustanovení § 148 odst. 1 trestního zákoníku pro skutek popsany v žádosti Krajského ředitelství Policie Jihočeského kraje, územní odbor Strakonice, dopravní inspektorát, ze dne 5. září 2016, číslo jednací KRPC-54569-23/TČ-2016-020706-KJ.

Děkuji za pozornost.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Pane zpravodaji, já vám děkuji a v tuto chvíli zahajuji hlasování o předneseném návrhu usnesení. Kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 236, do kterého je přihlášeno 134 přítomných, pro 112, proti nikdo. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen, a končím projednávání tohoto bodu.

S náhradní kartou číslo 15 dnes hlasuje pan poslanec Marek Černoch. Z dnešního jednání z pracovních důvodů se omlouvá místopředseda vlády pan Pavel Bělobrádek.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu 26 a tím je

26.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 83/2013 Sb., o označování a sledovatelnosti výbušnin pro civilní použití
/sněmovní tisk 653/- druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi v rámci druhého čtení uvést návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 83/2013 Sb., o označování a sledovatelnosti výbušnin pro civilní použití.

Zásadní důvody pro novelu jsou tři. Prvním důvodem je dokončení procesu implementace (směrnice) Evropského parlamentu a Rady. Novela v otázkách týkajících se dodávání výbušnin pro civilní použití na trh a dozoru nad nimi doplňuje zákon číslo 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh.

Druhý důvod spočívá v naplnění usnesení vlády číslo 33 ze 14. ledna 2015, které bylo přijato jako reakce na události ve Vrbětících. Novela sjednocuje terminologii a požadavky zákona o výbušninách a zákona o zbraních. Zpřesňuje a sjednocuje proces rozhodování při pochybnostech o tom, zda některá věc je, či není výbušninou. Zavádí

závazná stanoviska obvodních báňských úřadů ve stavebních řízeních při povolování a stanovení bezpečnostních pásem staveb pro nakládání s výbušninami.

Posledním důvodem je provedení dílčích změn, jejichž potřeba vyplynula z aplikační praxe. Například dochází ke zpřesnění dosavadní úpravy související s kontrolou a údržbou zlikvidovaných důlních děl.

S ohledem na věcný charakter předkládaného sněmovního tisku a jeho zevrubné projednání jednotlivými rezorty, odbornou veřejností a rovněž i s kolegy hospodářského výboru, vás, vážené paní poslankyně a poslanci, prosím o podporu tohoto návrhu. V této souvislosti rovněž upozorňuji na lhůtu stanovenou Evropskou unií pro implementaci příslušné směrnice.

To je vše. Děkuji za pozornost. Zákon podpořil v druhém čtení hospodářský výbor Parlamentu dne 8. června 2016. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 653/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru poslanec Martin Novotný, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, skutečně se omezím jenom na tyto informace o projednání ve výboru. Došlo k nim ve dvou případech. Konkrétně na 37. schůzi hospodářského výboru jako garančního výboru 27. dubna, kdy to usnesení nebudu číst celé, ale to stanovilo harmonogram projednávání včetně pozměňovacích návrhů.

Podstatné pro nás je v tuto chvíli usnesení z 39. schůze výboru z 8. června 2016. To doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR projednat a schválil sněmovní tisk 653 ve znění předloženého vládního návrhu zákona. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s návrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona. V bodě 3 pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru. Pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Pokud jde o projednání ve výboru, tam je potřeba zmínit, že v příslušných lhůtách předložený jeden pozměňovací návrh byl stažen, takže tento pozměňovací návrh v tuto chvíli není relevantní. Já bych se zároveň ale za chvíli přihlásil do diskuse a naplnil to usnesení, které jsem před chvílí zmínil, a přednesl víceméně legislativně technické, až na jeden bod, pozměňovací návrhy, které souvisejí s posouzením návrhu legislativním odborem a jsou zároveň v souladu s pohledem Ministerstva průmyslu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano. Děkuji, pane zpravodaji. V tuto chvíli otevírám obecnou rozpravu. Do obecné, nebo do podrobné? Oboje? Dobrá. Tak pan zpravodaj Novotný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Já tedy nejprve zdůvodním, než potom v podrobné načtu ten vlastní pozměňovací návrh. Jde skutečně o technické, kdy dva body toho pozměňovacího návrhu se týkají odkazového aparátu a jeho upřesnění. Jeden je dokonce o přesném gramatickém tvaru jednoho slovesa. A článek poslední toho pozměňovacího návrhu se týká účinnosti zákona. Máme před sebou návrh, který předpokládal k 20. dubnu 2016, což jistě uznáte, už nepřípadá v úvahu, tak je potřeba toto napravit jinou formulací.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano. Děkuji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím. Táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo? Ne. Pan zpravodaj? Také ne. Tudíž otevírám podrobnou rozpravu a jen připomínám, že pozměňovací návrhy přednesené v rozpravě musí být vždy odůvodněny. Slovo má pan zpravodaj poslanec Novotný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Já si dovolím načíst, a už jsem ty důvody přednesl před chvílí v obecné rozpravě, pozměňovací návrh. Pro stenozáznam, začínám.

V článku I v bodě 7 se za slova "odst. 7" vkládají slova "včetně poznámky pod čarou číslo 8 b".

Druhý bod pozměňovacího návrhu. V článku I v bodě 23 § 25c odst. 5 písm. C se slovo "upravující" nahrazuje slovem "upravujícího".

A konečně bod 3 článek VII zní: "Tento zákon nabývá účinnosti 15. dnem po jeho vyhlášení."

Tolik onen pozměňovací návrh.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji, pane zpravodaji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy? Nikoho neeviduji, tudíž podrobnou rozpravu končím. Táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo? Není tomu tak. Pan zpravodaj? Také ne. Tímto jsme se tedy vypořádali s druhým čtením tohoto návrhu zákona a já končím projednávání tohoto bodu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu 69. Tím je

69.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 91/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně

**některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění
pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší
a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší),
ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 201/2012 Sb.
/sněmovní tisk 861/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Prosím, máte slovo, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, hlavním důvodem předložení navrhované právní úpravy je transpozice směrnice EP a Rady 2014/94/EU o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva do českého právního řádu. Tento návrh zákona byl zpracován v rámci plnění plánu legislativních prací vlády na rok 2016 a zavádí příslušné definice a povinnosti, které souvisejí s vytvořením infrastruktury pro alternativní paliva, která dosud v národní legislativě nejsou dostatečně zakotvena.

Zcela nově návrh zákona obsahuje definice elektřiny v silniční dopravě, která nebyla dosud právně upravena, včetně dobíjecích stanic pro elektrická vozidla a jednotlivých druhů těchto stanic. Samo obchodování je v současné době upraveno jen v energetickém zákoně. Návrh zákona dále stanovuje příslušné povinnosti pro provozovatele dobíjecích stanic. Zavádí v souladu se směrnicí a národním akčním plánem Čistá mobilita příslušnou evidenci dobíjecích stanic, neboť další čerpací stanice infrastruktury pro alternativní paliva, na kterých se prodává např. stlačený zemní plyn, zkapalněný zemní plyn a zkapalněný ropný plyn, jsou již MPO evidovány a zveřejňovány, a to na základě § 6 zákona o pohonných hmotách.

Kromě povinností, které jsou implementací částí směrnice 2014/94/EU, návrh zákona upravuje a zpřesňuje některá stávající ustanovení. Nově je stanoveno, že distributor pohonných hmot a provozovatel čerpací stanice může nakupovat pohonné hmoty od osoby, která je držitelem platné licence na obchod s plynem, pokud se jedná o nákup stlačeného zemního plynu. Dále se jedná o úpravu spočívající ve zpřesnění definice čerpací stanice. Dále dochází o jeden rok ke zkrácení termínu, do kterého jsou provozovatelé čerpacích stanic povinni dodržovat alespoň na polovině své prodejní sítě motorový benzin s obsahem do 5 % biosložky.

Návrh zákona byl před schválením vládou projednáván standardní cestou s konzultacemi dotčených podnikatelských subjektů a jejich profesních svazů a v souladu s jejím usnesením číslo 578 je předkládán PS PCR k projednání s tím, že jeho obsah se týká členství ČR v EU. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji, pane ministře. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Martin Kolovratník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, přeji dobré dopoledne. Jako zpravodaj, který s tímto zákonem bude pracovat tady na plénu i v garančním hospodářském výboru, doplním několik informací, které teď podal zástupce předkladatele pan ministr průmyslu Mládek.

Je to tedy návrh novely zákona č. 311/2006 Sb. Abych neopakoval slova pana ministra, tak jenom v rychlosti shrnu to, že stávající právní úprava tohoto zákona, který řeší pohonné hmoty a čerpací stanice pohonných hmot, ta stávající úprava taxativním způsobem vyjmenovává jednotlivé druhy pohonných hmot, kterých se dotýká, ale doposud zde nebyla zahrnuta právě elektřina, tedy ty nové alternativní způsoby a alternativní pohony.

Jak bylo řečeno, tato novela není přímo aktivitou České republiky. Jedná se o povinnou transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 94 z roku 2014 o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva. A právě co se týká elektřiny a elektromobility, tak ta novela, kterou nám vláda předkládá, ji začíná přesně definovat, alternativní paliva, veřejně přístupné dobíjecí stanice, vysoce výkonné stanice, elektrická vozidla atd. To znamená, zákon začíná pojmenovávat tyto záležitosti a přesně je definovat.

Jako zpravodaj můžu avizovat předběžný jízdní řád tohoto zákona ve Sněmovně. Budeme ho mít v této fázi po prvním čtení příští týden na hospodářském výboru, kde předpokládáme to první – teď se obracím na kolegy z hospodářského výboru – pouze to první stanovení harmonogramu pro podávání případných pozměňovacích návrhů před druhým čtením, a předpokládám tedy pak na další schůzi, která by měla proběhnout někdy na přelomu října – listopadu, by před druhým čtením došlo k tomu konkrétnímu projednání v rámci hospodářského výboru.

V poslední větě snad jako zpravodaj mohu avizovat jak předkladateli, tak vám kolegům, že už se na mě obrátili zástupci odborné veřejnosti některých asociací právě z této oblasti, tedy z oblasti pohonných hmot, s návrhy na další pozměňovací návrhy, nebo s inspirací na další pozměňovací návrhy. Já jako zpravodaj bych rád po dohodě s ministerstvem držel meritum té novely, abychom se nepustili do věcí, které teď nejsou navrhovány, abychom neotvírali další problematiku a zbytečně ten zákon, tu transpozici nekomplikovali. Na druhou stranu za sebe osobně chci avizovat, a snad mohu v tomto vystoupení a ne v rámci rozpravy, nebudete se na mě zlobit, avizovat to, že jsme letos na jaře s hospodářským výborem absolvovali i pracovní výjezd do Spojených států, kde jsme mimo jiné diskutovali např. i se zástupci automobilky Tesla Motors. Přišly zajímavé informace zhruba v tom kontextu, že evropské automobilky vyvíjejí poměrně velký nátlak na Brusel a na Evropu, co se týká specifikace těch jednotlivých stojanů, jak ty tzv. chargery mají vypadat, a určitě by mělo být naší snahou mít trh otevřený a otevřít ho skutečně všem výrobcům a všem dodavatelům, aby ta soutěž byla férová. Takže za sebe jako zpravodaj avizuji, že určitě toto téma bych s kolegy, se zástupci Ministerstva dopravy rád diskutoval a pochopitelně našel shodu tak, abychom případné doplňující návrhy měli vypořádány ze strany ministerstva pozitivně.

Tolik na úvod. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji přihlášku pana poslance Kudely. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Dobrý den, paní předsedající. Páni ministři, dámy a pánové, určitě jste se setkali s problémem, že jste byli na čerpací stanici a nevěděli jste, kterou pistoli máte vzít do ruky, protože v záplavě názvů pohonných hmot jste se nevyznali. Já osobně ten problém mám, a proto jezdím stále k jedné čerpací stanici, kde vím, kterou pistoli vzít do ruky. A právě tento možná nešvar na trhu novela zákona, kterou právě teď projednáváme, odstraňuje, že např. sjednocuje používané názvy pro jednotlivá média.

Stále se hovoří u nás o alternativních zdrojích paliv také pro automobilový průmysl. A tato novela také řeší alternativní zdroje paliv např. i tím, že upozorňuje řidiče – kdybys čerpal CNG nebo nějaké jiné pohonné médium, tak můžeš ušetřit nebo jezdit za jiné peníze a přitom šetřit životní prostředí. Takže vám vřele doporučuji poslat tento sněmovní tisk do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím. Táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Je tomu tak. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já musím jenom krátce reagovat na pana zpravodaje. Samozřejmě my máme zájem o to, aby nevznikaly zbytečné bariéry, pokud budou dováženy elektromobily ze Spojených států. Ale podotýkám, ono to musí být vzájemné. A proto jednání o smlouvě TTIP je tak komplikované. To jenom jsem chtěl k tomu dodat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a táži se pana zpravodaje, zda má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

Tudíž zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 237, přihlášeno 139 přítomných, pro 106, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru či výborům k projednání? Není tomu tak. Tudíž

v tuto chvíli končím prvé čtení tohoto návrhu zákona a končím projednávání bodu číslo 69.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu číslo

15.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 839/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr zemědělství Marian Jurečka. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, vážená paní předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

Cílem předkládaného návrhu zákona je rozšířit daňové zvýhodnění minerálních olejů, které jsou spotřebovávány v rostlinné výrobě, i na minerální oleje, které jsou spotřebovávány při vybraných činnostech živočišné výroby a produkci zvířat. Návrh zákona má zajistit, aby bylo osobám podnikajícím ve vybraných činnostech živočišné výroby a produkci zvířat umožněno uplatnit nárok na vrácení spotřební daně z minerálních olejů, které pro vybrané činnosti živočišné výroby a produkci zvířat spotřebovaly. Konkrétně se jedná o chov skotu, prasat, drůbeže, ovcí nebo koz za účelem výroby, získávání a zpracování živočišných produktů nebo produkce chovných a plemenných zvířat uvedených druhů hospodářských zvířat. Zavedení tohoto instrumentu přispěje alespoň částečně ke snížení rizikových faktorů projevujících se v současné době v živočišné výrobě a produkci zvířat. Vrácení části spotřební daně z minerálních olejů osobám užívajícím tyto minerální oleje pro živočišnou výrobu splňuje všechny podmínky stanovené nařízením komise Evropské unie č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, kterým se v souladu s čl. 107 a 108 smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem. Podpora však musí být oznámena do dvaceti pracovních dnů ode dne nabytí platnosti tohoto návrhu zákona.

Vládní návrh projednal zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na své 34. schůzi dne 31. srpna 2016 jako garanční výbor a svým usnesením doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky schválit vládní návrh zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Ve dnech 31. srpna a 7. září 2016 projednal vládní návrh zákona na své 45. schůzi i rozpočtový výbor, který svým usnesením doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky schválit tento vládní návrh zákona ve znění přijatého pozměňovacího návrhu.

Přijaté pozměňovací návrhy zemědělského výboru jsou v souladu s koncepcí předkladatele, přispějí ke zkvalitnění vládního návrhu zákona, a proto s nimi souhlasím. Při projednávání vládního návrhu zákona v zemědělském výboru byl

projednáván i pozměňovací návrh, který mj. předpokládal vrácení daně ze spotřebovaných minerálních olejů podle chované velké dobytčí jednotky na jeden hektar obdělávané zemědělské půdy. Tento pozměňovací návrh byl upraven a byl podán jako komplexní pozměňovací návrh k vládnímu návrhu zákona.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Já děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán rozpočtovému výboru. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 839/1–3.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj zemědělského výboru poslanec Petr Kudela, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, projednáváme sněmovní tisk 839, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů. Cílem předkládaného vládního návrhu zákona je rozšířit daňové zvýhodnění nakoupených a spotřebovaných minerálních olejů, které jsou spotřebovávány v rostlinné výrobě, i na minerální oleje, které jsou spotřebovávány při vybraných činnostech živočišné výroby a produkci zvířat. Jedná se tedy o tzv. zelenou naftu.

Vývoj zavádění a rušení zelené nafty. Známe tři období, ve kterých byla či je vratka daně, tzv. zelená nafta, zavedena. Náležitosti vedení evidence o nákupu a spotřebě minerálních olejů upravuje prováděcí vyhláška č. 202/2014. Pro snadnější komunikaci správce daně s daňovými subjekty zveřejnil odbor spotřebních daní Celní správy vnitřní pokyn, kterým se sjednocuje postup správců daně při administraci vratky ze zelené nafty. Součástí vnitřního pokynu je seznam činností v zemědělské prvovýrobě, na které lze vratku ze zelené nafty uplatnit. Celní správa na svých webových stránkách pro žadatele zpřístupnila tiskopisy daňového přiznání pro uplatnění nároku na vrácení daně podle zákona č. 57/2003, o spotřebních daních, a pokyny pro jeho vyplnění.

Vratka části spotřební daně minerálních olejů je v praxi zavedená a využívaná forma podpory v zemědělství působících subjektů. Dohled nad oprávněním čerpání vratky spotřební daně provádí Celní správa. Žadatel pro přiznání vratky daně musí vést podrobnou evidenci druhu provedené činnosti, datum činnosti, na kterém půdním bloku, dobu činnosti, označení stroje, celkovou spotřebu apod. Je to celkem složitý a náročný proces uplatňování této vratky spotřební daně, nicméně u velkých zavedených firem je tato evidenci stejně vedena, u menších subjektů zase se zjednodušuje nižším objemem provedených prací.

Jestliže spotřební daň u motorové nafty a minerálních olejů pro pohon je využívána pro správu a údržbu silnic apod., potom je namístě si říci, jestliže zemědělec provádí zemědělskou činnost na pozemcích, v tuto dobu nemůže ničit komunikace, které jsou z té spotřební daně tyto opravovány.

Dosud byla vratka zavedena pouze pro činnosti navázané na rostlinnou výrobu. Nyní projednáváme návrh, aby se spotřební daň vracela také u vybraných činností v živočišné výrobě. Konkrétně se jedná o chov skotu, prasat, drůbeže, ovcí, koz za účelem výroby, získávání a zpracování živočišných produktů.

Na jednání zemědělského výboru byly předloženy celkem tři pozměňovací návrhy. Pozměňovací návrh můj, poslanec Kudela, který rozšiřoval vratku spotřební daně podle obsahu biosložky v motorové naftě. Návrh poslance Pavla Šrámka, který jednak navrhoval zavedení vratky také na dopravu produktů z místa výroby na trh a také diferencoval vratku podle počtu chovaných dobytčích jednotek. Třetí pozměňovací návrh, který byl předložen, navrhoval, aby se vratka spotřební daně také vracela ve vybraných činnostech v chovu ryb. Zemědělský výbor pozměňovací návrhy projednal a přijal usnesení, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně, aby sněmovní tisk 839 přijala ve znění přijatých pozměňovacích návrhů na jednání zemědělského výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Pane zpravodaji, já vám děkuji a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Miroslav Kalousek, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně tento návrh přijmout s jedním pozměňovacím návrhem týkajícím se přechodného a závěrečného ustanovení, které upravuje účinnost zákona tak, že vstoupí v účinnost první den následujícího měsíce po dni vyhlášení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které evidují tři přihlášky. S první prosím k mikrofonu pana poslance Šrámka, připraví se pan poslanec Bendl a po něm pan poslanec Kudela. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Šrámek: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Dámy a pánové, vládo, dovoluji mi zde představit komplexní pozměňovací návrh číslo 4928 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon 353/2003 Sb., sněmovní tisk 839, tzv. zelená nafta. Dovolte mi několik faktů předem a hlavně vysvětlit důvody, které mě vedly k tomu, proč jsme podali komplexní pozměňovací návrh, a abych tuto problematiku tedy komplexně vysvětlil.

V poslední době je hodně skloňované slovo živočišná výroba, krize v živočišné výrobě, nízké ceny mléka. Mnozí tvrdí, že krize živočišné výroby probíhá teď, a já tvrdím, že krize živočišné výroby trvá již posledních 25 let. Dovolte mi pár stručných čísel. V roce 1990 jsme měli stav skotu na úrovni 1,3 milionu kusů. Dnes, v roce 2016, 362 tisíc, zatímco naši sousedé v Německu počty téměř nezměnili za 30 let. Dokonce v poslední době Evropská komise připravila tzv. balíček na snížení produkce mléka, kdy pokud zemědělec částečně zlikviduje své stádo a sníží produkci

mléka, dostane dotaci čtyři koruny na litr. Stav prasat klesly ještě daleko více. Dnes dovážíme již 60 procent vepřového masa a v poslední době ceny začaly stoupat. Samozřejmě ceny v poslední době začaly stoupat proto, že dlouhá léta se sem vepřové maso dováželo za dumpingové ceny a v momentě, kdy import dosáhl určité dominance na trhu, tak i ti dovozci, tedy ti importéři nebo exportéři z jiných zemí, si konečně chtějí začít realizovat svoje zisky. Tak to ostatně probíhalo i v jiných oblastech zemědělství, např. v ovocnářství, zelenině i v bramborách. Dumpingové ceny opravdu likvidují naše prvovýrobce. Řekl bych přímo, že se dneska dokonává vlastně výsledek privatizace z 90. let, kdy mnoho zpracovatelů zkrachovalo a prvovýrobci u těchto zpracovatelů zůstalo mnoho pohledávek, mnoho peněz z druhotné platební neschopnosti.

Při vstupu do Evropské unie byly vyjednány snad ty nejhorší podmínky ze všech deseti nových zemí, hůře na tom bylo snad už jenom Slovensko. Česká republika se bohužel nestala součástí evropské společné zemědělské politiky, ale troufám si tvrdit, že pouze odbytistěm výrobků nebo přebytků ze staré patnáctky, tedy z bývalé evropské patnáctky, a začal další útlum živočišné výroby, útlum klíčových komodit pro potravinářský průmysl.

Někteří si řeknou: Co bychom se starali o zemědělství a výrobu potravin a potravinovou soběstačnost, když si levnější potraviny dovezeme? Což říkají mnozí ekonomové, kteří si ale bohužel nevidí ani na špičku nosu. Vůbec si neuvědomují souvislosti s krajinou, s kvalitou půdy. Ale hlavně to, že nízké ceny budou trvat vždy jen do určité míry a po získání v dané kategorii určité dominance na trhu ceny raketově vzrostou. Vzpomeňme si např. na ovoce, zeleninu nebo na česnek. Jsme přece průmyslovou zemí, zemědělství, to je minulost, dnes je průmysl 4,0, budoucnost je v IT technologiích, řeknou si mnozí. Ale Holanďané a Němci, kteří jsou také velkou, silnou průmyslovou velmocí, tam živočišná výroba přímo kvete a výroba potravin také. Například Holanďané vyrábějí osmkrát více mléka na hektar než my v České republice. My v České republice jsme v mléce soběstační a bohužel přebytky ze západních zemí se za dumpingové ceny voží k nám.

Co je tedy hlavní, klíčový problém našeho zemědělství? Tvrdím, že je to špatná struktura, nevyváženost zemědělské výroby, enormní nárůst rostlinné výroby na úkor živočišné a nesmyslná podpora často nicnedělajících tzv. zemědělců.

Již v prvním čtení jsem zde mluvil o tzv. systému SAPS, který jsme zavedli při vstupu do Evropské unie. Tento systém přijaly i ostatní země, je to tzv. platba na plochu, a ve všech ostatních zemích, např. i v Řecku, kde to bylo asi nejdramatičtější, dramaticky poklesla živočišná výroba. A dnes Řecko dováží přes 80 procent potravin. Samozřejmě z bývalé patnáctky. Dneska dovážíme už i přes 40 procent mléčných výrobků, a když se podíváte do obchodů, tak české máslo tam skoro už nevidíte, vidíte jen francouzské a německé. Tedy tvrdím, že nadměrný systém SAPS dlouhodobě vede k nevyváženému zemědělství, k brutálnímu poklesu živočišné výroby a výroby citlivých a pracných komodit. To má samozřejmě za následek i nesmyslný nárůst cen půdy, cen nájmu. A protože téměř 80 procent zemědělské půdy je dnes v nájmu, tak zemědělec se stává de facto jen průtokovým ohříváčem peněz z Evropské unie, kde velké množství končí právě u majitelů pozemků, kteří nemají

vůbec nic společného se zemědělstvím. Tedy většina těch peněz nekončí v zemědělství.

Nicméně dalším klesáním počtu hospodářských zvířat nám klesá i kvalita půdy. Chybí organická hmota na polích, zvyšuje se eroze půdy a riziko sucha. Půda nezadržuje vodu v krajině, zvyšuje se riziko lokálních záplav a extrémního sucha. To vše si spojte dohromady a vůbec vás nepřekvapí, že dnes dovážíme přes 50 procent potravin a 80 procent lidí žijících na venkově dojíždí za prací do měst, protože živočišná výroba zaměstnává pětikrát více lidí než výroba rostlinná. Celý systém je tedy nemocný. A tento komplexní pozměňovací návrh, který jsme podali, by měl částečně vyléčit, ale opravdu jen částečně vyléčit, jakési distorze v českém zemědělství.

Někteří tady budou určitě namítat, že dochází k daňové distorzi. Proč mají zemědělci dostávat vratku daně, když ostatní podnikatelé tuto výhodu nemají? Ano, to je určitě pravda. A kdyby bylo na mně, tak já bych většinu dotací a většinu těchto daňových výhod zrušil. Ale zrušil bych je všude. Zrušil bych je samozřejmě u nás, ale hlavně v západních zemích. Pokud tyto výhody mají zemědělci v západních zemích a v zemích okolo nás, jako je Německo, Polsko a Rakousko, musíme je mít bohužel i my, protože jde o konkurenceschopnost zemědělství. O konkurenceschopnost zemědělství, i když z této daňové distorze nemám radost.

Dovolte mi tedy shrnout situaci ohledně tzv. zelené nafty. Dnes to funguje tak, že zemědělci dostávají 40 procent vratky spotřební daně na rostlinnou výrobu a nula procent na živočišnou výrobu. S tím jsou spojeny velké administrativní náklady, protože vy musíte pracně dokazovat, jaké práce jsou v rostlinné výrobě a jaké práce jsou v živočišné výrobě, takže de facto máte v podniku a farmě dvě vratky a musíte velmi striktně rozlišovat, které práce byly na polích a které ve stájích. Samozřejmě dochází i k tomu, že více strojů jezdí na poli než těch, které jezdí ve stájích, protože samozřejmě ta motivace k získání vratky je velmi silná.

Novela zákona předložená ministrem zemědělství tuto situaci částečně vyřešila a zavádí 40 procent vratky do živočišné výroby, čímž zavádí jednu vratku na celou farmu, což je samozřejmě obrovská výhoda v tom, že to bude méně administrativně náročné a prostě bude jedna sazba na celou farmu a nebude docházet ke spekulacím či podvodům.

Pan poslanec Kudela navrhl pozměňovací návrh, kdy u živočišné výroby se zvedá vratka na 90 % v reakci na to, v jaké krizi se dneska živočišná výroba nachází. Díky za to. Je to určitě záslužný návrh, nicméně je tam několik ale. "Ale" jsou hlavně v tom, že opět zavádíme dvě sazby na farmu, tedy bude 40 % na rostlinnou výrobu a 90 % na živočišnou výrobu. Opět bude možná docházet i k tomu, že někdo bude méně jezdít na poli a začne zase více jezdít ve stájích.

To mě přivedlo na myšlenku zavést jednu sazbu na farmu a zavést tři sazby, tedy vratku 40 %, 60 % a 90 %, a zavést takzvané kritérium intenzity živočišné výroby. Tedy ten, kdo má vyšší poměr živočišné výroby vůči rostlinné, dostane vyšší vratku než ten, který nemá téměř žádná zvířata, má například jenom bioplynku nebo pouze a jen rostlinnou výrobu. Princip spočívá v tom, že tato intenzita živočišné výroby se dnes dá měřit takzvanou VDJ na ha, neboli velká dobytčí jednotka na ha. Na VDJ se

dají přepočítávat de facto všechna zvířata. Ten, kdo má zatížení VDJ na ha mezi 0 a 0,2, dostane 40 % vratky na celou formu, jak na rostlinnou, tak na živočišnou výrobu. Kdo má VDJ na ha mezi 0,2 až 0,4, dostane vratku ve výši 60 % jak na rostlinnou, tak na živočišnou. A kdo má zatížení VDJ na ha vyšší jak 0,4, což už jsou dobře hospodařící podniky, dostanou téměř devadesátiprocentní vratku.

Jenom pro vaši informaci, Česká republika má v průměru VDJ na ha necelých 0,53, pokud mám správné informace. V Německu mají 1 a Holanďané mají 1,7, tedy zatížení dobytčí jednotky na ha mají Holanďané třiapůlkrát vyšší. Holanďané nakonec vždycky byli jedni z nejlepších zemědělců.

Někdo by mohl namítnout, že se zároveň při nejvyšší vratce zvýší i vratka na rostlinnou výrobu, ale není to pravda, protože ten, kdo má vyšší zatížení VDJ na ha, tak mnohem více plochy, mnohem více zemědělské půdy musí věnovat takzvaným netržním plodinám, za které nic neutří. Jsou to právě plodiny, které chceme, aby se pěstovaly na poli, a plodiny na krmení zvířat, tedy právě do živočišné výroby. Zvýšená vratka i na tu rostlinnou je de facto vratka do živočišné výroby. Bohužel tento princip nelze zavést zpětně.

Návrh pana poslance Kudely zaváděl zvýšenou vratku zpětně k 1. 1. 2016, bohužel tento můj princip nelze zavést zpětně, protože je třeba sjednotit evidenci zvířat a jasně definovat na farmu VDJ na ha a to zabere nějaký čas. Proto jsme připravili kompromisní návrh, komplexní pozměňovací návrh, který v sobě zahrnuje de facto dva pozměňovací návrhy, jak pozměňovací návrh pana poslance Kudely, tak pozměňovací návrh můj. Tedy současný návrh 40 a 90 % na živočišnou výrobu by platil od 1. 1. 2016 do 30. června 2017. Můj princip by fungoval od 1. července 2017 do konce roku 2018.

V mém původním návrhu byla i podpora menších farmářů, kteří by dostávali nejvyšší vratku do velikosti zemědělské plochy 89 ha, nicméně jedná se o diskriminaci. Navíc jsem ještě navrhoval, aby i ti farmáři, kteří na farmě něco vyrábějí a vozí například na farmářské trhy, měli nějakou možnost vratky spotřební daně právě z nafty, kterou spotřebují právě například jízdou na farmářské trhy či prodejem ve svém regionu. Bohužel ani to není možné, protože je to nepovolená podpora. Jedná se už de facto o maloobchod. Nicméně s panem ministrem jsme o tomto diskutovali a shodli jsme se na tom, že určitě připravíme a vymyslíme v rámci de minimis nějakou podporu právě pro farmáře menší, kteří na farmě něco vyrábějí a vozí na farmářské trhy. Možná že se k tomu i vyjádří. Věřím, že tento příslib v následující době nějakým způsobem dofinalizujeme.

Ještě mi dovoluje zde zmínit finanční nároky komplexního pozměňovacího návrhu na veřejné rozpočty. V roce 2016 se odhadují ve výši 600 až 900 mil., v roce 2017 až na 1 mld. korun a v roce 2018 budou zvýšené náklady na spotřební daň mezi 1,3 až 1,4 mld. Vzhledem k nejistotám vývoje zemědělství v České republice a hlavně k nejistým dopadům, protože se jedná o úplně novou věc, na veřejné rozpočty bylo dohodnuto koaličně, že tento návrh bude platit pouze do 31. 12. 2018. Bohužel určitě bych se přimlouval pro to, aby nebyl omezen a vlastně fungoval na mnohem delší dobu. Nicméně je to shoda v koalici. Nejsem ministr financí ani zemědělství, takže jsme se nakonec na tomto kompromisu shodli.

Chtěl bych požádat všechny poslance o podporu tohoto komplexního pozměňovacího návrhu jak vlevo, tak vpravo. Nejedná se ani o levicový, ani pravicový pozměňovací návrh. Na ČT24 jsem slyšel, že se zase jedná o podporu těch velkých. Nejedná se ani o podporu velkých agropodníků. Ba naopak. Některé velké podniky nemají ani jedno zvíře, takže nebudou zvýhodněny, budou mít pouze a jen základní sazbu. Je to opravdu návrh pro všechny. Je to návrh pro ty velké, střední i malé zemědělce.

V podrobné rozpravě se tedy přihlásím k pozměňovacímu návrhu pod č. 4928.

Na závěr bych ještě požádal a podal procedurální návrh, aby na konci obecné rozpravy před zahájením podrobné rozpravy bylo hlasováno o tomto komplexním pozměňovacím návrhu, který by byl brán jako základ pro další projednávání namísto původního návrhu zákona tisku 839/0.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: I já děkuji, pane poslanče. Jenom malou opravu. Obávám se, že v obecné rozpravě toto nelze. Lze to v podrobné rozpravě, protože v podrobné rozpravě se načítají, a tím se hlásíte k pozměňovacím návrhům. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Šrámek: Já jsem dostal z legislativy informaci, že pokud se jedná o komplexní pozměňovací návrh, který bude nahrazovat původní návrh, je možno na konci obecné rozpravy o něm hlasovat a všechny ostatní pozměňovací návrhy se potom budou vztahovat k tomuto komplexnímu pozměňovacímu návrhu a už ne k tomu původnímu vládnímu návrhu. Pokud na konci obecné rozpravy Sněmovna schválí tento komplexní pozměňovací návrh jako základ, pak tyto pozměňovací návrhy k tomu budou vztahovány. Pokud ho neodhlasuje, pak budou všechny pozměňovací návrhy včetně tohoto komplexního hlasovány odděleně ve třetím čtení a budou se vztahovat k původnímu vládnímu návrhu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, pane poslanče. Já jsem se teď poradila s legislativou, omlouvám se, máte pravdu. Takže si to poznamenám a budeme o vašem návrhu hlasovat před ukončením obecné rozpravy.

Nyní prosím dalšího v pořadí. Eviduji faktickou poznámku pana poslance Šarapatky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Šarapatka: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené dámy a pánové, já bych jednak chtěl podpořit návrh pana kolegy Šrámkova a chtěl bych jenom krátce zareagovat na jeho slova, kde označil stávající systém za nemocný. Já se domnívám, že tomu tak skutečně je, protože mám konkrétní zkušenost. Ve vsi, odkud pocházím, jsem chtěl od farmáře, který pěstuje stovky ovcí, koupit jehně pro své přátele. (Poslanec Kováčik upozorňuje, že ovce se chovají.) Chová, omlouvám se. A bylo mi řečeno, že on ovce nemá ani na vlnu, ani na kůži, ani na maso, on je má na dotace. Takže jenom tak. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Nyní prosím dalšího v pořadí, tím je pan poslanec Bendl, který je řádně přihlášen do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Kolegyně, kolegové, nejprve ještě reakce na pana kolegu Šarapatku, aby si nemyslel, že tím zákonem se něco změní. Někdo bude moci mít dál ovce na dotace. Naopak ještě když si udělá OSVČ nebo něco podobného, ještě mu dají vratku na to, že jim přiveze seno, případně nějaké krmení. Na to pozor. V tom se opravdu nic nezmění. Ten pozměňovací návrh neřeší v podstatě vůbec nic. To jsem chtěl jenom trochu vaše nadšení zchladit, protože tak to je.

Nejprve musím říct a znovu zopakovat, že v případě, že by přišla vláda se zelenou naftou pro všechny, tak to podpoříme. Kdybychom měli snížit daňové zatížení nafty pro celou veřejnost a podnikatelskou obec atd. atd., tak o tom není vůbec debata. Jsme pro. Myslíme si, že na to i ekonomicky Česká republika má. Včera se tady v interpelacích debatovalo o tom, jak stát není schopen utrácet finanční prostředky ve velkých investicích. Mluvíli jsme o tom, jak bude složité některé velké projekty vůbec začít stavět. A stát je na tom dneska relativně dobře a není důvod případně uvažovat (neuvážovat?) o tom, že by se míra zdanění pohonných hmot, nebo řekněme té nafty, nesnížila. V minulosti, není to tak dávno, jsme pro to hlasovali dokonce i s některými vládními poslanci. Ten návrh bohužel neprošel.

Musím ale zopakovat princip, který tady dílem zmínil pan kolega Šrámek, který nám vadí, a to je ta disproporce a zvýhodňování jedné části podnikatelské veřejnosti vůči druhé s tím, že je složité už dnes zelenou naftu zkontrolovat, jestli nedochází k jejímu zneužívání. Přichází další a další papírování a podobně. A stává se to obráceně bičem vůči podnikatelskému sektoru uvnitř zemědělství. Tím spíš si myslíme, že prostě tyto disproporce je potřeba odstranit a neprohlubovat další rozšiřování zelené nafty.

Bylo tady zmíněno tuším zpravodajem, možná to říkal i ministr, že to má sloužit především chovatelům ovcí, koz, prasat, skotu a tak dále. A pan kolega Šrámek tady říkal, že živočišná dneska dostává v podstatě nula na vratkách a rostlinná 40 %. Ono to není tak úplně pravda, protože ti, co mají živočišnou a mají i rostlinnou, tak se jich to týká a jsou to smíchané nádoby. Pro ty, co mají živočišnou a nemají půdu, zjednodušeně řečeno, z těch vyjmenovaných ovcí, koz, prasat, skotu jsou to především prasata, a bude se to týkat především firem, které mají chov prasat ve svém ranku. A to doufám, že všichni ti, kterých se to tady týká a jsou v konfliktu zájmů, se přihlásí. Nedívám se proto na pana kolegu Šrámků (stojí před řečníštěm), ale všichni ti představitelé firem, kteří mají ve svém ranku chov prasat, by měli říct, že jsou v konfliktu zájmů, neboť se jich to týká. Už proto jsem přesvědčený, že se nezbavíme spekulací, že to je zase nahrávka velkým firmám, řeknu jedné firmě, která prostě v České republice v zemědělství dominuje, a to si doufám nikdo z nás, nebo aspoň většina z nás tady nepřeje. Někteří možná ano.

Z tohoto důvodu zde prostě musím navrhnout ve druhém čtení zamítnutí návrhu tohoto zákona, ač samozřejmě budeme pilně rozebírat i ten komplexní pozměňovací

návrh, bude-li Poslaneckou sněmovnou přijat jako základ v podávání pozměňovacích návrhů. Zatím se tak nestalo.

Chtěl jsem reagovat i na to, co tu padlo, že krizi živočišné výroby tady máme 25 let. Myslím, že to období je mnohem delší, že bychom objektivně měli přiznat, že tady bylo období, kdy režim sebral lidem majetky, a že to o žádném ejchuchu v oblasti zemědělského sektoru nebylo, a že nejde o 25 let, ale že jde o dobu nepoměrně delší. A ti starší z nás pamatují, jak to vypadalo v masnách a podobně, když si chtěl člověk koupit nějaké maso, musel mít kamaráda, který dobře prodával jízdní kolo, aby ho vyměnil za lepší kousek masa, nebo vůbec nějaký. Myslím, že není potřeba na tuhle dobu vzpomínat. A tím spíš pan kolega Kováčík mi určitě potvrdí, že tehdy maso bylo opravdu jenom z protekce. A sehnat svíčkovou, to byla katastrofa. A že bychom se tedy číslly v tomto ohledu chlubit neměli.

K těm prioritám taky nemohu vzpomenout (nevzpomenout?) – byla hrubá chyba, a v tom s vámi souhlasím a bylo pro mě vždycky nepochopitelné, že podpora živočišné výroby nebyla prioritou na období 2007 až 2013. Ale je potřeba si to vyříkat se všemi těmi, kteří tehdy nesli odpovědnost za zemědělský sektor a nasměrovali systém poskytování dotací tak, jak jej nasměrovali. A dneska pláceme nad rozlitým mlékem. To musím prostě připomenout, protože to není ještě stále někomu jasné.

K tomu poměřování se s Německem a sapsovým systémem. Před třemi lety jsme o této situaci mluvili se všemi nevládními organizacemi, podotýkám se všemi včetně Agrární komory, včetně ostatních významných nevládních organizací, a všechny potvrdily, že chtějí tento systém, že chtějí sapsový systém. To tady říkám veřejně a padlo to na kulatém stole u ministra, je to určitě někde v zápise. Proto jsme jako Česká republika společnými silami tento systém dále rozvíjeli a podporovali, přestože se liší od bývalé patnáctky, ale tehdy se všichni přiklonili k tomu, že je tento systém průhlednější a jednodušší a že bude lépe u něj ještě po nějakou dobu zůstat. A myslím si, že v případě, že by se měl měnit, pak jenom na další finanční období. V tomhle období asi nemá vůbec smysl hrát si s touto myšlenkou, protože nevěřím tomu, že jsme schopni to v Evropské unii za dané situace nějak pozměnit.

Nicméně musím říct, že chceme-li tu chválit systém, který mají Němci, Holanďané atd., tak musím připomenout, že cena půdy v Německu je minimálně trojnásobná v přepočtu na koruny než v České republice. A říkám minimálně. Proto je to také ten důvod, že často holandské společnosti tady koupily půdu, chovají dobytek, odchovávají mladý skot a odvezou si ho zpracovat k sobě, protože náš zpracovatelský průmysl prostě není konkurenceschopný a jim se vyplatí absolvovat i tyhle vzdálenosti a nakonec zpracovat to maso někde jinde.

K tomu komplexnímu pozměňovacímu návrhu zvyšovat vratku podle výše zatížení. Bojím se, že ten systém bude tak komplikovaný a tak neukontrolovatelný, protože samozřejmě záleží taky na tom, jak se to VDJ bude počítat. Jestli to bude k nějakému datu, nebo jestli to bude k nějakému množství, protože víme, že se počet chovaného dobytka v průběhu roku mění podle toho, jak se rodí, anebo podle toho, jak jde dobytek na jatka, a bude klíčové říci, z čeho ta základna vlastně vychází. Aby

se v tomto neděly žádné protekcionality. Aby se hledalo řešení, které bude obecně přijatelné a které bude spravedlivé pro všechny.

Vzhledem k tomu, že tenhle návrh to neobsahuje, pokud vím, tak bychom měli vědět, jak je to vlastně myšleno s tímto. Jak uchopíme VDJ, ke kterému datu a času a množství atd. to budeme brát? Protože tím, jak se veličina v průběhu roku mění, tak to není úplně jasné a může to někomu pomáhat a někomu to může výrazně škodit.

Ještě si dovoluji říct poznámku k tomu 31. 12. 2018. Jestli já slyším od podnikatelského sektoru často nějaké připomínky, tak to je: Neměňte tak často pravidla hry! Pořád nám měníte pravidla, pořád nové papíry, nové povinnosti, nové dokumenty atd., atd. V okamžiku, kdy řekneme tohle je jenom na chvíli, znamená to, že si bude muset zemědělský sektor potom zase zvykat na nějaký jiný systém. Přijde, někdo ho bude muset měnit nebo ho bude prodlužovat atd. A jestliže v obecném podnikatelském sektoru není ta potřeba vidět na léta dopředu tak velická, protože ve strojírenství určitě nežijí tím, co se jim urodí za dva nebo za tři roky, na rozdíl od zemědělství, pak je daleko citlivější měnit pravidla hry často uvnitř sektoru zemědělského. Myslím si, že je určitě na debatě, protože 31. 12. 2018 je za dvěma z pohledu zemědělce, v podstatě. Příští rok budou volby. To se šest měsíců předtím nic nestane, šest měsíců potom se nic de facto nestane, nebude tady možnost přijmout nějakou reakci na ten systém. Proto spíš nabízím argumenty proč si s tím časem tolik nehrát a nedefinovat ho přesně. Spíš jej nechat být a podle zkušenosti, jak se ty věci budou vyvíjet, pak případně na situaci reagovat.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji vám, pane poslanče. Eviduji dvě faktické poznámky. S první prosím k mikrofonu pana poslance Šrámka, po něm pan poslanec Kováčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Šrámek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dovolte mi jen stručně reagovat, proč jsem právě řekl, že za posledních 25 let. Dovolte mi jenom zde citovat trendy zahraničního agrárního obchodu. Pokles produkce vybraných komodit způsobil silnou závislost na dovozu. Saldo agrárního zahraničního obchodu Česka je dlouhodobě záporné. Naposledy bylo kladné v roce 1993. Aktuální data za zahraniční obchod 2016 potvrzují samozřejmě tento vývoj.

Nicméně dovolte mi ještě zareagovat na ty praktické věci. Tedy počet VDJ se bude počítat k poslednímu dni v měsíci. A rád bych tedy zareagoval na to, že všichni chtěli SAPS. Kdo to byli všichni? Občané České republiky, kteří nechťeli být závislí na dovozu potravin, to určitě nebyli. Byl to určitě prostě někdo, majitelé půdy a hlavně zemědělci, kteří toho nechťeli moc dělat. Protože SAPS jsou prostě výhodné pro ty, kdo zaměstnávají méně lidí, mají méně starostí, nemají žádná zvířata, pro ty je to samozřejmě výhodné. Takže ti všichni chtěli SAPS. Ale jsem přesvědčen, že kdyby tomu česká veřejnost rozuměla, pořádně, tak 90 % občanů České republiky to chtít nebude. Tady ti všichni byli jenom tito.

A co se týká ceny půdy. Cena půdy v poslední době samozřejmě stoupá a nájmy také. Je to samozřejmě hlavně právě díky systému SAPS. Cena půdy v Německu je

sice vyšší, ale je zajímavé, že například dotace na hektar např. ve Francii, tzv. SAPS, jsou skoro třikrát nižší. A ty podpory jsou právě diferencované právě na zvířata, na farmu, na různé výroby atd. U nás prostě 70 % peněz, které protečou zemědělstvím, tak jdou na SAPS. A část z nich končí u majitelů pozemků. Tedy nekončí vlastně v zemědělství! Takže peníze, které jsou určeny na SAPS, nejsou do zemědělství, ale často jenom pro ty majitele prostřednictvím nájmu, vysokých nájmu dneska již, takže nekončí v zemědělství. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a poprosím pana poslance Kováčíka také s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji, paní předsedající. Paní a pánové, byl jsem panem kolegou Bendlem vyzván, abych potvrdil situaci v zásobování v dobách před listopadem 1989, v dobách předpřevratových. Víte, pane kolega Bendl říkal, že něco pamatuje, já taky. Ale padesátá léta, pane kolego prostřednictvím paní předsedající, přece jenom nepamatujeme ani jeden. Tak, jak to vypadalo v obchodech. Nepamatujeme. Leda, že by nám bylo hrubě přes 70.

Ano, v 50. letech nebylo maso a jiné potraviny v celé Evropě! Hubená poválečná léta, kdy bylo zemědělství zdecimováno druhou světovou válkou, skutečně znamenala nedostatky v zásobování potravinami obecně, masem taktéž, v celé Evropě. Nejen v Československé socialistické republice. Resp. Československé republice. Socialistická byla až od šedesátého. Potom ovšem potvrzují, že když přicházel převrat, jedna z největších kritik na socialistické zemědělství byla, že zemědělství je přebytkové. (Hovoří hlasitě, důrazně.) Že vyrábíme více, než spotřebováváme. Že soběstačnost je více než 100 %. A že je tudíž třeba vrátit se zpátky k malým farmám a vrátit se zpátky k tomu, co bylo kdysi dávno, idylického. A tak ten výsledek je a bohužel se na té situaci podílel i pan kolega Bendl ve funkci ministra, že máme stavy zvířat, např. mluvím o živočišné výrobě, v dojnících na 40 % stavu roku 1989, atd., atd. Nebudu všechna čísla jmenovat. Potvrzují to, co tady řekl pan kolega Šrámek.

A na závěr. Tento návrh zákona má uhasit požár, který v živočišné výrobě způsobil mj. i pan kolega Bendl. Takže bych poprosil, pojďme hlasovat a nechme toho natahování se o věcech, které dávno každý ví. (Upozornění na čas.) Snad jen někdo málo neví. Děkuji. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: S faktickou poprosím k mikrofonu pana poslance Bendla. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Chci poděkovat panu kolegovi Kováčíkovi za vystoupení. Bylo opravdu skvělé. A vždycky, když to takto natvrdo slyším, tak si říkám, že stojí za to, abychom tomu, co tady bylo před rokem 1989, že to tady pořád ještě je, že je třeba tomu bránit. Evidentně, evidentně se některým stýská.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kudelu, který je řádně přihlášen do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Paní předsedající, dobrý den. Chtěl bych taky krátce zareagovat na proběhlou rozpravu.

Žádné další papíry se nezavádějí, protože kdo nechce papírovat, samozřejmě nemusí. Kdo papírovat chce, má nárok na vratku spotřební daně, tak mu vratka spotřební daně bude umožněna.

Já jsem do systému načetl tři pozměňovací návrhy. Při vybraných činnostech zemědělské výroby, např. při štěpkování náletů kolem polí, kolem lesů, je možno uplatnit vratku spotřební daně také na štěpkování. Nicméně pro činnosti v lesní výrobě tato vratka není umožněna. Proto jeden z mých pozměňovacích návrhů se týká také rozšíření vratky spotřební daně na vybrané činnosti při pěstební činnosti v lesnictví.

Při jednání zemědělského výboru pan poslanec Kott navrhl, aby byla vratka spotřební daně také umožněna pro podnikatele v rybníkářství a při chovu ryb, takže i tento pozměňovací návrh mám připravený.

A třetí můj pozměňovací návrh, který v podrobné rozpravě načtu, se týká právě administrativy, kdy dnes je nutné, aby oprávněný, který má zájem o vratku spotřební daně, toto uplatňoval pravidelně co dva měsíce. Toto opatření je administrativně náročné pro žadatele, a proto navrhuji, aby bylo umožněno žádat vratku spotřební daně dvakrát ročně, tedy co půl roku.

Tohle jsou mé tři pozměňovací návrhy, které jsou připraveny ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu pana poslance Šrámka, a já se k nim přihlásím v podobné rozpravě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji a prosím dalšího řádně přihlášeného a tím je pan poslanec Fiedler. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já ty ryze odborné debaty opravdu nechám na kolezích, kteří evidentně se v této problematice pohybují, a je to jejich parketa, ale chtěl bych zde zmínit jednu věc. Nevím, jestli pan ministr teď vnímá. My jsme tady v prvním čtení měli nějaké dotazy, které jsem měl osobně já na to, jak se budou vykazovat nároky na odpočet, a vy jste, pane ministře prostřednictvím paní předsedající, prezentoval, že to bude na základě nějakých paušálů. My jsme to projednávali na rozpočtovém výboru, kde jste nebyl pravděpodobně z pracovních důvodů přítomen a zastupoval vás náměstek, tak ten výklad na to byl zcela odlišný. Mě tedy velmi zarazilo, že to, co jste vy prezentoval tady v prvním čtení ve Sněmovně, se diametrálně odlišovalo od toho, jak mi to bylo vysvětleno náměstkem na rozpočtovém výboru – kolega Šrámek tomu byl přítomen –, jak se budou vykazovat nároky na odpočet u živočišné výroby. Velmi mě překvapilo, že předkladatel, ministr, uvádí tak diametrálně odlišný výklad toho, tak

jak jste mi odpověděl, díval jsem se ještě před chvilkou do stenoáznamu z prvního čtení tady ve Sněmovně, a potom na rozpočtovém výboru. Je to minimálně zarážející pro mě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné dopoledne. Já vám děkuji, pane poslanče, za váš příspěvek a táži se, zda někdo další se ještě hlásí do obecné rozpravy. Pan ministr. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Já bych chtěl odpovědět panu poslanci Fiedlerovi prostřednictvím pana předsedajícího. Je to tak, že zemědělec vždycky musí vést evidenci, na co tu naftu spotřeboval. Toto stanovuje vyhláška. Nicméně já jsem hovořil o tom, že Celní správě chceme dát a budeme dávat vodítka pro to, zhruba pro jaké typy činností v rámci živočišné výroby, kde jsou asi ty normativy, kolik se nafty může spotřebovat, a pokud výrazně zemědělec jde nad tyto činnosti, tak aby Celní správa věděla, že se na tyto věci má detailněji podívat. Ale to je věc, která je řekneme formou nějaké metodické spolupráce, nikoliv toho, že to můžeme napsat do vyhlášky. Takto to není možné. Takto Evropský soudní dvůr asi před osmi lety tyto normativy, které byly dříve přímo napsány v legislativě, neumožnil tuto věc. Takže je to opravdu tak, že zemědělec to musí prokazovat. Ale my víme na základě propočtů z našeho Výzkumného ústavu zemědělské techniky, jaké – orientačně – spotřeby při těch kterých typech činností může zemědělec zhruba spotřebovat v praxi.

Tolik moje odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Táži se ještě pro pořádek, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím. V případě, že je tomu tak, končím obecnou rozpravu a táži se, zda pan ministr nebo pan zpravodaj chcete závěrečné slovo v tuto chvíli. Není tomu tak.

Nyní přistoupíme k hlasování o procedurálním návrhu pana poslance Šrámk a já vás požádám, abyste procedurální návrh zopakoval, a já o něm dám hlasovat. Prosím.

Poslanec Pavel Šrámek: Můj procedurální návrh spočíval v tom, abychom hlasovali o tomto komplexním pozměňovacím návrhu, který by byl brán jako základ pro další projednávání namísto původního návrhu zákona, tisku 839/0.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: A požádám vás o číslo.

Poslanec Pavel Šrámek: Číslo pozměňovacího návrhu je 4928.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: 4928. Děkuji. Myslím, že všichni slyšeli váš procedurální návrh, a vzhledem k tomu, že se jedná o procedurální návrh, dám o něm hlasovat bez rozpravy. Nejprve vás všechny odhlásím. Požádám vás, abyste se znovu opět přihlásili svými kartami.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro tento procedurální návrh, ať zmačkáne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 238, přihlášeno je 114 poslankyň a poslanců, pro návrh 113, proti nikdo. Já konstatuji, že s tímto procedurálním návrhem byl vysloven souhlas.

Nyní tedy budeme pokračovat dál podrobnou rozpravou. Zahajují podrobnou rozpravu a jako první se přihlásil pan poslanec Kudela, připraví se pan poslanec Kalousek. Prosím.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, jak jsem uvedl v obecné rozpravě, přihlašuji se ke svým pozměňovacím návrhům, které jsem uvedl do systému pod čísly 4932, 4938 a 4941. Jak jsem již uvedl, tyto pozměňovací návrhy se týkají rozšíření vrátky spotřební daně na vybrané činnosti v rybníkářství, na vybrané činnosti v lesnictví a také upravují lhůtu, ve které je potřeba podávat žádosti o přiznání vrátky spotřební daně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Kalousek a připraví se pan poslanec Šrámek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, než se vyjádřím ke svému pozměňovacímu návrhu, dovolu mi, abych ocenil slova zpravodaje zemědělského výboru pana poslance Kudely, který ve své zpravodajské zprávě zdůraznil, jak systém zelené nafty je výrazně komplikovaný a náročný. To je skutečně pravda. Už mi tam chyběla jenom ta druhá pravdivá věta: a protože je tak komplikovaný a náročný, tak pro něj všichni budeme hlasovat, protože jedním z hlavních cílů této vlády je zvyšování administrativní náročnosti a jeden z mála cílů, který se opravdu podaří splnit.

Já jsem podal do systému pozměňovací návrh číslo 4819, který vycházel z obdobné filozofie, kterou tady přednesl pan poslanec Šrámek, a tedy ze snahy, aby byli mnohem méně zvýhodněni zemědělci z Prahy, kteří berou dotace pouze ze svých pozemků, aniž by se věnovali opravdu zemědělské výrobě. V mém pozměňovacím návrhu je rovněž zaveden termín velká dobytčí jednotka a odstupňováno zvýhodnění podle poměru velké dobytčí jednotky vůči počtu hektarů. Vzhledem k tomu, že návrh pana poslance Šrámk je zpracován legislativně pečlivěji a v podstatě sleduje stejnou filozofii a navíc ho teď Sněmovna schválila jako hlavní podkladový materiál, tak situaci nechci komplikovat a svůj pozměňovací návrh 4819 stahuji a prosím, aby nebyl zařazen do pozměňovacích návrhů ve třetím čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. A nyní tedy pan poslanec Šrámek a připraví se pan poslanec Bendl. Prosím.

Poslanec Pavel Šrámek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Přihlašuji se ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu, který jsem vložil do systému pod číslem 4928. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Bendl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Já chci jenom pro třetí čtení potom navrhnout zamítnutí návrhu tohoto zákona.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táží se, zda někdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím podrobnou rozpravu a táží se pana ministra nebo pana zpravodaje na závěrečná slova, zda si chcete vzít. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, já jenom zrekapituluji, že jsme odsouhlasili ve druhém čtení to, že jako základ pro podávání pozměňovacích návrhů bude brán pozměňovací návrh 4928 pana poslance Šrámka. V podrobné rozpravě také poslanec Kudela načetl tři pozměňovací návrhy – 4932, 4938 a 4941, pan poslanec Kalousek stáhl svůj pozměňovací návrh, pan poslanec Šrámek načetl svůj pozměňovací návrh 4928, to je ten komplexní pozměňovací návrh, a pan poslanec Bendl navrhl zamítnutí zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Vzhledem k tomu, že žádné další návrhy nepadly, tak končím druhé čtení tohoto návrhu.

Přečtu omluvy. Z dnešního jednání se omlouvá od 12 hodin pan poslanec Kořenek z pracovních důvodů. Opravuji omluvenku paní poslankyně Bohdalové, ta se omlouvá od 11.30. Dále dnes, v pátek 16. září, z celého jednacího dne z osobních důvodů se omlouvá paní poslankyně Soňa Marková, dále z pracovních důvodů od 9.30 do konce jednacího dne se omlouvá paní poslankyně Balaščíková, dále od 13 hodin z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Havíř a dále od 13 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Klačka.

Budeme pokračovat podle schváleného pořadu. Otevírám další bod a tím je

32.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb.,
o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů
(zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 712/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zemědělství Marian Jurečka. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení kolegové, milé kolegyně, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Předkládaný návrh zákona má dva stěžejní cíle. Prvním je přizpůsobení právního řádu České republiky novým přímo použitelným a bezprostředně aplikovatelným nařízením EU. V rámci úpravy vinohradnictví se proto implementuje nový systém povolení pro výsadbu révy na období do 31. prosince 2030, a to včetně sankcí za jeho nevyužití, a nový systém povolení opětovné výsadby vinic.

Druhým cílem návrhu zákona je pak boj proti různým formám černého trhu s vínem, tedy stanovení úpravy, která zajistí lepší regulaci nakládání s nebalenými výrobky z révy vinné a zejména pak se sudovým vínem, které představuje nezanedbatelnou část segmentu trhu s vínem v České republice. Výrobky z révy vinné, a to zejména nebalená vína, resp. sudová vína, jako jeden z typů nebalených vín se v posledních letech staly jedním z nejvíce falšovaných zemědělských produktů. Podle údajů Státní zemědělské a potravinářské inspekce se podíl nevyhovujících vzorků sudových vín konstantně pohybuje mezi 32 až 38 %.

Návrh zákona byl připravován v široké diskuzi s vinařskou vinohradnickou veřejností. Na vládě byl projednáván návrh dne 21. 12. 2015. Byl přerušen s tím, že je ještě nutné nalézt shodu na způsobu a kontrole prodeje sudového vína. Výsledkem následných diskuzí byl pak předložen konsenzus, který byl vládou schválen dne 18. 1. 2016.

Návrh nyní v podobě, v jaké je předkládán do Poslanecké sněmovny, zejména omezuje množství prodejních míst sudového vína. V zásadě se navrhuje zákaz prodeje sudových vín vyjma provozoven výrobců vína nebo příjemců zahraničního nebaleného vína.

V této souvislosti je nutné dodat, že výrobcem vína je podle zákonné definice rovněž subjekt, který si víno nechá jiným subjektem zpracovat za účelem jeho uvádění do oběhu. Stejně tak příjemcem je jeden subjekt, který si nebalené víno ze zahraničí sám přiveze, ale i ten, který si jej nechá přivést jiným subjektem, přičemž navržené řešení odpovídá svými dopady na trh s vínem konsenzu dosaženému s dotčenými subjekty v průběhu vyjednávání tohoto legislativního materiálu.

Dále vymezuje kategorie obalů, v nichž je víno možno prodávat spotřebiteli – § 3. Není nijak blíže specifikován přepravní obal pro sudové víno. To je totiž pod kategorií nebaleného vína, pokud je prodáváno spotřebiteli a díky dalšímu omezení prodejních článků, proto není nutné jej blíže definovat. V rámci prodeje vína spotřebiteli z obalů určených pro spotřebitele pak je vymezeno tzv. čepované víno, tedy v zásadě bag in box do dvaceti litrů objemu a rozlévané víno do pěti litrů objemu. Obě tyto kategorie by mohly prodejům sloužit k obcházení režimu sudového vína. Proto je nutné je výslovně upravit.

Dále upravuje zveřejnění části registru vinic, z nichž bude on-line zřejmé, ve kterých provozovnách výrobci nebo příjemci zahraničního nebaleného vína prodávají sudové víno. Toto opatření mimo jiné přispěje k eliminaci nelegálních, nenahlášených prodejen pančovaného sudového vína. Přináší zvýšení informovanosti spotřebitelů při

prodeji sudového vína, čepovaného a rozlévaného vína. U vína v obalu určeném pro spotřebitele, které bylo vyrobeno nebo plněné v České republice, se z důvodu ochrany spotřebitele navrhuje uvádět povinně i na přední etiketě údaj o provenienci vína – § 16 odst. 4.

Dále se zavádí dobrovolný logotyp na obalu vín s chráněným označením původu nebo chráněným zeměpisným označením "vyrobeno z hroznů révy vinné sklizených na území České republiky", což jsou opatření předkladatelem preferovaná a zajišťující odpovídající informovanost spotřebitele.

Dále novela zavádí oznamovací povinnost pro příjemce – tedy § 14a – veškerého zahraničního nebaleného vína, nejen sudového, a dalších zahraničních výrobků z révy vinné. Ukládá povinnost uskladnit nebalené víno po příchodu do České republiky na deset dnů v místě určení. Ne na hranicích, ale v místě prvního příjmu vína – § 14b – pro účely případné kontroly ze strany Státní zemědělské a potravinářské inspekce.

Upravuje zvýšení horní hranice pokut za správní delikty týkající se nově definovaného falšování vinařského produktu a porušení nově zavedených povinností v rámci boje s černým trhem s vínem až na 50 mil. korun. V případě skutečně rozsáhlých podvodů je dosavadní nejvyšší sazba do 5 mil. korun nedostatečná a nemá dostatečný preventivní účinek, protože nepostačuje ani na pokrytí nelegálního zisku, který pachatel z protiprávní činnosti získává.

Vládní návrh zákona projednal zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR na své 33. schůzi dne 23. června 2016 a svým usnesením doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR schválit vládní návrh zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Zemědělským výborem přijaté pozměňovací návrhy jsou v zásadě v souladu s koncepcí předkladatele vládního návrhu zákona a přispějí k jeho zkvalitnění s výjimkou pozměňovacích návrhů pod č. IV, V a změn s nimi souvisejících, kterými se navrhuje vypustit § 16 odst. 4 z vládního návrhu, tedy etiketa v hlavním zorném poli, a dále se proti vládnímu návrhu zákona mění možnost výrobce při splnění stanovených kritérií uvést na obalu určeném pro spotřebitele logotyp specifikovaný prováděcím právním předpisem na povinnost. Toto ustanovení, jak jsem již zmínil, má spotřebiteli zajistit zvýšenou informovanost ohledně sudového rozlévaného a čepovaného vína při jeho prodeji. Proto k pozměňovacím návrhům zaujímám nesouhlasné stanovisko.

Stejně tak zaujímám nesouhlasné stanovisko k pozměňovacím návrhům přijatým zemědělským výborem č. I a II, které za příjemce stanovují provozovatele potravinářského podniku, který je uveden v průvodním dokladu. Jak jsem již také zmínil, takové řešení svými dopady na trh s vínem neodpovídá konsenzu dosaženému s dotčenými subjekty v průběhu legislativního procesu a jde nad rámec míry regulace takto dosažené.

Ostatní zemědělským výborem přijaté pozměňovací návrhy přispívají ke zpřesnění vládního návrhu zákona. Dále zpřesňují postavení Vinařského fondu ve vztahu k potřebám aplikační praxe při administraci podpor poskytovaných Vinařským fondem. Přijaté pozměňovací návrhy také zpřesňují působnost Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu v zákoně o zemědělství, kde stanoví kritéria, na jejichž základě PGRLF hodnotí žádosti a podporu a zakotvuje základní

procesní pravidla v oblasti rozhodování PGRLF o žádostech a podporu. Proto s nimi souhlasím.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 712/1 a 2. Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj zemědělského výboru poslanec Pavel Kováčik a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Učiním tak až ve třetím čtení, protože teď o pozměňovacích návrzích hlasovat nebudeme. A co se týká jednání výboru, velmi podrobnou zprávu podal pan ministr. Nebudu se opakovat. Hlásím se k tomu, jak to tady řekl pan ministr. S tím, že jsme ve druhém čtení, kde je prostor pro podávání případných dalších pozměňovacích návrhů. Jako zpravodaj to budu pečlivě monitorovat, návrhy zaznamenávat a v závěru tohoto druhého čtení vás seznámím, které případně byly podány. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji dvě přihlášky. První má pan poslanec Sed'a a potom se připraví pan poslanec Pavera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, k návrhu zákona o vinohradnictví a vinařství předkládám několik pozměňujících návrhů, které jsou uvedeny ve sněmovních dokumentech 4652 a 4691.

Rozumím tomu a souhlasím, že se zpřísňují pravidla na trhu se sudovým vínem či obecně s vínem. Na druhé straně nemohu souhlasit s účelově zaměřovanými pojmy a s tím, že navrhovaná regulace se týká pouze části trhu s vínem. Dále se tady operuje daňovými úniky, ale žádná data doposud nebyla oficiálně zveřejněna, nehledě na to, že zavedení elektronické evidence tržeb bude účinným nástrojem v boji proti možným daňovým únikům.

Vážené kolegyně, kolegové, vím, že předložená novela je kritizována zejména malými vinaři a majiteli vinoték, kteří dokonce tvrdí, že tento návrh jde na ruku několika velkým vinařským firmám prostě proto, že omezuje prodej sudového vína, a to přesto, že tento prodej je v naší zemi fenoménem, kde tržby deseti tisíc vinoték tvoří z 80 procent právě prodeje sudového vína. Je nutno si uvědomit, že vinotéky prodávají i lahvová vína tuzemských vinařů, a pokud vinotéky zaniknou, pak zejména drobní vinaři přijdou o svůj distribuční kanál. Nehledě na skutečnost, že vinotéky jsou klasickým propagátorem konzumace vína.

Vážené kolegyně, kolegové, z těchto důvodů se pokouším svými pozměňujícími návrhy vypustit definici čepovaného vína, které by způsobilo další nárůst prohlubující

se nerovnosti mezi výrobcí, příjemci a dalšími subjekty uváděnými své produkty na trh. Zpřesňují definici míst, kde se sudové víno může prodávat, vypouštěm nelogickou výjimku neznačení šumivých vín podle Evropské unie. Tyto návrhy, které pokud budou přijaty, zachovávají prodej sudového vína, zachovávají konkurenci na trhu s víny a zároveň podpoří nejen vinotéky, ale zejména drobné a střední vinaře. Předem děkuji za podporu těchto pozměňujících návrhů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy pan poslanec Pavera, připraví se pan poslanec Bendl. Prosím.

Poslanec Herbert Pavera: Hezké a příjemné dopoledne, dámy a pánové, vážený pane předsedající, vážený pane ministře. Dovolte mi, abych vás seznámil s pozměňovacím návrhem ke sněmovnímu tisku 712, který je uveden v systému pod číslem 1612.

Přímo tento návrh zní, že za odstavec 3 § 30 zákona doplnit článek v tomto znění: Bod 4. Evidenční knihy vedené obchodníky, kteří nepoužívají enologické postupy, se skládají ze všech průvodních dokladů. Následující odstavce se přeznačí.

Rád bych tento návrh odůvodnil. Než ale k němu přijdu, tak vlastně podtrhnu to, co tady říkal i pan kolega Sed'a, že opravdu tady se jde proti malým podnikatelům v této oblasti, stejně jako jak se jde proti malým drobným podnikatelům, živnostníkům i praktickým lékařům, kteří pracují v ordinacích, od té doby, co vstoupil do politiky pan ministr Babiš. Všechno se dělá pro to, aby měli výhody hlavně ti velcí, a všechno se dělá pro to, aby ty nevýhody měli ti malí, nebo aby se spolkli, nebo aby nějakým způsobem přestali fungovat.

Tedy k tomu odůvodnění. Platné znění zákona 321/2004 obsahuje povinnost vést evidenční knihy a stanovuje takzvané malé množství, které je rozhodující pro povinnost vést tyto evidenční knihy. Tato povinnost se nevztahuje pouze na výrobce, ale také na obchodníky, kteří v daném období překročí při uvádění vinařských výrobků na trh právě definované malé množství. V rámci vnějšího připomínkového řízení připravované novely zákona 321/2004 vyplynulo, že například obchodní řetězce pro vysoké administrativní zatížení evidenční knihy v předepsané formě nevedou. Vedle povinnosti vést evidenční knihy novela zákona také výrazně snižuje takzvané malé množství. Nově je definováno malé množství pro sudová vína na 10 tisíc litrů za rok a nově je snížena horní hranice malého množství pro všechna vína ze 100 tisíc na 75 tisíc litrů za rok. Je také pravdou, že každá členská země Evropské unie má definovanou povinnost vést evidenční knihy pro výrobce. Evropská legislativa však umožňuje jednotlivým členským zemím si stanovit mírnější definice malého množství a zároveň v souladu s prováděcím předpisem nařízení Evropské komise 436/2009 Sb. uvádí v článku 38: Členské státy však mohou stanovit, že evidenční knihy vedené obchodníky, kteří neprovádějí žádné z šetření uvedených v článku 41 odst. 1 a nepoužívají žádné jiné enologické postupy, se skládají ze všech průvodních dokladů. V článku 37 Výjimky dále se píše: Evidenční knihy nemusí vést maloobchodníci a osoby prodávající nápoje pouze ke spotřebě přímo na místě. Rovněž zde se uvádí: Členské státy mohou stanovit, že fyzické a právnické osoby a

seskupení osob, které skladují nebo prodávají výlučně vinařské produkty v malých nádobách za podmínek uvedených v článku 25 písm. b) bodu i), mohou být zproštěny povinnosti vedení evidenčních knih, je-li kdykoliv možné provést kontrolu vstupu a výstupu a zásob na základě jiných podkladů, zejména obchodních dokladů používaných pro finanční účetnictví.

Proto s ohledem na naplňování programu snižování administrativní zátěže navrhuji vedení evidenčních knih v této formě pro osoby, které nepoužívají enologické postupy. Cílem pozměňovacího návrhu je především zabránit nesmyslné a několikanásobné evidenci zboží, zjednodušit administrativní zátěž podnikatelů a to vše v souladu s prováděcím předpisem Evropské komise 436/2009 Sb. Věřím, že je v našem zájmu pomáhat malým a drobným podnikatelům i živnostníkům, a věřím, že i tento návrh ve třetím čtení podpoříte. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Bendl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. No, k tomuto zákonu jsme tedy opravdu řekli mnohé. Já bych jej soukromě nazval – našli jsme způsob, jak zkomplikovat život malým, aby velcí mohli zdražit. Protože jsem hluboce přesvědčený o tom, že ta opatření, která se navrhují, povedou ke zvýšení byrokracie, k povinnosti dávat víno do bag in boxů, což určitě také nebude zadarmo. Takže ve výsledku bude víno dražší a ti větší na tom více vydělají. Bude více byrokracie, budou další povinnosti. Těch deset dní, které tu jsou, že bude muset vinař, který doveze víno, vždycky čekat, jestli se mu někdo ozve z inspekce či neozve, na své vlastní náklady bude muset to víno udržovat v nějaké kvalitě atd. atd.

Je tam prostě řada věcí, které mě nemohou nést k tomu, že dám návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona ve třetím čtení při podrobné rozpravě.

A jenom připomenu způsob projednání, kdy prostě nebyly vzaty připomínky malých vinařů v potaz, které nebyly až úplně nepřijatelné. Přesto nebyly vzaty v potaz, nebyli vyslyšeni. A život ukáže, že jsme měli pravdu. Vy jste přesvědčení, protože v koalici máte i zjevně Komunistickou stranu Čech a Moravy, že ta většina tady bude významná. Ale ten zákon není moudrým zákonem, postaví se ve finále proti skupinám lidí, kteří si třeba drahé víno nemohou dovolit a pijí rádi sudové, jednak proto, že je samozřejmě levnější, nejsou s ním spojeny další náklady, a také třeba proto, že to víno mohou jednoduchým způsobem okoštovat nebo ochutnat. Proto se také komplikuje život všem těm vinotékařům a vinotékám, aby se hledal způsob zase, jak případně ucpat díry v lodi, aby peníze zůstaly u velkých a ne u těch drobných.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče, a táži se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Ty podrobné výhrady shrnul můj kolega Petr Bendl, nicméně já bych chtěl učinit obecnější poznámku. Celé tři roky během této vlády pozorujeme pomoc velkým a komplikace podnikatelského života malým a středním. A já chci jasně říct, že i to dělení na ty užitečné velké a ty neužitečné malé a střední, kteří obcházejí zákony, neplatí daně, prostě odmítáme. Nic takového není.

Já myslím, že bychom se měli řídit úplně jiným principem, pane ministře, a to že velký byznys má stát dobře hlídat a malým a středním má otvírat dveře. A vy postupujete přesně naopak. Nejenom v tomto případě, ale v mnoha dalších. A je to hrozná škoda, protože prosperita České republiky může být dlouhodobě založena pouze na tom, že budou úspěšné malé, drobné a střední firmy. To jsou ti, kteří nečerpají investiční pobídky. To jsou ti, kteří nestudují, zda nepřenesou svou výrobu do jiné země jenom proto, že tam jsou zrovna nějaké nabídky vlády. To jsou ti, kteří tady vždycky zůstanou. Velmi často jsou to lidé, kteří zaměstnávají ostatní spoluobčany a jsou velmi cenní. Místo abychom jim otevírali dveře a nezatěžovali je v jejich těžkém úsilí o to dávat práci sobě a ostatním, tak jim neustále ztěžujeme podmínky. A tento návrh zákona je jednou z nich. Nikdo mi nevymluví, že text zákona pomáhá bojovat velkým proti malým.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní řádně přihlášen pan předseda Faltýnek. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne. Já jsem nechtěl vystupovat k tomuto zákonu, protože proběhla velká debata na zemědělském výboru několikrát. My jsme svolali vlastně, myslím, že to byl kolega místopředseda Velebný, k tomuto seminář nebo pracovní debatu všech zástupců, vinotékařů, vinařů, malých, velkých, středních, Svazu vinařů atd., kde se všechny tyto věci vydiskutovaly. A není úplně pravda to, co tady říkají kolegové přede mnou. Podívejte se na stanovisko Svazu vinařů, které podporuje tuto novelu zákona, která by měla pomoci českým a moravským vinařům ad jedna a ochránit spotřebitele ad dvě. To jsou dvě priority tohoto zákona. Svaz vinařů sdružuje 90 procent výrobců vína v České republice. Od malinkatých vinařů, kteří mají půl hektaru, až po velké vinohradníky a vinaře, kteří mají třeba dvě stě tři sta hektarů.

Takže buďme prosím v té debatě objektivní. Já rozumím té rétorice, která se tady vede, té politické rétorice, ale sem tam to proložme i nějakými relevantními údaji. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktickou poznámku má pan poslanec Stanjura, po něm pan poslanec Benda. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Bohužel pan předseda Faltýnek nemá pravdu. Jsou dvě věci. Můžeme se bavit o tom, jestli nějaký dotační titul má smysl, nebo nemá, a potom... (Poslanec Faltýnek reaguje z pléna.) Já mluvím v té obecné rovině. Kdybyste mě nechal domluvit, tak pochopíte, o čem mluvím.

A druhá věc. Kdo reálně má šanci, ne teoreticky, ale prakticky na tu dotaci dosáhnout, například proto, jestli má kapacity tu poměrně složitou byrokracii zvládnout. V minulém bodě jsme mluvili o zelené naftě, a když jsme o zelené naftě mluvili minule, když se nejednalo o živočišnou, ale rostlinnou výrobu, tak jsme se podle mne všichni shodli na tom, jaká jsou ta data. A řekli jsme, že existují desítky procent zejména malých farmářů, zemědělců, kteří si pro tu zelenou naftu nechodí. Samozřejmě mohu použít jiný přírůbek a říct procento obdělávané plochy. To je samozřejmě pravda. To pak vypadá mnohem lépe. Ale tady na jasném příkladu u té zelené nafty pro rostlinnou výrobu je ukázáno, že to jsou desítky procent lidí, kteří prostě buď nemají kapacitu to zvládnout byrokraticky a podobně. Takže ten systém je pak nespravedlivý.

Pan předseda Faltýnek zapomněl říct, jistě neúmyslně, já ho z toho nepodezírám, že ne že vinaři nemají jednu profesní organizaci, ale dvě. A v té první, o které jste mluvil, jsou všichni velcí a někteří malí i nejmenší, to ani nijak nezpochybňuji. A v té druhé jsou zejména ti malí a ti se toho zákona bojí. Já jsem s nimi opakovaně mluvil. Cítí ten tlak, který my tady tlumočíme, že to není spravedlivé vůči všem, že to je pomoc velkým proti malým. Na tom nic není. Oni ty obavy cítí. Vy to podle mě víte stejně jako my, myslím, že mluvili i s vámi nebo s vašimi kolegy. A pokud část profesních skupin tuto obavu má, tak já myslím, že je třeba to tady formulovat a buď ji vyvrátit, což se podle mého názoru nepodařilo, anebo upravit návrh zákona tak, ať je spravedlivý ke všem.

Ono velmi často, když přistupujeme k regulaci trhu v kterémkoliv odvětví, tak nakonec zjistíte, že v pozadí toho –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, váš čas, pane poslanče. Měl jste faktickou poznámku.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak se omlouvám. Já se přihlásím do řádné rozpravy. Nikdo jiný není.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Přihlaste se do řádné rozpravy, ale teď má faktickou poznámku pan poslanec Benda. (Poslanec Benda dává přednost poslanci Stanjurovi.) Dobře. Prosím, pokračujte.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Obecně. Mluvím o tom obecně. Jakmile do zákona uzákoníme nějakou regulaci trhu, skoro vždycky je nějaký dobrý důvod, který se mediálně prezentuje. Když se na to ale podíváte podrobněji, tak zjistíte, že – logicky, já to nikomu nevyčítám – je snaha části konkurence získat výhodné podmínky na úkor jiných subjektů na trhu. A můžeme se bavit. My jsme tady měsíce debatovali o souborů pojišťoven a pojišťovacích makléřů a takhle bych v každé oblasti našel konkrétní případ. Já říkám, já to nekritizuji. Je to logické, že tito lidé chtějí prosazovat své zájmy. Ale my bychom si to měli vždycky umět rozkrýt, pojmenovat to správně a klidně těm zájmům vyhovět, pokud jsme přesvědčeni, že nikomu jinému to

neubližuje. A toto podle mého názoru není, tento návrh zákona. Myslím si, že se to dalo udělat tak, aby ti malí skutečně neměli obavy.

Zase jsme vyrobili tu nálepku, že co vinotéka, to podvodník. Dneska budou všichni kroutit hlavou, že to tak není. Ale podívejte se do mediálních vystoupení v minulých měsících k tomuto návrhu zákona. Švindluje se, švindluje s tím a nikdy jsem neslyšel – významně nízká část. Já netvrdím, že tam nikdo takový není. Jako v každém jiném lidském odvětví máte ty, kteří to dělají skvěle, průměrně, a pak ty, kteří například tu práci nedělají dobře, nebo dokonce úmyslně švindlují a je to na úkor těch zákazníků nebo klientů. Ale velmi často je legislativní odpověď, že dáme novou povinnost všem, že nezaměříme například činnost kontrolních orgánů tam, kde ty problémy vidíme, a vytváříme nové a nové kontrolní mechanismy, nové a nové regulace.

Sami dobře víme, a teď se nechci přít ani s kolegy, kteří obhajují ten návrh zákona, že je velmi těžké shodnout se na číslech a mít to číslo ověřené, co je to černý trh, co je to šedý trh, v kolika případech dochází k pančování. Všechno to jsou odhady. Jinak se to dělat nedá, jinak by se všichni museli přiznat, pak bychom to sečetli a pak bychom měli přesné číslo a mohli bychom vědět. Ale když se podíváte obecně a vrátíte se ke studiím, které dělají renomované zahraniční instituce, které taky odhadují velikost šedé ekonomiky, tak na tom nejsme špatně. To neříkám, že bychom s tím neměli bojovat a že bychom se neměli snažit, ať jsme na tom nejlépe ze všech. To je myslím legitimní snaha. Ale bohužel velmi často odpovědí této vlády a sněmovní většiny, protože v těch regulacích skoro vždy hlasuje s vládou i klub KSČM, tak přidáváte nové a nové povinnosti a velmi často se stane to, že ti poctiví mají nové povinnosti navíc, musí strávit víc času byrokracií, papírováním, úřadováním, a ti nepoctiví švindlují nadále.

My bychom se měli bavit o tom, jaké jsou efektivní nástroje, abychom skutečně ty dvě skupiny, tu velkou těch poctivých abychom nezatěžovali, a na tu malou, menší, abychom měli účinné kontrolní mechanismy a případně opravdu tvrdé tresty ze strany státu. Ale opakuji to naposled dneska, bohužel vláda, vládní většina a někteří další členové Poslanecké sněmovny volí ten jednodušší nástroj, plošnou restrikcí, plošnou regulaci, plošné byrokratické překážky. A tento princip odmítáme.

Omlouvám se, že jsem mluvil konkrétně k tomuto návrhu zákona, ale zapadá to přesně do řady zákonů, že takto postupujeme. Je to legitimní názor, já ho nijak nezpochybňuji. Já nechci ani ironizovat ty, kteří ho zastávají, jenom říkám, že to je ta jednoduchá cesta, která nevede k dobrým výsledkům. Složitější je cesta opravdu udělat to, ať to těm poctivým neděláme těžší, už tak to mají těžké, a snažíme se najít účinné mechanismy na to, aby stát účinně a razantně bojoval proti těm, kteří neplní své zákonné povinnosti a šidí své zákazníky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji dvě faktické poznámky. Poté dostane s přednostním právem slovo pan zpravodaj. Nyní první faktickou poznámku má pan poslanec Benda, po něm pan poslanec Bendl. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, já čistě jako spotřebitel. Nikdy jsem nevlastnil ani hlavu vína, ale víno pravidelně kupuji. Jenom se ptám pana ministra, kolik bude v reálu znamenat tento návrh zákona zdražení pro spotřebitele. Kolik bude v reálu znamenat, že se zdraží v těch vinotékách? Je to pět procent, deset, patnáct? To je podle mě naprosto legitimní otázka. Nebavme se jenom vždycky o těch výrobcích, ale bavme se pokud možno i o těch spotřebitelích a řekněme jim, jestli uděláme tento krok, který vám zajistí to a to navíc, každý litr vína vás místo 65 korun bude stát 75 korun. Bylo fěrové tuto větu říct.

Navíc, upřímně, zase jako spotřebitel – vedl se tady nějaký boj před časem proti burčáku. Jak musí být poctivý český burčák, v jakém okamžiku smí na trh apod. Co se stalo? Máme burčáku stále stejně, akorát se nejmenuje burčák, ale částečně zkvašený vinný – někde už to přiznávají – hroznový nebo kdovíjaký mošt. Nepomohli jsme si vůbec. Akorát ti, kteří se to pokoušejí dělat v souladu se zákonem, to mají mnohem složitější. A vzhledem k tomu, co se dneska v supermarketech, v hypermarketech ocitá za vína, zejména ze zahraničí, kde jejich cena je dneska v podstatě jenom zlomek ceny českých vín, tak se ptám: Nepomůžeme nakonec těm italským, španělským a dalším vinařům, kteří jsou sem schopni vozit těch pět litrů za 130 korun? A když si spočítáte, kolik vychází cena na litr, tak jsem zvědav, jestli nebude nakonec výsledek, že se budou kupovat tato vína a ne ta v těch vinotékách. (Během poslední věty řečník dvakrát upozorňován předsedajícím na čas.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Bendl, po něm pan poslanec Petrů. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Já ještě jenom krátkou reakci na pana kolegu Faltýnka a Svaz vinařů. On si určitě vzpomene, protože projednávání zákona předcházelo i společné jednání zemědělského výboru, kde nás Svaz vinařů bombardoval informacemi, a veřejnost obecně, jaká má statistická data z nějaké studie, kterou mají vypracovánu. A když jsem ji po nich žádal před projednáváním zákona na jednání zemědělského výboru, kde zástupci Svazu vinařů byli účastní, tak jsem ji nedostal, a nikdo z nás. Ministr zemědělství argumentoval, že má čísla, že 30 % vína je pančováno, jenomže nakonec doložil pan kolega Herbert Pavera, že to zdaleka není tak strašné. Je to i odkaz na to, co tady říkal pan kolega Stanjura. My jsme se nejdříve všechny snažili vyděsit, jak je to hrozné, jak všude je pančované víno, jaká je to katastrofa a že na to musíme přijmout tvrdé zákony. Ale ani ta statistická čísla, která jste prezentovali, tak jak jste je prezentovali, neodpovídala.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Petrů. Prosím.

Poslanec Jiří Petrů: Děkuji. Dámy a pánové, vážený pane předsedající, tak aby zazněly nějaké údaje. Finanční správa České republiky s využitím znalosti trhu prověřila 31 obchodních společností s celkovým odběrem 115 mil. litrů tichého vína. Z vybraných 31 daňových subjektů je 10 v podezření na daňový únik na DPH, resp.

na dani z příjmu, u těchto subjektů jsou prováděny další kontrolní úkony a možný daňový únik je odhadován na 500 mil. Kč, nebo víc než 500 mil. Kč. V roce 2015 bylo odebráno celkem 1536 vzorků vín, z nichž 518 nevyhovělo, to je 34 % vzorků. Celkový počet sudových vzorků vín v roce 2015 byl 959, z nichž nevyhovělo 311, to je 32 % vzorků. Počet vzorků vín v roce 2015 původem z České republiky bylo 384, z nich nevyhovělo 141, to je 37 % vzorků. Počet vzorků vín za rok 2015 zahraničního původu byl 1 045, z nichž 290 nevyhovělo, to je 28 % vzorků. A neurčený původ v roce 2015 mělo 107 vzorků, z nichž nevyhovělo 87, to je 81 % vzorků.

Prosím, to jsou údaje. A já se domnívám, že ta novela je velmi důležitá, protože zajišťuje transparentnost a zároveň kvalitu vína pro naše spotřebitele. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy s faktickou poznámkou pan zpravodaj Kováčík. Připraví se pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčík: Já se omlouvám, že vstupuji do té diskuse, byť by někteří mohli mít dojem, že zdržuji, svoji zpravodajskou zprávu si nechám až na konci, ale aby nezakrývala reakce na průběh rozpravy i z mého pohledu. Je mi velmi podivné, že pod záminkou zastávání se malých vinařů, proti kterým není tato novela v žádném případě namířena, se tady, slyším – možná to přeháním, možná ne – někteří zastáváme (s důrazem:) nepoctivosti! A já si myslím, že nám velmi rychle otrnulo, některým, kolegyně a kolegové, z té lihové metanolové aféry, nebo o té metanolové aféře, která stála desítky životů českých občanů a spotřebitelů. A tato norma vedle těch dalších pozitivních účinků, jako např. že už můžeme rozšiřovat plochy vinohradů, pravda, o procento ročně, má mimo jiné také způsobit to, že ano, bude větší kontrola. Ano, jistě, je lepší, když nepoctivého vinaře, pekaře, poslance atp. vymáčkáme ve Vltavě, Labi či Moravě v případě vinařů v koši. Ale než ho vymáčkám v tom koši, tak mu musím prokázat, že je skutečně nepoctivý. A tady musím pochválit potravinářskou inspekci, a ostatně pan kolega Petrů to tady prokázal na číslech, že skutečně je důvod plošně kontrolovat. Já vím, že filozofie některých, zejména napravo, je co nejméně kontrolovat, protože potom, jak se říká, bez kontroly se lépe žije a také lépe krade, lépe šidí, řekněme.

Ale prosím pěkně, pojďme k meritu věci. Druhé čtení je pro podávání pozměňovacích návrhů, zatím jsem jich tady moc nezaznamenal. (Předsedající upozorňuje na čas.) A vypořádejme se potom s tím hlasováním. (Poznámka předsedající: Děkuji.) Nechme politiku politikou. KSČM není čtvrtou koaliční stranou –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Váš čas, pane poslanče, omlouvám se, jste přihlášen s faktickou poznámkou.

Nyní pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Pavera. (Poznámka pana poslance Kováčíka bez mikrofonu směrem k předsedajícímu: Trvá moje přednostní právo zpravodaje.) Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem bedlivě poslouchal vystoupení pana poslance Petřů a zaujala mě dvě čísla. Nevím, jestli jsem si je zapamatoval dobře, tak se radši zeptám. A nechci je zpochybňovat. Od toho jsou jiní. Vy jste na začátku svého vystoupení mluvil o tom, že daňová správa, celní správa, prováděla šetření. Pokud jsem dobře pochopil, tak jste řekl, že další šetření probíhá u deseti daňových subjektů a tam je podezření na daňové úniku v celkové výši 500 mil. Kč. Předpokládám, že to máte přímo z celní a daňové správy, tak to (nesrozumitelné). Otázka zní – deset subjektů a daňové úniky, předpokládané, nebo možné – 500 mil. Kč. To jsou ti malí? To jsou ti malí? Deset subjektů a škoda na dani z příjmu a DPH 500 mil.? Já o tom nic nevím, ale matematicky, kdyby to byl průměr, všichni stejně, tak je to 50 mil. škoda na dani. A kdyby to bylo DPH, tak si řekněte, jaký je základ té daně, aby neodvedené DPH bylo půl miliardy. To jsou ti malí? Já reaguji na vystoupení pana poslance.

Já jsem říkal, že malí z toho mají obavu. Nevím, o kom mluvil pan předseda Kováčik. O mně určitě ne. Já jsem říkal, že je třeba trestat, oddělovat ty nepoctivé, ale netrestat ty poctivé. To je princip, na kterém se podle mě můžeme shodnout. Nezpochybňoval jsem další principy, které jsou v tom návrhu zákona, ale o tom budou mluvit ti, kteří se tomu věnují, podrobně. Jenom bych pana poslance Petřů – jestli bych ho mohl požádat, já ho vyvolat nemůžu, jestli jsem poslouchal dobře to jeho vystoupení, protože já to nemám před sebou, ta čísla. Deset daňových subjektů, možná škoda 500 mil. Tak si odpovíme sami. To nejsou ti malí. To prostě nevychází.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Pavera s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Herbert Pavera: Já bych také chtěl zareagovat na pana kolegu Petřů, a to jenom z jednoho prostého důvodu. Ano, více než jedna třetina vzorků, které prováděla Státní zemědělská a potravinářská inspekce, nevyhověla. Ale pouze do 5 % bylo pančovaných vín. To jste zapomněl říct. Ono se s čísly někdy čaruje. Protože nevyhovující vzorek je i ten, který má větší obsah cukru, než je dáno na etiketě, apod. Takže opravdu pančovaných vín bylo do 5 % z těch vzorků.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní eviduji dvě přednostní práva. První pan zpravodaj, po něm pan ministr. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Tady je vidět ta nevěle se vzájemně pokusit pochopit. To, o čem tady mluvil pan kolega Stanjura, přece nebyli žádní malí. A tady se nemluvalo o malých. O malých mluvil kdekdo tady předtím v rozpravě, jako by měli oni být tou obětí. A já jsem to říkal, to není proti malým, to je proti nepoctivým. Ty je potřeba držet pod krkem. A vymáchat v tom koši.

A ještě dokončím, co jsem nedokončil ve své předchozí řeči. Jsme tady jako KSČM napadáni, že jsme čtvrtou koaliční stranou atp. Je zajímavé – a víte všichni, že KSČM vždycky posuzuje návrh sám, věcnou podstatu, nikoliv kdo jej předkládá. Ať

už vládne ten, či onen, ptáme se, jestli ten návrh je rozumný, jestli ten návrh neodporuje Ústavě, jestli návrh prospívá, nebo alespoň neskočí občanům České republiky, městům, obcím, krajům, institucím atp. A je zajímavé, že v tomto případě se občas i stalo, že pravicová vláda měla nějaký např. technický návrh, pro který jsme mohli zvednout ruku, že tehdy hlasy komunistů nesmrděly! A teď najednou by měli být komunisté obviňováni, že jsou čtvrtou koaliční stranou. Já tady prohlašuji, že je mi naprosto jedno, kdo s tím návrhem přijde, ale vždycky, když bude rozumný, pro něj zvednu ruku. A tak to bude i nadále. A smějte se mně klidně, že nahrávám tu panu Sobotkovi, tu panu Babišovi. Já nahrávám především občanům České republiky a poctivě správě veřejných věcí této republiky! Děkuji. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní s přednostním právem pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Já bych chtěl stručně komentovat to, co tady říkali někteří kolegové poslanci. Já jsem ve svém úvodním vystoupení, kdo ho bedlivě poslouchal, neargumentoval otázkou daňových úniků a nepoužíval jsem argumentaci studie, kterou si nechal udělat vinařský svaz. Já jsem argumentoval tím, co máme jako výstup z činnosti Státní zemědělské a potravinářské inspekce, mluvil jsem tady o procentech za poslední tři roky... To jsou čísla, která prostě jsou v praxi.

Otázka, kterou tady nadnesl pan poslanec Bendl, že tady je ta dramaticky zatěžující povinnost mít tady deset dnů uskladněno víno u toho dovozce, který to dováží... No, já si nemyslím, že to je něco, co je tak zásadně zatěžujícího, že ve svém důsledku to chrání toho, kdo to doveze, aby to víno, když ho dá potom do distribuce, a potom, když my přijdeme na to – a ten vzorek vezmeme v supermarketu nebo někde na pultu a zjistíme, že tam je závada, tak ty náklady, které potom ten, kdo uvedl to víno na trh, má daleko vyšší. A my mu de facto můžeme pomoci na začátku celého toho distribučního procesu zastavit to víno, aby do té distribuce vůbec nešlo. A myslím si, že deset dnů není zas až ta dramaticky dlouhá doba, aby to ohrožovalo podnikatelské subjekty a musel někdo kvůli tomu ukončit své podnikání. Navíc tento bod, když jsme diskutovali se všemi zúčastněnými nevládními organizacemi, nebyl tak zásadní, jenom tam chtěly zpřesnit podmínku, dokdy Státní zemědělská a potravinářská inspekce oznámí výsledky těch vzorků. A to je zpřesněno a je to podáno v rámci pozměňovacích návrhů.

Já jsem nikdy neřekl, že vinotékaři jsou podvodníci. To ani z úst nikoho z mých kolegů na ministerstvu nezaznělo a nikdy bych si takovou argumentaci nedovolil. Zase, jenom jsme konstatovali výsledky Státní zemědělské a potravinářské inspekce vzhledem k tomu, co zjišťujeme u sudových vín v terénu.

Musím říct, že kdyby se všichni v celém tom výrobním procesu chovali poctivě a fěrově, tak bychom nemuseli tu druhou část novely vůbec dělat. Ale my jsme se snažili najít dobrý kompromis. A tady se bavme o tom, že ta novela zkvalitňuje podnikatelské prostředí, přináší daleko lepší podmínky pro ty, kteří tady roky fěrově podnikají a uvádějí k zákazníkům kvalitní víno. Protože jak oni se mají vypořádat

s tím, že tady mají nekalou konkurenci, která dováží tato vína za ceny do dvaceti korun za litr ze zahraničí, a oni, kteří ta vína dodávají kvalitní, mají úplně jiné náklady? Takže já vnímám i ze strany mnoha podnikatelských subjektů, že říkají: tato novela je krok správným směrem.

Nás netěší, že tam budeme mít ty čtyři administrativní kroky. A teď je v jednoduchosti popíšu. Ten, kdo má tu vinotéku dneska a bude chtít dále prodávat sudové víno, tak se zaregistruje do registru vinic, bude mít smlouvu s tím, kdo mu to víno buď vyrábí, nebo dováží do České republiky, bude vést evidenci a minimálně jednou za rok tu evidenci vloží do registru ÚKZÚZu. Takže to si myslím, že nejsou tak dramatické kroky, které by tak zatěžovaly podnikatelské prostředí, když vezmu druhou stranu misky vah, to, že tady daleko lépe budeme schopni chránit jak spotřebitele, tak toho, kdo podniká poctivě. Takže tolik asi na ty zásadní věci, které tady zazněly.

A poslední připomínka pana poslance Bendy coby spotřebitele, o kolik se díky tomuto zdraží víno. Přiznám se, to je velice obtížné vyčíslit. Může to znamenat, že se třeba to víno vůbec nezdraží. Ale musím říct, že daleko větší vliv na cenu vína má průběh počasí v daném roce. V letošním roce uvidíme, jaká bude sklizeň, jsme na počátku vinobraní. Ale třeba mrazy v České republice, ale i v ostatních státech ve střední Evropě, to může mít daleko větší dopad na vývoj ceny vína pro spotřebitele.

Takže asi tolik. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Faktickou poznámku má pan poslanec Bendl. Prosim.

Poslanec Petr Bendl: Já nemůžu nezareagovat na to, když ministr zemědělství řekne, že deset dnů čekat s tím, jestli mohu distribuovat dovezené víno, že to vlastně není žádný problém a že to určitě nikomu nezpůsobí žádné potíže. Ono nejde jenom o deset dnů. V okamžiku, kdy víno přivezu, budu čekat, než se dostaví inspekce deset dnů, a pak budu čekat ještě následně týdny. A nikdo nebyl schopen z vás, ani z Ministerstva zemědělství, ani z vinařského svazu, ani z inspekce opravdu garantovat nějaký termín, kdy se objeví výsledky a jak dlouho potrvá, než bude moci ten, kdo dovezl to víno, jej distribuovat. Přičemž sami vinaři uvádějí, že to odebírají od vinařů, kteří jsou třeba ze země Evropské unie, dovážejí španělské víno, italské, já nevím jaké, kteří jsou certifikovaní, kontrolovaní atd. uvnitř Evropské unie. Takže to není žádná levá v uvozovkách. A přesto jim vytváříme problém v tom, že týdny nebudou moci to víno pustit ven, dokud opravdu nepřijde garantované, že víno je v pořádku. A oni ukazují na tu nadbytečnost, protože v tom systému i uvnitř Evropské unie to víno kontrolováno je, proč to tedy musí být a proč to musí být tak dlouho.

Já jsem navrhol na zemědělském výboru a navrhuji v tom pozměňovacím návrhu, ke kterému se přihlásím, aby se ta doba alespoň zkrátila z deseti dnů na pět, a i to je zásadně odmítáno jako katastrofa, že by se něco šíleného stalo... Já jsem nemohl nezareagovat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda někdo další se ještě hlásí do obecné rozpravy. Prosím, pan poslanec Fiedler s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Já jenom opravdu velmi krátce. Když poslouchám tady tu debatu o tom, jaké jsou ceny vína a jaký je ten problém mezi poctivými a nepoctivými vinaři. Já jsem teď během té debaty rychle zalistoval v notebooku, v mailech, našel jsem si to, co jsem si kdysi nafotil. Kolegové, ve vinotéce dva litry za 33 korun. O těchto vínech se bavíme.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nikoho dalšího přihlášeného do obecné rozpravy nevidím. Končím v tom případě obecnou rozpravu. A táži se, zda pan zpravodaj nebo ministr si chce vzít závěrečné slovo v této fázi. Až po podrobné. (V reakci na zpravodaje poslance Kováčka.)

Než otevřu podrobnou rozpravu, přečtu ještě omluvy. Od 12.30 do konce jednacího dne se omlouvá z osobních důvodů paní poslankyně Šánová, od 12 do 14 z pracovních důvodů paní poslankyně Putnová, od 11.15 do 14 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Chalupa, od 11 do 14 z pracovních důvodů pan poslanec Heger, dále od 11.00 do konce jednacího dne z osobních důvodů pan poslanec Martin Novotný, od 11 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů Petr Gazdík a od 11 do 13 hodin se omlouvá pan poslanec Josef Zahradníček.

Otevírám tedy podrobnou rozpravu, do které evidují několik přihlášek. První vystoupí pan poslanec Koniček, připraví se pan poslanec Sed'a a další. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koniček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, v sněmovním systému je vložen sněmovní dokument 4934, ke kterému se tímto hlásím, a obsahuje osm jednoduchých pozměňovacích návrhů k vládnímu návrhu zákona o vinohradnictví. Pozměňovací návrhy směřují k odstranění stávajících či navrhovanou novelou nově přinášených či v případě již existujících dále prohlubovaných nerovností před zákonem mezi výrobci tichého a šumivého vína, výrobci lahvového a sudového vína a výrobci či dovozci sudového vína a jeho prodeji.

Bod číslo osm, tedy ten poslední můj pozměňovací návrh, mění hranici malého množství a narovná tak nerovnost mezi prodejem vína lahvovaného a sudového.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Sed'a, připraví se pan poslanec Šenfeld. Prosím.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych se chtěl přihlásit ke sněmovnímu dokumentu číslo 4652. Stručné odůvodnění jsem uvedl v obecné rozpravě, je uvedeno i ve sněmovním dokumentu, přesto se mi tam objevila chybička

ve zdůvodnění bodu číslo tři. Zdůvodnění zní: Vypouští se nelogická výjimka neznačit šumivá vína podle Evropské unie.

Zároveň bych se chtěl přihlásit ke sněmovnímu dokumentu číslo 4691, opět zdůvodnění je uvedeno ve sněmovním dokumentu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Šenfeld a připraví se pan poslanec Pavera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Šenfeld: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, chtěl bych se přihlásit ke svým pozměňovacím návrhům, které jsou v elektronickém systému pod číslem 4889. Zároveň vás chci odkázat i na odůvodnění. Jen stručně uvedu, že pokud byste akceptovali některé mé pozměňovací návrhy, mohl by se razantně snížit dovoz vína s náhradními průvodními doklady a navíc se omezí stávající miliardové daňové úniky. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Pavera, připraví se pan poslanec Kudela. Prosím.

Poslanec Herbert Pavera: Ještě jednou dobré dopoledne. Chtěl bych se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému uveden pod číslem 4612. Jeho zdůvodnění jsem přednesl v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan poslanec Kudela, připraví se pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane ministře, vážený pane předsedající, do systému jsem načetl dva pozměňovací návrhy, číslo 4649 z 28. 6. 2016 a číslo 4931 ze 14. 9. 2016, ke kterým se hlásím. V jednom pozměňovacím návrhu navrhuji vyloučit pěstování rychle rostoucích dřevin na území viniční tratě, což povede k zajištění využití viničních tratí výhradně k pěstování révy vinné, ve druhé části toho pozměňovacího návrhu – vzhledem k tomu, že zákon o vinařství byl asi připravován paralelně s novelou zákona o potravinách, tak navrhuji legislativně technické úpravy v souvislosti právě s přijetím novely zákona o potravinách.

Ve druhém pozměňovacím návrhu navrhuji lépe specifikovat, kdo může určovat nebalené víno jako sudové, a také, že se nesmí prodávat víno v prodejních automatech, neboť s tím mám osobní zkušenost, kdy jsem v marketu koupil víno v prodejním automatu, schválně, abych si vyzkoušel, jaké to je. Byla to totální srážora. Takže jsem rád, že tady toto opatření přijmeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, mám dva návrhy, které jsem zdůvodnil v obecné rozpravě. První je návrh na zamítnutí tohoto zákona, druhý přihlášení se k pozměňovacímu návrhu pod sněmovním číslem 4590. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nikoho dalšího nevidím, že by hlásil do podrobné rozpravy, v tom případě končím podrobnou rozpravu a evidoval jsem žádost o závěrečná slova. Tak nejprve pan ministr? Pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, jen velmi krátce a teď už skutečně pouze věcně. V podrobné rozpravě vystoupilo šest poslanců se svými návrhy, mimoto zde padl od pana kolegy Bendla návrh na zamítnutí, který se bude hlasovat na počátku třetího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Vzhledem k tomu, že žádné další návrhy nepadly, končím druhé čtení toho návrhu a děkuji vám.

Dnes od 11.30 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Adam.

Děkuji jak panu ministrovi, tak panu zpravodaji.

Dalším bodem dnešního jednání je bod

21.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony /sněmovní tisk 642/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, podrobně jsem představoval tento návrh v prvním čtení, takže tím podruhé nebudu unavovat. Je to soubor změn, které jsme považovali za nezbytné přijmout v této fázi účinnosti nového občanského zákoníku. Do Parlamentu jsme předložili 11 takových změn, nebudu je podruhé vypočítávat.

Pozměňovacími návrhy, které již byly projednány v ústavněprávním výboru, jsme se dostali, pokud by všechny prošly, na asi 20 změn, o těch, předpokládám, bude podrobněji hovořit pan zpravodaj. Je tu ještě řada dalších návrhů, takže bych chtěl dát prostor této diskusi, takže nebudu déle zdržovat.

Zdůrazním jedinou věc. Mezi těmi návrhy, které jdou již z vlády, je jeden, který vyvolává časovou tíseň, a to je potřeba prodloužit lhůtu, ve které dochází k tzv. přezkumům rozhodnutí o omezení, resp. dříve zbavení svéprávnosti některých osob. Ta byla původně nastavena na tři roky, to ovšem zcela bez ohledu na to, kolik máme

znalců, jejichž vyjádření jsou v těchto případech potřeba, takže soudy objektivně nemohou stihnout ten přezkum. Bohužel pokud by se to nestihlo v té lhůtě a ona nebyla prodloužena, tak je tam velice tvrdý následek, protože zákon v takovém případě předpokládá, že tyto osoby, u kterých k tomu přezkumu nedošlo, automaticky uplynutím té lhůty nabudou zpět plné svéprávnosti. Připomínám v této souvislosti, že to omezení svéprávnosti je vždy z důvodu ochrany těchto osob před tím, aby byly nějakým způsobem zneužity. Takže z tohoto důvodu, nemá-li dojít k této katastrofě, je nezbytné, abychom zvládli projednat tento zákon tak, aby vstoupil v účinnost do konce tohoto roku, resp. na začátku roku příštího. Proto prosím o co největší urychlení toho projednávání.

Za mě v úvodu všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu a dále byl tisk přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 642/1 až 4. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj ústavněprávního výboru, kterého dnes zastoupil pan poslanec Tejc, a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovoluji mi zastoupit zde, alespoň dnes, řádně omluveného pana poslance Vondráčka.

Výbor se zabýval tímto zákonem opakovaně, jedná se koneckonců o nejdůležitější předpis civilního práva. Většinová shoda ve výboru, byť asi ne stoprocentní, je v tom, byť řada z nás, a já jsem mezi ně patřil, nepodporovala přijetí nového občanského zákoníku v tomto znění, že bychom neměli teď ještě ten chaos, který do značné míry nastal, zvyšovat tím, že bychom teď měnili tyto paragrafy nějakým zásadním způsobem. Shoda s ministerstvem je v tom, že těch změn by mělo být spíše méně než více. Nicméně objevila se řada míst, která si žádají úpravu zákonem.

My jsme projednali tuto věc 23. června na své 69. schůzi. Mimo jiné jsme se shodli na podpoře zákona ve znění pozměňovacích návrhů, z nichž některé bych velmi krátce okomentoval.

Jedná se například o změnu úpravy liniových staveb, zejména tedy vodovodů, kanalizací, jiných vedení a předmětů, které se nově podle nového občanského zákoníku staly součástí pozemku. Samozřejmě každý si dovede představit, jaký problém například vzniká při provozování lanovky nebo při provozování jiných liniových staveb, pokud by se konkrétní sloupy měly stát majetkem vlastníka pozemku, nikoliv jako stavba jako celek. Je tedy evidentní, že se musí i v této věci zákoník srovnat se zdravým rozumem, to znamená, vlastnictví těchto liniových staveb řádně povolených by mělo být odděleno od půdy.

Druhá věc, která se po velké a bouřlivé debatě ve výboru navrhuje vrátit, je předkupní právo. To znamená, aby i nadále existovalo předkupní právo k nemovitostem, jako existovalo před účinností nového občanského zákoníku do

1. 1. 2014. Jednoduše jde o to, že dnes spoluvlastník nemovitosti, například ideální polovina nebo menšího či většího podílu, nemá právo a ten druhý ani povinnost nabídnout při prodeji této ideální části druhému spoluvlastníkovi odkup této nemovitosti. Tady byl výbor většinově pro to, aby se toto právo vrátilo. Argumentů pro i proti je celá řada. Já osobně mohu zdůraznit jeden argument pro, a to je, že máme zájem na scelování vlastnictví, nikoliv na jeho dalším drolení.

Určitě budeme debatovat ještě o výživném. Některé návrhy, které upravovaly výživné, uspěly, jiné ne. Návrh, který uspěl, je to, že po těch, kteří budou v prodlení s placením výživného, může být požadováno zaplacení úroku z prodlení. Myslím si, že to je věc asi logická, a proto se na ní také výbor shodl. O jiných návrzích budeme jednat, až budou načteny.

Ještě bouřlivější debatu zřejmě vyvolá otázka toho, kdo má rozhodovat o umístění a přemísťování dětí v diagnostických ústavech a dalších. Ta debata nebude jednoduchá, neboť ani ministerstva tady nejsou ve shodě. My jsme rozhodovali na základě stanovisek jednotlivých ministerstev. Chci upozornit na to, že Ministerstvo práce a sociálních věcí důrazně žádá, abychom nečinili změnu, aby rozhodování zůstalo v tuto chvíli na úrovni soudů. Ministerstvo školství bylo opatrné, nicméně nebránilo se této změně. Jsou zde samozřejmě důvody pro i proti. Ten hlavní argument pro, a to byl argument, který přesvědčil výbor, je to, že rozhodování je pružné a je dáno znalostí konkrétních dětí, nikoliv jen nějakým formálním rozhodováním u soudu. Ale tahle debata ještě bude pokračovat. Návrhů je více a určitě se k nim ještě vrátíme.

My jsme také upravili ještě otázku a posílili právo spotřebitele spojené s výhodou spojenou s ubytováním nebo dopravou nebo jinými službami. Tam se zjednodušuje právo odstoupit od takové smlouvy.

Za zmínku stojí ještě změna nájmu, která se týká bytů zvláštního určení, tu bych asi okomentoval až následně při svém vystoupení v obecné rozpravě, protože je to můj návrh a navrhuji také jeho drobnou úpravu v jedné číslovce. Teď bych nezdřezoval před vystoupením ostatních řečníků. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslanec Petr Bendl a informoval nás o projednání na výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Bohužel pana poslance zde nevidím. V tom případě žádám některého ze členů výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, aby přednesl návrh usnesení.

Poslanec Josef Uhlík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych přečetl usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj ze 43. schůze.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 43. schůzi po odůvodnění Mgr. Michalem Fraňkem, náměstkem ministra spravedlnosti, po zpravodajské zprávě poslance Ing. Petra Bendla a po rozpravě přijal usnesení, kterým

1. doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 642 projednat a schválit v předloženém znění,

II. zmocňuje zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu,

III. pověřuje předsedkyni výboru, aby usnesení zaslala předsedovi Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji za spolupráci, pane poslanče. Než otevřu obecnou rozpravu, tak přečtu omluvu. Dnes od 12 hodin z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Grospič.

Otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji několik přihlášek. Nyní jako první vystoupí paní poslankyně Pastuchová, po ní se připraví paní poslankyně Aulická. Paní poslankyně Pastuchová zde není, takže ji zařadíme na konec přihlášených do rozpravy. Jestli dobře rozumím, paní poslankyně Pastuchová se omlouvá. Takže ji odmažu jako řečníka. Požádám o vystoupení paní poslankyni Aulickou, připraví se paní poslankyně Nováková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte, abych se i já vyjádřila k novele občanského zákoníku. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vyjádřím se také k připravované novele občanské zákoníku a k některým pozměňovacím návrhům, které se týkají přemísťování dětí na základě rozhodnutí soudu versus ředitele diagnostického ústavu.

Je pravdou, že úpravou v novém občanském zákoníku, to jest, že o přemístění rozhoduje pouze soud, došlo v praxi k významnému prodloužení doby pobytu dětí v diagnostických ústavech. Běžné je 6 až 8 týdnů, ale není výjimkou ani jeden rok. Ministerstvo práce a sociálních věcí na navržené změny argumentuje, že diagnostické ústavy nejsou dostatečně kompetentní, aby rozhodovaly o stupni poruch chování dětí, což je dle Ministerstva práce hlavní podmínkou pro umístění dítěte do ústavního zařízení. Jedná se o zdravotnickou diagnózu, kterou by měl posuzovat lékař, psychiatr. Zde hovořím o umístění dětí do dětského domova se školou a výchovného ústavu. Ministerstvo práce a sociálních věcí dlouhodobě kritizuje, že do výchovného ústavu by měly být umístěny pouze děti s uloženou ochranou výchovou.

Pokud bychom však přistoupili ke stanovisku Ministerstva práce, tak by v rámci sítě diagnostických ústavů musel ještě působit nasmlouvaný psychiatr a to je další kámen úrazu. V praxi je strašně málo dětských psychiatrů, čekací doby na vyšetření jsou šest měsíců, ale i více. Proto zde musíme pochopit OSPODy, že dítě nechají umístit na základě předběžného opatření soudu do diagnostického ústavu, protože tam mají jistotu, že projde dítě diagnostikou a bude navrženo, do jakého typu zařízení má být dítě umístěno, jestli dětského domova, či výchovného ústavu. A zde je další kámen úrazu. Kdyby bylo v terénu dosti odborníků, kteří by provedli diagnostiku dítěte, OSPODy by nepřistupovaly k umísťování dětí do diagnostických ústavů, ale na základě jejich doporučení, včetně i doporučení psychiatra, jak si samo přeje Ministerstvo práce, by podávaly soudy návrhy již na umístění do konkrétního zařízení, dětských domovů, dětských domovů se školou, výchovných ústavů.

Od ředitele dětských domovů víme, co to udělá s dětskými skupinami, když dojde k přímému umístění dítěte, které má značné výchovné problémy. Nechápu však argumentaci paní ministryně Marksové k tomuto současnému systému v praxi v poslaném dopisu na výbor pro sociální politiku z července tohoto roku. Cítuji: "Dle mých informací nepřináší v praxi zásadní problémy." A zde je možná rada paní ministryni, ať pošle své ministerské úředníky na pracovní setkání ředitelů diagnostických ústavů a dalších školských zařízení s OSPODy. V praxi to přináší právě zásadní problémy.

Proto také předkládám pozměňovací návrh pod číslem 4921. Cílem pozměňovacího návrhu je vrátit kompetence ředitele diagnostického ústavu rozhodovat pouze o přemístění v rámci sítě školských zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy. Tím dojde ke snížení doby pobytu dětí strávené v diagnostickém ústavu, protože trvá dlouho právě rozhodnutí soudů o přemístění. Zároveň zde není dotčeno, že děti, které nevykazují poruchy chování, mohou být rozhodnutím soudů umístěny přímo do dětského domova, to znamená, že není třeba, aby prošly diagnostikou. Praxe je taková, že u dětí, u kterých se jeví poruchy chování, je vhodné, aby prošly diagnostikou. Proto navrhuji vypustit kompetenci ředitele diagnostického ústavu rozhodovat o samotném prvotním umístění, tak jak to má kolegyně Válková ve svém pozměňovacím návrhu, umístění do konkrétního zařízení, a aby o tom rozhodl soud. Naopak soud může rozhodnout o přímém umístění do diagnostického ústavu a ten pak na základě diagnostiky přemístí dítě do vhodného zařízení.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám za váš příspěvek do rozpravy. Nyní vystoupí paní poslankyně Nováková a připraví se paní poslankyně Maxová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážené paní poslankyně a páni poslanci, v podrobné rozpravě se přihlásím k pozměňovacímu návrhu, který se týká § 907. To je paragraf, který řeší, co s dětmi, kdo bude o děti pečovat po rozchodu jeho rodičů. Dosud tam je, že soud může svěřit dítě nebo děti do péče jednoho z rodičů, je-li to ve prospěch, v zájmu dítěte, dokonce i někomu jinému, než je jeden z rodičů.

Můj pozměňovací návrh v podstatě spočívá v tom, že předřazuji před model péče o dítě po rozchodu rodičů péči společnou. A hned vysvětlím, co tím míním.

My už dnes v praxi máme, že někteří rozcházející se rodiče rovnou přijdou k soudu s tím, že se dohodli na nějaké formě společné péče. Znamená to tedy, že ta společná péče docela klidně může obsahovat například nějaký model střídavé péče, není to ovšem model střídavé péče, který jak známe, může vést k takovému klání a předávání si dětí v atmosféře naprostých antipatií.

Proč? Proč o to usilují? Navrhovaná změna má pomoci realizovat základní úkol rodiče a základní odpovědnost rodiče. Rodič tím, že se rozejde se svým partnerem, neztrácí povinnost a odpovědnost za následnou výchovu a přiměřený vývoj svého dítěte. Ten vývoj obsahuje vždycky podporu, ale i ochranu před škodlivými vlivy.

Tohle všechno nemůže žádný rodič dělat, když není v přiměřeném kontaktu s dítětem tak, aby přímo mohl působit na jeho výchovu, protože na výchovu dítěte nemůžeme v jeho vývoji působit, když ho řádně neznáme, když neznáme jeho radosti, jeho starosti, když nevíme přesně, co dělá. Nejsme schopni třeba rozvíjet jeho talent atd. Čili stručně řečeno nemohu naplnit úkol odpovědnosti za přiměřený vývoj dítěte, když s dítětem nejsem v kontaktu. A ten kontakt nesmí být omezen na to, že je mi dítě předáno, jak se často stává, druhý rodič se mnou vůbec nekomunikuje, takže já o tom případně, když je u druhého rodiče, tak slyší o mně to nejhorší. A vlastně než se naváže za krátkou dobu, kdy třeba rodič, kterému není dítě přímo svěřeno do péče, než se naváže potřebný kontakt, tak vlastně na nějaké pozitivní působení na dítě nezbyvá vůbec čas. To je jeden aspekt.

Ten druhý aspekt je, dámy a pánové, já patřím k těm, kteří by si přáli, aby všechny rodiny byly úplně a dobře fungovaly. Ale jsem také realista a vím, že v podstatě polovina rodin nefunguje podle klasického modelu, jak si rodiny představujeme. A zároveň si myslím, že když chceme mluvit o zájmu dítěte, nemůžeme z toho ty jeho rodiče vynechat a nemůžeme vynechat ani vlastně podporu těch rodičů, kteří se dříve milovali, najednou se nenávidí. Ale ta společnost má udělat všechno pro to, aby jim pomohla, aby spolu alespoň kvůli tomu dítěti inteligentně co nejlépe komunikovali, aby dokázali jeden na druhého se nedívat brýlemi úplně černými, když se předtím vzájemně viděli brýlemi růžovými. To je plnění jejich rodičovské odpovědnosti. A náš stát pro to udělat může mnoho.

Dneska v médiích vidíme, že jeden z těch rodičů toho druhého nenávidí, v podstatě na něj podává trestní oznámení a chovají se k sobě strašně. To má na dítě strašný dopad. Ale pro pár, který se rozchází, to není lehká doba. Já bych prostě nevygumovávala ty lidi, kteří se rozcházejí. I pro ně je to nějaké trauma, i oni si nesou do dalšího života něco negativního a samozřejmě to poznamená to, jaký model světa předávají svému dítěti.

Pakliže by bylo vyhověno tomuto pozměňovacímu návrhu a jak soudy, tak OSPOD, tak všechny složky počítaly s tím, že optimální je, co už někde v praxi probíhá, že výchova dál bude probíhat společně a že rodiče jsou spolu schopni natolik komunikovat, aby se rozhodli, kdo kdy je bude mít atd. Ale oni se k tomu budou rozhodovat a my jim k tomu můžeme pomoci minimálně tím, kromě toho, že soud i OSPOD se k tomu tak nastaví. My vidíme často dneska OSPOD, který je nepřitelem buď obou rodičů, nebo jednoho z rodičů, alespoň tak některé ty pracovnice jednají. Čili minimum, které pro ně můžeme udělat, je poskytnout rozcházejícímu se páru bezplatnou mediační službu, psychologickou poradnu. Prostě se vždycky musíme snažit pracovat s celou rodinou. Teprve pak můžeme říkat, že podporujeme něco, co je v nejlepším zájmu dítěte.

Protože vím, že i když pokud by byl schválen tento pozměňovací návrh, to znamená preferování společné péče, kterou se, jak ve zdůvodnění vysvětlují, nemíní péče ve společné domácnosti, to jsme realisté a chápeme, že to není možné, tak pokud by toto prošlo, není nutno ustanovovat žádnou novou instituci. Je ovšem nutno nastavit optimální komunikační prostředí mezi všemi, kteří vstupují do toho procesu. A to se týká i advokátů, protože advokáti mnohdy radí bohužel rozcházejícím se párům, aby očerňovali tu druhou stranu. A to je další věc, která je také strašná.

Čili jde teď o to, abychom měli dostatek času na to, nastavit správný mechanismus komunikace všech složek, které se nějakým způsobem dotýkají rozcházejícího se páru a svěřování do péče, abychom nastavili správným způsobem zdarma poskytovanou mediační službu, která spočívá v podstatě v naučení se dobře spolu komunikovat, abychom to poskytli tomu rozcházejícímu se páru. A na to bude potřeba trochu času. Proto ten můj pozměňovací návrh počítá s tím, že by účinnost mohla být posunuta třeba o čtyři nebo pět let. Já tam navrhuji pět let.

Dámy a pánové, prosím vás o to, abyste, až budeme ve třetím čtení, alespoň zvážili to, že není jenom dítě kontra rodiče, ale že jsou také rodiče, kteří dříve žili v harmonii nebo v lásce, a my jim máme pomoci, aby alespoň k sobě zůstali slušnými lidmi, kteří jsou schopni spolu komunikovat. Jinak nemůžeme jednat v nejlepším zájmu dítěte. Děkuji, přihlásím se v podrobné rozpravě k pozměňovacímu návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré poledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat. Děkuji paní poslankyni Nině Novákové za vystoupení. Pokračujeme vystoupením paní poslankyně Radky Maxové. Jsme v obecné rozpravě a věřím, že se nám to podaří dokončit. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Já bych jenom v krátkosti chtěla uvést svůj pozměňovací návrh, z něhož část, jak říkal pan zpravodaj, již byla přijata ústavněprávním výborem, a to je zavedení úroku z prodlení, když nezodpovědný rodič neplatí výživné.

Druhá část tohoto pozměňovacího návrhu je o tom, že v současné době není úplně jasno, zdali dlužné výživné se může postoupit třetí osobě, která by byla samozřejmě lepší na vymáhání. U nás v České republice existují dva pohledy. Jeden, že samozřejmě pohledávka není postupitelná. A druhá, pokud pohledávka je splatná a konkrétně kvantifikovaná, tak zákaz postoupení se neuplatňuje, a můžeme ji tedy postoupit třetí osobě. Toto navrhuji vložit do nového ustanovení § 921a, kterým deklaruji možnost postoupení splatných pohledávek na výživném. Tím by bylo možno zlepšit... (Odmlka, několik poslanců soc. dem. se baví hlasitě mezi sebou.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím, paní poslankyně. Věřím, že kolegové se uklidní, případně debaty přenesou do předsálí. Pokračujte.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji. Zlepšit postavení části oprávněných osob, kterým výživné není placeno, a to tak, že by jejich pohledávku mohl převzít za úplatu jiný subjekt.

V mém původním návrhu, který už projednával ústavněprávní výbor, bylo postoupení pohledávky v plné výši. Nicméně po diskusi s organizacemi, které se zabývají vymáháním výživného, jsem dnes vložila ještě druhý pozměňovací návrh, který upravuje hodnotu postoupení v den, kdy se domluví obě strany, ve výši 90 %. A je to opravdu na základě diskuse s Asociací neúplných rodin, které mají poměrně velkou úspěšnost ve vymáhání výživného, i když, jak tvrdí, stoprocentně se jim to

nedaří úplně ve všech případech. Nicméně říkali, že 90procentní hodnota té pohledávky je akceptovaná. Konkrétně mluvili, že by bylo dobré tam vložit i 80 %, nicméně to už mi přijde vůči matkám nebo otcům, kterým je výživné dlužné, poměrně velký skok. Takže mám tam dva pozměňovací návrhy, jeden v plné výši a jeden v 90 %.

Musím ještě upozornit, že současná, aktuální právní úprava se neliší od některých právních úprav v zahraničí. Například v Německu se shoduje právní úprava s naší českou právní úpravou. Také tam jsou samozřejmě v rozporu, zdali výživné je možno postoupit třetí osobě, nebo není. Nakonec tedy judikatura rozhodla, že pokud bude vyčíslena hodnota pohledávky, tak že je možnost postoupit dlužné výživné.

Rakouská úprava vylučuje možnost postoupení práv, která jsou nerozlučně spjata s osobou a která zanikají její smrtí. Mezi uvedená práva pak teorie řadí i právo na výživné, judikatura i doktrína nicméně opět dovolily výjimku ze zákazu. V okamžiku, kdy je pohledávka na výživné splatná a určená v penězích, je její výše kvantifikovatelná a pohledávka se tak stává postupitelnou. Je to konkrétní rozhodnutí z 29. června 1983.

Proto bych byla velice ráda, aby ústavněprávní výbor a i vy, kolegyně a kolegové, jste se opravdu zamysleli nad tím, zdali toto není cesta, jak zlepšit vymáhání výživného. Diskutovala jsem o tomto problému i s Ministerstvem spravedlnosti. Pozměňovací návrh je vypracován na základě mé a jejich spolupráce. Diskutovali jsme to i s kolegou Zavadilem. Myslím si, že konkrétní kroky byly udělány, jak již minulý týden nebo předminulý prošla v ústavněprávním výboru možnost odškodňovat oběti trestných činů, kterým není placeno výživné, z fondu, kde budou peníze z prodeje majetku z trestné činnosti. Tak bych byla velice ráda, kdybychom prodiskutovali na půdě ústavněprávního výboru i tyto moje dva pozměňovací návrhy.

Pohledávka může být postoupena za úplatu, jak jsem říkala, buď stoprocentní, anebo devadesátiprocentní. Konkrétní oprávněný za ni obdrží protihodnotu, která bude odpovídat hodnotě 100 % nebo 90.

To je asi k odůvodnění mého pozměňovacího návrhu všechno. Přihlásím se k němu v podrobné zprávě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Radce Maxové. Nyní je na řadě pan kolega Karel Fiedler a připraví se pan kolega Marek Benda. Ale ten posečká, protože po panu Fiedlerovi s přednostním právem se hlásí paní ministryně. Omlouvám se, paní ministryně, že jsem vás viděl až po přihlášení pana kolegy Fiedlera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se ve svém příspěvku věnoval koncepci spolkového práva, která je také obsažena v občanském zákoníku a od 1. ledna 2014 uvrhla dříve vzniklé organizační jednotky spolků do určité právní nejistoty.

Organizační jednotky občanských sdružení vzniklé podle zákona o sdružování před 31. 12. 2013 byly vždy autonomními subjekty s plnou právní subjektivitou.

Zákonná úprava spolkového práva od roku 1990 zavedla a plně respektovala spolkovou autonomii organizačních jednotek občanských sdružení. V § 19a tehdy odst. 1 existoval do 31. 12. 2013 ve znění: "Způsobilost právnické osoby nabývat práva a povinnosti může být omezena pouze zákonem." Není možné, aby jim garantované plnoprávné postavení před 31. 12. 2013, myslím těm spolkům nebo jejich dílčím jednotkám, bylo bez jejich projevu vůle zhoršeno. Ustanovení § 19a zákona č. 40/1964, nebo jeho jakýkoli ekvivalent v novele občanského zákoníku zcela absentuje. Absenci takového zásadního ustanovení v novele občanského zákoníku či jeho jakéhokoli ekvivalentu potvrzuje i publikace Nový občanský zákoník, srovnání dosavadní a nové občanskoprávní úpravy včetně předpisů souvisejících.

Právní úprava NOZ naopak obsahuje ve svém ustanovení v § 228 odst. 1 věta druhá zcela opačný smysl právní úpravy pobočného spolku, než jak byl garantován od roku 1990, když stanoví, že "pobočný spolek může mít práva a povinnosti a nabývat je v rozsahu určeném stanovami hlavního spolku, zapsaném ve veřejném rejstříku". Tam je důležité to "stanovami hlavního spolku".

Nutnost úpravy stávajících ustanovení novely občanského zákoníku ve světle předkládaného pozměňovacího návrhu je dána i tím, že pobočným spolkům s plnou právní osobností, z nichž mnohé si v minulosti dobrovolně založily své historicky mladší hlavní spolky, aby naplňovaly jejich společné zájmy, fakticky hrozí a) ztráta veškerého jejich majetku, novodobě vyvlastnění, realizovaná prostřednictvím svévolného omezení či odejmutí jejich práv hlavními spolky, což je v přímém rozporu s Listinou základních práv a svobod, která garantuje v čl. 11 stejný zákonný obsah a ochranu vlastnického práva všech vlastníků.

Nebo b) porušením spolkové autonomie v rámci jednotlivých pobočných spolků prostřednictvím neoprávněných zásahů ze strany hlavních spolků, a to i do jejich členské základny, což je v rozporu s ustanovením čl. 20 Listiny základních práv a svobod, která garantuje právo svobodně se sdružovat. Anebo c) zánik či likvidace jako taková z rozhodnutí hlavních spolků, a to bez vlastního projevu vůle pobočných spolků.

Tady já mám poněkud odlišný názor od pana zpravodaje, který ve svém úvodním slově mluvil o tom, že jde zejména o to, aby byl upřednostňován scelovací princip vlastnictví, což si myslím, nebo jsem o tom plně přesvědčen, že není správný pohled na věc.

Z výše uvedeného vyplývá též nutnost stávající úpravy ustanovení § 230 NOZ, kdy z povahy věci musí být pobočnému spolku s plnou právní osobností při porušení jeho hlavního spolku dána možnost svobodně v rámci dodržení principu spolkové autonomie rozhodnout se, jestli též jako hlavní spolek zanikne, či využije jednu z výše uvedených možností, jak naložit se svou existencí. To je velmi důležité, protože pokud by centrála zanikla, nemusí s tím souhlasit vlastní spolky, které dříve před nabytím této účinnosti měly autonomii a právní subjektivitu.

Kolegyně a kolegové, v krátkosti jsem vás seznámil se zdůvodněním pozměňovacího návrhu, který jsem nahlál. Jeho podstatou je, zjednodušeně se dá říct, je to obsaženo potom ve více paragrafech, že organizační jednotky sdružení způsobíle

jednat svým jménem podle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, vkládá se nově, mají plnou právní osobnost a dále se považují za pobočné spolky podle tohoto zákona. Je tam potom odkaz i na další § 228, 229, 230. Vše je uvedeno v pozměňovacím návrhu, který je v systému. A část zdůvodnění, s tím se vás seznámil, podrobně, kompletní zdůvodnění je v daném sněmovním tisku, ke kterému se přihlásím samozřejmě v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Fiedlerovi. Nyní s přednostním právem paní ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová. Máte slovo, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, chci tady vyjádřit zásadní nesouhlas s tím přechodem pravomoci rozhodovat o konkrétním zařízení, do něhož budou děti umísťovány, zpět ze soudů na diagnostické ústavy. Zajisté tady naše soudní rozhodování v opatrovnických věcech obecně není ideální a já se domnívám, že pokud nebudou alespoň specializované senáty, jak je tomu ve většině vyspělých evropských zemí, tak se situace nijak dramaticky nezlepší, ale to je trochu jiná debata. Ale o čem jsem přesvědčena, je, že situace dětí se v žádném případě nezlepší, když to odejmeme opět teď ze soudního rozhodování. Jedna moje kolegyně vymyslela takový přípěr. To je, jako kdyby ředitel vazebních věznic rozhodovali o tom, do kterého vězení potom trestanec nastoupí.

Ráda bych také připomněla, že Listina základních práv a svobod i Úmluva o právech dítěte opravdu vyžadují, aby o odebrání dítěte z péče rodičů a jeho umístění do nějaké formy náhradní péče rozhodoval vždy a bez výjimky výlučně soud. A také tento návrh je návratem do minulosti. Je to návrat k praxi, která byla zrušena myslím někdy v roce 2012.

Také bych velmi ráda zdůraznila, že v tuto chvíli by o osudu asi tak sedmi osmi tisíc dětí rozhodovalo 12 ředitelů diagnostických ústavů, a to vlastně poměrně netransparentně. Je potřeba také zdůraznit, že správní obvody těch 12 diagnostických ústavů jsou v prováděcí vyhlášce Ministerstva školství stanoveny poměrně široce, takže teoreticky se klidně může stát, že ředitel diagnostického ústavu tady v centru Prahy rozhodne o umístění dítěte někde do dětského domova v Chebu nebo ve Vrchlabí. A vlastně potom ve správním řízení se někdo bude moci odvolat k Ministerstvu školství, které zároveň ale těchto 12 ředitelů ústavů jmenuje, a je velkou otázkou, kdyby ti rodiče skutečně chtěli napadnout toto rozhodnutí, u jakého soudu by ho pak napadnout měli. Všechno tento proces se určitě v žádném případě neurychlí. Nakonec zkušenosti z minulosti tady rozhodně jsou. Takže já vás chci opravdu požádat, abyste skutečně tento pozměňovací návrh nepřijímali.

Kromě toho musím říct, že se domnívám, že pokud se jedná o takovouhle změnu, pak k němu měla být velká debata a měl k němu být přizván i náš rezort. Formálně se to samozřejmě Ministerstva práce netýká, protože je to skutečně mezi Ministerstvem spravedlnosti a Ministerstvem školství, ale tady se jedná o rozhodování o dětech. Jsou to kauzy sociálně-právní ochrany dětí a do toho prostě naše ministerstvo také patří. A

musím říct, že zásadní nesouhlas s tímto vyslovil také výbor pro práva dítěte při Radě vlády pro lidská práva. Děkuji. (Potlesk několika poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí Michaelce Marksové. Dál v rozpravě pokračujeme vystoupením pana poslance Marka Benda, připraví se paní kolegyně Helena Válková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, už jsem včera říkal, že se mi zdá, že to Sněmovnu moc nebaví, tak mám takový dojem, že dneska už ji to nebaví vůbec a že asi zasedat tak krátce před volbami není nejlepší nápad, a zejména projednávat tak zásadní normy, jako je novela občanského zákoníku.

Já bych řekl obecně, že nakonec se podařilo i ministru spravedlnosti zachovat jistou mírou střízlivosti. Novela ve snaze změnit občanský zákoník přináší opravdu jenom několik – podle mého názoru i z těch jsou některé zbytné – ale několik drobných zásahů, a dokonce i debata, kterou tady slyšíme, se v podstatě omezuje jenom na částečné změny občanského zákoníku a nezasahuje do dalších částí. To je dobře. Myslím si, že pokud už byla norma charakteru občanského zákoníku přijata, a víte dobře, že já jsem byl jejím příznivcem, myslím si, že je správně a pomalu se ji začíná odborná veřejnost opravdu učit, pomalu se učí s ní zacházet soudy, tak že zásahů do ní by mělo být co nejméně a měly by být opravdu odůvodněné.

Tady mám jednu výhradu, a to velkou výhradu k tomu, co udělal ústavněprávní výbor, kdy poté, co to neprošlo různými kolečky návrhů ve vládě a před vládou, tak vložil znovu zpět do zákona zavedení zákonného předkupního práva v případě spoluvlastnictví. Je to věc, kterou jsme měli v českém právním řádu, která se zcela záměrně rozhodla a po velmi dlouhých debatách, které probíhaly na ústavněprávním výboru v minulém volebním období, zcela záměrně jsme se rozhodli ji vypustit, ctít více vlastnictví, více právo vlastníka si se svým majetkem nakládat, než právo spoluvlastníka – nesmíš mi s majetkem, který je tvůj, nijak pohnout. Ono to vypadá, že je to jenom předkupní právo, ale vždycky to znamená minimálně měsíce zdržení, a to minimálně měsíce zdržení na to oslovení, vyptání se, jestli nechteji předkupní právo uplatnit. V mnoha případech spoluvlastníci řeknou: chceme uplatnit, a pak vlastně řeknou, to se nám zdá příliš náročné, my ho neuplatníme, ale od koupě už dávno sešlo.

Pokládám za velmi nešťastné v této velmi střízlivé novele, abychom řešili tak zásadní věc, jako je právě předkupní právo spoluvlastníků. Myslím si, že bychom jej měli odložit, měli normálně nechat zákon běžet. Jestli se po pěti, po deseti letech ukáže, že to vytváří nějaké velké problémy, a zatím o nich nevím, a pokud byly na ústavněprávním výboru nějaké problémy citovány, tak to byly problémy zejména spoluvlastnictví bytových jednotek, kterých se toto vůbec netýká. Ale vůbec netýká. Nejsou v tomto směru spoluvlastnictvím. A bytovou jednotku mohu prodat komukoliv. Může to být někdy nepříjemné, že jsem ji prodal komukoliv, ale žádná úprava zákoníku v této části tomu nepomůže.

Tak tady bych prosil, abychom o této části, o bodu 4 ústavněprávního výboru, hlasovali v závěrečném hlasování zvlášť. Ještě na to ve třetím čtení upozorním. A myslím, že je to věc, která by měla být upravena zvlášť. Pokud by to neprošlo, budu alespoň navrhopovat, aby v závěrečných ustanoveních, která určují účinnost, se i tato část – nově navrhovaný bod 4, novelizační body zřejmě 8, 9, 10 a dále občanského zákoníku – dostala do toho režimu, který nabývá účinnosti až 1. 1. 2018, protože si myslím, že je opravdu nešťastné, aby takto zásadní změna nabývala účinnosti v průběhu roku. Dva měsíce potom, co zákon vejde v platnost. Pokud už by Sněmovna měla vůli schválit znovuzavedení zákonného předkupního práva – které si samozřejmě spoluvlastníci mohou sjednat, to je jejich věc. Otázka zní, jestli má být ze zákona. Kdyby Sněmovna tuto vůli měla, tak bych navrhoval, aby byla zcela jasně od prvního nějakého roku, že se vracíme k původní koncepci, i když já ji pokládám za méně šťastnou. To je první obecná poznámka.

Druhou obecnou poznámku, a zase k původnímu návrhu, a spíše zdůvodnění toho, co budu posléze předkládat jako návrhy v podrobné rozpravě. Z mně nepochopitelného důvodu při stále sílící snaze chránit práva dětí, posilovat práva rodičů, posilovat práva státu, zasahovat do práv dětí, dneska se tady o tom mluvilo téměř ve všech předchozích vystoupeních, pokaždé trochu z jiného úhlu pohledu, někdo vztah k diagnostickým ústavům, někdo vztah k dětem, někdo vztah k výživnému, tak jednou z novot, kterou přináší tato novela občanského zákoníku, je změna § 35 a povolení, aby nezletilý, který nedokončil povinnou školní docházku, měl možnost zavázat se k výkonu závislé práce podle jiného právního předpisu. Pro mě nepochopitelný lobbying zřejmě odborářů a možná části zaměstnavatelů, který má vést k jedinému, aby ještě když jsem na škole, bylo mi už tedy patnáct, ale ještě jsem nedokončil povinnou školní docházku, tu desetiletou, abych se mohl zavázat, že pak nastoupím k dotyčnému zaměstnavateli a bylo to pro mě závazné. Já to prostě nechápu. Myslím si, že úprava, která byla doteď, je mnohem lepší, která říká, může se zavázat, poté co mu je patnáct a poté co dokončil povinnou školní docházku. To nemusel vychodit samozřejmě celou střední školu. Ale dokončil povinnou školní docházku. A pokud mu je méně než šestnáct, tak pokud je to potřeba pro jeho výchovu nebo vzdělávání, tak rodiče mají právo takový poměr rozvázat.

Tváříme se, že děti mezi patnáctým a osmnáctým rokem spoustu věcí udělat nemohou, spoustu práv nemají, ale z nějakého důvodu jsou tady upřednostněni zaměstnavatelé, nebo dohody se zaměstnavateli, které mají zvýhodnit tyto zaměstnavatele a umožnit jim, aby ještě dokud je na škole, ještě než ukončil povinnou školní docházku, aby ho přinutili, aby s nimi pracovní poměr podepsal. Opět navrhuju, abychom tento bod vypustili. Myslím si, že nebyl dostatečně diskutován. Že není dostatečně promyšlen, abychom ho vypustili. Pokud bychom ho nechtěli vypustit a chtěli jsme odebrat zákonným zástupcům právo zasahovat u dítěte mezi patnácti a šestnácti lety do toho, kde je zaměstnáno, i to bych si dokázal představit. Ale myslím si, že představa toho, že někdo se zavazuje do budoucna k výkonu závislé práce podle jiného právního předpisu předtím, než dokončil povinnou školní docházku, mi připadá opravdu velmi nepřijatelná.

Další body, které navrhuju v podrobné rozpravě, už jsou spíše detailního charakteru. Jediné, na co bych chtěl ještě upozornit, je bod 16 původního vládního

návrhu, kterým se navrhuje snížit možnou – a opět říkám možnou, ne maximálně možnou, ne povinnou kauci na dlužné nájemné v případě pronájmu bytové jednotky z šestinasobku na trojnásobek. Zase je to věc, která byla v občanském zákoníku velice široce diskutována. Dává smysl. Její snížení povede jenom k tomu, že se bude obcházet. Dobře víme, že i v minulosti to tak bylo. Že se nacházely jiné způsoby, jak si zajistit to, že mi to nájemné bude placeno. Já si myslím, že pronajímatel má nějaké právo si jistit své budoucí nároky. Jestli s ním nájemce smlouvu uzavře, nebo neuzavře, je přece naprosto jeho věcí. Jestli tam nájemné bude měsíční, nebo tříměsíční, nebo šestiměsíční je naprosto jeho věcí. Ale proč zákon, který se opravdu snaží být minimalistický v dopadech na občanský zákoník, zrovna v této části jde ze šesti měsíců na tři měsíce jako maximálního možného nájemného, které lze požadovat, nerozumím. A myslím si, že upřímně řečeno nakonec to vždycky jsou ustanovení, která jsou vůči těm chudším nebo lidem ve složitější sociální situaci nakonec tvrdší. Protože vypadají, jako že jim chtějí pomoci, ale ve výsledku jim vůbec nepomohou.

Děkuji za pozornost a podrobné návrhy přednesu v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. Nyní vystoupí v obecné rozpravě paní poslankyně Helena Válková – ale před ní s přednostním právem pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Dovolil bych si navázat na kolegu Bendu, který hovořil o předkupním právu, abychom neskákali z jednoho tématu na druhé. V tuto chvíli bych chtěl konstatovat, že návrat předkupního práva považuji za podstatný právě proto, že předkupní právo nikdy nemělo být zrušeno. Myslím si, že fungovalo. Nečinilo žádné problémy. A pokud činilo, to znamená, prodlužovalo například dobu prodeje, pak to bylo určitě vyváжено tím, že nedocházelo k situacím, kdy by např. jeden ze spoluvlastníků prodal bez souhlasu, pod cenou, v uvozovkách, buď fiktivně, anebo přímo, ten spoluvlastnický podíl např. v rodinném domě osobám, řekněme, méně přizpůsobivým, které následně svým chováním, svým jednáním donutily nepřímo prodat toho dalšího spoluvlastníka svůj podíl pod cenou. Stejně tak se může stát, že bude prodán podíl na rodinném domku někomu, kdo nebude mít zájem na jeho údržbě, a bude to znamenat další spor se stávajícím vlastníkem. Myslím si, že není nic proti ničemu, pokud bude druhý spoluvlastník mít právo na to, aby pokud někdo chce druhý podíl prodat, aby nejdříve ho nabídl spoluvlastníkovi druhému. A pokud on odmítne, tak za cenu stejnou nebo vyšší může prodat komukoliv jinému. Na tom si myslím, že není nic příliš komplikovaného.

Nechci, aby to byl souboj ideového pohledu. Myslím si, že to má spíše praktický pohled. Zdůrazňuji spíše snahu scelit to vlastnictví než rozdělávat. Ale chápu, že na to mohou být pohledy různé.

Chtěl bych také vyvrátit to, co zaznělo při debatách v ústavněprávním výboru, že snad tady vznikne nějaké předkupní právo, které by se jinde neobjevovalo. Chtěl bych říct, že nový občanský zákoník zavedl předkupní právo ze zákona, tak jak ho my chceme zavést u všeho spoluvlastnictví. Zavedl ho pro ty, kteří mají buď budovu na

cizím pozemku, anebo mají pozemek a na něm stojí cizí budova ve vztahu k těmto dvěma objektům. V tomto smyslu si myslím, že z legislativního hlediska tedy znovuzavedení je možné, byť chápu teoretické výhrady, jestli má platit do budoucna, anebo jestli má platit automaticky od chvíle, kdy je zákon změněn.

A teď k té věci, která se týká nájmu bytu zvláštního určení. To je pozměňovací návrh, který přijal už ústavněprávní výbor na můj návrh z podnětu Národní rady zdravotně postižených. Já se následně přihlásím k pozměňovacímu návrhu, který nahrazuje slovo "devíti" slovem "šesti" a vysvětlím, o co se jedná.

My jsme přijali změnu, která má umožnit zdravotně postiženým, kteří užívají byty zvláštního určení, a těm, kteří žijí s ním, s tímto zdravotně postiženým, ve stejné domácnosti, aby nebyli vystaveni mnohdy krutému osudu, kdy nájemce, který získal jako jediný nájemní právo, protože byl zdravotně postižený, zemře a následně ti ostatní, kteří s ním žijí ve společné domácnosti, musí opustit byt do tří měsíců. Myslím si, že při smrti blízkého je nesprávné, abychom vyžadovali v tak krátké lhůtě nejen vyřešit si otázku vůbec životní, následně tedy pohřeb a ještě během toho si hledat byt a stěhovat se. Proto navrhujeme změnu. Ta by se týkala vlastně dvou věcí. Jednak že by se – a výbor navrhuje do šesti měsíců – ta lhůta prodloužila z tří na šest měsíců pro ty, kteří žili ve společné domácnosti. Já budu navrhopvat devět měsíců. Nicméně ta podstatná změna, na které se výbor shodl, a já jsem tomu rád, je, že na ty, kteří žili ve společné domácnosti a mají více než 70 let nebo jsou také zdravotně postižení, že by na ně automaticky ze zákona přešel přechod nájmu tohoto bytu, a tím bychom umožnili jim v tom bytě zůstat, případně by mohli uzavřít dohodu s pronajímatelem o tom, že jim bude poskytnut jiný vhodný byt, ale s jejich souhlasem. Takže to je změna, která si myslím, že může pomoci zdravotně postiženým.

Zaznamenali jsme samozřejmě výhrady některých pronajímatelů, ale chci říct, že těmi jsou obce, možná v 90 procentech případů. A já jsem přesvědčen, že obce mají, pokud se nezbavily bytového fondu, dostatek možností, jak tuto situaci řešit, a nemusí vystavovat zdravotně postižené, případně osoby starší 70 let tomu, že mají opouštět na sklonku života byt jenom proto, že zemřel nájemce, který byl zdravotně postižený. Takže tohle je věc, která, věřím, že získá podporu, a dovoluji si tedy – poté se přihlásím k tomu návrhu, který lhůtu šest měsíců rozšiřuje na devět, ale ta se týká jen těch, kteří tedy, jak už jsem řekl, "jen" žili ve společné domácnosti a nejsou zdravotně postižení a nejsou starší sedmdesáti let. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a nyní ještě před paní kolegyní Válkovou faktická poznámka... (Poslankyně Válková přichází k řečnickému pultíku.) Paní kolegyně, ještě chvíličku, ještě faktická poznámka paní poslankyně Hnykové, které samozřejmě jako při každé faktické poznámce omezím čas vystoupení na dvě minuty a dočkáte se svého vystoupení. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Já se omlouvám, já jsem se nestihla přihlásit před panem poslancem Bendou. Já bych se chtěla vrátit

k vystoupení paní ministryně Marksové. Já ve svém kraji jezdím a seznamuji se nejen s problematikou dětských domovů, ale také diagnostického ústavu. A do jakéhokoliv dětského domova, kam přijedu, tak první věc, která zaznívá, prosím vás, udělejte něco s tím, aby děti, které mají výchovné problémy nebo jiné problémy, aby byly nejdříve zdiagnostikovány a pak byly předány do péče těch dětských domovů, protože my s tím máme velké problémy. Já jsem velmi ráda, že tady paní kolegyně Válková, kolegyně Aulická podaly pozměňující návrhy, můžeme o tom samozřejmě diskutovat. Jsem ráda, že jsme ho zařadili na jednání výboru pro sociální politiku. Ale já si myslím, že když to převedu do své profese zdravotní sestry, tak si myslím, že je důležitá vždycky diagnostika, aby ti vychovatelé věděli v dětských domovech, jak s tím dítětem mají jednat, jak k němu přistupovat. A to si myslím, že pro to dítě je velmi důležité. Navíc diagnostické ústavy i metodicky vedou ty dětské domovy, poskytují jim, velmi intenzivně s nimi spolupracují. A já si myslím, že ne všechno je, co bylo dříve, špatně a že některé věci by se měly napravit, jako se třeba napravuje zákon o vzdělávání, o sestrách.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a nyní již paní poslankyně Helena Válková se svým vystoupením. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, já bych měla poděkovat předřečníci, protože mně udělala takové velmi, velmi dobré entrée z praxe. Já také, jak učím na katedře sociální práce, tak mohu podpořit její poznatky z praxe i z té akademické výuky, kdy v podstatě, proč o tom takhle hovořím, učím lidi, kteří vedou potom agendy sociální práce včetně OSPODu a mají velice dobrou informaci a velice dobré znalosti o tom, co jsou s to sami posoudit a co nikoliv.

A teď se dostanu k tomu našemu problému. Novela občanského zákoníku, kterou máme na stole, je opravdu jedna z nejskromnějších. A já jsem tomu velmi ráda, protože zatím neuplynulo tolik času, abychom měli správný čas na to, abychom zasáhli zásadněji a koncepčním způsobem nebo abychom přijali nějaké koncepční změny občanského zákoníku.

Pozměňovací návrh, který já tady hájím, patří do toho druhu novel, které vlastně napravují jenom určité nedostatky, ke kterým došlo v tom nejlepší úmyslu zajistit ještě víc práv dítěte, the best interests of child, Úmluva o právech dítěte, kterou jsme také vázáni. Ne vždycky ale soud, který rozhoduje o právech dítěte, a v tomto směru jde o děti se závažnými poruchami chování, je ten nejlepší orgán v jejich zájmu, který posoudí rizika i do budoucna, charakter poruchy chování a zohlední i faktickou kapacitu, odbornost, to, co máme k dispozici v oblasti zacházení. Tradičně to byla u nás v České republice diagnostická zařízení. Navíc ta diagnostická zařízení v poslední době doznala změny, i pokud jde o standardy zacházení s dětmi ve školských zařízeních. Upravuje to velmi podrobný výnos, který byl vydaný 1. února

2016 – Postup diagnostických ústavů, výnos ministryně školství číslo 5/2016, kdyby si to chtěl někdo z vás dohledat.

Čili ten návrh velmi jednoduše vrací současný stav do stavu, který byl koncem roku 2013, před nabytím účinnosti nového občanského zákoníku, kdy o konkrétním zařazení dítěte s uloženou ústavní výchovou do toho konkrétního zařízení rozhodoval diagnostický ústav poté, co diagnostikoval charakter poruch jeho chování. Tady je dlužno připomenout, že do současné doby nikdo nezpochybnil rozhodování, které provádějí diagnostické ústavy, když rozhodují, do jakého zařízení má být umístěno dítě s uloženou ochrannou výchovou. Takže o nařízené ústavní výchově, kdy jde o menší poruchy chování, rozhodují soudy, ty nejsou samozřejmě povinné předem nechat dítě v diagnostickém ústavu vyšetřit, často to tak není, a pak jsou povinné se vypořádat s tvrzením zástupců OSPODu, které – vím z vlastní zkušenosti, vážená a milá paní ministryně prostřednictvím pane předsedajícího – není vždycky zcela vyrovnané a odborné, jak bychom rádi měli na území celé České republiky. Prostě úroveň a kvalita OSPODů je rozdílná. A myslím si, že tady skutečně dochází k tomu, že od něj chceme více, než můžeme chtít. Čili diagnostická zařízení, která prioritně by měla sloužit k diagnóze poruchy chování a odpovídajícímu zařazení dítěte, ta soud nemusí povinně takzvaně vzít dohry, nemusí dítě tam nechat vyšetřit, ale musí povinně přihlídnout k hodnocení OSPODu, který na to není dostatečně odborně vybaven.

Výsledek je takový, že soudy rozhodují váhavě, rozpačitě, pomalu. To, co tady prezentuji, je současně i stanoviskem opatrovnických soudů, které mě požádaly, abych jejich jménem tlumočila, že by se této kompetence rády vzdaly ve prospěch diagnostických ústavů, to znamená, o tom, do jakého konkrétního zařízení bude dítě zařazené, a rozhodovaly skutečně jenom o nařízení ústavní výchovy. To za první.

Za druhé. Byla jsem přítomna na jednání výboru pro práva dítěte. Tam zazněla i řada připomínek ve prospěch bývalého modelu a v neprospěch toho stávajícího. Hromadí se děti v zařízeních, kde už by bylo třeba, aby je opustily třeba v souvislosti s ukončením školní docházky a přešly do jiného zařízení. Soudy to nestihají. To je další věc.

A co tady by mělo také jistě zaznít, že Ministerstvo spravedlnosti a Ministerstvo školství nemají s tím pozměňovacím návrhem problémy. Má to jediné Ministerstvo práce a sociálních věcí z mně dost nepochopitelných důvodů, které vycházejí z ryze formálně juristických argumentací toho typu, že soud je tím nejlepším orgánem a institucí, který by měl o dítěti rozhodovat. To, že v praxi to vede ke stavu, kdy dítě je někde, kde by být nemělo, že o jeho přemísťování se rozhoduje pomalu a zdlouhavě a že ti, kteří o tom rozhodují, by se rádi ve prospěch odborněji vybavených institucí toho vzdali, o tom Ministerstvo práce a sociálních věcí mlčí. Na to jsem chtěla ve svém vystoupení upozornit.

Současně také na to, že jsem vzala v úvahu připomínku, kterou právě v posledním pozměňovacím návrhu jsem zohlednila, kdy Ministerstvo práce a sociálních věcí upozornilo, že u dětí mladších tří let, čili tzv. kojenecké ústavy, neexistuje diagnostické zařízení, které by mohlo nebo mělo rozhodovat na místo soudů, takže tam by ta úprava – jedná se o minimum dětí, protože se vychází z principu, že dítě do

tří let vůbec do ústavních zařízení nepatří, a když, tak i nadále by o tom rozhodovaly soudy. A totéž se týká i umístění v zařízení sociálních služeb, kdy jde například o děti s poruchou autistického spektra, s agresí v chování, kdy zařízení nechce dítě přijmout, rodina to potřebuje, takže se obrací na soud a samozřejmě to má doložené znaleckými posudky, aby takové dítě v ústavním zařízení umístila.

Končím. Proto vás prosím o to, abyste podpořili tento pozměňovací návrh a umožnili tak, aby se o dětech rozhodovalo kompetentně s využitím odborných znalostí, rychle a aby i pružně se reagovalo na jeho vývoj tím, že bude přemístěno bez zbytečných zdržení, ke kterým nyní dochází, do pro něj optimálního zařízení. Děkuji

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Heleně Válkové. Nyní máme faktickou poznámku paní poslankyně Marty Semelové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Já jsem jenom chtěla podpořit to, co tady zaznělo z úst paní poslankyně Válkové a nakonec i kolegyně Aulické. Praxe ukazuje, že systém přidělování dětí pěstounům, sociálním, zdravotnickým a školským zařízením soudní cestou, to je systém neskutečně nepružný. Děti trčí v diagnostických ústavech a čekají měsíce na rozhodnutí soudu. A to se nejedná jenom o umístění dětí. Soudy rozhodují také o přemístění, když dítě jde někam studovat na jiný konec republiky, potřebuje změnit domov, prostě nejde to.

Druhá poznámka. Ten stávající systém je nejenom nepružný, ale paradoxně je mnohem horší na odborné úrovni, než tomu bylo dříve. Soudy rozhodují pouze na základě vyjádření OSPODů, které jsou většinou velmi přetížené a v podstatě rezignují na zjišťování reality o dítěti, slibované odborné posudky si soudy samy nezadávají. To znamená, že soudy a OSPOD, to tady nefunguje. Ten často individuální plán ochrany dítěte je zpravidla jednostránková formalita, vůbec ji nelze srovnat s takovou tou pečlivou prací psychologů, etopedů, sociálních pracovníků v diagnostických ústavech.

A třetí poznámka. Argument, že děti půjdou pouze do školských ústavů, to je lichý argument. OSPODy mají zákonem určenou přednost náhradní rodinné péče před péčí ústavní. Musí tedy sanovat, hledat pěstouny. Je velkým paradoxem, že umisťují často děti do tzv. ZDVOPů, to jsou sociální zařízení pro děti vyžadující okamžitou péči, patří tam například klokánky, a děti jsou tam vlastně v ústavní péči. To je v pořádku? Tím nechci samozřejmě snižovat úroveň ZDVOPů, ale určitě to není tak, jak by to mělo fungovat v zájmu toho dítěte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Martě Semelové. Ještě jedna faktická poznámka paní poslankyně Hany Aulické. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych jenom navázala v rychlosti na kolegyni Semelovou. Opravdu je důležité, abychom znovu zapojili do systému rozhodování o dětech diagnostické ústavy,

protože jak už jsem řekla ve svém projevu, do těch diagnostických ústavů děti opravdu jsou dávány v tom předběžném opatření, ale bohužel díky tomu, že opět o tom zpětně, kam tedy bude umístěno poté, rozhoduje zpátky zase soud, tak ten pobyt toho dítěte bohužel opravdu je velmi dlouhý a zbytečný. Jak jsem zmínila, opravdu i rok není výjimkou. Samozřejmě soudy argumentují, chceme posudky, ale ty posudky jsou také dlouhodobé. Máme málo lidí, kteří dokážou tyto posudky zpracovat. A já musím konstatovat, že mně se tady z výstupů paní ministryně i těch legislativních příprav, o kterých víme, opravdu ztrácí ten nejlepší zájem dítěte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Aulické. Nyní pan poslanec David Kasal také s faktickou poznámkou.

Poslanec David Kasal: Pane předsedající, děkuji za slovo. Já bych jenom volně navázal na předřečnice. Tam ten časový faktor je opravdu velmi důležitý, protože zvlášť u dětí s poruchou autistického spektra jakékoliv odnětí z prostředí, které je pro ně důležité, je velmi svízelné a ty děti mohou velmi často končit velmi tragicky. Tím bych i navázal na to, co jsme tady probírali v úterý, kdy se výrazným způsobem bude měnit vzdělávání, a je tam právě kladen důraz na dětské psychiatrii, kterých máme málo. Máme jich zhruba 60 po celé republice a z toho pouze deset jich umí správně diagnostikovat autismus. A těch autistů má být skoro 50 nebo 80 tisíc. Takže ten nepoměr je obrovský. Z tohoto pohledu vidíte, že třeba tyto dvě věci na sebe výrazně navazují. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Davidu Kasalovi. Ještě paní ministryně. Stále jsme v obecné rozpravě. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Já bych jenom chtěla podotknout, že za prvé ta změna mně v žádném případě nezaručuje, že ty děti budou někde pobývat kratší dobu. Kdyby tomu tam tak bylo, tak by proti tomu asi nikdo nic neměl. A ještě bych ráda připomněla, že přemístění dítěte do jiného ústavu, to je vlastně změna v určení místa bydliště toho dítěte. A občanský zákoník výslovně stanoví, že určení místa bydliště se považuje za významnou záležitost týkající se dítěte. A o všech těchto významných záležitostech podle zákona buď rozhodují pouze rodiče jako zákonní zástupci dítěte, anebo v těch případech, kdy rodiče nerozhodnou nebo řádně nevykonávají svoji odpovědnost, tak rozhoduje soud. To znamená, že situace, kdy třeba paní Nováková se chce přestěhovat s dítětem z Prahy 1 na Prahu 10 a otec dítěte s tím nesouhlasí, tak rozhoduje soud. A my tady teď chceme, aby v tak strašně závažné věci, jako že přemísťují dítě z jednoho konce republiky na druhý třeba, takové případy také jsou, jsou neustále, tak tady najednou ten soud rozhodovat nebude? Mně to připadá opravdu velice, velice špatné vůči právům těch dětí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni. Nyní ještě pan zpravodaj.

Poslanec Jeroným Tejc: Dámy a pánové, nechci zdržovat debatu, ale právě proto vystupuji. Myslím si, že ta debata určitě dnes neskončí, a chtěl bych požádat všechny, aby, budou-li mít zájem, přišli na jednání ústavněprávního výboru. My se budeme této věci speciálně věnovat, pozveme samozřejmě zástupce Ministerstva práce, Ministerstva školství, Ministerstva spravedlnosti. Budeme se věnovat určitě tomuto bodu speciálně. Takže budete-li mít zájem, pojďme debatovat ve výboru, abychom dnes byli schopni tento bod doprojednat, protože se blíží konec jednání. Samozřejmě nechci se této debatě bránit, ale nabízím tuto možnost. Určitě se velmi brzy k tomu dostaneme právě na jednání ústavněprávního výboru, kde budeme zaujímat stanoviska k těmto pozměňovacím návrhům.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a ptám se, kdo další do obecné rozpravy. Ještě pan kolega Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Je to sice spíš krátká poznámka, ale nechť. Když pan zpravodaj hovořil o tom, jak to bude projednávat ústavněprávní výbor, tak chci upozornit, že se tím bude zabývat ze své vůle i výbor pro sociální politiku, a to 6. 10., tuším od 11 hodin v Konírně. Takže pokud bude zájem z vaší strany, budeme posuzovat právě tyto dva návrhy od kolegyně Válkové a od kolegyně Aulické Jírovcové. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Opálkovi. To samozřejmě je možné, postup podle jednacího řádu, ale ve druhém čtení – nebo po skončení podrobné rozpravy ve druhém čtení je rozhodující garanční výbor, to znamená výbor ústavněprávní. Doufám, že dojdeme ke shodným usnesením.

Pokud nikdo další se nehlásí do obecné rozpravy, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Není tomu tak. Pane zpravodaji? Není tomu tak.

Zahajuji podrobnou rozpravu, do které mám osm přihlášek. První přihlášenou je, tak jak ohlásila v obecné rozpravě, paní poslankyně Nina Nováková. Připraví se kolegyně Pastuchová, resp. někdo, kdo – ano, kolegyně Maxová, která převzala jistě její návrh. Prosím paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych se ráda přihlásila k pozměňovacímu návrhu, který je již vložen do systému pod číslem 4689. Tento pozměňovací návrh se týká § 907 – společné péče rodičů při výchově dětí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Nině Novákové. Nyní tedy paní poslankyně Radka Maxová za kolegyni Pastuchovou, tak jak byla přihlášena. Respektuji vaši dohodu. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Já bych se ráda přihlásila k pozměňovacímu návrhu paní poslankyně Pastuchové, který je evidován pod číslem 4827.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Aulická Jírovcová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo. Já bych se ráda přiznala ke svému pozměňujícímu návrhu pod číslem 4921. Týká se § 971 odst. 4.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Aulické. Nyní ještě kolegyně Maxová, tentokrát se svým pozměňovacím návrhem. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Ano, správně, pane předsedající. Já bych se tímto chtěla přihlásit ke svým dvěma pozměňujícím návrhům. Jeden pozměňující návrh je v systému zaveden pod číslem 4947, a to – konkrétně se přihlašuji k jeho druhé části, k § 921a, neboť ta první část již byla přijata. A podruhé se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu pod číslem 4859, rovněž tak k jeho druhé části, to znamená k § 921a. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Radce Maxové. Nyní pan kolega Pavel Blažek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Já se také přihlásím k pozměňovacímu návrhu, který již byl dán do systému pod číslem 4686. Týká se § 164 občanského zákoníku, odůvodnění je tam přesně napsáno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegu Blažkovi. Nyní pan poslanec Karel Fiedler v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Já už také jenom velmi rychle. Zdůvodnění k pozměňovacímu návrhu jsem přednesl v obecné rozpravě, čili já se přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu, který je ve sněmovním systému evidován pod číslem 4894.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegu Fiedlerovi. Nyní pan kolega Marek Benda v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové, všichni to panu zpravodajovi nesmírně ulehčují, protože mají všechno založené do systému, což já nejsem, lébrž jsem člověk liknavý, takže to budu muset panu zpravodajovi sdělit tady na mikrofon. Zopakuji návrhy, které jsem podal

ve druhém čtení, ve čtení v rámci ústavněprávního výboru, které jsem odůvodňoval tady v té obecné rozpravě.

Variantně k bodu 1 původního vládního návrhu. Bod 1 se vypouští. Pokud by taková vůle nebyla v této Sněmovně, tak jako variantu – bod 1 zní: V § 35 se vypouští odstavec 2. – Zůstávala by tam ona ochrana nezletilého do ukončení základní školní docházky, ale nebylo by to tam, to zvláštní ustanovení, pro možnost výpověď rodičů. To je první návrh.

Druhý návrh – k bodu 13 původního vládního návrhu, vypustit tento bod 13, to je jedna z úprav svěřenských fondů. Já ty ostatní nezpochybňuji, i když si myslím, že hrozí tím, že ze svěřenských fondů vytvoří cosi, co bude nadále neživotaschopné. Přesto určení obmyšleného účinné až okamžikem, kde je zapsán do evidence svěřenských fondů, si myslím, že může výrazně zkomplikovat ty případy svěřenských fondů, které jsou určené pro blíže a předem nespecifikovaný okruh obmyšlených.

Poslední návrh k původnímu vládnímu návrhu je – vypustit bod 16 původního vládního návrhu. To je ona kauce na nájemné a její snížení z možnosti šestinásobku na možnost trojnásobku.

To jsou tři návrhy k původnímu vládnímu návrhu zákona.

Pak jsem prosil o to, aby se, až budeme hlasovat ve druhém čtení o bodu 4 ústavněprávního výboru, to je ona novela, která upravuje předkupní právo ke spoluvlastnictví, hlasovalo zvlášť. Pokud by návrh byl touto Sněmovnou schválen, tak navrhuji, abychom změnili účinnost, článek 9, a to tak, že tento zákon nabývá účinnosti 60. dnem po jeho vyhlášení s výjimkou ustanovení části první článku 1 bodu 19, článku 2 bodu 5, které nabývají účinnosti dnem jeho vyhlášení. A s výjimkou ustanovení části první bodu 9 až 15, článku druhého bodu 2 až 4, článku druhého – článku třetího, části druhé, článku třetího bodu 2 až 4, části páté článku šestého, části šesté článku sedmého bodu 2 a části sedmé článku osmého, které nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2018. Tady by se doplnilo – článku prvního bodů pravděpodobně 8 až 10, protože je tam zatím máme bez čísel, ale týká se to prostě onoho bodu 4 usnesení ústavněprávního výboru. Aby i zrušení zákonného předkupního práva, resp. znovuzavedení zákonného předkupního práva, bylo jasné k 1. 1. 2018.

Já doufám, že je dostatečně jasné, co tady navrhuji v rámci rozpravy, a že to pak případně upřesníme na výboru, až budou jasná i ta číselka, která zatím v té zprávě výboru samozřejmě být jasná nemohou, protože není jasné, co projde a co neprojde.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. Nyní v podrobné rozpravě paní poslankyně Helena Válková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Já se hlásím ke svému pozměňovacímu návrhu vloženému do systému pod číslem 4769. A rekapituluji jenom, že se jedná o tři části. V první části se jedná o změnu § 971 odst. 4 občanského zákoníku. Ve druhé části se praví, že v čl. II se doplňuje nový bod 2, kdy

ta řízení, která byla zahájena do nabytí účinnosti navrhované novely, by se posuzovala podle dosavadních právních předpisů, což je celkem logické. A pokud jde o třetí část, tak tam je ta významná změna, která by navazovala na to, že by byla odňata kompetence o rozhodování o umístění dítěte do konkrétního zařízení soudům a přešla by na diagnostické ústavy. Takže by se za dosavadní část sedmou novely vložila část osmá, která by měnila zákon o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a preventivně výchovné péči ve školských zařízeních. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Heleně Válkové. Z místa se ještě hlásí do podrobné rozpravy pan kolega Jan Farský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu pod číslem 4944, který je takto načtený v systému. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se, kdo další do podrobné rozpravy. Nyní tedy pan zpravodaj. Prosím, kolega Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji. Já se hlásím ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem odůvodnil už v obecné rozpravě, pod číslem 4886, a dovoluji si ještě pro jistotu, abychom měli na výběr z hlediska možnosti účinnosti, navrhnout pozměňovací návrh, ve kterém bychom se tím zabývali, a to je otázka účinnosti s tím, že tento zákon nabývá účinnosti 1. 1. 2017 s výjimkou ustanovení části první čl. I bodů 9 až 15 a čl. II bodů 2 až 4, části druhé čl. III bodů 2 až 4, části páté, čl. VI, části šesté čl. VII bodu 2 a části sedmé čl. VIII, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2018. Tolik tedy pozměňovací návrhy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegu Tejcovi. Kdo další v podrobné rozpravě? Ještě kolega Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Já jenom reaguji na vystoupení pana kolegy Tejce, abychom se náhodou nedostali pak do problémů, že jsem svůj návrh podal v původní účinnosti. Tak navrhuji, aby se o návrhu účinnosti, který navrhuje odsunout onu účinnost znovuzřízení zákonného předkupního práva u spoluvlastnictví, hlasovalo i v případě, že by byl hlasován tento návrh pana kolegy Tejce, jako o pozměňovacím návrhu k němu. To znamená nejenom k tomu původnímu návrhu ústavněprávního výboru, ale i k tomuto návrhu, který předložil pan kolega Tejc.

Jinak to pokládám za dost velký optimismus, že si myslíme, že to do 1. 1. 2017 doprojednáme, jak znám tuto Sněmovnu. Ale jsem ochoten tento optimismus pana předsedy akceptovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Jinou přihlášku nemám. Ještě jednou se zeptám, jestli se někdo hlásí. Nikdo se nehlásí, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova – pane ministře, pane zpravodaji? Není tomu tak. Není o čem hlasovat, procedurální návrh žádný nepadl, který by byl hlasovatelný ve druhém čtení. Proto končím druhé čtení bodu 21, tisku 642.

Můžeme pokračovat bodem číslo

80.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 886/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Z pověření vlády uvede návrh ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Kolegu Tejce také požádám, aby zůstal u stolku zpravodajů, protože je zpravodajem i tohoto tisku. Pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, návrh, který vám jménem vlády předkládám a který skutečně žádáme, aby byl přijat již v prvním čtení, je návrhem, který by měl výrazně zlepšit možnosti našeho trestního práva v postihu terorismu a dalších trestných činností souvisejících s terorismem. Jde o to, že věci, které jsme dosud byli schopni teoreticky stíhat jako formu přípravy, účastenství a jiné nápomoci na trestném činu teroristického útoku, tak tyto věci jsou dnes v tomto návrhu vydělovány do zvláštních skutkových podstat. Konkrétně jde o účast na teroristické skupině, finanční a materiální podpora terorismu, veřejné podněcování nebo zjednání jiného ke spáchání teroristického trestního činu, veřejné schvalování nebo vychvalování teroristického trestného činu, poskytnutí nebo slíbení odměny za spáchání teroristického trestného činu, přijetí i poskytnutí teroristického výcviku, vycestování za účelem terorismu a konečně vyhrožování teroristickým trestným činem.

Učinit z toho zvláštní skutkové podstaty výrazně zvýší pravděpodobnost, že pokud k něčemu takovému dojde, tak jednak odstrašující efekt, protože v zákoně se potenciální pachatel dočte, že mu za to hrozí trest, a víte, že ten jediný případ, kdy nám někdo vycestoval do ciziny, tak byl zrovna možná člověk, který tam vycestoval spíše z hlouposti, a možná kdyby si něco takového přečetl, tak by to neudělal. A jednak se tím zjednoduší prokazování té trestné činnosti a tím se zvýší pravděpodobnost, že to bude skutečně postiženo a že to nezůstane v teoretické rovině. Není to něco, co bychom si vymysleli sami. Je to něco, co po nás dlouhodobě požadují mezinárodní organizace. My jsme se tomu dlouho bránili a snažili jsme se tvářit, že těm věcem rozumíme lépe než oni. Oni jsou ze zemí, kde mají reálnou zkušenost s postihováním terorismu, takže konečně jsme uznali, že asi budou mít pravdu.

Není to ale důvod, proč to předkládám. Něco, co dnes už i z toho mezinárodního pohledu opravdu potřebujeme, protože jsme hodnoceni zejména výborem Moneyval

jako stát, který dostatečně nebojuje proti financování terorismu, a jsme již v té úplně poslední výstraze před tím, než by to mohlo vést k dopadům na takové věci, jako je rating České republiky. A to rozhodně není něco, co bychom myslím měli zapotřebí. I z tohoto důvodu žádáme o to, aby ta věc byla projednána ve zrychleném režimu, protože jednak se domníváme a jsme přesvědčeni, že panuje celospolečenská shoda na tom, že si potřebujeme opatřit nástroje, na základě kterých budeme potírat terorismus, a jednak nás již i začíná tláčit čas z těch mezinárodněprávních důvodů. Ze všech těchto důvodů prosím tedy o podporu tohoto návrhu a to o jeho podporu hned v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru spravedlnosti Robertu Pelikánovi a žádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Jeronýma Tejce, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, navážu na pana ministra. Účelem zákona není revoluční cestou změnit trestní právo tak, aby bylo možné stíhat jednotlivé projevy terorismu. Ty se už dnes dají do značné míry stíhat za současného právního stavu. Nicméně mnohdy je třeba je posuzovat nikoliv jako samostatný trestný čin, ale např. jako návod k trestnému činu. Stejně tak např. schvalování teroristického útoku je možné určitě podřadit pod podněcování k nenávisti či k dalším skutkovým podstatám.

To, co ale je podstatné, je, že zaprvé tím trestní právo zpřehledníme, umožníme, jak už řekl pan ministr, všem potenciálním pachatelům, kteří dnes třeba nevědí, že není možné schvalovat teroristický útok, není možné vyzývat ke spáchání teroristického útoku, tak umožníme trestat právě i tato jednání s tím, že tím hlavním, na co se zákon zaměřuje, je především ochrana proti financování terorismu, tzn. trestat ty, kteří se podílejí např. na vyhledávání zdrojů ke spáchání teroristického útoku, vyhledávají osoby, které by je spáchaly.

Myslím si, že tento návrh zákona může výrazně pomoci také v boji s radikalizací určitých skupin právě tím, že by např. umožnil tvrději trestat ty, kteří podněcují kohokoli jiného, ať už televizí, tiskem, nebo osobně na jednání, k tomu, aby spáchali určitý útok, a to ne přímo konkrétně, ale prostě je radikalizovali s cílem, aby se oni podobného činu dopustili. Takové osoby mohou být potrestány nově v řízení podle samostatné skutkové podstaty a především na základě toho mohou být zatčeny, vězněny a následně vyhoštěny. Takže to je přínos zákona.

Pan ministr zmínil to, že čas kvapí a my musíme skutečně na základě i určitých doporučení tuto úpravu přijmout. Výbor Moneyval už rozhodl na plenárním zasedání o přeražení naší země v rámci zostřeného režimu do stupně II, který spočívá ve vyslání návštěvy vysokých představitelů výboru Moneyval. Ta už proběhla, já i pan ministr a další kolegové jsme se s nimi setkali, vysvětlili jsme situaci v České republice, vysvětlili jsme, že by rozhodně nebylo správným krokem, aby Česká republika byla mezi zeměmi, které nepřímým, jaké mají právní prostředí, podporují nebo umožňují mezinárodní terorismus. Myslím si, že by to bylo absurdní, protože na rozdíl od zemí, ze kterých řada těch členů výboru pochází, my problémy našťastí

s terorismem, tak jak jej dnes máme ve světě, nemáme. Na druhé straně úpravy, které zde jsou a které jsou navrhovány Ministerstvem spravedlnosti, jsou podle mého názoru přínosem a především byly konzultovány se zástupci jak koalice, tak i opozice, tak abychom zajistili hladké schválení a bylo vyhověno částečným výhradám jak členů koalice, tak i opozice na to, aby návrh neobsahoval žádný další změny trestního zákona, aby se skutečně soustředil na tu věc, kterou bychom měli projednat rychle.

Takže v tomto smyslu si také dovoluji požádat o to, abychom dnes vyslovili souhlas s tímto návrhem v prvním čtení. Samozřejmě každý z nás může mít návrh na to, abychom zmínili určité formulace, nicméně to znamená, že zákon by se projednával místo dnešního dne ještě v příštích měsících, a já bych se přimlouval za to, abychom ty případné další návrhy na změny zakomponovali do jiných, třeba poslaneckých nebo vládních návrhů, které se tady jistě ještě v souvislosti se změnou trestního zákona objeví. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám rozpravu a s přednostním právem pan kolega František Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já jsem nechtěl vůbec k tomuto tématu vystupovat, ale po pravdě řečeno, to, co jsem tady slyšel od pana ministra Pelikána – my nebudeme vetovat využití § 90. Ale co dělá? Jak dlouho jste, pane ministře, měl čas na to, abyste to sem včas předložil? A co tady teď vykládáte o ratingu České republiky? Ten už mimochodem kvůli ministru financí byl České republice snížen za velkého mediálního mlčení asi před dvěma měsíci. Nicméně co to tady vykládáte? Vy tamhle jezdíte někam do indické džungle meditovat, a pak nás tady tlačíte do toho, že vlastně to musí být schváleno. Já nepochybují, že je to zřejmě potřebná norma. Když je to taková priorita, tak se podívejte do koaličních řad, kolik tady těch poslanců máte. Makají? To jste si dávali na billboardy. Tak kde jste?

A prosím vás, já se ohrazuji proti tomu, abyste tady říkal: Když to nepůjde, tak se sníží rating České republiky. O tom já nepochybují. Samozřejmě, ostuda to bude, ale ta ostuda vzniká tak, že vaše ministerstvo je katastrofálně nevykonné. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, nyní faktická poznámka pana poslance Marka Bendy. Děkuji, že není, protože máte řádnou přihlášku. Pan ministr s přednostním právem. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Chci jenom stručně poznamenat, že ten problém máme asi osm let, většinu té doby tam seděli vaši kolegové. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, nyní paní kolegyně Jana Hnyková s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jak tu poslouchám tu rozpravu, chtěla bych se pana ministra zeptat. Nemusím vašim prostřednictvím, že ne? (Předsedající: Nemusíte.)

Chtěla bych se zeptat, pane ministře, jak jste mluvil o tom, že by někdo byl za tu radikalizaci souzen a vyhoštěn, mě to zajímá, protože často od některých kolegů slyším, že jsme populisté a že strašíme lidi, tak se chci jen připravit na to, jestli až tohle uvedeme v platnost, jestli se mám taky obávat o svou svobodu, protože hájím naše zájmy a říkám, co nás může potkat. A týká se to i mých kolegů a dalších kolegů, kteří se vyjadřují k tomu, co Evropu potkalo a co Evropu může potkat. Tak bych se jenom chtěla zeptat, jestli i tyto věci se mohou ocitnout a mě můžete obvinít, to by mě zajímalo. Jestli byste nám to třeba konkrétně mohl říct. Já se přiznávám, že tento zákon není v mé gesci, nestudovala jsem ho úplně do detailů, ale ráda bych se na tohle zeptala.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Teď tedy opravdu faktická poznámka pana kolegy Bendy. Rád bych, abychom se dostali dál. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové, původně jsem se k faktické poznámce nehlásil, ale když pan ministr řekl, že tento problém je tady osm let, já tedy nevím, jaký problém, tak by mě opravdu zajímalo. Jaký problém a jakých osm let. Byl jsem celkem ochoten v tomto návrhu zákona být, řekněme, relativně zdrženlivý, připustit, že bude projednán v § 90, přestože si myslím, že moc chytrý tedy opravdu není. A řeknu vám, proč si myslím, že není opravdu moc chytrý, ale chtěl jsem to nechat do té normální klidné rozpravy. Ale jestli mi zase pan ministr, kde výkonnost jeho resortu se opravdu snižuje řadou, která pro mě jako člověka, který to sleduje poměrně dlouho, je zcela nepochopitelná, tak na výhradu, proč to nebylo předloženo v květnu nebo v červnu, kdy to klidně mohlo být, bylo to dávno hotovo, řekne svoji obligatorní větu "osm let", tak by mě fakt zajímalo, z čeho těch osm let vychází.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Vy mě všichni trápíte. Teď faktická poznámka kolegy Plíška, potom faktická poznámka Marka Černocho. Připominám, že ve 13.30 hodin přeruším tento bod za každých okolností, protože nebudu tady nutit Sněmovnu, aby změnila své rozhodnutí, a budeme se zabývat volebními body. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, původně jsem se chtěl tedy přihlásit s řádnou přihláškou, nicméně nastaly faktické poznámky, takže toho taky využiji.

Nebudeme, jak řekl náš předseda klubu, vetovat zrychlené projednání, nicméně tady musím říct několik základních informací. Není vinou Sněmovny, že to projednáváme v pátek odpoledne. Na druhou stranu, jestli se nemýlím, tak ty

závazky, které tím máme naplnit, máme mít schválené nebo účinné do února příštího roku, takže tady zase není takový spěch na to, abychom museli schvalovat v prvním čtení. Ale jak říkám, nechceme to blokovat a chceme o této věci řádně jednat už v prvním čtení.

Nicméně musím dodat, že nerozumím na jedné straně liknavosti, pro kterou to Ministerstvo spravedlnosti poslalo na poslední chvíli, a na straně druhé, jestli mám správné informace, k transpozici má dojít do února příštího roku, i přesto, že jsme jeden ze států Evropské unie, který má v tom schvalovacím procesu docela zpoždění, a díky tomu, že ministerstvo to sem neposlalo o pár měsíců dříve, nám to neumožní tedy o tom náležitě diskutovat.

Ještě jenom navíc doplním, že bychom si taky měli vyjasnit, o čem budeme hlasovat. Protože se samozřejmě zpřísňuje, zavádí se trest odnětí svobody třeba až na deset let za šíření informací přes internet, sociální sítě. Jenom doufám, že v případě schválení této novely orgány činné v trestním řízení budou přistupovat rozumně, že na jedné straně bude stíhán terorismus a na straně druhé to nebude zneužíváno vůči nějaké svobodě projevu, že tam bude proporcionalita a ta přiměřenost využívání těch poměrně přísných paragrafů. Ale přišla k tomu celá Evropa. (Předsedající upozorňuje na skončení času pro faktickou poznámku.)

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě faktická poznámka Marka Černocho a potom zpravodaje. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Rozhodně vás nechci rozčilovat, ale musím se také ohradit proti tomu, co zde řekl pan ministr. Protože pan ministr říkal, že je potřeba to všechno udělat rychle. Já bych jenom velmi rád připomenul, že jsme před půl rokem podávali podobný návrh a byli jsme označováni za ty, kteří straší, že to není potřeba. Je tam určitý rozpor, ale samozřejmě Úsvit podpoří tento zákon, protože to považujeme za velmi důležité a uvědomujeme si plně riziko islámského teroru, a nejen islámského, ale vůbec teroru, který bohužel v současné době v Evropě panuje.

Jenom na okraj. Také nesouhlasíme s tím, abychom se nenechali tlačit a přijímat tento zákon kvůli tomu, že nás do toho tlačí nějaké mezinárodní organizace, ale přijmeme to proto, že to je opravdu potřeba.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana zpravodaje. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Souhlasím s předřečníkem, že skutečně jde o nás, o naše rozhodnutí a nejde jen o tlak mezinárodních organizací. Na druhé straně v důvodové zprávě na straně 15 najdete informaci, že na plenárním zasedání FATF v Paříži ve dnech 17. a 19. února 2016 bylo rozhodnuto, že jsme byli zařazeni do skupiny zemí s nedostatečnou kriminalizací financování terorismu. Jsme tam jedinou

zemí z Evropy vůbec, vedle nás jsou pak země Brazílie, Fidži, Papua-Nová Guinea, Barbados, Seychely, Svazijsko, Zambie, Lesotho, Malawi, Uganda, Kolumbie, Kostarika, Guatemala, Peru, Uruguay, Libérie, Stát Palestina, Omán, Libanon, Libye a Irák. Myslím si, že bychom měli udělat všechno pro to, abychom z této společnosti z hlediska financování terorismu, respektive nedostatečné jurisdikce zmizeli.

Druhá věc. Chci uklidnit paní poslankyni Hnykovou. Určitě se nemusí obávat, že bude kriminalizována za své výroky. Skutečně v některých podkladech a návrzích, které se objevovaly ze strany jednotlivých ministerstev, byly úvahy o tom, že by se zpřísnilo posuzování verbálních trestných činů. Toto jsme důrazně odmítli. Já jsem rád, že pan ministr spravedlnosti vyhověl požadavkům, aby se skutečně tato věc nedotkla tohoto zákona. Myslím si, že omezování svobody slova by bylo velmi diskutabilní. Já osobně bych pro něj ruku zvednout nemohl. Nicméně pokud jde o ty verbální činy, ty samozřejmě stíhány budou. Takže kdokoliv z nás, kdo by se dopustil podpory, například schvalování teroristického činu nebo by vyzýval ke spáchání teroristického činu verbálně a přesvědčoval by někoho, aby něco takového učinil, tak by trestán byl. Nicméně to si myslím, že je věc, na které se snad všichni shodneme, že takové věci by stíhány být měly.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě s přednostním právem pan ministr. Potom už kolega Soukup, který je první přihlášený do rozpravy.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Jenom dvě věty. K tomu, proč tolik let. Výbor Moneyval schválil na 35. plenárním zasedání v dubnu 2011 hodnoticí zprávu. Už schválil hodnoticí zprávu, ve které definitivně uzavíral, že jsme v rozporu. My jsme se této věci věnovali v běžném režimu. Potom přijeli z Moneyvalu a už na nás skutečně byli velmi naštvaní, tak jsme se pokusili to zrychlit. I proto jsme z toho skutečně vyndali všechno ostatní. Máme tam jenom tohle. Nechci na vás tlačit, abyste to schválili kvůli nějakému Moneyvalu, já si prostě myslím, že je to něco, co v dnešní situaci v Evropě opravdu potřebujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. V otevřené rozpravě vystoupí pan poslanec Zdeněk Soukup. Samozřejmě eviduji přihlášku Františka Laudáta k faktické poznámce a kolegy Marka Černocho s přednostním právem. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (V sále je velký hluk!)

Poslanec Zdeněk Soukup: Mám tedy slovo? (Ano.)

Dámy a pánové, já novelu trestního zákona v tomto směru vítám. Zároveň bych chtěl požádat zejména pravicovou opozici, která má výhrady, aby skutečně umožnila v tomto případě projednání ve zkráceném řízení, aby zapomněli na ty své zásady.

Nemohu se ale ubránit dojmu, že jdeme na terorismus tak trochu od lesa. Ještě jednou, díky za první legislativní vlašťovku. Ale pár dalších námětů pro vládu, pro odpovědné resorty, bych měl.

Bohužel platí, že čím víc migrantů, respektive azylantů z islámského prostředí, tím větší riziko. To je realita dneška. Tím nejúčinnějším opatřením, jak se bránit terorismu a chaosu, je rezolutně odmítnout přesídlování migrantů na naše území. Rovnou říkám, nevěřím premiéru Sobotkovi, že bruselská věrčuška postupně odstupuje od kvót a dalších snah vnutit nám, co nechceme. Potvrzuje to středěční vyjádření europoslance za ČSSD Kellera pro média, že Evropský parlament ve Štrasburku právě projednává návrh Evropské komise, podle kterého budou všechny státy Unie jednou za tři měsíce povinny nahlásit, kolik jsou schopny přijmout migrantů z Řecka a Itálie. To sice nejsou kvóty, je to rovnou diktát.

Dnešní informace, kterou přinesly některé noviny, předseda Evropského parlamentu Martin Schulz řekl, že když to nepůjde se středoevropskými vládami pod dobrém, co se týče kvót a podobně, tak že osloví levicová vedení měst. To je, řekl bych, dost výbušná záležitost především před našimi krajskými volbami. Já jsem si teď vzpomněl na jednu písničku od Jarka Nohavici, kde se píše: Kladou nám pasti, do pastí špek. Tak bych to asi hodnotil.

Ale zpátky k legislativě. Připravil jsem a do systému za pár dní vložím novelu zákona o církvích a náboženských společnostech. Řeším v ní problém s duchovními ze zahraničí, kteří jsou v nejednom případě nositeli radikálního islámu. Chtěl bych vyzvat vládu, aby i ona vyvinula patřičné legislativní úsilí. Jako důležité vidím zakázat financování výstavby mešit i jiné činnosti muslimských obcí ze zahraničí, zejména ze Saúdské Arábie a Kataru. Podobný krok udělali v Rakousku i dalších zemích.

Měli bychom se zamyslet i nad tím, v čem jsou v kolizi s trestním pořádkem České republiky některé hlavní teze islámu. Je to například jasná diskriminace žen a kefirů, neboli každého, kdo nevěří, že Mohamed je Alláhův posel. (V sále je obrovský hluk a neklid.) Jsou to přímé výzvy k nesnášenlivosti a k násilí. Nebudu tady citovat z Koránu, hadísů a súr.

Měli bychom usilovat o nedotknutelnost našeho národního práva. Mimochodem, novela trestního zákona, kterou dnes předkládá ministr Pelikán, řeší schvalování terorismu. Tady má asi autor na mysli verbální nebo psané projevy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já bych vás přerušil, pane kolego. Požádám znovu sněmovnu o klid! Můžete pokračovat.

Poslanec Zdeněk Soukup: Není ale také schvalováním terorismu a jeho nositele islamismu okázala demonstrace, jako je nošení burky, nikábu anebo hidžábu? To není scestná úvaha. Řeší ji například zákonodárci v Dánsku anebo v Bavorsku, jak jsme se dočetli.

A ještě dovoluji jednu poznámku k zákonu, který budeme mít za pár dní na stole, zákonu o státním rozpočtu. My prostě budeme muset hodně zaplatit za svou bezpečnost. Je drahá. Uvedu příklad. Na Frontex neboli evropský systém ochrany hranic dává Evropská unie ročně 137 milionů eur. Spojené státy americké vynakládají na ochranu svých hranic 30 miliard dolarů, tedy 20krát víc. Pak mohou dělat nějakou imigrační politiku. Nebudu teď komentovat, jak je humánní, ale své hranice chrání.

Evropa nechrání své hranice, nehledá řešení v zemích, kde vzniká problém. Místo toho rozepisuje kvóty a říká: wir schaffen es.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Zdeňku Soukupovi. Omlouvám se všem přihlášeným, a to Františku Laudátovi, který je přihlášen k faktické poznámce, s přednostním právem pan kolega Marek Černocho. Ale vzhledem k tomu, že je 13.29 a na 13.30 máme napevno zařazené volební body, nezbyvá mi nic jiného, než udělat tento procedurální krok, a to je, že přerušuji bod číslo 80. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji.

Vyzvu pana předsedu volební komise, aby přišel, protože dalším bodem našeho jednání je

213.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Ten jsme si zařadili napevno na 13.30. Na lavice vám bylo k tomuto bodu rozdáno usnesení volební komise č. 138 ze dne 6. (září) letošního roku. Pan předseda volební komise je připraven, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vám všem, kolegyně, kolegové, přeji dobré již odpoledne. Na závěr této schůze Poslanecké sněmovny přicházím s bodem Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Jak jsem avizoval vašim kolegům v komisi, tak i vám tady v sále, nebudeme teď mít žádnou tajnou volbu ve Státních aktech, ale to, co vám navrhuji jménem komise, by se mělo odehrát tady na plénu po rozpravě formou veřejného hlasování, aklamace.

Krátce jako vždy ten bod uvedu. Lhůta byla tentokrát dlouhá. Na konci jarní schůze 14. června jsem vyhlásil lhůtu na doručení návrhu. Lhůta byla přes celé léto až do 5. září do 13 hodin. Už 28. června jsme obdrželi návrh na rezignaci dvou poslanců na členství ve vyšetřovací komisi zkráceně pro D47, jedná se o rezignace poslanců Stanislava Pflégera a Bronislava Schwarze. A dále jsme do 5. září obdrželi ještě jeden návrh, který se také týká kolegů, resp. kolegyní z hnutí ANO. Je to návrh na odvolání poslankyně Kristýny Zelenkové z rozpočtového výboru a návrh hnutí ANO na dosazení na její místo poslankyně Miloslavy Rutové.

Korektně bych vás měl také seznámit s jednáním volební komise ze 6. září, kde jsme tuto věc projednali. Tady je potřeba říci, že uvedené první dvě rezignace z komise D47 nejsou z procedurálního hlediska konfliktní. Je to standardní návrh jednoho klubu, resp. rezignace dvou poslanců, o kterém tedy na návrh klubu a poté komise hlasuje Sněmovna. Ale je potřeba vám dovysvětlit nebo říci situaci v tom druhém bodu, tedy návrh na odvolání, kde to není rezignace paní poslankyně, ale pouze návrh klubu Poslanecké sněmovně, která o tom musí hlasovat. Je to trošičku

podobná situace, jaká se tady odehrála před rokem. Takže v komisi, i po dohodě se všemi vašimi kolegy a zástupci v komisi, jsme připravili neutrální vyrovnané usnesení, které říká, že návrh komise v usnesení č. 138 z 6. září navrhuje uvedené změny provést volbou veřejnou, ale nejdříve hlasovat o zmíněných dvou rezignacích samostatně, poté po rozpravě hlasovat o návrhu na odvolání. A pokud bude tento návrh úspěšný, resp. bude Sněmovnou přijat, poté může proběhnout nominace nové kolegyně, kdy se to místo v rozpočtovém výboru uvolní.

To bylo konstatování toho, co vám mohu a jsem oprávněn na základě usnesení volební komise doporučit, resp. navrhnout. Nyní prosím, pane předsedající, abyste k tomuto bodu otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi volební komise Martinu Kolovratníkovi. Otvírám rozpravu, do které mám přihlášenou paní poslankyni Zelenkovou, ale s přednostním právem se hlásí pan předseda TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, nebudu dlouho zdržovat, ale přece jenom bych si rád něco ujasnil. Pan předseda volební komise nás seznámil s návrhem, budu-li ho přesně citovat, abychom odvolali paní poslankyni Kristýnu Zelenkovou a na její místo dosadili paní poslankyni Rutovou. Chtěl bych se vašim prostřednictvím, pane předsedající, slušně zeptat pana předsedy volební komise, zda bychom případně nemohli radši volit než dosazovat, pokud se tak rozhodneme. (Ohlasy v sále.)

Chápu, že pojmologie demokratické Sněmovny a vůdcovského hnutí ANO je poměrně odlišná. Ale přesto bych v této Poslanecké sněmovně radši volil či nevolil než dosazoval a nedosazoval, pane předsedo volební komise prostřednictvím předsedajícího.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Kristýna Zelenková. Pan předseda volební komise se jistě vyjádří v otevřené rozpravě. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Kristýna Zelenková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vzhledem k tomu, že se bude jednat o mém odvolání z rozpočtového výboru, dovolila jsem si přihlásit se do rozpravy, do debaty, abych sdělila svoje stanovisko.

Při svém odchodu z ANO jsem jednoznačně prohlásila, že budu dál podporovat vládu ve smysluplných návrzích a krocích. A za tím si také stojím. ANO ve svém volebním programu deklarovalo, že bude podporovat podnikatele, bude řídit stát podle zásad řádného hospodáře. Pokud však svými návrhy jde proti tomuto směru, je třeba z mého pohledu na to upozorňovat.

Ráda bych uvedla pár příkladů, jako například elektronickou evidenci tržeb. Když se podívám na program hnutí ANO, o elektronické výměně dat se hovoří pouze

v jednom bodě, a to konkrétně: "Daňovým únikům chceme zamezit především prosazením elektronické výměny dat a účetních záznamů ve všech institucích veřejné správy po vzoru Dánska a jejich soustředěním v centrálním úložišti, které bude spravované Ministerstvem financí. Výrazně se tak zjednoduší a zefektivní daňové kontroly a sníží se administrativní zátěž." K tomuto kroku vůbec nedošlo, ale pan předseda Babiš přišel s nápadem elektronické evidence tržeb. Z toho, co jsem teď uvedla, vyplývá, že elektronická evidence tržeb v programu ANO, tak jak je připravena a prosazena zákonem, není uvedena. Přitom EET se dotýká z velké části malých a středních podnikatelů, které chtělo ANO původně podporovat.

Nejsem přesvědčena, že daňové výnosy se díky tomu opatření razantně zvýší o avizovaných 18 miliard korun. A pokud se zvýší, bude to spíše vlivem růstu HDP. Naopak vzrostou administrativa a výdaje na obou stranách, to je ve finanční správě, tedy ve veřejné sféře, a stejně tak i v podnikatelské sféře. Dopad EET bude nejvíce pocítován u malých a středních firem, neboť podíl dodatečných výdajů na jejich celkových příjmech bude vyšší než u kapitálově silných společností podnikajících v obdobném oboru. Ve výsledku to znamená, že půjde o oslabení malých a středních firem, z čehož můžou velké firmy profitovat.

Stejně tak bych uvedla jako další příklad kontrolní hlášení DPH. Kontrolní hlášení s evidencí dokladů, na základě nichž si plátcí DPH nárokují odpočty, případně odvádějí DPH na výstupu ze svých plnění, je správným krokem k zamezení daňových úniků. Ale značným problémem je, že právnické osoby, které jsou plátcí DPH se čtvrtletním zdaňovacím obdobím, jsou povinny podávat kontrolní hlášení měsíčně. Tím se zcela eliminuje výhoda čtvrtletního zdaňovacího období. Navíc má toto opatření dopad na růst administrativy v těchto menších firmách, kde je mnohdy jediný jednatel. Fyzické osoby přitom podávají kontrolní hlášení shodně se svým zdaňovacím obdobím. Proč existuje takový rozdíl mezi fyzickými a právnickými osobami? Přitom podíl mezery DPH se podle nejnovějších informací z Eurostatu z roku 2014 v České republice přiblížil úrovni Evropské unie. A tehdy se ještě kontrolní hlášení nepodávalo. To znamená, že i bez kontrolního hlášení se snižovala mezera DPH.

Dál bych uvedla čerpání dotací. Za programové období 2007 až 2013 mohla Česká republika čerpat z evropských strukturálních fondů do roku 2015 676 mld. korun. Z této částky bylo jen 578 mld. korun požadováno po Evropské komisi k proplacení. To je o 98 mld. korun méně, než bylo České republice přislíbeno. A to ještě nevíme, kolik finančních prostředků bude z požadovaných 578 mld. korun skutečně Evropskou komisí proplaceno. To se dozvíme v průběhu několika dalších let. Takže není pravda, že Česká republika nevyčerpala jen 26 mld. korun, jak tvrdí např. Ministerstvo pro místní rozvoj. Tato informace je ve světle výše uvedených čísel zcela zavádějící. Je pravdou, že odpovědnost nenese jen stávající ministryně MMR a vina je i na předchozích vládách. Je ale zcela nepřijatelné, aby dnes MMR tvrdilo, že peníze, o které v Evropské komisi žádáme, nám budou taky proplaceny. (V sále je neklid.)

To jsou jenom některé příklady. Zcela jasně z nich vyplývá, že politika Ministerstva financí není jednak v souladu s předvolebními závazky ANO, ale také, že narušuje ekonomickou politiku vlády. To, že jsem na tyto problémy v minulosti

upozorňovala a budu na ně upozorňovat i nadále, je hlavním důvodem, proč mě chce nyní pan Babiš z rozpočtového výboru odvolat.

Vážení kolegové, vážené kolegyně, žádám vás proto, abyste žádost o mé odvolání zamítli a umožnili mi nadále věnovat se své legislativní a kontrolní práci v rozpočtovém výboru. Ujišťuji vás, že budu ke všem vládním návrhům zákonů přistupovat zodpovědně. A pokud povedou k účelnému a spravedlivému nakládání s veřejnými prostředky, budu je vždy podporovat. Děkuji za pozornost. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní je faktická poznámka pana poslance Jana Volného. Potom řádně přihlášený pan kolega Birke. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Volný: Děkuji. Kolegové, kolegyně, budu opravdu velice stručný. Chci říct, že paní kolegyně Zelenková nám dala jasně najevo, proč jsme uvážili a rozhodli se k tomuto kroku požádat vás o odvolání z tohoto výboru. My v podstatě, já ji můžu mít jako člověka rád, možná můžu chápat i její kroky. Nicméně víte o tom, že je ještě ve výboru pro evropské záležitosti, kde nemáme problém, aby zůstala, nebudeme k tomu dělat žádné kroky v dalších komisích. Nicméně pokud chceme, aby rozpočtový výbor fungoval tak, jak by měl fungovat, tak by to asi mělo tak být.

Ano, my jsme s ní mluvili velice korektně před rozpočtovým výborem, pan předseda Faltýnek, a zrovna asi tak za půl hodiny naprosto (nesrozumitelně) hlasovala proti vládnímu návrhu. Takže toto bylo rozhodnutí, proč jsme požádali tuto Sněmovnu. A myslím si, že byt' třeba opoziční strany by mohly z toho mít škodolibou radost, jsou natolik kultivovaní, že pochopí, proč jsme toto udělali, a podpoří to. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Chápu, že jde o rozhodnutí osobního charakteru, a nikoho tedy nevedu k věci, protože některá vystoupení skutečně nejsou předmětem této debaty.

Prosím nyní kolegu Birkeho. Pardon, faktická poznámka, omlouvám se, kolegy Stanjuru. Potom pan poslanec Birke. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Už v okamžiku, kdy paní poslankyně Zelenková oznámila veřejně, že opustí klub ANO, já se budu pohybovat na poslanecké půdě, ne stranické, tak mě zaujal ten dvojitý metr kolegů z hnutí ANO. Když k nim někdo přijde, tak je to dobře, prozířel, dělá výborně. Když od nich někdo odejde, to je tedy konec politické kultury v České republice.

A k vystoupení pana poslance Volného. Kdyby ruku v ruce s tímto návrhem šel návrh na odvolání pana poslance Turečka, nového člena vašeho klubu, tak bych těm vašim slovům možná uvěřil. Proč nenavrhujete, aby pan poslanec Tureček, který posílil vaše řady, opustil a přepustil pozici ve výboru? Protože to se vám hodí. Ne, to

se vám hodí, nic takového jste nikdy nenavrhli, aby ho Poslanecká sněmovna odvolala například ze zemědělského výboru. Pokud mám správné informace, ptal jsem se kolegů z TOP 09, není to úplně problém našeho klubu. Takže v okamžiku, kdy uplatňujete dvojí metr, dnes a denně, tak nespolehejte na opozici, že vám v tom uplatňování dvojího metru bude pomáhat. A teď mluvím za občanské demokraty, nemluvím za ostatní část opozice. Myslím, že to je naprosto logické.

A všechny, kteří si myslí, že na rozpočtovém výboru probíhá odborná, věcná, kvalifikovaná debata, fakt zuu. Fakt zuu. Přijďte se podívat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan kolega Jan Birke. Ještě předtím, dobře, tak přece předseda poslaneckého klubu ANO Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já jenom k tomu dvojímu metru jednu větu. V momentě, kdy Karel Tureček odešel z TOP 09 a přišel k nám, tak mě požádal František Laudát, předseda klubu, aby se Karel Tureček vzdal funkce místopředsedy zemědělského výboru, což on učinil, a výbor bez problémů všemi hlasy zvolil novým místopředsedou kolegou Paveru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní dvě přednostní práva. Kolega Birke má smůlu, ještě chvilku. Tak dobře, nejdříve Miroslav Kalousek, poté František Laudát. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: My jsme si toho vědomi, prostřednictvím pana předsedajícího pane poslanče Faltýnku, vážíme si toho. A v okamžiku, kdy by kdokoliv na rozpočtovém výboru navrhl zvolit paní poslankyni Zelenkovou místopředsedkyní, nebudeme hlasovat pro. (Pobavení.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan kolega Laudát ještě s přednostním právem jako předseda klubu TOP 09. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Když někdo opouští stranu, tak je to asi velmi těžký krok v jeho životě, jak říkal už Josef Švejk. A nezlobte se na mě, tady už to... (Poslanec Faltýnek z místa: To znáš! Smích některých poslanců.) Já to tolik, vašim prostřednictvím k panu Faltýnkovi, neznám. Já jsem tento problém neřešil. Když jsem odcházel z ODS, tak po dohodě s předsedou. Shodli jsme se, zůstal jsem členem klubu do konce funkčního období. Nabízel jsem, že jim vrátím mandát, ale bylo tam jisté riziko nástupkyně a podobně. Takže není to pravda, neznám to.

Ale k podstatě. Jednak jsem tady požádal... (Odmkla pro neklid v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já bych vám rád, pane předsedo, zjednal klid, ale je to opravdu v této emocionálně vypjaté situaci zvlášť těžké. Někteří kolegové a kolegyně to nevnímají úplně pozitivně. Můžete pokračovat.

Poslanec František Laudát: Děkuji, že se vám podařilo možná zjednat klid.

Promiňte, ale jednak já jsem požádal nejenom o to odvolání přeběhlíka Turečka z postu místopředsedy výboru, ale taky jsem vás oslovil již v červnu, že bychom chtěli, a ověřovali jsme si dohody a výpočty poměrného zastoupení ve výborech, aby se vyřešil výbor pro životní prostředí, kde přeběhlík Tureček by neměl být, a že tam budeme někoho nominovat. Bylo to odkládáno na začátek září, ale chápu, že jsou asi jiné naléhavější úkoly. Jenom už při pohledu na velmi dlouhý seznam neprojednaných bodů, který je historicky rekordní, vůbec asi v historii českého parlamentu, ten počet bodů, který máme projednávat.

Nicméně vás vyzývám, abyste tento návrh stáhli. Protože už se nám to tady začíná velmi rozmáhat. A vezměte si, že tady nikoho nezajímá – a nikdo mě asi nebude obviňovat z toho, že mám nějak ideově blízko k hnutí Úsvit. Na druhou stranu oni dokonce nemohou plnit svoji základní roli poslanců, nemají přístup do výborů, myslím z hlediska hlasovacího práva. Například v hospodářském výboru je velmi škoda, že kolega Černoch tam nemůže být. Myslím si, že on by díky i své profesní kariéře byl velmi potřebným členem. A když jsem se opakovaně vás dotazoval neformálně, kdy a jak se vůbec tato situace bude řešit, tak vlastně nikomu se do toho nechce.

A já nevidím důvod, abychom tady zrovna teď řešili sólo jeden problém hnutí ANO. S tím nemohu souhlasit a vyzývám vás, abyste tento návrh stáhli. Navíc, když si to vezmete, tak teď budou krajské volby, pak povolební kampaně. Jestli ještě konflikty tohoto typu má smysl řešit. Budou na obzoru další volby a pak další volby. Já to nevím. Samozřejmě, myslím si, a nevím, z čeho jste tak nervózní, když máte takové gigantické preference, a jak budete příště už vládnout, tak proč vám to stojí vůbec za to se zabývat jedním řadovým členem. Přece je vás dost velká převaha v rozpočtovém výboru. A tak jak tady říkal kolega Stanjura, už dávno se tam nenaslouchá věcným argumentům, ale řídí se to koaliční mašinérií, hlasováním kusu, nikoliv mozku. To je realita.

Jenom si tady dovolím drobně poznamenat k vystoupení svého pana předsedy ve věci dosadit nebo volit. Asi všichni známe ono známé, prastaré české přísloví – starého psa novým kouskům nenaučíš. Kdo měl potřebu informovat v mládí, má potřebu informovat na své spoluobčany i teď. Kdo měl potřebu sloužit jistému režimu z mládí, má asi tytéž sklony teď. To staré české přísloví platilo a platí. A zřejmě, bohužel, platit bude. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní faktická poznámka pana poslance Michala Kučery. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Děkuji za slovo. Chtěl bych tady ještě jednou připomenout a víceméně zdůraznit roli přeběhlíka Karla Turečka, a to tentokrát ne v zemědělském výboru, ale ve výboru pro životní prostředí. A tady mě skutečně mrzí postoj předsedy volební komise, který obdobně neřeší tuto situaci ve výboru pro životní prostředí. Poslanec Karel Tureček si svým přestupem do klubu ANO podržel i současně mandát ve výboru pro životní prostředí. To znamená

mandát, který mu z pozice přepočtu křesel nepřísluší a nenáleží. Tento mandát náleží klubu TOP 09. Je to obdobný pohled, je to obdobný pohled, jako se snažíte dnes implementovat na pozici v rozpočtovém výboru. Proč tedy řešíte pouze jednu část a neřešíte druhou? Tohle by mě skutečně zajímalo. TOP 09 přechodem Karla Turečka do klubu ANO ztratila ve výboru pro životní prostředí jeden hlas. Předseda klubu TOP 09 pan Laudát několikrát upozorňoval, že chceme řešit situaci ve výboru pro životní prostředí, a ani jednou ho nebylo vyslyšeno. Ani jednou. Myslím, že dokonce mluvil i s předsedou volební komise.

Takže tady se přesně ukazuje dvojí tvář hnutí ANO. Licoměrnost. Na jedné straně je to pro nás dobře, to dělejme. Na druhé straně to nám nevyhovuje, to nedělejme. Bohužel mě to mrzí i u předsedy volební komise, u kterého jsem si myslel, že tyto postoje nezastává.

Nyní vidím, že postoje, které sem přinesl –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Skončil vám čas k faktické poznámce, pane kolego. (Děkuji.) Faktická poznámka pana poslance Kolovratníka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: To se musím bránit, kolegyně a kolegové. Pomínu slovní hříčky o volbě, nominaci nebo dosazení. Všichni víme, že volíme. A všichni inteligentní poslanci asi vědí, že volbou dojde k nějakému aktu. Ale chci za prvé reagovat na Františka Laudátu a na kolegu Kučera.

Za prvé, považuji se za mladého psa, ne za starého psa. Nevím, na koho to bylo mířeno.

A panu poslanci Kučerovi prostřednictvím pana předsedajícího. Martin Kolovratník v pozici předsedy volební komise nenavrhuje licoměrně za ANO toho nebo onoho, tu či onu. Kolovratník v pozici volební komise, ve které TOP 09 má svého zástupce, svého kolegu, pouze přijímá nominace ostatních klubů a na ty nezávislé neutrálně reaguje. Je to naprosto logické. Není to žádná licoměrnost nebo dvojí metr. Volební komise obdržela návrh hnutí ANO. Návrh na odvolání, hlasování o odvolání Kristýny Zelenkové. Přijala k tomu usnesení. Nic více, nic méně. Až obdržím ve volební komisi stejný návrh od kolegů z TOP 09 nebo od kohokoliv jiného, tak s ním budu pracovat a prostřednictvím volební komise ho předložím Poslanecké sněmovně.

Prosím, pane poslanče Kučero prostřednictvím pana předsedajícího, neobviňujte mě z nějakého podivného obcházení jednacího řádu nebo dvojitého metru. Znovu opakují, my v komisi, a jsou tam vaši kolegové, vaši zástupci, všichni jsme se na tom shodli, napříč politickým spektrem jsme pouze bez jakéhokoliv emotivního nebo věcného zabarvení přijali usnesení, které teď Sněmovně nabízíme. Tečka.

Teď jsem mluvil z pohledu předsedy volební komise a vejdu se do času. Za sebe jako za poslance vás chci, kolegyně a kolegové, poprosit, je to úplně logické a jednoduché. Na začátku Sněmovny jsme zvolili to křehké příměří, poměrně

zastoupení. Hnutí ANO teď nemá dostatečný počet hlasů, které má mít v rozpočtovém výboru, a žádá o doplnění. Nic více, nic méně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: I vám skončil čas k faktické poznámce. Faktická poznámka pana poslance Jana Birkeho a poté faktická poznámka pana kolegy Kalouska. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mockrát za slovo. Asi bych se nedostal k řádné rozpravě, tak jsem si dovolil faktickou. Dovolte mi opravdu teď velmi zkráceně řekneme čtyři poznámky.

Vaším prostřednictvím, pane předsedající, mě také strašně mrzí na tu přestřelku Františka Laudáta a pana kolegy předsedy... předsedy... to je zvláštní, já jsem zapomněl jméno... Faltýnka. Nás to také mrzí, pane kolego, že jste odešel ze sociální demokracie před třemi a půl roky. (Pobavení.) Je nám to moc líto, protože takhle kvalitní lidi, když o ně přicházíme, je to škoda. (Potlesk zprava.)

Další věc – k panu předsedovi volební komise. Vy jste dneska konstatoval, že rezignaci jste obdržel na členy hnutí ANO 28. 6. Jsme v září? Jsme v září? To znamená, a dneska řešíme, a vlastně neřešíme, protože není žádná... Vy nás dneska žádáte o odvolání dvou členů hnutí ANO v D47, a nemáte žádného nominanta. Nemáte žádného nominanta. Chci jenom říct, že to je tříměsíční ex post.

Druhá věc. Dovolte mi, v tuto chvíli je komise paralyzovaná, protože nemá zastoupení dvou politických stran. Hnutí ANO v zásadě od 28. 6. a dále hnutí Úsvit, kdy kolegyně Havlová v úterý na jednání komise ráno rezignovala. V tuto chvíli mi nezbyvá nic jiného než říci dvě věci.

Za prvé, zásadně bych měl jedno velké přání, aby skončil ten hnojomet typu, že si každý, kdokoli se ráno probudí a řekne, že Birke nejí děti, nebo resp. jí děti a ani je nezapíjí, a může si to kdykoliv dovolit, zkrátka bez jakéhokoliv důkazu, aby tohle skončilo. Ale jsem možná naivní. To neskončí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: I vám pane kolego skončil čas k faktické poznámce. (Nesouhlas v sále.) Chápu, že... ne, vážně. Chápu, že jste se přihlásil k řádné. Tu jsem vám neškrtnul, faktickou poznámku jsem vám dal. Musíme všem stejně. Takže ještě jedna faktická poznámka, ale budete pátý, protože TOP 09 to velmi trápí, protože je přihlášen k faktickým poznámkám pan kolega Kalousek, pan kolega Laudát, pan kolega Kučera a pak pan předseda Stanjura také k faktické poznámce.

Prosím, faktická poznámka pana poslance Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Umožňuje-li to jednat řád, přepustím své místo panu poslanci Birkemu a nepřihlásím se. Připustíte to?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ale bude kolega Laudát za vámi.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jistě. Přepustím své místo panu poslanci Birkemu, a už se nepřihlásím. Berete tuhle dohodu? (Ohlas v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já to беру, ale pokud někdo namítne postup předsedajícího, tak budu opravdu v nevýhodě, protože to jsem ještě nikdy neudělal. Jestli kolega Birke chce, tak má možnost. Prosím.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mnohokrát, děkuji panu předsedovi TOP 09. Mně zbývá v podstatě velmi jednoduchá a poslední věc, abych vás informoval o tom, jaký bude další postup vyšetřovací komise D47.

Podotýkám, že bohužel vzhledem k tomu, že odstoupila hlavní iniciátorka z příčin nepochopitelných mně, mým kolegům a dalším, a jak už bylo řečeno, naprosto nepochopitelně potom označila mě a předsedu vlády bez jakýchkoliv důkazů za jakési strůjce toho, že nemá důvěru, jak bude celá věc vyšetřována. Podotýkám, už se k tomu nechci vracet, protože myslím, že tam jsou zastoupeni všichni členové v té vyšetřovací komisi z naší komory.

Tak postup bude následující. Já si dovolím svolat jednání zbývajících šesti členů, kteří jsou ve vyšetřovací komisi, kde uděláme nějakou dohodu, požádám poté buďto prostřednictvím nejvyššího postaveného člena, to znamená pana kolegu Stanjuru, který je členem grémia Sněmovny, ale zároveň mohu i sám informovat Sněmovnu o dalším postupu, jak bude vypadat další osud vyšetřovací komise D47. Protože představa, že tam nebudou dvě politické strany, které byly, řekněme, jedny z iniciátorů, hnutí Úsvit bezesporu a hnutí ANO bylo kandidátem na předsedu této komise – já si nedokážu představit, jak by tato komise měla dál pokračovat.

Děkuji vám za pozornost a ještě jednou děkuji za přenechání technické poznámky. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Birkemu. Nyní faktická poznámka pana kolegy Sklenáka. Pardon, nejdřív kolega Stanjura, potom kolega Sklenák.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jak já budu mluvit vašim prostřednictvím k předsedovi volební komise. On nám řekl, že hnutí ANO trápí, že přišli o jeden mandát v rozpočtovém výboru. Proč vás, pane předsedo, netrápí, že jste získal jeden mandát v zemědělském výboru a výboru pro životní prostředí? To je ta dvojitá tvář. To je ten dvojitý přístup.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan kolega Sklenák. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Já bych chtěl ve smyslu dohody, že dnes ve 14 hodin skončí dnešní jednací den i probíhající schůze Poslanecké sněmovny, vzhledem

k tomu, že je 14.02 navrhnout přerušení tohoto bodu. A druhý návrh – vyřazení všech neprojednaných bodů této schůze. (Potlesk z levé části jednací síně.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Jde o návrh podle § 54 odst. 9, procedurální, který musím nechat, žel, hlasovat bez rozpravy. Odhlásím vás všechny, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. A rozhodneme o tomto návrhu hlasováním číslo dvě stě třináct, tedy 239. Já to chápu, nejdřív že přerušujeme tento bod do příští schůze a potom, že vyřazujeme všechny dosud neprojednané body z této schůze. Tím bychom schůzi ukončili. Proto jsem mluvil o bodu 213, to znamená přerušení tohoto bodu do příští schůze, to je jeden návrh.

Rozhodneme v hlasování 239, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přerušení tohoto bodu 213. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 239 z přítomných 102 pro 98, proti 2, návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu, který souvisí s dohodou a návrhem podle § 54 odst. 9, to znamená, že vyřadíme všechny neprojednané body z této schůze, a tím tu schůzi ukončíme.

Zahájil jsem hlasování číslo 240 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 240 z přítomných 101 poslance pro 76, proti 20. I tento návrh prošel.

Tím pádem jsme vyčerpali program této schůze a schůze je tímto ukončena. Další schůzi svolá předseda Poslanecké sněmovny na základě rozhodnutí organizačního výboru. Přeji vám hezký víkend a těším se s vámi na shledanou.

(Schůze skončila ve 14.05 hodin.)